Thesari i Urtësisë

Paramhansa Yogananda

Artikuj

Pamje nga jeta e një njeriu të mençur

Nga Shri Daya Mata, ish-presidente e Shoqatës së Vetëdijes

I cili regjistroi mësimet e mësuesit Paramhansa Yogananda dhe i ruajti ato për breza me radhë

Kur e pashë për herë të parë Paramhansa Yoganandën, ai po mbante një fjalim para një audience të madhe e të mahnitur në Salt Lake City në vitin 1931.

Duke qëndruar në cepin e pasmë të sallës së mbushur me njerëz, isha i pavetëdijshëm për gjithçka përreth meje përveç folësit dhe fjalëve të tij.

E gjithë qenia ime ishte e zhytur në mençurinë dhe dashurinë hyjnore që rrjedhin në shpirtin tim, duke më mbushur zemrën dhe mendjen. E tëra çfarë mund të mendoja ishte: "Ky person e do Zotin ashtu siç unë gjithmonë kam dëshiruar ta dua Atë. Ai e njeh Zotin dhe kjo është ajo që do të ndjek". Dhe kjo është ajo që kam bërë që nga ai moment e tutje.

Ndërsa ndjeva fuqinë e lavdishme shpirtërore të fjalëve të tij në jetën time gjatë atyre viteve të para me mësuesin tim të nderuar Paramhansa, një ndjenjë e fortë urgjence lindi brenda meje për të regjistruar dhe ruajtur thëniet e tij të urta për të gjithë botën dhe për të gjitha brezat.

Për fat të mirë, gjatë shumë viteve të shoqërimit tim me Mjeshtrin Paramahansa, regjistrova leksionet dhe këshillat e tij personale -

një thesar i madh dhe i bollshëm mençurie të mahnitshme dhe dashurie hyjnore unike.

Frymëzimi i mësuesit engjëllor rridhte me bollëk, i reflektuar në fjalimin e tij të vazhdueshëm; ai shpesh fliste për disa minuta pa pushim, ose ndonjëherë për një orë të plotë.

Ndërsa dëgjuesit e tij rrinin ulur të mahnitur dhe të magjepsur, stilolapsi im lëvizte me një shpejtësi të pabesueshme! Ndërsa transkriptoja fjalët e tij duke përdorur stenografi, ndjeva sikur kishte zbritur një bekim unik, duke e përkthyer menjëherë zërin e mësuesit në simbole stenografike në faqe.

Transkriptimi i tij në shkrim të zakonshëm ishte - dhe mbetet - një detyrë e shenjtë dhe një akt i bekuar deri më sot. Edhe pas gjithë kësaj kohe - disa nga vëzhgimet e mia datojnë më shumë se dyzet vjet më parë - kur filloj ta transkriptoj, e gjej të freskët mrekullisht në mendjen time, sikur të ishte shkruar dje, deri në atë pikë sa mund ta dëgjoj - në çdo frazë të vetme - tonin dallues të zërit të Mjeshtrit engjëllor, në thellësitë më të thella të shpirtit tim.

Mësuesi rrallë i përgatitte fare leksionet e tij. Nëse do të përgatitej fare, kjo mund të kishte konsistuar në shënimin e disa fakteve shpejt dhe shkurt. Gjatë rrugës për në tempull, ai do të pyeste njërin prej nesh - në makinë - duke thënë: "Cila është tema e leksionit tim sot?" Ai do ta përqendronte mendjen te tema dhe pastaj do ta mbante leksionin në mënyrë të improvizuar, duke

u mbështetur në një burim të brendshëm frymëzimi hyjnor.

Temat e leksioneve të mësuesit njoftoheshin paraprakisht në tempuj, por mendja e tij ndonjëherë punonte në një fushë krejtësisht të ndryshme kur fillonte të fliste.

Pavarësisht temës së ditës, mësuesi fliste të vërtetat që i pushtonin vetëdijen në atë moment, duke derdhur njohuri të paçmueshme në një rrjedhë të vazhdueshme nga përvoja e tij shpirtërore dhe kuptimi i tij intuitiv dhe i sigurt. Pothuajse gjithmonë, në fund të predikimit, një numër njerëzish dilnin përpara për të shprehur mirënjohjen e tyre për ndriçimin që ai u kishte dhënë atyre mbi një çështje që i kishte shqetësuar, ose ndoshta për shpjegimin e një ideje filozofike që ishte me interes të veçantë për ta.

Ndonjëherë, ndërsa jepte leksione, vetëdija e mësuesit ngrihej aq lart saqë për një çast harronte audiencën dhe komunikonte drejtpërdrejt me Zotin. E gjithë qenia e tij ishte e mbushur me gëzim dhe e mbushur me dashuri hyjnore.

Në ato gjendje të vetëdijes më të lartë, vetëdija e tij ishte në harmoni të përsosur me vetëdijen hyjnore, kështu që ai e perceptonte të vërtetën brenda vetes dhe përshkruante atë që përjetonte dhe shihte.

Të tjerët mund të jenë frikësuar nga prania rrezatuese e Paramhansa Yogananda-s, por ngrohtësia, modestia dhe përulësia e tij e qetë ngjallën menjëherë paqe dhe qetësi tek të gjithë të

pranishmit. Çdo person ndjeu sikur fjalët e .mjeshtrit iu drejtuan personalisht atyre

Humori dhe një shpirt i lehtë ishin tipare tërheqëse të personalitetit të mësuesit. Me një frazë të zgjedhur me kujdes, një gjest kuptimplotë ose një shprehje simpatike të fytyrës, ai mund të nxirrte një përgjigje miqësore dhe të qeshura të përzemërta në momentin e përsosur për të sqaruar një pikë të caktuar ose për të lehtësuar dëgjuesit pas një përqendrimi të gjatë dhe intensiv mendor mbi një temë specifike ose një çështje të thellë dhe .delikate

Një person nuk mund të regjistrojë në një libër vetitë unike Karakteri i përgjithshëm i Paramhansa Yogananda është rrezatues, i gjallë dhe i dashur. Megjithatë, shpresa ime e përulur në ofrimin e këtij përkthimi të shkurtër është të ofroj një pamje personale që do të rrisë kënaqësinë dhe vlerësimin .e lexuesit për mësimet e tij

Duke qenë dëshmitar i mësuesit tim engjëllor në harmoni të përsosur dhe në përputhje të shenjtë me Praninë Hyjnore, dhe duke dëgjuar të vërtetat e bollshme dhe derdhjen e sinqertë të shpirtit të tij të pasur dhe pjellor; duke i regjistruar mësimet e tij të mëdha për të gjitha brezat; dhe tani duke i vendosur ato në duart e lexuesve, nuk !mund të mos thërras: Oh, gëzimi im i madh

I lutem Zotit të Plotfuqishëm që fjalët fisnike të mësuesit të hapin dyert e besimit të fortë në Zot dhe dashurisë hyjnore për Të në zemrat e atyre që .e dëshirojnë atë

Teoria e Rimishërimit Mund të vërtetohet shkencërisht

Nëse një person beson në një Zot të drejtë në univers, ideja e rimishërimit bëhet më e lehtë për t'u pranuar, pasi të dy konceptet janë të ndërvarura. Po skeptikët dhe ateistët? A mund të vërtetohet shkencërisht realiteti i rimishërimit në mënyrë të kënaqshme për ta? Dhe a mund t'i nënshtrohet teoria e rimishërimit një analize të rreptë shkencore, jo vetëm për të ofruar shpresë, por edhe për të siguruar prova të së vërtetës së saj?

Shkencëtarët materialistë pohojnë se ende nuk kanë gjetur ndonjë provë të vërtetë të ekzistencës së Zotit, dhe për këtë arsye nuk mund të ofrojnë asnjë provë të ekzistencës së ligjit të Tij të drejtë që u jep mundësi të barabarta të gjithë njerëzve për të evoluar dhe për të përparuar duke u rikthyer në mishërim.

Vuajtja e fëmijëve të pafajshëm, padrejtësia dhe padrejtësia e jetës u duken shkencëtarëve të tillë si çështje të paqarta dhe të pashpjegueshme, duke treguar mungesën e një krijuesi të drejtë.

Nga ana tjetër, shumica e besimtarëve në një Zot të drejtë dhe të barabartë e bazojnë bindjen e tyre vetëm në besim, duke mos pasur asnjë provë

për t'u ofruar jobesimtarëve. Ata shpesh hezitojnë ta shqyrtojnë besimin e tyre ose ta nënshtrojnë atë ndaj pyetjeve logjike nga frika se mos e humbasin atë ose shkaktojnë trazira sociale. Me fjalë të tjera, ata nuk janë të vetëdijshëm për ndonjë ligj shkencor ose shpirtëror që mund të vërtetojë besimin e tyre.

Por pse ligji shpirtëror nuk i nënshtrohet të njëjtit hetim rigoroz si metodat eksperimentale të përdorura nga shkencëtarët për të zbuluar fenomenet natyrore? Kjo pyetje u ngrit shekuj më parë nga studiues shpirtërorë në Indi, të cilët u ofruan vullnetarë për t'iu përgjigjur asaj. Eksperimentet e tyre dhanë metoda shkencore që kushdo mund t'i përdorë për të zbuluar ligjin shpirtëror dhe, kështu, për të kuptuar rimishërimin dhe të gjitha të vërtetat përfundimtare kozmike.

Për sa kohë që ekzistojnë mjetet e provës, askush nuk ka të drejtë të thotë se kthimi në mishërim dhe ligjet e tjera shpirtërore janë të pasakta, përveç nëse i ka provuar metodat dhe i ka parë faktet me sytë e vet.

Natyralisti skeptik ka të drejtë të shprehë mendimin e tij, por ky mbetet vetëm një mendim dhe jo një fakt.

Në shkencat natyrore, duhet të ndiqen procedura specifike për të vërtetuar çdo teori nën hetim. Mikrobet janë të padukshme me sy të lirë, kështu që një mikroskop është i nevojshëm për t'i vëzhguar ato. Nëse dikush refuzon të shikojë përmes mikroskopit, nuk mund të thuhet se e ka shqyrtuar dhe verifikuar teorinë e ekzistencës së

mikrobeve. Si pasojë, mendimi i tyre nuk ka peshë sepse nuk i kanë ndjekur rregullat e rekomanduara .për të vërtetuar vlefshmërinë e teorisë

E njëjta gjë vlen edhe për spiritualitetin. Janë hartuar metoda, janë vendosur rregulla dhe rezultatet i janë paraqitur kujtdo që është i gatshëm të eksperimentojë. Megjithatë, në botën perëndimore, mungesa e një metode shkencore për të shqyrtuar ligjet shpirtërore e ka zvogëluar shumë vlerën e fesë si një forcë jetësore në jetën njerëzore. Doktrinat shpirtërore përqafohen ose refuzohen sipas besimit individual, në vend që të konsiderohen si rezultat përfundimtar i një studimi .të thelluar dhe hetimi sistematik shpirtëror

Si i zbuluan dijetarët e lashtë indianë këto ligje kozmike të pandryshueshme? Duke kryer eksperimente mbi jetën dhe mendimin njerëzor në laboratorët e eremitave të tyre. Për të kuptuar natyrën e gjërave natyrore, duhet të eksperimentojmë me materiale natyrore. Në mënyrë të ngjashme, për të zbuluar të vërtetën rreth rimishërimit, ose transmigrimit të të njëjtit shpirt përmes shumë trupave, është e nevojshme .të kryhen eksperimente mbi vetëdijen njerëzore

Këta studiues të lashtë zbuluan se vetja njerëzore mbetet e pandryshuar gjatë gjithë jetës së një personi, pavarësisht përvojave dhe luhatjeve të ndryshme në mendime gjatë zgjimit, ëndërrimit dhe gjumit pa ëndërrim. Ata zbuluan se përshtypjet shqisore, mjedisi, mendimet dhe gjendjet fizike ndryshojnë të gjitha, por ndjenja e vetes, ose egos,

mbetet absolutisht e pandryshuar nga lindja deri .në vdekje

Shkencëtarët eksperimentalë indianë kanë konfirmuar se duke u përqendruar me kujdes te vetja përmes monitorimit të vazhdueshëm, të vetëdijshëm dhe të pavarur të saj, pavarësisht nga gjendjet luhatëse të zgjimit, ëndrrave dhe gjumit pa ëndrra, një person mund të kuptojë natyrën .konstante dhe të përjetshme të vetes

Një person shpesh është i vetëdijshëm për njërën nga këto gjendje. Ata janë të vetëdijshëm ndërsa janë zgjuar, dhe ndonjëherë mund të jenë gjithashtu të vetëdijshëm për gjendjen e tyre të ëndrrave. Nuk është e pazakontë të ndihesh sikur .po ëndërron ndërsa ëndërron

Përmes metodave dhe praktikave të caktuara, një person mund të ruajë një vetëdije të vetëdijshme për secilën prej gjendjeve të përmendura më sipër. Ata madje mund të jenë në gjendje të arrijnë gjendjen e katërt - gjendjen e .bekuar të vetëdijes më të lartë

Gjatë gjumit, relaksimi i pavullnetshëm ndodh ndërsa aktiviteti në nerva dhe shqisa zhduket. Me praktikë, dikush mund ta shkaktojë këtë relaksim ndërsa është zgjuar dhe përmes përpjekjes së vetëdijshme. Në gjumë të thellë ose në vdekje, relaksimi i plotë ndodh ndërsa energjia jetësore tërhiqet nga zemra dhe palca kurrizore. Përmes meditimit të thellë, ky relaksim i plotë mund të shkaktohet në mënyrë të vetëdijshme ndërsa është zgjuar. Me fjalë të tjera, çdo funksion i pavullnetshëm trupor mund të kontrollohet në

mënyrë të vetëdijshme dhe të qëllimshme përmes ushtrimeve specifike.

Dijetarët e lashtë indianë arritën në përfundimin se vdekja është tërheqja e forcës jetësore nga llamba e trupit të njeriut, duke përfshirë nervat, shqisat dhe kanalet e panumërta të energjisë jetësore. Ashtu si elektriciteti nuk vdes kur tërhiqet nga një llambë e prishur, ashtu edhe forca jetësore nuk zhduket kur tërhiqet nga nervat e pavullnetshëm. Është e pamundur që energjia të shkatërrohet. Ajo tërhiqet nga trupi në vdekje dhe kthehet në energji kozmike.

Gjatë gjumit, mendja shqisore pushon së funksionuari ndërsa rryma elektrike në nerva tërhiqet përkohësisht. Në vdekje, vetëdija njerëzore pushon plotësisht së shprehuri përmes trupit, i cili më pas i ngjan një krahu të paralizuar; pronari i tij është i vetëdijshëm për praninë e tij, por i paaftë ta kontrollojë ose të veprojë mbi të. Të dhënat mjekësore përshkruajnë rastin e një kleriku që hyri në koma dhe i dëgjoi ata përreth tij duke vajtuar vdekjen e tij të dukshme, megjithatë ai nuk ishte në gjendje të shprehte ndjenjat e tij përmes funksioneve të tij trupore. Mekanizmat e tij fizikë kishin pushuar papritur dhe refuzuan t'u përgjigjeshin komandave të tij mendore. Pasi kaloi njëzet e katër orë në këtë gjendje, dhe pikërisht kur ishte gati të çohej për varrim, ai bëri një përpjekje të jashtëzakonshme dhe arriti të lëvizte. Ky incident ilustron këmbënguljen e ndjenjës së vetvetes edhe kur trupi duket i pajetë.

Të mençurit thonë se duhet ta ndajmë me vetëdije aktivitetin dhe vetëdijen nga trupi, të vëzhgojmë me vetëdije gjendjen e gjumit dhe të praktikojmë tërheqjen vullnetare të aktivitetit të vetëdijshëm nga qendrat e zemrës dhe të shtyllës kurrizore. Duke vepruar kështu, mësojmë të pranojmë me vetëdije atë që vdekja do t'i imponojë në mënyrë të pavetëdijshme dhe pa vullnetin e tyre.

Energjia jetësore hyn në trup nëpërmjet medulla oblongata dhe ruhet në rezervuarin e trurit. Pastaj zbret në pesë qendra të tjera të jetës dhe vetëdijes në shtyllën kurrizore, ku shpërndahet në organet shqisore dhe në pjesën tjetër të trupit.

Në vdekje, energjia jetësore tërhiqet plotësisht dhe përfundimisht në shpinë dhe largohet nga trupi nëpërmjet medulla oblongata. Një jogi i aftë, nëpërmjet vullnetit dhe vetëdijes, mund ta tërheqë këtë energji jetësore nga trupi dhe shqisat në shpinë dhe ta dërgojë atë në qendrat më të larta të perceptimit të shenjtë, ku përjeton gëzimin e të qenit "i vdekur" - domethënë, i çliruar nga iluzionet shqisore që vijnë nga lidhja me vetëdijen e kufizuar fizike.

Në të dhënat e mjekëve francezë dhe të tjerë evropianë ekziston një rast i dokumentuar në lidhje me një burrë të quajtur Sadhu Haridas, në oborrin e Perandorit Indian Rajneet Singh. Ky rast tregon se Sadhu Haridas ishte në gjendje të ndante aktivitetin e tij jetësor dhe vetëdijen nga trupi i tij, dhe pastaj t'i rilidhte ato pas disa muajsh. Trupi i tij u varros nën tokë, dhe zona ishte nën mbikëqyrje

të rreptë 24 orë për disa muaj. Në fund të kësaj periudhe, trupi i tij u zhvarros dhe u ekzaminua nga mjekë evropianë të cilët e shpallën të vdekur. Megjithatë, disa minuta pas këtij shpalljeje, ai hapi sytë dhe rimori kontrollin e të gjitha funksioneve të tij trupore, duke jetuar për shumë vite më pas. Ai kishte mësuar përmes praktikës se si të kontrollonte të gjitha funksionet e pavullnetshme të trupit dhe mendjes së tij. Ai ishte një studiues shpirtëror që kishte kryer eksperimente shpirtërore të rekomanduara nga të urtët për të kuptuar natyrën e vërtetë të ligjit kozmik. Si rezultat, ai ishte në gjendje të provonte vazhdimësinë e ekzistencës njerëzore pas vdekjes dhe pavdekshmërinë e thelbit të shpirtit të pavdekshëm.

Ata që dëshirojnë t'i vërtetojnë vetes të vërtetën shkencore të rimishërimit duhet së pari të demonstrojnë vazhdimësinë e vetëdijes pas vdekjes duke e ndarë me vetëdije trupin nga shpirti. Kjo mund të bëhet duke ndjekur rregullat e vendosura nga studiuesit shpirtërorë indianë shekuj më parë. Kur një person mëson të jetë zgjuar gjatë gjumit, të shkaktojë ëndrra sipas dëshirës dhe të ndajë me vetëdije pesë shqisat - jo në mënyrë pasive siç ndodh gjatë gjumit - dhe kur të mësojë të kontrollojë funksionin e zemrës, atëherë do të jetë në gjendje të përjetojë vdekjen e vetëdijshme ose një gjendje të pavetëdijes trupore (jo një gjendje të pavetëdijshme).

Dijetarët tanë thonë se vetja është e vetëdijshme për veten në të gjitha fazat e

fëmijërisë, rinisë dhe pleqërisë. Shpirti i mishëruar është vazhdimisht i vetëdijshëm për të gjitha gjendjet e njëpasnjëshme që një person përjeton, duke përfshirë marrjen e një trupi tjetër pas vdekjes dhe lëvizjen midis botës fizike dhe asaj eterike. Kjo e vërtetë është e padiskutueshme nga ata që janë të aftë në shkencën shpirtërore.

Duke praktikuar metodat që çojnë në katër gjendjet e përmendura më sipër, ne mund ta gjurmojmë veten në gjendjet e saj të ekzistencës. Ne mund ta gjurmojmë atë në mënyrë të vetëdijshme gjatë vdekjes, endjes së saj në hapësirën kozmike dhe kthimit të saj në jetë në një trup të ri.

Ata që nuk u mësohen këto gjëra nuk janë në gjendje të ruajnë vetëdijen gjatë gjumit të madh: vdekjes. Kështu, ata nuk mund të kujtojnë asnjë gjendje të mëparshme që kanë përjetuar, madje as periudhat e "gjumit të thellë" gjatë një jete të vetme.

Duke përvetësuar metodat e dijetarëve të lashtë indianë që testuan dhe vërtetuan ato ligje dhe i dhuruan botës njohuri të çmuara dhe të verifikueshme, mund të mësohet e vërteta shkencore rreth rimishërimit dhe të gjitha të vërtetave të tjera të përjetshme.

Buzëqeshja e shpirtit

Një buzëqeshje e vërtetë është buzëqeshja e lumturisë shpirtërore, e lindur nga meditimi, reflektimi mbi Zotin dhe ndjesia e pranisë së Tij.

Buzëqeshja ime buron nga një gëzim i thellë brenda meje - një gëzim i arritshëm për të gjithë. Është si aroma që buron nga zemra e një trëndafili që lulëzon. Ky gëzim i madh i fton të tjerët të .zhyten në ujërat e shenjta të lumturisë

Ekzistojnë katër gjendje me të cilat një person mesatar është i njohur: lumturia kur plotësohet një dëshirë, pakënaqësia kur i mohohet, mërzitja kur nuk je as i lumtur as i depresionuar dhe paqja kur kapërcen këto emocione ose gjendje psikologjike .të kënaqësisë, dhimbjes dhe mërzisë

Paqja është një gjendje shumë e dëshirueshme që rrjedh nga mungesa e pikëllimit dhe kënaqësisë, si dhe nga mungesa e mërzisë. Këto gjendje valëviten vazhdimisht në sipërfaqen e shpirtit. Pasi kalojmë valët e trazuara të dhimbjes dhe kënaqësisë, duke përfshirë zhytjet e përsëritura në thellësitë e lodhjes, ka gëzim në lundrimin në detin e qetë të paqes. Por më e madhe se paqja është ekstaza shpirtërore - lumturia e shpirtit - lumturia përfundimtare. Është një gëzim i përhershëm që nuk venitet kurrë, por mbetet me shpirtin përjetësisht. Ky gëzim suprem mund të arrihet vetëm përmes vetëdijes për .praninë hyjnore

Nëse vendosni një tas me ujë nën dritën e hënës dhe pastaj e përzieni, do të krijoni një imazh të shtrembëruar të hënës. Kur uji të vendoset në tas, reflektimi bëhet i qartë. Momentet kur uji në tas është i qetë dhe reflekton fytyrën e hënës me qartësi mund të krahasohen me një gjendje paqeje

kontemplative dhe një gjendje qetësie të thellë. Në paqen e kontemplacionit, të gjitha valët e ndjesive dhe mendimeve pushojnë së rrjedhuri nga mendja. Dhe në këtë gjendje më të thellë paqeje, personi kontemplativ, në atë qetësi, sheh hënën e plotë të .pranisë hyjnore të reflektuar në liqenin e shpirtit

Paqja është një gjendje pasive, që është mungesa e valëve të kënaqësisë, dhimbjes dhe indiferencës. Kështu, medituesi tërhiqet, pas një kohe të shkurtër, të përjetojë përsëri valët e emocioneve. Por sa më e thellë bëhet paqja meditative, aq më shumë transformohet në qetësi shpirtërore dhe, rrjedhimisht, në lumturi pozitive, në mënyrë që medituesi të përjetojë një gëzim që ripërtërihet vazhdimisht dhe është plotësisht i .kënaqur

Kur flini, ju i qetësoni mendimet dhe ndjenjat në mënyrë pasive. Por kur i qetësoni me vetëdije mendimet dhe ndjenjat përmes meditimit, gjëja e parë që përjetoni është një gjendje paqeje dhe muskujt e fytyrës suaj formojnë natyrshëm një buzëqeshje që pasqyron paqen e brendshme. Por duhet të shikoni përtej kësaj gjendjeje paqeje për të perceptuar pastërtinë e shpirtit tuaj - një pastërti të paprekur nga stimujt ndijorë ose reagimet automatike ndaj mendimeve të shoqëruara me shqisat. Gjendja që përjetoni atëherë është një gjendje lumturie të përhershme .dhe gjithnjë të ripërtëritshme

Profetët dhe shenjtorët e kanë këtë gëzim në zemrat e tyre vazhdimisht. Ndjejnë siguri dhe

qetësi të bekuar, janë të palëkundur dhe të pamposhtur nga stuhitë e zemërimit, dhe shqetësimet dhe frika nuk i prekin. Duke përdorur bisturinë e arsyes ose të depërtimit, ata mund të analizojnë mendimet e tyre ose mendimet e të tjerëve në tryezën e operacionit të mendjes, duke ruajtur qetësinë dhe qetësinë e tyre. Në këtë gjendje të lumtur, i gjithë trishtimi zhduket dhe aftësia shpirtërore dalluese lind brenda qenies së kërkuesit të lumtur, duke forcuar lidhjen e tyre me .Hyjnoren

Shumica e buzëqeshjeve burojnë nga ndjenja të mira që rrjedhin nga akte mirësie, ose nga ndjenja miqësie, dashurie, butësie ose dhembshurie. Por mënyra më e mrekullueshme për të buzëqeshur është kur zemra e dikujt është e mbushur me dashurinë e Zotit. Atëherë dikush do të jetë në gjendje t'i dojë të gjithë dhe do të jetë në gjendje të buzëqeshë vazhdimisht. Të gjitha format e tjera të buzëqeshjeve janë të përkohshme, sepse emocionet, sado të mira, dridhen, zbehen dhe pastaj shuhen. E vetmja gjë që zgjat është gëzimi i Zotit. Kur e zotëroni atë gëzim, mund të buzëqeshni gjatë gjithë kohës; përndryshe, nuk do të jeni në gjendje të ndjeni dashuri për dikë që i .përgjigjet mirësisë suaj me vrazhdësi

Unë njoh një burrë që shfaqi shumë hidhërim kur i vdiq gruaja. I shqyrtova me kujdes emocionet e tij sipërfaqësore dhe të shtirura dhe i thashë: "Do të martohesh përsëri brenda një muaji". Ai u zemërua dhe refuzoi të më shihte përsëri, por u

martua përsëri brenda një muaji nga vdekja e gruas së tij. Ai mendonte se dashuria e tij për gruan e parë kishte qenë e pamasë, por e harroi !shumë shpejt

Nuk do ta harroj kurrë mësimin e madh që mora nga mësuesi im, Sri Yuktswarji, kur më tregoi :këtë histori të shkurtër

Kur isha djalë i vogël, u fiksova me idenë e të" pasurit një qen të vogël e të shëmtuar që i përkiste fqinjëve, dhe shkaktova rrëmujë në shtëpi për javë të tëra për ta marrë atë qen. Refuzova me kokëfortësi të gjitha ofertat për kafshë shtëpiake më të bukura. Doja vetëm atë qen dhe asnjë ".tjetër

E njëjta lidhje i kap njerëzit në atë që quhet pasion. Të dashuruarit tërhiqen aq shumë magnetikisht nga një fytyrë e veçantë sa nuk janë në gjendje të gjejnë ngushëllim diku tjetër. Por bukuria që duhet të kërkojmë tek të tjerët është bukuria e veprave fisnike, karakterit të virtytshëm .dhe prirjeve shpirtërore, jo bukuria fizike

Kur shpirti yt është i mbushur me gëzim, bëhesh tërheqës. Unë nuk dua asgjë tjetër përveç një buzëqeshjeje të sinqertë dhe të pafajshme, sepse pa të, njerëzit nuk janë ndryshe nga kukullat. Sot thonë se do të të duan përgjithmonë, dhe nesër varrosen. Ku është pra dashuria e tyre e madhe? Dhe ku është ajo siguri absolute, "Ti je jeta "?ime dhe unë do të të dua përgjithmonë

Por nëse e lejon Zotin të të thotë, qoftë edhe vetëm një herë, "Të dua", ajo dashuri do të jetë vërtet e përjetshme. Pse të humbasësh kohë duke kërkuar thërrime dashurie njerëzore, një grusht parash, apo këtë apo atë, kur mund të gjesh gjithçka te Zoti: gjithë dashurinë në botë, gjithë fuqinë në ekzistencë? Ne nuk duhet ta kërkojmë Zotin nga lakmia për pushtet, por nga dëshira për dashuri. Atëherë do të gjejmë thesarin më të madh. Dhe kur e duam Zotin me një dashuri të thellë dhe të përzemërt, Ai do të na përgjigjet dhe ne do ta ndiejmë dashurinë e Tij që rreh në zemrat tona.

Kërkuesi duhet të meditojë shpesh, sepse jeta embëlsohet duke menduar për Zotin. Meditimi është shumë më i madh sesa të kalosh orë të panumërta duke kërkuar para, dashuri njerëzore ose çdo gjë tjetër që mund t'i vijë në mendje. Sa më shumë që dikush mediton dhe sa më shumë që mendja e tij të mbetet e vendosur fort në një gjendje shpirtërore gjatë punës, aq më i aftë bëhet ai për të buzëqeshur. Unë jam në atë mbretëri tani dhe gjithmonë - në vetëdijen e bekuar të Zotit. Asgjë nuk më prek. Qoftë vetëm apo me të tjerët, gëzimi i Zotit pulson gjithmonë brenda meje. Kam arritur ta ruaj buzëqeshjen time. Por fitimi i asaj buzëqeshjeje ishte punë e vështirë! Të njëjtat buzëqeshje janë gjithashtu brenda teje - i njëjti gëzim dhe lumturi e shpirtit banon brenda teje. Nuk ke nevojë t'i fitosh, vetëm për t'i rifituar. I humbe përkohësisht përmes vetëkënaqësisë me shqisat dhe mund t'i rifitosh.

Kushdo që beson se gjërat fizike, të cilat mund të shijohen përmes shikimit, dëgjimit, shijes, nuhatjes dhe prekjes, sjellin gëzim të pastër, gabon rëndë. Shqisat nuk japin lumturi; përkundrazi, ato na privojnë prej saj. Nëse i vendosni kushte lumturisë suaj, si p.sh. të thoni: "Nuk mund të jem i lumtur nëse nuk e shoh atë fytyrë", nuk do të shijoni kurrë gëzim të pastër dhe të pandryshuar, sepse kënaqësitë shqisore janë të përkohshme. Ditët dhe vitet ndikojnë në bukurinë fizike. Çdo gjë në botën materiale i nënshtrohet ligjit të ndryshimit. Kështu, edhe nëse një person mund të shihte çdo fytyrë të bukur në botë, të dëgjonte çdo tingull dhe të prekte gjithçka që dëshironte, ai prapë nuk do të gjente lumturi të vërtetë. Megjithatë, ata mund ta mashtrojnë veten duke menduar se janë të lumtur. Ndonjëherë, pasi bëjnë përpjekje të jashtëzakonshme për të arritur diçka, ata zbulojnë se nuk ka lumturi në vetë gjënë. Megjithatë, ata nxjerrin njëfarë kënaqësie nga përpjekja që kanë bërë dhe për këtë arsye mendojnë se janë të lumtur. Por ky lloj kënaqësie .është i përkohshëm dhe i shkurtër

Prandaj është e kotë të kërkosh lumturinë në shqisa. Gëzimi shpirtëror duhet të gjendet dhe të shprehet me fjalë dhe shprehje të fytyrës. Kur një person e bën këtë, edhe një buzëqeshje e vogël do t'i mbështjellë të gjithë përreth tij me magnetizmin .e tij të bekuar dhe të tjerët do të ndihen të lumtur

Por vetëm Zoti mund t’i ndryshojë zemrat. Nuk duhet t’ia atribuojmë vetes aftësinë për të bërë

mirë. I vetmi bërës i vërtetë i së mirës në ekzistencë është Zoti. Kjo botë është e Tij. Nëse e ndjeni praninë e Tij dhe e kuptoni se Ai është në kontroll të gjithçkaje, dhe nëse ia besoni gjithçka Atij - veprat e mira dhe madje edhe ato të këqija - do të habiteni kur të zbuloni se të gjitha veprimet .tuaja do të transformohen në vepra të mira

Kur vetëdija për Zotin është me ju, nuk do të jeni në gjendje të bëni asgjë që nuk e kënaq Atë. Ne duhet t'ia kushtojmë jetën tonë Atij dhe të pranojmë se është Zoti që frymëzon mendime fisnike dhe na motivon të kryejmë vepra të mira. Ne duhet ta eliminojmë atë "ego", e cila është pengesa më e madhe për këtë njohuri çliruese. Një person nuk do të ishte në gjendje të ngrinte dorën nëse Zoti do të shuante shkëndijën e vogël të jetës në medulla oblongata të tij! [Pika kryesore përmes .së cilës forca e jetës hyn në trup]

Njëherë isha ulur jashtë dhe bënte shumë ftohtë. E drejtova vetëdijen time nga brenda dhe, sa hap e mbyll sytë, nuk mund ta ndieja më të ftohtin. U mbusha me një gëzim të madh dhe herë pas here, pashë trupin tim dhe gjithçka përreth meje të tretej në një dritë të vetme. Mund të shihja format përreth meje nëse do të përqendrohesha tek ato, dhe bota do të zhdukej nëse do të përqendrohesha tek drita. Asgjë nuk mund të shihet pa vetëdije. Nëse ke kontroll të plotë të mendjes sate dhe shikon nga brenda, brenda vetes, do ta shohësh atë dritë të madhe hyjnore, .edhe me sytë hapur

Kur e kthen shikimin jashtë përmes syve, vetëdija jote percepton botën e jashtme. Çdo gjë në ekzistencë është një imazh lëvizës në filmin kozmik të Zotit. Atë ditë, isha në gjendje të shihja ndjesi dhe mendime që ishin ëndrra për vetëdijen time që buronin nga Zoti. Gjithashtu isha në gjendje të ndieja gëzim të pastër pa asnjë ndjesi kur e ktheva vetëdijen time nga brenda. Edhe pse isha ulur në atë të ftohtë të hidhur, duke veshur vetëm rroba të lehta, mund ta ndieja të ftohtin dhe pamjet të zhdukeshin, dhe vetëm gëzimi më pushtoi. Më vonë, përjetova disa ndjesi ndërsa .përjetoja atë gëzim të madh

Duhet ta stërvitim veten për ta ndjerë Zotin. Nuk duhet të kënaqemi duke recituar një lutje të shkurtër ose duke dëshmuar një dritë të thjeshtë. Kushdo që mund të kontrollojë në mënyrë të arsyeshme dëshirat e tij seksuale, të menaxhojë shqisat e tij deri në një farë mase dhe ta ndjekë Zotin me gjithë fuqinë e tij, padyshim që do të përjetojë një takim hyjnor nëse ka dëshirë për të. Edhe nëse një person është një përkrahës i madh i moralit dhe zotëron prirje dhe dispozita shpirtërore, kjo nuk mjafton pa perceptimin e .vërtetë hyjnor

Një person nuk duhet ta mashtrojë veten. Nëse dëshiron përvojë shpirtërore, duhet të meditojë siç duhet dhe t'i thotë Zotit: "Zot, i di dobësitë e mia, por ato nuk do të qëndrojnë si pengesë midis meje dhe teje. Unë dëshiroj vetëm

të qëndroj me ty sepse ti je ai që më krijoi dhe detyra ime e parë është ndaj teje."

Të mençurit e këshillojnë kërkuesin të mos e konsiderojë veten mëkatar, as të mos e quajë veten të drejtë dhe të bëhet arrogant, por përkundrazi të kuptojë se Zoti është me të dhe vepron nëpërmjet tij. Atëherë ai do të shohë një botë të re. Pa vetëdije hyjnore, kjo botë duket plot konflikte, dhunë dhe zhgënjime të hidhura e të tmerrshme. Nuk ka strehë përveçse në atë vetëdije supreme hyjnore.

Në një sekondë të vetme, Zoti mund të krijojë një kopje të saktë të kujtdo që është larguar nga kjo botë nëpërmjet vdekjes. Ne duhet ta pranojmë këtë të vërtetë. Zoti dëshiron që ne të kuptojmë se ky krijim është thjesht një spektakël. Nëse e marrim shfaqjen shumë seriozisht, do të vuajmë dhe do të humbasim gëzimin e saj, dhe nuk do të jemi në gjendje ta durojmë jetën me sëmundjet, dhimbjet, hidhërimet dhe barrët e saj.

Kur diçka më shkakton dhimbje fizike, e vendos mendjen time në pikën qendrore shpirtërore midis vetullave dhe nuk ndiej aspak dhimbje. Por kur përqendrohem te burimi i dhimbjes, e perceptoj atë si një iluzion. Nëse mund ta ruani vetëdijen tuaj shpirtërore, nuk do të vuani kur hijet iluzore të pikëllimit të kalojnë para shpirtit tuaj. Lutuni pa pushim Zotit që Ai të mund ta zbulojë Vetveten si realitetin unik dhe të gëzueshëm brenda jush.

Njerëzit humbasin kaq shumë kohë dhe vdekja i rrëmben një nga një. Qëllimi i jetës është të njohësh Zotin dhe nuk duhet ta lësh këtë trup pa e arritur këtë qëllim.

Zoti dëshiron që ne të rrisim vetëdijen tonë dhe të ngrihemi mbi dualitetet e kësaj bote, por Ai nuk do ta lejojë njeriun të largohet përgjithmonë nga ky azil iluzionesh nëse nuk e shëron veten nga sëmundja e epsheve.

Ne duhet të bëjmë gjithçka që bëjmë për hir të Zotit. Të punosh për Zotin është po aq e rëndësishme sa meditimi për të arritur përparim shpirtëror.

Natën, kur dishepulli mediton mbi Zotin, shpirti i tij ngrihet dhe ai ndihet i zhytur në lumturinë e Tij. Kur kryen punën e tij gjatë ditës, ai sjell me vete kujtimin e asaj gjendjeje dhe ruan gëzimin e saj, duke mbetur kështu në bashkësi me Zotin, dhe ai gjithmonë do të jetë në gjendje të buzëqeshë dhe të thotë: "Pak trishtim ose pak kënaqësi, ose pak paqe, nuk mund të shkaktojë asnjë trazirë ose shqetësim në lumturinë gjithmonë të ripërtëritshme të shpirtit tim."

Duhet t'i përqeshim iluzionet mashtruese të jetës dhe ta shohim atë si një seri imazhesh kozmike kalimtare dhe në ndryshim të vazhdueshëm. Vetëm atëherë do t'i shpëtojmë magjisë së iluzionit kozmik. Duhet të jetojmë në hirin e Zotit. Kur të mund të qëndrojmë të vendosur dhe të vendosur mes ngjarjeve të

ndryshme të jetës, do të kuptojmë se Zoti është i vetmi realitet i vërtetë në univers. Zoti nuk dëshiron të na dëmtojë sepse na krijoi sipas shëmbëlltyrës së Tij. Duhet të ndalojmë së menduari për veten tonë si njerëz të dobët dhe të njohim potencialin e madh kozmik brenda nesh, që .pret të çlirohet

Kur një person vuan nga kanceri ose nga ndonjë sëmundje tjetër, nuk është çështje e parëndësishme. Megjithatë, profetët dhe shenjtorët duruan shumë, duke shëruar të sëmurët dhe disa madje duke ringjallur të vdekurit, dhe gëzimi i tyre hyjnor mbeti me ta gjatë gjithë jetës së tyre. Në mënyrë të ngjashme, ne duhet të kthehemi te Zoti me zemrat, mendjet dhe qëllimet tona. Por nuk do të jemi në gjendje ta arrijmë Atë nëse nuk pohojmë .se e dëshirojmë Atë mbi të gjitha

Njeriu nuk duhet ta vërë në dyshim Zotin, sepse nëse e bën këtë, do të korrë vetëm dyshime. Ai nuk do të jetë në gjendje t'i njohë ligjet e Tij derisa të bashkohet me Të. Pse pra të humbasim kohë duke u përpjekur t'i kuptojmë ato ligje nga ?një perspektivë thjesht racionale

Nëse do të lexonit një roman ku heroi keqtrajtohet dhe i ligu duket se triumfon, dhe ku çdo kapitull bie ndesh me atë paraardhës, do të ndiheshit të zhgënjyer dhe të pakënaqur ndaj autorit. Por kur të lexonit kapitullin e fundit, do të ndiheshit të lehtësuar dhe do ta konsideronit një roman të mrekullueshëm për shkak të kompleksitetit dhe fabulës së tij të ndërlikuar. Në

mënyrë të ngjashme, Zoti është autori i romanit më të madh në ekzistencë, dhe kontradiktat dhe kompleksitetet e krijimit do të hutonin edhe mendjen më të madhe njerëzore. Por kur ta gjejmë Atë në kapitullin e fundit, Ai do të zbulojë zgjidhjet për të gjitha misteret e jetës njerëzore, dhe nuk do të kemi asnjë dyshim për drejtësinë dhe mençurinë e Tij kur të marrim përgjigjen direkt prej Tij. Sa e !mrekullueshme është kjo

Prania hyjnore shpërndan dyshimet, hidhërimet dhe frikën. Ata që e kanë Zotin të banojë në zemrat e tyre, i mposht frika, duke ikur prej saj dhe duke u çliruar nga iluzionet kozmike. Pastaj ata do të buzëqeshin dhe do të thonë: "Më në fund, unë e di sekretin e jetës dhe misteret e ekzistencës". Por ne nuk duhet ta kërkojmë më parë dijen. Ne duhet ta duam Zotin më parë dhe pastaj Ai do të na zbulojë gjithçka që dëshirojmë të dimë. Kur kjo të ndodhë, miku im, ti do të buzëqeshësh me një buzëqeshje të qëndrueshme. Mendimet, fjalët, shkrimet e tua dhe gjithçka që bën do të mbushen me gëzimin rrezatues të asaj buzëqeshjeje. Kudo që të sodisësh, do të lësh një aromë buzëqeshjesh dhe të gjithë ata që vizitojnë .atë vend do të buzëqeshin me Zotin

Gjithmonë mund të buzëqeshësh kur jeton në lumturinë e Tij të pashprehshme, sepse është .shumë e shenjtë për t'u folur për të

Paqja qoftë mbi ty

Egoizëm dhe altruizëm

Ajo që një individ projekton ose u dërgon të tjerëve - me fjalë, vepra dhe mendime - do t'i tërheqë ata në të njëjtën mënyrë dhe në të njëjtën shkallë. Natyra e tyre e vërtetë do të zbulohet përmes shprehjeve dhe veprimeve të tyre të fytyrës. Të tjerët do të ndiejnë dridhjet ose valët e tyre psikologjike, dhe reagimet e tyre ndaj tyre do të jenë në përputhje me natyrën e këtyre dridhjeve .- negative ose pozitive

Kushdo që ndjek rrugën e egoizmit të lig, të tjerët do të përpiqen t'i marrin gjithçka që ka, por nëse ai është ndryshe, të tjerët do t'i tregojnë .bujari dhe dhembshuri

Nuk mund të zotërojmë gjithçka. Ajo që kemi është një dhuratë nga Zoti, e destinuar për përdorimin tonë të përkohshëm ndërsa jetojmë në këtë tokë. Herët a vonë, do të na duhet të ndahemi nga pasuritë tona, qoftë nëpërmjet aksidenteve, vjedhjes, konsumimit apo vdekjes. Prandaj, kur përpiqemi të kapemi pas diçkaje thjesht për hir të .pronësisë, po e mashtrojmë veten

Edhe këto trupa në të cilët kemi jetuar për kaq shumë vite do të hiqen një ditë. Prandaj, është gabim të detyrojmë veten të besojmë se zotërojmë gjëra që nuk mund të zotërohen vërtet. Kur na jepet diçka, duhet të kuptojmë se është e jona

vetëm për një kohë të kufizuar dhe duhet të jemi .të përgatitur ta ndajmë atë me të tjerët

Kur një person dëshiron më shumë sesa i .nevojitet, e presin probleme të mëdha
Personi i përulur që e do Zotin është më i madh se të gjithë
Zoti nuk është i fshehur prej nesh. Ai na flet nëpërmjet luleve, nëpërmjet mendimeve tona dhe nëpërmjet gjithë .krijimit
Qëllimi i vetëm i ekzistencës është ta shtyjë njeriun të zgjidhë misterin e tij dhe të .kuptojë se Zoti është pas tij
Ata që ndiejnë harmoni dhe harmoni brenda vetes janë të vetëdijshëm për harmoninë .dhe harmoninë në natyrë

Nuk ka dyshim se duhet të kemi nevoja themelore si ushqimi, veshja dhe njëfarë sigurie financiare, por në kërkimin tonë për këto gjëra duhet të heqim qafe nevojat e panevojshme, dhe me këtë nënkuptoj dëshirat e hapura dhe nxitjet e zjarrta për të pasur më shumë seç është e .nevojshme

Duhet të mbajmë mend se, në përpjekjen tonë për të përmbushur nevojat tona, duhet t'i ndihmojmë edhe të tjerët me nevojat e tyre dhe të .ndajmë atë që fitojmë me ata që kanë më pak fat

Le të kujtojmë se jemi një pjesë integrale e familjes globale dhe nuk mund të jetojmë pa të. Si do të ishte jeta pa zdrukthëtarin, shpikësin apo

fermerin? Nëpërmjet shkëmbimit të shërbimeve dhe ekspertizës, Zoti dëshiron që ne të mendojmë për të tjerët, sepse është një gabim i rëndë të jetosh vetëm për veten tënde.

Kur mendojmë për lumturinë tonë, duhet të mendojmë edhe për lumturinë e të tjerëve. Nuk është e nevojshme të heqim dorë nga gjithçka për hir të familjes globale, sepse kjo është e pamundur. Por duhet të kemi empati me të tjerët dhe t'i konsiderojmë nevojat e tyre, ashtu siç Zoti ynë dëshiron që ne t'i japim njëri-tjetrit aq sa marrim nga njëri-tjetri. Të tjerët janë vetja jonë më e madhe. Por personi mesatar mendon vetëm për veten e tij, para së gjithash.

Nuk ka dyshim se instinkti për mbijetesë është i fortë. Por bota e amplifikon këtë ndjenjë brenda nesh dhe sugjeron domosdoshmërinë e kapjes pas gjithçkaje që është e jona. Megjithatë, duhet të kujtojmë se të gjithë shërbëtorët e Zotit janë familja e Tij dhe se ne të gjithë jemi vëllezër e motra në këtë tokë.

Zoti i ka pajisur njerëzimin me arsye dhe perceptim, duke na mundësuar të përjetojmë urinë dhe të ftohtin. Duhet ta pranojmë se edhe të tjerët përreth nesh përjetojnë urinë dhe të ftohtin. Kur kërkojmë ngushëllimin tonë, duhet të përpiqemi gjithashtu t'i ndihmojmë të tjerët të gjejnë ngushëllim. Meqenëse nuk e pëlqejmë dhimbjen dhe vuajtjen, duhet t'u shtrijmë dorën ndihmës atyre që kanë nevojë përreth nesh për të lehtësuar vuajtjet e tyre dhe për të larguar mjerimin e tyre.

Ata vuajnë si ne, dhe disa mund të vuajnë edhe më shumë se ne.

Nëse simpatia e një personi kufizohet vetëm te familja dhe miqtë e tij dhe te askush tjetër, ai e kufizon veten dhe lumturia largohet nga jeta e tij për t'u zëvendësuar nga probleme të papritura.

Duhet të jemi të gatshëm t'i ndihmojmë të tjerët me sa më shumë që të jetë e mundur dhe të gjejmë gëzim duke u ofruar ndihmë atyre që hasim. Nuk duhet ta konsiderojmë këtë një sakrificë, sepse nëse do ta bënim, ndihma do të bëhej një barrë. Në vend të kësaj, duhet të ndiejmë një gëzim të brendshëm, sepse dhënia është e bekuar dhe ekziston një kënaqësi e njohur për ata që përpiqen t'i ndihmojnë të tjerët, si materialisht ashtu edhe emocionalisht, dhe që i shërojnë zemrat e tyre të thyera.

Nëse bota do të hiqte dorë nga egoizmi i saj i lig, do të shihnim parajsën në këtë tokë.

Farat e luftës qëndrojnë në zemër të egoizmit keqdashës. Njerëzit e hershëm përdorën për herë të parë shkopinj guri, të cilët më vonë evoluan në harqe dhe shigjeta, për të mbrojtur egoizmin e tyre nga egoizmi i të tjerëve. Më vonë, u shpikën pushkët dhe pistoletat, pastaj mitralozët dhe më pas bombat dhe gazi helmues - të gjitha për të mbrojtur egoizmin e një grupi njerëzish nga egoizmi i një tjetri.

Si rezultat i këtij egoizmi të neveritshëm, shpërthejnë luftëra, prishet ekuilibri ekonomik dhe .mbizotëron recesioni e më pas depresioni

Potenciali shkatërrues i njerëzimit është rritur dhe zhvilluar më shumë se potenciali i tij konstruktiv. Ky vlim i keq - vlimi i egoizmit keqdashës - përfundimisht do të shpërthejë. Por për fat të keq, shumë jetë do të zhduken para se njerëzimi të zgjohet dhe të kuptojë se egoizmi nacionalist nuk është më pak i dëmshëm se egoizmi personal. Një komb përbëhet në thelb nga grupe të vogla, dhe këto grupe përbëhen nga .individë; duhet të fillohet me veten

Kufijtë midis vendeve nuk janë të fiksuar dhe qeveritë e botës janë subjekt i ndryshimeve të .vazhdueshme

Egoizmi që kërkon lumturi pa marrë parasysh të drejtat dhe lumturinë e të tjerëve, ose që shkel të drejtat dhe interesat e të tjerëve për qëllimet e veta, sjell varfëri, mjerim dhe pakënaqësi. Pasurimi në kurriz të të tjerëve është një gabim i rëndë. Njerëzit e mëdhenj mbështesin altruizmin bazuar në një dëshirë të vërtetë shpirtërore për të ndarë .dhe dhënë

Komunizmi, i cili nga jashtë u premton masave bollëk dhe prosperitet, nuk do të ketë sukses dhe një ditë do të shembet sepse bazohet në shtrëngim dhe shtypje të lirive personale (Shënim: Ky leksion u dha nga Mjeshtri Paramhansa në vitin 1937 dhe ky përfundim me të vërtetë është bërë i vërtetë!)

Nëse një person përqendrohet vetëm te duart dhe këmbët e tij dhe neglizhon kokën e tij, truri nuk do të funksionojë për të udhëhequr aftësitë motorike. Të gjitha funksionet trupore duhet të koordinohen. Në mënyrë të ngjashme, mendjet (vendimmarrësit) në kombe dhe shoqëri duhet të punojnë në koordinim me duart dhe këmbët (fuqinë punëtore), sepse nëse interesat përplasen, rendi do të prishet, kaosi do të mbizotërojë dhe vuajtja do të rezultojë.

Ka dy mësues në botë. Ai që e merr Zotin si udhërrëfyes dhe mentor të tij nuk ka pse të ketë frikë. Ai që e merr Satanin si udhëheqës dhe udhërrëfyes të tij do të vuajë shumë.

Fjala kyçe për shumicën e njerëzve në këtë jetë është "unë". Ata me një prirje dhe prirje shpirtërore mendojnë për të tjerët aq sa mendojnë për veten e tyre. Ata që mendojnë vetëm për veten e tyre sjellin mbi vete armiqësinë dhe pakënaqësinë e atyre përreth tyre. Por ata që marrin në konsideratë ndjenjat dhe interesat e të tjerëve zbulojnë se të tjerët mendojnë për ta dhe i marrin në konsideratë ndjenjat e tyre.

Nëse ka njëqind njerëz në një qytet dhe secili prej tyre përpiqet të marrë diçka nga të tjerët, atëherë secili prej tyre do të ketë nëntëdhjetë e nëntë armiq. Por nëse secili prej tyre përpiqet të ndihmojë të tjerët, atëherë secili prej tyre do të ketë nëntëdhjetë e nëntë miq.

Jetova në atë mënyrë dhe nuk humba asgjë duke u dhënë të tjerëve. Në fakt, gjithçka që dhashë më u kthye shumëzuar me hirin e Zotit. Tani nuk dëshiroj asgjë sepse ajo që kam thellë brenda meje është më e madhe dhe më e çmuar se çdo gjë që bota mund të ofrojë. Ajo që një person kërkon vërtet është lumturia, dhe sapo të arrihet lumturia, nevoja për rrethanat që çojnë në të zhduket.

Nuk kam llogari bankare sepse e vetmja garanci në këtë botë janë ndjenjat e mira që njerëzit kanë ndaj meje. Nuk besoj në asnjë garanci tjetër tokësore. Pasuria e vërtetë qëndron në të jetuarit në zemrat e vëllezërve dhe miqve të tu.

Kur jemi altruistë, bëhemi të lumtur. Dhe nëse e përqafojmë këtë qasje, të tjerët përreth nesh do të ndikohen nga sjellja jonë dhe do të përpiqen të na imitojnë. Ne duhet të eliminojmë egoizmin, i cili është rrënja e të gjitha të këqijave individuale dhe kombëtare.

Altruizmi zgjeron vetëdijen

Kur u dërgon të tjerëve qëllime të mira, vetëdija jote zgjerohet. Kur mendon për fqinjin tënd, një pjesë e qenies sate aktivizohet së bashku me atë mendim. Por vetëm të menduarit nuk mjafton; duhet të jemi të gatshëm t'i vëmë mendimet tona në veprim.

Martesa ofron një mësim mbi altruizmin. Dy njerëz përpiqen të ndajnë jetën e tyre së bashku. Pastaj lindin fëmijë dhe prindërit ndajnë atë që kanë me ta. Por të mendosh vetëm për familjen e ngushtë (domethënë, vetëm ti dhe unë, ose vetëm ne) është një formë egoizmi. Do të vijë koha kur të dashurit do të largohen nga ne, dhe kjo është mënyra e jetës. Kjo na kujton se qëllimi përfundimtar i njerëzimit është të zgjerojë kufijtë e vetëdijes sonë duke punuar për të tjerët dhe duke ndarë bekimet e jetës me ta.

Altruizmi i sjell zotëruesit të tij shumë bekime dhe lumturi të madhe, sepse nëpërmjet altruizmit njeriu ruan lumturinë e vet. Qëllimi im është t'i bëj të tjerët të lumtur, sepse lumturia ime rrjedh nga lumturia e tyre.

Nuk mund ta shijojmë vërtet shijen e arritjes nëse nuk e ndajmë lumturinë tonë me të tjerët. Nuk po i referohem vetëm anëtarëve të familjes, por të gjithë njerëzve. Duhet të mendojmë për të tjerët dhe t'i ndihmojmë ata sa më mirë që të mundemi. Kjo nuk do të thotë të varfërohemi, por përkundrazi të tregojmë shqetësim të sinqertë dhe miqësor dhe gatishmëri për të ndarë. Duhet t'i zbatojmë parimet e drejtësisë së pari vetes. Nuk mund t'ua mësojmë altruizmin të tjerëve nëse vetë nuk jemi altruistë. Duke filluar me veten, bëhemi modele të mira për të tjerët.

Ia kam kushtuar jetën time shërbimit dhe përfitimit të të tjerëve. Kam udhëtuar shumë dhe kam mbajtur leksione para audiencave të mëdha.

Por e di që u shërbej më së miri të tjerëve përmes .shkrimeve dhe mësimeve të mia

Turmat vijnë për të dëgjuar leksione, jo domosdoshmërisht nga dashuria e vërtetë. Njerëzit vijnë për frymëzim dhe ngushëllim shpirtëror. Por unë dua shpirtra që kërkojnë të vërtetën, që e duan Zotin. Kjo është arsyeja pse jam përqendruar dhe vazhdoj të përqendrohem në .domosdoshmërinë e meditimit mbi Zotin

Të gjithë kërkuesit seriozë dhe këmbëngulës në kërkimin e tyre shpirtëror do të kurorëzohen me sukses nëse vazhdojnë të ecin përpara me dëshirë .dhe zell

Ne duhet ta duam Perëndinë me gjithë zemrat, mendjet, shpirtrat dhe forcën tonë, dhe ta duam të afërmin tonë si veten tonë

Çfarë do të thotë të duash Zotin me gjithë zemrën, mendjen, shpirtin dhe forcën tënde? Zemra do të thotë ndjenjë, mendja do të thotë përqendrim, shpirti do të thotë harmoni e thellë shpirtërore në meditim dhe forca do të thotë të drejtosh gjithë energjinë tonë drejt Zotit. Kjo do të thotë ta duash Zotin me të gjitha ndjenjat e tua, me gjithë përqendrimin tënd në meditim dhe duke e ridrejtuar energjinë ose fuqinë e jetës nga materialja në shpirtërore, duke e zhvendosur .vëmendjen nga trupi te Zoti

Nuk është e mundur ta duash Zotin pa meditim, sepse vetëm nëpërmjet meditimit mund

ta kuptojmë natyrën tonë shpirtërore si një shpirt i lidhur përjetësisht dhe përgjithmonë me Zotin që e krijoi atë sipas shëmbëlltyrës së Tij.

Ne duhet të ndërtojmë brenda vetes një fron për dashurinë sublime të Zotit. Nuk ka asgjë më të rëndësishme në jetë. Nuk ka ambicie më të lartë sesa ta duash Atë, të flasësh për Të dhe t'i ndriçosh të tjerët që ta njohin Atë. Nuk dua asgjë tjetër nga njerëzit.

Është kënaqësi të ndaj përvojën time shpirtërore me ata që e kërkojnë sinqerisht. Asgjë nuk më sjell më shumë gëzim sesa të flas me ta për Zotin dhe t'i ndihmoj ata të përjetojnë praninë e Tij.

Është e mrekullueshme të duash Zotin dhe të duash shërbëtorët e Tij. Kur e gjejmë Atë, e ndiejmë dashurinë e Tij tek të gjithë. Nuk ka fuqi më të madhe se fuqia e dashurisë në univers.

E shoh Zotin Më të Lartë të ulur në fron mbi qiej dhe oqeane dhe mbi fronin e vetëdijes sime e shoh Atë të pranishëm brenda meje dhe në shpirtrat e të gjithëve dhe e përqafoj Atë në të gjitha format dhe manifestimet e Tij të pafundme në krijim.

Qeniet njerëzore janë vazhdimisht në kërkim të asaj "gjëje tjetër" që shpresojnë se do t'u sjellë lumturi të plotë dhe të qëndrueshme. Për ata shpirtra që e kanë kërkuar Zotin dhe e kanë gjetur

Atë, kërkimi ka mbaruar, sepse Zoti është ajo "gjë ."tjetër

Zoti ju bekoftë, dhe paqja qoftë mbi ju

Shpirtra dhe Fantazma
Realiteti dhe thelbi i saj

Ekzistojnë të gjitha llojet e historive dhe rrëfenjave për shpirtra, fantazma, goblinë që gjuajnë thesare, shtriga, fantazma që hanë kufoma dhe vampirë. Dhe numri i njerëzve që kanë pohuar se kanë pasur takime me këto qenie nuk është i vogël.

Nga shumë raste që hasa, shumica përfshinin individë që vuanin nga halucinacione të rënda mendore. Një grua e tillë kishte lexuar një libër për krijesa të etura për gjak dhe djallëzore, dhe halucinacionet e saj ishin aq të gjalla sa ndjeu një fantazmë që po i thithte gjakun çdo natë. Ajo shërohej sa herë që më vizitonte, por ideja e një fantazme nate mbeti e ngulitur në mendjen e saj sepse sëmundja do të përsëritej. Ajo vdiq para kohe, e konsumuar nga iluzionet e saj.

Besimi në magji ishte i përhapur në shekullin e 16-të dhe qindra njerëz të dyshuar si shtriga u akuzuan padrejtësisht se ishin në lidhje me djallin dhe vdiqën si rezultat. Zhan D'Ark u lidh në një turrë dhe u dogj në turrë sepse konsiderohej shtrigë.

Ekziston një botë tjetër, mbretëria eterike, e fshehur pas këtij universi. Banorët e saj janë të mishëruar në forma planetare të përbëra nga drita. Këto qenie, ose "fantazma", janë të padukshme për

sytë tanë dhe zakonisht mbeten të kufizuara në botën e tyre, ashtu siç jemi të kufizuar ne në botën tonë fizike. Nëse do të ishte e lehtë për banorët keqdashës të mbretërisë planetare të depërtonin në planin tonë tokësor për të na dëmtuar, ne do të jetonim në frikë dhe tmerr të përjetshëm.

Toka jonë ka mjaft tmerre dhe tmerre. Sigurisht që Zoti nuk do t'u shtojë vuajtjeve tona ndërhyrjen e fantazmave dhe demonëve!

Megjithatë, ekzistojnë disa qenie planetare të njohura si shpirtra endacakë. Këto shpirtra janë të lidhur me Tokën nga lidhje të forta dhe dëshirë për të hyrë në një trup njerëzor për ta përdorur atë si një mjet për kënaqësitë e tyre sensuale. Këto qenie zakonisht janë të padukshme dhe nuk kanë fuqi për të ndikuar tek njerëzit e zakonshëm. Herë pas here, shpirtrat keqdashës arrijnë të hyjnë dhe të zotërojnë trupin dhe mendjen e një personi. Kjo ndodh vetëm kur ai person është i paekuilibruar mendërisht, kur mendja e tij është dobësuar duke qenë i lënë pa punë ose pa menduar, si dikush që e lë makinën e tij të hapur me çelësat brenda. Në një rast të tillë, një endacak mund të hyjë në makinë dhe të largohet.

Shpirtrat endacakë janë ata shpirtra që kanë humbur trupat e tyre përmes vdekjes, por mbeten thellësisht të lidhur me ta. Prandaj, ata përpiqen në çdo mënyrë të përdorin trupin e çdo personi për të arritur qëllimet e tyre. Për fat të mirë, shpirtrat endacakë nuk mund t'i rezistojnë dridhjeve intensive të mendimit dhe vetëdijes shpirtërore. Ata kërkues të sinqertë të Zotit që meditojnë dhe

sodisin mbi Të nuk kanë pse të kenë frikë nga këto qenie të humbura dhe të gabuara. Sepse Zoti është Shpirti Suprem dhe asnjë shpirt, sado i lig, nuk mund t'i dëmtojë ata që e duan Zotin dhe janë vazhdimisht të vetëdijshëm për Të.

Për të kuptuar natyrën e qenieve planetare, së pari duhet të kuptojmë veten. Kur Zoti na krijoi, Ai na krijoi fillimisht si vetëdije. Nga mendja e Tij gjithëpërfshirëse, Ai na formoi, dhe nga kjo perspektivë, ne jemi kryesisht qenie mendore. A nuk është e vërtetë që kur krijon diçka të re, hapi i parë është të konceptosh një model të saj në mendjen tënde? Pastaj mbledh materialet e nevojshme dhe më në fund e sjell atë ide në jetë. Kjo vlen edhe për përbërjen tonë dhe përbërjen e të gjithë krijimit. Ne zotërojmë tre natyra: natyrën mendore (idenë), natyrën eteriale (materiali i krijimit) dhe natyrën fizike (produktin e dendur).

Trupi fizik përbëhet nga 16 elementë. Por mënyra se si këto substanca kimike të elementëve materialë u kombinuan për ta bërë trupin një instrument të mendjes është vërtet e mahnitshme!

Disa njerëz duan të blejnë një makinë të re çdo vit, por ata detyrohen ta mbajnë modelin e tyre të vjetër fizik për gjashtëdhjetë, shtatëdhjetë apo edhe më shumë vjet! Edhe kur trupi lodhet, dëshira për ta mbajtur atë mbetet e fortë derisa Zoti të thotë: "Mjaft! Më liro nga ky trup!" Pastaj, personi hidhet nga trupi i tij që po kalbet për të gjetur veten në një trup eterik të përbërë nga drita dhe vitaliteti. Ata gëzohen kur zbulojnë se kanë aftësinë të dëgjojnë, të shohin dhe të prekin

përmes trupit të tyre të ri dhe se nuk kanë kocka për të thyer ose mish për t'u dëmtuar.

Kur një person vdes, trupi i tij fizik dekompozohet, por trupi i tij planetar mbetet në gjendjen e tij origjinale në tërësinë e tij.

Ku janë ata shpirtra që lanë Tokën? Ata enden në eter. Mund të thuash: "Kjo është e pamundur", por le të bëjmë këtë krahasim:

Nëse do t'i thoja një anëtari të një fisi primitiv se muzika ekziston në eter dhe mund të kapet dhe dëgjohet, ata do të qeshnin me mua, ose ndoshta edhe do të panikoheshin. Por nëse do të sillja një radio dhe do ta akordoja në një stacion që transmeton muzikë dhe këngë, ata nuk do të ishin në gjendje ta kundërshtonin pretendimin tim. Në mënyrë të ngjashme, unë mund t'u tregoj të tjerëve se qeniet jashtëtokësore përshkojnë eterin, dhe ata do të jenë të pafuqishëm ta mohojnë këtë. Bota jashtëtokësore është këtu, përtej vibracioneve të dendura të universit fizik.

Nëse njerëzit do të mund të shihnin morinë e qenieve planetare në eterin përreth tyre, shumë do të kapeshin nga frika dhe disa do të përpiqeshin të kërkonin të dashurit e tyre të vdekur.

Nëse përqendroheni thellë te syri shpirtëror, nëpërmjet shikimit të brendshëm mund të perceptoni botën rrezatuese në të cilën jetojnë të gjithë shpirtrat që kanë kaluar në sferën eterike. Tek njerëzit, zemra vepron si marrëse dhe syri shpirtëror transmeton dritën. Edhe nëse nuk mund t'i shihni të dashurit tuaj të vdekur, nëse i përqendroni me qetësi ndjenjat tuaja te zemra, do

të ndjeni praninë e atyre që janë të dashur për ju që ekzistojnë në trupa të ndritshëm, duke shijuar lirinë e tyre nga skllavëria e trupit fizik.

Shoh shumë qenie planetare që kanë lënë planin e Tokës, por ato nuk mund të më shohin mua. Nuk e bëj veten të dukshëm për ta, por mund t'i shoh nëse dua.

Prandaj, ne nuk jemi plotësisht të lirë kur e lëmë trupin pas vdekjes. Shpirtrat tanë mbeten të mbështjellë në dy forma delikate: planetare (trupi i energjisë) dhe shkakësore (trupi i mendimit).

Kur një qenie njerëzore merr një formë fizike, ai bëhet një qenie e dukshme në këtë botë. Pas vdekjes së trupit të tij fizik, ai mbetet në botën planetare si një "fantazmë", domethënë si një qenie e padukshme e pajisur me aftësi mendore dhe të njëjtën mentalitet dhe karakteristika që e dallonin atë gjatë ekzistencës së tij tokësore.

Banorët e botës planetare, sigurisht, mund ta shohin njëri-tjetrin në trupat e tyre të ndritshëm, por qeniet planetare zakonisht janë të padukshme për ne në Tokë, përveç nëse dimë si të depërtojmë në botën planetare përmes syrit shpirtëror. Kur shpirtrat heqin dorë nga trupat e tyre eterikë dhe hyjnë në gjendjen mendore të botës shkakësore, ata nuk zhduken plotësisht, por bëhen plotësisht të padukshëm, ashtu siç janë të padukshme mendimet.

Kur shpirtrat çlirohen nga dëshirat mishërore, ata nuk kanë më nevojë të mishërohen përsëri në Tokë. Këta shpirtra lëvizin pastaj midis sferës planetare dhe parajsës shkakësore, duke vazhduar

të mishërohen në planin planetar derisa të arrihet çlirimi shpirtëror nga ajo gjendje. Kur të gjitha dëshirat shkakësore shterohen, individi bëhet vërtet i lirë, ose një shpirt i lirë.

Nëse shpirti i larguar ka ende dëshira të paplotësuara nga ekzistenca e tij tokësore, ai do të vazhdojë t'i ndiejë ato dëshira në sferën planetare dhe do të dëshirojë të shprehet në një trup fizik. Kështu, ai shpirt tërhiqet përsëri, me trupin e tij planetar, në një qelizë (një qelizë sperme) të formuar nga një spermë dhe një vezë, dhe reinkarnohet si një i porsalindur.

Nuk është e mençur që një person t’ia atribuojë vetes përgjithmonë çdo mangësi fizike. Supozoni se dikush humbet një krah në këtë jetë dhe ideja e asaj humbjeje rrënjoset në vetëdijen e tyre, duke bindur veten se nuk mund ta përdorin më kurrë atë. Kur të rilindin, ata do të sjellin me vete atë ndjesi të krahut të humbur. Nëse ky mendim negativ është mjaft i fortë, ai mund të pengojë punën krijuese të aktivitetit jetësor të vetëdijshëm që krijon krahët e trupit të ri. Prandaj, një person nuk duhet ta përkufizojë kurrë veten nga papërsosmëritë dhe mangësitë e trupit fizik. Kufizime të tilla nuk i përkasin shpirtit, i cili është imazhi i pastër dhe i përsosur i Zotit.

Kështu, e shihni se përpara se të merrnit një formë fizike, ishit një shpirt, dhe pas vdekjes, do të ktheheni përsëri në shpirt. Ne jemi shpirtra edhe kur flemë, sepse gjatë gjumit nuk jemi aspak të vetëdijshëm për veten tonë si trupa fizikë. Pra, meqenëse jeni një shpirt kur flini, dhe do të jeni një

shpirt pas vdekjes, pse duhet të kenë frikë shpirtrat? Kjo është ajo që keni qenë gjithmonë - një shpirt - dhe gjithmonë do të jeni - dhe kjo është ajo që do të jeni për gjithë përjetësinë.

E vetmja ndryshim është se kur hyni në sferën planetare në kohën e vdekjes, nuk mund të krijoni me dëshirë një trup fizik si ai që keni tani. Vetëm Mjeshtrat e Mëdhenj që janë bashkuar me Krijuesin Suprem mund ta bëjnë këtë. Shpirtrat e përparuar shpirtërisht mund të intensifikojnë dridhjet delikate të mjetit planetar në një trup të prekshëm.

Ne kemi frikë nga vdekja për shkak të dhimbjes dhe idesë së asgjësimit. Ky është një keqkuptim. Jezu Krishti ua zbuloi veten dishepujve të tij në formë trupore pas vdekjes së tij. Lahiri Mahasaya u kthye në mish e gjak një ditë pas vdekjes së tij. Ne kemi treguar se ata nuk u zhdukën.

(Dhe i Dërguari, paqja qoftë mbi të, tha: “Më i sinqertë prej jush në ëndrra është më i sinqertë prej jush në të folur.” Dhe, “Kushdo që më sheh në ëndërr është sikur të më ketë parë në realitet”)

Ndërsa rastet e shtyllave shpirtërore janë të rralla, nuk duhet thënë se dëshmitë e tyre janë të pasakta.

Unë personalisht e pashë mësuesin tim, Sri Yuktsuwar, i cili u ringjall rreth tre muaj pas vdekjes së tij (Shih Botët Shpirtërore: Realiteti dhe Natyra e saj në këtë faqe interneti)

Librat e shenjtë të urtësisë pohojnë se shpirti njerëzor është në thelb një pasqyrim i shpirtit hyjnor. Ai kurrë nuk përjeton agoninë e vdekjes ose

dhimbjet e lindjes, dhe ekzistenca e tij është e përjetshme për aq kohë sa vetë ekzistenca zgjat. Ky shpirt është përjetësisht i gjallë dhe i pandryshueshëm, i paprekur nga prishja dhe i paprekur nga asgjësimi.

Shumë herë, një dishepull i sëmurë që jetonte larg e tërhiqte trupin tim planetar drejt vetes nëpërmjet forcës së përkushtimit dhe dashurisë së tij. Një rast i tillë ndodhi këtu me një dishepulle të quajtur Seva Devi. Ajo ishte një dishepulle jashtëzakonisht e përkushtuar. Njëherë, ajo u sëmur shumë, por e mbajti sekret nga të gjithë. Kur e vizitova në spital, ajo më tha: "Të lutem, kërkoji Zotit të mos më mbajë më në këtë trup".

Më vonë, u ktheva në eremitën Encinitas në bregdetin e Paqësorit dhe një mëngjes papritmas ndjeva dridhjen planetare transparente të Seva Devi-t. Përmes përkushtimit dhe dashurisë së saj shpirtërore, ajo tërhoqi trupin tim eterik drejt saj. Menjëherë, trupi im fizik ngriu, sikur jeta të ishte larguar prej tij. Më vonë më thanë se Seva Devi papritmas thirri: "Swamaji është këtu!" pak para se të largohej nga trupi im, pasi ajo ishte e vetëdijshme për dërgimin tim në botën tjetër.

Më vonë, e pashë, me trupin e saj të shndritshëm, të ulur në një nga klasat e mia, ashtu siç ishte shfaqur gjatë jetës së saj. Nëse dikush do të më kishte prekur atëherë, edhe ai do të kishte mundur ta shihte, megjithëse ata në atë gjendje vetëdije shpirtërore nuk i lejojnë të tjerët t'i prekin.

Ne e kemi kaluar pragun e vdekjes dhe jemi kthyer në jetë shumë herë, kështu që pse të kemi

frikë nga vdekja? Ajo vjen për të na çliruar. Sigurisht, nuk duhet ta dëshirojmë vdekjen, por duhet të gjejmë ngushëllim në të - kur ajo vjen vetvetiu - për të na çliruar nga telashe të ndryshme.

Njerëzit gjithashtu kanë frikë nga vdekja për shkak të qëndrimit të tyre të gjatë në këtë burg fizik, deri në atë pikë sa kanë frikë ta lënë atë. Por është marrëzi që një person të ketë frikë.

Meqenëse është vullneti i Zotit që ta zotërojmë këtë model të lashtë fizik deri në vdekje, duhet ta ruajmë atë dhe t'i kushtojmë kujdesin e nevojshëm.

Në Indi ekziston një histori për një të ri që po vdiste, i cili qau kur dëgjoi rënkimet e pikëllimit dhe ankthin e ndarjes përreth tij:

Mos ma ofendoni shpirtin me britmat tuaja të dhembshurisë

Kur nisesh në mbretëritë e përjetshme të dritës dhe dashurisë

Unë jam ai që duhet të të mëshirojë dhe të ndiej keqardhje për situatën tënde

Sa për mua

Asnjë sëmundje pas sot

As edhe një kockë e thyer

Pa trishtim, pa dhimbje të padurueshme

Sepse ëndërroj për gëzim dhe notoj në një det gëzimi

Dhe unë marr frymë gëzimi

Orar pune i zgjatur!

Njeriu nuk e di se çfarë do t'i ndodhë në këtë botë. Ai jeton mes frikës dhe anktheve psikologjike.

Ata që kanë ndërruar jetë e kanë keqardhjen për të dhe e bekojnë nga bota e tyre. Ia thashë këtë një nëne që kishte humbur të birin dhe, sapo mbarova së shpjeguari, ajo menjëherë i fshiu lotët dhe tha: "Nuk kam ndjerë kurrë një paqe të tillë. Jam e lumtur që e di që djali im është i lirë. Mendova se diçka e tmerrshme i kishte ndodhur".

Shumë njerëz të përparuar shpirtërisht janë në gjendje të shohin trupat e tyre eterikë

Kur trupi eterik ngjitet ose largohet nga trupi fizik në kohën e vdekjes, personi që largohet e sheh trupin e tij si të vdekur. E njëjta përvojë ndodh kur jogistët e përparuar e tejkalojnë trupin fizik përmes vullnetit, duke i mundësuar ata të largohen dhe të kthehen në trupat e tyre sipas dëshirës. Megjithatë, shumë njerëz që besojnë se mund ta bëjnë këtë gabohen. Thjesht të menduarit për të përjetuar diçka nuk do të thotë se do të ndodhë. Të dish metodën është thelbësore.

Njëherë, një burrë në Nju Jork erdhi tek unë dhe këmbënguli që mund të udhëtonte në mënyrë eterike (nga trupi i tij fizik). I thashë: "Nuk mendoj kështu; po imagjinon se e ke atë aftësi". Por ai këmbënguli të më testonte. Unë pranova dhe i thashë: "Në rregull, atëherë udhëto në mënyrë eterike dhe zbrit poshtë e më trego çfarë po ndodh në restorantin atje poshtë".

Ai heshti për një moment, pastaj tha: "Ka një piano të madh në cepin e djathtë"

Isha i sigurt se po e imagjinonte sepse frymëmarrja dhe pulsi i tij ishin normale.

Kështu që i thashë: "Përkundrazi, mendoj se do të gjesh dy gra të ulura rreth një tavoline atje." Ai më përqeshi. Pastaj shkuam së bashku në restorant, dhe nuk kishte piano në cep, vetëm dy gra të ulura rreth një tavoline. Më në fund, miku ynë e kuptoi se ishte mashtruar nga fantazitë e tij.

Në vizionet e mia ezoterike planetare, shpesh shoh ngjarje të tmerrshme, por ato më duken si një film. Bota ishte menduar të na argëtonte, jo të na mundonte ose të na frikësonte. Dhe Zoti i Plotfuqishëm e bëri dramën e krijimit të Tij tepër komplekse, të mbushur me kontradiktat e së mirës dhe të së keqes.

Duhet ta stërvitim veten për të kuptuar natyrën tonë të fshehur shpirtërore. Por kjo është e pamundur për sa kohë që i kufizojmë vazhdimisht mendimet tona në trupin fizik. Preokupimi i vazhdueshëm me gjërat materiale na bën materialistë dhe i mbyt aspiratat tona shpirtërore. Duhet ta bëjmë Zotin konsideratën më të rëndësishme në jetën tonë. Nëse e lëmë Atë në një pozicion dytësor, Ai nuk do të vijë tek ne dhe ne nuk do ta njohim Atë. Tundimet e botës janë të shumta dhe gjithmonë të pranishme. Ata që dëshirojnë spiritualitet duhet ta aktivizojnë vullnetin e tyre dhe të hapin rrugën e tyre përmes pyllit të dendur të tundimeve për të arritur një mbretëri të sigurt dhe të qetë.

Ngjitja planetare eterike mund të përjetohet në mënyrë të vetëdijshme vetëm kur një person hyn në gjendje të thella ekstazie shpirtërore, duke zgjeruar vetëdijen e tij në një nivel më të lartë

vetëdijeje. Përmes syrit të tij shpirtëror, ai mund të perceptojë çdo pikë në hapësirë, qoftë në këtë botë apo në sferën eterike. Ai gjithashtu mund të kapërcejë kufizimet e kohës dhe hapësirës. Disa individë të përparuar shpirtërisht kanë aftësinë të kondensojnë trupat e tij eterikë dhe madje edhe fizikë në çdo vendndodhje. Kjo gjendje quhet bilokacion, ose prani e dyfishtë, ku dikush mund të jetë në dy ose më shumë vende njëkohësisht. Në këtë gjendje, trupi fizik është në një gjendje animacioni të pezulluar, të ngjashme me një trans. Kur mjeshtri arrin fazën më të lartë të ekstazës shpirtërore (faza e njohurisë hyjnore), ai mund të kryejë të gjitha funksionet e tij normalisht, ndërsa mbetet i zhytur në një gjendje të shenjtë ekstazie.

Ai që kërkon strehim te Zoti nuk mund të dëmtohet nga askush dhe nuk ka pse të ketë frikë për sa kohë që beson te Zoti dhe i përmbahet udhëzimit të Tij. Por kur një person lejon që mendimet negative t'i futen në mendje dhe beson se dikush po përpiqet ta dëmtojë, ai i jep atij personi fuqinë për ta bërë këtë.

Imagjinoni dikë që ju dërgon një ide të rreme dhe ju e pranoni atë. Padyshim që do të dëmtoheni prej saj. Por ju keni fuqinë të refuzoni mendimet e liga. Mos kini frikë nga ata me qëllime dashakeqe, sepse askush nuk mund t'ju ndikojë nëse nuk jeni psikologjikisht të dobët. Frika dhe një mendje e mbyllur e lejojnë të keqen të hyjë. Por kur i pohoni vetes: "Zoti është me mua dhe më mbron", vetëm e mira do t'ju vijë nga mendimet e të tjerëve. Edhe nëse dikush ju dërgon mendime të liga, ato nuk do

t'ju arrijnë; përkundrazi, ato do të kthehen kundër dërguesit, duke e dëmtuar atë në mënyra që ai i di ose nuk i di. Rrethojeni veten me Zotin dhe kërkoni strehim në emrin e Tij të bekuar, fuqinë më të fortë në univers. Është një mur i padepërtueshëm kundër të cilit thyhen të gjitha shigjetat e së keqes, gënjeshtrës dhe hipokrizisë, dhe nga i cili të gjitha mendimet negative devijohen dhe shtyhen përsëri në burimin dhe krijuesin e tyre!

Mos u kushtoni vëmendje forcave të fantazmave endacake dhe shpirtrave të humbur, apo praktikuesve të magjisë së zezë. Ka shumë forca kozmike të mëdha dhe të vazhdueshme në lojë në arenat e jetës. Ekziston një luftë kozmike midis së mirës dhe së keqes. Por nuk ka frikë për besimtarët e sinqertë që veprojnë sipas besimit dhe qëllimeve të tyre të mira, sepse e mira në fund të fundit do të triumfojë.

Kjo botë qeveriset nga qenie dhe forca të padukshme: Zoti, profetët e Tij dhe shenjtorët e Tij nga njëra anë, dhe Satani, shërbëtorët e tij dhe aleancat e tij të liga nga ana tjetër. Ekziston një tërheqje e madhe litari midis Zotit dhe engjëjve të Tij dhe Satanit dhe aleatëve të tij. Problemi nuk mund të shpërfillet si iluzion i thjeshtë. Nëse Satani nuk do të ekzistonte, ne nuk do të kërkonim ndihmën e Zotit kundër tij. E keqja ekziston dhe duhet të kundërshtohet me të gjitha mjetet dhe metodat.

Kur Zoti krijoi njerëzimin, Ai krijoi edhe Satanin. Satani, me fuqinë e tij mashtruese, ekziston për të vënë në provë njerëzit. Nëse zjarri

nuk shkrin hekurin, çeliku nuk mund të rrahet me çekiç ose të farkëtohet. Prandaj, kur të godasë sëmundja ose dhimbja, mos harroni se është një provë që duhet kaluar. Mos u ankoni ose mos u shqetësoni nga sprova të tilla. Shumë shpirtra të mëdhenj kanë vdekur nga sëmundje të tmerrshme dhe kanë duruar vuajtje të mëdha. Disa u prekën nga paaftësi të rënda, megjithatë e ruajtën besimin e tyre dhe kaluan të kënaqur drejt lavdisë më të lartë.

Planeti ynë Tokë është një nga vendet më të dendura të populluara. Ka botë pafundësisht më të mira se kjo Tokë, e cila është e mbushur me të gjitha llojet e problemeve dhe vështirësive. Megjithatë, Zoti nuk na harron në mëshirën e Tij; përkundrazi, Ai përpiqet të na ndihmojë në shumë mënyra për të kapërcyer vuajtjet tona dhe pengesat që na dalin përpara.

Zoti, engjëjt e Tij dhe miliona shpirtra të mirë përpiqen të vendosin një rend të shenjtë harmonie në Tokë. Çdo cilësi e mirë dhe tipar i dobishëm buron nga një shpirt i mirë, sepse shpirtrat e mirë mbjellin vazhdimisht fara mendimesh dhe qëllimesh të virtytshme në tokën e mendjeve tona. Në të njëjtën kohë, megjithatë, mbreti i errësirës - Satani - me ndihmën e ithtarëve të tij të ligë shpirtërorë, krijon kaos dhe telashe në botë. Kush tjetër përveç Satanit krijoi mikrobet e sëmundjes? Ai solli shumë forma të murtajës, pastaj tuberkulozin dhe një sëmundje tjetër vdekjeprurëse, kancerin dhe të tjera - të gjitha metoda demonike për të torturuar njerëzimin. Por

Zoti frymëzon shumë studiues të shpikin mënyra të reja dhe të dobishme për të zhdukur sëmundjet.

Kënaqësia seksuale është një homolog mashtrues i lumturisë hyjnore. Kur seksi ndahet nga dashuria besnike dhe përdoret për të kënaqur instinktet shtazarake, ai bëhet një mjet në duart e Satanit për ta mbajtur vetëdijen njerëzore robër të shqisave, të paaftë për të përjetuar vetëdijen hyjnore.

Ekziston një trinitet i rremë i krijuar nga djalli si zëvendësim për ekstazën shpirtërore. Ky trinitet është epshi i shfrenuar, dëshira për alkool dhe lakmia për para.

Kur Adami dhe Eva përjetuan ndjesi seksuale, ata ranë nga Parajsa, duke humbur vetëdijen hyjnore që i kishte lejuar ata të përjetonin unitetin me Zotin në ekstazë shpirtërore. Prandaj, ata u dëbuan nga Kopshti i Edenit. Që atëherë, njerëzimi është detyruar të riprodhohet seksualisht, si të gjitha krijesat e tjera. Gruaja lind në një mënyrë të dhimbshme dhe të vështirë. Më pas, burri dhe gruaja duhet të pranojnë atë që kanë. Nëse kanë një fëmijë egoist dhe me të meta, ata janë të detyruar ta rrisin atë. Fillimisht, ata zotëronin fuqinë për të krijuar çfarëdo që dëshironin përmes fuqisë së arsyes, ashtu siç bën Zoti. Të bekuara qofshin ato ditë të para të pafajësisë. Vërtet, ato ishin ditë të lumtura dhe të lavdishme.

Dhe pas gjithë kësaj, në fund të fundit, vetë Satani do të bëhet një instrument në duart e Zotit. Satani nuk i mban premtimet e tij ndaj njerëzimit, dhe për këtë arsye, të frustruarit dhe të zhgënjyerit

i drejtohen Zotit besnik për ndihmë dhe për të përmbushur shpresat e tyre.

Por nuk kemi nevojë të presim që zhgënjimi të na motivojë t'i drejtohemi Zotit. Nuk duhet t'i vendosim të gjitha vezët në një shportë.

Nuk duhet t’i kufizojmë shpresat tona për lumturi vetëm në shportën e brishtë të trupit dhe në kënaqësitë afatshkurtra të botës.

Le të dëgjojmë, miqtë e mi, zërin e Zotit që na flet përmes mendimeve tona të mira. Zoti, profetët e Tij dhe shpirtrat e Tij engjëllorë krijojnë këto mendime fisnike. Satani dhe shërbëtorët e tij krijojnë mendime dhe tundime sipas shëmbëlltyrës së tyre.

Sa herë që të vjen ndërmend një mendim i lig, largoje atë pa keqardhje dhe djalli nuk do të jetë më në gjendje të ushtrojë ndikimin e tij mbi ty dhe të të dëmtojë. Mbaje mend se në momentin që mendon gabim, i afrohesh një hap djallit.

Njeriu është në lëvizje të vazhdueshme, duke lëvizur para dhe mbrapa midis së mirës dhe së keqes.

Për t'i shpëtuar kësaj diplomacie të shpejtë, duhet të shkosh aty ku dora e djallit dhe e ndihmësve të tij nuk mund të arrijë, në zemrën e Zotit dhe paqja qoftë mbi ty.

Ekuilibri mendor mes ndryshimeve

Perëndimorët theksojnë rehatinë fizike. Kur moti është jashtëzakonisht i nxehtë, ata vuajnë për shkak të mungesës së ftohjes, dhe kur është jashtëzakonisht i ftohtë, ata ndiejnë shqetësim për shkak të mungesës së ngrohjes artificiale. Por

mësuesit indianë përcjellin një filozofi të ndryshme. Ata thonë se ndjeshmëria ndaj nxehtësisë dhe të ftohtit, kënaqësisë dhe dhimbjes, lind nga sugjerimet iluzore të shqisave mashtruese dhe nga angazhimi dhe reagimi i një personi ndaj kërkesave të tyre të pafundme. Personi i mençur, megjithatë, është ai që i shpëton kapjes së shqisave dhe tejkalon të gjitha dualitetet.

Mendimtarët e mëdhenj nuk sugjerojnë që dikush duhet të disiplinojë veten deri në atë pikë sa të dëmtojë trupin e tij. Përkundrazi, ata këshillojnë të çlirohet mendërisht nga ndjesia e të nxehtit ose të ftohtit kur nxehtësia ose të ftohtit bëhen të padurueshme, ndërkohë që kërkohet një ilaç racional për atë gjendje.

Gita thotë: “Ata që janë të lidhur nga kënaqësitë sensuale nuk janë në gjendje të arrijnë ekuilibrin mendor të nevojshëm për meditim, as nuk mund të bashkohen me Zotin përmes ekstazës së lumturisë shpirtërore Samadhi ”

Kur një person arrin të shkëputet mendërisht nga shqetësimet shqisore, ai arrin paqen e brendshme. Duke mbetur i paprekur nga ndjesitë që vijnë e shkojnë, ai zbulon qetësinë thelbësore dhe të pandryshueshme të shpirtit. Në atë vetëdije të palëkundur dhe të palëkundur, ai bëhet një me absoluten, të pafundmen dhe të pandryshueshmen.

Një përgjigje pasive ndaj të gjitha ndjesive trupore shqetëson si mendjen ashtu edhe shpirtin. Kur shpirti shqetësohet, një person humbet natyrën e tij të vërtetë, që është qetësia. Zoti

është i pranishëm në vendet më të nxehta dhe më të ftohta në Tokë. Ai është në Arktik dhe në Lagjen e Zbrazët, i paprekur nga kushtet dhe temperaturat ekstreme të krijimit të Tij tokësor. Qeniet njerëzore, të krijuara sipas shëmbëlltyrës së Tij, duhet të përpiqen të imitojnë sjelljen e Tij. Zoti na vendosi në këtë trup, të nënshtruar ndaj nxehtësisë dhe të ftohtit, kënaqësisë dhe dhimbjes, por Ai dëshiron që ne t'i shohim këto dualitete me një mendje të ekuilibruar. Ai dëshiron që ne të ngrihemi mbi të gjitha format e dualitetit. Ne duhet të kultivojmë forcën dhe qëndrueshmërinë pa pakujdesi ose mungesë largpamësie. Kur nuk mund të shmangim nxehtësinë ose të ftohtin ekstrem, duhet ta shkëpusim mendjen tonë prej tyre. Sa më shumë përpjekje bëjmë për ta bërë këtë, aq më shumë mendja çlirohet, në mënyrë që ndjesitë e padëshiruara të mos ndikojnë negativisht në .vetëdijen ose ndjenjat tona

Sipërfaqja e lëkurës nuk e percepton prekjen; këto ndjesi përpunohen në tru. Një person mund të shijojë, prekë, nuhasë, dëgjojë ose shohë vetëm përmes mendjes. Duket se e përjetojmë shijen në sipërfaqen e gjuhës, por në të vërtetë është truri që e regjistron atë shije. Në mënyrë të ngjashme, kur një pjesë e trupit është e dëmtuar, dhimbja ndihet kryesisht në mendje, jo në organin e prekur. Ne kemi dy mekanizma për të ndjerë dhimbjen: nervi dhe trungu i trurit. Ndjesia ndodh kur truri lejon komunikimin midis nervit dhe trungut të trurit. Nëse truri nuk e njeh dhimbjen, nuk ka

dhimbje. Ky është zbulimi i jashtëzakonshëm i mjeshtrave të mëdhenj indianë. Kur një person është nën ndikimin e kloroformit ose një anestezie, ai nuk ndien dhimbje sepse ndjesitë nuk arrijnë në tru. Në skajet nervore ka qime të vogla përmes të cilave sinjalet e dhimbjes transmetohen në tru. Anestezia parandalon transmetimin e këtyre .sinjaleve të dhimbjes

Truri është organi shqisor i mendjes dhe të gjitha ndjesitë trupore i transmetohen atij nëpërmjet nervave dhe vetë trurit. Meqenëse mendja është e lidhur me trurin, ajo i merr dhe i interpreton këto ndjesi. Një mendje e forcuar nga të menduarit pozitiv është më pak e prekur nga ndjesitë e kënaqësisë dhe dhimbjes. Ajo është e vetëdijshme për këto ndjesi, por nuk është e .detyruar prej tyre

Njerëzve u është dhënë ndjesia për të mbrojtur trupat e tyre. Pa të, një person mund të pësojë një prerje ose djegie të rëndë pa e kuptuar. Kafshët nuk e zhvilluan këtë aftësi, dhe për këtë arsye ndjesia e tyre e dhimbjes është më pak e theksuar; përndryshe, mizoria që u shkaktohet atyre përmes metodave të caktuara të vrasjes dhe therjes do të ishte e padurueshme. Për shembull, gaforret hidhen në ujë të valë ndërsa janë ende !gjallë

Meqenëse si dhimbja ashtu edhe kënaqësia janë krijime të mendjes, dhimbja fizike mund të lehtësohet duke praktikuar kontrollin e mendjes. Pastaj, dikush mund të përjetojë një ndjesi si një tregues të një gjendjeje jonormale pa ndjerë

dhimbje. Bhagavad Gita e trajton këtë në thellësi më të madhe. Ndjeshmëria ndaj kënaqësisë ose dhimbjes intensifikon efektet e tyre, ndërsa ndjeshmëria e reduktuar e bën dikë më pak të prekur nga dhimbja dhe më pak të skllavëruar nga kënaqësitë shqisore. E stërvita trupin dhe mendjen time të bëheshin më pak të ndjeshëm ndaj stimujve dhe e gjeta veten të lirë nga shpërqendrimet shqisore. Ky trajnim është rruga drejt çlirimit nga kapja e shqisave dhe kërkesat e .tyre të pafundme

Një mjek zotëronte një forcë të tillë mendore saqë ishte në gjendje të kryente një operacion të rrezikshëm mbi veten! Sigurisht, kjo është e pamundur për një mendje të skllavëruar nga lidhjet fizike. Por me trajnim, mendja mund të bëhet tepër e fortë. Sa më shumë që një person e stërvit dhe e rafinon mendjen e tij, aq më shumë kontroll mund të ushtrojë mbi të. Një fëmijë i llastuar është thellësisht i shqetësuar edhe nga dëmi më i vogël, ndërsa një fëmijë i stërvitur në rezistencë dhe durim rrallë tërhiqet ose tërhiqet nga dhimbja edhe .nga lëndimet serioze

Në këtë drejtim, metoda e stërvitjes e mbështetur nga mjeshtrat e mëdhenj indianë ndryshon krejtësisht nga ajo që mësohet në Perëndim. Mësuesit shpirtërorë të Indisë i stërvisin dishepujt e tyre që të çlirohen plotësisht nga skllavëria ndaj trupit dhe shqisave të tij. Komoditetet e zhvilluara në Perëndim inkurajojnë kënaqësinë e trupit dhe, si rezultat, përpjekja e investuar në zhvillimin e aftësive mendore është

minimale dhe e papërfillshme. Në Indi, ne mësojmë (në tërheqjet e udhërrëfyesve tanë) se si ta shtypim fuqinë e shqisave që në fillim, në mënyrë që të mos skllavërohemi prej tyre. Në shkollën time në Ranchi, Bihar, ndonjëherë i vinim fëmijët e vegjël të flinin në dyshekë të vegjël në tokë të fortë dhe ata u rritën të shëndetshëm dhe të fortë, si fizikisht ashtu edhe mendërisht.

Perëndimorët janë mësuar me shumë mjete të jashtme relaksimi dhe gjumi të qetë. Në Indi, ne uleshim në rërë të nxehtë për meditim. Gradualisht, ishim në gjendje të uleshim në vapë gjithë ditën, si dhe në të ftohtë. Si rezultat i këtij trajnimi, fitova një kapacitet të tillë mendor saqë asgjë nuk mund të shqetësonte ose ndikonte në vetëdijen time. Kur e shkëput mendjen nga shqisat e mia, asgjë nuk më shqetëson fare.

Vite më parë, moti ishte jashtëzakonisht i nxehtë dhe të gjithë po gulçonin. Përmes shoqërimit mendor, shqetësimi i tyre u transferua edhe tek unë, duke më penguar të përqendrohesha dhe të shkruaja artikuj. Pastaj e qortova veten, duke thënë: "Pse e gjithë kjo?" dhe iu luta Zotit.

O Zot, e njëjta energji elektrike krijon" nxehtësi në furrë dhe akull në frigorifer, kështu që moti është i butë!"

Menjëherë atmosfera u bë e këndshme për mua, sikur një shtresë bore të më kishte rrethuar trupin, dhe fillova të ndihesha shumë i frymëzuar dhe shkruaja pa asnjë vështirësi.

Njëherë, vite më parë, isha në një udhëtim rrugor ndërshtetëror në një makinë të hapur me një grup studentësh të rinj që kërkonin vetëzbulim, njëri prej të cilëve ishte sekretari im. Unë dhe ai ramë në gjumë në makinë, duke ndarë një batanije të vogël. Nata ishte shumë e ftohtë. Kur isha në gjumë të thellë, ai ma tërhoqi batanijen, dhe kur isha gjysmë zgjuar, pa vetëdije ia tërhoqa edhe unë atij! Kjo vazhdoi për njëfarë kohe. Pastaj mendja ime tha: "Pse po sillesh kështu? Gjithçka është mirë. Je ngrohtë!"

Pastaj e hodha batanijen, u ula dhe fillova të meditoja derisa trupi im u ndje i ngrohtë si një bukë. Kur dishepujt u zgjuan dy orë më vonë, duke u dridhur nga të ftohtit, më gjetën të palëvizshëm. Isha i humbur në ekstazë të shenjtë dhe, duke menduar se kisha vdekur, ata u përpoqën të më zgjonin nga ekstaza ime shpirtërore me britmat e tyre. Por unë buzëqesha dhe thashë: "Pse gjithë kjo zhurmë, të rinj? Le të vazhdojmë rrugën tonë." Ata protestuan: "Ju ishit ulur në të ftohtin e acartë pa pallto ose batanije!" Megjithatë, unë nuk u ftoha, isha i vetmi që isha i ngrohtë!

Ajo që duhet bërë është të stërvitet mendja për t’u bërë më pozitive. Nëse vendosni që nuk do të ftoheni, gjasat për ta marrë atë do të ulen. Mendja duhet të stërvitet gjithashtu për të kapërcyer dhimbjen. Ndjeshmëria mendore e zmadhon dhimbjen, dhe zmadhimi i dhimbjes do të thotë harrimi i imazhit të Zotit brenda vetes - ai imazh i shenjtë dhe i pamposhtur.

Dijetarët e lashtë indianë thoshin se të gjitha zakonet fillojnë të formohen tek një person në moshën tre vjeç. Është shumë e vështirë t'i ndryshosh këto zakone pasi ato të jenë rrënjosur dhe të jenë rrënjosur thellë në mendjen e vetëdijshme. Nëse familja dhe mjedisi juaj kanë ngulitur në mendje atë që ju pëlqen dhe nuk ju pëlqen, këto përshtypje mund të qëndrojnë me ju për gjithë jetën. Gjëja e parë që mësova nga mentori im i mençur, Sri Yuktiswar, ishte të kapërceja impulset psikologjike që lidhen me ndjesitë. Kur shkova për herë të parë tek ai për stërvitje, do të ftohesha nëse nuk përdorja një batanije të ngrohtë në mot të ftohtë. Por mësuesi im më mësoi se si ta përdorja fuqinë e mendjes sime për të kapërcyer këtë tendencë. Si rezultat, u çlirova nga ftohjet që më kishin munduar që nga fëmijëria derisa mora stërvitjen e mjeshtrit!

Disa njerëz thonë se duhet të mbështetemi vetëm te arsyeja. Të tjerë besojnë se duhet të kënaqim shqisat tona. Të dyja pozicionet janë ekstreme.

Sipas një teorie, kështillohet të bëni kontrolle të rregullta mjekësore për të siguruar shëndetin dhe mirëqenien e trupit, ashtu si të kontrolloni makinën tuaj herë pas here. Kjo ka kuptim. Por njerëzit nuk janë makina. Nëse shëndeti juaj mendor varet nga gjendja juaj fizike, herët a vonë mendja do të skllavërohet nga kërkesat e trupit, duke i bërë të paefektshme të gjitha llojet dhe sasitë e ilaçeve dhe trajtimeve të tjera fizike. Kjo shpjegon pse vuajmë nga sëmundje të pashërueshme. Dobësia

fizike është rrënjosur sepse mendja ka refuzuar të jetë mjeshtër i trupit.

Moderimi është më i miri në fillim. Nëse pësoni një dëmtim të lehtë, aplikoni pak jod, por mos u mbështetni tërësisht te ilaçet. Merrni masa paraprake të arsyeshme dhe të përshtatshme derisa gradualisht të mbështeteni gjithnjë e më shumë te arsyeja. Vetë mësuesit e mëdhenj përdorën ilaçe të bëra fillimisht nga bimët dhe kimikatet e krijuara nga Zoti. Ilaçet dhe ilaçet nuk janë thelbësore për një mësues shpirtëror, por për të demonstruar se fuqia e Zotit funksionon në mënyra të panumërta, ata mund të zgjedhin herë pas here të përdorin përgatitje të caktuara medicinale. Sidoqoftë, fitorja qëndron në fuqinë e arsyes. Kur arrini bindjen e fortë se mund të bëni pa të gjitha ilaçet pa asnjë efekt anësor, ju triumfoni dhe fitoni sundim mbi trupin.

Njëherë, një mësues ia theu krahun dhe lejoi që ta trajtonin dhe ta fashonin. Kur një burrë i pasur erdhi ta vizitonte menjëherë pas aksidentit, nxënësit e shqetësuar menduan se vizitori do të zhgënjehej kur të shihte krahun e mësuesit të lidhur rreth qafës. Mësuesi i tha vizitorit: "Siç mund ta shihni, krahu im është thyer dhe kam dhimbje. Nxënësit imagjinojnë se, kur të shohin krahun tim të thyer, do të mendojnë se Zoti më ka braktisur dhe nuk kujdeset më për mua. Mos u kushtoni vëmendje atyre".

Në një rast tjetër, i njëjti mësues po i këndonte Zotit në një gjendje ekstaze sublime kur ra mbi një grumbull qymyrësh të ndezur aty pranë.

Megjithatë, ai vazhdoi të këndonte. Kur nxënësit e ngritën, zbuluan se disa nga qymyret e ndezur i kishin ngjitur në shpinë dhe po i digjnin mishin. Ata u tmerruan nga pamja e tmerrshme, por mësuesi buzëqeshi dhe tha me qetësi: "Epo, hiqini qymyret në vend të gjithë kësaj rrëmuje!" Ai nuk u ankua për asnjë dhimbje. Kjo është transcendenca mendore që demonstrojnë mësuesit. Në këtë rast, mësuesi vërtetoi se ishte me të vërtetë mbi dhimbjen. Në rastin e parë, ai kishte treguar se ishte prekur nga dhimbja, por e duroi atë me durim dhe përulësi.

Duhet të mbahet një qëndrim i vendosur në lidhje me trupin dhe kërkesat e tij. Shkrimet e shenjta thonë se konceptet e nxehtësisë dhe të ftohtit, kënaqësisë dhe dhimbjes lindin nga kontakti i shqisave me burimet e këtyre ndjenjave ose ndjesive. Megjithatë, këto ndjenja dhe ndjesi janë të kufizuara nga një fillim dhe një fund. Ato janë të përkohshme dhe të përkohshme në natyrë dhe për këtë arsye duhet të durohen me durim dhe vetëpërmbajtje. Pse të prekemi nga pak të ftohtit ose dhimbje? Duhet të kultivohet një guxim më i madh psikologjik duke e stërvitur mendjen për të duruar derisa më në fund të ngrihet mbi të gjitha format e tjera të dhimbjes dhe vuajtjes.

Trupi është thjesht një kafaz i mbuluar me mish, në të cilin zogu i jetës jeton për një kohë të kufizuar. Vetë jeta është plotësisht e lirë nga trupi, por jeta është lidhur dhe e kufizuar nga gjendjet e kufizuara dhe kufizuese të trupit, dhe për këtë arsye vuan.

Gjatë orëve të zgjimit, ju jeni të vetëdijshëm për ndjesitë fizike. Por gjatë gjumit, kur mendja juaj është e lirë nga trupi, ju nuk jeni të vetëdijshëm për ato ndjesi, por përkundrazi përjetoni një paqe të thellë.

Meqenëse njeriu është krijuar sipas shëmbëlltyrës së Zotit, ai është i aftë të jetojë në trup plotësisht i shkëputur nga ndjesitë trupore. Por në vend të kësaj, ai merr mbi vete gjendjet trupore dhe i bën ato edhe më reale.

Për të qenë i lirë nga ndjesitë, duhet të shkëputet mendërisht nga trupi. Kjo është arsyeja pse shenjtorët kështillojnë transcendencën psikologjike si të kënaqësisë ashtu edhe të dhimbjes, dhe kjo mund të arrihet vetëm përmes praktikës. Unë ia kam vërtetuar vetes këtë të vërtetë dhe e di se ndjeshmëria e tepërt sjell shumë dëme. Bindja e nënshtruar ndaj kërkesave të shqisave është rrënja e të gjitha dhimbjeve dhe mjerimit. Zoti nuk dekretoi vuajtjet për ne. Ai krijoi perceptimet shqisore për të na udhëhequr dhe argëtuar, dhe Ai kishte për qëllim dhe ende ka për qëllim që ne ta përdorim trupin fizik me mençuri, të mos lidhemi aq shumë me të sa të bëhemi të mjerë dhe të mjerë. Nëse një person e do thellësisht një kafshë shtëpiake, ai do t'i përgjigjet ndjesive të asaj kafshe, edhe pse nuk është i lidhur fizikisht me të nga sistemi nervor. Në mënyrë të ngjashme, dhimbjet tona fizike rrjedhin nga lidhja e tepërt psikologjike me trupin.

Mendja duhet të fitojë një dominim më të madh mbi trupin. Është e mrekullueshme të jesh

në gjendje të jetosh me fuqinë e mendjes, sepse mendja mund të bëjë çfarëdo që i kërkohet. Dhe si mund të bëhet dikush gjithnjë e më i varur nga mendja? Duke u mësuar gradualisht me të nxehtin dhe të ftohtin, me të fjeturit në një dyshek të fortë dhe me zvogëlimin e varësisë nga komoditetet e njohura.

Ndërsa po flisja, isha plotësisht i pavetëdijshëm për temperaturën e lartë të sotme, por vetëm duke përmendur vapën, fillova ta ndieja atë.

Njëherë po mbaja leksion në një mot jashtëzakonisht të nxehtë. Përveç kësaj, nxehtësia brenda trupit tim u rrit, siç ndodh sa herë që mbaj leksione për çështje shpirtërore. Mendja ime tha: "Nuk mund ta përfundosh leksionin pa fshirë fytyrën tënde të djersitur".

Kërkova në xhep një shami, por nuk munda ta gjej. Pastaj shikova në syrin shpirtëror dhe pështpërita në mendjen time: "Nuk ka aspak nxehtësi". Menjëherë nxehtësia mbytëse u zhduk dhe unë vazhdova leksionin me qetësi dhe kënaqësi me një freski qetësuese.

Praktikojini këto gjëra vetë dhe shikoni nëse ajo që po them është e vërtetë. Mund ta përforconi dhimbjen me ndjeshmëri dhe ta lehtësoni atë me liri mendore. Kur një i dashur ndërron jetë, në vend të pikëllimit të tepërt, duhet të pranojmë se ata kanë shkuar në një botë më të lartë në përputhje me vullnetin e Zotit dhe se Zoti e di se çfarë është më e mira për ta. Duhet ta falënderojmë Zotin për çlirimin e tyre dhe t'u dërgojmë mendime të

dashura dhe urime të mira, duke i kërkuar Zotit t'i pranojë dhe t'u japë mëshirën dhe favorin e Tij në banesën e përjetshme ku nuk do të kenë frikë dhe pikëllim.as

Është e natyrshme të pikëllohemi për humbjen e të dashurve; përndryshe, nuk do të ishim njerëz. Megjithatë, ndjenjat e pikëllimit ndikojnë negativisht tek ata, duke i mbajtur më afër sferës tokësore sesa asaj qiellore. Melankolia e tepërt e pengon shpirtin e ndjerë të përparojë drejt paqes dhe lirisë më të madhe.

Shumica e banorëve të tokës sot nuk ishin këtu njëqind vjet më parë. Të tjerë ishin këtu para nesh. Dhe edhe ne nuk do të jemi këtu pas disa vitesh. Koha jonë do të mbarojë dhe brezat e ardhshëm nuk do të na kujtojnë. Përkundrazi, njerëzit do të ndiejnë atëherë, siç ndiejmë ne tani, se kjo botë është bota e tyre, por do t'u merret atyre dhe ata do të largohen prej saj, një nga një. Vdekja duhet të jetë një domosdoshmëri njerëzore; përndryshe, Zoti i Mëshirshëm nuk do ta kishte lejuar që kjo t'i ndodhte askujt. Prandaj, ne duhet ta forcojmë besimin tonë në Zot dhe të mos kemi frikë nga vdekja.

Ata që kanë frikë nga vdekja nuk mund ta njohin natyrën e tyre të vërtetë. Shekspiri tha: "Frikacakët vdesin shumë herë para vdekjes së tyre; trimat nuk e shijojnë kurrë vdekjen përveçse një herë."

Frikacaku i kalon ditët e tij në një gjendje ankthi psikologjik dhe vdekjeje të ngadaltë. Njeriu i guximshëm përjeton vetëm vdekjen

përfundimtare, shpejt dhe pa dhimbje. Nëse një person vdes nga një vdekje natyrale ose është i përparuar shpirtërisht, vetëdija e tij shpirtërore zgjohet menjëherë pas vdekjes së trupit dhe ai e gjen veten në një plan tjetër ekzistence - një plan me të gjitha ndjesitë, por pa trupin.

Perceptimi bazohet në mendje. Me vdekjen, një person heq dorë nga trupi i tij i dendur fizik, i cili është një imazh i mendjes së një rendi më të ulët dhe shkaku i të gjitha problemeve të shpirtit.

Ekzistojnë dy lloje njerëzish: ata që ankohen dhe vajtojnë vazhdimisht për të këqijat e botës, dhe ata që i kapërcejnë vështirësitë e jetës me buzëqeshje, duke ruajtur pozitivitetin e tyre pavarësisht rrethanave të vështira. Nuk ka nevojë t'i marrësh gjërat shumë seriozisht. Nëse të gjithë do të ishin më pozitivë dhe harmonikë, bota do të ishte një vend shumë më i mirë nga sa është tani.

Në xhunglat e qytetërimit, mes vështirësive dhe kompleksiteteve të jetës moderne, qëndron prova e vërtetë. Çdo gjë që bën një person do t'i kthehet, e mira për të mirë dhe e keqja për të keqe. Ata që i urrejnë të tjerët do të urrehen në këmbim. Ata që mbushin veten me mendime negative dhe emocione kontradiktore shkatërrojnë karakterin e tyre dhe shuajnë lumturinë e tyre. Nëse ndiheni të zemëruar, bëni një shëtitje dhe numëroni nga një deri në pesëmbëdhjetë, ose zhvendosni fokusin tuaj në diçka të këndshme dhe të gëzueshme. Kur të tjerët ju keqtrajtojnë, është e pamatur të përpiqeni t'i trajtoni ata në të njëjtën mënyrë. Kur jeni të zemëruar, mendja juaj vlon,

valvulat e zemrës vuajnë dhe trupi juaj shterohet nga vitaliteti dhe lodhet. Dërgoni valë paqeje dhe mirësie që shprehin më së miri natyrën e vërtetë të shpirtit tuaj, imazhin hyjnor brenda jush. Atëherë, askush nuk do të jetë në gjendje t'ju trondisë ose të prishë qetësinë tuaj.

Shkurt, gjithçka fillon në mendje. Mëkati është një krijim i mendjes. Fëmijët e vegjël ecin lakuriq pa asnjë ndjenjë mëkati. Gjithçka është e pastër për atë që ka një mendje të pastër dhe të kthjellët, por...

Për libertinën e shthurur, gjithçka duket e keqe dhe e ligë

Nëse veprimet e një personi janë të këqija,) dyshimet e tij do të jenë të këqija dhe ai do të (besojë atë që është mësuar të imagjinojë

Një mendje e padisiplinuar krijon kaos në jetën tonë. Ata, mendjet e të cilëve janë të skllavëruara nga shqisat e tyre, janë nxitësit e konflikteve dhe luftërave, dhe shtyllat e padrejtësisë dhe errësirës.

Zoti i vendosi shpirtrat tanë në këto trupa të pajisur me shqisa në mënyrë që të mund të jetojmë në këtë botë dhe të mësojmë nga përvojat tona dhe ato të të tjerëve, pa lejuar që lumturia jonë të diktohet nga ngjarjet dhe rrethanat që ndryshojnë vazhdimisht përreth nesh. Zoti dëshiron që ne të kontrollojmë dëshirat tona në vend që t'i lejojmë ato të na kontrollojnë, dhe të kemi ekuilibër mendor jo vetëm kur gjithçka është e ndritshme dhe e gëzueshme, por edhe në mes të vështirësive dhe vështirësive. Njohja e vetvetes na jep këtë zotërim.

Vallëzimi i jetës dhe vdekjes nuk ndalet kurrë, por njeriu ka aftësinë psikologjike të ngrihet mbi të gjitha përvojat shqisore dhe të mos ndikohet nga kontradiktat e jetës.

Qeniet njerëzore mund t’i kapërcejnë kufizimet e jetës nëse i shohin gjërat dhe ngjarjet nga një perspektivë e ekuilibruar. Duke vepruar kështu, ata zbulojnë natyrën e tyre të pathyeshme shpirtërore.

Ata që kanë arritur këtë fazë disipline jetojnë si mbretër midis njerëzimit dhe bashkohen me absoluten e pafundme që nuk i nënshtrohet ndryshimit ose ndryshimit.

Mësimet shpirtërore të yogas trajtojnë detajet e jetës me një saktësi të përpiktë, duke udhëzuar se si duhet të veprohet në të gjitha rrethanat. Qeniet njerëzore janë krijuar sipas shëmbëlltyrës së Zotit, por ata e kanë humbur kontaktin me atë imazh të bekuar dhe duhet ta rizbulojnë atë brenda vetes.

Ari i pastër i varrosur nën grumbuj dheu mbetet ar i pastër, duke ruajtur të gjitha vetitë e tij pavarësisht fshehjes së tij. Për ta zbuluar atë, duhet të gërmosh thellë në tokë dhe të kërkosh derisa ta gjesh. Në mënyrë të ngjashme, shumë shtresa zakonesh si argjila dhe ndjesish tokësore mbulojnë shpirtin fisnik dhe të artë. Kjo "argjilë" është rrënja e problemeve psikologjike njerëzore, siç janë nervozizmi, frika, urrejtja, zilia, komplekset e inferioritetit dhe perceptimet e gabuara, dhe themeli i të gjitha cilësive të tjera të dënueshme. Për t'u çliruar nga kjo argjilë degraduese, duhet të kultivohet një gjendje mendore e fortë dhe elastike

në lidhje me trupin dhe shqisat. Lidhja me trupin shkakton frikëra të ndryshme. Kam imagjinuar në mendjen time të gjitha format e dhimbjes dhe i kam mposhtur të gjitha.

Për të kuptuar se dikush është krijuar sipas shëmbëlltyrës së pastër të Zotit, duhet të ngrihet mbi frikën dhe zemërimin dhe të kapërcejë ndjeshmërinë e tepërt. Disa njerëz janë të vështirë për t'u kënaqur sepse janë të prangosur dhe të ngarkuar nga zakone sipërfaqësore dhe detaje të parëndësishme të jetës. Por një person me intelekt të fortë mund të thotë: "Sot mund të fle në një shtrat të butë dhe nesër në dysheme; për mua është njësoj". E kështu me radhë. Ky neutralitet psikologjik e stërvit mendjen, duke e bërë atë të bindur ndaj urdhrave tuaja dhe të aftë për të kryer kërkesat tuaja.

Mendja, miqtë e mi, është shumë mashtruese.

Por nëpërmjet rafinimit, ajo mëson edukatën dhe sjelljen e mirë. Kur thua: "Nuk mundem pa atë lloj ushqimi", mendja përgjigjet: "Të bësh pa atë lloj ushqimi është e pamundur!"

Por shpirti yt tejkalon arsyen. Nëse do të thoshe: "Nuk do të lejoj asnjë qenie njerëzore apo asgjë të më skllavërojë", arsyeja do të përgjigjej, me kusht që thënia të jetë e vendosur dhe sugjerimi i fortë. Ti je zot i mendjes dhe i trupit; mos u bëj skllav i tyre dhe mos vallëzo sipas melodisë së tyre.

Çlirimi nga prangat e emocioneve është e vetmja rrugë drejt paqes dhe lumturisë. Cilado qofshin rrethanat, përpiquni të ngriheni mbi të

gjitha ndjeshmëritë e dhimbshme dhe ta bëni
!veten të lumtur, sepse mundeni
:Tekstet e mençurisë lindore thonë
Gjendja e paqes së plotë të brendshme që"
"arrihet përmes meditimit të jogës
Përmes të cilit shpirti gëzohet duke parë
Vetveten Supreme që shkëlqen si dielli në mesditë
Ku depërtimi i shpirtit percepton dhe shijon
gëzimin më të madh
Yogi gëzohet që e njeh sekretin e fshehur
Kushdo që arrin atë gjendje të bekuar e
.përgëzon veten që ka gjetur thesarin e thesareve
Ai mbetet i sigurt nga tradhtia e kohës dhe
.surprizat e jetës i sigurt në vetvete
Kjo gjendje, e njohur si yoga, është një gjendje
.çlirimi nga trishtimi dhe dhimbja
Të lumtur janë ata që përpiqen ta arrijnë atë
me një zemër të guximshme dhe vendosmëri të
palëkundur
Dhe urime atij që e gjen dhe shijon lumturinë e
.tij që tejkalon çdo imagjinatë
I kundërvihet përshkrimit
Paqja qoftë mbi ty

Kontroll i zemërimit

Disa mund të mendojnë se kjo temë është vetëm për ata që zemërohen ose irritohen lehtë. Por ky emocion është shumë më i thellë nga sa duket në sipërfaqe. Një person mund të ketë sukses në kontrollin e pamjes së jashtme ose shprehjes së dhunshme të zemërimit, por prapëseprapë të mbajë një zemërim të fshehur dhe një pakënaqësi të shtypur. Ky zemërim

manifestohet në shumë mënyra: temperament i shpejtë, nervozizëm, gjaknxehtësi, padurim, shqetësim, pakënaqësi, zili, humor të keq dhe pakënaqësi.

Në fakt, të gjithë vuajnë, në një farë mase, nga problemi i zemërimit, përveç nëse kanë arritur një fazë të avancuar të vetëdijes, një fazë ekstaze shpirtërore ose një gjendje qetësie.

Zemërimi - në çfarëdo forme që merr - rrjedh nga pamundësia për të përmbushur një dëshirë. Në mungesë të gëzimit të brendshëm që lind nga lidhja e shpirtit me burimin e tij hyjnor, njeriu përpiqet të përmbushë dëshirat e tij përmes kënaqësive sensuale që janë në thelb të pakëndshme duke pasur parasysh përkohshmërinë e tyre dhe pasojat shpesh të pashëndetshme.

Ato dëshira shpesh gjenerojnë frustrim dhe më pas zemërim, gjë që çon në shkatërrimin e vetëdijes shpirtërore.

Mënyra më efektive për të kapërcyer zemërimin është të adresosh shkakun e tij rrënjësor: dëshirat. Sa më shumë dëshira të ketë, aq më shumë frustrime do të ketë. Është e pamundur të përmbushësh çdo dëshirë sepse dëshirat janë të pangopura dhe të pakufizuara. Sa më shumë përpiqemi të përmbushim një dëshirë, aq më shumë lidhemi me të, dhe sa më e fortë të jetë lidhja jonë, aq më e madhe është dhimbja jonë kur na mohohet qasja në atë që do të kënaqte dëshirat tona dhe do të përmbushte dëshirat tona.

Për shembull, natyra na ka pajisur me ndjenjën e urisë në mënyrë që të dimë kur trupi ka nevojë për ushqim. Por lidhja e amplifikon këtë ndjesi dhe e shndërron atë në dhimbje psikologjike. Nëse dikush që e do ushqimin detyrohet të abstenojë nga të ngrënit për tre ditë - qoftë për arsye shëndetësore apo shpirtërore - një agjërim i tillë ka të ngjarë të shoqërohet me një shkallë të caktuar zemërimi.

Nga ana tjetër, disa njerëz mund të abstenojnë nga ushqimi për ditë të tëra pa u shqetësuar nga mungesa e ushqimit, sepse kanë praktikuar dhe kanë arritur të mos jenë të lidhur me dëshirat e trupit.

Pasi të kuptojmë se dëshirat janë shkaku rrënjësor i zemërimit, duam të dimë mënyra efektive për t'u përballur në mënyrë konstruktive me ato dëshira. Ekzistojnë disa qasje për këtë qëllim:

Së pari: Përmbushja e dëshirave

Për dëshirat e thjeshta dhe të padëmshme, rrjedha logjike e veprimit është përmbushja e tyre. Megjithatë, problemi lind kur shfaqen dëshira të reja si rezultat i përmbushjes së këtyre dëshirave.

Paqja qoftë mbi ty

Planifikim i kujdesshëm për një të nesërme më të mirë

Nëse endesh pa qëllim nëpër jetë duke pritur mundësi për të pasur sukses, ato mundësi ka shumë të ngjarë të mos trokasin në derë dhe nuk do të gjesh sukses. Por nëse je ti ai që e harton të ardhmen tënde dhe e vizaton hartën e së nesërmes me duart e tua, atëherë gëzohu që ke arritur qëllimin tënd, sepse je shumë afër arritjes së objektivit të dëshiruar.

Për të hartuar një hartë të suksesshme, së pari duhet të përcaktoni qëllimin tuaj. Çfarë do të thotë suksesi për ju? Çfarë dëshironi nga suksesi? Nëse përgjigjja juaj është famë, pasuri apo përmbushja e dëshirave egoiste materiale, atëherë jeni duke shkuar drejt një zhgënjimi të tmerrshëm dhe dështimi të plotë.

Njerëzit më të pasuksesshëm janë ata, emrat e të cilëve janë në gojën e të gjithëve, ata që kanë aftësinë të blejnë çfarëdo që u pëlqen dhe të zotërojnë - sipas standardeve materiale - gjithçka që dëshiron shpirti i tyre, por megjithatë nuk e kanë lumturinë! Atëherë, pse të vazhdojmë në të njëjtën rrugë pa krye?

Fama dhe fati i mirë mund të jenë frytet e suksesit të vërtetë, por ato nuk janë thelbi i suksesit, as nuk janë cilësitë më të rëndësishme. Në fakt, ato nuk janë aspak të nevojshme për të arritur suksesin.

Pra, cili është qëllimi? Çfarë duhet të kërkojë njeriu nga jeta? Ekziston një qëllim që ia vlen ta ndjekë dhe të përpiqet: lumturia. Kjo kërkon

nxjerrjen e thesareve të fshehura të jetës nga çdo moment, për ata që janë të aftë në kërkim dhe e .dinë se ku ndodhen ato thesare

Dhe dije, o kërkues i lumturisë, se nëse e kufizon vëmendjen tënde vetëm në ditën tënde

Dhe nëse e pasuron ditën tënde me fjalët e tua të mira, veprimet e dobishme dhe mendimet e mira

Dita juaj do të jetë miku juaj besnik dhe mundësia juaj e artë

Pasaporta dhe viza juaj do të jenë hyrja juaj në një të ardhme premtuese dhe të ndritshme, plot .sukses

Prandaj, hapi tjetër në hartimin e së ardhmes suaj është të vëzhgoni me kujdes përmbajtjen e çdo dite të jetës suaj dhe të ruani atë që është e dobishme dhe pozitive. Nëse dështoni në këtë, .atëherë duhet të ndaleni dhe të bëni një bilanc

Për të arritur suksesin, duhet të merren në konsideratë elementët e mëposhtëm thelbësorë, :pa të cilët suksesi nuk mund të arrihet

Kur zgjoheni në mëngjes, mos u ngritni menjëherë nga shtrati dhe mos filloni aktivitetet e .ditës

Tendosuni dhe relaksohuni të gjithë trupin tuaj disa herë për të rifituar gradualisht energjinë tuaj. Para se të filloni rutinën tuaj të përditshme, merrni pak kohë për t'i pohuar vetes se kjo do të jetë dita

më e mirë e jetës suaj. Bindni veten se pavarësisht se çfarë ndodh, dita juaj do të jetë kështu. Fillimi me lutje dhe meditim do të forcojë bindjen tuaj dhe .do t'ju japë forcën që ju nevojitet

Thjeshtojeni jetën tuaj. Mos u mbështetni te shpikjet njerëzore për ta shijuar atë. Nëse e kufizoni veten në kënaqësi të përkohshme, do të bëheni nervozë, të hutuar dhe me humor të keq. Nuk ka nevojë për lidhje të vazhdueshme me televizionin, mbledhjet e vona të natës dhe banketet, të cilat janë bërë zakone shoqërore të .rrënjosura

Dikush tha dikur—dhe sa të vërteta janë fjalët e tij—se nuk është puna jonë që na vret, por mënyra se si e kalojmë kohën tonë të lirë! Do të jetoni më gjatë—me vullnetin e Zotit—dhe do ta shijoni jetën më shumë nëse e thjeshtoni jetën tuaj dhe nuk e lidhni veten me zinxhirët e shoqërisë. .Kërkoni gëzimet që gjenden në gjërat e vogla

Bëni çmos për ta përfunduar detyrën në mënyrën më të mirë të mundshme

Nëse nuk jeni të kënaqur me punën tuaj aktuale, ankthi dhe performanca e çrregullt nuk do të ndryshojnë asgjë. Mundohuni t'i qaseni situatës me një qëndrim pozitiv, cilado qoftë ajo, dhe një nga dy gjërat do të ndodhë: ose do të zbuloni se keni humbur një mundësi të vlefshme, ose një derë e re do të hapet papritur, duke ju lejuar të hyni dhe të gjeni një punë që i përshtatet më mirë nevojave .tuaja dhe përmbush aspiratat tuaja

Jeta është një proces i vazhdueshëm dhënieje dhe marrjeje

Ji i ekuilibruar në mënyrë që të mos marrësh më shumë sesa jep, as të mos kufizohesh vetëm në dhënie pa marrë.

Zgjero perspektivën tënde

Tregoni interes për jetën dhe aktivitetet e të tjerëve. Shikoni përtej vetes - familjes suaj, dhe përtej familjes suaj, miqve tuaj, dhe përtej miqve tuaj, të gjithë njerëzve. Shkenca konfirmon se ju jeni pjesë e një tërësie, prandaj mos harroni veten tuaj më të gjerë.

Balanconi jetën tuaj

Çdo ditë duhet të përfshijë punë, pushim, kohë të lirë, studim dhe reflektim. Ju jeni një qenie me trup, mendje dhe shpirt. Ushqeni këto elementë jetësorë në një mënyrë të ekuilibruar dhe harmonike për të arritur shëndet, vitalitet dhe njohuri.

Nxito të buzëqeshësh

I ngadalshëm në rrudhjen e vetullave

I nxitur nga dëshira për të ndihmuar

Gati për të pritur dhe ndryshuar, dhe vigjilent ndaj mundësive

Kontrolloni llogarinë në fund të ditës

Përgëzo veten për progresin që ke bërë. Nuk do të ndryshosh brenda natës, prandaj mos ki frikë të përballesh me gabimet me një vendosmëri më të mirë dhe një vizion më të qartë.

Para se të flini, besojani punët tuaja Zotit, duke e ditur se Ai nuk do t'ju lërë vetëm, por do t'ju ofrojë mundësi dhe dyer të hapura për ju, për sa kohë që bëni një përpjekje dhe kërkoni ndihmën dhe udhëzimin e Tij.

Kur të kaplon përgjumja dhe para se të flesh, sigurohu se e nesërmja do të jetë më e mirë se sot, me ndihmën e Zotit.

Nëse jeni një planifikues i kujdesshëm dhe një ndërtues i aftë

Nëse i përmbaheni detajeve të hartës suaj

Është e pamundur të dështosh!

Kur përpiqesh të vësh në provë bindjet e tua shpirtërore, hapet një botë e re. Vetë-ekzaminimi është thelbësor për të njohur veten dhe Zotin. Mund të ndihesh thellësisht fetar dhe mendja jote mund të jetë e kënaqur me këtë. Por, nëse vetë qenia jote nuk është e bindur se lutjet e tua po marrin një përgjigje të drejtpërdrejtë, asnjë lloj formaliteti fetar nuk mund të të çlirojë. Ndërsa marrja e përgjigjes së Zotit mund të jetë e vështirë, është e mundur. Për të siguruar hyrjen tënde të vërtetë në parajsë, duhet të përjetosh fuqinë e lutjeve të tua në mënyrë që t'i aktivizosh ato vërtet.

Si djalë, vendosa që lutjet e mia do të merreshin përgjigje sa herë që i drejtohesha Zotit në lutje. Ajo vendosmëri e palëkundur është rruga. Çdo sprovë do të vijë për të dobësuar vendosmërinë tënde dhe për të paralizuar vullnetin tënd, por fuqia e Zotit për t'u përgjigjur është e pakufishme. Këmbëngulja dhe përdorimi i vazhdueshëm i vullnetit do të sjellin përgjigjen e .Zotit

Është thelbësore të mësosh mënyrën e saktë për të përqendruar mendjen. Është gjithashtu e rëndësishme të kesh kohë të mjaftueshme për vetmi dhe reflektim privat. Ndërveprimi i vazhdueshëm me të tjerët pengon rritjen shpirtërore. Shumica e njerëzve janë si sfungjerë; ata thithin gjithçka nga ty dhe rrallë merr diçka në këmbim. Sigurisht, është e dobishme të jesh me të tjerë që janë shpirtërisht të sinqertë dhe të fortë. Nëse secili person është i vetëdijshëm për forcën, sinqeritetin dhe vullnetin e tjetrit, cilësitë fisnike .shpirtërore mund të ndahen midis tyre

Koha nuk duhet humbur për çështje të parëndësishme. Shumë njerëz merren me aktivitete të pakuptimta dhe, nëse i pyet ndonjërin prej tyre se çfarë po bënte, do të të përgjigjen: "Isha i zënë gjatë gjithë kohës!" Por mezi kujtojnë diçka për atë "punë"! Për më tepër, koha e lirë dhe argëtimi i tepërt dobësojnë mirëqenien psikologjike. Nëse shikon filma çdo ditë, ata do të humbasin tërheqjen e tyre dhe do të mërzitesh. Filmat janë të njëjtë, vetëm me personazhe të

ndryshëm: të dashuruar, aventurierë, heronj, keqbërës e kështu me radhë. Mund të kënaqemi duke parë historinë e një filmi, por jeta rrallë është kështu.

Jeta është tepër mashtruese dhe ne duhet t'i qasemi asaj si të tillë. Nëse nuk i kapërcejmë më parë mashtrimet dhe iluzionet e saj, nuk do të jemi në gjendje të ndihmojmë askënd tjetër. Në vetminë e një mendjeje të fokusuar ndodhet fabrika e të gjitha arritjeve të mëdha. Mbajeni mend këtë. Dhe në këtë fabrikë të mrekullueshme, endni vazhdimisht modelet e vullnetit tuaj për të kapërcyer çdo pengesë të pafavorshme.

Stërvitni dhe forconi vullnetin tuaj vazhdimisht. Keni shumë mundësi për të punuar në këtë fabrikë ditë e natë, për sa kohë që nuk e humbni kohën ose energjinë tuaj.

Natën, tërhiqem nga kërkesat e kësaj bote për të qenë vetëm me veten time, larg botës, në vetmi me vullnetin tim në tërheqjen time shpirtërore, ku i drejtoj mendimet e mia në drejtimin që dëshiroj dhe marr vendime brenda vetes. Kur e nxis vullnetin tim të angazhohet në aktivitete të shëndosha dhe të dobishme, kjo krijon sukses për mua. Në këtë mënyrë, e kam përdorur vullnetin tim në mënyrë efektive shumë herë. Por kjo nuk arrihet nëse përdorimi i vullnetit nuk është i vazhdueshëm.

Çfarë ndjenje e mrekullueshme do të jetë të jesh në gjendje të thuash dhe të pohosh: "Vullneti

im, i mbushur me vullnetin universal, do të sjellë atë që dëshiroj!" Nëse bëhesh i vetëkënaqur dhe ia beson gjithçka vullnetit hyjnor pa përdorur vullnetin tënd, të dhuruar nga Zoti, nuk do të arrish rezultatin e dëshiruar. Fuqia hyjnore dëshiron të të ndihmojë vetë. Nuk ka nevojë për lutje ose lypje; përkundrazi, duhet ta përdorësh vullnetin tënd për të kërkuar - si trashëgimtar i ligjshëm - dhe të veprosh në përputhje me rrethanat. Duhet ta dëbosh nga mendja jote idenë se Zoti, në fuqinë dhe fuqinë e Tij transcendente, është i largët dhe i fshehur në qiej, dhe se je vetëm mes shqetësimeve dhe vështirësive të kësaj toke. Mbaj mend se vullneti hyjnor qëndron përtej vullnetit tënd njerëzor, por ajo fuqi e pamasë, si një oqean i pafund, nuk do të të arrijë nëse mendja jote nuk është e hapur dhe zemra jote e hapur.

Paqja qoftë mbi ty

Kapërcimi i mendimeve obsesive

Djalli, ose mashtrimi kozmik, na fusin vazhdimisht në grackat e tij, duke shfrytëzuar injorancën dhe naivitetin tonë, duke penguar kështu qëllimet e Zotit. Zoti, me fuqinë e Tij absolute kozmike, mund ta mposhtë lehtësisht djallin, por Ai preferon që njerëzimi të përdorë intelektin, vullnetin dhe ndërgjegjen e tij për t'i shpëtuar kthetrave të së keqes. Sa më shumë që zgjedhim lumturinë shpirtërore mbi kënaqësitë sensuale kalimtare, aq më shumë forca kundërshtare zhvishet nga fuqia e saj e errët.

Prandaj, varet nga ne të bashkëpunojmë me Zotin për të kapërcyer Satanin dhe kurthet e tij.

Kur një person është dembel, neglizhent ose zvarritës, ai ndihmon Satanin ta afrojë më shumë. Jezusi u kërkoi dishepujve të tij të luten: "Dhe mos na ço në tundim, por na shpëto nga e keqja". Dhe në Kuranin e Shenjtë lexojmë: "Thuaj: 'Unë kërkoj strehim te Zoti i njerëzimit nga e keqja e pështpëritësit që tërhiqet'". Ky pështpëritës nuk është i krijuar nga ne; përkundrazi, ai i përket botës materiale dhe të gjithë njerëzit i nënshtrohen atij. Por, që Zoti të na mundësojë të çlirohemi, Ai na ka dhënë arsye, ndërgjegje dhe vullnet.

Preferenca jonë për aktivitete mëkatare do të thotë ta hedhim veten në ankth, trazira dhe telashe të palakmueshme. Kur biem ose rrëshqasim për shkak të mendimeve tona të gabuara, duhet të lutemi: "O Zot, mos na lër këtu, por na ngrit me fuqinë e mençurisë dhe të vullnetit. Dhe pasi të na çlirosh nga kthetrat e së keqes, nëse dëshiron të na vësh në provë, më parë na zbulo veten, në mënyrë që të kuptojmë se ti je më joshës se çdo tundim dhe më i këndshëm për shpirtin dhe shqisat sesa çdo joshje ose obsesion".

Për sa kohë që një person nuk ndihet i gatshëm t’i mohojë vetes disa kënaqësi që janë të dëmshme për mirëqenien e tij, ai është nën ndikimin e Satanit dhe herët a vonë do të vuajë pasojat e tmerrshme të nënshtrimit ndaj tundimeve të dëmshme sensuale. Megjithatë, nëse është i bindur se tundimi ose joshja është e

rrezikshme dhe shkatërruese sepse premton lumturi të madhe, por në fund të fundit ofron vetëm keqardhje, keqardhje dhe një ndërgjegje të torturuar, atëherë ai mund ta mposhtë Satanin.

Nuk ka dyshim se tundimi ka joshjen e vet. Shqisat tona janë tërësisht të drejtuara drejt botës së jashtme. Një rrymë energjie jetësore rrjedh nga truri përmes nervave në sy, veshë, hundë, gjuhë dhe lëkurë. Ndjesitë që përjetojmë përmes këtyre organeve janë rezultat i kësaj rryme nxjerrëse, dhe kjo është arsyeja pse ne e shijojmë ndjesinë. Kështu funksionojnë shqisat. Megjithatë, kënaqësia e tepërt në to ka grackat dhe rreziqet e veta. Nëse një person nuk është i bazuar fort në të kuptuarit dhe njohurinë, kjo energji nxjerrëse (që rrjedh drejt organeve shqisore) e bën atë skllav të shqisave.

Pesë shqisat janë si një dritë prozhektorësh me pesë rreze. Përmes kësaj drite, ne e perceptojmë dhe përjetojmë botën materiale. Ne mësohemi të shijojmë gjëra të këndshme për syrin, veshin, nuhatjen, shijen dhe prekjen. Dëshira për të përjetuar diçka zakonisht bëhet një zakon i rrënjosur. Problemi është se shumica e njerëzve nuk e kanë përjetuar kurrë shpirtin hyjnor të fshehur pas materies, dhe kështu atyre u mungon një standard për të krahasuar perceptimet shqisore të këndshme dhe emocionuese me lumturinë e papërshkrueshme të shpirtit të fshehur. Nuk ka asnjë mënyrë për të bërë një krahasim të tillë, përveç nëse dikush i tejkalon mendërisht stimujt shqisorë deri në atë pikë sa ato nuk mund t'i joshin

ose t'i ndikojnë ato. E vetmja mënyrë për të shmangur këtë kurth është të kuptosh, qoftë intelektualisht ose përmes përvojës personale, se gëzimet dhe kënaqësitë më të larta ekzistojnë vërtet.

Urdhrat dhe rekomandimet për t'u përmbajtur nga keqbërjet e dëmshme zakonisht janë të kota, pasi sapo i kërkoni dikujt të mos bëjë diçka, ai menjëherë dëshiron ta bëjë atë.

Fruti i ndaluar është i shijshëm dhe i ëmbël në fillim, por shija e tij është e hidhur si vrer në fund. Megjithatë, pavarësisht gjithë dhimbjes që njerëzit përjetojnë, ata as nuk mësojnë dhe as nuk pendohen, por vazhdojnë të bëjnë të njëjtat gjëra, pavarësisht sa i madh është dëmi fizik dhe moral.

Kur preferenca për përvojat shqisore vendoset fort, zakoni pushton trurin dhe shndërrohet në një despot tiranik, duke i urdhëruar pronarit të tij të çlirojë pasionet dhe të plotësojë dëshirat që nuk plotësohen ose shuhen kurrë, edhe pse kjo bie ndesh me interesat më të mira të personit dhe bie ndesh me parimet e tij.

Dikush mund të mos dëshirojë ta përsërisë një veprim, por megjithatë ta gjejë veten të detyruar ta bëjë atë. Mundohuni të mos e lejoni veten të arrini në një pikë ku të mbingarkoheni - pre e zakoneve të dëmshme dhe shkatërruese dhe viktimë e fantazive të korruptuara dhe obsesioneve të liga. Duhet të jeni zot i vetes dhe i fatit tuaj. Mos lejoni askënd ose asgjë t'ju kontrollojë. Kur dëshira

për të përjetuar një ndjesi të veçantë bëhet një zakon i njohur, kjo praktikë duhet të ndalet.

Më pëlqente shumë një pije e ngjashme me limonadën. Disa nga studentët më sillnin atë pije freskuese kudo që shkoja, kështu që e kisha gjithmonë pranë. Por një ditë zbulova se furnizimi im me atë pije kishte mbaruar dhe më mungonte, por thashë: "Oh, pije freskuese, i ke tejkaluar kufijtë e tu, zotëri, dhe është koha që ne të ndahemi, lamtumirë!"

Të nesërmen provova qëllimisht një dozë të asaj pijeje dhe e gjeta të tmerrshme. Arsyeja për këtë ishte se mendimet e mia të ditës së kaluar kishin qenë aq të forta sa dëshira për të u zhduk menjëherë.

Nuk humbas asgjë që më është marrë, as nuk heq dorë me dëshirë nga asgjë. Asnjë ngushëllim fizik nuk mund të më lidhë. Ne duhet të jemi në gjendje të përballojmë të gjitha përvojat e jetës pa lidhje ose varësi. Vërtet, individi i vetëkontrolluar lëviz nëpër botën materiale me shqisa të disiplinuara, i lirë nga të gjitha format e pasionit dhe arrin paqen e brendshme.

Është mirë të kesh mjetet dhe komoditetet, por sa më shumë që një person ndien nevojën për të fituar luks të panevojshëm, aq më shumë e burgos veten në një gjendje skllavërie. Kur vullneti dhe aftësia e tij dalluese bëhen robër të prangave të lidhjeve sensuale, ata humbasin vetëdijen e tyre shpirtërore dhe bëhen të paaftë për t'u lidhur me

nivele më të larta të vetëdijes. Profetët dhe shenjtorët e drejtë jetonin jetë të thjeshta, megjithatë ishin të lumtur dhe të kënaqur me mënyrën e tyre të jetesës. Ata jetonin të lumtur dhe mbeten të tillë me Zotin në qiell. Sa i përket atyre që jetojnë nën zgjedhën e injorancës, të nënshtruar ndaj presioneve të dëshirave, ata do të qëndrojnë në atë gjendje jetë pas jete derisa t'u rezistojnë tundimeve dhe shpërqendrimeve tokësore.

(Në mënyrë që asgjë të mos mund të dëmtojë lumturinë tonë të vërtetë. Emocionet shkatërruese të zemërimit, grykësisë, lakmisë, lakmisë, zilisë, ngacmimit të tepërt seksual, alkoolit dhe drogës janë të gjitha të dëmshme për shëndetin dhe mendjen e njeriut, sepse ato e pengojnë dikë të përjetojë gëzim shpirtëror. Shqisat nuk duhet të keqpërdoren përmes kënaqësisë së tepërt nëse dëshiron të jesh i lumtur. Përvoja shqisore jo të shëndetshme.)

Mbrojeni veten në fortesën e mençurisë, sepse është streha më e madhe. Kuptimi i vërtetë do t'ju bëjë të pathyeshëm, në mënyrë që asgjë të mos ju dëmtojë. Por nëse nuk arrini mençurinë, detyra e parë e dikujt është të ndaloni veprimin ose dëshirën bindëse kur lindin mendime obsesive. Vetëm atëherë mund të mendoni për çështjen me mençuri dhe me kujdes. Nëse dikush përpiqet të mendojë i pari, do të detyrohet dhe vullneti i tij do të nënshtrohet kundër vullnetit të tij për të bërë atë që nuk dëshiron të bëjë, sepse mendimet

obsesive do të marrin kontrollin e mendjes dhe do të verbojnë mendjen e dikujt.

Në situata të tilla, duhet të thuhet: "Nuk do ta bëj vdekjen në vend të turpit" dhe të largohet nga situata ose vendi pa hezitim. Kjo është mënyra më e sigurt dhe më efektive për t'i shpëtuar kurtheve të Satanit të lig. Sa më shumë që dikush e kultivon këtë forcë të mosreagimit gjatë sulmit të tundimeve satanike, aq më e madhe do të jetë lumturia e tij, sepse gëzimi i vërtetë qëndron në aftësinë për të bërë atë që ndërgjegjja na urdhëron të bëjmë dhe na ndalon të afrohemi ose të kryejmë.

Mos lejo që mjedisi ose dëshirat e tua sensuale të të thyejnë vullnetin ose të të kontrollojnë, miku im. Dije se virtyti dhe jeta shpirtërore janë pafundësisht më sublime sesa kënaqja me epshin. Zinxhirët e tundimit i lidhin njerëzit duar e këmbë; mos lejo që ato të të lidhin. Nëse do t'i luteshe Zotit që të të lejonte të shijoje dashurinë e Tij, qoftë edhe vetëm një herë, dhe do ta përjetoje atë dashuri supreme hyjnore, nuk do të dëshiroje asgjë tjetër më pas, dhe dëshirat e ulëta nuk do të pushtonin mendjen dhe zemrën tënde.

Kur je i bindur se Zoti është tërheqja më e madhe në univers dhe se Ai është thesari më i madh, asgjë tjetër nuk do të jetë në gjendje të të tundojë ose të mposhtë fuqinë tënde dalluese.

Të njohësh Zotin është aspirata më e lartë dhe kërkesa më e dashur, sepse është lumturia e

përjetshme që nuk ka fund! Ne duhet ta duam Zotin sepse Ai është balsami shërues dhe ilaçi efektiv për të gjitha dhimbjet dhe sëmundjet tona, dhe Ai është përgjigjja e vërtetë për të gjitha nevojat tona.

Gjithçka që zemrat tona dëshirojnë, për të cilën digjen dhe për të cilën qajnë - dashuria, prestigji, mençuria, pasuria dhe gjithçka tjetër - e gjejmë nëpërmjet harmonisë së përsosur shpirtërore me detin e lumturisë dhe pasurisë.

Vdekja do të jetë fundi i vetëdijes së një personi për statusin dhe famën, edhe nëse ata janë personi më i njohur dhe me ndikim në këtë botë, dhe ata nuk do të dinë më se njerëzit i adhurojnë. Por profetët dhe figurat e mëdha, edhe pasi të largohen nga kjo botë, janë thellësisht të vetëdijshëm për dashurinë që ithtarët e tyre kanë për ta, sepse vetëdija e tyre është e bashkuar me vetëdijen e Zotit, të Gjithëdijshmit, i cili banon në çdo atom të ekzistencës, si të dukshëm ashtu edhe të padukshëm.

Pse pra të mundohesh dhe të përpiqesh për të fituar diçka që do ta humbasësh sapo të largohesh nga kjo botë?

Paraja, fama, prestigji, statusi, kënaqësia e dëshirave dhe rehatia materiale janë të gjitha gjëra të përkohshme dhe të kufizuara që nuk e zëvendësojnë gëzimin e vërtetë të harmonisë së shenjtë me shpirtin dhe dritën e Zotit.

Tundimi është i fuqishëm vetëm sepse njerëzve u mungon aftësia për ta krahasuar atë me atë që është më e mirë.

Kur fryjnë erërat e tundimit, të kuptuarit tuaj bëhet përkohësisht rob i dëshirave dhe zakoneve. Por rruga më e lartë drejt lirisë është të zhyteni në gëzimin e pashtershëm dhe të pafund të Zotit, dhe kështu do t'i shpëtoni lehtësisht kapjes magnetike të padukshme të tundimit me pasojat e tij të tmerrshme, duke kuptuar se kënaqësitë shpirtërore janë më sublime se kënaqësitë e kësaj bote dhe më në përputhje me natyrën e shpirtit.

Nëse gjen gëzim të vërtetë në këtë jetë, do ta zotërosh atë tani dhe në botën tjetër. Zgjedhja është e jotja, kërkues: lumturia e përjetshme e Zotit, të cilën mund ta arrish tani duke i mohuar vetes disa kënaqësi të kësaj bote, apo lumturia kalimtare e kësaj bote? Kur mendja jote të hapet ndaj të vërtetave më të larta dhe zemra jote të hapet ndaj shkëlqimit të dritës, do ta dish ndryshimin midis të dyjave dhe do të zgjedhësh atë që është më e mira.

Çdo përpjekje që bën për të arritur lartësitë dhe për t'u ngjitur në majat shpirtërore do të vihet re nga Zoti dhe Ai do të të shpërblejë me shpërblimin më të mirë.

Mos mendo, miku im, se je mëkatar. Ti je imazhi i pastër i Zotit. Edhe nëse je më i madhi i mëkatarëve, nuk ka rëndësi, me kusht që të pendohesh duke ndryshuar rrugën tënde të gabuar

dhe duke mos u kthyer më kurrë në të. Nëse ke vendosur të ecësh në shtigjet e virtytit, atëherë nuk je midis mëkatarëve.

Edhe një mëkatar që braktis rrugët e tij të shtrembëra për të adhuruar vetëm Zotin me përkushtim të vërtetë mund të llogaritet midis të drejtëve. Përmes vendosmërisë së tij shpirtërore, ai do të bëhet i virtytshëm, do të rritet në mençuri dhe njohuri, do të arrijë paqe të shenjtë të pafundme dhe do të gëzojë mbrojtjen, sigurinë dhe mbrojtjen e Zotit.

Kthejeni një faqe të re dhe kujtojini vetes se gjithmonë keni qenë të mirë dhe se vetëm keni ëndërruar se keni gabuar. Zemra e Zotit është e gjerë dhe dera e Tij është gjithmonë e hapur për besimtarët që dëshirojnë të ndryshojnë jetën e tyre për mirë. E keqja është një makth i tmerrshëm ose një ëndërr e frikshme që nuk ka lidhje me natyrën e pastër të shpirtit.

Tundimi është si helm i ëmbël ose mjaltë i helmuar, i shijshëm për t’u shijuar, por rrjedh në gjak dhe shkatërron organet e trupit, kështu që është më mirë të qëndrosh larg tij.

Lumturia që njerëzit kërkojnë dhe kërkojnë në këtë botë është iluzore dhe kalimtare. Gëzimi hyjnor është i përjetshëm dhe i përhershëm. Dëshiroj për atë që zgjat dhe ji i vendosur në hedhjen poshtë të kënaqësive dhe kënaqësive kalimtare të kësaj bote, të cilat nuk kanë qëndrueshmëri. Duhet ta kesh këtë perspektivë.

Mos lejo që bota të të çojë në rrugë të gabuar ose të të shtyjë me shkopin e saj dhe mos harro kurrë se Zoti është e vetmja e vërtetë. Lumturia e vërtetë mund të gjendet vetëm duke ndjerë praninë hyjnore dhe duke përjetuar gëzimin e Tij të pakrahasueshëm.

Njeriu është i zhytur në ëndrrat e injorancës, duke imagjinuar se vuan nga vuajtjet e sëmundjes, pikëllimit dhe varfërisë. Kur një nga njerëzit e mëdhenj të Zotit po lutej dikur, ai papritmas thirri: "Mendova se vetëm unë banoja në këtë strukturë fizike, por tani shoh Qenien e përjetshme të manifestuar në të. Kjo ego e vogël, e cila nuk është gjë tjetër veçse një tufë mishi dhe kockash, nuk jam unë. Absolutja e pafundme është ajo që banon në trupin tim. Është vetja ime e plotë, dhe asaj i jap besnikërinë time më të lartë."

Kjo njohuri një ditë do t'i vijë çdo kërkuesi të sinqertë dhe ata nuk do ta mendojnë më veten si qenie të vdekshme, burra apo gra. Përkundrazi, ata do të dinë se janë shpirtra të krijuar sipas shëmbëlltyrës së hyjnisë. Mbretëria e Perëndisë banon brenda njerëzimit dhe shpirti suprem banon brenda qenies së tyre.

Shpirti është i lidhur me trupin nga një zinxhir dëshirash, tundimesh, telashesh, shqetësimesh dhe frikërash, dhe përpiqet të çlirohet. Nëse vazhdon të tërheqë atë zinxhir që e lidh atë me vetëdijen trupore, dora hyjnore një ditë do të ndërhyjë dhe do ta shkëpusë atë zinxhir, dhe shpirti do të bëhet i lirë.

Ata që dëshirojnë paqe shpirtërore duhet të mbrojnë veten nga tundimi dhe pikëllimi nëpërmjet të kuptuarit dhe meditimit të thellë të Zotit. Ata që janë të pavëmendshëm ndaj Zotit, që nuk e njohin Atë si Krijuesin e universit dhe të gjithçkaje që është në të, as nuk e përjetojnë praninë e Tij dhe as nuk e shohin dritën e Tij.

Meditimi është t'i kujtosh vetes vazhdimisht se nuk jemi trupi fizik i kufizuar, por shpirti hyjnor absolut dhe i lirë. Meditimi është kujtimi i vetëdijshëm i vetes së vërtetë dhe harresa e identitetit të rremë. Nëse një princ i dehur do të shkonte në një lagje të ulët dhe, për shkak të humbjes së përkohshme të kujtesës dhe identitetit të tij të vërtetë, do të fillonte të vajtonte dhe të vajtonte gjendjen e tij, duke thënë: "Oh, sa i varfër jam dhe sa shumë kam nevojë për ndihmë!", shokët e tij do të qeshnin me të dhe do të thoshin: "Qetësohu dhe mbaj mend se je një princ, Madhëria Juaj!"

Në mënyrë të ngjashme, njeriu është në një gjendje iluzioni dhe zhgënjimi. Ai beson se është një vdekatar i pafuqishëm, që lufton dhe mundohet, i hedhur nga valë shqetësimesh në çdo drejtim. Është koha që ai të zgjohet dhe t'i pohojë vetes me siguri absolute se është një shpirt, jo i nënshtruar ndryshimeve dhe ndikimeve të kësaj bote, sado të egra dhe të tmerrshme të duken ato. Ai duhet të kuptojë se është një shkëndijë e gjallë e shpirtit të bekuar hyjnor dhe se thelbi i tij është lumturi e pastër dhe e tejmbushur. Nëse i përsërit

këto mendime vazhdimisht, natë e ditë, më në fund do ta kuptojë natyrën e tij të vërtetë: një shpirt i pavdekshëm.

Joshja, lakmia, lidhja me njerëzit dhe pasuritë, skllavëria ndaj shqisave, injoranca e natyrës shpirtërore, përtacia dhe një jetë monotone dhe mekanike janë të gjitha ndër armiqtë më të egër të lumturisë.

Kryeni detyrat tuaja me një mendje të rrënjosur fort në vetëdijen e shenjtë që po lulëzon dhe po rritet në fushat e meditimit, dhe atëherë do të jeni vërtet të lumtur, jo në iluzione, dhe do të shijoni një jetë dinjitoze.

Kur fillova të meditoja, nuk më shkoi kurrë ndërmend se do të përjetoja një gëzim kaq të madh. Por ndërsa ditët kalonin, paqja ime rritej dhe lumturia ime rritej ndërsa zhytesha më thellë në detet e meditimit.

Nëse një person është i lodhur nga jeta që bën, por vazhdon ta mbushë atë me më shumë pasuri dhe dëshirë për përvoja të reja shqisore, ai është në një rrugë të gabuar dhe të shtrembër dhe duhet të ndryshojë kurs. Mënyra më e sigurt për t'i shpëtuar ndikimit të mendimeve obsesive është të jetosh një jetë të thjeshtë dhe natyrale - pa kufizime dhe ndërlikime - në harmoni me Zotin.

Pse njerëzit jetojnë jetë të panatyrshme?

Pse kërkon me kaq dëshpërim dhe zemërthyer një lumturi që bota është tashmë e paaftë ta ofrojë?

Jeta, miqtë e mi, është jashtëzakonisht e çmuar

Çdo ditë i lutem Zotit: “Nëse do të më marrësh gjithçka që kam, le të jetë vullneti yt dhe unë nuk do të kundërshtoj gjykimin dhe mençurinë tënde sepse e di që ti do më të mirën për mua. Do të përpiqem t’i kënaq të tjerët, por kënaqësia jote, o Zot, vjen e para dhe është qëllimi im përfundimtar në këtë jetë.”

Kur lutesh kështu, mund të vuash shumë sprova dhe dëshira, por nëse vazhdon t'u rezistosh pasioneve të liga dhe dëshirave të gabuara, Zoti do të të afrohet dhe do të të japë bekimet e Tij. Do të zbulosh se prania e Tij është si një përrua i tërbuar që largon të gjithë negativitetin nga jeta jote dhe e pastron shpirtin tënd plotësisht.

Ai që e frenon veten nga dëshirat e ulëta, zbulon se dëshirat sensuale pakësohen për një kohë të shkurtër, duke lënë pas vetëm mall dhe dëshirë të zjarrtë. Por ai që sheh dritën e Zotit dhe përjeton praninë e Tij është i çliruar nga çdo dëshirë që është në kundërshtim me natyrën e shpirtit.

Le ta zhdukim errësirën me dritën e Zotit

Le t’i mposhtim idetë e këqija me ide të mira

Le ta kapërcejmë tundimin për të gjetur tërheqjen supreme hyjnore përmes meditimit.

Kjo është arma më e mirë dhe më efektive kundër çrregullimit obsesiv-kompulsiv

Sa herë që ndjeni se vullneti juaj po bie pre e dominimit të lig dhe ndikimit të papastër, shpresoni te Zoti dhe kërkoni ndihmën e Tij derisa të ndjeni praninë e Tij të bekuar që largon të gjitha mendimet e këqija dhe mbush shpirtin me gëzim, mençuri, paqe dhe siguri.

Paqja qoftë mbi ty

Kapërcimi i ndikimit të planetëve

Mësuesi im më tha një ditë:

"Pse, Mukunda (Paramhansa), nuk merr një shirit krahu planetar?"

Unë thashë: "A është e nevojshme kjo për mua, mësues? Unë nuk besoj në astrologji."

Ai u përgjigj: "Çështja nuk është besim, përkundrazi, qëndrimi i saktë shkencor që një person duhet të mbajë është nëse kjo temë është e vërtetë. Ligji i gravitetit funksiononte po aq efektivisht para Njutonit sa edhe pas tij. Nëse funksionimi i ligjeve të universit varej nga miratimi njerëzor, do të mbizotëronte kaosi dhe çrregullimi."

"Sharlatanët e kanë sjellë shkencën e lashtë të astrologjisë në gjendjen e saj të tanishme të

turpshme. Astrologjia është një shkencë e gjerë dhe e pasur, si matematikisht ashtu edhe filozofikisht, që mund të kuptohet siç duhet vetëm nga ata që janë thellësisht të ditur dhe të bazuar fort në shkencë. Nëse injoranti gabohet në leximin dhe interpretimin e qiellit dhe sheh (shkrime) në vend të fjalëve të kuptueshme, kjo është e pritshme në këtë botë të papërsosur dhe të gabuar, dhe nuk duhet të shpërdorohet mençuria me ata që e konsiderojnë veten 'të mençur'."

Mësuesi im vazhdoi, duke thënë: “Të gjitha pjesët e universit janë të ndërlidhura ngushtë dhe bashkëveprojnë me njëra-tjetrën. Ritmi i rregullt dhe i ekuilibruar i universit bazohet në shkëmbim ose dhënie dhe marrje. Njeriu, në formën e tij njerëzore, duhet t'i rezistojë dy grupeve forcash: e para është trazirat e brendshme që vijnë nga përzierja e elementeve të tokës, ujit, zjarrit, ajrit dhe eterit, dhe e dyta janë forcat e jashtme të prishjes natyrore. Për sa kohë që njeriu mbetet në konflikt me ekzistencën e tij të vdekshme, ai ndikohet nga mijëra transformime që ndodhin në tokë dhe në qiej.”

Astrologjia është studimi i reagimit njerëzor ndaj ndikimeve planetare. Yjet nuk posedojnë dashamirësi ose keqdashje të vetëdijshme, por përkundrazi lëshojnë rrezatime pozitive dhe negative. Këto rrezatime në vetvete as nuk i sjellin dobi dhe as nuk dëmtojnë njerëzimin, por ato ofrojnë një mjet legjitim për procesin e jashtëm të

balancimit të shkaqeve dhe efekteve që njerëzit kanë krijuar në të kaluarën.

"Një fëmijë lind në një ditë dhe orë specifike kur rrezet qiellore janë në përputhje matematikore me karmën e tij ose të kaluarën e tij personale. Tabela e tij e zodiakut është një pamje e saktë që parashikon të kaluarën e tij të pandryshueshme dhe rezultatet e mundshme në të ardhmen. Por kjo tabelë lindjeje mund të lexohet ose interpretohet vetëm nga ata me njohuri në rritje, dhe këto janë të rralla."

"Mesazhi që transmetohet qartë nëpër horizonte në kohën e lindjes nuk ka për qëllim të pranojë fatin - rezultat i veprave të mira ose të këqija të së kaluarës - por përkundrazi të nxisë dhe zgjojë vullnetin njerëzor për t'i shpëtuar skllavërisë së tij kozmike. Çdo gjë që një person ka lidhur mund të zgjidhet, dhe vetëm ai është përgjegjës për krijimin e atyre rrethanave që tani kontrollojnë jetën e tij, cilado qoftë natyra e tyre. Dhe meqenëse ai krijoi ato shkaqe dhe rrethana, ai ka aftësinë të kapërcejë të gjitha kufizimet falë burimeve të tij shpirtërore, të cilat nuk i nënshtrohen presioneve planetare."

"Frika supersticioze nga astrologjia e bën një person një automat që varet në mënyrë të nënshtruar dhe të butë nga udhëzimi automatik. Personi i mençur pushton planetët, domethënë, ai i shpëton të kaluarës së tij duke transferuar besnikërinë e tij nga krijimi te Krijuesi. Sa më shumë që e kupton unitetin e tij me shpirtin hyjnor,

aq më pak skllavërohet nga materie. Shpirti njerëzor është i lirë përgjithmonë, nuk vdes sepse nuk lind dhe fati i tij nuk mund të lidhet me planetët dhe yjet ose t'i nënshtrohet ndikimit të tyre."

"Njeriu është një shpirt me trup. Kur e kupton vërtet thelbin e vetes, ai lë pas të gjitha modelet dhe modelet shtrënguese dhe shtypëse. Por nëse mbetet i hutuar dhe i mungon kujtesa shpirtërore, ai do t'i nënshtrohet kufizimeve të fshehura të ligjit të mjedisit dhe natyrës."

"Zoti është harmoni dhe harmoni, dhe adhuruesi që është në harmoni me Të nuk do të veprojë gabim, por të gjitha aktivitetet e tij do të jenë në përputhje me ligjet e qiejve në një mënyrë të saktë dhe natyrale, dhe pas lutjes dhe meditimit të thellë ai do të ndiejë lidhjen e tij me shpirtin hyjnor. Nuk ka fuqi më të madhe se ajo mbrojtje e brendshme."

U përpoqa të kuptoja shpjegimet e të nderuarit Seri Yuktsuar dhe, pas një heshtjeje të gjatë, thashë: "Atëherë, pse doni që unë, zotëri im, ta mbaj këtë byzylyk?"

Mësuesi u përgjigj: "Vetëm kur udhëtari arrin në destinacionin e tij, ai justifikohet të braktisë udhëzimet dhe hartat. Por gjatë udhëtimit, ai përpiqet të përfitojë nga çdo rrugë e shkurtër e përshtatshme. Dijetarët e lashtë shpikën shumë mënyra dhe mjete për të shkurtuar kohëzgjatjen e alienimit të njeriut në botën e iluzionit dhe

mashtrimit. Ka disa tipare automatike në ligjin e karmës që mund të akordohen me mjeshtëri nga gishtat e mençurisë."

"Të gjitha të këqijat njerëzore rrjedhin nga shkelja e ligjit universal. Shkrimet e Shenjta e këshillojnë njeriun të zbatojë ligjet e natyrës, duke ruajtur besim të plotë në plotfuqishmërinë e Zotit. Detyra e tij është të thotë: 'Zot, unë besoj tek Ti dhe e di se Ti mund të më ndihmosh, megjithatë do të bëj gjithçka që mundem për të ndrequr efektet e gabimeve të mia'. Përmes mjeteve të ndryshme - lutjes, vullnetit, meditimit të jogës, konsultimit me shenjtorët dhe urtët, dhe përdorimit të byzylykëve astrologjikë - ndikimet e dëmshme të së kaluarës mund të zbuten ose neutralizohen plotësisht."

"Ashtu si një shtëpi është e pajisur me një shufër bakri për të thithur goditjet e rrufeve, ashtu edhe trupi i njeriut mund të përfitojë nga masa të ndryshme mbrojtëse. Rrezatimet transparente elektrike dhe magnetike lëvizin vazhdimisht në të gjithë universin dhe ndikojnë në trupin e njeriut, për mirë a për keq. Që nga kohërat e lashta, të urtët tanë kanë menduar se si të kundërveprojnë efektet negative të ndikimeve delikate kozmike. Ata zbuluan se metalet e pastra lëshojnë rreze planetare që kundërveprojnë tërheqjen negative të planetëve. Është treguar gjithashtu se disa përbërje bimore janë të dobishme. Elementet më efektive janë gurët e çmuar të pastër dhe të përsosur, që peshojnë jo më pak se dy karat.

Përdorimet praktike mbrojtëse të astrologjisë rrallë kanë marrë vëmendje nga studiuesit jashtë Indisë. Një fakt i thjeshtë dhe i sigurt është se gurët e çmuar, metalet ose përgatitjet bimore të përshtatshme janë të pavlefshme nëse nuk janë të peshës së saktë, me kusht që këta agjentë shërues të aplikohen në kontakt të ngushtë me lëkurën."

Unë thashë: "Zotëri, me siguri do ta ndjek këshillën tuaj dhe do të blej një byzylyk, por vetëm mendimi për të kapërcyer trupat qiellorë më mahnit!"

Sri Yuktiswar pastaj shtoi udhëzime të sakta, duke thënë:

"Për qëllime të përgjithshme, do të rekomandoja një byzylyk të bërë prej ari, argjendi dhe bakri, por në rastin tuaj specifik, do të doja që të blinit një byzylyk të bërë prej argjendi dhe plumbi."

Unë thashë: "Zotëri, çfarë synoni saktësisht?"

Mësuesi u përgjigj: "Planetët po përgatiten të mbajnë një qëndrim armiqësor ndaj teje, Mukanda. Por mos ki frikë, sepse providenca hyjnore do të të mbrojë. Brenda një muaji nga tani, do të vuash nga çrregullime të rënda të mëlçisë. Kjo sëmundje supozohet të zgjasë gjashtë muaj, por duke përdorur byzylykun planetar, do ta reduktosh këtë periudhë kohore në vetëm njëzet e katër ditë."

Të nesërmen kërkova një argjendar dhe shpejt mora byzylykun, të cilin e vura. Shëndeti im ishte

aq i mirë sa harrova profecinë e mësuesit tim, i cili ishte larguar nga Serampuri dhe kishte shkuar për një vizitë në Varanasi. Tridhjetë ditë pas bisedës sonë, ndjeva një dhimbje të papritur në mëlçi. Javët në vijim ishin një makth dhimbjesh të padurueshme. Duke mos dashur ta shqetësoja mësuesin tim, mendova se mund ta duroja vetëm këtë përvojë, me durim dhe guxim. Por pas njëzet e tre ditësh mundimesh, vendosmëria ime u dobësua dhe udhëtova me tren për në Varanasi, ku Sri Yuktiswar më priti me një ngrohtësi të jashtëzakonshme. Megjithatë, ai nuk më dha mundësi t'i tregoja privatisht për gjendjen time të përkeqësuar. Shumë besimtarë e kishin vizituar atë ditë për të marrë bekimin e tij. Duke qenë i sëmurë, u tërhoqa në një cep. Të ftuarit nuk u larguan deri pas darkës, kur mësuesi im më thirri në verandën tetëkëndëshe të shtëpisë së tij. Ai më foli, duke shikuar në distancë dhe duke ecur para dhe mbrapa, ndonjëherë duke bllokuar dritën e hënës:

"Mendoj se ke pasur probleme me mëlçinë. Ke pasur dhimbje për njëzet e katër ditë, apo jo?"

Unë u përgjigja: "Po, zotëri"

Ai tha: "Të lutem bëj ushtrimet e barkut që të mësova."

Unë u përgjigja: "Nëse do ta dinit, zotëri, shkallën e vuajtjeve të mia, nuk do të më kishit kërkuar të bëja ushtrime." Megjithatë, bëra një

përpjekje të vogël në bindje të urdhrit të tij. Mësuesi më shikoi me pyetje.

"Ti thua se ndjen dhimbje, dhe unë them se nuk ka dhimbje. Si mund të ekzistojë kjo kontradiktë?"

Ndjeva marramendje, pastaj një ndjenjë lumturie më përfshiu dhe nuk ndjeva më mundimin e vazhdueshëm që më kishte privuar nga bekimi i gjumit për kaq shumë javë të gjata. Vetëm me përmendjen e fjalëve "Sri Yuktsur", dhimbja u zhduk plotësisht, sikur të mos kishte ekzistuar kurrë.

Fillova të përkulesha te këmbët e tij në shenjë mirënjohjeje, por ai më ndaloi dhe tha:

"Harroje këtë. Zgjohu dhe shijo bukurinë e hënës mbi Ganges." Sytë e mësuesit shkëlqenin nga gëzimi ndërsa qëndroja në heshtje pranë tij. Nga sjellja e tij e kuptova se donte që unë të ndieja se ishte Zoti që më kishte shëruar, jo ai.

Dhe deri më sot, unë ende mbaj të njëjtin byzylyk të rëndë prej plumbi argjendi si kujtim të asaj dite, një kujtim i çmuar i kohës kur kuptova se po jetoja vërtet me një individ vërtet të jashtëzakonshëm dhe të jashtëzakonshëm. Më vonë, i çoja miqtë e mi te Sri Yuktiswar për shërim, dhe ai gjithmonë më rekomandonte përdorimin e xhevahireve ose byzylykëve, duke i lavdëruar ato si një praktikë të mençurisë planetare.

Që nga fëmijëria, ndjeva neveri ndaj astrologjisë për dy arsye: së pari, duke parë shumë njerëz që ishin të fiksuar pas astrologjisë me dorëzim dhe nënshtrim, dhe së dyti, një profeci e bërë nga astrologu i familjes: "Do të martohesh tri herë dhe do të mbetesh e ve dy herë". Do të ndalesha në këtë për një kohë të gjatë dhe do të ndihesha si qengji i sakrifikuar në altarin e martesës së trefishtë. Një ditë, vëllai im i madh Ananta më tha:

"Është në interesin tuaj më të mirë të pranoni fatin tuaj, pasi tabela juaj e horoskopit ka treguar tashmë se në vitet tuaja të para do të ikni nga shtëpia në Himalaje dhe do të detyroheni të ktheheni. Ngjashëm, profecia në lidhje me martesat tuaja është e destinuar të bëhet e vërtetë."

Një natë, duke ndjerë gënjeshtrën e plotë të profecisë, ajo i vuri flakën hartës së kullës dhe e vendosi hirin e saj në një zarf mbi të cilin shkroi: "Farat e karmës së kaluar nuk mund të mbijnë nëse digjen nga zjarret e mençurisë së shenjtë". Pastaj e vendosi zarfin në një vend të dukshëm. Ananta e lexoi këtë sfidë të hapur dhe qeshi me tallje, duke thënë:

"Nuk mund ta shkatërrosh të vërtetën aq lehtë sa dogje këtë copë letër"

Në të vërtetë, në tre raste para se të mbushja moshën madhore, familja ime u përpoq të organizonte fejesën time, dhe unë refuzova çdo

herë, duke e ditur se dashuria ime për Zotin ishte më e fortë se çdo konsideratë e kësaj bote e mbetur nga e kaluara. Gjithmonë reflektoja mbi fjalët e mençura të mësuesit tim:

"Sa më shumë që një person thellohet në njohjen e vetvetes, aq më i madh është ndikimi i tij në të gjithë universin përmes vibracioneve të tij shpirtërore transparente, dhe në të njëjtën kohë aq më pak ndikohet nga ngjarjet e jashtme"

Ndonjëherë u kërkoja astrologëve të parashikonin kohët e mia më të këqija sipas shtrirjes planetare, megjithatë isha në gjendje të arrija çdo gjë që vendosa në mendje gjatë atyre kohërave. Është e vërtetë që suksesi im në ato raste ishte i mbushur me vështirësi të jashtëzakonshme, por besimi im ishte i bazuar mirë. Besimi në providencën hyjnore dhe përdorimi i duhur i vullnetit - dhurata e Zotit për njerëzimin - janë një forcë e frikshme, shumë më e madhe se valët eterike që burojnë nga planetët dhe yjet.

Kuptova se ajo që yjet regjistrojnë në lindje nuk do të thotë se një person është një kukull e së kaluarës së tij. Përkundrazi, ndikimet planetare janë katalizatorë për rritje. Trupat qiellorë punojnë për të zgjuar vullnetin e një personi për t'u çliruar nga të gjitha kufizimet. Zoti krijoi çdo qenie njerëzore me një shpirt unik dhe të pajisur, dhe për këtë arsye çdo individ ka një rol thelbësor në krijimin e përgjithshëm, pavarësisht nëse ky rol është mbështetje apo varësi. Shpëtimi njerëzor nuk

varet nga fitoret e jashtme, por nga triumfet e brendshme shpirtërore.

Burimi: Kujtimet e Yogit - Një Autobiografi (Filozofia Indiane në Jetën e një Yogi) nga Paramhansa Yogananda

përparim shpirtëror

Nga mësimet e Mjeshtrit Paramhansa Yogananda

Kur e shohim botën e sotme, me të gjitha problemet, kompleksitetet, konfuzionin, trazirat, injorancën dhe konfliktet e saj, është e vështirë të besohet se njerëzimi ka hyrë në një fazë të re zhvillimi dhe progresi. Megjithatë, njerëzimi ka lënë pas epokat e ashpra dhe materialiste dhe ka bërë hapa të shpejtë dhe të gjithanshëm drejt pragut të kësaj faze të re të evolucionit të tij në ngritje.

Ndërsa i afrohemi gjithnjë e më shumë kësaj epoke atomike, shumë nga forcat e natyrës që ishin të panjohura në Epokën e Errët tani po zbulohen dhe shfrytëzohen, duke ndihmuar në përshpejtimin e ritmit të komunikimit global dhe përparimit në mjekësi, bujqësi, transport dhe fusha të tjera.

Në të vërtetë, mjetet moderne teknologjike e kanë ndryshuar rrënjësisht strukturën e jetës së përditshme siç e kemi njohur dhe e njohim.

Por epokat e errëta që njerëzimi ka përjetuar ende ushtrojnë një ndikim të fortë dhe të përhapur tek njerëzit. Kjo është arsyeja pse njerëzit përdorin

metoda të përparuara shkencore jo vetëm për të mirën, por edhe për të ushqyer dhe përforcuar instinktet bazë materialiste, siç janë egoizmi, shkatërrimi dhe lakmia. Kështu, ndikimi i epokave të errëta do të vazhdojë për shumë vite që do të vijnë.

Kjo epokë në rritje ka ofruar shumë komoditete falë metodave dhe mjeteve të përparuara teknologjike, dhe gjithashtu u ka dhënë njerëzve një shkallë kohe të lirë që më parë nuk ishte e disponueshme. Në Epokën e Errët, njerëzit shpenzonin çdo moment të zgjuar dhe të gjithë energjinë e tyre për të siguruar nevojat e tyre themelore dhe për të mbijetuar. Vetëm një segment shumë i vogël i popullsisë kishte kohë të mjaftueshme për t'u përkushtuar ndjekjeve më të larta.

Tani - të paktën në vendet e industrializuara - të gjithë i përkasin asaj kategorie. Por çfarë bëjnë njerëzit në kohën e tyre të lirë dhe të lirë?

Meqenëse nuk e dinë qëllimin e jetës, ata e humbasin kohën dhe energjinë e tyre duke u argëtuar pafund. Një person mesatar në Perëndim kalon gati pesëdhjetë orë në javë duke parë televizor. Imagjinoni sa më të lumtur do të ishin njerëzit dhe sa më e mirë do të ishte bota nëse ato orë të gjata do të shpenzoheshin në aktivitete shpirtërore të frytshme!

Ata që meditojnë e përdorin kohën e tyre me mençuri dhe në mënyrë efektive. Fatkeqësisht,

shumica e njerëzve janë larguar nga Zoti dhe ligjet e Tij.

Kjo është arsyeja pse bota është në gjendjen e saj të mjerueshme aktuale. Do të donim të jetonim në një botë sigurie, prosperiteti dhe paqeje. Por edhe të jetosh në një botë të trazuar ka mësimet e veta për ata që reflektojnë. Rrethanat e vështira dhe të hidhura shërbejnë si kujtesë se kjo botë nuk është shtëpia jonë e përhershme. Siguria dhe mbrojtja e vërtetë nuk gjenden në botën e jashtme dhe për këtë arsye, ne duhet ta kërkojmë Zotin dhe të kërkojmë mbrojtjen e Tij.

Në kohë paqeje dhe prosperiteti, ku nuk ka papunësi apo probleme mjedisore, njerëzit jetojnë në një "frustrim të qetë dhe të dorëzuar", siç e tha filozofi Thoreau. Pse? Sepse pavarësisht këtij prosperiteti, njerëzit ndiejnë një uri shpirtërore dhe një dëshirë të lindur për diçka tjetër që u mungon në jetën e tyre.

Ajo gjë është Zoti

Duhet të kujtojmë se, pavarësisht nga rrethanat e jashtme, përparimi shpirtëror varet nga përpjekjet individuale. Edhe në epokat më të errëta dhe në kushtet më të këqija, disa burra dhe gra arritën të arrinin njohuri hyjnore. Prandaj, nuk duhet të ndikohemi shpirtërisht nga kushtet e botës. Nuk duhet ta harrojmë kurrë rëndësinë parësore të përpjekjes shpirtërore.

Meqenëse po jetojmë në këto rrethana të vështira, mendojmë edhe për të ardhmen dhe surprizat e pakëndshme që mund të na sjellë. Kjo është e natyrshme. Por nëse ndalemi shumë te këto gjëra dhe nëse lejojmë që spekulimet dhe frika të na pushtojnë mendimet, e largojmë Zotin nga jeta jonë dhe humbasim një mundësi të çmuar për t'u lidhur me Të dhe për të gëzuar mbrojtjen e Tij.

Njerëzit duan të dinë saktësisht se çfarë do të ndodhë në të ardhmen. Pse? Për të rritur ankthin e tyre?

Nëse do ta kuptonim vërtet barrën e madhe që i vëmë mendjes sonë kur i nënshtrohemi frikës dhe anktheve, do të mahniteshim nga qëndrueshmëria jonë deri më tani. Shqetësimet dhe ankthet e dobësojnë mendjen, duke lejuar që frika të depërtojë në shpirt dhe, si rezultat, humbasim ekuilibrin tonë psikologjik dhe shpirtëror. Problemi ynë qëndron në përpjekjen tonë për të jetuar në të ardhmen dhe të kaluarën njëkohësisht, në vend që të jetojmë në të tashmen. Këto barrë janë shumë të rënda për t'u mbajtur nga mendja.

Duhet të analizojmë mendimet tona. Shumicën e kohës, ne ikim ose në të ardhmen ose në të kaluarën. Kjo është një humbje e plotë e kohës. Duhet të jetojmë në të tashmen dhe ta mbushim të tashmen me mendime për Zotin.

Asnjë vend në tokë nuk është vërtet i sigurt nga ngjarjet dhe rreziqet. Mbrojtja e vërtetë

qëndron në të jetuarit me ndershmëri dhe drejtësi, në trajtimin e të tjerëve me vërtetësi dhe sinqeritet, si dhe në lutje, meditim dhe harmoni me Zotin.

Për këtë arsye, ne duhet të bëjmë çmos që të jemi në harmoni me Zotin. Pikërisht kjo harmoni është shërimi për çdo sëmundje dhe shërimi nga goditjet e jetës dhe plagët e kohës.

Nuk duhet të frikësohemi nga ngjarjet dhe ankthet e tmerrshme të jetës. Nuk duhet të tmerrohemi nga sëmundjet, varfëria apo aksidentet. Kur e gjejmë veten në mes të sprovave dhe vështirësive, le ta pranojmë natyrën iluzore të këtyre përvojave dhe të kuptojmë se mund t'i kapërcejmë rrethanat e pafavorshme nëpërmjet të menduarit pozitiv, gjykimit të shëndoshë dhe harmonisë shpirtërore me Zotin, burimin e çdo ndihme dhe mbrojtjeje.

Nuk ka mbrojtje apo siguri jashtë Zotit. Ne duhet t'i drejtohemi plotësisht Atij nëse dëshirojmë siguri dhe paqe mendore.

Është e vështirë të arrish kënaqësi të plotë në këtë botë, e cila nuk është shtëpia jonë e vërtetë. Ekzistenca jonë në këtë tokë është e përkohshme. Ne jemi këtu në një shkollë për të mësuar mësimet e jetës. Kur e harrojmë këtë të vërtetë, fillojnë problemet tona dhe problemet na rrethojnë nga të gjitha anët.

Asgjë nuk ia vlen të jetosh përveç Zotit Çdo gjë tjetër do të kalojë dhe do të na lërë vetëm Ne duhet të kërkojmë të përjetshmen dhe të qëndrueshme Dashuria njerëzore është kalimtare dhe gradualisht venitet Pas dashurisë njerëzore qëndron dashuria hyjnore, dhe kjo është dashuria më e madhe, që kënaq dëshirat e zemrës dhe shuan etjen e shpirtit Le të shijojmë gjithçka që Zoti na dhuron pa dëshiruar asgjë tjetër Ne erdhëm në këtë tokë për të mësuar se si ta njohim Zotin Nuk ka qëllim tjetër për ekzistencën tonë këtu

Kërkuesit e sinqertë do ta gjejnë Zotin dhe jeta e tyre do të jetë e mbushur me paqe, qetësi, hir dhe gëzim. Dëshira për ta njohur Atë duhet të jetë e fortë dhe këmbëngulëse, dhe rezultatet do të jenë të garantuara (ai që troket do të dëgjojë). Ata që e njohin Zotin përjetojnë gëzim dhe lumturi të vazhdueshme.

Kërkimi për Zotin nuk është i papajtueshëm me miqësitë njerëzore, martesën ose ndjekjen e suksesit material. Këto gjëra janë gjithashtu pjesë integrale e mësimeve të jetës. Ajo që ka rëndësi është dallimi midis realitetit dhe iluzionit, dhe pranimi se qëllimet dhe arritjet materiale nuk mund të na japin lumturinë që dëshirojmë dhe përpiqemi ta arrijmë përmes të gjitha mendimeve dhe veprimeve tona.

Kjo filozofi nuk e bën jetën të zymtë apo negative.

Paqja qoftë mbi ty

E vërteta dhe realiteti në thellësi

E vërteta është një fjalë e mbështjellë me paqartësi dhe e errësuar nga shumë paqartësi. Është një koncept i vështirë për t’u shpjeguar dhe sqaruar. Të gjithë kanë bindje dhe besime, duke u betuar me besimin e tyre se ato janë e vërteta absolute. Por si mund të përcaktohet përfundimisht se çfarë është e vërtetë dhe reale midis këtij grupi të gjerë idesh?

E vërteta është si relative ashtu edhe absolute. Ajo kalon nëpër shumë faza relative të zhvillimit dhe përsosjes përpara se të arrijë gjendjen e saj absolute. Për shembull, dy persona po diskutojnë një projekt biznesi. Njëri propozon një ide që garanton sukses, ndërsa tjetri ofron një kundërargument që arrin të njëjtin qëllim, por me përfitime shtesë. Pastaj dikush tjetër del me një ide më të mirë, e kështu me radhë. Të gjitha qasjet e propozuara ishin padyshim "të sakta", por vetëm në një kuptim relativ.

E vërteta është ajo që sjell lumturi të qëndrueshme

Në kuptimin absolut, çdo gjë që kundërshton lumturinë e vërtetë është e rreme, dhe ajo që sjell lumturi të qëndrueshme është e vërtetë. Lumturia e vërtetë nuk është ngazëllimi i përkohshëm që shoqëron suksesin material ose kënaqësinë kalimtare, por më tepër gëzimi që vjen nga harmonia e shpirtit me burimin e tij: Zotin. Sipas

këtij standardi, ju mund të gjykoni çdo veprim që ndërmerrni nga rezultati i tij dhe nëse do t'ju sjellë lumturi të qëndrueshme apo jo (sepse në të vërtetë, veprimet gjykohen nga përfundimet e tyre!)

E Vërteta Përfundimtare është Zoti, dhe Zoti është e Vërteta Përfundimtare I gjithë universi është themeluar mbi këtë të vërtetë nëpërmjet ligjeve të përjetshme të Zotit. Këto ligje janë të vërteta themelore, të përjetshme, absolutisht të pandryshueshme dhe përtej çdo manipulimi apo shtrembërimi njerëzor. Për shembull, e drejta absolute është të përmbahesh nga vrasja ose dëmtimi, por e keqja më e vogël nga dy të këqijat është të përdorësh forcën për të mbrojtur të pafajshmit nga të ligjtë ose për të mbrojtur qeniet më të përparuara nga ato më pak të përparuara. Megjithatë, shkatërrimi i çdo gjëje thjesht nga dëshira për të vrarë është i gabuar.

Ligji universal dikton harmoninë dhe afërsinë përmes dashurisë, që do të thotë përzemërsi dhe tolerancë. Nëse dëshirojmë të gjejmë të vërtetën, është thelbësore që mendimet dhe veprimet tona të jenë të shëndosha, materialisht, moralisht dhe shpirtërisht, në përputhje me ligjet e përjetshme të së vërtetës hyjnore.

E vërteta është thelbi përfundimtar. Por ku qëndron ky thelb dhe si mund të gjendet?

Ekzistojnë tre mënyra për të arritur te e vërteta: nëpërmjet perceptimit shqisor, nëpërmjet

arsyetimit logjik dhe nëpërmjet intuitës ose depërtimit të shpirtit.

Nëse perceptimi juaj shqisor është i gabuar, edhe deduksioni juaj logjik do të jetë i gabuar. Mund të shikoni drejt horizontit dhe të shihni atë që duket si zjarr sepse shihni tym; por ndërsa i afroheni vendit, zbuloni se ajo që dukej si tym nuk ishte gjë tjetër veçse një re pluhuri. Për të ditur të vërtetën e çdo gjëje, mbështeteni në shikimin dhe dëgjimin tuaj, si dhe në shqisat tuaja të nuhatjes, shijes dhe prekjes, përveç fuqisë së arsyes. Por këta elementë të kombinuar nuk mund të jenë prova përfundimtare e së vërtetës, sepse nëse shqisat gënjejnë, atëherë edhe arsyeja do të gënjejë. Arsyeja formon përshtypjet e saj dhe arrin në përfundimet dhe bindjet e saj bazuar në raportet që merr nga shqisat, por shqisat janë shumë të kufizuara nga natyra e tyre. Kjo është arsyeja pse profetët iu drejtuan njerëzve sipas nivelit të tyre të të kuptuarit dhe intelektit, sepse ata - njerëzit - shohin por nuk perceptojnë, dëgjojnë por nuk kuptojnë ose nuk kuptojnë (ata janë të shurdhër, memecë dhe të verbër, kështu që nuk arsyetojnë)!

Veshi i njeriut mund të perceptojë vetëm një gamë specifike vibracionesh; ai nuk mund të zbulojë tingujt më të lartë ose më të dobët. Nëse dëgjimi juaj do të ishte mjaftueshëm i lartësuar, do të mund të dëgjonit tingullin e mrekullueshëm dhe madhështor të prodhuar nga universi ndërsa përhapet me shpejtësi nëpër hapësirën e

pafundme. Çdo gjë në ekzistencë është në lëvizje dhe kjo lëvizje shoqërohet nga tingulli. Asgjë nuk ekziston pa lëvizje përveçse në sferën e shpirtit kozmik transcendental, ku nuk ka as lëvizje as dridhje. Nëse aftësitë e shpirtit njerëzor do të ishin zhvilluar mjaftueshëm, dikush mund të dëgjonte tinguj delikatë me veshin eterik - tinguj që janë forca transparente, duke i dhënë trupit një ndjenjë të lartë dëgjimi.

Në mënyrë të ngjashme, nëse fuqia e syve tuaj do të amplifikohej, do të perceptonit drita të çdo ngjyre dhe lloji. Sytë tuaj fizikë ju tregojnë vetëm një gamë shumë të kufizuar drite, ndërsa syri juaj shpirtëror (eterik) e sheh natyrën e vërtetë të gjërave si imazhe të përbëra nga drita krijuese e Zotit. I gjithë trupi juaj, të cilin e shihni si një masë të dendur mishi, nuk është gjë tjetër veçse valë elektromagnetike. Dr. Cryle demonstroi se truri i një viçi të ngordhur, dhe gjithashtu truri i një njeriu të vdekur, lëshon një sasi të jashtëzakonshme rrezatimi elektrik. Kur i mbyllni sytë, zakonisht shihni vetëm errësirë. Por me zhvillimin shpirtëror, do të jeni në gjendje të shihni drita të mrekullueshme dhe drita shkëlqen në errësirë, dhe errësira nuk e ka perceptuar atë (dritën e qiejve dhe të tokës).

Këto janë të vërteta themelore që njerëzit nuk i perceptojnë sepse shqisat e tyre janë të akorduara vetëm me një gamë të kufizuar vibracionesh intensive.

Intuitë ose zbulesë: fuqia e shpirtit gjithëpërfshirës të dijes

Si mund ta dimë atëherë të vërtetën e fshehur pas shqisave dhe perceptimeve të tyre? Kjo është e pamundur përmes analizës ose shpjegimit racional, sepse mendja është e lidhur me shqisat dhe mund të nxjerrë vetëm atë që ofrojnë shqisat. Ajo nuk ka aftësi të perceptojë forcat e pafundme përreth saj. Vetëm duke kultivuar intuitën e shpirtit ose një intuitë të caktuar mund të njihet e vërteta. Depërtimi është një perceptim i drejtpërdrejtë, jo përmes shqisave - një ndjenjë e pastër, e vërtetë dhe gjithmonë e saktë e shpirtit.

Mund të krijoni një ide për natyrën e kësaj intuite nga ato ndjesi që përjetoni, por që nuk mund t’i shpjegoni, të cilat ndonjëherë quhen "zemra e një personi është udhërrëfyesi i tij". Ndjeni se diçka do të ndodhë pa asnjë provë shqisore. Është një e vërtetë që manifestohet pa asnjë lidhje logjike me ngjarjet. Mund të jeni ulur në heshtje duke menduar për dikë që nuk e keni parë ose kontaktuar prej kohësh, dhe pastaj papritmas e takoni ose dëgjoni prej tij. Si ndodhi kjo? Ndodh përmes shkëndijave të shkurtra të intuitës. Të gjithë kanë përjetuar shkëndija të tilla.

Gabimet në gjykim burojnë nga mungesa e intuitës. Shumica e njerëzve ndiejnë thellë-thellë se janë të aftë për gjëra të mëdha dhe për të arritur gjëra të mëdha në jetë, por për shkak se u mungon fuqia intuitive, ai potencial latent mbetet i fjetur. Për të pasur sukses dhe për të shmangur

pakënaqësinë e shkaktuar nga gabimet, duhet të përpiqemi të kuptojmë të vërtetën themelore në gjithçka. Kjo është e mundur vetëm duke kultivuar depërtimin intuitiv. Ky është realiteti praktik i çështjes. Prandaj, unë i këshilloj të gjithëve të kërkojnë të vërtetën në të gjitha gjërat, qoftë në marrëdhëniet e tyre me të tjerët, në punë, në martesë - shkurt, në çdo aspekt të jetës. Intuita është thelbësore; është e domosdoshme dhe nuk mund të lihet pas dore.

Mungesa e intuitës çon në vendime të këqija dhe veprime të pamatura, veçanërisht në zgjedhjen e partnerëve të pabesueshëm në biznes ose në përfshirjen në marrëdhënie personale të gabuara. Meqenëse arsyeja është e kufizuar dhe e kufizuar nga informacioni i dhënë nga shqisat, nëse shqisat mashtrohen, dikush mund ta perceptojë dikë si jashtëzakonisht të mrekullueshëm pa e ditur natyrën e tij të vërtetë.

Ose mund të mendoni se keni gjetur partnerin tuaj të jetës (shpirtin tuaj binjak) dhe jeni martuar me atë person, vetëm që marrëdhënia juaj të përfundojë në divorc ose në një ferr të vërtetë mosmarrëveshjesh për shkak të papajtueshmërisë dhe mungesës së harmonisë. Por intuita e brendshme nuk bën gabime të tilla. Ajo nuk e sheh magnetizmin që buron nga sytë ose fytyrën simpatike dhe rrezatuese; përkundrazi, ajo ndjen dhe percepton me saktësi të përpiktë atë që fshihet brenda zemrës së atij personi dhe e njeh atë për atë që është në të vërtetë.

Falë intuitës që zhvillova me ndihmën e mësuesit tim të madh, Sri Yuktiswar, nuk kam gabuar kurrë në lidhje me natyrën njerëzore. Ndjenja ime e brendshme më ka ndihmuar gjithmonë shumë në këtë drejtim. Por nuk përpiqem të shoh anën negative të njerëzve. Për të ndihmuar të tjerët, u jap atyre dashurinë time të pakushtëzuar, edhe kur e di që ata mund ta shfrytëzojnë besimin tim për përfitim personal.

Shumë njerëz që nuk kanë intuitë investojnë para në sipërmarrje financiare që dështojnë dhe, si rezultat, humbasin gjithçka. Kam pasur sukses në çdo vendim që kam marrë falë intuitës sime të pagabueshme.

Ndërsa një person rritet dhe zhvillohet, intuita shfaqet si një ndjenjë e veçantë ose një zë i qetë. Meqenëse gratë janë më të sinkronizuara me ndjenjat sesa burrat, ato në përgjithësi posedojnë intuitë më të madhe, përveç kur mposhten nga emocionet. Burrat në përgjithësi udhëhiqen nga arsyeja, ndërsa gratë udhëhiqen nga ndjenjat. Nëse një burrë zotëron një mendje të shëndoshë dhe një natyrë të ndjeshme, ky ekuilibër midis arsyes dhe ndjenjës padyshim do ta ndihmojë atë të zhvillojë intuitën.

Njohja e qëllimit të jetës përmes intuitës

Nëse përdorni intuitën tuaj, do ta dini qëllimin e ekzistencës suaj në këtë tokë, dhe kur ta kuptoni

këtë qëllim, do të gjeni lumturi. Kjo tokë është një skenë dhe Zoti është regjisori. Nëse të gjithë këmbëngulin të luajnë rolin e mbretit ose mbretëreshës, nuk mund të ketë shfaqje të suksesshme. Shërbëtori, heroi dhe mbreti duhet të luajnë të gjithë rolet e tyre që shfaqja të ketë sukses. Janë keqbërësit ata që e prishin komplotin e mirë të shfaqjes hyjnore. Ata që zgjedhin këto role do të paguajnë një çmim të lartë për mosbindjen ndaj udhëzimit hyjnor.

Pavarësisht pozicionit në botë që një person arrin apo pasurisë që grumbullon, ai nuk mund të konsiderohet i suksesshëm nëse përdor mjete joetike për të arritur qëllimet dhe fitimet e tij. Lumturia e vërtetë është e mundur vetëm kur një person e luan rolin e tij siç duhet, dhe jo ndryshe. Ai që luan rolin e milionerit dhe ai që luan rolin e tregtarit të vogël janë të barabartë në sytë e Zotit, sepse në Ditën e Fundit, Zoti do t'ua heqë secilit prej pasurive dhe titujve të tyre. Ajo që grumbulloni në shpirtin tuaj është ajo që do t'ju shoqërojë pasi të largoheni nga kjo botë.

Të mëdhenjtë dhe të diturit, profetët dhe të urtët, e dinë të vërtetën falë fuqive të tyre intuitive. Ata i perceptojnë gjërat jo vetëm me sytë dhe mendjet e tyre, por edhe përmes intuitës së tyre të qartë dhe shumë të zhvilluar, me anë të së cilës ata dinë gjithçka.

Nuk është roli që luajmë që ka rëndësi në sytë e Zotit, por mënyra se si e luajmë atë. Mos u hidhëroni ose mos u dëshpëroni nëse roli juaj është

i vështirë. Kryerja e rolit tuaj siç duhet do të garantojë suksesin tuaj në sytë e Zotit; përndryshe, nuk do të jeni vërtet të lirë.

Meditimi kultivon intuitën

E vetmja mënyrë për të njohur të vërtetën dhe për të jetuar sipas parimeve të saj është të kultivosh depërtimin shpirtëror ose intuitën. Atëherë do të kuptosh se jeta ka kuptim dhe se zëri yt i brendshëm do të të udhëheqë dhe do të drejtojë hapat e tua, cilado qoftë roli yt në jetë.

Ai zë është mbytur dhe varrosur—shumë kohë më parë—nga mendime të pashëndetshme. Mënyra më e sigurt për të rikthyer atë ndjenjë të vërtetë sigurie është përmes meditimit sapo të zgjoheni në mëngjes dhe para se të flini natën.

Ashtu siç dikush i mban takimet e tij profesionale dhe shoqërore, ashtu duhet të mbajë edhe takimin e tij me Zotin. Mund të mendojmë se jeta jonë e zënë nuk na lë kohë për çështje shpirtërore, por asgjë nuk e pengon Zotin të mendojë për ne dhe të sigurojë nevojat tona. Duhet të lutemi, të meditojmë thellë dhe të presim përgjigjen e Tij. Nëse i drejtohemi Atij me dashuri dhe përqendrim të thellë, Ai do t'u përgjigjet lutjeve tona. Atëherë do ta ndiejmë praninë e Tij si gëzim dhe paqe në zemrat tona. Kur të mbërrijë ky gëzim dhe paqe, vendoset një lidhje e gjallë dhe efektive me Fuqinë Supreme. Duhet të përpiqemi

ta shfrytëzojmë këtë mundësi, sepse asnjë sukses nuk mund të arrihet pa përpjekje.

Nëse e kalon jetën duke ndjekur një emocion pas tjetrit, nuk do ta njohësh kurrë lumturinë e vërtetë. Jeto thjesht dhe merre jetën më lehtë. Lumturia qëndron në dhënien e vetes kohë të mjaftueshme për të menduar thellë dhe për të soditur gjërat e mëdha.

Kaloni kohë vetëm herë pas here dhe praktikoni heshtjen për një kohë; do ta shihni vetë ndryshimin. Nëse radioja ose televizori është ndezur gjatë gjithë kohës, ose nëse stimulimi dhe argëtimi i vazhdueshëm ju pushton shqisat, kjo do t'ju dëmtojë nervat dhe do t'ju bëjë të irritueshëm.

Mos u ndal shumë duke ndrequr të tjerët. Ndreq veten së pari - Zoti të ndreqtë ty! Arena më e madhe për përsosmëri dhe sukses është në shtëpi. Një engjëll në shtëpinë e vet është një engjëll kudo. Zëri i butë dhe sjellja paqësore e një personi nevojiten më shumë se kudo tjetër.

Një forcë që nuk dështon kurrë

Kur lidhemi me Zotin, të kuptuarit intuitiv do të na frymëzojë dhe do të na udhëheqë në gjithçka që bëjmë. Ne duhet ta zotërojmë me vetëdije këtë fuqi të bekuar. Ajo është brenda nesh; ne vetëm duhet ta zbulojmë. Unë nuk jam i interesuar për ata që janë thjesht kuriozë, por për ata që kërkojnë vërtet të vërtetën. Unë jam në bashkësi të

vazhdueshme me Zotin dhe kërkoj vetëm ata që dëshirojnë sinqerisht ta njohin Atë.

Do të zbuloni se kjo fuqi vepron në gjithçka për të përmirësuar rrethanat tuaja dhe për t'i bërë gjërat më të lehta për ju. Kur të lidheni me këtë fuqi, mirëqenia juaj do të pulsojë me energji kozmike dhe mendja juaj do të bëhet më e rafinuar, e fokusuar, e mprehtë dhe depërtuese. Do të kuptoni se shpirti juaj është një enë për të vërtetën e gjallë dhe mençurinë e pashtershme të Zotit.

Zoti është burimi i shëndetit, begatisë, mençurisë dhe gëzimit të përjetshëm. Kur lidhemi me Të, jeta jonë bëhet e plotë dhe e plotë. Jeta pa Të është e paplotë. Duhet të reflektojmë mbi këtë fuqi supreme që na jep jetë, forcë dhe mençuri. Duhet të lutemi që e vërteta të rrjedhë në mendjet tona, forca në trupat tanë dhe gëzimi i pafund në shpirtrat tanë.

Pas errësirës së syve të mbyllur qëndrojnë forcat e mrekullueshme të universit, të gjithë shpirtrat e mirë dhe shpirtrat fisnikë, dhe hapësira e pafundme e mbretërive shpirtërore. Nëse meditoni, do të perceptoni të vërtetën absolute dhe do të dëshmoni veprën e saj të mrekullueshme në jetën tuaj dhe në gjithçka që është e mrekullueshme dhe e lavdishme në krijim.

Zoti ju dhëntë sukses dhe paqja qoftë mbi ju

Agjërimi është shëndet dhe mirëqenie

"Duhet të agjëroni, sepse nuk ka asgjë si kjo" (Hadith)

[Kjo temë nuk bie ndesh me agjërimin siç përmendet në Kuranin e Shenjtë, as nuk i bën thirrje askujt të braktisë metodën e tij tradicionale të agjërimit, të cilën ne e respektojmë, dhe i respektojmë ata që agjërojnë, duke iu lutur Zotit që t'i bekojë gjithmonë dhe t'ua pranojë agjërimin. Këtu nënkuptohet agjërimi terapeutik për rezultate specifike fizike dhe shpirtërore, dhe për këtë arsye ky sqarim ishte i nevojshëm]

Rezultatet fizike dhe përvojat shpirtërore të agjërimit janë vërtet të mahnitshme. Shpirti çlirohet nga kërkesat e trupit kur çlirohet nga zakonet e rënda dhe të ashpra. Kam përfunduar ditën time të tridhjetë të agjërimit dhe ndihem po aq natyrale sikur të mos kem provuar fare ushqim.

Kushdo që është në gjendje duhet të përpiqet të agjërojë për tre ditë ose më shumë nëse është e mundur, dhe gradualisht do të zbulojë se të jetosh pa ushqim është e mundur.

Individët e shëndetshëm nuk duhet ta kenë të vështirë të agjërojnë për tre ditë. Agjërimi i zgjatur duhet të ndërmerret nën mbikëqyrjen e një specialisti. Kushdo që vuan nga sëmundje kronike ose aftësi të kufizuara fizike duhet të agjërojë vetëm pasi të konsultohet me një mjek me përvojë në agjërim dhe të ushqyer.

Dhimbjet dhe dhembjet fizike janë tregues të një mosfunksionimi në sistemet e trupit dhe nevojës për riparim dhe mirëmbajtje. Njerëzit i mbajnë makinat e tyre të pastra dhe të

mirëmbajtura! Trupi i njeriut është shumë më kompleks dhe i ndërlikuar se çdo makinë, dhe Zoti dëshiron që ne ta mbajmë atë të pastër dhe të funksionojë siç duhet, duke u mbështetur gjithnjë e më shumë në fuqinë e Tij. Sekreti i shëndetit të mirë nuk qëndron vetëm në elementët kimikë, por edhe në mbështetjen në fuqinë e Zotit, ose forcën jetësore brenda trupit.

Kjo forcë jetësore brenda trupit tonë është vërtet burimi i jetës. Është një forcë e vazhdueshme që, me urdhër të Zotit, krijon dhe mbështet organet tona. Kjo forcë jetësore forcohet nga fuqia e mendjes dhe ushqehet nga ushqimi. Megjithatë, nëse keqpërdoret, ajo pushon së funksionuari dhe përfundimisht refuzon të veprojë. Për shembull, fuqia e saj mund të dobësohet në sy, duke çuar në shikim të turbullt. Asnjë ushqim nuk mund të ofrojë forcë, asnjë ndryshim ajri nuk mund t'i rifreskojë qelizat dhe t'i rigjallërojë ato, dhe asgjë nuk mund t'i rikthejë energjinë trupit kur forca e tij e natyrshme jetësore fillon të pakësohet.

Agjërimi i qetëson organet e lodhura, si dhe sistemet e trupit dhe vetë energjinë jetësore, duke e çliruar atë nga mbingarkesa. Kur ndaloni së sugjeruari energjinë jetësore se duhet të varet nga burimet e jashtme të ushqimit, ujit, oksigjenit dhe dritës së diellit për ekzistencën e saj, ajo çlirohet dhe bëhet e pavarur.

Të ngrënit shumë për 365 ditë në vit çon në sëmundje të ndryshme. Të ngrënit vazhdimisht, pavarësisht nëse trupi ka nevojë për të apo jo, është vërtet një mallkim mbi të. Sa më shumë që

një person përqendrohet në shqisën e tij të shijes dhe përpiqet ta kënaqë atë, aq më shumë sëmundje do të vuajë. Është mirë të shijosh ushqimin, por skllavëria ndaj tij ka ndërlikime të dhimbshme dhe pasoja të tmerrshme. Kështu, një person dëmton veten përmes lidhjes së tij me trupin dhe kërkesat e tij. Është koha që njerëzit të kuptojnë se është forca e jetës që e mbështet trupin dhe e mban atë të gjallë dhe energjik.

Ne duhet - pa obsesion - t'i kushtojmë rëndësinë më të madhe mendjes për të forcuar fuqitë e saj dhe për ta bërë atë më të pavarur. Nëse një person këmbëngul ta skllavërojë mendjen e tij ndaj trupit, mendja do të hakmerret duke hequr dorë nga fuqia e saj, duke e detyruar individin të varet nga dikush tjetër ose nga diçka tjetër për ndihmë. Asnjë mjek apo ilaç nuk mund ta ndihmojë një pacient, mendja e të cilit është dobësuar aq shumë sa sëmundja përkeqësohet. Tre të katërtat e shërimit qëndrojnë në mendje.

Në Indi, ne mësojmë ta pushtojmë trupin me vullnet, duke i mundësuar një personi të mbështetet shumë te mendja. Ata që vazhdimisht përdorin mjete fizike për shëndet dhe shërim mësohen me to dhe kështu varen përgjithmonë prej tyre. Por fuqia mendore është supreme. Njeriu duhet të mësojë gradualisht të shfrytëzojë sa më shumë mendjen dhe aftësitë e saj; atëherë do të kuptojë se mendja është një mjet suprem dhe mendja do të bëjë çfarëdo që i kërkohet. E kam parë dhe përjetuar këtë nga afër në jetën time.

Një ditë po mbaja një leksion dhe bënte shumë vapë. Fytyra ime po më pikonte djersë dhe nuk munda ta gjeja shaminë time. Për një moment, isha në habi, por e përqendrova vëmendjen time të plotë në qendër të vullnetit tim (zonën midis vetullave) dhe u luta në heshtje: "Zot, me hirin Tënd, trupi im është i freskët!" Menjëherë, djersa u zhduk dhe trupi im u bë aq i freskët sa duhet të ishte! Prandaj, mbështetja te mendja është me dobi të madhe! Megjithatë, nuk duhet të shkojmë në ekstreme dhe ta mohojmë plotësisht trupin, sepse nëse e bëjmë këtë, nuk do të jemi në gjendje të mendojmë, të hamë ose të lëvizim.

Disa njerëz kërkojnë të vërtetojnë kontrollin e mendjes mbi trupin, kryesisht për të demonstruar shëndetin. Por shëndeti nuk është qëllimi përfundimtar i jetës. Arritja te Zoti është qëllimi i vërtetë. Dikush mund të ndihet i shëndetshëm për një kohë, por do të vijë një kohë kur asgjë nuk do të ndihmojë. Atëherë, kush do të ndihmojë? Agjërimi te Zoti është një nga mënyrat më të mëdha për t'iu afruar Zotit. Ai çliron forcën jetësore nga skllavëria ndaj ushqimit, duke pohuar se Zoti i mbështet trupat tanë dhe i mban ata gjallë.

Por zakonet janë aq të fuqishme saqë vetëm mendimi për ushqimin të bën të duash të hash menjëherë. Njëherë, kur isha një djalë i vogël në Indi, më zuri një ftohje. Doja pak tamarind, i cili konsiderohet shumë i keq për ftohjet. Motra ime refuzoi me kokëfortësi, por për shkak të këmbënguljes sime, ajo më solli disa nga frutat. Përtypa një copë dhe pastaj e pështyva pa e

gëlltitur, sepse dëshira për shije ishte plotësuar. Njerëzit shpesh kontrollohen nga grykësia. Fatkeqësisht, Zoti nuk e krijoi trupin në një mënyrë që na lejon të shijojmë shqisën e shijes dhe të kënaqemi me teprime të dëmshme ose të konsumojmë ushqim të pashëndetshëm pa dëmtuar sistemin tretës dhe organet e tjera.

Por në të vërtetë, e vetmja rrugë drejt shëndetit dhe lumturisë - rruga më e mençur - është vetëkontrolli. Një nga arritjet më të mëdha që një person mund të arrijë është të jetë zot i vetes, jo i nënshtruar tiranisë së shqisave të tij. Nëse i nënshtroni një pajisjeje një ngarkese të tepërt elektrike që nuk mund t'i rezistojë një mbingarkese të tillë, ajo do të digjet. Në mënyrë të ngjashme, sa herë që mbingarkoni sistemin tuaj tretës me ushqim, forca jetësore përgjegjëse për tretjen shterohet. Kur ndaloni së ngrëni shumë dhe kur agjëroni, kjo forcë jetësore pushon dhe rimbushet me energji kozmike.

Nëse makina juaj prishet, ju e dërgoni atë në një servis riparimi. Pasi të kryhen procedurat e nevojshme, ajo funksionon më mirë për një kohë derisa të prishet diçka tjetër, dhe ju e dërgoni përsëri për mirëmbajtje dhe riparime të mëtejshme. E njëjta gjë vlen edhe për trupin. Efektet fizike të agjërimit janë të mahnitshme. Një agjërim tre-ditor me lëng portokalli do ta riparojë përkohësisht trupin. Por një agjërim më i gjatë do ta riparojë atë plotësisht, dhe ju do të ndiheni të fortë si çeliku. Nëse dëshironi shëndet të

qëndrueshëm, duhet të monitoroni gjithmonë cilësinë dhe sasinë e ushqimit që konsumoni.

Duhet të dini çfarë të bëni gjatë agjërimit. Mbikëqyrja mjekësore është thelbësore për ata që dëshirojnë të agjërojnë për më shumë se tre ditë. Unë nuk këshilloj askënd që agjërimi i parë të zgjasë shumë, pasi do të ndihen të dobët dhe të rraskapitur. Agjërimi një ditë në javë me lëng frutash ose tre ditë rresht çdo muaj me lëng portokalli janë mënyra të mira për t'u mësuar me agjërimin. Personi që agjëron duhet të jetë i përgatitur psikologjikisht për t'u përballur me simpatizantë që do ta sigurojnë se do të sëmuret ose do të vdesë (Zoti na ruajt) nëse nuk ha. Është e vërtetë që mund të ndiheni të dobët gjatë një agjërimi të gjatë, por kjo ndodh vetëm në ditët e para sepse forca juaj jetësore është mësuar me ushqimin. Por gradualisht, ndërsa ditët kalojnë, ju humbni çdo ndjenjë dobësie. Forca dhe shpirti juaj jetësor shkëputen nga ushqimi dhe ju zbuloni se trupi mbështetet vërtet nga forca jetësore.

Unë e di sekretin me anë të të cilit një person mund të agjërojë pa humbur peshë. Kur forca jetësore kontrollohet në mënyrë të vetëdijshme, ajo mund të përdoret për të zvogëluar peshën e trupit ose për ta ruajtur atë. Kur përdoret kjo metodë, temperatura natyrale e trupit nuk bie, pavarësisht se sa zgjat periudha e agjërimit. Duke tërhequr energji kozmike përmes një kanali specifik në trup, forca jetësore rimbushet nga ajo energji në vend që të mbështetet në burime të jashtme.

Jeta është e përjetshme dhe nuk varet nga frymëmarrja, ushqimi, uji apo rrezet e diellit. Mbani mend se ju jeni një shpirt i pavdekshëm që jeton para së gjithash me anë të fuqisë së Perëndisë dhe të askujt tjetër.

Ndërgjegjja mbetet gjallë pas vdekjes fizike, por personi mesatar e humbet atë ndjenjë vazhdimësie dhe beson se është i vdekur Secili prej nesh do ta përjetojë vdekjen fizike një ditë, kështu që nuk ka nevojë ta kesh frikë. Nuk ke frikë se do të humbasësh ndjesinë në trupin tënd ndërsa fle; përkundrazi, e përqafon gjumin si një gjendje çlirimi që e pret me padurim. Në mënyrë të ngjashme, vdekja është një gjendje pushimi - dalje në pension nga jeta. Nuk ka asgjë për t'u frikësuar. Kur të vijë vdekja, qesh me të. Vdekja është thjesht një provë, qëllimi i së cilës është të japë një mësim të thellë. Ti je një shpirt dhe shpirti nuk vdes. Nuk ka nevojë të presësh që vdekja t'ju mësojë këtë kur mund ta dini tani. Mësimi i parë që duhet të mësoni është se jeta nuk varet nga ushqimi. Duke agjëruar, mund ta konfirmoni këtë vetë.

Secili duhet të punojë për zhvillimin e aftësive të tij mendore në mënyrë që të mund t'i kryejë detyrat e tij më mirë në të gjitha rrethanat. Duhet të respektohet rendi dhe disiplina; megjithatë, nuk duhet të jetë i ngurtë, por përkundrazi fleksibël dhe logjik në përballjen me jetën dhe sfidat e saj.

Të gjitha zakonet themelore të një fëmije formohen midis moshës tre dhe shtatë vjeç. Një mjedis mbështetës ndihmon në zhvillimin e tyre.

Megjithatë, ndryshimi i tendencave të spikatura kërkon udhëzime të veçanta.

Në shkollën time private, u dhashë djemve stërvitje rigoroze se si të merreshin me trupin. Ata agjëronin dhe flinin mbi një batanije në dysheme pa jastëkë. Ndonjëherë meditonin për orë të tëra. Të ndihmosh fëmijët të çlirohen nga skllavëria e trupit është me rëndësi të madhe dhe një bekim për gjithë jetën. Njëherë, një nga studentët e mi u ul në meditim për dymbëdhjetë orë pa u dridhur. Një ekuilibër i tillë sjell gëzim të madh. Stërvitja ideale qëndron në disiplinën e ekuilibruar dhe shkencore të trupit, mendjes dhe shpirtit. Ky është thelbi dhe rëndësia e agjërimit.

Ekziston një njohuri metafizike dhe transcendental pas agjërimit. Në të vërtetë, njeriu nuk jeton vetëm me bukë. Dy gjëra na mbajnë të lidhur me tokën: frymëmarrja dhe ushqimi. Gjatë gjumit, një person është i pavetëdijshëm për nevojën për frymëmarrje ose ushqim sepse shpirti është i shkëputur nga vetëdija trupore. Agjërimi e ngre mendjen në të njëjtën mënyrë. Përmes agjërimit, mendja mbështetet në fuqitë e veta të lindura. Kur këto fuqi manifestohen, forca jetësore në trup amplifikohet nga energjia e përjetshme që rrjedh vazhdimisht nga eteri kozmik në trup nëpërmjet trurit dhe shpinës.

Kur forca jetësore shkëputet nga burimet e jashtme materiale që mbështesin trupin, ajo ndihet e mbështetur nga brenda dhe mendja kupton se materialet e ngurta mbi të cilat mbështetet trupi janë thjesht manifestime të ashpra dhe të

përqendruara të energjisë. Mendja më pas mund të bashkëveprojë drejtpërdrejt me forcën jetësore, duke e udhëzuar atë të sjellë ndryshimet e dëshiruara në trup.

Mendja ka fuqinë të bëjë çdo gjë. Kjo është arsyeja pse Jezu Krishti ishte në gjendje t'i shndërronte gurët në bukë, ashtu si uji rridhte nga gishtat e Profetit, paqja qoftë mbi të, kur ai e futi dorën në një enë që përmbante pak ujë dhe tha: Ejani te pastrimi i bekuar dhe bekimi nga Zoti.

Prandaj, mbështetja e plotë te ushqimi është një padrejtësi ndaj mendjes dhe forcës jetësore brenda njeriut. Përmes agjërimit të zgjatur, ai që agjëron e kupton se gjithçka është intelekt.

Çdo fuqi, trup apo objekt në këtë univers është produkt i mendjes hyjnore, ashtu si të gjitha gjërat që shihni në ëndërr janë krijuar nga mendja nënndërgjegjeshme.

Mendja kontrollon trupin. Gjatë agjërimit, nëse mendoni se trupi juaj do të dobësohet si rezultat, ai me të vërtetë do të dobësohet. Dhe nëse mendoni se agjërimi do të zvogëlojë forcën tuaj, do të ndiheni të dobët si rezultat i këtij mendimi.

Por nëse e bind veten se trupi yt është i fortë, nuk do të ndihesh i lodhur; përkundrazi, do të ndjesh një energji të shkëlqyer dhe freskuese. Shumica e njerëzve nuk e dinë këtë sepse nuk e kanë përjetuar kurrë.

Mendja nuk do t'i zbulojë mrekullitë e saj nëse nuk i aktivizoni fuqitë e saj. Dhe nuk do të funksionojë për sa kohë që mbështeteni shumë te

gjërat materiale. Prandaj, mrekullitë e saj mbeten të fshehura nga perceptimi i zakonshëm.

Por kur mësoni – nëpërmjet agjërimit – të mbështeteni te arsyeja, do ta gjeni atë në veprim në çdo gjë, qoftë në kapërcimin e sëmundjes, në sjelljen e begatisë dhe bollëkut, apo në realizimin e qëllimit përfundimtar të jetës: gjetjen e Zotit.

Kushdo që mund të kontrollojë mendjen e tij, do të jetë gjithashtu në gjendje të kontrollojë trupin dhe nevojat e tij, dhe do të arrijë paqe shpirtërore dhe çlirim nga kufizimet tokësore që lidhin shpirtin dhe trupin së bashku.

Nga ana tjetër, besimi në mosekzistencën e materies dhe universalitetin e shpirtit nuk duhet të bazohet në teori të paqarta ose teori që nuk mund të shpjegohen logjikisht, por përkundrazi duhet të bazohet në themele praktike dhe vetëdije të thellë.

Njerëzit zakonisht identifikohen me trupin që mbështetet nga ushqimi, por nuk arrijnë ta kuptojnë se burimi kryesor i trupit është forca e jetës. As ushqimi dhe as ndonjë mjet tjetër i jashtëm nuk mund ta ringjallë një trup nga i cili është tërhequr rryma kozmike.

Marrëdhënia midis trupit fizik të njeriut dhe mendjes është energjia, ose forca e jetës. Urtarët e lashtë indianë zbuluan këtë energji (prana) dhe zhvilluan shkencën e quajtur pranayama , që do të thotë kontroll i vetëdijshëm i forcës së jetës në trup.

Jezu Krishti agjëroi në shkretëtirë për dyzet ditë dhe Profeti, paqja qoftë mbi të, agjëronte dhe thoshte: "Agjëroni dhe do të jeni të shëndetshëm".

Ata që nuk agjërojnë kurrë nuk mund ta dinë nga përvoja se jeta është e mundur pa ushqim.

Në fazat fillestare të një agjërimi njëjavor, uria është e pranishme. Megjithatë, ndërsa ditët kalojnë, ndjenja e urisë zvogëlohet dhe personi që agjëron përjeton lehtësi, energji, vitalitet dhe një ndjenjë çlirimi nga kufizimet trupore. Pse? Sepse privimi i trupit nga ushqimi fizik e detyron atë të mbështetet në ushqim jomaterial: një rrymë, energji, aktivitet ose forcë jetësore.

Vullneti njerëzor është gjeneratori më i madh i energjisë. Përmes vullnetit dhe dëshirës spontane, një person mund të marrë shpejt fuqi shpirtërore nga rezervuari i pafund.

Një person që nuk është i gatshëm të kryejë detyrat e tij të përditshme ndjen mungesë energjie dhe vitaliteti. Nga ana tjetër, dikush që punon me zell, entuziazëm dhe me një dëshirë të vërtetë për të punuar përshkohet nga rryma kozmike, dhe trupi dhe shpirti i tij rimbushen me elementët e vitalitetit.

Kushdo që njeh dhe praktikon mënyra metafizike të jetesës me vullnet, dhe di si ta nxjerrë në mënyrë të vetëdijshme forcën jetësore nga burimi i saj i pashtershëm kozmik, është i çliruar nga shumë kufizime fizike.

Dijetarët dhe jogistët e Indisë thonë se materia është një thelb i përqendruar mendor. Disa prej tyre e vërtetuan këtë fakt duke demonstruar aftësinë për të materializuar dhe manipuluar trupin e tyre dhe gjëra të tjera me vullnet.

Shkenca moderne ka vërtetuar se materia përbëhet nga forca vibruese. Elementet kimike që përbëjnë të gjitha format dhe format në univers, nga shkëmbinjtë dhe planetët te njerëzit, nuk janë gjë tjetër veçse forma dhe variacione të ndryshme të vibracioneve të elektroneve. Akulli, për shembull, karakterizohet nga ftohtësia, pesha dhe forma e tij. Mund të shihet dhe preket. Nëse shkrijmë akullin, ai shndërrohet në ujë. Nëse ziejmë ujin, ai shndërrohet në avull dhe më pas bëhet i padukshëm. Prandaj, nga një perspektivë shkencore, akulli ose bora nuk ekzistojnë vërtet, edhe pse janë të perceptueshme nga shqisat tona. Thelbi i tij janë elektronet e padukshme, ose format e energjisë.

Me fjalë të tjera, ajo që mund të tretet ose të tretet në një gjendje të padukshme nuk mund të thuhet se ka një ekzistencë reale. Nga kjo perspektivë, materia mund të konsiderohet joekzistente, por ekzistenca e saj është relative.

Materia ekziston në lidhje me mendjet tona, por në thelb, është një forcë e padukshme që as nuk humbet dhe as nuk ndryshon përveçse në pamje dhe formë fizike.

Në mënyrë të ngjashme, mendja dhe materia njerëzore janë manifestime të vetëdijes hyjnore, që ekzistojnë vetëm në formë. E vërteta është se vetëm mendja universale ekziston vërtet.

Ashtu si një fëmijë lind nga prindërit, edhe materia varet nga mendja për ekzistencën e saj. Materia është produkt i mendjes hyjnore dhe duket e perceptueshme për mendjen njerëzore. Në

vetvete, materia nuk ka realitet sepse i mungon ekzistenca e brendshme.

Forcat elektronike të materies, megjithëse të çmendura, përmbajnë vibrime të forcës kozmike të vetëdijshme të jetës, të cilat nga ana tjetër burojnë nga një burim hyjnor.

Zoti tha, "Drita e qiejve dhe e tokës", kështu që u bëftë dritë, dhe u bë dritë. Kjo do të thotë që fokusi i mendjes hyjnore dhe vullnetit hyjnor u bë dritë ose energji vibruese.

Rryma kozmike e jetës dhe elektronet që më pas vibruan me një forcë më të madhe u bënë forcat e larmishme dhe transparente të natyrës. Këto forca u manifestuan si elementët themelorë materialë nga të cilët përbëhet universi fizik.

Materia është reale dhe e perceptueshme për vetëdijen njerëzore. Por nëpërmjet përvojës, logjikës dhe disa eksperimenteve laboratorike, njerëzimi ka zbuluar se duhet të ketë një forcë krijuese të përhershme dhe të pandryshueshme pas të gjitha imazheve dhe formave iluzore të botës së dukshme.

Kjo e vërtetë mund të kuptohet duke kuptuar natyrën e oqeanit, i cili ekziston edhe pse valët e tij janë manifestime të përkohshme të një esence të vetme e të madhe: vetë oqeanit. Valët nuk mund të ekzistojnë pa oqeanin, por oqeani ekziston me dhe pa valët.

Këto koncepte mund të kuptohen intelektualisht, por ato nuk mund të kuptohen vërtet nëse nuk mësohet të transformohet materie në forcë jetësore dhe forcën jetësore në vetëdije

kozmike, siç kanë bërë dhe vazhdojnë të bëjnë profetët, disa figura të mëdha dhe ata me vetëdije. Për këta individë të ndriçuar, materia nuk ekziston në vetvete, sepse ata e dinë me siguri se poshtë valëve të krijimit shtrihet oqeani i pandryshueshëm dhe i pandryshueshëm i shpirtit.

Në filozofitë e Vedantës dhe Yogës, universi është një ëndërr brenda vetëdijes së përjetshme dhe të zgjuar të Zotit (i cili nuk kapet as nga gjumi e as nga gjumi). Materia dhe mendja, universi me yjet dhe planetët e tij, valët e dendura sipërfaqësore dhe rrymat delikate dhe transparente të krijimit material, aftësitë njerëzore të ndjenjës, vullnetit dhe vetëdijes, dhe gjendjet e jetës dhe vdekjes, natës dhe ditës, shëndetit dhe sëmundjes, suksesit dhe dështimit, janë të gjitha realitete sipas ligjit të relativitetit që qeveris këtë ëndërr kozmike.

Çdo gjë e perceptuar përmes lentes së relativitetit është reale vetëm për ëndërrimtarin njerëzor, i cili luan rolin e tij të vogël në ëndrrën e madhe kozmike. Për t'i shpëtuar iluzionit kozmik, ose ligjit të relativitetit, njerëzimi duhet të zgjohet nga kjo ëndërr në vetëdijen e përjetshme të Zotit.

Ne nuk mund ta ndryshojmë këtë ëndërr nëpërmjet imagjinatës ose mohimit, duke pranuar jetën ndërkohë që refuzojmë vdekjen, ose duke pranuar shëndetin ndërkohë që injorojmë sëmundjen. Çdo gjendje është një pjesë integrale e të kundërtës së saj, si ana tjetër e një monedhe ose një copë pëlhure. Dualitetet nuk janë të ndara, por përkundrazi të ndërlidhura. Kërkuesi i së

vërtetës nuk përpiqet t'i ndajë ato në mendjen e tij, por përkundrazi i tejkalon ato nëpërmjet dijes dhe mençurisë.

Kushdo që dëshiron të pranojë vetëm aspektet pozitive, të lumtura dhe të dobishme si fakte të një natyre dualistike është një person i zhytur në iluzionet e një bote ëndërrimtare.

Ashtu si një person sheh ëndrra që duken reale për një farë kohe, por humbasin vlefshmërinë e tyre kur kalon në një gjendje zgjimi, është e mundur që një person të zgjohet nga një ëndërr materie që duket reale dhe të jetojë në botën reale dhe të pandryshueshme të shpirtit.

Vetëm individi i përsosur, i cili ka mësuar të zgjerojë dhe transformojë vetëdijen e tij në Absolutin e pafund përmes meditimit dhe kontemplacionit, mund ta perceptojë krijimin si një ëndërr hyjnore. Vetëm ai mund të deklarojë me siguri se materia nuk ekziston. Përmes vetëdisiplinës së vazhdueshme, zhvillimit të forcës së brendshme dhe praktikës së meditimit shkencor të yogës, ose çdo rruge tjetër drejt realizimit shpirtëror - qoftë besim, dashuri, shërbim, vetëmohim apo adhurim i sinqertë - kërkuesi i Zotit mund të shpërbëjë dualitetet dhe të perceptojë unitetin e përjetshëm pas të gjitha manifestimeve të shumësisë dhe diversitetit.

Kushdo që çlirohet nga iluzioni kozmik e di se Zoti i Plotfuqishëm është gjithçka në të gjithë ekzistencën, dhe kështu prek vetëdijen e tij hyjnore dhe kupton thelbin e së vërtetës.

Paqja qoftë mbi ty

I pasuri është ai që Zoti e ka bërë të pasur

Siç tregohet nga mësuesi Paramhansa Yogananda

Perandori Akbar (1556-1609 e.s.) ishte një nga perandorët Mughal të Indisë dhe një nga sundimtarët më të mëdhenj të kontinentit aziatik gjatë gjithë historisë. Ai fitoi titullin "Mbrojtës i Njerëzimit" për shkak të drejtësisë dhe paanësisë së tij ndaj popullit të tij dhe shqetësimit të tij të sinqertë për mirëqenien e tyre. Ai gjithashtu punoi me zell për të rimarrë territoret e humbura indiane dhe për t'i bashkuar ato në një shtet të fortë dhe të centralizuar.

Akbari ishte një avokat i madh i tolerancës midis feve të ndryshme në Indi. Gjatë mbretërimit të tij, Hinduizmi dhe Islami lulëzuan krah për krah në harmoni të plotë. Perandori mysliman (Akbari) ndonjëherë vishte veshje islame dhe shkonte të lutej në xhami, dhe herë të tjera vishte rroba indiane dhe shkonte në tempullin hindu për meditim dhe adhurim.

Ky perandor zemërgjerë dhe bujar nuk u ndal asnjë ditë së dhuruari dhurata dhe donacione për nevojtarët dhe institucionet sociale në të gjithë vendin.

Ishte zakon i tij të hipte në një karrocë mbretërore luksoze të tërhequr nga tetë kuaj të

shkëlqyer. Rojet dhe lajmëtarët do të njoftonin mbërritjen e procesionit të tij madhështor me daulle, cembale dhe bori në të gjithë qytetin.

Pavarësisht gjithë kësaj lavdie dhe shkëlqimi, kishte urdhra të rrepta nga më i madhi i tij për të ndaluar procesionin në çdo kohë dhe në çdo vend nëse ndonjë nga nënshtetasit dëshironte t'i bënte një kërkesë ose t'i kërkonte ndihmë.

Një ditë, ndërsa procesioni madhështor mbretëror po kalonte nëpër një rrugë të gjerë të rrethuar me pemë nga të dyja anët, perandori vuri re dy burra të verbër të ulur disa metra larg njëri-tjetrit, duke bërtitur për ndihmë dhe lëmoshë.

Plaku urdhëroi që karroca të ndalonte përpara të verbërit të parë, i cili po bërtiste:

"Të pasurit janë ata që perandori i bën të pasur"

Pasi e dëgjoi me kujdes atë frazë, ai i kërkoi shoferit të lëvizte drejt të verbërit tjetër që po bërtiste:

"Njeriu vërtet i pasur është ai që Perëndia e ka bërë të pasur"

Për një muaj të tërë, perandori dëgjoi të njëjtat dy fraza sa herë që kalonte pranë dy të verbërve, të cilët po i kërkonin atij dhe Zotit pasuri. Më në fund, një ndjenjë dhembshurie u ndez brenda tij dhe ai donte të ndihmonte njeriun e parë, motoja e

të cilit ishte: "Më i pasuri është ai që perandori e bën të pasur".

Një ditë, Akbari i kërkoi bukëpjekësit të pallatit t’i piqte një bukë të madhe (të tipit kamaj të trashë) me një qendër të mbushur me ar të pastër. Akbari ia dha këtë bukë të parit të verbër dhe e injoroi plotësisht të dytin, i cili shpresonte për pasuri nga Zoti, jo nga perandori.

Pak më vonë, Akbari shkoi për gjueti dhe, kur u kthye, kaloi nga e njëjta rrugë dhe pa të verbërin që i kishte dhënë copën e artë ende në vendin e tij, duke bërtitur si më parë: 'I pasuri është ai që perandori e bëri të pasur'.

Ai kërkoi që karroca mbretërore të ndalej para të verbërit dhe i tha: "Çfarë bëre me bukën që të dhashë?"

Burri u përgjigj:

'Madhëria Juaj, buka që më dhatë me aq mirësi ishte shumë e madhe dhe nuk u pjek mirë sepse ishte shumë e rëndë, kështu që ia shita për dhjetë fils burrit tjetër të verbër dhe isha mirënjohës që mora ato fils, të cilat ishin fillimisht nga bujaria juaj.'

Akbari kërkoi përreth për burrin tjetër të verbër, por nuk mundi ta gjente. Pasi pyeti për të, mësoi se ia kishte dhënë bukën gruas së tij dhe, sapo ajo e hapi, gjeti arin. Me të, ata blenë një shtëpi modeste dhe situata e tyre u përmirësua

pasi Zoti ua plotësoi dëshirën dhe i pasuroi me hirin e Tij të bollshëm.

Me të dëgjuar këtë, perandori e kuptoi rëndësinë e thellë të incidentit. Me një përulësi të pashoq, ai u shtir sikur ishte i shqetësuar dhe i zemëruar dhe vazhdoi ta qortonte të verbërin e parë, duke thënë:

“Çfarë ke bërë, o budalla? Ia dhe bukën time të mbushur me ar mikut tënd, i cili u mbështet te Zoti dhe jo te unë për pasuri. Që tani e tutje duhet të përvetësosh moton e tij dhe të shpallësh siç shpallte ai dikur: I pasur është ai që Zoti e ka pasuruar.”

Ose diçka e ngjashme:

Ai që ka Dhuruesin, jep

Vetëm ai quhet i pasur

Paqja qoftë mbi ty

Ushqim magnetik ose intelektual

Kur njerëzit flasin për ushqim ose të ushqyerit, ata zakonisht nënkuptojnë ushqimin fizik që përdoret për të mbështetur trupin. Por ka edhe lloje të tjera ushqimesh që nuk janë më pak të rëndësishme se ushqimi fizik, dhe shpesh janë edhe më të rëndësishme.

Midis atyre ushqimeve intelektuale ose shpirtërore:

Aktiviteti mendor ose përqendrimi i mendjes, mençuria dhe aftësia dalluese shpirtërore

Ushqimi fizik i mban qelizat e trupit, ndërsa ushqimi intelektual e ngarkon mendjen me ide të shëndetshme, ndërsa ushqimi i mençurisë e freskon shpirtin dhe zhvillon aftësitë e tij.

Ushqimi intelektual zakonisht përbëhet nga idetë që një person mendon dhe ato që ai merr nga të tjerët përmes kontaktit dhe ndërveprimit me ta.

Njerëzit me temperamente të qeta dhe fisnike na ndihmojnë të bëjmë mendimet tona tërheqëse dhe të shëndetshme. Nuk është e vështirë të përcaktohet nëse një person e merr ushqimin e tij intelektual nga një mjedis paqësor apo nga një mjedis shqetësues. Ankthi, shqetësimi dhe konfuzioni burojnë të gjitha nga shoqërimi me njerëzit e gabuar, qofshin miq apo të afërm, duke çuar në mendime ankthioze dhe një humor të trazuar.

Trupi merr energji dhe aktivitet nga ushqimet fizike, ndërsa ushqimet magnetike furnizojnë si trupin ashtu edhe mendjen me ngarkesa energjie që janë më të lehta për t'u tretur sesa ushqimet e ngurta dhe të lëngshme që nuk mund të shndërrohen lehtësisht në energji të gjallë.

Kur je në gjendje ta kthesh injorancën në mençuri

Nga dobësia dhe brishtësia në shëndet dhe vitalitet

Ec me besim dhe guxim - edhe nëse vetëm - në shtigjet e jetës

Dhe gëzimi i brendshëm i të paturit të një ndërgjegjeje të gjallë dhe vigjilente

Dhe besim i palëkundur në drejtësinë e Zotit dhe në triumfin e së vërtetës mbi gënjeshtrën dhe të realitetit mbi iluzionin

Dhe kur përpiqesh çdo ditë t’i lëshosh mendimet e tua drejt niveleve më të larta dhe më të rafinuara

Ajo ka një zemër të dashur dhe mirënjohëse

Dhe qëllime të mira për të tjerët

Ushqimi juaj intelektual është magnetik

Dhe pastaj do të tërheqë drejt teje gjithçka që është e bukur dhe e dobishme.

Nga gjërat, njerëzit dhe rrethanat

Ajo ka nevojë të madhe për të vazhduar udhëtimin drejt brigjeve të sigurisë dhe mbrojtjes.

Dhe së fundmi, por jo më pak e rëndësishme

Kur bën përpjekje për të marrë atë që të nevojitet dhe je i kënaqur me atë që Zoti ta bën të lehtë

Ji më i pasur në shpirt dhe më i kënaqur se ata që janë të fiksuar pas pasurive të kësaj bote dhe lakmues të kënaqësive të saj kalimtare.

Paqja qoftë mbi ty

Zoti nuk i braktis ata që e duan Atë

Nga libri Kujtimet e Yogit: Një Autobiografi (Filozofia Indiane në Jetën e një Yogi)

"Nëse babai ynë do të të kishte çtrashëguar, Mukunda [1], do ta kishe merituar vërtet, sepse po e humb jetën tënde pa mend dhe marrëzi!"

Kështu më arriti në vesh predikimi i vëllait tim më të madh. Sapo isha kthyer me Jitendrën nga treni, i mbuluar me një shtresë pluhuri kur mbërritëm në shtëpinë e Anantës, e cila më në fund ishte zhvendosur në qytetin e vjetër të Agrës. Vëllai im më i madh punonte si kontabilist në departamentin e punëve publike të qeverisë, kështu që i thashë: "E di, vëlla Ananta, se po i kërkoj Zotit trashëgiminë time".

Ai u përgjigj: "Paratë vijnë të parat, dhe Zoti vjen më vonë! Kush e di? Jeta mund të jetë e gjatë!"

Unë thashë: "Zoti vjen i pari dhe paratë janë shërbëtorët e Tij! E kush mund ta parashikojë? Jeta mund të jetë e shkurtër!"

Përgjigja ime erdhi spontanisht, pa e ndjerë se diçka do të ndodhte (Por mjerisht! Ananta u nda nga kjo botë në moshë të re)

Sytë e vëllait tim shkëlqenin nga kënaqësia, ndërsa ai ende shpresonte për kthimin tim në folenë e familjes, dhe tha:

"Mendoj se është mençuri nga eremitati. Por mua më duket se e ke lënë Benaresin!"

Kështu që i thashë: “Qëndrimi im në Benares nuk ishte i kotë, sepse gjeta atje gjithçka që zemra ime dëshironte! Dhe mund të jesh i sigurt se ajo që gjeta nuk ishte ai (dijetari) që takuat në shoqërinë tuaj, as djali i tij”

Ananta qeshi me mua kur kujtoi atë që kishte ndodhur, duke pranuar se dijetari i kthjellët që ai kishte zgjedhur të ishte udhërrëfyesi im, Benares, doli të mos kishte me të vërtetë largpamësi dhe mprehtësi. Ai më pyeti:

"Pra, cili është plani yt, vëllai im i humbur dhe endacak?"

Unë u përgjigja, duke shpjeguar: "Jitendra më kërkoi ta shoqëroja në Agra për të shijuar mrekullitë e Taxh Mahalit, dhe pas kësaj do të shkojmë te guidi im që e gjeta së fundmi, i cili ka një eremit në Varanasi"

Ananta na trajtoi shumë mirë dhe në mbrëmje ai vazhdonte të më shikonte vazhdimisht me sy vëzhgues, kështu që i thashë vetes:

"E di çfarë fshihet pas atij shikimi! Po sajon diçka!"

Dhe me të vërtetë, ajo që kisha parashikuar të ndodhte gjatë mëngjesit, Ananta dukej i pafajshëm ndërsa mblidhte fijet e bisedës së djeshme, duke thënë: "Pra, kështu mendon se nuk ke nevojë për paratë e babait tonë!"

Unë thashë: "Përkundrazi, mbështetja ime është vetëm te Zoti."

Ai u përgjigj: "Fjalët janë të kota, Mukanda! Fati të ka mbrojtur deri në këtë moment, por sa e turpshme do të ishte gjendja jote nëse do të duhej të mbështeteshe te ajo dorë e padukshme për të të siguruar ushqim dhe strehim! Me siguri do të drejtoheshe te lypja në rrugë!"

Unë thashë: “Zoti na ruajt! Nuk do t’u besoj kalimtarëve në vend të Zotit, i cili hap dyert e furnizimit për ata që e adhurojnë Atë dhe mbështeten tek Ai, dhe u siguron atyre burime të panumërta jetese, përveç lypjes dhe kërkim-pastrimit!”

Ai tha: “E gjithë kjo është shprehje retorike dhe gjuhë bombastike! Supozoni se ju kërkoj ta vini filozofinë tuaj, me të cilën mburreni dhe mburreni, në provë të përvojës së botës reale në këtë botë materiale, a do ta pranonit?”

Unë thashë: "Po, pranoj! A është e lejueshme ta kufizojmë Zotin vetëm në sferën teorike?"

Ai tha: "Do ta shohim. Sot do të kesh mundësinë ose të zgjerosh pikëpamjet e mia ose të pranosh vlefshmërinë e tyre."

Ananta ndaloi në mënyrë dramatike për një moment, pastaj vazhdoi të fliste ngadalë dhe me qetësi, duke thënë:

"Propozoj që të më dërgosh mua me mikun tënd, Jitendra-n, këtë mëngjes në qytetin fqinj të Brindbane-s, me kusht që të mos marrësh asnjë rupi me vete, të mos lypësh ushqim ose para, të mos i tregosh askujt për gjendjen tënde të vështirë dhe të mos qëndrosh pa ushqim ose të ngecësh në Brindbane. Nëse kthehesh në shtëpinë time këtu para mesnatës pa shkelur asnjë nga kushtet e këtij testi, do të jem personi më i habitur në Agra!"

Unë thashë, "Dhe e pranoj sfidën"

Nuk kishte asnjë hezitim në fjalët e mia ose në zemrën time. Kujtime të gëzueshme të ndërhyrjes hyjnore më shkrepën para syve: shërimi im nga kolera vdekjeprurëse përmes lutjes drejtuar Zotit para imazhit të Lahiri Mahasya-s; dhurata e dy qifteve që fluturonin mbi çatinë e shtëpisë në Lahore; amuleti që mbërriti pikërisht në kohë mes dëshpërimit dhe frustrimit të Bareilly-t; mesazhi vendimtar nga eremiti anonim i Banaras jashtë oborrit të Pandit; vizioni i Nënës së Shenjtë dhe dëgjimi i fjalëve të saj sublime të dashurisë dhe përgjigjja e saj e menjëhershme ndaj dëshirave të mia përmes Guru Mahasya-s; udhëzimi që erdhi në momentin e fundit dhe më ndihmoi të merrja diplomën e shkollës së mesme; dhe pastaj mësuesi im i lagjes, bekimi i fundit që më erdhi mes mjegullës së një jete plot ëndrra. Nuk do të lejoj kurrë që "filozofia" ime të jetë e pamjaftueshme

për luftën në këtë botë të ashpër, një botë që beson vetëm në prova dhe prova të prekshme.

Vëllai im u përgjigj: "Pranimi i sfidës është një nder për ty, dhe unë do të të shoqëroj deri në tren tani."

Pastaj Ananta u kthye nga Jitendra, i cili po ngryste sytë nga habia, dhe iu drejtua atij, duke i thënë: "Duhet ta shoqërosh si dëshmitar, dhe me shumë mundësi edhe si viktimë!"

Brenda gjysmë ore, unë dhe Jitendra mbanim bileta vajtje për këtë udhëtim të papritur, pasi Ananta na kishte kontrolluar me kujdes në një cep të stacionit dhe ishte siguruar vetë se nuk kishim para me vete dhe se copat e rrobave që kishim mbështjellë rreth belit nuk po fshiheshin më shumë seç duhej.

«Ananta, më jep një ose dy rupi rezervë që të të dërgoj një telegram në rast fati të keq», protestoi shoqja ime mes konfliktit në rritje midis parave dhe besimit.

I bërtita me qortim: "Jitendra, nuk do të vazhdoj me këtë provë nëse mban para me vete si garanci përfundimtare"

Jitendra u përgjigj: "Kërcitja e monedhave është qetësuese." Por ai nuk kishte zgjidhje tjetër veçse të heshtte kur ajo e qortoi ashpër.

Vëllai im më i madh tha: "Mukanda, unë nuk jam i pamëshirshëm"

Një notë përulësie jehoi në zërin e Anantës, ndoshta po e dhimbte ndërgjegjja për dërgimin e dy djemve të varfër në një qytet të huaj, ose për mungesën e besimit në fuqinë e Zotit, pastaj shtoi:

"Nëse, me ndonjë rastësi ose me hir, arrij ta kaloj me sukses sprovën e Brandybanit, do t'ju kërkoj të më shenjtëroni si dishepullin tuaj."

Ky premtim ishte i pazakontë dhe në kundërshtim me zakonet dhe traditat e vendosura. Në familjet indiane, vëllai më i madh rrallë përkulet para atyre që janë më të vegjël se ai; ai vjen i dyti pas babait në marrjen e respektit dhe bindjes nga ata që janë më të vegjël se ai. Megjithatë, nuk kishte kohë të komentohej për atë që kishte thënë, pasi treni kishte filluar të lëvizte.

Jitendra mbeti i trishtuar në heshtje ndërsa treni vazhdonte me shpejtësi, pastaj më në fund u zhvendos në vendin e tij dhe më shtrëngoi fort në një vend të lënduar, duke thënë:

"Nuk shoh asnjë shenjë se Zoti do të na sigurojë vaktin e radhës!"

Kështu që unë thashë: "Qetësohu, dyshues, sepse Zoti vepron në fshehtësi"

Ai u përgjigj: "A mund ta shpejtosh? Po vdes urie vetëm duke menduar për atë që na pret. U nisa nga Varanasi për të shijuar Taxh Mahalin, jo për të hyrë në varrin tim!"

Kështu që i thashë: "Merr zemër dhe gëzohu, Jitendra! A nuk jemi duke shkuar për të parë për herë të parë mrekullitë e shenjta të Brindibanit?" Jam plot mall vetëm me mendimin se do të shkel në tokën e bekuar nga këmbët e Zotit Krishna."

Në atë moment u hap dera e ndarjes sonë dhe hynë dy burra. Ndalesa tjetër ishte ajo e fundit.

I huaji që ishte ulur përballë meje më foli me një interes të dukshëm, duke më pyetur: "Tungjatjeta djema, a keni ndonjë mik në Brandenburg?"

E ktheva shikimin nga ai ftohtësisht, duke i thënë: "Kjo nuk është puna jote".

Ai tha: "Ndoshta keni ikur nga familjet tuaja nën magjinë e Hajdutit të Zemrave. Edhe unë jam një njeri me dëshira shpirtërore dhe do të sigurohem që të merrni ushqim dhe strehim nga kjo vapë e madhe."

Unë u përgjigja: "Jo, zotëri, na lini rehat. Jeni bujar, por gaboheni kur mendoni se jemi të arratisur."

Biseda jonë mbaroi aty. Sapo treni ndaloi dhe unë dhe Jitendra zbritëm në platformë, dy miqtë tanë të rastësishëm na përqafuan dhe thirrën një taksi.

Ne zbritëm nga kali përpara një faltoreje madhështore në një vend të shkëlqyer mes

pemëve me gjelbërim të përjetshëm. Ishte e qartë se bamirësit ishin të njohur atje, ndërsa një djalë i qeshur na u afrua dhe na çoi pa koment në një dhomë pritjeje ku një grua e moshuar dinjitoze dhe rrezatuese na priti.

Njëri nga burrat iu drejtua pritëses së hotelit, duke thënë: "Nënë Gauri, dy princat nuk do të jenë në gjendje të marrin pjesë. Në minutën e fundit programi i tyre ndryshoi dhe ata ju dërgojnë falënderimet e tyre të sinqerta dhe ndjesën më të thellë. Por ne kemi sjellë dy mysafirë të tjerë që i ndjeva, kur u takuam në tren, si dishepuj të Zotit Krishna."

Dy shokët u drejtuan nga dera, duke thënë: "Ju themi lamtumirë, dy miqtë tanë të vegjël. Do të takohemi përsëri, me vullnetin e Zotit."

Nëna Jouri u buzëqeshi ëmbël dhe butë mysafirëve të saj të papritur ndërsa tha: "Mirë se vini! Nuk mund të kishit ardhur këtu në një ditë më të mirë. Prisja që dy princa të vinin në këtë vend të vetmuar. Jam shumë e lumtur që erdhët, përndryshe do të isha shkrirë nga turpi nëse ushqimi që përgatita me kaq kujdes nuk do të kishte gjetur askënd për ta shijuar dhe shijuar!"

Këto fjalë të mira patën një efekt të habitshëm tek Jitendra, i cili shpërtheu në lot. Fatkeqësia që kishte frikë në Brindbane ishte shndërruar në një banket të denjë për mbretër dhe princa. Kjo kthesë e papritur e ngjarjeve ishte shumë e vështirë për të. Mikpritësja e shikoi me kuriozitet, por pa

koment, ndoshta e vetëdijshme për shpërthimet emocionale të adoleshentit.

Na ftuan për drekë dhe nëna Jouri na çoi në dhomën e ngrënies, e cila ishte plot aroma të shijshme, pastaj u zhduk në kuzhinën ngjitur.

Dhe unë e kisha pritur këtë moment, kështu që zgjodha një vend të përshtatshëm në trupin e Jitendrës dhe e shtrëngova në të njëjtën mënyrë siç më kishte shtrënguar ai mua në tren, duke thënë:

"Perëndia vepron, dhe shumë shpejt, ju me besim të vogël!"

Zonja e shtëpisë u kthye duke mbajtur një ventilator, të cilin na e ventiloi në stilin tradicional lindor pa pushim, ndërsa ne ishim ulur mbi batanije të qëndisura. Murgjit sollën gati tridhjetë lloje të ndryshme ushqimesh. Kjo nuk ishte drekë e zakonshme, por një festë e madhe! Që kur mbërritëm në këtë planet, nuk kishim provuar kurrë ushqime të tilla të shijshme.

Ai iu drejtua zonjës sonë të shtëpisë, duke thënë: "Këto janë vërtet gatime të denja për princa, nënë e nderuar! Nuk e di se cilën çështje urgjente e konsideruan më të rëndësishme mysafirët tuaj mbretërorë sesa pjesëmarrja në këtë banket! Na keni dhënë një kujtim të një jete që nuk do ta harrojmë kurrë!"

Meqenëse kushtet e Anantës na penguan të zbulonim më shumë, nuk mund t'i shpjegonim

zonjës së nderuar se mirënjohja jonë kishte një kuptim të dyfishtë, por përkushtimi ynë ishte i qartë. Ne u larguam me bekimet e saj dhe një ftesë të ngrohtë për të vizituar përsëri eremitanin.

Nxehtësia jashtë ishte jashtëzakonisht e fortë, kështu që unë dhe shoku im kërkuam strehim në hijen e një peme kadamba pranë portës së manastirit. Kjo u pasua nga fjalë lënduese, ndërsa Jitendra, për herë të dytë, shprehu shqetësimin dhe dyshimin e tij, duke thënë:

"Në çfarë sikleti më ke futur! Dreka jonë ishte çështje fati! Dhe tani si do t'i shijojmë bukuritë e këtij qyteti pa asnjë monedhë në dorë? Dhe pastaj, a mund të më thuash si do të jemi në gjendje të kthehemi në shtëpinë e Anantës?"

Kështu që thashë: "Tani që barku yt është plot, sa shpejt e harron Zotin!"

Fjalët e mia nuk ishin të ashpra, por përkundrazi qortuese. Sa e shkurtër është kujtesa njerëzore kur bëhet fjalë për bekimet e qiellit! Nuk ka asnjë person në këtë botë që nuk ka marrë ndonjë përgjigje për lutjet e tij.

Jitendra u përgjigj: "Nuk do ta harroj kurrë marrëzinë time duke marrë rrezikun me një person të pamatur si ti!"

Unë thashë: "Mjaft, Jitendra, sepse Zoti që na ushqeu është i njëjti Zot që kujdeset për ne në Brindban dhe do të na kthejë në Agra!"

Sapo mbarova së foluri, një i ri, fytyra e të cilit rrezatonte siguri dhe ngushëllim, na u afrua shpejt. Duke qëndruar poshtë pemës sonë, ai u përkul para meje dhe tha:

"Miku im i dashur, ti dhe shoku yt duhet të jeni të huaj këtu, prandaj më lejoni të jem mikpritësi dhe udhërrëfyesi juaj."

Edhe pse fytyra e burrit indian rrallë zbehej, fytyra e Jitendras u kthye menjëherë në të verdhë nga sëmundja. Unë e refuzova me mirësjellje ofertën. Por i riu u shqetësua shumë, në një mënyrë që, në rrethana të tjera, do të kishte qenë mjaft qesharake. Ai u përgjigj:

"Sigurisht që nuk do të mund të më heqësh qafe!"

Unë thashë, "Pse jo?"

Ai më ngriti sytë nga unë me besim dhe tha: "Sepse ti je mësuesi im. Ndërsa po meditoja në mesditë, pashë Zotin e bekuar Krishna në një vizion dhe ai më tregoi dy figura nën këtë pemë. Njëra prej tyre ishte fytyra jote, mësuesi im, të cilën e kam parë shpesh në meditimet e mia! Sa i lumtur do të isha nëse do të pranonit shërbimet e mia të përulura!"

Kështu që thashë: "Edhe unë jam i lumtur që më gjete. As Zoti nuk na ka braktisur dhe as njeriu nuk na ka braktisur!"

Edhe pse qëndroja i palëvizshëm, duke buzëqeshur ndaj asaj fytyre të etur para meje, një ndjenjë nderimi më bëri të përkulesha në shpirt para këmbëve hyjnore.

Djali tha: "Miqtë e mi, sa shumë dëshiroj që ju të nderoni shtëpinë time me një vizitë!"

Unë i thashë: "Je një djalosh bujar, por nuk mund ta bëjmë këtë sepse jemi mysafirë të vëllait tim në Agra."

Ai tha, "Atëherë më lejoni të paktën t'ju shoqëroj të dyve në Brindiban si kujtim të këtij takimi."

E pranova me kënaqësi ftesën. I riu - emri i të cilit ishte Pratap Chatterjee - kërkoi një karrocë të tërhequr nga kuajt dhe ne u nisëm drejt tempullit Madhana Mohana dhe tempujve të tjerë të Krishnës. Errësira ra ndërsa ne ende po luteshim në tempull. Më pas, Pratap tha:

"A mund të kërkoj lejen tuaj për të ngrënë disa ëmbëlsira?"

Ai hyri në një dyqan pranë stacionit të trenit, ndërsa ne shëtisnim nëpër rrugën e gjerë, e cila tani ishte plot me njerëz dhe ishte bërë relativisht e qetë. Shoku ynë u zhduk për pak kohë dhe u kthye duke mbajtur një sasi të madhe ëmbëlsirash. Ai buzëqeshi me lutje ndërsa mbante një tufë kartëmonedhash së bashku me dy bileta që kishte blerë për udhëtimin tonë në Agra, duke thënë: "Ju lutem të më jepni këtë nder shpirtëror".

Pranimi im nuk ishte gjë tjetër veçse respekt për atë dorë të padukshme. A nuk ishte bujaria e saj - të cilën Ananta e tallte - shumë më tepër se e nevojshme?

Ne kërkuam një cep të izoluar pranë stacionit dhe unë thashë:

"Pratap, unë do të të mësoj Kriya: metodën e Lahiri Mahasya, jogit më të madh të epokës moderne dhe kjo metodë e tij do të jetë udhërrëfyesi yt shpirtëror"

Nisja u zhvillua pas gjysmë ore dhe unë iu drejtova dishepullit të ri duke i thënë: "Kriya do të jetë perla e çmuar që do të përmbushë dëshirat tuaja. Ky art, të cilin ju e shihni të thjeshtë, përmban metodën e përparimit të shpejtë shpirtëror. Shkrimet e shenjta indiane thonë se vetja e mishëruar njerëzore ka nevojë për një milion vjet për t'u çliruar nga mashtrimi kozmik, por kjo periudhë e gjatë natyrore mund të shkurtohet shumë nga Kriya Yoga. Ashtu si Jagades Chandra Bose vërtetoi se rritja e një bime mund të përshpejtohet më shumë se zakonisht, ashtu edhe rritja shpirtërore e një qenieje njerëzore mund të përshpejtohet nga njohuritë ezoterike. Jini të sinqertë në praktikën tuaj dhe do t'i afroheni më shumë Zotit, Mësuesit të Mësuesve dhe Udhëzuesit të Udhëzuesve."

Pratap tha me mendime: "Ndjej një gëzim të madh që kam gjetur këtë çelës të bekuar jogjik që e kam kërkuar prej kohësh. Ndikimi i tij shpirtëror

do të më çlirojë nga kufizimet e shqisave dhe do të më shtyjë drejt sferave më të larta. Të shohësh Zotin Krishna sot është një bekim i madh në jetën time."

U ulëm për një moment në heshtje duke u kuptuar, pastaj ecëm ngadalë drejt stacionit. Gëzimi më mbushi me gëzim ndërsa hipja në tren, ndërsa Jitendra qante. Lamtumira ime me Pratapin ishte prekëse, e ndërprerë nga psherëtima dhe rënkimet e të dy miqve të mi. Edhe një herë, Jitendra u pushtua nga pikëllimi, këtë herë jo për veten e tij, por kundër vetes, dhe filloi të thoshte:

"Oh, sa i dobët ishte besimi im në Zot! Zemra ime ishte ngurtësuar, por tani nuk do të dyshoj kurrë në kujdesin e Zotit"

Sapo ra mesnata, dy aventurierët që ishin dërguar pa asnjë qindarkë hynë në shtëpinë e Anantës. Fytyra e tij ishte me të vërtetë siç kishte premtuar, plot habi. Në heshtje, rupitë binin mbi tavolinë. Ai tha me shaka: "Thuaj të vërtetën, Jitendra! A nuk ka përdorur ky i ri grabitjen në autostradë?"

Por sapo dëgjoi detajet e historisë, vëllai im u bë serioz dhe pastaj i dëshpëruar, dhe foli me një zell shpirtëror që nuk e kisha parë kurrë më parë:

"Ligji i ofertës dhe kërkesës po arrin horizonte shumë më transparente nga sa mendoja. Dhe për herë të parë e kuptoj pse nuk të interesojnë paratë dhe grumbullimi i tyre vulgar në këtë botë."

Edhe pse ishte vonë, vëllai im këmbënguli t'ia kushtonte atë Kriya Yoga-s. Kështu, Mjeshtri Mukanda duhej të mbante përgjegjësinë për dy "nxënës" që nuk i kishte kërkuar në një ditë të vetme.

Të nesërmen në mëngjes hëngrëm mëngjes në një atmosferë qetësie dhe harmonie që na kishte munguar ditën e kaluar. I buzëqesha Jitendrës dhe i thashë:

"Nuk do të privoheni nga mundësia për të parë Taxh Mahalin. Le ta shohim përpara se të udhëtojmë për në Serampur."

I thamë lamtumirë Anantës dhe ia vumë sytë monumentit madhështor dhe më krenar të Agrës: Taxh Mahalit, mermeri i tij i bardhë që shkëlqente në rrezet e diellit si një ëndërr harmonie të përsosur. I rrethuar nga selvi të errëta, livadhe të gjelbërta dhe një liqen i qetë, pjesa e brendshme e tij ishte zbukuruar me gdhendje të ndërlikuara të zbukuruara me gurë gjysmë të çmuar. Kurora dhe motive elegante të ndërthurura dhe të kryqëzuara mbi mermerin kafe dhe vjollcë, ndërsa drita që buronte nga kupola ndriçonte varret e Perandorit Shah Jahan dhe Mumtazi Mahal, mbretëreshës së mbretërisë së tij dhe objektit të dashurisë së tij.

Duke ndjerë se kisha parë mjaftueshëm dhe duke pasur dëshirë të madhe ta shihja mësuesin tim, u nisa menjëherë me Jitendrën në jug drejt Bengalit. Shoku im tha: "Mukanda, nuk e kam parë familjen time prej muajsh, kam ndryshuar planet

dhe mund ta vizitoj mësuesin tënd në Serampur më vonë."

Shoku im – i cili mund të përshkruhej me mirësjellje si temperamental – më la në Kalkutë dhe unë mbërrita me tren lokal në Cebrampur, dymbëdhjetë milje në veri.

Ndjeva një valë habie kur kuptova se kishin kaluar njëzet e tetë ditë që kur kisha takuar mësuesin tim në Varanasi dhe ai më kishte thënë: "Do të kthehesh pas katër javësh!" Dhe ja ku qëndrova me zemrën që më rrihte fort në oborrin e eremitancës së tij në Rai Ghatin e qetë, duke hyrë për herë të parë në eremitancën ku isha i destinuar të kaloja pjesën më të madhe të dhjetë viteve të ardhshme me të urtin e madh të Indisë, mësuesin tim Swami Sri Yukteswar!

Mësuesja Paramhansa dhe Tagore

Nga libri (Filozofia e Indisë në Jetën e një Jogi)

Për të urtën Paramhansa Yogananda

"Rabindranath Tagore na mësoi të këndonim natyrshëm dhe spontanisht si një mjet për të shprehur veten, njësoj si zogjtë këngëtarë"

Ky shpjegim më erdhi nga Bhola Nat, një djalë i zgjuar 14-vjeçar në shkollën Ranchi, pasi e kisha lavdëruar këngën e tij melodioze një mëngjes. Me apo pa rast, djali do të rridhte melodi si një përrua harmonik. Ai kishte studiuar më parë në Santinakitan-in e famshëm të Tagores, që do të thotë "porti i paqes", në Bulpur.

I thashë shokut tim: "Himnet e Rabindranath-it kanë qenë në buzët e mia që nga rinia ime e

hershme. Të gjithë bengalët, madje edhe fshatarët analfabetë, e shijojnë shumë poezinë e tij sublime."

Dhe ajo recitoi me Bholën disa vargje nga Tagore, i cili vendosi muzikë në mijëra poema indiane, disa prej të cilave ishin kompozime të tij dhe disa prej të cilave ishin të lashta.

Pasi mbaruam së kënduari, thashë duke qeshur, "E takova Rabindranathin menjëherë pasi mori Çmimin Nobel për Letërsi. Ndjeva një dëshirë të fortë për ta vizituar sepse admiroja guximin e tij jodiplomatik në përballjen me kritikët e tij."

Bhola pyeti me padurim për historinë, kështu që unë thashë: "Gjuhëtarët e kanë kritikuar ashpër Tagoren sepse ai solli një stil të ri në poezinë bengale duke përzier shprehjet bisedore dhe klasike pa marrë parasysh kufijtë gjuhësorë që gjuhëtarët i vlerësojnë. Poezitë e tij përmbajnë të vërteta të thella filozofike në shprehje tërheqëse dhe emocionale, pa iu përmbajtur formave të vendosura letrare."

"Një kritik me ndikim dikur e përshkroi Rabindranath-in - me përbuzje dhe përbuzje - si 'poeti pëllumb që ua shiti gumëzhitje shtypshkronjave për një shumë të vogël'. Por hakmarrja e Tagore-s ishte afër! E gjithë bota letrare perëndimore i bëri homazh atij pas përkthimit të librit të tij (Gitanjali: Ofertat e Këngës) në anglisht. Një grup i madh studiuesish, përfshirë ish-kritikët e tij, udhëtuan me tren për në Santiniketian për të shprehur urimet e tyre."

Rabindranath i priti vizitorët e tij pas një vonese të qëllimshme të gjatë, pastaj dëgjoi

lavdërimet e tyre lajkatuese në heshtje dhe indiferencë. Më në fund, ai i ktheu armët e kritikës së tyre mbi ta, duke thënë:

"Zotërinj, trëndafilat aromatikë të nderimit dhe nderimit që më ofroni këtu janë të përziera me aromat e kalbura të përbuzjes suaj të mëparshme. A ka ndonjë lidhje midis marrjes sime të Çmimit Nobel dhe këtij vlerësimi të papritur tuajin? Unë jam ende i njëjti poet që ju ofendoi kur ofrova lulet e mia të përulura në faltoren e Bengalit."

"Gazetat botuan një përmbledhje të qortimit të guximshëm të Tagores dhe unë admirova sinqeritetin e një njeriu që nuk u mashtrua nga lajkat dhe hipokrizia."

"U prezantova me Rabindranath në Kalkutë nga sekretari i tij, Z. CF Andrus [1] , i cili ishte veshur thjesht me rroba bengali dhe i cili me dashuri e quante Tagore-n mësuesin e tij engjëllor (Gurudeva)"

"Rabindranath më priti ngrohtësisht, i rrethuar nga një aurë karizme, kulture të pasur dhe mirësjelljeje të vërtetë. Tagore iu përgjigj pyetjes sime në lidhje me burimet e letërsisë së tij duke thënë se frymëzimet e tij kryesore vinin nga epikat tona fetare dhe nga veprat e poetit Vidyapati, i cili jetoi në shekullin e katërmbëdhjetë."

I frymëzuar nga këto kujtime, fillova të këndoja një këngë të vjetër bengalisht që Tagore e kishte adaptuar në një formë të re, duke filluar me "Ndriço, ndiz llambën e dashurisë sate". Bhola më u bashkua në këngën e gëzueshme ndërsa shëtisnim nëpër oborrin e shkollës.

Rreth dy vjet pas themelimit të Shkollës Ranchi, mora një ftesë nga Rabindranath për ta vizituar atë në Santiniketan për të diskutuar idealet tona arsimore. E pranova me kënaqësi dhe shkova ta takoja. Kur mbërrita, ai ishte ulur në tavolinën e tij dhe më bëri përshtypjen si mishërimi i burrërisë së vërtetë, siç mund ta imagjinojë çdo artist. Fytyra e tij e bukur dhe me formë delikate rrezatonte fisnikëri dhe dinjitet, e rrethuar nga flokë të gjatë, një mjekër e gjatë dhe sy të mëdhenj e të sjellshëm, të gjithë të zbukuruar me një buzëqeshje engjëllore. Zëri i tij melodioz, si tingujt e një flauti, magjepste zemrën. Ai ishte i gjatë, i fortë dhe i qetë, duke mishëruar butësinë e një gruaje dhe pafajësinë e një fëmije të lumtur. Dyshoj se ndonjë ideal tjetër i një poeti të frymëzuar mund të gjejë një shprehje më autentike sesa në këtë recitues të butë dhe shpirtëror.

Menjëherë nisa me Tagoren një studim krahasues dhe të thelluar të dy institucioneve tona arsimore, të dyja të bazuara në parime jokonvencionale. Gjetëm shumë ngjashmëri midis tyre, të tilla si mësimi në ajër të hapur, thjeshtësia dhe inkurajimi i kreativitetit tek fëmijët e vegjël. Megjithatë, Rabindranath i kushtoi shumë rëndësi studimit të letërsisë dhe poezisë, si dhe shprehjes së vetvetes përmes muzikës dhe këngës, diçka që e kisha vërejtur tashmë në Bhola. Djemtë Santiniketanë praktikonin periudha heshtjeje, por nuk merrnin trajnim të specializuar për yoga.

Poeti dëgjoi me vëmendje të thellë shpjegimin e ushtrimeve Yogoda që i ngarkojnë qelizat e trupit

me aktivitet dhe vitalitet, si dhe metodën e përqendrimit jogik që u mësohet të gjithë dishepujve Ranchi.

Tagore më tregoi për vështirësitë e tij të hershme arsimore dhe më tha duke qeshur: "Ika nga shkolla pas moshës pesë vjeç". Munda menjëherë të kuptoja se si ndjeshmëritë e tij delikate poetike përplaseshin me atmosferën e tmerrshme disiplinore të shkollës.

Poeti bëri një gjest elokuent drejt një grupi studentësh që studionin në kopshtin e harlisur, duke thënë:

"Për këtë arsye themelova Institutin Santinikitian nën hijen e pemëve dhe shkëlqimin e qiellit. Fëmija ndien se është në mjedisin e tij natyror midis luleve dhe zogjve këndues, në mënyrë që të shprehë pasurinë e brendshme të talenteve të tij. Dituria e vërtetë nuk mund të pompohet ose të mbushet nga burime të jashtme, por përkundrazi, dija duhet të jetë një ndihmë për të zbuluar thesaret e mençurisë së pafundme të fshehura në thellësitë e shpirtit njerëzor" (2)

Unë u pajtova me të dhe shtova: "Trendet idealiste të fëmijëve dhe dashuria e tyre për heronjtë dhe heroizmin vdesin nga uria në shkollat e zakonshme sepse ato kufizohen në ushqim të përbërë nga statistika, ngjarje dhe periudha historike".

Poeti foli me dashuri për të atin, Devendranath, i cili e frymëzoi të nisej për në Santiniketan. Ai tha: "Babai im më dha këtë truall pjellor ku kishte ndërtuar një tempull dhe një

shtëpi për mysafirë. Përvoja ime arsimore filloi këtu në vitin 1901 me vetëm dhjetë fëmijë. Tetë mijë paundët që më erdhën me Çmimin Nobel i shpenzova për mirëmbajtjen e shkollës".

Plaku Tagore (Devendranath), i njohur gjerësisht si Maharishi (I Urti i Madh), ishte një njeri vërtet i shquar, siç sugjeron historia e jetës së tij. Ai kaloi dy vjet të rinisë së tij duke mediuar në manastiret e Himalajeve. Në mënyrë të ngjashme, babai i tij, Dwarkanath, ishte i njohur në të gjithë Bengalin për bamirësinë e tij bujare publike. Nga kjo tokë pjellore lindi një familje figurash të shquara. Rabindranath nuk ishte i vetëm në shprehjen e tij krijuese; të afërmit e tij ndanin talentin e tij. Kushërinjtë e tij, Gogonendra dhe Upanendra, konsiderohen ndër artistët më të shquar në Indi [(3).] Vëllai i Rabindranath, Dwijendra, ishte gjithashtu një filozof i thellë i dashur edhe nga zogjtë dhe kafshët e pyllit.

Rabindranath më ftoi të kaloja natën në shtëpinë e tij të mysafirëve. Çfarë pamjeje madhështore atë mbrëmje kur poeti u ul me një grup studentësh në oborr! Koha dukej sikur ndaloi dhe skena më dukej si një eremit i lashtë, me poetin Tagore të rrethuar nga dishepujt e tij, të mbështjellë në një atmosferë gëzimi dhe dashurie të shenjtë. Tagore po endte dhe po përsoste çdo lidhje dashurie me fije harmonie dhe harmonie. Çfarë luleje e rrallë e poezisë autentike shpirtërore çeli në kopshtin e Zotit, duke tërhequr të tjerët drejt saj me bukurinë dhe aromën e saj natyrore!

Me zërin e tij melodioz, Rabindranath na lexoi disa nga poezitë e tij të ëmbla dhe të sapokompozuara. Shumica e himneve dhe rrëfimeve të tij, të kompozuara për t'u sjellë gëzim dhe kënaqësi dishepujve të tij, gjenden në Santiniketan. Bukuria e poezisë së tij, për mua, qëndron në referencën ndaj Zotit në pothuajse çdo varg, edhe pse emri i shenjtë nuk përmendet në mënyrë të qartë. Për shembull, ai thotë:

"Kur dehem nga kënga, harroj veten dhe të quaj mikun tim, o ti që je zotëria im!"

Pas drekës të nesërmen, me ngurrim i dhashë lamtumirën poetit. Jam i kënaqur që shkolla e tij e vogël është rritur dhe zhvilluar në atë që tani është Universiteti Ndërkombëtar Vizva Bharati [4], ku studentë nga të gjitha vendet gjejnë një mjedis ideal.

Ku mendja çlirohet nga frika dhe koka mbahet lart

Ku dija është e lirë dhe e pakufizuar,

Bota nuk është shndërruar në pjesë të fragmentuara nga mure të ngushta lokale

Dhe ku fjalët burojnë nga thellësitë e së vërtetës,

Dhe përpjekjet e mundimshme e zgjerojnë shtrirjen e tyre drejt përsosmërisë

Ku burimi i pastër i arsyes nuk ka humbur rrugën e tij në shkretëtirat e shkreta me rërë të zakoneve të vdekura,

Dhe ndërsa ecën përpara në mendim dhe veprim gjithnjë e në zgjerim,

Që vendi im të zgjohet në qiellin e asaj lirie, o babai im [5]

Çelësi i sekreteve të suksesit

Suksesi do të thotë kënaqësi dhe kënaqësi e një personi brenda mjedisit të tij. Suksesi i vërtetë është rezultat i veprimeve të bazuara në parimet e drejtësisë dhe përfshin lumturinë dhe mirëqenien e të tjerëve si një pjesë integrale të lumturisë sonë. Nëse e zbatojmë këtë parim në jetën tonë materiale, intelektuale, morale dhe shpirtërore, do të kemi një përkufizim të plotë dhe gjithëpërfshirës të suksesit.

Njerëzit kanë pikëpamje dhe teori të ndryshme rreth suksesit, varësisht nga ambiciet e tyre në jetë. Nuk është e pazakontë të dëgjosh disa njerëz që e barazojnë suksesin me vjedhjen, duke thënë gjëra të tilla si: "Ai ishte një hajdut i suksesshëm!" Kjo nënvizon se suksesi në të gjitha format dhe llojet e tij është i dëshirueshëm dhe i kërkuar. Megjithatë, suksesi ynë nuk duhet t'i dëmtojë të tjerët.

Ekziston edhe një kriter tjetër për suksesin: kur jemi në gjendje të sjellim rezultate harmonike dhe të dobishme për veten tonë, duhet t'i përfshijmë edhe të tjerët në suksesin tonë dhe t'i ndajmë frytet e tij me ta.

Dikush mund të zgjedhë të heshtë për një periudhë të gjatë, duke refuzuar të flasë me anëtarët e familjes së tij gjatë asaj kohe. Ndërsa ky person mund të arrijë njëfarë paqeje të brendshme

si rezultat, sjellja e tij është egoiste dhe e dëmshme për lumturinë e familjes së tij. Ai nuk mund të konsiderohet vërtet i suksesshëm nëse të dashurit e tij nuk përfitojnë gjithashtu nga arritjet e tij.

Në mënyrë të ngjashme, arritja e suksesit material nuk është vetëm e drejta jonë për të gëzuar mirëqenie vetë, por edhe përgjegjësia jonë morale ndaj të tjerëve në aspektin e ndihmës për të përmirësuar kushtet e tyre materiale dhe rrethanat e jetesës.

Kushdo që ka inteligjencë mund të fitojë para, por nëse ka dashuri në zemrën e tij, nuk do t'i përdorë kurrë ato para për qëllime egoiste; përkundrazi, do t'i ndajë ato me të tjerët. Paraja është një mallkim dhe një fatkeqësi në duart e egoistëve dhe koprracëve, dhe një bekim dhe një dhuratë në duart e atyre me zemra të mira dhe shpirtra bujarë.

Për shembull, Henry Ford fitoi një pasuri, megjithatë ai nuk besonte në bamirësi, të cilën e shihte si nxitje të përtacisë dhe përtacisë. Në vend të kësaj, ai siguroi punësim dhe mjete jetese për shumë njerëz. Nëse Henry Ford fitonte para duke siguruar gjithashtu prosperitet për të tjerët, atëherë ai kishte sukses në mënyrën e duhur.

Edhe shenjtorët më të mëdhenj nuk arrijnë shpëtim të plotë nëse nuk ndajnë suksesin e tyre - përvojat e tyre shpirtërore dhe njohuritë e tyre më të larta - me të tjerët duke i ndihmuar të arrijnë një

kuptim të shenjtë. Për këtë arsye, ata që kanë arritur faza të tilla dhe kanë arritur gjendje të tilla janë të etur t'u japin kuptim atyre që kanë nevojë për të.

Nëse dëshironi të arrini sukses të vërtetë, nuk do të garantoni vetëm lumturinë tuaj personale, por edhe lumturinë e të tjerëve.

Dallimet në standardet e suksesit midis Lindjes dhe Perëndimit

Ekzistojnë standarde të ndryshme suksesi në Lindje dhe Perëndim. Fatkeqësisht, Lindja po imiton gjithnjë e më shumë aspektet më të këqija të asaj që sheh në filmat perëndimorë. Ndërsa disa filma ofrojnë ngushëllim, jeta reale zbulon se suksesi nuk është aspak i lehtë. Jeta është shpesh e ashpër dhe e pamëshirshme, dhe ne duhet të luftojmë për të fituar jetesën. Merrni parasysh përpjekjen e nevojshme për të mbështetur trupin tuaj dhe për ta mbajtur atë të shëndetshëm dhe të lirë nga sëmundjet! Edhe nëse keni sukses, ai sukses është i shkurtër. Trupi përfundimisht do të varroset. Është e nevojshme të përballeni me forca të shumta, si të brendshme ashtu edhe të jashtme, për të arritur suksesin e dëshiruar. Këto forca punojnë pa u lodhur për t'ju privuar nga çdo arritje kuptimplote.

Perëndimi përqendrohet në suksesin e pjesshëm ose të përkohshëm të lidhur me këtë jetë të tashme. Lindja, nga ana tjetër, përqendrohet në

suksesin e plotë, të qëndrueshëm dhe të qëndrueshëm.

Ata që kanë arritur kulmin e suksesit të përjetshëm ne i quajmë (fituesit në të dy botët janë të suksesshëm në sytë e Gjykatësit)

Këta njerëz janë të lumtur në trup, mendje dhe shpirt. Ata mund të kenë disa gjëra, por zotërojnë një pasuri të madhe: pasurinë e paqes së brendshme dhe kuptimin shpirtëror të marrëdhënies midis shpirtit dhe shpirtit hyjnor, si dhe marrëdhënien midis trupit dhe jetës kozmike.

Në Lindje, ideja e këtij lloj suksesi ngulitet në mendjen e fëmijës. Në Perëndim, fëmijës i jepet një kursimtar dhe i mësohet të synojë paratë për të përmbushur dëshirat.

Është në rregull të punosh shumë për të arritur sukses të mjaftueshëm material, por fëmijëve duhet t'u mësohet edhe vlera e suksesit të qëndrueshëm. Pasuria e shpirtit zgjat përgjithmonë në bankën e përjetësisë dhe ju mund ta tërhiqni lumturinë nga ajo bankë në çdo kohë.

Por edhe suksesi shpirtëror mund të jetë i njëanshëm dhe i pabalancuar nëse keni përgjegjësi materiale që nuk jeni në gjendje t'i përmbushni.

Vetëm jogistët më të mëdhenj që janë çliruar nga ligjet e natyrës mund t'i shpërfillin plotësisht çështjet materiale.

Në Lindje, fokusi kryesor ka qenë kultivimi i lumturisë shpirtërore, ndërsa aspektet materiale të jetës shpesh janë lënë pas dore. Në Perëndim, ka disa komoditete materiale, por shumë pak lumturi psikologjike. Ajo që nevojitet është një ekuilibër midis të dyjave, sepse përqendrimi vetëm në një aspekt të jetës çon në çekuilibër dhe në pamundësi për t'u përballur në mënyrë racionale me kërkesat e jetës.

Për shembull, nëse një artist përqendrohet vetëm te arti dhe neglizhon gjithçka tjetër, kjo do të çojë në një çekuilibër që manifestohet si ankth dhe pakënaqësi. Megjithatë, një përqendrim te arti së bashku me spiritualitetin, punën, shkencën dhe shërbimin do të rezultojë në një ekuilibër të mrekullueshëm, sukses të plotë dhe lumturi të vërtetë.

Nëse pasuria shoqërohet me sëmundje dhe probleme, pasojat do të jenë të shumta. Higjiena dhe kujdesi shëndetësor janë ndër pikat e forta të Perëndimit. Insektet e dëmshme dhe mikrobet vdekjeprurëse kontrollohen në mënyrë efektive në vendet e zhvilluara, ndërsa janë të bollshme në të tjerat. Por eliminimi i këtyre dëmtuesve nuk është kulmi i arritjes, sepse në vendet e zhvilluara ekzistojnë lloje të tjera të problemeve, të tilla si faturat e vështira për t'u paguar dhe krizat financiare mbytëse për shkak të sistemeve të blerjes me këste - probleme që shqetësojnë gjumin dhe dëmtojnë qetësinë mendore.

Jeta është më shumë sesa thjesht mbijetesë

Zoti nuk e krijoi këtë tokë që ne thjesht të hamë, të flemë dhe të vdesim, por që ne të mund ta dimë vullnetin e Tij dhe të kuptojmë qëllimin e ekzistencës sonë. Një grusht njerëzish të mençur e kanë kuptuar kuptimin e planit kozmik, por shumica e njerëzve janë të verbër dhe të pavetëdijshëm për atë qëllim. Toka bëhet një dhomë torture për ata që jetojnë në padijeni të planit hyjnor. Por kur i shihni përvojat e jetës si mësuesit tuaj dhe mësoni prej tyre natyrën e vërtetë të kësaj bote dhe rolin tuaj të caktuar në dramën kozmike, ato përvoja bëhen ndriçime të vlefshme në rrugën drejt kënaqësisë dhe lumturisë së qëndrueshme.

Zoti e ka bërë iluzionin kozmik jashtëzakonisht të fuqishëm

Jetojmë në një botë kaotike dhe të trazuar. Mund të mendosh se paratë janë lumturi, por kur i fiton, zbulon se je ende i palumtur. Mund të fitosh pasuri dhe - Zoti na ruajt - të humbasësh shëndetin. Ose mund të kesh shëndet të mirë dhe të humbasësh paratë. Ose mund të kesh edhe pasuri edhe shëndet, por të vuash nga probleme të shumta me të tjerët, duke ofruar mirësi vetëm për t'u përballur me urrejtje dhe pakënaqësi në këmbim. Pa Zotin, asgjë në këtë jetë nuk mund të të kënaqë vërtet.

Nëse Zoti do të donte që ne të jetonim vetëm në vetëdije materiale, ne do të ishim plotësisht të kënaqur me gjërat materiale dhe të kënaqur me mënyrat e kësaj bote.

A keni parë ndonjëherë një tufë delesh? Nëse njëra prej tyre kërcen, pjesa tjetër e kopesë e imiton pa hezitim. Shumica e njerëzve janë kështu. Dikush mund të dalë me një ide ose të prezantojë një trend të ri, dhe të tjerët menjëherë do të hidhen në trend dhe do ta kopjojnë atë. Ky model ka vazhduar për breza me radhë. Çdo komb ka zakonet dhe traditat e veta, dhe ne nuk mund të pretendojmë se të gjitha janë të sakta ose të shëndosha. Por kush e di? Disa nga ato zakone dhe tradita mund të jenë absurde, të pakuptimta dhe pa kuptim.

Ekziston një mënyrë për të vlerësuar dhe gjykuar ato zakone dhe tradita

Fillimisht, çdo traditë kishte një justifikim. Nëse zbulojmë se justifikimi është ende i vërtetë, atëherë tradita ka kuptim dhe përfitim. Megjithatë, është e pamatur të ndjekim traditat verbërisht. Ne duhet ta dimë të vërtetën dhe ta ndjekim atë, duke dalluar se çfarë mund të na sjellë lumturi dhe pastaj duke e zbatuar atë.

Jeta duhet të thjeshtohet. Nëse do të analizonit në mënyrë objektive karakteristikat individuale të sjelljes njerëzore, do të zbulonit se disa nga zakonet dhe traditat tona janë qesharake.

Në Perëndim, njerëzit ndjekin shumë rregulla. Ka rroba specifike për dalje në mbrëmje, darka, vizita dhe dalje. Madje pashë një herë një reklamë për xhaketa speciale për duhanpirësit!

Organizimi është i shkëlqyer, por respektimi i tepruar i organizimit dhe metodologjisë shpesh çon në mjerim.

Në Lindje, shtëpitë dhe rrobat janë të thjeshta. Në Perëndim, jeta është aq komplekse saqë lumturia na shpëton për shkak të përqendrimit të tepërt në bërjen e gjërave në një mënyrë të caktuar.

Pse ta ndërlikojmë jetën duke theksuar se si ta rregullojmë shtëpinë dhe tryezën në një mënyrë të caktuar?

Në Lindje, kur i ftojmë njerëzit të na vizitojnë, të gjithë ndiejnë gëzim dhe i presin me padurim ato vizita.

Në Perëndim, ftohen mysafirët, të cilët ndjekin orë të tëra përgatitjeje të furishme për t'u siguruar që gjithçka është perfekte. Sapo mbërrijnë mysafirët, pritësi pret me padurim largimin e tyre!

Jetesa, veshja dhe ushqimi duhet të thjeshtohen. Ngrënia e vakteve në restorante mund të mos jetë ekonomikisht praktike, por është në rregull ta bësh këtë herë pas here. Nuk është e drejtë të kalosh orë të gjata në kuzhinë, duke mos lënë kohë për të shijuar gjëra të tjera, më të rëndësishme.

Gjatë udhëtimeve dhe leksioneve, e thjeshtova dietën time. Thjesht mbaja pak qumësht, sallatë jeshile dhe djathë në dhomën time, dhe ndihesha rehat me këtë.

Parajsa është brenda nesh, jo në gjëra

Në stërvitjen tonë asketike në Indi, mësuam të kontrollonim dëshirat tona dhe të ngriheshim mbi atë që na pëlqen, nuk na pëlqen dhe preferojmë. Ishim mirënjohës për gjithçka që morëm. Megjithatë, në Perëndim, shumica e njerëzve janë të pakënaqur pavarësisht se kanë kaq shumë, sikur të mos i kishin fare. Dëshirat nuk njohin kufij. Në mëngjes, pasi rruhet dhe vishet, gjëja e parë që dëshiron një burrë është mëngjesi. Sapo ulet në tavolinë, ai dëshiron që gruaja e tij të kishte përgatitur diçka tjetër. Ajo, nga ana tjetër, dëshiron që të kishte pjata, lugë, thika dhe pirunë më të mirë.

Ditët kalojnë dhe dëshirat për këtë e atë vazhdojnë derisa asgjë nuk mund t'i kënaqë. Më në fund, çifti nuk arrin t'i kënaqë njëri-tjetrin dhe nuk gjen gëzim as tek fëmijët e tyre, duke humbur lumturinë martesore. Meqenëse ndihen të frustruar, ata kthehen kundër atyre që janë më të afërt me ta. Gruaja bezdis, bezdis dhe e kritikon tepër burrin e saj, ndërsa ai u bërtet fëmijëve, dhe fëmijët rebelohen kundër prindërve të tyre dhe kryejnë veprime të pamenduara me miqtë e tyre (dhe kështu cikli vazhdon).

Nuk është gabim të zotërosh pasuri; gjëja e gabuar është të lejojmë që pasuritë tona të na zotërojnë ne. Duhet të çlirohemi nga lidhja me njerëzit dhe gjërat, sepse lidhja sjell pakënaqësi.

Parajsa ime është brenda meje. Ndërsa shijoj bekimet e Zotit, e falënderoj Atë dhe gëzimi im i brendshëm rritet. Pa atë kënaqësi të brendshme, edhe kënaqësitë dhe gëzimet tokësore bëhen ferr. Kam arritur të kuptoj se pa atë gëzim të brendshëm, barra e përgjegjësive që më janë ngarkuar do të më kishte grabitur paqen dhe do të më kishte privuar nga lumturia ime.

Armiku më i madh i lumturisë është huazimi i parave për të blerë gjëra luksi. Njerëzit gabimisht besojnë se nuk mund të jenë të lumtur nëse nuk fitojnë diçka specifike. Por edhe pasi ta fitojnë atë gjë, ata nuk do ta përjetojnë lumturinë e vërtetë, pavarësisht gëzimit të tyre të përkohshëm. Pra, cili është qëllimi i ndjekjes së mirazhit të lumturisë tokësore që premton vetëm se do ta thyejë premtimin e saj?

Njerëzit duhet të jetojnë thjesht pa pasur nevojë për shumë gjëra që kërkojnë vëmendje të vazhdueshme.

Nuk ka dyshim se blerja e diçkaje të re është një përvojë e këndshme. Por pas një kohe, ajo ndjenjë gëzimi gradualisht zbehet dhe madje mund të humbisni interesin për të, duke e harruar dhe duke dëshiruar diçka tjetër. Megjithatë, fatura për atë artikull nuk do të harrohet, veçanërisht nëse e keni blerë me këste!

Një person duhet të marrë kontrollin e jetës së tij dhe ta thjeshtojë atë sa më shumë që të jetë e mundur. Ai duhet të kursejë disa para për nevojat

dhe urgjencat, t'i japë përparësi kursimit mbi shpenzimet për luks dhe t'i ndihmojë të tjerët me sa më shumë që të jetë e mundur. Kur i ndihmon të tjerët, ndihma do të vijë tek ju në një mënyrë ose në një tjetër, dhe nuk do t'ju mungojë asgjë dhe nuk do të privoheni nga asgjë.

E di me siguri se gjithçka që më nevojitet do të më vijë, dhe për këtë arsye nuk shqetësohem për atë që rezervon e ardhmja. Kjo nuk është mburrje apo pretendim, sepse e kam përjetuar shumë herë veprën dhe efektivitetin e asaj fuqie të bekuar në jetën time.

Pavarësisht nëse jam duke notuar në sipërfaqen e jetës apo duke u mbytur në thellësitë e detit, e di që jam me Zotin dhe Ai është me mua, dhe se asgjë nuk mund të më dëmtojë. Kjo njohuri më ka dhënë një lumturi të papërshkrueshme dhe të thellë.

Po të mos ishte për kuptimin dhe përvojat shpirtërore që mora, do të isha personi më i mjerë në tokë. Kam fituar shumë pasuri, por kam refuzuar ta lejoj të më skllavërojë, as nuk e kam lejuar të më prekë ose të më ndryshojë. I jap gjithçka që fitoj në rrugën e Zotit dhe atyre që kanë nevojë. Lumturia ime e brendshme është pasuria ime më e madhe - një thesar që edhe mbretërit vetëm mund ta ëndërronin.

Suksesi varet nga arritjet e brendshme

Kur shihni një numër të madh njerëzish që nuk kanë lumturi ose sukses, mos supozoni se ky është fati i tyre. Ju mund ta transformoni veten në çfarëdo që dëshironi të jeni. Suksesi juaj i brendshëm është ajo që ju bën vërtet të suksesshëm. Nëse ju mungon diçka brenda vetes, nuk do të jeni të lumtur. Por nëse ju mungon diçka e jashtme dhe megjithatë jeni të lumtur brenda vetes, padyshim që jeni të suksesshëm. Prandaj, është e pamundur të gjykoni njerëzit vetëm në bazë të rrethanave të tyre të jashtme. Midis turmave të mëdha, mund të ketë individë që kanë arritur ngritje shpirtërore dhe gëzojnë paqe të thellë të brendshme dhe lumturi shpirtërore.

Për këtë arsye, suksesi moral dhe intelektual - çlirimi nga diktatet e zakoneve të këqija dhe dëshirave të pashëndetshme - sjell lumturi shumë më të madhe sesa suksesi material. Në suksesin intelektual qëndron një mirëqenie psikologjike që rrethanat e jashtme nuk mund ta heqin. Mund ta kaloni gjithë kohën tuaj duke grumbulluar pasuri, por ajo pasuri nuk do t'ju japë paqen dhe sigurinë e qëndrueshme që kërkoni. Përkundrazi, do t'ju sjellë më shumë pakënaqësi, sepse lumturia dhe paqja e vërtetë banojnë në mendje, jo në pasuritë materiale.

Nëse nuk i kushtoni kohë kultivimit të mendjes suaj, asnjë sasi pasurie materiale nuk do t'ju kënaqë. Ky kultivim nuk është torturë, por përkundrazi trajnim i vetëdijes suaj për të ushqyer mendimet dhe veprimet që çojnë në lumturi.

Lumturia jote është suksesi yt, prandaj mos lejo askënd ta vjedhë atë nga ti. Mbrojeni veten nga ata që përpiqen t'ju mërzisin. Kur isha djalë, më vinte inati sa herë që dikush përhapte thashetheme të rreme për mua. Më vonë, kuptova se qetësia ime mendore është më e rëndësishme sesa miratimi ose lavdërimi i njerëzve.

Ndërgjegjja është një shqisë intuitive që zbulon natyrën dhe motivet e vërteta të një personi. Kur ndërgjegjja juaj është e pastër dhe e dini se po bëni atë që është e drejtë, nuk keni pse të keni frikë. Një ndërgjegje e pastër është një dëshmi e sjelljes së mirë nga Zoti. Të jesh i pafajshëm në gjykatën e ndërgjegjes do të thotë të kesh lumturi dhe të marrësh bekimet e Zotit.

Nëse një person nuk po fiton para, kjo ndodh sepse nuk po përqendrohet në fitimin e parave. Në mënyrë të ngjashme, nëse është i pakënaqur, kjo ndodh sepse nuk po përqendrohet në arritjen e lumturisë.

Mushka që mban një ngarkesë ari mbi shpinë nuk e di vlerën e asaj që mban. Po kështu, njeriu është aq i zënë me mbajtjen e barrës së jetës mbi supet e tij me shpresën për të gjetur pak lumturi në fund të rrugës, saqë harron se mbart brenda vetes një gëzim shpirtëror suprem dhe të qëndrueshëm.

(Si devetë në shkretëtirë, që vdesin nga etja ndërsa uji mbahet mbi shpinë)

Meqenëse ai kërkon lumturi në "gjëra", ai nuk e di se zotëron një thesar lumturie brenda vetes.

T’i japësh detyrës atë që i takon

Yoga nuk këshillon neglizhimin ose shmangien e përgjegjësive të jetës. Përkundrazi, ajo ju kërkon ta mbushni mendjen tuaj me Zotin ndërsa luani rolin tuaj në dramën e jetës. Nëse dëshironi një jetë të izoluar në pyje ose male, duke besuar se do ta gjeni Zotin duke braktisur detyrat tuaja, së pari duhet të jeni të përgatitur dhe të aftë të uleni në meditim (pa lëvizur) gjithë ditën për disa ditë me radhë. Një përpjekje e tillë është sigurisht e admirueshme për ata që janë të aftë për të. Por shumë më e madhe është të jesh në botë, por jo pjesë e saj; të përmbushësh përgjegjësitë e tua të vërteta për të mirën e të tjerëve, ndërsa njëkohësisht mendon për Zotin.

Duhet bërë një dallim midis detyrave të mëdha dhe atyre të vogla, duke i dhënë përparësi më të rëndësishmes mbi ato thjesht të rëndësishmet. Për më tepër, asnjë detyrë nuk duhet të kundërshtojë një tjetër. Shkrimet e shenjta na tregojnë se kur një detyrë bie ndesh me një tjetër, kjo është provë se nuk është një detyrë e vërtetë. Për shembull, nëse ndiqni suksesin financiar në kurriz të shëndetit tuaj, po neglizhoni mirëqenien tuaj fizike. Në mënyrë të ngjashme, nëse bëheni aq të fiksuar pas fesë sa të neglizhoni përgjegjësitë tuaja financiare, nuk jeni të ekuilibruar sepse keni lejuar që një detyrë të bie ndesh me detyrimet tuaja ndaj trupit dhe familjes

suaj. Dhe nëse e neglizhoni detyrën tuaj ndaj Zotit sepse e gjithë vëmendja juaj është e përqendruar në familjen tuaj, kjo nuk është një detyrë e vërtetë.

Shumë veta pyesin: “A duhet të arrijmë së pari sukses material për të përmbushur detyrimet tona të kësaj bote dhe pastaj të kërkojmë Zotin?” ose “A duhet ta gjejmë së pari Zotin dhe pastaj të kërkojmë suksesin?”

Zoti vjen i pari dhe nuk duhet ta fillojmë ose ta mbarojmë ditën tonë pa menduar për Të dhe pa reflektuar thellë mbi Të. Duhet të kujtojmë se pa forcën dhe energjinë që marrim nga Zoti, nuk do të ishim në gjendje të arrinim asgjë. Prandaj, detyra jonë më e madhe është ndaj Tij. Nëse i përmbushim të gjitha detyrimet e tjera pa përmbushur detyrën tonë ndaj Tij, Ai nuk do të kënaqet. Është më mirë t'i kryejmë veprimet tona në një mënyrë që i pëlqen Zotit.

Është e mrekullueshme të mendosh për kombinimin e kërkimit të Zotit me suksesin material. Por nëse dikush nuk mediton thellë dhe rregullisht, në mënyrë që vetëdija e tij për Zotin të jetë e vendosur fort së pari, bota do ta mbingarkojë vetëdijen e tij dhe ai nuk do të ketë kohë për çështje shpirtërore. Dhe nëse nuk kemi ndjenjën e sigurt se Zoti është me ne, detyrat tona të kësaj bote shpesh bëhen burim mundimesh psikologjike. Por kur e ndjen se Zoti është me ty në çdo kohë dhe mendon për Të ndërsa përmbush detyrat e tua, do të jesh ndër njerëzit më të lumtur.

Të lumtur janë ata që e duan Zotin, sepse ata janë në kënaqësi të përhershme dhe lumturi të përjetshme

Sikur të mos kisha marrë mësimet e mentorit tim, Swami Sri Yukteswar, i cili më dha vetëdije hyjnore, do ta kisha humbur prej kohësh vendosmërinë time dhe nuk do të kisha qenë në gjendje t'i ndihmoja njerëzit dhe të ndërtoja tempuj për të kërkuar dhe medituar mbi Zotin. Pavarësisht të gjithave, disa janë përpjekur të pengojnë rrugën time në vend që të bashkëpunojnë me mua.

Kushdo që i trajton njerëzit sikur të ishte zoti i tyre, të cilit ata janë të detyruar t'i binden, do të kthehet kundër tij dhe do të përpiqet ta heqë qafe me të gjitha mjetet dhe metodat.

Por nëse përpiqesh t'i udhëzosh dhe këshillosh të tjerët me dashuri të vërtetë, ata do të të kurorëzojnë mbret të zemrave të tyre. Dhe kur t'i duash të gjithë njësoj, do të jesh në gjendje t'i njohësh ata që i përgjigjen asaj dashurie.

Dashuria hyjnore është e pakrahasueshme

Sikur ta dije historinë e dashurisë hyjnore që disa besimtarë përjetojnë me Zotin! Asnjë përvojë tjetër në jetë nuk mund të krahasohet me atë gëzim. Njihja një shenjtor që ishte vazhdimisht i zhytur në dashurinë e Zotit dhe fytyra e tij rrezatonte dashuri të shenjtë. Syri i Zotit është gjithmonë mbi ata që e duan Atë dhe Ai nuk i braktis kurrë për asnjë moment.

Unë e shoh Zotin tim të dashur në gjithçka përreth meje

E pashë duke më vështruar nga lulet dhe duke më parë poshtë nga dritarja e hënës

E shoh në fytyrën e natyrës dhe në fytyrat e atyre me shpirtra fisnikë dhe zemra të mira

Nuk duhet ta lëmë pas dore të Dashurin Më të Madh, burimin e çdo mirësie, dashurie dhe hiri. As nuk duhet të lejojmë që zemrat tona të mbushen me iluzione dhe gjëra të parëndësishme të kësaj bote, por përkundrazi me dashuri hyjnore, e cila ringjall zemrën, frymëzon mendjen dhe rinovon forcën e shpirtit. Ajo dashuri është e pakrahasueshme. Kur dashuria hyjnore zotëron qenien e kërkuesit, qelizat e trupit të tij gëzohen dhe ai mbushet me gëzimin më të madh. Dhe në lidhje me këtë përvojë, një nga të dashuruarit e Zotit këndoi:

Kur Zoti i Universit hyri në një tempull shpirtëror

Gëzimi më pushtoi zemrën dhe harrova rrahjet e saj

Ashtu siç të gjitha qelizat në trupin tim harruan detyrat e tyre të caktuara

Ajo u habit kur dëgjoi zërin e jetës së përjetshme

Zëri i më të dashurit më të madh në ekzistencë, zëri i Zotit, burimi i jetës

Zemra ime, truri im dhe çdo atom i qenies sime ishin të elektrizuara

Sepse ajo u prek nga prania më e shenjtë hyjnore

Ky është një vështrim i shkurtër mbi dashurinë hyjnore dhe efektin e saj në jetën e atyre që e duan Përëndinë.

Dhimbjet që urrejtja dhe lufta krijojnë dhe lënë në zemrat e njerëzve janë provë se spiritualiteti, dhembshuria, mirësia dhe dashuria janë forca supreme. Urrejtja është shkatërruese, ndërsa dashuria është forca më e madhe ndërtuese në univers.

Prandaj, miqtë e mi të dashur, ne duhet ta pranojmë kotësinë e urrejtjes dhe marrëzinë e luftës, t'i drejtohemi Zotit me gjithë qenien tonë dhe ta duam Atë me gjithë zemrat tona, sepse dashuria e Tij dhuron një sukses të mbushur me kënaqësi dhe kënaqësi të plotë: një sukses që nuk mund të arrihet ndryshe.

Vetëm dashuria do të ndërtojë një botë më të mirë, do t'u sjellë të mira banorëve të saj dhe do t'u japë atyre një jetë dinjitoze. Nëse kombet do të pushonin së imponuari veten njëri-tjetrit me mjete të gabuara dhe në vend të kësaj do të përqafonin dashurinë dhe mbështetjen e ndërsjellë, ne do të dëshmonim sukses global, frytet e të cilit do të shijoheshin nga të gjithë njerëzit e tokës.

Mendoni për milionat e shpenzuara për të vrarë një qenie njerëzore nga një tjetër në luftëra! Çfarë turpi për njerëzimin! Dhe çfarë mund të jetë rezultati përfundimtar përveç dhimbjes, vuajtjes, shkatërrimit dhe rrënimit?

E vetmja mënyrë për t'i dhënë fund këtij mjerimi njerëzor është përmes dashurisë

Për sa kohë që një komb ndërton dhe zhvillon armë të shkatërrimit në masë, kombet e tjera do të përpiqen të shpikin metoda dhe armë edhe më të sofistikuara dhe vdekjeprurëse për të mbrojtur veten, dhe njerëzit do të jetojnë në frikë të vazhdueshme. Pse të gjitha kombet nuk kultivojnë dashurinë dhe mirëkuptimin në vend që të nxisin urrejtjen dhe luftën? Zgjidhja e vërtetë qëndron në një fe universale dashurie dhe mirëkuptimi. Dashuria e bën njerëzimin fitimtar.

Fuqia që qëndron pas çdo fuqie

Para së gjithash, arrini sukses me Zotin e Universit. Njerëzit janë aq të zhytur në punën e tyre sa mendojnë se nuk kanë kohë të mendojnë për Zotin. Por çfarë do t'i ndodhte një personi nëse Zoti do të tërhiqte fuqinë e Tij nga trupi dhe mendja e tij? Zemra do të pushonte së rrahuri dhe truri do të humbiste aftësinë e tij për të menduar.

Zoti është dashuria hyjnore pas çdo dashurie njerëzore, mendja universale pas çdo mendjeje, vullneti përfundimtar pas çdo vullneti, suksesi më i

madh pas çdo suksesi tokësor dhe fuqia supreme pas të gjitha fuqive.

Është gjaku në çdo venë dhe fryma pas fjalëve

Nëse ai do të më hiqte fuqinë e tij, unë do të ndaloja menjëherë së foluri dhe zëri im do të heshtte përgjithmonë.

Nëse fuqia e Tij nuk do të vepronte në zemrat dhe mendjet tona, ne do të ishim kufoma të pajetë

Le të ruajmë – Zoti ju ruajtë – atë që është e bukur… dhe le të kujtojmë se detyra jonë e parë në jetë është ndaj Zotit.

Kur e përmbushim atë detyrë të shenjtë, lidhemi me burimin tonë dhe zemrat tona mbushen me gëzim; ky është suksesi më i madh dhe triumfi përfundimtar. Paqja qoftë mbi ju.

Përralla e Mbretit Asketik

Shumë kohë më parë, në Indi, jetonte një urtar i madh i quajtur Vyasa, autori i Bhagavad Gita, tekstit më të madh shpirtëror hindu. Përmes fuqive të tij të jashtëzakonshme shpirtërore, ai ishte në gjendje të thërriste një shpirt sublim në barkun e gruas së tij. Ndërsa fetusi rritej brenda saj, babai i mësoi fëmijës së palindur sekretet e dijes dhe thelbin e mençurisë përmes nënndërgjegjes së gruas së tij.

Në lindje, fëmija u quajt Sukdeva. Falë stërvitjes dhe kujdesit të babait të tij të mençur, ai doli të ishte një fëmijë i jashtëzakonshëm sipas të

gjitha gjasave. Në moshën shtatë vjeç, ai i kishte mësuar përmendësh të gjitha librat e filozofisë dhe të mençurisë dhe ishte gati të hiqte dorë nga bota në kërkim të një mësuesi të ditur për të fituar më shumë njohuri.

Në Indi, kërkuesi i etur për të vërtetën kërkon mësues shpirtërorë derisa të gjejë dikë që e kupton thellë brenda vetes se ai është udhërrëfyesi i dërguar nga Zoti për ta shpëtuar nga errësira e injorancës drejt dritës së dijes.

Kur dëshira për njohuri shpirtërore është në fazat e saj të hershme, kërkuesi merr udhëzime sporadike shpirtërore nga burime të ndryshme. Por kur dëshira për Zotin intensifikohet, Zoti i dërgon atij një mësues shpirtëror të bazuar fort në shkencat hyjnore, i cili shërben si mjeti i shenjtë për të udhëhequr kërkuesin aspirant përsëri në shtëpinë shpirtërore - në mbretërinë e Zotit brenda qenies njerëzore.

Kur Sukdeva vendosi të niste kërkimin për një udhërrëfyes shpirtëror, i ati e këshilloi të shkonte te Mbreti Janaka, guvernatori i provincës. Sukdeva mori librat e tij dhe u nis për në oborrin mbretëror. Sapo hyri në portën e pallatit, pa mbretin të ulur në një fron të artë të zbukuruar me rubinë dhe diamante, të rrethuar nga një grup grash që e freskonin me erashka palme (siç ishte zakon në Indinë e lashtë gjatë verës përvëluese).

Mbreti Gnaka ishte atëherë (një monji) në fronin e tij duke pirë duhan një nargjile orientale,

dhe fëmija Sukdeva u trondit nga ajo pamje dhe tha me vete: "Turp për babanë tim që më dërgoi te ky mbret i kësaj bote deri në palcë! Si mund të jetë mësuesi im një njeri me prirje dhe karakter kaq materialist?!"

Por Mbreti Gnaka ishte edhe mbret edhe shenjtor. Ai jetoi në botë, por nuk ishte i botës. Duke qenë kaq i përparuar në spiritualitet, ai e perceptoi nëpërmjet telepatisë atë që po kalonte në mendjen e Sukdevës, i cili u largua nga oborri i tij dhe u kthye nga kishte ardhur.

Mbreti-shenjtor dërgoi një lajmëtar pas djalit, duke i kërkuar të kthehej. Me kthimin e tij, mësuesi dhe dishepulli u takuan ballë për ballë, me ç'rast mbreti i largoi ndihmësit e tij dhe menjëherë u përfshi në një bisedë interesante dhe të thellë rreth Zotit dhe mrekullive të Tij.

Kaluan katër orë dhe Sukdeva filloi të shqetësohej dhe ndjeu uri, por nuk donte ta shqetësonte Mbretin Gnaka, i cili ishte zhytur në detet e Zotit dhe i dehur nga dashuria e tij.

Sapo kaloi edhe një orë, mbërritën dy lajmëtarë, duke bërtitur: "Madhëria Juaj, i gjithë qyteti po digjet dhe flakët përvëluese po i afrohen pallatit. A do të ishit kaq i sjellshëm sa të mbikëqyrnit përpjekjet për shuarjen e zjarrit?"

Mbreti u përgjigj: "Jam duke biseduar me mikun tim Sukdeva rreth Zotit të mëshirshëm që mbron të gjithë ata që kërkojnë strehim tek Ai dhe

besojnë në ndihmën e Tij. Nuk kam kohë të bëj asgjë tjetër. Më lini vetëm dhe shkoni dhe ndihmojini të tjerët të shuajnë zjarrin."

Pas një ore tjetër, të dy lajmëtarët u kthyen te Mbreti Janaka dhe thirrën: "O Mbret i Epokës, të lutemi të largohesh menjëherë. Pallati është i rrethuar nga zjarri dhe flakët po i afrohen me shpejtësi dhomës tënde."

Mbreti u përgjigj: "S’ka problem! Mos më shqetëso, unë ende po pi verën hyjnore me mikun tim të dashur. Shko dhe bëj çfarë të mundesh."

Sukdeva u habit nga reagimi i mbretit, por u përpoq të qëndronte i qetë, i paprekur nga rrëmuja përreth tij. Pak më vonë, dy burra, të djegur nga flakët, iu afruan mbretit dhe bërtitën me sa të donin: "O mbret i fuqishëm, shiko! Flakët përvëluese po i afrohen fronit tënd! Ik, Madhëria Juaj, para se zjarri të të konsumojë!"

Mbreti u përgjigj: "Shko, për sigurinë tënde ndihem i sigurt në krahët e Zotit, Mbrojtësit të Gjithëpushtetshëm, dhe nuk kam frikë nga zjarri dhe flakët e tij shkatërruese."

Të dy burrat shpëtuan pa asnjë problem dhe zjarri filloi t'i afrohej grumbullit të librave të Sukdevës që ishte pranë tij, megjithatë mbreti mbeti i qetë dhe i pashqetësuar për gjithçka që po ndodhte.

Me këtë, Sukdeva u panikua dhe humbi qetësinë. Ai u ngrit nga vendi i tij dhe filloi të

godiste flakët me duar, duke u përpjekur të mbronte librat e tij të çmuar. Pastaj Mbreti Gnaka buzëqeshi dhe, me një gjest, flakët u zhdukën sikur të mos kishin qenë kurrë. Sukdeva u habit nga ajo që pa dhe u ul përsëri në vendin e tij, i pushtuar nga habia dhe hutimi.

Më në fund, mbreti tha me qetësi: “O djalosh Sukdeva, kur më pe mendove se isha një mbret i zhytur në gjërat e kësaj bote, por shiko veten! Ti braktise Zotin e Plotfuqishëm dhe Mbrojtës për të mbrojtur librat e tu, ndërsa unë nuk i kushtova vëmendje mbretërisë dhe pallatit tim që digjej. Zoti bëri këtë mrekulli për të të treguar se pavarësisht asketizmit tënd në botë, ti je më i lidhur me librat e tu sesa me Zotin, dhe më i lidhur me mbretërinë time, edhe pse unë jetoj në botë në vend që të jem i vetmuar dhe i vetmuar.”

Sukdeva u turpërua dhe në të njëjtën kohë kuptoi se ky mbret i shenjtë ishte - dhe askush tjetër - udhërrëfyesi i tij shpirtëror.

Mbreti Ganakka i kërkoi Sukdevës t'i nënshtrohej një prove të rreptë për t'i mësuar artin e të jetuarit në botë pa rënë në kurthet e saj dhe pa u lidhur nga kufizimet e saj. Një ditë, mbreti i dha Sukdevës dy tasa të mbushura deri në grykë me vaj dhe i tha: "Vendos nga një tas në secilën dorë dhe hyr në të gjitha dhomat e pallatit me orenditë e tij luksoze, dhe kthehu tek unë pasi të kesh parë të gjitha përmbajtjet e tij. Por mbaj mend se nuk do të të pranoj si dishepullin tim nëse lejon që një pikë e vetme vaji të bjerë mbi qilima."

Mbreti u kërkoi dy prej rojeve të tij të shoqëronin Sukdevën.

Kjo provë ishte vërtet e vështirë, por pas dy orësh, Sukhdeva doli fitimtar. Ai nuk kishte lejuar asnjë pikë vaji të derdhej nga dy tasat e mbushura plot që i mbante në duart e tij të shtrira.

Mbreti i tha: "Sokdeeva, më trego për detajet e secilës dhomë në pallat".

"Zotëri Mbretëror," u përgjigj Sukdeva, "mendja ime ishte plotësisht e zhytur në parandalimin e derdhjes së vajit mbi qilima, dhe për këtë arsye nuk vura re asgjë tjetër në pallat."

Mbreti u përgjigj: "Më ke zhgënjyer, Sukdeva! Nuk e ke kaluar provën time. Të kërkova të shqyrtosh gjithçka në dhomat e pallatit dhe në të njëjtën kohë të mos lejosh asnjë pikë vaji të derdhet nga dy tasat. Kthehu dhe provo përsëri, dhe eja tek unë kur të kesh mbaruar dhe më trego çfarë ke parë."

Dhjetë orë më vonë, Sukhdeva u kthye i qetë. Ai nuk kishte derdhur vaj dhe nuk ishte duke djersitur ose shqetësuar si më parë. Ai ishte gjithashtu në gjendje t'u përgjigjej pyetjeve të mbretit në lidhje me përmbajtjen e pallatit dhe të përshkruante detajet e dhomave të tij me një saktësi të jashtëzakonshme.

Mbreti Gnaka ishte i kënaqur me suksesin e Sukdevës në provim dhe tha me zë të butë:

"Biri im, është lidhja pas pasurisë, jo vetë pasuria, që është burimi i mjerimit."

O Sukhdeva, në këtë botë nuk zotërojmë asgjë; gjërat na janë dhënë për t'i përdorur gjatë qëndrimit tonë të përkohshëm në këtë tokë. Disa kanë më shumë për të përdorur se të tjerët, por mos harroni se si të pasurit ashtu edhe të varfrit do të lënë gjithçka pas kur të vijë koha për t'u larguar. Një person nuk duhet të jetojë një jetë të pabalancuar, duke menduar vetëm për Zotin dhe duke lënë pas dore detyrat e tyre të kësaj bote, si p.sh. të përqendrosh mendjen te vaji pa parë përmbajtjen e pallatit. Por në vizitën tënde të dytë, e mbajte vëmendjen kryesisht te vaji, por në të njëjtën kohë pa gjithçka në pallat dhe përvetësove detajet e tij më të imëta. Po kështu, duhet ta mbash mendjen tënde të angazhuar me Zotin, duke mos lejuar që vaji i mençurisë të derdhet nga ena e intelektit tënd, dhe në të njëjtën kohë të jesh aktiv në bërjen e asaj që është e drejtë dhe duke bërë mirë për të ndihmuar veten dhe ata që Zoti i ka vënë në kujdesin tënd.

Paqja qoftë mbi ty

A është vdekja një fillim apo një fund?

Gjatë viteve dhe muajve, bëra një kërkim të plotë dhe të vazhdueshëm derisa arrita të mësoja sekretin e jetës dhe vdekjes dhe nëse shpirtrat kthehen në mishërim pasi largohen nga trupat e tyre të lodhur.

Për shumicën e njerëzve, kjo nuk duket asgjë më shumë se një ide, ose thjesht një besim për shkak të mungesës së provave. Por unë nuk flas thjesht nga besimi im; kam gjetur prova të jetës pas vdekjes dhe rimishërimit. Prandaj, mund ta konfirmoj këtë fakt nga përvoja ime personale.

Edhe pse njerëzit e shohin vdekjen me tmerr dhe trishtim, ata që kanë jetuar para nesh në ato botë të lumtura e konsiderojnë vdekjen një përvojë të mrekullueshme gëzimi, paqeje dhe lirie.

Sa e mrekullueshme do të jetë jeta pas vdekjes! Nuk do të ketë nevojë të mbahet kjo tufë e rëndë kockash me të gjitha dhimbjet dhe problemet që lidhen me të. Shpirtrat në botën eterike ruajnë vetëdijen e tyre dhe gëzohen në lirinë e tyre nga të gjitha kufizimet fizike dhe materiale.

Në vdekje, një person harron kufizimet e trupit fizik dhe kupton se sa i lirë është vërtet. Ekziston një ndjenjë frike për disa sekonda: frikë nga e panjohura, frikë nga diçka e panjohur për vetëdijen njerëzore. Por më pas shpirti përjeton njohuri të thella dhe një gëzim të jashtëzakonshëm për çlirimin nga të gjitha kufizimet, veçanërisht ndjesia e ekzistencës jashtë kafazit fizik.

Nuk ka asgjë për t'u frikësuar, sepse për sa kohë që një person nuk ka vdekur, ai është ende gjallë, dhe kur ai vdes, ky është fundi dhe nuk do të mbetet asgjë për t'u frikësuar.

Vdekja është një përvojë e zakonshme: një ndryshim që kalon çdo qenie njerëzore. Le të ngushëllohemi me faktin se vdekja u ndodh të gjithëve dhe se është një periudhë pushimi nga barrët dhe shqetësimet e jetës.

Vdekja është një përvojë e këndshme, por nuk duhet ta dëshirojmë atë si një arratisje nga mësimet e ashpra të jetës. Arratisja është një gabim. Cilado qofshin rrethanat e dikujt në këtë tokë, ai duhet t'i përballojë ato me guxim dhe trimëri. Kur dikush arrin të përballet me sfidat e jetës, vdekja bëhet një shpërblim i merituar.

Vdekja nuk është një fund, por një çlirim i përkohshëm i dhënë nga ligji hyjnor i drejtësisë (karma) shpirtrave kur ata i kryejnë mirë funksionet e tyre, ose kur dhimbja ua shterron forcën në mënyrë që ata të mos mund të durojnë të jetojnë dhe të vazhdojnë në rrugën e tyre.

Për ata që vuajnë (dhe ata që meditojnë), vdekja është një çlirim nga mundimet e dhimbshme të trupit drejt një gjendjeje qetësie, zgjimi dhe paqeje. Për të moshuarit, është një pension i merituar i fituar përmes viteve të punës dhe luftës së vazhdueshme. Për të gjithë, është një pushim i mirëpritur. Por gjatë këtij pushimi, zgjohen dëshirat e fjetura që nuk u plotësuan gjatë ekzistencës tokësore dhe shpirti ndjen nevojën për t'i përmbushur ato. Kur këto dëshira bëhen mjaftueshëm të forta, shpirti tërhiqet përsëri në tokë dhe rilind.

Vetja jonë e vërtetë, ose shpirti ynë, është i pavdekshëm në thelbin e tij. Ne mund të flemë për një kohë për shkak të atij ndryshimi të quajtur vdekje, por identiteti ynë thelbësor nuk mund të zhduket kurrë. Ne ekzistojmë dhe ekzistenca jonë është e përjetshme. Një valë vjen në breg dhe pastaj kthehet në det pa humbur thelbin e saj; përkundrazi, ajo bashkohet me oqeanin ose kthehet përsëri si një valë tjetër.

Trupi doli nga oqeani kozmik dhe do të zhduket, por thelbi i shpirtit që banon brenda trupit nuk do të pushojë së ekzistuari përjetësisht, sepse asgjësimi i atij thelbi hyjnor është i pamundur.

Pse qajmë kur vdesin të dashurit tanë? Sepse vajtojmë humbjen tonë. Nëse të dashurit tanë na kanë lënë për të studiuar në shkolla më të mira se shkollat e jetës, ne duhet të gëzohemi për ta në vend që të vajtojmë për ta. Vajtimi për shpirtrat e të ndjerit i mban ata të lidhur pas tokës nga litarët e pikëllimit tonë, duke penguar përparimin e tyre drejt niveleve më të larta të horizonteve të pakufishme të Zotit.

Vdekja u vjen atyre që punojnë shumë dhe me zell në jetë si një ngritje në një status dhe gradë më të lartë. Dhe për ata që dështojnë, ajo vjen gjithashtu për t'u dhënë atyre një mundësi të re në një mjedis të ri për të provuar përsëri dhe për të arritur sukses.

Ata që janë të painformuar e shohin vdekjen si një mur të trashë që fsheh përgjithmonë miqtë dhe

të dashurit e tyre pas tij. Por ata që janë të lirë nga lidhjet dhe dëshirat egoiste, që i duan të tjerët si shprehje njerëzore të Zotit, e kuptojnë se me vdekjen të dashurit e tyre kthehen te Zoti për të thithur në hapësirën e Tij të gjerë flladin e lirisë dhe lumturisë së pastër.

Ne duhet t'u dërgojmë mendime dashurie atyre që kanë ndërruar jetë dhe t'i kërkojmë Zotit t'u japë atyre paqe dhe ngushëllim në botën e tyre të re. Kjo mund të bëhet duke u përqendruar me vëmendje në pikën midis vetullave dhe duke u dërguar një mesazh shpirtëror të dashurve tanë në jetën e përtejme. Ne gjithashtu duhet t'u dërgojmë atyre mendime inkurajimi dhe dashurie. Nëse mesazhet tona janë të vazhdueshme, ata me siguri do t'i ndiejnë ato dhe do t'i kthejnë ndjenjat tona. Sepse ata, nga ana tjetër, mendojnë për ne dhe dëshirojnë për ne, ashtu siç gëzohen sa herë që i kujtojmë dhe u dërgojmë mesazhe dashurie dhe malli.

Dhe do të vijë dita kur Zoti do të bashkojë ata që e duan njëri-tjetrin, dhe atëherë ne do të dimë se kjo jetë njerëzore nuk është e vetmja gjë që ekziston, por thjesht një hallkë në zinxhirin e një marrëdhënieje të përjetshme dhe të pandërprerë me miqtë dhe të dashurit tanë në këtë jetë dhe në tjetrën.

Paqja qoftë mbi ty

rezultat i drejtë

Mendja krijon dhe përtërin gjithçka, prandaj duhet të udhëhiqet siç duhet në mënyrë që të mos krijojë

Vetëm ide dhe gjëra të mira. Nëse i përmbahesh një ideje me vullnet dhe vendosmëri, ajo do të...

Do të marrë një formë të dukshme dhe të prekshme kur një person është në gjendje ta përdorë vullnetin e tij për qëllime të caktuara.

Duke qenë gjithmonë i dobishëm dhe konstruktiv, ai bëhet zot i fatit të tij.

Ekzistojnë tre mënyra të rëndësishme për të ngarkuar vullnetin tuaj dhe për ta bërë atë të fortë dhe efektiv:

Zgjedhja e një pune ose profesioni të thjeshtë që më parë ishte e pamundur të praktikohej dhe zotërohej, dhe vendosmëria për ta

Sukses në atë punë ose profesion

Së pari, sigurohuni që ajo që është zgjedhur është e arritshme dhe më pas mos u dorëzoni përballë dështimit.

Dhe dështimi

Përqendrimi i përpjekjeve në një qëllim të vetëm dhe shfrytëzimi i të gjitha energjive dhe mundësive të disponueshme për ta arritur atë

Ky është qëllimi

Është shumë e rëndësishme të sigurohesh gjithmonë, thellë brenda vetes së qetë, se ajo që dëshiron dhe për të cilën përpiqet

Kërkesa e tij është në interesin e tij më të mirë dhe në përputhje me vullnetin hyjnor. Atëherë ai mund ta përdorë të gjithë fuqinë e tij.

Vullneti i tij për të arritur qëllimin e tij, ndërkohë që e mban mendjen të përqendruar te Zoti, burimi i gjithë fuqisë

Dhe arritjet

Frika dobëson energjinë e jetës

Mendja njerëzore është një depo e madhe energjie ose aktiviteti jetësor. Ky aktivitet është

Përdorimi i tij i vazhdueshëm në lëvizjet e muskujve dhe funksionimin e zemrës, mushkërive dhe diafragmës

Metabolizmi qelizor dhe reaksionet kimike të gjakut, si dhe në funksionimin e organeve shqisore

(Nervat) Përveç kësaj, një sasi e madhe energjie jetësore shpenzohet në

Mendimi, emocioni dhe vullneti

Frika dobëson aktivitetin jetësor. Është një nga armiqtë më të egër të vullnetit aktiv. Frika bazohet në...

Duke shtrydhur dhe penguar aktivitetin jetësor që normalisht rrjedh rregullisht drejt nervave, duket sikur

Është paralizuar, kështu që trupi bëhet letargjik dhe vitaliteti i tij zvogëlohet dukshëm dhe në mënyrë të konsiderueshme.

Frika nuk të ndihmon të heqësh qafe shkakun e frikës tënde. Ajo dobëson vullnetin dhe e stimulon tepër trurin.

Për të dërguar një sinjal pengues në organet e trupit. Frika e kap zemrën dhe e pengon procesin.

Tretja shkakton shumë shqetësime fizike kur vetëdija mbetet e fokusuar te Zoti

Nuk do të kemi frikë nga asgjë dhe do të jemi në gjendje të kapërcejmë çdo pengesë dhe pengesë me guxim dhe besim.

Një dëshirë është një dëshirë që i mungon energjia. Një qëllim është vendosmëria për të bërë diçka: për të përmbushur një dëshirë ose

Dëshira dhe Vullneti, nga ana tjetër, mund të shprehen duke thënë: "Unë punoj pa u lodhur derisa të arrij atë që dua".

"E dua" Kur një person stërvit vullnetin e tij, ai mund të çlirojë forcat e aktivitetit jetësor.

Dhe duke e udhëhequr atë, jo vetëm duke dëshiruar diçka pa bërë atë që është e nevojshme

Për ta marrë atë gjë

Përpjekjet e reja pas dështimit sjellin rritje të vërtetë

Edhe dështimi duhet të shërbejë si katalizator për vullnetin dhe për rritjen fizike dhe shpirtërore.

Për çdo projekt, është e dobishme të analizohen të gjithë faktorët, situatat dhe rrethanat përkatëse për t'i eliminuar ato.

Eliminimi i plotë i mundësisë së përsëritjes së të njëjtave gabime në të ardhmen. Çaktivizimi i dështimit është qasja më e përshtatshme.

Dhe sezoni më pjellor për mbjelljen e farave të suksesit

Goditjet dhe grushtet nga rrethanat mund të shkaktojnë mavijosje dhe kontuzione, por duhet të ruhet qetësia.

Drejt dhe me kokën lart Nuk duhet të heqim dorë nga përpjekjet, por të përpiqemi përsëri

Përveç kësaj, pavarësisht sa herë dështojmë, ne duhet të përpiqemi kur mendojmë se

Nuk kemi më forcë të luftojmë, derisa të ndiejmë thellë-thellë se kemi bërë më të mirën tonë.

Ne bëmë çmos dhe do të bëjmë çmos derisa përpjekjet tona të kurorëzohen me sukses.

Ne duhet të këmbëngulim në betejën e jetës deri në fund, duke përdorur vullnetin tonë të fuqishëm.

Kapërcimi i të gjitha vështirësive të jetës

Përpjekjet e reja pas dështimit çojnë në rritje të vërtetë, por këto përpjekje duhet të koordinohen dhe të nxiten.

Me vëmendje të kujdesshme dhe vullnet dinamik efektiv

Edhe nëse ke dështuar deri më tani, nuk është e mençur të ndalosh së luftuari dhe ta konsiderosh dështimin si fat.

Dhe sipas fatit, është më mirë për një person të vdesë duke luftuar sesa të pushojë së përpjekuri për sa kohë ka kohë.

Ai mund të arrijë më shumë, sepse përpjekjet e tij do të vazhdojnë në një jetë të re edhe pas vdekjes së tij.

Suksesi dhe dështimi janë rezultat i drejtë i asaj që një person ka bërë në të kaluarën, përveç asaj që

Ai po e bën tani. Prandaj, idetë e suksesit duhet të zgjohen dhe të rimbushen nga mishërimet e kaluara.

Me aktivitet dhe vitalitet për të qenë në gjendje të kontrollojë mendimet e dështimit në jetën e tanishme

Vështirësitë dhe problemet me të cilat përballet një person i suksesshëm mund të jenë më të mëdha se ato që përjetojnë të tjerët.

Personi i pasuksesshëm e përballoi atë, por i pari e stërviti veten ta hidhte poshtë plotësisht idenë e dështimit.

Dhe në detaje gjatë gjithë kohës

Mendja duhet të zhvendoset nga frustrimi dhe dëshpërimi në fitore dhe triumf, nga shqetësimi në qetësi.

Nga konfuzioni intelektual dhe ankthi psikologjik te përqendrimi mendor, nga konfuzioni dhe trazirat

Drejt paqes dhe nga paqja në lumturinë e shenjtë shpirtërore

Kur ta zotëroni këtë vetëdije, qëllimi i jetës suaj do të jetë kurorëzuar me sukses dhe arritur.

I lavdishëm

Domosdoshmëria e psikoanalizës

Për ata që duan të kenë sukses, ne ofrojmë këto këshilla:

Një tjetër sekret i suksesit është psikoanaliza. Introspeksioni është një pasqyrë përmes së cilës mund të shohësh.

Thellësitë e fshehura të mendjes suaj, të cilat përndryshe do të mbeteshin të fshehura prej jush, zbulohen. Mundohuni të identifikoni pikat e dështimit.

Dalloni midis tendencave dhe prirjeve të mira dhe të këqija. Përdorni vetë-analizën për të kuptuar se ku ndodheni tani.

Çfarë doni të arrini dhe çfarë pengesash keni në rrugën tuaj? Përcaktoni natyrën e punës suaj aktuale.

Njih qëllimin tënd në jetë. Përpiqu të zotërosh të gjitha cilësitë e një personaliteti autentik.

Dhe fisniketa, e paprekur nga pasionet dhe dëshirat, ndërsa e mban mendjen e saj në harmoni dhe pajtueshmëri me Zotin

Do të përparoni shpejt, në mënyrë të sigurt dhe të sigurt në rrugën drejt qëllimit tuaj të dëshiruar

Qëllimi përfundimtar është të gjesh rrugën drejt Zotit. Por ka detyra dhe përgjegjësi.

Këto gjëra duhet të arrihen dhe të përmbushen në këtë botë. Vullneti i shoqëruar me iniciativën do të na ndihmojë.

Për të përcaktuar këto angazhime dhe për t'i përmbushur ato në masën më të plotë

Fuqia e iniciativës krijuese

Çfarë është iniciativa? Është një aftësi krijuese brenda një personi: një shkëndijë nga krijuesi.

Infiniti jep mundësinë për të krijuar diçka që askush tjetër nuk e ka krijuar më parë, ashtu siç jep

Motivimi për të bërë gjërat në një mënyrë të re dhe krijuese. Arritjet e një personi me shpirt.

Iniciativa mund të jetë aq e shkëlqyer dhe e mahnitshme sa një yll që bie. Dhe duket se po krijon diçka.

Nga hiçi, vërteton se ajo që duket e pamundur është me të vërtetë e mundur duke përdorur

Njeriu është forca më e madhe krijuese e shpirtit

Fryma e iniciativës dhe inovacionit e aftëson një person të qëndrojë në këmbët e veta, i lirë dhe i pavarur;

Një nga tiparet e suksesit

Shëmbëlltyra e Zotit është në të gjithë

Shumë njerëz i justifikojnë mangësitë e tyre, ndërkohë që i dënojnë pa pushim të tjerët. Ne duhet ta përmbysim këtë.

Pozicioni është të anashkalojmë të metat e të tjerëve (që nuk janë të dëmshme për njerëzit) dhe t'i vëmë të metat tona nën këtë kategori.

Mikroskopi

Ndonjëherë është e nevojshme të analizosh të tjerët, por në një rast të tillë, duhet t'i mbash mendimet për vete.

I lirë nga paragjykimet dhe diskriminimet. Mendimi i drejtë dhe i paanshëm është si një pasqyrë.

Pasqyra e qartë, e palëkundur, e patundur nga dënimi i nxituar Dhe gjithçka që shfaqet në atë pasqyrë

Do të duket ashtu siç është në të vërtetë, pa zbukurime ose shtrembërime.

Le ta shohim imazhin e Zotit në çdo qenie njerëzore, pavarësisht nga raca apo besimi. Do ta shijojmë ëmbëlsinë e dashurisë.

E shenjta është kur ndiejmë unitetin tonë me njerëzimin, jo më parë në shërbim të ndërsjellë.

Ne harrojmë veten e vogël (egon) dhe prekim veten e vetme të madhe që nuk ka kufij apo kufizime.

Për të: Shpirti hyjnor që bashkon të gjithë njerëzit dhe i bashkon ata

Zakonet intelektuale kontrollojnë jetën njerëzore

Zakonet njerëzore kanë fuqinë të përshpejtojnë ose vonojnë suksesin. Nuk janë frymëzime të përkohshme apo...

Idetë e ndritura, në fakt zakonet e përditshme mendore, përcaktojnë rrjedhën e jetës sonë.

Zakonet mendore janë një magnet mendor që tërheq lloje të caktuara gjërash dhe njerëzish drejt nesh.

Dhe rrethanat Zakonet e mira të të menduarit na mundësojnë të tërheqim mundësi të favorshme dhe të dobishme, por

Zakonet e këqija intelektuale na afrojnë më shumë me ata me temperamente dhe prirje të kësaj bote, si dhe me rrethana që nuk janë të tilla.

Rekomanduar

Zakonet e këqija mund të neutralizohen dhe fuqia e tyre të neutralizohet duke shmangur çdo gjë që mund t'i shkaktojë ato.

Ose ringjalleni atë, pa u përqendruar vazhdimisht në të. Pas kësaj, mendja duhet të drejtohet drejt zakonit.

Mirësia dhe puna për ta zhvilluar vazhdimisht atë derisa të bëhet pjesë integrale e jetës sonë është diçka që mund ta bëjmë.

Besoji atij dhe mbështetu tek ai

Brenda nesh janë dy forca kundërshtare në një luftë të pamëshirshme: një forcë që na detyron të bëjmë atë që nuk duhet

Ne e bëjmë, dhe të tjerët na sugjerojnë se çfarë duhet të bëjmë, gjëra që duken më shumë

Vështirësia Zëri i parë është zëri i së keqes, ndërsa zëri i dytë është zëri i së mirës ose i Zotit

Përmes mësimeve të vështira të përditshme që mësojmë, e shohim qartë se zakonet e këqija e ushqejnë një pemë.

Dëshira të pafundme materiale, ndërsa zakonet e mira ushqejnë pemën e dëshirave

Dhe aspirata të larta shpirtërore. Përpjekjet duhet të përqendrohen gjithnjë e më shumë në zhvillimin e duhur.

Për pemën e bekuar shpirtërore, në mënyrë që një ditë të korrim frytet e vetëdijes së pjekur

Oreksi

Nëse një person mund të çlirohet nga të gjitha llojet e zakoneve të këqija dhe nëse mund t'i bëjë të gjitha

Ajo që është e mirë dhe fisnike është dashuria përmes fisnikërisë dhe mirësisë, jo sepse e keqja sjell hidhërim dhe keqardhje.

Ai do të rritet në shpirt dhe do të përparojë përgjatë rrugës

Një person do të jetë i lirë kur me dëshirë dhe me zgjedhje braktis zakonet e tij të këqija. Ai do të jetë i lirë vetëm kur

Ai bëhet një mjeshtër, i aftë t'u japë urdhra ndjenjave, mendimeve dhe vullnetit të tij për të bërë atë që është e nevojshme.

Ai e bëri, edhe nëse shkoi kundër dëshirave të tij. Në atë fuqi të vetëkontrollit dhe vetëzotërimit.

Farat e lirisë së përjetshme qëndrojnë brenda

Deri tani kam përmendur disa karakteristika të rëndësishme të suksesit: të menduarit pozitiv, vullnetin proaktiv,

Psikoanaliza, iniciativa dhe vetëkontrolli. Libra të shumtë theksojnë një ose më shumë nga këto.

Më shumë se këto karakteristika, por nuk e pranon fuqinë hyjnore që qëndron pas faktorëve

Ky është suksesi. Përputhja me vullnetin hyjnor është elementi më i rëndësishëm në arritjen e suksesit.

Vullneti hyjnor është forca që lëviz tokën dhe gjithçka mbi të, dhe universin dhe gjithçka në të. Është vullneti i Zotit.

Është Zoti që i vë në lëvizje yjet në hapësirë dhe është vullneti i Tij që i vendos planetët në rrugët e tyre.

Dhe ciklet e lindjes, rritjes dhe prishjes qeverisin të gjitha format e jetës. I bekuar qoftë Zoti dhe i bekuar qoftë vullneti i Tij. I mençuri dhe i gjithëdijshmi

Paqja, mëshira dhe bekimet e Zotit qofshin mbi ju

ekstazë shpirtërore

Përvoja e vërtetë e ekstazës shpirtërore

Zoti na ka pajisur me fuqinë e frymëzimit shpirtëror: aftësinë për të përjetuar gëzimin e

pranisë së Tij brenda nesh. Por forcat e liga të ekzistencës kanë shpikur forma të ndryshme të imitimit të rremë dhe mashtrues. Euforia e përkohshme e alkoolit dhe drogës është një falsifikim i përvojave të vërteta shpirtërore. Përdorimi i alkoolit dhe drogës shpesh çon në kënaqje me praktikat seksuale që pengojnë arritjen e frymëzimit shpirtëror duke kufizuar mendjen me vetëdije të fortë fizike.

Shumë njerëz pinë alkool për të larguar shqetësimet dhe për të fshirë kujtimet e dhimbshme dhe shqetësuese. Por ky lloj harrese ia heq një personi mençurinë e tij të lindur shpirtërore - po, ia heq atë forcë që e ndihmon të kapërcejë problemet e tij dhe të gjejë lumturi të qëndrueshme.

Zoti është burimi i gëzimit dhe lumturisë, dhe Ai dëshiron që ne të kërkojmë lumturinë e Tij gjithmonë të ripërtëritshme dhe ta gjejmë atë brenda vetes.

Ekziston një forcë kozmike mashtruese dhe satanike - Satani, Iblisi, Antikrishti ose Antikrishti - që përpiqet pa pushim të ndërhyjë në të gjitha manifestimet dhe konceptet e bukura dhe sublime në këtë univers.

Gjatë gjithë krijimit, ne shohim forcat e dyfishta të së mirës dhe të së keqes që kundërshtojnë dhe kundërshtojnë njëra-tjetrën: Zoti krijoi dashurinë dhe forca demoniake krijoi urrejtjen; Zoti krijoi mirësinë dhe bujarinë dhe forca demoniake krijoi egoizmin dhe dashurinë për

veten; Zoti krijoi paqen dhe harmoninë dhe forca demoniake krijoi mosmarrëveshje dhe konflikt.
Duke e ditur këtë, kërkuesi duhet të kuptojë se alkooli dhe drogat janë jashtëzakonisht të dëmshme për lumturinë e tij, sepse ato errësojnë gëzimin e vërtetë shpirtëror dhe dëmtojnë qelizat e trurit, duke ndikuar negativisht në inteligjencën dhe aftësinë e tij për të dalluar. Edhe një dozë e vetme e përdorimit të alkoolit ose drogës mund të çojë në varësi, veçanërisht nëse ekziston një predispozitë ndaj këtyre substancave të dëmshme nga jetët e kaluara. Gjërat e këqija duhet të shmangen sepse ato janë të këqija.
Kur përjetoni ekstazë të vërtetë shpirtërore, do të zbuloni se asnjë përvojë tjetër nuk mund të krahasohet. Prindërit duhet të përpiqen gjithmonë të ngulitin vetëdijen shpirtërore tek fëmijët e tyre duke u mësuar atyre meditimin dhe aftësinë për të dalluar në mënyrë të vetëdijshme, në mënyrë që të mos i nënshtrohen tundimit për të luajtur me zjarret e kënaqësive mashtruese dhe të rreme.
Lumturia e vërtetë është e pafundme, por kënaqësitë që vijnë nga alkooli dhe droga janë të përkohshme dhe lënë pas vetëm keqardhje dhe ndjenja shkatërruese.
Çdo natë, gjatë gjumit tonë të qetë dhe çlodhës, përjetojmë një shije paqeje dhe gëzimi. Kur biem në një gjumë të thellë, Zoti na lejon të jetojmë në një gjendje sublime dhe të qetë vetëdijeje, në të cilën harrojmë të gjitha shqetësimet dhe ankthet e kësaj bote. Në meditim, mund ta përjetojmë këtë gjendje të bekuar

mendore edhe gjatë orëve tona të zgjimit dhe të shijojmë një paqe në një nivel tjetër.

Kur zbret gëzimi hyjnor, frymëmarrja ime qetësohet dhe shpirti im ngrihet lart, duke përjetuar lumturinë e një mijë gjumive njëherësh, megjithatë nuk i humbas shqisat e mia të zakonshme. Kjo përvojë kozmike është e rezervuar për ata që zhyten thellë në arritjen e gjendjes më të lartë të vetëdijes.

Kur qenia juaj është e mbushur me ekstazën dërrmuese të Zotit, trupi bëhet plotësisht i qetë, fryma ndalet së rrjedhuri, mendimet qetësohen dhe madje zhduken gradualisht. Medituesi ndjen realitetin e shpirtit të tij dhe afërsinë e tij me Krijuesin, kështu që ai pi nga lumturia hyjnore dhe shijon ekstazën e gëzimit që një mijë doza vere nuk mund ta ofrojnë.

Personi mesatar ndihet i përgjumur në kufirin midis zgjimit dhe gjumit, duke përjetuar një ndjesi të shkurtër mirëqenieje, por kjo ndjesi zbehet shpejt ndërsa ata zhyten në një gjumë të thellë. Gjumi nuk është një humbje e plotë e vetëdijes sepse, ndërsa jeni zgjuar, e dini nëse gjumi juaj ishte i qetë apo jo.

Ka shumë gjendje gjumi - disa të lehta, disa të thella. Por përvojat shpirtërore që një person ka me Zotin në një gjendje të vetëdijshme janë më emocionuese dhe freskuese sesa lumturia më e madhe e gjumit ose e dremitjes (përgjumja ose gjumi që i paraprin rënies në gjumë).

Përtej mistereve dhe mistereve të gjumit qëndrojnë këto gëzime të shenjta

Mund të qëndroj në çdo gjendje që dëshiroj. Shpesh qëndroj midis botës së gjumit dhe vetëdijes .për botën: në një gjendje sublime Mendja njerëzore ka një hapësirë të gjerë dhe të pakufizuar, por shpesh njeriu nuk është i vetëdijshëm për të. Mund të përjetoj dy gjendje njëkohësisht: gjumë të thellë dhe zgjim të plotë. Ose mund të fle, të ëndërroj dhe të dëgjoj gjithçka .që ndodh përreth meje në të njëjtën kohë Ndonjëherë fle si një person i zakonshëm. Mund të fle edhe unë dhe ta vëzhgoj veten plotësisht të vetëdijshëm. Në gjendjen më të lartë, trupi dhe mendja juaj janë në gjumë, megjithatë ju jeni plotësisht të vetëdijshëm për gjithçka që po ndodh. Kjo është e mundur vetëm duke kultivuar aftësinë për të hyrë në mënyrë të vetëdijshme dhe të qëllimshme në gjendjen më të lartë të vetëdijes dhe për t'u kthyer në mënyrë të vetëdijshme dhe .të qëllimshme në gjendjen normale të zgjimit Nuk ka absolutisht asnjë nevojë të kesh frikë të largohesh nga trupi pa mundësinë e kthimit përmes meditimit, paqes së brendshme ose imagjinatës. Kjo ide, e promovuar nga disa, është e pabazuar. Lidhja me trupin është aq e fortë sa nuk është e lehtë t'i ikësh. Edhe nëse vetëdija e vetëdijshme zbehet, nuk është e mundur të largohesh plotësisht nga trupi për sa kohë që .mendja nënndërgjegjshme mbetet e lidhur me të Nëse vizualizon diçka shumë intensivisht, ajo gjë do të bëhet një halucinacion, i lirë nga çdo realitet subjektiv. Dallimi midis imagjinatës dhe vetëdijes duhet të kuptohet. Prova thelbësore e

vetëdijes hyjnore - e vetëdijes së Zotit brenda teje .- është të jesh vërtet dhe pa kushte i lumtur

Nëse përjetoni gëzim në rritje dhe të vazhdueshëm në meditim, dijeni se po përjetoni praninë e Zotit në shpirtin tuaj. Megjithatë, nëse ka një pauzë ose ndërprerje në rrjedhën e lumturisë së shenjtë, kjo është dëshmi e një elementi të huaj në vetëdijen tuaj që duhet të eliminohet për të .rivendosur gëzimin e brendshëm

Mësuesi shpirtëror, i cili e njeh vërtet Zotin, ka një dëshirë: t'u ofrojë udhëzim shpirtëror atyre që e kërkojnë atë, duke i inkurajuar ata të mendojnë për Zotin dhe t'i afrohen Atij në zemër, shpirt, mendje dhe vepër. Të gjithë ata që rezonojnë me të marrin bekimet e Zotit nëpërmjet tij, sepse ai është thjesht një instrument i përulur në duart e .Zotit të Plotfuqishëm

Nuk mund të jesh me Zotin thjesht duke menduar se ke arritur ndriçim shpirtëror. Vetëpërmirësimi dhe përsosja morale janë parakushte thelbësore për të arritur gjendje më të larta. Ekziston një ndryshim i madh midis njohjes së Zotit në një mënyrë të mundshme dhe njohjes së Tij në një mënyrë të vërtetë. Vetëm nëpërmjet përulësisë, mençurisë, sinqeritetit, karakterit të virtytshëm dhe dëshirës së përzemërt mund ta njohësh vërtet Zotin. Janë të përulurit ata që e .njohin Zotin dhe të cilët Zoti i njeh

Ata që zhyten thellë në vetëdijen kozmike zhvillojnë natyrshëm aftësi të jashtëzakonshme shpirtërore dhe kontroll mbi forcat natyrore. Megjithatë, askush që arrin vetëdijen e vërtetë

hyjnore nuk i përdor fuqitë e veta për t'u mburrur .dhe për t'u mburrur, pa mençuri ose maturi

Njerëzit e mençur e kuptojnë se Zoti është i vetmi agjent në ekzistencë dhe me përulësi, ata ia atribuojnë Atij dhuratat e jashtëzakonshme që Ai u .ka dhënë atyre

A nuk është çdo gjë që ekziston një mrekulli? Dhe a nuk është edhe njeriu, vetëm për shkak të ?ekzistencës së tij, një mrekulli

Nëse qeniet njerëzore nuk janë të kënaqura me të gjitha mrekullitë që Zoti ka krijuar, pse duhet ?që shenjtorët të kryejnë më shumë mrekulli

Shenjtorët e drejtë të Perëndisë nuk bëjnë asgjë nëse Perëndia nuk ua kërkon ta bëjnë, dhe ndonjëherë për arsye që janë të paqarta dhe të .vështira për t’u kuptuar

Do ta ilustroj me një shembull se si ndryshon .vetëdija e lartë nga vetëdija nënndërgjegjeshme

Vetëdija më e lartë është ajo gjendje në të cilën ju mundeni - ndërsa jeni zgjuar dhe në gjumë dhe plotësisht të vetëdijshëm - të shkaktoni çdo ndjesi në trup me vullnet dhe pa ndonjë stimul të .jashtëm

Në sferën e imagjinatës së pavetëdijshme (bota e ëndrrave), mund të pish një filxhan qumësht të nxehtë, por kjo përvojë të imponohet. Në vetëdije më të lartë, mund të përjetosh të njëjtën gjë, ose çdo gjë tjetër, përmes vullnetit të .vetëdijshëm

Nëse nuk është në gjendje ta bëjë këtë, nuk duhet ta mashtrojë veten duke menduar se ka arritur lartësitë e vetëdijes më të lartë. Rruga

mund të duket e gjatë, por një udhëtim prej një mijë miljesh fillon me një hap të vetëm. Dhe për sa kohë që mbetet optimist, asnjë pengesë nuk mund .ta pengojë arritjen e qëllimit të dëshiruar

Miliona njerëz janë të magjepsur nga mrekullitë e mendjes nënndërgjegjeshme që shpalosen gjatë gjumit. Por në një gjendje më të lartë, ju mund të shihni ose të dini se çfarë dëshironi, jo përmes imagjinatës, por përmes realitetit. Unë mund të ulem në këtë karrige dhe ta zhvendos mendjen time në çdo vend dhe të shoh .saktësisht se çfarë po ndodh atje

Ndonjëherë dishepujt jetojnë në nënndërgjegje, dhe ndonjëherë ata ngjiten në vetëdije më të lartë. Dhe ka disa të zgjedhur që janë në gjendje të kapërcejnë vetëdijen më të lartë dhe të arrijnë vetëdijen kozmike: sferën e shpirtit .hyjnor, i cili nuk ka origjinë apo shkak

Në një gjendje vetëdije të pastër shpirtërore, kërkuesi nuk ka nevojë për imagjinatë paraprake për të përjetuar gjëra. Kur bashkohen me vetëdijen kozmike, vetëdija e tyre zgjerohet dhe bashkohet me çdo atom të ekzistencës, duke u bërë të vetëdijshëm për të gjithë universin dhe të gjitha qeniet. Kjo përvojë është një zgjerim i pafund i vetëdijes. Ata që e përjetojnë këtë vetëdije ndihen të pranishëm në fijet e barit dhe në majat e maleve, si dhe në çdo qelizë të trupit të tyre dhe .çdo atom në hapësirë

Por vetëdija kozmike është edhe përtej kësaj

Kur një person mund të ndiejë praninë e tij në të gjithë ekzistencën

Gëzimi gjithashtu e di se çfarë fshihet përtej
ekzistencës
Bashkohet me vetëdijen hyjnore
.gjithëpërfshirëse. Paqja qoftë mbi ju

Insight

Vështrimi është mjeti me të cilin mund ta perceptojmë botën e Formave, e cila nuk perceptohet nga pesë shqisat ose nga intelekti. Është e vërtetë që bota e Formave shfaqet në dhe përmes botës shqisore, dhe është e vërtetë që njohja e të dytës do të thotë njohja e të parës, por ka një ndryshim në mënyrën se si njihen të dyja.

A mund ta njohim vërtet botën shqisore në të gjitha dimensionet e saj nëpërmjet perceptimit shqisor apo vetëm mendimit? Sigurisht që jo. Ekzistojnë të vërteta, fenomene, ligje dhe marrëdhënie të pafundme, si në natyrë ashtu edhe brenda trupave tanë, që mbeten libra të vulosur dhe sekrete të fshehura për njerëzimin, pra, si mund t'i kuptojmë sferat shpirtërore që shtrihen përtej të gjitha mendimeve dhe perceptimeve shqisore?

Vështrimi buron dhe vepron nga brenda shpirtit, ndërsa mendimi vjen nga jashtë. Vështrimi na lejon të qëndrojmë ballë për ballë me të vërtetën, ndërsa mendimi na jep një imazh të tërthortë të saj.

Intuita e sheh të vërtetën si një tërësi të plotë për shkak të një lidhjeje të çuditshme dhe të mrekullueshme (midis saj dhe të vërtetës), ndërsa mendja punon për ta ndarë dhe fragmentuar të vërtetën.

Çdo qenie njerëzore zotëron fuqinë e depërtimit, ashtu siç zotëron intelektin. Dhe ashtu siç mendimi mund të stërvitet dhe të rafinohet, ashtu edhe depërtimi mund të kultivohet dhe të zhvillohet. Në depërtim, ne jemi në harmoni të plotë me të vërtetën. **Bota e lumturisë** , me unitet në numër) dhe me ligjet e brendshme që qeverisin botën shpirtërore, dhe ne jemi gjithashtu në përputhje me Zotin

Si e përcaktojmë ekzistencën tonë? A bëhet kjo nëpërmjet perceptimeve shqisore? A na informojnë shqisat tona për ekzistencën tonë dhe a na zbulojnë burimin e vetëdijes sonë për të qenit? Sigurisht që jo. Ndjenja e ekzistencës nuk varet nga shqisat, të cilat nuk mund të jenë të vetëdijshme për asgjë pa kuptimin tonë të parë se jemi pjesë e vetë procesit të ndjesisë.

A na tregojnë perceptimi shqisor dhe procesi i të menduarit se ekzistojmë? Sigurisht që jo, sepse të dhënat e mendjes përbëhen nga përshtypje shqisore dhe ato - siç rezulton - nuk janë në gjendje të na vërtetojnë se ekzistojmë.

Akti i të menduarit nuk mund të na japë vetëdijen për ekzistencën sepse ekzistenca është e natyrshme në vetë procesin e të menduarit. Kur e krahasojmë veten me botën e jashtme dhe përpiqemi të arsyetojmë ose të nxjerrim

përfundimin se ekzistojmë, vetëdija për ekzistencën është e pranishme brenda vetë aktit të të menduarit dhe arsyetimit. Duke pasur parasysh kufizimet e mendimit dhe pamjaftueshmërinë e shqisave, si mund ta dimë se ekzistojmë? Përgjigja qëndron vetëm në depërtimin e shpirtit. Kjo njohuri është një manifestim i intuitës. Ajo tejkalon arsyen dhe shqisat, të cilat nuk kanë ekzistencë pa depërtim.

Vështirë se mund të përcaktohet, sepse është kaq afër të gjithëve ne. Secili prej nesh e ndjen atë. A nuk e dimë se çfarë është vetëdija ekzistenciale? Është aq e njohur saqë sfidon përkufizimin. Nëse do ta pyesnit dikë se si e di se ekziston, ai nuk do të ishte në gjendje të përgjigjej. E dinë, por nuk mund ta përcaktojnë. Mund të përpiqen ta shpjegojnë dhe ta shprehin, por fjalët e tyre nuk mund të përcjellin atë që ndiejnë brenda vetes. Vështirësia e zotëron këtë aftësi në të gjitha format dhe manifestimet e saj.

Metoda e katërt, e shpjeguar diku tjetër, bazohet në depërtim. Sa më shumë t’i kushtojmë vëmendje, aq më shumë do ta njohim Zotin.

Nëpërmjet depërtimit, njeriu arrin ta njohë Zotin dhe vendoset një lidhje midis botës shqisore dhe asaj ideale. Kjo e fundit perceptohet në dhe përmes botës shqisore. Pastaj ndikimi i shqisave zbehet, mendimet shqetësuese zhduken dhe ne arrijmë ta njohim Zotin - burimin e lumturisë - dhe brenda nesh lind një vetëdije për Njëshin dhe Gjithçka në Një. Kjo është depërtimi që zotërojnë profetët, figurat e mëdha dhe të urtët e botës.

Metoda e tretë, ose metoda kontemplative e përshkruar më parë, na çon gjithashtu në botën e depërtimit kur e praktikojmë me zell dhe në mënyrë aktive, por është një metodë indirekte dhe kërkon më shumë kohë për të krijuar tek ne atë që ndodh përmes depërtimit ose njohurisë së drejtpërdrejtë.

Prandaj, nëpërmjet depërtimit ne mund ta njohim Zotin në të gjitha manifestimet e Tij. Shqisat tona janë të paafta të na e zbulojnë Atë, sepse ato perceptojnë vetëm pamjet e Tij të jashtme. Asnjë intelekt apo arsyetim nuk mund ta njohë vërtet Zotin, sepse intelekti nuk mund të tejkalojë informacionin dhe të dhënat e shqisave. Ai vetëm mund të organizojë dhe interpretojë përshtypjet shqisore.

Kur shqisat dështojnë të na sjellin më afër Zotit, edhe intelekti dështon sepse mbështetet tek ato. Prandaj, ne duhet t'i drejtohemi vizionit të brendshëm për të zbuluar Zotin në formën e Tij të bekuar dhe manifestimet e Tij të tjera.

Megjithatë, ka disa pengesa për këtë perceptim intuitiv, siç janë sëmundja, dobësia mendore, dyshimi, përtacia, ambiciet materiale, mendimet devijante dhe paqëndrueshmëria. Këto pengesa ose trashëgohen ose fitohen nëpërmjet shoqërimit me të tjerët. Prirjet tona të trashëguara drejt gjërave të dëmshme dhe të pashëndetshme mund të kapërcehen nëpërmjet një përpjekjeje të fortë mendore, ashtu siç mund të kapërcejmë dështimin dhe frustrimin nëpërmjet vullnetit. Me përpjekjen e duhur dhe shoqërinë e njerëzve të

mirë - atyre që i janë përkushtuar Zotit - mund të çrrënjosim zakonet e këqija nga kopshti i shpirtit dhe të mbjellim zakone të mira në vendin e tyre.

Nëse nuk i shoqërojmë ata që e kanë parë, prekur dhe kuptuar të vërtetën në jetën e tyre, mund të mos e dimë se çfarë është ajo e vërtetë.

Shpirti i hetimit është i natyrshëm tek secili, dhe çdo person në këtë botë është kërkues i së vërtetës, e cila është trashëgimia e tij e përjetshme, dhe ai është vazhdimisht në kërkim të saj, me mençuri ose pa mend, derisa ta gjejë dhe ta rimarrë plotësisht.

Nuk është tepër vonë. Ata që përpiqen do të kenë sukses, dhe ata që këmbëngulin do të arrijnë destinacionin e tyre!

Njeriu i padukshëm

Mjeshtri Paramhansa Yogananda

Vetë ideja e njerëzve si qenie të padukshme për syrin e zhveshur duket e panatyrshme dhe e palogjikshme. Ne jemi të dukshëm për veten tonë çdo ditë si qenie fizike. Por ka shumë mënyra se si e zbulojmë natyrën tonë të fshehur dhe thelbësore.

Për shembull, nëse i mbyll sytë, trupi yt bëhet i padukshëm për ty. Pra, si e di që ekziston? Ti e ndjen peshën e trupit tënd dhe mund të dëgjosh, të nuhasësh, të shijosh dhe të ndiesh, por ti je vërtet vetvetja vetëm në mendime dhe ndjenja. Ti je një bërthamë e fshehur rreth së cilës rrotullohen shumë mendime. Tani hap sytë. Pyetja është: a je ti forma që sheh, apo qenia e brendshme që ndjeve vetëm një çast më parë me sytë e mbyllur?

Qenia njerëzore e dukshme nuk ka shumë rëndësi. Vetja e fshehur, ose shpirti, është ajo që ka vërtet rëndësi. Ndërsa flini, nuk jeni të vetëdijshëm për qenien njerëzore të dukshme, por jeni të vetëdijshëm për veten tuaj, sepse kur zgjoheni e dini nëse gjumi juaj ka qenë i qetë dhe i qetë apo jo. Prandaj, vetja juaj e fshehur është reale. Pa këtë vetvete të padukshme, imazhi juaj i dukshëm nuk do të kishte kuptim apo rëndësi.

Pa veten e fshehur, trupi do të ishte i pavlerë, si një kufomë e pajetë ose një kufomë e ngurtë.

Vetja e fshehur, e brendshme, është ajo e vërteta. Megjithatë, çuditërisht, njerëzit nuk bëjnë asnjë përpjekje për të analizuar natyrën e kësaj vetjeje të fshehur! Vëmendja e tyre është tërësisht e përqendruar në formën fizike, të cilën mund ta prekin dhe ta shohin lehtësisht. Prandaj, ata i kalojnë ditët dhe netët duke u kujdesur për trupin e tyre fizik dhe nevojat e tij, pa u ndalur kurrë për të menduar se vetja e brendshme e padukshme është realiteti i vërtetë.

Brenda trupit fizik ndodhet një trup drite me të njëjtën ngjashmëri. Edhe pse i padukshëm për shikimin e njeriut, është mbështjellësi planetar ose eterik i shpirtit.

Njerëzit që u është amputuar një gisht ndiejnë sikur është ende aty. Kushdo që ka humbur një gjymtyrë e njeh këtë ndjesi. Ekziston një homolog i fshehur, eterik ose homolog i çdo organi në trup. Pas zemrës fizike qëndron një zemër e fshehur, pa të cilën zemra e dukshme nuk mund të rrihte. Njerëzit posedojnë organe të padukshme të

shikimit, dëgjimit, trurit, kockave dhe nervave. Këto organe, të cilat janë indet e dritës dhe aktivitetit, përbëjnë trupin planetar të padukshëm të qenies njerëzore. Trupi planetar ose eterik është tamam si trupi fizik i dukshëm. Dallimi është se forma e tij e ndritshme dhe jetësore është jashtëzakonisht delikate.

Kur trupi vuan nga një paaftësi, nuk duhet ta bindësh veten se i ka ikur shikimi ose se ka humbur një dorë. Sytë dhe duart e padukshme janë ende të pranishme. Edhe pse krahu fizik mund të jetë i paralizuar, krahu i padukshëm nuk është i paaftë. Asnjëherë mos beso se organet e padukshme preken në ndonjë mënyrë nga sëmundja e organeve fizike, sepse mendimet negative do të pengojnë rrjedhën e energjisë jetësore të vetëdijshme në organet e trupit fizik.

Rryma elektrike rrjedh nëpër tel. Cila është më e rëndësishme: teli apo elektriciteti? Teli ekziston thjesht për të lejuar që elektriciteti të kalojë nëpër të. Ekzistenca e elektricitetit nuk varet nga teli. Në mënyrë të ngjashme, trupi ekziston për t'u përdorur nga qenia e padukshme, shpirti, dhe jo anasjelltas.

Fatkeqësisht, kjo vetvete e fshehur është e lidhur me trupin! Përndryshe, ne mund të ecnim mbi ujë, të fluturonim në hapësirë dhe të ktheheshim te trupi.

Trupi eterik i vetes së mbuluar zotëron perceptime shqisore shumë më të mëdha se homologu i tij fizik. Njerëzit kanë krijuar makina që, në disa raste, janë shumë më superiore se trupi

fizik, i cili është i kufizuar nga kufizime të shumta. Por, ndërsa zhvillohet vetëdija juaj për trupin eterik, do të zbuloni se ai mund të dëgjojë atë që veshi nuk mund ta dëgjojë dhe të shohë atë që syri nuk mund ta shohë. Ai gjithashtu mund të nuhasë, të shijojë dhe të prekë gjëra shumë përtej sferës së shqisave fizike.

Njerëzit janë gjithmonë të shqetësuar dhe të interesuar për llambën e trupit fizik, pa u shkuar ndonjëherë ndërmend të kërkojnë atë elektricitet sekret që e ndriçon atë llambë.

Qenia njerëzore e dukshme përbëhet nga gjashtëmbëdhjetë elementë: substanca kimike që mund të blihen në treg! Trupi fizik ka pak vlerë për sa i përket elementëve të tij përbërës. Është koha që njerëzimi të kultivojë një kuptim më të mirë të qenies njerëzore të padukshme. Kjo qenie njerëzore e fshehur është ajo që zotëron aftësi, mendime dhe shokë, ajo që do dhe mendon dhe pa të, trupi fizik nuk zotëron asgjë tjetër përveç elementëve kimikë nga të cilët është i përbërë.

Fokusi i mendjes duhet të drejtohet nga brenda, larg qenies njerëzore të robëruar dhe të dukshme.

Trupi fizik vuan nga dhimbjet e shpinës dhe ngërçet, dhe gjithashtu përkeqësohet dhe kalbet me kalimin e moshës. Ai vazhdimisht vajton, rënkon dhe dëshiron për këtë apo atë.

Qenia njerëzore e dukshme nuk mund t’i rezistojë një rënieje të dhunshme që të thyen kockat, dhe nganjëherë tkurret edhe nga shpimi i vetëm i një gjilpëre të vogël.

Qenia njerëzore e padukshme është e padëmtuar. Ai është i lirë dhe i pakufizuar. Ai mund të zhdukë të gjitha problemet dhe bezdisjet e trupit fizik.

Qenia njerëzore e fshehur brenda nesh është vetvetja jonë e vërtetë

Ajo qenie që qëndron pas atomeve të trupit është shpirti, i cili nuk ndryshon, nuk ndryshohet dhe nuk i nënshtrohet kurrë luhatjes ose asgjësimit.

Një person mund të mendojë se është trupi, por nuk është. Një copë akulli mund të shkrihet dhe të zhduket nga pamja nëpërmjet avullimit. Ky proces mund të përmbyset duke kondensuar avullin në një lëng dhe më pas duke e ngrirë lëngun përsëri në një gjendje të ngurtë.

Të jetosh vetëm në vetëdijen e trupit fizik është e dëmshme shpirtërisht sepse trupi është i ndjeshëm ndaj dhimbjeve të sëmundjes, lëndimit, urisë dhe vdekjes. Nuk duhet ta bindim veten se jemi thjesht ky trup i dukshëm, i nënshtruar ndaj prishjes dhe rrënimit.

Njerëzimi i fshehur brenda nesh nuk mund të vritet ose dëmtohet. A nuk duhet të përpiqemi më shumë për të kuptuar natyrën tonë të panjohur dhe të përjetshme?

Duke rritur njohuritë tona për këtë vetvete të fshehur, ne do të jemi në gjendje të kontrollojmë qenien njerëzore të dukshme, ashtu siç bëjnë mjeshtrat e mëdhenj. Ata që ndiejnë fuqitë e tyre të shenjta dhe ndiejnë praninë e vetes së fshehur, të brendshme, mund të shkëputen nga vuajtjet

fizike, edhe kur qenia njerëzore e dukshme është në ankth dhe rrezik.

Cila është rruga për të arritur atë sovranitet?

Duhet të kalohet më shumë kohë në qetësinë e meditimit dhe paqes. Kjo mund të duket e padëshirueshme në fillim, sepse të jetosh me një vetëdije të vetëdijshme për trupin dhe një identifikim të tepruar me ndjesitë e tij e bën të vështirë të mendosh për ndonjë gjë tjetër përveç problemeve, dëshirave dhe nevojave të pafundme. Por një dimension i ri do të hapet në vetëdijen njerëzore kur dikush të pohojë identitetin e tij shpirtëror dhe të bindë veten se është krijuar me të vërtetë sipas shëmbëlltyrës së pastër të Zotit, se jeta e tij nuk mund të shkatërrohet në asnjë mënyrë dhe se ai është qenia e fshehur dhe e përjetshme.

Ajo qenie njerëzore e padukshme është formuar sipas shëmbëlltyrës së Zotit, e lirë si shpirti hyjnor. Në qenie njerëzore të dukshme qëndrojnë të gjitha kufizimet dhe problemet e botës. Sapo bëhemi të vetëdijshëm për trupat tanë, ne jemi të lidhur nga kufizimet e tyre. Kjo është arsyeja pse të mëdhenjtë na mësojnë të mbyllim sytë dhe t'i kujtojmë vetes - përmes meditimit mbi veten e fshehur - se nuk jemi të lidhur nga aftësitë e kufizuara fizike të trupit.

Shpesh kam pohuar me besim dhe bindje të madhe: "Nuk jam i detyruar nga trupi im fizik. Kudo që dua të shkoj, jam menjëherë atje".

Mund të thuash, "Kjo është vetëm një ide". Në rregull. Por çfarë është një ide? Çdo gjë që sheh

përreth teje është një ide konkrete. Nuk mund të konceptosh asgjë pa menduar. Mendimi në vetvete është i padukshëm, megjithatë e bën gjithçka që shohim reale. Pra, nëse mund t'i kontrollosh mendimet e tua, mund ta bësh gjithçka të dukshme dhe mund ta shohësh gjithçka përmes fuqisë së fokusit tënd mendor.

Kur e përqendron mendjen intensivisht dhe thellë, mund të shohësh me syrin e mendjes tënde atë për të cilën po mendon, njësoj sikur ta shihje me sytë e tu fizikë. Mendimet e padukshme mund të transformohen në përvoja të dukshme.

Nëse i mbyll sytë, nuk mund ta shohësh trupin tënd, megjithatë ai mbetet real për ty. Pse mendon se vetja e fshehur është joreale thjesht sepse nuk mund ta shohësh?

Në meditim ju shikoni në errësirën pas syve të mbyllur dhe e përqendroni mendjen tuaj në veten ose shpirtin e fshehur brenda jush.

Duke praktikuar vetëdisiplinën dhe duke e kthyer mendjen tuaj nga brenda sipas teknikave shkencore të meditimit të ofruara nga udhëzuesi juaj shpirtëror, gradualisht do të rriteni shpirtërisht. Meditimet tuaja do të bëhen më të thella dhe vetja juaj e padukshme - imazhi shpirtëror i Zotit brenda jush - do të bëhet reale për ju. Në këtë zgjim të lumtur të vetëdijes, vetëdija e kufizuar fizike që dikur ishte kaq reale bëhet joreale dhe ju mësoni se keni zbuluar veten tuaj të vërtetë, të pamposhtur dhe keni realizuar unitetin e saj me Zotin.

Gjithashtu do të kuptoni se si qenia njerëzore e padukshme është e lidhur me trupin fizik nga lidhjet që janë litarë mendorë dhe emocionalë dhe dëshira për gjëra specifike në nivelin tokësor.

Por kur, përmes meditimit të thellë, mund t’i zgjidhësh ose t’i thyesh ato zinxhirë, do të çlirohesh dhe do ta dish se je imazhi i Zotit. Kërko qenien njerëzore të padukshme të burgosur në pyllin e ndjesive fizike dhe materiale.

Nëse do ta njihnit atë qenie njerëzore të padukshme vetëm një herë, do të kuptonit se trupi fizik është guaska e tij e jashtme, dhe se ai ka një trup të ndritshëm dhe gjithashtu një trup të brendshëm intelektual, dhe gjithashtu do të kuptonit se çfarë qenieje e çuditshme jeni!

Përqendrojini mendimet tuaja në atë vetvete të padukshme. Qenia njerëzore e dukshme është një iluzion dhe një mashtrim. Vetja e brendshme ose e padukshme është ajo e vërteta. Kur ta kuptoni këtë, do ta dini se nuk jeni mish e gjak, por vetja e fshehur që është përtej mundësisë së prishjes dhe shkatërrimit.

Ti je një shpirt, dhe shpirti nuk vdes! Mos mendo se varri është fundi yt. Kur trupi fizik vdes, shpirti kalon në një nivel tjetër ekzistence. Asgjë nuk shkatërrohet vërtet. Forma origjinale e trupit është gjithmonë e pranishme në eter.

Njerëzit mendojnë se të dashurit e tyre të larguar kanë ikur përgjithmonë sepse u mungon fokusi mendor për t'i parë ata në format e tyre të tejdukshme në mbretërinë eterike ku banojnë. Gjithmonë reflektoni mbi këto të vërteta dhe

përsëritni me vete - nëse jeni të interesuar për këto çështje - "Unë jam dizajni i ndritshëm i Zotit, jam i përjetshëm dhe gjithmonë duke endur në mbretërinë e Zotit".

Ti je ajo qenie e fshehur që vdekja nuk mund ta prekë dhe fatkeqësia nuk mund ta ndikojë, dhe do të mbetesh i tillë për gjithë përjetësinë. Pse pra nuk e kupton pavdekësinë tënde tani?

Sytë tanë fizikë na mashtrojnë duke na bërë të mendojmë se kjo botë e dyfishtë është reale. Hapni syrin tuaj shpirtëror dhe shihni formën tuaj të padukshme. Kur syri juaj shpirtëror hapet në qetësinë e heshtjes së brendshme, e fshehura do të bëhet e dukshme.

Kur mendon, ëndërron dhe përqendrohesh thellësisht, je personi që mbetet i fshehur nga pamja. Ai person është i vërtëti, dhe personi i dukshëm është thjesht hija e tij.

Harroje hijen dhe kujto gjënë e vërtetë
Bëhu një me personin e padukshëm
Shëmbëlltyra e pastër e Zotit të gjithë krijimit!
Paqja qoftë mbi ty

Prezantimi i vetëdijes kozmike

Vetëdija kozmike nuk mund të arrihet për sa kohë që ekziston edhe një dridhje e lehtë intelektuale ose një valë e vogël ankthi mendor. Teknikat shkencore të meditimit përmirësojnë shumë cilësinë e fokusit mendor dhe rrisin aftësinë e dikujt për të kontrolluar mendimet e tyre, duke i kursyer kështu vite të tëra endjeje të pafrytshme në sferën e të pavetëdijshmes. Ne nuk e mohojmë

dobinë e të pavetëdijshmes si një depo kujtese dhe si një sferë gjumi dhe ëndrrash. Megjithatë, kjo sferë mund të jetë një pengesë për meditimin dhe ka joshjen e vet për ata që janë të prirur ndaj fantazive dhe prirjeve për t'u lidhur me botën shpirtërore duke hyrë në sferën e halucinacioneve imagjinative që nuk kanë realitet ose vlerë shpirtërore dhe nuk janë shumë të ndryshme nga ëndrrat e zakonshme gjatë natës. Metodat shkencore të meditimit, përveç përpjekjes personale, e ngrenë mendjen në një gjendje sublime të vetëdijës dhe harmonisë me Zotin.

Ajo që duhet shmangur është ajo mbretëri e mbushur me përvoja iluzore, imagjinare që disa i ngatërrojnë me përvoja shpirtërore, por që janë gjithçka tjetër përveç shpirtërore. Përvojat e vërteta shpirtërore dhe realizimi i vërtetë i së vërtetës nuk mund të arrihen pa e përqendruar mendjen te Zoti. Përqendrimi kontemplativ është një gjendje e përthithjes së plotë mendore dhe qetësisë totale të vetëdijes. Natyra e ekzistencës është lëvizja, ndërsa natyra e shpirtit është qetësia ose palëvizshmëria. Prandaj, përqendrimi është thelbësor për harmoninë e shenjtë. Metodat dhe artet e përqendrimit dhe meditimit të mësuara në mësimet e vetëdijes çojnë në përputhjen e plotë të vetëdijes njerëzore me vetëdijen hyjnore.

Mënyra e botës është të predikosh shumë dhe të vësh pak në praktikë. Mund të dëgjosh një leksion për mjaltin njëqind herë, por nuk do ta njohësh shijen e tij derisa ta shijosh. Në mënyrë të

ngjashme, vlera e vërtetë e çdo mësimdhënieje mund të vlerësohet vetëm përmes praktikës. Ne duhet t'i zbatojmë dhe të jetojmë sipas mësimeve të profetëve dhe figurave të mëdha. Atëherë të vërtetat e tyre do të bëhen të vërtetat tona dhe ne do të kuptojmë se e vërteta mund të provohet dhe të demonstrohet, dhe se është universale. Kur ecim në dritën e së vërtetës, cilado qofshin besimet ose rruga jonë, Zoti do ta pranojë punën tonë dhe do të na përfshijë midis të zgjedhurve të Tij.

Duhet të ecësh në rrugën e së vërtetës me sinqeritet dhe vendosmëri. Mbaje mend, kërkues i dashur, se midis miliona njerëzve, vetëm disa e kërkojnë vërtet Zotin. Edhe midis atyre kërkuesve, vetëm një numër i vogël këmbëngul deri në fund. Por ai që këmbëngul në rrugë do ta njohë Zotin. Për sa kohë që zemra e tyre është me Zotin, ata do ta arrijnë qëllimin e dëshiruar, pavarësisht sa herë pengohen dhe bien. Për sa kohë që qëllimet e tyre janë të pastra dhe motivet e tyre janë të pastra, ata nuk kanë asgjë për të cilën të kenë frikë, as nuk do të pikëllohen.

Prandaj, duhet të bëjmë çmos që soditja e Zotit të jetë një përvojë e jetuar në jetën tonë. Sinqeriteti në besim është një kërkesë thelbësore dhe e domosdoshme, sepse vetëm pretendimi vetëm sa rrit arrogancën e dikujt dhe e largon atë nga qëllimi i tij i vërtetë.

Shpresoj që Zoti i Plotfuqishëm të zërë vendin e parë në jetën tuaj dhe që ju kurrë nuk do ta

harroni Atë, as për një çast. Mos u kënaqni me kënaqësitë kalimtare të kësaj bote, por përkundrazi bëjeni Zotin destinacionin tuaj të bekuar dhe qëllimin tuaj përfundimtar në jetë. Pas trupit të kufizuar qëndron Absoluti i pafund. Unë nuk flas për çështje shpirtërore nëse nuk e ndiej Zotin me mua dhe se jam në harmoni të përsosur me Të. Dhe kur flas nga kjo vetëdije, e di që fjalët e mia janë të mbushura me frymën e së vërtetës dhe se të gjithë kërkuesit e sinqertë do ta ndiejnë të vërtetën e asaj që them.

Ka nga ata që i ngatërrojnë faktet me iluzione, duke këmbëngulur se faktet janë mite dhe iluzione, dhe se iluzionet janë fakte dhe drita që shkëlqejnë në errësirë.

Aftësia për t'u përqendruar është e domosdoshme në rrugën shpirtërore për progres dhe rritje shpirtërore. Pa përqendrim mendor, askush nuk mund ta gjejë kurrë Zotin. Duhet të mësojmë të mbyllim dritaret e vetëdijes për të parandaluar hyrjen e zërave dhe shpërqendrimeve të tjera tokësore.

Kur vetëdija kalibrohet dhe akordohet shpirtërisht, arrihet një lidhje përjetuese dhe kërkuesi ndjen praninë hyjnore. Zoti është gjithmonë dhe përgjithmonë me njerëzimin dhe kudo. Megjithatë, pamundësia për të perceptuar praninë e Tij rrjedh nga preokupimi i mendjes me shumë çështje thjesht të kësaj bote. Vëmendja e fokusuar, ose meditimi mbi Zotin, është mjeti që na mundëson të ndiejmë afërsinë e Tij. Për këtë

qëllim, sufistët angazhohen në kujtesë të vazhdueshme, duke përsëritur emrin e Zotit (si p.sh. "Nuk ka zot tjetër përveç Zotit" ose "O i Gjallë, O Vetëqenës") derisa e gjithë qenia e tyre të përthithet në kuptim. Vetëdija e tyre pastaj kalon lehtësisht në dimensionin shpirtëror dhe ata përjetojnë gjendje ekstazie shpirtërore të ngjashme me ato të përjetuara nga jogistët në meditim të thellë. Përvoja shpirtërore është një, pavarësisht mjeteve të ndryshme për ta arritur atë.

Zoti nuk është larg njerëzimit. Është njerëzimi që distancohet qëllimisht nga Zoti nëpërmjet mendimeve dhe veprimeve të tij. Kur percepton një dritë të vërtetë shpirtërore në meditim, përpiqu ta kapësh atë dhe të ndjesh se je brenda saj: një me të. Zoti është në zemër të asaj drite - dritë mbi dritë. Dhe sa më shumë t'i afrohesh asaj drite të bekuar, aq më shumë i afrohesh Zotit.

Një shenjë dalluese e dritës hyjnore është se vizioni i saj shoqërohet gjithmonë nga një ndjenjë e menjëhershme dhe intensive lumturie ose gëzimi që përshkon çdo atom në çdo qelizë të çdo indi të trupit. Kjo ndjenjë lumturie nuk është iluzore; përkundrazi, disa e kanë të vështirë të durojnë intensitetin e ekstazës shpirtërore sepse mendja dhe trupi nuk janë mësuar me të. Kjo ekstazë është qëllimi përfundimtar dhe të bekuar janë ata që shijojnë nektarin e saj, sepse kanë pirë nga burimi i ujit të gjallë të jetës.

Sa më shumë paqe ndien dikush ndërsa përqendrohet, aq më i thellë dhe i suksesshëm do

të jetë meditimi i tij mbi Zotin. Nëse koha e kaluar duke lexuar libra shpirtërorë do t'i kushtohej meditimit, përparimi, si mendor ashtu edhe shpirtëror, do të ishte shumë më i madh. Kërkuesit seriozë e zvogëlojnë gjumin e tyre dhe i kushtojnë më shumë orë meditimit, sepse pushimi që përjetojnë në meditim është njëqind herë më gjallërues dhe freskues sesa gjumi.

Nëse një person nuk mund t’i heshtë zërat në vetëdijen e tij, ai nuk mund ta arrijë Zotin. Kjo është arsyeja pse profetët dhe shenjtorët kërkuan strehim në shpella, male dhe pyje. Ekziston një nevojë urgjente për t’u zhytur vazhdimisht në qetësinë e brendshme përmes praktikës së përqendrimit dhe meditimit, dhe atëherë do të gjendet paqe e madhe dhe lumturi e thellë. Siç thonë tekstet e urtësisë:

Ai që është i lirë nga dëshirat e ripërtërira dhe nga malli për pasuri, që kontrollon zemrën dhe mendjen e tij (emocionet dhe mendimet e tij) dhe kërkon një vend të qetë, duhet të përpiqet gjithmonë të bashkohet me shpirtin universal.

Ekziston gjithashtu nevoja për një praktikë më të madhe të heshtjes kontemplative në vendet e adhurimit. Ne duhet të flasim më pak dhe të meditojmë më shumë. Gjatë trajnimit tim shpirtëror në Indi, mësuesi im, Sri Yuktiswar, na jepte vetëm një leksion herë pas here. Shumicën e kohës, ne uleshim rreth tij në heshtje dhe përqendrim të thellë.

Një udhërrëfyes i vërtetë shpirtëror zotëron më shumë sesa thjesht njohuri të shkruara. Prej tij mund të mësojmë mençuri dhe njohuri monoteiste sepse ai e di dhe e di që e di, sepse ai e di të vërtetën brenda dhe për veten e tij, dhe nuk ka lexuar vetëm libra.

Hapësira është e ndarë në dy pjesë ose aspekte. Krijimi është një aspekt i hapësirës, dhe në aspektin tjetër është vetëm Zoti, ku krijimi nuk ekziston fare. Kjo është mbretëria e errësirës që nuk është e errët dhe e dritës që nuk është e ndritshme. Atje ku nuk lind dielli, nuk shkëlqen hëna dhe nuk flakëron zjarri, atje është vendbanimi i përjetshëm dhe i përhershëm i Zotit.

Ky dualitet vlen edhe për vetëdijen njerëzore. Qenia njerëzore ka dy aspekte: një të dukshme dhe tjetrën të padukshme. Me sy të hapur, ju perceptoni ekzistencën e dukshme dhe e shihni veten brenda saj. Me sy të mbyllur, nuk shihni asgjë tjetër përveç një boshllëku të errët. Megjithatë, vetëdija juaj mbetet shumë e perceptueshme dhe aktive. Nëse, përmes kontemplimit të thellë, mund të depërtoni në errësirën pas syve të mbyllur, do të perceptoni dritën nga e cila buron i gjithë krijimi. Në një gjendje ekstaze shpirtërore, vetëdija tejkalon dritën e dukshme dhe hyn në sferën e vetëdijes universale, e cila ekziston pas të gjitha formave dhe formave të krijimit. Kjo vetëdije tejkalon çdo perceptim shqisor. Sa i përket thelbit të saj, lumturisë së saj dhe gjendjeve që lidhen me të,

është e vështirë t'u japësh atyre meritën e tyre në përshkrim të saktë, sepse ato i përkasin një dimensioni shpirtëror që rrallë vizitohet nga njerëzit, pavarësisht ekzistencës së së vërtetës së saj dhe së vërtetës së qenies së saj.

Zoti na ka dhënë mundësinë të përjetojmë, në vetëdijen tonë, vetë mënyrën se si funksionojnë ligjet që qeverisin universin. Kjo gjendje pa formë e vetëdijes, e perceptueshme edhe me sy të mbyllur, mund të krahasohet me mbretërinë e pafundme (errësirë pa errësirë) dhe (dritë pa ndriçim), ku Zoti ekziston veçmas nga çdo formë, atribut dhe dualitet që karakterizon krijimin e Tij material. Në këtë hapësirë të pakufishme të përjetësisë përtej krijimit, vetëm Zoti ekziston në një vetëdije të lumturisë absolute, përgjithmonë i pranishëm, i vetëdijshëm dhe i ripërtërirë. Kjo vetëdije sfidon përshkrimin dhe krahasimin sepse është krejtësisht unike. Në këtë mbretëri të përjetësisë, ku Absoluti dhe Infiniti mbretërojnë suprem, nuk ka botë ose krijesa të asnjë lloji. Por në anën tjetër të hapësirës, Zoti ndjen gjithçka - të gjithë krijimin - brenda Vetes.

Në mbretërinë e të padukshmes ndodhet fabrika e universeve. Një astronom vërejti se hapësira është vërtet e mahnitshme; çdo gjë buron prej saj dhe tretet brenda saj. Pra, ku zhduken atomet, përbërësit e tyre dhe botë të tëra?

Sa herë që materia duket joshëse dhe joshëse, mbylli sytë. Shiko brenda vetes dhe medito burimin e jetës. Mund të mos shohësh asgjë dhe të mos

ndjesh asgjë, por të gjitha gjërat e dukshme burojnë nga ai burim i padukshëm (Dhe drita shkëlqen në errësirë). (Drita e qiejve dhe e tokës). Nëse vazhdon të shikosh në errësirë me përqendrim të qetë dhe të thellë, do të zbulosh atë dritë të madhe. Sepse përtej errësirës qëndron vetëdija shpirtërore dhe përtej errësirës qëndrojnë mbretëri të tjera. (Në shtëpinë e babait tim ka shumë banesa). (Dhe shtëpia e Botës së Përtejme është më e mirë dhe sa shtëpi e shkëlqyer për të drejtët!)

Mendja Universale ekziston drejtpërdrejt përtej hapësirës. Përtej vetëdijes njerëzore qëndron vetëdija e Zotit. Mjaft me këtë injorancë të pranisë së Tij. Ne duhet ta trazojmë dhe ta shkundim errësirën përmes meditimit dhe të mos ndalemi derisa ta gjejmë Atë. Atje, në Absolutin e pafund, ka perceptime të panumërta, vizione të brendshme të panumërta dhe zgjidhje për të gjitha problemet e jetës.

Të vërtetat që kam arritur t'i kuptoj përmes introspeksionit zbulojnë ligje fiziologjike që zbulohen shkencërisht përmes mjeteve të tjera. Kur i mbyll sytë, mund të shoh rrymat transparente të jetës që rrjedhin nëpër trupin tim. Mos mendoni se jeni vetëm në qetësinë që po përjetoni. Zoti është me ju dhe nuk ka arsye të mendoni se Ai nuk është. Ajri është i mbushur me muzikë që kapet nga marrësit. Kështu është edhe me Zotin. Ai është me ne në çdo moment të ekzistencës sonë. Por për të perceptuar praninë e Tij, ne duhet të

praktikojmë meditim të thellë. Nuk duhet t'i lëmë qepallat tona të mbyllen në gjumë para se të marrim edhe shenjën më të vogël se Zoti është me ne; vetëm atëherë mund të flemë të qetë dhe në paqe. Dhe ju, që dëshironi dhe dëshironi, shikoni me vëmendje në errësirë derisa të zbuloni misteret e saj të mrekullueshme.

Njëherë, isha ulur në bibliotekën time rreth orës katër të pasdites kur papritmas fryma ime u zhduk dhe gjymtyrët e mia u ngurtësuan. E gjeta veten duke dëshmuar procesin e vdekjes. Fryma dhe lëvizja dolën nga trupi im, megjithatë mbeta i vetëdijshëm. Ishte një përvojë e mrekullueshme. E pashë trupin tim dhe të gjithë natyrën si imazhe kozmike në lëvizje, të përbëra nga drita hyjnore. Dhe thirra me gëzim: "Nuk ka vdekje, Zoti im! E gjithë kjo botë nuk është gjë tjetër veçse një galeri imazhesh në lëvizje!"

Sundimtari që ulet në karrigen ose në fron mund të thotë: "Unë jam sundimtari i bindur, kokat më përkulen". Por le ta çojë vdekja atë sundimtar të bindur një nga goditjet e saj fatale dhe ai do të bëhet një gjë e së kaluarës.

Miqtë e mi, mbreti i vërtetë është ai që e do Zotin, e ndjen praninë e Tij në të gjithë krijimin dhe kujdeset për të tjerët ashtu siç kujdeset për veten e tij. Edhe vdekja nuk do t'i shkaktojë panik apo frikë, sepse ai e sheh atë si një kalim drejt mbretërisë së Zotit (ku do të qëndrojnë përgjithmonë).

Ekzistojnë tre mënyra për të zgjeruar vetëdijen njerëzore në vetëdijen kozmike. E para është mënyra sociale, ku ne e dëbojmë egoizmin nga shpirtrat tanë dhe jemi plotësisht të përgatitur për të ndihmuar njerëzit dhe për t'u shërbyer atyre që kanë nevojë. Ne duhet të jemi besnikë dhe besnikë ndaj miqve tanë dhe të ndiejmë dashuri për të gjithë ata që Zoti na ka dhënë familje, në mënyrë që të zgjerojmë kufijtë e vetëdijes sonë duke treguar shqetësim të sinqertë për të tjerët dhe duke punuar për ta. Ne mësojmë dashurinë dhe sakrificën për të dashurit tanë në jetën familjare dhe kështu arrijmë njëfarë zgjerimi në vetëdijen tonë. Por kjo nuk mjafton. Dashuria që kufizohet në një rreth të ngushtë bëhet e kufizuar dhe e paaftë për zgjerim. Kur bëhet jopersonale, rrethi i saj rritet dhe shtrirja e saj zgjerohet. Ky lloj dashurie duhet të ushqehet dhe ne duhet të përpiqemi t'u japim të gjithëve të njëjtën dashuri që ndiejmë për familjen dhe të dashurit tanë, duke punuar për të tjerët ashtu siç punojmë për veten tonë (Zoti i do ata që bëjnë mirë). Kjo është mënyra sociale për të arritur vetëdijen kozmike - mënyra e shërbimit dhe dashurisë.

Zoti na do në mënyrë të barabartë si një familje e madhe kozmike dhe pret që ne ta duam njëri-tjetrin. Nëse duam, ndiejmë lumturi; nëse nuk duam, e ndëshkojmë veten me dhimbje dhe vuajtje.

Mënyra e të menduarit në botë duhet të ndryshojë. Ne jemi të gjithë sepse natyra jonë e vërtetë është në thelb gjithëpërfshirëse.

Unë gjej gëzim duke u dhënë të tjerëve dhe përjetoj lumturinë më të madhe duke dëshmuar lumturinë e tyre. Kur i duam të tjerët dhe ndiejmë empati me ta, zbulojmë se e gjithë ekzistenca na përgjigjet. Profetët dhe figurat e mëdha na kanë treguar rrugën për të arritur vetëdijen kozmike. Kështu duhet të japim me dëshirë dashuri, shërbim dhe dhembshuri.

Një person me vetëdije universale është një person i lumtur. Ata nuk e kufizojnë dashurinë e tyre vetëm te disa të zgjedhur, duke përjashtuar të gjithë të tjerët nga rrethi i tyre i dashurisë dhe dhembshurisë. Kështu duhet ta shohim të gjithë botën si familjen tonë. Kjo vetëdije është gjithmonë me mua dhe ndiej se të gjithë më përkasin mua. Një person me vetëdije universale i do të gjithë njerëzit ashtu siç i do vëllezërit, motrat, prindërit dhe miqtë e tyre.

Rruga e dytë drejt vetëdijes kozmike është nëpërmjet vetëdisiplinës. Nuk duhet të biesh viktimë e teprimit. Të shijosh gjërat është në rregull, por zemra dhe shpirti yt nuk duhet të lidhen me to. Ata që dëshirojnë të zgjerojnë kufijtë e vetëdijes së tyre duhet të jenë të lirë në mendime dhe veprime, të sjellshëm, të butë dhe të këndshëm, të vetëdisiplinuar, duke kontrolluar dëshirat e tyre, duke shmangur skllavërinë ndaj zakoneve të dëmshme dhe duke vepruar në

përputhje me bindjet e tyre të shëndosha, të cilat janë të justifikuara moralisht dhe etikisht. Është thelbësore të kultivohet vetëkontrolli dhe të kapërcehen dualitetet e nxehtësisë dhe të ftohtit, gëzimit dhe depresionit, shëndetit dhe sëmundjes në mënyrë që të arrihet vetëdije kozmike.

Ne duhet të durojmë gjithçka pa shqetësime ose shqetësime psikologjike. Ai që nuk e lidh veten me litarët e kësaj bote, as nuk lejon që emocionet e pakontrolluara ta tundin ose të ndërhyjnë në paqen e tij shpirtërore, zotëron një kuptim të vërtetë dhe mençuri të thellë. Metoda e tretë është ajo metafizike. Kërkuesi duhet të çlirohet nga kufizimet e trupit përmes meditimit të duhur në mënyrë që të shohë horizontet më të larta të vetëdijes dhe të prekë dimensionet e tyre. Kjo arrihet vetëm duke qetësuar vorbullën e mendimeve që përplasin liqenin e shpirtit, duke krijuar valë dhe trazira brenda tij. Kur mendimet e papajtueshme qetësohen, sipërfaqja e ujit qetësohet dhe qielli dhe gjithçka që është në të shfaqen të reflektuara me qartësi dhe pastërti.

Nëse vendosni një shishe të mbyllur me ujë në një rezervuar me ujë, përmbajtja e shishes mbetet e ndarë nga uji përreth. Por nëse e hiqni vulën, uji në shishe përzihet me ujin në rezervuar. Në mënyrë të ngjashme, njerëzit e zakonshëm e distancojnë Zotin nga jeta e tyre sepse ena e vetëdijes së tyre bllokohet nga injoranca. Por sapo vula të hiqet përmes meditimit të duhur, kërkuesi përjeton paqen e Zotit si brenda ashtu edhe jashtë

trupit. Me rritjen e meditimit, paqja rritet dhe gëzimi shpirtëror ripërtërihet.

Zoti e rrethon njerëzimin nga të gjitha anët, por ata nuk e perceptojnë Atë. Ata nuk mund ta ndiejnë praninë e Tij të vërtetë brenda tyre dhe përreth tyre, përveç nëse e heqin tapën ose velin e injorancës dhe e zhytin vetëdijen e tyre në vetëdijen e Tij të shenjtë.

Nëse një person mbytet në detin e dëshirave materiale, ai do të mbytet, por nëse mbytet në oqeanin e Zotit, ai do të jetojë përgjithmonë.

Dhe kur ta gjeni Zotin, miqtë e mi, do të ndjeni kënaqësi të vërtetë dhe të qëndrueshme.

Miqësitë njerëzore mund të prishen dhe të ndërpriten, por Zoti nuk do t'ju braktisë

Edhe nëse të gjithë të braktisin dhe të braktisin, për sa kohë që Zoti është me ty, gjithçka do të jetë e jotja

Paqja, mëshira dhe bekimet e Zotit qofshin mbi ju

Yoga dhe Perceptimet e Larta

Yoga është një përmbledhje metodash shkencore për ribashkimin e shpirtit njerëzor me Hyjnoren. Ne e kemi origjinën nga Zoti dhe duhet të kthehemi tek Ai. Me sa duket, jemi ndarë prej Tij dhe duhet ta rivendosim me vetëdije unitetin tonë me Të. Yoga na mëson se si ta kapërcejmë

iluzionin e ndarjes dhe të realizojmë unitetin tonë me Zotin. Poeti anglez Milton shkroi për shpirtin njerëzor dhe se si ai mund të rifitojë lumturinë e tij. Ky është qëllimi përfundimtar i yogas: të rikuperojë parajsën e humbur të vetëdijes shpirtërore, përmes së cilës njerëzimi e di se ishte dhe mbetet .gjithmonë një me Shpirtin Hyjnor

Themelet e vërteta të fesë duhet të jenë një shkencë që të gjithë kërkuesit mund ta zbatojnë për të arritur Zotin e vetëm. Yoga është ajo .shkencë

Ekziston një nevojë urgjente për një qasje më shkencore ndaj fesë. Doktrinat e ndryshme të ngurta i kanë mbajtur njerëzit të përçarë, edhe pse një shtëpi e përçarë kundër vetvetes nuk mund të qëndrojë. Kështu, uniteti i sekteve dhe feve të ndryshme mund të arrihet vetëm kur ndjekësit dhe praktikuesit e këtyre feve arrijnë një kuptim të vërtetë të brendshëm të Zotit. Vetëm atëherë do të kemi vëllazëri të vërtetë midis njerëzimit nën .atësinë e Zotit

Të gjitha fetë e mëdha botërore flasin për domosdoshmërinë e gjetjes së Zotit dhe të vëllazërisë së njerëzimit, dhe mësimet e tyre përmbajnë themele morale dhe parime etike. Çfarë, pra, krijon ndryshimet dhe përçarjet midis këtyre feve? Është fanatizmi i verbër në mendjet e njerëzve. Ne nuk mund ta arrijmë Zotin duke u përqendruar në ngurtësinë doktrinare, por nëpërmjet njohurisë aktuale të shpirtit hyjnor. Kur njerëzit i kuptojnë të vërtetat universale që

formojnë themelet thelbësore të feve të ndryshme, të gjitha vështirësitë që lidhen me fanatizmin fetar do të zhduken. Të gjithë njerëzit janë familja ime dhe të dashurit e mi, dhe për këtë arsye unë adhuroj Zotin në të gjitha tempujt e ndërtuar në .nder të Tij

Ne duhet të fillojmë të ndërtojmë një unitet global, të modeluar sipas konceptit të Tempullit Gjithëfetar (Tempulli i të Gjitha Feve), duke respektuar të gjitha fetë që bëjnë thirrje për adhurimin e Zotit dhe i udhëzojnë ithtarët e tyre drejt Tij. Tempuj të tillë, të dedikuar për Zotin e vetëm që adhurohet nga të gjitha fetë, duhet të ndërtohen kudo, dhe unë parashikoj se kjo do të ndodhë në të ardhmen. Njerëzit e Lindjes dhe Perëndimit duhet të çmontojnë përgjithmonë - dhe të shkatërrojnë - barrierat e ngushta artificiale brenda shtëpive të Zotit. Ndërsa njerëzit arrijnë vetëdijen përmes yogas, ata do të kuptojnë se të .gjithë janë të dashur dhe të zgjedhur nga Zoti

Ky bashkim shpirtëror është i dukshëm tek të mëdhenjtë që zotërojnë vetëdije. Të verbërit nuk mund t'i udhëheqin të verbërit. Vetëm një mësues shpirtëror që e njeh vërtet Zotin mund t'u japë vërtet njohuri hyjnore të tjerëve. Për të rifituar hyjninë e dikujt, duhet të ketë një mësues të tillë të ndriçuar. Kushdo që ndjek një mësues ose udhëzues shpirtëror të vërtetë bëhet si ata, sepse një i tillë i ndriçuar punon për ta ngritur dishepullin në nivelin e vetëdijes së tij. Kur gjeta mësuesin tim të nderuar, vendosa ta imitoj atë në çdo mënyrë:

ta vendos vetëm Zotin në fronin e zemrës sime .dhe të ndaj bekimet e Tij me të tjerët

Të mençurit thonë se për të fituar njohuritë më të thella, një person duhet ta përqendrojë shikimin dhe vëmendjen e tij në syrin shpirtëror të .gjithëdijshëm

Në përqendrim të thellë, edhe një jo-yogi rrudh vetullat. Pikërisht kjo pikë është qendra e fokusit dhe vendndodhja e syrit rrethor, i cili është gjithashtu dritarja drejt depërtimit shpirtëror. Ky është "topi i kristaltë" i vërtetë në të cilin jogi shikon për të kuptuar sekretet e universit. Ata që arrijnë thellësi të mjaftueshme në përqendrimin e tyre do të jenë në gjendje të depërtojnë përmes këtij syri "të tretë" dhe të perceptojnë Zotin. Prandaj, kërkuesit e së vërtetës duhet të kultivojnë aftësinë për të çliruar vetëdijen dhe perceptimin e tyre përmes këtij syri të tretë. Praktika e yogës ndihmon dishepullin të hapë syrin e vetëm të .vetëdijes intuitive

Vështrimi, ose njohuria e drejtpërdrejtë, nuk mbështetet në asnjë informacion shqisor. Kjo është arsyeja pse shpesh quhet aftësi intuitive (shqisa e gjashtë). Të gjithë e zotërojnë këtë shqisë të gjashtë, por shumica e njerëzve nuk punojnë për ta zhvilluar atë. Megjithatë, pothuajse të gjithë kanë pasur një përvojë intuitive. Ndoshta kanë një ndjesi se diçka do të ndodhë, dhe pastaj kjo ndodh .pavarësisht mungesës së ndonjë prove shqisore

Është thelbësore të kultivohet depërtim i drejtpërdrejtë dhe i brendshëm ose vetënjohje, sepse ai që e di vërtet se Zoti është i sigurt në vetvete. Ata e dinë, dhe e dinë që e dinë. Ne duhet të jemi po aq të sigurt për praninë e Zotit sa jemi për shijen e fiqve ose rrushit. Unë ndërmora detyrën e prezantimit të të tjerëve me Zotin vetëm pasi mësuesi im më tregoi rrugën drejt harmonisë së përsosur me Të, dhe pasi kisha përjetuar praninë e Tij dhe kisha kuptuar ekzistencën e Tij .brenda meje

Perëndimi ka qenë gjithmonë i preokupuar me ndërtimin e kishave dhe katedraleve madhështore për adhurim, por këto struktura masive dhe madhështore rrallë i ndihmojnë ata që kërkojnë Zotin ta gjejnë Atë. Në Lindje, fokusi është në kultivimin e njerëzve me njohuri hyjnore. Megjithatë, këta individë të ndriçuar nuk janë gjithmonë të arritshëm për kërkuesit shpirtërorë, pasi ata shpesh qëndrojnë në vende të largëta dhe të izoluara. Prandaj, qendrat shpirtërore janë thelbësore, ku njerëzit mund të përjetojnë praninë hyjnore dhe mësuesit e ndriçuar mund t'i ndihmojnë ata në këtë. Si mund të fitojë dikush njohuri hyjnore nga një mësues që nuk e njeh Zotin? Mësuesi im më bindi për domosdoshmërinë e njohjes së Zotit përpara se të përpiqet t'u flasë të tjerëve për Të, dhe zemra ime mbushet me mirënjohje për udhëzimin e tij. Vërtet, ai ishte një !me Zotin

Zoti duhet të perceptohet së pari në trupin fizik dhe çdo kërkues duhet t'i përsosë mendimet e tij çdo ditë, duke vendosur në altarin e shpirtit të tij lulet e pafajshme dhe aromatike të dashurisë së pastër dhe të shenjtë. Kushdo që e gjen Zotin brenda tij, do ta perceptojë gjithashtu praninë e Tij në çdo tempull, kishë, xhami, faltore dhe tubim ku hyn.

Yoga e shndërron teologjinë teorike në përvojë praktike

Të duash Zotin me gjithë zemër do të thotë ta largosh mendjen nga shqisat dhe t'ia ofrosh Zotit. I gjithë fokusi i qenies së dikujt duhet t'i ofrohet Zotit në meditim. Çdo kërkues i Zotit duhet të mësojë ta përqendrojë mendjen e tij. Një lutje e shqiptuar ndërsa mendja e dikujt është njëkohësisht e zënë me gjëra të tjera është e pasinqertë dhe e papranueshme për Zotin. Mësuesit e jogës thonë se për të gjetur Zotin, së pari duhet ta kërkosh Atë me gjithë mendjen dhe me përqendrim të plotë të mendimit.

Disa thonë se indianët janë më të përshtatshëm se të tjerët për të praktikuar jogën dhe se joga nuk është për të gjithë. Kjo është e pavërtetë. Shumë njerëz sot janë në gjendje të praktikojnë jogën më shumë se indianët, sepse përparimet shkencore i kanë siguruar njerëzimit kohë të lirë të mjaftueshme. Lindja duhet të përdorë më shumë nga teknologjitë e përparuara të Perëndimit për ta bërë jetën më të lehtë dhe më të përmbushur, dhe Perëndimi duhet të mësojë nga Lindja metodat praktike dhe metafizike të

jogës në mënyrë që të gjithë të mund të gjejnë rrugën e tyre drejt Zotit. Yoga nuk është një sekt fetar, por një shkencë universale, praktike dhe e zbatueshme përmes së cilës mund ta gjejmë Zotin.

Yoga është për të gjithë: si për perëndimorët ashtu edhe për lindorët. Nuk mund të thuhet se telefoni nuk është për Lindjen thjesht sepse u shpik në Perëndim. Në mënyrë të ngjashme, praktikat e yogas të zhvilluara në Lindje nuk janë ekskluzive për Lindjen, por janë në dobi të të gjithë njerëzimit.

Pavarësisht nëse një person lind në Indi apo kudo tjetër në botë, ai një ditë do të vdesë. Por një person mund të humbasë veten në Zot çdo ditë, edhe nëse vetëm për disa momente, Yoga ofron metodën dhe aftësinë për ta bërë këtë.

Qeniet njerëzore jetojnë në trup si të burgosur në robëri, dhe kur koha e tyre mbaron, ata vuajnë turpin e dëbimit. Dashuria për trupin nuk është gjë tjetër veçse dashuria për burgosjen. Meqenëse jemi mësuar të jetojmë në kafazin fizik, kemi harruar kuptimin e lirisë së vërtetë. Nuk ka justifikim për të mos kërkuar liri. Zbulimi i vetes dhe të kuptuarit e natyrës së përjetshme të dikujt është jetik për çdo qenie njerëzore. Yoga ndriçon rrugën.

Shpirti duhet të ngjitet përsëri te Zoti

Përpara se të ekzistonte universi, ekzistonte vetëdija universale. Çfarë është vetëdija universale ose kozmike? Është Shpirti Absolut, ose Zoti i pafund dhe i pakufishëm, përjetësisht i pranishëm, i vetëdijshëm dhe lumturi gjithnjë e më e

ripërtëritshme, i fshehur pas të gjitha formave, formave dhe fenomeneve kozmike. Kur krijimi erdhi në ekzistencë, vetëdija kozmike u manifestua në universin material si vetëdije shpirtërore, pasqyrimi i pastër i mendjes dhe vetëdijes së Zotit, i pranishëm dhe i fshehur në të gjithë krijimin. Kur vetëdija shpirtërore zbriti në trupin fizik të njeriut, ajo u bë një shpirt ose vetëdije sublime: një lumturi hyjnore, përjetësisht e pranishme, e vetëdijshme dhe gjithnjë e ripërtëritshme, që ekziston individualisht brenda strukturës fizike. Kur shpirti njerëzor bashkohet me trupin, ai manifestohet si vetëdije ose ego. Yoga mëson se shpirti duhet të ngjitet në shkallët e vetëdijes për të arritur shpirtin .hyjnor

Sekreti i lumturisë: të ndjesh praninë hyjnore

Është krejtësisht në rregull të shijosh jetën; lumturia e vërtetë qëndron në moslidhjen me asgjë. Shijo aromën e një luleje, por përpiqu ta shohësh Zotin në të. I kam mbajtur shqisat e mia të vetëdijshme në mënyrë që, duke i përdorur ato, të mund të mendoj gjithmonë për Zotin dhe të ndiej praninë e Tij në zemrën time. "Sytë e mi u krijuan për të parë bukurinë Tënde kudo, o Zot. Veshët e mi u formuan për të dëgjuar zërin Tënd gjithëpërfshirës". Kjo është joga: bashkimi me Zotin. Nuk ka nevojë të shkosh në pyll për ta gjetur Atë. Zakonet e kësaj bote do të na lidhin kudo që të jemi derisa të çlirohemi prej tyre. Jogi di si ta gjejë Zotin në shpellën e zemrës së tij. Kudo që të shkojë, ai mbart me vete vetëdijen e bekuar të .pranisë hyjnore

Njerëzimi jo vetëm që ka zbritur në nivelin e vetëdijes shqisore, por është bërë edhe skllav i gjendjeve të çuditshme të vetëdijes shqisore, siç janë grykësia, zemërimi dhe zilia. Njerëzimi duhet të çlirohet nga këto papastërti dhe devijime për të gjetur Zotin. Si lindorët ashtu edhe perëndimorët duhet të çlirohen nga kjo skllavëri shqisore. Një person i zakonshëm mund të zemërohet sepse nuk i është shërbyer kafe, i bindur se kjo privim do t'i shkaktojë dhimbje koke! Yogi i përsosur është një qenie njerëzore e çliruar.

Secili ka potencialin të jetë jogi kudo që të jetë tani. Por ne kemi tendencë të mendojmë se çdo gjë përtej horizontit të jetës dhe zakoneve tona të zakonshme është e çuditshme dhe e vështirë për t'u arritur.

Praktika e jogës jep liri. Disa jogistë e çojnë shkëputjen dhe asketizmin në ekstrem. Ata thonë se duhet të flemë në një shtrat me gozhda pa u shqetësuar dhe përshkruajnë forma të tjera të disiplinës fizike që nuk kanë bazë në mësimet islame. Është e vërtetë që dikush që mund të ulet në një shtrat me gozhda dhe prapë të mendojë për Zotin tregon forcë të jashtëzakonshme mendore. Por bëma të tilla të jashtëzakonshme janë të panevojshme; dikush thjesht mund të ulet në një karrige ose në një shtrat të rehatshëm dhe të meditojë për Zotin.

Mjeshtri i jogës Patanjali thotë se çdo qëndrim fizik që lejon që shtylla kurrizore të mbahet drejt është i përshtatshëm për meditim, domethënë për

fokus jogik te Zoti. Nuk është e nevojshme të kryhen kthesa kontorcionale për të praktikuar ushtrime që kërkojnë qëndrueshmëri dhe fleksibilitet të jashtëzakonshëm fizik, siç është Hatha yoga. Zoti është qëllimi përfundimtar dhe ndjenja e pranisë së Tij është ajo për të cilën duhet të përpiqemi dhe të punojmë për ta arritur. Bhagavad Gita thotë: "Ai që është plotësisht i zhytur në Zot dhe i zhytur në Të është më i ekuilibruari nga të gjithë."

Jogistët indianë kanë demonstruar papërshkueshmërinë e tyre të plotë ndaj të ftohtit dhe nxehtësisë ekstreme, ose ndaj pickimeve të mushkonjave dhe insekteve të tjera bezdisëse. Këto cilësi nuk janë parakushte për t'u bërë jogist, por më tepër atribute natyrore të një praktikuesi të aftë. Mundohuni të eliminoni ose toleroni elementët e pakëndshëm nëse është e nevojshme, pa u shqetësuar psikologjikisht. Nëse dikush mund të jetë i pastër, nuk ka nevojë të jetë i ndyrë. Mund të jetë po aq i lidhur me jetesën në një kasolle të vogël sa është me jetesën në një pallat të madh. Faktori më i madh në arritjen e suksesit shpirtëror është zelli dhe këmbëngulja. Në të vërtetë, korrja është e bollshme, por pak janë të gatshëm ta korrin atë! Njerëzit e kësaj bote kërkojnë dhuratat dhe favoret e Zotit, por të mençurit kërkojnë vetë Dhuruesin.

Kushdo që dëshiron të bëhet jogi duhet të meditojë. Me t’u zgjuar në mëngjes, jogi nuk mendon së pari për ushqimin për të ushqyer trupin

e tij, por përkundrazi i ofron shpirtit të tij nektarin e bashkimit hyjnor. I mbushur me frymëzimin e meditimit të thellë, ai mund të kryejë të gjitha detyrat e tij të përditshme me gëzim dhe pritje. Zoti e krijoi këtë tokë ashtu siç është qëllimisht. Plani i Tij është që njerëzimi të punojë drejt përmirësimit të botës. Perëndimorët priren drejt ekstremit të ndjekjes së vazhdueshme të komoditeteve të reja dhe të përmirësuara materiale, ndërsa lindorët priren drejt ekstremit të të qenit të kënaqur me atë që kanë. Ka diçka të dëshirueshme në shpirtin impulsiv perëndimor dhe shpirtin e qëllimshëm lindor, dhe ne duhet të .gjejmë një rrugë të mesme midis të dyjave

Meditimi krijon jogin

Për të gjetur Zotin, duhet të meditosh çdo mëngjes dhe mbrëmje, dhe sa herë që është e mundur gjatë ditës. Përveç kësaj, është e rëndësishme që personi që aspiron të meditojë t'i kushtojë disa orë çdo ditë jave meditimit. Kjo nuk është e paarsyeshme. Disa njerëz i ndjekin hobet e tyre për orë të tëra çdo ditë pa u lodhur ose pa u mërzitur. Ata që dëshirojnë të bëhen më të përparuar shpirtërisht duhet t'i kushtojnë më shumë kohë Zotit. Ne duhet ta bëjmë Zotin të ndiejë se e duam Atë mbi të gjitha. Kur dikush bëhet i aftë në meditim dhe është në gjendje të zhytet në vetëdije më të lartë, nuk do të ketë nevojë për më shumë se pesë orë gjumë në ditë. Mund të përdorësh disa orë të natës, herët në mëngjes dhe festat për vetëanalizë dhe meditim

mbi Zotin. Në këtë mënyrë, kushdo, madje edhe personi më i angazhuar dhe i zënë, mund të bëhet jogi - nëse dëshiron - pa pasur nevojë të veshë çallmë ose të rrisë flokët e gjatë.

Vendet e adhurimit janë qelizat, dhe mjalti është njohuria e sigurt se qenia njerëzore është një shpirt dhe është një me Zotin. Është e vërtetë që Zoti është i pranishëm në të gjitha vendet e adhurimit, por vetëm shkuarja në ato vende të shenjta nuk mjafton për ta bindur Zotin të zbulojë Vetveten. Vizitat e shpeshta në vendet e adhurimit janë të mira, por meditimi i përditshëm është më i mirë, dhe të dyja duhet të bëhen së bashku, sepse shkuarja në vendet e adhurimit sjell në mënyrë të pashmangshme frymëzim, ndërsa meditimi i përditshëm çon në përparim më të madh shpirtëror. Kur zemra e kërkuesit digjet nga zelli, dhe kur ai shqipton lutje pas lutjeje, Zoti i përgjigjet thirrjes së tij.

Ky përkushtim i palëkundur është thelbësor për ta gjetur Atë. Për të qenë një jogi dhe njëkohësisht për të mbajtur ritmin me frymën dhe kërkesat e kohës, duhet të meditosh në shtëpi, të disiplinosh veten dhe të përmbushësh të gjitha detyrat nga dashuria dhe shërbimi ndaj Zotit. Dëshira ime më e madhe është të ndërtoj tempuj për Zotin në shpirtrat e njerëzve dhe të dëshmoj buzëqeshjen rrezatuese të Zotit në fytyrat e tyre. Arritja më e madhe në jetë është që një person t'i kushtojë një tempull Zotit brenda shpirtit të tij. Kjo mund të arrihet lehtësisht dhe pikërisht për këtë

qëllim erdhi në botë njohja e vetvetes. Kushdo që e fronëson Zotin në shpirtin e tij është një jogi dhe mund të thotë me mua se joga është për Lindjen, Veriun, Jugun dhe Perëndimin. Është për të gjithë njerëzit pa përjashtim. Shtigjet teologjike janë rrugë dytësore, ndërsa rruga e jogës është autostrada që të çon në pallatin e lumturisë hyjnore, nga e cila, pasi të arrish, nuk largohesh .kurrë

Paqja qoftë mbi ty

fara shpirtërore

Më mëso, o Zot, të jem i guximshëm dhe i guximshëm, me vendosmëri dhe këmbëngulje, duke marrë masa paraprake dhe duke qenë i kujdesshëm.

Zoti është në zemrën time dhe përreth meje, duke më ruajtur dhe duke më mbikëqyrur. Prandaj, unë do ta largoj errësirën e frikës që fsheh dritën e Tij udhërrëfyese nga unë dhe më bën të pengohem në errësirën e gabimeve.

***

Ne bëhemi si ata me të cilët ulemi dhe shoqërohemi, jo vetëm përmes bisedave dhe ndërveprimit, por edhe përmes vibracioneve magnetike të padukshme që ato lëshojnë. Kur hyjmë në fushën e tyre magnetike, ndikohemi në mënyrë të pavetëdijshme nga magnetizmi i tyre. Prandaj, është shumë e rëndësishme që ata që

dëshirojnë rritje shpirtërore të shoqërohen me ata që kanë prirje shpirtërore, në mënyrë që të inkurajohen, të ruajnë entuziazmin e tyre dhe të ushqejnë dëshirën e tyre për Zotin.

***

Ata me njohuri të ndriçuara mbledhin trëndafilat e së vërtetës dhe punojnë për të ndriçuar dhe zbukuruar shpirtrat me cilësi fisnike në mënyrë që të hyjnë në parajsën e mençurisë.

***

Dashuria jote, o Zot, është e mjaftueshme për gjithçka

***

Edhe pse dashuria kozmike del nga dritaret e vogla të dashurisë shumëplanëshe njerëzore, në momentin që mendon se e ke parë, ajo lëviz përpara dhe vazhdon të lëvizë derisa të jesh në gjendje ta shohësh tërë qenien e saj përmes dritares së vetëdijes tënde kozmike.

***

Është më mirë për ne të ulemi së bashku dhe të diskutojmë mendimet tona me mendje të hapura dhe respekt të ndërsjellë, duke kujtuar se njerëzit e mençur nuk grinden, por diskutojnë me qetësi dhe racionalitet.

***

Një person duhet ta stërvitë veten dhe anëtarët e familjes së tij që të përmbahen nga thashethemet për të tjerët ose të flasin keq për ta, dhe në vend të kësaj të përqendrohet në vetëpërmirësimin dhe korrigjimin e gabimeve të veta. Nuk duhet t'i urrejmë të tjerët thjesht sepse

janë të ndryshëm nga ne, ose sepse mendimet e tyre ndryshojnë nga tonat, as nuk duhet të këmbëngulim që bindjet tona janë të vetmet të sakta.

***

O burim dashurie, le të ndiejmë se zemrat tona janë të mbushura dhe etja jonë është shuar nga bollëku i vazhdueshëm i dashurisë sate.

***

Një person duhet të mësojë të dëgjojë më shumë sesa të flasë, të ulet në heshtje dhe të shijojë shoqërinë e të tjerëve.

***

Kur e përqendroni dritën e diellit përmes një lente zmadhuese në një pikë të vogël, ajo prodhon nxehtësi, dhe kjo nxehtësi mund të ndezë dru, pëlhurë, letër dhe materiale të tjera.

Në mënyrë të ngjashme, kur mendja është e përqendruar me saktësi, energjia e saj e përqendruar mund të djegë të këqijat dhe rrënjët e dyshimit që fshihen pas çdo dështimi dhe ta bëjë dritën e mençurisë të shkëlqejë me shkëlqim dhe shkëlqim.

Kur mendja përputhet me Zotin, burimin e çdo mirësie dhe origjinën e çdo fuqie të bekuar, ajo bëhet e vetëdijshme për praninë hyjnore dhe zotëron të gjithë elementët e suksesit. Këta elementë janë të lidhur ngushtë me fuqinë e pamasë të Zotit, të aftë të krijojë arsye dhe mundësi të reja për sukses në çdo fushë.

***

Kur guaska e dhimbjes dhe konfuzionit bien rreth meje, më lejo, o Zot, të ndihem i sigurt dhe i mbrojtur në fortesën e pathyeshme të pranisë Tënde mbrojtëse.

***

Dashuria është himni i zemrës që shpirti i këndon Zotit

***

Etja ime kronike mund të shuhet vetëm nga prekja Jote e bekuar mbi shpirtin tim, i cili digjet nga dëshira për Ty. Stuhia e dëshpërimit është qetësuar, erërat e pashpresës janë qetësuar dhe pikat e paqes Tënde kanë lagur çdo fije të qenies sime, duke e mbushur zemrën time me kënaqësi, dhe tani unë këndoj dhe këndoj emrin Tënd të bekuar.

O Zot, më bëj një zog të parajsës që gjen kënaqësi vetëm duke pirë nga burimet e Tua shëruese që rrjedhin nga qiejt e pranisë Sate më të shenjtë kudo.

***

E vërteta vjen së pari në vetëdijen tonë si pikat e holla e të kthjellëta të vesës [mbi petale trëndafili]

Pavarësisht se sa i vogël dhe modest mund të jetë roli juaj në shfaqjen e jetës, rëndësia e tij është e barabartë me atë të roleve më të mëdha për sa i përket kontributit në suksesin e shfaqjes.

***

Më lejo, o Zot, t'i shoh ligjet e virtytit jo me tmerr dhe ankth, por me ngushëllim dhe dashuri. Dhe më lejo të kujtoj se virtyti, parimet e të cilit

mund të jenë të vështira për t'u ndjekur në fillim, në fund të fundit më vendos një kurorë lumturie dhe kënaqësie mbi kokë kur ligjet e tij ndiqen.

Dhe më ndihmo, Zot, të mos harroj atë të keqe që premton disa kënaqësi dhe nostalgji në fillim, sjell pas saj shumë pikëllim dhe mjerim.

***

Dashuria njerëzore duhet të zgjerohet dhe të shtrihet drejt dashurisë hyjnore

Dashuria hyjnore përpiqet të shprehet në shpirtrat njerëzorë përmes kanaleve dhe shprehjeve të ndryshme të dashurisë martesore dhe prindërore dhe dashurisë së miqve për njëri-tjetrin.

Marrëdhëniet e shumta dhe të larmishme në familje dhe shoqëri janë motive të domosdoshme për pastrimin e dashurisë njerëzore nga papastërtitë dhe transformimin e saj në dashuri të pastër shpirtërore.

Afirmime:

Me agimin e çdo dite, do t'i mbuloj të gjithë ata që takoj me valë gëzimi.

Do të jem një rreze dielli mendore për këdo që kalon rrugën time

Do të ndez qirinj buzëqeshjesh në zemrat e të trishtuarve dhe të mjerëve

***

Ne nuk ishim të destinuar të jetonim në shkretëtirën e dëshirave shterpë dhe në mjerimin e shpresave që veniten. Na ndihmo, o Zot, të thyejmë zinxhirët që na lidhin dhe të hapim rrugën tonë me vendosmëri të palëkundur, përmes

shkretëtirës së kufizimeve, drejt tokës së re të lumtur.

***

Zot, më lejo të ndiej afërsinë tënde dhe praninë tënde në thellësitë e ndjenjave të mia, dhe më lejo të kuptoj se mençuria jote e ndritshme mbështet të kuptuarit tim, dhe se jeta ime është një manifestim i jetës sate unike dhe të veçantë.

***

Mizoria është një sëmundje shpirtërore dhe kushdo që kënaqet me veprime ose ndjenja mizore i sjell vetes pakënaqësi dhe dëmton sistemin e tij nervor.

***

Zemra është qendra e ndjenjave dhe nuk duhet të ndërhyhet në zemrën e një personi tjetër.

***

Zoti është pasuria ime e vërtetë dhe unë jam i pasur nëpërmjet Tij

***

Natyra harmonike me fjalë:

Vetëdisiplinë

Të duash të tjerët

Mirësia ndaj kafshëve

Dashuria për cilësitë e mira

Dashuria për paqen dhe qetësinë

Dashuria e të mëdhenjve

Të tregosh dhembshuri ndaj të varfërve dhe nevojtarëve dhe t'i ndihmosh ata

Ndershmëri automatike pavarësisht pasojave

Kryerja e detyrës nga dashuria për detyrën dhe respekti për të

Dashuria për drejtësinë dhe reformën

Të shijosh shijen letrare dhe të bësh atë që duhet bërë

Vetërespekt

Modesti

Raka

Besnikëria

Kalorësia

durim

Toleranca

Ajo gjurmon gjurmët e shpirtrave të mëdhenj dhe mendjeve të ndriçuara

Ndershmëri

Fitnes

mirësi

Thjeshtësi dhe qartësi

Bilanci

Ndjenjat shpirtërore

Kënaqësi

Një dashuri për pastërtinë fizike dhe pastërtinë intelektuale

Përulësia dhe shmangia e arrogancës

Dashuria për mirësinë

Drejtësi

Duke kujtuar mirësinë e treguar ndaj atyre që e meritojnë

Respekt për gjërat e shenjta

Nga broshura: Grafiku Psikologjik

***

Ndjesitë shpirtërore mund të përjetohen duke e stërvitur mendjen për të shijuar virtytet e

mendimeve të bukura në sferën e fshehur brenda njeriut.

O Zot, dashuria që rrjedh nga zemrat njerëzore më ka tunduar të kërkoj burimin e dashurisë së pastër tek Ti

Në qetësinë e shpirtit tim, përulem me përulësi para pranisë Tënde gjithëpërfshirëse, duke e ditur se Ti gjithmonë më udhëzon në shtigjet e vetëdijes.

Do të të kërkoj, o Zoti im, derisa të të gjej, dhe kur të të gjej, do t'i pranoj me mirënjohje të gjitha bekimet dhe të mirat që më ke dhënë.

Në vetminë e mendimeve të mia, dëshiroj shumë, o Zot, të dëgjoj zërin Tënd. Dëbo nga unë makthet e zërave të ashpër që ende fshihen në palosjet e kujtesës sime. Dua ta dëgjoj zërin Tënd të qetë dhe melodioz përgjithmonë në qetësinë e shpirtit tim.

***

O Zot, lejo që shirat e mëshirës Sate të bien mbi shpirtrat tanë dhe të lajnë baltën e injorancës që i ka kapur, në mënyrë që ata të rifitojnë pastërtinë dhe transparencën e tyre dhe të shkëlqejnë me dritën Tënde hyjnore.

***

Qoftë në shpella malore apo në mes të rrugëve të ngarkuara, apo në xhunglat e jetës moderne, kudo që të shkojmë dhe kudo që të kthehemi, në lindje dhe perëndim, në veri dhe në jug dhe kudo, le të ndiejmë, o Zot, afërsinë tënde në mënyrë që zemrat tona të qetësohen nga prania jote mbrojtëse.

***

Le të jemi si lulet dhe trëndafilat, dhe le të shpërndajmë petale butësie dhe mirësie kur keqkuptohemi, sepse me vetëkontroll dhe sjellje të duhur do të kuptojmë se jemi një pjesë integrale e së mirës së përgjithshme.

***

Pi sa të ngopesh nga ujërat e paqes që rrjedhin nga burimet e rrethanave të favorshme dhe nga vendosmëria jote për të pasur një pikëpamje pozitive dhe për të mbajtur qëndrime konstruktive.

Mos e kërko lumturinë vetëm në rroba elegante, ushqim të shijshëm, mobilje luksoze, luks dhe kënaqësi, sepse këto gjëra do ta fshehin lumturinë tënde pas pamjes së jashtme. Përkundrazi, lejo që imagjinata jote të fluturojë mbi mbretërinë e ideve të pakufizuara.

***

Në fakt, të gjithë vuajnë, në një farë mase, nga problemi i zemërimit, përveç nëse kanë arritur një fazë të avancuar të vetëdijes, një fazë ekstaze shpirtërore ose një gjendje qetësie.

Zemërimi - në çfarëdo forme që merr - rrjedh nga pamundësia për të përmbushur një dëshirë. Në mungesë të gëzimit të brendshëm që lind nga lidhja e shpirtit me burimin e tij hyjnor, njeriu përpiqet të përmbushë dëshirat e tij përmes kënaqësive sensuale që janë në thelb të pakëndshme duke pasur parasysh përkohshmërinë e tyre dhe pasojat shpesh të pashëndetshme.

Ato dëshira shpesh gjenerojnë frustrim dhe më pas zemërim, gjë që çon në shkatërrimin e vetëdijes shpirtërore.

Mënyra më efektive për të kapërcyer zemërimin është të adresosh shkakun e tij rrënjësor: dëshirat. Sa më shumë dëshira të ketë, aq më shumë frustrime do të ketë.

Është e pamundur të përmbushen të gjitha dëshirat sepse dëshirat janë të pangopura dhe të pakufizuara. Sa më shumë përpiqemi të përmbushim një dëshirë, aq më shumë lidhemi me të, dhe sa më e fortë është lidhja jonë, aq më e madhe është dhimbja jonë kur privohemi nga gjithçka që do të kënaqte dëshirat tona.

***

Suksesi, një jetë e rehatshme, shërimi i sëmundjeve të pashërueshme dhe kontrollimi i zakoneve, të gjitha këto mund të arrihen dhe arrihen.

Nëse i keni shteruar të gjitha metodat dhe përpjekjet materiale dhe i keni gjetur të padobishme, hapni derën e brendshme dhe fuqia shpirtërore do të rrjedhë brenda dhe do të dëbojë të gjitha dobësitë, dështimet dhe frustrimet.

Nëse kërkoni ndihmën e Zotit në meditim dhe përqendrim të thellë e të qetë, do të zbuloni një rezervuar të pashtershëm force shpirtërore.

Zoti është i paanshëm dhe u përgjigjet të gjithë atyre që kërkojnë sinqerisht ndihmën e Tij

Kur e gjeta Zotin brenda vetes, e gjeta Atë kudo

Që kur isha fëmijë kam pasur një mall të madh për Të, dhe një herë, kur isha djalë i vogël, i shkrova një letër. Po, i shkrova një letër Perëndisë dhe e titullova si më poshtë:

"Për Zotin në Qiell" dhe e vendosa në kutinë postare

Kur i shkruajmë dikujt, presim një përgjigje. Kur nuk mora përgjigje, derdha lot me shumicë. Por përgjigjja më në fund erdhi tek unë, jo përmes fjalëve të shtypura në letër, por në një vizion të mrekullueshëm e të ndritshëm.

Gjithkush mund të marrë një përgjigje nga Zoti nëse përpjekja është serioze dhe përpjekja është e vazhdueshme.

Nëse ia drejtoni pyetjet tuaja Zotit, i mbështjellni ato me ndjenjë të thellë dhe i dërgoni me postën e meditimit, atëherë sinqerisht dhe me siguri do të merrni përgjigjen.

***

Paqja buron nga brenda shpirtit; është mjedisi i brendshëm i bekuar në të cilin lulëzon dhe lulëzon lumturia.

***

Njerëzit pranojnë me lehtësi shumë nocione iluzore të kufizimeve pa vënë në pikëpyetje serioze, duke i lejuar kështu këto nocione të kontrollojnë jetën dhe fatin e tyre. Mendimtarët nuk e pranojnë lehtësisht status quo-në; përkundrazi, ata përpiqen ta ndryshojnë atë, dhe kjo është pikërisht ajo që e bën të mundur progresin.

***

Mendimtarët sodisin përreth tyre dhe mahniten nga ajo që shohin. Ata shikojnë nga afër dhe pyesin veten pse gjërat ndodhin ose nuk ndodhin në një mënyrë të caktuar.

***

Përveç të ngrënit, të fjeturit dhe të punuarit, nga një person pritet të marrë diçka me vlerë nga kjo jetë.

***

Egoizmi duhet të zhduket dhe kjo mund të arrihet duke kultivuar altruizmin. Ne duhet të kujdesemi për të tjerët dhe mënyra më e mirë për ta mësuar këtë është përmes shembullit të mirë.

Është e vështirë të shijosh begati dhe një jetë të rehatshme në një epokë egoizmi dhe lakmie. Kur mund të themi: "Bekimet e Zotit janë për mua dhe për ty gjithashtu", kjo botë do të jetë një vend më i mirë.

***

Kur ecim nëpër rrugët e qytetit, e gjejmë veten të rrethuar nga mure, por kur hipim në një aeroplan, të gjitha barrierat zhduken dhe shohim një hapësirë të pandarë. Në mënyrë të ngjashme, kur ecim nëpër një qytet izolimi dhe mendjengushtësie, ndihemi të kufizuar nga ide dogmatike të ngurta dhe të kufizuara. Por kur hipim në një aeroplan të hapur dhe horizontesh të gjera, shohim një hapësirë të pakufizuar vëllazërie dhe dashurie njerëzore.

***

Personi që rrëshqet në shtigjet e pjerrëta të së keqes nuk ndjen rezistencë, por sapo përpiqet të

kundërshtojë zakonet e dëmshme dhe tendencat e gabuara duke miratuar ligje shpirtërore të vetëkontrollit, ai zbulon se tundime të panumërta janë zgjuar për të luftuar përpjekjet e tij dhe për të penguar përpjekjet e tij fisnike.

***

Ndonjëherë mendimet janë më efektive se fjalët. Mendja njerëzore është transmetuesi dhe marrësi më i fuqishëm nga të gjithë. Nëse transmetoni vazhdimisht mendime pozitive, të mbushura me dashuri, ato mendime do të kenë një ndikim pozitiv tek të tjerët. Në mënyrë të ngjashme, nëse projektoni mendime të ngarkuara me zili ose urrejtje, të tjerët do t'i pranojnë ato mendime dhe do të përgjigjen me të ngjashme.

I lutem Zotit t'i mbështesë përpjekjet tuaja me forcën dhe bekimet e Tij. Nëse lutja është e sinqertë dhe qëllimet janë të pastra, ndryshimi i dëshiruar do të ndodhë me ndihmën e Zotit.

***

Jehonat e vitit të kaluar, me hidhërimet dhe të qeshurat e tij, janë zbehur, dhe tani jehona e himnit të Vitit të Ri këndon inkurajuesisht, duke lajmëruar shpresën dhe duke pëshpëritur :

"Riformësoje jetën tënde në mënyrë të përsosur. Braktis barërat e frikërave të vjetra. Dhe nga kopshti i shkretë i së kaluarës, mblidh dhe ruaj vetëm farat e gëzimeve, arritjeve, shpresave, mendimeve dhe veprave të mira, dhe dëshirave fisnike e të larta."

Në tokën e vesës së çdo dite të re, mbillni ato fara të fuqishme, ujitini ato dhe kujdesuni për to

derisa të rriten dhe të mbushin jetën tuaj me përfitimet e rralla të lulëzimit.

Viti i ri pështpërit:

"Zgjojeni shpirtin, të robëruar nga zakonet, dhe nxiteni atë të ndërmarrë përpjekje të reja dhe të dobishme. Mos pushoni kurrë së provuari dhe mos pushoni derisa të arrini lirinë e përjetshme dhe të kapërceni karmën (ndjekjen dhe ndjekjen e vazhdueshme të pasojave të veprimeve të së kaluarës)"

Me një mendje të freskët dhe të dehur nga gëzimi që përtërihet vazhdimisht, le të gëzohemi së bashku dhe të ecim dorë për dore drejt shtëpisë qiellore nga e cila nuk do të dalim më kurrë.

***

Zemërimi dhe kujtesa e elefantit

Ata që dëshirojnë paqe të brendshme duhet të kuptojnë se si gjenerohet zemërimi dhe shpesh shkakton pasoja të tmerrshme.

Për shkak të humbjes së ekuilibrit të brendshëm të shkaktuar nga zemërimi, shumë njerëz janë kthyer kundër vullnetit të tyre në kriminelë dhe vrasës të etur për gjak.

Pengimi i dëshirave verbon mendjen. Kur mjegulla e dëshirave pushton mendjen e një personi, ai humbet ndjenjat dhe sillet në një mënyrë të papërshtatshme për një qenie njerëzore fisnike.

Humbja e arsyes ngatërron aftësinë e lindur për të dalluar gjërat që janë forca lëvizëse pas çdo veprimi të shëndoshë dhe qëllimi të mirë.

Kur timoni i automjetit mendor të një personi prishet, ai në mënyrë të pashmangshme do të pësojë një aksident dhe mund të gjendet në një llogore dhimbjeje dhe mjerimi.

Për shembull: Burri po nget makinën i lumtur dhe, rrugës për në park, gruaja e tij i kërkon të ndryshojë drejtim për të shkuar në shtëpinë e prindërve të saj në vend që të shkojë në park, dhe këtu lumturia e tij shndërrohet në zemërim.

E zgjodha këtë shembull sepse është një dukuri e zakonshme. Në raste normale, rezultati është ose që burri refuzon kërkesën e gruas së tij ose pranon me pakënaqësi dhe pakënaqësi, dhe kjo është ajo që ndodh përgjithësisht. Në të dyja rastet, zemërimi mbizotëron, atmosfera bëhet e tensionuar dhe paqja prishet.

Në disa raste, zemërimi mund të shndërrohet në një tragjedi për ata me temperament të dhunshëm. Zemërimi mund të ndikojë në kujtesë, ose shoferi mund të harrojë të ngasë me kujdes dhe vëmendje, ose mund të neglizhojë të zbatojë sinjalet e trafikut, duke rezultuar në një përplasje ose, Zoti na ruajt, vdekje.

Si përfundim, zemërimi e bllokon timonin e vullnetit në qerren e jetës dhe e pengon atë të arrijë qëllimet e tij materiale dhe shpirtërore.

Kujtesa e elefantit:

Aftësia e quajtur "kujtesë" është një dhuratë nga Zoti për njerëzimin, dhe çfarë bekimi i madh që është! Kujtesa u është dhënë edhe kafshëve; pa të, ato nuk do të ishin në gjendje t'i njihnin të vegjlit e tyre. Disa kafshë kanë kujtesë të

shkëlqyer, siç ilustron historia e mëposhtme për një elefant.

Ndërsa një elefant gjigant po transportonte dru, siç bëjnë shumë elefantë të stërvitur në Lindje, një djalë iu afrua, e shpoi me gjilpërë në feçkë dhe iku me vrap.

Një vit kaloi pas atij incidenti dhe i njëjti elefant takoi të njëjtin djalë në rrugë. Ishte një moment relativisht i përshtatshëm për elefantin që të merrte hak. Kështu, e mbështolli feçkën e tij rreth djalit dhe e hodhi me dhunë në anën tjetër të rrugës. Kështu, kafshët kanë kujtime.

***

Kur zemra është e mbushur me dashurinë e Zotit dhe sytë ndriçohen nga drita e Tij, magnetizmi i dikujt bëhet shpirtëror në natyrë. Ekziston një ndryshim i madh midis magnetizmit shpirtëror, me ndikimin e tij sublim, dhe magnetizmit shtazarak, të nxitur nga pasionet dhe instinktet. Magnetizmi shpirtëror bazohet në altruizëm dhe në përfitimin e të tjerëve, ndërsa magnetizmi shtazarak nxitet nga egoizmi dhe shfrytëzimi i të tjerëve.

***

Një person mund t’i japë vetes sugjerime pozitive që kanë një efekt të dobishëm në mendjen nënndërgjegjeshme, e cila nga ana tjetër ndikon në mendjen e vetëdijshme. Sugjerimet negative, qofshin të gjeneruara vetë apo nga një person tjetër, janë të dëmshme për trurin dhe duhet të shmangen.

Njeriu na jep këshillat e tij dhe pastaj na lë të korrim frytet e veprimeve tona [të cilat mund të jenë rezultat i këshillave të tij të gabuara]

Rruga e Zotit gjithmonë të çon drejt lumturisë dhe mirësisë

***

Me transparencën e meditimit të thellë, do t'i dorëzohem dritës hyjnore që rrjedh vazhdimisht në thellësitë e mia dhe do t'ia lartësoj dashurinë dhe dëshirat e mia të Plotfuqishmit.

E ndiej praninë Tënde, Zot, në thellësitë më të thella të qenies sime, dhe të shoh ty duke lulëzuar në kopshtin e dashurisë sime. Më mbështjell me dashurinë Tënde dhe më lejo të kënaqem me aromën Tënde të bekuar.

O Zot, më jep paqe që shpirti im të gjejë prehje dhe të shohë rrezet e shpresës pas reve të indiferencës. Le të shkëlqejë drita e sigurisë në zemrën time që të ndiej qetësi dhe ngushëllim shpirtëror.

***

Le të shkëlqejë lavdia Jote, o Zot, dhe le të zhduket injoranca përgjithmonë nga brigjet e tokës, si dhe grindja dhe zilia. Shpërndaje errësirën e injorancës me dritën e mençurisë Tënde. Shndërro dobësinë në forcë dhe brishtësinë në vendosmëri, dhe pagëzo mendjen dhe shpirtin me dritën Tënde shëruese.

***

Ashtu siç drita e diellit u jepet të gjithëve, ka edhe nga ata që preferojnë të jetojnë në errësirë, kështu drita e mençurisë hyjnore përshkon kudo,

por ka edhe nga ata që e shikojnë botën nga pas dritareve të mendimeve të tyre të zymta, të njollosura nga injoranca.

***

O Zot, na çliro nga injoranca dhe pasojat e saj, nga frika dhe shqetësimet, dhe lejo që përmbytja e mençurisë Tënde të largojë të gjitha rrënojat dhe mbeturinat nga jeta jonë.

***

Kushdo që di të jetë i lumtur në të tashmen, ka gjetur rrugën drejt Zotit.

***

Unë jam kapiteni i anijes sime të mendimeve të mira, vullnetit të mirë dhe aktiviteteve të frytshme e të dobishme. Do ta drejtoj anijen e jetës sime, duke e fiksuar gjithmonë shikimin tim në planetin e ndritshëm të paqes në qiellin e meditimit tim të thellë për Zotin.

***

Nëse nuk zgjedhim të jemi të lumtur, askush nuk mund të na bëjë të lumtur, dhe nuk duhet të fajësojmë askënd për këtë. Dhe nëse zgjedhim të jemi të lumtur, askush nuk mund të na e heqë këtë lumturi.

***

Pandemitë, fatkeqësitë dhe ndryshimet e dhunshme në natyrë që sjellin shkatërrim, shkatërrim dhe dëme të përhapura nuk janë "dekrete hyjnore". Këto fatkeqësi rrjedhin nga mendimet dhe veprimet njerëzore. Kudo që ekuilibri delikat i botës midis së mirës dhe së keqes prishet nga akumulimi i valëve dhe vibracioneve të

dëmshme të shkaktuara nga qëllimet dhe keqbërjet e njeriut, pason kaosi dhe shkatërrimi i përhapur. Bota do të vazhdojë të vuajë nga luftërat, fatkeqësitë dhe tragjeditë derisa njerëzimi të korrigjojë të menduarit dhe sjelljen e tij të gabuar. Luftërat nuk ndodhin si një dekret hyjnor, por përkundrazi për shkak të egoizmit të përhapur material. Nëse njerëzit do të çliroheshin nga egoizmi individual, industrial, politik, shpirtëror dhe kombëtar, luftërat do të pushonin së ekzistuari.

Kur shpirti material pushton vetëdijen njerëzore dhe dominon mendimin, ai lëshon rrezatim negativ transparent. Forca kumulative e këtyre vibracioneve negative dëmton rëndë ekuilibrin elektrik të natyrës, duke shkaktuar tërmete, përmbytje dhe fatkeqësi të tjera.

Zoti nuk është përgjegjës për këtë Idetë njerëzore duhet të kontrollohen përpara se kontrolli i natyrës të bëhet i mundur.

***

Do të përpiqem të bëj vetëm vepra fisnike dhe të mira nga dashuria për Zotin dhe për ta kënaqur Atë.

***

Mendja duhet të lërohet me parmendën e perceptimit të saktë sepse toka e saj është e thatë dhe e fortë. Toka duhet të laget me gatishmëri dhe pranim, dhe farat e besimit duhet të mbillen në brazda, pastaj të ujiten me një vullnet që është në harmoni me vullnetin hyjnor.

***

Një person me qetësi natyrale ruan qetësinë e tij dhe mbetet në paqe në të gjitha rrethanat. Ai gjithashtu nuk lejon që emocionet dhe pasionet ta kontrollojnë dhe ta çojnë drejt marrjes së vendimeve të këqija.

***

Ti je shkëlqimi në yje, energjia në atome, mirësia në zemra, bukuria në të vërtetën dhe madhështia në ndershmëri.

Na beko, o Zot, që të mund të shfaqim hirin Tënd mbi ne në shëndetin tonë, në aspiratat tona intelektuale dhe në jetën tonë shpirtërore. Na ndihmo të mbushemi me fuqinë Tënde supreme, me mençurinë Tënde të pafundme dhe me vërtetësinë Tënde të pakufishme, dhe le të pranojmë se Ti je burimi i shëndetit, oqeani i jetës dhe burimi i gjithë kuptimit dhe dijes.

***

O Dashuri Hyjnore, ti je jehona e fshehtë që buron nga shpellat e zemrave dhe zëri i ndjenjës së heshtur

Ti je magjistari i padukshëm i shpirtrave, ai që shkëlqen nga thellësitë e miqësisë

Je një engjëll i bekuar që u pëshpërit shpirtrave fjalët më të ëmbla

Ti je gjuha e heshtur e të dashuruarve dhe boja e padukshme që ata përdorin për të shkruar mesazhe në faqet e zemrave të tyre

Ti je burimi i të gjitha emocioneve fisnike, dhe zemra jote merr pulsin e saj nga zemra kozmike

Dashuria është një bisedë e heshtur midis dy zemrave dhe është thirrja më e lartë për të gjitha

krijesat e gjalla dhe të pajetë që të kthehen në shtëpinë e unitetit universal.

Dashuria është pulsi i jetës

Ajo rritet në kopshtin e lulëzimit shpirtëror dhe fle pas errësirës së lidhjeve të jashtme.

Është nektari më i lashtë dhe më i ëmbël që ekziston, i ruajtur në shishet e zemrave.

Dashuria është drita që thyen muret e errësirës midis individëve, familjeve dhe kombeve.

Dashuria është lulja e miqësisë, që lulëzon dhe rritet në fushat e të rinjve dhe të moshuarve.

Dashuria është porta për në parajsë dhe kënga e shpirtrave të mirë

***

Ata që dëshirojnë të ripërtërijnë jetën e tyre duhet së pari të identifikojnë gjërat pozitive që duan të sjellin në jetën e tyre dhe më pas të krijojnë një program që e ndjekin çdo ditë, dhe do të ndiejnë shumë lumturi si rezultat i zbatimit të vendimeve të tyre.

Mosrespektimi i një orari vetëpërmirësimi dobëson vullnetin dhe vendos pengesa në rrugën e përparimit.

Ata që e përshtatin veten me rendin natyror të jetës do të arrijnë arritje të frytshme. Asnjë ligj nuk e pengon një person të ndryshojë për mirë dhe të realizojë aspiratat e tij fisnike. Asnjë pengesë nuk mund ta ndalojë një person të arrijë qëllimet e tij të larta, përveç nëse ai i pranon në mënyrë implicite ato pengesa dhe e bind veten se nuk mund t'i kapërcejë ato.

***

Kudo që të tjerët vlerësojnë përpjekjet e mia për të bërë mirë, aty mund të ofroj shërbimin më të madh.

***

Dashuria e vërtetë - dashuria e zemrës dhe e shpirtit - është një manifestim i dashurisë hyjnore. Dashuria hyjnore kërkon të zbulohet përmes zemrave dhe shpirtrave të njerëzimit. Zoti i mëson njerëzimit dashurinë hyjnore përmes mediumit të përsosur të dashurisë njerëzore.

***

Kur takon dikë dhe ai të thotë: "Si je? Jam shumë i lumtur që të shoh", ndërsa thellë-thellë ndihet plotësisht në siklet pranë teje, ti menjëherë i ndjen ndjenjat e tij të brendshme dhe nuk do të flasësh me të ose të qëndrosh me të. Unë preferoj ndershmërinë ndaj pretendimit dhe hipokrizisë.

Fjala e një personi është gjithçka, dhe ai duhet të jetë i natyrshëm dhe i ndershëm, ta respektojë fjalën e tij dhe t'i mbajë premtimet dhe angazhimet ndaj të tjerëve.

***

Zoti është burimi i forcës mendore, mençurisë dhe bollëkut. Kërkojini Atij t'ju udhëzojë në rrugën e duhur për të arritur suksesin që kërkoni. Së pari, sigurohuni që qëllimi juaj të jetë i shëndoshë dhe më pas do të merrni forcën për të arritur qëllimin tuaj.

***

Dashuria është arma shpirtërore që i jep fund të gjitha luftërave

***

Sinqeriteti është shumë më i fortë se gënjeshtra dhe shpifja. Nëse mund ta mbrosh veten në fortesën e sinqeritetit, atëherë do të jesh mjeshtri i nderuar në mbretërinë tënde.

E vërteta do të triumfojë, edhe nëse të tjerët të kanë bërë padrejtësi

Jepu mençuri atyre që e kërkojnë atë, për sa kohë që dëshirojnë ndriçim, dhe bëj çmos për t'u ngritur dhe ngjitur shkallët e vetëdijes.

Zotit ia kam kushtuar dhe shenjtëruar zërin tim, duart e mia, këmbët e mia, zemrën time, trupin tim, ndjenjat e mia, vullnetin tim dhe gjithçka tjetër.

***

Dhimbja nuk kufizohet vetëm në trup; ekziston edhe dhimbje intelektuale dhe shpirtërore

Është e pamundur të mendosh për Zotin kur mendja është e mbushur me zili, frikë dhe dyshime për të keqen, ose kur një person është në luftë me veten e tij.

Ne vuajmë nga trishtimi dhe depresioni, nga temperamente dhe gjendje të tjera psikologjike të pashëndetshme, si dhe nga ankthet, shumica e të cilave janë frikëra të pabaza. Në një nivel shpirtëror, ne vuajmë nga injoranca e natyrës së pavdekshme të shpirtrave tanë.

***

Ata që janë në harmoni me Zotin shohin bukuri marramendëse dhe shijojnë ëmbëlsinë supreme që nuk mund të përjetohet në asnjë mënyrë tjetër.

Kur shpirti im të thirri Ty, retë e heshtjes Sate shpërthyen, o Zot, dhe shiu i mëshirës Sate ra me

rrëke derisa u bë një përmbytje e madhe e hirit Tënd. Lumi Yt i bekuar përfshiu brigjet e qenies sime, dhe shpirti im u zhyt në ujërat e përjetësisë, dhe flluska e jetës sime të vogël u tret në oqeanin e ekzistencës Sate gjithëpërfshirëse.

• Mentori im më mësoi si ta përdor daltën e mençurisë për ta bërë veten një tempull të denjë për praninë hyjnore

Nëse doni të arrini një qëllim fisnik, filloni duke hartuar një model mendor për të. Tani mund të vendosni fort çdo drejtim në vetëdijen tuaj nëse mbillni një ide të fortë në mendjen tuaj; atëherë e gjithë qenia juaj do të përputhet me atë ide dhe veprimet tuaja do të jenë në përputhje me të.

• Dashuria dhe toleranca janë thelbësore për harmoninë dhe pëlqimin. Dashuria bashkon dhe ushqen gjithçka që është e dobishme dhe e aftë për rritje, ndërsa urrejtja ndan dhe shkatërron gjithçka që mund të riparohet.

***

Frika është armiku më i madh i suksesit sepse eliminon dëshirën për të provuar, pa të cilën një person nuk mund të ketë sukses.

Letargjia intelektuale, mungesa e përpjekjeve dhe mungesa e këmbënguljes janë të gjitha pengesa në rrugën drejt suksesit. Qëllimi nuk duhet të jetë vetë suksesi, por më tepër një jetë e drejtë që të çon drejt suksesit. Dëshira e tepërt për sukses mund të jetë një pengesë. Përpjekja krijuese e mbështetur nga vullneti dhe një dëshirë e fortë për të arritur qëllimin janë thelbësore për arritjen e suksesit.

***

Çdo mendim që kemi krijon një dridhje specifike. Kur mendoni për Zotin me gjithë qenien, mendjen dhe gjymtyrët tuaja - dhe pëshpërisni "O Zot" vazhdimisht brenda vetes, ju krijoni një dridhje të fuqishme që sjell praninë hyjnore në jetën tuaj.

Kur e kuptojmë se Zoti është i dashuri ynë i përjetshëm dhe miku ynë i vazhdueshëm, dhe se dashuria e Tij për ne është më e madhe se çdo dashuri tjetër, ne e ndiejmë afërsinë e Tij dhe e prekim praninë e Tij, kështu që zemrat tona qetësohen dhe ndiejmë paqe supreme shpirtërore.

Kur meditoni mbi Zotin dhe ndjeni rritje të dridhjeve të gëzimit në zemrën dhe në të gjithë trupin tuaj, dhe shpërthime të atij gëzimi ju vijnë herë pas here, dijeni se Zoti u është përgjigjur dëshirave të zemrës suaj dhe se ndjenjat e lumturisë që po përjetoni janë provë e asaj përgjigjeje.

***

Kur mendja hyn në një gjendje vetëdijeje më të lartë dhe prek praninë e pafundme totale, ajo e di se është në kontakt me Zotin dhe se përvoja është e ëmbël, por është e pamundur të shprehet me fjalë gjendja e asaj lidhjeje që është përtej përshkrimit.

***

Unë nuk e përdora magnetizmin tim për të kërkuar gjëra materiale, por përkundrazi e përdora atë për të tërhequr praninë hyjnore që është e përjetshme dhe e pavdekshme.

***

Më jep, o Zot, dëshirat më të thella të zemrës sime dhe më lejo të dëgjoj zërin Tënd të bekuar në thellësitë e shpirtit tim. Nuk do të të harroj kurrë, o Zoti im i dashur, as nuk do të eci në shtigjet e jetës pa Ty. Ji mysafiri im i përjetshëm dhe bano në shenjtëroren e paqes dhe gëzimit tim shpirtëror. Le të rrahë zemra ime me dashurinë Tënde dhe le të punojnë mendimet e mia në harmoni, në mënyrë që të mund t'u dhuroj paqen dhe dashurinë Tënde të tjerëve. Dhe le të burojë aroma e dashurisë Tënde nga trëndafili i zemrës sime, duke tërhequr shpirtra që kërkojnë paqe dhe duke i sjellë ata tek Ti.

***

Skenat malore të pikturuara në perden blu, mekanika marramendëse e trupit të njeriut, lulet e formuara në mënyrë të mrekullueshme, fisnikëria e shpirtrave të mirë, madhështia e mendimeve të larta dhe thellësia e dashurisë, të gjitha na kujtojnë Krijuesin e mrekullueshëm dhe jashtëzakonisht të bukur.

***

Do të bëj çmos dhe gjithçka që mundem për t'u pasuruar me Zotin, para së gjithash. Do të ndërtoj shtëpi urtësie mes kopshteve të paqes me gjelbërim të përjetshëm, të mbushura me lulet e virtyteve të shkëlqyera shpirtërore.

***

Nuk ka rëndësi nëse jam një valë e vogël apo e madhe, për sa kohë që deti i madh i jetës më mbështet

Do të zhytem thellë në mendime derisa të gjej sekretin e sekreteve dhe do ta përqendroj dritën e depërtimit - si një pishtar - në mënyrë që të më shfaqet fytyra më e shenjtë.

***

Le të shkëlqejë drita jote brenda meje, përreth meje dhe kudo

***

Dashuria është një zjarr i fshehur që, me urdhër hyjnor, shkrin ashpërsinë e universit dhe e shndërron atë në një substancë të padukshme të dashurisë së përjetshme.

***

Ashtu si dielli dërgon dritë dhe ngrohtësi, kështu Unë do të përhap rreze shprese në shpirtrat e të varfërve dhe të përjashtuarve, dhe do të mbjell entuziazëm të ri në zemrat e atyre që mendojnë se janë të pashpresë.

***

Zot, mos më lejo të djeg veten dhe të tjerët me zjarrin përvëlues të zilisë, por lejo të pranoj me bindje dhe kënaqësi mirësinë dhe dashurinë që meritoj nga të dashurit e mi.

***

Jam i sigurt dhe i mbrojtur pas mureve të ndërgjegjes sime të pastër. E kam djegur të kaluarën e errët dhe jam i shqetësuar vetëm për të sotmen, dhe nuk do të kem frikë nga askush përveç vetes kur të përpiqem ta mashtroj ndërgjegjen time.

***

Sot do t'i vë flakën rrënjëve të shqetësimeve dhe frikërave dhe do të ndez zjarrin e lumturisë për të ndriçuar tempullin e shpirtit brenda meje.

***

Askush nuk mund të më zemërojë me gjuhë vulgare ose sjellje të pamatur, dhe askush nuk mund të më ndikojë me lajka, lavdërime dhe komplimente për të më bërë të mendoj se jam më i madh dhe më i rëndësishëm se vetja ime e vërtetë.

***

O Zot, bëje zemrën time mjaftueshëm të gjerë sa të mbajë praninë Tënde të bekuar dhe le të rrahë me dashurinë Tënde përgjithmonë

***

Nëse e përdorni vullnetin tuaj siç duhet, kjo do të krijojë karma të re për ju, por shumica e njerëzve nuk duan të ndryshojnë dhe nuk duan të bëjnë përpjekje, kështu që ata shemben përballë vështirësive dhe nuk janë në gjendje të përballen me sfidat.

***

Zot, më ndihmo të dalloj lumturinë e qëndrueshme të shpirtit nga kënaqësitë sensuale kalimtare. Mos më lejo të mbytem në kënaqësitë e shqisave kalimtare dhe më ndihmo të përsos shqisat e mia në mënyrë që ato të më bëjnë gjithmonë të lumtur.

***

I ndava rrezet e mendjes sime nga sfera e ngushtë dhe e kufizuar e shqisave dhe i lëshova ato në horizontet e shpirtit, kështu që perceptimet

e mia u rritën dhe vetëdija ime u përhap në çdo drejtim.

***

Askush nuk duhet të ndihet i pafuqishëm ose i bllokuar nëse ka zakone të padëshiruara që dëshiron t'i heqë. Tani është mundësia për t'i kapërcyer ato zakone duke kultivuar vendosmërinë e së kaluarës dhe duke praktikuar meditim të rregullt dhe të duhur.

***

O Zot i shpirtrave dhe zemrave, rrezet e lumturisë që përhapen në qiellin e qetësisë sime të brendshme lajmërojnë afrimin e shfaqjes sate të bekuar

***

O Zot, unë buzëqesh me buzëqeshjen e të sigurtit dhe të siguruarit, sepse pavarësisht nëse jam duke lundruar në sipërfaqen e kësaj jete apo duke u mbytur nën valët e vdekjes, unë mbetem në zemrën e jetës Tënde të përjetshme, e cila ofron siguri dhe mbrojtje, dhe dora Jote e fortë dhe e bekuar më mbështet.

***

Sëmundja, pleqëria dhe vdekja janë vështirësitë dhe pengesat me të cilat përballet trupi. Megjithatë, sëmundjet psikologjike pushtojnë mendjen përmes trishtimit, frikës, zemërimit, dëshirave të shtypura, pakënaqësisë, urrejtjes, obsesioneve emocionale, agjitacionit nervor të ethshëm dhe një lloj kanceri psikologjik që paralizon aftësitë mendore. Sëmundja më e rrezikshme, megjithatë, është sëmundja e shpirtit,

e cila manifestohet si injorancë, nga e cila burojnë dhe përhapen të gjitha sëmundjet e tjera.

***

Burimi i idealizmit sublim që ushqen ndjenjat tona të dashurisë dhe emocionet e rafinuara nuk duhet të lejohet të thahet.

***

Çdo gjë që është tërheqëse nga jashtë e merr tërheqjen e saj nga vetja e brendshme. Dhe asgjë nuk e njollos pasqyrën e pastër të shpirtit si shtrembërimet psikologjike si zemërimi, ligësia, zilia dhe urrejtja. Kushdo që përpiqet të çlirohet nga këto përbërës, të huaj për natyrën e shpirtit, do të lejojë që drita e bukurisë së brendshme të rrezatojë nga brenda.

***

Ndërgjegjja duhet të ngrihet nga sfera e kufizuar fizike në horizontet e pakufizuara të qetësisë brenda shpirtit.

***

O shpirt i pastërtisë dhe pafajësisë, më çliro nga dëshirat e pangopura sensuale, në mënyrë që të gjitha pasionet lakmitare të shndërrohen në hi në flakën e mençurisë, dhe që unë të mund të frenoj me kokëfortësi dhe vendosmëri çdo impuls të shqisave dhe që të mund t'i përmbahem vullnetit Tënd, duke luajtur melodinë time të thjeshtë në harmoni, duke përmbushur detyrat e mia të vogla dhe duke kënduar këngën time të përulur.

Zot, më ndihmo t'i përdor shqisat e mia vetëm në mënyra të shëndosha dhe racionale, dhe t'i

përmirësoj ato në mënyrë që të kontribuojnë në lumturinë time të vërtetë.

***

Çeliku i mençurisë që nxjerrim përmes zjarreve përvëluese të përvojës është një gjë e mrekullueshme. Jeta na pastron duke i transformuar metalet tona bazë në elementë të çmuar, në mënyrë që të mund të jetojmë në këtë jetë si shpirtra të pastër si xhevahire, të fortë si çeliku dhe në të njëjtën kohë fleksibël dhe të përkulshëm pa u thyer nën presionet e vështirësive dhe sprovave të vështira.

***

Ekziston një forcë e fshehur që punon për të zbatuar një plan moral dhe shpirtëror për të sjellë rend dhe harmoni mes asaj që duket si disonancë dhe kaos në krijim.

***

O i dashuri im hyjnor, ti je gëzimi i përjetshëm, gjithmonë i ripërtëritshëm, ti je lumturia e shpirtit dhe ti je lumturia që unë dëshiroj.

***

Lutja drejtuar Zotit duhet të ofrohet me një dëshirë të zjarrtë dhe besim absolut, dhe ajo do të marrë përgjigje në heshtje dhe qetësi, një përgjigje e fshehur që sjell ngushëllim dhe sjell një ndryshim të shpejtë në jetën e një personi.

***

Së pari, ne duhet të përjetojmë gëzimin e bashkësisë me Zotin në mënyrë që ta krahasojmë atë me kënaqësi më të vogla tokësore. Atëherë, dëshirat do të jenë të një natyre më të lartë.

Dëshira është e pafundme; sapo një dëshirë plotësohet, një tjetër zë vendin e saj, e kështu me radhë. Por kur ta gjesh Zotin, të gjitha dëshirat e tua plotësohen.

***

Njerëz bujarë dhe zemërmirë që pranojnë dhuratat tuaja bujare dhe i ndajnë ato me të tjerët, zgjerojnë kuptimin e tyre dhe i afrohen më shumë pranisë suaj të bekuar. Ndërsa marrim dhurata dhe bekime të panumërta nga ju çdo ditë, le të drejtohemi tek ju me lavdërim dhe mirënjohje, O Dhurues i të gjitha dhuratave dhe bekimeve.

***

Për sa kohë që je me mua, Zot, asnjë e keqe nuk do të më ndodhë, sepse ti do të largohesh nga unë dhe do të më mbrosh nga e keqja.

***

Karvani im i lutjeve po lëviz drejt teje. Është penguar këtu e atje nga stuhitë e rërës së dëshpërimit. Por kur shoh nga larg oazin e inkurajimit tënd të heshtur, freskohem dhe forca ime ripërtërihet, kështu që dyfishoj përpjekjet e mia për të të arritur, duke dëshiruar të zhyt buzët e mia të etura në burimin e gëzimit tënd dhe të pi derisa të shuhem.

***

O Zot, më lejo të shoh vetëm mirësi dhe pastërti, dhe të flas vetëm fjalë të frymëzuara, më lejo të thith aromën e këndshme të dashurisë Tënde, me aromën e saj qiellore, dhe të ha ushqim të thjeshtë dhe të shëndetshëm, dhe të thith

aromat e këndshme që më kujtojnë Ty, më lejo të ndiej prekjen Tënde të bekuar.

***

Në kopshtin e zgjimit shpirtëror, mblodha pikat e pendimit tim, dhe në ato lot që janë të dashur për ty, zemra ime u pastrua plotësisht.

***

Sytë e mi, o Zot, janë të magjepsur nga skenat gjithnjë në ndryshim të jetës dhe peizazhet plot gjallëri të natyrës, me lulet e tyre të larmishme dhe shumëngjyrëshe dhe retë që lundrojnë në heshtje nëpër horizont. Hap sytë e shpirtit tim që të shoh bukurinë Tënde të pakrahasueshme në gjithçka që është e mirë dhe e bukur, dhe mos më lejo të shoh asgjë në ekzistencë përveç Teje.

***

Më lejoni të end një qilim të butë vetëdijeje mbi të cilin të gjithë dashamirësit tuaj mund të ecin në rrugën e tyre drejt zgjimit të përjetshëm

***

Zoti na kujton edhe kur ne nuk e kujtojmë Atë. Nëse Ai do ta harronte krijimin qoftë edhe për një moment, gjithçka do të zhdukej nga ekzistenca. Kush tjetër përveç Zotit e mbështet këtë Tokë ndërsa ajo fluturon në hapësirë? Kush tjetër bën që pemët të rriten dhe lulet të çelin? Në të vërtetë, është Zoti që i mban zemrat tona të rrahin. Ai është Ai që tret ushqimin tonë dhe rinovon qelizat në trupat tanë çdo ditë. Megjithatë, sa pak e kujtojnë Atë dhe i japin Atij mirënjohjen që meriton!

***

Zot, le ta shikojmë virtytin me dashuri dhe të kuptojmë se bindja ndaj ligjeve të Tua të krijimit do të na kurorëzojë me kurorën e mëshirës Tënde.

***

Le ta pranojmë, o Zot, se Ti je burimi i shëndetit, oqeani i jetës dhe burimi i çdo kuptimi dhe dijeje. Na çliro nga injoranca dhe efektet e saj, nga frika dhe shqetësimet, dhe lejo që përmbytja e mençurisë Tënde të largojë të gjitha rrënojat dhe shkretimet nga jeta jonë.

***

Shpesh dëgjoja në meditim këngët më të ëmbla të atyre që ishin pranë teje, simfoni shpirtërore të mrekullueshme dhe sublime për të përfunduar pjesë të këndimit koral virgjëror të ndjenjave të zemrës sime dhe himne prekëse që përkthenin mallin tim të vjetër për ty dhe dëshirën time në rritje për të të takuar.

***

Shijoni pamjet marramendëse të ideve në botën e padukshme dhe të fshehur të bukurisë brenda shpirtrave tuaj.

Midis Aleksandrit dhe Jogit

Vullnet i Patundur: Historia e Zbulimit të Arktikut

Kush ishte qenia e parë njerëzore, sytë e së cilës u mbushën me lot (dhe ndoshta edhe me gëzim dhe të ftohtë) kur pa Arktikun për herë të parë në histori?

Si dhe kur ndodhi kjo? Kjo është ajo që do të përpiqemi ta zbulojmë në rreshtat në vijim.

Për shekuj me radhë, njerëzit janë përpjekur të arrijnë atë rajon të ftohtë të globit dhe historia nuk ka njohur kurrë një aventurë më të guximshme se këto përpjekje, të cilat shpesh u kushtojnë jetën. Detajet e përparimeve të tyre drejt veriut tregojnë për bëma heroike dhe gjithashtu për tragjedi.

Qindra dhe ndoshta mijëra vjet më parë, banorët e rajoneve përreth Detit Mesdhe besonin se bota ishte si një disk i lëmuar i rrethuar nga një lumë i madh të cilin e quanin Oqean.

Ata nuk dinin shumë për rajonet larg tyre, por kënaqeshin duke ëndërruar dhe duke menduar për ato vende të largëta, si ato përtej Alpeve dhe Ballkanit.

Nga këto rajone, nxirrej kallaji për të bërë bronz, dhe qelibari për bizhuteri dhe zbukurime. Megjithatë, mungonin informacione të besueshme rreth veriut, kështu që poetët morën përsipër të thurnin rrëfenja magjepsëse për atë që shtrihej përtej maleve.

Poeti ynë legjendar dhe i pavdekshëm, Homeri, na tregon për simerianët në veriun e mjegullt dhe për gjigantët që banojnë atje, ku ditët janë aq të shkurtra sa një bari që kthehej në mbrëmje do të takonte një bari tjetër që dilte për të kullotur në mëngjes. Tregime të tjera sugjerojnë se njerëzit dinin diçka për Polin e Veriut, por shumica e ideve të tyre rreth tij ishin të pasakta, shpesh madje të gabuara.

Me kalimin e kohës, njerëzit u përpoqën të arrinin polet. Në vitin 500 para Krishtit, një burrë i quajtur Hamilcius i Kartagjenës ndërmori një udhëtim të madh në veri, duke arritur në Irlandë dhe duke regjistruar udhëtimin e tij. Ky ishte rrëfimi i parë i besueshëm. Pasuan përpjekjet e mëvonshme, me skandinavët që lundruan nëpër dete të akullta dhe zbuluan Islandën. Prej andej, ata vazhduan kërkimin e tyre për më shumë tokë dhe thesare.

Ka dhjetëra që u përpoqën dhe dështuan. Ne do t'i injorojmë detajet e përpjekjeve të tyre dhe do të kalojmë te zbuluesi i parë i Polit të Veriut.

Robert Edwin Peary lindi në Pensilvani në vitin 1856. Ai studioi inxhinieri dhe më pas u bashkua me Marinën Amerikane. Ai ndjeu një dëshirë të fortë për të eksploruar rajonet polare. Ai ishte i vetëdijshëm për të gjitha rreziqet dhe pengesat me të cilat ishin përballur eksploruesit para tij, por ai ishte i vendosur të vazhdonte dhe e dinte thellë-thellë se nuk do të tërhiqej nga vendosmëria e tij.

Eksploruesi ynë, Peary, u përpoq të zbulonte gjithçka që mundi rreth Arktikut, kushteve të tij dhe detajeve që e rrethojnë atë.

Në vitin 1886, ai udhëtoi për në Groenlandën veriore dhe pesë vjet më vonë ndërmori një ekspeditë të dytë, duke studiuar njerëzit, duke kaluar akullnajat dhe duke vërtetuar se Groenlanda kishte një vijë bregdetare veriore, duke konfirmuar kështu statusin e saj si ishulli më i madh në botë.

Dy vjet më vonë, ai u kthye në Groenlandë. Në vitin 1898, ai nisi një ekspeditë katërvjeçare.

Tani Perry ndihej gati të nisej drejt të panjohurës. Ai nisi udhëtimin e tij të rrezikshëm në vitin 1902, por u detyrua të kthehej për shkak të rrethanave të paparashikuara. Në vitin 1905, ai u përpoq përsëri, këtë herë duke arritur gjerësinë më veriore gjeografike. Më në fund, në vitin 1908, ai u nis me anijen me avull Roosevelt, udhëtimi i tij i tetë më në fund u kurorëzua me sukses. Ai dhe shokët e tij zbritën, morën saja me qen dhe u nisën për në Polin e Veriut. Në pika të ndryshme, disa nga shokët e tij do të mbeteshin prapa për të ngritur kampe dhe për të furnizuar me furnizime për udhëtimin e kthimit, si dhe për ndihmën e tyre.

Ai vazhdoi udhëtimin e tij i shoqëruar nga një shërbëtor i zi dhe katër eskimezë, me furnizime të mjaftueshme për dyzet ditë.

Perry u dha lamtumirën atyre që la pas në stacionin e fundit dhe eci drejt polit, duke e arritur atë më 6 prill 1909 dhe më në fund duke qëndruar në majë të botës.

Përpara se Peary të arrinte në Polin e Veriut, astronauti amerikan Frederick Cook dërgoi një telegram nga Ishujt Shetland duke pretenduar se kishte arritur në Polin e Veriut një vit më parë. Megjithatë, kur shkencëtarët hetuan pretendimet e Cook, ata zbuluan se ato ishin të rreme dhe se ai nuk kishte arritur në Polin e Veriut. Megjithatë, ata pranuan disa nga zbulimet e tij në zonë.

Perry zotëronte një vullnet të jashtëzakonshëm, duke e detyruar veten të ecte vazhdimisht pavarësisht dhimbjeve të tmerrshme në këmbë, pasojë e humbjes së gishtërinjve të këmbëve në vitin 1898 nga ngrirja, gjë që bëri të nevojshme amputimin e tyre. Megjithatë, kjo paaftësi nuk e pengoi atë të ecte (së bashku me shokun e tij besnik dhe të vlerësuar, njeriun me ngjyrë Matthew Henson) 1,400 kilometra (në këmbë mbi akull në kushte jashtëzakonisht të vështira!) rreth majës veriore të Groenlandës për të krijuar një hartë të detajuar të rajonit. Çfarë heroizmi!

Perry ende konsiderohet si një nga burrat më të guximshëm dhe më të vendosur në arritjen e qëllimeve.

Në këtë kontekst, Imam Aliu (Allahu qoftë i kënaqur me të) thotë:

"Prandaj duhet të jesh i zellshëm dhe punëtor, i përgatitur dhe gati, dhe të shtosh furnizimet e tua."

Paqja qoftë mbi ty

Midis Aleksandrit dhe Jogit

Ekzistojnë histori interesante të regjistruara me kujdes nga historianë grekë dhe të tjerë që e shoqëruan ose e ndoqën Aleksandrin në fushatën e tij në Indi. Dr. McCrendle i përktheu këto rrëfime për të hedhur dritë mbi Indinë e lashtë. Një nga aspektet më të habitshme të pushtimit të dështuar

të Aleksandrit ishte interesi i tij i thellë për filozofinë indiane dhe për komunitetin e jogëve dhe njerëzve të devotshëm që haste herë pas here, me të cilët dëshironte vërtet të shoqërohej. Me të mbërritur në Taxila në Indinë veriore, luftëtari grek dërgoi Onaskritin, një dishepull të shkollës greke të Diogjenit, për t'i sjellë atij mjeshtrin indian eremit Dandamus, i cili në atë kohë jetonte në Taxila.

Oniskertiusi i tha Dundamusit pasi gjeti vendin e tij të fshehtë në zemër të pyllit:

"Përshëndetje dhe paqe, o mësues i Brahminëve! Aleksandri, djali i perëndisë së madhe Zeus dhe mjeshtri i gjithë krijimit, të kërkon të shkosh tek ai. Nëse po, ai do të të japë një shpërblim bujar, por nëse refuzon, ai do të të presë kokën"

Yogi e pranoi me qetësi këtë thirrje të detyrueshme, duke e ngritur mezi kokën nga shtrati i tij i bërë me gjethe, dhe u përgjigj:

"Dhe unë jam bir i perëndisë Zeus, nëse Aleksandri është, unë nuk kërkoj asgjë nga ajo që ka Aleksandri, sepse jam i kënaqur me atë që kam, ndërsa e shoh atë të lëvizë pa qëllim me njerëzit e tij mbi ujë dhe tokë, dhe nuk ka fund për endjet e tij përgjithmonë."

"Shko dhe i thuaj Aleksandrit se vetëm Zoti është sundimtari që meriton çdo adhurim dhe nderim. Ai është mbreti suprem që nuk urdhëron kurrë të keqen e tmerrshme, sepse ai është krijuesi

i dritës, paqes, jetës dhe ujit, dhe krijuesi i trupit njerëzor dhe shpirtrave të njerëzve. Tek Ai kthehen të gjithë njerëzit kur vdekja i çliron, në mënyrë që ata të mos i nënshtrohen më të këqijave të sëmundjes."

Burri i mençur vazhdoi fjalimin e tij me sarkazëm të qetë:

"Aleksandri nuk është zot sepse ai me siguri do ta shijojë vdekjen. Dhe si mund të jetë dikush si ai zot i ekzistencës kur ai ende nuk është ngjitur në fronin e universit të brendshëm, as nuk është futur i gjallë në humnerë, as nuk e di rrugën e diellit mbi rajonet e gjera të tokës, dhe për më tepër, kombet fqinje nuk kanë dëgjuar për të?!"

Pas këtij qortimi, i cili konsiderohet sulmi më i ashpër në veshët e (Zotit të Botës), shenjti shtoi me sarkazëm: “Nëse kolonitë aktuale të Aleksandrit nuk janë të mjaftueshme për të kënaqur lakminë e tij, le të kalojë lumin Ganges dhe ai do të gjejë një vend të gjerë që mund t’i akomodojë të gjithë njerëzit e tij”

"Ajo që më ofron Aleksandri dhe dhuratat që premton janë të pavlera për mua. Gjërat që unë vërtet i vlerësoj dhe i konsideroj të dobishme ose të vlefshme janë këto pemë nga të cilat ndërtoj banesën time, këto bimë me lule që më sigurojnë ushqimin e përditshëm dhe uji që shuan etjen time. Të gjitha pasuritë e tjera, të mbledhura me shumë kujdes, janë një barrë për pronarët e tyre, duke u lënë atyre vetëm pikëllim dhe keqardhje, fatin e

njerëzve të painformuar. Sa për mua, unë shtrihem i qetë midis gjetheve dhe barërave të pyllit, dhe meqenëse nuk kam asgjë për të më mbajtur zgjuar, fle thellë, duke shijuar një gjumë të ëmbël dhe të qetë. Nëse do të kisha diçka që kërkonte mbrojtje dhe vigjilencë, kjo do të më shqetësonte pushimin dhe do të më privonte nga kënaqësia e gjumit. Toka më siguron gjithçka që më nevojitet, ashtu si një nënë i jep qumësht foshnjës së saj, unë endem kudo që dua dhe nuk kam shqetësime për të më shqetësuar ose për të më dëmtuar jetën."

Edhe nëse Aleksandri do të ma priste kokën, ai nuk do të ishte në gjendje ta shkatërronte shpirtin tim. Koka ime, e cila do të heshtë pas vdekjes, dhe trupi im, i cili do të bëhet si një rrobë e grisur, do të mbeten në tokën nga e cila janë bërë.

Sa për mua, si shpirt, unë do të ngjitem te Perëndia, i cili na veshi me trupa dhe na vendosi në këtë tokë në mënyrë që ne t'i provojmë Atij - ndërsa jemi këtu - nëse do t'i nënshtrohemi vullnetit të Tij dhe do të jetojmë në bindje ndaj Tij. Dhe kur të qëndrojmë para Tij, Ai do të kërkojë llogari për veprat tona. Ai është Gjykatësi i drejtë që dënon çdo të keqe, mëkat dhe shkelje, ku britmat e të shtypurve bëhen ndëshkim për shtypësin.

Le ta përdorë Aleksandri këtë kërcënim për të tmerruar ata që lakmojnë pasurinë ose kanë frikë nga vdekja. Arma e Aleksandrit është e dobët kundër jogistëve.

Ne nuk i duam paratë dhe as nuk kemi frikë nga vdekja. Shko dhe i thuaj se Dundamusi nuk ka nevojë për asgjë që ke ti, dhe për këtë arsye ai refuzon të vijë tek ti. Por nëse ke nevojë për Dundamusin, atëherë eja vetë tek ai.” Aleksandri e priti me vëmendje të thellë përgjigjen e jogit në gjuhën e Onesikritit dhe ndjeu një dëshirë gjithnjë e më të madhe për të parë Dundamusin, i cili - pavarësisht lakuriqësisë dhe moshës së tij të vjetër - gjeti tek ai një pushtues qytetesh dhe një nënshtrues vendesh më shumë se i barabartë me të.

i 's : Një autobiografi

Nga Paramhansa Yogananda

Disa njohuri shpirtërore

Për mësuesen e mençur Paramhansa Yogananda

Zoti na ka dhënë lirinë e zgjedhjes dhe na ka vendosur një ndërgjegje për të dalluar midis së mirës dhe së keqes, dhe midis asaj që është e dobishme dhe asaj që është e dëmshme.

Kur ndiejmë fuqi shpirtërore aktive në qenien tonë, ndiejmë se po ecim përpara dhe po bëjmë përparim, kështu që besimi ynë te Zoti dhe te vetja rritet, dhe vrulli i vështirësive zvogëlohet në mënyrë që të mund t'i përballojmë ato në mënyrë konstruktive me besim, rehati dhe ekuilibër.

Natyra jonë e vërtetë është shpirti, thelbi i të cilit është paqja, qetësia, qetësia dhe qetësia. Këta

elementë të bekuar janë brenda nesh dhe janë një pjesë integrale e qenies sonë shpirtërore.

Njerëzit shpesh flasin për presionet që ndiejnë dhe stresin psikologjik që përjetojnë nën peshën e shumë kërkesave, por ne nuk duhet ta lejojmë veten të bëhemi pre e asnjë lloj vështirësie dhe duhet të kujtojmë gjithmonë se Zoti na ka dhënë forcë të mjaftueshme për t'u përballur me të gjitha sfidat me të cilat përballemi.

Mbajeni Zotin në zemrat tuaja ndërsa ecni në shtigjet e jetës

Mbaji këmbët në tokë dhe kokën mbi retë e injorancës në horizontet e diellit të mençurisë së përjetshme

Kur humbasim aftësinë për të shijuar jetën dhe për të marrë pjesë në aktivitete të shëndetshme rekreative, bëhemi më seriozë dhe nervozë nga ç'duhet të jemi. Edhe nëse atmosfera duket e zymtë dhe e zymtë, duhet të ruajmë besimin tonë se dielli do të lindë përsëri dhe se ata që janë në rrugën e duhur do të mbërrijnë, pavarësisht se sa e gjatë duket distanca dhe sa larg është destinacioni.

Në përulësi qëndron forca e vërtetë shpirtërore, madhështia e përkushtimit, thellësia e dashurisë dhe madhështia e kënaqësisë dhe nënshtrimit.

Personi me vullnet të fortë është në harmoni me Zotin dhe nuk pret që planetët dhe yjet t'i dhurojnë buzëqeshjet e tyre. Përkundrazi, ai vazhdon udhëtimin e tij si një meteor depërtues, i paprekur përveçse nga ylli udhërrëfyes i Zotit, i cili është dielli i diejve dhe Zoti i ligjit dhe i shpirtrave.

Nuk duhet të ndalemi te humbja dhe dështimi, por të përpiqemi përsëri e përsëri, pavarësisht se sa përpjekje të dështuara mund të ketë dhe sa të hidhura mund të jenë ato.

Sa e lartë je, o miqësi, dhe sa pjellore dhe e shenjtë është toka jote! Dashuria është ushqimi yt dhe besnikëria pija jote.

Ne erdhëm në këtë botë për të zhvilluar veten dhe për të eksploruar potencialin tonë shpirtëror, jo për t'u zhytur në dete të errëta iluzionesh që përfshijnë rreziqe të panumërta.

Kënaqësia më e ëmbël në ekzistencë është ndjenja se jemi të sigurt dhe të mbrojtur në prani të Zotit

Sezoni i dështimit është koha më e mirë dhe më e përshtatshme për të mbjellë farat e suksesit. Dështimi duhet të zhduket që në rrënjë, dhe fushat e jetës duhet të kultivohen me zell dhe vendosmëri, dhe të mbillen me farat e mirësisë në mënyrë që të korrim një korrje të bollshme, me vullnetin e Zotit.

Pak njerëz i analizojnë situatat e tyre dhe vendosin nëse po ecin përpara apo prapa. Si qenie njerëzore të pajisura me perceptim, mençuri dhe mirëkuptim, detyra jonë më e madhe është të përdorim mençurinë dhe perceptimet tona në mënyrat e duhura.

Asnjë person vërtet shpirtëror nuk mund të bëjë pa sukses material. Dhe shqetësimet materiale të askujt nuk janë aq të mëdha sa ta pengojnë atë të mendojë për Zotin dhe t'i kushtojë

kohën e nevojshme meditimit, shërbimit dhe detyrave shpirtërore.

Një person duhet të jetojë me të gjitha mendimet, ndjenjat dhe depërtimin e tij, dhe të jetë vigjilent dhe i vëmendshëm ndaj gjithçkaje që ndodh përreth tij, ashtu si një fotograf i aftë që pret për rastet më të përshtatshme për të kapur fotografitë më të mrekullueshme të peizazheve më të këndshme.

Çdo qenie njerëzore zotëron potencial të pashfrytëzuar. Ata kanë gjithë forcën që u nevojitet. Vetë mendja është një fuqi supreme dhe duhet të çlirohet nga zakonet dhe konceptet e vjetruara dhe kufizuese.

Le të kujtojmë se për sa kohë që ndjenja e "vetes" është dominuese, ekziston një tendencë për t'u distancuar nga Zoti, duke supozuar se kemi forcë dhe mençuri të mjaftueshme për të qëndruar në këmbët tona pa mbështetje dhe për t'i zgjidhur problemet tona vetë.

Kemi frikë se nëse i nënshtrohemi vullnetit të Zotit, nuk do të gjejmë lumturi në atë që Zoti na dërgon, dhe kjo është një shenjë e besimit të dobët. Por herët a vonë, do të detyrohemi t'i drejtohemi Zotit. Dhe çdo person do ta zbulojë këtë të vërtetë në jetën e tij, nëse nuk e ka bërë tashmë.

Ne duhet t'i drejtohemi Zotit me besim të plotë dhe t'i flasim Atij sinqerisht dhe në mënyrë intime në gjuhën më të thjeshtë - gjuhën e zemrës - dhe t'i kërkojmë Atij të na ndihmojë ta kërkojmë Atë dhe të mbështetemi tek Ai për të qetësuar

zemrat tona dhe për të na çliruar nga shqetësimi dhe bezdia dhe nga çdo gjë që mund të na pengojë dhe të përpiqet të na largojë nga qëllimi ynë shpirtëror.

Mos lejo veten të bëhesh viktimë e botës dhe kurtheve të saj. Duhet të marrësh kontrollin e jetës sate, të zgjosh forcën tënde të brendshme dhe ta drejtosh anijen e jetës sate drejt një porti të sigurt.

Kur mendjet shkundin pluhurin e injorancës dhe thyejnë prangat që i lidhin fuqitë e tyre, ato do të bëhen më të afta për kreativitet dhe ndërveprim pozitiv me jetën.

Nëse një person nuk lufton kundër dikujt më të fortë se vetja, ai nuk do të bëhet i fortë. Në mënyrë të ngjashme, kur përballeni me vështirësitë tuaja me guxim dhe forcë shpirtërore, bëheni më të fortë dhe më elastikë.

Mos mendo se je i dobët dhe i paaftë për t'u përballur me rrethanat e jetës, pavarësisht se sa të vështira ose të ashpra mund të jenë ato. Zoti të ka pajisur me forcën për të kapërcyer çdo sfidë të përditshme. Mbaje mend se pavarësisht se sa të mëdha janë vështirësitë e tua, ke forcë të mjaftueshme për t'u përballur me to. Zoti është me ty dhe do të të mbështesë për sa kohë që beson në Të dhe këmbëngul me guximin e trimërisë në betejën e jetës.

Ka ardhur koha që njerëzimi të përcaktojë pozicionin e tij dhe të vendosë rrugën që duhet të ndjekë: ose drejt kaosit dhe shkatërrimit, ose drejt idealeve më të larta universale të mbrojtura nga fetë abrahamike për të kursyer shpirtrat dhe botën

nga vuajtjet dhe fatkeqësitë. Nëse njerëzimi luan rolin e tij siç duhet dhe udhëhiqet nga parimet e mirësisë, dashurisë dhe moralit të virtytshëm, atëherë errësira me siguri do të zhduket dhe errësira do të zhduket.

Ti ke fuqi të larta dhe talente të çmuara që flenë thellë brenda qenies sate, megjithatë nuk i përdor ato. Nisu drejt horizonteve të një jete të rafinuar ku ka arritje, gëzim dhe paqe.

Kur dikush më thotë se nuk mund ta bëjë këtë apo atë punë, unë nuk e besoj, sepse ai mund të bëjë çfarëdo që ka ndërmend të bëjë nëse përgatitet për të.

Të pashë duke lëruar tokën e shpirtit tim me parmendën e sprovave dhe mundimeve, duke shpërndarë farat e mençurisë sate në brazdat e saj. Unë vazhdova t'i ujit ato fara, dhe kur dielli i mëshirës sate shkëlqeu mbi to, ato u rritën dhe lulëzuan, duke dhënë një korrje të bekuar kënaqësie dhe kënaqësie.

Krimbi i mëndafshit tjerr fije rreth vetes brenda kokonës. Përpara se të dalë nga ajo kokona si flutur, shpesh e gjen veten të vdekur në burgun e mëndafshtë që krijoi. Kjo vlen edhe për njerëzit. Përpara se të rriten krahët e tyre të gjykimit, ata tjerrin rreth vetes fije frike, ankthi dhe injorance derisa të godasë sëmundja dhe të vijë ora e largimit, dhe kështu vjen fundi.

Shpesh e gjejmë veten të bllokuar në një burg të krijuar nga vetja jonë. Çfarë e shkakton gjithë këtë vuajtje? Mendimet tona dhe mënyrat e gabuara të jetesës, sepse veprojmë para se të

mendojmë. Duhet të çlirohemi nga mendimet e zemërimit dhe egoizmit, dhe nga një jetë që është e padisiplinuar dhe në kundërshtim me aspiratat tona më të larta. Të gjithë ata me ambicie shpirtërore duhet ta mbajnë gjithmonë energjinë e tyre në lëvizje dhe shpirtin e tyre të fortë përmes të menduarit pozitiv, optimizmit dhe punës produktive.

Të mos kesh frikë do të thotë të kesh besim në Zot dhe në mbrojtjen e Tij, dhe të kesh besim në drejtësinë, mençurinë, mëshirën, dashurinë dhe kudondodhjen e Tij.

Nuk ka mbrojtje apo siguri jashtë Zotit. Ne duhet t'i drejtohemi plotësisht Atij nëse dëshirojmë siguri dhe paqe mendore.

Ata që mendojnë vetëm për sigurinë dhe rehatinë e tyre, duke harruar ose injoruar nevojat e të tjerëve, në fakt po përpiqen të përballen me varfërinë që do të jetë fati i tyre një ditë.

Ata që kapen fort pas pasurisë së tyre në vend që ta përdorin atë për vepra të mira, nuk i sjellin vetes begati në jetën e përtejme; përkundrazi, ata lindin të varfër, të shtyrë nga dëshirat dhe lakmitë e të pasurve. Por ata që ndajnë bollëkun e tyre me të tjerët tërheqin begati dhe bollëk kudo që shkojnë.

Kur u jep atyre që e meritojnë me dëshirë, do të zbulosh se Zoti është gjithmonë me ty dhe nuk do të të lërë kurrë, dhe nuk do të kesh nevojë për asgjë me ndihmën dhe kujdesin e Tij, prandaj mbështetu te Zoti dhe ndihma e Tij do të të vijë dhe kujdesi i Tij do të të përfshijë.

O i dashur, i fshehur hyjnorisht, ti je burimi i dashurisë që rrjedh nga zemra e miqësisë, dhe ti je rrezet e ngrohta që hapin sythat e ndjenjave në trëndafila të freskët besnikërie dhe mendime të buta poetike.

Ne të gjithë jemi transmetues dhe marrës njerëzorë: ju i merrni mendimet e të tjerëve përmes zemrës suaj, e cila është qendra e ndjenjave, dhe ju i transmetoni mendimet tuaja përmes syrit shpirtëror (në ballë midis vetullave), i cili është qendra e fokusit dhe vullnetit. Antena juaj është në tru, qendra e vetëdijes dhe perceptimit më të lartë, intuitiv.

Supozoni se jeni larg shtëpisë suaj dhe doni të dini se çfarë po ndodh atje. Nëse shqisat tuaja janë shumë të qeta dhe mendja juaj është e qetë, do të jeni në gjendje të intuitoni ndjenjat dhe mendimet e familjes suaj në shtëpi.

Kur keni një aftësi të shkëlqyer për t'u përqendruar, mendimet tuaja mund të depërtojnë kudo dhe shqisat tuaja ngarkohen me energji jetësore.

Çdo gjë në univers është e përbërë nga energji ose dridhje. Dridhja e të folurit është një manifestim ose shprehje më intensive sesa dridhja e mendimit. Mendimet e të gjitha qenieve njerëzore valëviten nëpër eter. Meqenëse mendimet kanë një gradë të lartë vibruese, ato ende nuk janë zbuluar. Për fat të mirë, ne nuk i dimë mendimet e të gjithë njerëzve!

Duke shtypur ose rrotulluar butonat e radios (dhe me mjete të tjera këto ditë), mund të dëgjoni

melodi dhe tinguj të ndryshëm. Po të mos ishte për vetëdijen e natyrshme brenda shtresave të eterit përmes të cilave valët e radios udhëtojnë drejt marrësit tuaj, do t'i dëgjonit të gjithë tingujt e transmetimit menjëherë.

Zoti krijoi eterin dhe frymëzoi mendjen njerëzore të shpikte mjete për transmetimin dhe marrjen e vibracioneve përmes këtij mediumi. Valët e radios mbështeten në eter për përhapjen e tyre dhe në energjinë elektrike për transmetim dhe pritje. Këto valë radioje vibruese janë ide që transmetohen përmes hapësirës te çdo marrës rezonant.

Kur je pranë një të dashuri, i ndjen mendimet e tij, por mund të mos jesh në gjendje t’i ndjesh mendimet e dikujt që është larg, përveç nëse ke një perceptim shqisor shumë të zhvilluar. Ata që praktikojnë rregullisht teknikat e përqendrimit dhe meditimit përjetojnë qetësi të thellë dhe mendimet e tyre bëhen më të rafinuara si rezultat i kësaj praktike, duke i mundësuar ata të ndiejnë mendimet dhe qëllimet e të tjerëve edhe nga distanca!

Një vizitor pyeti: "A nuk është mençuria e shenjtorëve rezultat i marrjes së një favori të veçantë nga Perëndia?"

Mësuesja #Paramhansa u përgjigj:

"Jo, fakti që disa njerëz posedojnë më pak njohuri të shenjta se të tjerët nuk do të thotë që Zoti kufizon ose kufizon rrjedhën e hirit të Tij ndaj njerëzimit. Përkundrazi, kjo ndodh sepse shumica e njerëzve pengojnë rrjedhën e dritës së Tij të

përhershme dhe e pengojnë atë të shkëlqejë në shpirtrat e tyre."

Njëri nga dishepujt tha: "Unë do të shkoj në male për të qenë vetëm me Zotin".

Mësuesi Paramahansa u përgjigj:

"Nuk do të përparosh shpirtërisht nëse e bën këtë. Mendja jote aktualisht është e paaftë të përqendrohet thellë në shpirt. Mendimet e tua më shpesh do të rrinë rrotull kujtimeve të njerëzve dhe kënaqësive të kësaj bote, edhe nëse izolohesh në një shpellë të fortifikuar. Kryerja e ndershme dhe besnike e detyrave të jetës me meditim të përditshëm është mënyra më e mirë."

Shkëlqime shpirtërore

A ka një qëllim të përbashkët dhe të përgjithshëm pas veprimeve të banorëve të kësaj bote?

A ka ndonjë domosdoshmëri të përbashkët që na detyron të gjithëve të ndërmarrim veprime?

Një analizë e thjeshtë e motiveve dhe qëllimeve njerëzore tregon se ekzistojnë një mijë e një qëllime, disa të drejtpërdrejta dhe disa të tërthorta, por qëllimi përfundimtar mbetet arritja e lumturisë absolute.

Qëllimi kryesor i qenieve njerëzore është të shmangin dhimbjen dhe dëshirën dhe të arrijnë lumturi të qëndrueshme. Nëse mund ta eliminojmë përgjithmonë dhimbjen dhe dëshirën dhe të arrijmë lumturi të qëndrueshme, kjo është një çështje tjetër. Por realiteti tregon se ne përpiqemi

me zell dhe këmbëngulje t'i shpëtojmë vuajtjes dhe dhimbjes dhe të arrijmë kënaqësi ose lumturi.

Pse një person punon si fillestar në një zanat?

Sepse ai dëshiron të bëhet ekspert në njërën nga fushat e punës

Pse duhet ta bëjë ai atë punë?

Sepse kjo i lejon atij të fitojë para?

Dhe pse duhet të fitojë para?

Sepse ai do të jetë në gjendje të përmbushë nevojat e tij personale dhe familjare duke i fituar ato.

Dhe pse duhen përmbushur këto nevoja?

Sepse një hetim i tillë ndihmon në eliminimin e dhimbjes dhe arritjen e lumturisë

Prandaj, ne shohim se përmbushja e një nevoje, heqja qafe e dhimbjes, qoftë fizike apo psikologjike, sado e lehtë apo e rëndë, dhe arritja e lumturisë përbëjnë qëllimin tonë përfundimtar.

Nuk ka nevojë të pyesim më tej për arsyen e arritjes së lumturisë, sepse nuk ka përgjigje për këtë, dhe ky është qëllimi ynë përfundimtar.

Pra, cilado qoftë natyra e punës apo ambicieve tona - fillimi i një biznesi, fitimi i parave, ndjekja e miqësive, shkrimi i librave, fitimi i njohurive, menaxhimi i mbretërive, dhurimi i milionave, zbulimi i vendeve, aspirata për famë, ndihma ndaj nevojtarëve apo dëshira për t'u bërë dashamirës të mirësisë së njerëzimit - nëse e shqyrtojmë qëllimin tonë të vërtetë dhe e mbajmë mend, kërkimi i Zotit bëhet një realitet logjik dhe realist, sepse Zoti është ajo lumturi që përpiqemi ta arrijmë dhe shpirtrat tanë dëshirojnë.

* * *

Nëse dikush do ta mbulonte fytyrën me një maskë, prapë do të mund ta dinte se aty ishte një qenie njerëzore. Në mënyrë të ngjashme, natyra është si një vello e madhe, e fryrë nga prania hyjnore. Zoti është i pranishëm pas vellove dhe maskave të natyrës, por njerëzimi hedh një vështrim të shkurtër dhe sipërfaqësor dhe nuk arrin ta perceptojë praninë e qenies së fshehur pas perdeve të natyrës.

Pa ndihmën hyjnore, njeriu është i destinuar të dështojë, sepse forca dhe mençuria për të fituar betejën e jetës vijnë nga burimi i pafund.

Kur ulem në meditim të heshtur, të palëvizshëm dhe të vëmendshëm, ndiej një dridhje gëzimi brenda qenies sime dhe dëgjoj Zotin duke pëshpëritur: "Unë jam këtu".

Mendja që na ka dhënë Perëndia është porta për në qiell: porta e jashtme e mbretërisë së tij, por njerëzit nuk e përdorin atë siç duhet.

Nuk kemi nevojë të presim derisa të largohemi nga Toka për të përdorur mendjet tona për të kërkuar Zotin; koha është tani dhe vendi është këtu. Ata që nuk e përdorin mendjen e tyre për të kërkuar sekretet e jetës dhe misteret e ekzistencës ndërsa janë në këtë Tokë nuk do t'i gjejnë kurrë ato askund tjetër.

* * *

Çdo qenie njerëzore është një shprehje e fuqisë së pafundme të Zotit dhe duhet të tregojë një aspekt të asaj fuqie në gjithçka që arrin.

Ata që kërkojnë të komunikojnë në mënyrë të vetëdijshme me Zotin, i cili është Shkaku i Parë ose Lëvizësi i Parë i ekzistencës, janë më afër zgjidhjes së misterit të jetës.

Kur dëshiron të krijosh diçka, mos u mbështet vetëm në burime të jashtme, por së pari thellohu në veten tënde dhe kërko burimin e pafund. Të gjitha metodat praktike për sukses, të gjitha shpikjet e dobishme për njerëzimin, dridhjet e rafinuara muzikore dhe tekstet e shenjta janë të regjistruara në arkivat e Zotit.

Ata që e injorojnë Zotin ia presin vetes litarin e jetës

Vullneti njerëzor është një gjenerator i madh energjie, dhe duke përdorur vullnetin dhe dëshirën për të aksesuar burimet e vërteta të energjisë, një person mund të lidhet shpejt me shpërndarësin e pafund të forcave të brendshme.

Ata që nuk duan të bëjnë punën e tyre të përditshme ndiejnë mungesë energjie, ndërsa punëtori i zellshëm që punon me entuziazëm dhe zell e ngarkon trupin dhe mendjen e tij me rrymën kozmike.

* * *

Është detyrë e një personi të synojë qëllime fisnike. Të shqetësohesh për gjëra të parëndësishme dhe të padobishme është një humbje e kotë energjie mendore.

Barërat e këqija duhen shkulur nga kopshti i mendjes dhe të zbukurohen me lulet e dashurisë hyjnore, në mënyrë që ajo të tërheqë drejt vetes Zotin e bukur që e do bukurinë.

Kopshti për të mbetur i lulëzuar në tokën e mençurisë, duhet ta thjeshtosh jetën dhe të largosh ndërlikimet. Duke i kryer të gjitha me një mendje të fokusuar dhe të pashpërqendruar, mund të analizosh aktivitetet e tua, duke zgjedhur atë që është e rëndësishme dhe thelbësore dhe duke hedhur poshtë atë që është sipërfaqësore dhe e panevojshme. Pasi të përfundojë një detyrë, mund ta largosh mendjen prej saj dhe ta përdorësh atë për të ndjekur aspirata të tjera krijuese.

* * *

Njerëzit shpesh mendojnë për diçka tjetër ndërsa bëjnë diçka dhe nuk e dinë mënyrën e duhur për ta përqendruar mendjen e tyre në atë që po bëjnë.

Duhet të mësojmë të mendojmë për një gjë në të njëjtën kohë me të gjitha aftësitë tona mendore. Vëmendja jonë e plotë duhet të përqendrohet vetëm në atë gjë të vetme.

Një person nuk duhet të jetë apatik, pa entuziazëm dhe pa ndjenja. Arritja e gjërave me përtaci dhe pa kujdes çon në humbjen e vitalitetit dhe si pasojë në dështim dhe pakënaqësi . Si një kafshë që vepron sipas instinktit

Është një gabim i rëndë për një person të mos zgjohet dhe të mos aktivizojë aftësitë e tij mendore. Zoti na i ka dhuruar këto aftësi dhe dëshiron që ne t'i përdorim ato me mençuri dhe të jemi plotësisht të vetëdijshëm për gjithçka që bëjmë.

Gjithashtu duhet të mendojmë me kujdes përpara se të ndërmarrim ndonjë veprim dhe ta

përdorim mendjen tonë në mënyra që na ndihmojnë të rritemi dhe të realizojmë unitetin tonë thelbësor me Krijuesin e Plotfuqishëm. Çdo gjë që bëjmë duhet të bazohet në arsyetim të shëndoshë dhe planifikim të mençur.

* * *

Ekziston një metaforë për një karrocë të tërhequr nga kuaj, e drejtuar nga një shofer që mban frenat. Kjo metaforë përfaqëson shpirtin që hipën në karrocën fizike të tërhequr nga kuajt e shqisave. Mendimi mban frenat dhe vullneti i vetëdijshëm udhëheq. Pronari i karrocës është me rëndësi të madhe, i ndjekur nga shoferi dhe frenat e nevojshme për të kontrolluar kuajt, pastaj vetë kuajt dhe së fundmi karroca. Në mënyrë të ngjashme, shpirti është i parëndësishëm, i ndjekur nga vullneti i vetëdijshëm, pastaj mendimi që kontrollon frenat, pastaj kuajt dhe së fundmi trupi.

Mendja e botës që udhëheq një trup të dobët në jetë lejon që impulset e saj të padisiplinuara të përhapen me shpejtësi në vend që të forcojë strukturën e saj fizike dhe të rafinojë shqisat e saj duke përdorur vetëkontrollin dhe duke i drejtuar ato me aftësi dalluese të lindura drejt qëllimit të saj shpirtëror për të cilin ekzistojnë të gjitha këto gjëra.

Ndërsa ecën përgjatë shtigjeve të ashpra dhe me gjemba të shqisave, ai shkatërron qerren e jetës së tij dhe humbet rrugën.

Kërkuesi që kërkon vetëdijen është i vetëdijshëm se qëllimi më i rëndësishëm në jetë është kërkimi i sinqertë për lumturinë shpirtërore

të fshehur thellë brenda shpirtit, dhe në të njëjtën kohë mëson të zhvillojë fuqitë e tij të fshehura mendore ose psikologjike dhe të rafinojë shqisat e tij në mënyrë që të vazhdojë të ecë në shtigjet e përparimit drejt qëllimit të dëshiruar, duke u përpjekur të shmangë rënien në grackat e dhimbjes fizike dhe psikologjike.

Me fjalë të tjera, dishepulli e kupton mënyrën e saktë me të cilën mund të arrijë rritje shpirtërore në të gjitha aspektet dhe në të gjitha nivelet.

Sa i përket personit të kësaj bote iluzionist, shqetësimi i tij i vetëm është të kënaqë dëshirat e tij fizike dhe tekat e tij, duke shpërfillur detyrën e tij për zhvillimin e aftësive të tij mendore dhe shpirtërore.

* * *

Çrregullimet nervore janë të shërueshme. Ata që vuajnë nga këto çrregullime duhet të analizojnë gjendjen e tyre dhe të heqin qafe emocionet shkatërruese dhe mendimet negative që po i shkatërrojnë gradualisht.

Analiza objektive e problemeve personale dhe ruajtja e qetësisë në të gjitha situatat dhe rrethanat janë çelësi për shërimin e gjendjeve kronike nervore. Ata që vuajnë nga nervozizmi duhet ta kuptojnë gjendjen e tyre dhe të kuptojnë se të menduarit negativ është shkaku rrënjësor i çekuilibrit dhe pamundësisë së tyre për t'u përballur me jetën.

Një trup i qetë dhe i relaksuar qetëson nervat dhe sjell paqe psikologjike.

-

Shënim: Kjo nuk do të thotë që nuk duhet të konsultoheni me specialistë në këtë fushë, prandaj ky sqarim

* * *

Në epoka dhe vende të ndryshme, njeriu ka fituar, nëpërmjet arsyes, shumë ide rreth jetës dhe shpirtit.

Për shembull, kur një anëtar i një fisi primitiv ka dhimbje koke, familja e tij mendon se shpirti i tij ka ikur nga trupi, kështu që i bëjnë thirrje mjekut magjistar që t'ia kthejë shpirtin. Doktori shkon në pyll në kërkim të shpirtit, të cilin e gjen dhe e sjell me vete në një kuti dhe e vendos përsëri në kokën e pacientit, dhe dhimbja e kokës zhduket sipas besimit mbizotërues.

Në një kulturë tjetër, "teshtitja" e një personi të sëmurë bëhet duke i vendosur grepa (hekura të lakuar me maja të mprehta) në trupin e tij në mënyrë që shpirti i tij të mos shpëtojë kur teshtin, por të kapet nga grepat!

Ashtu si disa njerëz kanë arritur në përfundime të gabuara rreth psikikës njerëzore për shkak të metodave të gabuara të të menduarit, të tjerë kanë arritur - nëpërmjet perceptimit aktual - një kuptim të ndryshëm, më të pasur dhe më të shëndoshë.

Ne e dimë që shpirti nuk është i njëjtë me frymëmarrjen, sepse ka disa njerëz që kanë qëndruar në koma për një kohë të gjatë pa marrë frymë, duke vërtetuar kështu se shpirti nuk mund të kufizohet vetëm në frymëmarrje. Shpirti është

më i lartë se frymëmarrja dhe më i lartë se çdo gjendje tjetër trupore.

Pavarësisht nëse një person beson apo jo se është shpirt, ligji universal prapëseprapë kërkon që ai të zbulojë natyrën e tij shpirtërore.

Pavarësisht nga rrethanat e punës ose të jetës së një personi, vetëdija e tij zhvillohet dhe zgjerohet sa herë që ai përdor inteligjencën e tij në mënyrë krijuese dhe produktive. Çdo veprim konstruktiv kontribuon në zhvillimin njerëzor dhe zgjeron të kuptuarit e tij.

* * *

Më pëlqen të lexoj, por mezi arrij të lexoj dy faqe para se të më kërkohet të merrem me diçka tjetër, dhe kjo është arsyeja pse e kam zëvendësuar leximin me meditim.

Ndërsa zhytem në thellësitë e shpirtit tim, shfaqen drita rrezatuese dhe agon gëzimi më i madh, një gëzim që më shoqëron gjatë gjithë ditës. Kjo është ajo që kam përjetuar në jetën time dhe ajo që përjetojnë të gjithë ata që bashkëjetojnë me Zotin e bekuar në pëshpëritjen e shpirtit dhe dëshirën e zemrës.

Koha është shumë e çmuar për t’u humbur, Zoti dëshiron që ne të jemi të ekuilibruar. Kushdo që lejon që jeta e tij të bëhet e ekuilibruar, do të ndëshkohet nga ligji universal.

Nëse jetoni thjesht, ushtroheni çdo ditë, lexoni libra të vlefshëm dhe të dobishëm dhe kultivoni zakonin e meditimit të përditshëm të Zotit, shqisat tuaja do të pulsojnë nga lumturia, rryma jetësore do të rrjedhin në gjakun tuaj dhe qelizat e trupit

tuaj do të mbushen me një lehtësi dhe energji që nuk e keni përjetuar kurrë më parë. Do të merrni të gjithë njohurinë që dëshironi nga shpirti brenda jush.

Kështu ka qenë gjithmonë jeta ime. Nuk kam lexuar njëzet libra në njëzet vjet. Nuk jam krenar për këtë, dhe nëse nuk do të ishte për të fituar vetëdije shpirtërore hyjnore përmes meditimit, do të isha plotësisht injorant.

Kur shikoj një libër, zbuloj se faktet që përmban më janë zbuluar tashmë nga Zoti.

Të gjitha idetë dhe të vërtetat sublime vijnë nga Zoti i Gjithëdijshëm, dhe nëse e soditni Atë, do ta merrni urtësinë e Tij drejtpërdrejt.

Prandaj, leximi i librave të mirë është më i mirë sesa humbja e kohës në aktivitete të pafrytshme, dhe më i mirë se leximi është meditimi dhe krijimi i vetëdijes për të vërtetën absolute, që është Zoti.

* * *

Ka shumë njerëz që lexojnë vazhdimisht, por nuk mund t'ju ofrojnë asgjë me vlerë. Mënyra më e mirë për të lexuar një libër është të reflektoni mbi përmbajtjen e tij dhe të shihni se si mund të zbatohet në jetën tuaj.

Është gjithashtu e rëndësishme të ushtroni aftësi dalluese në mënyrë që të mos pranoni verbërisht gjithçka që lexoni. Ajo që lexoni duhet të kënaqë mendjen dhe logjikën tuaj. Që të ia vlejë vërtet leximi, librat duhet të stimulojnë të menduarit tuaj dhe pastaj do të ndjeni se mendja juaj po zhvillohet dhe zgjerohet.

Ata që nuk lexojnë ose nuk reflektojnë, por jetojnë një jetë sipërfaqësore pa qëllim ose kuptim, nuk zhvillojnë ndonjë kuptim të thellë ose nuk fitojnë njohuri të sigurta.

Harmonia na bën të pajtueshëm dhe në harmoni me fuqinë hyjnore që frymëzon mendimin tonë dhe shkëlqen mbi mendjet tona me dritat e frymëzimeve më të larta.

Meditimi është mënyra për të arritur veten më të lartë

Njerëzit i bëjnë padrejtësi vetes nëse nuk lexojnë, por meditimi është edhe më i mirë se leximi {Për një popull që mediton}

* * *

Ekuilibri është thelbësor në çdo aspekt të jetës. Këshillohet që të keni materiale të dobishme për lexim menjëherë në dispozicion dhe t'i lexoni ato gjatë kohës së lirë. Më të rëndësishmet nga këto materiale janë librat shpirtërorë, të ndjekur nga veprat shkencore, pak histori, filozofi, letërsi serioze, biografi të figurave të mëdha, udhëtime dhe çdo gjë tjetër që mund të zgjerojë horizontet e dikujt dhe të ofrojë frymëzim të thellë.

Librat mund të jenë miq besnikë, dhe nëse përzgjedhja juaj është e cilësisë së lartë, do të përfitoni më shumë prej tyre.

Në fillim mund të duket e vështirë të kuptosh thelbin e mësimeve shpirtërore dhe idetë e mendimtarëve të mëdhenj, por pas një kohe, do ta gjesh veten duke reflektuar mbi shkrimet e tyre dhe duke u angazhuar me mendimet e tyre. Do të ndiesh se ke fituar diçka të vlefshme, sepse të

gjithë ata njerëz të mençur e kanë nxjerrë mençurinë dhe njohurinë e tyre nga thesari i pafund i mençurisë së Zotit - ide që mund të mos të kenë shkuar kurrë ndërmend në të gjithë jetën tënde.

* * *

Lulet dhe trëndafilat janë të bukura dhe plot gjallëri, por pas tyre fshihet një kopsht me bukuri dhe shkëlqim jashtëzakonisht më të madh. Edhe pse ky kopsht është krejtësisht transparent dhe i vështirë për t'u perceptuar në fillim, nëse mund të depërtoni në dimensionin shpirtëror përmes portës së syrit shpirtëror, do të jeni në gjendje të eksploroni atë mbretëri eterike dhe të kënaqeni në mrekullitë e saj.

Unë banoj në atë mbretëri të butë ku cilësitë e shkëlqyera dhe mendimet e buta e delikate janë më të ëmbla dhe më aromatike se çdo lule apo trëndafil tokësor. Atje, bleta e mendjes sime pi vazhdimisht nektarin e pranisë hyjnore.

Kur e drejtojmë vëmendjen tonë nga brenda dhe jetojmë gjithnjë e më shumë në atë botë të fshehur brenda nesh, zbulojmë se cilësitë tona shpirtërore marrin forma të veçanta që veprojnë si dritare përmes të cilave perceptojmë ëmbëlsinë e Zotit që tejkalon përshkrimin dhe imagjinatën.

* * *

Kushdo që i dëgjon ose i lexon këto fjalë e di se unë po them të vërtetën

Nëse do të shfaqja të gjitha fuqitë që më ka dhënë Zoti, njerëzit do të mblidheshin tek unë jo nga dashuria për Zotin, por për shkak të

mrekullive. Por unë nuk e dëshiroj këtë lloj dishepullimi sipërfaqësor. Ata nuk duhet të tërhiqen nga pushteti, por nga dashuria për Zotin, dhe ky është qëllimi im në jetë.

Nëse nuk do ta kisha njohur Zotin, nuk do të kisha folur në këtë mënyrë. Dhe të gjithë mund ta njohin Atë nëse dëshirojnë.

Nuk përpiqem t'i fitoj njerëzit duke iu drejtuar emocioneve të tyre, por përkundrazi u flas mendjeve të tyre dhe i drejtohem logjikës dhe aftësisë së tyre dalluese. Besimi i verbër është i padobishëm. Një person duhet të aktivizojë aftësitë e të kuptuarit që Zoti i ka dhënë dhe të mos i pranojë gjërat ashtu siç janë, por të kuptojë shkaqet, efektet dhe logjikën që qëndron pas orientimeve dhe praktikave të tij shpirtërore.

Nëse do të kisha një mijë gojë, do të flisja me të gjitha për Zotin dhe rëndësinë e kthimit tek Ai dhe njohjes së Tij.

* * *

Zoti nuk i kërkon njeriut të jetë i zymtë, i zymtë, i shkretë ose i vrenjtur. Ky nuk është kuptimi i saktë i Zotit, as nuk është mënyra e duhur për të fituar favorin e Tij. Sa më shumë paqe të përjetojë dikush, aq më shumë mund ta ndiejë praninë hyjnore. Sa më e madhe lumturia e dikujt, aq më shumë bëhet në harmoni me Zotin. Ata që e njohin Zotin janë të lumtur sepse Zoti është burimi i gëzimit më të madh.

Njerëzit përpiqen të gjejnë lumturi në alkool, seks dhe para, por faqet e historisë janë të mbushura me histori të shpresave të tyre të

shkatërruara dhe ëndrrave të paplotësuara. Koha që kam kaluar duke medituar e ka bërë jetën time tepër të frytshme.

Udhëzimi dhe mençuria hyjnore banojnë në ekstazë shpirtërore

Kur një person është në harmoni me Zotin, edhe nëse bën një gabim pa dashje, ai do të dijë si ta korrigjojë gabimin, dhe nëse shpreh një mendim të gabuar, Zoti do ta korrigjojë atë dhe do ta korrigjojë atë nga dashuria për dishepullin e tij.

* * *

Duhet të arrihet një ekuilibër midis njohurive shpirtërore dhe shkencave natyrore. Pa këtë ekuilibër, individët dhe kombet do të pengohen mes mjerimit dhe shkatërrimit. Nëse udhëheqësit e botës moderne do të ishin të ndriçuar shpirtërisht dhe do të punonin së bashku, ata mund të zhduknin luftën dhe varfërinë nga toka brenda pak vitesh.

Ndërgjegjësimi shpirtëror do të thotë ndërgjegjësimi i një personi për praninë hyjnore brenda vetes dhe në të gjitha qeniet e tjera të gjalla.

Vetëm kjo vetëdije mund ta shpëtojë botën, dhe pa të, nuk shoh shpresë për paqe. Le të fillojë njerëzimi me veten, sepse koha është shumë e çmuar për t'u humbur.

Detyra kërkon që ne të bëjmë pjesën tonë për të sjellë Mbretërinë e Perëndisë në Tokë

Shumë veta ngurrojnë ta kërkojnë Zotin, nga frika se jeta do të bëhet e zymtë dhe e zymtë, pa bukuri dhe gëzim. Por e kundërta është e vërtetë!

Lumturia e pastër që ata që e njohin vërtet Zotin gjejnë në harmoni të përsosur me Të është e papërshkrueshme me fjalë.

Jam në një gjendje gëzimi shpirtëror ditë e natë. Ai gëzim është Zoti, dhe ta njohësh Atë do të thotë t'i fshehësh të gjitha hidhërimet dhe t'i varrosësh ato pa keqardhje.

* * *

Gjatë qëndrimit të tij të përkohshëm këtu, njeriu i kushton shumë rëndësi këtij spektakli. Por ai nuk duhet të zhytet shumë në të dhe në ngjarjet e tij të pafundme, sepse nëse e bën këtë, do të distancohet nga Zoti, i cili përpiqet vazhdimisht, në çdo mënyrë dhe me çdo mjet, të na tërheqë pranë Vetes nga shqetësimi i Tij i madh për ne dhe dashuria e Tij e pamasë për ne.

Na vë përpara të gjitha mrekullitë që dëshirojmë të shohim: mrekullitë e gjërave në rritje dhe rendin pafundësisht të saktë të natyrës.

Është pas luleve dhe trëndafilave, dhe kushdo që e kërkon sinqerisht do ta gjejë patjetër.

Shkencëtarët natyrorë nuk arritën në zbulimet e tyre përmes lutjes së verbër, por duke ndjekur ligjet e shkencës empirike. Në mënyrë të ngjashme, kushdo që zbaton sinqerisht dhe me zell ligjet e shkencës shpirtërore do ta gjejë automatikisht Zotin në krah të tij.

Është koha që njeriu të hapë sytë e tij shpirtërorë dhe të kuptojë se gjetja e Zotit kërkon një dëshirë të zjarrtë dhe këmbëngulëse, si dhe një respektim të kujdesshëm të ligjeve të Zotit.

* * *

Zoti troket në heshtje në dyert e zemrave tona, duke na thirrur të kthehemi tek Ai, por shumica e njerëzve nuk janë të gatshëm të kthehen. Megjithatë, kur bota errësohet para syve të tyre dhe ata ngatërrohen në probleme ose bien pre e sëmundjeve, ata nxitojnë t'i luten Atij dhe të kërkojnë ndihmën e Tij.

Ata që forcojnë lidhjet e tyre të harmonisë dhe të pajtueshmërisë me Zotin gjatë kohëve të lumturisë dhe prosperitetit do ta gjejnë Zotin në krah kur të kenë nevojë për Të. Por ata që shtyjnë për më vonë nxitjen e kësaj marrëdhënieje e dënojnë veten të përballen me vështirësitë e tyre dhe të luftojnë me sprovat e tyre vetëm derisa të munden - me mençuri dhe nënshtrim të plotë - t'i drejtohen mikut të tyre të përjetshëm dhe të trokasin në derën e Tij të hirshme.

Nga turma e madhe e njerëzimit, shumë pak e kërkojnë vërtet Zotin. Ku janë ata që menduan se kjo tokë u përkiste atyre dyqind vjet më parë? Të gjithë kanë ikur, dhe ndoshta vetëm disa, ata që iu drejtuan Zotit dhe arritën ta njihnin veten, e kuptuan vërtet realitetin e jetës. Megjithatë, çdo brez pasues e konsideron këtë jetë të vërtetë!

* * *

Para se ndonjë qenie tjetër njerëzore të ishte me ne, kush ishte me ne? Zoti Dhe kur të largohemi nga kjo tokë, kush do të jetë me ne? Zoti dhe askush tjetër Por do të jetë e vështirë ta njohim Atë atëherë, përveç nëse përpiqemi ta njohim Atë tani Nëse e kërkoni Zotin sinqerisht dhe thellë, do ta gjeni Atë, dhe siguria juaj se Ai është

gjithmonë me ju do të forcohet Shqetësimet dhe iluzionet do t'ju lënë, dhe nuk do të mashtroheni më kurrë.

Çdo gjë në ekzistencë është një tundim për ta larguar njerëzimin nga Zoti. Por Zoti është shumë më joshës se çdo tundim tokësor. Nëse do të shihnit qoftë edhe një shkëndijë të Tij, do ta kuptonit këtë të vërtetë dhe do të ishit në gjendje ta gjenit Atë nëpërmjet lutjes, meditimit shpirtëror dhe vendosmërisë së palëkundur.

* * *

Tempulli që Zoti e do më shumë është tempulli i qetësisë dhe paqes së brendshme për ithtarët e tij, ku ata hyjnë për të medituar dhe biseduar, duke lënë pas botën dhe shqetësimet e saj të pafundme.

Nuk duhet të verbohemi nga ky procesion i njerëzimit në ndryshim të vazhdueshëm. Ndërsa karvani i kohës vazhdon udhëtimin e tij, më në fund do të kuptoni se jeni një pjesë integrale e një entiteti më të madh. Kur një person krijon një tempull bukurie dhe paqeje shpirtërore brenda vetes, ai do të jetë në gjendje të ndiejë praninë e Zotit dhe afërsinë e Tij. Përndryshe, iluzionet e botës janë të shumta, gjithmonë të pranishme dhe shqetësimet e saj na mbushin zemrat.

Secili prej nesh do të merret nga kjo tokë herët a vonë, dhe për këtë arsye tani duhet ta kuptojmë qëllimin e jetës. Qëllimi themelor i përvojës njerëzore në këtë botë është të na nxisë të kërkojmë kuptimin e jetës. Bëjeni njohjen e Zotit qëllimin tuaj dhe dijeni se një kërkim serioz dhe i

sinqertë për sekretin e jetës do t'ju kursejë shumë vështirësi dhe do t'ju shpëtojë nga frikëra të ndryshme.

Frika nga vdekja, dështimi, telashet ose pikëllimi zgjon panik të madh tek një person. Kur një person nuk është në gjendje të ndihmojë veten dhe familja dhe miqtë e tij nuk mund të ofrojnë asnjë ndihmë, dëshpërimi e mposht dhe bota u duket e errët. Por nuk ka nevojë të arrijnë atë gjendje. Nëse mendojnë për Zotin gjatë gjithë jetës së tyre dhe ruajnë një lidhje me Të, do ta gjejnë Atë pranë në kohë vështirësish dhe ditë të vështira.

* * *

Nëse shumica e njerëzve e gjejnë dikë të pakëndshëm, duhet të shqyrtojnë veten. Mund të ketë disa tipare të personalitetit që janë të pakëndshme. Ndoshta ata flasin shumë, janë të prirur të ndërhyjnë në punët e të tjerëve ose kanë tendencë t'u tregojnë të tjerëve se çfarë nuk shkon me ta dhe si duhet ta jetojnë jetën e tyre, pa pranuar asnjë sugjerim për vetëpërmirësim. Këto janë vetëm disa shembuj të karakteristikave psikologjike që mund të na bëjnë të pakëndshëm për të tjerët.

Të besosh në Zot dhe të kesh besim në Zot janë dy gjëra të ndryshme. Besimi është i pavlerë nëse nuk e përjetojmë dhe nuk jetojmë sipas tij. Besimi që shndërrohet në përvojë bëhet besim, dhe besimi i palëkundur nuk mund të hidhet poshtë ose të kundërshtohet sepse është një bindje intuitive dhe e palëkundur për të vërtetën.

Është një fuqi e madhe, dhe rezultatet e saj janë të menjëhershme dhe të mahnitshme. Besimi vepron me saktësi absolute dhe nuk lë vend për gabime.

* * *

Në sytë e një njeriu qëndron e gjithë historia e jetës së tij dhe nuk mund të fshihet nga ata që dinë ta lexojnë atë. Ka sy shpirtërorë dhe sy botërorë, sy të pabesë, sy dinakë dhe sy epshorë. Çdo gjë që bën një person regjistrohet në sytë e tij dhe, nëse do të analizoja atë që shoh tek ai, njerëzit do të habiteshin nga mprehtësia ime.

Ne duhet të shmangim veprimet që e ndotin mendjen dhe e korruptojnë shpirtin. Veprimet e gabuara krijojnë vibrime mendore negative ose të këqija që reflektohen në pamjen dhe karakterin e një personi. Në vend të kësaj, ne duhet të angazhohemi në veprime dhe të mendojmë mendime që ushqejnë cilësitë pozitive që dëshirojmë. Ata që i marrin në konsideratë këto të vërteta do ta shohin jetën e tyre të bëhet mrekullisht e bukur.

* * *

Miqtë e vërtetë rrallë na keqkuptojnë. Mund të flasësh hapur me një mik pa u keqkuptuar, por një miqësi nuk mund të rritet dhe të lulëzojë për sa kohë që ka ndonjë aludim ose kërkesë nga njëri tek tjetri.

Miqësia mund të ndërtohet vetëm mbi themelet e pavarësisë dhe barazisë shpirtërore. Prandaj, bashkëveprimet midis miqve duhet të bazohen në këtë parim dhe në dritën e kësaj të

vërtete. Nëse keqtrajtoni dikë, nuk do ta përjetoni kurrë ëmbëlsinë e miqësisë së tyre.

Ka shumë që ecin në shtigjet e jetës pa miq, nuk mund ta imagjinoj se si ia dalin të vazhdojnë!

Miqtë e vërtetë rrallë na keqkuptojnë, dhe nëse e bëjnë këtë, është vetëm për një kohë të shkurtër. Nëse dikush tradhton besimin dhe besnikërinë tuaj, vazhdoni t'i jepni dashurinë dhe mirëkuptimin tuaj sikur të mos kishte ndodhur asgjë, ashtu siç do të dëshironit të merrnit besim dhe besnikëri në këmbim.

Por nëse ai person vazhdon të sillet me përbuzje dhe urrejtje ndaj teje dhe vazhdon të shtrijë dorën e miqësisë ndaj tij, atëherë është më mirë ta tërheqësh dorën për një kohë.

* * *

Secili prej nesh do të merret nga kjo tokë herët a vonë, dhe për këtë arsye duhet ta kuptojmë qëllimin e jetës tani.

Qëllimi përfundimtar i përvojës njerëzore këtu është të stimulojë dhe inkurajojë kërkimin për kuptimin dhe qëllimin e jetës. Këtij udhëtimi njerëzor nuk duhet t'i jepet rëndësi e tepruar. Ndërsa karvani i kohës vazhdon kursin e tij, ne përfundimisht do të kuptojmë se jemi pjesë e një ekzistence më të madhe, dhe për këtë arsye, duhet ta bëjmë njohjen e Zotit qëllimin tonë përfundimtar.

Frika nga vdekja, dështimi, telashet ose hidhërimet e dhimbshme zgjon panik të madh tek një person.

Kur një person nuk është në gjendje të ndihmojë veten dhe kur familja e tij nuk mund të ofrojë ndihmë, gjendja e tij psikologjike është e palakmueshme. Por Zoti nuk do t'i braktisë ata që besojnë në Të dhe kanë besim në aftësinë e Tij për t'i ndihmuar ata.

Përpara se ndonjë qenie njerëzore të ishte me ne, Zoti ishte me ne. Dhe kur të largohemi nga kjo tokë, Zoti do të jetë me ne.

Por ne nuk mund ta njohim Zotin nëse nuk bëjmë përpjekje tani dhe nuk përpiqemi sinqerisht të komunikojmë me Të dhe t'i afrohemi Atij.

* * *

Në vitet e mia të para vuaja nga ndjeshmëria ekstreme, dhe si rezultat isha unë ai që vuajti më shumë.

Ishte një proces vetëtorture. Meqenëse isha kaq i ndjeshëm, më dukej sikur të tjerëve u pëlqente të më mërzisnin dhe të më grabisnin qetësinë mendore.

Mos lejo askënd të të heqë paqen

Bezdisja ime nuk vinte vetëm nga sarkazma dhe talljet e të tjerëve; ajo buronte edhe nga ndjeshmëria ime ndaj komenteve të tyre. Zbulova se sa më shumë debatoja me kritikët e mi, aq më shumë ata e shijonin atë.

Më në fund, vendosa që askush nuk mund ta shkatërronte paqen time të brendshme dhe i thashë vetes: "Le të kritikojnë sa të duan, por unë nuk do t'i kushtoj më vëmendje kritikave të tyre".

Dhe pikërisht kjo ndodhi. I injorova plotësisht komentet e tyre të padrejta dhe lënduese, sikur të

mos ekzistonin fare. Gradualisht, ata humbën dëshirën për të më tallur dhe u bënë miqtë e mi; disa madje ndoqën gjurmët e mia.

Është e kotë të përpiqesh të kërkosh mirësi dhe respekt nga të tjerët; përkundrazi, ne vetë duhet të jemi të denjë për të.

Nëse jemi të sinqertë me të tjerët, u tregojmë respekt dhe ua kthejmë mirësinë dhe dashurinë, ata gjithmonë do të na trajtojnë me respekt.

Nuk duhet ta paralizojmë vullnetin e mirë të të tjerëve ndaj nesh me ndjeshmërinë tonë ekstreme kur ata na kritikojnë në mënyrë konstruktive, por duhet të bashkëpunojmë me këdo që përpiqet të na ndihmojë.

* * *

Kjo botë do të përjetojë gjithmonë probleme dhe trazira. Në vend që t'i dorëzohet frikës dhe ankthit, njeriu duhet t'i drejtohet Zotit dhe të gjejë paqe, siguri dhe mbrojtje, jo vetëm për veten e tij, por edhe për të dashurit e tij që Zoti i ka vënë nën kujdesin e tij.

Nuk duhet të jemi shumë të lidhur me ëndrrat e kësaj jete të shkurtër, por përkundrazi të jemi në harmoni të ngushtë me Zotin.

Jashtë Zotit, nuk ka siguri askund. Ne duhet ta pranojmë lidhjen tonë me Zotin, në mënyrë që të çlirohemi nga iluzionet një herë e përgjithmonë.

Duke mediuar mbi Zotin, ne e ndiejmë praninë e Tij të gëzueshme dhe i heqim qafe ankthet e jetës.

* * *

Një ushtrim për të relaksuar trupin dhe për të qetësuar mendjen:

Shtrëngoni muskujt e trupit tuaj në mënyrë të moderuar duke përdorur vullnetin. Me vullnet, drejtoni forcën jetësore (gjatë procesit të tensionimit të muskujve) për të përmbytur trupin ose çdo pjesë të trupit me aktivitet.

Ndjej energjinë që vibron, pulson, ngarkon trupin dhe e rigjallëron atë me vitalitet.

Relaksohuni dhe ndjeni një valë jete dhe energjie që rrjedh nëpër qelizat dhe indet e trupit tuaj.

Ndjej se ti nuk je trupi, por jeta që e mban trupin

Ndjeni paqen, lirinë dhe qetësinë e shtuar që vjen me praktikimin e këtij ushtrimi.

* * *

Nëse udhëhiqeni nga vetëdija hyjnore, edhe nëse e ardhmja duket e zymtë, gjërat do të përmirësohen dhe nuk do të dështoni për sa kohë që ecni në dritën e Zotit dhe udhëhiqeni nga udhëzimi i Tij.

Duhet të heqim qafe idenë se Zoti, me të gjitha fuqitë e tij të mrekullueshme, është larg në qiell, dhe se ne jemi të dobët dhe të varrosur nën grumbuj vështirësish dhe problemesh në këtë tokë.

Le të kujtojmë se nuk jemi vetëm, se pas vullnetit tonë njerëzor qëndron vullneti i madh hyjnor dhe se kushdo që kërkon ndihmë sinqerisht dhe me besnikëri, me siguri do ta marrë atë.

* * *

Çdo gjë në univers është e ndërlidhur dhe e lidhur ngushtë me të tjerat

Nëpërmjet përdorimit të duhur të intelektit njerëzor që na është dhuruar nga Zoti, ne e kuptojmë se e gjithë jeta është e lidhur me Mendjen Supreme.

Ndonjëherë mund të mendojmë se jemi një lodër në duart e fatit, por kur e lirojmë vetëdijen tonë përtej formave të kufizuara dhe iluzore dhe testojmë shkallën e vetëdijes dhe të kuptuarit tonë, bëhemi të vetëdijshëm se brenda nesh është një shkëndijë fuqie hyjnore që krijon dhe mbështet të gjithë jetën, dhe se ajo pret të zgjohet.

* * *

Një kompleks inferioriteti lind nga një vetëdije e fshehur e një dobësie reale ose të perceptuar.

Në një përpjekje për të kompensuar këtë dobësi, disa njerëz mund të përdorin mburojën e krenarisë së rreme dhe të krekosen me kotësi.

Ata që nuk e dinë arsyen e vërtetë pas kësaj gjendjeje jonormale psikologjike mund të thonë se personi ka një kompleks superioriteti.

Të dyja këto komplekse tregojnë një disharmoni të brendshme dhe janë shkatërruese për vetë-rritjen. Ato lindin nga imagjinata dhe shpërfillja e realitetit dhe nuk kanë lidhje me natyrën e shpirtit të fuqishëm.

Vetëbesimi duhet të vendoset mbi themelet e arritjeve të vërteta dhe të vetëdijes se shpirtrave të ndriçuar nuk u mungon asgjë sepse janë të pasur në Zot.

* * *

Sistemi nervor ka dy funksione:

Sistemi nervor na lejon të bashkëveprojmë me botën. Jogistët e lashtë zbuluan se sistemi nervor shërben gjithashtu për të lidhur njerëzit me Zotin.

Forca jetësore në trupin e njeriut zakonisht rrjedh jashtë, nga truri dhe palca kurrizore përmes nervave deri te shqisat dhe përvojat e tyre të jashtme shqisore.

Kur ajo forcë jetësore kontrollohet - përmes meditimit - ajo e përmbys rrjedhën e saj nga brenda në vend të jashtme, dhe tërheq vetëdijen me vete drejt boshteve ose qendrave transparente ku banojnë perceptimi shpirtëror dhe njohuria e Zotit.

Nervozizmi - që është stimulim i tepërt i nervave - kufizon vetëdijen trupore, ndërsa qetësia tërheq vetëdijen hyjnore.

Kur meditoni dhe e fikni energjinë nervore të jashtme dhe qetësoheni, forca jetësore tërhiqet nga shqisat në qendrat e vetëdijes shpirtërore, dhe më pas vendoset një lidhje midis sistemit tuaj nervor dhe vetëdijes më të lartë, kështu që ju ndjeni praninë hyjnore dhe bëheni në botën e dritës përtej zonës së gjumit dhe pavetëdijes.

* * *

Shumë janë të interesuar për freskinë e rinisë, pasi në një mënyrë ose në një tjetër të gjithë kërkojnë "burimin e rinisë së përjetshme", por çfarë është rinia?

Jo të gjithë të rinjtë janë domosdoshmërisht të rinj, pasi disa janë me të vërtetë mjaft të moshuar dhe duken shumë më të dobët se mosha e tyre

aktuale. Anasjelltas, ka disa të moshuar që e ruajnë rininë e tyre pavarësisht moshës së shtyrë. Ata e mbajnë mendjen të mprehtë, vitaliteti i tyre rrjedh nga shpirtrat e tyre energjikë në trupat dhe fytyrat e tyre, dhe gjaku i tyre pulson nga gëzimi i ekzistencës.

Përkundrazi, ka njerëz negativë, me humor të keq, të dëshpëruar, kritikë dhe dekurajues, sikur të kenë ndërruar jetë - ju uroftë jetë e gjatë.

Nuk ka justifikim për gjendjet psikologjike të gabuara. Ne duhet të jemi gjithmonë pozitivë, optimistë, plot jetë dhe energji, mirënjohës për bekimet e Zotit dhe të zhytur në një valë rinie shpirtërore që buron nga thellësitë e qenies sonë.

* * *

Vëllezërit dhe motrat e mia në këtë botë, ju lutem mos harroni se Zoti është një dhe se ne të gjithë jemi anëtarë të një familjeje universale. Prandaj, ne duhet të përvetësojmë mënyra konstruktive për të ndihmuar njëri-tjetrin - materialisht, moralisht, financiarisht dhe shpirtërisht - në mënyrë që të bëhemi qytetarë shembullorë të kësaj toke.

Nëse çdo individ në një shoqëri prej 1,000 personash do të përdorte mashtrimin, dredhinë dhe luftën për t'u pasuruar në kurriz të të tjerëve, secili do të kishte 999 armiq. Megjithatë, nëse secili person do të përpiqej të bashkëpunonte dhe të punonte me të tjerët, në vend që të punonte kundër tyre, secili do të kishte 999 miq.

Në mënyrë të ngjashme, nëse të gjitha vendet do të ndihmonin njëri-tjetrin nga dashuria, toka do

të ishte në paqe dhe do të kishte shumë mundësi për të përmbushur nevojat e të gjithëve dhe për të rritur mirëqenien e tyre.

* * *

Ata që kanë arritur ndriçimin shpirtëror mishërojnë cilësitë ideale si të mashkullorisë ashtu edhe të feminitetit. Kur një person arrin një ekuilibër të përsosur midis intelektit dhe emocionit, ai ka mësuar një nga mësimet më të rëndësishme për të cilat ka ardhur në këtë tokë. Njeriu duhet të kuptojë se natyra e tij thelbësore është shpirtërore, jo fizike.

Kur një burrë dhe një grua e shohin njëri-tjetrin vetëm si një mjet për të kënaqur dëshirat e tyre, ata rrezikojnë të shkatërrojnë harmoninë dhe të humbasin lumturinë e vërtetë. Një burrë duhet ta bëjë një grua të ndiejë se ajo nuk është me të vetëm për të përmbushur nevojat e tij sensuale, por si një partnere dhe shoqëruese të cilën ai e vlerëson, e respekton dhe e konsideron një shprehje të kuptimeve më të bukura dhe të thella të jetës. Edhe një grua duhet ta shohë një burrë në të njëjtën mënyrë.

Kur një burrë dhe një grua e duan njëri-tjetrin me një dashuri të pastër dhe të sinqertë, ata përjetojnë përputhshmëri të plotë në një nivel fizik, mendor dhe shpirtëror.

Kur e shprehin dashurinë e tyre në një mënyrë të rafinuar, rezultati është një bashkim i suksesshëm dhe lumturi e ripërtërirë.

* * *

Kur një person është i palumtur në jetë, ai është thellësisht i vetëdijshëm për këtë. Ekziston vetëm një rrugë e drejtpërdrejtë drejt lumturisë dhe kjo është nëpërmjet lidhjes me Zotin.

Zoti nuk do t’i braktisë kurrë ata që i besojnë Atij, as nuk do t’i zhgënjejë kurrë ata që e duan Atë.

Ata me depërtim shpirtëror mund të përshkruajnë rrugën dhe të tregojnë pengesat dhe grackat, por kërkuesit seriozë duhet të bëjnë përpjekje dhe ta përshkojnë vetë distancën. Harmonia shpirtërore me ata që kanë një lidhje të vërtetë me Zotin ofron përfitim shpirtëror për ata që dëshirojnë të ecin në këtë rrugë dhe të arrijnë qëllimin e dëshiruar.

* * *

Qetësi mendore

Kur shqetësimet djegëse humbasin nxehtësinë e tyre

Shfaqet qetësia, duke sjellë paqe dhe qetësi

Është direku i bardhë i varkës së jetës

Është e mbushur me flladin e lumturisë së qëndrueshme, e lirë nga eksitimi

Kështu që ajo e shtyn butësisht varkën përgjatë sipërfaqes së Liqenit Al-Rida

Qetësia është rrjedha e butë e kënaqësisë drejt detit të paqes, e paprekur nga valët e shqetësimit. Është ombrella e shpirtit, që përhapet mbi mendjen dhe zemrën e njeriut për të mbrojtur gëzimet e jetës së tij, të vogla dhe të mëdha, nga shirat e frikës dhe ankthit.

Është nota qiellore që buron nga lira e jetës. Është kripa e shenjtë në tryezën e jetës, spërkatja që fluturon nga ujëvarat e arritjeve dhe gjendja shpirtërore e mrekullueshme dhe e qetë me të cilën mbretëria e shpirtit qeveriset në harmoni dhe harmoni.

Qetësia nuk është ekskluzive për vendet e izoluara

As nuk ka ndonjë shpëtim nga rrëmuja dhe zhurma

Përkundrazi, vjen aty ku zemrat e mirëpresin

Dhe ajo qëndron aty ku shpirtrat gjejnë ngushëllim tek ajo

Pavarësisht kohës dhe vendit

Është një lule delikate dhe e brishtë

Nuk toleron prekjet e ashpra

Përkundrazi, ajo jeton, lulëzon dhe lulëzon

Nëse ujitet me ujë të freskët dhe të pastër

Qetësia është një liqen i qetë ndjenjash

I lirë nga rrudhat e pikëllimit

Ajo që derdh lot nga frika

Për shenjën më të vogël të ankthit dhe shqetësimit

Kur faqja e shpirtit të qetë është e mbuluar

Një shtresë bore e pastër, e bardhë e ndritshme:

Bora e qetësisë dhe paqes mendore

Stuhitë e frikës dhe uraganet e shqetësimit nuk do të mbizotërojnë

Shqetësuese e paqes dhe qetësisë

Nën këtë shtresë të fortë dhe me shkëlqim

Për këtë shkëlqim të bekuar, rrezatues

* * *

Miqësia është forma më e pastër e dashurisë hyjnore

Sepse lind nga zgjedhja e lirë e zemrës

Nuk na imponohet nga instinkti familjar

Miqtë perfektë nuk ndahen kurrë

Asgjë nuk mund t’i shkëpusë lidhjet e dashurisë së tyre vëllazërore

Thesari i miqësisë është pasuria më e çmuar

Sepse miqësia e vërtetë është e ndërthurur me shpirtin

Përtej kufijve të kësaj bote

Të gjithë miqtë me të cilët ndajmë lidhje dashurie

Do t'i takojmë përsëri në shtëpinë qiellore

Sepse dashuria e vërtetë nuk vdes kurrë

* * *

Shumë veta vijnë në rrugën shpirtërore, por ata që këmbëngulin deri në fund do të shijojnë lumturinë shpirtërore dhe do të gëzojnë paqe të vërtetë.

Dishepujt e sinqertë - të cilët e kuptojnë se shtigjet e errëta dhe me baltë të botës çojnë në zhgënjim dhe frustrim - i drejtohen Perëndisë dhe e kërkojnë Atë me gjithë sinqeritet, dhe nuk kanë dyshime për aftësinë e Tij për t'i shpëtuar dhe ngushëlluar.

Pavarësisht nëse kërkuesi merr një përgjigje të prekshme nga Zoti apo jo, ai nuk e humbet besimin tek Ai, por vazhdon t'i lutet Atij në thellësitë e shpirtit të tij, i sigurt se Ai e dëgjon lutjen dhe se

do t'i përgjigjet thirrjes së zemrës në kohën e duhur.

* * *

Shkenca ka vërtetuar se çdo grimcë e materies është e pathyeshme, dhe çdo valë energjie është e pathyeshme.

Kjo vlen edhe për vetë qenien njerëzore ose për thelbin e tij shpirtëror të pavdekshëm.

Materia është subjekt i ndryshimit dhe shpirti njerëzor përjeton përvoja në ndryshim

Ndryshimi përfundimtar quhet vdekje, por vdekja ose ndryshimi i formës nuk e ndryshon ose shkatërron thelbin shpirtëror.

* * *

O Zot i universit dhe i Dashur i zemrave, kujdesi Yt na shoqëroftë! Le të pranojmë se Ti je Mbreti Hyjnor i vetëm, i ulur në fronin e aspiratave tona.

Përtej portës së jetës dhe vdekjes, Ti, o Zot, je qëllimi i vetëm dhe suprem

Ti je jeta e vërtetë, dhe asgjë nuk ekziston pa ty

Të bekuar qofshim që të shohim të mirën, të dëgjojmë të mirën dhe të mendojmë mendime frymëzuese dhe të dobishme

Të përulurit janë të mëdhenjtë e botës

Kërkuesi duhet ta kërkojë vetë Zotin, pasi askush nuk mund t’ia japë atë njohuri; përkundrazi, ai duhet të punojë për të marrë çmimin përfundimtar.

Kur një kërkues merr një vendim të vendosur për të gjetur Zotin dhe e kombinon atë vendosmëri me meditim serioz, ai do ta gjejë Atë.

Pasi prek praninë hyjnore, ti tejkalon ligjin e shkakut dhe pasojës

Lumturia që njeriu imagjinon dhe kërkon gjendet te Zoti, dhe ata që janë në kontakt me Të janë vërtet të lumturit.

Na beko, Zot, që të të japim ty vendin e parë në jetën tonë dhe që të mos lejojmë që tundimet e botës të konkurrojnë me dashurinë tënde në zemrat tona.

Le t’i hapim zemrat tona dashurisë hyjnore, që ajo të hyjë në jetën tonë, ta mbushë me dritë dhe ta zbukurojë me trëndafilat e lumturisë.

Çdo vepër e mirë që bëjmë është një investim fitues përgjithmonë

Pas vetëdijes së kufizuar të njeriut qëndron fuqia e pafundme e Zotit.

Një jetë e thjeshtë të jep liri

Kur mendimet qetësohen, bëhet e mundur të dëgjojmë programin hyjnor përmes radios së mallit. Dhe kur kemi sinqeritet, tërheqim njerëz të sinqertë tek ne dhe, nëpërmjet tyre, përjetojmë mirësinë dhe dashurinë e Zotit.

* * *

Pavarësisht moshës që ke, nëse thua "Unë mundem", je i ri

Mendja që na ka dhënë Zoti është një mjet i fuqishëm dhe Ai dëshiron që ne ta përdorim atë për të bërë mirë

Sa më shumë e sodis Zotin brenda meje, aq më qartë më duket prania e Tij në botën përreth meje.

* * *

Na beko, o Zot, dhe na bëj të të duam me një dashuri të madhe

Që të shijojmë praninë tënde dhe të entuziazmohemi prej teje

Çdo ditë e jetës sonë

Që bota dhe tundimet e saj të mos mund të pushtojnë zemrat tona

Ose na shpërqendron dhe na pengon të mendojmë për ty

Na beko që të jetojmë çdo ditë në dritën dhe paqen tënde

Ju dëshirojmë me padurim dhe presim kontaktin tuaj

Në vend që të jesh i etur për gjëra të kësaj bote që nuk kanë qëndrueshmëri,

Drejtoje rrjedhën e jetës sonë drejt Teje

Kështu që kur zakonet e këqija përpiqen

Të na zotërojë dhe të lidhë vetëdijen tonë me kufizimet e kësaj bote

Idetë tona fluturojnë drejt jush me shpejtësi të madhe

Bota, Zot, krijon ankth brenda nesh

Ndërsa meditoni

Ajo sjell siguri dhe paqe mendore në shpirtrat tanë

Ti je jeta jonë

Dhe ti je i dashuri ynë

Dhe ëmbëlsia e pranisë sonë

Me përkushtimin më të thellë ne përulemi para Teje

O Zot i zemrave tona

Ne të kërkojmë të na mbushësh jetën me dashurinë tënde

Dhe për të na treguar veten

Dhe për të gjithë ndjekësit dhe dashamirësit tuaj

Buda dhe i dashuri i tij: Mjeshtri #Paramhansa

Më shumë leksione nga mësuesi/mësuesja

Paramhansa Yogananda

Në linkun e mëposhtëm:

wwwswaidayogacom

Në Indi, Buda konsiderohet një mishërim hyjnor. Ai jetoi rreth pesëqind vjet para Jezu Krishtit dhe ishte djali i një mbreti indian.

Babai i Gautamës (i cili më vonë u bë i njohur si Buda, që do të thotë "i ndriçuari") e rrethoi djalin e tij princëror që nga lindja me çdo luks dhe bukuri, duke e mbuluar me kënaqësi të pakufishme. Dasma e Gautamës thuhej se ishte aq madhështore dhe ekstravagante sa mbretëritë e lashta nuk kishin parë kurrë një të tillë.

Në këtë mënyrë, Gautama u rrit dhe arriti pjekurinë, duke besuar se bota përreth tij ishte një vend me raste të gëzueshme të vazhdueshme dhe ngjarje të lumtura pafund.

Por Princi Gautama mezi priste të zbulonte botën përtej portave të pallatit dhe kopshteve të harlisura. Një ditë, ai doli i maskuar me shoferin e tij të qerres për ta parë botën vetë.

I riu i pashëm u trondit dhe u prek thellë kur pa për herë të parë në jetën e tij një plak të brishtë dhe të moshuar, një person tjetër që po jepte frymën e fundit, si dhe një kufomë të pajetë.

Ai e shikoi trupin e tij të shëndetshëm dhe plot jetë dhe e pyeti pilotin nëse edhe trupi i tij një ditë do të plakej, do të dekompozohej dhe do të humbiste shkëndijën e jetës. Piloti u përgjigj me ngurrim:

"O Princ, të gjitha trupat njerëzorë janë të ndjeshëm ndaj sëmundjeve, dobësisë dhe plakjes, dhe për këtë arsye fati i tyre është vdekja."

Me të dëgjuar këtë, princi i ri filloi të merrte seriozisht në konsideratë iluzionet e jetës tokësore. Një natë, ndërsa gruaja dhe djali i tij i vetëm flinin, Gautama u hodhi një vështrim të fundit dhe, me sy të përlotur, u largua nga pallati në kërkim të së vërtetës që do ta çlironte përgjithmonë njerëzimin nga pikëllimi dhe dhimbja dhe do t'u jepte atyre një kuptim të vërtetë të misterit të jetës dhe vdekjes.

Princi praktikoi shumë forma të asketizmit dhe vetëmohimit. Thuhet se ai kaloi shtatë vjet në agjërim dhe praktika të tjera shpirtërore. Më në fund, ndërsa meditonte nën një pemë banyan

(fiku) në rajonin Bodh Gaya të Indisë, ai arriti ndriçim të plotë.

Pastaj ai rifilloi të hante normalisht për të ushqyer trupin e tij dhe përhapi në të gjithë Indinë parimet e dhembshurisë dhe dashurisë së barabartë për të gjitha qeniet e gjalla - njerëzit, zogjtë dhe kafshët. Ai gjithashtu këshilloi kundër lidhjes me gjërat e kësaj bote me shpresën e arritjes së nirvanës, ose gjendjes së shkëputjes që çliron shpirtin nga rimishërimi.

Më vonë, ithtarët e tij i përhapën mësimet e tij në të gjithë Indinë, Japoninë, Kinën dhe pjesë të tjera të botës.

Gjendja e Nirvanës, ose mungesa e dualitetit, shpesh keqkuptohet si asgjësim i vetes. Por ajo që Buda nënkuptonte ishte asgjësimi i personalitetit të kufizuar ose vetes së rreme. Ky personalitet i ngushtë duhet të asgjësohet në mënyrë që shpirti i pavdekshëm të mund të arrijë çlirimin nga cikli i kthimit në trupin e njeriut.

Doktrina budiste e asgjësimit, e cila e konsideronte atë qëllimin e jetës, u zëvendësua më vonë në Indi nga doktrina Swami e Shankarës, themeluesit të urdhrit Swami në Indi, i cili mësoi se qëllimi i jetës është arritja e bashkimit të lumtur të vetëdijshëm me shpirtin universal pa asgjësimin e vetëdijes.

Mjeshtri Buda dhe dishepujt e tij ishin beqarë. Ndërsa po udhëtonin në Indi, Budës i ndodhi një

incident i çuditshëm që i hutoi dishepujt e tij dhe i bëri disa prej tyre të dyshonin në sjelljen e mësuesit të tyre.

Ndërsa Buda i madh pushonte me ta në hijen e një peme, një grua iu afrua atyre dhe u tërhoq në mënyrë të papërmbajtshme nga trupi dhe fytyra e Budës, të cilat rrezatonin një shkëlqim të jashtëzakonshëm. Ajo menjëherë u dashurua me të. E mbushur me pasion, ajo nxitoi drejt tij me krahë hapur për ta përqafuar dhe puthur, duke thirrur: "O gëzim dhe dritë e jetës, zemra ime rreh nga dashuria për ty!"

Dishepujt u habitën kur dëgjuan mësuesin e tyre t'i përgjigjej joshëses duke thënë: "E dashur, edhe unë të dua, por mos më prek tani, sepse koha nuk ka ardhur ende".

Ajo u përgjigj: "Ti thua 'dashuria ime' dhe megjithatë më ndalon të të prek!"

Buda i madh u përgjigj: "Ji i sigurt, dashuria ime, se do të të prek më vonë, por jo tani dhe do të të vërtetoj sa shumë të dua."

Duke parë që ajo nuk ishte e bindur nga fjalët e tij, ai shtoi: "Besoji fjalëve të mia, e dashura ime, dhe mos i dysho kurrë ato. Më vonë, kur të dashurit e tu që tani janë të dashuruar me ty të kenë lënë, unë do të vij tek ti."

Studentët e tij u habitën kur dëgjuan këto rrëfime romantike nga mësuesi i tyre, dhe disa prej

tyre menduan se mësuesi i tyre kishte rënë vërtet në kurthin e joshëses.

Vite pas asaj ngjarjeje, ndërsa Buda po meditonte me dishepujt e tij, ai papritmas thirri: "Duhet të iki, sepse e dashura ime joshëse po më thërret. Ajo ka nevojë për mua tani dhe unë duhet ta përmbush premtimin që i bëra asaj."

Sapo i tha këto fjalë, u ngrit dhe iku me vrap, dhe dishepujt vrapuan pas tij në një përpjekje të dëshpëruar për ta shpëtuar nga tundimi i joshëses.

Më në fund, mësuesi i madh dhe dishepujt e tij mbërritën te e njëjta pemë ku ai e kishte takuar joshësen vite më parë. Çfarë panë ata nën atë pemë?

Ata panë të njëjtën grua të shtrirë përtokë, me trupin e saj të bukur të mbushur me li dhe të mbushur me puçrra që mbanin erë të keqe.

Dishepujt u drodhën dhe u larguan menjëherë prej saj, por Buda, me zemrën e tij të butë dhe dashurinë e tij të thellë, u ul pranë saj, e ngriti trupin e saj që po kalbej, e vendosi në prehrin e tij dhe i pëshpëriti në vesh:

"Dashuria ime, kam ardhur të të vërtetoj sa shumë të dua dhe për të përmbushur premtimin tim se do të të prek. Kam pritur gjatë për të të vërtetuar dashurinë time të sinqertë. Të dua kur të gjithë të tjerët ndalojnë së të dashuruari. Dhe të prek kur miqtë e tu - ditët e lavdisë - nuk duan të të prekin."

Kur i tha këto fjalë, ai menjëherë e shëroi nga gjendja e saj e mjerueshme dhe i kërkoi të bashkohej me familjen e dishepujve të tij, dhe ajo iu përgjigj kërkesës me një vendosmëri të palëkundur dhe një gëzim të pamasë!

Paqja qoftë mbi ty

Afirmime Për shërim të përgjithshëm

Në fronin e çdo ndjenje, çdo mendimi dhe vullneti,

O Zot, Ti rri ulur dhe Ti ruan qenien time

Ti je mendim, vullnet dhe ndjenjë

Ti udhëzon, Ti drejton çdo mendim, vullnet dhe ndjenjë

Që të mund të veproni sipas udhëzimeve tuaja

Dhe ndiqni udhëzimet tuaja

Dhe bëhu shembulli yt

Në tempullin e vetëdijes ka dritë

Drita juaj është shëruesi i madh

Atë që sytë e mi kanë parë më parë, e shoh edhe tani

Tempulli im tani është i ndriçuar, nuk ka errësirë në të!

Rashë në gjumë dhe ëndërrova për shkatërrimin e tempullit

Me sëpatat e frikës dhe injorancës, dhe zjarret e ankthit

Më zgjove vetëm për të parë strukturën e paprekur, jo në rrënoja!

Dua të të adhuroj, dua të të shoh

Në qenien time, në yje

Në qelizat e trupit, ato funksionojnë rregullisht

Korrigjon dhe riparon çdo defekt në trup

Oh, sa shumë dëshiroj të të adhuroj

Të shoh në trupin tim, përreth meje dhe në të gjithë ekzistencën

Ti je i gjithëekzistueshëm

Dashuria ime për ty, o Zot, është e pakufishme!

Vullneti Yt, o Zot, është në veprim nëpërmjet meje

Vullneti im është një shkëndijë e dritës sate

Brenda meje, drita shkëlqen dhe errësira shtyn prapa

Do të synoj dhe dëshiroj

Do të punoj dhe do të ndërtoj

Mos lejo që egoja ime të më udhëheqë

Përkundrazi, ti je ai që drejton

Dhe ti je ai që unë dëgjoj

Do ta arrij këtë me anë të vullnetit

Pa pushim aktiv

Prandaj forco vendosmërinë time, o Zot

Me vullnetin tënd të madh

Le të bëhemi, o Zot,

Si fëmijë të vegjël të pafajshëm

Si ata që gëzojnë mbretërinë e qiellit

Dashuria jote brenda nesh është përsosmëri

Dhe meqenëse ti je përsosmëri

Kështu jemi të shëndetshëm, si fizikisht ashtu edhe mendërisht

Ti je i kudondodhur dhe përsosmëria banon në praninë tënde

Drita juaj shkëlqen brenda trupit

Qelizat e saj janë të shëndetshme duke u mbështetur në dritën tuaj

Më lejo të kuptoj se ti jeton në mendjen time

Me shpirtin dhe qenien time

Me çdo atom të trupit tim

Më lejoni të kuptoj!

O jetë e jetës sime, ti je e përsosur, ti je gjithëpërfshirëse

Ti je në zemrën time dhe je në mendjen time

Me sytë e mi, fytyrën time dhe trupin tim

Ti je ai që më lëviz këmbët që unë të mund të ec

Të dy janë të shëndoshë

Forca juaj është mbështetja juaj; aktiviteti juaj është forca juaj

Nuk do të rrëzohem sepse ti më mbështet

Unë nuk bie sepse

Unë mbështetem në forcën tuaj!

Je në fytin tim

Ti je në barkun tim dhe në membranat e mia

Çdo organ shkëlqen me dritë

Në shtyllën kurrizore ti dridhesh, ti shkëlqen

Ai është i ngarkuar fuqishëm, plotësisht i shëndetshëm

Ti rrjedh nëpër nervat e mia, energji e pastër

Ajo është plotësisht mirë

Në venat e mia, në arteriet e mia rrjedh

Ti je një zjarr që konsumon të gjitha papastërtitë

Pastron trupin nga të gjitha sëmundjet

Ashtu siç je ti i dashuri im, edhe unë jam i dashuri yt

E ndjej praninë tënde në mendjen time

Pulson me rrjedhën e jetës

Le të fluturojë imagjinata ime përtej të gjitha kufijve

Lëreni të fluturojë në çdo rajon pa pengesa ose kufizime

Nëse mendoj për sëmundjet, mund të sëmurem edhe unë vetë

Kur mendoj për shëndetin, ndihem i shëruar

Çdo çast, çdo orë, çdo ditë

Ndihem i fortë, ndihem i shëndetshëm

Ndihem i lumtur, energjik dhe i gëzuar

Kam ëndërruar që isha i sëmurë

U zgjova dhe qesha kur e gjeta

Lotët më rrjedhin nga qepallat

Këto janë lot gëzimi, jo lot pikëllimi

Jam shumë i shëndetshëm dhe i shëndoshë

Pavarësisht ëndrrave të sëmundjes

O Zot, më lejo të ndiej gëzimin tënd

Dhe të dua ty dhe praninë tënde

Nëse jam i bindur apo kokëfortë

Do të mbetem i dashuri yt, Zoti im, përgjithmonë

Më lejo të ndiej se jam gjithmonë i shëndetshëm

Dhe unë jam i lumtur në jetën time

Më lejo të mbush lumturinë tënde

Më lejo të kuptoj, o i Gjithëdijshmi

Për vullnetin Tënd të mençur!
Vetë-analiza: Çelësi i një jete të lumtur

Mjeshtri Paramhansa Yogananda

Përkthimi: Mahmud Abbas Masoud

Le të braktisim kufizimet e egos dhe të endemi nëpër livadhet e gjera e të pafundme të përparimit shpirtëror. Ashtu si karvani i kohës, që udhëton vazhdimisht përgjatë shtigjeve të jetës, ashtu duhet të udhëtojë edhe karvani i shpirtit përgjatë shtigjeve të zgjerimit përfundimtar drejt pragut të shpirtit hyjnor.

Iniciativa për të përmbushur detyrat më të rëndësishme të jetës shpesh mbetet e varrosur nën rrënojat dhe mbeturinat e zakoneve njerëzore.

Njeriu duhet të çlirohet nga ndikimi mbytës i këtyre zakoneve dhe të fillojë të mbjellë farat e suksesit që dëshiron në tokën e jetës së tij. Jeta fiton vlerë dhe domethënie kur përmbushim detyrën më thelbësore dhe themelore: zbulimin e kuptimit dhe vlerës së vërtetë të ekzistencës sonë.

Qeniet njerëzore duhet të kuptojnë se këto imazhe dinamike kozmike të jetës nuk paraqiten pa arsye. Çdo ditë shohim skena të reja dhe çdo ditë sjell mësime të reja që duhet të mësojmë duke u përqendruar në qëllimin përfundimtar të ekzistencës njerëzore: të njohim Qenien Supreme të fshehur pas velit të jetës.

Miliona njerëz nuk angazhohen kurrë në vetë-analizë. Psikologjikisht, ata mund të krahasohen me produkte të automatizuara të mjedisit të tyre. Ata e kalojnë jetën e tyre të zënë me mëngjesin, drekën, darkën, punën, gjumin dhe shkuarjen këtu e atje në kërkim të argëtimit dhe zbavitjes. Ata nuk e dinë se çfarë po kërkojnë, pse po e kërkojnë atë, ose pse nuk kanë gjetur lumturi të plotë dhe kënaqësi të qëndrueshme. Pa vetë-analizë, njerëzit mbeten automatë, të qeverisur nga kushtet e mjedisit të tyre. Vetë-analiza e duhur është mënyra më efektive për të përparuar dhe për të zhvilluar potencialin e dikujt.

Vetëanaliza duhet të kryhet me ndershmëri dhe integritet. Mënyra më e mirë për ta bërë këtë është që një person të shkruajë mendimet dhe aspiratat e tij çdo ditë, duke i lejuar atij të përballet me veten e tij të vërtetë pa zbukurime ose

pretendime. Shumica e njerëzve nuk ndryshojnë për mirë sepse nuk arrijnë të shohin të metat e tyre.

Secili është produkt i mjedisit dhe trashëgimisë së tij. Një person i lindur në një vend të caktuar do të shfaqë karakteristikat dalluese të atij vendi. Dikush i lindur në Kinë ose në një vend perëndimor ka shumë të ngjarë të shfaqë tipare dhe cilësi të lidhura me ato vende. Mjedisi në të cilin jeton një individ është rezultat i faktorëve trashëgues: avantazhet dhe dëshirat e fituara në jetët e mëparshme. Karakteristikat e fituara nga mishërimet e kaluara çojnë në lindjen e individit në familjen ose mjedisin në të cilin ndodhet.

Kur lexojmë për familjet e famshme, shpesh vërejmë se fëmijët e njerëzve të mëdhenj nuk janë domosdoshmërisht në të njëjtin nivel intelektual me prindërit e tyre. Ky dështim biologjik dhe gjenetik te njerëzit ngre dyshime dhe pyetje: Pse nuk gjejmë të njëjtat rezultate në jetën njerëzore siç vërejmë në mbretërinë bimore dhe shtazore, ku racat e mira zakonisht prodhojnë raca të mira? Ne duhet të gërmojmë në funksionimin e brendshëm të jetës njerëzore në kërkim të përgjigjes.

Nuk është e pazakontë të gjesh një fëmijë në një familje të specializuar në letërsi dhe shkencë që nuk ka absolutisht asnjë interes për letërsinë. Është e vërtetë që ai ka lindur dhe është rritur në një mjedis letrar mes dashamirësve të letërsisë, megjithatë ai nuk ndan të njëjtat prirje. Pse dhe si ndodhin paradokse të tilla? Mjedisi dhe trashëgimia

nuk ofrojnë një shpjegim logjik për këtë fenomen. Por pas të gjithë këtyre faktorëve qëndron e vërteta e rimishërimit. Ne lindim në një familje të veçantë për shkak të një ngjashmërie në karakteristika të caktuara. Por secili anëtar i familjes është një individ i pavarur, me tipare të sjella nga jetët e tyre të kaluara. Për këtë arsye, pavarësisht disa ngjashmërive biologjike dhe gjenetike midis anëtarëve të familjes, secili person ndryshon nga të tjerët në karakter dhe personalitet.

Një person zgjedh të lindë në një familje të caktuar dhe në një mjedis të caktuar shoqëror ose kombëtar për arsye specifike të përcaktuara nga veprimet e tij të kaluara. Nga kjo perspektivë, një person është arkitekti i fatit të tij dhe planifikuesi i tij. Dikush mund të parashikojë, deri në një farë mase, se çfarë do të bëhet në jetën e tij të ardhshme duke analizuar dëshirat dhe zakonet e tij të spikatura në këtë jetë.

Këtu qëndron rëndësia e vetëanalizës për rritjen shpirtërore. Disa njerëz janë të varur nga leximi i romaneve tragjike, duke i konsideruar ato si zhanrin e tyre të preferuar dhe duke ndjerë se do të vazhdojnë t'i shijojnë ato për pjesën tjetër të jetës së tyre. Por nëse do të analizonin veten, do të zbulonin se shpesh bëhen të depresionuar dhe të irritueshëm nga leximi i vazhdueshëm i këtij lloji të letërsisë. Për shkak të këtij depresioni, ata mund të duan ta ndërpresin zakonin dhe në vend të kësaj të kultivojnë një zakon të leximit të librave

shpirtërorë që frymëzojnë mendimet e tyre dhe ushqejnë ndjenjat e tyre me ide të shëndosha dhe sublime. Nëse e bëjnë këtë ndryshim, do të zbulojnë se jeta e tyre ka marrë një kurs të ri të mrekullueshëm falë gjykimit të vetëdijshëm dhe vendosmërisë së fortë.

Është e vërtetë që mund ta ndryshojmë veten shumë shpejt nëse duam, por ndryshimi i modeleve dhe zakoneve të viteve kërkon përpjekje të vërteta dhe një vullnet të fortë.

Për të zhdukur një zakon të rrënjosur thellë, të gjitha forcat e vendosmërisë duhet të mobilizohen në drejtimin e kundërt derisa zakoni i keq të neutralizohet dhe fuqia e tij të anulohet. Shumica e njerëzve nuk kanë durimin dhe këmbënguljen e nevojshme për këtë. Megjithatë, duhet të kuptojmë se ajo që kemi krijuar ose bërë mund të fshihet ose anulohet.

Kur analizoni veten, kini një dëshirë të fortë për të eliminuar dobësitë tuaja dhe për t'u bërë personi që jeni i destinuar të jeni. Mos u ndjeni të dekurajuar ose të frustruar kur zbuloni të meta që nxjerrin në pah vetëanaliza e ndershme; përkundrazi, konsiderojeni si një mundësi për të identifikuar se çfarë duhet të adresohet në personalitetin tuaj.

Ka dalë një teori që pohon se mendimi është produkt i gjëndrave endokrine. Ky koncept është i pabazuar. Mishi dhe kocka nuk mund të prodhojnë mendim. Mendja është arkitekti kryesor i të gjitha

gjërave, si të përgjithshme ashtu edhe specifike. Ashtu si uji bëhet akull nëpërmjet ftohjes, mendimi merr forma fizike nëpërmjet kondensimit. Çdo gjë në univers është mendim në forma fizike. Edhe organi endokrin është një manifestim fizik i një modeli miniaturë të mendimit.

Gjendja fizike dhe psikologjike e një personi janë të ndërthurura ngushtë. Për shembull, është vërejtur se individët me sëmundje të mëlçisë shpesh bëhen nervozë dhe me humor të keq. Kur dikush vuan nga sekretimi i tepërt i tëmthit ose mosfunksionimi i mëlçisë, ai mund të mos ndihet i prirur të buzëqeshë ose të jetë i gëzuar me këdo që takon. Në vend të kësaj, ai mund të ndihet i zemëruar dhe i irritueshëm. Mendimet dhe emocionet ndikohen nga gjendja fizike.

Kur organet dëmtohen, kjo ndikon negativisht në forcën mendore, e cila nga ana tjetër dobëson. Ata që hanë shumë mish janë shpesh të prirur ndaj zemërimit dhe nervozizmit. Nëse një person do të konsumonte vetëm lëng rrushi për një javë, do të ndihej i freskët dhe në harmoni me të gjithë.

Mbingrënia dhe konsumimi i ushqimeve të papërshtatshme krijojnë dhe mbajnë sasi të mëdha toksinash në trup, të cilat padyshim kanë një ndikim negativ në mendje, duke e bërë atë të ngadaltë, letargjike dhe të irritueshme lehtë. Agjërimi me ndërprerje me lëng rrushi ose portokalli ndihmon në pastrimin e trupit, gjë që nga ana tjetër ndihmon në rigjallërimin e trurit dhe energjizimin e tij. Për më tepër, agjërimi terapeutik

për një ditë në javë, dhe nganjëherë për tre ditë në të njëjtën kohë (ndërsa pini ujë dhe lëng gjatë agjërimit), është treguar se ndihmon në pastrimin e trupit nga toksinat dhe mbeturinat e akumuluara. Agjërimi për më shumë se tre ditë në të njëjtën kohë duhet të bëhet nën mbikëqyrjen e një mjeku ose një specialisti agjërimi.

Njëherë takova një burrë shtatëdhjetëvjeçar që mbante veshur rroba të lehta, pa pallto dhe pa çorape, edhe pse bënte shumë ftohtë. Ai më siguroi se nuk ndiente fare ftohtë! E kishte mësuar trupin e tij me motin e ftohtë. Mendja ndikon në trup më shumë sesa trupi në mendje, edhe pse elementët kimikë të trupit ndikojnë vazhdimisht në mendje.

(Shënim: Hulumtime serioze mbi ndikimin e ushqimit dhe të ushqyerit në shëndetin mendor kishin filluar për shumë vite përpara se Paramhansa të bënte këtë vëzhgim. Njerëzit që u rritën në varfëri dhe u privuan nga ushqyerja e duhur sigurisht që treguan zhvillim të dëmtuar mendor dhe përgjigje më të ngadalta. Përveç kësaj, shkenca ka treguar se disa forma të çmendurisë [të cilat ende konsiderohen të pashërueshme] janë përmirësuar ndjeshëm me përdorimin e thjeshtë të vitaminave. Gjithashtu, shkaqet e disa llojeve të depresionit, ankthit dhe emocioneve të tjera mund të gjurmohen në një çekuilibër të elementëve kimikë brenda trupit.)

Ndërsa mendja ka një ndikim të rëndësishëm në trup, është e pamatur ta neglizhosh trupin.

Duhet t'i japësh përparësi ushqimit të shëndetshëm mbi atë të pashëndetshëm. Nëse rrethanat kërkojnë që të jetosh me njerëz që të bëjnë të irritohesh, këshillohet të ndryshosh mjedisin tënd herë pas here. Por edhe më mirë se e gjithë kjo është të ndryshosh gjendjen tënde psikologjike në mënyrë që të mos shqetësohesh nga veprimet e të tjerëve. Ndrysho veten dhe do të jesh në gjendje të jetosh në paqe dhe lumturi kudo.

Bota në tërësi është si një azil mendor. Disa njerëz vuajnë nga xhelozia dhe zilia, të tjerë nga zemërimi, urrejtja dhe epshi. Ata janë viktima të zakoneve dhe emocioneve të tyre. Por ju mund të krijoni paqe në mjedisin tuaj. Analizoni veten. Emocionet kanë pasoja të caktuara në mendje dhe trup. Zilia dhe frika e bëjnë fytyrën të duket e zbehtë, ndërsa dashuria e bën atë të shkëlqejë. Kur mund të jesh i qetë, do të jesh gjithmonë i lumtur.

Çfarëdo forme të vetvetes që një person përpiqet të kultivojë, ai duhet të bëjë një përpjekje për të analizuar natyrën e tij të vërtetë dhe për të zhvilluar cilësitë e saj më të mira. Një person mund të ketë një identitet moral, etik, patriotik, artistik ose sipërmarrës, e kështu me radhë. Nëse qëllimi i tij është të përputhet me idealet më të larta morale, ai duhet të jetojë me integritet dhe të ketë vullnet të mirë dhe qëllime bamirëse ndaj të gjithëve. Ky është thelbi i sjelljes së virtytshme. Është krenaria që i shtyn ata që e justifikojnë veten të kritikojnë dhe dënojnë të dobët përreth tyre. Por ata me karakter fisnik dhe shpirtra të

kuptueshëm empatizojnë me të tjerët dhe nuk i dënojnë ata për gabime që rrjedhin nga injoranca dhe gjykimi i gabuar.

Ata me tendenca materialiste shpesh vuajnë pa nevojë. Njerëz të tillë duhet të mësojnë vetëkontrollin, përndryshe janë si copa lëvizëse të botës fizike, të detyruar të pinë duhan një numër të caktuar cigaresh në ditë dhe të hanë ushqime specifike. Ata kanë dhimbje koke nëse humbasin kafenë ose drekën dhe mund të flenë vetëm në një dyshek me karakteristika specifike. Ndërsa komoditeti është i mirë, nuk duhet t'i lejojmë ata të skllavërojnë veten. Ekuilibri është thelbësor dhe nëse nuk e balancon natyrën e tyre mendore, fizike dhe shpirtërore, nuk do të njohë lumturinë. Është e pamatur të lejojmë që natyra materiale të dominojë mençurinë dhe gjykimin e dikujt. Fjala e fundit dhe vendimi përfundimtar duhet t'i përkasin gjithmonë ndërgjegjes dhe depërtimit.

Një jetë e thjeshtë dhe mendime të larta duhet të jenë qëllimet e njerëzimit. Ne duhet të mbajmë të gjitha elementët e lumturisë brenda vetes. Kjo është e mundur nëpërmjet meditimit dhe përshtatjes së vetëdijes sonë me gëzimin shpirtëror që ripërtërihet vazhdimisht. Zoti është lumturi universale dhe, në harmoni me Të, ne e ndiejmë gëzimin e Tij dhe e shijojmë ëmbëlsinë e Tij. Nuk duhet ta hipotekojmë kurrë lumturinë tonë ndaj ndonjë ndikimi të jashtëm. Cilado qoftë mjedisi në të cilin jetojmë ose punojmë, ne duhet ta mbrojmë paqen tonë të brendshme nga ndikimi i

tij. Analizoni veten dhe bëhuni ajo që duhet të jeni dhe ajo që dëshironi të jeni. Njerëzit rrallë mësojnë vetëkontrollin e vërtetë; në vend të kësaj, ata bëjnë gjëra të dëmshme për mirëqenien e tyre dhe megjithatë besojnë se janë të lumtur! Por lumturia e tyre është iluzore. Çelësi i vërtetë i lumturisë dhe suksesit qëndron në bërjen e gjërave që dëshironi të bëni sepse është detyra juaj dhe në përmbajtje nga bërja e gjërave të dëmshme sepse shmangia e tyre është më e mirë.

Nuk duhet ta mbash mendjen të zënë me shqetësime dhe interesa të shumta. Vlerësoji ato për të përcaktuar nëse janë vërtet të rëndësishme. Koha është e çmuar dhe nuk duhet të shpërdorohet. Leximi i një libri të dobishëm mund ta përmirësojë mirëqenien tënde shumë më tepër sesa shikimi i filmave. Shpesh them: "Nëse lexon për një orë, shkruaj për dy. Nëse shkruan për dy orë, mendo për tre. Nëse mendon për tre orë, medito gjatë gjithë kohës".

Kudo që shkoj, gjithmonë ruaj paqen dhe qetësinë time shpirtërore. Gjilpëra e busullës tregon gjithmonë veriun. Po kështu, mendja duhet të drejtohet gjithmonë drejt polit të gëzimit shpirtëror; atëherë askush nuk do të jetë në gjendje të prishë paqen ose ekuilibrin tuaj.

Një person duhet të përpiqet të jetë më i mirë çdo ditë se e kaluara, përndryshe mund të jetë duke rënë në gjendjen e mëparshme për sa i përket shëndetit, paqes së brendshme dhe lumturisë. Pse? Sepse nuk po bëjnë përpjekje të

mjaftueshme për të kontrolluar mendimet dhe veprimet e tyre. Njerëzit krijojnë zakonet e tyre dhe mund t'i ndryshojnë ato. Nëse e shihni veten të prirur ndaj të menduarit negativ, rrethohuni me njerëz të mirë, lexoni libra të mirë dhe meditoni. Ndryshimi i shoqëruesve tuaj, nëse është e nevojshme, mund të ketë një ndikim pozitiv në jetën tuaj.

Kur vendosni të ndryshoni për mirë, mos harroni se shoqëria e mirë dhe ndikimet pozitive janë thelbësore dhe të domosdoshme për arritjen e qëllimeve tuaja. Ndikimi i mjedisit - i mirë apo i keq - është më i fortë se vullneti, prandaj mbajeni mend këtë kur merreni me të tjerët.

Vetëanaliza është gjithashtu thelbësore për vetëpërmirësimin. Nëse mund ta analizoni veten me guxim dhe pa frikë, do të jeni në gjendje t'i përballoni analizave të të tjerëve dhe kritikat e tyre nuk do t'ju ndikojnë.

Ata që ndalen te të metat e të tjerëve janë grabitqarë. Bota është plot me të këqija, kështu që askush nuk duhet të flasë keq, as të mendojë keq, as të bëjë keq. Përkundrazi, duhet të jetë si një trëndafil, duke përhapur aromën e mirësisë, qëllimeve të pastra dhe dashurisë vëllazërore. Lërini njerëzit të ndiejnë se jeni një mik i vërtetë - një ndërtues, jo një shkatërrues. Nëse dëshironi të jeni më të mirë se sa jeni, analizoni veten dhe kultivoni cilësitë fisnike brenda. Një shpirt i mirë flet më me elokuencë për pronarin e tij sesa fjalët, sepse lëshon një dridhje unike që të tjerët e

ndiejnë dhe e kuptojnë pa gabime. Mendoni për dritën dhe errësira do të zhduket. Studioni, reflektoni dhe bëni çfarë të mundeni për të ndihmuar të tjerët dhe për të hequr barrën e shqetësimit, dhimbjes, frikës dhe padrejtësisë nga supet e tyre.

Shumë njerëz enden pa qëllim nëpër jetë, pa një qëllim të qartë. Përcaktoni qëllimin tuaj dhe punoni për ta arritur atë. Lini mënjanë kohë për vetëanalizë dhe lutje private. Ka shumë gjëra frymëzuese që presin të zbulohen, megjithatë ne shpesh e humbasim kohën dhe energjinë tonë në çështje të parëndësishme. Lumturia nuk do të vijë nëse nuk përqendrohemi në mençurinë e figurave të mëdha dhe nuk udhëhiqemi nga drita e tyre. Idetë e tyre gjenden në libra dhe shkrime të tjera shpirtërore për të na ndihmuar dhe udhëhequr.

Është mirë të shijosh kënaqësitë e jetës, por nuk ka asgjë që mund ta zëvendësojë jetën e brendshme dhe meditimin introspektiv, sepse lumturia varet nga meditimi dhe nga njohja e mendjeve të mëdha përmes ideve të tyre të ruajtura në libra, ashtu siç varet edhe nga rrethimi me njerëz të mirë dhe fisnikë.

Vetmia është e këndshme për ata që e duan meditimin, por kjo nuk do të thotë të distancohesh nga njerëzit ose të izolohesh. Kur dëshiron të shoqërohesh, bëje këtë me gjithë zemër, me gjithë dashurinë dhe miqësinë tënde, në mënyrë që miqtë e tu të gjejnë ngushëllim në praninë tënde

dhe të presin gjithmonë me padurim të të shohin dhe të shijojnë shoqërinë tënde të mirë.

Paqja qoftë mbi ty
Rreziku efektiv

Paramhansa Yogananda

Hyra në eremit dhe me krenari i dhurova mësueses sime, Sirri Yuktsuwar, një shportë me perime, duke i thënë:

"Kjo është një dhuratë për ju, zotëri! Këto gjashtë lulelakra të mëdha i mbolla me duart e mia dhe u kujdesa për to gjatë gjithë fazave të rritjes me butësinë e një nëne për fëmijën e saj të vogël."

Sri Yuktiswar u përgjigj me një buzëqeshje mirënjohëse: "Faleminderit, ju lutem mbajeni në dhomën tuaj; do të më duhet nesër për një darkë të veçantë."

Sapo kisha mbërritur në qytetin e Purit për të kaluar pushimet verore në shtëpinë e vetmuar bregdetare të mësuesit tim. Ky vendpushim dykatësh dhe i gëzuar ka pamje nga Gjiri i Bengalit dhe është ndërtuar nga mësuesi me ndihmën e dishepujve të tij.

U zgjova herët të nesërmen në mëngjes, i freskuar nga flladi i kripur i detit dhe sharmi i qetë i eremitancës. Dëgjova mësuesin duke më thirrur me zërin e tij melodioz, kështu që hodha një

vështrim te lulelakrat, plot dashuri dhe përzemërsi, dhe pastaj i rregullova me kujdes nën shtratin tim.

Mësuesi tha: "Le të shkojmë në plazh." Ai ecte përpara dhe unë e ndoqa me një grup nxënësish të rinj. Mësuesi na shikoi me qortim dhe tha:

"Ju lutem ecni në dy rreshta, duke i mbajtur hapat tuaj në sinkron me njëri-tjetrin"

Pastaj na shqyrtoi ndërsa ne i bindeshim dhe filloi të recitonte diçka të tillë:

O djem, jini të fortë dhe marshoni në radhë të rregullta!

Më bëri përshtypje butësia me të cilën mësuesi ishte në gjendje të ndiqte hapat elegantë të nxënësve të tij të vegjël.

Mësuesi më pa në sy dhe tha: "Ndalo! A e ke mbyllur derën e pasme të eremitës?"

Unë u përgjigja: "Mendoj se po, zotëri."

Seri Yuktsuwar qëndroi i heshtur për disa minuta, me një buzëqeshje të lehtë, pothuajse të shtypur që i luante në buzë, pastaj më në fund tha:

"Jo, kam harruar që meditimi i shenjtë nuk duhet të përdoret si justifikim për të neglizhuar kryerjen e vakteve fizike"

Mendova se po bënte shaka, por shtoi: "Gjashtë lulelakrat e tua së shpejti do të bëhen pesë"

Ne u kthyem siç na kishte udhëzuar mësuesi dhe, kur iu afruam vendit të ritualit, ai tha:

"Prit një moment Shiko, Mukunda (Paramhansa), në të majtën tënde, matanë oborrit, drejt rrugës. Dikush do të vijë atje së shpejti dhe do të jetë shkaku i ndëshkimit tënd."

E fsheha bezdisjen time nga këto vërejtje të paqarta. Papritmas, pashë një fshatar në rrugë duke kërcyer çuditshëm dhe duke bërë gjeste pa kuptim me krahët. Gati sa nuk u habita nga kurioziteti dhe e shikova me vëmendje pamjen krejtësisht qesharake. Pikërisht kur burri po zhdukej nga sytë tanë, Sri Yuktswar tha: "Tani do të kthehet".

Fshatari ndryshoi menjëherë kursin dhe u drejtua drejt pjesës së prapme të eremitës. Pasi kaloi një shteg me rërë, ai hyri në ndërtesë nga dera e pasme, të cilën unë nuk e kisha mbyllur, ashtu siç i kishte udhëzuar mësuesi im. Pak më vonë, ai doli duke mbajtur një nga lulelakrat e mia të çmuara, krenaria e tij ishte e dukshme ndërsa ecte me një ajër dinjiteti dhe respekti.

Kjo skenë komike, në të cilën u shfaqa si viktimë, nuk më pengoi të ndiqja hajdutin, të cilin e ndoqa me shpejtësi të furishme. Mezi kisha arritur në gjysmë të rrugës kur Sri Yuktiswar më thirri, duke u dridhur nga të qeshurat nga koka te këmbët, dhe më kërkoi të kthehesha. Mes shpërthimeve të gëzimit, ai shpjegoi:

"Ai i varfër kishte dëshirë për lulelakër, kështu që mendova se nuk do të dëmtonte të merrte një nga lulelakrat e tua që nuk e mirëmbave siç duhet!"

Nxitova për në dhomën time dhe zbulova se hajduti ishte një adhurues i perimeve, sepse nuk i kishte prekur unazat e mia të arta, orën time apo paratë e mia, të cilat ishin të gjitha të shpërndara në batanije. Në vend të kësaj, ai ishte futur nën shtrat te shporta e fshehur me lulelakër, duke përmbushur dëshirën e zemrës së tij.

Atë mbrëmje i kërkova Sri Yuktwarit të më shpjegonte atë incident, i cili nuk ishte pa disa tipare konfuze. Mësuesi tundi kokën ngadalë, duke thënë:

"Do ta kuptosh se një ditë shkenca së shpejti do të zbulojë një numër ligjesh të panjohura."

Disa vite më vonë, kur mrekullitë e radios u shfaqën papritur mbi një botë të mahnitur, profecia e mësuesit u kujtua. Idetë e vjetra për hapësirën dhe kohën u zhdukën përgjithmonë, sepse tani nuk ka asnjë shtëpi, sado e vogël, që të mos arrihet nga moria e kanaleve globale radiofonike (dhe satelitore). Edhe mendjet më të mprehta janë hapur dhe janë zgjeruar para provës së pakundërshtueshme të një prej karakteristikave përcaktuese të njerëzimit: tërësisë së ekzistencës.

Rrëfimi komik i lulelakrës mund të kuptohet duke e krahasuar atë me një radio. Mësuesi im

ishte një transmetues dhe marrës i plotë. Mendimet nuk janë gjë tjetër veçse vibracione delikate dhe eterike. Ashtu si një radio e ndjeshme kap një program specifik midis mijëra transmetuesve kudo, ashtu edhe Sri Yuktiswar ishte i ndjeshëm ndaj një mendimi - mendimit të budallait të fiksuar pas lulelakrës - midis mendimeve të panumërta njerëzore të transmetuara në këtë botë. Ndërsa ecnim drejt plazhit, mësuesi ndjeu dëshirën e fshatarit të thjeshtë dhe menjëherë veproi për ta përmbushur atë. Syri i shenjtë i mësuesit tim e vuri re burrin duke kërcyer para se ta bënin nxënësit. Harresa ime për të mbyllur derën e eremitit i dha mësuesit një justifikim të përshtatshëm për të më privuar nga një nga bimët e mia të dashura. Kështu, Sri Yuktiswar, pasi kishte vepruar si marrës, veproi edhe si transmetues. Në këtë rol, mësuesi ishte në gjendje ta udhëzonte fshatarin të ndryshonte hapat e tij dhe të shkonte në një dhomë specifike për të marrë një lulelakër të vetme.

Intuita është një udhërrëfyes i shpirtit dhe vërtet manifestohet tek një person gjatë momenteve të qetësisë. Pothuajse çdo person ka përjetuar një intuitë të brendshme të pashpjegueshme ose ka qenë në gjendje t'ia përcjellë në mënyrë efektive mendimet e tij një personi tjetër.

Një mendje njerëzore e lirë nga shpërqendrimet e ankthit ka aftësinë të kryejë të gjitha funksionet komplekse të një radioje:

transmetimin dhe marrjen e mendimeve, si dhe filtrimin e atyre të padëshiruara. Ashtu si fuqia e transmetimit të një stacioni radioje varet nga sasia e energjisë elektrike që përdor, efektiviteti i mendjes njerëzore, ashtu si një radio, varet nga vullneti i secilit individ.

Të gjitha mendimet mbeten përgjithmonë të humbura në univers. Përmes përqendrimit të thellë, një mësues i ndriçuar mund të kapë dhe lexojë mendimet e çdo personi, të gjallë apo të vdekur. Mendimet kanë një origjinë universale, jo individuale. Të vërtetat nuk mund të krijohen, por të zbulohen. Mendimet e rreme - të vogla apo të mëdha - burojnë nga një kapacitet i pamjaftueshëm për dallim. Qëllimi i yogas është të qetësojë mendjen në mënyrë që ajo të mund të dëgjojë udhëzimin e pagabueshëm të zërit të brendshëm, pa shtrembërim ose konfuzion.

Radioja dhe televizioni sollën zërat dhe imazhet e të tjerëve të largët njëkohësisht në shtëpitë e miliona njerëzve. Ky ishte treguesi i parë shkencor se njerëzimi është një shpirt universal. Edhe pse subjektiviteti i verbër përpiqet me të gjitha mjetet të dominojë dhe të kapë thelbin e njerëzimit, ai nuk është një trup i kufizuar në një pikë specifike në hapësirë, por më tepër një shpirt i ekzistencës universale.

Në këtë drejtim, Charles Robert Richet, laureat i Çmimit Nobel në Fiziologji, shkroi si vijon:

"Është vërtet e çuditshme dhe e jashtëzakonshme që fenomene të pamundura natyrore ende ndodhin. Kur ato të vërtetohen, ato nuk do të na habisin më shumë sesa na habiste shkenca në shekullin e kaluar. Fenomenet që tani i pranojmë me lehtësi mendohet se pushojnë së na habituri sepse janë bërë të kuptueshme. Por ky nuk është rasti. Nëse ato nuk na habisin më, kjo nuk është sepse i kuptojmë, por sepse janë bërë të njohura. Nëse do të habisim nga çdo gjë e pakuptueshme, atëherë duhet të habisim nga gjithçka: nga një gur i hedhur në ajër, nga një lis që rritet në një pemë të madhe lisi, nga zhiva që zgjerohet kur nxehet dhe nga hekuri që tërhiqet nga një magnet."

"Shkenca sot nuk është më e ndërlikuar. Faktet e mahnitshme dhe të papritura që do të nxjerrin pasardhësit tanë tani janë afër nesh dhe na shikojnë, si të thuash, edhe pse ne nuk i shohim. Por nuk mjafton të themi se nuk i shohim: ne nuk duam t'i shohim, sepse sapo shfaqet një fakt i papritur dhe i panjohur, ne përpiqemi ta vendosim atë në kornizën e përgjithshme të njohurive të pranuara dhe zemërohemi nëse dikush guxon të eksperimentojë pas kësaj!"

Burimi: Ditari i Yogit: Autobiografia

Të pashë duke u fshehur

Vështrova një lule dhe u luta, dhe menjëherë të pashë ty, o Shpirt Hyjnor, të fshehur brenda saj. Ajo shkëlqente aromën e pranisë sate, petalet e saj

ishin të ngjyrosura me pafajësinë tënde rozë dhe zemra e saj shkëlqente me arin e mençurisë sate.

Dhe pashë fuqinë tënde gjithëpërfshirëse duke mbështetur kërcellin e saj të hollë dhe gjethet e saj të gjelbra të harlisura. Sa për misteret e jetës dhe të përjetësisë, i pashë duke fjetur në pluhurin e polenit, dhe prekja jote e pafundme frymëzoi bletën dhe ia përflakur gjoksin, kështu që ajo filloi të pinte ëmbëlsinë tënde.

Më jep njohuri për mrekullitë e krijimit Tënd dhe më zbulo sekretet e Tua të pafundme, të fshehura edhe në barërat e vogla që rriten buzë rrugës.

Pështpëritje nga përjetësia

Zbutja e natyrës së dikujt ose kapërcimi i tipareve të dëmshme

Nuk është e lehtë të përkufizosh temperamentin, por ne e dimë se çfarë është ai. Kur je në një gjendje agjitacioni dhe zemërimi, sjellja jote nuk është normale dhe nuk je personi që duhet të jesh. Si rezultat, ndihesh i shqetësuar dhe i tërhequr. Dhe çfarë mund të jetë më budallallëk sesa që një person t’i shkaktojë vetes pakënaqësi përmes veprimeve dhe reagimeve të veta?

Askush nuk e pëlqen mjerimin. A nuk duhet që një person të analizojë veten herën tjetër që është në një gjendje të zymtë? Nëse e bën këtë, do të shohë se po e bën veten vullnetarisht të mjerë. Kur është në një gjendje kaq të zymtë, të tjerët përreth tij e ndiejnë shqetësimin e tij dhe e shmangin shoqërinë e tij.

Kudo që shkon një person, ai flet shumë pa fjalë, sepse gjendja e tij shpirtërore reflektohet në sytë e tij, dhe kushdo që e shikon ndjen negativitetin që buron prej tij. Duke parë emocionet e errëta dhe keqdashëse të reflektuara në sytë e tij, të tjerët ndihen të neveritshëm, duke preferuar të distancohen nga ato vibracione shqetësuese. Zemërimi duhet së pari të dëbohet nga pasqyra e mendjes përpara se reflektimi i tij në sy të mund të fshihet.

Në këtë botë, njeriu jeton në një shtëpi prej qelqi, i ekspozuar ndaj të tjerëve, i paaftë të shtiret ose të pretendojë. Prandaj, ai duhet të jetojë një jetë natyrale. Pse të mos veprojë në një mënyrë që i fiton respekt dhe admirim? Pse të mos e shohë fisnikërinë në sytë e tij dhe gëzimin në fytyrën e tij? Të gjitha cilësitë dhe virtytet e mira të një personi janë të fshehura brenda, nën një shtresë trishtimi dhe mjerimi.

Jo vetëm që të tjerët e vënë re sjelljen e tij, por ai gjithashtu vëren të tyren. Meqenëse ai tenton ta krahasojë veten me të tjerët si rezultat i vëzhgimit të vazhdueshëm të atyre përreth tij, ai bie pre e pakënaqësisë psikologjike. Ose mund të shqetësohet dhe të shqetësohet nga vështirësitë e vazhdueshme me të cilat përballet në këtë botë. Temperamenti është shpesh rezultat i ndikimeve mjedisore. Secili prej nesh ndikohet nga bota përreth nesh në mënyra të ndryshme. Por nuk duhet ta lejojmë veten të nënshtrohemi ndaj depresionit për shkak të rrethanave të jashtme.

Dhe pse duhet ta mbajmë barrën e ndikimeve shqetësuese të mjedisit përreth nesh?

Disa njerëz përdorin shprehjen e emocioneve negative për të shmangur përballjen me një problem ose situatë. Megjithatë, këto sjellje negative nuk janë as një shpëtim dhe as një rrjet sigurie emocionale. Është e natyrshme të dorëzohesh përkohësisht ndaj trishtimit dhe melankolisë herë pas here, por këto ndjenja nuk duhet të lejohen t'ju kontrollojnë.

Çdo tipar i personalitetit ka një shkak specifik themelor. Për të eliminuar një tipar, shkaku i tij duhet të adresohet. Është thelbësore të ndaleni dhe të reflektoni çdo ditë, duke shqyrtuar mendimet dhe motivimet tuaja për të kuptuar personalitetin tuaj dhe për të mësuar mënyrën e duhur për t'u përballur dhe për ta korrigjuar atë nëse është i dëmshëm. Mund të gjendeni në një gjendje apatie, të pavullnetshëm për të marrë në konsideratë ndonjë sugjerim nga të tjerët. Në këtë situatë, është thelbësore të bëni një përpjekje të vetëdijshme për të kultivuar përvoja pozitive dhe tërheqëse. Kini kujdes nga apatia, e cila pengon progresin dhe paralizon vullnetin.

Ose një person mund të dekurajohet dhe të dekurajohet nga sëmundja, duke besuar se nuk është në gjendje të rifitojë shëndetin e tij. Në këtë rast, parimet e një jete të shëndetshme duhet të përdoren për të krijuar një jetë të shëndetshme dhe produktive të bazuar në themele morale dhe etike. Për më tepër, duhet t'i drejtohemi Zotit të

Plotfuqishëm në lutje për të kultivuar një besim më të madh në fuqinë e Tij shëruese.

Nëse një person e ka bindur veten se është një dështim dhe nuk mund të ketë sukses në asgjë, atëherë problemi duhet të analizohet dhe duhet të bëhet e qartë nëse ai ka bërë të gjitha përpjekjet e nevojshme.

Zoti e menaxhon të gjithë universin, deri në detajet më të vogla dhe më të imëta, dhe njerëzimi është krijuar sipas shëmbëlltyrës së Tij. Prandaj, nuk mund të gjejmë justifikime ose justifikime për dështimin. Mos kini frikë nga puna, sado e vështirë të jetë, sepse puna "forcon" trupin dhe nuk dëmton askënd. Sidoqoftë, duhet të mësojmë të punojmë dhe të mendojmë me qetësi. Kur je energjik dhe i qetë, mund të arrish atë që dëshiron, sepse mendja jote është e kthjellët.

Përveçse nuk bëjnë përpjekjet e nevojshme për të pasur sukses, shumica e njerëzve janë gjithashtu mendërisht joaktivë. Ata kalojnë shumë kohë pa menduar. Disa e konsiderojnë këtë pushim dhe relaksim. Por në relaksimin e vërtetë, mendja është aktive dhe e qetë. Në ato momente të qeta, dikush mund të mendojë për Zotin, një pamje të bukur ose një përvojë të këndshme. Puna mendore pozitive dhe e qetë është freskuese dhe gjallëruese. Megjithatë, shumë njerëz e ngatërrojnë përpjekjen krijuese me stresin dhe punojnë në një gjendje të tensionuar dhe nervoze.

Të menduarit krijues është antidoti më i mirë ndaj temperamenteve të pashëndetshme. Këto temperamente e pushtojnë vetëdijen kur një

person është në një gjendje negative ose të shqetësuar. Kur mendja është e privuar nga mendimet pozitive, pronari i saj bëhet i depresionuar dhe i ngarkuar me shqetësime. Dhe me depresionin dhe shqetësimin vjen djalli, i cili zë vend në mendimet e atij personi dhe ushtron kontroll të plotë mbi strehuesin!

Prandaj, miku im, puno për zhvillimin e ideve krijuese. Kur nuk je i angazhuar në punë fizike, bëj diçka krijuese në mendjen tënde. Mbaje mendjen të zënë në mënyrë që të mos ketë kohë për t'u ndalur te stresi dhe ankthi.

Të menduarit krijues është i mahnitshëm dhe i mrekullueshëm, si të jetosh në një botë tjetër. Të gjithë duhet ta kultivojnë këtë aftësi. Unë rrallë mendoj për një fjalë të vetme në leksionet e mia - dhe kjo është njëra prej tyre - para se t'i jap. Por sapo thellohem në temë, shpirti im fillon të më flasë për gjëra të mrekullueshme. Kur mendon në mënyrë krijuese, nuk e ndjen trupin ose emocionet e trazuara, sepse në ato momente je në harmoni me shpirtin hyjnor.

Inteligjenca jonë formohet nga imazhi i inteligjencës hyjnore dhe krijuese, përmes së cilës të gjitha gjërat janë të mundura. Nëse nuk jetojmë në atë vetëdije, ne bëhemi një grumbull tiparesh komplekse. Përmes të menduarit pozitiv dhe krijues, ne i kapërcejmë ato tipare. Për më tepër, përmes të menduarit krijues, ne gjejmë përgjigje dhe zgjidhje për të gjitha pyetjet tona dhe pyetjet dhe problemet e të tjerëve.

Temperamenti i keq është si kanceri, që gërryen paqen e brendshme. Pikërisht për këtë arsye, ata me temperament të ashpër nuk janë në gjendje t'i shpëtojnë vështirësive dhe problemeve të tyre.

Pavarësisht se sa të vështira janë rrethanat e një personi, ai nuk duhet t'i nënshtrohet dëshpërimit. Ai mund të triumfojë në mendimet e tij. Kur një person me temperament të paqëndrueshëm dështon, ai ngre duart lart dhe pranon humbjen. Por ai që e mban mendjen të pathyer është fituesi i vërtetë në betejën e jetës, edhe nëse bota përreth tij po tërbohet si një vullkan.

A dëshiron një person të jetë i burgosur apo i lirë? Kur e kufizojnë veten shumë fort me temperamentin e tyre, bëhen të paaftë të vazhdojnë të përballen me sfidat e jetës. Pasi lejojnë që humori negativ t'i turbullojë mendjen, vullneti i tyre dobësohet dhe vendosmëria e tyre lëkundet. Tendencat temperamentale e mbështjellin trurin në një mjegull konfuzioni dhe hutimi, duke dëmtuar gjykimin e shëndoshë dhe duke i bërë të gjitha përpjekjet të kota.

Dikush mund ta kapërcejë temperamentin e tyre, sado i ashpër dhe i pakëndshëm që mund të duket. Së pari, ata duhet të vendosin që nuk do të jenë më të zymtë dhe të nevrikosur. Dhe nëse ndodh një ndryshim humori pavarësisht vendosmërisë së tyre, ata duhet ta analizojnë atë për të kuptuar se si është futur brenda dhe të bëjnë diçka konstruktive në lidhje me të.

Për më tepër, asgjë nuk duhet bërë pa kujdes, por me një fokus të kujdesshëm dhe të thellë mendor. Ne duhet të angazhohemi në aktivitete krijuese sepse Zoti na ka pajisur me potencial të pakufizuar. Çfarë justifikimi ka për t'u dorëzuar ndaj dështimit psikologjik duke u kënaqur me mendime dobësuese dhe të pashëndetshme? Njeriu duhet të çlirohet nga gjendjet psikologjike shkatërruese që veprojnë si frena në rrotat e progresit të vërtetë. Nëse rrotat nuk çlirohen nga frenat shtrënguese, lëvizja dhe progresi janë të pamundura. Kujtojini vetes çdo mëngjes se Zoti është me ju dhe, cilado qofshin vështirësitë tuaja, ju keni fuqinë t'i kapërceni ato. Ju jeni trashëgimtari i ligjshëm i fuqive të Shpirtit Suprem dhe për këtë arsye, ju jeni më të fortë se rrethanat dhe më të mëdhenj se ngjarjet.

Një djalë i ndritshëm dhe inteligjent nuk kënaqet duke u përballur me probleme të lehta; ai i shijon ato të vështirat. Por shumë njerëz frikësohen nga sfidat e jetës. Unë kurrë nuk kam pasur frikë prej tyre, sepse gjithmonë jam lutur: "Zoti im, rrit forcën Tënde brenda meje. Më mbaj në një mendësi pozitive, në mënyrë që, me ndihmën Tënde, të jem gjithmonë në gjendje të kapërcej vështirësitë e mia".

Mendo në mënyrë konstruktive për një problem derisa të mos mendosh më. Kur përballem me një problem, bëj çmos për të mbuluar të gjitha hapat e mundshëm për ta zgjidhur atë, derisa të mund të them sinqerisht dhe me ndershmëri: "Kam

bërë më të mirën time dhe kjo është e gjitha që mund të bëj". Pastaj e harroj problemin.

Një person që ndalet te problemet bëhet nervoz dhe mërzitet lehtë. Shmangni këtë. Kur lind një problem, në vend që të përqendroheni tek ai, mendoni për çdo mënyrë të mundshme për ta zgjidhur atë. Nëse e gjeni veten të paaftë të mendoni qartë, krahasoni shqetësimet tuaja me probleme të ngjashme me të cilat përballen të tjerët dhe mësoni nga përvojat e tyre për të identifikuar rrugët drejt dështimit dhe ato drejt suksesit. Zgjidhni hapat që duken më logjikë dhe realistë dhe angazhohuni t'i zbatoni ato. E gjithë biblioteka e universit është ruajtur brenda jush. Gjithçka që doni të dini është tashmë aty. Për ta zbuluar këtë, thjesht duhet të mendoni në mënyrë krijuese dhe inovative.

Një temperament i ashpër e mpirë mirëkuptimin dhe i ngurtëson ndjenjat, duke e bërë të pamundur që një person të shkojë mirë me të tjerët. Jeta në shtëpi duhet të jetë një strehë, por temperamenti i ashpër e shndërron atë në një ferr tragjik. Një burrë kthehet në shtëpi dhe e gjen gruan e tij në një gjendje shpirtërore të depresionuar, duke e bërë të pamundur komunikimin me të. Ose mund të kthehet me një gjendje shpirtërore të keqe, duke e bërë të pamundur arsyetimin me të. Shumë probleme u ndodhin njerëzve për shkak të temperamentit të ashpër. Kur një anëtar i familjes vlon nga zemërimi ose është indiferent, ju ndikoheni menjëherë nga temperamenti i tij. Ose ndoshta vizitoni dikë plot

gëzim, vetëm për ta gjetur atë grindavec dhe të lënduar, duke e kthyer menjëherë lumturinë tuaj në lot dhe duke ju bërë të dëshironi të hakmerreni në të njëjtën mënyrë. Mos lejoni që temperamenti i të tjerëve t'ju dëmtojë.

Është e lehtë të kërkosh hakmarrje, por ofrimi i dashurisë është mënyra më e mirë për të qetësuar zemërimin e të tjerëve dhe për të shmangur dëmin e tyre. Kjo dashuri duhet të jetë e pastër, sepse kur buron nga zemra, ka një efekt magjik.

Nuk duhet të ndalemi te pasojat, edhe nëse dashuria jonë përballet me indiferencë. Dashuria është më e fortë se urrejtja dhe efekti i saj është i fuqishëm dhe i habitshëm.

A e dini se një kopsht madhështor ndodhet brenda shpirtit tuaj? Një kopsht i mrekullueshëm mendimesh, i mbushur me dashuri, mirësi, mirëkuptim dhe paqe - një kopsht, bukuria dhe kënaqësia e të cilit i tejkalojnë të gjitha lulet tokësore dhe bimët aromatike. Ju krijoni një lule aromatike sa herë që dikush ju keqkupton në një shpërthim zemërimi, dhe ju vazhdimisht ofroni dashuri. A nuk është aroma e asaj dashurie dhe mirëkuptimi më e qëndrueshme dhe e pastër se çdo trëndafil natyror? Prandaj, mbani mend gjithmonë se mendja juaj është një kopsht dhe mbajeni atë të bukur dhe aromatik me mendime të pastra dhe të shenjta. Mos lejoni që ajo të bëhet një kënetë me baltë e mbushur me tiparet e liga të urrejtjes. Nëse kultivoni lule paqeje dhe dashurie, të mbushura me aromë qiellore, bleta e vetëdijes

shpirtërore do të tërhiqet nga kopshti juaj. Ashtu si bleta kërkon vetëm lule që nxjerrin mjaltin më të ëmbël, ashtu edhe Zoti do t'ju vizitojë kur jeta juaj të jetë e mbushur me mendime të ëmbla dhe rozë. Vendosni që nuk do të lejoni që barërat e dëmshme dhe të kalbura të së keqes dhe zemërimit të rriten në kopshtin e cilësive tuaja të mira shpirtërore. Sa më shumë që kultivoni cilësitë e shenjta që janë si lule që çelin, aq më shumë Zoti do të zbulojë praninë e Tij të shenjtë brenda jush.

Tekstet e urta lindore thonë se personi që është i qetë dhe i përmbajtur përballë mikut dhe armikut, i paprekur nga dualiteti i ngrohtësisë dhe të ftohtit, kënaqësisë dhe dhimbjes, është shumë i dashur për Zotin. Duke u ofruar vazhdimisht dashuri atyre me natyra të ashpra dhe mizore, paqe atyre që shqetësohen nga frika dhe janë të ngarkuar nga shqetësimet, ëmbëlsi atyre me temperament të hidhur, gëzim atyre që janë të ngarkuar me mjerim dhe mjerim, dhe duke u dhënë shembull atyre që devijojnë në shtigjet e gabimit dhe mëkatit, ju kapërceni tiparet negative duke e mbajtur mendjen tuaj të angazhuar në ndjekje të dobishme dhe krijuese.

Shpesh them: "Nëse lexon për një orë, shkruaj për dy orë; nëse shkruan për dy orë, mendo për tre orë; nëse mendon për tre orë, medito gjatë gjithë kohës".

Zoti është burimi i gjithë lumturisë dhe është e mundur ta arrijmë Atë në jetën tonë të përditshme. Por njeriu shpesh e zë veten me gjëra që çojnë në pakënaqësi. Meditimi është mënyra më e mirë për

të eliminuar zakonet e këqija dhe për të jetuar në një botë të mrekullueshme - një botë si ajo që e kuptoi i urti i madh kur tha: "O Zot, unë po këndoja emrin Tënd të bekuar dhe u humba në Ty. Kur u ktheva në këtë vetëdije, zbulova se e kisha lënë trupin tim të vjetër për të gjetur veten në një trup të ri që Ti më dhe!"

Në Indi ekziston një histori e ngjashme për një shenjtor tjetër. Një i ri sapo kishte vdekur dhe trupi i tij po çohej në turrën e druve të zjarrit. Ndërsa vajtuesit po bëheshin gati të ndiznin zjarrin, një plak u shfaq papritur, duke vrapuar dhe duke bërtitur: "Ndalo! Mos e ndizni zjarrin! Do ta përdor atë trup!" Sapo tha këto fjalë, trupi i plakut ra në tokë i vdekur, ndërsa i riu u ngrit nga grumbulli i shkëndijave dhe nxitoi drejt pyllit. Plaku ishte një shenjtor i madh dhe nuk donte ta ndërpriste adhurimin e tij duke u rikthyer në jetë në trupin e pajetë të një të porsalinduri, kështu që vendosi ta përdorte trupin e të riut për të vazhduar praktikat e tij shpirtërore.

Ka shumë gjëra të mahnitshme rreth jetës dhe vdekjes që presin të zbulohen. Meditimi është mënyra se si duhet të jetojmë në harmoni me natyrën tonë hyjnore dhe në përputhje me Zotin. Vdekja e tmerron njerëzimin sepse e ka mbajtur Zotin jashtë jetës sonë.

Të gjitha gjërat e dhimbshme na mbushin me tmerr dhe tmerr sepse e duam botën pa e kuptuar kuptimin dhe qëllimin e saj. Por kur e shohim Zotin në gjithçka, frika zhduket. Ne gjithmonë "lindim" në jetë dhe në vdekje. Në të vërtetë, vdekja është

një emërtim i gabuar sepse nuk ekziston diçka e tillë si vdekja. Kur jeta lodhet, ne heqim dorë nga manteli i trashë i mishit dhe kthehemi në botën e butë dhe eterike.

Vdekja do të thotë një fund. Një karrocë me pjesë të thyera është një karrocë e vdekur sepse ka arritur fundin e saj. Por shpirti i pavdekshëm nuk mund të zhduket. Çdo natë, ndërsa flemë, shpirti jeton në trupin eterik, i pavetëdijshëm për trupin fizik. Nëse humbja e vetëdijes fizike do të thoshte vdekje, shpirti do të vdiste kur flemë. Por ne nuk vdesim kur flemë, as nuk e humbasim vetëdijen plotësisht, sepse kur zgjohemi, kujtojmë nëse gjumi ynë ishte i qetë apo i pakëndshëm. Në mënyrë të ngjashme, ne nuk vdesim pas vdekjes.

Ata që lejojnë mendjet e tyre të ngurtësohen janë vërtet të vdekur. Për të zgjidhur misterin e jetës, duhet të rilindësh çdo ditë. Kjo do të thotë të përpiqesh çdo ditë për të përmirësuar veten në një farë mënyre. Mbi të gjitha, duhet t'i lutemi Zotit të na japë mençuri, sepse me mençuri vjen gjithçka.

Kuptimi, të menduarit krijues dhe veprimet konstruktive dhe të dobishme duhet të kultivohen për të përmirësuar veten dhe për t'u sjellë dobi të tjerëve. Kushdo që aspiron të hyjë në Mbretërinë e Perëndisë duhet t'i ndihmojë të tjerët çdo ditë me sa më shumë që të jetë e mundur. Duke ndjekur këtë rrugë, do të përjetojmë një gëzim të gjallë që largon tiparet e padëshiruara. Ky gëzim është gjithashtu një tregues i pagabueshëm i përparimit mendor, fizik dhe shpirtëror. Padyshim do të

arrihen nivele më të larta, sepse kjo është rruga që të çon në Mbretërinë e Perëndisë.

Duhet bërë çdo përpjekje për të kapërcyer temperamentin, sepse sapo dikush ndihet i dëshpëruar dhe i nevrikosur, mbjell farat e gabimit në tokën e vetes.

Të përfshihesh në zakone të këqija është një vdekje graduale. Por përpjekja për t'u ndjerë i gëzuar dhe optimist çdo ditë, pavarësisht të gjitha sprovave shqetësuese dhe të dhimbshme, nënkupton një rilindje të lavdishme. Nëse kjo rilindje njerëzore nuk shndërrohet në një rilindje sublime shpirtërore, është e pamundur që një person të ripërtërihet; ai do të mbetet i palëvizshëm.

Temperamenti është ngjitës dhe gjatë kohërave të shqetësimit dhe depresionit, ai mund të ndikojë negativisht në segmente të mëdha të popullsisë. Nuk duhet t'i marrësh shumë seriozisht ngjarjet e pafat të jetës. Është më mirë të qeshësh pak sesa të pikëllohesh dhe të vajtosh çdo fatkeqësi që mund të të vijë.

Është e mrekullueshme të jesh optimist dhe të përpiqesh gjithmonë të buzëqeshësh.

Kur një person shfaq guxim, gëzim ose ndonjë nga cilësitë pozitive, ai rilind, që do të thotë se vetëdija e tij ripërtërihet duke treguar natyrën e tij të vërtetë shpirtërore.

Dhe kjo është lindja e re shpirtërore që na kualifikon për të parë dhe për të hyrë në Mbretërinë e Qiellit.

Paqja qoftë mbi ty

Miqësia: Themelet dhe Qëndrueshmëria

Miqësia është shprehja më e lartë njerëzore e dëshirës së Zotit për të treguar dashurinë e Tij për njerëzimin.

Zoti i dhuron dhembshuri dhe butësi të porsalindurit nëpërmjet babait dhe nënës. Ndjenjat e tyre ndaj foshnjës janë të lindura dhe instiktive, sepse Zoti ka dekretuar që prindërit tanë nuk mund të mos na duan. Miqësia, pra, na vjen si një shprehje e pastër e dashurisë së pakushtëzuar të Zotit për ne.

Dy të panjohur takohen dhe, me një dëshirë të menjëhershme dhe të sinqertë, duan të ndihmojnë njëri-tjetrin. A e keni analizuar ndonjëherë këtë fenomen? Kjo dëshirë spontane dhe e ndërsjellë për shoqëri buron drejtpërdrejt nga ligji i shenjtë i tërheqjes. Aktet e miqësisë së ndërsjellë dhe të forcuar midis dy shpirtrave nga jetët e kaluara krijojnë gradualisht një lidhje shpirtërore që i bashkon në mënyrë të papërmbajtshme në këtë jetë - kudo që të jenë.

Nëse ky impuls nuk është i njollosur nga egoizmi dhe tërheqja ndaj seksit të kundërt, ai është i pastër dhe i panjollosur. Por për fat të keq, shpesh është i njollosur nga konsiderata të papastra.

Miqësia lulëzon dhe lulëzon si një lule e vesës në pemën e ndjenjave tona emocionale, dhe ndotet nga dëshira të korruptuara dhe të urryera dhe sjellje egoiste, monopoliste.

Nëse aplikoni një lloj tjetër plehrash në rrënjët e një peme, frytet do të jenë të pakta dhe të ngurta. Në mënyrë të ngjashme, kur dikush e ushqen pemën e miqësisë me ndjenja egoiste, motivet e tyre të padenja shtrembërojnë dhe prishin frytet e asaj miqësie. Të qenit i interesuar për dikë thjesht sepse është i pasur ose me ndikim dhe mund të bëjë diçka për ne nuk mund të quhet miqësi. Po kështu, të qenit i tërhequr nga dikush për shkak të fytyrës së tij të bukur nuk është miqësi. Kur ajo fytyrë humbet sharmin e saj rinor dhe magjepsës, "miqësia" do të zhduket dhe do të bëhet një gjë e së kaluarës.

Është e vërtetë që miqësia është e vështirë të gjendet kudo. Disa njerëz i sheh çdo ditë dhe nuk i njeh kurrë vërtet. Të tjerë ndien se i njeh nga afër edhe pse nuk i ke takuar kurrë. Duhet të mësosh dhe kultivosh atë intuitë të saktë të brendshme.

Mbani sytë hapur kudo që të jeni, dhe nëse ndjeni një tërheqje të vërtetë emocionale ndaj dikujt, duhet ta forconi miqësinë me atë person sepse ai ka qenë një mik i juaji nga një jetë e mëparshme.

Ka shumë miq që i kemi njohur nga jetët e kaluara, por ato miqësi nuk u pjekën ose nuk arritën potencialin e tyre të plotë. Është më mirë të ndërtosh mbi themelet ekzistuese sesa të gërmosh në rërën e njohjeve të shkurtra. Është e lehtë të mendosh se ke shumë miq derisa të të shkaktojnë dhimbje ose dëm, duke të lënë me zhgënjim të hidhur.

Shoqërohu me njerëz që dallohen për)
dhe zgjidh shokun tënd nga inteligjencën e tyre
(ata që kanë moral të mirë
Shumë njerëz bëjnë gabimin e zgjedhjes së
miqve sepse mashtrohen nga pamja sipërfaqësore.
E vetmja mënyrë për të dalluar miqtë e vërtetë
është të reflektoni dhe t'i kërkoni Zotit t'ju
bashkojë me ta. Ju duhet të përpiqeni të gjeni
shokë në një mënyrë të pastër dhe të shenjtë. Kjo
do të thotë të pastroni vetëdijen tuaj nga të gjitha
mendimet rreth bukurisë fizike ose çdo pamjeje
tjetër që ju e konsideroni faktor thelbësor që
përcakton ndjenjat tuaja ndaj të tjerëve. Nëse e
bëni këtë, një ditë, me hirin e Zotit, do të jeni në
gjendje të gjeni miq të sinqertë përreth jush kudo
që të jeni, dhe Zoti gjithashtu do t'ju ribashkojë,
edhe nëse vetëm shpirtërisht, me miqtë larg,
sepse ndjenjat e pastra nuk i nënshtrohen ligjeve
të materies dhe nuk janë të kufizuara nga koha
dhe hapësira. Ju do ta ndjeni dashurinë e Zotit
përmes atyre mjeteve të përulura njerëzore që nuk
i rezistojnë Atij, por lejojnë që dashuria e Tij të
rrjedhë përmes tyre të pastra dhe të qarta. Nga
zemra e pastër vijnë bekimet e miqësisë së shenjtë
.tek ju dhe ndriçojnë dritën e tyre mbi ju
Është e pamundur të tërheqësh miq të vërtetë
nëse karakteri i dikujt nuk është i pastruar nga
egoizmi dhe tiparet e padëshirueshme. Arti më i
madh i miqësisë dhe shoqërisë është të veprosh
me fisnikëri dhe respekt. Do të thotë të jesh
shpirtëror, i pastër në motive dhe qëllime,
vetëmohues, i lirë nga iluzionet dhe mashtrimet,

dhe të nisësh ndërtimin e ndërtesës së madhe të miqësisë mbi themelet e hedhura shumë kohë më parë.

Pasha jetën tënde, asgjë në të gjithë jetën nuk është

Sytë e mi gëzohen nga një mik që është dakord

Dhe çdo mik, dashuria e të cilit nuk është për hir të Zotit,

Nuk jam i sigurt në dashurinë e tij

Miqësia dhe dashuria duhet të jenë të pranishme në të gjitha marrëdhëniet njerëzore: midis prindërve dhe fëmijëve, midis burrave dhe grave, midis burrave dhe grave, midis grave dhe midis burrave dhe grave si vëllezër dhe motra. Është e pastër dhe e lirë nga kufizimet dhe kushtet. Kur ndjen dëshirën për të qenë me të tjerët, ajo që ndjen është prania e Zotit.

Miqësia është një motiv hyjnor. Zoti nuk kujdeset vetëm për fëmijët e Tij njerëzorë nëpërmjet prindërve dhe disa të afërmve; Ai gjithashtu siguron miq për të na dhënë mundësi të shprehim dashuri të pastër dhe të sinqertë nga thellësitë e zemrave tona.

Sa më pak të meta njerëzore dhe më shumë cilësi të virtytshme të ketë një person, aq më shumë miq do të ketë. Profetët dhe figurat e mëdha ishin miq të të gjithëve, dhe për t'u bërë si ata, duhet ta pastrojmë dashurinë tonë nga njollat e egoizmit.

Kur mund t’i bindim të tjerët për dashurinë tonë

Dhe kur bëhemi të sigurt përmes sprovave të kohës dhe testeve të tjera

Dikush na do vërtet nga thellësia e zemrës së tij

Dhe ne ndihemi njësoj ndaj atij personi

Jo për përfitim personal, por thjesht për të ndjerë pulsin e miqësisë

Ne e shohim pasqyrimin e Zotit dhe e ndiejmë praninë e Tij

Dhe ne dëgjojmë zërin e Zotit në atë miqësi të bekuar

Nuk duhet të lejojmë që dashuria jonë të mbetet e kufizuar vetëm te një person, por duhet t'i forcojmë themelet e kësaj dashurie të shenjtë te të tjerët me ideale fisnike.

Nëse përpiqesh - Zoti të ruajttë - të ndërtosh një miqësi me dikë që ka qëllime të këqija, do të zhgënjehesh. Së pari miqësohu me njerëz të mirë dhe pastaj vazhdo të përhapësh ndjenja miqësie tek të tjerët derisa të ndiesh dashuri për të gjithë dhe të mund të thuash: "Unë jam mik i të gjithëve".

Profetët e mëdhenj ndienin dashuri ndaj të tjerëve, kështu që ata falnin bukur dhe i nxisnin njerëzit të falnin ofendimet dhe të përmbaheshin nga hakmarrja në të njëjtën mënyrë.

Miqësia e vërtetë është një dashuri e shenjtë sepse është e ndershme, e pastër, e sinqertë dhe e qëndrueshme.

Një filozof shpirtëror e përshkroi bukur miqësinë kur tha:

Besëlidhja më sublime që mund të bëjmë me miqtë tanë është të themi: Le të jetë e vërteta

midis nesh përgjithmonë. Sa e bukur është të thuash për filanin: Nuk është e nevojshme që unë ta takoj, të flas me të ose t'i shkruaj për të vërtetuar miqësinë time me të dhe nuk kemi nevojë të dërgojmë dhurata për të konfirmuar miqësinë tonë dhe për të kujtuar njëri-tjetrin, sepse unë i besoj atij dhe mbështetem tek ai ashtu siç mbështetem tek vetja kudo që të jetë dhe sido që ".të jetë

Ne mund të flasim lirisht dhe hapur me miqtë tanë pa na keqkuptuar ata. Por miqësia nuk mund të rritet dhe të lulëzojë për sa kohë që ka ndonjë .aludim, deklaratë ose kërkesë nga njëri tek tjetri

Miqësia mund të ndërtohet vetëm mbi themelet e lirisë dhe barazisë shpirtërore. Prandaj, ne duhet t'i trajtojmë të gjithë sipas asaj drite të bekuar, duke pranuar se çdo qenie njerëzore është krijuar sipas shëmbëlltyrës së Zotit. Nëse keqtrajtoni dikë, nuk do ta përjetoni kurrë .ëmbëlsinë e miqësisë së tyre

Ka shumë njerëz që ecin në shtigjet e jetës pa miq, nuk mund ta imagjinoj se si mund ta .vazhdojnë udhëtimin e tyre

Miqtë e vërtetë rrallë na keqkuptojnë. Dhe nëse e bëjnë këtë, është vetëm për një kohë të shkurtër. Nëse dikush tradhton besimin dhe besnikërinë tuaj, vazhdoni t'i jepni dashurinë dhe mirëkuptimin tuaj sikur të mos kishte ndodhur asgjë, ashtu siç shpresoni të merrni mirëkuptim .dhe dashuri nga të tjerët

Por nëse ai person vazhdon të sillet në një mënyrë që tregon përbuzje dhe urrejtje ndaj teje

dhe vazhdon të të godasë dorën e miqësisë të shtrirë drejt tij, atëherë është më mirë ta tërheqësh dorën derisa ai të korrigjojë sjelljen e tij dhe të bëhet i denjë për nderin e miqësisë.

Miqësia duhet të fillojë në shtëpi. Nëse gjen dikë në familjen tënde që është veçanërisht i pajtueshëm me ty, puno së pari për të kultivuar atë lidhje. Pastaj, nëse ndihesh i tërhequr nga dikush midis të njohurve të tu që ndan vlera të ngjashme, përpiqu ta forcosh atë miqësi.

Të gjitha dëshirat egoiste dhe ndjenjat epshore midis miqve duhet të eliminohen. Marrëdhëniet miqësore me njerëzit e mirë duhet të forcohen. Sa më shumë që reflekton, aq më shumë do t'i njohësh miqtë nga e kaluara jote. Reflektimi zgjon kujtimet e fjetura të miqve që i njihje dhe i doje në të kaluarën tënde të largët.

Ka shumë njerëz që i pashë për herë të parë në një vizion shpirtëror dhe pastaj i takova më vonë.

Miqësia është një forcë e madhe kozmike. Kur dëshira juaj për miqësi është e fortë, dhe edhe nëse ka një të huaj që është shpirtërisht në harmoni me ju, madje edhe në Polin e Jugut, magnetizmi i miqësisë do t'ju afrojë disi më shumë me njëri-tjetrin.

Vetëm egoizmi ka fuqinë të shkatërrojë magnetin e unitetit brenda nesh.

Ai që mendon vetëm për veten e tij minon themelet e miqësisë dhe cenon vlerat e saj të shenjta.

Këta njerëz janë të paaftë të tërheqin miq sepse nuk janë në gjendje të zgjerojnë horizontet e tyre dhe të përqafojnë bekimet e jetës. Zoti të ka bekuar me një familje, miku im, në mënyrë që së pari të mësosh si t'i duash të tjerët dhe pastaj ta shtrish të njëjtën dashuri tek të gjithë.

Të dashurit tanë na largohen nëpërmjet vdekjes dhe rrethanave të tjera, në mënyrë që të mësojmë jo vetëm të duam njerëzit në marrëdhëniet njerëzore, por edhe të duam vetë dashurinë - atë dashuri që është Zoti, i pranishëm pas të gjitha maskave njerëzore. Dhe me dashuri hyjnore, ne do të jemi në gjendje t'i duam të gjithë si manifestime të ndryshme të Zotit të Universit.

Miqësia do të thotë të investojmë dashurinë tonë pa interes vetjak. Në martesë ekziston detyrim seksual, dhe në jetën familjare ka instinkte të trashëguara. Por në miqësi nuk ka detyrim apo shtrëngim, nuk ka vend për shtrëngim apo presion të çfarëdo lloji. Përkundrazi, është një dashuri spontane që buron nga zemra dhe nuk është e lidhur me kushte përveç kushtit të besnikërisë, pa të cilin asnjë miqësi nuk mund të zgjasë. Ky kusht është përgjegjësi e të dy miqve, sepse duhen dy veta për të kërcyer tango!

Le t'ua japim dashurinë tonë të gjithëve. Le të lutemi që të takojmë miqtë tanë nga e kaluara dhe të forcojmë miqësinë tonë me ta, në mënyrë që më në fund të kuptojmë dhe të jemi të denjë për miqësinë e Zotit.

Nëse nuk i duam fëmijët e Perëndisë përmes një fryme dashurie dhe harmonie, nuk do të jemi

në gjendje ta ndiejmë dashurinë e Zotit të .njerëzimit

Nuk njoh një të huaj Dhe çfarë lumturie dhe !gëzimi të madh

Edhe dikush që e konsideron veten armik tim .nuk mund të më bëjë të ndiej se e urrej

Kur vjen ai zgjim, ti ndjen dashurinë e të gjithëve

Dashuria që ndjen ndaj krijesave të Zotit nuk vdes kurrë përgjithmonë, por rritet e shtohet derisa të ndjesh në dashurinë e miqve dashurinë hyjnore .që buron nga zemra e Zotit në qiell

Paqja qoftë mbi ju, miqtë tanë të dashur

Zhvillimi i kujtesës

Njerëzit janë qenie unike falë aftësisë së kujtesës, e cila i dallon ata nga të gjitha krijesat e tjera. Çdo shpirt dëshiron të kërkojë origjinën e tij hyjnore spontanisht përmes kujtesës së pavetëdijshme të burimit të tij të shenjtë. Kjo shpjegon evolucionin gradual të gjithçkaje në univers. Në përputhje me planin hyjnor, çdo shpirt, pasi fiton një trup njerëzor - duke përfshirë një tru dhe sistem nervor të zhvilluar - më në fund zotëron mjetet për të kujtuar në mënyrë të vetëdijshme unitetin e tij thelbësor me hyjnoren.

Kujtesa është aftësia me të cilën ne kujtojmë mendërisht përvojat tona; pa të, ne do të harronim kuptimin tonë për jetën dhe do të na duhej të fillonim nga e para çdo ditë, njësoj si fëmijët e

vegjël. Një person që ka humbur mendjen dhe rrjedhimisht kujtesën e tij sillet si një fëmijë.

Nuk ka vlerë apo rëndësi në dhënien e provimeve nëse nuk mund t'i kujtojmë dhe t'i rijetojmë ato. Ne mësojmë duke shqyrtuar mendimet, ndjenjat dhe motivimet tona, si dhe duke analizuar veprimet tona të kaluara. Vlera dhe rëndësia e një personi qëndron në një kujtesë të shëndoshë.

“Sami”, për shembull, kujton se është Sami çdo mëngjes kur zgjohet, dhe duke kujtuar, ai lidh përvojat e tij të jetës me emrin Sami.

Kur duam të kujtojmë një përvojë të kaluar, ose kur na duhet përsëri, mund ta rimarrim atë përmes nënndërgjegjes sonë. Duke kujtuar atë që kemi bërë ose çfarë na ka ndodhur më parë, mund të kryejmë çdo detyrë që kërkon një aftësi që e kemi mësuar ose praktikuar më parë. Gjithashtu, mund të dallojmë atë që duhet të bëjmë dhe atë që duhet të shmangim, varësisht nga situata.

Mendja nënndërgjegjshme është gjithmonë vigjilente, duke regjistruar të gjitha përvojat e një personi gjatë ditës dhe duke vazhduar punën e saj edhe gjatë gjumit, duke mbikëqyrur trupin si një roje nate. Me t’u zgjuar, një person gjithmonë e di nëse gjumi i tij ishte i qetë dhe çlodhës apo jo. Fuqia e kujtesës së mendjes nënndërgjegjshme është një nga aftësitë e vetëdijes hyjnore gjithmonë vigjilente dhe të bekuar.

Fara e asaj vetëdije mbillet në çdo shpirt, sepse shpirti, nga vetë natyra e tij, e kupton se jeton përjetësisht në Zot. Kujtesa është fara e

përjetësisë; nëse e ushqejmë dhe e zhvillojmë atë, mund të kujtojmë të gjitha ngjarjet e kësaj jete dhe të jetëve tona të kaluara gjithashtu.

Si njerëz, ne mund të kujtojmë të gjitha sprovat që kemi përballuar në këtë jetë. Pse nuk mund t'i kujtojmë të gjitha sprovat shpirtërore që kanë përballuar shpirtrat tanë?

Kujtesa ka dy natyra: kujtesën njerëzore, e cila kujton të gjitha përvojat e kësaj jete, dhe kujtesën e shenjtë, e cila kujton përvojat e shpirtit përmes të gjitha mishërimeve të tij. Shumica e njerëzve janë të njohur vetëm me kujtesën njerëzore.

Por pse kujtesa jonë e shenjtë rri e fjetur dhe e ndenjur, e humbur në një gjumë të thellë?

Disa njerëz kanë aftësinë të kujtojnë një gamë të gjerë përvojash: njerëzore dhe shpirtërore. Të tjerë nuk mund të kujtojnë qartë as përvojat e tyre më të fundit.

Kujtesa ka nivele dhe shkallë sipas aftësisë së mendjes për të kuptuar. Edukimi, fokusi mendor, reflektimi dhe të gjitha përvojat e paharrueshme janë thelbësore për zhvillimin e një kujtese të mirë. Pa zhvilluar kujtesën, një person nuk mund të fitojë një kuptim të pasur dhe gjithëpërfshirës. Nëse dikush bën një test dhe pastaj e harron atë, ai humbet vlerën dhe rëndësinë e atij testi.

Duke përmirësuar cilësinë e kujtesës sonë, ne mund ta forcojmë atë deri në atë pikë sa të mund të kujtojmë gjithçka, përfshirë origjinën tonë qiellore. Dhe duke zgjuar kujtesën tonë të shenjtë - në mënyrë që të mund të kujtojmë të gjitha përvojat e mishërimeve tona të kaluara, si dhe

natyrën tonë të pavdekshme shpirtërore - ne arrijmë pavdekësinë.

Qëndrimi i duhur dhe ushtrimet e duhura fizike janë të dobishme për zhvillimin e kujtesës. Në këtë epokë, ku puna manuale është zëvendësuar nga makinat në punë dhe aspekte të ndryshme të jetës, njerëzit janë bërë sedentarë dhe kanë nevojë të madhe për ushtrime të rregullta. Prandaj, janë zhvilluar mjete automatike të ushtrimeve për përdorim në shtëpi dhe ndërtesa.

Kur ushtroheni, është thelbësore të përqendroni mendjen tuaj te energjia jetësore për të korrur përfitimet më të mëdha. Nuk mjafton thjesht të shtriqni dhe tendosni muskujt; duhet të zgjoni dhe drejtoni forcën jetësore që i jep trupit tuaj forcë dhe vitalitet.

Ekzistojnë disa ushqime të dobishme për trurin, të tjera për muskujt dhe nervat, dhe të tjera për zhvillimin fizik dhe mirëmbajtjen e organeve dhe pjesëve të ndryshme të trupit. Për të përmirësuar kujtesën, duhet të konsumohen ushqime që rrisin fuqinë e trurit. Për shembull, ngrënia e arrave të bluara dhe bajameve të përziera me disa pika lëng limoni ose portokalli para gjumit mund të përmirësojë kujtesën.

Yogistët thonë gjithashtu se qumështi dhe djathi janë ushqime që forcojnë trurin. Ata sugjerojnë që gjatë kohës së lodhjes dhe ankthit, duhet të pini një përzierje të lëngut të një ose dy limonëve në një gotë me ujë, të lani kokën me ujë të ftohtë dhe gjithashtu ta derdhni atë mbi tëmtha, midis vetullave, në vrimat e hundës dhe në veshë.

Si rezultat, nervat relaksohen, mendja qetësohet dhe kujtesa e mirë zgjohet.

Konsumi i tepërt i ushqimeve yndyrore duhet të shmanget, pasi kjo mund të shkaktojë formimin e depozitave yndyrore dhe grumbullimin e tyre në enët e gjakut në sipërfaqen e trurit.

Spiritualistët indianë thonë se mishi i derrit dhe i viçit janë të dëmshëm për shëndetin e njeriut. Këto dy lloje mishi përmbajnë nivele të larta të acidit urik. Për më tepër, thuhet se si mishi i derrit ashtu edhe i viçit kanë kujtesë të dobët. Ata pretendojnë se konsumimi i mishit të tyre mund të përmirësojë aftësitë fizike dhe mendore të dikujt.

Kujtesa mund të përmirësohet nëpërmjet praktikës. Është e gabuar të thuhet se një njeri që është fizikisht i dobët që nga lindja nuk mund të bëhet kurrë i fortë. Gjithmonë ka mundësi dhe potencial për të arritur gjëra të mëdha në të gjitha aspektet e jetës.

Ne duhet të dimë si të kërkojmë rrugën e duhur dhe mënyrën e duhur.

Disa mjekë thonë se një person me një aftësi të kufizuar mendore të trashëgueshme do të mbetet i tillë për gjithë jetën. Megjithatë, është treguar se shumë dëmtime mendore mund të kapërcehen përmes ushtrimeve të përqendrimit mendor. Hulumtimet në këtë fushë kanë qenë të kufizuara në Perëndim, dhe për këtë arsye shumë psikologë nuk janë të aftësuar mirë me metodat e përqendrimit të thellë të mësuara nga jogistët e mëdhenj indianë shekuj më parë.

Metodat e sakta për zhvillimin e përqendrimit janë të panjohura për shumicën e njerëzve. Aftësitë mendore janë tashmë të pranishme, por të pazhvilluara. Moskultivimi i kapaciteteve mendore dhe i aftësisë për t'u ndier çon në probleme serioze. Ashtu si trupi, edhe truri ka nevojë për ushtrime të duhura për shëndet, aktivitet dhe vitalitet.

Prandaj, zhvillimi i një kujtese të mirë kërkon ushtrime fizike, ngrënie ushqimesh të shëndetshme dhe mendim pozitiv të shëndoshë.

Mundohuni të kujtoni gjëra specifike dhe të angazhoheni në vizualizim mendor. Shikoni diçka, një skenë ose një pamje të bukur, pastaj përpiquni ta rikrijoni atë imazh në mendjen tuaj. Përpjekja për të kujtuar melodité e këngëve dhe himneve, dhe këndimi i tyre mendërisht, gjithashtu ndihmon në zhvillimin e kujtesës.

Çdo gjë që bëhet me vetëdije të thellë dhe të vëmendshme do të përmirësojë kujtesën.

Poezia dhe muzika kanë një cilësi unike emocionale. Ne të gjithë i kujtojmë lehtësisht hidhërimet dhe gëzimet më të mëdha të jetës sonë. Pse? Sepse ndjenja pas këtyre përvojave ishte intensive. Çdo gjë që ndihet intensivisht forcon kujtesën. Për më tepër, shkrimi i poezive dhe ushtrimet mendore si mbledhja dhe zbritja janë gjithashtu metoda të shkëlqyera për zhvillimin e kujtesës dhe përqendrimit mendor.

Për të përmirësuar kapacitetin e kujtesës, çdo gjë duhet bërë me fokus të thellë mendor. Shumica e njerëzve i kryejnë detyrat e tyre me një mendje

endacake, duke rezultuar në një hendek të madh midis veprimeve dhe mendimeve të tyre. Kjo është arsyeja pse ata nuk mbajnë mend asgjë shumë mirë. Nëse një person dëshiron të mbajë mend diçka, ai duhet ta bëjë atë me vetëdije dhe vetëdije të plotë.

Për ata që e duan Zotin, të menduarit për detyrat e tyre gjatë kryerjes së tyre nuk i pengon ata të mendojnë për Zotin në të njëjtën kohë. Megjithatë, gjatë meditimit, duhet të mendohet vetëm për Zotin. Duhet theksuar se kujtesa forcohet dhe aftësia e saj për të kuptuar zgjerohet përmes meditimit.

Çfarë është meditimi? Është bashkim me shpirtin universal, duke tejkaluar të gjitha kufizimet njerëzore dhe duke u përpjekur të kujtojmë se njeriu është shpirt, jo trup. Kur medituesi fillon përpjekjen e vetëdijshme mendore për t'u lidhur me shpirtin e pavdekshëm në vend të trupit ku banon vetëm për një jetë, ai do të kujtojë shumë nga përvojat e tij të jetës së kaluar dhe në fund do të kujtojë se ai buron nga zemra e Zotit.

Në Zot qëndron kujtesa e gjithë jetës njerëzore dhe e jetës së çdo individi. Kur dikush është në harmoni me veten e tij shpirtërore, epokat e kaluara dhe fuqitë e harruara të vetes hyjnore të pavdekshme do të rishfaqen në vetëdijen e tij. Meditimi do të thotë të kujtosh se nuk je një trup i vdekshëm, por një shpirt i pavdekshëm: një me Zotin.

Gjatë ditës kemi tendencën ta mendojmë veten si qenie njerëzore të kufizuara, por natën,

gjatë gjumit të thellë e pa ëndrra, harrojmë gjendjen tonë njerëzore.

Përmes meditimit, ne mundemi, me përpjekjet tona, të shpëtojmë, edhe nëse vetëm përkohësisht, nga lidhjet tokësore. Ne mund të heqim dorë nga vetëdija fizike dhe të kujtojmë se jemi shpirtra hyjnorë. Ata që këmbëngulin në këtë praktikë bëhen zotër të vetes dhe udhërrëfyes të vërtetë.

Zoti na dha kujtesën në mënyrë që të krijojmë dhe të kujtojmë gjithçka që është e mirë dhe fisnike. Keqpërdorimi i kujtesës i shkakton dëm të madh njerëzimit.

Dikush që ushqen pakënaqësi dhe urrejtje ndaj një personi tjetër për shkak të një lëndimi të së kaluarës po keqpërdor kujtesën e tij. Megjithatë, nuk ka asgjë të keqe në kujtimin e përvojave të pakëndshme për të mësuar prej tyre. Në këtë mënyrë, një person analizon veprimet e tij të së kaluarës dhe shmang përsëritjen e të njëjtave gabime që çuan në pasoja të hidhura dhe të dhimbshme.

Mendimet e rreme nuk duhen rishikuar, pasi ato do të qëndrojnë në mendje më gjatë. Zoti na dha kujtesën në mënyrë që të mbajmë gjallë mësimet e jetës dhe përvojat pozitive. Mendimet e rreme të së kaluarës duhet të zhduken duke shmangur rikujtimin e tyre. Nëse ato depërtojnë me forcë në mendje, ne duhet të refuzojmë t'i presim ose t'i mirëpresim.

Ne përsërisim: të ndalemi te përvojat e këqija dhe të kujtojmë përsëri përvojat e këqija është një keqpërdorim i kujtesës që na ka dhënë Zoti. Në

vend të kësaj, duhet të vendosim ta përdorim kujtesën tonë vetëm për mendime pozitive dhe përvoja fisnike, dhe të largojmë nga mendja të gjitha kujtimet e pakëndshme dhe të urryera.

Ne duhet të shohim, dëgjojmë, shijojmë, prekim, ndiejmë dhe dëshirojmë gjithçka që është e mirë, e shëndetshme, e shëndoshë dhe e dobishme. Dhe duhet të ruajmë përvojat dhe sprovat e lumtura në kasafortën e kujtesës sonë.

Një person që ndjen emocione të mira, mendon mendime fisnike dhe sheh vetëm të mira në natyrë dhe njerëzit do të kujtojnë vetëm gjërat e mira.

Na është dhënë kujtesa si një dhuratë e shenjtë, në mënyrë që të mund të praktikojmë kujtimin e gjërave të mira derisa më në fund të jemi në gjendje të kujtojmë të mirën më të madhe: Zotin.

Ndërsa vëzhgojmë mirësinë dhe drejtësinë në gjithçka, një ditë do të zbulojmë se fuqia hyjnore e fshehur do të shkatërrojë dhe shpërndajë të gjitha hapjet e vogla të mendimeve, ndjesive dhe ndjenjave përmes të cilave ne vetëm shihnim shkëndija të bukurisë dhe harmonisë hyjnore në krijim, dhe përmes dritares së vetëdijes shpirtërore do të shohim mirësi të plotë dhe përsosmëri absolute.

I lutemi Zotit të na ndihmojë të zgjojmë dhe të rindezim flakën e përjetshme të kujtesës së shenjtë derisa ajo të djegë errësirën e harresës dhe neglizhencës, në mënyrë që të kujtojmë se ishim

dhe jemi ende një me shpirtin e Zotit dhe dashurinë e Tij universale.

Nëse e kujton Zotin në mëngjes
Në mesditë dhe në mbrëmje
Do të ndiheni energjikë dhe të gëzuar
Fluturo si shqiponjë në qiell
Do ta kaloni kohën tuaj në rehati
Dhe përhapet si një aromë në ajër
Besimi juaj te Krijuesi është arma më e mprehtë
Armatoseni me siguri dhe shpresë
Nëse kërkon Zotin, burimin e drejtësisë
Ajo bëhet e pasur, madje, ajo bëhet më e pasura e të pasurve
Një fakt i provuar

Mjeshtri Paramhansa Yogananda

Përkthimi: Mahmud Abbas Masoud

Mos i shpërfillni fjalët e mia me skepticizëm përpara se ta provoni vetë metodën. Mund të jeni lodhur duke dëgjuar teori të shumta që nuk kanë asnjë lidhje me jetën tuaj. Ajo që po them nuk është një teori, por një fakt i provuar, dhe do të përpiqem t'ju jap një ide se çfarë mund të testohet në të vërtetë.

Pata fatin ta mësoja këtë të vërtetë shkencore nga një prej dijetarëve të mëdhenj të Indisë shumë vite më parë. Mund të pyesni veten pse po ju inkurajoj dhe po ju tërheq vëmendjen ndaj këtyre fakteve. A kam ndonjë motiv egoist? Përgjigja ime është absolutisht jo. E tëra çfarë dua është t'jua paraqes këto të vërteta, duke shpresuar në këmbim të marr gëzim të pastër për t'ju ndihmuar të gjeni lumturinë tuaj duke i praktikuar ato dhe duke përjetuar lumturinë e tyre.

Tani duhet të mbështetem në disa aspekte të fiziologjisë për të fituar të paktën një kuptim të përgjithshëm të procesit, do t'i referohem funksionimit të qendrave ose boshteve kryesore dhe rrymës elektrike që rrjedh nga truri - përmes këtyre qendrave - në organet shqisore të jashtme dhe të brendshme, duke i mbajtur ato të gjalla dhe vibrante.

Ekzistojnë gjashtë qendra kryesore përmes të cilave rryma jetësore, ose elektriciteti jetësor, transmetohet në të gjithë sistemin nervor. Këto qendra janë:

1 Qendra e Medullës

2 Qendra e qafës së mitrës

3 Qendra Dorsal

4 Qendra Lumbare

5 Qendra Sakrale

6 Qendra Koksigjenale

Truri është shpërndarësi suprem elektrik (qendra më e lartë) dhe të gjitha qendrat janë të lidhura me njëra-tjetrën dhe funksionojnë nën ndikimin e qendrës supreme (qelizat e trurit). Qelizat e trurit dërgojnë rrymën jetësore (ose energjinë elektrike) përmes këtyre qendrave ose aksoneve vertebrale, të cilat nga ana tjetër shkarkojnë ngarkesën e tyre elektrike në nervat aferentë dhe transmetues që marrin përsipër funksionet e impulseve shqisore dhe ndjesive të prekjes dhe shikimit, etj.

Kjo rrymë elektrike e emetuar nga truri është gjaku i jetës së trupit fizik (duke përfshirë organet e tij të brendshme dhe të jashtme). Përmes këtij mediumi elektrik, informacioni shqisor transmetohet në tru, duke shkaktuar përpunimin e mendimeve.

Nëse shpirti dëshiron të ndalojë rrjedhën e raporteve shqetësuese të ndjesive trupore (të cilat ndihmojnë në shfaqjen e sytheve të ndërlidhura të mendimit), ai duhet të kontrollojë rrymën elektrike dhe ta kthejë rrjedhën e saj nga i gjithë sistemi nervor në shtatë qendrat kryesore (duke përfshirë trurin), në mënyrë që në këtë mënyrë t'u japë organeve të jashtme dhe të brendshme pushim të plotë.

Gjatë gjumit, lidhjet elektrike midis trurit dhe organeve shqisore ndërpriten pjesërisht, duke penguar ndjesitë normale si dëgjimi dhe prekja të arrijnë në tru. Meqenëse kjo ndërprerje është e paplotë, çdo stimul i jashtëm mjaftueshëm i fortë

mund ta rivendosë këtë lidhje elektrike, duke lejuar që stimuli të arrijë në tru dhe ta zgjojë personin. Megjithatë, gjatë gjumit, një rrymë elektrike e vazhdueshme rrjedh në organet e brendshme - zemrën, mushkëritë dhe të tjera - duke i mbajtur ato gjallë dhe funksionale.

Meqenëse aktiviteti elektrik i trupit gjatë gjumit nuk kontrollohet plotësisht, ndjesitë fizike si shqetësimi, sëmundja dhe stimujt e fortë të jashtëm mund ta shqetësojnë personin që fle. Megjithatë, duke përdorur një metodë të shëndoshë shkencërisht, ne mund të kontrollojmë njëkohësisht dhe plotësisht funksionet e brendshme dhe të jashtme trupore - ky është kulmi i praktikës. Por arritja e kontrollit të plotë mund të kërkojë shumë vite praktikë të përkushtuar.

Ashtu siç organet e jashtme freskohen pas gjumit, i cili është një pushim për trupin, edhe organet e brendshme freskohen shumë si rezultat i praktikimit të kësaj metode shkencore, dhe forca e tyre rritet, gjë që ndihmon në zgjatjen e jetës.

Ashtu siç nuk kemi frikë nga gjumi se mos shqisat tona mbeten të fjetura dhe të paafta për të funksionuar, ashtu nuk duhet të hezitojmë të praktikojmë vdekjen e vetëdijshme, domethënë, t'u japim pushim organeve tona të brendshme. Atëherë vdekja do të jetë nën kontrollin tonë, kështu që kur ta gjejmë këtë shtëpi fizike të rrënuar dhe të pabanueshme, mund ta lëmë atë me dëshirë dhe me vetëdije të plotë: "Armiku i fundit që do të mposhtet është vdekja".

Mund ta ilustrojmë këtë metodë me shembullin e mëposhtëm:

Nëse centrali kryesor telefonik në një qytet është i lidhur me pjesë të ndryshme të qytetit, telefonuesit në ato pjesë mund të lidhen vazhdimisht me centralin qendror nëpërmjet rrymës elektrike që rrjedh nëpër tela, pavarësisht nga menaxhimi ose kontrolli i centralit. Megjithatë, nëse centrali kryesor telefonik dëshiron të shkëpusë centralet e ndryshme, ai mund ta fikë çelësin kryesor elektrik, duke ndaluar kështu rrjedhën e energjisë elektrike në pjesë të ndryshme të qytetit.

Në mënyrë të ngjashme, metoda shkencore na siguron procesin e nevojshëm për të tërhequr rrymën jetësore - të shpërndarë në të gjithë trupin tonë - në rajonet tona qendrore, përkatësisht në shpinë dhe tru. Metoda funksionon duke magnetizuar shpinën dhe trurin, të cilat përmbajnë shtatë qendrat kryesore të energjisë. Si rezultat, forca jetësore e shpërndarë në të gjithë trupin tërhiqet dhe transmetohet nëpërmjet shpinës në tru. Me arritjen e trurit, ne e ndiejmë dhe e përjetojmë atë si dritë. Në këtë gjendje, vetja shpirtërore është në gjendje të çlirohet nga shpërqendrimet fizike dhe mendore.

Uni shpirtëror shqetësohet nga raportet telefonike hyrëse - kundër vullnetit të tij - nga dy klasa "njerëzsh": një klasë e lartë (mendimet) dhe një klasë e ulët (ndjesitë fizike). Për të ndërprerë lidhjet me këto dy klasa, ai duhet të tërheqë

energjinë elektrike që rrjedh përmes telave të telefonit në baterinë qendrore duke e fikur çelësin elektrik (domethënë, duke praktikuar meditimin) në mënyrë që të mund të shijojë paqe dhe liri.

Vëmendja është drejtuesi dhe shpërndarësi kryesor i energjisë, përgjegjës për transmetimin e rrymës elektrike jetësore nga truri te nervat shqisore dhe motorike. Për shembull, kur largojmë një mizë bezdisëse, ne përdorim fuqinë e vëmendjes për të dërguar një rrymë elektrike te nervat motorike, duke rezultuar në lëvizjen e dëshiruar të dorës. E përmend këtë për të dhënë një ide mbi fuqinë e vëmendjes, me anë të së cilës rryma elektrike brenda trupit mund të kontrollohet dhe drejtohet te qendrat e lartpërmendura.

Këtu do të doja të përshkruaja gjendjet që vijnë pas kontrollit të plotë të rrymës bioelektrike. Fillimisht, personi përjeton një ndjesi shumë tërheqëse për shkak të magnetizimit të shtyllës kurrizore. Megjithatë, praktika e vazhdueshme dhe e zgjatur do të sjellë një gjendje lumturie të vetëdijshme që anulon zgjimin në vetëdijen trupore.

Ne e kemi përshkruar këtë gjendje të lumtur si qëllimin tonë përfundimtar dhe domosdoshmërinë universale, sepse në të përjetojmë vetëdijen e vërtetë për Zotin ose lumturinë dhe ndiejmë një zgjerim të vetëdijes sonë. Sa më shumë që e përjetojmë këtë gjendje, aq më shumë zvogëlohet dhe shpërbëhet individualiteti ynë (vetja jonë e vogël ose egoja), dhe aq më shpejt i afrohemi

vetëdijes kozmike dhe lidhemi ngushtë dhe drejtpërdrejt me Zotin.

Feja, në të vërtetë, nuk është gjë tjetër veçse asgjësimi i vetes sonë individuale brenda vetëdijes sonë kozmike. Prandaj, në këtë gjendje të lumtur, ne ngjitemi në shkallët e besimit, duke lënë pas atmosferën mbytëse të shqisave dhe trazirat e mendimit, dhe duke hyrë në sferat e lumturisë hyjnore.

Përmes kësaj metode ne i kuptojmë të vërtetat kozmike, dhe kur kjo gjendje e bekuar bëhet reale - përmes praktikës së vazhdueshme - ne e gjejmë veten vazhdimisht në praninë e Zotit të bekuar brenda nesh, dhe i kryejmë detyrat tona në një mënyrë më të mirë pa parë frytet e punës, kështu që ne kujdesemi më shumë për detyrat sesa për veten tonë (egon) dhe ndjesitë e kënaqësisë dhe dhimbjes që prodhon ajo ego.

Në mësimet e të gjitha feve - Krishterimit, Islamit dhe Hinduizmit - ekziston një e vërtetë themelore: nëse një person nuk e njeh thelbin e tij si një shpirt - burimin e lumturisë - ai do të mbetet i lidhur nga mendimi i kufizuar dhe i nënshtruar ligjeve të paepura dhe të pamëshirshme të natyrës. Njohja e natyrës së tij të vërtetë sjell liri të përjetshme. Ne nuk mund ta njohim Zotin përveçse duke njohur veten tonë, sepse thelbi i natyrës sonë është i ngjashëm me të Tijin. Qeniet njerëzore u krijuan sipas shëmbëlltyrës së Zotit. Përmes praktikës së zellshme dhe të sinqertë të meditimit të vërtetë shkencor, ju do të arrini ta njihni veten -

domethënë, do të kuptoni se jeni një shpirt i bekuar - dhe do të arrini ta njihni Zotin.

Metodat e meditimit shpirtëror përfshijnë të gjitha mjetet e nevojshme për të njohur Zotin. Ato nuk përqendrohen në ndryshimet në fe dhe besime, sepse disa nga këto ndryshime krijojnë konfuzion në të menduarit e njerëzve.

Superioriteti i meditimit shkencor mbi metodat e tjera qëndron në lidhjen e tij të ngushtë dhe veprimin e drejtpërdrejtë me vetë gjënë që na lidh me veten tonë të kufizuar: energjinë jetësore. Në vend që ta ridrejtojë këtë energji, domethënë ta kanalizojë atë brenda dhe ta integrojë atë në fuqitë në zgjerim dhe ekspansion të shpirtit, ajo rrjedh jashtë, duke e mbajtur trupin dhe mendjen në lëvizje të vazhdueshme, duke shkaktuar shqetësime në unin shpirtëror në formën e ndjesive fizike dhe mendimeve të shkurtra.

Meqenëse energjia e jetës rrjedh jashtë, ndjesitë dhe mendimet shtrembërojnë imazhin e shpirtit të pastër dhe të qetë. Kjo metodë na mëson se si ta drejtojmë energjinë e jetës nga brenda. Prandaj, është një metodë e drejtpërdrejtë dhe e menjëhershme, që na çon drejtpërdrejt në vetëdijen e shpirtit: në vetëdijen e bekuar të Zotit, pa pasur nevojë për ndonjë medium tjetër.

Kjo metodë është të rregullojë dhe drejtojë rrjedhën e energjisë jetësore duke rregulluar dhe rregulluar një nga manifestimet e njohura që lidhet drejtpërdrejt me vetë energjinë jetësore.

Vlen të përmendet se të gjitha rrugët fetare në botë rekomandojnë përdorimin e një metode të drejtpërdrejtë ose të tërthortë, të aluzionit ose të qartë, për të kontrolluar rrjedhën e energjisë jetësore dhe për të ndryshuar drejtimin e saj në mënyrë që të kapërcejmë trupin dhe mendjen dhe të arrijmë ta njohim shpirtin duke njohur thelbin e natyrës së tij dhe natyrën e thelbit të tij.

Prania e jetës në një qenie njerëzore është mbijetesë, dhe mungesa e saj është asgjësim. Prandaj, metoda që e udhëzon dikë të kontrollojë drejtpërdrejt jetën është metoda më e mirë.

Burrat e mençur të brezave dhe vendeve të ndryshme kanë rekomanduar metoda që i përshtateshin mendjeve dhe rrethanave të njerëzve midis të cilëve jetonin. Disa theksonin lutjen, disa ndjenjat, disa veprimet, disa dashurinë dhe të tjerët arsyen ose mendimin dhe meditimin. Por motivet e tyre ishin të njëjta.

Ata të gjithë pohuan domosdoshmërinë e tejkalimit të vetëdijes fizike duke përmbysur rrjedhën e energjisë jetësore në mënyrë që ajo të rrjedhë nga brenda. Ata gjithashtu pohuan domosdoshmërinë e vetëdijes dhe daljen e saj nga pas vellove, ashtu si imazhi i diellit shfaqet qartë dhe dallueshëm në ujë të qetë dhe të qetë. Ata të gjithë theksuan vlefshmërinë dhe efektivitetin e metodës meditative, pa nevojën për ndonjë ndërmjetës tjetër.

Duhet gjithashtu të theksohet se praktikimi i kësaj metode nuk pengon zhvillimin e forcave mendore ose fizike, ashtu siç nuk qëndron si pengesë për aktivitetet e dobishme shoqërore të drejtuara nga ndjenjat më delikate dhe të rafinuara dhe motivet më fisnike të dedikuara për t'i shërbyer njerëzimit.

Në fakt, ne mbështesim dhe rekomandojmë zhvillimin holistik të individit, sepse ky zhvillim në mënyrë të pashmangshme lehtëson praktikimin e kësaj rruge në vend që ta pengojë atë. E vetmja kërkesë është të kuptohet dhe praktikohet me zell rruga, dhe të gjitha veprimet dhe aspiratat do të jenë në interesin më të mirë të kërkuesit.

Pika thelbësore në këtë metodë është kuptimi i saktë i energjisë jetësore që mbështet trupin e njeriut dhe e mban atë të gjallë dhe energjik.

Pohime të shkurtra për shërimin

O Zot, drita Jote e bekuar shkëlqen nga profetët, shenjtorët dhe të urtët e të gjitha feve, dhe nga unë gjithashtu. Kjo dritë e shenjtë është e pranishme në çdo qelizë dhe ind të trupit tim, dhe me hirin Tënd jam i shëndetshëm dhe mirë.

O aktivitet kozmik i vetëdijshëm

Ti je gjallë brenda meje!

Ushqimet e ngurta, të lëngshme dhe të gazta transformohen nga fuqia e Zotit në energji të gjallë.

Për të mbështetur trupin tim

O Zot, qelizat e trupit tim janë bërë nga drita

Është e thelbit tënd, sepse ti je shpirti i përsosmërisë

Ajo është e sigurt atëherë, sepse ti je burimi i shërimit

Thelbi i saj është shpirti, dhe ti je shpirti në universin e gjerë

Dhe është e përjetshme sepse ti je origjina e ekzistencës

Sepse ti je kuptimi i përjetësisë

Ndihem i ripërtërirë, i fortë dhe energjik

Aktiviteti juaj është plot jetë

Dhe trupi im rrjedh nëpër të

Fuqia shëruese e shpirtit

Unë u krijova si dritë

Nga thelbi i pastër i Zotit

Gjithmonë ndihem i shëndetshëm

Sepse është brenda meje

Forca e tij është aty

Në çdo pjesë të trupit

Stomaku është i fortë sepse përmban dritën e Tij

Shëruesi i të gjitha sëmundjeve!

Unë e di me siguri se të gjitha sëmundjet, në format e tyre të ndryshme, shkaktohen nga

Lidhur me mosrespektimin e rregulloreve shëndetësore, unë do ta eliminoj sëmundjen me ushqim të shëndetshëm.

Ushtrime të duhura, mendime të shëndosha dhe qëllime të mira

O Zot, drita jote është e pranishme në çdo atom të trupit tim

Në secilën prej qelizave të mia

Në çdo qelizë gjaku,

Dhe çdo nerv në trupin tim

Në trurin dhe indet e mia

Prandaj, jam në shëndet dhe mirëqenie të mirë

Sepse ti jeton në mua, dhe ti je fuqia shëruese

Drita dhe mirëqenia e Zotit përshkojnë cepat e errëta të sëmundjeve të mia fizike

Drita e tij shëruese shkëlqen në çdo qelizë të trupit tim

Pra, është i shëndoshë sepse përmban dritën e Tij

Po kështu, përsosmëria e Tij

Theks i veçantë në fuqinë e mendimit

Unë mendoj dhe e di që aktiviteti im po fillon

Nga truri në trup

Spërkatja e dritës vërshon përpara

Nga rrënjët e indeve të mia

Dhe rrjedh nga truri im

Tek qelizat dhe nervat

Dhe në paragrafët ai fillon

Rrjedha e fuqisë shëruese

Nga shtylla kurrizore

Si shkumë ose si sprej

Për të ushqyer qelizat e trupit

Wellness i pastër!

O Zot, unë të adhuroj Ty

Në çdo gjë të mirë

Dhe unë e shoh drejtësinë tënde

Në çdo ide të ndritshme

Fuqia juaj absolute, kura për çdo sëmundje

Është e pranishme brenda meje, kështu që nuk ndihem i lodhur

Le të shkëlqejë drita juaj shëruese

Nga errësira e injorancës së thellë

Kudo që ka dritë, ka përsosmëri dhe pastërti

Në ndjenjë, vullnet dhe mendim

Drejto ndjenjat e mia, atëherë, së bashku me vullnetin dhe mendimet e mia

Që të mund të ndjek udhëzimet me mençuri dhe gjykim të shëndoshë

Çdo ditë do të kërkoj gëzimin e shpirtit brenda meje

Jo përmes kënaqësive

Zoti i mbikëqyr mendimet e mia dhe i udhëzon ato drejt

Bota e sigurisë dhe perspektivat për paqe

Do ta pastroj mendjen time nga të gjitha frikërat

Duke ditur se Zoti më mbështet dhe më udhëzon

Ai ma bën rrugën të lehtë

Dhe Ai i bën gjërat të lehta për mua

Në çdo situatë dhe fushë

Besimi im absolut në Zot është shërimi

Dhe unë kam dobi dhe shërim prej saj

Paqja qoftë mbi ty

Urtësia dhe njohuritë shpirtërore

Duhet të jesh zot i vetes dhe të veprosh në përputhje me rrethanat, i shtyrë jo nga rutina dhe tekat, por nga vullneti i lirë dhe mençuria.

Është e drejta dhe aftësia e njeriut të krijojë parajsën e tij dhe ta shijojë atë, sepse ai zotëron të gjitha mjetet për ta arritur këtë, sepse Zoti i ka dhënë atij aftësinë ta drejtojë mendjen e tij drejt Tij dhe ta njohë Atë.

Gjëja më e madhe në jetë është të jetosh në fortesën e ndërgjegjes tënde të pastër dhe paqësore.

Duke e përqendruar mendjen te Zoti dhe duke u lutur nga zemra, dikush mund të përjetojë praninë e Tij të bekuar.

* * *

Theksim:

Drita e Zotit më mbush dhe shkëlqen përmes meje, duke zhdukur të gjitha sëmundjet dhe duke më dhënë shëndet dhe mirëqenie. Drita e Tij hyjnore shkëlqen në çdo qelizë të trupit tim, dhe

për këtë arsye trupi im është i shëndetshëm dhe unë jam mirë.

* * *

Atë ditë kur të kujtoni origjinën tuaj qiellore, vetëdija juaj do të rilindë në shtëpinë e madhe hyjnore të Shpirtit

Duket sikur mendja dhe vullneti njerëzor janë varrosur nën dheun e injorancës. Nëse ari i diturisë nuk nxirret [nga miniera e shpirtit], nuk shkrihet dhe nuk formësohet në mjete të mprehta psikologjike, është e pamundur të pritet dhe zhduket bima e së keqes që rritet në kopshtin e vetëdijes njerëzore.

Malet madhështore dhe madhështore, mekanika e mrekullueshme e trupit të njeriut, trëndafilat dhe lulet e freskëta dhe të gjalla, qilimi i gjelbër i barit, madhështia e shpirtrave fisnikë dhe sublimiteti i mendimeve të rafinuara.

Dhe thellësia e dashurisë, e gjithë kjo na kujton Zotin, i cili është burimi i gjithë fisnikërisë, madhështisë dhe bukurisë.

* * *

Përqendrimi i mendjes është çelësi për zgjimin dhe aktivizimin e fuqisë latente brenda një personi. Përqendrimi do të thotë përqendrimi i mendimit në një pikë të vetme. Shkaku kryesor i shumë dështimeve është mungesa e fokusit. Vëmendja mund të krahasohet me një elektrik dore; kur

rrezja e saj përhapet në një zonë të gjerë, intensiteti i saj dobësohet. Por ajo rreze bëhet e fortë dhe e qartë kur përqendrohet në një pikë specifike. Ata me mendje të jashtëzakonshme janë shumë të përqendruar, duke zotëruar aftësinë për të përqendruar të gjithë energjinë e tyre mendore .në një gjë në të njëjtën kohë

* * *

Dashuria e vërtetë - dashuria e zemrës dhe e shpirtit - është dashuri hyjnore. Kjo dashuri hyjnore kërkon të manifestohet përmes zemrave dhe .shpirtrave të njerëzimit

Ka valë kaq larg në sipërfaqen e oqeanit saqë ato nuk përplasen kurrë në breg, dhe ka mendime në shenjtëroren e heshtjes shumë të thella që .zemra t'i shqiptojë

Të kuptuarit është ekuilibri midis një mendjeje të qetë dhe një ndërgjegjeje të pastër

Arti i të punuarit siç duhet qëndron në aftësinë për të punuar ngadalë ose shpejt pa humbur .qetësinë e brendshme

Ne nuk mund të mësojmë diçka që nuk e dimë, përveç nëse kemi diçka tjetër me të cilën ta krahasojmë. Kështu, Zoti i mëson njerëzimit dashurinë hyjnore përmes mediumit të përsosur të .dashurisë njerëzore

Gjithmonë drejtojeni gjilpërën e busullës së vëmendjes suaj drejt veriut magnetik të gëzimit shpirtëror, dhe atëherë askush nuk do të jetë në gjendje të prishë ekuilibrin tuaj.

Forconi besimin tuaj në Zot dhe kini besim se Ai që ju krijoi do t'ju sigurojë gjërat e nevojshme dhe do t'ju mbrojë.

Ai që ecën drejt e do Zotin dhe është i dashur nga Zoti, pavarësisht nëse punon në xhunglën natyrore apo në xhunglën e qytetërimit modern, sepse problemet, vështirësitë, sprovat dhe mundimet ekzistojnë në të dyja. E para përmban kafshë të egra, ndërsa e dyta paraqet frikëra jo më pak të ashpra, të manifestuara në një luftë të dhunshme kundër dëshirave të pakontrolluara dhe pasioneve të tërbuara. Vetëm kur një person ia nënshtron pasionet e tij vullnetit të tij, ai shijon lumturinë e vërtetë.

Ndonjëherë mund të keni ndjesinë se një mik po vjen për vizitë, edhe pse nuk ka asnjë shenjë për vizitën e tij. Ata nuk ju kanë thënë se do të vijnë, megjithatë keni një ndjesi të fortë se do ta shihni, dhe pastaj, ndërsa bie mbrëmja, ata trokasin në derën tuaj! Ose ndonjëherë ndjeni gjithë ditën se diçka e mirë ose e keqe do të ndodhë, dhe kur ndodh, habiteni kur zbuloni se

intuita juaj ishte e saktë. Këto janë disa shembuj të intuitës (ndjenjës së brendshme) dhe se si funksionon ajo pavarësisht nga provat dhe të dhënat.

Zoti na ka dhënë një shpirt, një mendje dhe një trup, dhe ne duhet t'i kultivojmë këto dhurata në një mënyrë harmonike dhe të ekuilibruar. Nuk duhet ta lejojmë veten të bëhemi skllevër të mjedisit tonë ose robër të zakonit. Prindërit e zhvilluar shpirtërisht mund ta ndihmojnë botën duke rritur fëmijë me prirje shpirtërore dhe duke udhëhequr një stil jetese të moderuar të karakterizuar nga reflektimi dhe vetëdisiplina.

Çdo mendim fisnik që të lind brenda teje të afron më shumë me Zotin. Këto mendime janë si një lumë që rrjedh në detin e shpirtit hyjnor.

Çdo ditë duhet të jetë një ditë falënderimi dhe mirënjohjeje për bekimet e jetës nga rrezet e diellit, uji dhe perimet e frutat e mira, të cilat janë dhurata indirekte nga Dhuruesi më i Madh.

Dashuria e pastër, dashuria hyjnore, heq barrierat midis njeriut dhe Krijuesit të tij

Miqësitë korruptohen dhe dashuria midis njerëzve venitet për shkak të elementëve helmues

të posesivitetit, egoizmit, marrëdhënieve mekanike familjare, obsesionit seksual, lidhjeve materiale, shpërthimeve emocionale dhe shkëmbimeve utilitare, sepse lidhjet e përkohshme pasohen nga urrejtje e papritur, duke çuar në vdekjen e dashurisë njerëzore. Por brenda zemrës së çdo qenieje njerëzore qëndron një dashuri e përjetshme, hyjnore që mund të mbetet në gjumë .për një kohë, por nuk vdes kurrë vërtet

Në tokën e zemrës sate, farat e dashurisë rriten. Ushqejini ato fara dhe ujitini me dhembshuri .dhe dashuri gjithëpërfshirëse

Zoti është dashuri dhe dashuria na bashkon me Zotin. Nëse duam ta duam Zotin, nuk duhet ta izolojmë ose kufizojmë dashurinë tonë, por .përkundrazi ta lidhim atë me dashurinë hyjnore

E gjithë fuqia dhe gjithçka në univers është produkt i mendjes hyjnore, ashtu si gjërat që shihni .në ëndërr janë krijuar nga mendja juaj

E vetmja mënyrë për të shmangur keqbërjen është të zhvillosh gjykim të shëndoshë për të dalluar keqbërjen dhe për të vendosur të mos e .bësh atë

Një luftë e gabuar kundër një tjetre nuk prodhon një të drejtë. Injoranca është armiku i

vërtetë i njerëzimit dhe duhet të dëbohet nga kjo botë.

Ne kemi gjithçka që na nevojitet në këtë botë për të sjellë një epokë prosperiteti, lumturie dhe drejtësie të përsosur. E vetmja pengesë është egoizmi njerëzor, i cili e bën këtë të pamundur. Vuajtje e tmerrshme dhe e pajustifikueshme shkaktohet nga lakmia dhe interesi vetjak njerëzor, pa marrë parasysh të tjerët. Paratë që mund të përdoren për të ushqyer dhe veshur ata që kanë nevojë përdoren për shkatërrim dhe shkatërrim.

Shkaku rrënjësor i problemeve globale është ky egoizëm i lindur nga injoranca. Të gjithë mendojnë se po bëjnë gjënë e duhur, por kur ndjekin vetëm qëllimet e tyre personale, ata vënë në lëvizje ligjin karmik të shkakut dhe pasojës, i cili në mënyrë të pashmangshme do të shkatërrojë lumturinë e tyre dhe lumturinë e të tjerëve.

Sa më shumë që i shoh tragjeditë e botës të shkaktuara nga injoranca njerëzore, aq më shumë e kuptoj se lumturia është e përkohshme, edhe nëse rrugët do të ishin të shtruara me ar. Lumturia e vërtetë qëndron në lumturinë e të tjerëve. Nëse të gjithë do ta bënin këtë, të gjithë do të ishin të lumtur dhe të gjithë do të merrnin pjesën e tyre nga të mirat e tokës.

Ndërgjegjësimi hyjnor për gëzimet e saj qiellore dhe kënaqësitë e pafundme është si një shkop magjik që menjëherë e shndërron metalin e lirë të jetës së zakonshme materiale në ar të

ndritshëm të lumturisë shpirtërore të qëndrueshme.

Miqësia është tërheqja shpirtërore universale që bashkon shpirtrat me lidhjen e dashurisë hyjnore.

* * *

ombrellë e shpirtit ose qetësi e shpirtit
Kur shqetësimet djegëse humbasin nxehtësinë e tyre
Shfaqet qetësia, duke sjellë paqe dhe qetësi
Është direku i bardhë i varkës së jetës
Është e mbushur me flladin e lumturisë së qëndrueshme, e lirë nga eksitimi
Kështu që ajo e shtyn butësisht varkën përgjatë sipërfaqes së Liqenit Al-Rida
Qetësia është lumi i kënaqësisë
Duke rrjedhur butësisht drejt detit të qetësisë
I izoluar nga valët e shqetësimeve
Është ombrella e shpirtit
Duke u përhapur mbi mendjen dhe zemrën njerëzore
Për të mbrojtur gëzimet e jetës së tij, të vogla dhe të mëdha
Nga shirat e frikës dhe ankthit
Është toni qiellor
Duke buruar nga lira e jetës
Është kripa e shenjtë

Në tryezën e jetës
Dhe spërkatjet që fluturojnë nga ujëvarat e arritjeve
Është një humor i mrekullueshëm, i qetë
Me anë të të cilit qeveriset mbretëria e shpirtit
Në harmoni dhe akord
Qetësia nuk është ekskluzive për vendet e izoluara
As nuk ka ndonjë shpëtim nga rrëmuja dhe zhurma
Përkundrazi, vjen aty ku zemrat e mirëpresin
Dhe ajo qëndron aty ku shpirtrat gjejnë ngushëllim tek ajo
Pavarësisht kohës dhe vendit
Është një lule delikate dhe e brishtë
Nuk toleron prekjet e ashpra
Përkundrazi, ajo jeton, lulëzon dhe lulëzon
Nëse ujitet me ujë të freskët dhe të pastër
Qetësia është një liqen i qetë ndjenjash
I lirë nga rrudhat e pikëllimit
Ajo që derdh lot nga frika
Për shenjën më të vogël të ankthit dhe shqetësimit
Kur faqja e shpirtit të qetë është e mbuluar
Një shtresë bore e pastër, e bardhë e ndritshme:
Bora e qetësisë dhe paqes mendore
Stuhitë e frikës dhe uraganet e shqetësimit
nuk do të mbizotërojnë
Shqetësuese e paqes dhe qetësisë
Nën këtë shtresë të fortë dhe me shkëlqim
Për këtë shkëlqim të bekuar, rrezatues

* * *

Kështjella e Dashurisë Hyjnore
Kur predhat e urrejtjes bien si shi rreth teje
Gjej strehë në fortesën e dashurisë
Dhe nëse bombardimet e keqkuptimeve vazhdojnë
Qëndro i fortifikuar në shpellat e dashurisë
Nën dhomat e mëshirës dhe dhembshurisë
Dhe nëse avujt helmues të mashtrimit përpiqen
Për të mbytur jetën e mençurisë sate
Vendos një maskë dashurie të pastër rreth vetes
Fortesa e dashurisë hyjnore është një strehë e sigurt
Nga sulmet e ushtrive të obsesioneve dhe tundimeve
Gërmoni një hendek besnikërie dhe vendosmërie
Mbushe atë me ujërat e dashurisë
Kështu që egoizmi nuk mund të notojë përtej saj
Për të shkatërruar mençurinë e shpirtit tënd
* * *

Ata që meditojnë përjetojnë një ndjesi të mrekullueshme paqeje të brendshme. Ajo që mësojmë në meditim duhet të zbatohet në aktivitetet dhe bisedat tona të përditshme, dhe nuk duhet të lejojmë askënd të na vjedhë paqen ose të na prishë qetësinë.

Mendimi i paanshëm është si një pasqyrë e qartë dhe e lëmuar, e qëndrueshme dhe e patundur nga gjykimet e nxituara.

Dashuria hyjnore është një kopsht me trëndafila qiellorë dhe borzilok, dhe me mendime të shkëlqyera e të freskëta. Është burimi i gjithë dashurisë së pastër që rreh në zemrat e sinqerta.

Ji sa më i thjeshtë që të mundesh dhe do të mahnitesh se sa e lumtur dhe e thjeshtë do të bëhet jeta jote

Lumturia e vërtetë familjare bazohet në mirëkuptim dhe fjalë të mira.

Me zhytje të thellë kontemplative, do të shpërthejë një agim i ri zgjimi. Mjegulla e heshtjes dhe misterit që varet mbi gjithçka do të shpërndahet dhe do të zhduket para dritës së zgjimit shpirtëror dhe dëshirës në rritje për Zotin.

Në marrëdhëniet tona me të tjerët, është shumë e rëndësishme të njohim tiparet dalluese dhe cilësitë fisnike që ata kanë nxjerrë nga përvojat e tyre dhe kanë formuar nga qenia e tyre, dhe t'i vlerësojmë ato tipare.

Nëse i studiojmë njerëzit me mendje të hapur, do të jemi në gjendje t'i kuptojmë ata dhe të merremi me ta në mënyrë të qetë, si dhe do të jemi në gjendje të njohim menjëherë natyrën e personit me të cilin kemi të bëjmë.

Mos fol me një filozof për garat me kuaj, as mos debato me një shkencëtar për punët e shtëpisë. Zbulo se çfarë e intereson personin dhe i tërheq vëmendjen dhe fol me të për këtë, jo domosdoshmërisht për gjëra që të interesojnë ty.

Nëse duam t'i kuptojmë të tjerët, duhet të përmbahemi nga kritikat dhe dënimi i tyre. Në vend të kësaj, duhet të shikojmë në pasqyrën e gjykimit tonë për të parë se çfarë duhet rregulluar dhe përmirësuar. Kjo pasqyrë e brendshme është shumë e ndryshme nga ajo e njohur që shikojmë çdo mëngjes. Çdo ditë, shikoj në këtë pasqyrë të brendshme dhe, nëse gjej diçka që nuk më pëlqen, e qortoj veten dhe përpiqem ta korrigjoj. Në këtë mënyrë, njeriu sheh pasqyrimin e tij të vërtetë në pasqyrën e shpirtit të tij dhe përparon ditë pas dite në rrugën drejt lumturisë dhe paqes së brendshme.

* * *

O Zot, Ti je më afër meje sesa rrahjet e zemrës sime, dhe unë e ndiej praninë Tënde në prag të vetëdijes sime

Kur një person fiksohet te valët e oqeanit për një kohë shumë të gjatë, ai harron të përqendrohet te vetë oqeani. Në mënyrë të ngjashme, kur një person përqendrohet te dallga e vogël e jetës së tij dhe lidhet plotësisht me të, ai harron oqeanin më të madh të shpirtit, nga i cili jeta e tij është vetëm një valëzim mbi hapësirën e gjerë të zemrës së tij.

Ashtu si llambat elektrike të vendosura në vende të ndryshme ndizen nga një gjenerator i vetëm elektrik, edhe llambat e qenieve njerëzore ndizen nga një gjenerator i vetëm kozmik që pompon inteligjencë në mendje dhe ngarkon trupat me energji të gjallë.

Çdo pikë uji kontribuon në ekzistencën e oqeanit. Edhe pse jeta e një individi mund të duket si një pikë e vogël në oqeanin e njerëzimit, ndikimi i asaj jete mund të jetë jashtëzakonisht i rëndësishëm dhe nuk duhet nënvlerësuar.

valë të tërbuara të oqeanit
Vorbullat e sistemit diellor
dhe rrymat e forcave kozmike
dhe planetët që fluturojnë në hapësirë
Si ajsbergët në mes të deteve
Të gjithë kërcejnë në gjoksin e lëvizjes së përjetshme
Një nënë e mbushur me butësi dhe dashuri
është një simbol i dhembshurisë hyjnore
Zoti e tregon butësinë e tij në lule
Ndërto brenda vetes një tempull bukurie dhe paqeje ku mund ta gjesh Zotin në shenjtëroren e shpirtit tënd
Në të gjitha marrëdhëniet tona harmonike, duhet të kujtojmë se dashuria e Zotit qëndron pas çdo zemre të mirë që rreh me dashuri dhe harmoni.

* * *

Jeta qëndron e fjetur në tokën e ashpër, ëndërron bukurinë te lulet, zgjohet fuqishëm te kafshët dhe në vetëdijen njerëzore realizon potencialin e saj të pakufizuar.

Asnjë dyshim nuk mund të hyjë në mendje rreth ekzistencës dhe afërsisë së Zotit kur kërkuesi sheh se i gjithë universi është një manifestim i krijimit hyjnor. Çdo gjë del nga e padukshmja, mbetet në këtë tokë për një kohë të shkurtër dhe pastaj kthehet në gjendjen e padukshme në fund të jetës së saj tokësore.

Në çdo atom të këtij universi të mrekullueshëm, Zoti krijon vazhdimisht mrekulli dhe mrekulli.

Fitorja do t'i përkasë gjithmonë të vërtetës dhe virtytit në fund, pavarësisht se sa kohë duhet.

Mos lejoni që vuajtja dhe humbja ta dobësojnë vendosmërinë tuaj dhe ta shuajnë shpirtin tuaj. Një ditë do të hyni në mbretërinë e shpirtit dhe do të përjetoni një gëzim përtej përshkrimit dhe çdo pritjeje. Përmes dhimbjes, duhet të mësojmë të kemi empati me të tjerët, të kuptojmë ndjenjat e tyre dhe të bëjmë çmos për t'i ndihmuar ata.

Çdo gjë në botën fizike tregon lëvizje, ndryshim dhe paqëndrueshmëri, por natyra e Zotit është qetësi, qetësi dhe heshtje.

Sinqeriteti i thellë është një kërkesë e domosdoshme në rrugën shpirtërore, sepse në pastërtinë e zemrës dhe qartësinë e qëllimit lind agimi i shpirtit.

Në kopshtet e jetës, lëviz me gëzim nga pema
në pemë dhe më në fund do të ulem, o Zot, në
.dorën tënde të shtrirë që më mirëpret

* * *

:Vetëzhvillimi

Një person duhet ta organizojë jetën e tij dhe
të lexojë librat më të mirë të prodhuar nga mendjet
njerëzore, në vend që të humbasë kohën e tij në
lexime të rastësishme dhe të pakuptimta, dhe të
gjejë një punë që i përshtatet në jetë dhe të
përpiqet ta bëjë punën e tij në mënyrë efikase dhe
.efektive

Shumë njerëz bëjnë përpjekje të mëdha në
fusha të shumta me pak sukses. Ata që dëshirojnë
të zhvillohen nuk mund të kuptojnë gjithçka rreth
shumë gjërave, por mund të dinë pak rreth
.gjithçkaje dhe të dinë gjithçka rreth një gjëje

Dituria është një oqean i gjerë dhe mençuria
shpirtërore është e pakufishme. Edhe pse Toka
është një pikë e vogël në univers, ajo është
.gjigante në sytë tanë

Megjithatë, falë përparimit njerëzor, bota jonë
po bëhet më e vogël për shkak të mjeteve
moderne të transportit dhe [komunikimit], dhe së
shpejti do të fillojmë të mendojmë për udhëtimin
!në planetë të tjerë

Duhet të ruhet ekuilibri. Ata që e lënë pas dore
jetën materiale duke u përqendruar vetëm në
aspektin shpirtëror ndëshkohen duke humbur
.ekuilibrin e tyre mendor

Detyrat materiale kanë rëndësi të madhe dhe
lidhen me detyrimet shoqërore, kombëtare dhe

ndërkombëtare. Detyra intelektuale është superiore ndaj detyrës materiale, dhe detyrave shpirtërore dhe morale duhet t'u jepet përparësi. Mendja duhet të çlirohet nga zakonet e vogla që e bëjnë një person të shqetësuar tepër për çështjet materiale.

Çliro burimet e gjenialitetit dhe fuqive të tua të fshehura, dhe buzëqesh me buzëqeshjen e kënaqësisë së brendshme që askush nuk mund të ta heqë.

Kjo botë drejtohet nga dy forca: forca e së mirës dhe forca e së keqes. Kushdo që e merr të mirën si udhërrëfyes dhe mentor do të ketë ditë të mira dhe një jetë të lumtur, dhe kushdo që e lejon të keqen të drejtojë rrjedhën e tyre dhe të kontrollojë impulset e tyre, do të ketë vuajtje dhe mjerim si fat të vetin.

Fjala kyçe për shumicën e njerëzve është "unë", por njerëzit shpirtërorë mendojnë për të tjerët ashtu siç mendojnë për veten e tyre.

Ata që mendojnë vetëm për veten e tyre sjellin mbi vete armiqësinë dhe armiqësinë e të tjerëve, ndërsa ata që mendojnë për të tjerët dhe i ndiejnë ndjenjat e tyre zbulojnë se edhe të tjerët kanë tendencë të mendojnë për ta dhe të simpatizojnë me ta.

Është një fyerje për veten të lindësh, të jetosh dhe të vdesësh pa e ditur arsyen e ardhjes në këtë botë si qenie njerëzore në radhë të parë.

Të harrosh Krijuesin tënd do të thotë të mos e kuptosh qëllimin e ekzistencës, ndërkohë që të mendosh për Të dhe të dëshirosh sinqerisht të

ndiesh praninë e Tij sjell shumë përfitime dhe .bekime shpirtërore me kalimin e kohës

Fitimi i pasurisë materiale dhe i pasurisë nuk është garanci kundër depresionit dhe pikëllimit. Do të vijë një ditë kur një person do të ndihet i pafuqishëm dhe i pafuqishëm, një lodër në duart e fatit; atëherë ai do të kuptojë se vetëm Zoti është .mbështetja, mbrojtja dhe streha e tij e sigurt

Sa herë që ndiheni të mahnitur nga një pamje e mrekullueshme ose nga një krijesë e çuditshme, mbyllni sytë, kthehuni brenda vetes dhe meditoni .për burimin e saj hyjnor

Njeriu sheh vetëm produktet e dendura që dalin nga fabrika hyjnore e fshehur pas krijimit, dhe nëse do të mund të hynte në vetë fabrikën, do të shihte se në çfarë mënyre të mahnitshme vjen .në ekzistencë gjithçka në këtë botë

* * *

Unë aplikova tek ju

Çdo mëngjes të ofroj trupin tim, mendjen time dhe çdo aftësi që kam, për Ty, Krijues i Pafund, që ta përdorësh në çfarëdo mënyre që zgjedh, në .mënyrë që të mund të shprehesh përmes meje

Melodité e mia të heshtura të mallit për ty do të këndojnë në ritmin e rrahjeve të zemrës sime

E kuptoj që çdo punë është punë e jotja dhe se asnjë punë nuk është e vështirë ose e ulët për sa .kohë që të ofrohet me shërbim miqësor

Në terma shpirtërorë, kërkoj të njoh praninë Tënde. Ti je origjina dhe thelbi i të gjitha qenieve. Më lejo të të shoh në çdo atom të qenies sime dhe të të ndiej në çdo mendim që kam.

O Zot, drejto rrjedhat e gëzimeve tona që ato të mos humbasin në rërën e kënaqësive shqisore afatshkurtra.

Mos u thafshin rrjedhat e vogla të dhembshurisë sonë në shkretëtirat e shkreta të egoizmit.

Le të përzihen kanalet e vetmuara dhe të izoluara të emocioneve tona me liqenin e pafund të dashurisë sate.

Lumenjtë e ngushtë të jetës sonë u zgjerofshin nga shirat e bollshëm të bekimeve të Tua, në mënyrë që ato të mund të kalojnë fushat e gjera dhe të gjera të përulësisë, vetësakrificës dhe konsideratës për ndjenjat e të tjerëve, në mënyrë që më në fund të hyjnë, me gjithë pastërti, në oqeanin Tënd të madh.

Vetëdija hyjnore, me lumturinë e saj qiellore, është alkimia magjike që menjëherë shndërron plumbin e dendur të jetës së pakëndshme tokësore në arin rrezatues të lumturisë gjithnjë të ripërtëritshme.

Kur balta e mendimeve të trazuara fillon të qetësohet, fuqia e Zotit fillon të reflektohet në ujërat e kthjellëta dhe të pastra të vetëdijes.

* * *

Zëri i përjetshëm m'u drejtua me një ton të butë e të ulët, duke thënë:

Të kam pëshpëritur në vesh gjatë gjithë"
epokave të gjumit tënd: 'Zgjohu!' Dhe tani që e ke
lënë gjumin tënd; unë të them: Zgjo vëllezërit e tu.
".Puno me mua, që të gjithë ta dëgjojnë fjalën time
:Kështu që premtova, duke thënë
Do të bëj çmos për të përhapur thirrjen tuaj"
dhe për të përhapur mesazhin tuaj, dhe kur të
largohem nga forma ime tokësore, do të huazoj
zërin tuaj të gjithëpranishëm për t'u pëshpëritur
:zemrave harmonike
Dëgjoni himnet e tij hyjnore të ngushëllimit
shpirtëror, sepse ai gjithmonë ju thërret
Do të pres të gjithë vëllezërit dhe motrat e mia
të panumërta; ndërsa ecin ngadalë në një
procesion të gjatë, të gjatë drejt qëllimit të bekuar
të vetëdijes, dhe përmes (Pëshpëritjeve nga
:Përjetësia) do t'u pëshpëris atyre
Zgjohuni, vëllezërit e mi, dhe le të ndjekim"
zërin e Tij që na thërret pa pushim, dhe le të
"kthehemi së bashku në banesën qiellore
Ne duhet ta pëshpëritim emrin e Zotit në
zemrat tona në rruzaren e mallit dhe dashurisë
hyjnore, dhe ky është adhurimi i vërtetë që prek
.zemrën e Zotit
Të shqiptosh emrin e Zotit me një zemër të
ftohtë dhe një mendje të endur është blasfemi dhe
mungesë respekti. Kur dikush lutet, zemra dhe
mendja e tij duhet të jenë të mbushura me
.dashurinë e Zotit

* * *

Largimi nga joshja e botës dhe heqja dorë nga
dëshirat e kësaj bote nuk është një gjendje

negative, por pozitive. Nuk është gjë tjetër veçse heqje dorë nga pakënaqësia dhe asgjë tjetër veçse dorëzim nga mjerimi.

Asketizmi nuk duhet të mendohet si një rrugë sakrifice. Përkundrazi, është një investim i bekuar, i tillë që shumat e pakta që shpenzojmë për vetëdisiplinë do të sjellin miliona dollarë shpirtërorë. A nuk është e mençur të shpenzojmë monedhat e arta të ditëve tona të shkurtra për të blerë mbretërinë e lumturisë së përjetshme?

Ne duhet të zhytemi në atë ndjenjë të pastër dhe të thellë që na nxit dhe na vërshon kur vështrojmë mrekullitë e krijimit të Zotit. Kjo është mënyra për ta njohur Zotin përmes lentes së bukurisë.

Ai që bën vepra të mira, qoftë edhe vetëm duke imituar, ka mundësinë të thithë aromën freskuese dhe tërheqëse të mirësisë, e cila e motivon atë të bëjë më shumë. Por ai që me dashje kryen vepra të këqija duke imituar të tjerët, në mënyrë të pashmangshme do të shoqërohet me aromat e pakëndshme dhe të neveritshme të së keqes.

* * *

Askush nuk ka të njëjtin personalitet si ti. Askush nuk ka të njëjtën fytyrë. Askush nuk ka të njëjtin shpirt si ti. Zoti të krijoi në mënyrë unike dhe askush nuk është si ti.

Një person duhet të nxjerrë thelbin nga materiali që lexon dhe të nxjerrë dobi praktike nga ai material.

Produkti i Paqes mund të prodhohet në fabrikat e përvojës jetësore për përdorim në jetën e përditshme.

Paqja është shërimi për të gjitha sëmundjet psikologjike. Ata që zotërojnë vetëkontroll, qoftë në të ngrënë, në sjellje apo në marrëdhënie martesore, dhe që janë të ndershëm, të besueshëm dhe të kursyer, janë ata që gëzojnë paqe të vërtetë.

Paqja mund të gjendet në harmoni me ligjet e Zotit dhe ligjet e universit. Ata që e duan Zotin, gëzojnë qetësi, gëzohen duke bërë mirë dhe mendojnë e meditojnë për Të, janë ata që gjejnë paqe.

Një nënë e mbushur me ndjenja të buta femërore është një simbol i mëshirës hyjnore.

Lulëzimi i paqes hyjnore dhe i arritjeve të brendshme shpirtërore është një fryt natyror i meditimit të përditshëm dhe është një lumturi më e thellë dhe më e thellë se thesaret dhe pasuritë e botës.

Asgjë nuk është më e ëmbël ose më e këndshme se prania hyjnore. Kur ta kuptosh këtë të vërtetë, do të jesh më i lumturi i të lumturve dhe më i pasuri i të pasurve. Pasuria materiale mund të përdoret vetëm këtu në këtë tokë; nuk mund të përdoret në botën tjetër. Por ari i lumturisë hyjnore, i nxjerrë nga minierat e meditimit, është një metal i bekuar dhe gjithmonë i ripërtëritshëm, i dobishëm në të dy botët dhe i pavdekshëm përgjithmonë.

* * *

Në zgjimin e shpirtit, ngjyrat bëhen më të ndritshme, tingulli ka një rezonancë më të ëmbël, ndjesia është më delikate, shpirti ndjen shtrirjen e tij në hapësirë, mendja bëhet e vetëdijshme për dridhjet që burojnë nga të tjerët dhe aftësia për të .shijuar jetën rritet

* * *

Njerëzit ankohen për idenë e heqjes dorë nga disa gjëra në jetë, por në realitet, ata heqin dorë nga shumë gjëra të vlefshme, jo më pak e rëndësishme prej të cilave është paqja mendore. Ata ndonjëherë madje sakrifikojnë veten për para, të cilat janë të përkohshme dhe të prishshme. Pasuria mund t'i merret një personi, ose mund t'i merret atij, kur ai largohet nga kjo botë dhe nuk mund ta marrë me vete. Vlera e vërtetë e parave qëndron në shpenzimin e tyre për përpjekje të dobishme dhe në sjelljen e lumturisë për veten dhe të tjerët në një mënyrë që i pëlqen Zotit dhe .ndërgjegjes së dikujt

Bota është plot me stuhi natyrore dhe njerëzore, dhe Zoti është mburoja e fortë dhe streha e sigurt nga stuhitë, uraganet dhe të këqijat .e kësaj bote

Kudo që është Zoti, nuk ka frikë apo pikëllim. Besimtari i vërtetë qëndron i vendosur dhe krenar në betejën e jetës dhe në luftën e ngjarjeve, i sigurt se Zoti është me të, duke e mbrojtur nga dëmi dhe duke mos e braktisur kurrë për asnjë moment. Kështu, frika zhduket nga zemra e tij dhe siguria zë vend, një mbrojtje që nuk mund të .imponohet

* * *

:Nëse doni përgjigjen e tij
Pavarësisht nëse ai u përgjigj apo jo
Vazhdo ta thërrasësh atë
Vazhdoni lutjet tuaja në shenjtëroren e lutjeve të vazhdueshme
,Pavarësisht nëse ai vjen apo jo
Ki besim se Ai po të afrohet gjithnjë e më shumë
Me çdo dëshirë të zemrës sate
Pavarësisht nëse ai e plotëson kërkesën tuaj ,apo jo
Vazhdo të tregosh dashuri ndaj tij
Edhe nëse ai nuk përgjigjet
,Ashtu siç do të prisje
Beso se ai do të përgjigjet me kujdes
Dhe në errësirën më të thellë, lutjet e tua
Në mes të vallëzimit të jetës, vdekjes dhe dhimbjes
Nëse vazhdoni ta thërrisni atë
Pa të trishtuar heshtja e tij
Do të merrni përgjigjen e tij

* * *

Le të punojmë për të ndërtuar një botë të bashkuar, në të cilën çdo komb është një anëtar i dobishëm, i udhëhequr nga Zoti nëpërmjet ndërgjegjes vigjilente njerëzore.
Në zemrat tona, të gjithë mund të praktikojmë çlirimin e vetes nga egoizmi dhe urrejtja
Le të lutemi për harmoni midis të gjitha kombeve, në mënyrë që ato të ecin dorë për dore nëpër portat e një qytetërimi të ri e të lartësuar.

Fjalët e sinqerta, të përzemërta dhe të ëmbla janë si një nektar freskues për shpirtrat e etur. Fjalë të tilla janë të nevojshme dhe të dëshiruara kudo dhe në çdo kohë.

Sa i përket fjalëve të ashpra, ofenduese dhe lënduese, ato janë vdekjeprurëse për shpirtrat e të tjerëve dhe shkatërruese për paqen e tyre të brendshme. Ato janë një top shkatërrues në ndërtimin e miqësisë dhe një zjarr që djeg shtëpi të sigurta.

Një person duhet t'i mbajë fjalët e ashpra larg buzëve të tij përgjithmonë dhe ta bëjë jetën në shtëpi të sigurt nga telashet dhe ndarjet e papritura.

Fjalët e mira krijojnë lumturi në zemrat e miqve dhe armiqve, në komunitete, vende adhurimi, zyra, vende pune dhe kudo tjetër. Njerëzit ndiejnë një gëzim të brendshëm kur një person i vështirë dhe i zymtë largohet prej tyre dhe kënaqen kur shohin një mik të sinqertë, elokuent, zemërmirë dhe të butë.

Kur bën një përpjekje për të marrë atë që të nevojitet dhe je i kënaqur me atë që Zoti ta bën të lehtë, do të jesh më i pasur në shpirt dhe më i kënaqur se ata që janë të dëshpëruar për botën dhe lakmitarë për plaçkën e saj.

Zoti punon për të zhvilluar artin e të jetuarit drejt duke zbuluar të vërtetën e Tij përmes një përzierjeje qytetërimesh, mentalitetesh dhe kombësish të ndryshme.

Asnjë komb nuk është perfekt në vetvete, dhe një përzierje e cilësive më të mira të të gjitha

kombësive do të na ofrojë njohuritë më të mira mbi artin e një jete të ekuilibruar dhe të suksesshme. Vlen të përmendet se të gjitha figurat e mëdha arritën kulmin e arritjeve qytetëruese dhe mishëruan idealet dhe parimet më të larta .njerëzore në jetën e tyre

Tempulli i Zotit është brenda shpirtit. Hyr në qetësinë e atij tempulli dhe ulu në meditim ku drita e depërtimit shkëlqen mbi altarin e shpirtit. Hyr në atë tempull të paprekur nga duart e njeriut, ku nuk .ka ankth apo frikë

Ejani në paqen e vetmisë shpirtërore dhe do ta dëgjoni zërin e Zotit duke ju folur në gjuhën e heshtjes, dhe do të kuptoni se e padukshmja është bërë e dukshme dhe se ajo që duket joreale është .bërë reale

Ekuilibri është i bukur dhe duhet të jetë themeli i ndjenjave, mendimeve dhe veprimeve .tona, dhe boshti rreth të cilit sillet jeta jonë

Shpirtrat e mëdhenj ruajnë qetësinë dhe paqen e tyre, gjë që i ndihmon ata të kalojnë sprovat dhe vështirësitë e jetës pa humbur .mendjen ose ekuilibrin e tyre

Zoti është i pranishëm kudo, duke menaxhuar botët dhe duke udhëhequr galaktikat në orbita të pafundme. Dhe njerëzimi, i krijuar sipas shëmbëlltyrës së Tij, zotëron gjithashtu aftësinë për të menaxhuar jetën e tij dhe për të koordinuar .aktivitetet e tij pa shqetësime ose shqetësime

Ne gjithmonë duhet t'u dërgojmë të tjerëve ide .dashurie, vullneti të mirë dhe paqeje

Në strukturën e meditimit, ku drita e depërtimit shkëlqen vazhdimisht në altarin e shpirtit, nuk ka ankth, stres, tension, nervozizëm, por qetësi, qetësi, vetëbesim dhe lumturi të vërtetë.

Zot, na ndihmo të kapërcejmë demonët e egoizmit që krijojnë përçarje dhe mosmarrëveshje midis njerëzve dhe i pengojnë shpirtrat të bashkohen në dashuri për mirësi dhe harmoni.

Të gjitha veprat e mira janë të pranueshme për Zotin për sa kohë që kryhen me vetëdije shpirtërore. Veprat materialiste janë ato të motivuara nga konsiderata thjesht egoiste. Pengesa midis punës materiale dhe asaj shpirtërore duhet të thyhet. Të gjitha veprat e kryera me motive të shëndosha janë të pastra dhe ndihmojnë në pastrimin e shpirtit nga papastërtitë dhe ndyrësirat.

Zgjidhi shokët e tu me kujdes dhe me kujdes. Ji një mik i sinqertë me ta, por mbaj gjithmonë njëfarë distance dhe lejo që respekti i ndërsjellë të jetë lidhja midis teje dhe tyre. Mos i tejkalo kufijtë e mirësjelljes me ta.

Është e lehtë të shkosh mirë me të tjerët, por nëse do të ruash dashurinë dhe respektin e tyre për ty, duhet të veprosh sipas kësaj këshille.

* * *

Përmes lutjes, meditimit dhe besimit, dikush merr udhëzim shpirtëror dhe askush nuk mund të jetojë në paqe dhe qetësi pa këtë harmoni të brendshme. Megjithatë, për të marrë udhëzim direkt nga Zoti, në vend që të mbështetesh në

justifikime që rrjedhin nga dëshirat, tekat ose zakonet, kërkohet njohuri intuitive dhe kuptim i thellë.

Dije se gjithçka që kërkon të arrish, dhe shumë më tepër se kaq, të pret te Zoti.

Një mbrëmje, mësuesi Paramahansa u tha studentëve:

"Zotërimi nuk do të thotë asgjë për mua, por miqësia është shumë e çmuar. Në vëllazërinë e vërtetë, njeriu sheh një shkëlqim të vërtetë të mikut të miqve: Zotin."

Pastaj shtoi: “Kini kujdes nga mashtrimi i një miku ose tradhtia e një qenieje njerëzore, sepse kjo është një nga mëkatet më të mëdha sipas ligjit të drejtësisë hyjnore.”

* * *

Zhvilloni forcë më të madhe mendore. Kultivoni atë forcë në mënyrë që, pavarësisht se çfarë ndodh, të mund të qëndroni të vendosur si të guximshmit në betejën e jetës dhe të përballeni me të gjitha sfidat.

Nëse e doni Zotin, duhet të keni besim dhe të jeni të përgatitur të duroni dhe të këmbëngulni kur vijnë fatkeqësi, fatkeqësi dhe sprova.

Mos u dëshpëro ose mos ki frikë nga dhimbja, por puno për ta mbajtur mendjen tënde pozitive dhe të fortë.

Kur të shijoni dozën e vërtetë të ekstazës shpirtërore, do të zbuloni se asnjë përvojë tjetër nuk mund të krahasohet me të.

Prindërit duhet të përpiqen gjithmonë të ngulitin vetëdijen shpirtërore tek fëmijët e tyre

duke u mësuar atyre meditimin dhe aftësinë për të dalluar në mënyrë të vetëdijshme, në mënyrë që ata të mos i nënshtrohen tundimit për të luajtur me zjarret e kënaqësive mashtruese dhe të rreme.

Kur zbret gëzimi hyjnor, frymëmarrja ime qetësohet dhe shpirti im ngrihet lart, duke përjetuar lumturinë e një mijë gjumive njëherësh, megjithatë nuk i humbas shqisat e mia të zakonshme. Kjo përvojë kozmike është e rezervuar për ata që zhyten thellë në arritjen e gjendjes më të lartë të vetëdijes.

* * *

Syri i zemrës:

Çdo person demonstron, në shkallë të ndryshme, fuqinë e syrit të brendshëm ose të depërtimit. Ai del nga një horizont qetësie dhe paqeje, duke dhënë njohuri të sakta dhe të besueshme rreth gjërave dhe njerëzve pa nevojën për prova konkluzive ose prova shqisore; këtë e dimë nga përvojat tona.

Depërtimi i vërtetë vjen si një ndjenjë e qetë dhe e sinqertë, e dallueshme nga ankthet emocionale dhe dyshimet shqetësuese. Ky depërtim manifestohet si një zë i brendshëm ose një pëshpëritje e zemrës, dhe është thelbësore të bëhet dallimi midis udhëzimit të brendshëm të vërtetë dhe zërave mashtrues të nënndërgjegjes.

Intuita e vërtetë nuk është një besim i ngurtë, por një kuptim i drejtpërdrejtë i së vërtetës dhe të menduarit krijues është antidoti më i mirë ndaj temperamenteve anormale.

Tendencat temperamentale pushtojnë vetëdijen kur një person është në një gjendje negative ose të shqetësuar. Kur mendja është e privuar nga mendimet pozitive, pronari i saj bëhet i depresionuar dhe i ngarkuar me shqetësime. Dhe me depresionin dhe shqetësimin, djalli bëhet mysafir në mendimet e atij personi, duke ushtruar kontroll të plotë mbi mikpritësin!

Prandaj, miku im, puno për zhvillimin e ideve krijuese. Kur nuk je i angazhuar në punë manuale, bëj diçka krijuese në mendjen tënde. Mbaje mendjen të zënë në mënyrë që të mos ketë kohë për t'u zhytur në stres dhe ankth.

Miqësitë nuk i kënaqin shpirtrat tanë nëse nuk janë të rrënjosura në një dashuri të përbashkët për Zotin. Dëshira jonë për mirëkuptim dhe miqësi nga të tjerët është, në të vërtetë, dëshira e shpirtit për bashkim me burimin e tij: Zotin.

Sa më shumë përpiqemi ta kënaqim atë dëshirë përmes gjërave të jashtme, aq më pak ka gjasa që të gjejmë shoqëruesin më të lartë.

Nëse ke një mendje të fortë dhe kultivon vendosmëri të palëkundur, mund ta kontrollosh fatin tënd. Provo së pari të testosh forcën tënde mendore në çështje të vogla dhe puno për ta forcuar atë për të arritur shumë gjëra të mëdha. E kam përjetuar këtë në jetën time dhe flas me bindje.

E vetmja mënyrë për të shmangur keqbërjen është të zhvillosh gjykim të shëndoshë për të

dalluar keqbërjen dhe për të vendosur të mos e bësh atë.

Një luftë e gabuar kundër një tjetre nuk prodhon një të drejtë. Injoranca është armiku i vërtetë i njerëzimit dhe duhet të dëbohet nga kjo botë.

Ne kemi gjithçka që na nevojitet në këtë botë për të sjellë një epokë prosperiteti, lumturie dhe drejtësie të përsosur. E vetmja pengesë është egoizmi njerëzor, i cili e bën këtë të pamundur. Vuajtje e tmerrshme dhe e pajustifikueshme shkaktohet nga egoizmi njerëzor dhe ndjekja e interesit vetjak pa asnjë konsideratë për të tjerët.

* * *

Nga arkivat: Korrja e urrejtjes

Nasi dhe Zakir e urrenin njëri-tjetrin. Grindja mes tyre filloi kur ishin nxënës të vegjël në shkollë, dhe kur u rritën, armiqësia u rrit me ta dhe u bënë rivalë në biznesin e shitjes së këpucëve.

Njëherë, ata garuan për dorën e një vajze për martesë, dhe meqenëse Nasi ishte pak më i fortë se Zakiri, ai e rrahu keq dhe e la pa ndjenja. Kur Zakiri u kthye në vetëdije, e pushtoi turpi, keqardhja dhe neveria për atë që i kishte ndodhur.

Vite më vonë, Zakir vendosi të transferohej në një qytet për të punuar dhe jetuar.

Nasi e kishte harruar çfarë kishte ndodhur, por Zakiri nuk mund ta fshinte nga kujtesa e tij poshtërimin dhe sikletin që i kishte shkaktuar Nasi. Megjithatë, ai vazhdonte të përsëriste dhe të pohonte me vete: "Do ta fal Nasin dhe nuk do ta kujtoj ofendimin e tij ndaj meje."

Por pas disa muajsh, Zakiri e kuptoi se gjatë premtimeve të tij të përditshme për falje, thellë-thellë ai dëshironte të hakmerrej dhe po priste raste për të dhënë një goditje të ngjashme për të shuar etjen e tij për hakmarrje.

Pas pak kohe, Nasi ndjeu një tërheqje të çuditshme që e tërhiqte drejt qytetit ku ishte zhvendosur rivali i tij i vjetër, Zakiri. Ai nuk kishte dyshim se diçka do të ndodhte. Megjithatë, Zakiri e dinte për praninë e Nasit në qytet dhe filloi t'i monitoronte me kujdes lëvizjet e tij.

Një mbrëmje, Nasi doli për një shëtitje dhe për të "nuhatur ajrin e pastër", edhe pse moti ishte i zymtë dhe me shi.

Ndërsa ecte vetëm në një rrugë të izoluar, ai kaloi përpara një depoje në ajër të hapur, ndërsa Zakiri e ndiqte tinëzisht dhe me kujdes, dhe kur iu dha mundësia, vendosi ta shlyente llogarinë me interes të përbërë.

I gëzuar pa masë, ai zbuloi se një pllakë e fortë kishte rënë nga njëri prej mureve të depove, kështu që e kapi atë dhe ia goditi kokën me forcë ish-rivalit të tij, duke e hedhur përtokë, dhe u kthye me tërbim nga po vinte pa e ditur Nasi praninë e tij.

Orë më vonë, shiu pushoi, retë u shpërndanë dhe një rreze drite hëne u shfaq përmes një vrime në majë të murit. Nasi u zgjua dhe e gjeti veten të shtrirë përtokë, duke u ndjerë shumë i dobët.

Ai u përpoq të zbulonte se çfarë kishte ndodhur dhe, kur pa një pllakë pranë tij dhe një vrimë në mur sipër saj, arriti në përfundimin se,

ndërsa po ecte përgjatë magazinës, fati i tij i keq kishte bërë që ajo pllakë të binte nga maja e murit dhe t'i rrëzohej mbi kokë.

Morali i kësaj historie është se njerëzit kanë tendencë të harrojnë dëmin që u kanë shkaktuar të tjerëve, edhe pse pasojat e veprimeve të tyre janë të paharrueshme dhe pasojat e këtyre veprimeve i ndjekin në heshtje në errësirën e injorancës. Ashtu si një lopë mund ta gjejë viçin e saj midis mijëra të tjerëve, ashtu edhe pasojat e veprimeve tona kanë fuqinë të na gjurmojnë vazhdimisht dhe të përcaktojnë vendndodhjen tonë, edhe pas një kohe të gjatë.

Nëse Nasi do të kishte pasur mençuri dhe do të ishte përpjekur ta zgjidhte mosmarrëveshjen midis tij dhe rivalit të tij Zakir dhe t'i kërkonte falje pas atij incidenti, ndoshta do ta kishte zbutur zemërimin e kundërshtarit të tij dhe gjërat nuk do të kishin shkuar më tej se kaq.

Por gjërat mbetën të pandryshuara, dhe farat e pasojave të tmerrshme u rritën dhe lulëzuan në barkun e një të ardhmeje të errët, duke kulmuar në një lindje katastrofike. Për të shmangur surprizat e pakëndshme, farat e prirjeve të liga që fshihen në tokën e mendjes duhet të digjen, dhe largpamësia duhet t'i paraprijë veprimit, sepse ligji universal dikton që njeriu të korrë frytet e veprave të veta, qofshin të mira apo të këqija, të ëmbla apo të hidhura.

Le të kujtojmë se çdo veprim lë gjurmë që ruhen si tendenca dhe prirje në mendje. Nëse këto nuk trajtohen me mençuri dhe maturi, ato do të

çojnë në pasoja potencialisht të rrezikshme. Megjithatë, kur farat e veprimeve të liga digjen nga zjarri i mençurisë, ato nuk do të jenë në gjendje të .rriten përsëri

Harta e së nesërmes, ose: Një kërkesë që ia vlen mundit

Nga mësimet e mësuesit

Paramhansa Yogananda

Nëse endesh pa qëllim nëpër jetë duke pritur mundësi për të pasur sukses, ato mundësi ka shumë të ngjarë të mos trokasin në derë dhe nuk do të gjesh sukses. Por nëse je ti ai që e harton të ardhmen tënde dhe e vizaton hartën e së nesërmes me duart e tua, atëherë gëzohu që ke arritur qëllimin tënd, sepse je shumë afër arritjes së objektivit të dëshiruar.

Për të hartuar një hartë të suksesshme, së pari duhet të përcaktoni qëllimin tuaj. Çfarë do të thotë suksesi për ju? Çfarë dëshironi nga suksesi? Nëse përgjigjja juaj është famë, pasuri apo përmbushja e dëshirave egoiste materiale, atëherë jeni duke shkuar drejt një zhgënjimi të tmerrshëm dhe dështimi të plotë.

Njerëzit më të pasuksesshëm janë ata, emrat e të cilëve janë në gojën e të gjithëve, ata që kanë aftësinë të blejnë çfarëdo që u pëlqen dhe të zotërojnë - sipas standardeve materiale - gjithçka që dëshiron shpirti i tyre, por megjithatë nuk e

kanë lumturinë! Atëherë, pse të vazhdojmë në të njëjtën rrugë pa krye?

Fama dhe fati i mirë mund të jenë frytet e suksesit të vërtetë, por ato nuk janë thelbi i suksesit, as nuk janë cilësitë më të rëndësishme. Në fakt, ato nuk janë aspak të nevojshme për të arritur suksesin.

Pra, cili është qëllimi? Çfarë duhet të kërkojë njeriu nga jeta? Ekziston një qëllim që ia vlen ta ndjekë dhe të përpiqet: lumturia. Kjo kërkon nxjerrjen e thesareve të fshehura të jetës nga çdo moment, për ata që janë të aftë në kërkim dhe e dinë se ku ndodhen ato thesare.

Dhe dije, o kërkues i lumturisë, se nëse e kufizon vëmendjen tënde vetëm në ditën tënde

Dhe nëse e pasuron ditën tënde me fjalët e tua të mira, veprimet e dobishme dhe mendimet e mira

Dita juaj do të jetë miku juaj besnik dhe mundësia juaj e artë

Pasaporta dhe viza juaj do të jenë hyrja juaj në një të ardhme premtuese dhe të ndritshme, plot sukses.

Prandaj, hapi tjetër në hartimin e së ardhmes suaj është të vëzhgoni me kujdes përmbajtjen e çdo dite të jetës suaj dhe të ruani atë që është e dobishme dhe pozitive. Nëse dështoni në këtë, atëherë duhet të ndaleni dhe të bëni një bilanc.

Për të arritur suksesin, duhet të merren në konsideratë elementët e mëposhtëm thelbësorë, pa të cilët suksesi nuk mund të arrihet:

Kur zgjoheni në mëngjes, mos u ngritni menjëherë nga shtrati dhe mos filloni aktivitetet e ditës.

Tendosuni dhe relaksohuni të gjithë trupin tuaj disa herë për të rifituar gradualisht energjinë tuaj. Para se të filloni rutinën tuaj të përditshme, merrni pak kohë për t'i pohuar vetes se kjo do të jetë dita më e mirë e jetës suaj. Bindni veten se pavarësisht se çfarë ndodh, dita juaj do të jetë kështu. Fillimi me lutje dhe meditim do të forcojë bindjen tuaj dhe do t'ju japë forcën që ju nevojitet.

Thjeshtojeni jetën tuaj

Mos u mbështet në shpikjet njerëzore për të shijuar jetën. Nëse e kufizoni veten në kënaqësi të përkohshme, do të bëheni nervozë, të hutuar dhe me humor të keq. Nuk ka nevojë për lidhje të vazhdueshme me televizionin, mbledhjet e vona të natës dhe banketet - këto janë bërë zakone shoqërore të rrënjosura. Siç tha dikur dikush - dhe sa të vërteta janë fjalët e tij - nuk është puna jonë që na vret, por mënyra se si e kalojmë kohën tonë të lirë! Do të jetoni më gjatë dhe do ta shijoni jetën më shumë nëse e thjeshtoni atë dhe nuk e lidhni veten me shoqërinë. Kërkoni gëzimet që gjenden në gjërat e vogla.

Bëni çmos për ta përfunduar detyrën në mënyrën më të mirë të mundshme

Nëse nuk jeni të kënaqur me punën tuaj aktuale, ankthi dhe performanca e çrregullt nuk do të ndryshojnë asgjë. Mundohuni t'i qaseni situatës me një qëndrim pozitiv, cilado qoftë ajo, dhe një nga dy gjërat do të ndodhë: ose do të zbuloni se keni humbur një mundësi të vlefshme, ose një derë e re do të hapet papritur, duke ju lejuar të hyni dhe të gjeni një punë që i përshtatet më mirë nevojave tuaja dhe përmbush aspiratat tuaja.

Jeta është një proces i vazhdueshëm dhënieje dhe marrjeje

Ji i ekuilibruar në mënyrë që të mos marrësh më shumë sesa jep, as të mos kufizohesh vetëm në dhënie pa marrë.

Zgjero perspektivën tënde

Tregoni interes për jetën dhe aktivitetet e të tjerëve. Shikoni përtej vetes - familjes suaj, dhe përtej familjes suaj, miqve tuaj, dhe përtej miqve tuaj, të gjithë njerëzve. Shkenca konfirmon se ju jeni pjesë e një tërësie, prandaj mos harroni veten tuaj më të gjerë.

Balanconi jetën tuaj

Çdo ditë duhet të përfshijë punë, pushim, kohë të lirë, studim dhe reflektim. Ju jeni një qenie me trup, mendje dhe shpirt. Ushqeni këto elementë jetësorë në një mënyrë të ekuilibruar dhe

harmonike për të arritur shëndet, vitalitet dhe njohuri.

Ji i shpejtë për të buzëqeshur, i ngadalshëm për të rrudhur vetullat, i etur për të ndihmuar, i gatshëm për të pritur dhe për të ndryshuar, dhe vigjilent ndaj mundësive.

Kontrolloni llogarinë në fund të ditës

Përgëzo veten për progresin që ke bërë. Gjërat nuk do të ndryshojnë brenda natës, prandaj mos ki frikë të përballesh me gabimet me vendosmërinë për të bërë më mirë nesër. Dhe para se të flesh, ia beso punët e tua Zotit, duke e ditur se Ai nuk do të të lërë vetëm, por do të të ofrojë mundësi dhe do të të hapë dyer për sa kohë që bën përpjekje dhe kërkon ndihmën dhe udhëzimin e Tij.

Kur të kaplon përgjumja dhe para se të flesh, sigurohu se e nesërmja do të jetë më e mirë se sot, me ndihmën e Zotit.

Nëse jeni një planifikues i kujdesshëm dhe një ndërtues i aftë

Nëse i përmbaheni detajeve të hartës suaj

Është e pamundur të dështosh!

Përpara dhe paqja qoftë mbi ju!

Burimi: Revista Vetë-Njohje
Dridhje të thella

Përkthimi: Mahmud Abbas Masoud

O Zot, Ti je elektriciteti misterioz qiellor që rrjedh në venat tona dhe fuqizon mekanizmat e ndërlikuar dhe kompleksë të trupave tanë, me të gjithë mishin, kockat, nervat dhe muskujt e tyre.

Energjia Jote jetësore është e pranishme brenda nesh, në çdo frymëmarrje që marrim dhe në çdo rrahje të zemrave tona. Le ta pranojmë se çdo fuqi, mirësi dhe bekime rrjedhin nga Ti, O Burim i Bujarisë dhe origjina e çdo mirësie, force dhe bekimi në ekzistencë.

* * *

* Nga kopshti i agimit, unë mbledh për ju lule drite për t'i vendosur si një ofertë të përulur në këmbët tuaja

Ylli depërtues i dashurisë sime për Ty le të përhapet në atmosferën e shpirtit tim, duke shpërndarë mjegullën e pakujdesisë dhe errësirën e apatisë. Mos më harro, o Zot, edhe nëse unë të harroj Ty.

Më mbaj mend edhe nëse unë nuk të mbaj mend ty

* * *

Zot, na beko që të jetojmë me gëzim dhe optimizëm

Le të shijojmë detyrat tona tokësore dhe bukuritë e pakufishme dhe të pafundme të krijimit

Na ndihmo të përsosim shqisat tona në mënyrë që të mund të shijojmë dhe shijojmë natyrën e mrekullueshme.

Dhe le të spërkasim me aromën tënde të bekuar të gjitha kënaqësitë e pafajshme të jetës

Ne jemi çliruar nga pikëpamja negative dhe pesimiste që në mënyrë të pajustifikueshme vret gëzimet e jetesës dhe kënaqësitë e jetës.

* * *

Kam vuajtur prej kohësh nga vizionet e zymta të gjërave të kësaj bote. Në vend që të të shohin ty, o shpirt universal, sytë e mi shohin kufomën e zbehtë dhe të pajetë të materies.

Më beko që me depërtimin e mençurisë të mund të shoh në të gjitha gjërat praninë tënde të bekuar

* * *

Rafino metalin tonë, o Alkimist Qiellor! Transformo dobësinë tonë në forcë dhe mendimet tona të gabuara në kuptime të vërteta të së vërtetës. Shndërro demonët e shëmtuar të ambicieve tona egoiste në aspirata të larta e me krahë, injorancën tonë të dhimbshme në mençuri të shenjtë dhe lëndët e para të përtacisë sonë në ar të rafinuar të arritjeve të larta shpirtërore.

* * *

O Zot, me duar të përulura të afrohem për të të ofruar tërë qenien time, duke i mbushur lutjet e mia me aromën e dashurisë hyjnore!

Më jep besimin e fëmijëve të pafajshëm tek ty dhe përkushtim të plotë ndaj teje.

Më beko që të ndiej praninë tënde pas fjalëve të lutjeve të mia

Më frymëzo të ndiej praninë tënde në të gjitha emocionet e mia

Dhe që të mund të kuptoj se dituria jote e ndriçuar rrit kuptimin tim dhe shenjtëron njohurinë time

Dhe dije me siguri se jeta ime është një manifestim i jetës sate unike dhe të pashoqe.

* * *

O Zot, dashuria ime për Ty nuk mund të fshihet me fjalë të thëna apo sekrete të pëshpëritura, sepse në një gjuhë të shenjtë e të pathënë, do të të shpreh dashurinë time të pakufishme dhe dëshirën time të madhe për të të takuar.

Zëri yt është heshtje, dhe në qetësinë e shpirtit tim do ta dëgjoj zërin tënd të butë

Më lejo të ndiej se më ke dashur gjithmonë, edhe pse nuk e kam kuptuar kurrë më parë

* * *

Na mëso, Zot, të duam zogjtë, kafshët, lulet e holla dhe barërat e heshtura që shpesh shtypen nën këmbët tona të pakujdesshme.

Varietetet e panumërta të natyrës janë shprehje e gjenialitetit tuaj shumëplanësh: kryevepra autentike nga dora juaj, e cila është vazhdimisht në lëvizje dhe vibron.

Le të shohim në të gjithë krijimin veprën tënde unike që sfidon imitimin!

* * *

Zot, më beko që të mos shoh asgjë tjetër përveç mirësisë dhe pastërtisë

Që të mos dëgjoj gjë tjetër veçse fjalë frymëzuese dhe himne dashurie hyjnore

Më jep hirin tënd, o Shpirt i aromatizuar me aromë qiellore, që të thith vetëm aromat e këndshme që më kujtojnë ty.

Më lejo të shijoj vetëm ushqim të thjeshtë dhe ushqyes

Dhe çdo gjë që prek më kujtoftë prekjen tënde të pastër dhe të bekuar

* * *

Karvani im i lutjeve po niset drejt teje pavarësisht stuhive të rërës së dëshpërimit që fryjnë mbi të herë pas here, duke u përpjekur ta pengojnë përparimin e tij.

Ndërsa përparoj në procesionin e shenjtë, shoh nga larg oazin e inkurajimit tuaj të heshtur për mua, dhe forca ime ringjallet dhe morali im përtërihet, kështu që dyfishoj përpjekjet e mia për t'ju arritur.

Kur të arrij në oazin e mirësisë, do t'i zhyt buzët e mia të etura të besimit në burimin e lumturisë sate dhe do të pi derisa të shuhem.

* * *

Valët dërrmuese të zërit tënd të shenjtë valëviten nëpër eter

Veshët e shurdhër nga shpërqendrimet e kënaqësive sensuale nuk mund t'i kapin predikimet e tua engjëllore

O Transmetues Hyjnor, le që instrumentet e mendjeve tona, të cilat nuk janë në harmoni me ty tani, të jenë në harmoni me përqendrimin e plotë të treguesit të saktë të dallimit shpirtëror.

Na mëso si të kapim melodité qiellore dhe muzikën shpirtërore që valëviten në eterin e shpirtit

* * *

O Zot, hape depërtimin tim shpirtëror në mënyrë që ai të më udhëheqë gjithmonë hapat dhe të më ruajë nga rrugët pa krye të egoizmit.

Ndërsa eci përgjatë kthesave dhe kthesave të vetëdijes dhe shtigjeve të saj dredha-dredha, do të shoh dhe do t'i shpëtoj kusarëve të paedukatë: lakmisë, egoizmit dhe shpërfilljes së ligjeve morale.

O Dritë e Brendshme e Gjithëdijshme, më trego zgjidhjet për të gjitha problemet e jetës

* * *

I bëj vetes këtë betim të shenjtë:

Dielli i dashurisë sime nuk do të perëndojë kurrë nga qielli i mendimeve të mia të vazhdueshme për ty, o Zot

Nuk do t'i largoj sytë nga ti për asgjë tjetër përveç teje

Nuk do të bëj asgjë që nuk më kujton ty

Veprimet që rrjedhin nga injoranca dhe marrëzia çojnë në makthe dhe ëndrra të tmerrshme

Më lejo të ëndërroj vetëm ëndrra të ëmbla për arritje fisnike, sepse ato vijnë nga frymëzimi dhe udhëzimi Yt, o Zot!

* * *

O Zot, nëse perdet e materies të fshehin prej meje, për sa kohë do të mbetesh i fshehur pas perdeve magjepsëse të zambakëve, trëndafilave,

reve që shkëlqejnë me ngjyrën e arit dhe netëve të heshtura të mbushura me ndriçues dhe yje?

Edhe pse të fsheh, e dua sepse lë të kuptohet në mënyrë delikate prania jote

Megjithatë, dëshiroj shumë të të shoh pikërisht ashtu siç je, pa maskat e krijimit!

* * *

O Ti që sheh gjithçka, që nuk të kaplon gjumi ose dremitja!

Më sheh nga syri i palëvizshëm dhe i pandryshueshëm i diellit dhe i hënës që ndryshon vazhdimisht, dhe me një vështrim holistik, më vëren nga poret e panumërta të hapësirës dhe dritat vezulluese të yjeve vëzhgues.

Me prekjen e flladit, ti më përkëdhel, dhe përmes mendimeve të mia miqësore për ty dhe shërbëtorët e tu, ti më mbulon me shiun e bekuar të mëshirës sate.

* * *

O zë kozmik O zë i pafundësisë! Më lejo të arrij vetëdijen shpirtërore nëpërmjet rezonancës sate të shenjtë

Jehoi përmes meje, duke zgjeruar perceptimet e mia nga trupi në universin e pafund.

Dhe më frymëzo të ndiej pulsin e përjetshëm të krijimit përmes teje

* * *

Ti lëviz këmbët e mia Ti punon në duart e mia Ti rreh në zemrën time Ti rrjedh me frymëmarrjen time Dhe ti thur mendime në mendjen time

Vullneti yt depërtues vërshon çdo ditë si një meteor në qiellin e vullnetit tim njerëzor

Më lejo të përziej një pikë nga jeta ime në detin tënd kozmik, në mënyrë që të shoh flluskën e vetes sime të vogël duke lundruar në gjoksin tënd të gjerë

* * *

Jetimët dhe të plagosurit kanë dëgjuar për mirësinë dhe dhembshurinë tënde, dhe ja ku janë te dera jote. A do t’i kthesh mbrapsht të zhgënjyer dhe pa ngushëllim?

Oh, sikur dora jote e padukshme të mund të fshinte lotët përvëlues nga sytë e atyre me zemra të thyera dhe shpirtra që vuajnë

Ata që janë të humbur në shtigjet e iluzionit dhe mashtrimit, kujt do t'i drejtohen dhe kë do të kërkojnë përveç derës Tënde bujare?

Me agimin e pranisë sate, problemet e tyre do të zhduken dhe vështirësitë e tyre do të zhduken.

O Zot, ngrije velin që të shohim fytyrën Tënde të mirë dhe të dhembshur

* * *

O zëri më i shenjtë hyjnor, gjëmo mbi brigjet e shpirtit tim dhe thyej hekurat e mendimit materialist, që të çlirohem nga burgu i trupit

Më lejo të dëgjoj në meditim rezonancën tënde të butë oqeanike në trupin, mendjen dhe shpirtin tim dhe në mjedisin tim të jashtëm, dhe ta ndiej atë duke u përhapur në të gjitha qytetet e vogla dhe të mëdha, dhe në tokë, sistemin diellor dhe në të gjithë universin.

Dhe për ta realizuar plotësisht ekzistencën time të gjerë brenda trupit të madh të natyrës!

* * *

O flakë hyjnore e përjetshme, ti hedh shkëndija të vogla të shkëlqimit tënd hyjnor në shpirtrat dhe mendjet e njerëzimit, duke u dukur të kufizuara, të vogla dhe të fragmentuara, megjithatë ti mbetesh burimi i vetëm dhe i pafund i çdo flake dhe drite në ekzistencë.

* * *

O Fitimtar i Përjetshëm! Më ndihmo të kultivoj cilësi fisnike brenda vetes: ushtarë të qetësisë dhe vetëkontrollit për të fituar betejën kundër armiqve më të frikshëm: zemërimit, gënjeshtrës dhe mosmirënjohjes.

Kështu që unë do të ngre mbi cepat e jetës sime flamurin e së drejtës sate, i cili është suprem dhe i patejkalueshëm.

* * *

O Frymë Hyjnore, mos e konsidero asnjë detyrë më të rëndësishme sesa detyrën e shenjtë për të të njohur Ty, sepse çdo veprim, cilado qoftë natyra e tij, mund të kryhet vetëm nëpërmjet fuqisë së arritjes që na ke dhënë Ti.

Prandaj, le të të duam mbi të gjitha, sepse pa hirin e jetës dhe dashurisë sate nuk mund të jetojmë ose të duam fare.

* * *

O Yll Polar i përjetshëm! Kudo që endem dhe kthehem, gjilpëra magnetike e busullës së mendjes sime mbetet e drejtuar nga ti.

Pavarësisht nëse jam i goditur nga erërat e ngjarjeve të papritura apo i lagur nga shirat e fatkeqësive dhe fatkeqësive, megjithatë udhëzoje

mendjen time që të kthehet drejt Teje përgjithmonë.

Dashuria ime, si një zog që tund krahët mes reve të konfuzionit dhe stuhive të hutimit, me siguri do të gjejë rrugën drejt teje.

* * *

O Lojtari më i Madh Hyjnor, fryj në flautin e të gjitha feve melodité e njëshmërisë Tënde të mrekullueshme dhe lejo që muzika e shenjtë të mbartë melodi autentike të shpirtit Tënd, të pasura me origjinalitet dhe kreativitet.

Le të harmonizohemi me ty dhe të bashkojmë melodité e zemrave tona në një himn që ta ngremë ty. Nuk ka zot tjetër përveç Zotit!

* * *

O Zot, Ty të ngre këtë lutje:

Qofshin të shumta apo të pakta pasuritë e mia, më jep vullnetin për të fituar gjithçka që më nevojitet ditë për ditë.

* * *

I përsëris lutjet e mia të përzemërta mbi rruzaren e dashurisë, rruazat e saj të varura së bashku nga fija e dëshirës së madhe. Emra të bekuar: Zoti, Shpirti Universal, Brahma, Ati Qiellor, Nëna Hyjnore - të gjithë janë emrat e Tu të shenjtë.

Në përfaqësimin tënd kozmik në fazat e epokave, ti ke marrë miliona pamje dhe imazhe, ashtu siç ke marrë shumë emra, por natyra jote mbetet një dhe e pandryshueshme, që është lumturia e përjetshme!

* * *

O Zot i ligjit universal, më ndihmo t’i mbaj plagët dhe shenjat e mia, të lindura nga fatkeqësitë dhe sprovat, si medalje dhe medalje disipline të dhëna nga dora e drejtësisë Tënde hyjnore, e cila nuk njeh favorizime.

Vështirësitë e mia të përditshme le të veprojnë si një antidot ndaj iluzionit dhe mashtrimit, dhe të më çlirojnë nga shpresat e rreme për lumturi në këtë botë.

Do të doja që lotët që derdh për shkak të vrazhdësisë së të tjerëve të më largonin njollat dhe të metat e fshehura nga mendja ime.

Dhe çdo goditje e mprehtë nga kazma e shqetësimit haptë thellësi të reja mençurie dhe mirëkuptimi brenda meje

Do të doja që errësira e pabesë e ekzistencës së zakonshme të më trembte, në mënyrë që të vrapoja në kërkim të horizonteve të pastërtisë sate dhe dritës sate shëruese.

Pickimet dhe goditjet e papritura të jetës më detyrojnë të bërtas, duke kërkuar ndihmën tënde

Dhe gërmimet e rrethanave të dhimbshme në tokën e jetës sime le të zbulojnë burimet e bollshme dhe të përhershme të ngushëllimit tënd.

Do të doja që shëmtia e vrazhdësisë tek të tjerët të më detyronte të zbukurohesha me butësi dhe mirësi, dhe që fjalët lënduese të shokëve të mi të më kujtonin të përdorja vetëm fjalë të ëmbla.

Nëse mendjet e liga më hedhin gurë, unë do t'i përballem me predha miqësore me qëllime të mira.

Ashtu si pema e jaseminit që shpërndan lulet e saj aromatike mbi dorën që e ul sëpatën mbi trungun e saj, kështu le të shpërndaj petalet e trëndafilit të faljes mbi këdo që më trajton me ftohtësi dhe armiqësi.

Mendime shpirtërore

Për të urtën Paramhansa Yogananda

Ndjenja e pranisë hyjnore në meditim mbush mendjen me paqe dhe ngarkon trupin me energji jetësore.

***

Përmes bashkimit të thellë e të heshtur shpirtëror dhe duke drejtuar mendimin dhe ndjenjën drejt Zotit, kërkuesi ndjen gëzim në rritje, dhe ky gëzim është provë e prekshme e komunikimit me Zotin dhe e prekjes së pranisë së Tij të bekuar.

***

Të pashë duke lëruar tokën e shpirtit tim me parmendën e sprovave dhe mundimeve, duke shpërndarë farat e mençurisë sate në brazdat e saj. Unë vazhdova t'i ujit ato fara, dhe kur dielli i mëshirës sate shkëlqeu mbi to, ato u rritën dhe lulëzuan, duke dhënë një korrje të bekuar kënaqësie dhe kënaqësie.

***

Kur një person e njeh Zotin, ai nuk ndien më se të tjerët janë të ndryshëm nga ai vetë.

***

Njerëzit e mençur e ruajnë ekuilibrin dhe qetësinë e tyre pavarësisht rrethanave dhe

kushteve në ndryshim, sado të ndryshme që mund të jenë ato.

***

Zoti është çmimi përfundimtar kozmik dhe fitimi më i madh në ekzistencë

O Zot, që nga kjo ditë e tutje do të bëj çmos që të të njoh dhe të të afrohem më shumë dhe të ndiej dashurinë Tënde pa lënë pas dore ose anashkaluar detyrat e mia të kësaj bote, dhe do t'i përmbush të gjitha detyrat e mia si një ofertë e pastër për Ty, dhe kështu do të fitoj favorin Tënd.

***

Zoti është burimi i mençurisë dhe frymëzimeve të shkëlqyera. Ai është aroma e bekuar që buron nga të gjitha zemrat e mira. Ai është kopshti i trëndafilave qiellorë dhe luleve të vesës së mendimit. Ai është dashuria më e madhe që frymëzon dhe ushqen dashurinë tonë.

***

Zoti më është zbuluar në horizontet e qetësisë, dhe unë kam shijuar lumturinë e Tij në burimet e qenies sime, dhe kam dëgjuar zërin e Tij në ndërgjegjen time të zgjuar, dhe me vetëdije të plotë marr dritën e Tij që më përshkon vazhdimisht.

***

Mendimi është forca më fleksibile sepse është dridhja më delikate dhe transparente e vetëdijes. Mund t’i ndani mendimet në njësi infinitimale, por kurrë nuk do ta arrini fundin.

Një person nuk duhet ta kufizojë veten në burgun e ngushtë të egoizmit, por përkundrazi t'i

përfshijë të tjerët në arritjet dhe lumturinë e tyre, duke u bërë një instrument për veprën e vullnetit të Zotit. Kur mendojmë për veten tonë, le të mendojmë për të tjerët; kur kërkojmë paqe, le ta kërkojmë atë edhe për të tjerët. Ata që punojnë për t'u sjellë lumturi të tjerëve do të bekohen dhe shpërblehen nga Zoti.

***

Më lejo të mendoj për ty derisa të bëhesh mendimi im i vetëm

***

Universi që shohim është një ëndërr brenda një ëndrre. Materia nuk është vetëm energji e "ngrirë", por edhe një vetëdije kozmike e "ngrirë".

***

Zot, më ndihmo dhe më udhëzo të kuptuarit dhe forcën time, që të mund t'ua sjell dritën tënde mendjeve të errëta, që ato të ndriçohen dhe të shkëlqejnë me rrezet e mençurisë sate. Dhe nëpërmjet fuqisë së faljes plot dhembshuri, më lejo të vij tek ty me të gjithë vëllezërit dhe motrat që pengohen në shtigjet e mjerimit.

***

Kushdo që dëshiron ta njohë Zotin duhet të ketë shkallën më të lartë të dashurisë në zemrën e tij, si një koprrac që i do paratë, një i dashuruar që dëshiron të dashurin e tij dhe një person që po mbytet që dëshiron një gllënjkë ajri.

***

Kënaqësia e gjërave materiale zvogëlohet dhe venitet, por gëzimi hyjnor, i cili është i

papërshkrueshëm, nuk zvogëlohet dhe nuk zhduket kurrë.

***

Lejoni që flladi i dashurisë hyjnore të përhapë buzëqeshjet tuaja të ndritshme, në mënyrë që drita e tyre të largojë errësirën nga zemrat e të tjerëve.

***

Në përgjithësi, dashuria kërkon forcë psikologjike shumë më të madhe sesa urrejtja, megjithatë të mençurit e gjejnë dashurinë më të lehtë sesa urrejtjen sepse i shohin të gjitha qeniet si pjesë të vetes më të lartë dhe të lidhura ngushtë me vetëdijen kozmike.

***

Paqja është shërimi për çdo sëmundje, dhe njerëzit, zemrat e të cilëve janë të mbushura me dashuri, që gëzojnë qetësi dhe që gëzohen duke bërë vepra të mira, e njohin shijen e paqes, e cila është një kusht i domosdoshëm dhe një shtyllë themelore e çdo jete të lumtur.

***

Jepu dashuri atyre me zemra të ngurtësuara, paqe viktimave të shqetësimit dhe depresionit, ëmbëlsi atyre që vuajnë nga temperamenti i hidhur, gëzim atyre të rënduar nga mjerimi dhe dhimbja dhe ji një shembull i mirë për ata që ecin në shtigjet e gabimit.

***

Nuk ka asgjë më të madhe se ndershmëria dhe sinqeriteti në marrëdhëniet me të tjerët. Është e lehtë të bësh miq pa sinqeritet, por është e pamundur të mbash miq pa sinqeritet.

***

Ekzistojnë gjendje sublime përqendrimi, dhe kur medituesi arrin në ato gjendje, ai përjeton gjendje të jashtëzakonshme gëzimi shpirtëror dhe vizione të lavdishme, dhe thërret:

"Ajo që kërkoja kudo, e gjeta me vete dhe brenda meje, dhe e shoh dritën e saj pas mureve të errësirës dhe e ndiej praninë e saj në thellësitë e heshtjes"

***

Dashuria hyjnore është një kopsht me trëndafila qiellorë dhe mendime të shkëlqyera e të lulëzuara. Ajo ushqen dashurinë tonë, frymëzon ndjenjat tona dhe përmbush ëndrrat tona të lumtura.

***

Zot, çfarëdo rrethanash që të përballem, e kuptoj se ato përfaqësojnë hapin tjetër në rritjen time shpirtërore. Do t'i mirëpres të gjitha sprovat sepse e di që kam mendjen, kuptimin dhe forcën për të kapërcyer [pengesat dhe vështirësitë që më dalin përpara].

***

Edhe pse shkencëtarët natyrorë tani e kuptojnë se materia nuk është gjë tjetër veçse energji e bllokuar, mësuesit e ndriçuar kanë kaluar me sukses nga njohuritë teorike në zbatimin praktik në fushën e kontrollit të materies.

***

Nëse je i vendosur të jesh i lumtur në jetën tënde, asgjë nuk do të jetë në gjendje ta largojë lumturinë tënde.

***

Dashuria e pastër hyjnore e mbush shpirtin e të dashuruarit me bukuri, tërheq vëmendjen e Zotit të Universit dhe tërheq dashurinë e Tij të përjetshme.

***

Unë njoh shumë biznesmenë të shquar dhe inteligjentë që, thellë-thellë, dëshirojnë ta njohin Zotin dhe të fitojnë mençuri, por megjithatë janë të lidhur nga puna e tyre dhe shumë angazhime shoqërore, dhe duke vepruar kështu, sakrifikojnë detyrat më të rëndësishme - detyrën e tyre ndaj Zotit, studimet pasuniversitare dhe jetën familjare - në altarin e parave dhe angazhimeve më pak të vlefshme dhe të rëndësishme.

Ai që na krijoi dëshiron që ne ta duam Atë me një dashuri të pastër, spontane dhe ne nuk do ta njohim shijen e lumturisë nëse nuk ia japim dashurinë tonë Zotit.

***

Do ta mposht krenarinë me përulësi, zemërimin me dashuri, ngazëllimin me qetësi, egoizmin me altruizëm, të keqen me të mirë, injorancën me mençuri dhe ankthin me qetësi dhe paqe.

***

Në zemrat tona duhet të lindë një zemër e dhembshur që qetëson plagët e të tjerëve dhe largon trishtimin dhe dhimbjen nga zemrat e tyre.

***

Mësuesi Paramahansa i tha njërit prej nxënësve:

"Zakonet e tua të mira të ndihmojnë në rrethana të zakonshme dhe të njohura, por ato mund të mos jenë të mjaftueshme për të drejtuar rrjedhën e jetës tënde kur lindin probleme dhe kur lind nevoja për aftësi dalluese të lindura. Me reflektim të thellë, gjithmonë mund të dallosh midis të drejtës dhe të gabuarës dhe të marrësh vendimin e duhur në çdo gjë, edhe nëse përballesh me rrethana të pazakonta."

***

Ne nuk mund të jetojmë pa Zotin as edhe për një sekondë. Ai na përkëdhel me fllad të lehtë, na jep vitalitet nga rrezet e diellit dhe na siguron ushqimin që hamë. Ai është në zemrat e të tjerëve përreth nesh dhe është i vetmi që mund ta konsiderojmë të dashur dhe tonën.

***

Përulësia ka një aromë të ëmbël dhe tërheqëse që e bën personin e përulur të dashur nga të gjithë.

***

Ne duhet ta stërvitim veten të mendojmë për gjëra të mëdha si përjetësia dhe pafundësia.

***

Zoti zbulon veprat e Tij superiore në bukurinë e krijimit, por Ai nuk zbulon se është i fshehur dhe i fshehur në ato bukuri të mrekullueshme.

***

Nëse ke një mendje të fortë dhe e mbjell atë në tokën e një vendosmërie të fortë, dhe nëse besimi yt është i thellë, mund t'i mishërosh idetë e tua dhe të arrish arritje të mëdha në terren.

***

Jeta duhet të thjeshtohet dhe gjërat të trajtohen me lehtësi dhe rehati. Lumturia qëndron në të kesh kohë për reflektim dhe vetëanalizë. Mundohu të kalosh kohë vetëm herë pas here, duke shijuar paqen e brendshme që vjen nga qetësia dhe qetësia.

***

E keqja ka fuqinë e saj; nëse ndjek shtigjet e saj, ajo do të të mposhtë. Nëse rrëshqet, duhet të kthehesh menjëherë në shtigjet e devotshmërisë dhe drejtësisë.

***

Prano, o Zot, dëshirën e shpirtit tim dhe dashurinë e shekujve që kam fshehur për ty në thesarin e zemrës sime.

Në shenjtëroren e qetësisë sime, mbolla një kopsht për ty dhe e zbukurova me trëndafilat e dashurisë sime

Me një zemër të zjarrtë, një mendje të etur dhe një shpirt të etur, unë i vendos në këmbët e qenies Tënde gjithëpërfshirëse të gjitha lulet e dëshirave të mia shpirtërore dhe dashurisë hyjnore.

***

Do ta përshëndes çdo ditë duke menduar për Zotin dhe duke medituar mbi Të

Çdo yll që shkëlqen në qiell, çdo mendim i pastër, çdo vepër e mirë është një dritare përmes së cilës të shikoj ty, Zoti im.

Më lejo të dëgjoj zërin tënd, Zot, në shpellën e meditimit do të gjej lumturi të përjetshme qiellore

brenda vetes; atëherë paqja do të mbushë zemrën dhe qenien time si në qetësi ashtu edhe në aktivitet.

***

Theksoni qetësinë dhe paqen dhe dërgoni mendime dashurie dhe vullneti të mirë nëse dëshironi të jetoni në paqe dhe harmoni në këtë botë.

***

Shumica e njerëzve janë kopje të të tjerëve, duke imituar atë që thonë dhe bëjnë të tjerët. Një person duhet të jetë unik dhe të tregojë më të mirën e natyrës së tij unike.

***

Nëse je i dëshpëruar për të arritur lumturinë, gëzohu dhe mos e humb shpresën, sepse shpirti yt është një pasqyrim i Shpirtit të Madh gjithmonë të gëzuar dhe, në thelbin e tij, është burimi i lumturisë.

Nëse i mbyll sytë e fokusit tënd mendor, nuk do të jesh në gjendje ta shohësh diellin e ndritshëm të lumturisë në horizontin e jetës tënde. Por, pavarësisht sa fort i mbyll qepallat e mendjes sate, dielli i lumturisë do të përpiqet të depërtojë në dhomat e mbyllura të mendjes sate.

Hapni dritaret e qetësisë dhe do të shihni një shkëlqim të papritur lumturie brenda vetes, sepse rrezet e shpirtit të gëzuar mund të perceptohen nëse i ktheni mendimet tuaja nga brenda.

***

Meditimi pastron mjegullën kozmike kur vetëdija fillon të ngrihet në nivele dhe horizonte më të larta ekzistence.

Çdo shpikës drejtohet nga nevoja materiale; nevoja është nëna e shpikjes. Në mënyrë të ngjashme, të mençurit u bënë - nga nevoja - kërkues të zjarrtë shpirtërorë. Ata zbuluan se pa kënaqësi të brendshme, asnjë sasi fati të mirë të jashtëm nuk mund të sillte lumturi të qëndrueshme.

Një hënë e vetme shpërndan errësirën e natës. Po kështu, një shpirt i ndriçuar nga drita dhe dija e Zotit, një shpirt i rrënjosur në dashurinë hyjnore, shpërndan errësirën e shpirtrave të të tjerëve kudo që shkon, duke përhapur dritën e dashurisë, mirëkuptimit dhe paqes.

***

Për të pasur miq, duhet të tregojmë dashuri të sinqertë ndaj të tjerëve. Ata që hapin derën magnetike drejt miqësisë do të tërheqin shpirtra me vibrime të ngjashme [prirje dhe temperamente].

***

Lumturia qëndron në ruajtjen e qartësisë psikologjike përmes të gjitha sprovave dhe përvojave tokësore me natyrë të dyfishtë.

***

Kur zemra është me dikë, ajo tërheq drejt vetes të gjitha cilësitë e atij personi. Kushdo që mendon për njerëz të mirë, mirësia e tyre i transferohet atij, dhe kushdo që përqendrohet me dashuri në frymëzimin e njerëzve, frymëzimet i

vijnë atij, dhe kushdo që shoqërohet, qoftë edhe në mendime, me ata që kanë ndërgjegje të gjalla, moral fisnik dhe qëllime të ndershme, ndan fisnikërinë dhe moralin e tyre, sepse mendja tërheq si një magnet [dhe i ngjashmi tërheq të ngjashmin].

***

Kur një përmbytje dashurie të pafundme për Zotin pushton zemrën e shpirtit që dëshiron, fjalët nuk arrijnë ta përshkruajnë përvojën. Kjo dashuri është një sekret i shpirtit, një lidhje e thellë me Zotin, si një zjarr i shenjtë që përpin errësirën e vetes, duke i lejuar kërkuesit të perceptojë dritën e Zotit dhe të ndiejë afërsinë e Tij.

***

Një filxhan i vogël nuk mund ta përmbajë oqeanin brenda tij. Në mënyrë të ngjashme, vetëdija njerëzore, e kufizuar nga kufizimet fizike dhe mendore të perceptimit material, nuk mund ta përmbajë vetëdijen kozmike, pavarësisht se sa e fortë është dëshira. Megjithatë, përmes meditimit të thellë dhe të vazhdueshëm, vetëdija njerëzore mund të ngrihet dhe perceptimi i saj të zgjerohet deri në pikën e prekjes së vetëdijes kozmike.

***

Njëherë, një burrë në Nju Jork më afrohej [menjëherë pasi mbarova një nga leksionet e mia] dhe këmbënguli që të linte trupin e tij fizik dhe të udhëtonte në trupin e tij astral. I thashë: "Nuk besoj se po imagjinon se e ke atë aftësi". Por ai këmbënguli të më vinte në provë, kështu që unë pranova, duke thënë: "Shumë mirë, atëherë zbrit

poshtë me trupin tënd astral dhe më trego çfarë ka në restorant". Ai qëndroi i heshtur për një moment, pastaj tha: "Ka një piano të madh në cepin e djathtë". E dija që po e imagjinonte sepse frymëmarrja dhe pulsi i tij ishin normale, kështu që thashë: "Përkundrazi, mendoj se nëse do të shkoje atje, do të gjeje dy zonja të ulura rreth një tavoline". Ai e përqeshi sugjerimin tim, kështu që unë thashë: "Le të shkojmë së bashku në restorant tani". Kur mbërritëm, shkuam në cepin që përmendi, por nuk kishte piano; në vend të kësaj, gjetëm dy zonja të ulura rreth një tavoline. Më në fund, miku ynë e kuptoi se ishte mashtruar nga iluzionet e tij.

Besimi në Zot dhe harmonia e brendshme janë ndihma dhe mbështetja më e madhe për një person për të përballuar barrën e jetës.

***

Ne duhet ta dëgjojmë zërin e Zotit që jehon në mendime të shëndosha. Mendimet e mira janë si nxitje nga Zoti dhe shpirtrat engjëllorë për të na udhëhequr dhe ndihmuar. Edhe Satani përpiqet ta nënshtrojë njerëzimin përmes pështpëritjeve të tij satanike, të cilat manifestohen si mendime të liga, qëllime dashakeqe dhe motive të papastra që nuk duhen lejuar të pushtojnë sferën e mendimit dhe të ndotin hapësirën e vetëdijes.

***

Kur lutja e një kërkuesi buron nga thellësitë e zemrës së tij, fjalët e tij mbushen me dashuri për Zotin dhe të tjerët e ndiejnë ndikimin e saj shpirtëror dhe përjetojnë dashurinë hyjnore në

praninë e tij. Megjithatë, nëse atij kërkuesi i mungon forca, ata përreth tij mund ta vjedhin atë dashuri prej tij. Kjo ndodh kur ata fillojnë të lavdërojnë dhe admirojnë spiritualitetin e tij. Nëse ata konsumohen nga ndjenja se janë të mëdhenj sepse mund të frymëzojnë të tjerët, dobësia zvarritet, krenaria ua pushton zemrën dhe si rezultat ata humbasin dashurinë e tyre për Zotin.

***

Mendja njerëzore forcohet duke luftuar sëmundjet dhe duke kapërcyer vështirësitë. Çdo gjë që e dobëson mendjen është një armik, dhe çdo gjë që e forcon atë është një strehë paqeje. Përballuni ngjarjeve të jetës me guxim dhe forcë. Zoti më ka treguar se kjo jetë është një ëndërr kozmike. Kur vetëdija jonë shpirtërore zgjohet, ne i kujtojmë përvojat e jetës si një ëndërr kalimtare gëzimi dhe hidhërimi, dhe kuptojmë se jemi të pavdekshëm në Zot.

***

Njeriu i urtë Paramahansa i tha njërit prej dishepujve të tij:

Zgjero kufijtë e mbretërisë sate të dashurisë për të përfshirë gradualisht familjen tënde, fqinjët e tu, komunitetin tënd, vendin tënd, të gjitha vendet dhe të gjitha krijesat e gjalla. Ji një mik universal, zemra e të cilit është plot me dhembshuri dhe mirësi ndaj krijesave të Zotit dhe përhap dashuri kudo.

***

Ai që shqyrton zemrat nuk dëshiron asgjë prej nesh përveç zemrave tona

Zoti nuk duhet kërkuar për përfitim personal, por nga malli për Të, dëshira për Të dhe lutja ndaj Tij me dashuri të pastër, të palëkundur dhe të fokusuar.

Kur dashuria e një personi për Zotin është e barabartë me lidhjen e tij me trupin e tij të vdekshëm fizik, atëherë Zoti do të vijë tek ai.

Ai që nuk kap një perlë në një ose dy zhytje nuk duhet ta fajësojë detin, por metodën e tij të zhytjes dhe mungesën e thellësisë.

Kushdo që zhytet thellë në detin e vetëdijes do të gjejë perlën e pranisë hyjnore

***

Paqja është pija qiellore që derdhet nga brokat e qetësisë

Pas reve gri të zhgënjimeve dhe frustrimeve të përkohshme, rrezet e arritjeve shkëlqejnë gjithmonë fort.

***

Lumturia, suksesi dhe paqja mendore vijnë nga bërja e një përpjekjeje për t'u harmonizuar nëpërmjet meditimit dhe lutjes me vullnetin e Zotit, i cili është forca që thur pëlhurën e jetës në harmoni me forcat kozmike.

***

Motivimi në jetë duhet të jetë të bësh vepra të mira dhe të përhapësh një aureolë dashurie dhe paqeje.

***

Natyra juaj është e përjetshme, prandaj mos e ngarkoni veten me kufizime materiale dhe të kësaj bote. Transformoni çdo keqardhje për mundësitë e

humbura në optimizëm për arritje të reja që do t'ju sjellin kënaqësi dhe gëzim.

***

Thjeshtojeni jetën tuaj në mënyrë që të keni kohë të mjaftueshme për të shijuar kënaqësitë e vogla të jetës

***

Në çdo atom të këtij universi të mahnitshëm dhe të mrekullueshëm, Zoti kryen mrekulli pa pushim.

***

Zoti është drita që vazhdimisht shpërndan errësirën e injorancës. Ai është lumi i jetës që ushqen tokën e shpirtrave tanë.

***

Mendimi harmonik prodhon harmoni dhe harmoni në këtë botë e cila duket se është plot me të gjitha llojet e disonancës dhe mosmarrëveshjes.

***

Impulsi për të kryer vepra fisnike dhe të bukura brenda kapacitetit tonë është forca krijuese pas çdo arritjeje të vlefshme. Ne përpiqemi për përsosmëri sepse shpirtrat tanë dëshirojnë të rilidhen me natyrën e tyre shpirtërore dhe unitetin thelbësor me burimin e tyre hyjnor.

***

Jemi këtu sot dhe nesër do të ikim, thjesht hije në një ëndërr kozmike. Por pas jorealitetit të këtyre imazheve kalimtare qëndron e vërteta e përjetshme e shpirtit.

***

Njerëzit e mençur nuk duan që t’u ofroni bindje, por nëse vullnetarisht pranoni udhëzimet e tyre, ata me siguri do t’ju tregojnë të vërtetën dhe atë që është më e mira për ju, me ndershmëri dhe paanshmëri të plotë.

***

Ji një pemë e gjallë që rritet dhe lëshon trungje e degë të reja. Ata me zemra të forta thonë:

"Ka rreze dielli në jetën tonë, dhe ne kemi mundësi për të punuar dhe për të çliruar shpresat dhe degët e arritjeve"

***

Nuk ka asgjë më të madhe se ndershmëria dhe sinqeriteti në marrëdhëniet me të tjerët

***

Bëj më të mirën tënde, pastaj pusho dhe relaksohu dhe lëri gjërat të marrin rrjedhën e tyre natyrale në vend që të përpiqesh t'i ndryshosh me forcë.

***

Mjeshtri Paramahansa tha, duke inkurajuar një nga dishepujt e tij:

Nëse lutjet tuaja arrijnë te Zoti, nuk ka rëndësi nëse mëkatet tuaja janë më të thella se oqeani i errësirës dhe më të larta se Himalajet; Zoti do t'i falë dhe do t'i fshijë sikur të mos kishin ndodhur kurrë, për sa kohë që jeni të vendosur të mos i përsërisni. Mund të zhyteni për një kohë nën shtresat e errësirës, por jeni një shkëndijë zjarri hyjnor - një flakë nga pishtari i përjetshëm, i përjetshëm që nuk zbehet ose shuhet kurrë. Mund ta errësoni flakën, por nuk mund ta shuani atë.

***

Përdorimi i vullnetit në mënyrë të vazhdueshme, të qetë dhe të fortë do t'i vërë në lëvizje forcat kozmike dhe do të sjellë një përgjigje nga Zoti i Universeve.

***

Shumë njerëz nuk besojnë se është e nevojshme të analizohet natyra e dashurisë. Ata e përcaktojnë atë si ndjenjën që kanë për të afërmit, miqtë dhe të tjerët ndaj të cilëve ndiejnë një tërheqje të fortë. Por dashuria është shumë më tepër se kaq. E vetmja mënyrë që mund t'jua përshkruaj dashurinë e vërtetë është duke përshkruar efektin që ka në shpirt. Ndjenja edhe e një shkëndije të vogël dashurie hyjnore e mbush një person me një gëzim kaq të madh sa është e vështirë ta përmbash. Kënaqësia që sjell dashuria nuk qëndron në ndjenjën e vetë dashurisë, por në gëzimin që sjell. Dashuria e vërtetë na jep lumturi përtej çdo përshkrimi.

***

Forca jetësore e trupit duhet të ruhet nëpërmjet një diete të ekuilibruar, optimizmit dhe buzëqeshjes. Ata që gjejnë gëzim brenda vetes zbulojnë se trupat e tyre janë të ngarkuar me një rrymë elektrike që buron nga energjia jetësore, e lidhur ngushtë me vullnetin hyjnor dhe mendjen universale. Buzëqeshja është jashtëzakonisht e dobishme për shëndetin. Ajo tërheq vibracione pozitive, hap horizonte optimizmi dhe sjell paqe të brendshme dhe rehati psikologjike.

***

E gjithë bota e ka harruar kuptimin e vërtetë të fjalës "dashuri" dhe, për fat të keq, është keqkuptuar dhe keqpërdorur. Ashtu si vaji gjendet në çdo pjesë të ullirit, edhe dashuria përshkon të gjithë krijimin. Por përkufizimi i dashurisë është tepër i vështirë, ashtu si përpjekja për të përshkruar shijen dhe aromën e një portokalli. Duhet ta shijosh vetë një portokall për ta kuptuar vërtet aromën e tij, dhe e njëjta gjë vlen edhe për dashurinë.

Të gjithë e kanë përjetuar dashurinë në një farë forme brenda zemrës së tyre dhe për këtë arsye kanë njëfarë kuptimi për natyrën e saj, por nuk dinë si ta kultivojnë, ta pastrojnë dhe ta zgjerojnë atë në dashuri hyjnore. Një shkëndijë dashurie hyjnore ekziston në shumicën e zemrave që në moshë të re, por shpesh humbet sepse njerëzit nuk dinë si ta ushqejnë dhe ta zhvillojnë atë.

***

Jeta është një shkollë përvojash dhe të gjitha tregojnë në një drejtim: Zotin

***

Skenat në ndryshim të jetës errësojnë jetën reale. Pas imazheve lëvizëse të gjërave të dukshme joreale qëndron jeta e vërtetë kozmike e fshehur nga pamja.

***

Problemet dhe vështirësitë lindin nga mungesa e vetëdijes së një personi për veprimet e tij të kaluara, të kryera në një kohë dhe vend të caktuar. Vuajtja e tij aktuale buron nga mendimet

dhe veprat që ai ka shqiptuar, të cilat kanë zënë rrënjë në tokën e vetëdijes së tij, duke u rritur në një bimë dhe duke dhënë fryte që pasqyrojnë vetë karakteristikat e atyre mendimeve dhe veprimeve.

Sprovat dhe vështirësitë nuk vijnë për ta thyer një person dhe për ta paralizuar vullnetin e tij, por përkundrazi për ta bërë atë ta vlerësojë Zotin ashtu siç duhet të vlerësohet dhe të respektojë ligjet e Tij përmes të cilave ai mund të arrijë lumturinë e vërtetë.

***

Mësuesi Paramahansa u tha një grupi dishepujsh:

Praktikoni artin e të jetuarit në këtë botë pa humbur paqen tuaj të brendshme dhe ecni në rrugën e ekuilibrit për të arritur kopshtin mahnitës dhe të mrekullueshëm të vetëdijes.

***

Në përulësi gjejmë një luginë ëndrrash të mbushur me lulet aromatike dhe të çelura të vetëdijes.

***

Bukuria e Zotit është e pakufishme. Është mirë të shijosh trëndafilat dhe lulet, por më e madhe se shijimi i bukurisë së tyre është të shohësh fytyrën e Zotit pas pastërtisë dhe bukurisë së tyre. Kënaqësia që rrjedh nga muzika, dashuria për vetë muzikën, nuk mund të krahasohet me zërin krijues të Zotit që rrjedh përmes melodive të saj.

***

Shpirtrat paqedashës mbledhin ujërat e mençurisë që rrjedhin nga burimet njerëzore dhe hyjnore

Zot, unë e di se Ti i dëgjon fjalët e heshtura të shpirtit tim dhe lutjet e zemrës sime ndaj Teje

***

Le të përpiqemi gjithmonë ta zbukurojmë jetën tonë në çdo mënyrë duke përqafuar dashurinë, ndershmërinë dhe sinqeritetin, dhe duke u shikuar çdo ditë në pasqyrën e vetë-reflektimit dhe duke eksploruar thellësitë e shpirtit.

***

Injoranca [ndaj zakoneve bezdisëse] është si kruajtja ose kruarja. Sa më shumë që i nënshtrohesh dëshirës së lëkurës për të kruar për të hequr qafe ndjesinë bezdisëse, aq më shumë rritet dëshira për të kruar, dhe sa më shumë ta injorosh atë ndjenjë dhe të mos i nënshtrohesh, aq më pak të shqetëson.

***

Nuk duhet të shkelësh të drejtat e të tjerëve, as t'i privosh ata nga toka, paqja, dashuria, dinjiteti ose ndonjë nga pasuritë e tyre materiale ose të paprekshme. Nëse nuk ndjen dëshirën për të marrë atë që nuk është e jotja, ajo që ke nevojë ose dëshiron do të të vijë. Vjedhja buron së pari në mendje kur një person fillon t'i ketë zili të tjerët. Farat e dëshirës keqdashëse duhet të çrrënjosen nga mendja.

***

Me agimin e dëshirave shpirtërore, njeriu zgjedh daltën e mençurisë për ta formësuar bukur jetën e tij.

***

Kur shikojmë gjithçka të bukur në natyrë, përjetojmë një ndjenjë butësie dhe dhembshurie brenda nesh.

***

Çdo hap i rëndësishëm në jetë meriton të mendohet me kujdes dhe gjatë, si dhe të shqyrtohet në zjarrin e përvojave të përditshme në rrethana të ndryshme.

***

Ata që janë të vetëmjaftueshëm janë ata që jetojnë drejt. Lumturia vjen vetëm nga mendimi i pastër dhe veprimi i drejtë. Nëse je i lumtur tani, do të jesh i lumtur edhe në të ardhmen, si këtu ashtu edhe në botën tjetër. Duhet të grumbullojmë fat të mirë duke mbledhur frytet e mençurisë ndërsa dielli i mundësive shkëlqen. Me fjalë të tjera, duhet t'i shfrytëzojmë mundësitë para se të jetë tepër vonë.

***

Ecni në shtigjet e jetës me vendosmëri dhe qetësi, duke e ditur se fuqia e pafundme krijuese është me ju, duke ju shoqëruar dhe mbështetur.

***

Secili ka nevojë për një periudhë vetmie dhe pushimi për t'u përballur me presionet në rritje të jetës, dhe individët duhet të respektojnë pavarësinë e njëri-tjetrit.

Pas çdo hijeje të jetës qëndron drita më e madhe e Zotit

***

Mbahu fort pas timonit të besimit dhe mos u frikëso nga rrethanat e jashtme të pafavorshme që godasin anijen e jetës tënde. Beso se "pamundësitë" që shpreson të arrish, do t'i arrish me ndihmën e Zotit, nëpërmjet forcës së besimit që i reziston të gjitha sfidave.

***

Kur mund të arrish harmoninë me veten, atëherë mund të jesh në harmoni me të gjithë të tjerët

***

Kjo botë nuk është shtëpia jonë; shtëpia jonë është në anën tjetër, në vetëdijen kozmike të Zotit.

***

A ka gjë më emocionuese sesa të jetosh një jetë të frytshme, të mbushur me harmoni, dashuri dhe dhënie?

***

Thith ajrin e pastër të ideve jetësore të të tjerëve dhe përfito nga perspektivat e tyre të ndritshme dhe pozitive.

***

Zemra ime mbushet plot gëzim kur shoh një grusht besimtarësh të sinqertë që dëshirojnë dashurinë e Zotit. Ne erdhëm në këtë botë vetëm për të korrur frytet e dashurisë për Zotin dhe të shërbimit ndaj Tij me besnikëri dhe përulësi.

***

Jeto vetëm në të tashmen, jo në të ardhmen. Bëj më të mirën tënde sot dhe mos shiko drejt së nesërmes.

***

Në shpellën e heshtjes së brendshme do të gjesh burimin e mençurisë

***

Në ballë, midis vetullave, shtrihet porta për në qiell. Kjo qendër në tru [vendndodhja e syrit shpirtëror ose vetëdijes shpirtërore] është boshti i vullnetit. Kur e përqendroni fuqinë tuaj mendore në këtë qendër dhe e nxitni butësisht vullnetin tuaj, ajo që dëshironi do të arrihet (Shpesh vërejmë se një person që përpiqet të kujtojë diçka në mënyrë të pavetëdijshme prek këtë pikë në ballin e tij).

Prandaj, nuk duhet ta përdorim vullnetin tonë për qëllime të këqija. Dëshira e qëllimshme për t'u dëmtuar të tjerët është një keqpërdorim i rëndë i fuqive që Zoti na ka dhënë. Nëse e shihni se vullneti juaj ju çon në rrugë të gabuar, ndaloni, sepse të vazhdosh në atë drejtim nuk është vetëm një humbje energjie shpirtërore, por gjithashtu do t'ju bëjë të humbisni atë fuqi, duke ju bërë të paaftë ta përdorni atë as për mirë.

Ne njerëzit jemi të pajisur me aftësinë për vetëkontroll. Edhe pse nuk jemi plotësisht të lirë, ne e kemi çelësin e lirisë. Megjithatë, shumë njerëz jetojnë kuturu, duke mos arritur të përdorin inteligjencën dhe vullnetin e lirë të dhënë nga Perëndia për të arritur vetëkontrollin.

***

Tigri drejtohet nga instinkti për të vrarë dhe nuk ka zgjedhje në këtë çështje. Por njerëzit kanë vullnet dhe inteligjencë të lirë, duke i mundësuar ata të përmirësojnë vazhdimisht situatën e tyre dhe të rrisin standardet e tyre në vend që të mbeten robër të instinkteve dhe zakoneve të dëmshme.

***

Njëherë po udhëtoja me tren dhe moti ishte jashtëzakonisht i nxehtë, dhe ajri ndihej sikur po vinte nga një furrë. Të gjithë përreth meje vuanin nga nxehtësia e madhe, por unë po buzëqeshja nga brenda sepse mendja ime ishte shkëputur nga ideja e nxehtësisë, pasi e kisha bindur veten se e njëjta energji elektrike që krijon nxehtësi në furrë krijon akull në frigorifer dhe në atë moment ndjeva sikur një shtresë akulli kishte mbështjellë trupin tim.

***

Kur u dërgoj valë dashurie dhe urimesh të mira të tjerëve, po hap një portë që dashuria hyjnore të vijë tek unë.

***

Mundohu të heqësh qafe gjërat bezdisëse në jetën tënde, ose toleroji ato nëse është e nevojshme, pa i lejuar ato të të shqetësojnë psikologjikisht.

Nëse një person mund të jetë i pastër, nuk ka nevojë që ai të mbetet i ndotur

Dikush mund të jetë po aq i lidhur me jetesën në një vilë sa është i lidhur me jetesën në një pallat

Faktori më i rëndësishëm në arritjen e suksesit shpirtëror është të bësh një përpjekje

***

Njerëzit e kësaj bote kërkojnë dhuratat e Zotit, por të mençurit kërkojnë vetë Dhuruesin

***

Natën, tërhiqem plotësisht nga kërkesat e botës dhe shkëputem plotësisht prej saj, i vetëm me vullnetin tim i drejtoj mendimet e mia, duke i drejtuar ato përgjatë shtigjeve të dëshiruara derisa të arrij në vendimin e duhur dhe si ta zbatoj atë. Pastaj, e motivoj vullnetin tim për të ndërmarrë veprimin e duhur dhe, me ndihmën e Zotit, arrij sukses. Në këtë mënyrë, e kam përdorur vullnetin tim në mënyrë efektive shumë herë, por kjo është e mundur vetëm me përdorim të vazhdueshëm dhe të qëndrueshëm të tij.

***

Imazhi i maleve të pikturuar në horizontin blu, mekanizmi i mrekullueshëm i trupit të njeriut, trëndafilat dhe qilimi i gjelbër prej mëndafshi, fisnikëria e shpirtrave, madhështia e mendjeve dhe thellësia e dashurisë, të gjitha këto na kujtojnë Zotin e bukur dhe burimin e gjithë fisnikërisë dhe fisnikërisë.

Nëse një person nuk punon për të zhvilluar natyrën e tij në një mënyrë të ekuilibruar - mendërisht, materialisht dhe shpirtërisht - ai nuk do të shijojë lumturinë e vërtetë. Depërtimi shpirtëror na frymëzon drejt mençurisë dhe është e pamatur të lejojmë egon të dominojë mençurinë, gjykimin e shëndoshë dhe aftësinë dalluese;

përkundrazi, vendimi përfundimtar duhet të merret nga depërtimi dhe ndërgjegjja.

***

Nëse e mbush zemrën tënde me dashuri dhe dëshirë për një ide rreth Zotit dhe e ruan atë thellë brenda teje, atëherë Zoti i Universit do të vijë tek ty dhe do ta pranojë atë ide prej teje, sepse dëshira hyjnore prek zemrën e Zotit.

***

Kur je i sigurt në Zot, mund të shijosh gjithçka pa u lidhur. Prandaj, është me rëndësi të madhe të bësh një përpjekje për ta njohur Zotin, përndryshe jeta mund të të zhgënjejë dhe të të shkatërrojë shpresat në një mënyrë të tmerrshme.

***

Koha jonë do të kalojë dhe ajo që shohim tani do të zbehet dhe do të zhduket një ditë. Ndryshimi është i mirë për sa kohë që nuk e lejon të të dëmtojë, dhe kur dhemb, shërben si një paralajmërim për të hequr dorë nga dëshirat që do të të shkaktojnë vuajtje nëse nuk mund t'i përmbushësh ato.

***

Çdo gjë në univers është e ndërlidhur dhe e lidhur ngushtë me njëra-tjetrën. Nëpërmjet përdorimit të duhur të intelektit njerëzor që na është dhuruar nga Zoti, ne e kuptojmë se e gjithë jeta është e lidhur me Mendjen Supreme.

***

I gjithë krijimi fizik që mahnit mendjen njerëzore jep vetëm aludime emocionuese të mrekullive të mahnitshme të universit.

***

Asnjë detyrë nuk duhet të ndërmerret me një mendje të hutuar dhe të trazuar, si një pendë në erë. Përkundrazi, të gjitha detyrat duhet të kryhen me paqe të brendshme dhe të jashtme, me qetësi dhe vetëkontroll, me inteligjencë dhe përqendrim të madh.

***

Nëse i kushtoni pak kohë çdo ditë reflektimit të thellë mbi Zotin dhe lutjes ndaj Tij, do të merrni në këmbim ngushëllim të madh dhe lumturi të vërtetë.

***

Çdo ditë duhet të jetë një ditë falënderimi për dhuratat e jetës: rrezet e diellit, uji, frutat dhe perimet e shijshme, të cilat janë dhurata indirekte nga dhënësi më i madh: Zoti.

***

Unë jam mbret mbi veten time, jo mbret i pasurive, nuk zotëroj asgjë, megjithatë unë sundoj mbretërinë e paqes sime dhe jam kurorëzuar në fronin e kënaqësisë së përjetshme.

***

Kur je i qetë, ndjen një botë lumturie që pulson brenda teje

***

Dashuria njerëzore është e pakuptimtë nëse nuk është e rrënjosur në dashurinë e pakushtëzuar të Zotit. Një i ri dhe një e re mund të bien në dashuri, por pas një kohe, mosmarrëveshja dhe urrejtja e zëvendësojnë atë. Dashuria njerëzore

është e papërsosur, ndërsa dashuria hyjnore është e përsosur dhe e përjetshme.

***

E vetmja mënyrë për të përjetuar dashurinë hyjnore është të bësh gjithçka për t'i pëlqyer Perëndisë dhe do të zbulosh se Perëndia vjen tek ty në mënyra që nuk i pret, dhe gëzimi i Tij do të të pushtojë dhe drita e Tij do të shkëlqejë mbi ty.

Dëshira ime është të ngre tempuj për Zotin në shpirtrat e njerëzve dhe të shoh buzëqeshjen e Tij të bekuar duke shkëlqyer në fytyrat e tyre. Arritja më e madhe në jetë është që një person t'i kushtojë një tempull Zotit në shpirtin e tij, dhe kjo është lehtësisht e arritshme.

***

Shumë njerëz vijnë tek unë për të folur për shqetësimet e tyre, dhe unë u kërkoj atyre të qetësohen, të reflektojnë dhe të mos marrin në konsideratë zgjidhje të tjera derisa të ndiejnë paqe dhe qetësi shpirtërore. Kur mendja është e qetë dhe besimi në Zot është i fortë, zgjidhjet për problemet do të shfaqen në mënyrë të pashmangshme. Injorimi i problemeve nuk garanton zhdukjen e tyre, dhe as shqetësimi për to nuk jep rezultate pozitive. Meditoni derisa të ndiheni të qetë, pastaj mendoni për problemin tuaj dhe lutuni me zjarr Zotit për ndihmën e Tij. Përqendrohuni te problemi dhe do të gjeni një zgjidhje pa shqetësime ose përpjekje të lodhshme.

***

O Zot, luaj melodité e Tua të pavdekshme në flautin e jetës sime, që të bekohem nga dridhjet e melodive të Tua të shenjta.

***

Është shumë e rëndësishme të kontrolloni emocionet për lumturi dhe qetësi mendore, kështu që askush nuk do të jetë në gjendje t'ju bezdisë ose të zgjojë zili tek ju, dhe ju do të qëndroni të palëkundur dhe krenarë thellë në shpirt, dhe askush nuk do të jetë në gjendje t'ju sfidojë ose të prishë qetësinë tuaj.

***

Përulësia është mënyra më e sigurt për të marrë shiun e mëshirës hyjnore

***

Ndonjëherë njerëzit mendojnë se Zoti është larg tyre, në një vend të largët në univers, dhe për këtë arsye nuk e thërrasin Atë. Por Ai është më afër se i afërt dhe më i dashur se një i dashur për ata që mendojnë për Të dhe e konsiderojnë Atë afër tyre.

shpirtëror

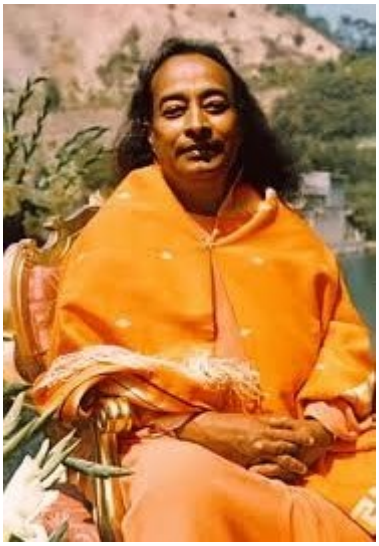

Shpirti duhet të zgjohet

Nga gjumi i dobësisë dhe prangat e frustrimit

Dhe emanimi i saj në mbretërinë e mençurisë, dritës dhe paqes

Ka disa mënyra për ta bërë këtë

Midis tyre është vetëkontrolli

Ushqyerja e duhur

Guxim dhe vendosmëri ndaj parimeve

Një gjendje psikologjike e qëndrueshme

Dhe guxim në përballimin e sfidave

Dhe për të çliruar vetëdijen nga shpërqendrimet shqisore

Përqendrimi intelektual te gjërat pozitive

Ai refuzoi të mposhtej në vështirësitë e jetës

Sepse pranimi i humbjes dobëson vendosmërinë

Aktivizimi i fuqive të pakufizuara shpirtërore

Të cilën Krijuesi ia dhuroi njerëzimit

Dhe duke soditur Zotin derisa të prekësh praninë e Tij

Treguesit më të saktë të ekzistencës së Zotit

Është gëzimi që rritet gjatë soditjes së saj

Kur mendja është e lirë

Nga paragjykimet, paragjykimet dhe padrejtësitë

Dhe kur mendjengushtësia zhduket

Kur empatizojmë me të tjerët

Ne mendojmë se vendet e adhurimit, në të gjithë diversitetin e tyre

Ato janë shtëpitë e Zotit

Kur e kuptojmë se jeta është një luftë dhe një detyrë që duhet kryer

Dhe në të njëjtën kohë, një ëndërr e shkurtër

Kur mendojmë për Zotin me dashuri

Ne punojmë për t'i bërë të tjerët të lumtur

Me fjalë të mira dhe shërbim të palodhur

Atëherë do të kuptojmë se Zoti është me ne

Dhe ne jemi në kontakt të ngushtë me të

Rutina Kozmike: Midis Fuqisë dhe Inteligjencës
Disa njerëz nuk e kuptojnë
Ka një ndryshim midis forcës dhe inteligjencës
Elektriciteti është energji
Por nëse nuk vendoset në një llambë
Nuk do të lëshojë dritën që mund të përdorim
Është inteligjenca që vendos energji elektrike
në llambën e dritës

Jo të gjitha forcat e natyrës mund të
Të funksionojë në mënyrë të kënaqshme më vete
Pa inteligjencë për t'i udhëhequr dhe koordinuar ata
Kështu shohim se fabrika e inteligjencës kozmike
Funksionon në mënyrë të koordinuar
Avulli ka fuqinë për të lëvizur gjërat
Zjarri e shndërron ujin në avull
Këto janë vetëm dy forca
Nga forcat e natyrës
Por në gjendjen e tyre natyrore, të pazbutur
Ato nuk sjellin asnjë përfitim të rëndësishëm
Por kur ato përdoren me zgjuarsi
Dhe udhëzojini ata siç duhet
Ata i ofrojnë një shërbim të madh njerëzimit
Nga kjo nxjerrim përfundimin
se Toka dhe i gjithë universi
Ata i nënshtrohen një rutine të rreptë
Që e bën të mundur jetën njerëzore
Kjo rutinë kozmike
"Ose "ritmi i trupave qiellorë
Është produkt i një mendjeje supreme hyjnore
Universi nuk do të ekzistonte pa Të
Dhe mendja e kufizuar njerëzore nuk ka fuqi
Të jesh i vetëdijshëm për sekretet dhe misteret e saj
Thirrje
O Dritë Hyjnore
!Atomet depërtuese të materies
Ti je i fshehur dhe i padukshëm

Shqisat nuk mund t'ju perceptojnë
Qoftë në rrezet e diellit
e artë e ngrohtë
Ose në litarët e ftohtë të argjendtë të hënës
Llambat qiellore zbulojnë natyrën
Por nuk të tregon
Bota e dukshme e materies
Për shkak të dritave të forta
Është thjesht errësirë për sytë e mi
Stërvite zgjuarsinë time për të perceptuar
shkëlqimin tënd të fshehur
I manifestuar në të gjithë krijimin
Në rajonin cerebral
Truri i njeriut, përfshirë
Nga topografia dhe palosjet
Përmban kanale arteriale
Dhe lumenj të errët të enëve të gjakut
Është një version miniaturë i një vendi të
madh
?A është kjo një zonë ekstravagante
?A nuk ka ndonjë banor hyjnor
?A mund të ketë një poezi pa një poet
?Apo një orë pa një prodhues
?Apo një trëndafil pa një dizajner
Jo absolutisht jo
Në mënyrë të ngjashme, rajoni cerebral
Bukuri e fshehur
U krijua me anë të
Inteligjencë e mahnitshme dhe e
jashtëzakonshme
Pyes veten se kush banon në këtë sallë
madhështore

Me muret e saj të ndërtuara nga
indet e kockave ngjitëse
Dhe përbërësit e saj të mrekullueshëm
?Cila sfidon imitimin
Sepse poshtë kafkës ndodhet një zonë
Ai është plot me miliarda qeliza
I gjallë dhe inteligjent
Dhe i zënë gjatë gjithë kohës
Me aktivitete jashtëzakonisht të lodhshme dhe komplekse
grimca të vogla të trurit
Punon pa ndërprerje
Me funksione të ndryshme
Përgatitja e banketeve
Ekzaminime mikroskopike
Mirëseardhja e mysafirëve të ardhshëm
Përmes dyerve të shqisave
Ekziston diçka e ngjashme me blerjen dhe shitjen
Operacione të vazhdueshme
Nga thithja dhe kullimi
Dhe si anije të vogla
Qelizat e gjakut lëvizin
Në mes të kanaleve arteriale
I mbushur me furnizime jetësore
Lloje dhe varietete të ndryshme
I frymëzuar nga Krijuesi i Mirësisë
Krenaria shkakton verbëri shpirtërore
Sepse e nxjerr nga shpirti
Vizioni i një hapësire të gjerë
Ai që banon në shpirtra të mëdhenj
Njerëzit e mëdhenj e kuptojnë

Fuqitë e tyre janë të huazuara
Nga Zoti i Plotfuqishëm
Ai që i do të përulurit
Dhe Ai ua shton atyre diturinë, udhëzimin dhe forcën
Nëse personi
biznesmen i suksesshëm
Ose një politikan i zgjuar
Apo një diktator tiranik
ose një reformator i madh
Fuqia e tij nuk është asgjë
Krahasuar me fuqinë e pafundme të Zotit
Përulësia është dera e hapur
Nga e cila rrjedh bollëku i mëshirës
Dashuri dhe siguri
Për shpirtrat e mirë
Dashnor i së mirës
Dhe i ndjeshëm ndaj dritave
Dhe bekime nga qielli
Ashtu siç errësira nuk mund të qëndrojë
Kudo që shkëlqen drita
Kështu duhet të zhduket errësira e sëmundjes
Kur drita e Zotit shkëlqen në qelizat e trupit
Pak janë ata që e kuptojnë këtë fakt
Kur njerëzit ndiejnë një dëshirë të fortë për t'u shëruar
Ata luten me zemra të trazuara
Ose me një ndjenjë dëshpërimi
Duke menduar se Zoti nuk do t'i dëgjojë lutjet e tyre
Ose luten, por nuk presin

Që të dinë nëse lutjet e tyre kanë arritur te Zoti
Ashtu siç është e pamundur të dëgjosh
Me muzikën që transmetohet në valët e radios
Përdorimi i një marrësi të dëmtuar
Kështu, dridhjet nuk mund të zbulohen
Shëndet, forcë dhe mençuri që vijnë nga Zoti
Me një psikikë që nuk funksionon për shkak të frikës dhe shqetësimeve
Të gjitha format e ankthit, dyshimit dhe pasigurisë
Le të të kujtojmë dhe të të falënderojmë, Zot
Në varfëri dhe prosperitet
Në sëmundje dhe shërim
Në errësirë dhe dritë
Në të gjitha rrethanat
Le të kujtojmë me mirënjohje ditët e mirëqenies
Që na e ke dhuruar
Na ndihmo të hapim sytë e besimit
Le ta shohim dritën tënde të bekuar
Shëruesi i të gjitha sëmundjeve dhe problemeve
Ata do të shijojnë përsëri gëzimin e brendshëm
Ligji i lëvizjes bazohet në ligjin e shkakut dhe pasojës, ose veprimit dhe reagimit
Personi i lindur i mirë në këtë jetë ishte i tillë në një mishërim të mëparshëm {për shkak të asaj që kanë bërë duart e tyre} Dhe nëse përpiqen të bëjnë mirë, peshorja e së mirës do të anojë gjithnjë

e më shumë në favorin e tyre - "Atij që ka, do t'i jepet më shumë dhe do të ketë me bollëk".

Ata që zotërojnë vetëm disa cilësi të mira mund të humbasin edhe ato pak, sepse "ajo që nuk është, do t'u merret", për shkak të pirjeve të fuqishme të liga që i sulmojnë dhe i mposhtin.

Një person i pirur drejt së keqes duhet ta ketë pasur atë tendencë të keqe në një jetë të mëparshme, dhe këto pirje të liga mund t'i intensifikojnë dhe t'i kontrollojnë ato. Ata që kanë disa pirje të këqija ishin të tillë më parë, dhe nëse e mira i tejkalon të këqijat, atëherë cilësitë e virtytshme do t'i dëbojnë pirjet e këqija nga shpirtrat e tyre.

Ky është funksionimi natyror i ligjit të shkakut dhe pasojës (karmës). Megjithatë, nuk duhet të ndihet i pafuqishëm dhe i bllokuar nëse ndodh të ketë zakone të padëshirueshme nga të cilat dëshiron të heqë qafe. Tani është momenti i përshtatshëm për t'i mposhtur ato zakone duke kultivuar vendosmërinë e së kaluarës dhe mendimin e shëndoshë.

Një person mund të çlirohet nga kthetrat e zakoneve të këqija dhe të krijojë zakone të mira në mendime dhe vepra, të cilat do t'i sjellin rezultatet e dëshiruara.

Pavarësisht se sa thellë të rrënjosura mund të jenë zakonet e këqija tek një person, ai duhet të kujtojë se ai vetë i krijoi ato zakone përmes përsëritjes së mendimeve dhe veprimeve specifike dhe se mund t'i zëvendësojë ato zakone të këqija

me të mira përmes të menduarit pozitiv dhe konstruktiv.

Mendimet e mira dhe të këqija janë gjendje të kundërta të vetëdijes njerëzore. Natyrisht, është më mirë të shohësh ëndrra të këndshme sesa të vuash nga makthe të tmerrshme. Vetëdija është fleksibile dhe e ndjeshme; ajo mund të marrë gjendjen që dëshiron ose të ëndërrojë ëndrrat që i pëlqejnë.

Por problemi me njerëzit është se ata lejojnë që sfera e tyre e vetëdijes - me vullnetin dhe zgjedhjen e tyre të lirë - të qeveriset nga tendenca devijante dhe orientime të gabuara të lindura nga zakonet e së kaluarës. Kështu, fuqitë e tyre të dallimit mbeten të arratisur dhe të lëna në baltë, ashtu si edhe kujdestaria metafizike e ngulitur pas fortesave të dallimit dhe perceptimit.

Kur ata të dehur nga zakonet e dëmshme shijojnë dhimbjen e hidhur të një jete të panatyrshme, ata do të drejtohen nga drita e të kuptuarit dhe e jetesës së drejtë në kërkim të shpëtimit, pavarësisht se sa të rrënjosura dhe të thella mund të jenë zakonet e tyre të këqija.

Pastaj, nëse punojnë për zhvillimin dhe kultivimin e zakoneve të mira përmes praktikimit të mënyrave harmonike të jetesës, ata do të rizbulojnë gëzimin e brendshëm dhe do të shijojnë paqen si një rezultat natyror i vetëkontrollit dhe kultivimit të zakoneve të mira.

Miqësi e vërtetë
Shkëmbim pozitiv do të thotë

angazhim emocional
Do të thotë t’i bësh miqtë të ndihen më mirë
Në kohë të vështira
Dhe duke simpatizuar me ta
Në hidhërimet dhe mundimet e tyre
Dhe duke i këshilluar ata
Në rrethana kritike
dhe ndihmë financiare
Në kohë nevoje të vërtetë
Kur një person është i sinqertë me veten e tij
dhe një mik besnik për të tjerët
Ai do të bëhet i/e kualifikuar/e
Të shijosh nektarin e miqësisë hyjnore
Kur të tjerët e ndiejnë dashurinë tonë
Ajo dashuri do të zgjerohet për t'u bërë
dashuri gjithëpërfshirëse
Ajo rrjedh në çdo zemër
Në harmoni me pulsin e bekuar të jetës
Dështimi për të përcjellë ndjenja miqësore
Kjo do të thotë të injorosh ligjin e vetë-
.zgjerimit
Përmes të cilave zgjerohen perceptimet e
shpirtit
Të prekësh praninë hyjnore
Kur krijojmë besim
Në zemrat e të tjerëve që pranojnë
Dhe ne jemi në gjendje të zgjerojmë kufijtë e
dashurisë sonë
Për të përfshirë segmente më të gjera të
popullsisë
Atëherë do të jemi në gjendje të zgjerojmë
fushën e vetëdijes sonë

Dhe nisja e saj drejt pragut të vetëdijes kozmike

Dy gjëra që të gjithë i dëshirojnë pa përjashtim Njerëzit ndryshojnë nga njëri-tjetri në përbërjen e tyre psikologjike dhe emocionale, në rolet që luajnë në jetë, në punën që bëjnë dhe në dëshirat që ngjallin brenda tyre. Por, poshtë të gjitha këtyre ndryshimeve fshihen dy gjëra që të gjithë njerëzit - pa përjashtim - i dëshirojnë dhe madje ndiejnë nevojë për to.

Këto dy gjëra janë liria nga të gjitha format e vuajtjes dhe mungesës, dhe arritja e lumturisë së qëndrueshme pa kushte; ose kënaqësia e plotë që përfshin paqen, dashurinë, mençurinë dhe gëzimin.

Njerëzit nuk do të gjejnë paqe derisa të arrijnë atë kënaqësi që zemrat e tyre dëshirojnë dhe për të cilën përpiqen me të gjitha mjetet dhe metodat. Kjo është një pikë kyçe në kuptimin e gjendjes njerëzore.

Fatkeqësisht, njerëzit kërkojnë kënaqësi në vendet e gabuara dhe nuk arrijnë ta gjejnë atë.

Ata e kërkojnë atë në botë dhe në gjërat e kësaj bote, në pasuri dhe rrethana të jashtme, dhe në marrëdhënie që nuk bazohen në mirëkuptim të shëndoshë dhe themele të forta.

Si pasojë, është e pamundur që një person të arrijë lumturi të pastër nga çdo rrethanë ose nga çdo person në këtë botë, duke pasur parasysh vetë natyrën e krijimit.

Krijimi bazohet në parimin e dualitetit. Për shembull, nuk mund të kesh një imazh vetëm në një ngjyrë; ke nevojë për kontrast ose ndryshim.

Në mënyrë të ngjashme, është e pamundur që dualitetet të mungojnë në këtë botë.

Duke pasur parasysh dëshirat njerëzore, secili prej nesh dëshiron vetëm gjëra të mira - gjëra të këndshme, të bukura dhe pozitive - pa pasur nevojë të merret me shpërdorim, bezdi dhe gjëra të tjera të pakëndshme. Por kjo është e pamundur.

Në këtë botë dualiteti, nuk ka kënaqësi pa dhimbje, nuk ka dritë pa errësirë, nuk ka të mirë pa të keqen, nuk ka jetë pa vdekje. Njëra anë e një monedhe nuk mund të merret pa tjetrën. Ajo që dëshirojmë thellë brenda nesh nuk mund të gjendet në asgjë që bota mund të ofrojë.

Zgjedhja i takon individit. A do të vazhdojnë të kërkojnë atë që po kërkojnë në vendin e gabuar dhe të përjetojnë frustrim pas frustrimi?

Njerëzit kërkojnë me gjithë fuqinë dhe dëshirën e tyre, por nuk e gjejnë atë që kërkojnë, duke çuar në frustrim dhe dëshpërim. Për më tepër, kjo çon në rritje të pakënaqësisë, e cila nga ana tjetër shndërrohet në zemërim të fortë dhe në fund të fundit në akte dhune. Prandaj, mënyra e gabuar e kërkimit nuk çon në lumturinë e dëshiruar.

Krijuesi Suprem dëshiron për ne një lumturi të plotë dhe të përsosur që mund të gjendet vetëm në thellësitë e shpirtit. Prandaj, Zoti e krijoi këtë univers në një mënyrë të tillë që asgjë në të nuk e kënaq zemrën njerëzore dhe nuk i plotëson dëshirat e saj përveç kur ajo kthehet te burimi i lumturisë, lumturisë dhe kënaqësisë, i cili është gjithashtu burimi i saj.

Me të vërtetë, mbretëria e qiellit është brenda njeriut
Ekuilibri në peshore
Ekuilibri është një ideal që kombinon konsideratat
Materiale, psikologjike, emocionale dhe shpirtërore
Në një unitet harmonik, është praktik në natyrë
Stimulon të menduarit krijues dhe inkurajon punën produktive
Secili prej nesh dëshiron të ketë një trup të shëndetshëm
I shëndetshëm dhe i lirë nga të gjitha pengesat dhe format e dobësisë
Ne gjithashtu duam që mendjet tona të jenë vigjilente
Dhe që emocionet dhe ndjenjat tona të punojnë për ne, jo kundër nesh
Ne duam që kjo të kontribuojë në përmirësimin e marrëdhënieve tona me ata përreth nesh.
Harmonike dhe të kënaqshme, ashtu siç duam të jemi
Në kontakt me anën shpirtërore të qenies sonë
Kohërat mund të jenë të vështira
Ka shumë presione
Tensionet po rriten
Për të arritur ekuilibrin në rrethana të tilla
Kërkohet një investim energjie, kohe dhe vëmendjeje

Ekuilibri nuk arrihet përmes mendimit të dëshiruar

Përkundrazi, kjo duhet të arrihet përmes planifikimit real dhe përpjekjeve serioze.

Ka shumë elementë në jetën tonë që kanë nevojë për ekuilibër.

Shumë prej tyre duken të papajtueshme me njëra-tjetrën

Për shembull, përgjegjësia ndaj familjes

Të fitosh jetesën dhe të ruash shëndetin

Dhe duke respektuar parimet letrare dhe morale

Dhe duke u marrë me një sasi të madhe informacioni të nevojshëm

Detyrimi ndaj shoqërisë

Përveç angazhimeve të shumta të tjera që kërkojnë kohën dhe energjinë tonë

Koha është e shkurtër për të gjithë ne

Por ne duhet ta thjeshtojmë jetën tonë për të zvogëluar problemet tona

Sa kohë e çmuar humbet duke kërkuar gjëra materiale?

Ne e konsiderojmë më të mirën sepse është e re dhe e domosdoshme

Por ky obsesion ka një çmim, të cilin Buda e shprehu duke thënë

Kushdo që dëshiron të ketë lopë duhet të" "kujdeset për to

Nëse analizojmë jetën tonë, do të zbulojmë se "kukulla" kujdesemi për shumë.

Për të cilën na bindën mediat dhe reklamat

Është thelbësore për rehatinë dhe lumturinë tonë
Ironikisht, të ashtuquajturat inovacione që kursejnë kohë
Njeriu modern është grabitur
Çfarë i pëlqente dikur në kohën e lirë
Për të balancuar elementët kontradiktues në jetën tonë
Na duhet një pikë referimi e qëndrueshme
Nuk ndryshon me kohën, vendin apo rrethanat
Sa më komplekse bëhet jeta, aq më shumë kemi nevojë për të kuptuar
Se i vetmi themel që mund të mbahet dhe mbi të cilin mund të mbështetemi
Ai është Zoti i Plotfuqishëm, Ai që qëndron pas jetës në të gjitha fenomenet dhe manifestimet e saj.
Është varka e shpëtimit mes detit të tërbuar dhe të trazuar të jetës
Një strehë e sigurt nga goditjet e jetës dhe pengesat e dhimbshme
***
Njerëzit i besojnë vetes
Më shumë sesa besimi i tyre në Zot
Edhe pse e dinë me siguri
Ata në fund të fundit
Ata nuk mund të marrin frymë
Ose ecje ose lëvizje
Pa nxitjen dhe fuqinë e drejtpërdrejtë të Zotit
Ruhet në tru, zemër dhe qelizat e trupit
Sepse ishin mësuar të mbështeteshin te ushqimi

ajri dhe rrezet e diellit
Ata kanë arritur të besojnë se këta elementë
të jashtëm
Ajo i mbështet dhe u jep jetë
Por është iluzion të mendosh në këtë mënyrë
Sepse njeriu varet drejtpërdrejt nga një forcë e
vetme
Ajo fuqi është Zoti
Sepse Zoti është Më i Larti dhe Më i Madhi
Dhe më i larti në ekzistencë
Njerëzit ishin të pushtuar nga frika prej tij
Edhe pse është shpirti i dashurisë, butësisë,
mëshirës dhe paqes
Nuk dua të ngulit në mendjet e njerëzve një
zjarr djallëzor që digjet
Sepse Zoti është më i dashuri për zemrën dhe
shpirtin
Ai është i bukuri, bukuria e të cilit nuk mund të
.krahasohet me asgjë tjetër
Nëse e mendojmë në këtë mënyrë
Ne do të ndihemi afër Tij dhe Ai afër nesh
,Dhe nëse përpiqemi sinqerisht për këtë
Ai do të na hapë krahët me mëshirë dhe
dhembshuri
Dhe nëse e kërkojmë me gjithë zemër
Ndjemë një mall gjithnjë e më të madh për të
Ai do të vijë tek ne
Absolutisht
-
Në mënyra të panumërta
Logjika na tregon

Zoti është shkaku dhe arsyeja e kësaj ekzistence
Por prova e vërtetë e ekzistencës së Zotit I paarritshëm
Vetëm me anë të deduksionit racional
Nëse duam ta gjejmë Zotin
- Cili është qëllimi i vetëm i ekzistencës sonë -
Duhet të shkojmë më tej se
Procesi normal i të menduarit
Sepse Zoti është përtej të kuptuarit të mendjes shqisore
Thelbi i saj nuk mund të kuptohet
Jam gjithmonë dhe përgjithmonë i preokupuar me mendimet e mia
Me dëshira materiale
Ku ai hidhet andej-këndej nga valët e kënaqësisë dhe dhimbjes
Ai është i munduar nga emocione të trazuara
Nëse duam të arrijmë një gjendje të lartë
Nga vetëdija dhe perceptimet më të larta
Është e nevojshme të tërhiqet mendimi
Nga aktiviteti i tij i tërbuar dhe i tërbuar
Duke e përqendruar mendjen dhe duke mediuar mbi Zotin
Sapo stuhia e mendimeve të qetësohet
Që një qetësi e ëmbël dhe e bekuar të zbresë mbi shpirtin
Dishepulli pastaj ndjen qetësi dhe siguri
Jashtë fushëveprimit të përvojës normale
Ndërsa depërtimi i tij hapet dhe aftësitë e tij shpirtërore zgjohen
Ai e percepton atë drejtpërdrejt

Pa shqisat
Prania e bekuar hyjnore
Shpesh nuk arrijmë t’i shohim gjërat më të afërta me ne
Ne kalojmë pranë thesareve të çmuara pa u ndalur
Dhe ne vazhdojmë ndjekjen tonë të imagjinatës
Ose përpiqemi të kapim ylberët
Ne kërkojmë siguri në errësirë
Edhe pse shpirtrat tanë me të vërtetë dëshirojnë dritë
Ne pimë ëndrra që nuk na shuajnë etjen
Ndërsa shpirtrat tanë dëshirojnë të vërtetën përfundimtare
Po ndjekim një mirazh që as nuk ekziston
Në një përpjekje për të gjetur qetësi në hijen e saj
Nga nxehtësia e jetës dhe vera e saj përvëluese
Kur dëshirojmë vërtet
Një oaz paqeje dhe harmonie
fshehur në shpirtrat tanë
Diversiteti jo i papajtueshëm
Ai me të cilin bota është plot
Çfarë na tundon dhe na josh
Të përqendrojmë vëmendjen tonë te gjërat materiale
Është vetëm një hije e zbehtë
Për thesare të rralla që shtrihen
Në minierat nëntokësore

Ne duhet të punojmë për të qetësuar mendjen
e shqetësuar
Gjithmonë duke ndjekur mallrat e kësaj bote
Dhe duke e drejtuar rrjedhën e saj brenda
Ne duhet të harmonizojmë mendimet dhe
dëshirat tona
Me fakte të mjaftueshme shëruese
Gjendet thellë brenda vetes
Atëherë do të shohim harmoninë
Në jetën tonë dhe në natyrë
Nëse i përputhim shpresat dhe pritjet tona
Me harmoninë e lindur brenda nesh
Do të lundrojmë të sigurt në detin e jetës
Pa frikën e mbytjes
Sepse harmonia jonë me veten
Do të jetë një jelek shpëtimi
Dhe me krahët e besimit në Zot
Do të ngjitemi lart në atmosferën e paqes
Disa mund të pyesin veten
Për sa kohë që kemi lirinë e zgjedhjes"
?Pse pra rezultatet bien ndesh me pritjet tona
:Përgjigja është si më poshtë
Njeriu e ka dobësuar vullnetin e tij
Ai humbi njohurinë e fuqive shpirtërore
ekziston në vetëdijen e tij
Por nëse ai punon për të forcuar vullnetin e tij
Duke praktikuar vetëkontrollin
Dhe duke soditur dritën hyjnore brenda tij
Vullneti i tij është i lirë
Dhe kur vullneti i tij lirohet
Ai bëhet zot i fatit të tij
Por nëse ai zbulon se është gjallë

Në një mënyrë që ndërgjegjja e tij nuk e miraton
Ai nuk do të çlirohet dhe nuk do të jetë në gjendje të ngjitet lart
Në shkallët e përparimit
Duhet të kalojmë kohë
Për të bërë ato gjëra
Që kontribuon në lumturinë tonë
Dhe na sjell dobi dhe të mira
Askush nuk mund ta ndalë marshimin tonë
Për sa kohë që vendosmëria jonë mbetet e palëkundur
Duke ecur përpara
Njeriu e kufizon veten
Brenda një qelize të ngushtë
Nga horizonti i kufizuar
ide të vogla
luhatjet e humorit
zakone të pashëndetshme
Kjo është arsyeja pse ai duhet të stërvitet vetë
Të jesh më fleksibël, i hapur dhe pranues
Ne duhet të punojmë për të mbajtur pasionet tona nën kontroll
Dhe duke stërvitur vullnetin tonë në drejtimin e duhur
Duke bërë gjërat më të mira në jetë
Dhe se duhet të mendojmë më shumë për Zotin
Ne përhapim frymën e dashurisë, paqes dhe vëllazërisë
Në çdo cep të kësaj bote
Ata me mendje të shkëlqyera

Mjeshtri Paramhansa Yogananda

Përkthimi: Mahmud Abbas Masoud

Meqenëse erdhëm në këtë botë nga një burim i panjohur, është e natyrshme për ne të pyesim veten rreth origjinës dhe qëllimit të jetës. Dëgjojmë dhe lexojmë për një Krijues të kësaj bote, por nuk dimë si ta arrijmë Atë. E tëra që dimë është se i gjithë universi shpall ekzistencën e inteligjencës së Tij hyjnore. Ashtu si pjesët e vogla dhe të sakta të një ore na bëjnë të admirojmë orëndreqësin, dhe ashtu si makinat e mëdha dhe komplekse të një fabrike na mahnisin dhe frymëzojnë admirim për shpikësin e tyre, edhe kur shohim mrekullitë e natyrës, mrekullohemi nga inteligjenca e fshehur pas tyre dhe pyesim:

"Kush ia dha lules formën e saj të gjallë, të drejtuar nga dielli?"

Nga vinte aroma dhe bukuria e saj?

Dhe si u formuan petalet e saj me një saktësi kaq të mrekullueshme dhe u ngjyrosën me ngjyra kaq të mrekullueshme e të gëzueshme?

Natën, yjet dhe hëna, duke përhapur dritë të argjendtë rreth nesh, na inkurajojnë të meditojmë mbi vetëdijen që i udhëheq këto trupa qiellorë në hapësirën e thellë.

Drita e butë e hënës së plotë është e pamjaftueshme për aktivitetin e përditshëm, dhe kështu një mendje e mençur dhe e duruar na

frymëzon të pushojmë natën. Pastaj lind dielli dhe drita e tij e ndritshme na lejon të shohim botën përreth nesh me qartësi dhe qetësi, duke na mundësuar të ndërmarrim detyrat që na paraqiten.

Ekzistojnë dy mënyra për të përmbushur nevojat tona: fizike dhe shpirtërore. Kur shëndeti ynë përkeqësohet, për shembull, mund të shkojmë te një mjek për trajtim. Por vjen një kohë kur as një mjek dhe askush tjetër nuk mund të na ndihmojë, dhe ne i drejtohemi rrugës së dytë: fuqisë shpirtërore që krijoi trupin, mendjen dhe shpirtin tonë. Fuqia fizike është e kufizuar, dhe kur ajo dështon, ne i drejtohemi fuqisë hyjnore të pakufizuar. Kjo vlen edhe për nevojat tona financiare. Kur bëjmë më të mirën tonë dhe prapë nuk marrim mjaftueshëm, ne i drejtohemi asaj fuqie.

Të gjithë mendojnë se problemet e tyre janë më të këqijat. Disa ndiejnë më shumë presion se të tjerët sepse rezistenca e tyre është e dobët. Duke pasur parasysh ndryshimet në forcën mendore të njerëzve, ata shpenzojnë sasi të ndryshme energjie. Nëse një person përballet me një problem jashtëzakonisht të vështirë dhe mendja e tij është e dobët, ai nuk do të jetë në gjendje ta kapërcejë atë. Ata me mendje të forta mund t'i kapërcejnë vështirësitë e tyre duke shembur barrierat dhe duke tronditur themelet e tyre. Megjithatë, edhe njerëzit më të fortë ndonjëherë janë përballur me dështim. Kur përballemi me probleme dhe vështirësi të shumta dhe dërrmuese materiale,

intelektuale dhe shpirtërore, e kuptojmë se sa e kufizuar është fuqia e jetës në këtë botë materiale.

Përpjekjet tona nuk duhet t'i kushtohen vetëm arritjes së shëndetit të mirë dhe sigurisë financiare, por edhe kërkimit të kuptimit të jetës. Cili është qëllimi i jetës? Kur na mposhtin vështirësitë, së pari i drejtohemi mjedisit përreth, duke u përpjekur të bëjmë çdo përshtatje materiale që besojmë se do të na japë lehtësim. Por kur arrijmë në një rrugë pa krye dhe themi: "Të gjitha përpjekjet e mia kanë dështuar; çfarë më shumë mund të bëj?", fillojmë të mendojmë seriozisht për të gjetur një zgjidhje efektive për problemin tonë. Dhe kur mendimi ynë bëhet mjaftueshëm i thellë, e gjejmë përgjigjen brenda vetes. Kjo, në vetvete, është një formë lutjeje e përgjigjur.

Lutja: Një nevojë shpirtërore

Lutja është një nevojë shpirtërore. Zoti nuk na krijoi si lypës, sepse Ai na krijoi sipas shëmbëlltyrës së Tij. Shkrimet e Shenjta e shpallin këtë. Një lypës që shkon në shtëpinë e një të pasuri dhe kërkon lëmoshë merr pjesën e lypësit. Por një bir mund të marrë çdo gjë nga babai i tij i pasur. Prandaj, nuk duhet të sillemi si lypës.

Disa njerëz duket se kanë gjithçka dhe lindin në luks dhe rehati, ndërsa të tjerë duket se tërheqin telashe dhe dështime. Ku është imazhi i Zotit në ta? Fuqia e shpirtit hyjnor banon brenda secilit prej nesh. Por si mund ta kultivojmë këtë fuqi? Ndoshta jeni ndjerë të dekurajuar në të

kaluarën sepse lutjet tuaja nuk dukeshin se merrnin përgjigje, por mos e humbni shpresën dhe besimin. Për të ditur nëse lutjet tuaja janë efektive apo jo, duhet të keni një besim themelor në fuqinë e lutjes thellë brenda vetes.

Ndoshta lutjet e disa njerëzve mbeten pa përgjigje sepse ata zgjedhin të lypin. Po kështu, duhet të dish se çfarë t'i kërkosh Zotit. Mund të lutesh me gjithë zemër dhe me gjithë fuqinë tënde për të zotëruar tokën dhe gjithçka mbi të, por lutjet e tua nuk do të pranohen sepse të gjitha lutjet që lidhen me jetën materiale janë të kufizuara në thelb, dhe në të vërtetë, duhet të jenë të kufizuara. Por ekziston një mënyrë e duhur për t'u lutur. Thuhet se një mace ka nëntë jetë. Por vështirësitë kanë nëntëdhjetë e nëntë jetë! Duhet të gjesh një mënyrë efektive për t'u çliruar nga "macja e vështirësive". Sekreti i lutjes efektive qëndron në ndryshimin e pozicionit të dikujt nga ai i një lypësi në atë të dikujt me të drejtë. Kur i kërkon Zotit diçka të asaj natyre shpirtërore, lutja jote do të ketë si fuqi ashtu edhe mençuri.

Farat e suksesit qëndrojnë në vullnet

Shumica e njerëzve bëhen jashtëzakonisht nervozë dhe të shqetësuar kur përpiqen të arrijnë diçka me rëndësi të madhe për ta. Të vepruarit me shqetësim dhe nervozizëm nuk tërheq fuqi hyjnore, por përdorimi i qetë dhe këmbëngulës i vullnetit trondit forcat e universit dhe sjell një përgjigje nga Absoluti i pafund. Farat e suksesit për gjithçka që synoni të arrini ndodhen brenda vullnetit tuaj. Një

vullnet që është i thyer dhe i shtypur nga vështirësitë paralizohet përkohësisht. Por personi i vendosur dhe i vendosur që thotë: "Trupi im mund të shqyhet në copa, por koka e vullnetit tim do të mbetet e mbajtur lart dhe e shtyrë nga vendosmëria", demonstron shkallën më të lartë të vullnetit.

Vullneti dhe drejtimi i tij i duhur janë ato që e ngrenë dhe e rrisin statusin e një personi. Kur një person braktis përdorimin e vullnetit, ai bëhet një person i zakonshëm, joefektiv në rrjedhën e ngjarjeve. Shumë thonë se nuk duhet ta përdorim vullnetin tonë për të ndryshuar rrethanat, nga frika se mos pengojmë planin e Zotit. Por pse na dha Zoti vullnetin nëse nuk donte që ne ta përdornim atë? Njëherë takova një burrë të ngurtë i cili tha se nuk besonte në përdorimin e vullnetit sepse ushqen vetë-rëndësinë. Unë u përgjigja: "Po e përdor vullnetin tënd tani, dhe mjaft fuqishëm, për të më rezistuar. E përdor për të folur, për të qëndruar në këmbë, për të ecur, për të ngrënë, për të shkuar në kinema dhe madje edhe për të fjetur. Do gjithçka që bën. Pa vullnet, bëhesh robot." Është detyra e një personi të harmonizojë vullnetin e tij, të qeverisur nga dëshirat, me vullnetin e Zotit. Prandaj, kur lutja e duhur ofrohet vazhdimisht, ajo bëhet një vullnet në vetvete.

Duhet të besosh në mundësinë e marrjes së asaj për të cilën lutesh. Nëse lutesh të kesh një shtëpi, dhe në të njëjtën kohë mendja jote thotë: "Si mund ta përballosh një shtëpi, o budalla?", po e

dobëson vullnetin tënd me një mendim të tillë. Kur e dëbon shprehjen "Nuk mundem" nga mendja jote, fiton fuqi më të lartë. Sigurisht, shtëpitë nuk bien nga qielli, dhe për të marrë një shtëpi, duhet të përdorësh vullnetin dhe të ndërmarrësh veprime konstruktive për të arritur qëllimin tënd. Kur këmbëngul dhe refuzon të pranosh dështimin, do të jesh në gjendje të manifestosh atë që aspiron. Dhe kur e përdor vazhdimisht atë vullnet përmes mendimeve dhe veprimeve të tua, dëshirat e tua do të përmbushen, dhe gjithçka që dëshiron dhe dëshiron do të të vijë. Kur vazhdon të përpiqesh me vendosmëri dhe këmbëngulje, rezultati i dëshiruar do të shfaqet në një farë mënyre, edhe nëse ajo që dëshiron nuk ekziston në të vërtetë në këtë botë. Në një vullnet të tillë qëndron përgjigjja hyjnore, sepse vullneti i mirë vjen nga Zoti. Vullneti këmbëngulës është një vullnet hyjnor.

Digjni farat e mendimeve negative

Një vullnet i dobët është një vullnet njerëzor i dobët. Kur sprovat dhe dështimet e shpojnë dhe e shqyejnë, ai humbet lidhjen e tij me Gjeneratorin e pafund. Por pas vullnetit njerëzor qëndron vullneti hyjnor, i cili nuk njeh as dekurajim dhe as disfatë. Edhe vdekja, me gjithë fuqinë e saj, nuk mund ta thyejë ose pengojë vullnetin hyjnor. Zoti me siguri do t'i përgjigjet asaj lutjeje të shtyrë nga një vullnet me vendosmëri dhe këmbëngulje të palëkundur.

Shumica e njerëzve janë dembelë dhe letargjikë, qoftë fizikisht, mendërisht, ose të dyja. Ata dëshirojnë të meditojnë, por mendojnë vetëm

për gjumin. Sapo i kaplon përgjumja, ata bien në një gjumë të thellë dhe ky është fundi i lutjes! Në këtë gjendje, vullneti është varrosur. Truri i një personi mesatar është i mbushur me farat e "Nuk mundem". Të lindur në një familje me karakteristika dhe zakone të caktuara, ata ndikohen nga këto, duke u bindur se janë të paaftë për këtë ose atë. Këto fara të dëmshme duhet të digjen dhe ndikimi i tyre të zhduket nga vetëdija. Ju keni fuqinë për të arritur çdo gjë që dëshironi. Kjo fuqi qëndron në thelbin e vullnetit tuaj.

Ata që dëshirojnë të kultivojnë vullnetin kanë nevojë për shoqëri të mirë. Nëse aspironi të bëheni një matematikan i shkëlqyer dhe shokët e klasës nuk e pëlqejnë matematikën, entuziazmi juaj padyshim do të zbehet. Por kur shoqëroheni me matematikanë të zotë, vullneti juaj do të forcohet dhe do të jeni në gjendje të thoni: "Nëse të tjerët mund të kenë sukses, edhe unë mundem".

Mos u nxito për gjëra të mëdha vetëm për të ndërtuar vullnetin tënd. Për të pasur sukses, së pari duhet ta testosh vullnetin tënd me gjëra të vogla që mendove se nuk mund t’i bëje. Nëse përpiqesh, suksesi do të vijë pas.

Ende i kujtoj të gjitha qëllimet që miqtë dhe të tjerët më thanë se nuk do t'i arrija kurrë, por i arrita. Këta njerëz me qëllime të mira mund të shkaktojnë dëme të mëdha me mendimet e tyre. Zoti na ruajttë prej tyre dhe këshillave të tyre. Shoqëria ka ndikimin më të madh në vullnet. Të shkosh në valle me alkool dhe muzikë të lartë, në

vend që të meditosh në shenjtëroren e heshtjes, ndot mendjen me pluhurin e vibracioneve të kësaj bote aq të trashë sa është e vështirë t'i heqësh ato. Vullneti i një personi forcohet ose dobësohet në mënyrë të pashmangshme nga ndikimi i shokëve të tij. Zhvillimi i vullnetit vetëm përmes vetëpërpjekjes është jashtëzakonisht i vështirë. Ju duhet një shembull i mirë për të imituar. Nëse doni të bëheni piktor, jetoni i rrethuar nga piktura të mira dhe mbani shoqëri me piktorë. Nëse doni të bëheni një person shpirtëror, mbani shoqëri me njerëz shpirtërorë me karakter fisnik.

Ekziston një ndryshim i rëndësishëm midis besimit dhe përvojës. Besimi vjen nga gjërat që keni dëgjuar ose lexuar dhe i keni pranuar si të vërteta themelore. Përvoja, nga ana tjetër, është ajo që keni dëshmuar personalisht dhe e keni kuptuar vërtet. Siguria e atyre që e kanë përjetuar Zotin është e palëkundur. Nëse nuk keni provuar kurrë një portokall, mund të mashtroheni për vetitë e tij. Por nëse keni ngrënë një portokall më parë, nuk mund të mashtroheni, sepse e keni shijuar frutin dhe e njihni mirë.

Kërko shoqërinë e atyre që të forcojnë besimin

Idetë rreth Zotit, suksesit, shërimit e kështu me radhë, të gjitha banojnë në mendjen tuaj si kapsula psikologjike. Provojini. Për të testuar idetë tuaja, duhet të përdorni vullnetin tuaj për t'i sjellë ato në jetë. Për të kultivuar vullnetin e nevojshëm, duhet të shoqëroheni me njerëz me vullnet të fortë. Nëse dëshironi shërim me vullnetin e Zotit,

kërkoni shoqërinë e atyre që forcojnë besimin tuaj dhe e fuqizojnë vullnetin tuaj.

Përshkova gjatësinë dhe gjerësinë e Indisë duke kërkuar një njohës të vërtetë të Zotit, por ata ishin të rrallë. Çdo mësues që takova ndante bindjet e tij personale. Por në çështjet shpirtërore, isha i vendosur të mos mjaftohesha vetëm me fjalë për Zotin. Doja ta përjetoja Atë dhe ta ndieja vërtet praninë e Tij. Ajo që më thanë ishte e pakuptimtë nëse nuk e kuptoja përmes përvojës personale.

Njëherë, po flisja me një mik për shenjtorët e Indisë. Miku im ishte ndërmjetës dhe nuk e ndante entuziazmin tim. Në vend të kësaj, ai tha: "Të gjithë ata që ju i quani shenjtorë janë në të vërtetë sharlatanë që nuk e njohin Zotin". Unë nuk debatova me të, por ndryshova temën dhe filluam të flisnim për profesionin e ndërmjetësimit. Pasi më tregoi shumë për të, i thashë butësisht: "A e dini se nuk ka asnjë ndërmjetës të besueshëm në Kalkuta dhe se të gjithë janë gënjeshtarë?" Ai u tërbua dhe u përgjigj me zemërim: "Po çfarë dini për ndërmjetësit?" Unë u përgjigja: "Pikërisht këtë doja të thoja. Po çfarë dini ju për shenjtorët?" Ai mbeti pa fjalë. Unë vazhdova me qetësi dhe mirësi: "Unë nuk di asgjë për ndërmjetësimin dhe ju nuk dini asgjë për shenjtorët".

Praktika e fesë ka arritur në një pikë ku shumë njerëz nuk mund t'i përkthejnë më idetë e tyre shpirtërore në përvojë të jetuar. Unë flas këtu nga përvoja personale. Nuk dua të flas vetëm për gjëra që i di intelektualisht. Shumica e njerëzve lexojnë

disa libra rreth së vërtetës dhe bëhen të vetëmjaftueshëm pa bërë përpjekjet e nevojshme për të kuptuar të vërtetën që fshihet pas fjalëve. Deklaratat boshe dhe të zbrazëta të të vërtetave shpirtërore nuk na sjellin asnjë dobi dhe nuk lënë përshtypje pozitive. Ne duhet të bëjmë dallimin midis predikimeve të një personi dhe historisë së jetës së tij. Kushdo që dëshiron t'u mësojë të tjerëve duhet së pari të tregojë se e ka përjetuar vërtet atë që po mëson dhe e ka kuptuar përvojën e tij.

(Dhe zbulova se njeriu nuk është gjë tjetër veçse produkt i përpjekjeve të tij)

Kushdo që përpiqet më shumë, meriton më shumë lavdi

Me ambicie të larta, ai ngrihet në lartësi

Ai me aspiratat më të larta ishte më i dukshmi

Ata që duan përparim nuk vonojnë

Dhe ai që donte të vonohej nuk u paraqit

Paqja qoftë mbi ty

Iniciativë dhe frymë kreativiteti

Duke parë skenat e panumërta dhe të pafundme të kësaj bote, turmat e njerëzimit që nxitojnë me shpejtësi nëpër fazat e jetës, ne mbushemi me habi dhe pyesim veten për sekretin që fshihet pas këtij fenomeni të çuditshëm. Cili

është qëllimi përfundimtar i udhëtimit tonë? Dhe cila është mënyra më e mirë për ta arritur atë?

Shumica prej nesh endemi pa qëllim, pa qëllim apo drejtim, si automjete që vrapojnë drejt asgjësë. Ndërsa lundrojmë pa kujdes dhe pa kujdes në shtigjet e jetës, nuk arrijmë ta kuptojmë qëllimin e udhëtimit tonë. Rrallë e vërejmë nëse po ecim nëpër rrugë dredha-dredha që nuk të çojnë askund, apo nëpër një shteg të drejtë që të çon drejtpërdrejt në destinacionin tonë të dëshiruar. Dhe si mund ta gjejmë qëllimin tonë nëse nuk e kemi menduar kurrë?

Shumica e njerëzve - pavarësisht se nuk e dinë qëllimin e jetës - kanë iniciativë të mjaftueshme për të përcaktuar dhe ndjekur qëllimet e tyre dhe për t'u marrë me mjedisin dhe rrethanat e tyre në mënyrë të arsyeshme. Dhe çfarë është iniciativa? Është një aftësi krijuese, një shkëndijë e Krijuesit të pafund që ekziston brenda secilit prej nesh.

Mendjet e shumicës së njerëzve janë si motorë me një kuaj fuqi! Pavarësisht potencialit të jashtëzakonshëm që ka çdo mendje njerëzore, shumë pak njerëz e shfrytëzojnë atë fuqi të pashfrytëzuar. Interesat e njerëzve janë zakonisht të kufizuara dhe të kufizuara në nevojat e jetës, siç janë të ngrënit, puna, argëtimi, gjumi e të ngjashme.

Psikologët thonë se ekziston një ndryshim kyç midis njerëzve dhe kafshëve: nga të gjitha krijesat, njerëzit janë të vetmit që qeshin (ndoshta me

përjashtim të majmunëve dhe hienave që bërtasin). E qeshura është e dobishme dhe nëse dikush nuk e përdor këtë dhuratë, humbet një nga aspektet më të rëndësishme të zhvillimit njerëzor. Ne nuk duhet të jemi si ata që e shohin jetën me një këndvështrim të ngurtë dhe serioz, as duke qeshur dhe as duke buzëqeshur, dhe si rezultat, duke mos e shijuar kurrë vërtet jetën.

Përveç aftësisë unike njerëzore për të qeshur, njerëzit posedojnë një aftësi tjetër të jashtëzakonshme: një nga më të mëdhatë nga të gjitha, aftësia për kreativitet ose inovacion. Çfarë është kjo aftësi misterioze dhe enigmatike? Perëndimi është vendi i inovacionit shkencor praktik, industrial dhe të aplikuar. Lindja është vendi i iluminizmit dhe kreativitetit shpirtëror. Prandaj, fryma e iniciativës është aftësia për kreativitet - për të bërë diçka që askush nuk e ka bërë më parë, në mënyra inovative.

Shpirti i krijimtarisë është aftësia krijuese që rrjedh nga Krijuesi

Çfarë kanë bërë njerëzit me këtë dhuratë të shenjtë? Sa prej tyre përpiqen vërtet ta përdorin potencialin e tyre krijues? Javë, muaj dhe vite kanë kaluar dhe vazhdojnë të kalojnë, dhe ato mbeten të pandryshuara, të ndryshuara vetëm nga mosha. Individi krijues shkëlqen si një meteor i shkëlqyer që fluturon nëpër hapësirë, duke krijuar diçka nga asgjëja dhe duke e bërë të pamundurën të mundur përmes fuqisë krijuese të shpirtit më të lartë.

Ekzistojnë tre kategori krijuesish:

Ekzistojnë kategori të jashtëzakonshme, të shquara dhe të jashtëzakonshme; kategori mesatare; dhe kategori të zakonshme. Dhe pastaj ka qindra e mijëra që mund të klasifikohen si asgjë.

Bëjini vetes këtë pyetje: "A kam provuar ndonjëherë të bëj diçka që askush tjetër nuk e ka bërë më parë?"

Kjo është pika fillestare në aktivizimin e frymës së iniciativës dhe çlirimin e kreativitetit të fshehur.

Mos u bëni si ata që besojnë se janë të paaftë të veprojnë ndryshe nga e zakonshmja dhe e familjarizuara. Ata janë si somnambulë. Sugjerimet që marrin nga nënndërgjegjja e tyre i kanë bindur se të gjithë janë të të njëjtit lloj.

Është koha që njeriu të zgjohet nga gjendja e tij e injorancës dhe habisë dhe t'i pohojë vetes se zotëron dhuratën më të madhe njerëzore: shpirtin e krijimtarisë.

Çdo qenie njerëzore zotëron një shkëndijë potenciali të jashtëzakonshëm, duke i mundësuar atyre të krijojnë diçka të paprecedentë. Fatkeqësisht, njerëzit shpesh janë nën ndikimin magnetik të mjedisit të tyre dhe nuk bëjnë asnjë përpjekje për t'u çliruar nga tërheqja e tij e fuqishme. Nëse dikush thotë: "Nuk ka kuptim të përpiqesh, është bërë tashmë", ata e lejojnë veten të bien pre e një vetëdijeje botërore që është e lirë

nga vullneti dhe dekurajon ambicien. Kjo është arsyeja pse kaq shumë njerëz dështojnë në jetë.

Kjo vlen edhe për aspektin shpirtëror. Ka shumë njerëz që mbeten të pandryshuar gjatë gjithë jetës së tyre. Pavarësisht pakënaqësisë së tyre për shkak të mendjengushtësisë dhe përvojës së kufizuar, ata kanë frikë të mendojnë ndryshe nga mënyra se si janë rritur. Një person duhet të përshtatet me sprovat e jetës sipas diktateve të ndërgjegjes së tij dhe nxitjeve të zemrës së tij, dhe të mos veprojë verbërisht pa dallim.

Mësuesi im i nderuar, Sri Yuktswarji, më tha:

"Nëse vërtet beson në Zot dhe dëshiron diçka, Zoti do të ta japë atë gjë edhe nëse nuk ekziston në të vërtetë në univers."

Kisha atë besim të palëkundur në Zot dhe në vullnetin tim, dhe gjithmonë zbuloja se po më krijoheshin mundësi të reja për të arritur gjërat që dëshiroja.

Potenciali krijues brenda njerëzimit mbetet i fjetur, i pazhvilluar dhe i pashfrytëzuar. Kjo fuqi është e lindur dhe e natyrshme, e pranishme në çdo qenie njerëzore pa përjashtim, megjithatë njerëzit dështojnë ta shfrytëzojnë atë. Pra, si mund të zgjohet ky shpirt krijues?

Nëse ende nuk i keni zhvilluar aftësitë e të menduarit krijues për të krijuar rrugën tuaj, mund të provoni të përmirësoni diçka që dikush tjetër e ka bërë më parë. Përpjekja për të përmirësuar

inovacionet e të tjerëve është qasja më e zakonshme.

Lloji i dytë ose i mesëm i shpirtit krijues mishërohet tek ata që kompozojnë ose shpikin gjëra të reja, por pa ndonjë rëndësi të rëndësishme.

Cilësia e jashtëzakonshme e një shpirti krijues është ajo që i lejon zotëruesit të saj të qëndrojë para botës në një shkëlqim rrezatues, si figurat e mëdha që sollën gjëra të reja dhe të dobishme për botën, gjëra që askush nuk i kishte bërë më parë. Këta gjeni të jashtëzakonshëm zotëronin një shpirt krijues të pathyeshëm, të mbështetur nga një vullnet i palëkundur për të arritur qëllimet e tyre. A i favorizoi Zoti këto figura të mëdha, duke u dhënë atyre një madhështi kaq të veçantë? A i zgjodhi vullneti hyjnor ata për të arritur një lavdi të tillë mbi të gjithë të tjerët? Sigurisht që jo. Ata thjesht përdorën dhuratat e tyre krijuese për të manifestuar madhështinë dhe lavdinë që janë trashëgimia e çdo qenieje njerëzore, sepse ata janë krijuar sipas shëmbëlltyrës së Zotit, burimit të gjithë krijimtarisë dhe inovacionit.

Ata që aspirojnë lavdinë e vetes nuk janë vërtet të mëdhenj. Të mbushur me krenari, kotësi dhe vetëvlerësim, ata nuk marrin mbështetje nga Zoti. Ata që duan të japin, që i inkurajojnë të tjerët të çlirojnë potencialin e tyre, të zhvillojnë aftësitë e tyre dhe të kultivojnë vetëbesimin janë vërtet të mëdhenjtë.

Shumica e atyre që u bënë të mëdhenj u udhëzuan në mënyrë të pavetëdijshme: ata zotëronin një prekje madhështie që shërbeu si themeli bazë mbi të cilin ndërtuan ndërtesën e jetës së tyre, duke u bërë të jashtëzakonshëm dhe duke shkëlqyer në një mënyrë të jashtëzakonshme në fushën e tyre të krijimtarisë.

Nëse zotëroni cilësinë e madhështisë, kjo do të thotë që jeni udhëhequr në mënyrë të pavetëdijshme nga fuqitë e mendjes, aftësia e së cilës ju ka mundësuar të zhvilloni energjitë tuaja krijuese duke hapur kanalet latente në shpirtin tuaj dhe duke i lidhur ato me vetëdijen totale, burimin e gjithë origjinalitetit dhe kreativitetit.

Madhështia mund të krijohet gjithashtu, që do të thotë se mund të kultivohet duke zhvilluar talentet e dikujt dhe duke përshpejtuar rritjen e tij. Ekziston një mënyrë që një person të bëhet i madh duke përvetësuar këtë fuqi të jashtëzakonshme dhe mahnitëse. Duke vepruar me mençuri dhe përmes trajnimit të duhur, mund të ushqejë shpirtin e krijimtarisë dhe të çlirojë potencialin e tij. Ata që kanë bërë përpjekje të jashtëzakonshme për një kohë të gjatë janë ata që tani gëzojnë realizimin e shpresave të tyre dhe përmbushjen e ëndrrave të tyre. Fuqitë e fjetura brenda duhet të zbulohen dhe duhet të punohet shumë për të kapërcyer atë që duket e vështirë dhe e pakapërcyeshme.

Individi ambicioz duhet të jetë i përgatitur të durojë opinionet e ashpra të botës dhe kritikat e

dëmshme në mënyrë që të arrijë sukses në çdo fushë, qoftë materiale apo intelektuale. Gjithashtu, duhet të jetë i kujdesshëm ndaj opinioneve dekurajuese të atyre me vizion të kufizuar nëse aspiron të jetë origjinal, krijues dhe inovativ, dhe nëse dëshiron të mendojë dhe të flasë ndryshe, qoftë edhe paksa. Entuziazmi i dikujt duhet të jetë i palëkundur, duke mos lejuar kurrë mërzinë ose apatinë të hyjnë në domenin e tij.

Ata me një shpirt të mrekullueshëm krijues i gëlltisin të gjitha vështirësitë, problemet dhe pengesat, duke besuar thellë në vetvete se kanë të drejtë.

Me sinqeritet dhe vendosmëri të palëkundur që sfidon lëkundjen dhe kthimin prapa, ec përpara me bekimin e Zotit, duke e ditur se fuqia e pafundme krijuese do të të marrë dorën dhe do të të mbështesë gjatë rrugës.

Së pari, duhet ta prekim me vetëdije fuqinë e pafundme. Kjo fuqi e bekuar është burimi i gjithë krijimtarisë dhe inovacionit. Pasi të ndodhë kjo, si mendja e vetëdijshme ashtu edhe ajo nënndërgjegjeshme mbushen me fuqi dhe vullnet.

Për vite me radhë kisha frikë se mos humbisja shpirtin krijues që kisha kultivuar brenda vetes në kushte të vështira dhe sprova të vështira. Por tani e kuptoj se ligji përfundimtar dhe i pafund banon brenda shpirtit tim. Ai ligj i shenjtë është themeli i gjithë shkencës, artit dhe dijes. Dhe nëse

mbështetem nga kjo mbështetje hyjnore, është e pamundur për mua të dështoj.

Kur dëshironi të krijoni diçka të mahnitshme dhe të mrekullueshme, uluni në heshtje dhe meditoni thellë derisa të ndjeni atë fuqi të pafundme krijuese që banon brenda jush. Provoni të bëni diçka të re, por gjithmonë sigurohuni që përpjekjet tuaja mbështeten nga elementi më i madh i krijimtarisë në ekzistencë, që ky element i bekuar të jetë pas gjithçkaje që bëni dhe se do t'i përmbushë shpresat tuaja dhe do t'i kurorëzojë përpjekjet tuaja me sukses.

Zoti i Plotfuqishëm dëshiron që ne të udhëhiqemi nga fuqia e pakufishme krijuese e shpirtit hyjnor. Njerëzit e kanë bllokuar burimin e fuqisë krijuese brenda shpirtrave të tyre nëpërmjet apatisë dhe përtacisë, dhe ata duhet të heqin të gjitha pengesat dhe mbeturinat që pengojnë ujërat e shenjta të rrjedhin lirshëm në çdo drejtim. Ata duhet të kenë vendosmëri të palëkundur dhe një vullnet aktiv për të bërë mirë, dhe atëherë ëndrrat do të realizohen dhe aspiratat fisnike do të realizohen.

Shumica e njerëzve kënaqen duke përsëritur thjesht idetë e të tjerëve dhe rrallëherë dalin me një mendim të vetëm origjinal. Është mirë të përfitosh nga idetë e mira të të tjerëve, por është detyrë e çdo personi të shtojë diçka të re, qoftë intelektuale apo materiale, në trashëgiminë botërore dhe të pasurojë thesarin e njohurive njerëzore. Çdo person zotëron cilësi unike dhe

aftësi të thella që presin të zbulohen dhe aktivizohen.

Në fillim, hezitova të bëhesha mësues. Angazhimi është serioz dhe përgjegjësitë janë të mëdha. Një mësues duhet të jetë një amortizues sepse në momentin që shqetësohet dhe konfuzohet, nuk mund t'i ndihmojë ata që kërkojnë ndihmën e tij.

Një mësues i vërtetë duhet t’i dojë dhe t’u shërbejë të gjithëve, të kuptojë njerëzimin dhe ta njohë Zotin. Kur mentorja ime, Seri Yokstuargi, më tha se roli im në këtë jetë ishte ai i një mësuesi shpirtëror, iu drejtova Zotit, i besova Atij dhe iu luta për ndihmën dhe udhëzimin e Tij.

Kur fillova të jap leksione, e vura si qëllim që leksionet e mia të mos rrjedhin nga librat dhe njohuritë teorike, por nga frymëzimi i brendshëm dhe përvoja personale, duke e ditur shumë mirë se pas mendimeve dhe fjalëve të mia qëndron fuqia krijuese, burimi i së cilës nuk shterohet kurrë dhe rrjedha e së cilës nuk ndalet kurrë.

Kjo fuqi është përdorur gjithashtu në shumë fusha për të ndihmuar të tjerët në punën e tyre dhe në mënyra të ndryshme të tjera.

Unë nuk thashë: "Zot, bëje për mua"

Përkundrazi, thashë: “O Zot, dua ta bëj këtë, por vetëm me udhëzimin dhe bekimet e Tua të lutem të më frymëzosh dhe të më marrësh për dore.”

Mund të bësh gjëra të vogla në një mënyrë jashtëzakonisht unike. Mund të jesh më i miri në fushën tënde. Nuk duhet të ndjekim gjithmonë shtigje të shkelura mirë; duhet të krijojmë shtigje të reja për veten dhe të tjerët. Një person mund të bëjë diçka që askush tjetër nuk e ka bërë më parë - diçka që kap mendjet dhe e mahnit botën.

Mund të provosh se fryma hyjnore krijuese banon brenda teje dhe punon nëpërmjet teje. E kaluara ka ikur dhe tani është histori. Edhe nëse gabimet e tua kanë qenë aq të thella sa deti, thelbi i shpirtit është shumë i fortë për t'u gëlltitur prej tyre. Por kjo e vërtetë është e pakuptimtë nëse një person vazhdon në të menduarit e tij të gabuar dhe veprimet e gabuara pa bërë një përpjekje serioze për të korrigjuar kursin e tij dhe për të reformuar veten.

Por ne i nxisim aspirantët e sinqertë dhe seriozë të kenë vendosmërinë e fortë dhe vendosmërinë e palëkundur për të vazhduar në këtë rrugë pa lejuar që gabimet e së kaluarës të pengojnë progresin ose idetë e kufizuara të pengojnë vullnetin.

Jeta mund të bëhet e zymtë dhe atmosfera e zymtë; mund të lindin vështirësi dhe mundësitë mund të zhduken pa u vënë re. Por kini kujdes të mos pranoni dështimin ose të thoni me vete: "Gjithçka mbaroi për mua, Zoti më ka braktisur". Sepse nëse e bëni këtë, do ta shkatërroni veten dhe askush nuk do të jetë në gjendje t'ju ndihmojë atëherë.

Familja jote mund të të refuzojë, fati i mirë mund të të braktisë, miqtë mund të të lënë dhe forcat e njerëzimit dhe të natyrës mund të komplotojnë kundër teje. Por për sa kohë që ke besim në Zot dhe një vullnet të fortë, mund t'i zmbrapsësh sulmet e fatit dhe t'u rezistosh vështirësive si një shkëmb i fortë kundër të cilit thyhen valët e tërbuara, dhe të ecësh me hapa të qëndrueshëm dhe kokën lart, siç u ka hije burrave dhe grave fisnike.

Edhe nëse je i mundur njëqind herë, provo përsëri dhe vendos që do t'i kapërcesh vështirësitë dhe do të fitosh kurorën e lavdisë. Zhgënjimi nuk është i përhershëm dhe frustrimi është një provë e përkohshme. Zoti dëshiron që ti të jesh fitimtar dhe i pamposhtur, dhe që të dalë në pah e gjithë fuqia brenda teje, në mënyrë që të mund të përmbushësh rolin tënd fisnik në skenën e jetës. Ji optimist dhe do të gjesh të mirën, dhe mos harro: "Me të vërtetë, me vështirësi vjen lehtësimi".

Ki besim te Zoti dhe shpreso për bekimet e Tij

Sepse pas natës më të errët vjen agimi dhe shkëlqimi

Por si do ta gjesh rolin që të përshtatet në jetë? Nëse të gjithë do të donin të ishin mbretër dhe presidentë, cilët do të ishin shërbëtorët dhe ndihmësit? Roli i mbretit dhe roli i shërbëtorit janë po aq të rëndësishëm në shfaqje, për sa kohë që aktorët i interpretojnë rolet e tyre me sukses.

Dhe për këtë arsye, ne erdhëm në këtë botë me dallime, dëshira dhe prirje unike drejt ndjekjeve dhe hobive të ndryshme. Zoti e kishte për qëllim që kjo botë të ishte një skenë kozmike për argëtimin tonë, ndërsa ne jemi larg shtëpisë sonë qiellore. Por ne harrojmë planin e drejtorit dhe orkestruesit hyjnor të kësaj skene dhe dëshirojmë të luajmë rolet tona sipas asaj që e konsiderojmë të përshtatshme, jo siç dëshiron Zoti. Kjo është arsyeja pse ndodh ky kaos, me çrregullim dhe trazira që përhapen në të gjithë botën.

Njerëzit dështojnë në skenën e jetës sepse përpiqen të luajnë role të ndryshme nga ato që fillimisht ishin menduar për ta. Ndonjëherë, një klloun tërheq më shumë vëmendje dhe admirim sesa një mbret. Pra, pavarësisht se sa i parëndësishëm mund të duket roli juaj, kryejeni atë sa më mirë që të mundeni dhe me një ndërgjegje të pastër, dhe në sytë e Zotit, do të jeni ndër të suksesshmit.

Zoti na ka ndërmend të mirën. Nëse rolet që luajmë janë të trishtueshme ose tragjike, nuk duhet të rebelohemi kundër jetës, por përkundrazi të forcojmë besimin tonë në Zot (Dhe në këtë drejtim, Profeti, paqja qoftë mbi të, tha:)

"Zoti nuk zbret një sëmundje pa zbritur edhe ilaçin e saj, prandaj përballojeni hidhërimin me lutje."

(O shpirt, mos u dëshpëro për shkak të një vështirësie të madhe)

Dhe jam i sigurt për lehtësimin nga Krijuesi, Perëndia i gjithë krijimit

Sa shumë vështirësi kanë ardhur e kanë shkuar, pastaj kanë kaluar?

Pas ndikimit të saj në para dhe jetë)

Simfonitë Shpirtërore

Thënie, poezi, këshilla dhe pohime

Mjeshtër

Ne duhet të mësojmë altruizmin, sepse gjetja e lumturisë duke i bërë të tjerët të lumtur është qëllimi i vërtetë i të gjithë dashamirësve të Zotit, besimtarëve në Të.

T’u sjellësh lumturi të tjerëve është një gjë e mrekullueshme dhe shumë e rëndësishme për arritjen e lumturisë sonë, dhe në vetvete është një akt i kënaqshëm.

Disa njerëz mendojnë vetëm për veten e tyre, duke thënë: "E tëra që ka rëndësi për mua është të jem i lumtur". Por për fat të keq, janë njerëz të tillë që nuk e gjejnë kurrë lumturinë.

Nuk këshillohet të kërkosh lumturinë personale duke injoruar lumturinë dhe mirëqenien e të tjerëve.

Ai që vjedh jetesën e të tjerëve pa kujdes mund të pasurohet, por nuk do të jetë i lumtur,

sepse pakënaqësia e të tjerëve ndaj tij do të jetë më vdekjeprurëse se helmi vdekjeprurës.

Ligji hyjnor dikton si në vijim:

Kur dikush përpiqet të jetojë rehat në kurriz të të tjerëve, ata të tjerë do të përpiqen t'ia bëjnë jetën të mjerueshme. Por nëse përpiqen t'i bëjnë të tjerët të lumtur, madje edhe në kurriz të tyre, të tjerët do të mendojnë për mirëqenien dhe lumturinë e tyre. Kur mendojmë për nevojat tona thelbësore, duhet të mendojmë edhe për nevojat e të tjerëve. Dhe kur tregojmë shqetësim për ta, do t'u urojmë atyre të mira dhe lumturi.

Personi altruist jeton në harmoni me familjen dhe botën përreth tij. Personi egoist, nga ana tjetër, has vazhdimisht probleme, pengohet dhe humbet qetësinë mendore.

Kur ta kuptosh se Zoti është paqe brenda teje, do ta kuptosh se Ai është paqe dhe harmoni në të gjitha gjërat e mira në krijim, dhe do ta shohësh Atë në bukurinë e natyrës, do ta ndjesh afërsinë e Tij në miqësinë e sinqertë dhe do t'i ndjesh bekimet e Tij në aspiratat fisnike dhe qëllimet e ndershme, të lira nga synimet egoiste. Do ta ndjesh praninë e Tij pas velit të heshtjes dhe në të gjitha gjërat e mrekullueshme.

Trokitni me zell në derë dhe veli do të ngrihet dhe do të shihni fytyrën më të lavdishme në gjithë shkëlqimin dhe madhështinë e saj.

Nëse e doni Zotin, do ta ndjeni dashurinë e Tij dhe asgjë tjetër nuk do të jetë në gjendje t'ju mashtrojë.

Ju tërhiqeni nga përvojat materiale sepse nuk e keni shijuar lumturinë shpirtërore, dhe kur ta shijoni atë, do ta kuptoni ndryshimin.

Ji i lirë të zgjedhësh. Mos lejo asgjë të të kufizojë dhe mos lejo askënd të të kontrollojë ose të ndërhyjë në lumturinë tënde.

Vetja juaj është një pjesë e veçantë e tërësisë kozmike dhe duhet ta gjeni atë tërësi të përsosur në mënyrë që të përjetoni vetëdije të lumtur dhe të shijoni kënaqësitë e dashurisë hyjnore.

Shumica e njerëzve nuk janë në gjendje të krijojnë ekuilibrin e nevojshëm midis jetës së tyre praktike dhe shpirtërore.

Personi shpirtëror ka nevojë për para, dhe personi i kësaj bote nuk mund të jetojë i lumtur pa Zotin.

Spiritualisti punon dhe fjalët e tij të pathënë thonë: Zoti më jep forcë dhe më furnizon me vendosmëri, kështu që ai rrit forcën dhe Zoti bekon përpjekjet e tij.

Edhe njeriu i kësaj bote punon, por thotë: Unë jam ai që i bën të gjitha këto vetë dhe askush nuk ka ndonjë favor ndaj meje, kështu që ai sjell rezultate të papritura mbi veten e tij dhe bie në rreziqe.

Të gjitha aktivitetet praktike, qofshin për qëllime materiale apo shpirtërore, duhet të bazohen në parime të shëndosha dhe t'i nënshtrohen kontrollit të ndërgjegjes dhe ekuilibrit të arsyes.

Kthehuni te Zoti, kujtojeni Atë dhe bëjeni Atë qendrën e jetës suaj. Thirreni Atë dhe lutuni derisa

Ai t'ju udhëzojë dhe t'ju tregojë se si funksionojnë ligjet e Tij. Mos harroni se meditimi mbi Zotin dhe ndjerja e pranisë së Tij është më e mirë se një milion analiza dhe shpjegime. Thuajini Atij se nuk mund t'i zgjidhni problemet tuaja vetë, edhe nëse mendoni për një trilion ide, por se zgjidhjet janë të mundshme nëse i vendosni ato në duart e Tij. Kërkoni udhëzime së pari dhe pastaj shqyrtojeni atë nga perspektiva të shumta për të gjetur një zgjidhje të përshtatshme. Zoti ndihmon ata që ndihmojnë veten. Kur mendja juaj të qetësohet dhe të mbushet me besim pasi t'i luteni Zotit në meditim, do të jeni në gjendje të shihni zgjidhjen e duhur për problemin tuaj me ndihmën dhe udhëzimin e Zotit.

Kur besimi i një personi në të vërtetat dhe mundësitë shpirtërore shndërrohet në njohuri reale, ai person bëhet më i suksesshëm dhe më i ditur se të gjithë dijetarët në tokë. Njerëzit e mëdhenj që kanë arritur ta njohin Zotin nuk ngatërrohen ose shqetësohen nga dyshimet sepse ata e përjetojnë të Vërtetën, që është Zoti.

O Zot, kur isha i verbër, nuk mund të gjeja asnjë derë që të çonte tek Ti. Ti më ke shëruar sytë, dhe tani zbuloj dyer të hapura kudo - në zemrat e luleve, në zërat e miqve dhe në kujtimet e sprovave fisnike dhe të dashura. Çdo frymëmarrje e lutjes sime hap një kalim të ri drejt tempullit të pranisë Tënde gjithëpërfshirëse.

Vetëdija ime nuk është më e kufizuar në një shishe të vogël fizike të vulosur me një tapë injorance. Nuk eci më në mes të detit tënd kozmik

pa prekur ujërat e detit. Nuk qëndroj më në gjumë në ty, o Zot, pa të njohur ose pa ndjerë praninë tënde. E gjithë qenia ime tani është e zhytur në praninë tënde të plotë.

Nëse i përputhni të gjitha veprimet tuaja me Zotin dhe ndiqni ligjet e virtytit, nuk do të dështoni ose nuk do të shkoni në rrugë të gabuar. Mos harroni se dashuria hyjnore ndihmon në faljen e shumë mëkateve. Nëse vërtet ndjeni dashuri për Zotin - jo vetëm emocion, por dashuri të vërtetë - do të çliroheni.

Nuk duhet t’i lutemi Zotit me zemra të thata dhe mendime të humbura, sepse lutjet e vakëta nuk janë të mjaftueshme për të nxjerrë një përgjigje hyjnore. Kjo përgjigje arrihet nëpërmjet lutjes së zjarrtë dhe të sinqertë që buron nga thellësitë e zemrës.

Nëse një person nuk e sjell Zotin në jetën e tij dhe nuk krijon një ekuilibër efektiv, problemet do t'i vijnë pavarësisht se çfarë stili jetese ka.

O Zot, kur t’i kaloj me sukses sprovat dhe sfidat e jetës, do të kuptoj se jam një zog i parajsës që lëvdon dhe këndon për mrekullitë e Tua të pafundme dhe se qenia ime shpirtërore përshkon çdo atom të ekzistencës.

E kam zgjuar dhe zgjeruar dashurinë time të vogël për t'u përzier me frymën e dashurisë universale në të cilën jeton dhe lëviz gjithçka që ekziston.

Duke i ndihmuar të tjerët të kenë sukses, unë arrij rritje dhe prosperitet për veten time, dhe në

prosperitetin dhe mirëqenien e të tjerëve gjej lumturinë time.

Shkencëtarët dikur mendonin se uji ishte një element i vetëm, por eksperimentet vërtetuan se dy elementë të padukshëm, hidrogjeni dhe oksigjeni, kombinohen për të formuar përbërjen e ujit. Në mënyrë të ngjashme, ka të vërteta të mahnitshme që mund të kuptohen përmes përvojës shpirtërore. Kur ulemi në heshtje në meditim dhe mendimet tona kthehen nga brenda, ne përjetojmë drejtpërdrejt praninë hyjnore, dhe kjo është e mrekullueshme sepse rezultatet nuk janë të jashtme, por të brendshme.

Ndërsa rrezet e diellit përhapen, Unë do të përhap rreze shprese në zemrat e të varfërve dhe të braktisurve, dhe llamba vendosmërie dhe vetëbesimi në zemrat e atyre që mendojnë se janë dështakë.

Në qetësinë e natës dhe në thellësitë e heshtjes, në korijet e vetëdijes dhe larg kontrollit të shqisave, komuniko me të Dashurin Hyjnor me një mall të thellë. Mendo për Të vazhdimisht dhe foli me Të në gjuhën e zemrës dhe të shpirtit. Dhe kur t'ia dorëzosh zemrën tënde Atij, të gjitha perdet që e fshehin Atë prej teje do të shqyhen, dhe frika dhe iluzionet do të zhduken, duke lënë vetëm dritën e Tij dhe gëzimin e Tij më të madh.

Shumë besojnë se mbretëria e Zotit shtrihet në ndonjë cep të hapësirës, shumë larg avujve të ndotur të Tokës, e ngarkuar me dridhjet e mëkatit dhe shkeljes. Ata harrojnë se sferat e gjera të shpirtit janë shumë afër. Kur ata që kanë përparuar

shpirtërisht i mbyllin sytë, Toka dimensionale dhe materia e saj e prekshme dhe e perceptueshme zhduken, ndërsa dimensionet e përjetësisë shfaqen në vizione të pafundme para shikimit të tyre të brendshëm.

Koha e kursyer nga teknologjia duhet të investohet në studimin më të thellë të jetës. Aktivitetet praktike dhe paratë janë mjete për të arritur mirëqenien, por nuk duhet të mashtrohemi nga pasuritë materiale ose të lejojmë që lakmia e verbër t'ju privojë nga gëzimi i jetës.

Përdora kazmën e vullnetit dhe shatën e vendosmërisë, duke gërmuar në tokën e vetëdijes dhe zbulova burimin e forcës jetësore. Kuptova se jam një me energjinë kozmike. Nuk jam trupi, por ngarkesa qiellore e elektricitetit që përshkon trupin.

Zot, e kuptoj se kam një mundësi të çmuar për të zbuluar thesaret e shpirtit të fshehura në thellësitë e oqeanit të vetëdijes. Do t'i zëvendësoj lidhjet tokësore me orientime shpirtërore dhe do ta nxis vullnetin dhe energjinë time për të arritur qëllimin e jetës, i bindur se Ti gjithmonë do të më ndihmosh dhe frymëzosh të bëj atë që është e drejtë.

Nuk duhet ta lejojmë këtë botë të na kontrollojë ose të na diktojë, dhe nuk duhet të harrojmë se asgjë nuk është reale dhe e përhershme përveç Zotit, dhe se lumturia e vërtetë qëndron në përvojat tona me Të.

Në shenjtëroren e meditimit, ndez dy qirinj: qirinjën e agimit dhe qirinjën e zgjimit tim

Kurora të mrekullueshme të mallit tim të ngrohtë rrethojnë këmbët e pranisë sate të plotë Aroma jote, që buron nga lulet e dashurisë në vazon e zemrës sime, përshkon çdo cep të jetës sime.

Hijet e frikës dhe iluzioneve të mia janë zhdukur thjesht për shkak të shkëlqimit të dritës Tënde, o Zot, e cila më ka zgjuar përgjithmonë nga ëndrrat e ekzistencës së vdekshme.

Me vigjilencë të vazhdueshme dhe me sy të dobët, do të shikoj pa pushim fytyrën tënde të pafundme, duke soditur tiparet e saj dhe shprehjet e ëmbla që nuk përsëriten kurrë!

Vallëzimi i jetës dhe vdekjes është gjithmonë i pranishëm, por unë do ta çliroj veten përgjithmonë duke rimarrë thelbin tim shpirtëror. Dhe kur stuhitë të tërbohen rreth meje dhe sprovat të më përballen, unë do ta lundroj varkën time përmes lumit të jetës drejt bregut hyjnor.

Kur të vijnë vështirësitë dhe fatkeqësitë, unë do ta forcoj vendosmërinë time dhe do ta mpreh vullnetin tim për t'i kapërcyer ato. Dhe për sa kohë që i trajtoj të tjerët me mirësi, Zoti do të më japë forcë, mençuri dhe gjykim të shëndoshë.

Njohja e Zotit është nevoja e parë dhe më e rëndësishme në jetë sepse i sjell paqe shpirtit dhe qetësi zemrës. Zoti është balsami shërues për të gjitha dhimbjet dhe problemet tona, zgjidhja për të gjitha problemet tona dhe përmbushja e të gjitha nevojave tona. Gjërat për të cilat zemrat tona dëshirojnë - dashuria, fama, mençuria dhe bollëku -

i gjejmë të gjitha këto te Zoti, burimi i të gjitha mirësive dhe bekimeve.

Të gjitha përvojat maten nga aftësia për të pranuar dhe kuptuar, kështu që unë do të përshpejtoj zhvillimin tim duke i intensifikuar në mënyrë të vetëdijshme të gjitha përvojat e mia me fuqinë e përqendrimit.

Të ndiej në thellësitë e mendimeve të mia, e ndiej praninë tënde në ndjenjat e mia më të thella dhe të shoh duke lulëzuar në kopshtin e dashurisë sime.

Më mbush me aromën e pranisë sate, që të mund të kënaqem në aromën tënde të bekuar

Eja tek unë nga përtej qiejve, yjeve, mendimeve dhe ndjenjave, më trego fytyrën tënde më të shenjtë dhe më lejo të perceptoj praninë tënde në shpirtin tim, përreth meje dhe kudo.

Të kam kërkuar gjatë shekujve dhe epokave, në shtigjet e dëshirave dhe ambicieve, dhe tani e kuptoj se ti banon në shpirtin tim dhe frymëzon ndjenjat e mia më të shenjta.

Mos më fshihu më pas luleve të ndjenjave, mendimeve dhe pulsit të shpirtit

Zbukuroje shpirtin tim me xhevahiret e mençurisë Sate, dhe fryj brenda meje flladet e lumturisë Sate, dhe largo prej meje errësirën që të ka mbuluar nga shikimi dhe depërtimi im.

O Ti që je përtej yjeve dhe qiellit blu, dhe përtej shtresave të atmosferës dhe të gjitha qenieve dhe ekzistencave, prano pëshpëritjet e dashurisë sime dhe zhyt qenien time me dashurinë Tënde, dritën Tënde dhe paqen Tënde.

Rruga e jetës është si më poshtë: nga njëra anë është lugina e errët e injorancës, dhe nga ana tjetër është drita e përjetshme e mençurisë.

Pengesat për rritjen shpirtërore janë egoizmi, krenaria, lakmia, zemërimi e kështu me radhë. Këto cilësi të errëta e çojnë ose e shtyjnë një person në një injorancë më të thellë sesa ajo që zotëron tashmë.

Megjithatë, përputhja me vullnetin hyjnor çon në çlirim dhe i jep lumturinë që njeriu kërkon jashtë vetes, edhe pse ajo ekziston brenda tij.

Dielli i mundësive të favorshme mund të mos shkëlqejë në rrugën time, dhe rruga mund të jetë e shkretë, e zymtë dhe plot sprova e mundime, megjithatë unë do të bëj çmos për t'u përballur me sfidat dhe për të dalë nga errësira e dilemave, duke e ditur në zemrën time se drita hyjnore do të më udhëheqë dhe do të shkëlqejë fort në rrugën time.

E gjithë forca ime është huazuar nga Ti, Zot, dhe jeta ime nuk ka vlerë apo ekzistencë pa mençurinë dhe fuqinë Tënde. Sa i madh je Ti dhe sa i vogël jam unë!

Nuk kemi gjithmonë arsye të jemi krenarë për veten si qenie njerëzore, megjithatë nuk duhet t'i lejojmë gabimet tona të na dekurajojnë. Gjithmonë duhet të shohim anën pozitive të sprovave tona, të mësojmë nga gabimet tona dhe t'i drejtohemi Zotit pavarësisht se çfarë na ndodh.

Meqenëse Zoti është e vetmja përsosmëri në ekzistencë, do të përpiqem të shqyrtoj mençurinë

në injorancë, të gjej mirëqenie mes dobësisë dhe të ndiej qetësi mes konfuzionit.

Zoti është në shpirtin tim dhe përreth meje, duke më ruajtur dhe duke më mbikëqyrur, kështu që unë do t'i shpërndaj retë e frikës që errësojnë shkëlqimin e dritës së Tij udhërrëfyese në horizontin e jetës sime.

Zot, mos më lejo t'i kritikoj ashpër miqtë e mi. Por nëse ata kërkojnë këshillën time për t'u përmirësuar, më lejo të ofroj sugjerime të përulura bazuar në udhëzimin dhe frymëzimin Tënd. Me butësi dhe dashuri, pa shtrëngim dhe detyrim, më ndihmo t'i udhëheq ata që pengohen tek Ti. Udhëzo kuptimin dhe forcën time në mënyrë që të mund të transformoj natyrat e errëta në dishepuj të ndriçuar që pasqyrojnë dritën e mençurisë Tënde.

Sot do të mbjell farat e mençurisë, shëndetit, begatisë dhe lumturisë në kopshtin e jetës sime dhe do ta falënderoj Zotin kur dëshira e zemrës sime të bëhet realitet.

Do ta pastroj mendjen time duke menduar se Zoti drejton çdo aktivitet tim.

Sot do të punoj për të demonstruar paqe dhe ekuilibër në jetën time përmes mendimeve, fjalëve dhe veprimeve të mia, dhe do të përqendroj të gjithë forcën dhe vullnetin tim për të arritur harmoninë me vullnetin hyjnor.

O Ti që mbretëron në fronin e zemrave tona, i bashkuar në dashurinë Tënde, prano dëshirat tona dhe mallin e shpirtrave tanë. Bekona të gjithëve,

largo pengesat nga rruga jonë dhe shpërnda .errësirën e injorancës nga brenda nesh

Drita jote udhërrëfyese shkëlqeftë mbi shtigjet tona. Zgjo mendjet tona dhe na gëzoftë me afërsinë tënde, dhe na bëj të ndiejmë se ti je .gjithmonë me ne

Ji i ndershëm me veten. Bota nuk është e ndershme me ty sepse e do hipokrizinë. Kur je i ndershëm me veten, do të gjesh rrugën drejt .paqes së brendshme

Jeto vetëm në të tashmen, jo në të ardhmen. Bëj më të mirën tënde sot dhe mos u shqetëso për .të nesërmen

Zot, të gjitha qëllimet materiale që njeriu përpiqet të arrijë i sjellin atij vetëm gëzim të pjesshëm, edhe nëse të gjitha kurorëzohen me sukses. Por duke të gjetur Ty, Zot, do të gjej .burimin e lumturisë së plotë dhe të qëndrueshme

Gjërat materiale që ofrojnë kënaqësi mbeten jashtë mendimit; ato, së bashku me kënaqësitë që ofrojnë, gjejnë hyrje në mendim përmes iluzionit .dhe imagjinatës

Sa i përket gëzimit të pastër, i cili është thelbi i shpirtrave tanë, ai mund të arrihet përmes të menduarit harmonik dhe është afër nesh dhe .brenda mundësive tona

Kur shkaqet e jashtme të kënaqësisë shqisore zhduken, lumturia e përkohshme që vjen prej tyre zhduket bashkë me to, por gëzimi i brendshëm i shpirtit nuk zhduket nëse një person di si të harmonizohet me të, ose nëse personi nuk i kufizon qëllimisht mendimet e tij në gjëra

materiale të paqëndrueshme dhe kështu nuk bëhet .i palumtur

Gëzimi i shpirtit, që është lumturia e Zotit, .është gjithmonë i ripërtëritshëm dhe i përjetshëm

Sot do të kërkoj paqe dhe lumturi brenda meje, dhe do ta mbaj fortesën e mençurisë sime të ruajtur nga vullneti, paqja dhe dashuria, dhe do ta falënderoj Zotin dhe do t'i ngre Atij mirënjohjen e shpirtit tim dhe dëshirat e përtërira të zemrës .sime

Ajo që humbas në botë nuk do të jetë humbje për shpirtin tim

Gjithmonë do të shikoj me besim dhe besim yllin hyjnor të udhëzimit që nuk perëndon kurrë në .qiellin e jetës sime

O Zot, beko mendimet tona që të na kujtojnë lumturinë Tënde, beko ndjenjat tona që të ndiejnë dashurinë Tënde, beko dëshirat tona që të dëshirojnë atë që të pëlqen Ty, beko ambiciet tona që të na motivojnë të ndjekim gjithçka që është e mirë dhe fisnike, dhe bëj që të kuptojmë se Ti je lumturia përfundimtare për të cilën zemrat tona .dëshirojnë dhe shpirtrat tanë kërkojnë

E di që mendimet e mia do të më sjellin ose dështim ose sukses, varësisht se cila ide është më e fortë në mendjen time. Prandaj, do të bëj çmos të kujtoj se Zoti është me mua, duke më ndihmuar .dhe frymëzuar të mendoj qartë

O Zot, në pasqyrën e qetësisë shoh çdo ditë fytyrën e paqes, fytyrën tënde dhe çdo ditë do të punoj për të zgjuar dashurinë dhe paqen tënde në .disa zemra

O nënë kozmike, do t'i këpus yjet nga kopshtet e natës dhe do t'i ofroj ty si dhuratë dashurie. Sa herë që shikoj fytyrën tënde rrezatuese në hënën e plotë, buzëqeshjet e tua të buta zhdukin shqetësimet e mia dhe më largojnë hidhërimet.

për të qenë i sigurt:

Do të largoj injorancën dhe do të heq qafe konceptet e gabuara, dhe do të ngrihem nga bodrumi i horizonteve të ngushta dhe perspektivave të kufizuara drejt lirisë së dashurisë dhe dhembshurisë njerëzore.

Prania e Zotit është më e dukshme tek ata me zemra të mira dhe pirje shpirtërore që e duan Atë dhe nuk e harrojnë kurrë. Kur stuhitë tërbohen dhe valët e vështirësive vërshojnë, ata mund ta drejtojnë varkën e jetës së tyre drejt brigjeve të sigurta të mbrojtjes hyjnore.

Unë zotëroj fuqinë e shpirtit krijues dhe jam në kontakt me mendjen universale, dhe e di që Zoti më udhëzon dhe më ndihmon të zgjidh të gjitha çështjet dhe problemet.

O Zoti im i dashur, me sy hapur dhe me syrin e mendjes sime do të të shoh, dhe do të të adhuroj me gjithë mall dhe përkushtim, dhe do të mendoj për Ty ndërsa kryej detyrat e mia, dhe do të të thërras me gjuhën e zemrës dhe pështpëritjen e shpirtit.

Mund të jetë në natyrën e një personi të ketë frikë nga sëmundja ose të besojë se nuk do të shërohet kurrë. Në këtë rast, ata duhet të përvetësojnë zakone të shëndetshme jetese që çojnë në mirëqenie fizike dhe morale, dhe

gjithashtu duhet të luten për një besim më të madh në fuqinë shëruese të Zotit. Nëse besojnë se janë një dështim dhe nuk mund të kenë sukses në asnjë fushë, ata duhet të sigurohen që të bëjnë çdo përpjekje për të arritur suksesin që aspirojnë.

Ndërveprimi dhe komunikimi me ata që e duan Zotin ushqen dëshirat tona, qetëson zemrat tona dhe rrit nivelin tonë të vetëdijes.

Vetëvendosje

Sot do të mendoj për Zotin që më dha jetën, sepse përqendrimi te gjërat materiale duke e injoruar plotësisht Zotin do të sjellë vetëm mjerim material dhe pakënaqësi shpirtërore.

Sot do ta ndihmoj veten që të mund t'i përdor më së miri fuqitë që më ka dhënë Zoti dhe do t'i kërkoj Zotit të më ndihmojë, të më bekojë përpjekjet e mia dhe t'u japë atyre sukses.

Kur vullneti njerëzor udhëhiqet nga gabimi, ai na mashtron dhe na çon në çoroditje; por kur udhëhiqet nga mençuria, na përafron me vullnetin hyjnor. Shpesh, vullneti njerëzor përplaset me qëllimet hyjnore, duke na bërë të humbasim udhëzimin shpirtëror që na ndihmon të shmangim rënien në humnerën e vuajtjes dhe grackat e mjerimit.

Do të përdor çdo aftësi ose talent që kam për të bërë gjithçka që i pëlqen Zotit dhe i shërben njerëzimit.

Njohuria e paplotë është e rrezikshme, sepse mund ta çojë kërkuesin të bëhet arrogant dhe i vetëmjaftueshëm, duke ndaluar kërkimin serioz

dhe zhytjen e thellë në shpirt. Vetëm ata që janë të lirë nga ndjenjat e vetërëndësisë rriten në hir dhe spiritualitet derisa të arrijnë afërsinë me Zotin. Në të vërtetë, adhuruesit e sinqertë janë të lirë nga kotësia dhe shumë larg krenarisë dhe pretendimeve.

Kur një person e njeh veten dhe prek thelbin e tij shpirtëror, ai ndjen një gëzim të brendshëm që e shoqëron në të gjitha përvojat e jetës dhe në të gjitha rrethanat.

Sot do të zgjoj frymën e iniciativës dhe do të aktivizoj aftësinë për të arritur qëllime, duke ditur se burimi i të gjitha forcave krijuese dhe burimi i të gjitha njohurive është gjithmonë me mua.

E kuptoj që fuqia e Zotit është e pakufizuar dhe se Ai më ka dhënë forcën për të kapërcyer vështirësitë e jetës me të cilat përballem dhe për të kapërcyer të gjitha pengesat që më dalin në rrugën time.

Është koha që ne t'i drejtojmë zemrat dhe mendjet tona nga Zoti, në mënyrë që më në fund të arrijmë në shtëpinë tonë qiellore, ku gjejmë prehje nga shqetësimet dhe liri nga dhimbja.

Ne përpiqemi të marrim dhuratat e Perëndisë për jetën, dritën e diellit, ushqimin dhe të gjitha bekimet e tjera të Tij, por pavarësisht favoreve të Tij të bollshme që Ai na dhuron, sa pak e kujtojnë Atë!

O Zot i ligjit universal, më lejo të mbaj plagët e mia, të lindura nga fatkeqësitë, si shenja të denja nga duart e bekuara të drejtësisë Tënde.

Vështirësitë e mia të përditshme le të veprojnë
si një antidot ndaj iluzioneve dhe të më çlirojnë
nga pritja e arritjes së lumturisë së qëndrueshme
.të kësaj bote
Do të doja që lotët që derdh për shkak të
mizorisë së të tjerëve të largonin disa nga
.papastërtitë e fshehura nga mendja ime
Do të doja që çdo goditje e mprehtë nga
kazmat e shqetësimit të hapte thellësi të reja
brenda meje
Dëshira hyjnore duhet të jetë si një sondë në
det të thellë që zhytet në oqeanin e perceptimeve
shpirtërore. Ata, vizioni i brendshëm i të cilëve
është hapur përmes meditimit, e ndiejnë praninë e
.Zotit në zemrat e tyre
Zot, më ndihmo të transformoj vetëdijen time
nga kufizimet dhe mendimet e dobëta në dijen e
sigurt se Ti je gjithmonë me mua, duke më
mbështetur dhe duke më frymëzuar me mendime
.të bukura dhe perceptime sublime
Zot, më ndihmo të transformoj vetëdijen time
nga kufizimet dhe mendimet e dobëta në dijen e
sigurt se Ti je gjithmonë me mua, duke më
mbështetur dhe duke më frymëzuar me mendime
.të bukura dhe perceptime sublime
Më lejo të të kujtoj ty, Zot - njësoj - në
vështirësi dhe lehtësi, në sëmundje dhe shëndet,
.në injorancë dhe mençuri
Do ta mbaj kujtimin e dashurisë sime për Zotin
dhe mallin tim për Të përgjithmonë të ndezur, në
mënyrë që në atë shkëlqim të mund të shoh
.fytyrën e Tij jashtëzakonisht të bukur

Kur buzëqeshja në fytyrë është në harmoni të përsosur me buzëqeshjen në zemër, buzëqeshja e shpirtit shkëlqen.

O Zoti im i dashur, do të të adhuroj në mëngjesin e zgjimit, në pasditen e aktivitetit, në muzgun e pleqërisë dhe në natën e lamtumirës së fundit.

Me prekjet e shqisave të mia të brendshme, sot do ta akordoj radion time shpirtërore me frekuencat e transmetimeve kozmike për t'u çliruar nga zhurma e ankthit dhe për të dëgjuar himnin e dashurisë hyjnore.

Edhe më të devotshmit ndonjëherë mendojnë se Zoti nuk u përgjigjet lutjeve të tyre, por Ai u përgjigjet në heshtje dhe sipas ligjit shpirtëror. Lutja duhet të jetë e sinqertë, qëllimi i pastër dhe i qëllimshëm në mënyrë që të marrë një përgjigje të bekuar.

Zot, më lejo të ofroj balsamin e paqes për zemrat e pikëlluara, që ato të gjejnë ngushëllim të ëmbël tek Ti. Më bëj një rreze të papritur dielli për të gjithë shpirtrat e pikëlluar, një shi jetëdhënës për mendjet e thata dhe një dhuratë mirësie për ata që keqtrajtohen.

Një fillim i suksesshëm drejt lumturisë kërkon një mënyrë jetese të saktë, mendim të shëndoshë, orientim shpirtëror dhe besim të thellë në Zot.

Një jetë pa gëzim shpirtëror është një jetë e shurdhër, pa shkëlqim, dhe barrët e saj janë të lodhshme dhe të rënda.

Largohuni nga zhurma dhe nxitimi i botës sa herë që të mundeni, dhe kërkoni vende të qeta ku mund të jeni vetëm dhe të mendoni për Zotin.

Kudo që qëndron errësira e keqkuptimit dhe mosmarrëveshjes, atje do të përhap dritën e dashurisë dhe paqes sime.

Kjo botë është e çuditshme, pasi çdo gjë në të është subjekt i ndryshimit dhe transformimit, dhe për këtë arsye, një person nuk duhet ta ankorojë anijen e lumturisë së tij në brigjet e kësaj bote.

Ne jetojmë në një botë të mrekullueshme. Ata, qëllimi i vetëm i të cilëve në jetë është të hanë, të pinë, të kënaqen dhe të flenë, nuk kanë asnjë ide të vërtetë për mrekullitë e jetës njerëzore.

O Zot, drejto rrjedhat e gëzimeve tona që ato të mos humbasin në rërën e kënaqësive shqisore afatshkurtra.

Mos lejoni që rrjedhat tona të dhembshurisë të thahen dhe të avullohen në shkretëtirat e shkreta të egoizmit.

Le të përzihen kanalet e emocioneve tona me liqenin e pafund të dashurisë sate.

Lumenjtë e jetës sonë u zgjerofshin dhe niveli i ujit të tyre u rritshin me shirat e bollshëm të bekimeve të Tua, dhe ata uroj që të kalojnë fushat e gjera të empatisë, sakrificës dhe konsideratës për ndjenjat e të tjerëve, në mënyrë që më në fund të rrjedhin - të pastër dhe të qartë - në detin Tënd të bekuar.

Kushdo që lutet për sukses dhe në të njëjtën kohë thotë me vete: "Nuk mendoj se do të kem sukses", nuk do të ketë sukses.

Lutja duhet të ofrohet me besim të zjarrtë dhe
një zemër të përulur, në mënyrë që dritat hyjnore
.të shkëlqejnë dhe bekimet qiellore të zbresin
Ashtu siç është e pamundur të flasësh përmes
një telefoni të prishur, është e pamundur që një
person t'i transmetojë në mënyrë efektive lutjet e
tij përmes një pajisjeje mendore që është
çaktivizuar nga çekiçët e ankthit, shqetësimeve,
.pakënaqësisë dhe lidhjes me gjërat kalimtare
Me qetësi të thellë dhe harmoni të qetë me
vibrime të rafinuara dhe konstruktive, aparati
mendor mund të riparohet dhe kalibrohet në
mënyrë që fuqia e tij shpirtërore e pritjes të
shumëfishohet, dhe kështu bëhet e mundur të
transmetohen mesazhe të përzemërta te Zoti në
mënyrë efikase dhe efektive dhe të merret një
përgjigje e bekuar nga Gjithëdëgjuesi, i
.Përgjegjshmi
Noto dhe lundro në oqeanin e pafund të paqes
dhe lumturisë përtej ëndrrave brenda teje
O Krijues Suprem
Yjet që shkëlqejnë në qiell, malet dhe furra e
diellit që digjet me flakë janë disa nga shprehjet
.dhe manifestimet e pranisë suaj të plotë
Është e lehtë ta gjesh Zotin nëpërmjet
meditimit të vazhdueshëm për Të, një dëshire të
sinqertë për ta njohur Atë dhe një lutjeje të
përzemërt ndaj Tij. Ai është thesari më i madh që
meriton të kërkohet dhe eksplorohet në minierën e
.shpirtit

Kur shkrepësja e dëshirës për t’u djegur goditet në murin e shpirtit që dëshiron, flaka e dashurisë hyjnore lind në zemrën e kërkuesit.

O Zot, gjërat e bukura janë të bukura sepse kanë huazuar bukurinë nga bukuria Jote, e cila është pafundësisht më e bukur se çdo bukuri e dukshme, qoftë në natyrë apo midis njerëzve.

Është e mrekullueshme të duash Zotin dhe të duash shërbëtorët e Tij. Kur e gjejmë Atë, e ndiejmë dashurinë e Tij tek të gjithë. Nuk ka fuqi më të madhe se fuqia e dashurisë në univers.

Kur dy ose më shumë njerëz bëhen miq për gjithë jetën, kjo është një shprehje e dashurisë së pastër ose e një miqësie shpirtërore.

Zot, më jep gëzimin e të qenit pranë Teje, që të mund ta ndaj me të gjithë atë gëzim më të madh, dhe më lejo të shoh dritën Tënde, pamja e së cilës shëron zemrën dhe largon hijen e shqetësimeve.

Le të shpëtojë zogu im i dashur nga kafazi i kufizimeve të vetëimponuara dhe të fluturojë në mbretërinë e lirisë, duke kënduar himnin e shpirtit, jehona e të cilit rezonon me të gjitha zemrat e dashura dhe mendjet harmonike.

Le të mbartin flladet e perceptimeve tona shpirtërore aromën e lutjeve tona dhe parfumin e dëshirave tona në rritje për Ty, o Zot!

Kur doja diçka, isha i lumtur kur e merrja dhe isha përsëri i lumtur kur ia jepja dikujt tjetër.

Zoti nuk u përgjigjet lutjeve të vakëta, por Ai me siguri u vjen atyre që i luten Atij thellësisht dhe sinqerisht dhe i thërrasin Atij me zemra plot besim.

Rregullat pozitive që duhen ndjekur janë mirësia, sinqeriteti, ndershmëria, dashuria për të tjerët, shqyrtimi i qëllimeve dhe vetëkontrolli.

O Zot, hap sythat e zemrave tona dhe lejo që aroma e dashurisë e ruajtur në zemrat tona të fluturojë mbi krahët e dëshirës për t'u takuar me Ty.

Dërgo, o Zot, rrezet e diellit të urtësisë Sate për të më udhëhequr në ditët e arritjeve të mia të gëzueshme dhe dritën e hënës së mëshirës Sate sa herë që eci nëpër netët e errëta të pikëllimit.

Idetë aromatike dhe lulëzuese rriten dhe shpalosen nga farat e lutjeve të përzemërta dhe ujiten nga vesa e ndjenjave kontemplative freskuese.

Kur harrojmë veten e vogël duke shkëmbyer shërbime miqësore, vetëdija jonë do të zgjerohet dhe do të shohim veten e vetme të madhe që vepron përmes nesh.

Miqësia e vërtetë është drita me të cilën mund të ndihmojmë njëri-tjetrin në shtigjet e jetës.

Shoh shumë mizori, ashpërsi dhe shpërfillje të ndjenjave në këtë botë, dhe nuk gjej asnjë justifikim për t'i shtuar këto sjellje. Nëse do ta bëja, do të dëmtoja veten.

Lundroni me varkën tuaj kontemplative mbi ujërat e trazuara të konfuzionit mendor dhe shpërqendrimeve shqisore.

Trishtimi shumëfishon trishtimin, dhe ilaçi më efektiv për trishtimin është të prekësh praninë hyjnore që ngushëllon shpirtin dhe gëzon mendjen.

O Mjek Hyjnor, largo sëmundjen nga trupat tanë, zgjero horizontet e mendjeve tona dhe çliroje atë nga dobësia dhe brishtësia, dhe shpërndaje errësirën nga shpirtrat tanë me dritën rrezatuese të pranisë Sate.

Rruga drejt Zotit është e shtruar me vërtetësi, sinqeritet, vendosmëri, këmbëngulje, përqendrim, dashuri, dëshirë të madhe, vendosmëri dhe besim.

Kur metodat njerëzore rezultojnë të pamjaftueshme dhe joefektive, ne duhet t'i drejtohemi Zotit të Plotfuqishëm dhe të kërkojmë ndihmën e Tij.

Unë jam i vetmi person përgjegjës për veprimet dhe sjelljen time, sepse askush tjetër nuk do të merret në pyetje ose nuk do të mbahet përgjegjës për to.

Kur dielli i hirit hyjnor shkëlqen në horizontin e jetës sonë, bekimet janë të shumta dhe kufizimet zhduken.

Nga pusi i heshtjes, do të nxjerr ujërat e pastra dhe të kthjellëta të mençurisë hyjnore për të shuar etjen time shpirtërore.

I shkëputa telat e mendjes sime nga zona e ngushtë dhe e vogël e shqisave dhe i lidha ato me botën e perceptimeve të pafundme shpirtërore, dhe kuptova se jetoj me dritën e Zotit që më ka mbështjellë dhe përshkuar çdo atom të qenies sime, dhe shpirti im është mbushur me dashurinë dhe paqen e Zotit.

Në pasqyrën e qetësisë shpirtërore, do të shoh fytyrën e Zotit

O Zot, më zbulo sekretin e ekzistencës sime dhe më ndihmo të ndiej praninë Tënde të vazhdueshme brenda meje dhe përreth meje.

Që nga sot do të përpiqem ta njoh Zotin pa lënë pas dore detyrat e mia të kësaj bote, të cilat i kryej tashmë për ta kënaqur Atë.

Çdo ditë ujitja farat që Zoti kishte mbjellë në tokën e shpirtit tim, dhe kur dielli i mëshirës së Tij shkëlqente mbi to, farat mbinin, rriteshin dhe jepnin një korrje të bekuar kënaqësie dhe kënaqësie.

Njëherë, një nga njerëzit e Zotit po lahej në lumë kur një burrë tjetër erdhi dhe filloi të lante kalin e tij pranë atij burri të drejtë, duke e spërkatur me ujë qëllimisht dhe pa kujdes. Dishepujt e shenjtorit u acaruan dhe donin ta godisnin agresorin dhe ta largonin, por mësuesi i tyre u tha të mos e bënin këtë, por ta linin të qetë.

Papritmas, kali e goditi me shqelm pronarin e tij, duke i thyer dhe duke i nxjerrë disa dhëmbë. Njeriu i mirë iu afrua me dashuri dhe filloi të kujdesej për të dhe ta shëronte. Ishte ligji i rreptë i natyrës, jo shenjtori, që e ndëshkoi mëkatarin.

Zoti dhe ligjet e Tij universale punojnë pa u lodhur dhe vazhdimisht për të larguar padrejtësinë nga të gjithë ata që i besojnë Zotit, kërkojnë ndihmën e Tij dhe ndihmojnë e inkurajojnë njëri-tjetrin në rrugët e jetës.

E kuptoj që puna ime në këtë botë më çon në vetë-rritje për sa kohë që përpiqem të eksploroj të gjitha mundësitë e disponueshme dhe të përfitoj prej tyre.

Paqja është një shenjë e spiritualitetit Prandaj,
unë do ta mat spiritualitetin tim nga sasia e paqes
.që ndiej brenda vetes
Zot, më bëj të kuptoj se mençuria Jote
mbështet të kuptuarit tim dhe se gjithëprania Jote
.përshkon jetën time
:për të qenë i sigurt
Duke ruajtur shëndetin dhe vitalitetin tim, dhe
duke iu përmbajtur vlerave morale, unë e ndihmoj
.njerëzimin përmes stilit tim të jetesës
Kur isha i verbër, nuk mund të gjeja asnjë derë
që të çonte tek ti, por tani që më ke hapur sytë,
.gjej dyer kudo
Me agimin e shfaqjes sate të shkëlqyer,
trëndafilat e dëshirës sime do të çelin në kopshtin
e zemrës sime, dhe unë do të thur një kurorë nga
ato trëndafila dhe do ta vendos në pragun tënd të
.bekuar
O Zot, ndërsa rrezet e dashurisë Tënde
shkëlqejnë në hapësirën time shpirtërore, mjegulla
e injorancës shpërndahet dhe retë e pasigurisë
.zhduken
O burim drite, ti je i fshehur pas mureve të
rrezeve kozmike. Hap dritaren e vizionit tim që të
.të shoh të manifestuar kudo
Do të kërkoj siguri dhe mbrojtje para së
gjithash dhe në çdo kohë duke menduar
vazhdimisht se jam gjithmonë nën mbrojtjen
.hyjnore
Zoti im i dashur, nëse largohem nga rruga e
drejtë, merr dorën time dhe më udhëhiq përsëri në
të. Nëse po dështoj, më ndihmo të arrij suksesin.

Dhe mbi të gjitha, nëse jam injorant, më ndihmo të fitoj mençuri.

Marrja e një vendimi të vendosur për të qenë i lumtur do t'ju ndihmojë. Mos prisni që rrethanat të ndryshojnë, duke imagjinuar se problemet tuaja qëndrojnë aty. Dhe mos lejoni që pakënaqësia të bëhet një pjesë e zakonshme e jetës suaj, në mënyrë që të mos ndikojë negativisht tek ju dhe ata përreth jush. Nëse jeni të lumtur, është një bekim për ju dhe të tjerët; nëse keni lumturi, keni gjithçka, dhe lumturia juaj do të thotë që jeni në harmoni me Zotin.

Ajo që bëmë dje përcaktoi natyrën e ditëve tona të sotme, dhe veprimet e së tashmes sonë do të përcaktojnë se si do të jetë e nesërmja jonë.

Injoranca duhet të zhduket së pari nga brenda nesh, dhe prania e saj do të zhduket më pas nga jashtë nesh.

Të gjitha kënaqësitë kalimtare dhe ambiciet e përkohshme i përdor si një tufë shkopinjsh për të ndezur flakën e përjetshme të dijes hyjnore.

Zoti do të më zbulojë Vetveten nëse mendimi im për Të është më i fortë se mendimet ndërhyrëse dhe të gjitha shpërqendrimet mendore.

Do ta mbush zemrën time me valët pështpëritëse të shpirtit dhe do ta derdh ujin freskues e rrezatues të mallit në kupat e shpirtrave të etur.

Vala duhet të ndiejë prekjen e oqeanit të gjerë që e mbështet atë. Unë ndiej oqeanin gjithëpërfshirës të shpirtit, në thellësitë e pafundme të të cilit noton vetëdija ime.

Do të bëj një përpjekje për të zbuluar të vërtetën e fshehur pas maskave që e fshehin atë, atëherë nuk do të jem në mëshirën e forcave të jashtme.

Unë besoj se ndihma do të vijë kur është më e nevojshme, sepse ligji hyjnor funksionon në mënyrë efektive.

Cili është kuptimi i jetës nëse ajo është e lirë nga vështirësitë me të cilat përballemi dhe sfidat me të cilat përballemi?

Në një çast të mbushur me trishtim dhe të mbështjellë me dëshpërim, dëgjova zërin tënd të përshpëritste:

Dielli im mbrojtës shkëlqen njësoj në orët më të ndritshme dhe më të errëta të jetës tënde. Beso, buzëqesh dhe lejo që drita ime shëruese të shkëlqejë përmes transparencës së buzëqeshjeve të tua.

O Zot, bashko zemrat tona në tempullin e dashurisë hyjnore ku prania Jote supreme shkëlqen në gjithë lavdinë dhe shkëlqimin e saj.

Le të kuptojmë se ti je i vetmi qëllim që përpiqemi ta arrijmë. Mos na harro edhe nëse ne të harrojmë, dhe na kujto edhe nëse ne nuk të kujtojmë.

Malli ynë për ty mund të vijë e të shkojë, të shkëlqejë e të zbehet, por ti i qëndron besnik besëlidhjes përgjithmonë, o i mirë dhe i dashur.

Prano dëshirën e shpirtrave tanë dhe dashurinë e zemrave tona, o Zot

E hodha rrjetën time të dashurisë në oqeanin e vetëdijes dhe kapa një peshk të çmuar

Të lutem, Zot, që drita e shpirtit tim të përzihet me dritën tënde më të madhe dhe që zemra ime të rrahë me dashurinë tënde hyjnore, në mënyrë që të përhap dritën dhe dashurinë tënde në të gjitha shpirtrat harmonikë.

Sot do t'i kushtoj kohë të qenit me Zotin, duke injoruar mendimet e kota dhe duke hedhur poshtë iluzionet e rreme.

Rrezet e gëzimit që mbushin qiellin e qetësisë sime lajmërojnë mbërritjen tënde të bekuar. Qoftë se do të zbulohesh tani apo më vonë, jam i sigurt se do të të takoj një ditë, ty që zemra ime e do dhe shpirti im mall për të.

Ekzistojnë dy lloje mjedisesh: një mjedis i brendshëm dhe një mjedis i jashtëm. Do ta mbroj veten nga ndikimet negative dhe do të përpiqem për të vërtetën dhe drejtësinë.

E kuptoj se ka më shumë të mirë sesa të keqe në këtë botë, sepse Zoti është fuqia më e madhe në ekzistencë.

dizajn:

Çdo ditë do të jem aktiv si në nivelin mendor ashtu edhe në atë fizik, sepse stanjacioni mendor dhe pasiviteti fizik janë të dyja të dëmshme për përparimin shpirtëror.

O Zoti im i dashur, hapma atë sy që nuk sheh asgjë në ekzistencë përveç Teje, dhe nuk percepton asgjë në të gjithë bukurinë përveç bukurisë Tënde më të lavdishme.

U mashtruam nga gjuetari i përkohshëm i ekzistencës tokësore, ndërsa lundronim në ujëra të

cekëta sigurie dhe mbrojtjeje të rreme, një rrjetë injorance vdekjeprurëse na rrethoi.

O i Gjithëmëshirshëm, na çliro nga rrjeta e rrezikshme e dëshirave dhe ambicieve të kësaj bote, dhe na ndihmo të zhytemi në thellësitë e qeta të bashkimit hyjnor, në mënyrë që të shpëtohemi përgjithmonë nga rrjetat e iluzionit dhe kurthet e mashtrimit.

Ndjej të qenit tim i rrethuar nga një aurë e dritës së Zotit, ku ka qetësi, paqe dhe gëzim shpirtëror

Do ta laj llumin e injorancës, që drita e pastër e shpirtit të shkëlqejë përmes meje.

Dikush mund të jetë duke dështuar materialisht, moralisht dhe shpirtërisht, megjithatë, nëse i dyfishon përpjekjet e tij dhe pohon se drita hyjnore shkëlqen mbi të, ai do të ndihet më afër Zotit dhe rrethanat e tij do të përmirësohen. Zoti u përgjigjet lutjeve të sinqerta dhe mendimit pozitiv, dhe kjo është një mënyrë efektive për të kapërcyer pengesat drejt suksesit.

Përpara se një person të veprojë, ai ka vullnet të lirë, por pas veprimit, pasojat do të vijnë, pavarësisht nëse i pëlqen apo jo; ky është ligji i karmës. Prandaj, është e mençur të mendosh para se të veprosh.

Ata që dëshirojnë paqe dhe të shijojnë ëmbëlsinë hyjnore duhet ta paguajnë çmimin, dhe ky çmim është kushtimi i kohës së nevojshme për kultivimin e qetësisë dhe krijimin e paqes. Mënyra më efektive për të kapërcyer stresin është

harmonizimi me paqen e brendshme, gëzimin dhe qetësinë.

Zot, duart e mia punojnë për ty. Ti më ke caktuar një rol për të luajtur në këtë botë dhe çdo gjë që bëj e bëj në nderin tënd.

Kur ia dorëzojmë jetën tonë Zotit, zbulojmë se jeta transformohet në një simfoni të bukur. Dhe nëse përpiqemi të ndiejmë praninë e Zotit ndërsa kryejmë të gjitha detyrat tona, do të zbulojmë se Ai zgjedh detyra specifike për ne çdo ditë dhe na ndihmon t'i përmbushim ato.

Në shfaqjen e meritave të shpirtit qëndron e vetmja mënyrë për të jetuar në paqe. Brenda nesh është fuqia për ta shndërruar shtëpinë në parajsë.

Do ta mposht krenarinë me përulësi, urrejtjen me dashuri, ngazëllimin me qetësi, egoizmin me altruizëm, të keqen me të mirën, injorancën me dije dhe ankthin me paqen e të menduarit dhe meditimit mbi Zotin.

Të gjitha veprimet tona duhet të udhëhiqen nga zëri i brendshëm i vetëdijes shpirtërore.

Është më mirë ta thjeshtojmë jetën tonë. Kam parë njerëz të ndriçuar, të kursyer në ushqimin e tyre, që jetojnë në kushte të kujdesshme, por që kanë trupa plot aktivitet dhe vitalitet, sepse i kanë shërvitur mendjet e tyre që të mos mbështeten tërësisht në burime të jashtme të shëndetit dhe kënaqësisë.

Fluturo aeroplanin e qetësisë mbi majat më të larta të mençurisë dhe bredh në tokën e bukurisë së përjetshme dhe lumturisë së ripërtërirë

Më mbaj larg të keqes, o Zot, dhe më beko që
të mos dëgjoj të keqen, as të mos shoh të keqen,
as të mos flas të keqen, as të mos marr frymë të
keqen, as të mos e prek të keqen, as të mos fsheh
.të keqen dhe as të mos mendoj të keqen
Ji me ne çdo ditë, Zot, që të mund të kryejmë
detyrat tona me shpirtra të kënaqur dhe zemra të
.parfumuara nga prania Jote e shenjtë
Ne i drejtohemi mësimeve shpirtërore sepse
duam të jemi të lirë nga vuajtjet tona. Metodat dhe
qasjet e kësaj bote nuk janë zgjidhja. Zoti është
zgjidhja. Është koha që njerëzimi të zgjohet dhe të
shpërndajë errësirën e injorancës me dritën e
mençurisë. Gjëja më e madhe në jetë është të
.jetosh në shenjtëroren e një ndërgjegjeje të pastër
Pothuajse të gjithë mendojnë se nuk po bëjnë
përparim shpirtëror, domethënë se nuk po
ndryshojnë ose nuk po përmirësohen pavarësisht
përpjekjeve të tyre. Shumë faktorë mund të
pengojnë përparimin tonë dhe është detyra jonë ta
shohim jetën në mënyrë objektive, kritike dhe
analitike për të identifikuar këta faktorë dhe për të
.mësuar se si t'i adresojmë dhe t'i kapërcejmë ata
Kushdo që u jep të tjerëve ndihmë psikologjike
dhe materiale dhe zemra e të cilit është plot mirësi
dhe dhembshuri, do të zbulojë se ajo që jep i
.kthehet atij
?Pema e Dëshirave Çfarë është arritur

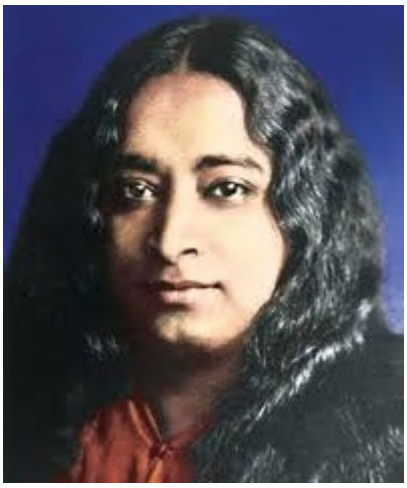

Shumë kohë më parë, një eremit i devotshëm jetonte në një vend të caktuar dhe kaloi shumë vite duke udhëtuar midis maleve në kërkim të një peme të rrallë të quajtur Pema e Dëshirave.

Legjenda thotë se këto pemë të mrekullueshme u mbjellën nga nimfat e Parajsës dhe gjenden vetëm nga asketikët si shpërblim për praktikën e tyre rigoroze të disiplinave të rrepta shpirtërore. Thuhet se këto pemë kanë fuqinë të përmbushin dëshirat dhe dëshirat e kujtdo që ulet nën degët e tyre.

Ky eremit thellë në shpirt ndjente se e meritonte ta gjente atë pemë falë përpjekjeve të tij të palodhura, përqafimit vullnetar të vështirësive dhe respektimit të disiplinës së rreptë që i kishte vendosur vetes. Por, pavarësisht të gjitha këtyre aktiviteteve dhe ushtrimeve, kishte mësime që ende nuk i kishte mësuar. Ndërsa dëshironte ndriçim, ai gjithashtu kishte dëshira të tjera, më pak të rëndësishme.

Midis atyre dëshirave ishte edhe dëshira për të gjetur Pemën e Dëshirave. Shtigjet e ashpra malore ia kishin lodhur këmbët zbathur në kërkimin e tij të pamëshirshëm për objektin e

dëshirës së zemrës së tij dhe përmbushjen e dëshirave të tij më të thella. Ndjenja e tij e brendshme e siguronte vazhdimisht se dëshira e tij do të plotësohej dhe se pema e priste si një shpërblim natyror për përpjekjet e tij shpirtërore, të cilat tejkalonin kapacitetin dhe qëndrueshmërinë e një personi të zakonshëm.

Shoku ynë kishte të drejtë në intuitën e tij. Në një nga luginat në malet e larta, ai gjeti një pemë me gjethe të gjera dhe menjëherë e kuptoi me mprehtësinë e tij se ishte thesari që kishte kërkuar gjithmonë dhe kishte dëshiruar ta gjente.

Me padurim dhe menjëherë, ai iu afrua degëve mikpritëse të pemës dhe u ul poshtë saj. Për të përjetuar fuqitë e jashtëzakonshme të kësaj peme unike, ai mbylli sytë dhe tha me vete: "Nëse kjo është vërtet një pemë dëshirash, atëherë le të bëhet një fortesë e fortë për mua!"

Sapo i kaloi kjo mendim nëpër mendje, pranë pemës u shfaq një pallat madhështor, i rrethuar nga kopshte të harlisura plot me trëndafila të freskët, borzilok aromatik dhe pemë gjigante.

Ai u gëzua nga kjo mrekulli dhe u pushtua nga ekstaza e arritjes së dëshirës së tij më të dashur, sepse më në fund e kishte gjetur pemën që kishte kërkuar gjithmonë. Nuk priti shumë para se të shprehte dëshirën e tij të radhës, duke thënë: "Dua të shoh përreth meje një kor vajzash që më ofrojnë ushqimet më të mira dhe më të shijshme në pjata të arta dhe më shërbejnë pije që janë më të këndshme se enë argjendi në gota që shkëlqejnë si ari i shndritshëm."

Në çast, dëshira e tij u përmbush, pasi gjeti para tij një tryezë të mbushur me të gjitha llojet e gjërave të shijshme të servirura në pjata të arta, dhe vajza të bukura që i ofronin një shumëllojshmëri ushqimesh dhe pijesh që u përshtateshin mbretërve dhe princave.

Duke kuptuar se kështjella e re dhe kopshtet dhe pemishtet përreth kishin nevojë për siguri dhe mbrojtje, ai i kërkoi pemës të materializohej në një ushtri të fuqishme për ta mbrojtur atë dhe thesaret e tij të reja. Menjëherë, një ushtri e madhe u shfaq dhe ngriti kampin pranë kështjellës, ndërsa rojet e pajisura plotësisht qëndronin te portat e pallatit për të siguruar mbrojtjen e nevojshme.

Pasi shijoi banketin luksoz dhe ekstravagant, ai filloi të inspektonte pallatin e tij të ri. Ai u ngjit në shkallët e lëmuara prej mermeri dhe shëtiste nëpër dhomat e zbukuruara me gurë të çmuar me një shkëlqim verbues.

Më në fund, eremiti ynë me fat u lodh duke ecur dhe kërkoi paqe dhe prehje në njërën nga dhomat e katit përdhes. Dritaret e ulëta të asaj dhome ishin të mbuluara nga degët e gjata të Pemës së Dëshirave të lavdishme.

Ndërsa u shtri në një shtrat pranë dritares, vuri re se degët e trasha të pemës së dëshirave bllokonin dritën dhe ndihej i vetmuar, me një frikë që i zvarritej në zemër. Heshtja thyhej vetëm nga disa tinguj dhe pyeste veten nëse ato vinin nga kopshti apo nga kafshët e egra të pyllit që endeshin lirshëm përtej mureve të pallatit.

Ndërsa ankthi i rritej, një mendim i fuqishëm i pushtoi mendjen dhe tha me vete: "Është e vërtetë që ka një ushtri të fuqishme këtu për të më mbrojtur, por nuk shoh asnjë ushtar që qëndron pranë kësaj dritareje dhe dritarja nuk është e mbrojtur nga një rrjetë me shufra hekuri. Po sikur një tigër nga pylli të arrijë të hyjë nga dritarja? Në atë rast, do të më përpijë dhe ky do të jetë fundi ".im

Sapo i kaloi mendja te frika, një tigër i egër doli nga dritarja, kapi eremitin e tmerruar dhe u nis .(për ta përpirë)

Fatkeqësisht, eremiti nuk e kuptoi se Pema e Dëshirave nuk bënte dallimin midis mendimeve të mira dhe të këqija. Qëllimi i saj ishte të përmbushte mendimet që ngjalleshin në zemrat e atyre që i strehonin ato. Në të vërtetë, Pema e Dëshirave mishëronte imazhin e fuqishëm mendor .të eremitit dhe kjo ishte dëshira e tij e fundit

Çdo person jeton nën pemën magjike të dëshirave që i plotëson të gjitha dëshirat. Ajo pemë .është vullneti

Kushdo që nuk e ka zotëruar ende kontrollin e dëshirave, dëshirave dhe mendimeve të tij, duhet ta falënderojë Zotin e tij, sepse mendimet e tij të padisiplinuara nuk realizohen menjëherë, përndryshe ato dëshira të egra do të shkaktonin një manifestim automatik të tigrave të pafat që do .të hidheshin mbi pronarin e tyre dhe mbi të tjerët

Morali i historisë është rëndësia e përqendrimit të mendimeve në gjëra pozitive dhe të mira ndërsa je ulur nën degët e Pemës së

Dëshirave, e cila nuk është gjë tjetër veçse vullneti
.dhe intelekti i fuqishëm i njeriut
Përqendrimi i mendimeve te frika, dështimi,
sëmundja dhe injoranca mund të shkaktojë
shfaqjen e përbindëshave nga bota e padukshme e
mendimit, duke krijuar probleme të pafundme dhe
.duke e habitur dikë me atë që nuk dëshiron
Fragmente nga mençuria e Baramhanëve

Njerëzit e mëdhenj janë modele për t'u ndjekur
Edhe pse trupat e tyre ishin të kufizuar
Por ata e kuptuan se ishin pjesë e oqeanit të
pafund
Dhe se të gjitha format individuale
Ato janë valë në gjoksin e detit kozmik
Në këtë botë ne e kufizojmë dhe e kufizojmë
veten tonë
Brenda kufijve të një familjeje të vogël
Por kur i duam fqinjët tanë, rritemi
Kur e duam vendin tonë, bëhemi më të
mëdhenj
Kur i duam të gjithë popujt dhe kombet,
bëhemi shumë më të mëdhenj
Dhe kur vetëdija jonë zhytet në Zot në jetën e
përtejme
Ose në këtë botë përmes meditimit të thellë
Edhe kur jemi në trupa fizikë
Ne e kuptojmë vërtet realitetin
Oqeani janë valët
Dhe se valët dolën nga oqeani
Nga biblioteka jonë e arkivuar: Letra

Të dashur miq, biblioteka jonë arkivore
përmban
Bazuar në fragmente nga mijëra letra të
dërguara nga lexuesit
Nga vende të ndryshme, ata shprehën
përvojat e tyre
Me mësimet e Mjeshtrit Paramhansa
Yogananda
Ja ku kam përkthyer një mostër të këtyre
letrave
Sepse përputhet me shumë nga komentet dhe
mesazhet tuaja
Kjo është dëshmi se përvoja njerëzore është
një
Dhe që zemrat e hapura dhe mendimet
harmonike
Ata takohen me njëri-tjetrin, kudo që të jenë
Me dashuri, mirësi dhe paqe
Nëse dëshironi më shumë nga këto mesazhe
Do të isha i lumtur të ofroja më shumë
Me dashuri të sinqertë dhe urimet më të mira
Mahmoud Abbas Masoud
Tani ju lutem lexoni disa nga mesazhet
Këto mësime më ndihmuan të eksploroja nga
e para
Paqja e pafundme që ndodhet brenda të gjitha
zemrave tona
Më dha një besim më të thellë për të ardhmen
Dhe e rrita dashurinë time për Zotin dhe ata
që e njohin Atë
Ai vërtet përmban dritë dhe bekim
* * *

Ndjej një ndjenjë të madhe mirënjohjeje ndaj Zotit
Kush më udhëzoi drejt këtyre mësimeve shpirtërore
Jam i mbingarkuar me një ndjenjë mirënjohjeje dhe vlerësimi
Për ndihmën që mora, falënderoj Zotin
Dhe leksionet e Paramahansës së mençur
Gjithashtu ndihem sikur kam nisur një aventurë të mrekullueshme
Për të zbuluar thesaret e fshehura të shpirtit në minierën e jetës sime
* * *
Në mësimet e Mjeshtrit Paramahansa
Gjeta një burim paqeje, force dhe vitaliteti që rrjedh vazhdimisht
Është e vështirë të renditësh të gjitha përfitimet që rrjedhin
Në jetën time të përditshme nga mendimet e tij të larta
* * *
I lexoj këto leksione vazhdimisht
Çdo herë që gjej gjëra të reja, sikur
Nuk e kam lexuar kurrë më parë
Për mua, është një burim i bollshëm dhe i gjallë energjie.
Nga njohuria hyjnore, frymëzimi dhe dashuria
* * *
Sa më shumë i lexoj këto mësime me përqendrim dhe meditim
Sa herë që ndiej një përmirësim të dukshëm në jetën time

Në nivelin material, psikologjik dhe shpirtëror
Ka veti magnetike
Për të tërhequr mirësinë dhe të gjitha gjërat e mira
* * *
Ndërsa lexoja këto leksione
Fillova të ndihesha sikur isha në një trajektore në rritje
Unë ngjitem në lartësi intelektuale dhe shpirtërore
Nuk isha në dijeni të saj më parë
Gjithashtu mendoj se kjo ka sjellë shumë përmirësime në jetën time
Dhe e bëri atë më të pasur dhe më të larmishëm
Në të kaluarën isha gjysmë zgjuar
Dhe tani ndiej një vetëdije të shtuar
Dhe ndjeshmëri në ndjenja
Dëshira ime është të ndihmoj në përhapjen e këtyre ideve
Që të tjerët të përfitojnë prej saj, ashtu siç kam përfituar unë prej saj.
* * *
Sapo kam mbaruar së lexuari "Pështpëritje nga Përjetësia "
Për mësuesen Paramhansa, dhe ndiej një bollëk paqeje
Dashuria hyjnore mbush tërë qenien time
-
Një krahasim midis përulësisë dhe arrogancës
Përulësia është një luginë pjellore e vetëdijes
Ku shiu hyjnor bie me bollëk dhe mblidhet

Dhe është gjithashtu e pamundur që shiu të mblidhet në majë të një mali

Kështu, ujërat e dijes nuk mund të mblidhen mbi kokën e krenarisë arrogante.

Arroganca ia mbyll derën pranimit dhe hapjes, përmes të cilave hyn dituria.

Përulësia i hap dyert gjerësisht

Ai bën thirrje që mençuria të vijë dhe të vendosë

Arroganca është një shëmti e dukshme e shkruar në fytyrën e personit arrogant.

Njerëzit neveriten prej tij dhe i qëndrojnë larg

Përulësia është një aromë e këndshme që e bën zotëruesin e saj të dashur dhe të dëshiruar nga të gjithë.

Arroganca buron nga një kompleks inferioriteti

E cila manifestohet si ajo që quhet kompleks superioriteti

Ndërsa përulësia lind nga mençuria ose vetënjohje

Arroganca hedh poshtë kërkimin për të vërtetën

Sa i përket përulësisë, ajo është e butë dhe mikpritëse ndaj së vërtetës.

Ai i lutet të hyjë në Shenjtin e Shenjtorëve të shpirtit të tij

Arroganca zbulon pamjaftueshmërinë e saj përmes përpjekjeve të saj të dështuara.

Nënçmimi i të tjerëve dhe bërja e tyre të duken të vegjël

Përulësia, megjithatë, është një shenjë e mrekullueshme e të kuptuarit të zemrave

Një shembull i shkëlqyer i madhështisë dhe fisnikërisë

Kotësia është një mantel transparent i veshur nga kotët.

Përulësia është veshja e dinjitetit dhe modestisë

Arroganca i largon miqtë dhe të vërtetën nga jeta e tij

Përulësia tërheq miqtë dhe mirëkuptimin

Personi arrogant është si një kanaçe bosh që bën zhurmë kur troket.

Njeriu i përulur është si një enë e mbushur me pijen e bekuar të mençurisë

Përulësia është tërheqëse; ajo përhap lumturi përreth saj

Ajo tërheq miq të sinqertë dhe shpirtra të mirë

Personi i përulur sjell mirësi dhe bekime në jetën e tij

Me përulësinë e tij, si një trëndafil i freskët dhe aromatik

Zoti e mbushtë jetën tënde me lumturi dhe gëzim

Ambicia dhe delinkuenca

Ambicia për t'u bërë milioner

Dashuria për pasurinë dhe lakmia për lajka

Është një standard i rremë i lumturisë së vërtetë

Dhe kush dëshiron të bëhet milioner në këtë mënyrë?

Ai nuk e lëndon vetëm veten

Gjithashtu dëmton të tjerët

Sepse i çon ata në shtigje që të çojnë në
.mjerim dhe mjerim
Për shembull, një punëtor i thjeshtë në një
hotel
Ai që sheh një milioner të veshur me rroba të
shtrenjta
Ai del nga një makinë luksoze me krenari dhe
arrogancë
Drejtohet nga një shofer privat
Ai e ka zili për bekimet e tij të dukshme
Ai përpiqet të imitojë stilin e tij të jetesës
Ai përdor hua para dhe blen një makinë,
.ndoshta një të përdorur
Kërkon mirëmbajtje të kushtueshme
Dhe ai blen lukse të tjera
Gjë që ai gabimisht e beson
Do t'i japë atij një pamje të caktuar
Nga pompoziteti bosh dhe pasuria iluzore
Ai është një shpirt i varfër që luan bixhoz me
burimet e tij të pakta
Ai e ekspozon veten ndaj problemeve që mund
t’i shmangte lehtësisht
Pak janë ata që e kuptojnë
Personi që sakrifikon shëndetin dhe lumturinë
e tij
Në altarin e frikës dhe punës së lodhshme
Kriza nervore dhe probleme me zemrën
Për t'u bërë milioner
Ai në fakt i mashtron mendjelehtët dhe të
painteligjentët
Të ecësh në shtigje të rrëshqitshme
Ku jeta matet me pamje mashtruese

Duke u shtirur sikur je i lumtur
Sa i përket standardit të rremë që
Pasuria është qëllimi përfundimtar në jetë,
përtej të cilit nuk ka qëllim tjetër
Kjo i bën njerëzit të përdorin dredhi dhe
.mashtrime
Për të mashtruar mendjelehtët dhe për t'u
grabitur atyre jetesën
Zakonet ekstravagante të jetesës
Pavarësisht se si fitohen paratë
Të kënaqesh me lavdërimet dhe lajkat është
.shenjë naiviteti
Për shkak të mburrjes së përçmuar dhe
mburrjes së neveritshme
E gjithë kjo e shtyn kërkuesin e pasurisë drejt
.një lakmie më të madhe
Dhe duke shpikur metoda të çoroditura
Ose duke iu drejtuar shantazhit dhe praktikave
joetike
Për të fituar më shumë luks
Që i ngjan një kallam të thyer
Që dëmton dorën që e mban
Dhe mos u mbështet në të
jetesë luksoze
Dëshira për të pasur para me çdo mënyrë
Dhe shqetësimi për të jetuar në një shtëpi
modeste
Dhe frika e humbjes së gjendjes financiare
Në sytë e familjes dhe shoqërisë
Përveç egoizmit
Të gjitha këto janë paralajmërues të
keqbërjeve

Aventura të pallogaritura
Humbja e empatisë për ata që kanë nevojë
Sikur të gjithë të jetonin thjesht dhe të visheshin thjesht
Moda e jetesës luksoze ka mbaruar
E cila çon më shpesh
Shumë mjerim dhe zhgënjim
Dhe njerëzit u përpoqën të kultivonin cilësi shpirtërore
Dhe në vend të kësaj uthulla fisnike
Egoizmi duhet të eliminohet
Ai bënte një jetë të thjeshtë dhe mendonte rafinuar
Standardi dhe kriteri i testimit
Nuk nevojiten marrëveshje ose bashkëpunim
Me ata që kanë pasuri të grumbulluar
Ata që nuk ndiejnë atë që ndiejnë të tjerët
Zemrat e tyre nuk zbuten ndaj vëllezërve të tyre të mjerë
Edhe nëse i shihnin me lecka të grisura dhe të uritur
Pasuria në vetvete nuk është mëkat
Përkundrazi, mund të jetë një bekim në duart e njerëzve të mirë dhe bujarë.
Ata që Perëndia i ka pasuruar nga hiri i Tij i bollshëm
Ata që kënaqen duke ndihmuar të tjerët
Dhe e ngriti makthin e varfërisë dhe padrejtësisë nga supet e tyre
Fjalët kanë një fuqi të jashtëzakonshme për të ndërtuar ose shkatërruar
Për ngushëllime dhe ngushëllim

Ose për të shtypur shpirtrat dhe për të shkatërruar ndjenjat
Ka fjalë që krijojnë konfuzion dhe hutim
Fjalë që largojnë shqetësimet dhe qetësojnë zemrat
Ajo sjell besim dhe rehati
Fjalë që ndezin luftëra të ashpra
Fjalë për të zbutur atmosferën
Dhe lehtëson fatkeqësitë dhe barrën
Zoti ia ka dhënë njeriut shumë dhurata
Kjo përfshin aftësinë për të shprehur veten
Në fjalën e folur, të shkruar dhe të dëgjuar
Për hir të komunikimit kuptimplotë dhe intim midis njerëzve
Njerëzimi është një familje e vetme
Pavarësisht konsideratave në dukje të ndryshme
Le të jenë fjalët një mjet për t'i afruar njerëzit, jo për frikësim
Për të ngjallur siguri, jo për të përhapur panik dhe mosmarrëveshje
Për të vendosur harmoni, jo për të mbjellë mosmarrëveshje
Për të hequr pengesat dhe pengesat
Jo mbushjes së shtigjeve me gjemba dhe pengesa
Historia e përdoruesit që i mësoi mbretit
Shumë kohë më parë, një mbret i tha njërit prej nënshtetasve të tij se nëse nuk do t’i përgjigjej një pyetjeje specifike, do ta priste varja.
Burri u përgjigj: "Cila është pyetja, Madhëria ?Juaj "

Mbreti pyeti: "Më thuaj, ku ndodhet vetëdija hyjnore?"

Burri i kërkoi mbretit një periudhë hiri prej dy javësh për t'i sjellë përgjigjen, dhe mbreti e pranoi kërkesën e tij.

Pastaj u kthye në vendin e punës i dëshpëruar dhe i tha punëdhënësit se nëse nuk do t’i përgjigjej pyetjes së mbretit brenda dy javësh, do ta paguante me jetën e tij.

Përdoruesi, i cili njihej për guximin dhe inteligjencën e tij, i tha atij:

"Më lejoni të flas në emrin tuaj dhe do t'i përgjigjem vetë pyetjes".

Përdoruesi shkoi te mbreti dhe i tha:

"Para së gjithash, më lejo të ulem në fronin tënd, sepse ndërsa unë po të them diçka që ti nuk e di, unë jam zoti yt".

Mbreti ia paraqiti fronin e tij përdoruesit dhe tha:

"Më thuaj, ku ndodhet vetëdija hyjnore?"

Përdoruesi i ulur në fron u përgjigj: "Më sillni një lopë".

Lopa u soll brenda dhe përdoruesi pyeti: "Ku është qumështi?"

Mbreti u përgjigj: "Në gji."

Përdoruesi u përgjigj: "Nuk është kështu, qumështi nuk është vetëm në gji, por në të gjitha pjesët e trupit të lopës, sepse qumështi është thelbi i lopës."

Pastaj përdoruesi kërkoi një tas me qumësht dhe, kur ia sollën tasin, ai e pyeti mbretin: "Ku është gjalpi?"

." Mbreti u përgjigj: "Nuk shoh gjalpë
Përdoruesi tha: "Gjalpi është aty, por është i shpërndarë në të gjithë qumështin. Përziejeni qumështin dhe gjalpi do të ndahet dhe do të dalë ".në sipërfaqe
Ashtu si qumështi është i pranishëm në të gjitha pjesët e trupit të një lope dhe gjalpi shpërndahet në të gjitha molekulat e qumështit, ashtu edhe vetëdija hyjnore është e pranishme në .çdo atom të ekzistencës
Kështu, mençuria e përdoruesit i shpëtoi jetën punëdhënësit të tij, pasi mbreti mori përgjigjen e .saktë për pyetjen e tij
Vetëdija hyjnore nuk është ekskluzive vetëm për të ndriçuarit; ajo ekziston në shpirtrat dhe zemrat e të gjithëve. Kushdo që zhytet thellë në meditim do të hapë derën e zemrës së tij, do të ndiejë praninë e vetëdijes hyjnore dhe do të lexojë librin e jetës. Pa këtë ndjenjë të vërtetë, pyetja do .të mbetet pa përgjigje
Njerëzit e mençur thonë
Që një person të jetë i dobishëm në jetë
Ai duhet të çlirohet nga të gjitha qëllimet e këqija
ndjenja të dhimbshme dhe dëshirë për hakmarrje
Edhe pakënaqësia e justifikuar
Dashuria nuk duhet të rrëzohet nga froni
Dashuria duhet të mbizotërojë mbi ndjenjat
Ai përbën bazën e bashkëveprimit midis njerëzve

Ka gjëra dhe interesa në jetë që janë
.jashtëzakonisht më të mira
Nga nxitja e ndjenjave të urrejtjes dhe
pakënaqësisë
Planifikimi për të dëmtuar dhe bllokuar të
tjerët
Dhe duke rënë si shi zjarret e ferrit
Edhe ata që sillen në një mënyrë të caktuar
Nuk i përshtatet gjendjes fisnike njerëzore
Sikur njerëzimi të ndalonte së ndezuri dhe
amplifikuari të këqijat
Në vend të kësaj, ai përdor syrin e kënaqësisë
Të cilën Krijuesi i Plotfuqishëm ia dhuroi atij
Të përqendrohesh në të bërit mirë për veten
dhe të tjerët
Sepse kufizimi i mendimit dhe ndjenjave në
urrejtje
Çaktivizimi i mjeteve të së mirës
Të cilën Zoti ia ka dhuruar njerëzimit në
mënyrë që ata ta përdorin atë
Gjatë udhëtimit të tij të shkurtër në këtë tokë
Fokusi i gabuar çon në zemra të ngurtësuara
Dhe për të zgjuar dyshime të këqija dhe
ndjenja armiqësore
Nëse ngulitet në zemër, është e vështirë të
.heqësh qafe atë
Kjo është një situatë e mjerueshme në të cilën
.pikëpamja pesimiste është bërë e padrejtë
Çdo gjë e bukur bëhet e shëmtuar, dhe çdo gjë
e hijshme bëhet e ulët
Edhe mjetet shëndetësore bëhen mjete për
prodhim

Toksinat dhe sëmundja e pafat
Ky është ferri
Zoti na ruajtë ne dhe ju larg kësaj
Dhe për të keqen dhe të këqijat e tij
Paqja qoftë mbi ty
Qofshi gjithmonë të rrethuar nga dashuria

Dielli i vetëdijes kozmike

Ky artikull u shfaq në numrin e parë të revistës East and West në vitin 1925. Kjo revistë, e cila më vonë u bë e njohur si revista Vetë-Njohja, u themelua për një qëllim: të afronte popujt dhe të tregonte më të mirën e tipareve dhe karakteristikave unike që posedojnë kombet, të cilat kanë kontribuar dhe vazhdojnë të kontribuojnë në ndërtimin e ndërtesës së madhe njerëzore në këtë planet Tokë.

Mësuesi i madh punoi për shumë vite për të nxitur një frymë dashurie dhe vëllazërie midis njerëzve, duke inkurajuar shkëmbimin e përvojave dhe njohurive për ta bërë jetën më të mrekullueshme, të bukur dhe kuptimplote. Në këtë drejtim, ai tha: "Etja jonë për njohuri duhet të na bëjë të harrojmë dallimet tona të vogla dhe të na nxisë të pranojmë me kënaqësi të vërtetat e të tjerëve. Le të përgatiten Lindja dhe Perëndimi për të shkëmbyer më të mirën që posedojnë popujt e tyre, sepse të gjithë njerëzit janë vëllezër e motra dhe ne të gjithë jemi fëmijë të të njëjtit atdhe universal."

U ula në një kodër të vogël me sytë mbyllur dhe vështrova errësirën e zezë që më mbështolli. Në fillim, nuk shihja gjë tjetër veçse errësirë, megjithatë po kërkoja diçka të panjohur, por të njohur dhe të njohur në të njëjtën kohë.

Hapa sytë dhe vështrova botën madhështore e të gëzueshme, të zbukuruar me një hapësirë të pafundme drite hëne dhe yjesh vezullues në pafundësinë e hapësirës, fusha dhe kodra qesharake me barëra smeraldi të buta si kadifeja, vargmale vezulluese, valë që përplaseshin mbi dete të trazuara dhe qytete që mburreshin me arritjet dhe shpikjet e panumërta të njerëzimit. Megjithatë, gjithçka që shihja dukej se më qortonte për humbjen e kohës duke medituar, duke më akuzuar se isha ëndërrimtar, i humbur në një botë fantazie.

Bota më tha: "Pse i mbyll sytë dhe e largon bukurinë time nga sytë e tu, dhe jeton në errësirë të zbrazët dhe boshllëk të errët?"

I përshpërita: "O ndërhyrës i guximshëm, po të mos ishte bukuria e brendshme, bukuria jote nuk do të kishte as shkëlqim as shkëlqim!"

Sapo më kaloi ky mendim në mendje, ndjeva një thirrje të fshehur nga një cep i thellë i shpirtit tim, shqisat e mia u dridhën dhe qelizat e trupit tim u ringjallën.

I mbylla sytë përsëri për të parë një det errësire. Shikova me vëmendje në zemër të errësirës së zezë, duke kërkuar një shkëndijë drite - një dritë që e dija se ekzistonte, që kërkonte vetëm një kërkim derisa ta gjeja. Papritmas, pashë

një mendim të zbehtë, pothuajse të ndritshëm, që dilte nga një nga cepat e asaj dhome të thellë e të fshehtë. E përqendrova vëmendjen time në atë ide të zbehtë dhe ajo shkëlqente gjithnjë e më shumë derisa zbuloi lavdinë e saj të fshehur.

Dhe zbulova se mund të shihja atje pa sy dhe të shihja çdo mendim që shkëlqente si vetëtima që shkrepëtin dhe pastaj zhduket, ose që shkëlqente si një tufë meteorësh të shumtë që lëshojnë një spërkatje drite që shfaqet papritmas dhe pastaj zhduket në qiellin e mendjes sime. Isha në gjendje të numëroja çdo shkëndijë, çdo shkëndijë dhe të kuptoja vlerën kohore dhe energjike të secilit prej tyre. Çfarë vizioni metafizik i lavdishëm!

Dhe isha gjithashtu në gjendje të dëgjoja pa veshët e mi, dhe dëgjova me aq qartësi zërin e dobët por të gjëmueshëm të mendimeve të mia. Po, dëgjova pëshpëritjet e ulëta të ndërgjegjes dhe zërin e heshtur të mençurisë. Dëgjova gjithçka që thoshin ata zëra me aq qartësi, sikur të mos kisha dëgjuar kurrë më parë. Dhe për herë të parë, ndjeva praninë e këtyre të afërmve të padukshëm, të brendshëm. Ndjeva dhembshurinë dhe indiferencën e tyre ndaj meje. Këta të afërm që kishin jetuar shumë kohë më parë në thellësitë e qenies sime, në dhoma të errëta, duke komplotuar, koordinuar dhe formësuar fatin tim. Megjithatë, ata mbetën të fshehur, të përulur dhe të fshehur, sikur të mos kishin prani ose ekzistencë.

Çfarë pune të jashtëzakonshme bëni, të afërm dhe miq të fshehtë! Pse nuk shfaqeni kaq qartë dhe hapur?

A jeni të frikësuar nga vështrimet e ashpra dhe të papërpunuara të mendjeve njerëzore? Apo ndoshta keni frikë të shfaqeni në muzgun e zbehtë të mentaliteteve që janë të paafta për mendim të rafinuar dhe delikat! Apo ndoshta keni tmerr se mos mbyteni nga dridhjet e dhunshme të materies së dendur!

Megjithatë, sa i aftë je të dalësh fshehurazi nga dhomat e errëta për të ndërtuar rrokaqiej, ura të fuqishme dhe të gjitha llojet e arritjeve materiale, dhe pastaj të kthehesh pa të vënë re ose të të festojë askush!

Treni që lëviz me shpejtësi nëpër errësirën e natës, aeroplanët që gjëmojnë, anijet e fuqishme që lundrojnë si fshatra në sipërfaqen e oqeanit, kryeveprat e artit, tempulli i Virgjëreshës Athina, Partenoni dhe Taxh Mahali janë të gjitha mrekulli të bëra nga njeriu dhe të gjitha më kujtojnë ty dhe fuqitë e tua të frymëzuara nga mendimi i fuqishëm!

Por kur shoh liqenin me ujërat e tij vezulluese që më thërrasin të shuaj etjen time, dhe retë e errëta që lëshojnë lumenj dhe ujëvara shiu për të ushqyer fushat dhe pemët e mbushura me fruta të ëmbla e të shijshme; dhe kur shoh dritën e hënës së plotë të ndizet në muzg, dhe vëzhgoj ciklin e stinëve, dhe tokën e mbështjellë me një qilim të trashë bari, dhe retë e kuqe të skalitura në forma nga rrezet në perden e horizontit, të gjitha këto imazhe të mrekullueshme dhe të paimitueshme i shoh, dhe sodis atë dorë kozmike që punon me fuqi dhe mençuri kudo!

Dhe mendoj me habi për atë zë kozmik që urdhëron diellin, hënën, planetët, tokën, natyrën, stinët, të gjitha forcat e verbëra, detet me baticat e tyre, njeriun, jetën dhe vdekjen, dhe ata e dëgjojnë zërin e tij dhe i binden atij.

A ka ndonjë cep të fshehur, pa kufij apo fund, ku idetë e ndriçuara janë të fshehura dhe veprojnë në univers pa i vënë re askush?

Shikova përmes dritareve të kujtesës dhe kujtova fillimet e fëmijërisë sime, kur dielli i vetëdijes sime lindte në qiellin e jetës sime dhe kur ai lindte ngadalë nga errësira e mendjes nënndërgjegjeshme, ndriçonte vetëm një pjesë të vogël të horizontit të mendjes sime, kështu që nuk pashë asgjë tjetër përveç nënës sime, lodrave të mia dhe disa copa karamelesh me ngjyra të ndryshme.

Më vonë, ndërsa vetëdija ime u bë më e ndritshme, pashë një pjesë më të madhe të horizontit tim mendor; ai u ndriçua dhe pashë shumë gjëra që nuk i kisha parë kurrë më parë. Pashë miqtë e mi, të afërmit e mi, fqinjët e mi, vendin tim - të gjitha u shfaqën dhe u përfshinë në fushën time të shikimit.

Në qiellin e mendjes sime, dielli i vetëdijes sime shkëlqente me një dritë të vazhdueshme dhe të fuqishme, duke ndriçuar gjithçka që ishte fshehur më parë. Pashë të gjithë njerëzit, të gjitha kombet, të gjitha qeniet, natyrën, planetët, yjet dhe të gjitha elektronet rrezatuese. Madje pashë edhe kozmosin dhe hapësirën e pafundme!

Dhe nuk e dija më parë se do të zbuloja në
errësirën e mendjes sime diellin e vetëdijes
!kozmike

Kontrollimi i tendencave të këqija

Një person që e tepron me alkoolin bëhet i varur, dhe kjo varësi çon në një zakon të dëmshëm dhe të fshehtë. Nëse nuk bën përpjekje për të ndaluar pirjen e alkoolit, mund të bëhet alkoolik, duke vuajtur nga një dëshirë e pakontrollueshme për alkoolin. Këta individë të pafat shpesh i shpenzojnë paratë e tyre për alkool. Ata hanë pak dhe duket se marrin njëfarë ushqimi nga vetë pija dehëse. Ndërsa ky zakon shkatërrues rrënjoset, ata humbasin ndjenjën e përgjegjësisë për shëndetin e tyre dhe pozicionin e tyre në shtëpitë, komunitetet dhe botën e tyre.

Përshkrimi i mëparshëm i alkoolistëve të dehur është thjesht një ilustrim i asaj që unë e quaj "alkoolistë mendorë". Këta alkoolistë mendorë ose psikologjikë mund të klasifikohen sipas gjendjeve të tyre specifike psikologjike, të cilat mund të jenë kronike dhe të pazgjidhshme, siç janë zemërimi, frika, dëshira seksuale e pakontrolluar, kënaqësia duke dëmtuar të tjerët, bixhozi, vjedhja, zilia, urrejtja, lakmia, temperamenti i keq, sharlatanizmi, budallallëku dhe çmenduria.

Kur një person shfaq shpërthime anormale zemërimi, frike, zilie ose ndonjë nga tiparet e lartpërmendura që nga fëmijëria e hershme, kjo është provë se ai i ka fituar këto zakone anormale psikologjike në një jetë të mëparshme. Prindërit që

vënë re ndonjë nga këto tendenca të dëmshme psikologjike tek fëmijët e tyre, madje edhe në moshë të re, duhet ta marrin çështjen seriozisht dhe të ndërmarrin hapa për të parandaluar që fëmija të zhvillojë një varësi psikologjike, idealisht duke e vendosur atë në një mjedis të ndryshëm nën kujdesin e mentorëve shpirtërorë.

Me shoqëri të mirë dhe një mjedis mbështetës gjatë disa viteve, një alkoolik i sëmurë mendor mund të çlirohet nga kapja mbytës e veseve të tij të fituara. Ndërsa merr kujdesin e duhur mjekësor në një mjedis mbështetës, alkooliku i sëmurë mendor duhet të informohet për pasojat e tmerrshme të zakoneve të tij të dënueshme dhe të inkurajohet të reflektojë mbi to dhe të bëjë një përpjekje të sinqertë për të shmangur shfaqjen e këtyre sjelljeve të neveritshme dhe shkatërruese në asnjë rrethanë. Çdo rast i dhënies së një zakoni të sëmurë mendor të fituar në një mishërim të mëparshëm e forcon dhe e ngulit atë në mendjen e vetëdijshme derisa individi të bëhet skllav i tij në çdo kuptim të fjalës.

Personi i zemëruar, i epshshëm ose i babëzitur harron vendin e tij dhe shpërfill marrëdhënien e tij me shoqërinë, duke kryer gabime të rënda që shkatërrojnë jetën e tij dhe jetën e të tjerëve. Shumë nga këta individë të sëmurë mendorë besojnë se duke shprehur zakonet e tyre psikologjike, ata po shfryhen dhe po gjejnë njëfarë lehtësimi. Megjithatë, të qenit i dhënë pas impulseve të dëmshme është një zakon me pasoja të tmerrshme, sepse duke shprehur vazhdimisht

një sjellje të tillë të neveritshme, një person bëhet i varur psikologjikisht, duke e bërë veten objekt talljeje në sytë e të tjerëve, kudo dhe në çdo kohë.

Nëse fëmijët ekspozohen ndaj një mjedisi toksik ndërsa mendjet e tyre janë ende në zhvillim dhe të lakueshme, ata do të zhvillojnë zakone të këqija që, nëse nuk kontrollohen, mund të çojnë në sëmundje të rënda mendore. Prindërit që vënë re një ndryshim të papritur tek fëmija i tyre - siç është një fëmijë që më parë është i qetë dhe që bëhet vazhdimisht i pakënaqur - duhet t'i kushtojnë vëmendje të madhe, të identifikojnë dhe adresojnë shkaqet e frustrimit dhe dëshpërimit të tyre, dhe të gjejnë mënyra të reja dhe konstruktive që ata të kanalizojnë energjinë e tyre në një mënyrë të dobishme dhe efektive.

Ata që shfaqin ndonjë nga karakteristikat e lartpërmendura janë alkoolikë mendorë. Ata, pa kujdes dhe pa përgjegjësi, udhëtojnë nëpër përrenjtë e tërbuar të zakoneve të këqija, duke shkatërruar lumturinë e tyre me dorëzimin e tyre të pafuqishëm dhe vullnetar ndaj rrymave të pasioneve të tyre dhe duke shfaqur cilësitë e tyre më të këqija.

Është e pakuptimtë të qortosh, të qortosh ose të fajësosh alkoolistët me sëmundje mendore për tendencat e tyre të dhunshme. Gjendja e tyre mendore është rezultat i zakoneve të tyre të këqija të përsëritura. Ata duhet të trajtohen si pacientë me sëmundje mendore që vuajnë nga çrregullime psikologjike të pazgjidhshme.

Ndërrimi i shokëve është trajtimi më efektiv për çdo formë të dehjes akute mendore, sepse vullneti i personit të dehur mendërisht është i skllavëruar nga zakoni dhe për këtë arsye ai nuk ka rezistencë ndaj së keqes. Trajtimi më i përshtatshëm është transferimi i tij direkt në një mjedis që vepron si antidot për gjendjen e tij mendore të helmuar. Një person i irritueshëm duhet të vendoset - nëse është e mundur - me një ose më shumë njerëz që nuk zemërohen as në rrethana provokuese dhe irrituese. Një person epshor duhet të rrethohet nga njerëz me vetëkontroll. Një hajdut profesionist ka nevojë për një shoqëri njerëzish të ndershëm. Një person i turpshëm dhe i frikësuar mund të ndihmohet duke e inkurajuar atë të shoqërohet me individë të guximshëm dhe të lexojë biografitë e heronjve. Ata me temperament të ashpër dhe prirje të tharta duhet të mbajnë shoqëri me ata me natyrë të gëzuar dhe natyrisht të sjellshëm.

Alkoolikët me sëmundje mendore duhet të kujtojnë se kapsllëku ose funksioni i dobët i zorrëve, së bashku me konsumin e mishit, veçanërisht të viçit dhe derrit, do ta përkeqësojnë sëmundjen e tyre mendore dhe do ta rrënjosin më tej atë në trurin e tyre. Përfshirja e shumë frutave dhe perimeve në dietën e tyre të përditshme, praktikimi i një agjërimi njëditor me lëng frutash në javë dhe herë pas here përfshirja e agjërimeve më të gjata, do të ndihmojë shumë në modifikimin e rajoneve të trurit ku përqendrohen zakonet e dëmshme.

Aktiviteti i tepërt seksual dëmton sistemin nervor dhe qelizat e trurit, duke nxitur zemërimin tek alkooliku i sëmurë mendërisht. Për më tepër, kënaqësia e tepërt seksuale dobëson vullnetin. Prandaj, të gjithë alkoolistët e sëmurë mendërisht duhet të mësojnë të kontrollojnë impulset e tyre seksuale në mënyrë që të praktikojnë moderimin në marrëdhëniet e tyre martesore, siç diktohet nga natyra.

Shpesh vërejmë se ata që mbajnë ushqimin në familje - qoftë baba apo bir, dhe në disa shoqëri, nëna apo vajza - tregojnë një tendencë drejt alkoolizmit për shkak të ndjenjës se pozicioni i tyre u jep të drejtë të kontrollojnë dhe të imponojnë vullnetin e tyre. Këta diktatorë të vegjël nuk duhet ta shfryjnë zemërimin e tyre mbi anëtarët e familjes që kanë nevojë për ta dhe varen prej tyre. Sepse nëse e bëjnë këtë, do të humbasin respektin dhe vlerësimin e të dashurve të tyre.

Kur një diktator familjar beson se mund të bëjë çfarë të dojë në shtëpi, ai fillon të shfaqë tiparet e tij të pakëndshme dhe cilësitë e dënueshme edhe jashtë rrethit familjar. Përfundimisht, ai mësohet me këtë sjellje të turpshme dhe vepron në përputhje me rrethanat, kudo dhe kurdoherë. Nëse këta tiranë nuk e kontrollojnë dëshirën e tyre për të dominuar të dashurit e tyre, ata gradualisht bëhen mendërisht të paqëndrueshëm, duke vepruar pa pjekuri emocionale dhe duke shkaktuar probleme të mëdha për ata që janë afër tyre, ata që herë pas here ndërveprojnë me ta dhe veten e tyre gjithashtu.

Kushdo që beson se është i sëmurë mendor duhet të kërkojë trajtim. Të paktën, duhet të ndalojë së përpjekuri të infektojë të tjerët. Imagjinoni sikur jeni ulur në qetësi në shtëpi, ndoshta duke lexuar një libër pranë oxhakut, kur papritmas një qershi me erë të keqe hyn në shtëpinë tuaj! Natyrisht, do të ketë një rrëmujë dhe ju dhe ata përreth jush padyshim do të përpiqeni ta dëboni qershinë, duke u zhytur në kimikatet e pakëndshme. Si rezultat, si familja ashtu edhe qershia do të dëmtohen.

Në mënyrë të ngjashme, nuk është e drejtë që një qelbës njerëzor të hyjë në një mjedis që nuk e dëshiron praninë e tij, sepse mund të shkaktojë bezdi tek të gjithë përreth tij dhe në fund të fundit të trajtohet mizorisht.

Mbani mend, miqtë e mi, se qelbësi njerëzor, duke mbajtur dridhje mendore të një natyre të ligë të reflektuara në fytyrën e tij dhe të dukshme në sytë e tij, krijon dëm të madh në mjedise të qeta, paqësore dhe të qeta. Ky qenie njerëzore është i padëshiruar askund.

Fshehja e gjendjes mendore është më e mirë sesa t'i nënshtrohesh ndikimit të saj midis njerëzve. Kënaqësia e turpshme, ose dhënia e lirisë dëshirave dhe pasioneve të dikujt, është terreni pjellor në të cilin rriten dhe lulëzojnë impulset para dhe pas lindjes. Prandaj, kushdo që vuan nga kjo sëmundje duhet të jetë tepër vigjilent kundër jetesës në një mjedis që ushqen farat e lindura psikologjike të zakoneve të këqija ose tendencave agresive.

Sigurisht, kur takon dikë që të trajton me lajka të rreme dhe të drejtohet me një buzëqeshje artificiale, "Kemi kohë që nuk jemi parë!", ndërkohë që thotë me vete, "Zoti e mallkoftë orën që na bashkoi", i ndjen ndjenjat e tij, ndjen neveri ndaj tij dhe ndihesh i neveritur nga lajkat e tij të rreme.

Personalisht, dua të di se ku qëndroj me njerëzit. Preferoj ndershmërinë, sado të dhimbshme ose të ashpër, ndaj pretendimeve të rreme. Askush nuk dëshiron që gjarpri i hipokrizisë t'i drejtohet nga poshtë një buqete buzëqeshjesh rozë ose pas fjalëve lajkatuese e të ëmbla.

Me gjithë këto që u thanë, është më mirë që alkoolisti me sëmundje mendore të jetë miqësor me të tjerët, edhe nëse vetëm për sy e faqe, sesa t'i infektojë ata me helmet e karakterit të tij të kobshëm.

Praktika e përditshme e vetëkontrollit, edhe në çështje të vogla, do ta ndihmojë alkoolistin me sëmundje mendore që gradualisht të shpëtojë nga kënaqja e tij e mjerueshme në zakone të këqija.

Paqja qoftë mbi ty

Fuqia e përqendrimit

Që një kërkues të bëhet i hapur, ai duhet të ulet në heshtje dhe t'i përqendrojë mendimet e tij në një dëshirë që ia vlen të përqendrohet derisa mendja dhe mendimet e tij të përthithen plotësisht nga ajo ide. Kur vullneti njerëzor përputhet me vullnetin hyjnor të gjithëdijshëm dhe të gjithëpushtetshëm, ai mund të përdoret me sukses

për të arritur qëllimin e dëshiruar. Askush nuk mund të ulet thjesht dhe të presë që suksesi t'i bjerë në prehër. Kur përcaktoni kursin tuaj dhe vendosni të ecni përpara, duhet ta aktivizoni vullnetin tuaj dhe të bëni përpjekje praktike, dhe do të zbuloni se të gjithë elementët e suksesit do t'ju vijnë nga aty ku më pak e prisni. Në vullnetin tuaj, të ngarkuar me rrymën hyjnore, qëndron përgjigjja e lutjeve tuaja. Kur e përdorni atë vullnet, ju hapni dritaren përmes së cilës merrni përgjigjen e lutjeve tuaja. Kjo është përvoja ime. Në të kaluarën, u përpoqa të bëja disa gjëra thjesht për të testuar vullnetin tim, por tani nuk e bëj këtë sepse e di tashmë rezultatin: gjithçka që dëshiroj bëhet realitet.

Njëherë, shumë vite më parë, pashë një nga dishepujt e mi duke u larguar nga rruga e drejtë. Duke parashikuar pasojat e pashmangshme dhe të dhimbshme të veprimeve të tij, u përpoqa ta bindja me çdo mjet logjik që të kthehej nga rruga e tij. Por zbulova se nuk mund ta ndihmoja, sepse ai ishte i vendosur të vazhdonte në rrugën e së keqes. Më në fund, i thashë vetes: "Meqenëse ai dëshiron ta bëjë këtë, do ta lë të qetë". Por dashuria dhe shqetësimi im për të u kthyen shpejt, dhe u ula nën një pemë banyani dhe e imagjinova. Me zell të zjarrtë, i dërgova vazhdimisht mesazhin e mëposhtëm mendor: "Të lutem të kthehesh". Në mbrëmje, një ndjenjë e fortë dhe intuitive u ndez brenda meje, si në trup ashtu edhe në mendje, se ai po kthehej vërtet. Papritmas, "djali plangprishës" u shfaq, pasi kishte ardhur në shtëpi. Ai më

përshëndeti me një përkulje dhe tha: "Gjithë ditën, kudo që shkoja dhe çfarëdo që bëja, pashë fytyrën tënde. Çfarë do të thotë kjo?" Unë thashë: "Zoti po të thërriste nëpërmjet meje. Ishte thirrja e Tij, jo e imja. Dëshira ime nuk ishte egoiste, por isha i vendosur të mos largohesha nga ky vend derisa të kktheheshe ti." Ky lloj vendosmërie mund të sjellë ndryshime të mëdha në botë. Është vërtet një fuqi e mahnitshme dhe e mrekullueshme!

Prandaj, lutja e thellë ka një efekt të fuqishëm dhe të thellë. Koha më e mirë për lutje është nata kur shpërqendrimet janë minimale. Nëse e shihni të nevojshme të flini pak në mbrëmje, bëjeni këtë për ta mbajtur mendjen tuaj vigjilente dhe të përqendruar gjatë lutjeve të natës dhe për të qenë me Zotin. Kjo mund të duket e vështirë në fillim, por do të bëhet më e lehtë me përpjekje të vazhdueshme dhe do të mahniteni nga rezultatet e mrekullueshme që do të arrini. Kur të keni një vullnet unik dhe dinamik, Zoti fillon të përgjigjet. Dhe kur Absoluti i pafund thyen heshtjen e tij, do të mbusheni me gëzim. Por për sa kohë që një person ushqen edhe një dëshirë të vetme egoiste për t'ua provuar të tjerëve fuqinë e lutjeve të tij, ose nëse i shndërron ato në një mall për të përfituar, ai do ta humbasë atë fuqi dhe Zoti nuk do t'u përgjigjet më atyre, sepse ata do të kenë ngritur një pengesë midis tyre dhe Zotit, duke u distancuar prej Tij. Zoti do të vijë tek kërkuesi vetëm kur ata janë të sinqertë dhe të vërtetë dhe kur e duan Atë për hir të Tij. Kur një person është i zhytur në vetvete dhe i drejtohet krenarisë dhe mburrjes, Zoti e di se ata

nuk i duan ata, por përkundrazi kërkojnë të lavdërojnë krenarinë e tyre dhe Ai nuk do ta pranojë ftesën e tyre.

Kush do të këmbëngulë me vendosmëri dhe këmbëngulje derisa Zoti të përgjigjet?

Zoti është vetë thelbi i dashurisë dhe burimi i dashurisë. Nëse dini si të meditoni me qëllimin për t'u lidhur me Të, Ai do t'u përgjigjet kërkesave tuaja të dashura. Nuk ka nevojë të luteni për t'iu drejtuar Atij. Por kush do t'i kushtojë kohën e nevojshme? Dhe kush do të këmbëngulë derisa të bëhen një ferr flakërues i fokusit mendor për të marrë përgjigjen e Tij?

Nëse keni borxhe që nuk mund t’i paguani, ose nëse dëshironi një punë, së pari meditoni. Në qetësinë që vjen pas meditimit të thellë, përqendrojeni mendjen tuaj me vendosmëri të palëkundur në nevojën tuaj, por mos e monitoroni vazhdimisht rezultatin. Nëse mbillni një farë në tokë dhe vazhdoni ta gërmoni për të parë nëse po rritet, ajo nuk do të mbijë kurrë. Në mënyrë të ngjashme, nëse kërkoni - çdo herë që luteni - për një shenjë që Zoti ju ka plotësuar dëshirën, nuk do të merrni atë që dëshironi. Vazhdoni të luteni pa ndërprerje dhe ia lini pjesën tjetër Zotit. Roli juaj është të tërhiqni vëmendjen e Zotit ndaj nevojës suaj dhe të bëni pjesën tuaj për ta ndihmuar Atë të përmbushë shpresën tuaj. Në rastin e sëmundjeve të rënda, për shembull, bëni gjithçka që mundeni për të nxitur shërimin. Por dijeni me siguri se kurimi përfundimtar është në duart e Zotit. Lëreni

këtë mendim t'ju shoqërojë në meditimin tuaj çdo natë. Lutuni me vendosmëri të madhe dhe besim absolut, dhe një ditë do të zbuloni se sëmundja është zhdukur papritmas.

Mendja fillimisht merr sugjerime, pastaj Zoti e ngarkon mendjen me fuqinë e Tij. Më në fund, truri çliron forcën jetësore për të sjellë shërim. Ju nuk e dini shkallën e fuqisë hyjnore të ruajtur brenda mendjes suaj. Ajo kontrollon të gjitha funksionet trupore. Ju mund të trajtoni çdo gjendje fizike duke përdorur këtë fuqi të mendjes. Është thelbësore së pari të dini metodën e saktë të meditimit dhe më pas do të jeni në gjendje të përdorni fuqinë e përqendrimit, të përforcuar nga fuqia hyjnore, për të shëruar trupin ose për t'u përballur me çdo sëmundje tjetër.

Mundohu të bësh diçka të vështirë çdo ditë. Vazhdo të provosh, edhe nëse dështon pesë herë. Kur të kesh sukses, përdor vullnetin tënd të fokusuar për të arritur diçka tjetër. Në këtë mënyrë, do të jesh në gjendje të arrish gjëra të mëdha me një ritëm më të shpejtë. Vullneti është një shprehje e gjallë e imazhit të Zotit brenda teje. Në vullnetin qëndron fuqia e pafundme: e njëjta fuqi që kontrollon të gjitha forcat e natyrës. Dhe meqenëse je krijuar sipas imazhit të Zotit, ajo fuqi është në duart e tua për të arritur çdo gjë që dëshiron: mund të krijosh begati dhe bollëk dhe ta transformosh urrejtjen në dashuri. Kërkoji Zotit të të ndihmojë të kontrollosh si trupin ashtu edhe mendjen, dhe pastaj do të marrësh përgjigjen e

Zotit. Unë vazhdimisht shoh se dëshirat e mia më të larta janë përmbushur tashmë.

Nevoja jonë më e madhe është për Zotin

Në ballë, midis vetullave, shtrihet porta për në qiell. Kjo qendër e trurit është selia e vullnetit. Kur e përqendroni mendjen tuaj në këtë qendër dhe vullnet me qetësi, çdo gjë që dëshironi do të përmbushet. Prandaj, nuk duhet ta përdorni kurrë vullnetin tuaj për qëllime të liga. Dëshira për të dëmtuar një person tjetër, ose dëshira për t'i bërë keq atij personi, është një keqpërdorim i tmerrshëm i fuqisë që Zoti ju ka dhënë. Nëse e shihni se vullneti juaj ju çon në rrugë të gabuar, duhet të ndaloni menjëherë. Sepse të ecurit në atë drejtim nuk është vetëm një humbje energjie të shenjtë, por gjithashtu do t'ju bëjë të humbni atë fuqi dhe nuk do të jeni më në gjendje ta përdorni atë as për qëllime të mira.

Para së gjithash, lutjet duhet të jenë logjike dhe legjitime. Nuk duhet t'i kërkojmë Zotit gjëra që janë të pamundura ose të paarsyeshme brenda rendit natyror të jetës. Duhet të kërkojmë vetëm nevojat tona thelbësore. Duhet bërë gjithashtu një dallim midis "nevojave thelbësore" dhe "nevojave jo-thelbësore". Mënyra më e mirë për t'u kuruar nga "nevojat jo-thelbësore" është të shqyrtojmë dhe shqyrtojmë këto nevoja në dritën e logjikës dhe arsyes. Ëndërrimi i ndërtesave madhështore dikur ishte një nga hobet e mia, por kjo dëshirë tani është zbehur. Unë tashmë zotëroj shumë struktura të tilla, me të gjitha problemet që sjell kjo

në aspektin e riparimit dhe mirëmbajtjes. Pronësia është një përgjegjësi e rëndë. Dëshira për të poseduar gjëra sterile duhet të hiqet dorë dhe duhet të përqendrohemi vetëm në nevojat aktuale.

Nevoja më e madhe e njeriut është për Zotin. Kur ai ta njohë Atë, Ai do t'i plotësojë jo vetëm "nevojat e tij të domosdoshme", por edhe "nevojat jo të domosdoshme"! Ai do të përmbushë çdo dëshirë të zemrës së tij, ashtu siç do të përmbushë shpresat dhe ëndrrat e tij më të dashura.

Kur isha djalë në Indi, kisha një dëshirë të fortë të kisha një poni, por nëna ime nuk ma lejonte. Vite më vonë, kur themelova shkollën e djemve në Ranchi, solla një pelë që ta përdornim. Një mëngjes, zbulova se ajo kishte lindur një këlysh, ashtu siç kisha dëshiruar në fëmijërinë time! Sprova të tilla më kanë ndodhur shumë herë. Shumë kohë më parë, ndërsa isha në një udhëtim për në Kashmir, pashë këtë ndërtesë (selinë e vetëdijes) në një vizion. Vite më vonë, pashë këtë vend dhe menjëherë e njoha si të njëjtën ndërtesë që kisha parë në vizion, duke kuptuar se Zoti kishte ndërmend që ajo të ishte e imja.

Kur lutesh thellë dhe me këmbëngulje, do të ndjesh një gëzim të madh që të mbush zemrën dhe që të bën të jesh...

Mos u kënaq ose mos u bind derisa ta ndjesh atë gëzim, sepse kur ta ndjesh atë kënaqësi të madhe në zemrën tënde, do ta dish se lutja jote ka

arritur te Zoti dhe se je në mendjen e Tij dhe Zoti yt do të të japë dhe do të jesh i kënaqur.

Zoti ju dhëntë sukses, Paqja qoftë mbi ju

Katër metoda thelbësore

Lidhja midis vetes shpirtërore dhe trupit dhe mendjes është shkaku rrënjësor i të gjitha dhimbjeve, kufizimeve, kufizimeve, mangësive dhe mangësive tona. Për shkak të kësaj lidhjeje, ne përjetojmë eksitim po aq sa dhimbje dhe kënaqësi, deri në atë masë sa nuk mund të përjetojmë lumturi ose vetëdije hyjnore. Feja, në thelbin e saj, përfshin shmangien e vazhdueshme të dhimbjes .dhe arritjen e lumturisë së pastër, ose Zotit

Ashtu siç imazhi i vërtetë i diellit nuk mund të shihet qartë në sipërfaqen e ujit të trazuar, ashtu edhe natyra e vërtetë dhe e lumtur e shpirtit shpirtëror (pasqyrimi i të gjithë shpirtit) nuk mund të kuptohet ose të kapet nga valët e trazirave dhe ankthit që rrjedhin nga identifikimi i shpirtit me gjendjet luhatëse dhe ndryshuese të trupit dhe mendjes. Dhe ashtu siç uji i trazuar shtrembëron imazhin e vërtetë të diellit, ashtu edhe një mendje e trazuar shtrembëron natyrën përjetësisht të

lumtur të shpirtit të brendshëm përmes këtij identifikimi ose lidhjeje.

Qëllimi i këtij kapitulli është të eksplorojë mënyrat më të lehta, më të sakta dhe më efektive që të gjithë mund të praktikojnë, të cilat do ta çlironin veten shpirtërore përjetësisht të lumtur nga lidhja e saj e dhimbshme me mendjen dhe trupin, duke e kursyer kështu përgjithmonë nga dhimbja dhe vuajtja dhe duke e ngritur atë në lumturinë shpirtërore që është thelbi i fesë.

Librat e mençurisë lindore thonë:

"Nëse do të mund të ngriheshe mbi trupin dhe të kuptoje se je një shpirt, do të zotëroje lumturi të përjetshme dhe do të çliroheshe nga çdo dhimbje".

Ekzistojnë katër shtigje themelore, universale fetare, praktika e përditshme e të cilave ndihmon në çlirimin e vetes shpirtërore nga kufizimet e trupit dhe mendjes. Këto katër shtigje përfshijnë të gjitha praktikat e arsyeshme fetare të mësuara ose të rekomanduara nga profetët, shenjtorët dhe të urtët e ndriçuar.

Praktikat fetare janë ato të vendosura dhe të mësuara nga profetët në formën e doktrinave të ndryshme. Ata me njohuri të kufizuara nuk arrijnë ta kuptojnë rëndësinë e vërtetë të këtyre doktrinave, duke pranuar kuptimet e tyre sipërfaqësore dhe duke zbritur gradualisht në nivelin e ritualeve, ceremonive, formave, zakoneve, traditave dhe praktikave të ngurta. Ky është burimi i fanatizmit ndaj partive dhe sekteve.

Duhet të kuptojmë se nuk jemi krijuar për rregulla dhe ligje, por ato ekzistojnë për ne. Ato

ndryshojnë ndërsa ne ndryshojmë dhe zhvillohen ndërsa zhvillohemi, dhe është detyra jonë t'i përmbahemi thelbit të rregullit, jo pamjes së tij të jashtme, nga injoranca dhe fanatizmi.

Zakonet dhe format e adhurimit ndryshojnë sipas shkollave të ndryshme të mendimit, por thelbi i pastër i shkollave të ndryshme të mendimit të profetëve është një në thelbin e tij, por shumica e njerëzve nuk e kuptojnë këtë!

Mendimtarët e mëdhenj përpiqen të identifikojnë të vërtetën përfundimtare duke përdorur fuqitë e tyre mendore, por dështojnë në këtë përpjekje sepse e vërteta përfundimtare nuk mund të kuptohet vetëm përmes njohurive mendore.

Dituria ndryshon nga të kuptuarit e thjeshtë.

Është e paarsyeshme të kuptosh në mënyrë racionale ëmbëlsinë e mjaltit nëse nuk e ke provuar kurrë. Në mënyrë të ngjashme, dija fetare buron nga thellësitë e përvojës njerëzore. Kjo është shpesh ajo që bëjmë kur përpiqemi të kuptojmë Zotin, doktrinat fetare dhe moralin; rrallë kërkojmë t'i dimë këto gjëra përmes përvojës së brendshme, shpirtërore.

Është për të ardhur keq që ata me aftësi intelektuale të afta të përdorin mendjet e tyre për të zbuluar të vërtetat e shkencave natyrore dhe fushave të tjera të dijes, shpesh besojnë se mund t'i kuptojnë të vërtetat më të larta fetare dhe morale vetëm nëpërmjet arsyes shqisore. Mjerisht, në vend që të jenë një burim ndihme, mendjet dhe aftësitë e tyre intelektuale shpesh veprojnë si

pengesa, duke penguar të kuptuarit e tyre të thelbit të së vërtetës.

Tani le të vëzhgojmë katër shtigjet fetare që karakterizojnë rritjen shpirtërore:

Së pari: Metoda mendore – metoda e zakonshme, natyrale, por joefikase për sa i përket perceptimit jashtëzakonisht të shpejtë. Zhvillimi dhe rritja mendore janë të natyrshme dhe të përbashkëta për të gjitha qeniet e vetëdijshme. Vetëdija jonë është ajo që na dallon nga kafshët më të ulëta, të cilat posedojnë shkallë të ndryshme të vetëdijes, por jo vetëdijë.

Në fazat dhe proceset e zhvillimit dhe evolucionit, ne zbulojmë se kjo vetëdije gradualisht bëhet vetëdije. Nga vetëdija e kafshëve lind ndjenja e vetes, dhe gradualisht vetëdija përpiqet të çlirohet dhe ta njohë veten përmes vetes. Kështu, ajo kalon në vetëdije; ky tranzicion është për shkak të rendit natyror të zhvillimit. Psikika njerëzore, e lidhur me gjendje të shumta fizike dhe mendore, përpiqet gradualisht dhe natyrshëm të kthehet në veten e saj të vërtetë përmes vetes.

Zhvillimi i mendimit të vetëdijshëm është një nga mënyrat se si vetja shpirtërore e lartëson veten dhe e çliron veten nga kufizimet fizike dhe mendore. Përpjekja e vetes shpirtërore për t'u rikthyer në veten e saj të vërtetë përmes zhvillimit të mendimit dhe reflektimit është e natyrshme. Kjo është mënyra e botës.

Shpirti universal shprehet në faza të ndryshme të rritjes: nga më e ulëta në më të lartën. Në gurë dhe tokë, nuk ka vetëdije ose jetë siç e

perceptojmë ne, ndërsa në pemë ka rritje vegjetative, domethënë një qasje ndaj jetës. Megjithatë, nuk ka jetë të lirë, të papenguar ose proces të vetëdijshëm mendimi. Tek kafshët, ka jetë dhe një vetëdije për jetën. Tek njerëzimi - kulmi - ka jetë me vetëdije për të, përveç vetëdijes brenda shpirtit. Prandaj, është e natyrshme që njerëzimi të zhvillohet përmes mendimit, analizës dhe meditimit, përmes studimit të thellë të librave dhe përmes kërkimit, eksplorimit, shqyrtimit, eksperimentimit dhe përpjekjes për të arritur origjinën e shkaqeve dhe pasojave në botën natyrore.

Sa më i thellë të jetë mendimi i një personi, aq më shumë e përdor metodën me të cilën ka arritur nivelin e tij aktual në procesin e ngjitjes kozmike dhe aq më shumë i afrohet Shpirtit Suprem.

Meqenëse ne e ngremë veten përmes mendjes mbi trupin dhe nevojat e tij, zbatimi i saktë dhe i qëllimshëm i kësaj metode mendore do të japë rezultate specifike dhe të sigurta. Stërvitja e mendjes përmes studimit rigoroz dhe të thelluar për të fituar njohuri në një fushë të caktuar ndihmon në përmirësimin e vetëdijes deri në një farë mase, por nuk është - për sa i përket rëndësisë - aq domethënës sa procesi i të menduarit që synon tejkalimin e trupit dhe perceptimin e së vërtetës.

Në Indi, forma më e lartë e metodës mendore quhet Jnana Yoga, që do të thotë arritja e mençurisë së vërtetë përmes kujtesës dhe dallimit; si kur një person vazhdimisht i kujton vetes: "Unë

nuk jam trupi dhe imazhet kalimtare të ekzistencës tokësore nuk mund të më ndikojnë, unë jam shpirti."

Megjithatë, një disavantazh i kësaj metode është se është një proces i ngadaltë i vetërealizimit dhe mund të kërkojë një sasi të konsiderueshme kohe. Ndërsa vetja shpirtërore fillon të arrijë vetëdijen, ajo mbetet e preokupuar me një seri mendimesh mendore të shkurtra dhe të palidhura. Qetësia e shpirtit, nga ana tjetër, tejkalon arsyen dhe ngrihet mbi ndjesitë fizike, edhe pse - kur realizohet - ajo përshkon dhe i mposht ato ndjesi.

E dyta: Metoda e devotshmërisë - e cila përfshin përpjekjen për ta përqendruar mendjen tonë në një ide në vend që ta përqendrojmë atë në një sërë idesh dhe gjërash të ndryshme (si në metodën mendore)

Metoda e devotshmërisë përfshin të gjitha format e adhurimit, siç është lutja (e cila duhet të çlirohet nga të gjitha mendimet e kësaj bote). Në këtë metodë, vetja shpirtërore duhet ta përqendrojë mendjen e saj thellësisht dhe me nderim në çdo gjë që zgjedh të përqendrohet: qoftë në një koncept specifik të hyjnisë apo në ekzistencën absolute dhe gjithëpërfshirëse.

Pika kyçe është që kërkuesi ta përqendrojë mendjen e tij në një ide të vetme devotshmërie me shumë zell dhe entuziazëm. Përmes këtij procesi, vetja shpirtërore çlirohet gradualisht nga shpërqendrimet e shumta mendore dhe fiton kohën dhe mundësinë e nevojshme për reflektim introspektiv mbi thelbin e saj. Kur lutemi me

sinqeritet të plotë nga thellësitë e zemrave tona, harrojmë të gjitha ndjesitë fizike dhe i lëmë mënjanë të gjitha mendimet ndërhyrëse që përpiqen të na tërheqin vëmendjen dhe të na pushtojnë mendjet.

Sa më të thella të jenë lutjet tona, aq më e madhe është kënaqësia jonë. Kjo bëhet masa me të cilën masim afërsinë tonë me Zotin, i cili është lumturia supreme. Duke lënë mënjanë dëshirat fizike dhe duke kontrolluar mendimet shpërqendruese dhe të papajtueshme, superioriteti i kësaj metode mbi të mëparshmen bëhet i qartë.

Megjithatë, kjo metodë ka mangësi dhe vështirësi që rrjedhin nga lidhja e gjatë dhe e vazhdueshme e vetes shpirtërore me trupin dhe skllavëria e saj ndaj tij, dhe përpiqet më kot ta distancojë mendjen e saj nga sfera e ndjesive fizike dhe mendore.

Pavarësisht dëshirës së sinqertë të një personi për t'u lutur ose për t'u zhytur plotësisht në ndonjë formë adhurimi, mendja e tyre mbetet e ndjeshme ndaj sulmit të ndjesive të pakontrolluara fizike dhe mendimeve të shkurtra që kujtesa i paraqet dhe i shqyrton. Në lutje, ne shpesh jemi tepër të shqetësuar për krijimin e kushteve të duhura për lutje ose mezi presim heqjen e shqetësimeve fizike.

Pavarësisht të gjitha përpjekjeve tona të vetëdijshme, zakonet tona të pashëndetshme, të cilat na janë bërë natyrë e dytë, dominojnë dëshirat e shpirtit dhe kufizojnë aftësitë e tij. Pavarësisht dëshirës sonë të sinqertë, mendja

mbetet e trazuar dhe e hutuar, aq sa zbatohet thënia "ku është mendja juaj, atje është edhe zemra juaj". Na kërkohet t'i lutemi Zotit me gjithë zemër, por zakonisht lutemi me zemrat tona të lëkundura nga stuhitë e mendimeve dhe përshtypjeve shqisore.

E treta: Metoda Medituese – Kjo metodë dhe ajo që vjen pas saj janë thjesht praktike dhe përfshijnë trajnim të aplikuar. Ato rekomandohen nga të urtë të mëdhenj që kanë arritur ta njohin të vërtetën në jetën e tyre. Unë vetë i mësova këto dy metoda nga njëri prej këtyre mjeshtrave të mëdhenj shpirtërorë.

Duke praktikuar meditimin derisa të bëhet një zakon i vendosur fort, ne mund të shkaktojmë një gjendje gjumi të vetëdijshëm. Kjo gjendje e qetë dhe e këndshme përjetohet shpesh kur jemi në gjumë të thellë dhe i afrohemi pavetëdijes, ose kur zgjohemi prej saj dhe i afrohemi një gjendjeje vetëdije.

Në këtë gjendje gjumi të vetëdijshëm, ne jemi të çliruar nga të gjitha mendimet e jashtme dhe ndjesitë fizike, dhe shpirti është në gjendje të mendojë për veten dhe t'i afrohet gjendjes së lumtur herë pas here, sipas thellësisë së meditimit dhe ritmit të praktikës.

Në këtë gjendje, ne jemi të pavetëdijshëm dhe të lirë nga shqetësimet fizike dhe mendore që pushtojnë mendjen. Përmes këtij procesi meditimi, organet e jashtme dhe shqisore kontrollohen duke qetësuar nervat vullnetarë, si në gjendjen e gjumit.

Kjo gjendje meditative është faza e parë, por jo e fundit, e meditimit aktual. Në (gjumë të vetëdijshëm), ne mësojmë të kontrollojmë vetëm shqisat e jashtme. E vetmja ndryshim është se në gjumin normal, shqisat kontrollohen automatikisht, ndërsa në meditim, ato kontrollohen përmes përpjekjes së vetëdijshme. Megjithatë, në këtë fazë fillestare të meditimit, vetja shpirtërore mbetet e ndjeshme ndaj ndërhyrjeve nga funksionet e brendshme të pavullnetshme trupore, siç janë mushkëritë, zemra dhe organet e tjera që gabimisht besojmë se janë përtej kontrollit tonë.

Prandaj, duhet të kërkojmë një mënyrë më të mirë se kjo, sepse nëse vetja shpirtërore nuk mund të çaktivizojë ndjesitë trupore me vullnet, si dhe ndjesitë e brendshme që lejojnë që mendimet të lindin, ajo mbetet e ndjeshme ndaj këtyre shqetësimeve pa shpresë për t'i kontrolluar dhe shtypur ato, ose për të pasur mundësinë për të njohur veten.

Së katërti: Metoda Shkencore e Yogas – Shën Pali tha: “Unë vdes çdo ditë”. Me këtë, ai nënkuptonte se dinte si t’i kontrollonte organet e tij të brendshme dhe të çlironte veten e tij shpirtërore nëpërmjet vullnetit si nga trupi ashtu edhe nga mendja. Njerëzit e zakonshëm, të patrajnuar, përjetojnë një gjendje të ngjashme pranë vdekjes, kur vetja shpirtërore çlirohet nga trupi në kalbje.

Me trajnimin dhe praktikën e duhur të një metode praktike dhe të rregullt, praktikuesi mund të ndiejë ndarjen e vetes shpirtërore nga trupi pa përjetuar vdekjen përfundimtare.

Këtu do të paraqes një pasqyrë të përgjithshme të metodës dhe teorisë së shëndoshë shkencore mbi të cilën bazohet. Ajo që ofroj është nga përvoja ime personale dhe mund të thuhet se është universalisht e vlefshme. Mund të them dhe pohoj gjithashtu se lumturia, e cila është qëllimi ynë përfundimtar - siç e kam shpjeguar - manifestohet shumë në praktikën e kësaj metode. Në të vërtetë, vetë praktika është jashtëzakonisht e këndshme. Mund të pohoj se është pafundësisht më e këndshme se kënaqësia më e madhe shqisore e arritshme përmes pesë shqisave ose intelektit. Nuk dua të ofroj asnjë provë të vlefshmërisë së kësaj metode përveç asaj që do të përjetojë personi që e praktikon. Sa më me durim dhe rregullisht ta praktikojë kërkuesi, aq më fort do të ndihet i vendosur në vetëdijen e lumturisë.

Meqenëse zakonet e këqija janë kaq kokëforta dhe të rrënjosura thellë, vetëdija fizike zgjohet herë pas here, duke sulmuar atë gjendje qetësie me të gjitha kujtimet e saj shqisore. Megjithatë, me praktikë të rregullt dhe të zgjatur, ne mund ta sigurojmë praktikuesin se do të vijë një kohë kur ai do të gjendet në një gjendje lumturie sublime shpirtërore. Por nuk duhet të përpiqemi të imagjinojmë rezultatet që do të japë metoda dhe pastaj ta braktisim praktikën pas një prove të shkurtër. Suksesi i vërtetë dhe progresi i sigurt kërkojnë respektimin e pikave thelbësore të mëposhtme.

Së pari: Kushtojini vëmendje të veçantë lëndës që dëshironi të mësoni

Së dyti: Një dëshirë e vërtetë për të mësuar me një shpirt të mprehtë kërkimi

E treta: Këmbëngulja deri në arritjen e qëllimit të dëshiruar

Nëse shkojmë në gjysmë të rrugës dhe e lëmë pas dore metodën pas një praktike të thjeshtë, nuk do të marrim rezultatin që presim.

Është vërtet për të ardhur keq që njerëzit e kalojnë pjesën më të madhe të kohës duke siguruar nevojat materiale ose duke u angazhuar në diskutime teorike dhe debate intelektuale, por rrallë përpiqen të zbulojnë dhe përjetojnë vetë të vërtetat shpirtërore që e pasurojnë dhe e fuqizojnë jetën, dhe në fakt i japin asaj kuptim. Mendjet e tyre janë të preokupuara me çështje të parëndësishme, shqetësime të parëndësishme dhe dëshira të zjarrta, në vend që të drejtohen siç duhet drejt këtij qëllimi.

Për shumë vite kam praktikuar metodën e lartpërmendur dhe sa herë që e praktikoj ndiej gëzim të madh ose një gjendje lumturie të vazhdueshme, vrulli i së cilës nuk zvogëlohet dhe rrjedha e së cilës nuk ndalet.

Duhet të mbajmë mend se shpirti shpirtëror është burgosur nga trupi për shumë epoka dhe periudha të gjata, dhe mund të mos çlirohet brenda një dite të vetme. Praktikat e shkurtra dhe të ndërprera nuk mund t'i japin praktikuesit atë lumturi të lartë shpirtërore ose të garantojnë kontroll mbi organet e brendshme. Kjo kërkon praktikë serioze dhe të qëllimshme gjatë një periudhe të gjatë.

Megjithatë, zbatimi i kujdesshëm i këtyre metodave është i aftë të shkaktojë një ndjenjë lumturie të pastër. Sa më shumë që i afrohesh këtij lumturie, aq më shumë e praktikon atë. Kjo gjendje nuk është krijuar ose shpikur nga ndonjë qenie njerëzore; ajo ekziston natyrshëm dhe ne vetëm .duhet ta zbulojmë brenda vetes

Paqja qoftë mbi ty

Vullneti dhe ndikimi i mjedisit

Problemet dhe bezdisjet lindin nga mungesa e vetëdijes së një personi për veprimet e tij të kaluara, të kryera në një kohë dhe vend të caktuar. Vuajtja e tyre aktuale rrjedh nga mendimet dhe veprat që ata shqiptuan, të cilat zunë rrënjë në tokën e vetëdijes, duke mbirë në një bimë dhe duke dhënë fryte që pasqyrojnë vetë mendimet dhe veprimet që ata kryen.

Sprovat dhe vështirësitë nuk vijnë për ta thyer një person dhe për ta paralizuar vullnetin e tij, por përkundrazi për ta bërë atë të vlerësojë Zotin ashtu siç Ai me të vërtetë e meriton dhe respekton ligjet e Tij përmes të cilave ai mund të arrijë lumturinë e vërtetë.

Zoti nuk dërgon sprova kaq të ashpra sepse ato janë kryesisht të shkaktuara nga njeriu. Varet nga njerëzimi të zgjojë vetëdijen e tij nga gjumi i injorancës dhe të ngrihet nga errësira e injorancës në dritën e dijes.

Në sferën e njohurive shpirtërore

Mësuesi i tha një dishepulli që kërkonte udhëzimin e tij në rrugën shpirtërore:

Mos dëshiro që njerëzit të të njohin ty dhe arritjet e tua shpirtërore, por kërko vetëm Zotin.

Kur të kuptosh se paqja është brenda teje, do të kuptosh se paqja dhe harmonia janë në të gjitha gjërat e mira në krijim, dhe do ta shohësh atë në bukurinë e natyrës, do ta ndjesh afërsinë e saj në miqësinë e sinqertë dhe do t'i prekësh bekimet e saj në aspiratat fisnike dhe qëllimet e ndershme që janë të lira nga qëllimet egoiste. Do ta ndjesh praninë e saj pas vellove të qetësisë dhe në të gjitha gjërat e mrekullueshme.

Trokitni me zell në derë dhe veli do të ngrihet dhe do të shihni fytyrën më të lavdishme në gjithë shkëlqimin dhe madhështinë e saj.

Nëse e doni Zotin, do ta ndjeni dashurinë e Tij dhe asgjë tjetër nuk do të jetë në gjendje t'ju mashtrojë. Përvojat materiale ju tërheqin sepse nuk e keni shijuar lumturinë shpirtërore. Kur ta bëni këtë, do ta kuptoni ndryshimin.

Ji i lirë të zgjedhësh. Mos lejo asgjë të të kufizojë dhe mos lejo askënd të të kontrollojë ose të ndërhyjë në lumturinë tënde.

Vetja juaj është një pjesë e veçantë e tërësisë kozmike dhe duhet ta gjeni atë tërësi të përsosur në mënyrë që të përjetoni vetëdije të lumtur dhe të shijoni kënaqësitë e dashurisë hyjnore.

Duke nxjerrë dashurinë nga burgjet e urrejtjes dhe pakënaqësisë

Të lutemi, Zot, të ndriçosh dritën tënde mbi shpirtrat tanë

Dhe mbulo të dashuruarit e tu dhe ata që kërkojnë ndihmën tënde me bekimet e tua të bollshme.

Dhe le t’i mbajë larg nesh fantazmat e luftës, dhunës dhe vdekjes!

Dhe na frymëzoni që ta bëjmë paqen qëllimin tonë

Dhe dashuria është furnizimi ynë

Qëllimi ynë është çlirimi nga kufizimet kufizuese

* * *

Nëse një person përpiqet vetëm të grumbullojë para dhe të përmbushë dëshirat trupore

Fitimet që ai bën janë të pakta dhe të parëndësishme

Sepse do të vijë dita kur ai do t'i lërë pas të gjitha fitimet e kësaj bote.

Por nëse ai bëhet i pasur nëpërmjet Perëndisë

Ai do të jetë më i pasur se të gjithë mbretërit dhe njerëzit e pasur të tokës

Ato thesare të bekuara janë në zotërim të atyre që e duan Zotin

Ata që nuk kënaqen me asgjë tjetër përveç pasurisë së shpirtit

Ndërsa punojnë për të zhvilluar prirjet e tyre shpirtërore

Dhe për të ushqyer dëshirën e tyre për burimin e jetës së tyre

Dhe ringjallja e dashurisë nga thellësitë e urrejtjes dhe ligësisë

Ata e ngrenë vetëdijen e tyre mbi konsideratat e ngushta të kësaj bote

Drejt horizontit të lirisë, paqes, dritës dhe gëzimit

Ata e kuptojnë hapësirën e tyre të pakufishme

Ata përjetojnë perceptime dhe njohuri të ripërtërira

Dhe ndërsa mbjellin farat e mendimeve dhe veprave të mira

Në hapësirat e vetëdijes së tyre

Njohuritë e tyre janë të hapura

Dhe fuqitë e tyre njohëse aktivizohen

Philamson, thelbi i tyre i vërtetë

Ata e gjejnë mbretërinë e Perëndisë brenda vetes

I lutemi Zotit të Plotfuqishëm të na udhëzojë në mënyrë që të mund të ripërtërijmë veten

Dhe ne e nxjerrim qenien tonë shpirtërore nga burgjet e errësirës

Drejt hapësirave të lirisë, qetësisë dhe dritave të dijes

Frutat dhe perimet e freskëta janë lëndë ushqyese të rëndësishme

Nga një leksion mbi të ushqyerit

Dorëzuar në Encinitas, Kaliforni - Qershor 1940

Proteina e mishit nuk është i vetmi burim jetësor i energjisë

Disa nga kripërat minerale që gjenden në perimet dhe frutat e pagatuara janë gjithashtu burime të rëndësishme.

Ndërsa një porcion i madh mishi siguron një sasi të konsiderueshme energjie, nëse mishi

dominon dietën për një periudhë të zgjatur, ai do të pushojë së ofruari atë energji. Për më tepër, marrja e tepërt e proteinave mund të çojë në toksicitet nga proteinat, një burim lodhjeje dhe sëmundjesh. Shkurt, shumë proteina është po aq e dëmshme sa edhe mungesa e tyre.

Nëse doni të hiqni qafe lodhjen, një ilaç qëndron në ushqyerjen e duhur. Mishi mund të ofrojë energji të përkohshme, por fut shumë toksina në trup. Konsumimi i më shumë ushqimeve të gjalla dhe të pagatuara do të zvogëlojë ndjenjat e lodhjes dhe do t'ju lërë të ndiheni plot energji.

Lëngjet ofrojnë një rritje të konsiderueshme të energjisë, por frutat dhe perimet e plota ofrojnë vlerë shumë më të madhe ushqyese. Megjithatë, disa njerëz thjesht nuk duan t'i kushtojnë kohë konsumimit të tyre në këtë formë.

Sistemi tretës nxjerr substanca kimike dhe i shpërndan ato në llojet e duhura të qelizave në të gjithë trupin.

Trupi është i përbërë nga elementë të shumtë kimikë, dhe ushqimi duhet të plotësojë mangësitë e këtyre elementëve çdo ditë.

Ushqimi i përditshëm duhet të përfshijë sasi të mjaftueshme proteinash, vitaminash, mineralesh, disa yndyrnash dhe vajrash, si dhe një sasi të përshtatshme karbohidratesh natyrale, duke minimizuar sa më shumë që të jetë e mundur amidonin dhe sheqerin e rafinuar.

Një burim i shkëlqyer energjie është një përzierje e lëngut të portokallit dhe bajameve të

bluara, pasi bajamet treten më mirë kur përzihen me lëng portokalli.

Është gjithashtu e rëndësishme të pini shumë lëngje. Nëse nuk keni ujë me cilësi të mirë, lëngu i frutave të freskëta, uji i kokosit dhe shalqiri janë shtesa të shkëlqyera dhe zëvendësues të pjesshëm të ujit të pastër.

Në të ardhmen, njerëzit do të konsumojnë lëngje frutash dhe perimesh më shpesh për shkak të përfitimeve shëndetësore që ofrojnë këto lëngje.

Si komplekset e inferioritetit ashtu edhe komplekset e superioritetit janë të këqija

Një kompleks inferioriteti është po aq i keq sa një kompleks superioriteti, sepse dikush që ndihet inferior nuk do të jetë në gjendje të tregojë superioritetin që është brenda tij.

Njeriu, duke qenë me natyrë shpirtërore, është i pajisur me një shkëndijë të shenjtë, dhe është e gabuar dhe e gabuar të mendosh se ai është i ulët ose të mendosh se është mbi të gjithë dhe të veprosh si dikush që nuk ka dinjitet ose origjinë.

Kur një person shfaq krenari, hija e trashë e krenarisë e errëson dritën e Zotit brenda shpirtit.

Prandaj, të dyja nyjet duhen shmangur njëkohësisht, sepse të dyja janë pengesa për përparimin shpirtëror.

Le të ndiejmë se Zoti është me ne, duke na frymëzuar dhe duke na udhëhequr, dhe se Ai është dashuria më e madhe në jetën tonë.

Ata që e njohin Zotin ndiejnë se janë shërbëtorë të të gjithëve dhe nuk mendojnë se janë më të mirë se të tjerët.

Kompleksi i inferioritetit shoqërohet me ata që kanë ide të dobëta dhe një nënndërgjegje të dobët, ndërsa kompleksi i superioritetit lind nga krenaria e urryer dhe arroganca e rreme.

Të dyja këto nyje janë shkatërruese për rritjen shpirtërore dhe bazohen në iluzion dhe shpërfillje të së vërtetës, në vend të kuptimit të shëndoshë dhe gjykimit të saktë.

Vetëbesimi duhet të kultivohet duke kapërcyer dobësitë e trashëguara njerëzore. Ata që e dëshirojnë atë duhet të përpiqen ta përjetojnë ëmbëlsinë e tij përmes arritjeve të prekshme në jetën e tyre, duke u çliruar kështu nga komplekset e inferioritetit dhe arrogancës, me ndihmën e Zotit.

Sekreti dhe burimi i vitalitetit

Trupit i duhen disa orë për ta shndërruar ushqimin në energji. Por çdo gjë që stimulon dhe aktivizon vullnetin gjeneron energji të menjëhershme.

Vullneti merr vitalitet nga qelizat e trupit dhe nga rezervuari i energjisë së trurit ku ruhet energjia e nxjerrë nga ushqimi.

Vullneti gjithashtu tërheq aktivitet të ri nga burimi kozmik në trup nëpërmjet palcës kurrizore.

Prandaj, sekreti i vitalitetit qëndron në ruajtjen e energjisë që ka një person dhe sjelljen e energjisë së re në trup përmes vullnetit.

Si bëhet kjo?

Së pari, duhet të veprohet me dëshirë dhe vullnetarisht. Nëse ka diçka që ia vlen të bëhet, ajo duhet të bëhet me dëshirë dhe me zgjedhje.

Kur punoni me dëshirë, keni një sasi më të madhe energjie sepse jo vetëm që po tërheqni energji nga nervat në tru, por gjithashtu po tërhiqni një rrjedhë të madhe energjie kozmike në trup.

Një grua që përgatit një vakt të shijshëm për të dashurin e saj është e mbushur me lumturi dhe vitalitet, por nëse detyrohet të gatuajë kundër vullnetit të saj, ajo ndihet e lodhur që në fillim.

Prandaj, vullneti sjell energji

histori e shkurtër:

Njëherë, po flisja me një mik për shenjtorët. Miku im ishte ndërmjetës dhe nuk e ndante entuziazmin tim. Në vend të kësaj, ai tha: "Të gjithë ata që ju i quani shenjtorë janë në të vërtetë sharlatanë që nuk e njohin Zotin". Unë nuk debatova me të, por ndryshova temën dhe filluam të flisnim për profesionin e ndërmjetësimit. Pasi më tregoi shumë për të, i thashë butësisht: "A e dini se nuk ka asnjë ndërmjetës të besueshëm se të gjithë janë gënjeshtarë?" Ai u tërbua dhe më ktheu me zemërim: "Po çfarë dini për ndërmjetësit?" Unë u përgjigja: "Pikërisht këtë doja të thoja. Po çfarë dini ju për shenjtorët?" Ai mbeti pa fjalë. Unë vazhdova me qetësi dhe mirësi: "Unë nuk di asgjë për ndërmjetësimin dhe ti nuk di asgjë për shenjtorët".

Engjëjt e energjisë

Zoti na krijoi si engjëj energjie

Dhe vendosëm në trupa fizikë

Ne e përqendruam gjithë vëmendjen tonë te trupat e brishtë

Dhe harruam shpirtin shpirtëror të ngarkuar me energjinë e jetës kozmike

Tani duhet të bëjmë një përpjekje të vërtetë për t'u përqendruar

Për të rifituar një ndjenjë të vetëdijes së plotë

Rrënja e suksesit qëndron në rritjen e njohurive shpirtërore

Përmes të cilit ne bëhemi të vetëdijshëm për natyrën tonë jomateriale

Dhe se imazhi i Zotit banon brenda nesh

Lulja e parë në kopshtin e spiritualitetit është lulja e besimit dhe shpresës

Fruti, megjithatë, është njohuria aktuale e fituar përmes vetëtestimit.

Ji optimist dhe dije se gjërat e mira dhe bekimet e jetës të presin

Për sa kohë që punoni me sinqeritet dhe përkushtim

Për të rivendosur trashëgiminë hyjnore të humbur

Një person vërtet shpirtëror është një person i ekuilibruar

Dikush që ndihet i kënaqur, gëzon shëndet të mirë dhe ka njohuri gjithnjë e më të thella

Ai zotëron pasuritë e shpirtit dhe thesaret e mençurisë

Ai është i bindur se ndihma hyjnore po vjen

Pavarësisht se sa e ashpër mund të duket jeta dhe sa të pafavorshme janë rrethanat,

Fytyra e Zotit na zbulohet në bukurinë e natyrës

Dhe zëri i tij na flet përmes melodive delikate dhe të rafinuara

Dhe nga zërat e ëmbël e të butë të të dashuruarve

Dhe përmes zërit kumbues të detyrës

Nxitja që na shtyn drejt mirësisë dhe paqes

Lumturia dhe dituria janë zëri i Zotit

Që na thërret të kthehemi në shtëpinë e bekuar

Një shtëpi qetësie dhe paqeje mendore

Dhe për të shijuar praninë e tij të ëmbël

Dhe bukuria e saj e pakrahasueshme, superiore

Bota është tepër mashtruese dhe ne duhet t'i qasemi asaj si të tillë. Nëse nuk i kapërcejmë më parë mashtrimet dhe iluzionet e saj, nuk do të jemi në gjendje të ndihmojmë askënd tjetër.

Duhet të kujtojmë se në vetminë e një mendjeje të fokusuar qëndron fabrika e të gjitha arritjeve të mëdha. Dhe në këtë fabrikë të mrekullueshme, ne duhet të endim vazhdimisht modelet e vullnetit tonë në mënyrë që të kapërcejmë ose të përballojmë në mënyrë efektive të gjitha rrethanat e pafavorshme.

Vullneti duhet të stërvitet dhe të ushtrohet vazhdimisht

Njeriu ka shumë mundësi për të punuar në këtë fabrikë tokësore për sa kohë që nuk e humb kohën dhe energjitë e tij kot.

Natën tërhiqem nga kërkesat e kësaj bote për të qenë me veten time

Larg, shumë larg botës

Vetëm me vullnetin tim në vetminë time shpirtërore

Ku i drejtoj mendimet e mia në drejtimin që dëshiroj

E mora vendimin thellë-thellë

Kur e motivoj vullnetin tim për t'u angazhuar në aktivitete të shëndetshme dhe të dobishme, kjo krijon sukses për mua. Në këtë mënyrë, e kam përdorur vullnetin tim në mënyrë efektive shumë herë. Megjithatë, kjo arrihet vetëm përmes përdorimit të vazhdueshëm të vullnetit.

Çfarë ndjenje të mrekullueshme do të keni kur të jeni në gjendje të thoni dhe të pohoni: "Vullneti im, i ngarkuar me vullnet hyjnor, do të arrijë për mua atë që dëshiroj!"

Nëse një person bëhet i vetëkënaqur dhe ia beson gjithçka vullnetit hyjnor pa përdorur vullnetin e tij që Zoti ia ka dhënë, ai nuk do të marrë rezultatin që kërkon.

Fuqia hyjnore dëshiron të të ndihmojë vetë

Duhet ta largojmë nga mendja jonë mendimin se Zoti, me fuqinë dhe fuqitë e Tij mbinatyrore, është larg nesh dhe i fshehur në skajet më të largëta të qiejve, dhe nuk duhet të harrojmë se vullneti hyjnor qëndron pas vullnetit tonë njerëzor, por ajo fuqi e fuqishme, si një oqean që përmbytet me baticat dhe zgjerimet e tij, nuk do të vijë nëse mendja nuk është e hapur dhe zemra nuk është e hapur.

Lutje

O Nënë Universale

Të jesh flaka e vetme në zemrat tona

Dhe për të shpërndarë errësirën e shpirtrave tanë

Dhe në lotët tanë të dashurisë për ty
Lani dashurinë tonë për gjërat e kësaj bote
Dhe jemi të lumtur që pajtohemi me ju
Largojeni trishtimin dhe hidhërimet tona një herë e përgjithmonë
Shndërroni zemrat tona të vogla në një zemër të madhe
Ai i përshtatet gjithë pranisë suaj
Dhe në pasqyrën e natyrës sate hyjnore
Le ta shohim veten si të përsosur dhe të pastër
Le të ngrihen lart flakët e dashurisë sonë për ty
Mbi flakët e dëshirave tokësore
Miliona tundime maskohen si ty
Dhe na mashtron vazhdimisht
* * *
Eja, o gëzim hyjnor i pastër dhe i përsosur!
Hyr në tempujt e mallit tonë për ty
Le të jetë planeti i qetë
Në malet tona, në netët e errëta të injorancës
Le të na udhëzojë Ai dhe të na kthejë shëndoshë e mirë
Për strehën tuaj të sigurt dhe të mbrojtur!

Pështpëritje nga Përjetësia
Katreni i parë i Khayyam-it
Përkthyer nga Edward Fitzgerald dhe shpjeguar nga Mjeshtri Paramahansa
Fama e Omar Khayyam në Perëndim mbështetet në përkthimin e Fitzgerald të katërstrofëve të tij në mesin e shekullit të

nëntëmbëdhjetë, i cili konsiderohet përkthimi më i mirë ndonjëherë në anglisht.

Mësuesi Paramhansa e konsideronte Omar Khayyam si një nga mistikët e mëdhenj dhe me një shkallë të lartë të vetëdijes, dhe se ai përdorte simbolikën për të shprehur përvojën e tij shpirtërore dhe përjetuese, dhe se ai ishte keqkuptuar në mënyrë të vrazhdë, dhe se studiuesit nuk u thelluan mjaftueshëm për të kuptuar filozofinë e tij shpirtërore që ai e depozitoi në katërstrofa.

Zgjohuni! për Mëngjesin në Kupën e Natës
Ka hedhur Gurin që i vë yjet në fluturim
Dhe ja! Gjuetari i Lindjes ka kapur
Kulla e Sulltanit në një Litar Drite

Përkthimi në arabisht:

Zgjohu, sepse mëngjesi ka hedhur një gur në enën e natës
Duke i shpërndarë yjet plotësisht
Dhe ja ku është gjahtari i Lindjes
Ai pushtoi kullën e Sulltanit
Me një lak drite

Shpjegim dhe interpretim:

Shpjegimi i kuptimeve:

Mëngjesi: Është agimi i zgjimit nga ekzistenca iluzore tokësore

Ena e natës: errësira e injorancës që burgos shpirtin e pavdekshëm në vetëdijen e ngushtë dhe të kufizuar njerëzore

Guri: Përsosje shpirtërore

Yjet: Shkëlqimi joshës i dëshirave materiale

Gjuetari i Lindjes: Urtësia e fuqishme Lindore që shkatërron mbetjet e iluzioneve

Një lak drite: shkëlqimi i mençurisë së bekuar, që shkatërron errësirën shtypëse që burgos dhe prangos shpirtin

Interpretim:

Qetësia e brendshme pështpërit:

"Zgjohuni! Lëreni gjumin e injorancës, sepse agimi i mençurisë ka shpërthyer. Hidhni enën e errët të së panjohurës me gurin e rafinimit shpirtëror për ta copëtuar atë dhe për të shpërndarë yjet e zbehtë e të shndritshëm të dëshirave të shurdhër materiale."

"Shikoni dritën e mençurisë Lindore, gjuetarin dhe shkatërruesin e iluzioneve, sepse ajo ka kapur kullën madhështore të shpirtit me një lak drite dhe ka shpërndarë errësirën e tij kufizuese materiale, duke e shpërndarë plotësisht atë."

"O banorë të qytetit të iluzioneve, braktisni gjumin! Sepse rrezja e diellit e mesazhit shpirtëror të mençurisë së brendshme është shfaqur"

Mësoni si ta përdorni gurin e fortë të rafinimit shpirtëror për të thyer enën e errët të injorancës dhe për të dëbuar prej saj dëshirën për kënaqësi të përkohshme materiale.

"Merrni një mësim nga gjuetari i mençurisë, i cili vazhdimisht kërkon shpirtra që dëshirojnë dritë dhe kërkojnë të vërtetën, për t'i rrethuar ata me një aureolë shkëlqimi të lavdishëm, shkëlqimin e lirisë së përjetshme."

Kthimi i Birit Plangprishës

Njëherë, shumë vite më parë, pashë një nga studentët e mi duke ecur në drejtim të kundërt.

Duke i kuptuar pasojat e pashmangshme të veprimeve të tij, u përpoqa ta bindja, duke përdorur çdo mjet logjik, që të hiqte dorë nga veprimi i tij, por zbulova se nuk mund ta ndihmoja.

Sepse ai kishte ndërmend të vazhdonte në rrugën e së keqes

Më në fund, i thashë vetes:

"Meqenëse ai e do këtë, do ta lë të qetë."

Por dashuria dhe shqetësimi im për të u kthyen shpejt, kështu që u ula nën një fik dhe fillova ta imagjinoja.

Me entuziazëm të zjarrtë, i dërgoja vazhdimisht mesazhin intelektual të mëposhtëm:

"Zoti më ka kërkuar të të kërkoj të ndryshosh mendje për atë që ke ndërmend të bësh"

Në mbrëmje, një ndjenjë e fortë intuitive që ndjeva në trup dhe mendje më bëri të besoja se ai me të vërtetë po kthehej.

Papritmas, u shfaq "djali plangprishës", pasi u kthye në shtëpi, i përshëndeti me një përkulje dhe tha:

"Gjithë ditën, kudo që shkoja dhe çfarëdo që bëja, pashë fytyrën tënde. Çfarë do të thotë kjo?"

Unë u përgjigja: "Zoti po të thërriste nëpërmjet meje. Kjo ishte thirrja e Tij, jo e imja."

Dëshira ime nuk motivohej nga egoizmi, por isha i vendosur të mos largohesha.

Ky vend do të mbetet i hapur deri në kthimin tuaj

Ky lloj dizajni mund të sjellë ndryshime të mëdha. Është vërtet një forcë e mahnitshme!

Kur përcaktoni kursin tuaj dhe vendosni të vazhdoni në rrugën tuaj, duhet të aktivizoni vullnetin tuaj dhe të bëni një përpjekje praktike, dhe pastaj do të zbuloni se të gjithë elementët e suksesit do të vijnë tek ju nga aty ku e dini dhe nga aty ku nuk e dini.

Në vullnetin tënd, të ngarkuar me energji hyjnore, qëndron përgjigjja e lutjeve të tua

Kur e përdorni atë vullnet, hapni dritaren përmes së cilës merrni një përgjigje për lutjet tuaja.

Kjo është përvoja ime. Në të kaluarën u përpoqa të bëja disa gjëra vetëm për të testuar vullnetin tim, por tani nuk e bëj më këtë sepse e di rezultatin paraprakisht: çdo gjë që dua arrihet falë Zotit të Plotfuqishëm.

Nga libri "Qëllimi përfundimtar i njeriut"

Le ta bëjmë Zotin bariun e shpirtrave tanë

Dhe drita hyjnore është skauti

Në shtigjet e errëta të jetës

Ai është drita udhëzuese në netët e konfuzionit

Dhe dielli i sigurisë në orët e zgjimit

Dhe ylli udhërrëfyes në detin e errësirës së ekzistencës tokësore

Le të kërkojmë ndihmën e Tij dhe të kërkojmë frymëzimin e Tij

Sepse bota do të vazhdojë ulje-ngritjet e saj

Ngjarjet e saj janë të trazuara si valë të tërbuara

Nga do të marrim udhëzime?

Nuk është në zakonet tona të paqëndrueshme dhe të anshme

As nga mjedisi ynë i nënshtruar ndikimeve

As nga vendet tona apo nga bota jonë

Përkundrazi, është zëri i së vërtetës udhëzuese

Duke buruar nga thellësitë e shpirtit

Në çdo moment mendoj vetëm për Zotin

Ia dorëzova shpirtin tim atij

Ia besova zemrën time atij

Ia drejtova dashurinë dhe mallin tim atij

Nuk duhet t’i besojmë asgjëje më shumë se Zotit

Dhe se duhet t'u besojmë atyre që do të zbulojnë dritën e Tij

Ajo dritë është udhërrëfyesi im

Është mençuria dhe dashuria ime

Forca e pamposhtur

Dhe e vërteta që nuk mund të tejkalohet

Tani dhe përgjithmonë

Ka njerëz që janë aq ekstremë në të menduarit e tyre sa besojnë se për të pasur sukses në jetë duhet të punojnë si një makinë pa u ndalur.

Nga ana tjetër, ka njerëz që nuk janë më pak ekstremë se ata, pasi sapo interesohen për çështjet shpirtërore, humbasin dëshirën për gjithçka tjetër, dhe ky është një qëndrim i gabuar.

Ata besojnë, për shembull, se nuk ka nevojë të bëhet asgjë që kërkon përqendrim të madh dhe përpjekje fizike, dhe kështillojnë asketizmin dhe

heqjen dorë nga të gjitha gjërat materiale. Por ky qëndrim maskon ngecjen intelektuale.

Nën një mantel të spiritualitetit të rremë

Kam zbuluar se mësuesit e shkëlqyer janë shumë të interesuar për botën, por pa asnjë lidhje me të. Kur mësuesit tim i jepej diçka e bukur, ai kujdesej për të dhe e mbronte, por nëse ndodhte që ajo të thyhej ose të dëmtohej, ai qeshte dhe thoshte: "Interesi im për të mbaroi sepse më mori shumë vëmendje". Ai ishte i shkëputur sepse nuk ishte i lidhur me të.

Ndihem njësoj siç e vlerësoj atë që më jep Zoti, por nuk më mungon nëse e humbas.

Njëherë, dikush më dhuroi një pallto të bukur me kapelë, dhe ishte një komplet i shtrenjtë; me kënaqësi kujdesesha për të dhe e mbroja nga grisja dhe ndotja, derisa u ngopa me të dhe thashë: "O Zot, nuk kam nevojë për këtë telashe!"

Një ditë, shkova në një sallë në Los Angeles për të mbajtur një leksion dhe, sapo mbërrita dhe fillova të hiqja pallton, dëgjova zërin hyjnor të thoshte: "Merr me vete të gjitha gjërat që janë në xhepat e palltos". Kështu që bëra.

Pas leksionit, u ktheva në dhomën e ruajtjes së palltove dhe zbulova se palltoja - Zoti ju ruajt - ishte zhdukur.

Isha shumë e mërzitur për këtë, kështu që dikush tha: "Mos u mërzit, do të të blejmë një pallto tjetër". Unë i thashë: "Nuk jam e mërzitur sepse e humba pallton, por sepse personi që mori pallton nuk mori edhe kapelen që shkonte shumë me pallton".

Nuk duhet t’i lejojmë emocionet tona të na kontrollojnë. Si mund të jetë i lumtur një person nëse e vetmja gjë për të cilën interesohet janë rrobat dhe pasuritë e tjera?

Kjo nuk do të thotë të mos veshësh rroba të pastra dhe të rregullta ose të mos pastrosh e rregullosh shtëpinë, por të mos jesh tepër i lidhur ose i fiksuar pas këtyre çështjeve.

Njëherë më ftuan në një darkë dhe gjithçka ishte shumë elegante dhe e organizuar mirë, e shijova shumë darkën, por mikpritësit tanë ishin jashtëzakonisht nervozë, nga frika se mos gjithçka mund të shkonte sipas planit, dhe si rezultat, e prishën atmosferën me ankthin e tyre.

Ata që janë tepër të ndjeshëm shpesh e ndiejnë ankthin dhe shqetësimin e të tjerëve. Pse kjo frikë dhe ankth? Duhet të bëjmë çmos, pastaj të pushojmë dhe t'i lëmë të tjerët të pushojnë. Duhet t'i lejojmë gjërat të marrin rrjedhën e tyre natyrale pa i detyruar, dhe atëherë edhe ata përreth nesh do të gjejnë paqe.

Korrjet Parmenideane

Pas vullnetit njerëzor qëndron vullneti hyjnor dhe qëllimi i rrjedhës së pakufizuar të energjisë kozmike.

Është për të treguar gjithçka që është e mirë dhe e dobishme në jetë.

Për këtë arsye, kushdo që mbetet i palëkundur dhe konsistent me vullnetin më të lartë do të ketë sukses me ndihmën e Zotit.

Vullneti është energji dhe dëshirë e drejtuar drejt arritjes së një qëllimi specifik

Asgjë nuk mund të bëhet pa vullnet; në fakt, as një lëvizje e thjeshtë nuk mund të krijohet në jetën e përditshme pa përdorur vullnetin.

Shumica e njerëzve bëjnë gjëra jo thelbësore dhe nuk i përqendrojnë përpjekjet e tyre në një mënyrë konstruktive.

Dëshira është e ndryshme nga vullneti, megjithëse dëshira mund të veprojë si katalizator për vullnetin.

Në zhvillimin e vullnetit, para së gjithash duhet të kesh vendosmëri dhe të përdorësh perceptimin, aftësinë dalluese dhe mençurinë.

Kjo pasohet nga trajnimi dhe përdorimi i vetëdijshëm i vullnetit për të arritur qëllimin e dëshiruar.

Udhëtimi dhe përpjekja duhet të vazhdojnë derisa të arrihet qëllimi

Kur dikush vendos të arrijë një qëllim fisnik, bëhet e papërshtatshme të ndalojë së përpjekuri

Ose ai mund të dorëzohet ndaj rrethanave të pafavorshme

Kur vetëdija është në harmoni me vullnetin më të lartë dhe mendimi e vullneti përqendrohen në një ide të caktuar pa ndërprerje, forca e vullnetit do të jetë e ngopur me aktivitetin kozmik të pakufishëm dhe të pashtershëm.

Vullneti njerëzor i qeverisur nga injoranca dhe dëshirat i sjell dhimbje dhe telashe pronarit të tij

Për të shijuar lumturinë e vërtetë, dëshirat e mira duhet të kapërcejnë ato të këqijat dhe vullneti duhet të drejtohet në drejtimin e duhur drejt

burimit të së vërtetës dhe origjinës së çdo të mire në ekzistencë.

Pse duhet të përmbahet një person nga dhënia e dëshmisë së rreme? Sepse gënjeshtra nxit hipokrizinë dhe mashtrimin.

Tradhtia është një nga mëkatet më të mëdha në sytë e Zotit. Të akuzosh rrejshëm dikë për përfitim personal ose nga dëshira për hakmarrje është një formë e dëshmisë së rreme. Nëse të gjithë do ta ndiqnin këtë praktikë, kaosi dhe anarkia do të mbizotëronin midis njerëzve.

Dëgjimi i dëshmisë së rreme kundër një personi tjetër është një miratim i dëshmitarit të rremë dhe pjesëmarrje në sjelljen e tij të turpshme, dhe ky dëgjim dhe miratim do të shndërrohet në mënyrë të pashmangshme në një konflikt të brendshëm emocional që shkatërron paqen e shpirtit dhe prish qetësinë e jetës.

Edhe nëse justifikohet përkohësisht, veprimi në fund të fundit do të ketë efekte të forta dhe do të krijojë shqetësim dhe dhimbje psikologjike që shqetësojnë vetëdijen dhe godasin ndërgjegjen.

Zilia ka gjithashtu pasoja të dëmshme dhe të tmerrshme, pasi i sjell vuajtje personale personit ziliqar sepse mendimet dhe ndjenjat që një person lëshon do t'i kthehen atij.

Ai që jep dashuri dhe altruizëm do të marrë në këmbim dashuri dhe trajtim altruist, ndërsa ai që dërgon mendime lakmie, egoizmi dhe zilie do t'i sjellë këto gjëra mbi veten e tij në masë të barabartë.

Pse nuk duhet të vjedhë një person?

Si do të ishte bota nëse të gjithë do të jetonin duke vjedhur, grabitur dhe zhvatur? Në atë rast, do të kryheshin krimet më të shëmtuara dhe të tmerrshme. Do të kishte luftime të ashpra për të mbrojtur pronën dhe për të rikuperuar mallrat e vjedhura.

Vjedhja është një akt që është në kundërshtim me normat shoqërore dhe i privon të tjerët nga të drejtat e tyre, dhe për këtë arsye është kundër ligjeve të ekzistencës, dhe shoqëritë nuk kanë lehtësitë e duhura dhe metodat efektive për t'u marrë me autorët.

Kur hajdutët burgosen, zakonet e tyre të vjetra mund të bëhen më të rrënjosura dhe ata gjithashtu mund të fitojnë zakone të reja të këqija ndërsa shoqërohen me kriminelë të tjerë. Nëse kjo ndodh, ata do të jenë shumë më keq pas lirimit nga sa ishin para se të hynin në burg.

Të lutemi, Zot, të na bekosh që të mos dëgjojmë të keqen, të mos shohim të keqen, të mos flasim të keqen ose të mos thithim të keqen.

Ne as nuk e prekim të keqen, as nuk e ndiejmë të keqen, as nuk mendojmë të keqen, as nuk ëndërrojmë të keqen

Forcat që përdorim çdo ditë:

Perceptimet tona shqisore

- dhe ndjenjat tona

- dhe inteligjenca jonë

E gjitha është huazuar nga Zoti, dhe ne nuk mund të jetojmë asnjë sekondë pa Të.

Megjithatë, ndërsa i përdorim dhuratat e Tij, nuk mendojmë për Të ashtu siç duhet, as nuk i kushtojmë vëmendjen që meriton.

Përkundrazi, ne ndjekim kënaqësitë sensuale dhe ambiciet e kësaj bote në përputhje të plotë dhe në lidhje të plotë me botën materiale.

Kjo është shkaku rrënjësor i të gjitha dhimbjeve dhe vuajtjeve tona

Zoti na krijoi sipas shëmbëlltyrës së Tij, dhe për këtë arsye nuk mund ta njohim shijen e lumturisë së vërtetë nëse nuk zbulojmë praninë e Tij brenda nesh dhe nuk shijojmë nektarin e lumturisë së Tij në shpirtrat tanë.

As nuk mund ta zotërojmë fuqinë e bekuar të nevojshme për të marrë, me vullnet, atë që na nevojitet çdo ditë.

Nëse nuk e kuptojmë se Zoti është burimi i asaj force, duhet të mbështetemi tek Ai dhe t'i drejtohemi Atij.

Me zemra mirënjohëse për të gjitha bekimet që Ai na derdh mbi një rrjedhë të vazhdueshme

Nëse jeni mirënjohës, Unë do t'jua shtoj [mirësitë]

Kur zemrat tona mbushen me mirënjohje ndaj Dhuruesit Më Bujar, ato bëhen tempuj të shenjtë për praninë e Tij të lavdishme, dhe kjo është arritja më e madhe që mund të arrijë dikush, sepse qëllimi i jetës është që njeriu të jetë në harmoni me Krijuesin e tij, t'i afrohet Atij dhe ta njohë Atë.

{Kërkoni më parë mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e tij dhe të gjitha këto gjëra do t'ju shtohen}

Duke e kujtuar vazhdimisht Zotin dhe duke menduar me mirësi për Të, do të kuptojmë se Ai është i dashuri ynë, se ne jemi të zgjedhurit e Tij dhe se kemi pjesë në bujarinë e Tij.

Mbretëria e lumturisë, dashurisë, dritës dhe mirësisë

Kur sodisim bekimet e bollshme të Zotit, më e madhja prej të cilave është mundësia e përdorimit të lirisë së zgjedhjes në ndjekjen e rrugës së drejtë që të çon në përputhje me qëllime më të larta dhe në arritjen e lumturisë shpirtërore, çdo ditë mbushet me gëzim të brendshëm të ripërtërirë dhe ndiejmë një rrymë të bekuar që rrjedh në jetën tonë, kështu që mirënjohja mbush zemrat tona dhe jeta ka shije dhe kuptim.

Personi që, nëpërmjet të menduarit kontemplativ, mund ta shohë ligjin hyjnor që vepron në një mënyrë misterioze, nuk pushon kurrë së lavdëruari, falënderuari dhe përuluri veten para Atij të cilit i takon gjithë dashuria, lavdërimi dhe mirënjohja.

Le ta kujtojmë Zotin, burimin e të gjitha të mirave në ekzistencë, dhe le ta përziejmë kujtimin tonë me dashuri të sinqertë që buron nga thellësitë e zemrave tona.

Zotit, nga i cili rrjedh jeta, rrezaton dashuria dhe bekimet derdhen pa pushim

Le t’i kujtojmë me dashuri të gjithë ata që ndezën një qiri për njerëzimin, ose mbollën fara të mira në tokën e botës, ose përhapën ide të ndriçuara, ose inkurajuan vepra të mira dhe sjellje fisnike.

Le t’i hapim zemrat tona për dashuri, le t’i bëjmë mendjet tona të hapura ndaj frymëzimeve ndriçuese dhe le t’i kërkojmë Zotit ndihmë dhe udhëzim.

Në atë që mendojmë dhe bëjmë

Frika helmon zemrën

Mendja njerëzore është një depo e madhe energjie ose aktiviteti jetësor.

Ky aktivitet përdoret vazhdimisht në lëvizjet muskulore, funksionimin e zemrës, mushkërive dhe diafragmës, metabolizmin qelizor, reaksionet kimike të gjakut dhe në funksionimin e organeve shqisore motorike (nervave).

Përveç kësaj, një sasi e madhe energjie jetësore shpenzohet në të menduar, emocione dhe vullnet.

Frika dobëson aktivitetin jetësor dhe është një nga armiqtë më të egër të vullnetit aktiv.

Frika shtrydh dhe pengon aktivitetin e jetës që zakonisht rrjedh rregullisht drejt nervave, në mënyrë që ato të duken sikur janë paralizuar, dhe trupi bëhet i ngadaltë dhe vitaliteti i tij zvogëlohet dukshëm dhe ndjeshëm (frika është një bllokues nervash!)

Frika nuk ndihmon në eliminimin e shkakut të frikës. Ajo dobëson vullnetin dhe e nxit trurin të dërgojë një sinjal pengues në organet e trupit. Frika helmon zemrën, dëmton tretjen dhe shkakton sëmundje të shumta fizike.

Kur vetëdija mbetet e përqendruar te Zoti, nuk do të kesh frikë nga asgjë dhe do të jesh në gjendje të kapërcesh çdo pengesë dhe pengesë.

Me guxim dhe besim Një "dëshirë" është një dëshirë që i mungon energjia, ndërsa një "qëllim" është vendosmëria për të bërë diçka: për të përmbushur një dëshirë ose dëshirë. Por "vullneti" mund të shprehet duke thënë: "Unë punoj pa u lodhur derisa të arrij atë që dua".

Kur stërvitni vullnetin tuaj, mund të çlironi dhe drejtoni forcat e aktivitetit jetësor, në vend që të dëshironi diçka pa bërë atë që është e nevojshme për ta marrë atë.

Nuk duhet ta humbasim shpresën, por përkundrazi duhet të kuptojmë se Zoti na jep mundësi pas mundësie për të përmirësuar rrethanat tona, për të ngritur lart idetë tona dhe për të krijuar gjëra të reja dhe të dobishme për veten dhe të tjerët në jetë.

Nëse nuk jemi të kënaqur me stilin tonë të jetesës, duhet të eksplorojmë mënyra dhe metoda të reja që do të na japin një shkallë kënaqësie dhe rehatie psikologjike.

Duhet të mendojmë të bëjmë diçka që do të përmirësojë rrethanat tona dhe do ta bëjë jetën tonë kuptimplotë dhe të vlefshme, dhe pastaj ta vëmë këtë në praktikë.

Ajo që nevojitet urgjentisht është një ndryshim në vetëdije ose një modifikim i rrjedhës së saj.

Duhet të vendosim që nuk do të lejojmë që problemet të na ndikojnë dhe të na nxjerrin nga ekuilibri, dhe se nuk do të lejojmë që gjërat shqetësuese të na prishin jetën, të na pushtojnë ndjenjat dhe të na prishin atmosferën.

Dhe se nuk do të jemi viktima të zakoneve të dëmshme dhe tipareve të dëmshme, dhe se do të jemi të lirë dhe të pakufizuar si zogjtë në qiell

Nuk ka nevojë që njerëzit të qëndrojnë të palëvizshëm dhe të pandryshueshëm. Vellot e iluzionit duhet të hiqen nga thelbi i shpirtit në mënyrë që ai të shkëlqejë me pastërtinë dhe forcën e tij, duke zbuluar shkëlqimin fisnik që Zoti i ka dhuruar njerëzimit.

Zoti bekon përpjekjet e mira, ambiciet legjitime dhe vendosmërinë për të pasur sukses

Pas jetës sonë qëndron fuqia e Shpirtit Suprem, dhe pas vullnetit tonë qëndron oqeani kozmik i Vullnetit Hyjnor.

Ne jemi një pjesë integrale e atij oqeani të pafund. Kur e arrijmë dhe notojmë në të, vetëdija jonë zgjerohet dhe ndiejmë pafundësinë tonë.

Të menduarit për të na afron më shumë me të, dhe meditimi mbi të na çon drejt saj

Përpjekja e vazhdueshme për t'u harmonizuar me të na jep njohuri, vendosmëri dhe energji.

Përgatitja e përditshme e vetëdijes sjell dashuri hyjnore dhe bekime qiellore

Rrjedh drejt nesh pa ndërprerje dhe na dhuron një pjesë bujare të thesareve të oqeanit

Brenda çdo qenieje njerëzore fshihet një vetëdije hyjnore, një vetëdije që pret mundësinë për t'u shprehur.

Dhe për të dalë nga bodrumi i ngushtë dhe kufizues i egos

Ashtu si një person zgjohet nga një makth shqetësues për të kuptuar se ajo që pa nuk ishte

gjë tjetër veçse një ëndërr, po ashtu vetëdija hyjnore e nxit një person të zgjohet nga makthi i gjumit dhe konfuzionit në një vetëdije të re dhe një kuptim të shëndoshë të kuptimit dhe qëllimit të jetës.

Nëse dëshirojmë të përjetojmë agimin e zgjimit shpirtëror dhe të dëshmojmë dritat e sigurisë, duhet të dëgjojmë zërin e brendshëm.

Ne i përgjigjemi nxitjes së saj. Ne duhet të largojmë nga rruga gurët e iluzionit dhe shkëmbinjtë e injorancës që pengojnë përparimin e shpirtit dhe pengojnë lëvizjen e tij.

Dhe le të trokasim me dorën e mallit në derën e zgjimit nga gjumi i apatisë, në mënyrë që të thithim flladin e lumturisë dhe të sjellim energji elektrike qiellore në çdo mendim dhe çdo ndjenjë tonën.

Dhe secila prej veprave tona

I lutemi Zotit të Plotfuqishëm të hapë dritare vetëdijeje në vetëdijen tonë, të na mbushë me dritën e mençurisë, të na rrethojë me dashurinë e Tij dhe të na përfshijë me dhembshurinë e Tij të përjetshme.

Midis atyre që erdhën tek unë, kishte njerëz të cilëve ua thashë që në fillim, sinqerisht, se motivet e tyre nuk ishin të shëndosha dhe u kërkova t'i ndryshonin ato motive.

Disa prej tyre nuk e pëlqyen atë që thashë, por të tjerë reaguan dhe ndryshuan për mirë.

Hipokrizia nuk çon në një rezultat të mirë, dhe madje edhe më i mençuri i të mençurve nuk mund ta fshehë atë që zbulojnë sytë e tyre.

E gjithë historia e një njeriu është shkruar në sytë e tij

Nëse dëshiron të dish natyrën e vërtetë të dikujt, kërkoji Zotit të të zbulojë karakterin e vërtetë të atij personi

Meqenëse nuk doni të mashtroheni, do ta ndjeni thellë në zemrën tuaj natyrën e saj të vërtetë dhe intuita juaj nuk do të jetë e gabuar.

Kur flasim me shokun/shoqen tonë, duhet ta shohim drejtpërdrejt në sy dhe të flasim me besim, siguri dhe të vërtetë.

Kur i shtrëngojmë duart dikujt, duhet t'i përcjellim magnetizmin e dashurisë dhe sinqeritetit tonë dhe të përpiqemi ta ndihmojmë sa më shumë që të mundemi.

Kërkuesi i dijes duhet të jetë pozitiv dhe të punojë për zhvillimin e magnetizmit të tij shpirtëror; atëherë Zoti do t'i japë atij fuqinë për të ndihmuar të tjerët dhe për t'u transmetuar atyre vibrime të bekuara.

Mund të udhëtoj përtej planetëve dhe yjeve më të largët, por gjithmonë do të jem i juaji. Ndjekësit e tu mund të vijnë e të shkojnë, por unë do të të shoqëroj dhe do të jem i juaji përgjithmonë. Mund të jem i hedhur nga valët e mishërimeve të panumërta dhe të ndihem i vetmuar dhe i vetmuar, megjithatë gjithmonë do të jem i juaji.

Bota, e zënë me lojërat e tua, mund të të harrojë, por unë gjithmonë do të të kujtoj. Zëri im mund të zbehet dhe unë mund të dështoj.

Por me fjalët e shpirtit tim do të pështpëris: "Unë gjithmonë do të jem i juaji"

Sprovat, sëmundjet dhe vdekja mund të më shqyejnë dhe të më djegin trupin, por për sa kohë që mbetet një shkëndijë shprese në kujtesën time,

Shiko në sytë e mi që po vdesin, sepse përmes tyre do të të them: "Do të të dua përgjithmonë dhe do të mbetem gjithmonë besnik ndaj teje!"

Po ju them me të vërtetë se i mora përgjigjet e të gjitha pyetjeve të mia jo nga njerëzit, por nga Zoti, burimi i gjithë bujarisë.

Dhe burimi i të gjitha njohurive në univers

Ai është frymëzimi im i vetëm në jetë, dhe kur flas, i kërkoj që t'i mbushë fjalët e mia me fuqinë e tij, të vërtetën e tij, dashurinë e tij dhe dritën e tij. Ndjej valë gëzimi që më përfshijnë sepse dashuria e tij më e madhe derdhet në shpirt si fllad i lehtë në ditët e nxehta, dhe derdhja e saj vazhdon fuqishëm ditë e natë, javë pas jave, vit pas viti, kështu që nuk e di se ku është fundi.

Njerëzit mendojnë se kanë nevojë për dashuri dhe pasuri nga burime njerëzore, por pas çdo dashurie dhe pas çdo pasurie fshihet...

Dashuri hyjnore që nuk ndryshon dhe pasuri shpirtërore që nuk mund të matet me pasuritë tokësore. Kushdo që e kupton se Zoti është burimi i gjithë dashurisë, lumturisë dhe hirit, do ta gjejë atë dhe do të jetë jashtëzakonisht i lumtur me të.

Më shumë mësime dhe reflektime nga Mjeshtri Paramhansa Yogananda

Sinqeriteti është gurthemeli në rrugën shpirtërore

Përkundrazi, është shtylla mbi të cilën bazohet
.lidhja e shpirtit me Krijuesin e tij
Kjo do të thotë t'i drejtohesh Perëndisë me
besim të plotë
Ne flasim me të sinqerisht dhe në mënyrë
intime
Në gjuhën më të thjeshtë, gjuhën e zemrës
Ne i kërkojmë atij të na ndihmojë
Që të mund të përpiqemi drejt Tij dhe të
mbështetemi tek Ai
Për të qetësuar zemrat tona
Dhe na çliron nga shqetësimi dhe bezdia
Dhe nga çdo gjë që mund të na dalë në rrugë
Ai përpiqet të na largojë nga qëllimi ynë
shpirtëror
Në fund të fundit
Ekziston një qëllim për të gjitha testet dhe
eksperimentet tona
Na motivon të bëjmë më të mirën tonë
Ne ia besojmë çështjet Zotit
Dhe sa me fat është ai që e zotëron këtë
kuptim
Pa të jetojmë në konflikt dhe grindje
Pa e ditur arsyen
Por në rrugën shpirtërore
Ne e dimë se vështirësitë me të cilat
përballemi
Qëllimi i saj është të na bëjë të përulur para
Perëndisë
Ne i zbrazim mendimet dhe ndjenjat tona
Nga krenaria e rreme dhe madhështia iluzore

Që Zoti të na mbushë me dritën, mençurinë dhe dashurinë e Tij
Në atë vetë-nënshtrim ndaj Zotit
Lidhja e ëmbël qëndron në të
Le të kujtojmë se për sa kohë që ndjenja e "vetes" është dominuese
Ekziston një tendencë për t'u distancuar nga Zoti
Duke besuar se kemi forcë dhe mençuri të mjaftueshme
Që të mund të qëndrojmë në këmbët tona pa mbështetje
Ne i zgjidhim vetë problemet tona
Kemi frikë se nëse i nënshtrohemi vullnetit hyjnor
Se nuk do të jemi të kënaqur me atë që na dërgon Zoti
Kjo është dëshmi e mungesës së besimit në Zot
Por herët a vonë
Do të duhet t'i drejtohemi Zotit
Çdo njeri do ta zbulojë këtë të vërtetë në jetën e tij
Përveç nëse ai e ka zbuluar tashmë
Kjo nuk është një ide dekurajuese ose negative
Kënaqësia më e ëmbël në ekzistencë është
Ndjenja se jemi në praninë e tij
I sigurt dhe i mbrojtur nga surprizat e jetës dhe goditjet e kohës
Kjo është natyra e përulësisë dhe karakteristika e të përulurit

Dhe aty qëndron forca e vërtetë shpirtërore
Dhe madhështia e sinqeritetit
Dhe thellësia e dashurisë
Dhe bukuria e kënaqësisë dhe nënshtrimit
{Jo imja, o Zot, por vullneti Yt u bëftë}
(Ne i besojmë Zotit)
Për të prekur natyrën tonë shpirtërore
Ne duhet të përpiqemi të demonstrojmë
vetëdije më të lartë në jetën tonë
Kur na vijnë vështirësitë, duhet t’i kujtojmë
vetes
Se nuk jemi të dobët dhe se kemi mjetet e
duhura për t'u përballur me të
Nuk duhet të lejojmë që përgjegjësitë dhe
problemet të na prishin paqen
Na e heq paqen
Ne erdhëm në këtë botë për të zhvilluar veten
tonë
Eksplorimi i potencialit tonë shpirtëror
Të mos zhytesh në detet e errëta të iluzionit
E cila përfshin rreziqe të panumërta
Nëse duam ta njohim veten tonë shpirtërore
Ne duhet të jemi të ndershëm me Zotin dhe
me veten tonë
Dhe të sinqertë në marrëdhëniet tona me
njerëzit
Dhe që të jetë dëshira më e fortë në jetën tonë
Bëhet fjalë për njohjen e burimit tonë hyjnor
Prej Tij filluam dhe tek Ai duhet të kthehemi
Pavarësisht se sa gjatë do të zgjasë mungesa
jonë në botën e tjetërsimit

Edhe nëse atmosfera duket e zymtë dhe e zymtë
Ne duhet ta ruajmë besimin tonë
Që dielli të lindë përsëri
Dhe e mira në jetë është më e madhe se e keqja
Dashuria është më e fortë se urrejtja
Dhe ata që janë në rrugën e drejtë
Ata do të mbërrijnë pavarësisht se sa e gjatë duket distanca dhe sa larg është destinacioni
Dhe nëse shqetësimet shumohen
Duhet të zhduket duke dashur Zotin dhe duke komunikuar me Të.
Përmes lutjes së sinqertë nga zemra
Dhe duke i kërkuar atij të forcojë vendosmërinë tonë
Na ndihmon të korrigjojmë rrjedhën e jetës sonë
Lutja do të përgjigjet me shkëndija inkurajuese
Retë do të shpërndahen dhe horizonti do të duket përsëri i qartë
Përballimi i presioneve të jetës
Një nga përfitimet e kërkimit të thellë mbi Zotin
Është aftësia për t'u çlodhur
Aty ku tensioni zvogëlohet, ankthi zvogëlohet dhe shqetësimet zhduken
Kur humbasim aftësinë për të shijuar jetën
Pjesëmarrja në aktivitete të shëndetshme rekreative
Po jemi më seriozë dhe nervozë sesa duhet

Shpirti, në thelbin e tij të pastër, nuk ndjen
.tension apo nervozizëm
Përkundrazi, është " egoja " që përjeton këto
gjendje
Nuk duhet t’i marrim gjërat shumë seriozisht
Në mënyrë që intensiteti i "egos" të
zvogëlohet dhe kapja e tij të lirohet
Njerëzit shpesh flasin për presionin që ndiejnë
Dhe stresi psikologjik që përjetojnë nën
peshën e shumë kërkesave
Por nuk duhet ta lejojmë veten të bëhemi pre
Për çdo lloj vështirësie
Le të kujtojmë gjithmonë se Zoti na ka dhënë
forcë
Mjaftueshëm për t'u përballur me të gjitha
sfidat me të cilat përballemi
Është e pamundur që shpirti të ndihet i
rraskapitur dhe i lodhur
Trupi mund të ndihet i lodhur
Por kur ia atribuojmë dobësinë fizike vetes
Ne mbetemi të kufizuar brenda fushëveprimit
të ngushtë të vetes
Kur përballemi me pengesa
Ne duhet të kërkojmë ndihmë hyjnore
Të sigurohemi se jemi të aftë – me ndihmën e
Zotit – ta kapërcejmë atë
Dhe se vjen si një katalizator për të zgjuar
fuqitë tona të fjetura, të cilat, kur zgjohen, janë të
afta të
Duke u përballur me vështirësi dhe probleme
të të gjitha llojeve
Dhe se natyra jonë e vërtetë është shpirti

Esenca e të cilit është paqja, qetësia, qetësia
dhe qetësia
Dhe se këto elementë të bekuar janë brenda
nesh
Është një pjesë integrale e qenies sonë
shpirtërore
Njeriu është një shpirt dhe shpirti i tij nuk
mund të mposhtet
Sepse është e një natyre jomateriale
Kur e kemi këtë vetëdije
Ne i ndiejmë ato forca aktive brenda nesh
Ne ndiejmë se po ecim përpara dhe po bëjmë
përparim
Besimi ynë te Zoti dhe te vetja jonë bëhet më i
fortë
Intensiteti i vështirësive zvogëlohet
Që të mund ta trajtojmë
Një qasje konstruktive e bazuar në vetëbesim,
rehati dhe ekuilibër
Me çdo përvojë që shfaqet në qiellin e jetës
sonë
Gjatë këtij udhëtimi tonë tokësor
Ne duhet të dimë si të zgjerojmë horizontet
dhe vetëdijen tonë
Dhe si mund të jemi më të kuptueshëm për
rrethanat që na rrethojnë ose nëpër të cilat
?kalojmë
Atëherë do të jemi në gjendje të jetojmë në
harmoni më të mirë
Dhe për t'u marrë më lehtë dhe në mënyrë më
të sigurt me njerëzit dhe jetën
Kur i shqyrtojmë më thellë qytetërimet e botës

Ne eksplorojmë sekretet e fshehura të
qytetërimeve të lashta
Shfaqet një imazh i madh, me vija të
;ngatërruara
I larmishëm në stinë, i kujdesshëm në detaje
Ne zbulojmë se njeriu është njëkohësisht
.individual dhe shoqëror në natyrë
Çdo qenie njerëzore ka dëshirën si për një jetë
individuale ashtu edhe për një jetë shoqërore
Ai ka tendenca individualiste dhe dëshirë për
.t'u bërë pjesë e grupeve dhe klaneve
Edhe në kohët e lashta
Ka prova që njerëzit e hershëm
Ai zotëronte idenë e solidaritetit brenda
.grupeve
Në jetën e përditshme, vërejmë se
ndërveprimi i tepërt me të tjerët
Nuk sjell lumturi të madhe
As izolimi i tepërt nuk sjell lumturi
Zoti dëshiron që ne të praktikojmë moderimin
Dhe për të krijuar një ekuilibër midis jetës
sonë individuale dhe jetës sonë shoqërore
Parimet individuale dhe kolektive te qeniet
njerëzore vijnë nga një burim më i lartë
Zoti është i Vetmi, Streha e Përjetshme
Përtej yjeve, universit dhe mendimit njerëzor
Përtej ndjenjave dhe ëndrrave
I tejkalon të gjitha perceptimet shqisore
Ai është Një, Unik, një Qenie në Vetvete
I përsosur në thelbin dhe atributet e tij
Ku nuk shkëlqen dielli
Asnjë hënë nuk lind

Asnjë zjarr nuk shkëlqen
Përkundrazi, është drita e Tij hyjnore, e cila
është e pakrahasueshme
Atje, përtej errësirës, nuk ka errësirë
Dhe heshtja pa zë
Dhe asgjë tjetër përveç të krijuarës
Atje është thelbi i përjetshëm
Cila është origjina e ekzistencës
Dhe burimi i të gjitha fuqive dhe qenieve
Si e dukshmja ashtu edhe e padukshmja
Zoti e krijoi këtë univers në mënyrë që
Funksionon sipas një ligji të caktuar dhe të
pandryshueshëm
Nëse shkelim ndonjë nga ligjet universale, ne
ndëshkojmë veten
Kushdo që hidhet nga çatia e një ndërtese të
lartë do t'i thyhen kockat
Prandaj, nuk mund ta injorojmë ligjin e
gravitetit
Pa vuajtur pasojat
Në këtë botë
Njerëzit mund të veprojnë lirisht
Por vetëm brenda një fushe të kufizuar
Dhe nëse ai shkel ligjet hyjnore
Ai do ta ndëshkojë veten ose do ta shkatërrojë
veten
Zoti i ka vendosur ato ligje të pandryshueshme
Ai donte që kjo të funksiononte në favorin tonë
Sepse pa të nuk mund ta gjejmë rrugën tonë
në këtë jetë
Zoti na dha gjithashtu lirinë e zgjedhjes dhe
.vendosi ndërgjegjen brenda nesh

Të dallosh të mirën nga e keqja, të dobishmen nga e dëmshmja
Kur njerëzit zgjedhin shtigjet e së keqes
Ata shkelin ligjet universale të Zotit
Ata po vënë në lëvizje forcat kozmike
Pasoja të pashmangshme rezultojnë
Për shkak të shkeljes së këtyre ligjeve
Duke vepruar kështu, ata ndëshkojnë veten
Vërtet, Allahu nuk u bën padrejtësi njerëzve}
aspak, por janë njerëzit ata që i bëjnë padrejtësi {vetes
Por ata që i zbatojnë ligjet e saj
Dhe ata i binden sugjerimeve të tij
Ata jetojnë në paqe
Dhe nëpërmjet tyre, hapet syri i depërtimit
Ata ecin me hapa të sigurt dhe të sigurt
Ata ndiejnë se po ecin të sigurt
Në rrugët e jetës
Mendimi është një forcë e jashtëzakonshme në jetën tuaj
Nëse do të dije si ta kultivoje atë forcë
Dhe përdoreni atë në mënyrë korrekte
Mos lejo që dobësia të depërtojë në mendimet e tua
Kini kujdes kur shoqëroheni me njerëz që kanë ide negative
Dhe një pikëpamje pesimiste, që idetë e tyre të dobëta të mos të depërtojnë në mendje
Përveç nëse mendja juaj ka arritur një nivel të caktuar force
Në mënyrë që idetë e të tjerëve të mos e dobësojnë atë

Përkundrazi
Ai është në gjendje të forcojë idetë e të tjerëve
Dhe për të rritur vetëbesimin e tyre
Ata që dështojnë duhet të shoqërohen me ata
që kanë sukses
Të dobëtit duhet të shoqërohen me ata që
janë më të fortë se ata
Sa për ata që nuk kanë vetëkontroll
Ata duhet të shoqërohen nga njerëz me
.karakter të mirë dhe vetëdisiplinë
Personi i pangopur duhet të hajë
Me dikë që mund ta kontrollojë më mirë
oreksin e tij/saj
:Atëherë ai do të jetë në gjendje të thotë
"Edhe unë mund ta kontrolloj oreksin tim"
Kur merr një vendim dhe i premton vetes se
do ta zbatosh atë
Mos lejo që vendosmëria jote të lëkundet nëse
.ndodh diçka që bie ndesh me vendimin tënd
Vazhdoni të keni besim në veten tuaj dhe të
besoni se i keni të gjitha pikat e forta që ju
.nevojiten
Për të arritur atë që aspiron, pavarësisht se sa
e pamundur mund të duket
"Nëse nga jashtë thua "Jam gati për të
"Dhe i the vetes: "Nuk mundem
Duke vepruar kështu, ju zvogëloni fuqinë e
mendimit
Dobëson vullnetin
Do të të duhet një vullnet më i fortë se i joti
Për ta energjizuar dhe për ta frymëzuar me
vendosmëri dhe vendosmëri

:Këshilla ime është
Zhvilloni vullnetin
Mendo pozitivisht
Do të zbuloni se fuqitë tuaja fizike, mendore
dhe shpirtërore
Duke punuar së bashku për të hartuar dhe
formësuar çdo aspekt të jetës suaj
Në çfarëdo mënyre që dëshironi
Milingona e ndjen trupin e saj
Sytë e saj të mprehtë shohin një fushë të
kufizuar përreth saj
Një person e njeh trupin e tij, mjedisin e tij dhe
familjen e tij
Dhe disa gjëra të tjera që janë të njohura për
të
Sa i përket njeriut universal
Ai e kupton se trupi i tij është pjesë e familjes
njerëzore
Mendimi i tij përfshin universin në dimensionet
.e tij fizike dhe mendore
Ai e kupton se e gjithë ekzistenca qëndron
brenda mendjes së tij
Nëse një person mund ta transformojë
vetëdijen e tij në ekstazë shpirtërore
Universi do të zhduket nga mendja e tij
Sepse janë mendimet e një personi ato që i
japin universit pamjen e realitetit
Pa mendim, universi nuk do të kishte realitet
Qeniet njerëzore janë mësuar të qëndrojnë
.vigjilentë dhe të preokupuar me problemet e jetës
Ose mund të bjerë në gjumë dhe ta harrojë
botën

Por njerëzimi ka një potencial të
.jashtëzakonshëm që ende nuk e ka aktivizuar
Dhe nëse mësoni për ekstazën shpirtërore
Si të shpëtoni nga ndërgjegjësimi i trupit dhe
ndërgjegjësimi i pavullnetshëm i gjumit
Ai do të zgjohet në vetëdijen supreme dhe të
bekuar
Kur një person është në gjendje të qëndrojë
zgjuar
Ose nga gjumi i menjëhershëm me vullnet
Ai do të jetë në gjendje të arrijë një gjendje të
lartë vetëdijeje
Nuk ka kufij për kënaqësinë e saj
Ai do të përjetojë lumturinë e gjumit të
vetëdijshëm dhe vullnetar
Në çdo kohë, kudo
Flutura e Pavdekësisë tha
Vetja ime më e madhe
Jeton në çdo zemër
Në të gjitha vendet
dhe vullneti im i fortë
Pulson në çdo cep
Dhe i zgjon ata që flenë
Me sugjerime eterike të pafundme
Sa për veten time më të vogël
I burgosur në trupin e kohëmatur
Flutura është ende në fshikëzën e saj tokësore
ngjitës dheu
Dyert janë të kyçura
I lidhur nga një mijë litarë hekuri
O shpirti im i robëruar
O ti që lahesh në rrezet e diellit

Dhe ti thith eliksirin e jetës
Dhe ju pini ujë të pastër
A ëndërron të zotërosh të gjitha gjërat e mira
?që ekzistojnë
Dhe madhësia juaj është e vogël
!?Dhe zemra jote është e dobët
!Zgjohu nga gjumi
Zgjero
Shtrihu
Ripërtëri veten
Bashkohuni me veten tuaj më të lartë
Dhe do të bëhesh
Flutura e Përjetshme
Rezistent ndaj kufizimeve dhe kufizimeve
Vetë-Realizimi
Përkthim i përshtatur nga: Mahmoud Abbas
Masoud
Qartësia dëgjimore dhe vizuale
Nuk është syri që sheh
Përkundrazi, është mendja dhe energjia që i
.japin formë gjërave
Një person mund të zhvillojë një vesh që
dëgjon dhe një sy që sheh
Në realitet, bota është krejtësisht e ndryshme
.nga ajo që një person sheh
Tingujt që ai dëgjon janë ato që bien brenda
diapazonit
Dridhjet që është në gjendje të zbulojë
.Klervojanca quhet edhe dëgjim intuitiv
Ose dëgjimi përmes depërtimit
Sepse veshi normal nuk është në gjendje të
.dëgjojë

Tinguj të padëgjueshëm
Aftësitë e të parit dhe të të dëgjuarit
ekzistojnë në shpirt
Është e mundur të zgjohen fuqitë latente në të
gjitha shqisat
Duke stërvitur mendjen dhe duke zhvilluar
aftësitë e saj njohëse
Fuqia e syve tanë është e ngjashme me rrezet
X
Megjithatë, ne nuk mund t'i shohim objektet
.që depërtojnë rrezet X
Sepse ende nuk kemi zhvilluar një harmoni me
atë nivel vibracionesh
Shqisat tona të theksuara dëmtohen nga
.kufizimet e fuqive mendore
Klervojanca ndodh kur forca e jetës përputhet
.me elementë të caktuar
Vibracione transparente Ashtu si rrezet X
depërtojnë në mure
Syri i njeriut ka të njëjtën aftësi, dhe ai lloj
shikimi
."Kjo quhet "qartësi vizuale
Është e mundur të testohet forca e qartësisë
vizuale
Kur fuqia vizuale e syrit dyfishohet
Ose rrisni nivelin e vibracioneve të forcës
jetësore që përshkon gjithçka
Klervojancia e vërtetë nuk dëmton përparimin
shpirtëror
Përkundrazi, ndihmon në transferimin ose
.transformimin e vetëdijes
Nga niveli fizik në nivelin shpirtëror

Por imazhet që dalin nga mendja nënndërgjegjeshme
Buron nga iluzioni dhe imagjinata, dhe duhet të shmanget.
Kërkuesi duhet të kalojë testet e ëndrrave për të arritur një gjendje zgjimi shpirtëror.
Ku ai është plotësisht i vetëdijshëm se është në harmoni të ngushtë me një nivel të lartë të
Ai është i pranishëm dhe ndjen një shpërthim gëzimi freskues që i përshkon mendjen, shpirtin dhe trupin
E gjithë çështja është aktivitet intensiv në një rend të ndryshëm vibrues.
Mbretëria e Zotit është brenda njeriut
Por ai duhet ta demonstrojë këtë përmes punës konstruktive dhe reflektimit të duhur.
Nuk duhet të lejojmë asgjë të pengojë përparimin tonë
Vetja duhet të manifestohet nëpërmjet pastrimit të mendjes, përmirësimit të moralit dhe meditimit të thellë.
Zoti gjithmonë i dëgjon thirrjet e shpirtit
Por përgjigjja e tij është aq delikate dhe transparente sa ndonjëherë është e vështirë të dallohet.
Kush vazhdon kërkimin?
Ai e ruan zellin e tij shpirtëror
Zoti do të gjendet
Pjesa e tij do të jetë e bollshme
Pasuria e tij është e madhe në këtë botë dhe në botën tjetër

Ju lutemi vizitoni faqen e internetit të Suida
Yoga dhe faqen e Facebook-ut të Mjeshtres
.Paramhansa Yogananda
/ http://wwwswaidayogacom
https://wwwfacebookcom/masteryogananda?
ref=hl
Një turist në vendin tënd
Ti je burimi i gëzimit dhe kënaqësisë
Ti je thelbi i dashurisë dhe xhevahiret e
mençurisë të shpërndara në fushat e përjetësisë
Ti je liri dhe çlirim nga të gjitha iluzionet
Ti je uniteti absolut që nuk i nënshtrohet
ndarjes
Ti je vetëdija universale
Ti je fillimi dhe fundi
Dhe qëllimi përfundimtar, përtej të cilit nuk ka
qëllim tjetër
Jam turist në tokën tënde dhe udhëtar në
shtigjet e tua
Merr dorën time dhe udhëhiq hapat e mi drejt
shtigjeve më të afërta që të çojnë tek ti
Jam i kënaqur që të njoh
Pemishtet tuaja të bekuara, të mbushura me
fruta të shijshme, më thërrasin
Për ta vizituar dhe për të shijuar frutat e saj të
bollshme
Sa të ëmbla janë frytet e dijes dhe sa i
!këndshëm është nektari i saj mistik
Do të doja të mund të dëshiroja gjithmonë
frutin ushqyes dhe freskues të shpirtit
Dhe unë pi nga ujërat e paqes që derdhen nga
lumenjtë e dashurisë së shenjtë

Më jep pastërtinë e zemrës dhe qetësinë e shpirtit

Laje qenien time me ujërat e tua të shkëlqyera, duke e pastruar nga të gjitha papastërtitë dhe ndyrësirat.

Dëshiroj të ndiej praninë tënde dhe të shoh fytyrën tënde të bukur

Gjithmonë e kam imagjinuar bukurinë e tij të mrekullueshme dhe shpirti im ka dëshiruar ta shohë

Mbush qenien time me mirënjohje dhe vlerësim për dorën tënde bujare dhe favoret e tua të shumta

Zemra ime le të rrahë me dashuri për ty për sa kohë që ka një yll që shkëlqen dhe një zemër që rreh

Bekoji mendimet e mia që ato të kthehen automatikisht nga ti, që ato të bekohen nga bukuria e të parit tënd dhe e të parit të bukurisë sate.

Më jep mundësinë të kap melodinë e tua të valëzuara në pafundësinë e eterit

Jam i dehur nga melodinë e saj qiellore që engjëjt dëshirojnë t'i dëgjojnë

Oh, sa do të doja të ndieja shpirtin tënd të bekuar në çdo atom të qenies sime

Dhe ushqej shqisat e mia me furnizimin Tënd hyjnor, që është buka e ekzistencës

Në të është eliksiri i jetës dhe pranvera e përjetësisë

Oh, sa do të doja të mund të merrja frymë në fllad

Në oazat e mallit dhe pasionit
Dhe pashë dritat e dashurisë tënde duke shkëlqyer
Në qiellin e shpirtit tim, që të dëshiron ty
Kur fryma qetësohet, shpirti gjen paqe
Nivelet e ndërgjegjësimit janë në rritje
Kjo mund të arrihet përmes meditimit
Dhe duke u përpjekur të ruaj efektet qetësuese
Për valë mendimi dhe një ndjenjë paqeje të brendshme
Të reflektosh mbi Zotin dhe të jesh optimist për gjërat e mira
Ato janë të mjaftueshme për ta mbajtur
.shpirtin të mbushur me fuqinë e shpirtit hyjnor
Fjalë pa fuqi shpirtërore
Është si kashtë pa drithëra
Prandaj, kur lexojmë, duhet të meditojmë për frymën e kuptimeve.
Dhe të përqendrohemi në atë që sugjeron
Arritja e burimit të ideve që fshihen pas kuptimeve
Zoti është burimi i pastër i gjithçkaje që është e mrekullueshme dhe e dobishme
Ai është Zoti i Paqes, që mbretëron në fronin e mendimeve të qeta
Ai udhëzon veprimet e një personi të pastër dhe të ndershëm
Dhe ai i arrin aspiratat e tij të ligjshme
Le të hapim derën e paqes shpirtërore
Le të hyjnë butësisht engjëjt e heshtjes
Për strukturën e biznesit dhe aktiviteteve tona

Le t’i kryejmë detyrat tona me qetësi
I mbushur me shpirtin e paqes dhe paqes mendore
Dhe pas rrahjeve të zemrave tona, do të ndiejmë pulsin e paqes hyjnore
Le të thellohemi më thellë në konceptet e eksperimenteve dhe testeve
Qoftë përmes ideve që lexojmë në libra të dobishëm
Apo probleme me të cilat duhet të merremi
Ose filozofi, opinione dhe besime
Ose lumturi shpirtërore
Le të hyjmë në shenjtëroren e mendimeve tona më të thella
Dhe ne shijojmë paqen që rrjedh
Nga burimet e qetësisë

Shënim: Mund të jepen shembuj të shumtë që* ilustrojnë marrëdhënien e ngushtë midis ritmit të frymëmarrjes njerëzore dhe ndryshimeve në gjendjet e vetëdijes. Një person i zhytur në një dialog kompleks mendor ose i cili përpiqet të bëjë një përpjekje të saktë dhe të lodhshme fizike, automatikisht do të marrë frymë shumë ngadalë. Përqendrimi i vëmendjes varet nga frymëmarrja e ngadaltë, ndërsa frymëmarrja e shpejtë ose e parregullt shoqëron gjendje të dëmshme emocionale si frika, dëshira seksuale e pakontrolluar dhe zemërimi. Një majmun merr frymë me një ritëm prej 32 herësh në minutë, krahasuar me vetëm 18 herë në minutë që merr një njeri. Elefantët, breshkat, gjarpërinjtë dhe kafshët e tjera të njohura për jetëgjatësinë e tyre

kanë ritme frymëmarrjeje dukshëm më të ngadalta se njerëzit. Për shembull, një breshkë gjigante që jeton për treqind vjet merr frymë me një ritëm prej vetëm 4 herësh në minutë.

Nga libri: Filozofia e Indisë në Jetën e një Jogi
Nga Paramhansa Yogananda: Autobiografia e një Yogi

Meqenëse është e pamundur të arrihet ndonjë sukses material
Ose duke bërë ndonjë përparim në çdo fushë
Pa liri shpirtërore
Ose udhëzim dhe mençuri nga Zoti
Le të ngremë, të parët dhe të fundit dhe gjithmonë
Vargje falënderimi dhe mirënjohjeje ndaj Zotit
Për ta përsosur punën tonë
Dhe për ta përfunduar atë sa më mirë që të jetë e mundur
Dhe që të mund të ndiejmë gëzimin e arritjes
Me një valë të re energjie dhe entuziazmi
Me gjithë mirënjohjen dhe vlerësimin tim
Tek burimi i çdo të mirësie
Mbi bekimet e Tij të panumërta
Që na pushton çdo ditë të jetës sonë
Ne shpesh i konsiderojmë ato bekime si të drejtën tonë
Edhe pse miliona në këtë botë janë të privuar nga kjo
Çdo herë që e falënderojmë Zotin për bekimet e Tij
,Sa më shumë mirësi dhe bekime që marrim

Nëse jeni mirënjohës, Unë do t'jua shtoj
[mirësitë]
{Bukën tonë të përditshme na e jep sot}
Le të kujtojmë se ai që merr gjithçka në jetë
Megjithatë, është fakt që ai është personi që
.nuk e arrin objektivin
Mirënjohja e sinqertë sjell paqe të brendshme
Ajo sjell gëzim dhe paqe mendore
Ne e ndiejmë afërsinë e Zotit me ne
Shqetësimi i tij për ne dhe dhembshuria e tij
ndaj nesh
Nëse jetojmë kështu
Dhe ne e ndoqëm këtë rrugë
Do të arrijmë një gjendje të shkëlqyer
Nga mendimi i ndritshëm dhe pozitiv
Dhe ndjesia e të qenit afër Zotit
Ky është një rast i mrekullueshëm
Ai përmban paqe, gëzim dhe freskim
Kur shpirti ndjen atë lidhje shpirtërore
Rrjedha gëzimi rrjedhin drejt saj
Duke buruar nga prania hyjnore
Zoti atëherë bëhet e vërteta më e spikatur në
qenien tonë
Ne bëhemi më të aftë për t'u përballur me
rrethanat dhe zhvillimet e reja
.Në këtë rast, dashuria bëhet realitet
Urrejtja është iluzion i pastër
Sepse Zoti është dashuri
Nuk ka ekzistencë thelbësore
Përveç vetëm Atij në këtë ekzistencë
Ëndrra dhe iluzione

Nën mbulesën e shpresave tokësore qëndrova
shtrirë për një kohë të gjatë
Pashë ëndërr sikur isha ulur në një fron
madhështor dhe luksoz
Fytyra ime ishte zbukuruar me një buqetë
buzëqeshjesh
Por momentet e të qeshurave dhe gëzimit nuk
zgjatën shumë
Në vend të kësaj, ato u thanë dhe u
shpërndanë njëra pas tjetrës
Pastaj e pashë veten të mbështjellë me lecka
të grisura
Dhe i shtrirë mbi shkëmbinjtë e ashpër të
varfërisë
Në kthetrat e vështirësive dhe mjerimit të egër
Qava me hidhërim
Por lotët më rrjedhën
Dhe askush për të shikuar ose ngushëlluar
Bota ecte përpara meje dhe më shikonte me
heshtje tallëse
Zemra ime bërtiti, duke kërkuar ndihmën
!tënde, o Zot
Dhe ndërsa lutjet e mia të pandërprera arritën
në thellësitë e tua
Ajo më në fund më zgjoi
Dhe me një gëzim të jashtëzakonshëm, e gjeta
veten të sigurt në praninë tënde
Larg nga kthetrat e dikotomive konfuze dhe të
çuditshme
O Zot, do të doja që Ti ta zgjoje gjithë
njerëzimin

Nga një botë ëndrrash të qeshura për pasuri
!dhe varfëri që qan
Shpëtoji ata, o Krijues i ëndrrave, nga makthet
e tmerrshme të vdekjes
Dhe ripërtëri me ta vetëdijen e përjetësisë
Dhe bekojini ata që të mund të kuptojnë –
– nëpërmjet paqes së qëndrueshme
Tmerret e mashtrimit tokësor
Ato nuk janë gjë tjetër veçse ëndrra dhe
!iluzione
Frymëzime supreme
O Krijues Hyjnor
O Zot i Universit
O Ti që drejton dhe vë në lëvizje planetët, yjet dhe galaktikat
Sundimi juaj i drejtë dikton dhënien e vullnetit të lirë dhe lirisë së zgjedhjes qytetarëve tuaj, gjë që do t'i ndihmojë ata të zhvillohen dhe të afrohen më shumë me parimet dhe idealet tuaja të shenjta.
Ti na ke dhuruar liri të përjetshme dhe ke mbjellë brenda nesh farat e vetëdijes universale. Por për fat të keq, ne e kemi prangosur vetëdijen tonë universale pas hekurave të egoizmit, urrejtjes, mendjengushtësisë dhe fanatizmit të verbër.
Zot, na ndihmo të shkrijmë – me dashurinë tonë të ngrohtë dhe mirëkuptimin vëllazëror – të gjitha barrierat dhe pengesat artificiale, të akullta midis nesh dhe të tjerëve.
Na ndihmo të përdorim një ndërgjegje vigjilente dhe gjykim të shëndoshë në vetëkontroll dhe të ecim drejt në shtigjet e jetës

Dhe na bekoftë të shumëfishojmë pasurinë tonë shpirtërore dhe dhembshurinë tonë empatike duke zgjeruar rrethin e dashurisë sonë kombëtare për të përfshirë të gjithë banorët e tokës, pavarësisht nga ngjyra, klasa, gjinia dhe besimi.

O Zot i Universit, le ta respektojmë dhe ta çmojmë pavarësinë e të gjitha qenieve njerëzore të lindura të lira

Dhe na beko që të ndërtojmë një botë të bashkuar dhe të të zgjedhim ty si udhëheqësin tonë shpirtëror për jetën.

Nga thellësitë e shpirtit

O Zot, le të shkëlqejnë prushat e dëshirave të mia

Prania juaj e shenjtë është gjithmonë e pranishme

Kam ndërtuar një tempull për dëshirat e mia

Në secilën nga idetë e mia

A do të më vizitonit ju lutem?

Dhe ti u ula në fronin e dashurisë sime për ty?!

Mendimet e mia le të ndjekin udhëzimin tënd të mençur

Le të jesh gëzimi më i madh në jetën time

Nga porta e të menduarit për Zotin dhe reflektimit mbi Të

Do të hyj në Tempullin e Paqes së Qëndrueshme

Sot do të ndez një tufë shkopinjsh për të përfaqësuar shqetësimet dhe frikën

Për të ndriçuar tempullin e Zotit në shpirtin tim

Do ta kërkoj Zotin në vetminë e shpirtit tim

Dhe do të lutem me zjarr derisa zemra ime të rrahë nga dashuria për të

Dhe e ndiej përgjigjen e Tij ndaj lutjeve të mia

Oh, sikur shkëndija e jetës sime të mund të përzihej me diellin e Zotit

Dhe shkëlqen në të gjithë sytë që e duan mirësinë

Do ta spërkas botën e copëtuar nga luftërat

Me mendime paqeje dhe dashurie

Do të hyj në shenjtëroren hyjnore

Dhe unë prek vetëdijen kozmike

Përmes gëzimit të kontemplacionit dhe dashurisë hyjnore

Mbrojtja hyjnore më rrethon gjithmonë dhe përgjithmonë

Dhe drita e Zotit më shoqëron dhe shpërndan errësirën përreth meje

Për sa kohë që eci në dritën e Tij udhërrëfyese, nuk do të pengohem

Nuk do të devijoj nga rruga e drejtë

Emocione të gjalla

O Shpirt i Ekzistencës dhe Zot i Universeve

Ti je pas shikimit tim, përmes të cilit shoh bukurinë tënde të dukshme

Dhe pas veshit tim, me të cilin dëgjoj përzierjen e tingujve tokësorë

Ti je pas prekjes sime, me të cilën ndiej gjërat në botën tënde tokësore

Dhe përtej velit të natyrës që fsheh fytyrën tënde të bukur

Të shoh në vështrimin ngushëllues të luleve

Dhe të shijoj në shijen e ushqimit ushqyes

Ndjej thelbin tënd hyjnor dhe ëmbëlsinë tënde të përjetshme

Në të gjitha gjërat e mira dhe mrekullitë që ekzistojnë

Të lutem ty, Zot, dhe ti je pas zërit tim të dridhur

Dhe pas mendjes sime, me të cilën lutem

Ti je përtej ndjenjave të mia më të thella

Përtej mendimeve dhe aspiratave të mia të shenjta dhe mallit tim për ty

Ti je përtej reflektimeve të mia dhe përtej dashurisë sime të butë!

Oh, sikur të dilje nga pas velit të emocioneve njerëzore

Dhe peizazhi natyror mahnitës

Hap sytë e mi shpirtërorë që të të shoh pikërisht ashtu siç je!

Jeta pa Zotin është e paplotë

Kur lidhemi me Zotin, të kuptuarit intuitiv do të na frymëzojë dhe do të na udhëheqë në gjithçka që bëjmë.

Ne duhet ta zotërojmë me vetëdije atë fuqi të bekuar. Kjo fuqi është brenda nesh; thjesht duhet ta zbulojmë atë.

Do të zbuloni se kjo fuqi vepron në gjithçka për të përmirësuar rrethanat tuaja dhe për t'i bërë gjërat më të lehta për ju. Kur të lidheni me këtë fuqi, mirëqenia juaj do të pulsojë me energji kozmike dhe mendimet tuaja do të bëhen më të rafinuara, të fokusuara, të mprehta dhe depërtuese. Do të kuptoni se shpirtrat tuaj janë

enë për të vërtetën e gjallë të Zotit dhe mençurinë e Tij të pashtershme.

Zoti është burimi i shëndetit, begatisë, mençurisë dhe gëzimit të përjetshëm. Kur lidhemi me Të, jeta jonë bëhet e plotë dhe e përmbushur.

Jeta pa Zotin është e paplotë. Duhet të mendojmë për atë fuqi supreme që na jep jetë, energji dhe mençuri.

Ne duhet të lutemi që kjo e vërtetë të rrjedhë në mendjet tona, kjo forcë në trupat tanë dhe ky gëzim i pafund në shpirtrat tanë.

Pas errësirës së syve të mbyllur fshihen forcat e mrekullueshme të universit, dhe të gjithë shpirtrat e mirë dhe shpirtrat fisnikë

Dhe hapësira e pafundme e sferave të shpirtit

Nëse reflektoni, do ta kuptoni të vërtetën absolute dhe do ta shihni veprën e saj të mrekullueshme në jetën tuaj dhe në gjithçka që është e mrekullueshme dhe e lavdishme në krijim.

Në shtigjet e mallit
Zoti po më thërret
Përmes shpirtrave të hapur
Dhe zemra të mira që rrehin nga dashuria
Dhe është plot besim
Çdo vepër e mirë e bërë nga dishepulli
Ndërgjegjësimi i tij është një hap më afër
Nga pragu i vetëdijes kozmike
Më lejo të hyj brenda, Zot
Për të soditur bukurinë tënde hyjnore
Dhe jam i bekuar që shoh dritat tuaja rrezatuese

Nëse jeta ime udhëhiqet nga mençuria Jote hyjnore
Prandaj, përpjekjet e mia me siguri do të kurorëzohen me sukses
Unë nuk do të shkoj në rrugë të gabuar
Më beko, o Zot, që shikimi im të jetë i qartë
Shpirti im është i pastruar
Pastaj ai pa diellin e sigurisë
Dhe kënaqem duke e ditur të vërtetën
Sot do t'i harroj vështirësitë e mia të së kaluarës
Do të përballem me të tashmen dhe të ardhmen
Me guxim dhe besim, me ndihmën e të Plotfuqishmit
Do ta ngarkoj trupin tim me energji kozmike
Dhe e laj qenien time me dritën shëruese të vetëdijes hyjnore
Si një mjegullnajë kozmike
Paqja mbush vetëdijen time
Dhe ai ndjeu praninë e pafundme të Zotit
O Zot, ndriço mendjen time
Mbush enën time mendore
Me mirëkuptim dhe njohuri
Le të shkëlqejë drita e dashurisë suaj
Në rrugët e jetës sime
Në arkipelagun e Ishujve Blu
Nga ballkoni im, shikova drejt perëndimit dhe fluturova mbi krahët e imagjinatës drejt brigjeve të horizontit të largët. Në të djathtë dhe të majtë, pashë dy vargmale që shpejt morën një ngjyrë misterioze vjollcë.

Kur shikova përsëri, një dorë e padukshme i kishte mbështjellë me një vello blu të thellë. Pas meje shtrihej qyteti i Guadalajarës, i larë në muzg. Qielli lindor tani ishte i ngjyrosur me rozë të butë. Duke parë përpara, sytë e mi panë një qytet magjik me ishuj blu që notonin në një liqen ari.

Në këtë arkipelag ishujsh magjikë blu, ngrihej një kodër masive me gur gëlqeror blu, e rrethuar nga re vullkanike gri-të bardha që nxirrnin gejzerë lave të zjarrtë të kuqe-të artë, që binin pjerrët si një ylber drejt liqenit të qetë. Flaka të forta të arta mbështjellin ishujt blu në aureola flakëruese drite.

Maja blu dhe kurora e saj e zjarrtë reflektoheshin si binjakë në sipërfaqen e atij liqeni të artë të heshtur. Dhe në të djathtën ekstreme, një liqen i vogël dhe i qetë shkëlqente, i vendosur në gjoksin e njërit prej ishujve blu si një hënë e plotë që notonte mes valëve të reve.

Endesha për një kohë të gjatë në qytetin e perëndimit të diellit dhe reve si mirazh, duke lundruar mbi sipërfaqen e liqenit me dritën e tij delikate të artë dhe sa madhështore ishin ato ujëra të arta të mbushura me grumbuj akulli të kuq të shpërndarë në çdo drejtim deri në skajin e përjetësisë.

Mendova se qeniet e dritës ishin shpirtra të mirë në këtë tokë, dhe pasi kaluan me sukses të gjitha sprovat e jetës, atyre u lejohej të argëtoheshin dhe të mishëronin ëndrrat e tyre sipas dëshirës.

Çdo ditë në perëndim të diellit, ato qenie do të intensifikonin ëndrrat e tyre qiellore në qytete eterike të rrethuara nga dete dhe liqene ari.

Atje dhe pas kthetrave të dhembjeve dhe përtej kurtheve të kësaj bote tokësore me të gjitha tragjeditë dhe dhimbjet e saj

Atje, përtej bezdisjeve, ato qenie thithnin drita të kuqe, pinin rreze portokalli, largoheshin, afroheshin, endeshin dhe notonin mes dritave shumëngjyrëshe.

Këtu, ato qenie do të realizonin menjëherë ëndrrat e tyre dhe do të mishëronin fantazitë e tyre sipas dëshirës, pastaj do të shpërbëheshin dhe do të zhdukeshin sipas dëshirës së tyre.

Këtu ajo shijoi thesaret e kënaqësisë dhe kënaqësisë, dhe me bujari ua plotësoi ëndrrat të gjithë atyre që e vizitonin në botën e saj të mrekullueshme dhe magjike.

Këtu, ajo nuk ishte e detyruar të priste dhe të dëshironte si njerëzit që ëndrrat e saj të realizoheshin dhe dëshirat e saj të realizoheshin, por ajo ëndërroi ashtu siç dëshironte dhe i arriti të gjitha ato ëndrra dhe dëshira me vullnetin e saj.

Ai qytet i perëndimit të diellit në Ishujt e Ëndrrave ishte një nga ëndrrat e mia që ngeci në palosjet e nënndërgjegjes, dhe sot është bërë realitet në çdo mënyrë!

Vërtet, kam parë thesaret dhe thesaret e fshehura të shpirtit tim, dhe drita e tyre më ka mbuluar dhe shkëlqimi i tyre më ka verbuar!

Paramehansiat: Spektrat e Ekstazës Hyjnore

Përulësia, o Zot, është rruga më e sigurt

Për të marrë shiun e mëshirës Tënde hyjnore
Do të mbështetem në drejtësinë tënde hyjnore dhe në parimet e së vërtetës
Të kuptosh se po i përgjigjesh thirrjes së dashurisë dhe dëshirave të zemrës
Në bashkëpunim të ngushtë me vullnetin tuaj të përgjithshëm
Dhe me besimin tim të plotë tek ju
Do të marr ndihmën tënde dhe do të ndihem afër teje
Sot do të bëj detyrën time ndaj jush
Ashtu siç i përmbush detyrimet e mia ndaj botës
O Më i Dashuri Më i Madh
Ti je jehona eterike që jehon në shenjtëroret e zemrave
Dhe ti je zëri i ndjenjave që veshët nuk mund t'i kapin
Të jesh i bekuar me dashurinë tënde është pafundësisht më e madhe
Nga të gjitha konsideratat e kësaj bote
Dhe të gjitha lavditë tokësore
Me besimin tim të plotë tek ju
Shoh hijet e sëmundjes që veniten dhe shkojnë pa kthim
Do të të shoh, Zot, nga dritaret e natyrës dhe nga dyert e paqes
Na mbulo me bekimet e tua
Dhe na zhyt në valët e energjisë Tënde kozmike
Mbajeni egoizmin larg nesh
Gjë që i pengon shpirtrat të afrohen më shumë

Dhe takimi i tyre bazohej në dashurinë për mirësinë dhe dritën

Më lejo të ujit lulet e lutjeve të mia

Me ujërat e të menduarit për Ty dhe të meditimit mbi Ty, o Zoti im

Që lulet e reja, të gjalla të mund të mbijnë

Nga frymëzimi, paqja dhe lumturia

E vetmja mënyrë për të shmangur keqbërjen është të zhvillosh gjykim të shëndoshë për të dalluar keqbërjen dhe për të vendosur të mos e bësh atë.

Një luftë e gabuar kundër një tjetre nuk prodhon një të drejtë. Injoranca është armiku i vërtetë i njerëzimit dhe duhet të dëbohet nga kjo botë. Ne kemi gjithçka që na nevojitet në këtë botë për të sjellë një epokë prosperiteti, lumturie dhe drejtësie të përsosur.

E vetmja pengesë është egoizmi njerëzor, i cili e bën këtë të pamundur. Vuajtje e tmerrshme dhe e pajustifikuar shkaktohet nga egoizmi njerëzor dhe ndjekja e interesit vetjak pa asnjë konsideratë për të tjerët.

Paratë që mund të përdoren për të ushqyer dhe veshur nevojtarët përdoren në vend të kësaj për shkatërrim dhe shkatërrim. Ky egoizëm, i lindur nga injoranca, është shkaku rrënjësor i problemeve globale.

Të gjithë mendojnë se po bëjnë gjënë e duhur, por kur ndjekin vetëm qëllimet e tyre personale, ata vënë në lëvizje ligjin karmik të shkakut dhe pasojës, i cili në mënyrë të pashmangshme do të

shkatërrojë lumturinë e tyre dhe lumturinë e të tjerëve.

Sa më shumë që dëshmoj tragjeditë e botës të shkaktuara nga injoranca njerëzore, aq më shumë e kuptoj se lumturia nuk do të zgjasë edhe nëse rrugët janë të shtruara me ar.

Lumturia qëndron në të bërit të tjerët të lumtur, dhe nëse të gjithë do ta bënin këtë, të gjithë do të ishin të lumtur

Dhe të gjithë do të merrnin pjesën e tyre nga begatitë e tokës

Meqenëse erdhëm në këtë botë nga një vend ku nuk e dimë, është e natyrshme që ne të pyesim veten për origjinën dhe qëllimin e jetës.

Dëgjojmë dhe lexojmë për një krijues të kësaj bote, por nuk dimë si ta arrijmë atë. E tëra që dimë është se i gjithë universi shpall ekzistencën e mendjes së tij hyjnore.

Ashtu si pjesët dhe pajisjet e vogla dhe të sakta të një ore të vogël na bëjnë të admirojmë orëndreqësin, dhe ashtu si makinat e mëdha dhe komplekse të një fabrike na mahnisin dhe na lënë mbresa rreth shpikësit të tyre, kur shohim mrekullitë e natyrës, mahnitemi nga inteligjenca e fshehur pas tyre dhe pyesim: “Kush i dha lules një formë të gjallë përballë diellit? Nga erdhi aroma dhe bukuria e saj? Dhe si u formuan petalet e saj me një saktësi kaq të madhe dhe u lyen me ngjyra kaq të mrekullueshme dhe të gëzueshme?”

Natën, yjet dhe hëna, duke shpërndarë dritën e tyre të argjendtë rreth nesh, na frymëzojnë të meditojmë mbi vetëdijen që i udhëheq këto trupa

qiellorë në pafundësinë e hapësirës. Drita e butë e hënës është e pamjaftueshme për aktivitetin e përditshëm, dhe kështu një mendje e mençur dhe e butë sugjeron pushim gjatë natës. Pastaj lind dielli, drita e tij e ndritshme na lejon të shohim botën përreth nesh me qartësi dhe qetësi, dhe ne marrim përsipër të përmbushim nevojat tona.

Ekzistojnë dy mënyra për të përmbushur nevojat tona: mënyra fizike dhe mënyra shpirtërore. Kur shëndeti ynë përkeqësohet, për shembull, mund të shkojmë te një mjek për trajtim. Por vjen një kohë kur as një mjek dhe askush tjetër nuk mund të na ndihmojë, dhe ne i drejtohemi rrugës së dytë; fuqisë shpirtërore që krijoi trupin, mendjen dhe shpirtin tonë.

Fuqia materiale është e kufizuar dhe kur dështojmë, i drejtohemi fuqisë së pakufizuar të Zotit. Kjo vlen edhe për nevojat tona financiare. Kur bëjmë më të mirën tonë dhe prapë nuk marrim mjaftueshëm, i drejtohemi asaj fuqie.

Të gjithë mendojnë se problemet e tyre janë më të këqijat. Disa njerëz ndiejnë më shumë presion se të tjerët sepse rezistenca e tyre është e dobët. Për shkak të ndryshimeve në forcën mendore të njerëzve, ata shpenzojnë sasi të ndryshme energjie. Nëse dikush përballet me një vështirësi të madhe dhe mendja e tij është e dobët, nuk do të jetë në gjendje ta kapërcejë atë. Ata me mendje të fuqishme mund t'i kapërcejnë vështirësitë e tyre duke shembur barrierat dhe duke tronditur themelet e tyre. Megjithatë, edhe njerëzit më të fortë ndonjëherë përballen me

dështim. Kur hasim probleme dhe vështirësi të mëdha fizike, intelektuale dhe shpirtërore, e kuptojmë se sa e kufizuar është forca jetësore në këtë botë materiale.

Përpjekjet tona duhet të përqendrohen jo vetëm në arritjen e shëndetit të mirë dhe sigurisë materiale, por edhe në kërkimin e kuptimit të jetës.

Cili është qëllimi i jetës? Kur vështirësitë na mposhtin, së pari i drejtohemi mjedisit përreth, duke u përpjekur të bëjmë çdo përshtatje të mundshme materiale që besojmë se do të na japë lehtësim. Por kur arrijmë në një rrugë pa krye dhe themi: "Të gjitha përpjekjet e mia kanë dështuar, çfarë më shumë mund të bëj?", fillojmë të mendojmë seriozisht për të gjetur një zgjidhje efektive për problemin tonë. Dhe kur mendimi ynë bëhet mjaftueshëm i thellë, e gjejmë përgjigjen brenda vetes. Kjo është një formë e lutjes së përgjigjur.

Në qetësinë e shpirtit tim

Më lejo të të takoj, Zot!

Më zotëro dhe më lejo të ndiej praninë tënde të përjetshme

Brenda meje dhe përreth meje

Në vetminë e mendimeve të mia, dëshiroj shumë të dëgjoj zërin tënd

Mbaji larg meje zhurmat e forta të tokës

I fshehur në kujtesën time

Do të doja të dëgjoja zërin tënd të qetë dhe qetësues

Dhe këngëtari është gjithmonë në qetësinë e shpirtit tim

Zoti im, ku Ti je i gjithëekzistent
Duhet të jesh i pranishëm
Thellë brenda qenies dhe ndërgjegjes sime
Më ndihmo të tregoj edhe një pjesë të vogël
Nga thesaret e fshehura në minierën time shpirtërore!
O dritë rrezatuese
Zemra ime është zgjuar
Shëndeti im mendor
Mbush tempullin tim shpirtëror me lavdinë tënde
O Ylli i përjetshëm i Veriut!
Kudo që endesha dhe sido që kthehesha
Gjilpëra magnetike e busullës së mendjes sime vazhdon të tregojë drejt teje
Nëse je i goditur nga erërat e fatkeqësisë
Ose të lagur nga shirat e vështirësive dhe fatkeqësive
Mendja ime u udhëhoq, megjithatë
Të kthehem gjithmonë drejt teje
Zogu im i dashur, duke rrahur krahët
Mes reve të konfuzionit
dhe stuhitë e konfuzionit
Ai me siguri do të gjejë rrugën për tek ju
Në kohët e lashta
Në zemër të eterit
Kur erdhëm në ekzistencë si shpirtra
Ne të gjithë po binim në gjumë
Nën mbulesën e dashurisë hyjnore
Dhe kur Zoti na zgjoi
Ne u larguam me makinë prej tij
Si në historinë e djalit plangprishës

Ne kemi harruar lidhjen hyjnore të farefisnisë midis nesh
U bëmë të huaj për njëri-tjetrin
Dhe meqenëse e kemi braktisur shtëpinë tonë qiellore
Ne jemi bërë në këtë botë
Udhëtarë që përshkojnë cepat e tokës
Ne ecim në shtigjet e fatit
Kemi shkuar shumë larg
Ne jemi zhvendosur shumë larg shtëpisë sonë të origjinës
Megjithatë, herë pas here
Disa vende, përvoja dhe fytyra na zgjojnë
Kujtime të varrosura dhe ndjenja të thella të brendshme
Ajo na pëshpërit
Ndihemi sikur po e përjetojmë gjithçka nga e para
Gjëra që i dinim tashmë
Ne takohemi dhe lidhemi me të dashurit tanë
Ne ishim pranë tyre
Në të kaluarën e largët
O Krijues i universeve
Drita jote shkëlqen në të mëdhenjtë
Le të na frymëzojë njohuria e tyre hyjnore të kuptojmë
Le të kuptojmë se ti je qëllimi përfundimtar
Ajo që përpiqemi të arrijmë
Ambicia më e madhe
Të cilën ne synojmë ta arrijmë
Na freskoni me flladin aromatik të pranisë suaj

Na mbush me mall për praninë tënde të lavdishme

Qenia jonë ushqejtë nga mençuria Jote hyjnore

Le të ndiejmë dritën tënde të shenjtë

Ajo përshkon çdo aspekt të jetës sonë

Dhe kjo forcon vendosmërinë tonë

Dhe shpërndan errësirën tonë

Dhe paqja le të na përfshijë

dhe optimizëm

Dhe dëshira për të bërë vepra të mira

Midis Princit dhe Eremitit të Iluminuar

Njëherë, një princ tiranik shkoi për gjueti me shërbëtorët dhe shoqëruesit e tij, plotësisht të pajisur dhe të armatosur. Ata hynë thellë në pyll, duke u fryrë brirëve dhe daulleve.

Pasi gjuajtën disa zogj, drerë dhe tigra të egër, princi dhe shoqëruesit e tij kuptuan se kishin humbur rrugën.

Ata kishin shumë ushqim, por jo ujë. Pavarësisht kërkimit të tyre të palodhur për ujë në pyll, ata nuk gjetën asnjë. Ata nuk kishin strehë nga sulmet e bishave të egra të natës, ndërsa errësira po afrohej me shpejtësi.

Dielli u zhduk nga sytë dhe princi, i cili po udhëhiqte karvanin, arriti në një kasolle të vjetër e të rrënuar. Pasi zbriti nga kali, ai shtyu derën e pambyllur dhe hyri në kasolle. Gjithçka brenda ishte e errët përveç një shkëndije drite në një nga cepat e saj, dhe ai mendoi i dëshpëruar: "Edhe kasollja është e shkretë".

Por i shtyrë nga shpresa, ai thirri: "Paqe, a ka ndonjë këtu?"

Për habinë e tij të madhe, ai dëgjoi një zë të qetë që i përgjigjej me qetësi: "Po, jam këtu. A po kërkon ujë?"

Princi vështroi për një çast në errësirë derisa pa fantazmën e një qenieje njerëzore dhe u habit që burri i dinte mendimet e tij edhe para se ta takonte ose ta njihte.

Princi e pyeti mikpritësin e tij: "Kush je ti?" Mikpritësi u përgjigj: "Një asket i varfër i përkushtuar ndaj Zotit".

Eremiti ndezi një llambë dhe princi thirri shoqëruesit e tij, të cilët ndien gëzim të madh që gjetën ujë dhe fruta në atë pyll të largët.

Princi e pyeti eremitin: "A nuk ke frikë nga tigrat dhe gjarpërinjtë?"

Sheiku eremit u përgjigj: "Sigurisht që jo, tigrat janë macet e mia shtëpiake dhe gjarpërinjtë janë paqësorë për mua. Ne jemi miq që gjithmonë ngrohemi në diellin e dashurisë së Zotit që shkëlqen mbi gjithçka në këtë ekzistencë."

Ndërsa princi e shikoi më nga afër eremitin, e kaploi tmerri kur pa një palë kobra që vareshin nga qafa e eremitit. Kur u afrua për të konfirmuar atë që kishte parë, gjarpërinjtë fishkëllyen dhe u përdredhën, duke tundur kokat, sepse ndjenë dridhjet e frikës dhe hakmarrjen që fshihej në zemrën e princit.

Për më tepër, në atë moment një nga tigrat e pyllit hyri në kasolle dhe u shtri i qetë në këmbët e eremitit. Pasi njeriu i Perëndisë e ngushëlloi dhe i përkëdheli kokën, tigri u largua i qetë, duke u drejtuar drejt zemrës së pyllit.

Princi arrogant mendoi me vete: "Ky plak duhet të jetë i drejtë dhe zemërmirë, sepse na mbrojti nga kafshët e egra dhe etja vdekjeprurëse. Si shpërblim për veprën e tij, do ta bëj të pasur." Pastaj iu drejtua eremitit, duke thënë:

"O Shejh, fytyra jote shkëlqen me mirësi dhe sinqeritet, dhe unë vlerësoj gjithçka që ke bërë për mua dhe rrethin tim. Prandaj, dua të të besoj një sekret me anë të të cilit do të bëhesh i pasur dhe i begatë. Këtë sekret po ta zbuloj për herë të parë, dhe vetëm ty."

Sapo i tha këto fjalë, princi mori një gur nga poshtë pelerinës dhe vazhdoi të fliste, duke thënë:

"Dua t'ju besoj këtë thesar familjar. Është Guri Filozofal dhe ndoshta do të pasuroheni duke e përdorur atë. Ky gur prodhon ar dhe ia dha babait tim një nga alkimistët e mëdhenj. Ka aftësinë ta kthejë çdo gjë që prek në ar të pastër. Mund ta përdorni këtë gur për një vit të tërë dhe t'i ktheni gurët në ar, pastaj t'i shisni për të blerë një pallat prej ari. Do të kthehem tek ju pas një viti për t'ju vizituar dhe për të marrë gurin tim, të cilin e konsideroj më të çmuar se jeta ime."

Eremiti nuk donte ta pranonte atë përgjegjësi, por në përgjigje të këmbënguljes së vazhdueshme të princit, ai pranoi ta mbante gurin filozofik. Princi e pa eremitin duke e vendosur pa kujdes gurin nën brez (ku njerëzit vendosnin paratë e tyre nga frika e hajdutëve të xhepave!), dhe pastaj princi vazhdoi rrugën e tij.

Një vit më vonë, princi u kthye me shoqëruesit e tij, duke pritur të shihte një pallat madhështor në

vend të kasolles së rrënuar. Por ai u zhgënjye kur pa se kasollja ishte ende në këmbë dhe në gjendje më të keqe se më parë. Kështu që zbriti nga kali dhe e shtyu derën, duke thirrur me zë të lartë: "Je ende gjallë, o eremit?"

Eremiti u përgjigj me një zë të fortë dhe të thellë: "Po, lavdia i qoftë Zotit, o Princ, mirë se erdhe në shtëpinë time të përulur!"

Menjëherë dhe pa parathënie, princi bërtiti: "Çfarë ke, o njeri? Çfarë bëre me gurin filozofik që të lashë? Pse nuk e përdore për t'u pasuruar?"

Eremiti mendoi për një moment dhe pastaj u përgjigj: "Për çfarë guri filozofik po flet dhe çfarë do të thuash kur thua se duhet të bëhem i pasur? Në të vërtetë, nuk dua të jem më i pasur nga ç'jam."

Paniku e kaploi princin, duke menduar se eremiti plak e kishte humbur gurin e tij për shkak të indiferencës ndaj tij, dhe tha me një zë të nxirë nga lutja: "Dua të them gurin e paçmuar filozofik që e vure nën rrip një vit më parë? [Edi, me rripin tënd], më trego çfarë bëre me të?"

Eremiti u përgjigj: "Pikërisht, pikërisht tani më kujtohet guri yt i çmuar. Një ditë, kur shkova të lahesha në lumë, isha thellë në mendime për Zotin dhe mendova se guri më rrëshqiti nga rrobat dhe u gëlltit nga uji. Qofsh i sigurt!"

Princi bërtiti me zë të lartë: "Oh, humbja ime e pazëvendësueshme! Kam humbur gjithçka!" dhe gati sa nuk u fik nga habia e madhe. Eremiti i spërkati ujë të ftohtë në fytyrë dhe e ringjalli, ndërsa shërbëtorët e princit iu afruan sheikut, me

sytë që u shkëlqenin nga ligësia, duke u përpjekur ta dëmtonin. Por eremiti qeshi dhe tha: "Oh, Madhëria Juaj, me një reputacion kaq të lartë, nuk e dija që do të ngrinit kaq shumë bujë për një gur. Ejani me mua në lumë, dhe unë do ta kërkoj gurin tuaj dhe do të përpiqem ta gjej."

Princi u përgjigj: "A ke humbur mendjen? Do të kërkosh tani për një gur që të ra nga rryma dhe u rrëmbye nga rryma një vit më parë?"

Por eremiti nuk ia vuri veshin fjalëve të tij dhe i bërtiti duke thënë: "Princ i Vogël, nuk ka nevojë për gjithë këtë rrëmujë. Prit derisa të kërkojmë gurin në lumë. Ejani me mua të gjithë."

Sikur të magjepsur, princi dhe shoqëruesit e tij iu përgjigjën magnetizmit transparent të eremitit dhe e ndoqën në heshtje deri në lumë. Atje, eremiti i kërkoi princit të nxirrte shaminë nga xhepi, ta mbante nga katër cepat dhe ta zhytte në lumë, duke u lutur kështu:

"O Princ i Princave, Mbret i Mbretërve dhe Krijues i të gjithë Gurëve Filozofikë, ma kthe gurin tim"

Sapo princi e bëri këtë dhe e ngriti shaminë nga uji, u habit kur pa me sytë e tij mosbesues më shumë se njëzet gurë filozofikë, identikë në veti me atë origjinal që kishte humbur. Pasi provoi secilin prej tyre, zbuloi se secili prej tyre mund t'i shndërronte gurët e zakonshëm të plazhit në ar. Pastaj princi i lidhi gurët në shami dhe e hodhi tufën në lumë.

Eremiti dhe shoqëruesit e tij i bërtitën: "Pse e bëre këtë?" Por princi e shikoi njeriun e Perëndisë, u përkul para tij me respekt dhe tha:

"Dua, zotëri, të kem atë që keni ju, ai që i konsideron gurët që bëjnë ar si guralecë të pavlerë."

Dhe kështu princi braktisi mbretërinë e tij tokësore për të mësuar nga plaku i urtë se si të fitonte mbretërinë e shpirtit, e cila nuk përmbahet nga hapësira dhe nuk i nënshtrohet asgjësimit.

Morali i historisë është se pasuria tokësore, sado e vlefshme që mund të duket, është kalimtare dhe duhet të lihet pas në këtë botë të përulur kur trupi të bëhet një kufomë e ftohtë dhe e pajetë.

Në vend që të përdorim gurin filozofik, i cili këtu simbolizon aftësinë për të grumbulluar vetëm pasuri të përkohshme, duhet të jemi si asketi që ia ka kushtuar kohën dhe aftësinë e tij fitimit të pasurisë hyjnore që është e pashtershme dhe e pavdekshme.

Kushdo që do ta njohë Zotin do të zotërojë pasuri përtej ëndrrave dhe, nëse është e nevojshme, do të heqë dorë nga pasuritë materiale sikur të ishin gurë, me shpresën për të fituar pasuri shpirtërore dhe për të shijuar pasuri të vërteta.

Në marrëdhëniet tona me të tjerët

Është shumë e rëndësishme të njohësh dhe vlerësosh

Tipare dalluese dhe cilësi fisnike

Të cilat i kanë nxjerrë nga përvojat e tyre

Dhe ata e formësuan atë nga qenia e tyre

Nëse studiojmë njerëz me mendje të hapur

Do të jemi në gjendje t'i kuptojmë dhe t'i trajtojmë me qetësi

Gjithashtu do të jemi në gjendje menjëherë

Duke e ditur natyrën e personit me të cilin kemi të bëjmë

Mos fol me një filozof për garat me kuaj

Mos debatoni me një shkencëtar për organizimin e shtëpisë

Unë e di se çfarë e intereson personin dhe çfarë i tërheq vëmendjen

Dhe ai i tregoi për këtë temë

Jo domosdoshmërisht për gjërat që ju interesojnë

Nëse duam t’i kuptojmë të tjerët

Ne duhet të shmangim kritikimin dhe dënimin e tyre

Në vend të kësaj, duhet të shikojmë në pasqyrën e gjykimit tonë

Për të zbuluar se çfarë duhet të rregullohet dhe përmirësohet?

Ajo pasqyrë psikologjike është shumë e ndryshme

Rreth pasqyrës së njohur në të cilën shikojmë çdo mëngjes

Çdo ditë shikoj në atë pasqyrë të vetes

Nëse gjej diçka që nuk më pëlqen

E fajësoj veten dhe punoj shumë për ta korrigjuar atë

Në këtë mënyrë, një person e sheh imazhin e tij.

Pasqyruar në formën e saj të vërtetë në pasqyrën e shpirtit të tij

Dhe përparon ditë pas dite
Në rrugën drejt lumturisë dhe paqes shpirtërore
Zoti të bekoftë
Paqja qoftë mbi ty

Rrjeti i Dëshirave

Ja ku jam, duke hedhur rrjetën e dëshirave të mia
Në detin e gjerë të mendimeve të mia
Shpesh më ke shpëtuar, o pre e çmuar hyjnore!
Megjithatë, unë vazhdoj të zhytem në thellësitë e paqes
Dhe pa pushim, hedh rrjetat e dashurisë sime drejt teje njëra pas tjetrës
Një ditë duhet të të kap në rrjetën e mallit tim të pafund për ty
E hedh këtë rrjetë dashurie timen kudo
Mbi valët e trazuara të jetës
Dhe rreth yjeve që vezullojnë
Dhe në thellësitë e shpirtrave të mirë
E vetmja gjë që di është se jam gjahtar
Dhe do të vazhdoj të përpiqem të të kap
O dëshira më e dashur dhe thesari më i madh në ekzistencë!
I kërkoj Atij të rrëzojë perdet e injorancës dhe të zhdukë errësirën e iluzionit, dhe të jetë ambicia më e madhe në jetën tuaj dhe dëshira më e fortë në fronin e dëshirave tuaja, dhe t'ju ndihmojë të transformoni letargjinë dhe shtyrjen në një aktivitet shpirtëror që pulson me gëzim, ripërtëritje

dhe entuziazëm. I kërkoj Atij t'ju japë të pini nga vera e dashurisë hyjnore derisa të deheni, dhe t'ju vizitojë me një vizitë të shenjtë në të cilën ka ngushëllim, dhe t'ju lajë zemrën me ujërat e dashurisë dhe mirënjohjes, dhe të ndriçojë në qenien tuaj llambat e sigurisë, dhe të shkrijë ëndrrat tuaja në realitetin e detit të Tij të bekuar, dhe që të gjeni tek Ai kënaqësi dhe kënaqësi, në mënyrë që qetësia të banojë në shpirtin tuaj dhe bekimet e qiellit të zbresin mbi ju.

Qetësia do të thotë qetësimi i mendimeve

Qetësimi i trupit dhe kontrollimi i nevojave të tij

Kushdo që është në gjendje ta bëjë këtë, do të përjetojë një qetësi freskuese

Ai do të ndiejë valë dhe përshtypje sublime nga botë të rafinuara

Dhe kushdo që zhytet më thellë në qetësi, atëherë

Ai do të zbulojë mbretërinë e Perëndisë brenda vetes

Për sa kohë që një person ecën në rrugë

Çdo moment i kohës së tij është shumë i çmuar

Ne jemi këtu në këtë tokë (shtëpia e kalimit) për një kohë të shkurtër

Gjithçka është kalimtare, por ndjenja e Zotit është e qëndrueshme

Asgjë nuk mund ta fshijë nga zemra dhe shpirti

Nuk duhet të lejojmë që tundimet e kësaj bote të na ndikojnë

Duke na larguar nga qëllimi ynë më i madh dhe qëllimi ynë më i lartë: Zoti

Të njohësh Zotin është e mundur

Ne duhet të gjejmë zotin e universeve

Nga drita e të cilit yjet shkëlqejnë

Dhe me fuqinë e Tij zemrat rrahin

Duhet ta kërkojmë në Tempullin e Heshtjes

Kur i lutemi Zotit me mall dhe dëshirë të zjarrtë

Dhe kur mendojmë për të me një mall të zjarrtë

Ne do ta gjejmë atë

Nuk po flas për një zot të panjohur

Përkundrazi, bëhet fjalë për një Zot që kam arritur ta njoh

Dhe është e vërtetë për mua

Është më reale se të gjitha gjërat fizike

Është deti hyjnor që mbështet dhe mbështet valët e jetës sonë njerëzore

Mund të bëjmë pa gjithçka

Përveç Zotit

{Kaq i lartësuar është Zoti, Sovrani, e Vërteta}

(Lum ata që janë të pastër në zemër, sepse ata do ta shohin Perëndinë)

Është e natyrshme që një person të ndiejë nevojën për të dashur dhe për t'u dashur, por kjo dëshirë e zemrës në fund të fundit është për burimin e asaj dashurie, që është Zoti.

Dashuria njerëzore bazohet në shumë pritje, llogaritje dhe konsiderata subjektive, prandaj nuk ka garanci për qëndrueshmërinë e saj sepse është e kufizuar nga kushte.

Dashuria hyjnore, megjithatë, është e pakushtëzuar, e vazhdueshme dhe e qëndrueshme. Nëse të prek zemrën, do ta gjesh gjithmonë me vete.

Në të gjitha rrethanat, do ta ndjeni atë si një burim mbrojtjeje dhe sigurie, madje edhe në mes të vështirësive dhe mjerimit.

Mes vuajtjeve dhe sprovave të vështira

Të gjithë mund të të braktisin, por ajo dashuri e shenjtë nuk do të të lërë, nuk do të të zhgënjejë dhe nuk do të të lërë pre e shqetësimeve dhe iluzioneve, sepse është një forcë mbrojtëse dhe një dritë udhërrëfyese nga qielli mes kthesave dhe përdredhjeve të jetës.

Kur dashuria njerëzore është e ngarkuar me dashuri hyjnore, ajo bëhet e pastër dhe e qartë. Por nëse e ndan përroin, që është dashuria njerëzore, nga burimi, që është dashuria hyjnore, ai ndalon së rrjedhuri dhe humbet në rërën e botës.

Për sa kohë që dashuria njerëzore është e lidhur me dashurinë hyjnore, ajo zbut zemrën, freskon ndërgjegjen dhe ujit kopshtet e shpirtit me ujin e jetës.

Dashuria: Një stimulues i vullnetit

Çdo gjë që bëj, e bëj me gjithë dashurinë në zemrën time

Nëse e provoni, do të shihni se nuk ndiheni aspak të lodhur.

Sepse dashuria është stimuluesi më i madh i vullnetit, dhe një vullnet nën ndikimin e dashurisë

zotëron një fuqi të jashtëzakonshme për të bërë gjëra që disave mund t'u duken të pamundura.

Në shtigjet e vetëdijes shpirtërore

Tërheqja dhe seksi i kundërt

Pamja personale duhet të jetë e pastër, e rregullt dhe e rregullt

Nuk është gabim që një person të duket tërheqës

Për sa kohë që kjo tërheqje i nënshtrohet shijes së mirë

Por është gabim që një person të përdorë qëllimisht tërheqjen seksuale.

Për të tërhequr seksin e kundërt

Tërheqja midis një burri dhe një gruaje duhet të burojë nga shpirti

Ata që kanë vetëkontroll

Ata nuk mburren se janë simbole seksi

Ata kanë një shans më të mirë për të tërhequr partnerin e duhur të jetës

Në marrëdhënie të suksesshme martesore

Dashuria vjen e para, jo seksi

Ky duhet të jetë ideali dhe standardi

Në disa vende, puthjet ose kontakti intim nuk ndodhin.

Midis të rinjve dhe grave para martesës

Kur dy njerëz ndiejnë tërheqje të pakushtëzuar

ndaj njëri-tjetrit

Ata do të ishin të gatshëm të sakrifikonin njëri-tjetrin

Dashuria e vërtetë është e sinqertë

Vetëm atëherë ata bëhen të kualifikuar për një marrëdhënie intime brenda martesës.

Posesioni është i padobishëm
Kur njëri bashkëshort përpiqet të kontrollojë tjetrin
Kjo është dëshmi e mungesës së dashurisë
Por kur ata shprehin dashurinë e tyre
Me interes të sinqertë dhe miqësor
Dhe një konsideratë e kujdesshme e ndjenjave
Dhe një dëshirë e sinqertë për t'i bërë të tjerët të lumtur
Dashuria fiton një cilësi të lartë
Dhe në një marrëdhënie të tillë
Ne marrim një shkëndijë të dashurisë hyjnore
Jeta pa të kuptuar është vetëvrasje shpirtërore dhe materiale
Të lumtur janë ata që kanë mend
Është nevoja më e madhe në rrugën shpirtërore
Dhe në rrugët e jetës
Të kuptuarit është një elektrik dore
Ai ndriçon rrugën e njeriut dhe i sjell atij sukses.
Para se një person të arrijë qëllimin përfundimtar të jetës
Ai duhet të zotërojë atë aftësi thelbësore dhe të rëndësishme
Prandaj, nuk duhet të lejohet që keqkuptimi ta verbojë atë.
Sepse është vetëvrasje shpirtërore dhe fizike
Të kuptuarit duhet të jetë një forcë udhëheqëse në çdo situatë
Pavarësisht se sa të vështira janë përvojat që kalojmë

Duhet të kemi kuptimin e saktë
Zoti nuk na shkakton dëm ose dhimbje
Ne jemi ata që ndihmojmë ose dëmtojmë veten
Përmes të kuptuarit dhe kuptimit tonë
Ose keqkuptimi dhe mungesa jonë e të kuptuarit
Ne duhet t'i lutemi Zotit që të fitojmë kuptim
Pavarësisht përvojave që na paraqiten
Apo rrethanat që po kalojmë
Vetëm mirëkuptimi do ta mbrojë njerëzimin
Kur përvojat e mia bëhen më intensive dhe të rënda
Përpjekja ime e parë është të gjej mirëkuptim brenda vetes
Unë as nuk i fajësoj rrethanat dhe as nuk përpiqem t'i korrigjoj të tjerët
Por unë hyj brenda më parë
Po përpiqem ta pastroj fortesën time shpirtërore
Dhe duke hequr çdo gjë që mund ta pengojë atë dritë të brendshme
Ose pengon që fuqitë e shpirtit të manifestohen
Ose e pengon të shprehet
Kjo është mënyra për të jetuar me sukses
Të ikësh nga problemet mund të duket si zgjidhja më e lehtë
Por një person fiton forcë kur lufton me një kundërshtar të fortë.
Ata që nuk kanë vështirësi nuk rriten dhe vendosmëria e tyre nuk forcohet

Frika zhduket kur kemi mirëkuptim
Të kuptuarit siguron siguri dhe mbrojtje
Kam përjetuar kaq shumë përvoja në jetë
Dhe më të vështirat nga ato përvoja ishin me njerëz
Më gjykuan gabim
Kam parë njerëz që i kam dashur
Njerëzve të cilëve u dhashë zemrën time
Ata më keqkuptojnë dhe kthehen kundër meje
Por kjo nuk krijoi hidhërim tek unë
Sepse hidhërimi e turbullon të kuptuarit.
Nuk do ta lejoj veten të lëndohem
Sepse të tjerët më keqkuptojnë
Në vend të kësaj, përpiqem
Ndihmojini nëse janë të hapur
Dërgojini atyre qëllime të mira
Dhe dëshira të mira
Kur rri ulur në heshtje
Mendja juaj do të jetë e lirë nga çdo presion
Rri vetëm me mendimet e tua dhe largohu nga bota dhe kërkesat e saj
Përdor mendjen tënde në mënyrë konstruktive çdo moment
Gjërat e mëdha krijohen së pari në mendje
Kjo është arsyeja pse e mbaj mendjen time aktive gjatë gjithë kohës
Sapo të lindë mundësia
Unë menjëherë aktivizoj fuqitë e tij krijuese dhe rezultatet vijnë
Mundohu të bësh diçka krijuese çdo ditë
Për të përmirësuar rrethanat tuaja dhe për të kontrolluar fatin tuaj

Në vend që ta lejosh atë të të kontrollojë
Shëndeti mund të përmirësohet
Ose krijimi i zakoneve të mira
Ose arritja e suksesit material dhe shpirtëror
Duke u përqendruar me kujdes në secilën prej tyre
Në një kohë
Gjithçka që doja të arrija në këtë jetë
Unë arrita ta arrij
Materia është produkt i mendjes
Prandaj, nuk ka kufizime psikologjike për mendjen.
Nëse mund ta kontrollosh mendjen tënde
E gjithë bota do të tërhiqet nga ty
Mora gjithçka që doja
Ishte dhe mbetet dëshira ime më e madhe
Lumturia shpirtërore është në Zot
Dëshira ime u plotësua dhe ndihem jashtëzakonisht i lumtur
Një person nuk duhet të ndihet i dështuar, i pashpresë, i mjerë
Ai mund ta kontrollojë fatin e tij duke kontrolluar mendimet e tij
Bëni gjërat e dobishme dhe të mira që keni ndërmend të bëni
Ai zotëronte një dizajn të brendshëm që ishte vendimtar në nxitjen e ndryshimeve pozitive.
Do të jeni në gjendje të ndryshoni fatin tuaj
Dhe përmirësoni rrethanat tuaja në jetë
Me ndihmën e Tij, qoftë i lartësuar Ai
Vij si një fllad nga parajsa
Dishepulli duhet ta analizojë veten çdo ditë

Për të zbuluar nëse ai po bën përparimin që dëshiron

Kur mësojmë të analizojmë veten pa paragjykime

Do të jemi në gjendje të njohim veten dhe të tjerët

Ai që jeton në këtë botë me mirëkuptim dhe largohet prej saj me vetëdije

Ai do të gjejë pavdekësinë

Unë përpiqem të ndërtoj jetën e dishepujve të mi

Dhe drejtojini mendimet e tyre drejt burimit të lumturisë dhe burimit të dritës

Kjo është arsyeja pse unë përqendrohem së pari në aspektin shpirtëror

Pa lënë pas dore aspektin material të jetës

Dhe dëshiroj ata që dëshirojnë ta njohin Zotin me zemër dhe shpirt

Sepse Zoti nuk mund të njihet përmes debateve intelektuale

Ose duke dëgjuar predikime me zë të lartë dhe emocionale

Gjë që krijon një trazim të brendshëm në shpirt

Ajo që mbaj në shpirtin tim është jashtëzakonisht e shenjtë për mua

Nuk mund të flas rastësisht

Unë po flas vetëm për atë që kam testuar dhe verifikuar vetë.

Përmes vetëdijes dhe përvojave të jetës

Për këtë arsye, këto mësime janë të vërteta për mua

Nuk po përpiqem të predikoj, por të paraqes ato fakte

Të cilën e mblodha nga kopshti i përvojës sime personale

Vij si një fllad nga parajsa

Duke mbajtur aromën e së vërtetës

Nga Kopshtet e Përjetësisë

Nuk kërkoj asgjë për veten time

Dëshira ime e vetme është të të jap

Ajo aromë qiellore

Dhe pas kësaj unë largohem nga brigjet e tokës

Për t'u kthyer edhe një herë në zemrën kozmike

Dhe atë që ju jap, dua që ta përjetoni vetë

Përmes harmonisë suaj me Zotin

Kjo është dëshira ime e vetme

Çelësat e Bollëkut

Kushdo që dëshiron të harmonizojë mendimet e veta me bollëkun hyjnor

Ai duhet të shkulë të gjitha barërat e këqija të skamjes dhe varfërisë nga dheu i mendjes së tij.

Mendja universale është e përsosur dhe nuk njeh as nevojë as kopraci

Dhe kushdo që dëshiron të harmonizohet me atë depo kozmike

Ai duhet të krijojë një vetëdije për bollëkun dhe begatinë

Edhe nëse nuk e di se nga do të vijë vakti tjetër

Ne duhet ta mendojmë bollëkun hyjnor si një shi freskues dhe të bollshëm.

Bie njësoj mbi të gjithë

Nëse dikush ngre një gotë, gota e tij do të mbushet

Dhe nëse vendosni një tenxhere (ose enë) të madhe nën shi

Ajo merr plotësinë e saj si një shi i pastër dhe i bekuar

Çfarë ene përdorim për të marrë bollëkun e qiellit?

Ena që dëshironi të mbushni mund të ketë defekte dhe vrima

Prandaj, duhet të përgatitet dhe të bëhet i përshtatshëm për të marrë rrjedhën e bekuar.

Kjo vlen edhe për njerëzit

Nëse ena e arsyes që e ngre atë drejt thesarit të qiellit vuan nga papastërtitë

Duhet të riparohet dhe të bëhet e hapur në mënyrë që të mund të thithë bekimet e bollshme.

Kjo vetëdije duhet të riparohet dhe korrigjohet

Duke e çliruar atë nga të gjitha frikërat dhe dyshimet

Zili dhe urrejtje dhe pastroje atë me ujë pastrues

Ujëra paqeje, qetësie, sinqeriteti dhe dashurie hyjnore

E gjithë bota po tërhiqet mënjanë për të hapur rrugën

Për atë person që e di destinacionin e tij

Ai niset drejt saj me vendosmërinë e një kërkuesi

Çelësat e Bollëkut

Kultura e Brendshme Lindje-Perëndim

Nëse ke një mendje të fortë
Dhe ajo i nguliti atij një vendosmëri të fortë
Ti mund ta kontrollosh fatin tënd
Provo së pari të testosh forcën tënde mendore në gjëra të vogla
Puno për ta forcuar atë në mënyrë që të mund të arrijë shumë gjëra të mëdha për ty.
E kam përjetuar këtë në jetën time dhe flas me bindje
Fuqia për të arritur suksesin qëndron në mendje
Do ta kuptosh këtë fakt nëse i përmbahesh fort bindjes sate
Përballë dyshimeve të botës dhe dekurajimit të dekurajuesve
Zgjidhni një hobi ose projekt specifik që të tjerët nuk do ta mendonin
Që ta bësh me sukses
Këmbëngul në të derisa ta arrish
Filloni me qëllime modeste
Fuqitë tuaja mendore do të rriten gradualisht
Derisa të jesh në gjendje të arrish qëllimin tënd
Bota dhe familja juaj ju kategorizojnë në një mënyrë të caktuar
Por punoni intelektualisht dhe me këmbëngulje
Mbi ndryshimin efektiv
Nuk ka kufij për fuqinë e mendjes
Përqendrohuni në këtë ide
Mbush mendjen tënde me shtysën për të arritur

Dhe vendosmëria për të bërë punë pozitive

Drejt arritjes së qëllimeve tuaja

Vazhdoni ta shtyni mendimin tuaj drejt arritjeve më të larta

U arrit pasuria shpirtërore

Dhe gjithçka do të jetë pasuri dhe prosperitet

Nën komandën dhe shërbimin tuaj

Jeta ime dëshmon për këtë

Kush janë njerëzit vërtet të lumtur?

Njerëzit duhet të mësojnë altruizmin

Të gjesh lumturinë duke i bërë të tjerët të lumtur

Është një qëllim i vërtetë dhe fisnik për ata që e duan Zotin

T’u japësh lumturi të tjerëve është thelbësore për lumturinë tonë personale

Është një provë plot vetëkënaqësi

Disa njerëz mendojnë vetëm për familjen e tyre dhe nuk interesohen për të tjerët

Të tjerët mendojnë vetëm për veten e tyre dhe për askënd tjetër

Por këta janë ata që nuk e shijojnë lumturinë

Nuk është e drejtë të kërkosh lumturinë personale

Dhe injoroni lumturinë e të tjerëve

Dikush që merr paratë e të tjerëve për vete pa asnjë brejtje ndërgjegjeje

Ai mund të bëhet i pasur, por sigurisht që nuk do të jetë i lumtur me jetën e tij.

Sepse mendimet e tyre të pakënaqësisë dhe pakënaqësisë do ta rrethojnë atë dhe do ta privojnë nga qetësia mendore.

Kur një person përpiqet të bëjë veten të lumtur në kurriz të të tjerëve

Të gjithë do të përpiqen ta bëjnë atë të pakënaqur

Por nëse ai përpiqet t'i bëjë të tjerët të lumtur

Edhe në kurriz të rehatisë së tij

Të gjithë do ta kujtojnë me dashuri dhe do t'i urojnë suksese

Kur mendojmë për nevojat tona

Ne duhet të marrim në konsideratë edhe nevojat e të tjerëve

Kur kujdesemi për punët e tyre, duam t'i ndihmojmë dhe t'i bëjmë të lumtur

Personi altruist jeton në harmoni dhe kënaqësi me veten

Me familjen e tij dhe me botën përreth tij

Ndërsa personi egoist gjithmonë futet në telashe

Ai humbet qetësinë shpirtërore

Historia e djalit të keq që pësoi një transformim shpirtëror

Kur mbikëqyrja shkollën time në Ranchi të Indisë, më sollën një djalë që ishte më i madh se mosha mesatare e nxënësve. U thashë prindërve të tij që e sollën se pranoj djem nën moshën dymbëdhjetë vjeç, por do ta pranoja edhe atë nëse do të ishte i mirë.

I fola djalit me zemër të madhe, duke i thënë:

"Ti pi duhan, por prindërit e tu nuk duan që të pish duhan. Ke arritur të thyesh vullnetin e prindërve të tu, por nuk ke arritur të heqësh qafe

pakënaqësinë tënde, dhe pakënaqësia jote do të rritet nëse vazhdon me këtë zakon të dëmshëm."

Fjalët e mia e goditën shenjën dhe ai filloi të qante me dënesë, duke thënë: "Ata gjithmonë më godasin".

Kështu që i thashë: “Mendo për atë që i ke bërë vetes! Megjithatë, do të të pranoj si dishepull me një kusht: të jem miku yt, jo një informator kundër teje. Për sa kohë që je i ndershëm në korrigjimin e gabimeve të tua, unë do të të ndihmoj, por nëse më gënjen, nuk do të bëj asgjë për ty, sepse gënjeshtra shkatërron miqësinë. Mund ta fshehësh të vërtetën, por ki kujdes nga gënjeshtra.”

E pranova si student dhe i thashë: "Sa herë që të duash të pish duhan, do të të sjell cigare".

Ai erdhi tek unë një herë dhe më tha: Ndjej një dëshirë të fortë për të pirë duhan (dëshirë deri në vdekje)

Ia dhashë paratë dhe ai nuk mund t'u besonte syve. Tha, "Mbaji paratë", dhe me të vërtetë ndryshoi mendje.

E nxita butësisht të shkonte të blinte duhan, por ai nuk e bëri. Në vend të kësaj, tha:

"Ndoshta nuk më besoni, por e kam humbur plotësisht dëshirën për të pirë duhan."

Si rezultat, dhe me arsimim dhe rafinim të mëtejshëm, ai u bë me natyrë të mirë dhe spiritualiteti i tij u bë shumë i qartë.

Më në fund, arrita ta zgjoj vetëdijen e tij shpirtërore

Shenjat e vetëdijes shpirtërore mund të shihen dhe të ndihen përmes vetëpërpjekjes për të shkuar kundër rrymës së zakoneve të vjetra dhe të gabuara drejt lumturisë së vërtetë dhe të qëndrueshme.

Mund të lexoni ose dëgjoni për dikë që ndjek diçka dhe vazhdon të përpiqet deri në fund, por pak janë ata që bëjnë një përpjekje kaq të vazhdueshme.

Megjithatë, një person mund të bëjë përpjekje derisa situata e tij të ndryshojë për mirë, edhe nëse gabimet e tij janë aq të thella sa deti.

I vetëm përshkova bregun e oqeanit

Dhe pashë valët që përplaseshin duke gjëmuar me një zhurmë të madhe

Duke shprehur jetën tënde të stuhishme në valën e tërbuar

Zgjerimi i tmerrshëm dhe i dhunshëm

Më bëri të dridhesha dhe të largohesha nga tërbimi i tmerrshëm i natyrës

Ndërsa shikoja përreth, pashë një pemë me hije që më tundte krahët miqësorë

Ngushëlluese me një pamje të sjellshme dhe sublime

Gjethet e saj lëkundeshin në ritmin e flladit

Më u përcoll një mesazh i butë, të cilin e dija se ishte nga ti

E drejtova shikimin tim drejt qiellit të pafund

Dhe në zemrën e saj të errësuar, u përpoqa si një fëmijë të të shikoja vjedhurazi

E kërkova më kot trupin tënd të fshehur pas grumbujve të reve

Dhe spërkatja e shkumës dhe gjetheve të gjelbra, sepse është shumë e butë për sytë e mi për ta parë

Zëri yt është shumë i pastër për veshët e mi për ta dëgjuar

Megjithatë, e dija që ishe shumë afër

Por ti, shpirt i dashur, po rrëshqisje tutje – si në një lojë fshehjeje –

Sa herë që të afrohem, duke u përpjekur të të kap

Të kërkova dhe gjeta një rrugë për te ti

Duke fshehur injorancën aq të vjetër sa vetë koha

Më në fund, ndalova së kërkuari për ty në dëshpërim dhe pa shpresë

O ju që jeni të aftë t’u shmangeni ndjekësve tuaj!

Kam humbur veten në labirintet e hapësirës

Ku nuk ka shpresë për të të kapur ose për të të ngulur sytë në fytyrë

Dhe u largova nga ti me nxitim, dhe nuk pati asnjë përgjigje nga deti i stuhishëm!

Vetëm pëshpëritje nga pema e mirë

Dhe heshtje nga hapësira e pafundme

Nga luginat e thella dhe majat e maleve

E gjithë kjo më lëndoi deri në thellësitë e qenies sime

Si një fëmijë ndjenjat e të cilit janë lënduar, u zhduka dhe ndalova së kërkuari për ty

Por papritur dhe papritmas

Një dorë e padukshme u shtri dhe e hoqi velin e trashë

Kush të ka fshehur nga unë për shekuj e shekuj

Me kënaqësinë më të madhe

U ktheva dhe pashë një det që qeshte, jo një ulërimë të zemëruar

Dhe një botë e lumtur

Dhe hapen dyer eterike, nëpër të cilat kalon mjegulla e ëndrrave

Dhe pranë meje qëndronte një qenie e dashur, e padukshme

Ai më përshpëriti një përshpëritje me ëmbëlsi dhe pastërti të skajshme:

"Mirë se vini, mirë se vini! Ju donit që unë të vija, kështu që ja ku jam!"

Përshpëritje nga Përjetësia

Sepse të falënderosh Zotin do të thotë ta duash Atë

Ne kërkojmë të afrohemi me të dhe ta njohim më mirë

Sepse Ai është dhënësi hyjnor më bujar i të gjitha dhuratave dhe dhuratave

Do të thotë të jetosh në harmoni dhe harmoni si një familje globale e dashur.

Ne motivohemi nga idetë e shërbimit të ndërsjellë dhe shqetësimit miqësor për të tjerët.

Dhe të kuptojë se Zoti është sundimtari suprem i kësaj bote

Dhe se ne punojmë për të rritur ndërgjegjësimin nga të dendur në të hollë

Dhe nga mendimi kufizues në interesa të ngushta dhe egoiste

Për të zgjeruar rrethin e dhembshurisë njerëzore

Dhe të punojmë për ndërtimin e një bote të dominuar nga dashuria për mirësinë dhe fryma e altruizmit

Në këtë mënyrë mund të shprehim mirënjohjen tonë ndaj Zotit

Për këtë jetë që Ai na e ka dhuruar

Dhe me mundësinë që na dha

Për të provuar bukurinë e vërtetë

Dhe paqe e vërtetë

dashuri shpirtërore

Dhe gëzim i pastër

Nëse e duam Zotin me zemrat, mendjet dhe shpirtrat tanë

Kështu, po grumbullojmë për veten tonë një thesar shpirtëror të pavdekshëm.

Ne sigurohemi që të kemi gjithçka që na nevojitet në këtë jetë

Shumë kanë folur për Zotin

Shumë u mahnitën nga kryeveprat e tij

Shumë kanë lexuar për të

Por ata që e përjetuan praninë e tij

Dhe ata që e shijuan ëmbëlsinë e saj janë të paktë

Këta janë ata që e njohin atë

Kur e njohim Zotin, jeta është e ëmbël

Jeta është plot gëzim dhe shpresë të ndritshme

Zemrat le të mbushen me mirënjohje ndaj Zotit

Pavarësisht favoreve të Tij të pakundërshtueshme

Dhe bekimet e Tij të panumërta

Çdo qenie njerëzore mund të jetë ndërmjetës

Përmes saj rrjedh magnetizëm shpirtëror

Por dëshirat egoiste

Dhe dashuria për hakmarrje

dhe urrejtje

Komponimet e mungesës

Të gjitha këto kufizojnë rrjedhën e atij magnetizmi ose force.

Është gabim të pengosh ose pengosh rrjedhën e saj

Ekuilibri psikologjik ndihmon në zbulimin e magnetizmit

Kur dikush është i butë dhe i sjellshëm

Ajo shfaq magnetizëm

Meditimi është laboratori me anë të të cilit

Ne mund të zbulojmë fuqitë e bekuara brenda nesh

Kur zemra është e mbushur me dashurinë e Zotit

Dhe sytë janë të mbushur me dritën e saj

Magnetizmi bëhet shpirtëror në natyrë

Ekziston një ndryshim i madh midis magnetizmit shpirtëror

Me ndikim të lartë

Magnetizmi i kafshëve

I shtyrë nga pasionet dhe instinktet

Është e rëndësishme të bëhet dallimi midis këtyre dy llojeve të magnetizmit.

Magnetizmi shpirtëror bazohet në altruizëm dhe në përfitimin e të tjerëve.

Magnetizmi i kafshëve nxitet nga egoizmi dhe shfrytëzimi i të tjerëve

Një person nuk duhet të ketë frikë

Përveç vetë frikës

Sepse është armiku më i madh i suksesit dhe shëndetit

E helmon mendjen

Dhe sjell gjërat që i frikësohesh

E intensifikon dhimbjen

Dhe e shkatërron zemrën

Shkakton dëmtime në sistemin nervor dhe trurin

Prandaj, duhet të eliminohet

Duke besuar në Zot

Mendim pozitiv dhe krijues

Optimizëm dhe shpresë

Beso në mbrojtjen hyjnore

Dhe kushdo që e do Zotin

Dhe ai ecën në dritën e Tij

Errësira e frikës nuk mund ta mposhtë atë

Sepse Zoti është me të

Kushdo që e ka Zotin me vete është në duar të sigurta

jetë e ekuilibruar

Bazohet në zotërimin e mençurisë

dhe zhvillimin e forcave të brendshme

Duke zhvilluar aftësitë e përqendrimit

Dhe duke pasur liri intelektuale

Dhe aftësia për të zmbrapsur ndikimet negative

Dhe duke mos e lejuar atë të depërtojë në shtresat e vetëdijes

Që qielli i shpirtit dhe drita e depërtimit të mos errësohen

Të jetosh sipas parimeve morale dhe etike

Një kuptim i saktë i ligjit të shkakut dhe pasojës

Dhe djeg farat e veprave të këqija

Me zjarrin e meditimit dhe lutjes së thellë

Dhe duke hedhur themelet për një të ardhme të lumtur shpirtërore

Me qëllime të mira

Vepra të mira

Mendim logjik i shëndoshë dhe i pastër

Lutja për dishepujt

Shtatëdhjetë vjet më parë, mësuesi Paramahansa shkroi këtë lutje

Në të, ai kërkon hir hyjnor, ndihmë dhe udhëzim për të gjithë kërkuesit.

Në shtigjet e zgjimit shpirtëror

Zot, më ndihmo të të kujtoj Ty më shumë sesa e kujtoj veten time

Dhe qofsh ti mbreti më i madh, i ulur në zemrën time

Bekoftë të gjithë ata që vijnë tek unë

E vetmja dëshirë që kam për ta është që të ndiejnë bekimin tënd dhe të përjetojnë dashurinë tënde.

Ti je jeta ime

Dhe ti je dashuria ime

Ti je thesari im dhe streha ime në ekzistencë

Dhe ty të premtoj besnikërinë time të palëkundur
Drita e dashurisë sate le të shkëlqejë mbi altarin e dëshirave të mia
Dhe për të zgjuar dashurinë për ty në të gjitha zemrat e hapura
Më ke dhënë vullnet, vendosmëri dhe forcë
Që të mund të sjell shpirtrat që të dëshirojnë ty
Shpirtrat e vëllezërve dhe motrave të mia, pavarësisht prejardhjeve të tyre të ndryshme
Më bëj një ndërmjetës transparent
Drita e dijes sate le të rrjedhë në zemrat e tyre
Dhe i largon prej saj hijet e hidhërimeve, frikërave dhe shqetësimeve
Ju shpreh mirënjohjen dhe vlerësimin tim më të thellë nga thellësia e zemrës sime
Sepse ti e ke bekuar jetën time me praninë tënde të plotë
Më ndihmo të përhap mesazhin tënd
Një mesazh dashurie, paqeje dhe mirësie
Nuk dua të lavdëroj veten, por më tepër të lavdëroj ty
Le të jetë frymëzimi pas fjalëve dhe shkrimeve të mia
Që dridhjet e zërit dhe fjalëve të mia të mund të përcjellin frymëzimin tënd
Dhe që forca juaj të rrjedhë nga vullneti dhe vendosmëria ime
Dëshira ime më e madhe është të bekohem me favorin tënd dhe të bëhet vullneti yt
Të gjithë studiuesit që vijnë tek unë

Po jua paraqes si një tufë shpirtrash të mirë
Mbushini ata me hirin tuaj
Dhe mbushini ato me paqen tuaj
Dhe në këtë kapitull të fundit të jetës sime
Të kërkoj të jesh udhërrëfyesi i vetëm për hapat e mi
Dhe frymëzimi më i shenjtë për mendimet e mia
Le të jetë ambicia ime më e lartë
Duke i drejtuar mendjet dhe zemrat e njerëzve drejt jush
Të kërkoj t’i mbrosh dishepujt nga çdo e keqe
Dhe jepu të pinë nga burimet e ujërave të tua të gjalla
Dhe ajo kujdeset për ta dhe i mbron ata
Në zgjim, gjumë dhe ëndrra
Dhe kujdesi juaj le t'i shoqërojë ata kudo që të jenë
tani
Në çdo kohë dhe vend
Nga thëniet e të urtit Paramhansa Yogananda
Njerëzit ankohen për idenë e heqjes dorë nga disa gjëra në jetë
Edhe pse në fakt po heqin dorë nga shumë gjëra të vlefshme
Jo më pak e rëndësishme ndër shqetësimet e tyre është qetësia shpirtërore; ndonjëherë ata madje sakrifikojnë veten
Për para të prishshme dhe të përkohshme
Pasuria mund t’i merret një personi ose mund t’i merret duke e lënë botën.
Ai nuk mund ta marrë me vete

Vlera e vetme e vërtetë e parave është shpenzimi i tyre për gjëra të dobishme

Dhe duke i sjellë lumturi vetes dhe të tjerëve në një mënyrë që i pëlqen Perëndisë dhe ndërgjegjes së dikujt

Ata që mendojnë vetëm për sigurinë dhe rehatinë e tyre

Harrimi ose injorimi i nevojave të të tjerëve

Ata në fakt po flirtojnë me varfërinë

E cila një ditë do të jetë e tyre

Ata që kapen fort pas pasurisë së tyre në vend që ta përdorin atë për vepra të mira

Ata nuk i sjellin vetes prosperitet në jetën e tyre të ardhshme

Në vend të kësaj, ata lindin të varfër, me dëshirat dhe dëshirat e të pasurve

Sa për ata që ndajnë pasurinë dhe begatinë e tyre me të tjerët

Ata tërheqin fat të mirë dhe bollëk kudo që shkojnë

Kur u jep me dëshirë atyre që e meritojnë

Do të zbulosh se Zoti është gjithmonë me ty

Ai kurrë nuk do të të lërë

Me ndihmën dhe kujdesin e Tij, nuk do të kesh nevojë për asgjë

Mbështetu te Zoti dhe ndihma e Tij do të të vijë dhe kujdesi i Tij do të të përfshijë

Nuk duhet të harrojmë se jeta jonë vjen drejtpërdrejt nga Zoti

Kur e kuptojmë se mendjet, vullnetet dhe aktivitetet tona

Të gjithë varen nga Zoti dhe e marrin forcën e tyre prej Tij

Pastaj do të marrim udhëzime të drejtpërdrejta prej tij

Do të kuptojmë se jeta jonë është një me jetën e Tij të pafundme

Bota është plot me stuhi natyrore dhe të shkaktuara nga njeriu, dhe Zoti është mburoja e pathyeshme dhe streha e sigurt nga stuhitë, uraganet dhe të këqijat e kësaj bote.

Kudo që është Zoti, nuk ka frikë apo pikëllim. Besimtari i vërtetë qëndron i vendosur dhe i vendosur në betejat e jetës dhe në sprovat e ngjarjeve, i sigurt se Zoti është me të, duke e mbrojtur nga dëmi dhe duke mos e braktisur kurrë për asnjë moment. Kështu, frika zhduket nga zemra e tij dhe siguria e palëkundur e mbrojtjes zë rrënjë.

Të jesh i patrembur do të thotë të kesh besim në Zot dhe mbrojtjen e Tij, dhe të besosh në drejtësinë, mençurinë, mëshirën, dashurinë dhe gjithëpraninë e Tij.

Frika e privon një person nga forca e tij psikologjike, e turbullon mendjen dhe dëmton ritmet natyrore të zemrës. Për më tepër, frika krijon shqetësime fizike dhe mund të shkaktojë sëmundje psikologjike.

Në vend që t’i nënshtrohet ankthit dhe kufizimit psikologjik, një person duhet të sigurohet se është i sigurt nën mbrojtjen e Zotit, Gjithëshikuesit, Gjithëdëgjuesit, i sigurt në fortesën

e Tij të pathyeshme dhe i rrethuar nga mëshira dhe kujdesi i Tij.

Pavarësisht nëse një person ndodhet në xhunglat e Afrikës, në një fushë beteje, vuan nga sëmundje apo varfëri, ai duhet ta bindë veten se dora e Zotit është më e fortë se rreziku dhe e aftë të mbrojë ata që kërkojnë strehim tek Ai.

Nuk ka mënyrë më efektive për të mbrojtur veten. Sigurisht, duhet të përdorim logjikën në përballimin e ngjarjeve, ndërkohë që njëkohësisht duhet të kemi besim të plotë në ndihmën hyjnore. Besimi nuk do të thotë kurrë të jesh i pamatur ose të veprosh pa mençuri përballë rrethanave. Përkundrazi, pavarësisht se çfarë ndodh, duhet të sigurohemi se vetëm Zoti është i aftë të ndihmojë në kohë të vështira dhe të vështira nëse i drejtohemi Atij me gjithë zemrën, shpirtin dhe shqisat tona.

Jeta është e mbështjellë në errësirë, dhe nganjëherë këmbët ngurrojnë dhe hezitojnë të ecin përpara. Ne duhet ta lejojmë dritën e Zotit të jetë llamba jonë udhërrëfyese ndërsa ecim në shtigjet e errëta të jetës. Ai është hëna e plotë në netët e injorancës dhe errësirës, dielli i shkëlqimit në orët e zgjimit, feneri i udhëzimit dhe Ylli i Veriut për ata që kalojnë detet e errësirës tokësore, kalimtare.

Problemet do të vazhdojnë në botë, kështu që ku mund të drejtohet dikush për udhëzim dhe drejtim? Mendimet e veta, të ndikuara nga zakonet, paragjykimet, idetë e paracaktuara dhe paragjykimet, janë të padobishme, dhe ndikimet e

mjedisit, familjes, vendit ose botës së dikujt janë të paafta të ofrojnë udhëzimin e duhur.

Prandaj, duhet t'i drejtohemi Zotit dhe të dëgjojmë zërin e qetë e paqësor që buron nga thellësitë e shpirtit, në harmoni me të vërtetën.

Dallimi midis kontemplacionit mendor dhe introspeksionit shpirtëror

Nëse një person programon veten me njohuri teorike

Do të bëhet një pajisje regjistrimi portative

Ai përsërit fjalë të urta dhe shqipton fraza të larta

Të tjerë e konsiderojnë atë një dijetar të ditur

Por një njohuri e tillë

Nuk përforcohet nga një perceptim i drejtpërdrejtë i së vërtetës

Dhe asnjë arritje shpirtërore nuk mund të krahasohet me të

Ky lloj edukimi ose intelektualizimi

"Egoja" mbetet e lidhur me mendjen shqisore

E cila vetë është e kufizuar nga shqisat fizike

Njohuritë teorike nuk mund të fitojnë njohuri hyjnore

Është e kështillueshme që të mos humbisni kohën tuaj të çmuar

Bazuar në teori që nuk mund të zbatohen në realitet

Përndryshe, ai do ta gjejë veten në mes të një xhungle të dendur intelektuale.

I paaftë për të kapërcyer fushëveprimin e teorive

Ky proces nuk do të çojë në njohjen e së vërtetës
Sepse e vërteta qëndron përtej opinioneve dhe teorive
Shumë nga ata që e përdorin këtë qasje
Ata bëhen të lidhur nga përfundimet e tyre subjektive
Nëse një person përdor fuqitë e tij mendore
Për të fituar para dhe gjëra materiale, asgjë tjetër
Vetëdija e tij do të tërhiqet nga bota fizike
Ngatërrohet në ndërlikime të pafundme
Prandaj, të mençurit thonë
Një person nuk duhet t'i kushtojë të gjitha aftësitë e tij mendore...
Që Zoti ia dha për të kërkuar gjëra të përkohshme
Përndryshe, ai do të humbasë veten në labirintin e materies
Ai krijon për veten e tij kufizime dhe kufizime që nuk i duhen
Prandaj, ai duhet të përdorë aftësitë e tij mendore.
Në sigurimin e nevojave të jetës
Dhe duke u përpjekur të zhvillojë cilësitë e tij morale
Për të dalluar të drejtën nga e gabuara, të dëmshmen nga e dobishme
Dhe kur ai zhvillon depërtimin e tij shpirtëror
Ai do të jetë në gjendje ta ndiejë Zotin brenda tij
Dhe siguria e të vërtetave shpirtërore

I fshehur pas vellove të materies së dendur

Kjo gjendje quhet introspeksion shpirtëror.

Një nga elementët më të rëndësishëm të rritjes shpirtërore

Është zakoni i pështpëritjes së mendimeve te Zoti

Do të dëshmoni personalisht një ndryshim të mrekullueshëm pozitiv

Do ta adhuroni absolutisht

Cilado qofshin shqetësimet tona

Zoti duhet të zërë vendin e parë në jetën tonë

Kur një person dëshiron të shikojë një shfaqje

Ose duke blerë rroba të reja ose një makinë të re

A nuk është e vërtetë që mendja e tij është e zënë gjatë gjithë kohës?

Lidhur me këto çështje dhe si t'i arrijmë ose t'i marrim ato?

Ai nuk do të qetësohet derisa të plotësohen dëshirat e tij

Përkundrazi, ai vazhdon të punojë pa u lodhur për t'i përmbushur ato dëshira.

Kështu, mendja njerëzore duhet të jetë e zënë me të menduarit rreth Zotit.

Dhe pastaj të gjitha dëshirat më të vogla, më të vogla do të transformohen

Një dëshirë e fortë për të ndjerë Zotin dhe për të komunikuar me Të

Kur mendja i pështpërit Zotit një pështpëritje të sinqertë dhe të zjarrtë

Duke buruar nga thellësitë e një shpirti të dëshpëruar

Thirrja e shpirtit do të prekë zemrën kozmike

Dhe përgjigjja do të vijë, dhe bashkë me të gëzim i madh

Pëshpëritja intelektuale kultivon vullnetin

Derisa të keni forcë të mjaftueshme për të arritur qëllimin e dëshiruar

Kur mendja dhe vullneti i një personi janë në harmoni me Zotin

Ata janë të ngarkuar me fuqi të pakufizuar

Kështu që thjesht të menduarit për diçka bëhet i mjaftueshëm për ta arritur atë

Sepse ligji hyjnor vepron në favor të atyre që janë në harmoni me vullnetin suprem.

Të gjitha arritjet e jashtëzakonshme në jetën time

Arritur nëpërmjet fuqisë së mendjes në harmoni me Zotin

Kur gjeneratori hyjnor është në punë

Gjithçka që dëshiroj bëhet realitet, pa përjashtim

Së pari shfaqet si një dizajn eterik, i padukshëm.

Pastaj materializohet me forcë të papërmbajtshme në tokë

Sekreti i rritjes

Ne rritemi përmes çdo përvoje që kalojmë, për sa kohë që kuptojmë se mund të nxjerrim mësime të vlefshme prej tyre, sepse e gjithë dhimbja dhe vuajtja që përjetojmë ka kuptim dhe qëllim.

Pavarësisht ashpërsisë së sprovave, ato janë si zjarri që shkrin xeherorin e hekurit, duke e

transformuar atë në çelik të bukur, të qëndrueshëm dhe të gjithanshëm.

Dhe çeliku i mençurisë që nxjerrim nga zjarret përvëluese të sprovave është një gjë e mrekullueshme, sepse jeta na pastron duke i transformuar metalet tona bazë në elementë të çmuar, në mënyrë që të mund të jetojmë në këtë jetë si shpirtra të pastër si xhevahire, të fortë si çeliku dhe në të njëjtën kohë fleksibël dhe të përkulshëm pa u ekspozuar ndaj thyerjes nën presionet e vështirësive dhe sprovave të vështira.

Kur shohim fytyra të shtrembëruara nga zemërimi, të plagosura nga brutaliteti, pamja e tyre na bën të dëshirojmë ta dëbojmë shëmtinë nga shpirtrat tanë - një shpirt i paprekur nga asgjë tjetër përveç qëllimeve të liga dhe mërive të thella që errësojnë imazhin e bekuar hyjnor brenda nesh, ashtu si bloza ndot një pasqyrë. Veprimet e dhimbshme të të tjerëve duhet të zgjojnë tek ne dëshirën për të përmirësuar sjelljen tonë dhe për të kontrolluar veten, në mënyrë që të jemi zotër të pasioneve tona të padisiplinuara, jo skllevër të tyre.

Fjalët e mira janë një ilaç i mrekullueshëm për shumë sëmundje, duke zotëruar një forcë të fuqishme, pothuajse magjike, magnetike që sjell bekime dhe begati të bollshme për folësin e tyre. Ata që përdorin fjalë qetësuese dhe të buta ndiejnë një rrymë delikate që rrjedh përmes tyre pa ndërprerje, duke u mbushur me një bollëk qetësie. Kjo ndodh sepse kjo rrymë është e lidhur me burimin e saj më të lartë, që rrjedh vazhdimisht

dhe arrin vazhdimisht shpirtrat në harmoni me të. Ata pastaj do të jenë në gjendje ta transmetojnë këtë rrjedhë lumturie te shpirtrat që dëshirojnë paqe.

Çdo ditë, një person shikon në pasqyrë për të parë fytyrën e tij sepse dëshiron të duket në formën e tij më të mirë para të tjerëve. Sa më e rëndësishme është, pra, për të që të qëndrojnë çdo ditë me veten dhe të shikojnë në pasqyrën e analizës së brendshme për të zbuluar se çfarë fshihet pas pamjes së shkëlqyeshme sipërfaqësore? Sepse çdo gjë që është tërheqëse nga jashtë e merr tërheqjen e saj nga vetja e brendshme dhe asgjë nuk mund ta errësojë pasqyrën e shpirtit. Pastërtia është si shtrembërime psikologjike si zemërimi, pakënaqësia, zilia dhe urrejtja. Kushdo që përpiqet të çlirohet nga këto përbërës të huaj për natyrën e shpirtit, do të rrezatojë dritën e bukurisë së brendshme nga brenda dhe do të shijojë atë që ndjen personi me një shpirt të qetë.

Përmes analizës zbulojmë se problemet njerëzore janë të trefishta: ka probleme dhe çrregullime që sulmojnë trupin e njeriut, të tjera që sulmojnë mendjen dhe një kategori e tretë që bllokon rrugët e shpirtit.

Sëmundja, pleqëria dhe vdekja janë vështirësitë dhe pengesat me të cilat përballet trupi. Megjithatë, sëmundjet psikologjike pushtojnë mendjen përmes trishtimit, frikës, zemërimit, dëshirave të shtypura, pakënaqësisë, urrejtjes, obsesioneve emocionale, agjitacionit nervor të

ethshëm dhe kancerit psikologjik që paralizon aftësitë mendore. Sëmundja më e rrezikshme, megjithatë, është sëmundja e shpirtit, e manifestuar në injorancë, nga e cila burojnë dhe përhapen të gjitha sëmundjet e tjera.

Njeri universal

I frymëzuar nga mësimet e Mjeshtrit Paramhansa

Përtej deteve që ndahen

Në një cep të largët të ekzistencës

Njeriu kozmik më u shfaq

Me shkëlqim të harlisur

Imiton lindjen dhe shkëlqimin e diellit

Shtëpia e tij ishte në zemër të pyjeve të pastra

E pashë duke shëtitur në livadhet e arta të mençurisë

Me gjallërinë e rinisë

Dhe gëzimi i fëmijëve

Ai ëndërron për shkëlqimin magjik të hënës së re

Ai lëviz midis shtëpive të panumërta

Ai shfaqet me lehtësi dhe shkathtësi

Nga portat e shekujve dhe epokave

Për një moment u shfaq forma e çuditshme

Pastaj ai u zhduk

Pastaj u shfaq përsëri

Duke sfiduar venitje dhe zhdukje

I stolisur me gurë të çmuar si eteri i qiejve të pafund

Dhe shumë pishtarë shkëlqenin nga fytyra e tij

Tregohen përralla për dëshirë të zjarrtë

Dhe ndjenjat e zjarrta

Dhe bukuria rinore
Dhe dashuri e pastër rinore
Shkëndija besimi rrezatues buronin nga sytë e tij
Dhe një shkëlqim rozë shprese të sigurt
Dhe vetëtima që i verbon sytë
Për qëndrueshmëri dhe aftësi
Ajo ndriçon cepat e universit
Diapazoni i saj arrin yjet më të largëta
Çfarë lavdie e papërshkrueshme!
Duke buruar nga zemra jote oqeanike, o njeri kozmik
E kam vështruar gjatë formën tënde të lavdishme dhe të ndritshme
Pashë zgjerime dhe sekrete të pafundme
Ishte sikur pashë shfaqjen e shpirtit njerëzor
Në gjithë shkëlqimin dhe madhështinë e saj
Revista Lindje-Perëndim

Ka më shumë të mira sesa të këqija në botë

Kur na vijnë dyshime, duhet të kujtojmë jetën e njerëzve të mëdhenj. Është e vërtetë që jemi qenie njerëzore, por Zoti na ka pajisur me fuqi të jashtëzakonshme që rrallë i përdorim, kështu që pse të dridhemi nga frika e pleqërisë, sëmundjes dhe pikëllimit?

Duhet të bëjmë çmos për t'u kujdesur për trupin, por nuk duhet t'i nënshtrohemi frikës ose të varrosemi nën grumbuj injorance. Trupi nuk është i gjithë personi.

E mira është më e madhe se e keqja në këtë botë sepse Zoti është fuqia supreme. Por kur na godet e keqja, mendojmë se nuk kemi fuqi ta kontrollojmë atë ose t'i shpëtojmë kontrollit të saj.

Stuhitë e së keqes janë të destinuara të fryjnë, por ne mund t'i kapërcejmë efektet e tyre dhe të ngrihemi mbi to.

Jeta nuk na është dhënë për t’u shkatërruar prej saj, por për të na ngulitur ndërgjegjësimin për përjetësinë, dhe ne duhet ta kujtojmë këtë të vërtetë.

Pa lirinë e mendimit, askush nuk mund të shprehet në një mënyrë të pastër, spontane dhe natyrale. Mbani mend se jeni thelbësisht të lirë. Fuqia e vullnetit është gjithmonë e lirë.

Nëse e përdorni vullnetin tuaj siç duhet, kjo do të krijojë karma të re për ju, por shumica e njerëzve nuk duan të ndryshojnë ose të bëjnë përpjekje, kështu që ata shkërmoqen përballë vështirësive dhe nuk janë në gjendje të përballen me sfidat.

Një person që bën çfarë të dojë nuk është liri sepse është i kufizuar nga dëshirat e tij, dhe për këtë arsye veprimet e tij nuk mund të quhen fare liri.

Liria e vërtetë do të thotë të bësh gjithçka me një vullnet të udhëhequr nga mençuria. Një person mund të kontrollojë pasojat e veprimeve të tij të kaluara, të cilat në mënyrë të pashmangshme do

ta ndjekin atë, nëse e aktivizon vullnetin e tij dhe e përdor atë për vepra të mira dhe të dobishme.

Nëse i drejtoni punët tuaja me arsye dhe vullnet, forcat e gabimeve tuaja të së kaluarës do të dobësohen dhe zakonet tuaja të mira do të forcohen.

Zakonet e rrënjosura thellë na skllavërojnë në një farë mënyre, dhe për këtë arsye nuk jetojmë në liri të vërtetë.

Ne dëshirojmë vazhdimisht atë që na mungon dhe lidhemi me gjëra që nuk janë thelbësore. Sapo diçka na zotëron, ne e humbasim përkohësisht vullnetin tonë të lirë. Ashtu si lindorët janë skllavëruar nga zakonet e lashta, edhe perëndimorët janë skllavëruar nga ato moderne. Ne krijojmë fatin tonë dhe bëhemi skllevër të tij.

Pse një fëmijë lind në një familje të keqe, ndërsa një tjetër lind në një familje të mirë? Secili prej tyre e përdori lirinë e tij për të jetuar në një mënyrë të caktuar në të kaluarën (në një jetë të mëparshme) dhe kështu i solli ato rrethana mbi vete në këtë jetë.

Nuk ka liri të vërtetë pa Zotin. Ne duhet të mendojmë vazhdimisht për Të. Cilado qofshin shqetësimet dhe mendimet tona, Zoti duhet të zërë vendin e parë në zemrat tona.

Dhe kur ne vërtet pajtohemi me Të, do të na jepet aftësia për të përmbushur atë që duhet të

përmbushim, në çdo kohë, me ndihmën e Tij hyjnore.

Këshilla për dishepullin

Një nga nxënësit e pyeti mësuesen Paramhansa:

Për t'i dhënë disa këshilla për vetëzhvillim, ai tha

Nëse dëshiron të jesh i dashur

Fillo duke dashur të tjerët që kanë nevojë për dashurinë tënde

Dhe nëse pret nga të tjerët

Të jem besnik dhe besnik ndaj teje

Jini të sinqertë dhe besnikë ndaj tyre

Dhe nëse dëshironi që të tjerët të mos veprojnë me keqdashje dhe dinakëri,

Mos lejo që mashtrimi të depërtojë në mendimet e tua

Mos veproni në një mënyrë që dëmton të tjerët

Nëse doni që të tjerët të simpatizojnë me ju

Filloni duke u treguar atyre dhembshuri

Sidomos ndaj atyre që ju rrethojnë

Nëse doni që të tjerët t'ju respektojnë

Duhet të tregosh respekt si për të rinjtë ashtu edhe për të moshuarit midis tyre.

Nëse doni paqe nga të tjerët

Duhet të jetosh një jetë në harmoni

Nëse doni që njerëzit të jenë fetarë

Ji i gjallë dhe lëri të tjerët të ndiejnë

Je një model i mirë dhe ata mund të mbështeten tek ty dhe të të besojnë.

Shkurt, gjithçka që dëshironi t'ju tregojnë të tjerët

Një nga avantazhet e së mirës

Tregoje këtë në jetën tënde së pari

Do të vëresh se njerëzit reagojnë ndaj teje në të njëjtën mënyrë

Nëse mund të identifikoni fushat që kanë nevojë

Për të zhvilluar dhe përmirësuar jetën tuaj

Pa u ndjerë i dekurajuar ose pa zhvilluar një kompleks inferioriteti

Dhe nëse punoni vazhdimisht për të përmirësuar personalitetin tuaj

Atëherë koha që kaloni do të jetë më e vlefshme dhe e dobishme

Po sikur ta shpenzosh duke dëshiruar

Që njerëzit të përmirësojnë veten

Shembulli juaj i mirë dhe qasja juaj e shëndoshë

Aftësi më e madhe për të ndryshuar të tjerët

Nga dëshirat e tua të thjeshta, zemërimi yt dhe fjalët e tua

Kashmusi është i panumërt

Ti je burimi i të gjitha gjërave të mira

Dhe burimi i gjithë fuqisë

Na beko, o Zot

Që të mund të tregojmë bekimet e Tua mbi ne

Në shëndetin tonë

dhe aspiratat tona intelektuale

Në shprehjet tona shpirtërore

Ti je shkëlqimi në yje

Energjia në atome

Dhe mirësi në zemra

Bukuria qëndron në ndershmëri

Madhështia qëndron në ndershmëri

Na ndihmoni të rimbushim veten

Me fuqinë tënde supreme

Me mençurinë tënde të pafundme

Dhe me vërtetësinë tënde të pakufishme

Le të pranojmë se ju jeni një burim shëndeti

dhe mjedisin e jetës

Dhe burimi i gjithë kuptimit dhe dijes

Na çliro nga injoranca dhe pasojat e saj

Nga frika dhe shqetësimet

Le të fshihet përmbytja e mençurisë sate

Të gjitha rrënojat dhe rrënojat e jetës sonë

Hiq perdet që fshehin fytyrën tënde nga ne

Le të të shohim me një dritë shumë të ndritshme

Diej të panumërt në horizontin e jetës sonë

Le të të ndiejmë si një forcë që ripërtërin vazhdimisht

Idetë tona frymëzojnë

Dhe ushqeni shpirtrat tanë

Trupat tanë ushqehen

Dhe ëndrrat tona bëhen realitet

Amen

Shumica e njerëzve nuk e dinë pse

Nga prania e tyre në këtë tokë

Ata besojnë se qëllimi i jetës

Është përmbushja e dëshirave

Marrja e nevojave të jetës

Duke kërkuar kënaqësi dhe dashuri njerëzore

Dhe dorëzohuni te thirrësi i fundit në fund

Njerëzit fillojnë jetën e tyre

Programues me pirje specifike

Dhe dëshirat që nuk u përmbushën në të kaluarën

Dhe ata përpiqen – me atë pak vullnet të lirë që u ka mbetur –

Imitimi i dëshirave dhe veprimeve të një tjetri

Nëse ata përzihen me biznesmenë

Ata duan të bëhen si ata

Dhe nëse ata shoqërohen me artistë

Arti bëhet gjithçka për ta

Zoti dëshiron që ne të jemi praktikë në këtë botë

Ai na ka dhënë një uri që kërkon që ne të punojmë për ta shuar atë

Por kërkimi për ushqim dhe strehim

Para dhe pronë, asgjë tjetër

Do të thotë që një person harron burimin e lumturisë së tij.

Është e vërtetë që duhet të punojmë

Për të përmbushur nevojat tona

Dhe se ne përpiqemi të arrijmë qëllimet tona legjitime

Por para së gjithash

Të hapim zemrat tona ndaj Zotit

Ne kërkojmë udhëzimin dhe miratimin e Tij në gjithçka që bëjmë

Atëherë duhet të kemi sukses në shkollën e jetës

Sepse ne do të marrim udhëzimet tona

Nga Menaxheri dhe Asgjësuesi i Madh

Ai që e di se çfarë na duhet

Çfarë është më e mira për ne?

Prandaj, ne duhet t'i besojmë atij

Ne i nënshtrohemi vullnetit të Tij të mençur

Letra drejtuar mësuesit Paramahansa nga dishepujt e tij

Kujtimi i vizitës sime tek ju ende mbetet

Në Vëllimin XIV të revistës Inner Culture

Letra të dërguara nga autorët e tyre nga vende të ndryshme

Ne citojmë nga ai sa vijon:

Do të doja t'ju informoja se, përmes leximit tim të vëmendshëm të mësimeve tuaja,

Mora ndriçim shpirtëror

Ai që kam kërkuar gjithmonë

Mësimet e tua më kanë hapur dyert e lumturisë

* * *

Unë i praktikoj pohimet e tua shpirtërore çdo ditë

Vërej se mendimet negative pakësohen gradualisht

Frika është zhdukur

Unë shijoj çdo moment të jetës sime

Faleminderit për ndihmën tuaj

* * *

Unë marr shumë bekime

Nga mësimet tuaja shpirtërore

Pres me padurim të lexoj mendimet tuaja

Unë bëj çmos ta zbatoj atë në jetën time

Mësimet tuaja janë të bukura dhe të dobishme

* * *

Unë gjej në filozofinë tuaj të mrekullueshme

Çfarë frymëzon admirim dhe frymëzim

Mirënjohjen time më të thellë për gjithçka që më ke dhënë

Nga ndihma dhe ngushëllimi psikologjik

* * *

Kam një ndjenjë të fortë se do ta marr çdo javë

Mbi një mësim të ri nga mësimet tuaja

Unë gjej kënaqësi dhe ndriçim në çdo mësim

* * *

Faleminderit nga thellësia e zemrës sime

Për të më ndihmuar të kuptoj veten time të brendshme

Dhe për të më bërë të vetëdijshëm për fuqitë e fshehura brenda meje

Dhe për t'i treguar dritën e Zotit mendjes sime

Përmes mësimeve që mora prej teje

* * *

Ende e mbaj mend vizitën time tek ju

Ajo ka jetuar në mendimet e mia për katër vjet

Ende e mbaj mend besimin tënd të plotë në Zot

Dhe dashuria juaj për njerëzimin

Më ndihmoi të njihesha me veten

Kur mendoja se isha vetëm

Nuk kam miq dhe askënd që të më simpatizojë

Më dha vetëbesim dhe më ngriti moralin

Më frymëzoi të isha i guximshëm në përballimin e rrethanave të jetës

* * *

Për dyzet vjet

Kam studiuar degë të ndryshme të shkencës dhe dijes

Por unë nuk mora asgjë nga gjithë ai studim

Mbi diçka të krahasueshme me atë që kam mësuar nga mësimet tuaja

* * *

Unë përfitoj shumë nga leximi i mësimeve tuaja

Nëse një numër më i madh njerëzish

Ata studiojnë dhe zbatojnë idetë tuaja

Bota në të cilën jetojmë do të ishte

Më mirë se sa është

* * *

Do të doja t'ju falënderoja nga thellësia e zemrës sime

Për bekimet që kanë ardhur në jetën time

Që kur fillova t'i lexoj mësimet e tua me përqendrim dhe vëmendje

Faleminderit, dhe Zoti bekoftë përpjekjet tuaja të mrekullueshme

Dhe puna juaj e përkushtuar ndaj shërbimit të njerëzimit

* * *

Meqenëse të kërkova të lutesh për suksesin tim

Gjendja ime është përmirësuar ndjeshëm

Mirënjohja ime më e thellë dhe shpresa ime që ju do të vazhdoni të luteni

* * *

Kur mora mesazhin tënd të fundit

Unë ende endesha në pyllin e errët të dyshimit

Dhe ai nuk mundi ta shihte shtegun për të dalë nga ai pyll

Por falë Zotit dhe lutjeve tuaja të veçanta

Rruga u bë më e qartë dhe besimi im në Zot u forcua

Situata ime u përmirësua në çdo aspekt

Dhe të lutem më kujto gjithmonë në lutjet e tua të përgjigjura

* * *

Mësimet tuaja më kanë ndihmuar shumë

Dhe unë mora përfitime të jashtëzakonshme prej saj

Dhe kjo m'u vërtetua me prova bindëse

Efektiviteti i pohimeve tuaja shpirtërore dhe i të menduarit pozitiv

Jam i mbingarkuar me mirënjohje

Për shkak të shëndetit, gëzimit dhe paqes që ndiej

Ndjej se po bëj përparim të përditshëm në meditim

* * *

Po të mos ishte për mësimet e tua të mrekullueshme dhe frymëzuese

Jeta ime në këtë nivel tokësor do të kishte qenë jashtëzakonisht e kufizuar

Do të doja t'ju falënderoja për vëmendjen tuaj të veçantë

Të cilën ajo ma ka dhënë gjatë tre viteve të fundit

* * *

Faleminderit për revistën "Kulturë Shpirtërore"

Në të cilën gjej bekim dhe ushqim për shpirtin çdo ditë

Falënderoj Zotin që më prezantoi me ty dhe mësimet e tua

* * *

Do të doja t'ju falënderoja për letrat tuaja mujore

E gjeta mesazhin e fundit plot frymëzim

Kështu që ua lexova studentëve të mi në orën e letërsisë

Ata iu përgjigjën pozitivisht përmbajtjes së saj.

Ishte një rast i lumtur për të gjithë ne

U preka shumë nga idetë që përfshive në letër

Aq shumë saqë doja ta ndaja me studentët e mi

Ky mesazh shkaktoi një gjendje reflektimi të thellë

Dhe vetëanalizë në sekretet e shpirtit

Mendoj se do të më ndihmojë të zgjidh problemet

Dhe të merresh me mençuri dhe pozitivisht me përvojat e jetës

* * *

Mësimet tuaja janë të paçmueshme

Nuk dua të humbas asnjë nga mësimet e tua

Nga leksionet e mësueses Paramahansa
Kur lumturia e shpirtit ngrihet lart
I fshehur në thellësitë e vetes
Një shtresë e trashë kënaqësish shqisore kalimtare
Shkëlqimi i artë i shpirtit zbehet
Dhe aftësitë e shpirtit transparent janë të fshehura
Pas dendësisë së materialit
Kur mendja e dikujt tërhiqet
Për xhelozinë dhe zilinë
Dhe ai është i mbështjellë nga retë e frikës dhe shqetësimeve
Ai bëhet i mjerë dhe i palumtur
Dhe ai ishte i pafuqishëm
Por kur ai drejton të njëjtën vëmendje
Drejt dashurisë, paqes dhe harmonisë
Ai ndihet jashtëzakonisht i lumtur
Shpirti ndihet i lumtur
Kur largohesh nga dëshirat fizike
I përzier me vuajtje dhe mjerim
Për avantazhet e një shpirti transparent
Plot kënaqësi të rafinuara
Nëse shpirti është zhytur plotësisht
Me kënaqësitë e ashpra të kësaj bote
Ajo bëhet e painteresuar në kërkim
Rreth kënaqësive më të larta
Dhe i paaftë të shijojë gëzimet e shpirtit
Shumë mund të argumentojnë
që heqja dorë nga kënaqësitë materiale
Është pothuajse e pamundur në këtë botë

Ose ndërsa jeton me njerëz
Idetë e tyre sillen rreth çështjeve thjesht materiale
Por kjo nuk kërkohet nga një person mesatar
Të braktisësh botën dhe të shkosh në male dhe pyje
Për të gjetur paqe dhe qetësi
Përkundrazi, ai duhet të jetë në këtë botë
Pa lejuar që rrymat e saj të fuqishme ta rrëmbejnë tutje
Që valët e trazuara të botës të mos e mposhtin atë
Ai nuk duhet të jetë negativ ndaj mjedisit përreth tij.
Në të njëjtën kohë
Ai nuk duhet të lejojë që materializmi ta verbojë
Në mënyrë që ai të mos humbasë kontaktin me natyrën e tij shpirtërore
Ai bëhet i paaftë të shijojë gëzimet e lumturisë
Dhe duke dëshmuar dritat hyjnore

Thesaret e Shpirtit

Nga mësimet e të urtit Paramhansa Yogananda

Kjo botë është vetëm një ëndërr
Ashtu siç nuk ka ndonjë ndryshim thelbësor në prezantimin kinematografik
Midis detit dhe qiellit, të cilat janë dy shkallë të ndryshme të dridhjes së dritës
Kështu është në këtë botë
Trishtimi, gëzimi, dhimbja, kënaqësia, .nxehtësia dhe të ftohtit janë ëndrrat e kësaj bote

Ne jemi këtu sot dhe nesër do të zbresim si
retë, thjesht hije në ëndrrën kozmike
Por pas këtij imazhi të shkurtër dhe të
.përkohshëm qëndron shpirti i përjetshëm
Shpirtrat tanë janë një pjesë integrale e saj
Zoti është e vërteta e vetme. Ne duhet të
.lutemi gjithmonë që tundimet të mos mbizotërojnë
Jeta është një paaftësi që pengon aftësinë
tonë për ta kujtuar atë
Kur lutem në këtë mënyrë, marr më shumë
.rezultate se në çdo kohë tjetër
Pastaj, edhe nëse do të ndodhte diçka serioze,
kjo nuk do të ishte në gjendje të më ndalonte
Të menduarit për Të më bën të ndihem i sigurt
dhe i mbrojtur në praninë e Tij të shenjtë
Jeta këtu duket e shkretë dhe kaotike derisa të
arrijmë në bregun e sigurisë
Kjo është arsyeja pse unë gjithmonë them se
jam këtu për të dëshmuar rëndësinë dhe lavdinë e
.së vërtetës supreme
Nuk duhet t’i varim shpresat tona te qëllimet e
përkohshme të kësaj bote dhe lidhjet e brishta
.materiale
Lidhje të tilla të dobëta na distancojnë në
mënyrë të pavetëdijshme nga qëllimi ynë
.përfundimtar
Ashtu siç na distancon edhe nga vetja jonë e
vërtetë
Mjedisi krijon iluzione tek njerëzit dhe i bën ata
.ta shohin veten si të shkëlqyer

Personi vërtet ambicioz duhet të ngrihet mbi atë vetëdije mjedisore të përkohshme dhe kalimtare.

Ai e njeh të vërtetën brenda vetes, në mënyrë që kjo e vërtetë të bëhet mjedisi i tij.

Natyra dhe ndikimi i vetëm në jetën e tij

Ne i lutemi Zotit të na frymëzojë me udhëzim dhe të na udhëheqë drejt Tij

Dhe ta gjej atë para se të largohem nga kjo botë

Cilado qoftë natyra e përvojave që kalojmë dhe dhimbja që durojmë

Nuk duhet ta humbasim shpresën se ndihma e Zotit është afër

Dhe Ai i përgjigjet çdo lutjeje që buron nga zemra, e mbushur me mall

Ai nuk do t'i braktisë të dashurit e tij dhe as nuk do t'i lërë në mëshirën e fatit.

Më e çmuar se ari

Një ditë, ndërsa një eremit po bredhte midis maleve, ai u ndal për të pirë ujë nga një përrua i vogël dhe sytë e tij ranë mbi një copë të fortë ari të pastër natyror që shkëlqente nën ujërat e kthjellëta të përroit. Ai e mbushi tasin e tij me ujë, e futi copën e arit në çantën e tij dhe pastaj u ul buzë rrugës për të pushuar.

Në atë moment, një i ri u shfaq në rrugë, duke gulçuar nga lodhja. Ai iu afrua eremitit dhe i tha: "Nuk kam ngrënë sot dhe kam një udhëtim të gjatë përpara. A ke një copë bukë për të ushqyer shokun tënd në udhëtim?"

Eremiti u përgjigj: "Me kënaqësi dhe nder, dhe jam i lumtur të ndaj me ty bukët që kam." Pastaj ai tregoi nga qesja dhe i tha: "Të lutem merr çfarë ke në dispozicion."

Ndërsa i riu po nxirrte bukën nga qesja, guri i artë ra, kështu që eremiti e kapi dhe e la mënjanë.

Ndërsa po hanin, i riu vazhdonte ta shikonte arin, duke folur me admirim për të dhe duke e përgëzuar eremitin për fatin e tij të mirë dhe për sigurinë, mbrojtjen dhe qetësinë shpirtërore që i siguronte guri i tij i verdhë.

Kur i riu u ngrit për të vazhduar rrugën e tij, eremiti buzëqeshi dhe ia vendosi gurin në dorë.

I riu u habit shumë nga kjo pasuri e papritur që i kishte rënë në duar dhe u nis me një gëzim të madh, duke mos i kushtuar vëmendje asgjëje.

Por pavarësisht kësaj, mendime të çuditshme vazhdonin ta bezdisnin dhe ta shqetësonin, dhe ai nuk ishte në gjendje t'i heshtte ose t'i shpëtonte prej tyre. Papritmas, ai ndryshoi drejtim dhe u kthye te eremiti, duke ia vendosur thesarin e tij bamirësit të tij dhe, pasi e përshëndeti me një përkulje plot vlerësim dhe respekt, tha:

"E di shumë mirë sa i çmuar është ky gur që më ke dhënë, por ndiej se ti ke diçka më të çmuar se ky ar, dhe të lutem në emër të Zotit të jesh bujar me mua me atë gjë që mban në shpirtin tënd të pasur që të mundësoi të më japësh këtë ar!"

Në kohë begatie, njerëzit falënderojnë Zotin
Për bekimet e Tij të shumta dhe të bollshme
Por kur atmosfera bëhet e zymtë
Fati i keq vjen

Ankesat dhe pakënaqësia do të pasojnë
Dhe shumica prej nesh po humbasin besimin tonë të gjallë
Pasha Atë, syri i të cilit nuk fle kurrë
Ne krijojmë fatkeqësi dhe situata të vështira
Fokusi dhe qendra jonë e vëmendjes
Nëse kërkojmë një rrugëdalje pozitive
Do të kishim parë një shkëndijë shprese
Ne duhet të besojmë në ndihmën hyjnore
Dhe se Ai që na krijoi nuk do të na braktisë
Pavarësisht rrethanave të vështira
Lufta e jetës
Dhe skena është e zymtë
Nëse kërkojmë udhëheqje hyjnore me besim të plotë, do ta marrim atë
Kushdo që ka besimin dhe mirëbesimin e fëmijëve do të marrë ndihmë
Të gjithë elementët e ekzistencës do të kombinohen
Për të arritur atë që i nevojitet
Duhet të ndiejmë thellë-thellë se jemi parë
Dhe ajo ndihmë hyjnore nuk është larg
Ne e kuptojmë që optimizmi tërheq fatin e mirë si një magnet
Duke theksuar anën e ndritshme të jetës
Na jep besim se e mira ekziston dhe është afër
Dhe ajo fitore i përket dritës, jo errësirës dhe rastësisë
Zoti është shoqëruesi hyjnor
Ai që nuk i zhgënjen ata që mbështeten tek Ai
Dhe ndërsa mendojmë për afërsinë e Tij me ne, mbrojtjen e Tij dhe ndihmën e Tij ndaj nesh

Jeta do të ndryshojë për mirë
Zemra do të mbushet me mirënjohje dhe falënderime
Atij në duart e të cilit janë thesaret e bekimeve
Dhe çelësat e Parajsës
Ne e ndëshkojmë veten përmes veprimeve tona të paarsyeshme
Ne e shpërblejmë veten për sjelljen tonë të duhur
Keqpërdorimi i mendjes që Zoti ia dha njeriut
Ajo çon në mëkat, i cili është shkaku i dhimbjes dhe vuajtjes
Sa i përket përdorimit të saktë të mendjes
Kjo çon në virtyt, i cili nga ana tjetër çon në lumturi
Zoti i ka dhënë njeriut mendje
dhe ndërgjegje
vullnet i lirë
Urdhërimet qiellore
Nëse zgjedh rrugën e duhur, do të shpërblehet; përndryshe, do të mbajë pasojat e veprimeve të tij.
Ai duhet të japë llogari për sjelljen e tij gjatë qëndrimit të tij të përkohshëm.
Në këtë tokë të Zotit
Njeriu e ka abuzuar këtë pavarësi që ia ka dhënë Zoti
Si rezultat, ai i solli vetes injorancë dhe dhimbje fizike dhe intelektuale.
Vdekje e parakohshme dhe sëmundje të tjera
Ai korr atë që mbjell, dhe ligji i shkakut dhe pasojës vlen për të gjithë

Ditët e tashme të një personi varen nga ditët e tij të kaluara

E ardhmja e tij varet edhe nga mënyra se si jeton

Dhe ai i kalon ditët e tij të tanishme me të

Dhe mbi cilësinë e farave që ai mbjell në tokën e vetëdijes së tij

Kështu, njeriu, megjithëse i krijuar sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë

Ai zotëron brenda shpirtit të tij fuqi hyjnore të fshehura

Ai humbet të drejtën për të përdorur ato fuqi për shkak të gabimeve të tij.

Dhe kufizimet që ai i imponon vetes

Shkelja e ligjeve të arsyes

Lidhja e shpirtit me trupin e përkohshëm, i cili është subjekt i prishjes

Dhe duke iu nënshtruar ndikimeve mjedisore, gjenetike ose globale

Është një nga shkaqet e dëshpërimit, frustrimit, mjerimit dhe dështimeve njerëzore.

Prandaj, ai duhet të korrigjojë kursin e tij

Ai rikalibron busullën e vetëdijes së tij

Nëse ai dëshiron ta njohë veten

Dhe ai rilidhet me burimin e tij përfundimtar

Ai e mbush enën e jetës së tij me mirësi, dritë dhe dituri

Oqeani nuk mund të përmbahet në një shpërthim të vetëm

Në mënyrë të ngjashme, vetëdija e kufizuar njerëzore nuk mund të përmbajë vetëdijen kozmike.

Por kjo është e mundur për ata që janë të etur
.dhe punojnë për t'u çliruar nga kufizimet
Dhe arritja e pragut të vetëdijes totale të
pakufizuar
Dhe Ai ua shton atyre nga mirësia e Tij dhe
.Allahu i furnizon pa masë kë të dojë
Kërko dhe do të të jepet
Trokitni dhe do t'ju hapet
Nëse jeni mirënjohës, Unë do t'jua shtoj
[mirësitë]
Keqpërdorimi i fjalëve është një nga armët më
.vdekjeprurëse dhe shkatërruese
Një shkak kryesor i nervozizmit është të folurit
e ashpër dhe lëndues
Duhet të shmanget thashethemet ose të
.merret me biseda boshe
Shmangni grindjet dhe debatet dhe hiqni qafe
.tendencat agresive
Nëse burri ose gruaja zemërohet dhe njëri prej
tyre provokon tjetrin
Mënyra më e mirë është që personi tjetër të
ecë
Dhe të përmbahesh nga përgjigjja derisa
stuhia të qetësohet
Dhe nëse njëri prej tyre shqipton fjalë të
dhimbshme
Është më mirë që personi tjetër të mos
.përgjigjet me fjalë të ngjashme
Përkundrazi, qëndroni të qetë derisa
mendimet të qetësohen dhe gjendja shpirtërore të
.qetësohet

Nëse gruaja i bërtet burrit të saj dhe ai
përgjigjet me një ulërimë të fortë, burri do të vuajë
:dyfish
Herën e parë ishte nga fjalët e saj therëse, dhe
herën e dytë nga fjalët e tij vendimtare
.Prandaj, ai dëmton veten kryesisht
Kjo mund të çojë në divorc ose pasoja të tjera
.të padëshirueshme
Kokëfortësia ose trajtimi i të tjerëve me një
.qëndrim përçmues duhet të shmanget gjithashtu
Në të njëjtën kohë, nuk duhet të përfshihesh
.në grindje dhe zënka
Përkundrazi, duhet të presim derisa të
.rikthehet qetësia dhe qetësia psikologjike
Mos lejo askënd të të vjedhë paqen
Mos e prish qetësinë e të tjerëve me fyerje
verbale (ose me shkrim)
Keqpërdorimi i fjalëve është një nga armët më
.vdekjeprurëse dhe shkatërruese
Një person mund të thotë gjëra të tilla ndërsa
.është i zemëruar ose kur emocionet janë të forta
Ai përdor gjuhë të papërshtatshme, të cilën në
të vërtetë nuk dëshiron ta shqiptojë, dhe pastaj
ndien keqardhje për të
Ndërsa personi tjetër do t'i kujtojë ato fjalë për
njëzet vjet
(Trishtimi nuk harrohet lehtë)
Nga kjo perspektivë, kujtesa është një gjë e
.keqe
Fuqia e kujtesës është një bekim nëse
përdoret siç duhet

Por është e dëmshme nëse përdoret si depo
.për gjëra të këqija
Të cilat u kryen kundër nesh
Në përgatitje për të hyrë në parajsën e
mençurisë
I gjithë procesi i evolucionit njerëzor synon të
qetësojë stuhitë e injorancës
Që vala të kthehet në det dhe të bashkohet
përsëri me të
Kjo është, në mënyrë që forca jetësore
njerëzore të mund të bashkohet me sferën më të
.madhe shpirtërore
Shkencëtarët, biznesmenët dhe reformatorët
socialë përpiqen vazhdimisht, në mënyrë indirekte,
.të hapin rrugën për ndërtimin e një uniteti global
Të gjitha shkollat shkencore, filozofike dhe
morale përpiqen me zell të mbledhin buqetën e së
vërtetës nga kopshtet e mençurisë dhe të
zbukurojnë shpirtrat njerëzorë me gjithçka që
është e rafinuar, e mrekullueshme dhe e dobishme
në përgatitje për hyrjen e tyre në parajsën e
.përjetshme të mençurisë
Nëpërmjet zbulimeve të arta, shkenca e
ndihmon drejtpërdrejt njeriun duke i siguruar atij
nevojat dhe kërkesat materiale, dhe në mënyrë
indirekte e ndihmon atë të korrigjojë disa nga
pikëpamjet e tij mbi shumë "mrekulli" dhe
.fenomene misterioze
Shkenca na tregon se kur uji ndryshon rendin
e dridhjeve për shkak të të ftohtit, ai shndërrohet
në akull që noton në sipërfaqen e ujit në vend që

të përzihet me të ose të vendoset në fund si materialet e tjera të ngurta.

Ky fenomen u sugjeron shkencëtarëve se kur Jezu Krishti eci mbi sipërfaqen e ujit, ai duhet të ketë ndryshuar dridhjet e trupit të tij duke përdorur metoda psikologjike të njohura për shenjtorët, profetët dhe të urtët.

Për ta sjellë njerëzimin në shtëpinë e unitetit dhe lumturisë universale, të gjitha aktivitetet materiale, morale, fetare, industriale, socio-politike dhe metafizike duhet të bashkojnë forcat dhe të bashkojnë përpjekjet e tyre për këtë qëllim.

Është e mundur të bien dakord për standarde të fiksuara për ligjet globale që lidhen me shëndetin, paqen, mirëqenien, arsimin dhe moralin e mirë, si dhe standarde për ligjet shpirtërore, psikologjike dhe praktike që mund t'u japin miliarda njerëzve në këtë planet Tokë një rritje të integruar dhe të ekuilibruar që i përshtatet një qenieje njerëzore të civilizuar dhe t'i japin atij lumturi dhe paqe mendore.

Qytetari global nuk duhet të mbetet i kufizuar në një jetë të vogël dhe një trup të vogël.

Përkundrazi, ai e konsideron veten një anëtar të familjes më të madhe njerëzore, të udhëhequr nga jeta kozmike, dhe reflekton mbi të vërtetën se ""ti je një pjesë integrale e oqeanit të jetës."

Ndërgjegjësimi është i pakufizuar dhe i pafund
Shtrihet edhe deri te yjet më të largët
Ai përshkon çdo atom në univers
Edhe elektronet më të vogla

Një person duhet të ndiejë se është një me
.oqeanin e vetëdijes kozmike
Dhe për të tejkaluar familjen dhe kombësinë
Ai e pranon se është anëtar i familjes më të
madhe njerëzore
Gëzim midis monotonisë dhe diversitetit
Nuk të pëlqen kënaqësia shumë e ngjashme
dhe që i mungon larmia
Përkundrazi, ajo dëshiron një gëzim dinamik
.dhe të gjallë
Tërheq vëmendjen për shkak të veçantisë së
saj
Ajo magjeps mendjen me madhështinë e saj
Dhe e mbush zemrën me ëmbëlsinë e saj
Të mban të kënaqur dhe të impresionuar nga
natyra e saj jashtëzakonisht e ëmbël
Lumturia që vjen me ndërprerje
E ngacmon mendjen, por nuk i plotëson
dëshirat
Dhe kënaqësitë e ndotura nga monotonia
krijojnë mërzi
Dhe gëzim që zgjat vetëm pak
Pastaj zhduket, duke lënë pas keqardhjen që
është një gëzim i padëshiruar
Dhe gëzimi që shkrepëtimë dhe zhduket
Të të lë në një gjendje konfuzioni dhe
indiference është një gëzim i shkurtër dhe i
.dhimbshëm
Sa për gëzimin që ndryshon ritmikisht gjatë
gjithë kohës
Megjithatë, thelbi i saj mbetet i pandryshuar

Si një aktor i aftë që argëton audiencën e tij
me role dhe lëvizje të ndryshme
Është ajo që kërkoni dhe doni ta keni
Ai gëzim mund të arrihet duke soditur
mrekullitë e Perëndisë
Dhe me meditim të rregullt dhe të thellë
Burimi i brendshëm i gëzimit të qëndrueshëm
dhe të ripërtërirë
Vetëm Ai është i aftë të shuajë etjen tënde për
lumturi
Lumturia shpirtërore është e vetmja ekstazë e
vërtetë
Gjë që nuk të bën të mërzitesh me të ose të
priresh drejt ndonjë gjëje tjetër
- Çdo gjë që bën një person - mirë apo keq
Është një përpjekje e vazhdueshme dhe
këmbëngulëse në kërkim të lumturisë
E keqja premton lumturi, por sjell mjerim dhe
mjerim
Sa i përket mirësisë, mund të duket se dhuron
.melankolik
Për shkak të kërkesës për disiplinë dhe
aktivizimit të vullnetit
Por sigurisht që sjell gëzim të qëndrueshëm në
fund
Zoti është gëzimi që është i vazhdueshëm dhe
i ripërtërirë gjatë gjithë përjetësisë
Dhe kur ta gjesh, do të ndiesh se ke gjetur
.gjënë më të çmuar në ekzistencë
Nuk do të kesh më nevojë të ndjekësh
"mirazhin e "asaj gjëje tjetër

Ajo që të duket pa qenë në gjendje ta arrish
ose ta fitosh
"Gëzimi shpirtëror është "ajo gjë tjetër
Dhe sa herë që e gjen brenda vetes
Nuk do të kesh më nevojë të kërkosh
lumturinë
Dhe në atë gëzim të ripërtërirë, dëshirat tuaja
do të përmbushen
Ajo ka gjithçka që dëshironte
Dhe dijeni, miqtë e mi, se gjërat materiale
Që jep kënaqësi që mbetet përtej të menduarit
Dhe ato gjëra, së bashku me kënaqësitë që
ofrojnë
Hyn në mendje përmes imazheve mendore
Gëzimi shpirtëror, megjithatë, është vetëdija e
shpirtit
Natyra e të cilit është lumturia përfundimtare
Ndodhet shumë afër mendimit
Madje lind nga mendimi kur mendimi drejtohet
.nga brenda gjatë meditimit
Kur dëmtohen objektet e jashtme
Nga i cili mendim varet kënaqësia
Lumturia që ofrojnë ato gjëra shkatërrohet
gjithashtu
Por gëzimi shpirtëror ripërtërihet gjithmonë
Ekziston brenda shpirtit dhe është rezistent
ndaj shkatërrimit
Dhe shprehja e asaj gëzimi nuk mund të
zhduket
Përveç nëse dikush zgjedh qëllimisht të
.ndryshojë gjendjen e tij mendore

Ai kënaqet me depresionin duke ushqyer
.gjendjen shpirtërore depresive
Ajo gjëja tjetër
A keni provuar ndonjëherë ta kuptoni atë
?""gjënë tjetër
Si një mirazh që të shfaqet dhe vallëzon në
sfondin e ndjenjave të tua
Po çfarë ndodh me fundin e të gjitha dëshirave
?të tua të përmbushura
:Analizoni çështjen
Ti dëshiron diçka për sa kohë që nuk je në
gjendje ta marrësh atë
Por sapo të bëhet i disponueshëm për ju, herët
.a vonë do të mërziteni me të
?Dhe ti do diçka tjetër, apo jo
Edhe nëse jeta të jepte gjithçka që ke
:dëshiruar, menjëherë
Pasuria, pushteti dhe miqtë, pas një kohe, do
.të ndiheni të pakënaqur
Dhe ti do diçka tjetër, por një gjë nuk e
humbet kurrë freskinë e saj
Shkëlqimi i saj nuk do të zbehet kurrë për ty,
është vetë gëzimi
Në të gjitha gjërat që kërkoni
Dhe kërkon ta arrijë dhe ta marrë atë
Direkt ose tërthorazi
Ti me të vërtetë po kërkon lumturinë
Duke përmbushur dëshirat tuaja
Nuk i do ato gjëra që të sjellin trishtim
Dhe nuk i do ato gjëra që të japin pak
kënaqësi në fillim

Por në fund, të zhyt në thellësi të keqardhjes
dhe keqardhjes
Çfarëdo që të jetë ajo që po kërkoni
Ti e kërkon me ngulm atë me mall, dëshirë të
zjarrtë, padurim dhe entuziazëm
Duke shpresuar të kënaqem kur ta blej atë
Duhet të jesh i lumtur kur ajo bëhet vërtet e
jotja
Pse pra të mos e kërkojmë gëzimin
?drejtpërdrejt dhe ta nxjerrim atë nga burimet e tij
?Pse ta kërkojmë atë me mjete fizike të paafta
Për t'jua dhënë atë të pastër, të pafalsifikuar
!?dhe pa asnjë mangësi
Kur një person lutet për dhembshurinë e
gjërave materiale afatshkurtra
Lumturia e tij varet nga kënaqësitë
afatshkurtra
Gjërat materiale dhe kënaqësia që rrjedh nga
përmbushja e dëshirave materiale
Është e përkohshme, dhe për këtë arsye
lumturia e fituar nëpërmjet saj është e
.përkohshme
Është gjithashtu e përkohshme
Të hash, të nuhasësh parfume dhe të dëgjosh
muzikë
Të shohësh gjëra të bukura dhe të prekësh
gjëra të këndshme
Të gjitha kënaqësitë kalimtare
Kohëzgjatja e saj është e lidhur me
.kohëzgjatjen e shqisës së shijes dhe nuhatjes
Dëgjimi, shikimi dhe prekja
Ose derisa mendja të lodhet prej saj

Ai tërhiqet nga stimulues të tjerë
Ajo nuk dëshiron gëzim të përkohshëm
Lë pas një ndjenjë trishtimi kur hidhet poshtë
Përkundrazi, ajo dëshiron një gëzim që nuk
shkëlqen për një çast dhe pastaj zhduket
Dhe dëshiroj një gëzim, shkëlqimi i të cilit nuk
venitet kurrë
Radium radioaktiv i pastër dhe i përhershëm
Ai gëzim ekziston vetëm te Zoti
Burimi i gjithë gëzimit dhe kënaqësisë
Dielli lind një herë në ditë
Por prania e tij është gjithmonë rrezatuese
Universi është subjekt i prishjes, por
Është jeta e përjetshme që mbetet
Gëzimi të ripërtërihet gjithmonë në jetën tuaj
Kjo tokë e bekuar që na ka dhënë Zoti
Ai dëshiron që ne të shijojmë bukurinë e saj
Dhe ne e ruajmë atë
Ne e konsiderojmë atë një bekim që nuk duhet
shpërdoruar ose abuzuar
Ai përmban shumë, shumë mrekulli dhe
!mrekulli
Maja mbi maja
Dhe shtresa mbi shtresa
fusha dhe stepa
Dete dhe lumenj
pyje dhe pyje të pyllëzuara
Dhe shkretëtira që shtrihen pafundësisht në
çdo drejtim
Është një teatër kozmik
Ku kodrat flenë

Dhe shkëmbinjtë e mbuluar me dëborë
shtrihen
Pemët e larta i zgjasin qafat
Malësitë e shkreta po rifitojnë gjelbërimin dhe
harlisjen e tyre
Shenjat e kohës janë të shtypura në
shkëmbinjtë gjigantë
Kush ka aftësinë të dhurojë pamje
?marramendëse
Po pamjet mahnitëse të kësaj toke të Zotit, a
!?meritojnë të përshkruhen
E mbush zemrën me gëzim
Dhe e ndez mendjen me një mijë imagjinatë
!Për të shprehur atë që i sfidon përshkrimin
Të soditurit mbi bukuritë e tokës forcon
.besimin e atij që sodit
Ajo tejkalon ligjet e natyrës deri në pragun e
.vetëdijes supreme
Ku kreativiteti nuk mbaron kurrë
Dhe nuk ndalet në një kufi
Është e pashtershme
:Njëherë, një fëmijë tha
Nuk e di çfarë do të thotë për një person të"
"ndihet sikur nuk është asgjë
Kjo është ajo që ndjen njeriu kur sodit
mrekullitë e Zotit
E cila është e pakrahasueshme, në pjesë të
ndryshme të kësaj bote
Megjithatë, njeriu mendon se është gjithçka
Alif dhe Ya
Fillimi dhe fundi
Dhe një shtat që nuk ka majë më të lartë

Ka lartësi të mahnitshme
Dhe thellësi që frymëzojnë frikë në shpirt
Dhe një pafundësi në të cilën entiteti shpërbëhet
Dhe aq i bollshëm sa drita e ditës
Dhe drita që të nxisin të shikosh lart
Sikur njerëzimi të kishte një vizion gjithëpërfshirës
Ti sheh në çdo drejtim
Për të realizuar mrekullitë e krijimtarisë që e rrethojnë atë
Përhapur si perla të shpërndara
Në tokën e gjerë të Zotit, ka njerëz që meditojnë
Vërtet, çdo gjë që Krijuesi ka krijuar frymëzon mrekulli
Është frymëzuese
Thesaret Orientale - Revista East-West
Ne e lusim Atë, Më të Lartin
Për t'u shpërndarë me shkëndijat e dijes
errësira e iluzioneve
Dhe për të mbushur zemrat dhe mendjet
Me një bollëk bekimesh dhe njohurish
Dhe që prania e Tij më e lavdishme të manifestohet në shpirtra
Dhe Ai i dhuron asaj siguri
Është një strehë e sigurt
Dhe shpërndan retë e konfuzionit nga qielli i shpirtit
Dhe na mban larg ndjenjave të dëshpërimit
Dhe na frymëzon me besim se agimi i lumturisë do të shpërthejë

Dhe shpirtrat do të gëzohen
Dhe se zogjtë e paqes dhe gëzimit
Ajo do të këndojë në korijet e jetës
Dashuria do ta mposhtë urrejtjen
Dhe shpresa e ndritshme do të shpërndajë
errësirën e dëshpërimit
Dhe se udhëtimi i së mirës do të vazhdojë
Flamuri i së vërtetës do të valëvitet gjithmonë
lart
Mbi monumentet e mirëkuptimit miqësor
Dhe ndjenja fisnike njerëzore
O Mjek i zemrave, nga Ti vjen shërimi
Shpirtrat u prekën nga sëmundjet
Një prekje nga ana jote largon helmin dhe
sëmundjen
Le të shmangen vdekja dhe fatkeqësia
Emri yt është një hajmali kundër së keqes dhe
dëmit
Dhe një lutje që qiejt e dëgjojnë
Përgatitja dhe
Edukimi i duhur: metoda dhe praktika praktike
Metodat e duhura të prindërimit përfshijnë
zhvillimin e njohurive
Dhe duke u përpjekur të hyjë në depon e
njohurive intuitive
E fshehura brenda shpirtit dhe lidhja e
vetëdijes njerëzore me të
Një jetë nuk mjafton
Të dish të gjitha çështjet shpirtërore dhe
materiale
Duke përdorur metoda tradicionale të
njohurive

Duke u mbështetur vetëm te shqisat
Praktikimi i vetëdijes dhe meditimit
Ato ndihmojnë në zhvillimin dhe përmirësimin
.e aftësive intuitive
Përmes perceptimit të drejtpërdrejtë dhe të
sigurt
Zhvillimi i të kuptuarit duhet të fillojë që në
.fëmijërinë e hershme, nëse është e mundur
Nëse kjo nuk është e mundur, mund të fillohet
në çdo kohë
Përveç kësaj
Fëmijët dhe të rinjtë duhet të ndihmohen sa
.më shumë që të jetë e mundur
Duke u mësuar atyre metoda të shëndosha
prindërimi, përmes
Duke i drejtuar mendimet e tyre drejt idealeve
Dhe duke i ushqyer ndjenjat e tyre me ndjenja
fisnike
Dhe duke i mësuar ata të respektojnë detyrën
Dhe të sillen me ndershmëri, me dinjitet dhe
integritet me veten dhe me të tjerët
Ndër aspektet e rëndësishme të vetëdisiplinës
:janë
Ecja dhe ulja me shpinën drejt
Për të lehtësuar rrjedhën e papenguar të
aktivitetit jetësor në trup
Mësoni dhe përdorni fokusin mendor për të
zhvilluar vetë-urtësinë
Praktikimi i të menduarit krijues
Kryerja e detyrave me dëshirë të sinqertë
Dallimi midis racionales dhe irracionales
E vërteta dhe iluzioni

Dhe duke zgjeruar fushën e dashurisë
Nga dashuria për veten te dashuria për familjen
Nga dashuria për familjen në dashurinë për komunitetin
Nga dashuria për komunitetin në dashurinë për atdheun
Nga dashuria për atdheun në dashurinë për botën
Nga dashuria për botën në dashurinë për Zotin
Dhe me rritjen e tyre shpirtërore
Ata do të jenë në gjendje të përhapin mirësinë dhe të vërtetën kudo
Dhe drita e mirësisë që shkëlqen brenda tyre do të shuhet
Errësira e së keqes i rrethon ata
Me ndihmën e Tij, qoftë i lartësuar Ai
Lidhje shpirtërore me të dashurit që kanë ikur nga kjo botë
Nëse dëshironi t'u dërgoni mendimet tuaja të dashurve tuaj që kanë ikur nga kjo botë
Ulu në heshtje në dhomën tënde dhe reflekto mbi Zotin
Dhe kur të ndjesh paqe në shpirtin tënd
Përqendrohuni thellësisht në qendrën e vetëdijes shpirtërore në pjesën e përparme
Cila është qendra e vullnetit në pikën midis vetullave
Dërgoni dashurinë tuaj atyre të dashurve që kanë vdekur
Imagjinoni në atë qendër personin me të cilin dëshironi të komunikoni.

Dhe dërgoji shpirtit të tij vibrime dashurie,
dëshirash të mira dhe inkurajimi
Nëse e bën këtë vazhdimisht
Dhe nuk e ke humbur interesin për atë person
të dashur
Ai patjetër do të marrë vibrime nga mendimet
tuaja
Ata që janë të ndarë nga të dashurit e tyre në
këtë tokë nuk i harrojnë ata
Ashtu siç të dashurit e tyre nuk i harrojnë
kurrë
Dhe vetëdija e tyre mbetet, duke ruajtur
kujtimin e të dashurve të tyre
Ata që i lanë në këtë tokë
Dhe kur doni të merrni një përgjigje nga ata të
dashur
Përqendrohuni në zemër dhe kur fokusi juaj të
arrijë thellësi të mjaftueshme
Ata mund t'ju shfaqen për herë të parë në
ëndrra, dhe kjo është e mundur për ta
Ndonjëherë mund të keni të njëjtën ëndërr
disa herë
Jo të gjitha ëndrrat janë të pakuptimta
Nëse mendimet tuaja janë të qeta dhe
harmonike
Do ta dish që dikush po përpiqet të
komunikojë me ty përmes një ëndrre
Me përparimin shpirtëror, të dashurit tuaj
.mund t'ju shfaqen në vizione gjatë meditimit
Kur një person arrin një nivel të lartë të
përparimit shpirtëror

Ai do të jetë në gjendje t'i shohë ato shpirtra
të vdekur para tij
Ka shumë shembuj të rasteve të tilla
Por përparimi i vërtetë shpirtëror duhet të
ndodhë së pari
Ai që e sodit thellë Zotin
Zoti do t'i tregojë të gjitha këto gjëra
Në vend që të pikëlloheni, të qani dhe të
ndjeni humbje pas vdekjes së të dashurve
Ne duhet t'u dërgojmë atyre dashuri që ata do
ta ndiejnë
Ata ndërrojnë të njëjtën ndjenjë
Por nuk duhet ta tërheqim shpirtin e të ndjerit
drejt nesh
Përmes ndjenjave tona të paarsyeshme
Lidhje egoiste dhe trishtim i thellë
."Mjafton t'i thuash atij që po largohet: "Të dua
Dërgo mendime të dashura dhe urime të mira
për ata që janë të ndarë
Sa herë që kam dëshirë ta bëj këtë
Por të paktën një herë në vit - në një përvjetor
specifik
:Thuaju atyre, intelektualisht
Zoti do të na bashkojë përsëri
Ne do të vazhdojmë të kultivojmë dashurinë
tonë dhe të forcojmë lidhjet e përzemërsisë midis
.nesh
Nëse u dërgoni mendimet tuaja miqësore tani,
.vazhdoni ta bëni këtë
Me siguri do t'i takosh një ditë, me ndihmën e
.Zotit

Do ta kuptosh se kjo jetë tokësore nuk është e vetmja gjë që ekziston

Është vetëm një hallkë në zinxhirin e marrëdhënies suaj të përjetshme

Me të dashurit tuaj të vdekur

Zoti i mëshiroftë dhe i mbuloftë me dritën dhe kënaqësinë e Tij

Shënim: Kjo metodë nuk ka absolutisht asnjë lidhje me seancat, të cilat ne nuk i rekomandojmë, prandaj ky sqarim

Heqja dorë nga lodhja

Shënim: Ky informacion dhe këshillë nuk zëvendëson këshillën mjekësore, prandaj ky sqarim

Gjalpi dhe qumështi duhet të përfshihen në dietë.

Qumështi duhet të konsumohet veçmas nga vaktet

Është më mirë të mos e pini me ushqim.

Qumështi ka veti të dobishme laksative

Por qumështi shkakton prodhimin e mukusit.

I cili nuk është i përshtatshëm për ata që vuajnë nga problemet e sinuseve.

Ose nga një hundë që rrjedh dhe një ftohje

Kjo vlen edhe për lëngun e portokallit

Për ata që vuajnë nga këto gjendje

Shumë prej atyre që vuajtën prej saj gjetën – lehtësim – në përgjigje të këshillës sime

Përmirësim i ndjeshëm duke hequr lëngun e portokallit nga dieta e tyre

(Ndërsa ata vuanin nga ajo gjendje)

Edhe pse lëngu i limonit ka veti të shkëlqyera
.,dezinfektuese
Por gjithashtu e përkeqëson sinusitin
Asgjë nuk është më e kënaqshme (që shuan
urinë) sesa buka e bërë nga
E bërë nga miell gruri i plotë i bluar fllad
Megjithatë, njerëzit me gëlbazë duhet të
.shmangin amidonin
Buka integrale mund të hahet pasi të jetë
pjekur mirë
Kapsllëku është një tjetër shkak i lodhjes dhe
.lidhet me akumulimin e toksinave në trup
Ndikon në nxjerrjen e energjisë nga ushqimi
Nëse vuani nga kapsllëku, përdorni një
.laksativ natyral nëse është e mundur
Nëse e mbani trupin tuaj të pastër nga
toksinat (mbetjet), nuk do të ndiheni të lodhur
Janë toksinat që grumbullohen në trup që e
.bëjnë një person të ndihet i lodhur
Drogat dhe narkotikët gjithashtu shkaktojnë
.ndjenja dobësie
Opiumi, për shembull, i privon përdoruesit e tij
.nga iniciativa e tyre
Ata nuk duan të bëjnë asgjë tjetër përveçse të
belbëzojnë, të flenë dhe të ëndërrojnë
Një nga mënyrat më efektive për të hequr
qafe ndjenjën e lodhjes
Është për të ruajtur vitalitetin seksual sa më
.shumë që të jetë e mundur
Sepse praktika e tepërt e kësaj është një
humbje energjie krijuese

Kjo shkakton një humbje të konsiderueshme të
.tyre, si në nivelin fizik ashtu edhe në atë mendor
:Dishepulli e pyeti udhërrëfyesin e tij
Cili është interpretimi juaj i entitetit shpirtëror
?dhe njohuria juaj për të, zotëri
:Udhërrëfyesi u përgjigj
Entiteti shpirtëror është njohuria e
vetëdijshme e perceptimeve dhe fuqive
.shpirtërore
Ashtu siç ndihen krijesat detare kur janë të
zhytura në ujë
Dhe zogjtë e qiellit janë të rrethuar nga
hapësira
Është nxjerrja e energjisë jetësore nga eteri i
shpirtit
Dhe një ndjenjë mirëqenieje dhe vitaliteti që
rrjedh nëpër trup
Rigjallëron qelizat me eliksirin e jetës dhe i
.ripërtërin ato plotësisht
:Pastaj dishepulli pyeti
Dhe cila është mënyra për ta marrë atë
?provim
:Udhërrëfyesi u përgjigj
Duke vetëpohuar se jeni me natyrë shpirtërore
Dhe se entiteti fizik, pavarësisht realitetit të tij
relativ
Megjithatë, është guaska e jashtme e thelbit
të shpirtit
Dhe se uji i jetës, që është burimi i lumturisë
Rrjedh nëpër nervat tuaja, duke ju bërë të
.përjetoni eufori, energji dhe vigjilencë
:Dishepulli vazhdon duke thënë

?Cilat janë pengesat për të arritur atë gjendje

:Udhëzuesi shpjegon

Ato pengesa qëndrojnë në mendime të papajtueshme dhe ndjenja të hidhura

Dhe efektet negative që veprojnë si barëra të dëmshme parazitare

Rreth bimës së shpirtit

Prandaj, fusha e vetëdijes duhet të pastrohet

.dhe të pastrohet nga të gjitha papastërtitë

Dhe për të çrrënjosur gjembat e dyshimit nga toka e saj dhe për ta fekonduar atë me besim të gjallë

Dëshirë e thellë, pastërti qëllimi dhe vullnet i mirë

.Ka bimë toksike jo-fizike që duhen zhdukur

Të tilla si urrejtja, keqdashja, zilia, xhelozia, frika dhe emocione të tjera

Shkatërruesi, dhe mbjellja e farave të dashurisë, besimit, mirëkuptimit, fisnikërisë dhe ndershmërisë në vend të tij

:Pastaj dishepulli pyet

Cila është mënyra më e mirë për t'u përballur me problemet e jetës?

:Udhëzuesi përgjigjet

Çdo bravë ka një çelës, dhe çdo problem ka një zgjidhje

Dhe kushdo që zotëron inteligjencë, gjykim të thellë, guxim dhe durim

Besimi në ndihmën hyjnore do të çojë në gjetjen e një zgjidhjeje për çdo problem

Dhe mos harroni se çdo problem i vështirë që hasni është një provë e forcës suaj.

Dhe për të ngritur moralin dhe me çdo
problem të kapërcyer, ju bëni një hap përpara
Në shkallët e jetës, arritje të mëdha ju presin
Ai u përball me rrethana të vështira mbi këtë
bazë
Do të zbuloni se fitoni mirëkuptim, forcë dhe
gëzim
Duke kapërcyer pengesat dhe duke
përfunduar faza të reja gjatë rrugës
Dhe dije, Zoti të shtoftë njohuritë, se gjithçka
.që të nevojitet është brenda teje
Nëse kërkoni ndihmë hyjnore me përulësi dhe
sinqeritet, do ta merrni atë
Dyert e mirësisë dhe thesaret e dritës do të
hapen për ju
Thesaret Lindore – Reflektime dhe Udhëzime
Kultura e Brendshme Lindje-Perëndim
Burim paqeje dhe drite
Mësuesi tha, duke folur për ndjenjën e pranisë
:hyjnore
Nëse një person jeton në padijeni të Zotit
Pa prekur praninë e tij
Jeta e tij do të jetë e mbushur me rreziqe
Dhe i prirur ndaj problemeve dhe krizave të
vështira
Derisa dhimbja të lindë dëshirë dhe
vendosmëri
Për të zbuluar sekretin e sekreteve dhe
burimin e qetësisë dhe dritës
Duke zbuluar sekretin më të madh
Ai e di kuptimin e lirisë, lumturisë dhe bukurisë

Një person duhet të ndryshojë fokusin e jetës
.së tij dhe qendrën e vetëdijes së tij
Nga materia në shpirt
Dhe nga "vetja" me kufizimet e saj
Deri në dimensionin e pakufishëm emocional
Ai do të kuptojë atëherë se ishte dhe është
ende
Në përqafimin e ngrohtë dhe të dashur të
përjetësisë
Ai gjithashtu duhet të punojë për të
përshpejtuar të kuptuarit
Duke u thelluar në mendime
Dhe dyfishoni përpjekjet
Dhe kur prania hyjnore prek
Ai do të kapërcejë të gjitha pengesat dhe
vështirësitë
Të cilat ia pengojnë rrugën dhe e pengojnë të
përparojë
Nuk do të ketë njeri pas vdekjes
Më afër Zotit sesa është tani
Shkalla e vetëdijes së tij për këtë pas vdekjes
Varet nga sa di ai për këtë tani
!Nuk ka nevojë të shtyni ose të shtyni punët
Të menduarit për Zotin është burimi i gjithë
lumturisë, dashurisë dhe mirësisë
Na sjell në kontakt të drejtpërdrejtë me ato
elementë të bekuar
Dhe Ai na mbulon me bekimet e të
Gjithëmëshirshmit
Ne duhet ta përfshijmë elementin shpirtëror në
punën tonë

Dhe të bësh punën që u ofron shërbimin më të mirë të tjerëve

Një person që e ka si qëllim të shërbejë në vend që të fitojë para

Ai do të zbulojë se e gjithë jeta e tij ka ndryshuar për mirë

Ai nuk do të lihet vetëm, por ndihma do t'i vijë nga vendi ku më pak e pret.

Shumica e njerëzve nuk janë në gjendje të arrijnë ekuilibrin e nevojshëm.

Midis jetës së tyre praktike dhe shpirtërore

Spiritualisti ka nevojë për para

Një njeri i kësaj bote nuk mund të jetojë i lumtur pa Zotin

Spiritualisti punon dhe veprimet e tij flasin shumë:

"Zoti më jep forcë dhe më jep vendosmëri"

Ai bëhet më i fortë dhe Zoti i bekon përpjekjet e tij

Edhe njeriu i kësaj bote punon, por thotë:

"Unë jam ai që i bën të gjitha këto vetë, dhe askush nuk ka asnjë meritë për mua"

Kjo sjell pasoja të papritura për të Ndodhet në Mahadhir.

Të gjitha aktivitetet praktike

Qoftë për qëllime materiale apo shpirtërore

Duhet të bazohet në parime të shëndosha

I nënshtrohet kontrollit të ndërgjegjes dhe ekuilibrit të arsyes

Ekuilibri është i nevojshëm në gjithçka që bëjmë

Sepse mungesa e saj do të thotë mjerim,
dhembje zemre dhe dhimbje koke
Nëse dikush u bën një ftesë një grupi njerëzish
të varfër
Pa pasur para të mjaftueshme për të blerë
gjërat e nevojshme për festën
Kjo do të thotë mungesë diskriminimi
Dhe pamundësia për të planifikuar siç duhet
Ne duhet ta kuptojmë natyrën e sistemit të
.përgjithshëm që rregullon veprimet tona
Është gabim të shfrytëzosh spiritualitetin për
të nxitur interesat personale
Edhe pse është e këshillueshme të përdoren
metoda shkencore
Për të përhapur dhe promovuar mësime të
shëndosha shpirtërore
Ekziston një ligj universal për arritjen e
lumturisë
Ky ligj është i vazhdueshëm dhe i
pandryshueshëm
Funksionon gjithmonë dhe jep rezultate të
garantuara
dhe duke ndjekur ose duke respektuar atë ligj
Kjo padyshim do të thotë të kesh lumturi
Në përkufizimin e tij të lumturisë, Mjeshtri
:Paramahansa tha
Lumturia e vërtetë bazohet kryesisht në
.gjendjen psikologjike të një personi
Kënaqësia, kënaqësia, paqja dhe qetësia janë
shenja të lumturisë
Një person duhet të përpiqet të ketë shëndet
të mirë

Mendja aktive
dhe nevojat e jetës
Puna e përshtatshme
Dhe gjykim i mprehtë
Dhe kuptim i saktë
Ai nuk duhet ta lejojë veten
Duke iu dorëzuar mjedisit ose kushteve të gabuara
Njerëzit shpesh thurin fshikëza që i lidhin ata
Dhe ai të do me litarë që e lidhin
.Ai duhet të kuptojë arsyet e këtyre kufizimeve
Ndoshta do ta zhdukë infeksionin që lëviz ngadalë
Nga mendja dhe nga trupi i tij
Kjo do të sillte një ripërtëritje psikologjike
Kjo hap rrugën për lumturi dhe shfaqjen e
.vetëdijes shpirtërore në horizontin e jetës së tij
Dhe për të zgjuar forcat jetësore brenda tij
Ndërgjegjësimi duhet të ngrihet nga thellësitë e injorancës
Në lartësitë e të kuptuarit dhe të diturisë
,Pavarësisht besimit në fuqitë e veta psikike
Por mjedisi i lig ka një efekt transparent
I aftë të minojë mbrojtjen e tij
Dhe duke e privuar nga lumturia që kërkon
Prandaj, ai duhet të bëjë çdo përpjekje
Për të krijuar një mjedis të shëndetshëm dhe të përshtatshëm për lumturi
Dhe për të kërkuar gëzim shpirtëror të qëndrueshëm
Në vend të kënaqësive sensuale kalimtare

Nëse ai dëshiron të heqë qafe një zakon negativ që ia privon lumturinë
Ai duhet të shmangë gjithçka që mund të
Për të paralajmëruar ose zgjuar atë zakon
Pastaj ai kultivon një zakon të mirë në vend të .tij
Ai e ndërmerr atë me përpjekje serioze psikologjike
.Derisa të bëhet pjesë integrale e jetës së tij
Pasi të jetë vendosur dhe të bëhet e fortë
Zakoni i keq do të dobësohet
Dhe ajo e liron kapjen e saj
Ai do të ndiejë një lumturi që nuk e ka njohur kurrë më parë

Ndriçime dhe siguri

Mësimet e Mjeshtrit Paramhansa Yogananda

Jeta në thelbin, përbërësit dhe qëllimet e saj

Është një enigmë e vështirë për t'u kuptuar, por jo e pamundur për t'u zgjidhur

Me mendimin tonë progresiv, ne zgjidhim disa nga misteret e tij çdo ditë.

Pajisje të bazuara në parime të sakta shkencore në këtë epokë

Sigurisht që frymëzon admirim

Zbulimet që sjell shkenca na japin një vizion më të qartë

Rreth mënyrave për të përmirësuar kushtet e jetesës

Por pavarësisht të gjitha pajisjeve, shpikjeve dhe strategjive që kemi

Duket se jemi ende si kukulla në duart e fatit

Dhe se rruga përpara është ende e gjatë

Para se të çlirohemi nga kontrolli i natyrës
Të jetosh në mëshirën e natyrës sigurisht që nuk është liri
Mendjet tona entuziaste janë të mbingarkuara dhe të prangosura nga një ndjenjë pafuqie
Kur ndihemi si viktima të përmbytjeve, uraganeve ose tërmeteve
Ose kur ngjarjet na rrëmbejnë – pa asnjë arsye logjike
Të dashurit tanë që janë afër zemrave tona
Pastaj kuptojmë se nuk kemi arritur shumë fitore
Ne nuk ishim në gjendje të kapërcenim rrethanat e vështira
Pavarësisht të gjitha përpjekjeve tona për ta bërë jetën ashtu siç duam të jetë,
Kushte të caktuara do të shfaqen gjithmonë në këtë skenë tokësore
Dhe ngjarje të udhëhequra nga një mendje e fuqishme për të cilën dimë shumë pak
Funksionon plotësisht në mënyrë të pavarur nga mendimet dhe vullneti ynë
Gjëja më e mirë që mund të bëjmë është të punojmë dhe të bëjmë disa përmirësime
Ne kultivojmë grurë dhe bëjmë miell
Por kush e krijoi farën e parë?
Ne hamë bukë ose oriz të bërë nga mielli
Por kush ia dha trupit tonë aftësinë për të tretur?
Dhe si ta shndërrojmë ushqimin në lëndë ushqyese?
Në çdo cep të jetës

Duket se ekziston një dorë hyjnore e domosdoshme
Ne nuk mund t'i menaxhojmë punët tona pa të
Me të gjitha siguritë që kemi
Nuk e dimë kur zemra do të ndalojë së funksionuari
Prandaj domosdoshmëria e mbështetjes së guximshme
Mbi fuqinë supreme hyjnore
Dhe duke u mbështetur në veten tonë më të lartë
Duke buruar nga ajo fuqi e përgjithshme
Sipas të cilit jemi modeluar
Ne duhet të kemi një besim të lirë nga krenaria
Dhe të ecësh me besim në shtigjet e jetës
Pa panik apo dridhje
Pa ngushtësi dhe mbyllje
Përballimi i alergjive

Kapërcimi i ndjeshmërisë është një art delikat dhe kontrolli i shpejtësisë së reagimit është i rëndësishëm për zhvillimin e një personaliteti të ekuilibruar dhe të gjithanshëm.

Ndjeshmëria buron nga keqkuptimi, kompleksi i inferioritetit, krenaria e ekzagjeruar dhe një ego e ekzagjeruar.

Kur një person mendon se ndjenjat e tij janë lënduar, ky mendim zë rrënjë në mendjen e tij, duke i ngacmuar nervat, të cilat më pas bëhen të tensionuara dhe rebele. Zemërimi ndizet në zemrën e tij për shkak të emocioneve të plagosura. Megjithatë, disa njerëz kanë aftësinë të

kontrollojnë emocionet e tyre, kështu që shenjat e tyre të jashtme nuk shfaqen pavarësisht zemërimit të fortë brenda tyre. Të tjerë e shprehin zemërimin e tyre përmes reagimeve të menjëhershme, të dukshme në muskujt e syve dhe shprehjet e fytyrës, dhe përmes përgjigjeve të mprehta dhe të koduara verbale.

Emocionaliteti i tepërt ka pasoja serioze; e ndërlikon situatën dhe krijon një paqëndrueshmëri të padëshirueshme që ndikon negativisht te të tjerët.

Duhen bërë përpjekje për të ushtruar vetëkontroll dhe qetësi, duke nxitur një atmosferë mirëkuptimi dhe harmonie që nxit paqen në vend të tensionit dhe largon tymin e stresit. Ata që e bëjnë këtë do të jenë zotër të fatit të tyre dhe do të shpërblehen me vlerësim dhe respekt nga ata përreth tyre.

Ndjeshmëria e tepërt është një tipar i përbashkët për shumicën e njerëzve, dhe kur kjo emocion i paarsyeshëm shpërthen, ajo verbon mprehtësinë dhe i turbullon sytë e mençurisë. Edhe më keq, personi tepër i ndjeshëm beson se po mendon, ndien dhe vepron në mënyrë të përsosur, kur në fakt sjellja e tij mund të jetë krejtësisht e gabuar!

Shumë njerëz besojnë se duhet të ndiejnë keqardhje për veten kur kritikohen dhe se vetëmëshira u jep atyre njëfarë lehtësimi. Por, ashtu si të varurit nga droga, sa më shumë që marrin, aq më e fortë bëhet varësia e tyre.

Një person i ndjeshëm shpesh vuan pa nevojë. Më shpesh, askush nuk e di shkakun e vuajtjes së tij ose natyrën e ankesës së tij, duke çuar në rritje të ankthit në izolimin e tij të vetëimponuar. Asgjë nuk mund të arrihet duke u ndalur në heshtje në atë që e percepton si fyerje ose kritikë.

Është më mirë të eliminohen shkaqet e një mbindjeshmërie të tillë përmes analizës objektive dhe duke aktivizuar vetëkontrollin.

Ky lloj alergjie e pashëndetshme ka pasoja serioze; ajo konsumon zemrën si zjarri dhe shkatërron indet e paqes. Prandaj, duhet të trajtohet me mençuri, logjikisht dhe me një vullnet të vendosur.

Liri nga dobësia

Mënyra më e mirë për të hequr qafe dobësinë

Nuk po mendon për të

Përndryshe, ideja e dobësisë do të përshkojë vetëdijen dhe do të dominojë aftësitë e shpirtit.

Kur sjellim dritën brenda nesh

Errësira do të zhduket sikur të mos ketë ekzistuar kurrë

Kjo ide më sjell frymëzim të mrekullueshëm

Kur futet drita

Në një shpellë të banuar nga errësira për mijëra vjet

Errësira do të zhduket menjëherë

Në mënyrë të ngjashme, dobësitë zhduken, dhe bashkë me to, gabimet

Kur e lejojmë dritën e Zotit të hyjë në vetëdijen tonë

Errësira e injorancës nuk do të mund të qëndrojë

Kjo është filozofia me të cilën duhet të jetojmë

Zvarritja është e padobishme

Rrota e jetës nuk ndalet kurrë

Dhe ditët e jetës kalojnë shpejt

Çdo minutë që kalojmë duke menduar qartë dhe duke vepruar me mençuri

Është një investim i suksesshëm dhe fitimprurës në fushën e lumturisë sonë.

Shumë e kalojnë tërë jetën e tyre

Duke menduar për paratë, seksin dhe famën

Ata rrallë përqendrohen në çështjet thelbësore

Gjë që u sjell atyre qetësi shpirtërore

Dhe rrisin ndërgjegjësimin e tyre në nivele më të larta

Pavarësisht se sa modest është roli që luan një person,

Ai konsiderohet i suksesshëm në sytë e Zotit

Nëse do të dinte ta shpenzonte kohën me mençuri

Ai i drejton mendimet e tij në drejtimin e duhur

Kur drita e Zotit shkëlqen mbi njeriun

Ai nuk ndjen se ka nevojë për asgjë

Për shkak të gëzimit që e pushton

Ai i arrin të gjitha ëndrrat e tij

Dhe kjo e bën atë të ndihet thellë brenda

Ai është më i pasuri i të pasurve dhe më i lumturi i të lumturve

Në këtë jetë

Tuneli i Dritës

Ai që zgjon vetëdijen shpirtërore

Me ide të ndriçuara

Vepra bamirësie

Ndjenja të mira

Kontemplacion i thellë

Ai mund ta ndiejë që po largohet nga trupi

Koha për nisjen përfundimtare

Përmes syrit shpirtëror

Yogi praktikon gjatë qëndrimit të tij tokësor

Vizioni i Tunelit Shpirtëror të Syrit

Në vijën ndarëse

Midis materies dhe shpirtit

Ai mund të largohet nga Toka në çast

Duke hyrë në këtë tunel të ndriçuar

Dhe kalimi nga kjo botë

Drejt hapësirës së pafundme të Zotit

Ku drita

Dhe gëzim

Paqe

liri absolute

Llamba e trupit është syri (shpirtëror)

Nëse syri juaj është i vetëm

Atëherë i gjithë trupi juaj do të mbushet me dritë

{ Dhe drita shkëlqen në errësirë dhe errësira nuk e njohu }

altruizëm

Altruizmi është të ndjesh hidhërimin e të tjerëve

Dhe për t'u afruar me ta dhe për të komunikuar me ta

Ne përpiqemi sinqerisht t'i ngushëllojmë ata për humbjen e tyre

Dhe që ne të gëzohemi në gëzimin e tyre

Ne po punojmë me maksimumin e aftësive tona

Për të larguar prej tyre fantazmën e frikës, nevojës dhe ankthit

Ata që punojnë për t'i bërë të tjerët të lumtur

Zoti i dhëntë një ndjenjë të brendshme ngushëllimi psikologjik.

Dhe nëse humbet diçka në ndjekjen e atyre që po përpiqet t'i ndihmojë

Ai nuk e konsideron humbje sepse fiton diçka në këmbim.

Kënaqësia dhe paqja mendore e Zotit

Ai jeton për të dashur, për të punuar dhe për të dhënë

Ai mbjell farat e mirësisë dhe paqes në fushat e njerëzimit

Mendimet dhe ndjenjat e tij e tejkalojnë botën e tij personale

Ndërgjegjësimi i tij zgjerohet dhe empatia e tij rritet

Ai ndjen se bota është shtëpia e tij dhe njerëzimi është familja e tij

Ai e kupton qëllimin e ekzistencës së tij në këtë tokë

Ai duhet të reformojë veten përpara se të përpiqet të reformojë të tjerët

Sepse ata që përmirësojnë veten i ndihmojnë të tjerët

Të reformojnë veten përmes shembullit të jetës së tij

Veprimet kanë një ndikim më të thellë dhe një efekt më të thellë

Në mendjet e të tjerëve, nga fjalët
Kush e zotëron shpirtin e altruizmit?
Nuk funksionon sipas llogaritjeve dhe pritjeve të kufizuara
Përkundrazi, ai përdor mendjehollësinë dhe gjykimin e tij të shëndoshë
Ai vazhdon të ndihmojë veten dhe të tjerët
Duke falënderuar Zotin për suksesin që ka arritur
Dhe nëse ai dështon një ose disa herë
Ai nuk ndihet i dekurajuar, por përkundrazi bëhet më i vendosur
Ai dyfishon përpjekjet e tij dhe provon përsëri
Eksplorimi i ideve dhe kanaleve të reja
I udhëhequr nga drita e arsyes
Me ndihmën e Zotit
Derisa ta arrijë qëllimin e tij
Ai e arrin qëllimin e tij fisnik
Iluminimet Lindore-Perëndimore
Nga mësimet e të urtit Paramhansa Yogananda
Përgatitja dhe
Mendimi është një forcë, si elektriciteti
gjendje psikologjike
Kthehet te mendimi dhe mënyra e të menduarit
Elektriciteti është edhe i dobishëm edhe i dëmshëm
Pra, kush e di si ta trajtojë?
Ai e vë atë në shërbim të tij
Përndryshe, mund ta rrymojë atë
Dhe kështu mendova edhe unë

Nëse drejtohet në rrugët e duhura
I sjell lumturi pronarit të saj
Përndryshe, kjo do t'i sjellë atij telashe
Mendimi është si një kalë i egër
Megjithatë, zbutja e saj nuk është e pamundur
Mendimi pozitiv është një mënyrë për të kontrolluar mendimet tuaja
Mendimi i shëndoshë është një mik i ngushtë
Dhe një mendje e sëmurë është një armik i vazhdueshëm
Mendimi i shëndoshë tërheq paqen dhe sigurinë
Dhe një mendje e sëmurë lëshon shigjeta vdekjeprurëse
I kthehet pronarit të saj dyfish
Prandaj shprehja, shpërblimi është i të njëjtit lloj si vepra
Për sa kohë që një person dërgon qëllime të mira
Idetë e tij do të shndërrohen në pishtarë
Ndriço dhomat e shpirtit
Dhe dëboni grumbujt e errësirës
Pastaj ai ndjen një ndjesi të thellë lehtësimi
Sytë e tij shkëlqenin nga një buzëqeshje kënaqësie!
Jeta është si një mulli që bluan
Pilula testimi dhe eksperimente të frytshme
Për të bërë bukë prej saj
Është si një rrugë dredha-dredha
Në anët e saj janë lule të harlisura
flutura të ndritshme

Dhe pemë me fruta të shijshme në degët e tyre
Megjithatë, ne rrallë ndalemi
Le të shijojmë pamjen e saj dhe ëmbëlsinë e saj
Në fakt, shpesh jemi në telashe.
Për të aksesuar zona më të gjera
Ne mendojmë se ka pamje më të këndshme sesa ato që kemi parë
Por ndërsa largohemi gradualisht
Rreth shtigjeve me lule dhe të frytshme
Ne gjejmë pemë në të cilat ka errësirë
Më shumë sesa thjesht freski
Pastaj lulet zhduken
Dhe bashkë me të, flutura dhe gjithashtu fruta
Pastaj e gjejmë veten në shkretëtirën e shkretë
Jeta e njeriut është si ujërat e deteve
E cila pastrohet dhe bëhet e ëmbël
Vetëm kur ngjitesh në atmosferën e sipërme
Është si një ëndërr mëngjesi
Bëhet më e ndritshme me kalimin e moshës
Arsyeja është se gjërat atëherë duken më të qarta dhe më të dallueshme.
Është si një udhëtim, në të cilin peizazhi ndryshon ndërsa përshkohen distancat.
Pastaj i njëjti peizazh ndryshon ndërsa i afrohemi, e kështu me radhë
Jeta nuk i zhgënjen të mençurit
Sepse e trajtojnë me mjeshtëri dhe e shijojnë
Pa e lejuar atë të marrë kontrollin e tyre dhe t'i privojë nga liria e tyre

Për shembull, ata e shijojnë ujin.
Ata e pinë dhe lahen në të, por nuk e lejojnë veten të mbyten në të
Ata i shijojnë rrobat që u pëlqejnë
Pa respektim të tepruar të formaliteteve dhe formaliteteve që konsiderohen sipërfaqësore
Ata kënaqen duke ngrënë pa lejuar që grykësia t’i përpijë
Sepse ngrënia e tepërt shterron energjinë
Dhe përpin perceptimet
Dhe ai do ta shkatërrojë atë plotësisht
Dhe kështu, një person duhet të shijojë jetën
Por pa i shterruar shqisat përmes zhytjes
duke u shoqëruar me të tjerët
Marrëveshja e tyre nuk do të thotë gjithçka
Ose sakrifikimi i idealeve për hir të tyre
Sepse kjo metodë kompromisi është e padëshirueshme
Nuk është në përputhje me të vërtetën
Reformatorët dhe njerëzit e mëdhenj nuk u pajtuan
Me shumë njerëz përreth tyre
Megjithatë, ata e ruajtën idealin e tyre
Sepse e kuptuan se ajo që po bënin
Kjo ishte plotësisht e drejtë
Parimi nuk duhet të cenohet
Dhe mos u drejtuar në motive të fshehta për të arritur një qëllim specifik
Sepse kjo nuk u ka hije njerëzve me parime
Kush mund të jetojë në një mënyrë që i pëlqen Perëndisë?

Mos i dëmto të tjerët, sepse ata nuk kanë pse të kenë frikë

Para së gjithash, duhet të jesh në harmoni me Zotin

Pastaj me ndërgjegje, dhe pas kësaj me njerëz

Por nëse kjo qasje nuk i kënaq të tjerët

Mjafton që një person të jetë në paqe me veten e tij

Ai ndjen një ndjenjë paqeje të brendshme që e bën të pavarur nga miratimi i njerëzve

magnetizëm shpirtëror

Forca e shpirtit dhe dëshira e tij për t'u drejtuar te Zoti quhet magnetizëm shpirtëror, dhe me këtë magnetizëm shpirti tërheq drejt vetes bekime, dridhje sublime dhe të gjitha përvojat e mira njerëzore që i kujtojnë mirësinë dhe drejtësinë.

Magnetizmi shpirtëror është fuqia me të cilën një person tërheq dhe sjell tek vetja miq të mirë, gjëra të nevojshme dhe të rëndësishme, si dhe njohuri intuitive për gjërat.

Kjo fuqi rrjedh nga fuqia magnetike dhe tërheqëse e Zotit.

Qiri i Paqes

Merrni një tenxhere mendore

Mbushe atë me paqen tënde

Merr shishen e ndjenjave të mia

Mbushe atë me mëshirën Tënde

Merr shportën time të zbrazët të shpirtit

Mbushe atë me frytet e mençurisë sate

Derdh ujërat e dashurisë sate në shpirtin tim

Do ta derdh në kupat e shpirtit të etur

Rrëzoni muret e egos
Më zhyt në praninë tënde të plotë
Rrezja e agimit të dashurisë
Le të shikojë nga hapjet e zemrës sime
Më kujton rrezet e diellit të dashurisë tënde
Duke u përhapur nëpër qiellin e jetës sime
Drita rrezatuese e dashurisë suaj ka shkëlqyer
Mbi veten time, dhe u ndriçua
Drita jote mbushi hapësirën time shpirtërore
Ti je jeta që mban trupin tim
Dhe mendja që frymëzon mendimet e mia
Dhe mençuria që shpërndan injorancën time
Unë ndez qirinjën e hollë të dashurisë sime
Për të lexuar librin e artë
I ruajtur brenda meje që nga kohërat e lashta
Dashuria jote ishte dhe është akoma
Qiriu i padukshëm i paqes
Që shpërndan errësirën dhe më tregon mesazhet e tua
Blogu është në faqet e zemrave
Një botë e re: #Paramhansa Yogananda

Përkthimi: Mahmud Abbas Masoud

Kur i testoni besimet tuaja shpirtërore, hapet një botë krejt e re. Vetëpërpjekjet janë thelbësore për të njohur Zotin. Mund të ndiheni thellësisht fetarë dhe mendja juaj mund të jetë e kënaqur me këtë. Por nëse qenia juaj nuk është e bindur se lutjet tuaja po marrin përgjigje direkte, asnjë lloj formaliteti fetar nuk mund t'ju shpëtojë. Edhe pse marrja e përgjigjes së Zotit mund të jetë e vështirë, është e mundur. Për t'u siguruar që të arrini vërtet

në Parajsë, duhet ta testoni fuqinë e lutjeve tuaja në mënyrë që t'i aktivizoni ato. Si djalë, vendosa që lutjet e mia do të merrnin përgjigje sa herë që i drejtohesha Zotit me lutje. Ajo vendosmëri e palëkundur është rruga. Atëherë çdo sprovë do të vijë për të dobësuar vendosmërinë tuaj dhe për të paralizuar vullnetin tuaj, por fuqia e Zotit për t'u përgjigjur është e pakufizuar. Përpjekja e vazhdueshme dhe përdorimi i vazhdueshëm i vullnetit do të sjellin përgjigjen e Zotit.

Është thelbësore të mësosh mënyrën e saktë për të përqendruar mendjen. Është gjithashtu e rëndësishme të kesh kohë të mjaftueshme për vetmi dhe reflektim privat. Ndërveprimi i vazhdueshëm me të tjerët pengon rritjen shpirtërore. Shumica e njerëzve janë si sfungjerë; ata thithin gjithçka nga ty dhe rrallë merr diçka në këmbim. Sigurisht, është e dobishme të jesh me të tjerë që janë shpirtërisht të sinqertë dhe të fortë. Nëse secili person është i vetëdijshëm për forcën, sinqeritetin dhe vullnetin e tjetrit, cilësitë fisnike shpirtërore mund të ndahen midis tyre.

Koha nuk duhet humbur për çështje të parëndësishme. Shumë njerëz merren me gjëra joproduktive dhe, nëse e pyet njërin prej tyre se çfarë po bënte, do të përgjigjet: "Isha i zënë gjatë gjithë kohës!" Por mezi kujtojnë diçka për atë "punë"! Për më tepër, koha e lirë dhe argëtimi i tepërt e dobësojnë mendjen. Nëse shikoni filma çdo ditë, ata do ta humbasin tërheqjen e tyre dhe do të mërziteni. Filmat janë të njëjtë, me role të

ndryshme: të dashuruar, aventura, heronj, keqbërës etj. Mund të kënaqemi duke parë një komplot filmi, por jeta rrallë është e tillë. Nga ana tjetër, nëse jeta do të ishte shumë realiste, kush do të donte të shihte më shumë ngjarje të jetës ashtu siç janë kur shkojnë të relaksohen?

Jeta është tepër mashtruese dhe ne duhet t'i qasemi asaj si të tillë. Nëse nuk i kapërcejmë më parë mashtrimet dhe iluzionet e saj, nuk do të jemi në gjendje të ndihmojmë askënd tjetër. Në vetminë e një mendjeje të fokusuar ndodhet fabrika e të gjitha arritjeve të mëdha. Mbajeni mend këtë. Në këtë fabrikë të mrekullueshme, vazhdimisht endni modelet e vullnetit tuaj për të kapërcyer çdo pengesë kundërshtare. Stërviteni dhe përsosni vullnetin tuaj vazhdimisht. Keni mundësi të panumërta për të punuar në këtë fabrikë ditë e natë, për sa kohë që nuk e humbni kohën dhe energjinë tuaj.

Natën, tërhiqem nga kërkesat e kësaj bote për të qenë vetëm me veten, larg botës, në vetminë time shpirtërore me vullnetin tim. Atje, i drejtoj mendimet e mia në drejtimin që dëshiroj dhe marr vendime brenda vetes. Pastaj, e nxis vullnetin tim të angazhohet në aktivitete të shëndosha dhe të dobishme që më sjellin sukses. Në këtë mënyrë, e kam përdorur vullnetin tim në mënyrë efektive shumë herë. Por kjo arrihet vetëm përmes përdorimit të vazhdueshëm të vullnetit.

Çfarë ndjenje e mrekullueshme do të jetë të jesh në gjendje të thuash dhe të pohosh: "Vullneti

im, i mbushur me vullnetin universal, do të arrijë atë që dëshiroj!" Nëse bëhesh i vetëkënaqur dhe ia beson gjithçka vullnetit hyjnor pa përdorur vullnetin tënd, të dhuruar nga Zoti, nuk do të arrish rezultatin e dëshiruar. Fuqia hyjnore dëshiron të të ndihmojë vetë. Nuk ka nevojë për lutje ose lypje; përkundrazi, duhet ta përdorësh vullnetin tënd për të kërkuar - si trashëgimtar i ligjshëm - dhe për të vepruar në përputhje me rrethanat. Duhet ta dëbosh nga mendja jote mendimin se Zoti, në fuqinë dhe fuqinë e Tij transcendente, është i largët dhe i fshehur në skajet më të largëta të qiellit, dhe se je vetëm mes shqetësimeve dhe vështirësive të kësaj toke. Mbaj mend se vullneti hyjnor qëndron pas vullnetit tënd njerëzor, por ajo fuqi e fuqishme, si një oqean i pafund, nuk do të të vijë nëse mendja jote nuk është e hapur dhe zemra jote e hapur.

Nervozizmi: shkaqet dhe trajtimi i tij

Nervozizmi është një sëmundje që mund të kapërcehet me një ilaç specifik të quajtur qetësi. Çekuilibri në psikikën tonë që çon në çrregullime nervore shkaktohet nga gjendje të zgjimit të vazhdueshëm ose stimulimit të tepërt të shqisave. Zhytja në shqetësime, frikë, zemërim, ndjenja melankolike, keqardhje, zili, trishtim, urrejtje, pakënaqësi, ankth dhe mungesa e gjërave të nevojshme për një jetë normale dhe të lumtur - siç janë ushqyerja e duhur, ushtrimet e duhura, ajri i pastër, rrezet e diellit, puna e përshtatshme dhe

një qëllim i përcaktuar në jetë - janë të gjithë faktorë që kontribuojnë në çrregullimet nervore.

Çdo stimulim intensiv ose i zgjatur mendor, emocional ose fizik shkakton shqetësim të konsiderueshëm dhe prish rrjedhën e ekuilibruar të forcës jetësore përmes pesë shqisave dhe aftësive të tyre. Nëse do të lidhnit një llambë 50 vat me një burim energjie 2,000 volt, llamba do të digjej. Në mënyrë të ngjashme, sistemi nervor nuk është projektuar për t'i bërë ballë forcës shkatërruese të emocioneve intensive ose mendimeve dhe ndjenjave negative të zgjatura.

Nervozizmi nuk është një problem i thjeshtë. Është një armik i frikshëm, me ndërlikime serioze dhe pasoja të gjera. Fizikisht, është e vështirë të kurohet çdo sëmundje e përkeqësuar nga nervozizmi. Shpirtërisht, çekuilibri i energjisë jetësore në trup e bën përqendrimin ose meditimin e thellë për arritjen e paqes dhe mençurisë jashtëzakonisht të vështirë.

Për fat të mirë, nervozizmi është i shërueshëm. Një person që vuan nga kjo gjendje duhet të jetë i përgatitur të analizojë situatën e tij dhe të zhdukë emocionet shkatërruese dhe mendimet negative që po e konsumojnë gradualisht. Vetëanaliza e problemeve të dikujt dhe ruajtja e qetësisë në të gjitha rrethanat mund të kurojë shumicën e rasteve të nervozizmit.

Kur e kuptojmë se aftësitë që na nevojiten - qoftë për të menduar, folur, ndjerë apo vepruar - vijnë të gjitha nga Zoti dhe se Ai është gjithmonë me ne, duke na frymëzuar dhe udhëzuar, ne

përjetojmë liri të menjëhershme nga stresi psikologjik. Me këtë realizim vijnë shkëndija gëzimi të shenjtë dhe nganjëherë një ndriçim i thellë përmbyt qenien tonë, duke zhdukur menjëherë mendimet e frikës.

Fuqia e Zotit është si oqeani, që valëvitet e valëvitet, duke përshkuar zemrën në një proces pastrimi, duke hequr të gjitha pengesat iluzore të dyshimit, nervozizmit dhe frikës.

Njerëzit shpesh besojnë se janë thjesht trupa fizikë, por ky është një iluzion që mund të kapërcehet duke u lidhur me qenien e tyre shpirtërore përmes meditimit. Pastaj, ata do të kuptojnë se trupi nuk është gjë tjetër veçse një flluskë aktiviteti që lundron në oqeanin e gjerë të universit.

Një person që vuan nga ankthi duhet ta kuptojë gjendjen e tij dhe të analizojë gabimet e vazhdueshme njohëse përgjegjëse për mungesën e harmonisë dhe përputhshmërisë me jetën përreth. Kur një person i shqetësuar pranon, qoftë edhe vetëm një herë, se sëmundja e tij nuk është misterioze, por më tepër një pasojë logjike e zakoneve personale, ai tashmë ka arritur gjysmën e shërimit!

Ngacmimi prish ekuilibrin e sistemit nervor duke dërguar një sasi të madhe energjie në një pjesë të trupit dhe duke i privuar pjesët e tjera nga pjesa e tyre e zakonshme.

Ky çekuilibër në shpërndarjen e energjisë në nerva është shkaku dhe arsyeja e nervozizmit. Një person i qetë shmang ngacmimin sepse është i

vetëdijshëm se Zoti menaxhon dhe drejton jetën dhe punët e saj, dhe duke e ditur këtë (frika i ndërpret nervat), ai përpiqet të mbetet psikologjikisht i relaksuar, dhe kështu është në gjendje të përballet me rrethanat dhe situatat e jetës me qetësi sepse forcat e tij nervore janë të ekuilibruara.

Ndërsa ruan një mendje të mprehtë dhe të patrazuar, ai çlirohet nga iluzionet e jetës dhe ngrihet mbi emocionet e sjella nga përvojat e këndshme. Sa i përket sprovave të pakëndshme, ai përpiqet të mos lejojë që ato të shqetësojnë qetësinë e tij mendore ose ta grabisin qetësinë e tij të brendshme. Ky është qëllimi që duhet të përpiqemi dhe të përpiqemi ta arrijmë.

Sistemi nervor siguron energjinë jetësore për trurin, zemrën dhe të gjitha organet e tjera. Ai gjithashtu shpërndan energji në pesë shqisat: shikimin, dëgjimin, prekjen, shijen dhe nuhatjen. Nervat janë mediumi përmes të cilit komunikojmë me botën përreth nesh dhe janë burimi i të gjitha përgjigjeve tona shqisore. Prandaj, është thelbësore të ruhet një gjendje ekuilibri të përsosur në sistemin tonë nervor, duke shmangur mbingarkimin e një pjese të trupit me një rritje të tepërt të energjisë, ndërsa i privojmë zonat e tjera nga pjesa e tyre e këtij ushqimi jetësor. Ekuilibri në jetë dhe arritja e qëllimeve legjitime nuk arrihen përmes ankthit ose shpërthimeve emocionale, por përkundrazi përmes qetësisë dhe besimit të thellë në Zot.

Yogistët zotërojnë metoda të veçanta me anë të të cilave mund të rigjallërojnë indet e djegura duke dërguar energji jetësore në nervat e dëmtuara pjesërisht. Çdo qelizë dhe ind në sistemin nervor është një strukturë e gjallë dhe inteligjente. Kjo forcë ose energji jetësore ka fuqinë ta ripërtërijë vazhdimisht atë strukturë, njësoj si të karikosh një bateri të zbrazur.

Ekzistojnë dy lloje nervozizmi: psikologjik dhe mekanik, ose sipërfaqësor dhe organik.

Irritueshmëria psikologjike është lloji më i zakonshëm, i shkaktuar nga ngacmimi ose agjitacioni mendor. Zhytja e vazhdueshme në këtë gjendje, duke përfshirë shoqërimin me individë të padisiplinuar që as përfitojnë nga miqësitë e tyre dhe as nuk kontribuojnë asgjë pozitive, dhe zakonet e pashëndetshme në lidhje me të ushqyerit dhe stilin e jetës, të gjitha përfaqësojnë raste të vështira të irritimit.

Ushqimi duhet të jetë i thjeshtë, i ekuilibruar dhe të mos konsumohet tepër. Ushtrimet fizike duhet të jenë të rregullta. Gjumi i tepërt i mpirë nervat, ndërsa gjumi i pakët është i dëmshëm. Por konsiderata më e rëndësishme është zgjedhja e shoqërisë me kujdes dhe me mençuri. Më trego për miqtë e një personi dhe unë do të të tregoj për atë person. Lajkatarët dhe servilët nuk ndihmojnë. Duhet të kërkojmë një komunitet vetëpërmirësimi - njerëz që na tregojnë të vërtetën dhe na ndihmojnë të rritemi. Shokët më të mirë janë ata që me përulësi sugjerojnë mënyra se si mund të

përdorim dhe gjëra që duhet të bëjmë për të ndryshuar jetën tonë për mirë.

Kritika e ashpër, e dhënë me keqdashje dhe pandjeshmëri, është si të godasësh dikë në kokë me çekiç, ndërsa dashuria është shumë më e fuqishme dhe e dobishme. Sugjerimet e sjellshme të ofruara me dashuri dhe mirëkuptim kanë fuqinë të bëjnë mrekulli, ndërsa kritika e dëmshme nuk arrin asgjë me vlerë.

Një person bëhet i kualifikuar për të gjykuar të tjerët vetëm kur e ka pastruar natyrën e tij dhe e ka shpërndarë errësirën e injorancës së tij me dritën e dijes. Derisa të arrijë atë fazë, është më mirë për të që të analizojë veten dhe të korrigjojë perceptimet e veta sesa të kritikojë dhe fyejë të tjerët.

Shoqërimi me njerëz të mençur me temperament të qetë është një nga mënyrat më të shpejta dhe më efektive për t'u çliruar nga nervozizmi dhe për të zbuluar identitetin tonë shpirtëror.

Njerëzit nervozë nuk duhet të përzihen shumë me njerëz të tjerë nervozë si vetja.

Paqja e brendshme duhet të kultivohet për të kapërcyer nervozizmin. Një person i qetë nga natyra ruan qetësinë dhe qëndron i qetë në të gjitha rrethanat. Ata nuk lejojnë që emocionet t'i kontrollojnë dhe t'i çojnë në vendime të këqija. Ata nuk mashtrohen nga fjalët e buta dhe të ëmbla të përdorura nga oportunistët për të fituar avantazhe të pamerituara. Për shkak të qetësisë së tyre natyrore, ata rrallë bien viktimë e dezinformimit

dhe mashtrimit. Në fakt, zemra e tyre zbulon natyrën e vërtetë të atyre me të cilët kanë të bëjnë dhe i ekspozon qëllimet e tyre me një saktësi të jashtëzakonshme. Ata nuk e helmojnë trupin e tyre me zemërim dhe frikë, të cilat ndikojnë negativisht në qarkullimin e gjakut. Është një fakt i mirënjohur se qumështi i një nëne të zemëruar mund të ketë një efekt të dëmshëm tek fëmija i saj. Dhe ka prova të shumta se emocionet intensive kanë fuqinë të dëmtojnë dhe shkatërrojnë trupin.

Ekuilibri është i bukur dhe duhet të jetë themeli i ndjenjave, mendimeve dhe veprimeve tona, dhe boshti rreth të cilit sillet jeta jonë.

Shpirtrat e mëdhenj ruajnë qetësinë dhe paqen e tyre, gjë që i ndihmon ata të kalojnë sprovat dhe vështirësitë e jetës pa humbur mendjen ose ekuilibrin e tyre.

Zoti është i pranishëm kudo, duke menaxhuar botët dhe duke udhëhequr galaktikat në orbita të pafundme. Dhe njerëzimi, i krijuar sipas shëmbëlltyrës së Tij, zotëron gjithashtu aftësinë për të menaxhuar jetën e tij dhe për të koordinuar aktivitetet e tij pa shqetësime ose shqetësime.

Ne gjithmonë duhet t'u dërgojmë të tjerëve ide dashurie, vullneti të mirë dhe paqeje.

Në strukturën e meditimit, ku drita e depërtimit shkëlqen vazhdimisht në altarin e shpirtit, nuk ka ankth, stres, tension, nervozizëm, por qetësi, qetësi, vetëbesim dhe lumturi të vërtetë.

Paqja qoftë mbi ty

Kur heshtja paralajmëroi

Kur heshtja paralajmëroi

Kur bëj një premtim për të heshtur

Që të mund të qëndroj në harmoni me të dashurin tim

Unë pushoj në krahët e tij, të cilët përfshijnë universin e gjerë

Do të vazhdoj të dëgjoj melodinë e tij

Dhe këngë paqeje dhe lumturie

Duke parë fantazma të fshehura dhe manifestime e vizione të shenjta për të Gjithëdijshmin

Por unë nuk do të të harroj

Do të të vëzhgoj në heshtje dhe me vëmendje

Ti ecën mbi mua në bar, në bimësinë e tokës

Ose mund të më shihni duke lulëzuar mbi degë, të gjelbër me gjethe hardhie

Do të kujdesem për ty me butësinë e një zemre të dashur dhe të një nëne të dhembshur

Përmes të kuqes së lules, të mbushur me harmoni

Kjo ju sjell gëzim, lumturi dhe një ndjenjë paqeje

Do të të përqafoj dhe do të të ledhatoj me një fllad të lehtë

Që të të shpëtoj nga frika dhe nga hija e shqetësimeve

Dhe të mbështjell me rrezet e diellit, duke të ngjallur një ndjenjë të ngrohtë dhe intime

Kur vetmia të vjen me një dridhje në palcë

Kur të shikosh detin, do të më shohësh në thellësitë e tij

Një me Zotin tim në horizont dhe Nilin e tendave

Përmban një gjen rrezatues dhe një lapis lazuli të çmuar

Sigurisht që nuk do të flas përveçse nga një mendje e mprehtë

Dhe nga thellësia e zemrës sime, nëse dëshiroj, do të qortoj ose fajësoj

Nga dashuria për ty, do të të bind, dhe me një zemër plot pasion

Ndoshta e dëshiron të adhuruarin me një dëshirë si ajo e një gruaje shtatzënë

Do të të tundoj, por me një tundim të fortë

Të shijosh dashurinë e Zotit, burimin e pasionit

Më harro nëse do, por mos harro të Mëshirshmin

Nëse e kaloj natën duke menduar për ty, ti do të më kujtosh

Gjatë gjithë kohës!
Qëllimi përfundimtar i qenieve njerëzore

Mjeshtri Paramhansa Yogananda

Përkthimi: Mahmud Abbas Masoud

Lulet dhe trëndafilat janë të bukura dhe plot gjallëri, por pas tyre fshihet një kopsht me bukuri dhe shkëlqim jashtëzakonisht më të madh. Edhe pse ky kopsht është krejtësisht transparent dhe i vështirë për t'u perceptuar në fillim, nëse mund të depërtoni në dimensionin shpirtëror përmes portës së syrit shpirtëror, do të jeni në gjendje të eksploroni atë mbretëri eterike dhe të kënaqeni në mrekullitë e saj.

Unë banoj në atë mbretëri të butë ku cilësitë e shkëlqyera dhe mendimet e buta e delikate janë më të ëmbla dhe më aromatike se çdo lule apo trëndafil tokësor. Atje, bleta e mendjes sime pi vazhdimisht nektarin e pranisë hyjnore.

Kur e drejtojmë vëmendjen tonë nga brenda dhe jetojmë gjithnjë e më shumë në atë botë të fshehur brenda nesh, zbulojmë se cilësitë tona shpirtërore marrin forma të veçanta që veprojnë si dritare përmes të cilave perceptojmë ëmbëlsinë e Zotit që tejkalon përshkrimin dhe imagjinatën.

Kërkimi për Zotin nuk kufizohet vetëm në meditim. Çdo cilësi e mirë dhe tipar fisnik që

shfaqim në mendimet dhe veprimet tona bëhet një nektar i fshehur i pranisë së Zotit brenda nesh, nëse vetëdija jonë është mjaftueshëm e thellë.

Kur kalojmë nëpër portën e syrit shpirtëror, shohim brenda vetes fabrikën e aktivitetit jetësor dhe inteligjent, të fshehur pas tërë universit. Meqenëse nuk e drejtojmë vëmendjen tonë nga brenda, qëndrojmë të mahnitur dhe të habitur para gjurmëve dhe vulave të shpirtit hyjnor në natyrë. Ne i shohim produktet e Zotit; Emri i Tij i shenjtë është i gdhendur në lule, në qiej dhe në gjithçka, megjithatë Ai mbetet i heshtur.

Si qenie njerëzore, ne jemi shumë me fat sepse, midis të gjitha krijesave të Zotit, vetëm njeriu zotëron talentet dhe aftësitë fizike, mendore dhe shpirtërore të nevojshme për ta kërkuar Atë, për ta gjetur Atë, për ta njohur Atë dhe për të kuptuar gjuhën e Tij… gjuhën e heshtjes.

Është shumë më e dobishme për një person të lexojë libra dhe artikuj të dobishëm sesa të humbasë kohë në aktivitete joproduktive. Edhe më e madhe se leximi është të reflektosh mbi Zotin, të sodisësh madhështinë e Tij dhe të përpiqesh të kuptosh misteret e pakufishme dhe të pafundme të jetës.

Qëllimi i jetës është që një person ta njohë veten, të ndiejë mjedisin kozmik që pulson në zemrën e tij, që rrjedh në venat e tij dhe që e mbush qenien e tij me paqe, dashuri, gëzim dhe qetësi, dhe ky është suksesi më i madh!

Si qenie njerëzore, ne bëjmë përparimin më të madh nëpërmjet fuqisë së mendimit

Çdo ditë duhet të caktohet pak kohë për të zhvilluar aftësitë mendore. Leximi i dobishëm është më i vlefshëm sesa angazhimi i vazhdueshëm në aktivitete sipërfaqësore dhe të pakuptimta. Duhet të vendoset edhe një orar logjik ditor për të siguruar rendin dhe organizimin. Megjithatë, menaxhimi i tepërt i kohës është një formë ngurtësie dhe duhet të shmanget.

Ekuilibri është thelbësor në çdo aspekt të jetës. Këshillohet që të keni materiale të dobishme për lexim menjëherë në dispozicion dhe t'i lexoni ato gjatë kohës së lirë. Më të rëndësishmet nga këto materiale janë librat shpirtërorë, të ndjekur nga veprat shkencore, pak histori, filozofi, letërsi serioze, biografi të figurave të mëdha, udhëtime dhe çdo gjë tjetër që mund të zgjerojë horizontet e dikujt dhe të ofrojë frymëzim të thellë.

Librat mund të jenë shokë besnikë dhe zgjedhja e materialeve me cilësi të lartë do të sjellë përfitime edhe më të mëdha. Në fillim, të kuptosh thelbin e mësimeve shpirtërore dhe idetë e mendimtarëve të mëdhenj mund të duket e vështirë, por pas një kohe, do ta gjesh veten duke reflektuar mbi shkrimet e tyre dhe duke u angazhuar me mendimet e tyre. Do të ndihesh se ke fituar diçka të vlefshme, sepse të gjithë ata individë të mençur e kanë nxjerrë mençurinë dhe njohuritë e tyre nga thesari i pafund i mençurisë së

Zotit - ide që mund të mos i kesh marrë kurrë në konsideratë në jetën tënde.

Megjithatë, ka shumë njerëz që lexojnë vazhdimisht, por nuk mund t'ju ofrojnë asgjë me vlerë. Mënyra më e mirë për të lexuar një libër është të reflektoni mbi përmbajtjen e tij dhe të shihni se si mund të zbatohet në jetën tuaj. Me kujdes, nuk duhet ta pranoni verbërisht gjithçka që lexoni. Ajo që lexoni duhet ta ushqejë mendjen tuaj dhe të kënaqë logjikën tuaj. Që të jenë vërtet të vlefshme për t'u lexuar, librat duhet ta stimulojnë të menduarit tuaj dhe pastaj do ta ndjeni mendjen tuaj të zhvillohet dhe të zgjerohet.

njohuri të drejtpërdrejta

Ata që as nuk lexojnë dhe as nuk meditojnë, por jetojnë jetë sipërfaqësore pa qëllim dhe kuptim, nuk kultivojnë asnjë kuptim të thellë dhe nuk fitojnë asnjë njohuri të sigurt. Harmonia na sjell në harmoni me fuqinë hyjnore që frymëzon të menduarit tonë dhe ndriçon mendjet tona me dritën e frymëzimeve më të larta. Meditimi është rruga për të arritur veten më të lartë. Njerëzit i bëjnë keq vetes nëse nuk lexojnë, por meditimi është edhe më i mirë se leximi.

Më pëlqen të lexoj, por mezi lexoj dy faqe para se të më thërrasin të merrem me diçka tjetër. Prandaj, e kam zëvendësuar leximin me meditim. Ndërsa zhytem në thellësitë e shpirtit tim, shfaqen drita rrezatuese dhe agon gëzimi më i madh - një gëzim që më shoqëron gjatë gjithë ditës. Kjo është

ajo që kam përjetuar në jetën time dhe ajo që përjetojnë të gjithë ata që komunikojnë me Zotin e Bekuar në pështpëritjen e shpirtit dhe dëshirën e zemrës.

Koha është shumë e çmuar për t'u humbur kot. Zoti dëshiron që ne të jemi të ekuilibruar. Kushdo që lejon që jeta e tij të bëhet e ekuilibruar, do të ndështkohet nga ligji universal. Nëse jetoni thjesht, ushtroheni çdo ditë, lexoni libra të dobishëm dhe të vlefshëm dhe kultivoni zakonin e meditimit të përditshëm për Zotin, shqisat tuaja do të pulsojnë nga gëzimi, rryma jetësore do të rrjedhin nëpër gjakun tuaj dhe qelizat e trupit tuaj do të mbushen me një lehtësi dhe energji që nuk e keni përjetuar kurrë më parë. Dhe do të merrni të gjithë njohurinë që dëshironi nga shpirti brenda jush.

Kjo ka qenë gjithmonë jeta ime. Nuk kam lexuar njëzet libra në njëzet vjet. Nuk jam krenar për këtë dhe, po të mos ishte për vetëdijen hyjnore shpirtërore që fitova përmes meditimit, do të isha plotësisht injorant. Kur shikoj një libër, zbuloj se të vërtetat që përmban më janë zbuluar tashmë nga Zoti. Të gjitha idetë dhe të vërtetat sublime vijnë nga Zoti, i Gjithëdijshmi. Nëse meditoni mbi to, do ta merrni mençurinë e Tij drejtpërdrejt. Prandaj, leximi i librave të mirë është më i mirë sesa humbja e kohës në ndjekje të pafrytshme, dhe edhe më i mirë se leximi është meditimi dhe kultivimi i vetëdijes për të Vërtetën Absolute, që është Zoti.

Ligji Universal dhe Evolucioni i Ndërgjegjes

Në epoka dhe vende të ndryshme, njerëzimi ka fituar nëpërmjet arsyes shumë ide rreth jetës dhe shpirtit. Për shembull, kur një anëtar i një fisi të egër vuan nga dhimbje koke, familja e tij beson se shpirti i tij ka ikur nga trupi, kështu që ata thërrasin mjekun magjistar për t'ia rikthyer shpirtin. Doktori shkon në pyll në kërkim të shpirtit, e gjen atë, e sjell me vete në një kuti dhe e vendos përsëri në kokën e pacientit, dhe dhimbja e kokës zhduket sipas besimit mbizotërues.

Në një kulturë tjetër, "teshtitja" e një personi të sëmurë bëhet duke i vendosur grepa (hekura të lakuar me maja të mprehta) në trupin e tij në mënyrë që shpirti i tij të mos shpëtojë kur teshtin, por të kapet nga grepat!

Ashtu si disa njerëz kanë arritur në përfundime të gabuara rreth psikikës njerëzore për shkak të arsyetimit të gabuar, të tjerë - nëpërmjet një kuptimi të vërtetë - kanë arritur një kuptim të ndryshëm, të thellë dhe më të shëndoshë. Ne e dimë që shpirti nuk është frymëmarrja sepse disa individë kanë qëndruar në koma për periudha të gjata pa marrë frymë, duke demonstruar se shpirti nuk mund të kufizohet vetëm në frymëmarrje. Shpirti tejkalon frymëmarrjen dhe çdo gjendje tjetër fizike.

Pavarësisht nëse një person beson apo jo se është një shpirt, ligji universal e detyron atë të zbulojë natyrën e tij shpirtërore. Pavarësisht nga

puna ose pozicioni i tij në jetë, vetëdija e tij zhvillohet dhe zgjerohet sa herë që e përdor inteligjencën e tij në mënyrë krijuese dhe të dobishme. Çdo veprim konstruktiv kontribuon në zhvillimin njerëzor dhe zgjeron të kuptuarit e tij.

Por njerëzit shpesh mendojnë për diçka tjetër ndërsa bëjnë diçka, dhe nuk e dinë mënyrën e duhur për ta përqendruar mendjen e tyre në atë që po bëjnë. Ne duhet të mësojmë të mendojmë për një gjë në të njëjtën kohë me gjithë forcën tonë mendore. Vëmendja jonë e plotë duhet të përqendrohet vetëm në atë gjë të vetme. Një person nuk duhet të jetë letargjik, jo entuziast ose i pandjeshëm. Të bërit e gjërave me përtaci dhe pa kujdes çon në humbje të energjisë dhe, si pasojë, në dështim dhe pakënaqësi.

Nuk duhet të jesh thjesht një makinë psikologjike që vetëpërjetësohet, si një kafshë që vepron sipas instinktit. Është një gabim i rëndë të mos zgjohesh dhe të mos aktivizosh aftësitë e tua mendore. Zoti na i ka dhuruar këto aftësi dhe dëshiron që ne t'i përdorim ato me mençuri dhe të jemi plotësisht të vetëdijshëm dhe të vetëdijshëm për gjithçka që bëjmë.

Gjithashtu duhet të mendojmë me kujdes përpara se të ndërmarrim ndonjë veprim dhe ta përdorim mendjen tonë në mënyra që na ndihmojnë të rritemi dhe të realizojmë unitetin tonë thelbësor me Krijuesin e Plotfuqishëm. Çdo gjë që bëjmë duhet të bazohet në arsyetim të shëndoshë dhe planifikim të mençur.

Është detyra e njerëzimit të përpiqet për qëllime fisnike. Vëmendja ndaj çështjeve të parëndësishme dhe të kota është një shpërdorim i pakuptimtë i energjisë mendore. Barërat e këqija në kopshtin e mendjes duhet të shkulen dhe të zbukurohen me lulet e dashurisë hyjnore, në mënyrë që ajo të tërheqë Zotin e bukur që e do bukurinë. Nëse dëshironi që ky kopsht intelektual të mbetet duke lulëzuar dhe duke u zhvilluar në tokën e mençurisë, duhet ta thjeshtoni jetën dhe ta çlironi atë nga kompleksiteti. Duke kryer gjithçka me vëmendje dhe një mendje të fokusuar dhe të pashpërqendruar, mund të analizoni aktivitetet tuaja, duke zgjedhur atë që është e rëndësishme dhe thelbësore dhe duke hedhur poshtë atë që është sipërfaqësore dhe e panevojshme. Pasi të përfundojë një detyrë, mendja mund të tërhiqet prej saj dhe të përdoret për të ndjekur aspirata të tjera krijuese.

Qeniet njerëzore duhet të mësojnë të kultivojnë vetëdijen e tyre për hyjnoren, sepse pikërisht për këtë qëllim u krijuan. Ata u sollën në ekzistencë sipas ligjeve të evolucionit, në mënyrë që të mund të përdorin fuqitë e tyre të shenjta për të gjetur Zotin. Kafshët nuk e posedojnë këtë aftësi. Mësuesi Lahiri Mahasaya po punonte në një shkencë për të ndihmuar kafshët të evoluojnë më shpejt, por nuk jetoi për ta përfunduar atë. Edhe unë kam njohuri për disa metoda për të përshpejtuar evolucionin e formave më të ulëta të jetës. Po miliona njerëz që jetojnë dhe sillen si kafshë? Ata jetojnë në këtë botë dhe pastaj

largohen pa e përmbushur qëllimin e tyre. Ata mund ta arrijnë atë qëllim tani nëse i përqendrojnë fuqitë e tyre mendore dhe i përdorin ato saktë.

Kuptimi i vetëm i jetës është të gjesh Zotin e dashur dhe të mirë. Ne duhet ta gjejmë Atë. Njerëzit janë vazhdimisht dhe pa u lodhur në kërkim të Tij.

"Gjëja tjetër" që shpresojnë se do t'u sjellë lumturi të plotë dhe të qëndrueshme

Sa për ata që e kërkuan Zotin dhe e gjetën Atë, kërkimi ka mbaruar sepse Zoti është ajo gjë e madhe!

Natyra e errëson praninë hyjnore

Pse iu dha tundimi njerëzimit? Ndoshta që ata të mund të dëshirojnë atë qenie supreme, më joshëse dhe tërheqëse se çdo tundim tokësor. Kurthet dhe kurthet tokësore që rrethojnë njerëzimin nga të gjitha anët nuk kanë për qëllim t'i zënë në grackë, por përkundrazi t'i nxisin dhe motivojnë ata të kërkojnë atë që fshihet përtej tyre dhe t'i bëjnë të pyesin: "Kush i krijoi të gjitha këto gjëra? Kush më krijoi? Kush jam unë? Ku je ti, Zoti im? Pse je i fshehur prej meje? Më fol!"

Kur i drejtoheni drejtpërdrejt Zotit me këto pyetje, Ai përgjigjet. Shumica e njerëzve nuk i studiojnë thellë lutjet e tyre drejtuar Tij, dhe për këtë arsye nuk e gjejnë Atë ose nuk e zbulojnë Atë.

Ne duhet t'i flasim Zotit nga zemra, në tempullin e shpirtit. Dishepulli i etur i thërret Atij, duke thënë:

"Zoti im, nuk mund ta duroj më të shoh vetëm bukurinë që Ti ke krijuar dhe mishëruar në natyrë, por dua të shoh fytyrën Tënde, e cila është më delikate se të gjitha lulet në natyrë dhe më e bukur se të gjitha fytyrat në botë. Dua të kuptoj se çfarë fshihet pas natyrës."

Nëse dikush do ta mbulonte fytyrën me një maskë, prapë do të mund ta dinte se aty ishte një qenie njerëzore. Në mënyrë të ngjashme, natyra është si një vello e madhe, e fryrë nga prania hyjnore. Zoti është i pranishëm pas vellove dhe maskave të natyrës, por njerëzimi hedh një vështrim të shkurtër dhe sipërfaqësor dhe nuk arrin ta perceptojë praninë e qenies së fshehur pas perdeve të natyrës.

Kur ulem në meditim të heshtur, të palëvizshëm dhe të vëmendshëm, ndiej një dridhje gëzimi brenda qenies sime dhe dëgjoj Zotin duke pëshpëritur: "Unë jam këtu".

Intelekti që na ka dhënë Zoti është porta për në qiell: porta e jashtme e mbretërisë së Tij. Por njerëzit nuk e përdorin atë siç duhet. Nuk kemi nevojë të presim derisa të largohemi nga kjo tokë për të përdorur intelektin tonë për të kërkuar Zotin. Koha është tani dhe vendi është këtu. Ata që nuk e përdorin intelektin e tyre për të kërkuar misteret e

jetës dhe sekretet e ekzistencës ndërsa janë në këtë tokë, nuk do t'i gjejnë kurrë ato askund tjetër.

Zbulimi i Vetvetes Hyjnore

Ekzistojnë disa mënyra për të zbuluar shpirtin kozmik ose veten hyjnore. Heshtja është njëra prej tyre. Respektimi i heshtjes do të thotë të heshtësh të gjitha dëshirat që përpiqen të depërtojnë në vetëdije nga jashtë, gjë që e ndihmon kërkuesin të zhytet në veten e tij të brendshme dhe të prekë thelbin e shpirtit të tij.

Një mënyrë tjetër është nëpërmjet dashurisë hyjnore, ose të folurit me Zotin nga zemra me mall dhe sinqeritet. Të flasësh shkurt dhe pastaj të harrosh është e kotë dhe nuk sjell asnjë përgjigje hyjnore. Është e vështirë të gjesh Zotin sepse shumica e njerëzve nuk e marrin seriozisht spiritualitetin, dhe madje edhe metodat e lutjes janë kryesisht joefektive sepse u mungon thellësia dhe sinqeriteti i mjaftueshëm. Lutjet duhet të përsëriten me thellësi dhe zell derisa të arrijnë një vetëdije më të lartë. Lutja në të cilën shpirti digjet nga mall për Zotin është lutja e suksesshme dhe efektive. Duhet të jeni lutur kështu një herë, ndoshta kur dëshironit diçka me dëshpërim, ose kur ishit në nevojë të madhe për para dhe ndezët ajrin me dëshirën tuaj. Kështu duhet të ndihemi ndaj Zotit. Duhet t'i flasim Atij, dhe pastaj do ta gjejmë Atë duke na dëgjuar dhe duke na përgjigjur, sepse Ai është Gjithëdëgjuesi, i Përgjegjshmi.

Yoga është një nga mënyrat më efektive për të arritur dhe për t'u lidhur me Zotin. Ajo përfshin disa praktika meditative që janë si shkencore ashtu edhe efektive. Dijetarët e mëdhenj të Indisë e kuptuan se logjika dikton se ka ligje të sakta dhe mënyra specifike për t'iu afruar Zotit, ashtu siç ka ligje të sakta me anë të të cilave Zoti qeveris dhe menaxhon punët e universit.

Mësuesit e Indisë zbuluan ligjet shkencore të jogës nëpërmjet këmbënguljes së tyre dhe zbatimit të fuqive të tyre të jashtëzakonshme mendore. Joga do të bëhet një nga shkencat më të rëndësishme eksperimentale në fushën e kërkimit shpirtëror.

Harmonia e shenjtë me Zotin duhet të praktikohet nga të gjithë. Kjo është ajo që bënë të mëdhenjtë me dishepujt e tyre gjatë shekujve. Unë nuk jam këtu thjesht për të folur për ëmbëlsinë e pranisë hyjnore; qëllimi im kryesor është të sigurohem që të tjerët ta përjetojnë atë. Nuk e humb kohën time. Çdo gjë që bëj është vetëm për Zotin dhe në nder të Tij. Jam aq i zhytur në mendimet e Tij saqë jam i pavetëdijshëm për kalimin e kohës dhe lodhjen e detyrave të mia të përditshme. Edhe kur jam duke punuar, e ndiej praninë e Tij.

Nuk jam i ndarë nga Zoti, as edhe për një sekondë të vetme

Kjo është situata që dëshiroja dhe për të cilën punova shumë

Paqja qoftë mbi ty

Në horizontet e vetëdijes

Tempulli që Zoti e do më shumë është tempulli i paqes dhe qetësisë së brendshme për besimtarët e Tij, ku ata hyjnë për të medituar dhe për t'u bashkuar, duke lënë pas botën dhe shpërqendrimet e saj të pafundme. Kur një person krijon një tempull bukurie dhe paqeje shpirtërore brenda vetes, ai do të jetë në gjendje të ndiejë praninë e Zotit dhe afërsinë e Tij. Përndryshe, iluzionet e botës janë të shumta dhe të pranishme, dhe shqetësimet e saj mbushin zemrën.

Ndonjëherë një person ndihet i dekurajuar, duke menduar se është tepër vonë për të kërkuar Zotin. Por shkrimet e shenjta na tregojnë se nëse një person e kupton se kjo botë është mashtruese dhe çorientuese, dhe se vetëm shpirti është i përjetshëm dhe i përjetshëm, atëherë ai do të hyjë në një botë më të mirë pas largimit të tij përfundimtar nga kjo tokë, edhe nëse ky realizim vjen vetëm një moment para vdekjes.

Secili prej nesh do të merret nga kjo tokë herët a vonë, dhe për këtë arsye tani duhet ta kuptojmë qëllimin e jetës. Qëllimi themelor i përvojës njerëzore në këtë botë është të na nxisë të kërkojmë kuptimin e jetës. Nuk duhet të verbohemi nga ky procesion njerëzimi që ndryshon vazhdimisht dhe është në lëvizje të vazhdueshme.

Ndërsa karvani i kohës vazhdon udhëtimin e tij, më në fund do ta kuptoni se jeni një pjesë integrale e të Vetmit, të Plotfuqishmit. Bëjeni njohjen e Zotit qëllimin tuaj dhe dijeni se një kërkim serioz dhe i sinqertë për sekretin e jetës do t'ju kursejë shumë vështirësi dhe do t'ju shpëtojë nga frikëra të ndryshme. Frika nga vdekja, dështimi, problemet dhe hidhërimet zgjon panik të madh brenda një personi. Kur një person nuk është në gjendje të ndihmojë veten dhe familja dhe miqtë e tij nuk mund t'i ofrojnë asgjë, dëshpërimi e mposht dhe bota errësohet në sytë e tij. Por nuk ka nevojë të arrihet ajo gjendje. Nëse mendojnë për Zotin gjatë gjithë jetës së tyre dhe mbajnë kontakt me Të, do ta gjejnë Atë pranë në kohë vështirësish dhe ditë të vështira.

Para se ndonjë qenie tjetër njerëzore të ishte me ne, kush ishte me ne? Zoti Dhe kur të largohemi nga kjo tokë, kush do të jetë me ne? Zoti dhe askush tjetër Por do të jetë e vështirë ta njohim Atë atëherë nëse nuk përpiqemi ta njohim Atë tani Nëse e kërkoni Zotin sinqerisht dhe thellë, do ta gjeni Atë, dhe siguria juaj se Ai është gjithmonë me ju do të forcohet Shqetësimet dhe iluzionet do t'ju lënë, dhe nuk do të mashtroheni më kurrë.

Çdo gjë në ekzistencë është një tundim për ta larguar njerëzimin nga Zoti. Por Zoti është shumë më joshës se çdo tundim tokësor. Nëse do ta shihnit Atë, do ta kuptonit këtë të vërtetë dhe do të ishit në gjendje ta gjenit Atë nëpërmjet lutjes,

meditimit shpirtëror dhe vendosmërisë së palëkundur. Vendosmëria për të gjetur Hyjnoren duhet të jetë e palëkundur. Është e vështirë për një person ta njohë Zotin për sa kohë që mendimet e tij fluturojnë nga një gjë në tjetrën si një pendë në erë. Zoti dëshiron të vijë tek ne, por ne as nuk bashkëpunojmë me Të dhe as nuk e lejojmë Atë. Njerëzimi e ka të lehtë të kërkojë kënaqësi sensuale kalimtare dhe të humbasë kohë në argëtim, festa dhe tubime shoqërore. Vërtet, "Jeta e kësaj bote nuk është veçse zbavitje dhe zbavitje, zbukurim dhe mburrje, dhe garë në rritjen e pasurisë dhe të fëmijëve".

Nëse Zoti kërkon një gjë, ajo është dashuria njerëzore. Ai troket në heshtje në dyert e zemrave tona, duke na thirrur të kthehemi tek Ai, por shumica e njerëzve nuk janë të gatshëm të kthehen. Megjithatë, kur bota errësohet para syve të tyre dhe ata kapen në kurthet e problemeve ose bien pre e sëmundjeve, ata nxitojnë t'i luten Atij dhe të kërkojnë ndihmën e Tij. Kushdo që forcon lidhjet e harmonisë dhe të akordimit midis tyre dhe Zotit në kohë lumturie dhe prosperiteti, do ta gjejë Zotin pranë tyre kur të kenë nevojë për Të. Por kushdo që shtyn për më vonë forcimin e asaj marrëdhënieje, e dënon veten të përballet me vështirësitë e tij dhe të luftojë me sprovat e tij vetëm derisa të jetë në gjendje - me mençuri dhe dorëzim të plotë - të kthehet te miku i tij i përjetshëm dhe të trokasë në derën e Tij të hirshme.

Nga turma e madhe e njerëzimit, shumë pak e kërkojnë vërtet dhe me zell Zotin. Ku janë ata që menduan se kjo tokë u përkiste atyre dyqind vjet më parë? Të gjithë kanë ikur, dhe ndoshta vetëm disa, ata që iu drejtuan Zotit dhe arritën ta njihnin veten, e kuptuan vërtet realitetin e jetës. Megjithatë, çdo brez pasues e konsideron këtë jetë të vërtetë!

Por ata u mashtruan nga iluzioni njësoj si ata

(Dhe brez pas brezi e ka thënë këtë!)

Gjatë qëndrimit tonë të përkohshëm këtu, njerëzimi i kushton rëndësi të madhe këtij spektakli. Megjithatë, nuk duhet të zhytemi shumë në të dhe në ngjarjet e tij të pafundme, sepse nëse e bëjmë këtë, do të largohemi nga Zoti, i cili përpiqet vazhdimisht, përmes mjeteve dhe metodave të panumërta, të na tërheqë drejt Vetes nga shqetësimi i Tij i thellë për ne dhe dashuria e Tij e pamasë për ne. Ai na paraqet të gjitha mrekullitë që dëshirojmë të dëshmojmë: mrekullitë e rritjes së gjërave dhe rendin pafundësisht të saktë të natyrës. Ai është pas luleve dhe trëndafilave, dhe kushdo që e kërkon sinqerisht Atë padyshim që do ta gjejë Atë. Shkencëtarët natyrorë nuk arritën në zbulimet e tyre përmes lutjes së verbër, por duke ndjekur ligjet e shkencës empirike. Në mënyrë të ngjashme, kushdo që përdor sinqerisht dhe me zell ligjet shpirtërore të shkencës do ta gjejë automatikisht Zotin në krah të tij. Është koha që njerëzimi të hapë sytë e tij shpirtërorë dhe të kuptojë se gjetja e Zotit kërkon

zell të palëkundur dhe respektim të përpiktë të ligjeve të Tij.

Kombe të ndryshme janë specializuar në arte dhe shkenca të ndryshme. India ka zotëruar artin shkencor të njohjes së Zotit, por pavarësisht këtij fakti, ka shumë sharlatanë edhe në Indi, dhe për këtë arsye është e nevojshme të bëhet dallimi midis të rremeve dhe të vërtetave.

Duhet të arrihet një ekuilibër midis njohurive shpirtërore dhe shkencave natyrore. Pa këtë ekuilibër, individët dhe kombet do të pengohen mes mjerimit dhe shkatërrimit. Nëse udhëheqësit e botës moderne do të ndriçoheshin shpirtërisht dhe do të punonin së bashku, ata do të mund të zhduknin luftën dhe varfërinë nga toka brenda pak vitesh. Ndërgjegjësimi shpirtëror do të thotë të njohësh praninë hyjnore brenda vetes dhe në të gjitha qeniet e tjera të gjalla. Vetëm kjo vetëdije mund ta shpëtojë botën, dhe pa të, nuk shoh shpresë për paqe. Le të fillojë njerëzimi me veten. Koha është shumë e çmuar për t'u humbur. Detyra na detyron të bëjmë pjesën tonë në sjelljen e mbretërisë së Perëndisë në tokë.

Shumë veta ngurrojnë ta kërkojnë Zotin, nga frika se jeta do të bëhet e zymtë dhe e zymtë, pa bukuri dhe gëzim. Por e kundërta është e vërtetë! Lumturia e pastër që ata që e njohin vërtet Zotin e gjejnë në harmoni të përsosur me Të është e papërshkrueshme. Unë jam në një gjendje gëzimi shpirtëror ditë e natë. Ai gëzim është Zoti, dhe ta

njohësh Atë do të thotë t’i fshehësh të gjitha hidhërimet dhe t’i varrosësh ato pa keqardhje.

Zoti nuk i kërkon njeriut të jetë i zymtë, i zymtë, i shkretë ose i vrenjtur. Ky nuk është kuptimi i saktë i Zotit, as nuk është mënyra e duhur për të fituar favorin e Tij. Sa më shumë paqe të përjetojë dikush, aq më shumë mund ta ndiejë praninë hyjnore. Sa më e madhe lumturia e dikujt, aq më shumë bëhet në harmoni me Zotin. Ata që e njohin Zotin janë të lumtur sepse Zoti është burimi i gëzimit më të madh.

Njerëzit përpiqen të gjejnë lumturi në alkool, seks dhe para, por faqet e historisë janë plot me histori të shpresave të tyre të shkatërruara dhe ëndrrave të paplotësuara.

Koha që kalova në meditim e ka bërë jetën time tepër të frytshme. Një mijë shishe verë nuk mund të krijonin ekstazën që përjetova përmes meditimit. Në atë gëzim qëndron udhëzimi dhe mençuria hyjnore. Kur një person është në harmoni me Zotin, edhe nëse gabon pa dashje, ai do të dijë si ta korrigjojë gabimin e tij, dhe nëse shpreh një mendim të gabuar, Zoti do ta udhëzojë dhe korrigjojë me dashuri.

Mjaft me pritjen! Kushdo që i dëgjon ose i lexon këto fjalë e di që unë them të vërtetën. Nëse do të shfaqja të gjitha fuqitë që më ka dhënë Zoti, njerëzit do të mblidheshin tek unë jo nga dashuria për Zotin, por për shkak të mrekullive. Por unë nuk kam dëshirë për atë lloj dishepulli sipërfaqësor. Ata

nuk duhet të tërhiqen nga pushteti, por nga dashuria për Zotin, dhe ky është qëllimi im në jetë.

Nëse nuk do ta kisha njohur Zotin, nuk do të flisja në këtë mënyrë. Të gjithë mund ta njohin Atë nëse dëshirojnë. Unë nuk përpiqem t'i fitoj njerëzit duke iu drejtuar emocioneve të tyre, por përkundrazi, u flas mendjeve të tyre, duke iu drejtuar logjikës dhe aftësisë së tyre dalluese. Besimi i verbër është i padobishëm. Një person duhet të aktivizojë aftësitë e të kuptuarit që Zoti i ka dhënë dhe të mos i pranojë gjërat ashtu siç janë. Në vend të kësaj, ata duhet të kuptojnë shkaqet, efektet dhe logjikën që qëndron pas prirjeve dhe praktikave të tyre shpirtërore. Nëse do të kisha një mijë gojë, do t'i përdorja të gjitha për të folur për Zotin dhe rëndësinë e kthimit tek Ai dhe të njohjes së Tij.

Njeriu nuk e di se çfarë humbet duke humbur njohurinë e Zotit, sepse ai kurrë nuk e ka njohur Atë vërtet! Dhe sapo të lidhet me Të, asnjë fuqi tokësore nuk mund ta largojë. Dëshira ime e vetme është t'u jap kërkuesve të sinqertë një shkëndijë të Zotit, sepse të shohësh dritën e Tij dhe të përjetosh lumturinë e Tij vlen më shumë se të gjitha thesaret dhe lavditë e botës. Njohja e Zotit tejkalon çdo kënaqësi tokësore. Dhe kur njeriu të gjejë thesarin e thesareve, të gjitha dëshirat e zemrës së tij do të përmbushen. Vërtet, Zoti i ka përmbushur të gjitha dëshirat, ëndrrat dhe dëshirat e mia.

Nuk përpiqem për gjëra tani sepse ato vijnë vazhdimisht në rrugën time. Kur Zoti të jepet ty, Ai do t'i përmbushë të gjitha dëshirat e tua. Nuk do të kesh nevojë të kërkosh asgjë atëherë sepse gjithçka që dëshiron do të jetë në dorën tënde. Por së pari, duhet t'i provojmë Zotit se e duam Atë më shumë se të gjitha dhuratat që Ai na jep.

Zoti na thërret dhe dëshiron që ne t'i drejtohemi Atij. Mësuesit e mëdhenj janë pionierë. Hapat e të cilëve, nëse ndiqen, do të na lejojnë të përfitojmë nga njohuritë dhe përvoja e tyre, duke na e bërë më të lehtë përcaktimin e qëllimit tonë dhe arritjen e sigurisë. Ashtu si një person mund të bëhet një dijetar i madh duke mësuar nga një dijetar i madh, ashtu edhe një kërkues mund të bëhet një nga qeniet më të mëdha shpirtërore duke fituar njohuri dhe mençuri nga një mësues që zotëron njohuri hyjnore.

Një copë qymyri as nuk merr dhe as nuk reflekton rrezet e diellit, por një diamant po. Në mënyrë të ngjashme, mendjet e ngurtësuara nga dyshimi, negativiteti dhe apatia shpirtërore nuk mund të marrin dritën hyjnore. Megjithatë, mendjet e ngjashme me diamantin, të mbushura me sinqeritet, besim, këmbëngulje dhe vendosmëri të vërtetë, mund të marrin dritën e vetëdijes hyjnore dhe të reflektojnë mençurinë e shenjtë.

Për shumicën e njerëzve, feja është thjesht një traditë familjare, një përfitim shoqëror ose një zakon i lidhur me moralin dhe etikën. Ata nuk e kuptojnë vërtet thelbin dhe rëndësinë e fesë.

Ata që nuk e kërkojnë Zotin si domosdoshmërinë përfundimtare të jetës nuk e kuptojnë kuptimin e fesë. Pse të gjithë njerëzit përpiqen për para? Sepse e konsiderojnë thelbësore për rehatinë dhe mirëqenien e tyre. Ata nuk kanë nevojë që askush t'ua mësojë këtë të vërtetë të vetëkuptueshme, sepse e dinë shumë mirë. Pse, atëherë, shumica e njerëzve nuk e kuptojnë domosdoshmërinë e njohjes së Zotit? Sepse u mungon dallimi i saktë. Pashë në jetën time të hershme se përgjigjet teologjike për pyetje të caktuara nuk mund t'i sjellin kënaqësi të plotë shpirtit, përveç nëse të vërtetat e tyre testohen përmes njohurisë dhe përvojës së drejtpërdrejtë.

Për shembull, kur humba nënën time në një moshë të re dhe të dashurit e mi të tjerë ndërruan jetë njëri pas tjetrit, një rebelim i heshtur kundër jetës lindi brenda meje dhe askush nuk mund të më ngushëllonte ose të më shpjegonte realitetet e jetës dhe vdekjes. Më në fund, vendosa që do ta gjeja përgjigjen vetë përmes përpjekjeve të mia. Dhe i bëra vetes këtë betim: "Nuk do të pranoj asgjë verbërisht, por do ta gjej përgjigjen nga Krijuesi dhe Zoti i këtij universi".

I kërkova drejtpërdrejt Zotit të më shpjegonte misteret e jetës që askush tjetër nuk mund të m'i shpjegonte.

Pyesja veten pse disa njerëz lindin të varfër dhe të tjerë të pasur, disa të verbër dhe të tjerë të shëndetshëm, ndërsa të tjerë nuk mund ta zgjidhnin këtë mister që dukej se binte ndesh me

drejtësinë dhe mëshirën e Zotit. Më në fund, Zoti më udhëhoqi te disa mësues shpirtërorë të ndriçuar që kishin arritur një gjendje uniteti hyjnor dhe kishin gjetur përgjigje të kënaqshme për misteret e jetës nëpërmjet njohurive të tyre të brendshme. Atje, mora përgjigje të kënaqshme për të gjitha pyetjet e mia dhe shpjegime bindëse për të gjitha kërkesat e mia.

Ka shumë ekstremistë fetarë në këtë botë. Disa kanë vetëm një kuptim emocional të fesë dhe, kur emocionet e tyre manipulohen, ata bëhen histerikë fetarë. Por, zelli emocional e shkëpus lidhjen e një personi me Zotin dhe ia errëson depërtimin shpirtëror.

Njerëzit emocionalë gjithmonë kanë nevojë për diçka që t'u nxisë ndjenjat dhe të ndezë pasionet shpirtërore. Kur flet logjikisht dhe racionalisht, ata humbasin dëshirën për të vazhduar bisedën dhe i gjejnë fjalët e tua monotone dhe të mërzitshme. Por manipulimi i emocioneve të të tjerëve është një formë mashtrimi, një fyerje për inteligjencën e njerëzve dhe një fshehje e të vërtetave shpirtërore prej tyre.

Në të njëjtën kohë, ka edhe ekstremistë fetarë me prirje intelektuale që kënaqen duke u thelluar në studime të ndryshme teologjike ose filozofike, duke e mashtruar veten duke besuar se zotërojnë një shkallë më të lartë të njohurisë së shenjtë sesa ajo e nxitur emocionalisht. Por stimulimi intelektual është një formë tjetër e "mpirjes", ose një lloj tjetër mashtrimi mendor që në të vërtetë nuk i ofron

kërkuesit atë që dëshiron, por thjesht arrin të ndezë emocionet e tij dhe të nxisë ndjenjat e tij.

Fanatikët fetarë nuk kanë një kuptim të thellë të fesë; ata shpesh përsërisin gjëra që nuk i kanë kuptuar vërtet dhe ndikimin e të cilave në jetën e tyre nuk e kanë përjetuar. Nëse u bëni një pyetje shpirtërore, ata nxitojnë të citojnë proverba ose shkrime të shenjta, duke pritur që ju të ndaleni këtu sepse u mungon aftësia për dialog të qetë, të qëllimshëm dhe logjik. Nuk është ekzagjerim të thuhet se ata janë thjesht zëdhënës të zbrazët shpirtërorë dhe angazhimi me ta është i kotë sepse janë të bindur se dinë gjithçka nga fillimi në fund, nga A në Zh.

Fanatikët fetarë janë të sigurt se nëse nuk beson në një farë mënyre, fati yt është shkatërrimi.

Një mësues i ditur nuk jep mësim në këtë mënyrë. Ai paraqet mendimin e tij dhe i mbështet argumentet e tij me prova. Feja duhet të kënaqë dëshirat tona shpirtërore dhe të përmbushë dëshirat tona jo me fjalë, por me prova të pakundërshtueshme. Unë kurrë nuk kam dashur të jem aq i ngurtë sa të mos mund ta përdor mendjen time dhe të aktivizoj depërtimin tim. Kur takova mësuesin tim, Sri Yukteswar, ai më tha:

"Ka shumë mësues që do t'ju kërkojnë të besoni pasi t'ju kenë verbuar mendjen dhe t'ju kenë urdhëruar të ndiqni logjikën e tyre dhe asgjë tjetër. Por unë dua që t'i mbani sytë e mendjes

suaj hapur, dhe përveç kësaj, unë do t'ju hap një sy tjetër, syrin e mençurisë."

Sri Yuktsuwar më ka dhënë një mësim, të vërtetën e të cilit mund ta dalloj vetë. Kjo është arsyeja pse kam nisur këtë rrugë, nga e cila askush nuk mund të më largojë ose të më devijojë.

Një ekstrem tjetër është libertariani liberal që ndjek gjithçka dhe nuk i përmbahet asgjëje!

Meqenëse e konsideron veten mendjehapur dhe me mendje të gjerë, ai thotë: "Të gjitha rrugët shpirtërore janë të mira, kështu që unë nuk do të jem i detyruar nga asnjëra prej tyre". Por me gjithë respektin e duhur për të gjitha rrugët shpirtërore dhe besimet fetare, nuk duhet të jesh një flutur shpirtërore që lëviz dhe fluturon vazhdimisht në çdo drejtim.

Liberalizmi i rremë dhe fanatizmi i verbër duhen shmangur, dhe në vend të kësaj duhet të përqafohet mençuria, në mënyrë që të ketë sukses në përpjekjet shpirtërore dhe të gjejë qëllimin e jetës.

Çdo përpjekje që bën dikush për Zotin do të vihet re prej Tij. Por nëse një person nuk ndjek një rrugë drejt Zotit bazuar në arsyetim të shëndoshë, përparimi i tij shpirtëror do të jetë i ngadaltë. Kërkuesit e sinqertë do të fitojnë disa njohuri, por ata që besojnë verbërisht dhe luten mekanikisht mund të kalojnë shumë mishërime para se të arrijnë Zotin.

Kërko derisa të gjesh rrugën që i përshtatet prirjeve të tua emocionale dhe intelektuale dhe ngulmo në atë rrugë. Shqyrto me kujdes gjithçka që lexon dhe mëson dhe mos prano asnjë mësues ose mësim pa i vënë ato në provë.

Një argjendar mund të dallojë midis xhevahireve të vërteta dhe atyre të falsifikuara. Në mënyrë të ngjashme, një mësues i vërtetë shpirtëror mund të dallojë midis kërkuesve të sinqertë dhe individëve thjesht kuriozë. Disa marrin mësime shpirtërore, por nuk arrijnë t'i zbatojnë ato në jetën e tyre. Megjithatë, përfitimi i vërtetë i çdo udhëzimi shpirtëror qëndron në përthithjen e frymës së tij dhe zbatimin e aspekteve të tij praktike në jetën e përditshme. Të flasësh për ushqimin ose thjesht ta shohësh atë nuk e shuan urinë. Një person i uritur duhet të hajë derisa të ngopet. Siç thotë shprehja, "Ai që ha me dhëmbë, i sjell dobi vetes".

Kërkuesit shpirtërorë duhet së pari të mësohen ta njohin Zotin. Përqendrimi te paratë ose shëndeti së pari është një shpërqendrim nga qëllimi. Është e vërtetë që gjithçka vjen nga Zoti, por ata që ndjekin gjëra të tjera para së gjithash do të ndiejnë kufizimet e këtyre gjërave, edhe nëse janë më të pasurit dhe më të shëndetshmit. Mësuesi shpirtëror i aftë dhe i ditur e njeh dhe e do Zotin, dhe dëshira e tyre për Zotin tejkalon të gjitha dëshirat e tjera.

Një predikues u përpoq të më bindte të pranoja udhëzimin e tij shpirtëror, duke më

premtuar si rezultat një numër të madh ndjekësish. Por oferta e tij nuk më pëlqeu sepse qëllimi im i vetëm është Zoti, jo të grumbulloj ndjekës. Mësuesit e vërtetë do të përpiqen gjithmonë të ngulitin tek ju dëshirën për ta njohur Zotin; ata kurrë nuk do t'ju çojnë në një rrugë pa krye.

Shtylla themelore e fesë është harmonia me Zotin. Vendet e adhurimit nuk duhet të bëhen vende argëtimi, vallëzimi, shfaqjesh filmash ose tubimesh të shpeshta shoqërore. Këto aktivitete rekreative i largojnë njerëzit nga Zoti. Argëtimi duhet të mbahet jashtë vendeve të adhurimit, të cilat njerëzit duhet t'i vizitojnë vetëm për një qëllim: të lidhen me Zotin. Ndjenja e pranisë hyjnore në vendet e adhurimit është qëllimi kryesor i vizitës së këtyre vendeve të shenjta. Kjo është ajo që kam besuar me gjithë zemër dhe ajo me të cilën kam jetuar.

Nëse do t'ju tregoja për një frut të mrekullueshëm që zbulova dhe ua përshkruaja me kujdes çdo ditë për një vit të tërë pa ju lejuar ta shijoni, nuk do të ishit mjaftueshëm të bindur për vlerën e tij. Në mënyrë të ngjashme, vetëm dëgjimi i predikimeve dhe leksioneve rreth së vërtetës nuk mund ta shuajë urinë e shpirtit. Ata që kënaqen duke dëgjuar pa u përpjekur ta njohin Zotin arrijnë vetëm një kënaqësi të rreme. Duhet të ndiejmë një uri të thellë për Zotin, duke e kërkuar Atë me zell dhe sinqeritet. Qëllimi i leksioneve, predikimeve dhe leksioneve fetare është të zgjojnë një dëshirë shpirtërore në rritje për Zotin brenda shpirtit.

Herë pas here, takoj dikë tek i cili ndiej një mall për Zotin. Por të njohësh Zotin është shumë më e madhe se kaq! Kërkuesi që e njeh vërtet Zotin ndonjëherë e sheh të gjithë universin të mbushur me dritën e Tij - çfarë përvoje e mahnitshme dhe e mrekullueshme! Por kjo nuk mund të ndodhë brenda natës. Të njohësh Zotin kërkon praktikë të gjatë dhe të vazhdueshme të atyre shtigjeve dhe metodave shpirtërore që çojnë në njohurinë e Hyjnores.

Dëshira për lumturi është më e forta nga të gjitha dëshirat. Lumturia e vërtetë dhe e qëndrueshme gjendet vetëm te Zoti. Kur zbulon praninë e Tij, mbushesh me gëzim të pamasë, një gëzim që nuk mund ta gjesh askund ose në asgjë tjetër. Mësuesi im, Sri Yuktiswar, më tha:

Kur gëzimi juaj në meditim dhe harmonia shpirtërore tejkalon të gjitha gëzimet e tjera, ju e keni gjetur Zotin. Nëse do t'ju jepej e gjithë bota, nuk do të dinit si ta përballonit atë; do të ndiheshit të ngarkuar dhe vazhdimisht të shqetësuar për gjithçka. Nëse do të njihnit jetën e mbretërve, presidentëve, princave dhe të famshëmve të botës, do të zbulonit se ata ishin të shqetësuar dhe të pakënaqur, të hedhur nga valët e telasheve dhe të goditur nga erërat e shqetësimit nga të gjitha anët. Ata i kalonin ditët e tyre si kukulla në duart e fatit. Por ai që është i bashkuar me Dritën e Botës është një person vërtet i lumtur. Edhe nëse nuk zotëron asgjë, ai zotëron gjithçka sepse zotëron lumturi. Ai që është i bashkuar me Zotin nuk ka

frikë nga asgjë sepse Zoti banon në zemrën e tij, dhe një zemër në të cilën banon Zoti është e lirë nga frika dhe shqetësimi.

Të gjitha vendet e adhurimit shërbejnë për një qëllim, dhe kjo është arsyeja pse i dua të gjitha. Kur ato bëhen vende të bashkimit të vërtetë me Zotin, ato përmbushin misionin e tyre sublim. Këto vende duhet të jenë si koshere bletësh të mbushura me mjaltin e dijes së Zotit, dhe aty qëndron rëndësia dhe vlera e tyre. Zoti i do zemrat e sinqerta që i janë përkushtuar plotësisht Atij, dhe Ai do t'i vizitojë ato zemra edhe nëse pronarët e tyre po adhurojnë jashtë nën qiellin e hapur. Kur njerëzit mblidhen për të adhuruar, ata duhet ta bëjnë këtë nga dashuria për Zotin dhe dëshira për të ndier praninë e Tij. Kërkuesit e sinqertë janë të pakënaqur me dogmatizmin, ngurtësinë dhe arrogancën teologjike. Ajo që ka rëndësi për ta është një mënyrë efektive për t'u lidhur me Zotin dhe për të arritur tek ai.

Kur një person e do Zotin me gjithë qenien e tij, të gjitha veprimet e tij do të bazohen në të vërtetën dhe dashuria e tij për Zotin nuk do ta lejojë atë të shfrytëzojë ose mashtrojë njerëzit për interesat e tij egoiste.

Pavarësisht se sa e thellë është errësira, drita e shpërndan atë kur ndizet. Nëse e ndezim llambën e dashurisë hyjnore brenda vetes, errësira e injorancës do të zhduket. Shkenca e jogës shpirtërore e ndihmon kërkuesin të përqendrojë mendjen e tij te Zoti dhe të drejtojë dashurinë e

zemrës së tij drejt Tij. Ajo gjithashtu ofron një metodë të provuar dhe shkencore për t'i mundësuar kërkuesit të arrijë harmoninë e shenjtë të nevojshme për ta dashur plotësisht Zotin.

Zoti na ka dhënë aftësinë për të dashur familjen dhe miqtë tanë, dhe ne duhet ta përdorim këtë aftësi për ta dashur Atë ashtu siç i duam njerëzit tanë më të dashur në këtë tokë. Njeriu duhet të jetë në gjendje të thotë: "Të dua, Zot, ashtu siç një baba e do të birin e tij, ashtu siç një i dashur e do të dashurin e tij, ashtu siç një mik e do mikun e tij, unë të dua sepse ti je burimi i çdo dashurie dhe i çdo të mire në ekzistencë, dhe sepse ti je babai im, nëna ime, miku im, zotëria im, i dashuri im dhe gjithçka në ekzistencë për mua".

Kur një person e do vërtet Zotin nga zemra, ai e ndjen atë dashuri për Të ditë e natë.

Shumë njerëz të quajnë "më i dashuri im" ose "shoku im më i ngushtë" sot, vetëm për të të braktisur nesër për një arsye ose një tjetër. Kjo nuk është dashuri. Ata, zemrat e të cilëve janë të mbushura me Zotin, nuk mund t'i bëjnë keq askujt. Kur e do Zotin pa kushte, Ai e mbush zemrën tënde me dashurinë e Tij të pastër për të gjithë. Kjo dashuri është përtej fuqisë së çdo gjuhe njerëzore për ta përshkruar.

Një person nuk mund ta dojë Zotin me gjithë zemër nëse nuk e njeh veten. Kjo vetëdije ndonjëherë ndodh në mënyrë të pavetëdijshme gjatë gjumit të thellë kur dikush është i

vetëdijshëm për qenien e tij si shpirt. Por kjo mund të arrihet edhe përmes meditimit. Kur një person e njeh veten si shpirt, ai ka zbuluar praninë e Zotit brenda tij. Reflektimi i hënës nuk është qartë i dukshëm në ujë të turbullt ose të trazuar, por kur sipërfaqja e ujit është e qetë dhe e qartë, imazhi i hënës shfaqet në mënyrë të përsosur. Kjo është gjithashtu e vërtetë për mendjen: kur mendja është në paqe, ju e shihni qartë fytyrën e shpirtit tuaj si hëna, sepse shpirtrat janë reflektime të Zotit. Kur ne tërheqim - përmes meditimit - mendimet e trazuara nga liqeni i mendjes, ne e perceptojmë veten si një reflektim të pastër të shpirtit hyjnor dhe kuptojmë se shpirti dhe Zoti janë një.

Yoga na mëson gjithashtu të nxjerrim energji dhe vetëdije nga trupi dhe t'i drejtojmë ato drejt burimit të tyre, që është Zoti. Na mëson gjithashtu të rregullojmë dhe transformojmë forcën jetësore nga vetëdija fizike në vetëdijen hyjnore.

Kur një person i lutet Zotit, mendja dhe fokusi i tij duhet të jenë tërësisht tek Ai, pa menduar për asgjë tjetër gjatë atyre momenteve. Zoti i di mendimet tona dhe ne duhet ta mbajmë mendjen tek Ai gjatë meditimit dhe lutjes. Nëse mendimet tona fillojnë të enden - gjë që është natyra e tyre - duhet t'i kthejmë ato në fokus dhe meditim të përsëritur. Kur i lutem Zotit, mendja ime fiksohet tek Ai. Nëse e kultivoni këtë fuqi të qetë të fokusit, do të zbuloni se një ditë, pavarësisht sa të zënë

jeni, ditët dhe netët do të kalojnë me mendjen tuaj të zhytur në Zot.

Ne gjithashtu duhet t'i duam të tjerët sinqerisht. Njeriu mesatar është i paaftë për këtë lloj dashurie sepse është i kufizuar në egon e tij të vogël dhe për këtë arsye ende nuk e ka kuptuar se Zoti banon brenda tij dhe në të gjitha qeniet e tjera. Unë i dua njerëzit dhe i trajtoj ata në mënyrë të barabartë sepse të gjithë janë pasqyrime shpirtërore të Zotit. Nuk mund ta konsideroj askënd të huaj për mua sepse e di që të gjithë jemi pjesë e një shpirti hyjnor. Kur ta kuptoni kuptimin e vërtetë të fesë, që është njohja e Zotit, do të kuptoni se Ai është vetja juaj më e lartë dhe se Ai ekziston në mënyrë të barabartë dhe pa paragjykime në të gjithë krijimin e Tij. Atëherë do të jeni në gjendje t'i doni të gjithë si vetja juaj më e lartë.

Nuk kërkoj të tërheq ndjekës, sepse ky nuk është qëllimi im në jetë. Nuk ka rëndësi për mua nëse qindra apo mijëra ndjekin leksionet e mia apo vendet mbeten bosh. Në të vërtetë, unë preferoj një grusht besimtarësh të sinqertë sesa qindra kuriozë, por të pasinqertë. Qëllimi im i vetëm është t'i ndihmoj njerëzit të njohin veten. Kur njerëzit të kuptojnë se njohja e Zotit është një detyrë e shenjtë dhe një privilegj shpirtëror, do të dëshmojmë një agim të ri në këtë tokë. Librat, predikimet dhe leksionet nuk do të mjaftojnë më për të kënaqur kërkuesin që me të vërtetë dëshiron të ndiejë praninë e Zotit. Por kur ta

kuptojnë të vërtetën, do ta njohin jetën për atë që është në të vërtetë.

Ne duhet t'i zbatojmë të vërtetat që dëgjojmë dhe lexojmë në mënyrë që ato të mos mbeten thjesht ide, por të bëhen bindje të forta. Leximi i Shkrimeve të Shenjta duhet të zgjojë tek kërkuesi shpirtëror dëshirën për të njohur Zotin. Por nuk ka asgjë që mund ta zëvendësojë meditimin e thellë për të arritur atë qëllim fisnik.

Ajo që nevojitet vërtet është përvoja shpirtërore. Vetëm harmonia hyjnore mund ta zhdukë mërzinë e thellë që lind nga mungesa e qëllimit në jetë. Përvoja shpirtërore është një realitet i caktuar dhe mund të arrihet përmes reflektimit të përditshëm, kontemplativ. Është e mundur të arrish ta njohësh Zotin përmes meditimit. Dhe kur përjeton praninë e Tij, dyshimet do të zhduken, reja e injorancës do të zhduket dhe do të ndjesh një paqe që nuk e ke njohur kurrë më parë, sepse paqja hyjnore është e pakrahasueshme.

Është koha që njerëzit ta zbulojnë vetë të vërtetën. Ajo që po ju them, edhe ju mund ta zbuloni nëse dëshironi. Këto mësime mund t'u duken filozofike disave, por ata që i zbatojnë i dinë vlerat e tyre dhe korrin shpërblimet e tyre.

Mësuesi im më thoshte me çdo mësim të ri shpirtëror që merrja prej tij: "Duhet ta dish këtë të vërtetë" Dhe unë e dija!

Kur gjeta mësuesin tim dhe zbulova këtë rrugë, u binda nga përvoja ime se është një rrugë e shëndoshë që të çon në njohjen e Zotit dhe të së vërtetës, dhe për këtë arsye ia kushtova tërë jetën time atij dhe shërbimit ndaj njerëzimit.

Paqja qoftë mbi ju kudo që të jeni në botën e gjerë të Zotit

Pamje të shkurtra të njohurive shpirtërore

Mësuesi i tha një dishepulli që kërkonte udhëzimin e tij në rrugën shpirtërore:

Mos dëshiro që njerëzit të të njohin ty dhe arritjet e tua shpirtërore, por kërko vetëm Zotin.

Kur të kuptosh se ka paqe brenda teje, do të kuptosh se ka paqe dhe harmoni në gjithçka që është e mirë në krijim.

Do ta shihni Atë në bukurinë e natyrës, do ta ndjeni praninë e Tij në miqësinë e vërtetë dhe do të përjetoni bekimet e Tij në aspirata fisnike dhe qëllime të ndershme, të lirë nga qëllimet egoiste. Do ta ndjeni praninë e Tij pas vellove të qetësisë.

Dhe në të gjitha gjërat e mrekullueshme

Trokitni me zell në derë dhe veli do të ngrihet
dhe do të shihni fytyrën më të lavdishme në gjithë
.shkëlqimin dhe madhështinë e saj

Nëse e doni Zotin, do ta ndjeni dashurinë e Tij
dhe asgjë tjetër nuk do të jetë në gjendje t'ju
.mashtrojë. Përvojat materiale do t'ju tundojnë

Sepse nuk e ke shijuar lumturinë shpirtërore.
.Kur ta bësh, do ta kuptosh ndryshimin

Ji i lirë të zgjedhësh. Mos lejo asgjë të të
kufizojë dhe mos lejo askënd të të kontrollojë ose
.të ndërhyjë në lumturinë tënde

Vetja juaj është një pjesë e veçantë e tërësisë
kozmike dhe duhet ta gjeni atë tërësi të përsosur
në mënyrë që të përjetoni vetëdije të lumtur dhe të
.shijoni kënaqësitë e dashurisë hyjnore

Duke nxjerrë dashurinë nga burgjet e urrejtjes
dhe pakënaqësisë

Të lutemi, Zot, të ndriçosh dritën tënde mbi
shpirtrat tanë

Dhe mbulo të dashuruarit e tu dhe ata që
kërkojnë ndihmën tënde me bekimet e tua të
.bollshme

Dhe le t’i mbajë larg nesh fantazmat e luftës,
!dhunës dhe vdekjes

Dhe na frymëzoni që ta bëjmë paqen qëllimin
tonë

Dhe dashuria është furnizimi ynë

Qëllimi ynë është çlirimi nga kufizimet kufizuese

* * *

Nëse një person përpiqet vetëm të grumbullojë para dhe të përmbushë dëshirat trupore

Fitimet që ai bën janë të pakta dhe të parëndësishme

Sepse do të vijë dita kur ai do t'i lërë pas të .gjitha fitimet e kësaj bote

Por nëse ai bëhet i pasur nëpërmjet Perëndisë

Ai do të jetë më i pasur se të gjithë mbretërit dhe njerëzit e pasur të tokës

Ato thesare të bekuara janë në zotërim të atyre që e duan Zotin

Ata që nuk kënaqen me asgjë tjetër përveç pasurisë së shpirtit

Ndërsa punojnë për të zhvilluar prirjet e tyre shpirtërore

Dhe për të ushqyer dëshirën e tyre për burimin e jetës së tyre

Dhe ringjallja e dashurisë nga thellësitë e urrejtjes dhe ligësisë

Ata e ngrenë vetëdijen e tyre mbi konsideratat e ngushta të kësaj bote

Drejt horizontit të lirisë, paqes, dritës dhe gëzimit

Ata e kuptojnë hapësirën e tyre të pakufishme

Ata përjetojnë perceptime dhe njohuri të ripërtërira

Dhe ndërsa mbjellin farat e mendimeve dhe veprave të mira

Në hapësirat e vetëdijes së tyre

Njohuritë e tyre janë të hapura

Dhe fuqitë e tyre njohëse aktivizohen

Philamson, thelbi i tyre i vërtetë

Ata e gjejnë mbretërinë e Perëndisë brenda vetes

I lutemi Zotit të Plotfuqishëm të na udhëzojë në mënyrë që të mund të ripërtërijmë veten

Dhe ne e nxjerrim qenien tonë shpirtërore nga burgjet e errësirës

Drejt hapësirave të lirisë, qetësisë dhe dritave të dijes

Frutat dhe perimet e freskëta janë lëndë ushqyese të rëndësishme

Nga një leksion mbi të ushqyerit

Dorëzuar në Encinitas, Kaliforni - Qershor 1940

Proteina e mishit nuk është i vetmi burim jetësor i energjisë

Disa nga kripërat minerale që gjenden në perimet dhe frutat e pagatuara janë gjithashtu burime të rëndësishme.

Ndërsa një porcion i madh mishi siguron një sasi të konsiderueshme energjie, nëse mishi dominon dietën për një periudhë të zgjatur, ai do të pushojë së ofruari atë energji. Për më tepër, marrja e tepërt e proteinave mund të çojë në toksicitet nga proteinat, një burim lodhjeje dhe sëmundjesh. Shkurt, shumë proteina është po aq e dëmshme sa edhe mungesa e tyre.

Nëse doni të hiqni qafe lodhjen, një ilaç qëndron në ushqyerjen e duhur. Mishi mund të ofrojë energji të përkohshme, por fut shumë toksina në trup. Konsumimi i më shumë ushqimeve të gjalla dhe të pagatuara do të zvogëlojë ndjenjat e lodhjes dhe do t'ju lërë të ndiheni plot energji.

Lëngjet ofrojnë një rritje të konsiderueshme të energjisë, por frutat dhe perimet e plota ofrojnë vlerë shumë më të madhe ushqyese. Megjithatë, disa njerëz thjesht nuk duan t'i kushtojnë kohë konsumimit të tyre në këtë formë.

Sistemi tretës nxjerr substanca kimike dhe i shpërndan ato në llojet e duhura të qelizave në të gjithë trupin.

Trupi është i përbërë nga elementë të shumtë kimikë, dhe ushqimi duhet të plotësojë mangësitë e këtyre elementëve çdo ditë.

Ushqimi i përditshëm duhet të përfshijë sasi të mjaftueshme proteinash, vitaminash, mineralesh, disa yndyrnash dhe vajrash, si dhe një sasi të përshtatshme karbohidratesh natyrale, duke minimizuar sa më shumë që të jetë e mundur amidonin dhe sheqerin e rafinuar.

Një burim i shkëlqyer energjie është një përzierje e lëngut të portokallit dhe bajameve të bluara, pasi bajamet treten më mirë kur përzihen me lëng portokalli.

Është gjithashtu e rëndësishme të pini shumë lëngje. Nëse nuk keni ujë me cilësi të mirë, lëngu i frutave të freskëta, uji i kokosit dhe shalqiri janë shtesa të shkëlqyera dhe zëvendësues të pjesshëm të ujit të pastër.

Në të ardhmen, njerëzit do të konsumojnë lëngje frutash dhe perimesh më shpesh për shkak të përfitimeve shëndetësore që ofrojnë këto lëngje.

Si komplekset e inferioritetit ashtu edhe komplekset e superioritetit janë të këqija

Një kompleks inferioriteti është po aq i keq sa një kompleks superioriteti, sepse dikush që ndihet inferior nuk do të jetë në gjendje të tregojë superioritetin që është brenda tij.

Njeriu, duke qenë me natyrë shpirtërore, është i pajisur me një shkëndijë të shenjtë, dhe është e gabuar dhe e gabuar të mendosh se ai është i ulët ose të mendosh se është mbi të gjithë dhe të veprosh si dikush që nuk ka dinjitet ose origjinë.

Kur një person shfaq krenari, hija e trashë e krenarisë e errëson dritën e Zotit brenda shpirtit.

Prandaj, të dyja nyjet duhen shmangur njëkohësisht, sepse të dyja janë pengesa për përparimin shpirtëror.

Le të ndiejmë se Zoti është me ne, duke na frymëzuar dhe duke na udhëhequr, dhe se Ai është dashuria më e madhe në jetën tonë.

Ata që e njohin Zotin ndiejnë se janë shërbëtorë të të gjithëve dhe nuk mendojnë se janë më të mirë se të tjerët.

Kompleksi i inferioritetit shoqërohet me ata që kanë ide të dobëta dhe një nënndërgjegje të dobët, ndërsa kompleksi i superioritetit lind nga krenaria e urryer dhe arroganca e rreme.

Të dyja këto nyje janë shkatërruese për rritjen shpirtërore dhe bazohen në iluzion dhe shpërfillje të së vërtetës, në vend të kuptimit të shëndoshë dhe gjykimit të saktë.

Vetëbesimi duhet të kultivohet duke kapërcyer dobësitë e trashëguara njerëzore. Ata që e dëshirojnë atë duhet të përpiqen ta përjetojnë ëmbëlsinë e tij përmes arritjeve të prekshme në

jetën e tyre, duke u çliruar kështu nga komplekset .e inferioritetit dhe arrogancës, me ndihmën e Zotit

Sekreti dhe burimi i vitalitetit

Trupit i duhen disa orë për ta shndërruar ushqimin në energji. Por çdo gjë që stimulon dhe aktivizon vullnetin gjeneron energji të .menjëhershme

Vullneti merr vitalitet nga qelizat e trupit dhe nga rezervuari i energjisë së trurit ku ruhet .energjia e nxjerrë nga ushqimi

Vullneti gjithashtu tërheq aktivitet të ri nga .burimi kozmik në trup nëpërmjet palcës kurrizore

Prandaj, sekreti i vitalitetit qëndron në ruajtjen e energjisë që ka një person dhe sjelljen e .energjisë së re në trup përmes vullnetit

?Si bëhet kjo

Së pari, duhet të veprohet me dëshirë dhe vullnetarisht. Nëse ka diçka që ia vlen të bëhet, ajo .duhet të bëhet me dëshirë dhe me zgjedhje

Kur punoni me dëshirë, keni një sasi më të madhe energjie sepse jo vetëm që po tërheqni energji nga nervat në tru, por gjithashtu po tërhiqni .një rrjedhë të madhe energjie kozmike në trup

Një grua që përgatit një vakt të shijshëm për të dashurin e saj është e mbushur me lumturi dhe .vitalitet

Por nëse detyrohet të gatuajë kundër vullnetit
.të saj, ajo ndihet e lodhur që në fillim

Prandaj, vullneti sjell energji

:histori e shkurtër

Njëherë, po flisja me një mik për shenjtorët.
Miku im ishte ndërmjetës dhe nuk e ndante entuziazmin tim. Në vend të kësaj, ai tha: "Të gjithë ata që ju i quani shenjtorë janë në të vërtetë sharlatanë që nuk e njohin Zotin". Unë nuk debatova me të, por ndryshova temën dhe filluam të flisnim për profesionin e ndërmjetësimit. Pasi më tregoi shumë për të, i thashë butësisht: "A e dini se nuk ka asnjë ndërmjetës të besueshëm se të gjithë janë gënjeshtarë?" Ai u tërbua dhe më ktheu me zemërim: "Po çfarë dini për ndërmjetësit?" Unë u përgjigja: "Pikërisht këtë doja të thoja. Po çfarë dini ju për shenjtorët?" Ai mbeti pa fjalë. Unë vazhdova me qetësi dhe mirësi: "Unë nuk di asgjë për
."ndërmjetësimin dhe ti nuk di asgjë për shenjtorët

Engjëjt e energjisë

Zoti na krijoi si engjëj energjie

Dhe vendosëm në trupa fizikë

Ne e përqendruam gjithë vëmendjen tonë te
trupat e brishtë

Dhe harruam shpirtin shpirtëror të ngarkuar
me energjinë e jetës kozmike

Tani duhet të bëjmë një përpjekje të vërtetë
për t'u përqendruar

Për të rifituar një ndjenjë të vetëdijes së plotë

Rrënja e suksesit qëndron në rritjen e
njohurive shpirtërore

Përmes të cilit ne bëhemi të vetëdijshëm për
natyrën tonë jomateriale

Dhe se imazhi i Zotit banon brenda nesh

Lulja e parë në kopshtin e spiritualitetit është
lulja e besimit dhe shpresës

Fruti, megjithatë, është njohuria aktuale e
.fituar përmes vetëtestimit

Ji optimist dhe dije se gjërat e mira dhe
bekimet e jetës të presin

Për sa kohë që punoni me sinqeritet dhe
përkushtim

Për të rivendosur trashëgiminë hyjnore të
humbur

Një person vërtet shpirtëror është një person i
ekuilibruar

Dikush që ndihet i kënaqur, gëzon shëndet të
mirë dhe ka njohuri gjithnjë e më të thella

Ai zotëron pasuritë e shpirtit dhe thesaret e
mençurisë

Ai është i bindur se ndihma hyjnore po vjen

Pavarësisht se sa e ashpër mund të duket jeta ,dhe sa të pafavorshme janë rrethanat

Fytyra e Zotit na zbulohet në bukurinë e natyrës

Dhe zëri i tij na flet përmes melodive delikate dhe të rafinuara

Dhe nga zërat e ëmbël e të butë të të dashuruarve

Dhe përmes zërit kumbues të detyrës

Nxitja që na shtyn drejt mirësisë dhe paqes

Lumturia dhe dituria janë zëri i Zotit

Që na thërret të kthehemi në shtëpinë e bekuar

Një shtëpi qetësie dhe paqeje mendore

Dhe për të shijuar praninë e tij të ëmbël

Dhe bukuria e saj e pakrahasueshme, superiore

Bota është tepër mashtruese dhe ne duhet t'i qasemi asaj si të tillë. Nëse nuk i kapërcejmë më parë mashtrimet dhe iluzionet e saj, nuk do të jemi .në gjendje të ndihmojmë askënd tjetër

Duhet të kujtojmë se në vetminë e një mendjeje të fokusuar qëndron fabrika e të gjitha arritjeve të mëdha. Dhe në këtë fabrikë të mrekullueshme, ne duhet të endim vazhdimisht modelet e vullnetit tonë në mënyrë që të

kapërcejmë ose të përballojmë në mënyrë efektive
.të gjitha rrethanat e pafavorshme

Vullneti duhet të stërvitet dhe të ushtrohet
vazhdimisht

Njeriu ka shumë mundësi për të punuar në
këtë fabrikë tokësore për sa kohë që nuk e humb
.kohën dhe energjitë e tij kot

Natën tërhiqem nga kërkesat e kësaj bote për
të qenë me veten time

Larg, shumë larg botës

Vetëm me vullnetin tim në vetminë time
shpirtërore

Ku i drejtoj mendimet e mia në drejtimin që
dëshiroj

E mora vendimin thellë-thellë

Kur e motivoj vullnetin tim për t'u angazhuar
në aktivitete të shëndetshme dhe të dobishme, kjo
krijon sukses për mua. Në këtë mënyrë, e kam
përdorur vullnetin tim në mënyrë efektive shumë
herë. Megjithatë, kjo arrihet vetëm përmes
.përdorimit të vazhdueshëm të vullnetit

Çfarë ndjenje të mrekullueshme do të keni kur
të jeni në gjendje të thoni dhe të pohoni: "Vullneti
im, i ngarkuar me vullnet hyjnor, do të arrijë për
"!mua atë që dëshiroj

Nëse një person bëhet i vetëkënaqur dhe ia
beson gjithçka vullnetit hyjnor pa përdorur

vullnetin e tij që Zoti ia ka dhënë, ai nuk do të marrë rezultatin që kërkon.

Fuqia hyjnore dëshiron të të ndihmojë vetë

Duhet ta largojmë nga mendja jonë mendimin se Zoti, me fuqinë dhe fuqitë e Tij mbinatyrore, është larg nesh dhe i fshehur në skajet më të largëta të qiejve, dhe nuk duhet të harrojmë se vullneti hyjnor qëndron pas vullnetit tonë njerëzor, por ajo fuqi e fuqishme, si një oqean që përmbytet me baticat dhe zgjerimet e tij, nuk do të vijë nëse mendja nuk është e hapur dhe zemra nuk është e hapur.

Lutje

O Nënë Universale

Të jesh flaka e vetme në zemrat tona

Dhe për të shpërndarë errësirën e shpirtrave tanë

Dhe në lotët tanë të dashurisë për ty

Lani dashurinë tonë për gjërat e kësaj bote

Dhe jemi të lumtur që pajtohemi me ju

Largojeni trishtimin dhe hidhërimet tona një herë e përgjithmonë

Shndërroni zemrat tona të vogla në një zemër të madhe

Ai i përshtatet gjithë pranisë suaj

Dhe në pasqyrën e natyrës sate hyjnore

Le ta shohim veten si të përsosur dhe të pastër

Le të ngrihen lart flakët e dashurisë sonë për ty

Mbi flakët e dëshirave tokësore

Miliona tundime maskohen si ty

Dhe na mashtron vazhdimisht

* * *

!Eja, o gëzim hyjnor i pastër dhe i përsosur

Hyr në tempujt e mallit tonë për ty

Le të jetë planeti i qetë

Në malet tona, në netët e errëta të injorancës

Le të na udhëzojë Ai dhe të na kthejë shëndoshë e mirë

!Për strehën tuaj të sigurt dhe të mbrojtur

Pëshpëritje nga Përjetësia

Katreni i parë i Khayyam-it

Përkthyer nga Edward Fitzgerald dhe shpjeguar nga Mjeshtri Paramahansa

Fama e Omar Khayyam në Perëndim mbështetet në përkthimin e Fitzgerald të katërstrofëve të tij në mesin e shekullit të

nëntëmbëdhjetë, i cili konsiderohet përkthimi më i .mirë ndonjëherë në anglisht

Mësuesi Paramhansa e konsideronte Omar Khayyam si një nga mistikët e mëdhenj dhe me një shkallë të lartë të vetëdijes, dhe se ai përdorte simbolikën për të shprehur përvojën e tij shpirtërore dhe përjetuese, dhe se ai ishte keqkuptuar në mënyrë të vrazhdë, dhe se studiuesit nuk u thelluan mjaftueshëm për të kuptuar filozofinë e tij shpirtërore që ai e depozitoi .në katërstrofa

Zgjohuni! për Mëngjesin në Kupën e Natës

Ka hedhur Gurin që i vë yjet në fluturim

Dhe ja! Gjuetari i Lindjes ka kapur

Kulla e Sulltanit në një Litar Drite

:Përkthimi në arabisht

Zgjohu, sepse mëngjesi ka hedhur një gur në enën e natës

Duke i shpërndarë yjet plotësisht

Dhe ja ku është gjahtari i Lindjes

Ai pushtoi kullën e Sulltanit

Me një lak drite

:Shpjegim dhe interpretim

:Shpjegimi i kuptimeve

Mëngjesi: Është agimi i zgjimit nga ekzistenca iluzore tokësore

Ena e natës: errësira e injorancës që burgos shpirtin e pavdekshëm në vetëdijen e ngushtë dhe të kufizuar njerëzore

Guri: Përsosje shpirtërore

Yjet: Shkëlqimi joshës i dëshirave materiale

Gjuetari i Lindjes: Urtësia e fuqishme Lindore që shkatërron mbetjet e iluzioneve

Një lak drite: shkëlqimi i mençurisë së bekuar, që shkatërron errësirën shtypëse që burgos dhe prangos shpirtin

:Interpretim

:Qetësia e brendshme pështpërit

Zgjohuni! Lëreni gjumin e injorancës, sepse" agimi i mençurisë ka shpërthyer. Hidhni enën e errët të së panjohurës me gurin e rafinimit shpirtëror për ta copëtuar atë dhe për të shpërndarë yjet e zbehtë e të shndritshëm të ".dëshirave të shurdhër materiale

Shikoni dritën e mençurisë Lindore, gjuetarin" dhe shkatërruesin e iluzioneve, sepse ajo ka kapur kullën madhështore të shpirtit me një lak drite dhe ka shpërndarë errësirën e tij kufizuese materiale, ".duke e shpërndarë plotësisht atë

O banorë të qytetit të iluzioneve, braktisni"
gjumin! Sepse rrezja e diellit e mesazhit shpirtëror
"të mençurisë së brendshme është shfaqur

Mësoni si ta përdorni gurin e fortë të rafinimit
shpirtëror për të thyer enën e errët të injorancës
dhe për të dëbuar prej saj dëshirën për kënaqësi të
.përkohshme materiale

Merrni një mësim nga gjuetari i mençurisë, i"
cili vazhdimisht kërkon shpirtra që dëshirojnë dritë
dhe kërkojnë të vërtetën, për t'i rrethuar ata me
një aureolë shkëlqimi të lavdishëm, shkëlqimin e
".lirisë së përjetshme

Kthimi i Birit Plangprishës

Njëherë, shumë vite më parë, pashë një nga
.studentët e mi duke ecur në drejtim të kundërt

Duke i kuptuar pasojat e pashmangshme të
veprimeve të tij, u përpoqa ta bindja, duke
përdorur çdo mjet logjik, që të hiqte dorë nga
.veprimi i tij, por zbulova se nuk mund ta ndihmoja

Sepse ai kishte ndërmend të vazhdonte në
rrugën e së keqes

:Më në fund, i thashë vetes

".Meqenëse ai e do këtë, do ta lë të qetë"

Por dashuria dhe shqetësimi im për të u
kthyen shpejt, kështu që u ula nën një fik dhe
.fillova ta imagjinoja

Me entuziazëm të zjarrtë, i dërgoja
:vazhdimisht mesazhin intelektual të mëposhtëm

Zoti më ka kërkuar të të kërkoj të ndryshosh"
"mendje për atë që ke ndërmend të bësh

Në mbrëmje, një ndjenjë e fortë intuitive që
ndjeva në trup dhe mendje më bëri të besoja se ai
.me të vërtetë po kthehej

Papritmas, u shfaq "djali plangprishës", pasi u
kthye në shtëpi, i përshëndeti me një përkulje dhe
:tha

Gjithë ditën, kudo që shkoja dhe çfarëdo që"
"?bëja, pashë fytyrën tënde. Çfarë do të thotë kjo

Unë u përgjigja: "Zoti po të thërriste nëpërmjet
".meje. Kjo ishte thirrja e Tij, jo e imja

Dëshira ime nuk motivohej nga egoizmi, por
.isha i vendosur të mos largohesha

Ky vend do të mbetet i hapur deri në kthimin
tuaj

Ky lloj dizajni mund të sjellë ndryshime të
!mëdha. Është vërtet një forcë e mahnitshme

Kur përcaktoni kursin tuaj dhe vendosni të
vazhdoni në rrugën tuaj, duhet të aktivizoni
vullnetin tuaj dhe të bëni një përpjekje praktike,
dhe pastaj do të zbuloni se të gjithë elementët e
suksesit do të vijnë tek ju nga aty ku e dini dhe nga
.aty ku nuk e dini

Në vullnetin tënd, të ngarkuar me energji hyjnore, qëndron përgjigjja e lutjeve të tua

Kur e përdorni atë vullnet, hapni dritaren përmes së cilës merrni një përgjigje për lutjet .tuaja

Kjo është përvoja ime. Në të kaluarën u përpoqa të bëja disa gjëra vetëm për të testuar vullnetin tim, por tani nuk e bëj më këtë sepse e di rezultatin paraprakisht: çdo gjë që dua arrihet falë .Zotit të Plotfuqishëm

"Nga libri "Qëllimi përfundimtar i njeriut

Le ta bëjmë Zotin bariun e shpirtrave tanë

Dhe drita hyjnore është skauti

Në shtigjet e errëta të jetës

Ai është drita udhëzuese në netët e konfuzionit

Dhe dielli i sigurisë në orët e zgjimit

Dhe ylli udhërrëfyes në detin e errësirës së ekzistencës tokësore

Le të kërkojmë ndihmën e Tij dhe të kërkojmë frymëzimin e Tij

Sepse bota do të vazhdojë ulje-ngritjet e saj

Ngjarjet e saj janë të trazuara si valë të tërbuara

?Nga do të marrim udhëzime

Nuk është në zakonet tona të paqëndrueshme
dhe të anshme

As nga mjedisi ynë i nënshtruar ndikimeve

As nga vendet tona apo nga bota jonë

Përkundrazi, është zëri i së vërtetës
udhëzuese

Duke buruar nga thellësitë e shpirtit

Në çdo moment mendoj vetëm për Zotin

Ia dorëzova shpirtin tim atij

Ia besova zemrën time atij

Ia drejtova dashurinë dhe mallin tim atij

Nuk duhet t’i besojmë asgjëje më shumë se
Zotit

Dhe se duhet t'u besojmë atyre që do të
zbulojnë dritën e Tij

Ajo dritë është udhërrëfyesi im

Është mençuria dhe dashuria ime

Forca e pamposhtur

Dhe e vërteta që nuk mund të tejkalohet

Tani dhe përgjithmonë

Ka njerëz që janë aq ekstremë në të menduarit
e tyre sa besojnë se për të pasur sukses në jetë
.duhet të punojnë si një makinë pa u ndalur

Nga ana tjetër, ka njerëz që nuk janë më pak ekstremë se ata, pasi sapo interesohen për çështjet shpirtërore, humbasin dëshirën për gjithçka tjetër, dhe ky është një qëndrim i gabuar.

Ata besojnë, për shembull, se nuk ka nevojë të bëhet asgjë që kërkon përqendrim të madh dhe përpjekje fizike, dhe këshillojnë asketizmin dhe heqjen dorë nga të gjitha gjërat materiale. Por ky qëndrim maskon ngecjen intelektuale.

Nën një mantel të spiritualitetit të rremë

Kam zbuluar se mësuesit e shkëlqyer janë shumë të interesuar për botën, por pa asnjë lidhje me të. Kur mësuesit tim i jepej diçka e bukur, ai kujdesej për të dhe e mbronte, por nëse ndodhte që ajo të thyhej ose të dëmtohej, ai qeshte dhe thoshte: "Interesi im për të mbaroi sepse më mori shumë vëmendje". Ai ishte i shkëputur sepse nuk ishte i lidhur me të.

Ndihem njësoj siç e vlerësoj atë që më jep Zoti, por nuk më mungon nëse e humbas.

Njëherë, dikush më dhuroi një pallto të bukur me kapelë, dhe ishte një komplet i shtrenjtë; me kënaqësi kujdesesha për të dhe e mbroja nga grisja dhe ndotja, derisa u ngopa me të dhe thashë: "O Zot, nuk kam nevojë për këtë telashe!"

Një ditë, shkova në një sallë në Los Angeles për të mbajtur një leksion dhe, sapo mbërrita dhe fillova të hiqja pallton, dëgjova zërin hyjnor të

thoshte: "Merr me vete të gjitha gjërat që janë në xhepat e palltos". Kështu që bëra.

Pas leksionit, u ktheva në dhomën e ruajtjes së palltove dhe zbulova se palltoja - Zoti ju ruajt - ishte zhdukur.

Isha shumë e mërzitur për këtë, kështu që dikush tha: "Mos u mërzit, do të të blejmë një pallto tjetër". Unë i thashë: "Nuk jam e mërzitur sepse e humba pallton, por sepse personi që mori pallton nuk mori edhe kapelen që shkonte shumë me pallton".

Nuk duhet t’i lejojmë emocionet tona të na kontrollojnë. Si mund të jetë i lumtur një person nëse e vetmja gjë për të cilën interesohet janë rrobat dhe pasuritë e tjera?

Kjo nuk do të thotë të mos veshësh rroba të pastra dhe të rregullta ose të mos pastrosh e rregullosh shtëpinë, por të mos jesh tepër i lidhur ose i fiksuar pas këtyre çështjeve.

Njëherë më ftuan në një darkë dhe gjithçka ishte shumë elegante dhe e organizuar mirë, e shijova shumë darkën, por mikpritësit tanë ishin jashtëzakonisht nervozë, nga frika se mos gjithçka mund të shkonte sipas planit, dhe si rezultat, e prishën atmosferën me ankthin e tyre.

Ata që janë tepër të ndjeshëm shpesh e ndiejnë ankthin dhe shqetësimin e të tjerëve. Pse kjo frikë dhe ankth? Duhet të bëjmë çmos, pastaj të pushojmë dhe t'i lëmë të tjerët të pushojnë.

Duhet t'i lejojmë gjërat të marrin rrjedhën e tyre natyrale pa i detyruar, dhe atëherë edhe ata përreth nesh do të gjejnë paqe.

Korrjet Parmenideane

Pas vullnetit njerëzor qëndron vullneti hyjnor dhe qëllimi i rrjedhës së pakufizuar të energjisë kozmike.

Është për të treguar gjithçka që është e mirë dhe e dobishme në jetë.

Për këtë arsye, kushdo që mbetet i palëkundur dhe konsistent me vullnetin më të lartë do të ketë sukses me ndihmën e Zotit.

Vullneti është energji dhe dëshirë e drejtuar drejt arritjes së një qëllimi specifik

Asgjë nuk mund të bëhet pa vullnet; në fakt, as një lëvizje e thjeshtë nuk mund të krijohet në jetën e përditshme pa përdorur vullnetin.

Shumica e njerëzve bëjnë gjëra jo thelbësore dhe nuk i përqendrojnë përpjekjet e tyre në një mënyrë konstruktive.

Dëshira është e ndryshme nga vullneti, megjithëse dëshira mund të veprojë si katalizator për vullnetin.

Në zhvillimin e vullnetit, para së gjithash duhet të kesh vendosmëri dhe të përdorësh perceptimin, aftësinë dalluese dhe mençurinë.

Kjo pasohet nga trajnimi dhe përdorimi i vetëdijshëm i vullnetit për të arritur qëllimin e .dëshiruar

Udhëtimi dhe përpjekja duhet të vazhdojnë derisa të arrihet qëllimi

Kur dikush vendos të arrijë një qëllim fisnik, bëhet e papërshtatshme të ndalojë së përpjekuri

Ose ai mund të dorëzohet ndaj rrethanave të pafavorshme

Kur vetëdija është në harmoni me vullnetin më të lartë dhe mendimi e vullneti përqendrohen në një ide të caktuar pa ndërprerje, forca e vullnetit do të jetë e ngopur me aktivitetin kozmik të .pakufishëm dhe të pashtershëm

Vullneti njerëzor i qeverisur nga injoranca dhe dëshirat i sjell dhimbje dhe telashe pronarit të tij

Për të shijuar lumturinë e vërtetë, dëshirat e mira duhet të kapërcejnë ato të këqijat dhe vullneti duhet të drejtohet në drejtimin e duhur drejt burimit të së vërtetës dhe origjinës së çdo të mire .në ekzistencë

Pse duhet të përmbahet një person nga dhënia e dëshmisë së rreme? Sepse gënjeshtra nxit .hipokrizinë dhe mashtrimin

Tradhtia është një nga mëkatet më të mëdha në sytë e Zotit. Të akuzosh rrejshëm dikë për përfitim personal ose nga dëshira për hakmarrje është një formë e dëshmisë së rreme. Nëse të

gjithë do ta ndiqnin këtë praktikë, kaosi dhe anarkia do të mbizotëronin midis njerëzve.

Dëgjimi i dëshmisë së rreme kundër një personi tjetër është një miratim i dëshmitarit të rremë dhe pjesëmarrje në sjelljen e tij të turpshme, dhe ky dëgjim dhe miratim do të shndërrohet në mënyrë të pashmangshme në një konflikt të brendshëm emocional që shkatërron paqen e shpirtit dhe prish qetësinë e jetës.

Edhe nëse justifikohet përkohësisht, veprimi në fund të fundit do të ketë efekte të forta dhe do të krijojë shqetësim dhe dhimbje psikologjike që shqetësojnë vetëdijen dhe godasin ndërgjegjen.

Zilia ka gjithashtu pasoja të dëmshme dhe të tmerrshme, pasi i sjell vuajtje personale personit ziliqar sepse mendimet dhe ndjenjat që një person lëshon do t'i kthehen atij.

Ai që jep dashuri dhe altruizëm do të marrë në këmbim dashuri dhe trajtim altruist, ndërsa ai që dërgon mendime lakmie, egoizmi dhe zilie do t'i sjellë këto gjëra mbi veten e tij në masë të barabartë.

Pse nuk duhet të vjedhë një person?

Si do të ishte bota nëse të gjithë do të jetonin duke vjedhur, grabitur dhe zhvatur? Në atë rast, do të kryheshin krimet më të shëmtuara dhe të tmerrshme. Do të kishte luftime të ashpra për të mbrojtur pronën dhe për të rikuperuar mallrat e vjedhura.

Vjedhja është një akt që është në kundërshtim me normat shoqërore dhe i privon të tjerët nga të drejtat e tyre, dhe për këtë arsye është kundër ligjeve të ekzistencës, dhe shoqëritë nuk kanë lehtësitë e duhura dhe metodat efektive për t'u marrë me autorët.

Kur hajdutët burgosen, zakonet e tyre të vjetra mund të bëhen më të rrënjosura dhe ata gjithashtu mund të fitojnë zakone të reja të këqija ndërsa shoqërohen me kriminelë të tjerë. Nëse kjo ndodh, ata do të jenë shumë më keq pas lirimit nga sa ishin para se të hynin në burg.

Të lutemi, Zot, të na bekosh që të mos dëgjojmë të keqen, të mos shohim të keqen, të mos flasim të keqen ose të mos thithim të keqen.

Ne as nuk e prekim të keqen, as nuk e ndiejmë të keqen, as nuk mendojmë të keqen, as nuk ëndërrojmë të keqen

Forcat që përdorim çdo ditë:

- Perceptimet tona shqisore
- dhe ndjenjat tona
- dhe inteligjenca jonë

E gjitha është huazuar nga Zoti, dhe ne nuk mund të jetojmë asnjë sekondë pa Të.

Megjithatë, ndërsa i përdorim dhuratat e Tij, nuk mendojmë për Të ashtu siç duhet, as nuk i kushtojmë vëmendjen që meriton.

Përkundrazi, ne ndjekim kënaqësitë sensuale dhe ambiciet e kësaj bote në përputhje të plotë .dhe në lidhje të plotë me botën materiale

Kjo është shkaku rrënjësor i të gjitha dhimbjeve dhe vuajtjeve tona

Zoti na krijoi sipas shëmbëlltyrës së Tij, dhe për këtë arsye nuk mund ta njohim shijen e lumturisë së vërtetë nëse nuk zbulojmë praninë e Tij brenda nesh dhe nuk shijojmë nektarin e .lumturisë së Tij në shpirtrat tanë

As nuk mund ta zotërojmë fuqinë e bekuar të nevojshme për të marrë, me vullnet, atë që na .nevojitet çdo ditë

Nëse nuk e kuptojmë se Zoti është burimi i asaj force, duhet të mbështetemi tek Ai dhe t'i .drejtohemi Atij

Me zemra mirënjohëse për të gjitha bekimet që Ai na derdh mbi një rrjedhë të vazhdueshme

Nëse jeni mirënjohës, Unë do t'jua shtoj [mirësitë]

Kur zemrat tona mbushen me mirënjohje ndaj Dhuruesit Më Bujar, ato bëhen tempuj të shenjtë për praninë e Tij të lavdishme, dhe kjo është arritja më e madhe që mund të arrijë dikush, sepse qëllimi i jetës është që njeriu të jetë në harmoni .me Krijuesin e tij, t'i afrohet Atij dhe ta njohë Atë

Kërkoni më parë mbretërinë e Perëndisë dhe} drejtësinë e tij dhe të gjitha këto gjëra do t'ju {shtohen

Duke e kujtuar vazhdimisht Zotin dhe duke menduar me mirësi për Të, do të kuptojmë se Ai është i dashuri ynë, se ne jemi të zgjedhurit e Tij .dhe se kemi pjesë në bujarinë e Tij

Mbretëria e lumturisë, dashurisë, dritës dhe mirësisë

Kur sodisim bekimet e bollshme të Zotit, më e madhja prej të cilave është mundësia e përdorimit të lirisë së zgjedhjes në ndjekjen e rrugës së drejtë që të çon në përputhje me qëllime më të larta dhe në arritjen e lumturisë shpirtërore, çdo ditë mbushet me gëzim të brendshëm të ripërtërirë dhe ndiejmë një rrymë të bekuar që rrjedh në jetën tonë, kështu që mirënjohja mbush zemrat tona dhe .jeta ka shije dhe kuptim

Personi që, nëpërmjet të menduarit kontemplativ, mund ta shohë ligjin hyjnor që vepron në një mënyrë misterioze, nuk pushon kurrë së lavdëruari, falënderuari dhe përuluri veten para Atij të cilit i takon gjithë dashuria, lavdërimi .dhe mirënjohja

Le ta kujtojmë Zotin, burimin e të gjitha të mirave në ekzistencë, dhe le ta përziejmë kujtimin tonë me dashuri të sinqertë që buron nga thellësitë .e zemrave tona

Zotit, nga i cili rrjedh jeta, rrezaton dashuria dhe bekimet derdhen pa pushim

Le t’i kujtojmë me dashuri të gjithë ata që ndezën një qiri për njerëzimin, ose mbollën fara të mira në tokën e botës, ose përhapën ide të ndriçuara, ose inkurajuan vepra të mira dhe sjellje fisnike.

Le t’i hapim zemrat tona për dashuri, le t’i bëjmë mendjet tona të hapura ndaj frymëzimeve ndriçuese dhe le t’i kërkojmë Zotit ndihmë dhe udhëzim.

Në atë që mendojmë dhe bëjmë

Frika helmon zemrën

Mendja njerëzore është një depo e madhe energjie ose aktiviteti jetësor.

Ky aktivitet përdoret vazhdimisht në lëvizjet muskulore, funksionimin e zemrës, mushkërive dhe diafragmës, metabolizmin qelizor, reaksionet kimike të gjakut dhe në funksionimin e organeve shqisore motorike (nervave).

Përveç kësaj, një sasi e madhe energjie jetësore shpenzohet në të menduar, emocione dhe vullnet.

Frika dobëson aktivitetin jetësor dhe është një nga armiqtë më të egër të vullnetit aktiv.

Frika shtrydh dhe pengon aktivitetin e jetës që zakonisht rrjedh rregullisht drejt nervave, në

mënyrë që ato të duken sikur janë paralizuar, dhe trupi bëhet i ngadaltë dhe vitaliteti i tij zvogëlohet dukshëm dhe ndjeshëm (frika është një bllokues nervash!)

Frika nuk ndihmon në eliminimin e shkakut të frikës. Ajo dobëson vullnetin dhe e nxit trurin të dërgojë një sinjal pengues në organet e trupit. Frika helmon zemrën, dëmton tretjen dhe shkakton sëmundje të shumta fizike.

Kur vetëdija mbetet e përqendruar te Zoti, nuk do të kesh frikë nga asgjë dhe do të jesh në gjendje të kapërcesh çdo pengesë dhe pengesë.

Me guxim dhe besim Një "dëshirë" është një dëshirë që i mungon energjia, ndërsa një "qëllim" është vendosmëria për të bërë diçka: për të përmbushur një dëshirë ose dëshirë. Por "vullneti" mund të shprehet duke thënë: "Unë punoj pa u lodhur derisa të arrij atë që dua."

Kur stërvitni vullnetin tuaj, mund të çlironi dhe drejtoni forcat e aktivitetit jetësor, në vend që të dëshironi diçka pa bërë atë që është e nevojshme për ta marrë atë.

Nuk duhet ta humbasim shpresën, por përkundrazi duhet të kuptojmë se Zoti na jep mundësi pas mundësie për të përmirësuar rrethanat tona, për të ngritur lart idetë tona dhe për të krijuar gjëra të reja dhe të dobishme për veten dhe të tjerët në jetë.

Nëse nuk jemi të kënaqur me stilin tonë të jetesës, duhet të eksplorojmë mënyra dhe metoda të reja që do të na japin një shkallë kënaqësie dhe rehatie psikologjike.

Duhet të mendojmë të bëjmë diçka që do të përmirësojë rrethanat tona dhe do ta bëjë jetën tonë kuptimplotë dhe të vlefshme, dhe pastaj ta vëmë këtë në praktikë.

Ajo që nevojitet urgjentisht është një ndryshim në vetëdije ose një modifikim i rrjedhës së saj.

Duhet të vendosim që nuk do të lejojmë që problemet të na ndikojnë dhe të na nxjerrin nga ekuilibri, dhe se nuk do të lejojmë që gjërat shqetësuese të na prishin jetën, të na pushtojnë ndjenjat dhe të na prishin atmosferën.

Dhe se nuk do të jemi viktima të zakoneve të dëmshme dhe tipareve të dëmshme, dhe se do të jemi të lirë dhe të pakufizuar si zogjtë në qiell

Nuk ka nevojë që njerëzit të qëndrojnë të palëvizshëm dhe të pandryshueshëm. Vellot e iluzionit duhet të hiqen nga thelbi i shpirtit në mënyrë që ai të shkëlqejë me pastërtinë dhe forcën e tij, duke zbuluar shkëlqimin fisnik që Zoti i ka dhuruar njerëzimit.

Zoti bekon përpjekjet e mira, ambiciet legjitime dhe vendosmërinë për të pasur sukses

Pas jetës sonë qëndron fuqia e Shpirtit Suprem, dhe pas vullnetit tonë qëndron oqeani .kozmik i Vullnetit Hyjnor

Ne jemi një pjesë integrale e atij oqeani të pafund. Kur e arrijmë dhe notojmë në të, vetëdija .jonë zgjerohet dhe ndiejmë pafundësinë tonë

Të menduarit për të na afron më shumë me të, dhe meditimi mbi të na çon drejt saj

Përpjekja e vazhdueshme për t'u harmonizuar .me të na jep njohuri, vendosmëri dhe energji

Përgatitja e përditshme e vetëdijes sjell dashuri hyjnore dhe bekime qiellore

Rrjedh drejt nesh pa ndërprerje dhe na dhuron një pjesë bujare të thesareve të oqeanit

Brenda çdo qenieje njerëzore fshihet një vetëdije hyjnore, një vetëdije që pret mundësinë .për t'u shprehur

Dhe për të dalë nga bodrumi i ngushtë dhe kufizues i egos

Ashtu si një person zgjohet nga një makth shqetësues për të kuptuar se ajo që pa nuk ishte gjë tjetër veçse një ëndërr, po ashtu vetëdija hyjnore e nxit një person të zgjohet nga makthi i gjumit dhe konfuzionit në një vetëdije të re dhe një kuptim të shëndoshë të kuptimit dhe qëllimit të .jetës

Nëse dëshirojmë të përjetojmë agimin e zgjimit shpirtëror dhe të dëshmojmë dritat e sigurisë, duhet të dëgjojmë zërin e brendshëm.

Ne i përgjigjemi nxitjes së saj. Ne duhet të largojmë nga rruga gurët e iluzionit dhe shkëmbinjtë e injorancës që pengojnë përparimin e shpirtit dhe pengojnë lëvizjen e tij.

Dhe le të trokasim me dorën e mallit në derën e zgjimit nga gjumi i apatisë, në mënyrë që të thithim flladin e lumturisë dhe të sjellim energji elektrike qiellore në çdo mendim dhe çdo ndjenjë tonën.

Dhe secila prej veprave tona

I lutemi Zotit të Plotfuqishëm të hapë dritare vetëdijeje në vetëdijen tonë, të na mbushë me dritën e mençurisë, të na rrethojë me dashurinë e Tij dhe të na përfshijë me dhembshurinë e Tij të përjetshme.

Midis atyre që erdhën tek unë, kishte njerëz të cilëve ua thashë që në fillim, sinqerisht, se motivet e tyre nuk ishin të shëndosha dhe u kërkova t'i ndryshonin ato motive.

Disa prej tyre nuk e pëlqyen atë që thashë, por të tjerë reaguan dhe ndryshuan për mirë.

Hipokrizia nuk çon në një rezultat të mirë, dhe madje edhe më i mençuri i të mençurve nuk mund ta fshehë atë që zbulojnë sytë e tyre.

E gjithë historia e një njeriu është shkruar në sytë e tij

Nëse dëshiron të dish natyrën e vërtetë të dikujt, kërkoji Zotit të të zbulojë karakterin e vërtetë të atij personi

Meqenëse nuk doni të mashtroheni, do ta ndjeni thellë në zemrën tuaj natyrën e saj të vërtetë dhe intuita juaj nuk do të jetë e gabuar.

Kur flasim me shokun/shoqen tonë, duhet ta shohim drejtpërdrejt në sy dhe të flasim me besim, siguri dhe të vërtetë.

Kur i shtrëngojmë duart dikujt, duhet t'i përcjellim magnetizmin e dashurisë dhe sinqeritetit tonë dhe të përpiqemi ta ndihmojmë sa më shumë që të mundemi.

Kërkuesi i dijes duhet të jetë pozitiv dhe të punojë për zhvillimin e magnetizmit të tij shpirtëror; atëherë Zoti do t'i japë atij fuqinë për të ndihmuar të tjerët dhe për t'u transmetuar atyre vibrime të bekuara.

Mund të udhëtoj përtej planetëve dhe yjeve më të largët, por gjithmonë do të jem i juaji. Ndjekësit e tu mund të vijnë e të shkojnë, por unë do të të shoqëroj dhe do të jem i juaji përgjithmonë. Mund të jem i hedhur nga valët e mishërimeve të panumërta dhe të ndihem i vetmuar dhe i vetmuar, megjithatë gjithmonë do të jem i juaji.

Bota, e zënë me lojërat e tua, mund të të harrojë, por unë gjithmonë do të të kujtoj. Zëri im .mund të zbehet dhe unë mund të dështoj

Por me fjalët e shpirtit tim do të përshpëris: ""Unë gjithmonë do të jem i juaji

Sprovat, sëmundjet dhe vdekja mund të më shqyejnë dhe të më djegin trupin, por për sa kohë ,që mbetet një shkëndijë shprese në kujtesën time

Shiko në sytë e mi që po vdesin, sepse përmes tyre do të të them: "Do të të dua përgjithmonë dhe "!do të mbetem gjithmonë besnik ndaj teje

Po ju them me të vërtetë se i mora përgjigjet e të gjitha pyetjeve të mia jo nga njerëzit, por nga .Zoti, burimi i gjithë bujarisë

Dhe burimi i të gjitha njohurive në univers

Ai është frymëzimi im i vetëm në jetë, dhe kur flas, i kërkoj që t'i mbushë fjalët e mia me fuqinë e tij, të vërtetën e tij, dashurinë e tij dhe dritën e tij. Ndjej valë gëzimi që më përfshijnë sepse dashuria e tij më e madhe derdhet në shpirt si fllad i lehtë në ditët e nxehta, dhe derdhja e saj vazhdon fuqishëm ditë e natë, javë pas jave, vit pas viti, .kështu që nuk e di se ku është fundi

Njerëzit mendojnë se kanë nevojë për dashuri dhe pasuri nga burime njerëzore, por pas çdo ...dashurie dhe pas çdo pasurie fshihet

Dashuri hyjnore që nuk ndryshon dhe pasuri shpirtërore që nuk mund të matet me pasuritë

tokësore. Kushdo që e kupton se Zoti është burimi i gjithë dashurisë, lumturisë dhe hirit, do ta gjejë atë .dhe do të jetë jashtëzakonisht i lumtur me të

Zoti u jep atyre që shpresojnë tek Ai dhe atyre që

Ai e shikon Atë, jo krijesën

Ai e çliron atë nga fatkeqësitë dhe vështirësitë

Dhe ai e mban të keqen larg rrugës

Në zemrën e tij jetojmë një jetë paqësore

Dhe shpirtrat e qetë e ndiejnë atë

Dhe kur kemi nevojë për të, ai na vjen në ndihmë

Me një prekje që sjell rehati dhe gëzim

Dhe mirësia na vjen si shiu i rrëmbyeshëm

Furnizimi i tij nuk pushon kurrë gjatë gjithë jetës

I bekuar është Mëshirëploti, sa i madh është Ai!

Ai është gjithmonë i yni, ashtu siç ne jemi të Tijët

Frymëzime supreme

O Krijues Hyjnor

O Zot i Universit

O Ti që drejton dhe vë në lëvizje planetët, yjet
dhe galaktikat

Sundimi juaj i drejtë dikton dhënien e vullnetit
të lirë dhe lirisë së zgjedhjes qytetarëve tuaj, gjë
që do t'i ndihmojë ata të zhvillohen dhe të afrohen
.më shumë me parimet dhe idealet tuaja të shenjta

Ti na ke dhuruar liri të përjetshme dhe ke
mbjellë brenda nesh farat e vetëdijes universale.
Por për fat të keq, ne e kemi prangosur vetëdijen
tonë universale pas hekurave të egoizmit, urrejtjes,
.mendjengushtësisë dhe fanatizmit të verbër

Zot, na ndihmo të shkrijmë – me dashurinë
tonë të ngrohtë dhe mirëkuptimin vëllazëror – të
gjitha barrierat dhe pengesat artificiale, të akullta
.midis nesh dhe të tjerëve

Na ndihmo të përdorim një ndërgjegje
vigjilente dhe gjykim të shëndoshë në vetëkontroll
dhe të ecim drejt në shtigjet e jetës

Dhe na bekoftë të shumëfishojmë pasurinë
tonë shpirtërore dhe dhembshurinë tonë empatike
duke zgjeruar rrethin e dashurisë sonë kombëtare
për të përfshirë të gjithë banorët e tokës,
.pavarësisht nga ngjyra, klasa, gjinia dhe besimi

O Zot i Universit, le ta respektojmë dhe ta
çmojmë pavarësinë e të gjitha qenieve njerëzore të
lindura të lira

Dhe na beko që të ndërtojmë një botë të bashkuar dhe të të zgjedhim ty si udhëheqësin tonë shpirtëror për jetën.

Nga thellësitë e shpirtit

O Zot, le të shkëlqejnë prushat e dëshirave të mia

Prania juaj e shenjtë është gjithmonë e pranishme

Kam ndërtuar një tempull për dëshirat e mia

Në secilën nga idetë e mia

A do të më vizitonit ju lutem?

Dhe ti u ula në fronin e dashurisë sime për ty!?

Mendimet e mia le të ndjekin udhëzimin tënd të mençur

Le të jesh gëzimi më i madh në jetën time

Nga porta e të menduarit për Zotin dhe reflektimit mbi Të

Do të hyj në Tempullin e Paqes së Qëndrueshme

Sot do të ndez një tufë shkopinjsh për të përfaqësuar shqetësimet dhe frikën

Për të ndriçuar tempullin e Zotit në shpirtin tim

Do ta kërkoj Zotin në vetminë e shpirtit tim

Dhe do të lutem me zjarr derisa zemra ime të rrahë nga dashuria për të

Dhe e ndiej përgjigjen e Tij ndaj lutjeve të mia

Oh, sikur shkëndija e jetës sime të mund të përzihej me diellin e Zotit

Dhe shkëlqen në të gjithë sytë që e duan mirësinë

Do ta spërkas botën e copëtuar nga luftërat

Me mendime paqeje dhe dashurie

Do të hyj në shenjtëroren hyjnore

Dhe unë prek vetëdijen kozmike

Përmes gëzimit të kontemplacionit dhe dashurisë hyjnore

Mbrojtja hyjnore më rrethon gjithmonë dhe përgjithmonë

Dhe drita e Zotit më shoqëron dhe shpërndan errësirën përreth meje

Për sa kohë që eci në dritën e Tij udhërrëfyese, nuk do të pengohem

Nuk do të devijoj nga rruga e drejtë

Emocione të gjalla

O Shpirt i Ekzistencës dhe Zot i Universeve

Ti je pas shikimit tim, përmes të cilit shoh bukurinë tënde të dukshme

Dhe pas veshit tim, me të cilin dëgjoj
përzierjen e tingujve tokësorë

Ti je pas prekjes sime, me të cilën ndiej gjërat
në botën tënde tokësore

Dhe përtej velit të natyrës që fsheh fytyrën
tënde të bukur

Të shoh në vështrimin ngushëllues të luleve

Dhe të shijoj në shijen e ushqimit ushqyes

Ndjej thelbin tënd hyjnor dhe ëmbëlsinë tënde
të përjetshme

Në të gjitha gjërat e mira dhe mrekullitë që
ekzistojnë

Të lutem ty, Zot, dhe ti je pas zërit tim të
dridhur

Dhe pas mendjes sime, me të cilën lutem

Ti je përtej ndjenjave të mia më të thella

Përtej mendimeve dhe aspiratave të mia të
shenjta dhe mallit tim për ty

Ti je përtej reflektimeve të mia dhe përtej
!dashurisë sime të butë

Oh, sikur të dilje nga pas velit të emocioneve
njerëzore

Dhe peizazhi natyror mahnitës

Hap sytë e mi shpirtërorë që të të shoh
!pikërisht ashtu siç je

Jeta pa Zotin është e paplotë

Kur lidhemi me Zotin, të kuptuarit intuitiv do
të na frymëzojë dhe do të na udhëheqë në gjithçka
.që bëjmë

Ne duhet ta zotërojmë me vetëdije atë fuqi të
bekuar. Kjo fuqi është brenda nesh; thjesht duhet
.ta zbulojmë atë

Do të zbuloni se kjo fuqi vepron në gjithçka
për të përmirësuar rrethanat tuaja dhe për t'i bërë
gjërat më të lehta për ju. Kur të lidheni me këtë
fuqi, mirëqenia juaj do të pulsojë me energji
kozmike dhe mendimet tuaja do të bëhen më të
rafinuara, të fokusuara, të mprehta dhe
depërtuese. Do të kuptoni se shpirtrat tuaj janë
enë për të vërtetën e gjallë të Zotit dhe mençurinë
.e Tij të pashtershme

Zoti është burimi i shëndetit, begatisë,
mençurisë dhe gëzimit të përjetshëm. Kur lidhemi
.me Të, jeta jonë bëhet e plotë dhe e përmbushur

Jeta pa Zotin është e paplotë. Duhet të
mendojmë për atë fuqi supreme që na jep jetë,
.energji dhe mençuri

Ne duhet të lutemi që kjo e vërtetë të rrjedhë
në mendjet tona, kjo forcë në trupat tanë dhe ky
.gëzim i pafund në shpirtrat tanë

Pas errësirës së syve të mbyllur fshihen forcat
e mrekullueshme të universit, dhe të gjithë
shpirtrat e mirë dhe shpirtrat fisnikë

Dhe hapësira e pafundme e sferave të shpirtit

Nëse reflektoni, do ta kuptoni të vërtetën
absolute dhe do ta shihni veprën e saj të
mrekullueshme në jetën tuaj dhe në gjithçka që
.është e mrekullueshme dhe e lavdishme në krijim

Në shtigjet e mallit

Zoti po më thërret

Përmes shpirtrave të hapur

Dhe zemra të mira që rrehin nga dashuria

Dhe është plot besim

Çdo vepër e mirë e bërë nga dishepulli

Ndërgjegjësimi i tij është një hap më afër

Nga pragu i vetëdijes kozmike

Më lejo të hyj brenda, Zot

Për të soditur bukurinë tënde hyjnore

Dhe jam i bekuar që shoh dritat tuaja
rrezatuese

Nëse jeta ime udhëhiqet nga mençuria Jote
hyjnore

Prandaj, përpjekjet e mia me siguri do të
kurorëzohen me sukses

Unë nuk do të shkoj në rrugë të gabuar

Më beko, o Zot, që shikimi im të jetë i qartë

Shpirti im është i pastruar

Pastaj ai pa diellin e sigurisë

Dhe kënaqem duke e ditur të vërtetën

Sot do t'i harroj vështirësitë e mia të së kaluarës

Do të përballem me të tashmen dhe të ardhmen

Me guxim dhe besim, me ndihmën e të Plotfuqishmit

Do ta ngarkoj trupin tim me energji kozmike

Dhe e laj qenien time me dritën shëruese të vetëdijes hyjnore

Si një mjegullnajë kozmike

Paqja mbush vetëdijen time

Dhe ai ndjeu praninë e pafundme të Zotit

O Zot, ndriço mendjen time

Mbush enën time mendore

Me mirëkuptim dhe njohuri

Le të shkëlqejë drita e dashurisë suaj

Në rrugët e jetës sime

Në arkipelagun e Ishujve Blu

Nga ballkoni im, shikova drejt perëndimit dhe fluturova mbi krahët e imagjinatës drejt brigjeve të horizontit të largët. Në të djathtë dhe të majtë, pashë dy vargmale që shpejt morën një ngjyrë misterioze vjollcë.

Kur shikova përsëri, një dorë e padukshme i kishte mbështjellë me një vello blu të thellë. Pas meje shtrihej qyteti i Guadalajarës, i larë në muzg. Qielli lindor tani ishte i ngjyrosur me rozë të butë. Duke parë përpara, sytë e mi panë një qytet magjik me ishuj blu që notonin në një liqen ari.

Në këtë arkipelag ishujsh magjikë blu, ngrihej një kodër masive me gur gëlqeror blu, e rrethuar nga re vullkanike gri-të bardha që nxirrnin gejzerë lave të zjarrtë të kuqe-të artë, që binin pjerrët si një ylber drejt liqenit të qetë. Flaka të forta të arta mbështjellin ishujt blu në aureola flakëruese drite.

Maja blu dhe kurora e saj e zjarrtë reflektoheshin si binjakë në sipërfaqen e atij liqeni të artë të heshtur. Dhe në të djathtën ekstreme, një liqen i vogël dhe i qetë shkëlqente, i vendosur në gjoksin e njërit prej ishujve blu si një hënë e plotë që notonte mes valëve të reve.

Endesha për një kohë të gjatë në qytetin e perëndimit të diellit dhe reve si mirazh, duke lundruar mbi sipërfaqen e liqenit me dritën e tij delikate të artë dhe sa madhështore ishin ato ujëra të arta të mbushura me grumbuj akulli të kuq të

shpërndarë në çdo drejtim deri në skajin e përjetësisë.

Mendova se qeniet e dritës ishin shpirtra të mirë në këtë tokë, dhe pasi kaluan me sukses të gjitha sprovat e jetës, atyre u lejohej të argëtoheshin dhe të mishëronin ëndrrat e tyre sipas dëshirës.

Çdo ditë në perëndim të diellit, ato qenie do të intensifikonin ëndrrat e tyre qiellore në qytete eterike të rrethuara nga dete dhe liqene ari.

Atje dhe pas kthetrave të dhembjeve dhe përtej kurtheve të kësaj bote tokësore me të gjitha tragjeditë dhe dhimbjet e saj

Atje, përtej bezdisjeve, ato qenie thithnin drita të kuqe, pinin rreze portokalli, largoheshin, afroheshin, endeshin dhe notonin mes dritave shumëngjyrëshe.

Këtu, ato qenie do të realizonin menjëherë ëndrrat e tyre dhe do të mishëronin fantazitë e tyre sipas dëshirës, pastaj do të shpërbëheshin dhe do të zhdukeshin sipas dëshirës së tyre.

Këtu ajo shijoi thesaret e kënaqësisë dhe kënaqësisë, dhe me bujari ua plotësoi ëndrrat të gjithë atyre që e vizitonin në botën e saj të mrekullueshme dhe magjike.

Këtu, ajo nuk ishte e detyruar të priste dhe të dëshironte si njerëzit që ëndrrat e saj të realizoheshin dhe dëshirat e saj të realizoheshin,

por ajo ëndërroi ashtu siç dëshironte dhe i arriti të .gjitha ato ëndrra dhe dëshira me vullnetin e saj

Ai qytet i perëndimit të diellit në Ishujt e Ëndrrave ishte një nga ëndrrat e mia që ngeci në palosjet e nënndërgjegjes, dhe sot është bërë !realitet në çdo mënyrë

Vërtet, kam parë thesaret dhe thesaret e fshehura të shpirtit tim, dhe drita e tyre më ka !mbuluar dhe shkëlqimi i tyre më ka verbuar

Paramehansiat: Spektrat e Ekstazës Hyjnore

Përulësia, o Zot, është rruga më e sigurt

Për të marrë shiun e mëshirës Tënde hyjnore

Do të mbështetem në drejtësinë tënde hyjnore dhe në parimet e së vërtetës

Të kuptosh se po i përgjigjesh thirrjes së dashurisë dhe dëshirave të zemrës

Në bashkëpunim të ngushtë me vullnetin tuaj të përgjithshëm

Dhe me besimin tim të plotë tek ju

Do të marr ndihmën tënde dhe do të ndihem afër teje

Sot do të bëj detyrën time ndaj jush

Ashtu siç i përmbush detyrimet e mia ndaj botës

O Më i Dashuri Më i Madh

Ti je jehona eterike që jehon në shenjtëroret e zemrave

Dhe ti je zëri i ndjenjave që veshët nuk mund t'i kapin

Të jesh i bekuar me dashurinë tënde është pafundësisht më e madhe

Nga të gjitha konsideratat e kësaj bote

Dhe të gjitha lavditë tokësore

Me besimin tim të plotë tek ju

Shoh hijet e sëmundjes që veniten dhe shkojnë pa kthim

Do të të shoh, Zot, nga dritaret e natyrës dhe nga dyert e paqes

Na mbulo me bekimet e tua

Dhe na zhyt në valët e energjisë Tënde kozmike

Mbajeni egoizmin larg nesh

Gjë që i pengon shpirtrat të afrohen më shumë

Dhe takimi i tyre bazohej në dashurinë për mirësinë dhe dritën

Më lejo të ujit lulet e lutjeve të mia

Me ujërat e të menduarit për Ty dhe të meditimit mbi Ty, o Zoti im

Që lulet e reja, të gjalla të mund të mbijnë

Nga frymëzimi, paqja dhe lumturia

E vetmja mënyrë për të shmangur keqbërjen është të zhvillosh gjykim të shëndoshë për të dalluar keqbërjen dhe për të vendosur të mos e bësh atë.

Një luftë e gabuar kundër një tjetre nuk prodhon një të drejtë. Injoranca është armiku i vërtetë i njerëzimit dhe duhet të dëbohet nga kjo botë. Ne kemi gjithçka që na nevojitet në këtë botë për të sjellë një epokë prosperiteti, lumturie dhe drejtësie të përsosur.

E vetmja pengesë është egoizmi njerëzor, i cili e bën këtë të pamundur. Vuajtje e tmerrshme dhe e pajustifikuar shkaktohet nga egoizmi njerëzor dhe ndjekja e interesit vetjak pa asnjë konsideratë për të tjerët.

Paratë që mund të përdoren për të ushqyer dhe veshur nevojtarët përdoren në vend të kësaj për shkatërrim dhe shkatërrim. Ky egoizëm, i lindur nga injoranca, është shkaku rrënjësor i problemeve globale.

Të gjithë mendojnë se po bëjnë gjënë e duhur, por kur ndjekin vetëm qëllimet e tyre personale, ata vënë në lëvizje ligjin karmik të shkakut dhe pasojës, i cili në mënyrë të pashmangshme do të shkatërrojë lumturinë e tyre dhe lumturinë e të tjerëve.

Sa më shumë që dëshmoj tragjeditë e botës të shkaktuara nga injoranca njerëzore, aq më shumë

e kuptoj se lumturia nuk do të zgjasë edhe nëse .rrugët janë të shtruara me ar

Lumturia qëndron në të bërit të tjerët të lumtur, dhe nëse të gjithë do ta bënin këtë, të gjithë do të ishin të lumtur

Dhe të gjithë do të merrnin pjesën e tyre nga begatitë e tokës

Meqenëse erdhëm në këtë botë nga një vend ku nuk e dimë, është e natyrshme që ne të pyesim .veten për origjinën dhe qëllimin e jetës

Dëgjojmë dhe lexojmë për një krijues të kësaj bote, por nuk dimë si ta arrijmë atë. E tëra që dimë është se i gjithë universi shpall ekzistencën e .mendjes së tij hyjnore

Ashtu si pjesët dhe pajisjet e vogla dhe të sakta të një ore të vogël na bëjnë të admirojmë orëndreqësin, dhe ashtu si makinat e mëdha dhe komplekse të një fabrike na mahnisin dhe na lënë mbresa rreth shpikësit të tyre, kur shohim mrekullitë e natyrës, mahnitemi nga inteligjenca e fshehur pas tyre dhe pyesim: “Kush i dha lules një formë të gjallë përballë diellit? Nga erdhi aroma dhe bukuria e saj ? Dhe si u formuan petalet e saj me një saktësi kaq të madhe dhe u lyen me ngjyra ”?kaq të mrekullueshme dhe të gëzueshme

Natën, yjet dhe hëna, duke shpërndarë dritën e tyre të argjendtë rreth nesh, na frymëzojnë të meditojmë mbi vetëdijen që i udhëheq këto trupa qiellorë në pafundësinë e hapësirës. Drita e butë e

hënës është e pamjaftueshme për aktivitetin e përditshëm, dhe kështu një mendje e mençur dhe e butë sugjeron pushim gjatë natës. Pastaj lind dielli, drita e tij e ndritshme na lejon të shohim botën përreth nesh me qartësi dhe qetësi, dhe ne .marrim përsipër të përmbushim nevojat tona

Ekzistojnë dy mënyra për të përmbushur nevojat tona: mënyra fizike dhe mënyra shpirtërore. Kur shëndeti ynë përkeqësohet, për shembull, mund të shkojmë te një mjek për trajtim. Por vjen një kohë kur as një mjek dhe askush tjetër nuk mund të na ndihmojë, dhe ne i drejtohemi rrugës së dytë; fuqisë shpirtërore që krijoi trupin, .mendjen dhe shpirtin tonë

Fuqia materiale është e kufizuar dhe kur dështojmë, i drejtohemi fuqisë së pakufizuar të Zotit. Kjo vlen edhe për nevojat tona financiare. Kur bëjmë më të mirën tonë dhe prapë nuk marrim .mjaftueshëm, i drejtohemi asaj fuqie

Të gjithë mendojnë se problemet e tyre janë më të këqijat. Disa njerëz ndiejnë më shumë presion se të tjerët sepse rezistenca e tyre është e dobët. Për shkak të ndryshimeve në forcën mendore të njerëzve, ata shpenzojnë sasi të ndryshme energjie. Nëse dikush përballet me një vështirësi të madhe dhe mendja e tij është e dobët, nuk do të jetë në gjendje ta kapërcejë atë. Ata me mendje të fuqishme mund t'i kapërcejnë vështirësitë e tyre duke shembur barrierat dhe duke tronditur themelet e tyre. Megjithatë, edhe njerëzit më të fortë ndonjëherë përballen me

dështim. Kur hasim probleme dhe vështirësi të mëdha fizike, intelektuale dhe shpirtërore, e kuptojmë se sa e kufizuar është forca jetësore në këtë botë materiale.

Përpjekjet tona duhet të përqendrohen jo vetëm në arritjen e shëndetit të mirë dhe sigurisë materiale, por edhe në kërkimin e kuptimit të jetës.

Cili është qëllimi i jetës? Kur vështirësitë na mposhtin, së pari i drejtohemi mjedisit përreth, duke u përpjekur të bëjmë çdo përshtatje të mundshme materiale që besojmë se do të na japë lehtësim. Por kur arrijmë në një rrugë pa krye dhe themi: "Të gjitha përpjekjet e mia kanë dështuar, çfarë më shumë mund të bëj?", fillojmë të mendojmë seriozisht për të gjetur një zgjidhje efektive për problemin tonë. Dhe kur mendimi ynë bëhet mjaftueshëm i thellë, e gjejmë përgjigjen brenda vetes. Kjo është një formë e lutjes së përgjigjur.

Në qetësinë e shpirtit tim

Më lejo të të takoj, Zot!

Më zotëro dhe më lejo të ndiej praninë tënde të përjetshme

Brenda meje dhe përreth meje

Në vetminë e mendimeve të mia, dëshiroj shumë të dëgjoj zërin tënd

Mbaji larg meje zhurmat e forta të tokës

I fshehur në kujtesën time

Do të doja të dëgjoja zërin tënd të qetë dhe qetësues

Dhe këngëtari është gjithmonë në qetësinë e shpirtit tim

Zoti im, ku Ti je i gjithëekzistent

Duhet të jesh i pranishëm

Thellë brenda qenies dhe ndërgjegjes sime

Më ndihmo të tregoj edhe një pjesë të vogël

Nga thesaret e fshehura në minierën time shpirtërore!

O dritë rrezatuese

Zemra ime është zgjuar

Shëndeti im mendor

Mbush tempullin tim shpirtëror me lavdinë tënde

O Ylli i përjetshëm i Veriut!

Kudo që endesha dhe sido që kthehesha

Gjilpëra magnetike e busullës së mendjes sime vazhdon të tregojë drejt teje

Nëse je i goditur nga erërat e fatkeqësisë

Ose të lagur nga shirat e vështirësive dhe fatkeqësive

Mendja ime u udhëhoq, megjithatë

Të kthehem gjithmonë drejt teje

Zogu im i dashur, duke rrahur krahët

Mes reve të konfuzionit

dhe stuhitë e konfuzionit

Ai me siguri do të gjejë rrugën për tek ju

Në kohët e lashta

Në zemër të eterit

Kur erdhëm në ekzistencë si shpirtra

Ne të gjithë po binim në gjumë

Nën mbulesën e dashurisë hyjnore

Dhe kur Zoti na zgjoi

Ne u larguam me makinë prej tij

Si në historinë e djalit plangprishës

Ne kemi harruar lidhjen hyjnore të farefisnisë midis nesh

U bëmë të huaj për njëri-tjetrin

Dhe meqenëse e kemi braktisur shtëpinë tonë qiellore

Ne jemi bërë në këtë botë

Udhëtarë që përshkojnë cepat e tokës

Ne ecim në shtigjet e fatit

Kemi shkuar shumë larg

Ne jemi zhvendosur shumë larg shtëpisë sonë të origjinës

Megjithatë, herë pas here

Disa vende, përvoja dhe fytyra na zgjojnë

Kujtime të varrosura dhe ndjenja të thella të brendshme

Ajo na pëshpërit

Ndihemi sikur po e përjetojmë gjithçka nga e para

Gjëra që i dinim tashmë

Ne takohemi dhe lidhemi me të dashurit tanë

Ne ishim pranë tyre

Në të kaluarën e largët

O Krijues i universeve

Drita jote shkëlqen në të mëdhenjtë

Le të na frymëzojë njohuria e tyre hyjnore të kuptojmë

Le të kuptojmë se ti je qëllimi përfundimtar

Ajo që përpiqemi të arrijmë

Ambicia më e madhe

Të cilën ne synojmë ta arrijmë

Na freskoni me flladin aromatik të pranisë suaj

Na mbush me mall për praninë tënde të lavdishme

Qenia jonë ushqejtë nga mençuria Jote hyjnore

Le të ndiejmë dritën tënde të shenjtë

Ajo përshkon çdo aspekt të jetës sonë

Dhe kjo forcon vendosmërinë tonë

Dhe shpërndan errësirën tonë

Dhe paqja le të na përfshijë

dhe optimizëm

Dhe dëshira për të bërë vepra të mira

Midis Princit dhe Eremitit të Iluminuar

Njëherë, një princ tiranik shkoi për gjueti me shërbëtorët dhe shoqëruesit e tij, plotësisht të pajisur dhe të armatosur. Ata hynë thellë në pyll, .duke u fryrë brirëve dhe daulleve

Pasi gjuajtën disa zogj, drerë dhe tigra të egër, princi dhe shoqëruesit e tij kuptuan se kishin .humbur rrugën

Ata kishin shumë ushqim, por jo ujë. Pavarësisht kërkimit të tyre të palodhur për ujë në pyll, ata nuk gjetën asnjë. Ata nuk kishin strehë nga sulmet e bishave të egra të natës, ndërsa .errësira po afrohej me shpejtësi

Dielli u zhduk nga sytë dhe princi, i cili po udhëhiqte karvanin, arriti në një kasolle të vjetër e të rrënuar. Pasi zbriti nga kali, ai shtyu derën e pambyllur dhe hyri në kasolle. Gjithçka brenda ishte e errët përveç një shkëndije drite në një nga cepat e saj, dhe ai mendoi i dëshpëruar: "Edhe kasollja është e shkretë."

Por i shtyrë nga shpresa, ai thirri: "Paqe, a ka ndonjë këtu?"

Për habinë e tij të madhe, ai dëgjoi një zë të qetë që i përgjigjej me qetësi: "Po, jam këtu. A po kërkon ujë?"

Princi vështroi për një çast në errësirë derisa pa fantazmën e një qenieje njerëzore dhe u habit që burri i dinte mendimet e tij edhe para se ta takonte ose ta njihte.

Princi e pyeti mikpritësin e tij: "Kush je ti?" Mikpritësi u përgjigj: "Një asket i varfër i përkushtuar ndaj Zotit."

Eremiti ndezi një llambë dhe princi thirri shoqëruesit e tij, të cilët ndien gëzim të madh që gjetën ujë dhe fruta në atë pyll të largët.

Princi e pyeti eremitin: "A nuk ke frikë nga tigrat dhe gjarpërinjtë?"

Sheiku eremit u përgjigj: "Sigurisht që jo, tigrat janë macet e mia shtëpiake dhe gjarpërinjtë janë paqësorë për mua. Ne jemi miq që gjithmonë

ngrohemi në diellin e dashurisë së Zotit që
".shkëlqen mbi gjithçka në këtë ekzistencë

Ndërsa princi e shikoi më nga afër eremitin, e
kaploi tmerri kur pa një palë kobra që vareshin nga
qafa e eremitit. Kur u afrua për të konfirmuar atë
që kishte parë, gjarpërinjtë fishkëllyen dhe u
përdredhën, duke tundur kokat, sepse ndjenë
dridhjet e frikës dhe hakmarrjen që fshihej në
.zemrën e princit

Për më tepër, në atë moment një nga tigrat e
pyllit hyri në kasolle dhe u shtri i qetë në këmbët e
eremitit. Pasi njeriu i Perëndisë e ngushëlloi dhe i
përkëdheli kokën, tigri u largua i qetë, duke u
.drejtuar drejt zemrës së pyllit

Princi arrogant mendoi me vete: "Ky plak
duhet të jetë i drejtë dhe zemërmirë, sepse na
mbrojti nga kafshët e egra dhe etja vdekjeprurëse.
Si shpërblim për veprën e tij, do ta bëj të pasur."
:Pastaj iu drejtua eremitit, duke thënë

O Shejh, fytyra jote shkëlqen me mirësi dhe"
sinqeritet, dhe unë vlerësoj gjithçka që ke bërë për
mua dhe rrethin tim. Prandaj, dua të të besoj një
sekret me anë të të cilit do të bëhesh i pasur dhe i
begatë. Këtë sekret po ta zbuloj për herë të parë,
".dhe vetëm ty

Sapo i tha këto fjalë, princi mori një gur nga
:poshtë pelerinës dhe vazhdoi të fliste, duke thënë

Dua t'ju besoj këtë thesar familjar. Është Guri"
Filozofal dhe ndoshta do të pasuroheni duke e

përdorur atë. Ky gur prodhon ar dhe ia dha babait tim një nga alkimistët e mëdhenj. Ka aftësinë ta kthejë çdo gjë që prek në ar të pastër. Mund ta përdorni këtë gur për një vit të tërë dhe t'i ktheni gurët në ar, pastaj t'i shisni për të blerë një pallat prej ari. Do të kthehem tek ju pas një viti për t'ju vizituar dhe për të marrë gurin tim, të cilin e konsideroj më të çmuar se jeta ime.".

Eremiti nuk donte ta pranonte atë përgjegjësi, por në përgjigje të këmbënguljes së vazhdueshme të princit, ai pranoi ta mbante gurin filozofik. Princi e pa eremitin duke e vendosur pa kujdes gurin nën brez (ku njerëzit vendosnin paratë e tyre nga frika e hajdutëve të xhepave!), dhe pastaj princi vazhdoi rrugën e tij.

Një vit më vonë, princi u kthye me shoqëruesit e tij, duke pritur të shihte një pallat madhështor në vend të kasolles së rrënuar. Por ai u zhgënjye kur pa se kasollja ishte ende në këmbë dhe në gjendje më të keqe se më parë. Kështu që zbriti nga kali dhe e shtyu derën, duke thirrur me zë të lartë: "Je ende gjallë, o eremit?"

Eremiti u përgjigj me një zë të fortë dhe të thellë: "Po, lavdia i qoftë Zotit, o Princ, mirë se erdhe në shtëpinë time të përulur!"

Menjëherë dhe pa parathënie, princi bërtiti: "Çfarë ke, o njeri? Çfarë bëre me gurin filozofik që të lashë? Pse nuk e përdore për t'u pasuruar?"

Eremiti mendoi për një moment dhe pastaj u përgjigj: "Për çfarë guri filozofik po flet dhe çfarë do të thuash kur thua se duhet të bëhem i pasur? Në të vërtetë, nuk dua të jem më i pasur nga ç'jam."

Paniku e kaploi princin, duke menduar se eremiti plak e kishte humbur gurin e tij për shkak të indiferencës ndaj tij, dhe tha me një zë të nxirë nga lutja: "Dua të them gurin e paçmuar filozofik që e vure nën rrip një vit më parë? [Edi, me rripin tënd?], më trego çfarë bëre me të"

Eremiti u përgjigj: "Pikërisht, pikërisht tani më kujtohet guri yt i çmuar. Një ditë, kur shkova të lahesha në lumë, isha thellë në mendime për Zotin dhe mendova se guri më rrëshqiti nga rrobat dhe u gëlltit nga uji. Qofsh i sigurt!"

Princi bërtiti me zë të lartë: "Oh, humbja ime e pazëvendësueshme! Kam humbur gjithçka!" dhe gati sa nuk u fik nga habia e madhe. Eremiti i spërkati ujë të ftohtë në fytyrë dhe e ringjalli, ndërsa shërbëtorët e princit iu afruan sheikut, me sytë që u shkëlqenin nga ligësia, duke u përpjekur ta dëmtonin. Por eremiti qeshi dhe tha: "Oh, Madhëria Juaj, me një reputacion kaq të lartë, nuk e dija që do të ngrinit kaq shumë bujë për një gur. Ejani me mua në lumë, dhe unë do ta kërkoj gurin tuaj dhe do të përpiqem ta gjej."

Princi u përgjigj: "A ke humbur mendjen? Do të kërkosh tani për një gur që të ra nga rryma dhe u rrëmbye nga rryma një vit më parë?"

Por eremiti nuk ia vuri veshin fjalëve të tij dhe i bërtiti duke thënë: "Princ i Vogël, nuk ka nevojë për gjithë këtë rrëmujë. Prit derisa të kërkojmë gurin në lumë. Ejani me mua të gjithë".

Sikur të magjepsur, princi dhe shoqëruesit e tij iu përgjigjën magnetizmit transparent të eremitit dhe e ndoqën në heshtje deri në lumë. Atje, eremiti i kërkoi princit të nxirrte shaminë nga xhepi, ta mbante nga katër cepat dhe ta zhytte në lumë, duke u lutur kështu:

"O Princ i Princave, Mbret i Mbretërve dhe Krijues i të gjithë Gurëve Filozofikë, ma kthe gurin tim"

Sapo princi e bëri këtë dhe e ngriti shaminë nga uji, u habit kur pa me sytë e tij mosbesues më shumë se njëzet gurë filozofikë, identikë në veti me atë origjinal që kishte humbur. Pasi provoi secilin prej tyre, zbuloi se secili prej tyre mund t'i shndërronte gurët e zakonshëm të plazhit në ar. Pastaj princi i lidhi gurët në shami dhe e hodhi tufën në lumë.

Eremiti dhe shoqëruesit e tij i bërtitën: "Pse e bëre këtë?" Por princi e shikoi njeriun e Perëndisë, u përkul para tij me respekt dhe tha:

"Dua, zotëri, të kem atë që keni ju, ai që i konsideron gurët që bëjnë ar si guralecë të pavlerë".

Dhe kështu princi braktisi mbretërinë e tij tokësore për të mësuar nga plaku i urtë se si të

fitonte mbretërinë e shpirtit, e cila nuk përmbahet .nga hapësira dhe nuk i nënshtrohet asgjësimit

Morali i historisë është se pasuria tokësore, sado e vlefshme që mund të duket, është kalimtare dhe duhet të lihet pas në këtë botë të përulur kur .trupi të bëhet një kufomë e ftohtë dhe e pajetë

Në vend që të përdorim gurin filozofik, i cili këtu simbolizon aftësinë për të grumbulluar vetëm pasuri të përkohshme, duhet të jemi si asketi që ia ka kushtuar kohën dhe aftësinë e tij fitimit të pasurisë hyjnore që është e pashtershme dhe e .pavdekshme

Kushdo që do ta njohë Zotin do të zotërojë pasuri përtej ëndrrave dhe, nëse është e nevojshme, do të heqë dorë nga pasuritë materiale sikur të ishin gurë, me shpresën për të fituar pasuri .shpirtërore dhe për të shijuar pasuri të vërteta

Në marrëdhëniet tona me të tjerët

Është shumë e rëndësishme të njohësh dhe vlerësosh

Tipare dalluese dhe cilësi fisnike

Të cilat i kanë nxjerrë nga përvojat e tyre

Dhe ata e formësuan atë nga qenia e tyre

Nëse studiojmë njerëz me mendje të hapur

Do të jemi në gjendje t'i kuptojmë dhe t'i trajtojmë me qetësi

Gjithashtu do të jemi në gjendje menjëherë

Duke e ditur natyrën e personit me të cilin kemi të bëjmë

Mos fol me një filozof për garat me kuaj

Mos debatoni me një shkencëtar për organizimin e shtëpisë

Unë e di se çfarë e intereson personin dhe çfarë i tërheq vëmendjen

Dhe ai i tregoi për këtë temë

Jo domosdoshmërisht për gjërat që ju interesojnë

Nëse duam t’i kuptojmë të tjerët

Ne duhet të shmangim kritikimin dhe dënimin e tyre

Në vend të kësaj, duhet të shikojmë në pasqyrën e gjykimit tonë

Për të zbuluar se çfarë duhet të rregullohet ?dhe përmirësohet

Ajo pasqyrë psikologjike është shumë e ndryshme

Rreth pasqyrës së njohur në të cilën shikojmë çdo mëngjes

Çdo ditë shikoj në atë pasqyrë të vetes

Nëse gjej diçka që nuk më pëlqen

E fajësoj veten dhe punoj shumë për ta korrigjuar atë

Në këtë mënyrë, një person e sheh imazhin e .tij

Pasqyruar në formën e saj të vërtetë në pasqyrën e shpirtit të tij

Dhe përparon ditë pas dite

Në rrugën drejt lumturisë dhe paqes shpirtërore

Zoti ju bekoftë dhe paqja qoftë mbi ju

Rrjeti i Dëshirave

Ja ku jam, duke hedhur rrjetën e dëshirave të mia

Në detin e gjerë të mendimeve të mia

Shpesh më ke shpëtuar, o pre e çmuar !hyjnore

Megjithatë, unë vazhdoj të zhytem në thellësitë e paqes

Dhe pa pushim, hedh rrjetat e dashurisë sime drejt teje njëra pas tjetrës

Një ditë duhet të të kap në rrjetën e mallit tim të pafund për ty

E hedh këtë rrjetë dashurie timen kudo

Mbi valët e trazuara të jetës

Dhe rreth yjeve që vezullojnë

Dhe në thellësitë e shpirtrave të mirë

E vetmja gjë që di është se jam gjahtar

Dhe do të vazhdoj të përpiqem të të kap

O dëshira më e dashur dhe thesari më i madh
!në ekzistencë

I kërkoj Atij të rrëzojë perdet e injorancës dhe të zhdukë errësirën e iluzionit, dhe të jetë ambicia më e madhe në jetën tuaj dhe dëshira më e fortë në fronin e dëshirave tuaja, dhe t'ju ndihmojë të transformoni letargjinë dhe shtyrjen në një aktivitet shpirtëror që pulson me gëzim, ripërtëritje dhe entuziazëm. I kërkoj Atij t'ju japë të pini nga vera e dashurisë hyjnore derisa të deheni, dhe t'ju vizitojë me një vizitë të shenjtë në të cilën ka ngushëllim, dhe t'ju lajë zemrën me ujërat e dashurisë dhe mirënjohjes, dhe të ndriçojë në qenien tuaj llambat e sigurisë, dhe të shkrijë ëndrrat tuaja në realitetin e detit të Tij të bekuar, dhe që të gjeni tek Ai kënaqësi dhe kënaqësi, në mënyrë që qetësia të banojë në shpirtin tuaj dhe .bekimet e qiellit të zbresin mbi ju

Qetësia do të thotë qetësimi i mendimeve

Qetësimi i trupit dhe kontrollimi i nevojave të
tij

Kushdo që është në gjendje ta bëjë këtë, do të përjetojë një qetësi freskuese

Ai do të ndiejë valë dhe përshtypje sublime nga botë të rafinuara

Dhe kushdo që zhytet më thellë në qetësi, atëherë

Ai do të zbulojë mbretërinë e Perëndisë brenda vetes

Për sa kohë që një person ecën në rrugë

Çdo moment i kohës së tij është shumë i çmuar

Ne jemi këtu në këtë tokë (shtëpia e kalimit) për një kohë të shkurtër

Gjithçka është kalimtare, por ndjenja e Zotit është e qëndrueshme

Asgjë nuk mund ta fshijë nga zemra dhe shpirti

Nuk duhet të lejojmë që tundimet e kësaj bote të na ndikojnë

Duke na larguar nga qëllimi ynë më i madh dhe qëllimi ynë më i lartë: Zoti

Të njohësh Zotin është e mundur

Ne duhet të gjejmë zotin e universeve

Nga drita e të cilit yjet shkëlqejnë

Dhe me fuqinë e Tij zemrat rrahin

Duhet ta kërkojmë në Tempullin e Heshtjes

Kur i lutemi Zotit me mall dhe dëshirë të zjarrtë

Dhe kur mendojmë për të me një mall të zjarrtë

Ne do ta gjejmë atë

Nuk po flas për një zot të panjohur

Përkundrazi, bëhet fjalë për një Zot që kam arritur ta njoh

Dhe është e vërtetë për mua

Është më reale se të gjitha gjërat fizike

Është deti hyjnor që mbështet dhe mbështet valët e jetës sonë njerëzore

Mund të bëjmë pa gjithçka

Përveç Zotit

{Kaq i lartësuar është Zoti, Sovrani, e Vërteta}

Lum ata që janë të pastër në zemër, sepse) (ata do ta shohin Perëndinë

Është e natyrshme që një person të ndiejë nevojën për të dashur dhe për t'u dashur, por kjo dëshirë e zemrës në fund të fundit është për .burimin e asaj dashurie, që është Zoti

Dashuria njerëzore bazohet në shumë pritje, llogaritje dhe konsiderata subjektive, prandaj nuk ka garanci për qëndrueshmërinë e saj sepse është e kufizuar nga kushte.

Dashuria hyjnore, megjithatë, është e pakushtëzuar, e vazhdueshme dhe e qëndrueshme. Nëse të prek zemrën, do ta gjesh gjithmonë me vete.

Në të gjitha rrethanat, do ta ndjeni atë si një burim mbrojtjeje dhe sigurie, madje edhe në mes të vështirësive dhe mjerimit.

Mes vuajtjeve dhe sprovave të vështira

Të gjithë mund të të braktisin, por ajo dashuri e shenjtë nuk do të të lërë, nuk do të të zhgënjejë dhe nuk do të të lërë pre e shqetësimeve dhe iluzioneve, sepse është një forcë mbrojtëse dhe një dritë udhërrëfyese nga qielli mes kthesave dhe përdredhjeve të jetës.

Kur dashuria njerëzore është e ngarkuar me dashuri hyjnore, ajo bëhet e pastër dhe e qartë. Por nëse e ndan përroin, që është dashuria njerëzore, nga burimi, që është dashuria hyjnore, ai ndalon së rrjedhuri dhe humbet në rërën e botës.

Për sa kohë që dashuria njerëzore është e lidhur me dashurinë hyjnore, ajo zbut zemrën, freskon ndërgjegjen dhe ujit kopshtet e shpirtit me ujin e jetës.

Dashuria: Një stimulues i vullnetit

Çdo gjë që bëj, e bëj me gjithë dashurinë në zemrën time

Nëse e provoni, do të shihni se nuk ndiheni aspak të lodhur.

Sepse dashuria është stimuluesi më i madh i vullnetit, dhe një vullnet nën ndikimin e dashurisë zotëron një fuqi të jashtëzakonshme për të bërë gjëra që disave mund t'u duken të pamundura.

Njohuri Shpirtërore

Nga mësimet e Mjeshtrit Paramhansa Yogananda

Egoizmi që kërkon lumturi për vete pa marrë parasysh lumturinë e të tjerëve, ose që shkel dhe shkatërron interesat legjitime të të tjerëve për të arritur qëllimet e veta egoiste, shumëfishon pakënaqësinë dhe shkakton mjerim dhe mjerim.

O Zot, Ti je burimi i bujarisë së pakufishme dhe burimi i rrëmbyeshëm i bekimeve dhe i mirësisë. Le ta njohim edhe ne gëzimin e dhënies dhe le të japim lirisht për të përmbushur nevojat e të tjerëve sikur të ishin tonat.

Kur një person nuk i dënon të tjerët, por përpiqet t'i ndihmojë ata me mirëkuptim dhe dashuri, atëherë ligjet e Zotit - si forca të vetëdijshme - do ta trajtojnë atë person të dhembshur në të njëjtën mënyrë.

Kushdo që u jep ndihmë mendore dhe materiale të tjerëve me një zemër të mbushur me mirësi dhe bujari, do të zbulojë se ajo që jep i

kthehet atij, dhe ky është ligji i veprimit që vlen për zemrat.

Ajo që një person ndjen ndaj të tjerëve krijon vibrime të vazhdueshme në eter, duke tërhequr një sasi korresponduese empatie dhe mirësie. Ai që i fal ata që i kanë bërë padrejtësi, do të tërheqë falje dhe tolerancë për veten e tij.

***

Të mbash shoqëri me njerëz të mirë dhe inteligjentë me mendje të forta, të lexosh libra të mirë, të eksplorosh veten tënde, të përfshihesh në vepra krijuese arti, shkencë, letërsi dhe aktivitete të frytshme dhe të dobishme, të gjitha kontribuojnë në zhvillimin dhe forcimin e mendjes, duke e bërë atë më të hapur ndaj njohurive më të larta. Për më tepër, meditimi i përditshëm e rimbush shpirtin me mençuri hyjnore.

***

Nuk ka krahasim midis të pasurve të tokës dhe të pasurve të shpirtit, sepse të pasurit e shpirtit janë më të pasurit e të pasurve në sytë e Zotit.

***

Na freskoni me flladin aromatik të pranisë suaj
Na mbush me mall për praninë tënde të lavdishme
Qenia jonë ushqejtë nga mençuria Jote hyjnore
Le të ndiejmë dritën tënde të shenjtë
Ajo përshkon çdo aspekt të jetës sonë
Dhe kjo forcon vendosmërinë tonë
Dhe shpërndan errësirën tonë
Dhe paqja le të na përfshijë
dhe optimizëm

Na jep motivimin për të bërë vepra të mira

***

Shkaku rrënjësor i problemeve globale është egoizmi, i cili lind nga injoranca.

Të gjithë mendojnë se po bëjnë gjënë e duhur, por kur ndjekin vetëm qëllimet e tyre personale, ata vënë në lëvizje ligjin karmik të shkakut dhe pasojës, i cili në mënyrë të pashmangshme do të shkatërrojë lumturinë e tyre dhe lumturinë e të tjerëve.

Sa më shumë që dëshmoj tragjeditë e botës të shkaktuara nga injoranca njerëzore, aq më shumë e kuptoj se lumturia nuk do të zgjasë edhe nëse rrugët janë të shtruara me ar.

Lumturia qëndron në lumturinë e të tjerëve. Nëse të gjithë do ta bënin këtë, të gjithë do të ishin të lumtur dhe të gjithë do të merrnin pjesën e tyre nga të mirat e tokës.

***

Një person duhet të jetë në gjendje të kontrollojë jetën e tij duke zhdukur farat dhe rrënjët e dështimit, duke e stërvitur vullnetin e tij në rrugën e duhur, në mënyrë që ai të mund të ndryshojë dhe të trondisë iluzionet njerëzore.

Ky vullnet është në thelb i pathyeshëm sepse është një pasqyrim i vullnetit hyjnor dhe ekziston tashmë brenda njeriut, dhe e tëra çfarë duhet të bëjë është ta zbulojë atë në thellësitë e tij.

***

Kur ndjekësit e tu luten

Unë mbledh rrezet e ekstazës së shenjtë nga sytë e tyre

Dhe e përziej atë me zellin tim shpirtëror
Për ta ofruar si një pije freskuese për mendimet e mia të etura
Ajo pi derisa të ngopet dhe dhimbjet e frikërat e saj zhduken.
Për ata që kërkojnë ngushëllime dhe dhembshuri
Unë ju prezantoj këtë koktej magjik
Në gota transparente me zemër të sinqertë dhe qëllime të mira
Uroj që të gjithë ata që e pinë këtë eliksir të bekuar
Ai përjeton një gjendje të përhershme euforie dhe harron problemet dhe dhimbjet e tij!
***
Na jep ujin e të kuptuarit
Miliona njerëz ishin të rraskapitur dhe të rraskapitur nga etja shpirtërore
Kështu që ata filluan të shtyheshin mes turmave të injorancës dërrmuese
Shumë njerëz janë tronditur nga dridhjet e forta
Ata bien në rrugë
Injoranca i shtyp ata me thundrat e saj
Zot, ne dëshirojmë ujin e paqes
dhe pija e mençurisë
Dhe eliksiri i të kuptuarit
Për të shuar etjen tonë të zjarrtë
Sepse pa u shuar nga uji i të kuptuarit
Ne grindemi, grindemi dhe luftojmë
Ne vrasim njëri-tjetrin
Në vend që të përpiqeni të gjeni

Në luginën e malësive madhështore
Në Liqenin e Kuptimit
Uji i të cilit shuan etjen e shpirtit
Ajo rrëfen fushat e emocioneve
***
Sa herë që u dërgoj të tjerëve valë dhembshurie dhe vullneti të mirë, hap një rrugë drejt dashurisë së Zotit.
Që të mund të vish tek unë
Dashuria hyjnore është magneti që tërheq të mirën më të madhe
Hyr, o Zot, në shenjtëroren e shpirtit tim përmes dritares së mallit në zemrën time dhe përmes lutjeve të mia të zjarrta
Do t'i djeg të gjitha dobësitë e mia intelektuale dhe morale në zjarrin e vendosmërisë, sepse nëse nuk i heq qafe këto dobësi, nuk do të jem në gjendje ta shoh flakën hyjnore dhe të bekuar.
***
O Zot
Sot do të angazhohem për të arritur gjëra specifike dhe pastaj do të bëj atë që kam planifikuar.
Së pari do të sigurohem që qëllimi im është i saktë, pastaj do të ndiej forcën tënde dhe, me ndihmën dhe bekimin tënd, do të arrij atë që kam ndërmend të bëj.
***
Sëmundja është e tre llojeve: fizike, psikologjike dhe shpirtërore

Sëmundjet fizike vijnë si pasojë e formave të shumta të helmimit, sëmundjeve infektive dhe aksidenteve.

Sëmundja mendore shkaktohet nga frika, ankthi, zemërimi dhe çrregullime të tjera emocionale.

Megjithatë, sëmundja shpirtërore buron nga injoranca e një personi për marrëdhënien e tij me Zotin.

Injoranca është sëmundja më e madhe. Kur një person heq qafe injorancën, ai heq qafe edhe shkaqet e të gjitha sëmundjeve fizike, psikologjike dhe shpirtërore.

Mësuesi im, Sri Yuktsuwar, shpesh thoshte: Urtësia është ilaçi për çdo sëmundje.

***

Ndërsa rrezet e diellit përhapen, Unë do të mbjell rreze shprese në zemrat e të varfërve dhe të mjerëve, dhe do të ndez llamba vendosmërie dhe vetëbesimi në zemrat e atyre që mendojnë se janë dështakë.

Kur të kuptojmë se jeta është një shkollë për të mësuar dhe për të kryer detyra, dhe në të njëjtën kohë është një ëndërr e shkurtër, atëherë do të dimë se Zoti është me ne.

Jeta duhet të bazohet në shërbim, sepse pa atë qëllim fisnik, mendja që Perëndia i dha njeriut nuk do ta arrijë qëllimin për të cilin është krijuar.

***

Një natë shkova të lahesha në oqean nën dritën e hënës. Uji ishte shumë i ftohtë, por i kujtova vetes se gjithçka është bërë nga energjia

elektrike, se e njëjta energji elektrike që krijon të ftohtin krijon edhe nxehtësi, dhe se vetë uji nuk është gjë tjetër veçse një manifestim i energjive elektrike.

Në mes të këtyre mendimeve, drita e Zotit më përfshiu dhe ndjesia e të ftohtit më la sepse refuzova ta pranoja. Në vend të kësaj, pohova të vërtetën se gjithçka është bërë nga elektriciteti hyjnor.

Vite më parë, moti ishte jashtëzakonisht i nxehtë dhe të gjithë po gulçonin. Përmes shoqërimit mendor, shqetësimi i tyre u transferua edhe tek unë, duke më penguar të përqendrohesha dhe të shkruaja artikuj. Pastaj e qortova veten, duke thënë: "Pse e gjithë kjo?" dhe iu luta Zotit.

"O Zot, i njëjti elektricitet krijon nxehtësi në furrë dhe akull në frigorifer. Moti është i butë!" Menjëherë moti u bë i këndshëm për mua, sikur një shtresë bore të kishte rrethuar trupin tim, dhe fillova të ndihesha shumë i frymëzuar dhe shkrova pa asnjë vështirësi.

Njëherë, po udhëtoja nëpër shtete me një makinë të hapur turistike me një grup studentësh të rinj që kërkonin vetëzbulim [referencat thonë se njëri prej tyre quhej Rashid]. Njëri prej tyre ishte sekretari im. Unë dhe ai flinim në makinë dhe ndanim një batanije të vogël.

Nata ishte shumë e ftohtë. Kur rashë në një gjumë të thellë, ai ma hoqi batanijen, dhe kur u zgjova në gjysmë të rrugës, pa vetëdije ia hoqa batanijen! Kjo vazhdoi për ca kohë. Pastaj mendja

ime tha: "Pse po sillesh kështu? Gjithçka është mirë. Je ngrohtë!"

Pastaj e hodha batanijen, u ula dhe fillova të meditoja derisa trupi im u ndje si një bukë e nxehtë. Kur dishepujt u zgjuan dy orë më vonë, duke u dridhur nga të ftohtit, më gjetën të palëvizshëm. Isha zhytur në një ekstazë të shenjtë dhe menduan se kisha vdekur. Më zgjuan nga ekstaza ime shpirtërore me britmat e tyre, por unë buzëqesha dhe thashë: "Pse gjithë kjo zhurmë, të rinj? Le të vazhdojmë udhëtimin tonë"

Ata protestuan, duke thënë: "Isha ulur në të ftohtin acarues pa pallto apo batanije! Megjithatë, nuk u ftoha, isha i vetmi që qëndrova ngrohtë!"

Shënim: Ne nuk rekomandojmë ekspozimin e trupit ndaj kushteve të ashpra klimatike. Urti Paramahansa i përmendi këto përvoja për të demonstruar potencialin dhe aftësitë e lindura njerëzore, megjithatë ai prapë këshilloi kujdes dhe moderim në trajtimin e rrethanave të tilla.

***

E kuptoj që mendimet e mia do të më sjellin ose dështim ose sukses, varësisht se cila ide është më e forta në jetën time. Prandaj, do të përpiqem të kujtoj se Ti, Zot, më zgjat dorën tënde ndihmëse dhe më hap rrugën për suksesin tim.

Do të përvetësoj sinqeritet dhe ndershmëri në marrëdhëniet dhe bashkëveprimet e mia me të gjithë, dhe do të përhap mendime dashurie dhe dëshira të mira, dhe pastaj Zoti do të më mbështesë me forcën dhe mençurinë e Tij.

***

Kur mendja është në harmoni me Zotin, burimin e çdo mirësie dhe origjinën e të gjitha fuqive të bekuara, ajo bëhet e vetëdijshme për praninë hyjnore dhe zotëron të gjitha elementët e suksesit.

Këto elementë janë të lidhur ngushtë me fuqinë e fuqishme të Zotit, i cili është në gjendje të krijojë arsye dhe mundësi të reja për sukses në çdo fushë.

***

Ne duhet të kërkojmë një komunitet njerëzish progresivë që na tregojnë të vërtetën dhe na ndihmojnë të përmirësohemi.

Miku më i mirë është ai që me përulësi na sugjeron mënyra dhe gjëra që duhet të bëjmë për të ndryshuar jetën tonë për mirë.

Kritika e ashpër, e shprehur me keqdashje dhe ndjenja të ngurta, është si të godasësh një person në kokë me çekiç, ndërsa dashuria është më e fuqishme dhe më e dobishme.

Sugjerimet e sjellshme të bëra me dashuri dhe mirëkuptim kanë fuqinë të krijojnë mrekulli, ndërsa kritikat e dëmshme ndaj të tjerëve nuk arrijnë asgjë me vlerë.

***

Edhe hidhërimet më të thella shërohen nga koha, kështu që nuk ka kuptim të përmendim trishtimin çdo ditë të jetës sonë.

Zija e zgjatur për një të dashur të vdekur nuk e ndihmon as atë, as ne, dhe as nuk ndryshon asgjë në realitet.

Zhvillimi i një kompleksi inferioriteti ose ndëshkimi i vetes për gabimet ose dështimet e së kaluarës nuk është i dobishëm; përkundrazi, e bën jetën të mjerueshme dhe paralizon aftësitë mendore.

Nuk duhet ta lejojmë veten të biem në gropën e rutinës së mërzitshme, sepse kjo është një gjendje psikologjike që nuk është aspak e rehatshme, pasi shqetëson mendjen dhe djeg aftësitë e fshehura në furrën e apatisë.

***

Vullneti njerëzor është një gjenerator i fuqishëm energjie. Duke përdorur vullnetin dhe dëshirën për të aksesuar burime të vërteta energjie, një person mund të lidhet shpejt me shpërndarësin e pafund të forcave të brendshme.

***

Çdo fjalë, e mirë apo e keqe, lë dridhjet e saj (domethënë, efektet e saj) në trup ose tru, dhe në energjinë jetësore dhe mendimin në formën e prirjeve dhe dëshirave. Prandaj, dridhjet e të gjitha të folurit lënë tendenca të mira ose të këqija në mendje.

Ai që heq qafe motivet për shtrembërimin e së vërtetës, krijon brenda vetes një forcë të jashtëzakonshme në mënyrë që të mos japë dëshmi të rreme dhe të gjitha fjalët e tij të jenë të vërteta.

***

O Zot, më jep forcën ta përdor zërin tim për t'i shërbyer të vërtetës duke thënë fjalë të ëmbla, të dobishme dhe freskuese. Luaj melodité e Tua të

pavdekshme në flautin e jetës sime, që të bekohem nga dridhjet e melodive të Tua të shenjta.

***

Ne jemi një pjesë integrale e oqeanit të pafund kozmik. Kur e arrijmë atë dhe notojmë në të, vetëdija jonë zgjerohet dhe ne ndiejmë pafundësinë tonë.

Të menduarit për të na afron më shumë me të, të menduarit për të na çon tek ajo, dhe përpjekja e vazhdueshme për t'u harmonizuar me të na jep njohuri, vendosmëri dhe energji.

***

Ajo që duket si një vështirësi është në fakt një ftesë për të çliruar fuqitë e ruajtura brenda nesh, dhe me çdo çlirim të energjive latente të së mirës brenda nesh, ne bëhemi më të fortë dhe më të mençur.

Zoti i zgjat një dorë ndihme në mënyra të fshehura. Paqja mendore që zbret mbi kërkuesin gjatë meditimit është dëshmi e pranisë së Tij, dhe gëzimi shpirtëror që ndjen medituesi është përgjigjja e Tij ndaj dëshirave dhe dashurisë së tij.

Një person duhet të ketë kohë të mjaftueshme për të shijuar bukurinë e natyrës, për të analizuar jetën e tij dhe për të shqyrtuar gjërat që i konsideron të nevojshme ose që mendon se janë thelbësore dhe pa të cilat nuk mund të bëjë, në mënyrë që të mund të shijojë atë që ka dhe të kalojë kohën e nevojshme me anëtarët e familjes dhe miqtë e tij në mënyrë që t'i njohë më mirë ata dhe, më e rëndësishmja, të njohë veten.

***

Ata që e njohin Zotin e kuptojnë se shpirti i brendshëm përmban lumturi të përjetshme brenda tij dhe kushdo që e shijon atë lumturi dhe është i kënaqur me të, zotëron mençuri të qëndrueshme.

***

Pse sëmundja duket e frikshme? Sepse sjell dhimbje dhe vdekje.

Sëmundja duhet të eliminohet nga trupi dhe nga mendja e shpirti i mbështjellë në injorancë.

Dhimbja nuk kufizohet vetëm në trupin fizik; ka edhe vuajtje mendore, psikologjike dhe shpirtërore. Ne vuajmë nga melankolia, nga temperamente dhe gjendje të tjera psikologjike të pashëndetshme, si dhe nga frikëra që janë kryesisht imagjinare. Shpirtërisht, ne vuajmë nga injoranca e natyrës së pavdekshme të shpirtrave tanë.

Fuqia hyjnore vepron me saktësi të jashtëzakonshme, prandaj duhet të jesh në harmoni dhe t'i përmbahesh asaj.

Ne duhet të lejojmë që vibrimi kozmik i Zotit të rrjedhë drejt nesh dhe përmes nesh.

Dhe për të sjellë praninë e Tij të gjallë në jetën tonë dhe për të ngarkuar trupat tanë me energjinë e Tij të bekuar dhe shëruese

***

Duke zëvendësuar avantazhet negative me ato pozitive, konfuzioni zhduket dhe qetësia mendore rikthehet.

Kur një dishepull merr një vendim të vendosur për të vazhduar në këtë rrugë, asgjë nuk do ta dekurajojë dhe asnjë pengesë nuk do ta pengojë.

***

Trupi është i përbërë nga triliona qeliza, dhe çdo qelizë është si një qenie inteligjente. Inteligjenca e fshehur në secilën qelizë duhet të zgjohet dhe të stërvitet për të ditur gjithçka që mund të dihet, por njeriu nuk i ka stërvitur ato qeliza, dhe për këtë arsye ai jeton në një gjendje depresioni, perceptimesh mendore të përkohshme dhe vuan nga mungesa e njohurive.

Shënim: Deklarata e mësipërme u bë gjatë një leksioni nga Mjeshtri Paramahansa në vitin 1927. Dekada më vonë, biologët ishin në gjendje të identifikonin ADN-në e pranishme në bërthamën e çdo qelize. Eksperimentet kanë vërtetuar se ADN-ja në çdo qelizë përmban informacion dhe inteligjencë tepër të saktë.

***

Sinqeriteti dhe ndershmëria janë ndër cilësitë më të mëdha që unë i vlerësoj shumë tek një person

Miqësia rritet me ndershmëri, lulëzon e lulëzon në tokën e sinqeritetit

Pavarësisht se sa të afërt jemi me dikë, duhet ta ëmbëlsojmë atë marrëdhënie me respekt dhe sjellje të mirë, atëherë miqësia do të jetë e mrekullueshme dhe e qëndrueshme.

Megjithatë, familjariteti që çon në pakujdesi dhe shpërfillje të ndjenjave të të tjerëve është shkatërrues për miqësinë.

***

Një person ka nevojë për miq të vërtetë që kanë ngjitur shkallët e jetës për ta ndihmuar atë të përmirësohet vazhdimisht. Ai gjithashtu duhet t'i ndihmojë të tjerët të ngrihen dhe të ndajë me ta bekimet e Zotit që ai gëzon.

Miqësia e vërtetë është tërheqja shpirtërore universale që i afron shpirtrat dhe i lidh ata me lidhjen e dashurisë hyjnore.

Kjo dashuri ose miqësi mund të ndodhë midis dy ose më shumë personave

Kur miqësia shpirtërore banon në zemër, shpirti lundron në detin gjithëpërfshirës të shpirtit kozmik, duke lënë pas kufizimet dhe kufijtë që e ndanë atë nga krijimi i Zotit.

***

Ndihem i lidhur me të gjithë njerëzimin, ashtu siç një person ndihet afër familjes së tij. Kjo ndjenjë është e papërshkrueshme dhe kur vjen, sjell me vete një kuptim të thellë të kuptimit dhe bukurisë së jetës.

***

Është e mençur të përpiqemi të bëjmë vullnetin e Zotit në gjithçka që bëjmë, sepse kjo është rruga drejt paqes dhe lumturisë së brendshme. Ky univers i gjerë dhe i pakufishëm, me forcat e tij të larmishme natyrore, drejtohet nga vullneti udhëzues i Zotit. Çdo gjë vepron në përputhje me planin hyjnor dhe ne jemi një pjesë integrale e atij plani kozmik.

Ne duhet të bëjmë detyrën tonë dhe duhet të luajmë rolin që na cakton Zoti, jo rolin që na kënaq.

***

Nga arkivat: A jemi takuar më parë?

Në kohë të lashta, në zemër të eterit, kur erdhëm në ekzistencë si shpirtra, të gjithë flinim

Nën mbulesën e dashurisë hyjnore Dhe kur Zoti na zgjoi, ne u larguam shumë prej Tij, si në historinë e djalit plangprishës, dhe harruam lidhjen hyjnore midis nesh dhe u bëmë të huaj për njëri-tjetrin

Duke braktisur shtëpinë tonë qiellore, ne jemi bërë udhëtarë në këtë botë, duke përshkuar cepat e tokës dhe duke ecur në shtigjet e fatit.

Kemi udhëtuar shumë larg, larg shtëpisë sonë origjinale. Megjithatë, herë pas here, vende, përvoja dhe fytyra të caktuara zgjojnë kujtime të varrosura dhe ndjenja të thella e të brendshme që na pështpëritin.

Ndjejmë se po përjetojmë përsëri gjëra që i dinim më parë dhe takohemi e komunikojmë me të dashurit me të cilët ishim të afërt në të kaluarën e largët.

***

Zot, na beko me hirin e dashurisë hyjnore

Le të shkrihen zemrat tona nga malli për ty

Dhe zjarret e mallit ndizen brenda saj

Ndoshta shpirtrat tanë janë të burgosur në kafaze fizike

Ajo çlirohet nga kufizimet e saj

Dhe ajo niset, e shtyrë nga dëshira hyjnore

Drejt brigjeve të përjetësisë sate

O i dashuri ynë i përjetshëm

***

Ne të lutemi ty, o Zot
Dashuria jote le të shkëlqejë mbi shpirtrat tanë
Dhe shkëlqimi i lavdisë sate le të shkëlqejë mbi ne
Dhe urtësia Jote na udhëzoftë në të gjitha fazat e jetës sonë
Dhe Ai e pranoftë dashurinë e zemrave tona dhe dëshirat tona
Dhe na beko me prekjen e pranisë sate
Dhe të kënaqem pranë teje
***
Kur fillojmë ta kuptojmë njerëzimin në tërësinë e tij, kuptojmë se ai nuk është thjesht një qenie fizike. Brenda tij ndodhen forca të shumta, potencialin e të cilave ai e shfrytëzon në shkallë të ndryshme për t'u përshtatur me kushtet e kësaj bote. Dhe potenciali i këtyre forcave është jashtëzakonisht më i madh nga sa imagjinon një person mesatar.
***
Tërheqja e dashurisë hyjnore funksionon nëpërmjet joshjes së pastër dhe bindjes së butë. Kur zemra ndjen thirrjen e dashurisë hyjnore, ajo pushtohet nga një dëshirë për të zgjeruar rrethin e dashurisë së saj të robëruar për të përfshirë ekzistencën dhe gjithçka që është në të. Kështu, dashuria e robëruar çlirohet dhe bëhet e pakufizuar jashtë hekurave të egoizmit dhe ngurtësisë.
Dhe kështu dashuria e gjen veten përsëri në zemrën e Zotit, dhe gjithçka bashkohet në atë unitet të bekuar.
***

Ne rritemi përmes çdo përvoje që kalojmë, për sa kohë që e kuptojmë se mund të nxjerrim mësime të vlefshme prej tyre, sepse çdo dhimbje dhe vuajtje që përjetojmë ka kuptim dhe qëllim.

Pavarësisht ashpërsisë së eksperimenteve, ato janë si zjarri që shkrin xeherorin e hekurit për ta shndërruar atë në çelik të bukur, të qëndrueshëm dhe të gjithanshëm.

***

Përulësia është dera e hapur përmes së cilës bollëku i mëshirës, dashurisë dhe qetësisë hyn te shpirtrat e mirë që e duan mirësinë dhe janë të hapur ndaj dritave dhe bekimeve të qiellit.

***

Qoftë një person një biznesmen i suksesshëm, një politikan i zgjuar, një diktator tiranik apo një reformator i madh, fuqia e tij nuk është asgjë në krahasim me fuqinë e pafundme të Zotit.

***

Arroganca shkakton verbëri shpirtërore sepse largon nga shpirti vizionin e hapësirës së gjerë që banon në shpirtrat e mëdhenj.

Njerëzit e mëdhenj e kuptojnë se forca e tyre është huazuar nga Zoti i Plotfuqishëm, i cili i do të përulurit dhe u shton atyre njohuri, udhëzim dhe forcë.

***

Miqësia e vërtetë është drita që na frymëzon të ndihmojmë njëri-tjetrin, në mënyrë që të shohim portën e qiellit dhe të kalojmë nëpër të në mbretërinë e dashurisë hyjnore.

***

Temperamenti i keq është si kanceri, që gërryen paqen e brendshme. Kjo shpjegon pse dikush me temperament të ashpër nuk është në gjendje të kapërcejë vështirësitë dhe problemet e tij.

Kur një person e kufizon veten me zakone të dëmshme, ai bëhet i paaftë të vazhdojë të luftojë me jetën dhe, sapo lejon që një gjendje shpirtërore negative t'i kontrollojë mendjen, vullneti i tij paralizohet.

Këto tipare e mbështjellin trurin në një mjegull konfuzioni dhe hutimi, dhe shkatërrojnë gjykimin e shëndoshë.

Një person mund të triumfojë nëpërmjet mendjes dhe vullnetit të tij, pavarësisht sa të hidhura dhe të ashpra mund të jenë rrethanat e jetës.

***

Shpirti njerëzor është i lidhur me trupin nga një zinxhir dëshirash, tundimesh, shqetësimesh, shqetësimesh dhe frikërash, dhe përpiqet të çlirohet.

Nëse vazhdon ta tërheqësh kaq fort atë zinxhir që të lidh me vetëdijen fizike, një ditë dora hyjnore do të ndërhyjë dhe do ta presë zinxhirin, dhe ti do të bëhesh i lirë.

***

Cila është vlera e jetës pa miq të mirë dhe besnikë? Zemra ka një magnet që tërheq miqtë e vërtetë. Është një magnet dashurie, vetëmohimi dhe kujdesi miqësor.

Kur i shtrëngojmë duart dikujt, duhet t'i përcjellim magnetizmin e dashurisë dhe sinqeritetit tonë dhe të përpiqemi ta ndihmojmë sa më shumë që të mundemi.

***

Nuk ka nevojë që njerëzit të qëndrojnë të palëvizshëm dhe të pandryshueshëm. Vellot e iluzionit duhet të hiqen nga thelbi i shpirtit në mënyrë që ai të shkëlqejë me pastërtinë dhe forcën e tij, duke zbuluar shkëlqimin fisnik që Zoti i ka dhuruar njerëzimit.

Zoti bekon përpjekjet e mira, ambiciet legjitime dhe vendosmërinë për të arritur sukses.

***

O Zot

Pavarësisht se çfarë sprovash dhe vështirësish përballem

E di që përfaqëson fazën tjetër të zhvillimit tim shpirtëror

Jam shumë i vetëdijshëm se kam njohuritë dhe fuqinë

Ato dy gjëra që më jep

Kuptim i sigurt dhe fitore e sigurt

***

Parajsa është një gjendje gëzimi suprem ku nuk ka telashe apo hidhërime

Duke vazhduar përpjekjet dhe veprat e mira, shpirtrat më në fund arrijnë një gjendje gëzimi të qëndrueshëm dhe të ripërtërirë.

Veprat e mira nënkuptojnë reflektim dhe aktivitete konstruktive dhe të dobishme.

***

Kur je në gjendje ta kthesh injorancën në mençuri

Nga dobësia dhe brishtësia në shëndet dhe vitalitet

Ec me besim dhe guxim - edhe nëse vetëm - në shtigjet e jetës

Dhe gëzimi i brendshëm i të paturit të një ndërgjegjeje të gjallë dhe vigjilente

Dhe besim i palëkundur në drejtësinë e Zotit dhe në triumfin e së vërtetës mbi gënjeshtrën dhe të realitetit mbi iluzionin

Dhe kur përpiqesh çdo ditë t’i lëshosh mendimet e tua drejt niveleve më të larta dhe më të rafinuara

Ajo ka një zemër të dashur dhe mirënjohëse

Dhe qëllime të mira për të tjerët

Ushqimi juaj intelektual është magnetik

Dhe pastaj do të tërheqë drejt teje gjithçka që është e bukur dhe e dobishme.

Nga gjërat, njerëzit dhe rrethanat që janë të nevojshme

Vazhdimi i udhëtimit drejt brigjeve të sigurisë dhe mbrojtjes

***

Respektimi i heshtjes dhe qetësisë pozitive, qoftë edhe vetëm për gjysmë ore para se të flini natën dhe para se të zgjoheni në mëngjes, do të rrisë ndjenjën e rehatisë psikologjike, e cila ndihmon në përballimin e të gjitha rrethanave të vështira të betejës së përditshme të jetës. Me atë ndjenjë të brendshme, bëhet e mundur të arrihen kërkesat dhe nevojat e përditshme.

***

Arritja e një gjendjeje të vetëdijes më të lartë përshpejton përparimin shpirtëror dhe ndihmon për t'u zhytur më me shkathtësi në detin e shpirtit.

***

Një person e arrin lumturinë sipas cilësisë së farërave të mendimeve dhe veprimeve që ka mbjellë dhe vazhdon të mbjellë në tokën e jetës së tij.

***

Mendja njerëzore është një depo e madhe energjie ose aktiviteti jetësor.

Ky aktivitet përdoret vazhdimisht në lëvizjet muskulore, funksionimin e zemrës, mushkërive dhe diafragmës, metabolizmin qelizor, reaksionet kimike të gjakut dhe në funksionimin e organeve shqisore motorike (nervave).

Përveç kësaj, një sasi e madhe energjie jetësore shpenzohet në të menduar, emocione dhe vullnet.

Frika dobëson aktivitetin jetësor dhe është një nga armiqtë më të egër të vullnetit aktiv.

***

Hipokrizia nuk çon në një rezultat të mirë. Edhe më i zgjuari i të zgjuarve nuk mund ta fshehë atë që zbulojnë sytë e tij, sepse e gjithë historia e një personi është e shkruar në sytë e tij.

Nëse dëshiron të dish natyrën e dikujt, kërkoji Zotit të të zbulojë të vërtetën për atë person, sepse nuk do të mashtrohesh dhe do ta ndjesh në thellësi të zemrës tënde natyrën e tij të vërtetë, dhe intuita jote nuk do të jetë e gabuar.

***

Dëshira, qëllimi dhe vullneti:

Një "dëshirë" është një dëshirë që i mungon energjia dhe një "qëllim" është vendosmëria për të bërë diçka: për të përmbushur një dëshirë ose dëshirë të caktuar. Sa i përket "vullnetit", ai mund të shprehet duke thënë: "Do të punoj pa u lodhur derisa të arrij atë që dua".

Kur e stërvit vullnetin tënd, mund të çlirosh dhe drejtosh forcat e aktivitetit jetësor, në vend që të dëshirosh diçka pa bërë atë që është e nevojshme për ta marrë atë.

***

Nuk duhet ta humbasim shpresën, por përkundrazi duhet të kuptojmë se Zoti na jep mundësi pas mundësie për të përmirësuar rrethanat tona, për të ngritur lart idetë tona dhe për të krijuar gjëra të reja dhe të dobishme për veten dhe të tjerët në jetë.

Nëse nuk jemi të kënaqur me stilin tonë aktual të jetesës, duhet të eksplorojmë mënyra dhe metoda të reja që na sjellin kënaqësi dhe qetësi mendore. Duhet të shqyrtojmë veprime që do të përmirësojnë rrethanat tona dhe do ta bëjnë jetën tonë më kuptimplote dhe të qëllimshme, dhe më pas t'i vëmë këto ide në praktikë.

***

Zot, mos e konsidero asnjë detyrë më të rëndësishme sesa detyrën e shenjtë për të të njohur Ty. Sepse çdo veprim, cilado qoftë natyra e tij, mund të kryhet vetëm nëpërmjet fuqisë së arritjes që Ti na ke dhënë. Prandaj, le të të duam

Ty mbi të gjitha, sepse pa hirin e jetës Tënde dhe dashurinë Tënde, ne nuk mund të jetojmë ose të duam fare. Ne kemi lindur nga Zoti dhe vetë thelbi i Tij banon brenda nesh në gjithë pastërtinë, lavdinë dhe lumturinë e Tij të jashtëzakonshme.

***

Ndërgjegjësimi për lumturinë:

Nuk ka asnjë mosmarrëveshje rreth ekzistencës absolute të vetëdijes së lumtur, sepse kur e zotërojmë atë vetëdije, ndiejmë se individualiteti ynë ose personaliteti ynë i vogël është transformuar dhe ndryshuar, dhe se jemi ngritur mbi dualitetin e dashurisë dhe urrejtjes, kënaqësisë dhe dhimbjes, dhe kemi arritur një nivel në të cilin gjendjet e vetëdijes së kufizuar të zakonshme duken të qarta dhe të dukshme.

Ne gjithashtu ndiejmë një zgjerim dhe zgjerim të brendshëm, dhe një empati të përgjithshme për gjithçka.

Në këtë gjendje, zhurma e botës zbehet, ngazëllimi zhduket dhe brenda nesh shfaqet një ndjenjë e unitetit të ekzistencës dhe një vizion i qartë i dritës kozmike.

Të gjitha papastërtitë dhe devijimet treten në hiç, dhe ne ndihemi sikur jemi zhvendosur në një botë tjetër: në burimin e lumturisë së përjetshme dhe të lumturisë së pafundme.

***

Frika shtrydh dhe pengon aktivitetin e jetës që zakonisht rrjedh rregullisht drejt nervave, në mënyrë që ato të duken sikur janë paralizuar, dhe trupi bëhet i ngadaltë dhe vitaliteti i tij zvogëlohet

dukshëm dhe ndjeshëm (frika është një bllokues nervash!)

Frika nuk ndihmon në eliminimin e shkakut të frikës. Ajo dobëson vullnetin dhe e nxit trurin të dërgojë një sinjal dobësues në organet e trupit. Për më tepër, frika helmon zemrën, dëmton tretjen dhe shkakton sëmundje të shumta fizike.

Kur vetëdija mbetet e përqendruar te Zoti, nuk do të kesh frikë nga asgjë dhe do të jesh në gjendje të kapërcesh çdo pengesë dhe pengesë me guxim dhe besim.

***

Fuqia për të arritur suksesin qëndron në mendje. Do ta kuptosh këtë të vërtetë nëse i përmbahesh fort bindjeve të tua pavarësisht dyshimeve të botës dhe dekurajimit të atyre që përpiqen të të rrëzojnë. Nuk ka kufij për fuqinë e mendjes. Përqendrohu në këtë ide dhe mbush mendjen tënde me shtysën për të arritur qëllimet e tua dhe vendosmërinë për të punuar pozitivisht drejt qëllimeve të tua.

Vazhdo ta shtysh mendjen tënde drejt arritjeve më të larta. Arrit pasuri shpirtërore dhe të gjitha format e tjera të pasurisë dhe prosperitetit do të jenë në dorën tënde.

***

Ndërgjegjja është e pakufishme dhe e pafundme; ajo shtrihet deri te yjet më të largët dhe përshkon çdo atom në univers, deri te elektronet më të vogla. Qeniet njerëzore duhet të ndihen një me këtë oqean të ndërgjegjes kozmike, duke tejkaluar kufijtë familjarë dhe kombëtarë për të

njohur veten si anëtarë të familjes më të madhe njerëzore.

***

Askush nuk mund të ndikojë në një person përveçse nëpërmjet përdorimit ose keqpërdorimit të vullnetit të tij. Njeriu duhet të përdorë vullnetin e lirë që Perëndia i ka dhënë për ta kërkuar Atë, dhe atëherë me siguri do ta gjejë Atë.

Dishepulli duhet të kujtojë se është me rëndësi të madhe të shoqërohet me njerëz të mirë që kanë një ndikim pozitiv dhe që e ndihmojnë ta frymëzojnë, të forcojnë vullnetin e tij dhe të rrisin aftësinë e tij për të dalluar.

***

Mësuesi Paramahansa u tha një grupi dishepujsh:

Të kam dhënë dashurinë time pa kushte dhe pa rezerva, dhe jam i sigurt se e kam marrë dashurinë tënde në këmbim.

***

Disa nga njerëzit që kam njohur në jetën time zotëronin të gjitha gjërat që dikur mendoja se do të doja, por nuk gjetën lumturi në përmbushjen e këtyre dëshirave.

E kërkova Zotin së pari dhe zbulova se gëzimi i Tij gjithmonë i ripërtëritshëm plotëson çdo dëshirë dhe e mbush shpirtin me kënaqësi dhe kënaqësi, dhe se Ai është më tërheqës se çdo emocion apo tundim në ekzistencë.

***

Një person nuk duhet të ndërhyjë në zemrën e një personi tjetër ose të ngatërrohet me ndjenjat e

tij, sepse zemra është qendra e ndjenjave dhe sepse ndërlikimet emocionale e bëjnë zemrën të ndihet e shqetësuar dhe e shqetësuar.

***

Një person duhet të shikojë brenda vetes për të identifikuar karakteristikat dalluese të personalitetit të tij.

Disa njerëz e duan shkrimin, të tjerë tërhiqen nga kompozimi i muzikës ose vallëzimi dhe këndimi, dhe disa kanë tendencë të punojnë në fushën e financës dhe ekonomisë, e kështu me radhë.

Fatkeqësisht, ka nga ata që pëlqejnë të përhapin thashetheme dhe të merren me thashetheme, ose të grinden e të luftojnë.

Një person nuk duhet të përpiqet të ndryshojë cilësitë e tij të mira, por duhet të heqë qafe ato gjëra që bën kundër vullnetit të tij, të cilat i sjellin pakënaqësi dhe keqardhje si rezultat.

***

Lidhje jonormale psikologjike:

Viktimat e kësaj sëmundjeje bëhen të njëanshme në ndjekjen e lumturisë. Duke besuar se lumturia qëndron në grumbullimin e pasurisë, arritjen e famës, ose në zotërimin e shëndetit apo pushtetit, ata sakrifikojnë gjithçka - shëndetin, reputacionin e mirë, paqen mendore, nderin dhe dinjitetin - në altarin e ambicies së tyre të zjarrtë. Shumë vonë, ata e kuptojnë se vetëm një jetë e ekuilibruar, një jetë që respekton ligjet e natyrës dhe urdhërimet e Zotit, dhe harmonizon aktivitetin

me qetësinë, mund të sjellë lumturi të vërtetë dhe të përmbushë qëllimin e një jete fisnike.

Ata që vuajnë nga çrregullime të pashëndetshme të lidhjes konsumohen nga mendime të një dëshire të pakontrolluar, duke çuar në një pikëpamje të shtrembëruar dhe të deformuar të jetës. Për shembull, një biznesmen arriti sukses të madh dhe grumbulloi një pasuri, por para se të mund të shijonte pasurinë e tij, ai pësoi një krizë nervore për shkak të shqetësimeve dhe frikërave të tepërta dhe vdiq me zemër të thyer [Zoti ju ngushëlloftë].

Të tjerë besojnë se gjithçka është e lejuar për të arritur qëllimin. Për shkak të këtij konfuzioni, ata e humbasin objektivin e tyre të vërtetë dhe nuk janë në gjendje të arrijnë as kënaqësinë më të vogël, edhe nëse i posedojnë ato gjëra që kanë dëshiruar, sepse natyra njerëzore është e gjerë dhe shumëplanëshe dhe kërkon zhvillim të ekuilibruar në të gjitha nivelet.

ftohje mendore

Kjo sëmundje ka një emër tjetër: dëshpërim. Një person nuk e di kurrë se kur do të godasë dhe do të vuajë nga simptomat e saj shqetësuese, të tilla si mungesa e shpresës, intoleranca, ankthi dhe padurimi. Edhe më keq, ajo shpesh zgjatet dhe viktimat e saj shpesh rikthehen lehtësisht, edhe nëse besojnë se janë shëruar.

Katar psikologjik

Kjo sëmundje shkaktohet nga përqendrimi te shqetësimet kronike të kësaj bote. Ata që vuajnë prej saj zakonisht neglizhojnë përdorimin e

vullnetit të tyre dhe kështu i nënshtrohen në mënyrë pasive frikërave të tyre të vazhdueshme, në vend që t'i përballojnë ato me guxim dhe t'i eliminojnë ato në rrënjë.

***

Gjëja më e madhe që burrat dhe gratë mund të dëshirojnë për njëri-tjetrin është mirëkuptimi shpirtëror që nxit hapjen emocionale dhe që nxjerr në pah cilësi fisnike si mirëkuptimi, konsiderata për ndjenjat dhe dashuria.

Megjithatë, duhet të merret në konsideratë që rritja shpirtërore nuk mund t'u imponohet të tjerëve.

Kur një person ndjen dashuri ndaj të tjerëve, mirësia e tyre do t'i frymëzojë të dashurit e tyre përreth dhe do t'i ndikojë pozitivisht ata.

***

Zoti viziton zemrat që janë pastruar nga lotët e mallit dhe janë ndriçuar nga qirinjtë e dashurisë

***

Mësuesja Paramhansa u tha një grupi studentësh:

Mos prit një lule shpirtërore çdo ditë nga kopshti i jetës sate

Ki besim se Zoti, të cilit ia ke besuar punët e tua, do të të shpërblejë dhe do t’i përmbushë shpresat e tua në kohën e duhur. Tani që e ke mbjellë farën e dashurisë hyjnore në tokën e shpirtrave të tu, ushqeje atë me lutje dhe vepra të mira dhe shkul barërat e dëmshme dhe parazitare përreth saj: barërat e dyshimit, mërzisë dhe letargjisë.

Kur mbijnë perceptimet e shenjta, ushqejini ato dhe ujitini me ujërat e mallit dhe besimit, dhe një mëngjes do të kënaqeni kur të shihni lulen e bekuar të vetëdijes.

***

Nuk duhet ta harrojmë kurrë të dashurin më të madh që fshihet pas të gjithë të dashurve dhe miqve, dhe nuk duhet ta lejojmë dashurinë për gjërat e përkohshme të kësaj bote të na pushtojë zemrat, të cilat duhet të rrahin me dashurinë hyjnore të përjetshme dhe të qëndrueshme që nuk ka të barabartë dhe asnjë dashuri në ekzistencë nuk e tejkalon atë. Sepse kur dashuria hyjnore pushton zemrën, qetësia vendoset në të dhe gëzimi i shpirtit e mbush atë.

Shkrimet e shenjta këshillojnë njerëzimin të sodisë Zotin, të zhytë mendjet e veta tek Ai, t'ia dorëzojë të gjitha gjërat Atij dhe ta adhurojë Atë sinqerisht, pa pretendime ose hipokrizi. Njohja e Zotit duhet të jetë qëllimi përfundimtar i jetës. Detyrat e kësaj bote nuk mund të përmbushen pa ndihmën e fuqive që Zoti i ka dhënë njerëzimit.

Asgjë në jetën e një personi nuk duhet të konsiderohet më e rëndësishme se Zoti. Nëse një person kujdeset sinqerisht për Zotin dhe përmbush detyrën e tij shpirtërore ndaj Tij, rrethanat e tij do të përmirësohen në çdo mënyrë dhe ai do të ndihet i sigurt pavarësisht të gjitha rrethanave përreth.

***

Një person nuk duhet të shkelë të drejtat e të tjerëve, as t'u marrë tokën, paqen, dashurinë,

dinjitetin ose ndonjë nga pasuritë e tyre materiale dhe morale.

Nëse nuk ndjen dëshirën për të marrë atë që nuk është e jotja, ajo që ke nevojë ose dëshiron do të vijë tek ti. Vjedhja zë rrënjë në mendje kur një person fillon t'i ketë zili të tjerët. Farat e dëshirës keqdashëse duhet të çrrënjosen nga mendja.

Altruizmi shpirtëror është rruga përmes së cilës dikush do të tërheqë natyrshëm bollëk dhe bekimet do t'i rrjedhin nga burime që i njohin dhe nga burime që nuk i njohin. Është një ligj hyjnor i pagabueshëm. Sa i përket hajdutëve dhe njerëzve egoistë, ata e kalojnë jetën duke ndjekur pasuritë materiale, duke i parë gjithmonë nga ato që kanë të tjerët, edhe nëse arkat e tyre janë plot me ar.

Nëse nuk braktiset egoizmi material, bota nuk mund ta njohë lumturinë.

***

Pas disa vitesh martesë, mijëra burra dhe gra pyesin veten:

"Ku shkoi dashuria jonë?"

Përgjigja për këta njerëz është: Ai u përpi nga zjarri i kënaqësisë së tepërt dhe u mposht nga egoizmi dhe mungesa e respektit.

Kur këto cilësi të errëta hyjnë në zemër, dashuria shndërrohet në hi

Kur një burrë dhe një grua keqtrajtojnë njëri-tjetrin, ata e shkatërrojnë lumturinë e tyre së bashku përgjithmonë.

Një burrë duhet ta ndihmojë një grua të tregojë cilësitë e saj të mira dhe ta bëjë të ndiejë se nuk është me të vetëm për të përmbushur

dëshirat e tij, por si një shoqëruese në rrugën e duhur, për të cilën ai ka respekt dhe vlerësim, dhe të cilën e konsideron një shprehje të aspekteve më të larta të jetës.

Gratë duhet t'i shohin burrat në të njëjtën mënyrë

***

Nëse aplikoni llojin e gabuar të plehut në rrënjët e një peme, frytet do të jenë të pakta dhe të pakta. Në mënyrë të ngjashme, kur një person e ushqen pemën e miqësisë me ndjenja egoiste, motivet e tij të padenja shtrembërojnë dhe prishin frytet e asaj miqësie.

Të interesohesh për dikë thjesht sepse është i pasur ose me ndikim dhe mund të bëjë diçka për ne nuk mund të quhet miqësi. Në mënyrë të ngjashme, të tërheqesh nga dikush për shkak të fytyrës së tij të bukur nuk është miqësi. Kur ajo fytyrë humbet sharmin e saj rinor dhe magjepsës, "miqësia" do të zhduket dhe do të bëhet diçka e së kaluarës.

***

Veprat e mira që bëjnë njerëzit fisnikë për të ndihmuar të tjerët nuk duhet të bëhen për famë dhe famë ose për të kënaqur egon, por të gjitha veprat duhet të bëhen nga dashuria për Zotin dhe për të kërkuar kënaqësinë e Tij.

***

Ata që kënaqen duke përgojuar, shpifur dhe duke u marrë me thashetheme për të tjerët nuk do ta njohin kurrë gëzimin e ndihmës së të tjerëve me fjalë inkurajuese dhe këshilla të mençura. Dënimi i

ashpër e dekurajon keqbërësin dhe i provokon zemërimin.

Shumica e njerëzve janë të vetëdijshëm në zemrat e tyre për dobësitë dhe plagët e tyre të dhimbshme të lindura, dhe këto nuk mund të shërohen nga ngacmimet therëse dhe qortimet therëse, por përkundrazi nga balsami qetësues dhe ngushëllues i dashurisë.

***

Zot, më lejo të bëj atë që Ti do që unë të bëj dhe mos lejo që ambiciet ose dëshirat e mia të më kontrollojnë. Më ndihmo të kryej veprat që do ta bëjnë këtë botë një vend më të mirë në çdo mënyrë, në mënyrë që mendimet dhe veprimet e mia të mund të shpallin lavdinë Tënde dhe t'u kujtojnë të tjerëve Ty.

***

Gjumi është një bekim, sepse cilatdo qofshin problemet tuaja, ju çliroheni prej tyre kur të bini në gjumë. Por duhet të mësoni se si të çliroheni me vetëdije nga problemet gjatë orëve të zgjimit. Nëse nuk e keni provuar kurrë sheqerin, nuk do ta njihni ëmbëlsinë e tij. Në mënyrë të ngjashme, nëse nuk e shfrytëzoni plotësisht potencialin e mendjes, nuk do të jeni në gjendje ta vlerësoni fuqinë e saj të mrekullueshme.

***

Ndërsa Ndershmëria e Tij, Gjykatësi, po jepte vendimin e tij përfundimtar në lidhje me një çështje delikate që nënkuptonte jetë a vdekje për një person tjetër, në të njëjtin moment ai po mendonte për problemet familjare që i kishin

ndodhur atë ditë dhe ishte i mërzitur sepse rregulli i tij në shtëpi nuk zbatohej!

Nëse një gjykatës i tillë nxjerr një vendim të padrejtë që do të çonte në vdekjen e një personi të pafajshëm për shkak të mungesës së përqendrimit, atëherë ai, nga ana tjetër, do të akuzohet dhe dënohet para Gjykatësit Suprem, Gjykatësit të të gjitha mëkateve: ligjit universal që nuk njeh favorizime dhe në të cilin nuk ka vend për nepotizëm.

***

Ende më kujtohet kur pata një përvojë të papritur; nga pas reve të meditimit, agimi i lumturisë shpirtërore doli papritur dhe më pushtoi qenien.

Ajo përvojë e bekuar i tejkaloi të gjitha pritjet, ndërsa ndjeva një gëzim të papërshkrueshëm dhe drita e lumturisë ndriçoi të gjitha cepat e errëta të vetëdijes, duke larguar hijet e konfuzionit dhe pyetjeve.

Ajo dritë - si një rreze X - depërtonte nëpër objekte të ashpra dhe më tregonte gjëra që shtriheshin përtej horizontit normal të shikimit, në lindje dhe në perëndim, në veri dhe në jug, përpara meje dhe pas meje, sipër meje dhe poshtë meje, brenda meje dhe përreth meje, dhe kudo.

***

Dyshimi shkatërrues është i ngjashëm me paralizën në efektin e tij. Ai pengon të menduarit konstruktiv dhe pengon vullnetin.

Vepron si një pengesë për veprat bamirëse të fuqive më të larta dhe ligjet e universit, duke

penguar bekimet e Zotit të arrijnë shpirtin. Gjithashtu sjell një ndjenjë ankthi dhe pafuqie.

Ai i reziston suksesit dhe i hedh poshtë idetë për shkak të tekave të injorancës, paragjykimeve, paragjykimeve të padrejta ose emocioneve dhe pasioneve të pakontrolluara.

***

Rilindja shpirtërore do të thotë çlirimi i vetes nga kafazi i injorancës dhe ikja nga kufizimet e vetëdijes së kufizuar.

Jeta njerëzore ndonjëherë mund të jetë shumë e bukur, por të lidhesh me të është si të fusësh një zog parajse në një kafaz të ngushtë. Nëse e hap derën e kafazit, zogu mund të hezitojë të fluturojë jashtë sepse është mësuar me të.

Ky zog i bukur ka frikë dhe nuk dëshiron të largohet nga kafazi dhe të kthehet në lirinë e pakufizuar nga e cila erdhi, duke preferuar në vend të kësaj të qëndrojë në një zonë të vogël dhe të kufizuar që nuk është në përputhje me natyrën e tij.

Kështu, shpirti njerëzor mësohet me trupin dhe bëhet rob i tij, i pavetëdijshëm se është pjesë e universit të pafund dhe se ekzistenca e tij tokësore është e përkohshme dhe duhet të kthehet në shtëpinë e tij qiellore.

Dhe çlirimi i mençurisë së lindur nga kufizimet dhe kufizimet e trupit është ajo që unë e quaj rilindje shpirtërore.

***

Fuqia e mendjes nuk ka kufij. Përqendrohuni në këtë ide dhe mbusheni mendjen tuaj me

shtytjen për të arritur qëllimet tuaja dhe vendosmërinë për të punuar pozitivisht drejt qëllimeve tuaja. Vazhdoni t'i shtyni mendimet tuaja drejt arritjeve më të larta. Nëse arrini pasuri shpirtërore, të gjitha format e tjera të pasurisë dhe prosperitetit do të jenë në komandën tuaj.

***

Kur një person nuk mund ta përmbushë një dëshirë me përpjekjet e veta, ai i drejtohet Zotit në lutje. Kështu, çdo lutje e shqiptuar zbulon një dëshirë të fshehur brenda tij. Por duke gjetur Zotin, të gjitha dëshirat zhduken dhe të gjitha dëshirat plotësohen.

***

Një person duhet të bëjë më të mirën e tij dhe të jetë objektiv, i paanshëm dhe i lirë nga lidhjet kufizuese.

Ai gjithashtu duhet t'i kushtojë vëmendje të veçantë studimeve (ngjarjeve dhe situatave) që jeta i vë përpara, sepse ato përmbajnë mësimet që ai duhet të mësojë.

***

Qëllime fisnike globale duhet të futen në këtë botë dhe ideale duhet të përvetësohen që e ngrenë njerëzimin në nivele të larta, i rafinojnë mendimet e tij, i frenojnë dëshirat e tij dhe i përsosin talentet e tij fisnike.

Këto mund të aktivizohen nëpërmjet shembullit shpirtëror dhe kurrikulave të mira, jo nëpërmjet forcës brutale dhe luftërave shkatërruese. Pushteti politik është i rrezikshëm pa

parime shpirtërore për ta kontrolluar dhe udhëhequr atë.

Kur flas për parime shpirtërore, nuk kam parasysh doktrina, sekte apo përkatësi fetare specifike, por përkundrazi ligjet universale: ligjet e drejtësisë dhe virtytit që vlejnë për të gjithë dhe u sjellin atyre mirësi, mirëqenie dhe paqe.

***

Çdo person jeton nën pemën e dëshirave të tij, e cila i plotëson të gjitha dëshirat e tij. Ajo pemë është vullneti. Vullneti njerëzor, i cili është një pasqyrim i vullnetit hyjnor, zotëron në thelb fuqinë për të realizuar shpresat dhe dëshirat e një personi.

Por kushdo që nuk di si t’i kontrollojë dëshirat, dëshirat dhe mendimet e tij, duhet ta falënderojë Zotin e tij një mijë herë, sepse mendimet e tij të padisiplinuara nuk realizohen menjëherë, përndryshe dëshirat e egra do të shkaktonin një mishërim automatik të tigrave grabitqarë e të pangopur që shqyejnë qetësinë e shpirtit, shtypin kockën e lumturisë dhe e shndërrojnë oazën e paqes shpirtërore në një shkretëtirë të shkretë.

Duhet të kemi kujdes që të mos ndalemi tek frika, dështimi, sëmundja dhe injoranca dhe të mos mendojmë vazhdimisht për të, në mënyrë që këto mendime negative të mos dalin si përbindësha nga errësira e së panjohurës dhe të krijojnë probleme serioze që janë të vështira për t'u përballuar ose kontrolluar. Mendimet negative nuk i sjellin gjë tjetër veçse dëm individit; prandaj, ato duhet të

zëvendësohen me mendime pozitive nëse dikush dëshiron të mirën për veten dhe të tjerët.

***

Kur e kuptojmë se aftësitë që na nevojiten për të menduar, folur, ndjerë ose vepruar vijnë të gjitha nga Zoti dhe se Ai është gjithmonë me ne, duke na frymëzuar dhe duke na udhëhequr, ne çlirohemi menjëherë nga trazirat.

Me këtë realizim vijnë shkëndija gëzimi të pastër, dhe nganjëherë qenia e një personi zhytet në një ndriçim të thellë që menjëherë largon mendimet e frikës.

***

Çdo fjalë, e mirë apo e keqe, lë dridhjet e saj - gjurmët e saj - në trup, tru dhe energjinë jetësore të mendimit në formën e prirjeve dhe dëshirave. Kështu, dridhjet e të gjitha fjalëve lënë tendenca pozitive ose negative në mendje. Ai që është çliruar nga impulset për të shtrembëruar të vërtetën krijon brenda vetes një forcë të jashtëzakonshme, në mënyrë që të mos japë dëshmi të rreme dhe të gjitha fjalët e tij do të jenë të vërteta.

***

O Zot, më jep forcën ta përdor zërin tim për t'i shërbyer të vërtetës duke thënë fjalë të ëmbla, të dobishme dhe freskuese.

Luaj melloditë e tua të pavdekshme në flautin e jetës sime, që të bekohem nga dridhjet e melodive të tua të shenjta.

***

O i dashur kozmik

E shoh fytyrën tënde duke shkëlqyer në xhevahiret e ndezura
Dhe pashë skuqjen tënde në petalet e trëndafilit
Dhe dëgjoj zërin tënd në cicërimat e zogjve, dhe jam i magjepsur
Dhe ëndërroj se do të të takoj në çdo zemër
Jam i mbingarkuar nga gëzimi
Kapërcen përshkrimin

Liri nga frika
Mjeshtri Paramhansa Yogananda

Çdo gjë në univers është e përbërë nga energji ose dridhje. Dridhja e të folurit është një manifestim ose shprehje më intensive sesa dridhja e mendimit. Mendimet e të gjitha qenieve njerëzore valëviten nëpër eter. Meqenëse mendimet kanë një gradë të lartë vibruese, ato ende nuk janë zbuluar. Për fat të mirë, ne nuk i dimë mendimet e të gjithë njerëzve!

Duke shtypur ose rrotulluar butonat e radios (dhe me mjete të tjera këto ditë), mund të dëgjoni melodi dhe tinguj të ndryshëm. Po të mos ishte për vetëdijen e natyrshme brenda shtresave të eterit përmes të cilave valët e radios udhëtojnë drejt marrësit tuaj, do t'i dëgjonit të gjithë tingujt e transmetimit menjëherë.

Zoti krijoi eterin dhe frymëzoi mendjen njerëzore të shpikte mjete për transmetimin dhe

marrjen e vibracioneve përmes këtij mediumi. Valët e radios mbështeten në eter për përhapjen e tyre dhe në energjinë elektrike për transmetim dhe pritje. Këto valë radioje vibruese janë ide që transmetohen përmes hapësirës te çdo marrës rezonant.

Kur je pranë një të dashuri, i ndjen mendimet e tij, por mund të mos jesh në gjendje t'i ndjesh mendimet e dikujt që është larg, përveç nëse ke një perceptim shqisor shumë të zhvilluar. Ata që praktikojnë rregullisht teknikat e përqendrimit dhe meditimit përjetojnë qetësi të thellë dhe mendimet e tyre bëhen më të rafinuara si rezultat i kësaj praktike, duke i mundësuar ata të ndiejnë mendimet dhe qëllimet e të tjerëve edhe nga distanca!

Ne të gjithë jemi transmetues dhe marrës njerëzorë: ju i merrni mendimet e të tjerëve përmes zemrës suaj, qendrës së ndjenjave, dhe i transmetoni mendimet tuaja përmes syrit tuaj shpirtëror, qendrës së fokusit dhe vullnetit. Antena juaj është në tru, qendra e vetëdijes më të lartë dhe intuitive. Imagjinoni sikur jeni larg shtëpisë dhe doni të dini se çfarë po ndodh atje. Nëse shqisat tuaja janë shumë të qeta dhe mendja juaj është e qetë, do të jeni në gjendje të ndjeni ndjenjat dhe mendimet e familjes suaj në shtëpi. Kur keni një kapacitet të madh për përqendrim, mendimet tuaja mund të depërtojnë kudo dhe shqisat tuaja ngarkohen me energji jetësore.

Distanca është relative sepse energjia kompreson hapësirën. Distanca zvogëlohet me

zhvillimin e teknologjive të komunikimit. Imagjinoni sikur jeni duke fjetur dhe ëndërroni të fluturoni për në një vend tjetër, pastaj të merrni trenin për në një qytet dhe pastaj të lundroni për në një ishull, duke ndaluar në disa porte gjatë rrugës. E gjithë kjo ndodh brenda pak minutash në ëndërr sepse nuk ka distanca në sferën e mendimit.

E gjithë bota dhe hapësira ekzistojnë si një ide, dhe aty qëndron fuqia e mendjes. Mund t'i mbyll sytë dhe të mendoj për gjëra mijëra kilometra larg. Hapësira dhe koha janë thjesht konstrukte mendore. Cili është ndryshimi midis kafesë së nxehtë dhe akullores së ftohtë në një ëndërr? Kur zgjohesh, e kupton se akullorja në botën e ëndrrave ishte vetëm një ide, dhe kafeja e nxehtë ishte gjithashtu një ide - të dyja ishin thjesht ide të ndryshme. Mendja zotëron plotfuqishmëri dhe fuqi të gjithëdijshme. Mendja për të cilën po flas është mendja e Zotit. Dhe ashtu siç Ai është i kudondodhur përmes mendimit, ashtu jemi edhe ne.

Kur përpiqesh të dëgjosh radion, ndonjëherë dëgjon zhurmë statike që shoqëron transmetimin. Në mënyrë të ngjashme, kur përpiqesh të arrish diçka domethënëse në jetën tënde, përjeton një lloj tjetër ndërhyrjeje që përpiqet të pengojë dhe pengojë progresin tënd. Kjo ndërhyrje është zakone të këqija.

Frika është një lloj tjetër shqetësimi që ndikon në psikikën tuaj. Ashtu si zakonet e mira ose të këqija, frika mund të jetë si konstruktive ashtu edhe shkatërruese. Për shembull, kur një grua

thotë: "Burri im do të zemërohet nëse dal sonte, kështu që nuk do të dal", ajo motivohet nga një frikë konstruktive dhe miqësore. Ekziston një ndryshim midis frikës miqësore dhe frikës frikacake. Unë po flas këtu për frikën miqësore që e bën një person të kujdesshëm për të mos dëmtuar të tjerët pa nevojë. Frika frikacake paralizon vullnetin. Anëtarët e familjes duhet të ndiejnë vetëm frikë miqësore dhe nuk duhet të kenë frikë t'i tregojnë njëri-tjetrit të vërtetën. Të vepruarit nga një ndjenjë detyre, ose sakrifikimi i dëshirave personale në shërbim dhe dashuri ndaj një tjetri, është shumë më mirë sesa ta bësh këtë nga frika. Edhe kur një person përmbahet nga shkelja e ligjeve hyjnore, kjo duhet të jetë nga dashuria për Zotin, jo nga frika e ndëshkimit.

Frika buron nga zemra. Nëse ndiheni të panikuar për një sëmundje ose aksident, duhet të merrni frymë thellë, ngadalë dhe me një ritëm të rregullt disa herë, duke u relaksuar me çdo nxjerrje frymë. Kjo do të ndihmojë që qarkullimi i gjakut të kthehet në normalitet. Nëse zemra juaj është vërtet e qetë, nuk do të ndjeni fare frikë.

Ankthi zgjohet në zemër si rezultat i ndjesisë së dhimbjes. Kështu, shohim se frika është e rrënjosur në përvojat e kaluara. Ndoshta një person është rrëzuar dhe ka thyer këmbën në të kaluarën, dhe për këtë arsye ka frikë të përsërisë të njëjtën përvojë. Të menduarit vazhdimisht për përvoja të tilla të dhimbshme paralizon vullnetin dhe nervat, duke çuar potencialisht në një rënie tjetër dhe thyerje të këmbës! Për më tepër, kur zemra

paralizohet nga frika, vitaliteti i trupit bie në nivelin e tij më të ulët, duke lejuar që mikrobet e sëmundjeve të pushtojnë dhe të dëmtojnë trupin.

Vështirë se ka ndonjë person që nuk ka frikë nga sëmundja. Frika u është dhënë njerëzve si një mjet paraprak për të shmangur dhimbjen, jo për t'u zmadhuar ose për t'u përqendruar vazhdimisht. Preokupimi i vazhdueshëm me frikën pengon përpjekjet tona për të shmangur vështirësitë dhe për të zgjidhur problemet me të cilat përballemi. Frika e kujdesshme bazohet në mençuri, si p.sh. të mendosh se një ushqim i caktuar është i pashëndetshëm pavarësisht dëshirës për ta ngrënë atë. Frika nga sëmundja mishëron sëmundjen. Njerëzit e shkaktojnë sëmundjen thjesht duke menduar për të. Nëse keni vazhdimisht frikë se mos ftoheni, do të jeni më të ndjeshëm ndaj saj, pavarësisht se çfarë bëni për ta shmangur atë. Mos e paralizoni vullnetin dhe nervat tuaja me frikë. Kur ankthi ju ngjitet kundër vullnetit tuaj, ju ndihmoni të krijoni përvojën që keni frikë. Është gjithashtu e pamatur të shoqëroheni - tepër - me ata që flasin vazhdimisht për sëmundjet dhe dobësitë e tyre. Përqendrimi në këto çështje mund të ndihmojë në mbjelljen e farave të frikës në mendjen tuaj. Ata që kanë frikë nga tuberkulozi, kanceri ose sëmundjet e zemrës duhet ta largojnë këtë frikë nga mendimet e tyre, në rast se nuk i sjellin vetes këto gjendje të padëshirueshme. Sa i përket të sëmurëve dhe të moshuarve, ata kanë nevojë për një mjedis të këndshëm dhe mbështetës, të rrethuar nga njerëz me pirje të forta dhe pozitive,

për t'i inkurajuar dhe ngritur ata. Mendime dhe ndjenja pozitive. Mendimi ka fuqi të madhe. Stafi i spitalit rrallë sëmuret falë vetëbesimit të tyre; në fakt, mendimet e tyre të forta i rigjallërojnë dhe u sigurojnë një burim të vazhdueshëm vitaliteti.

Për këtë arsye, është më mirë të mos ua tregoni të tjerëve moshën tuaj ndërsa plakeni. Sapo ta bëni këtë, ata e shohin moshën tuaj të reflektuar në pamjen tuaj dhe e shoqërojnë atë me shëndet dhe vitalitet të zvogëluar. Ideja e plakjes krijon ankth dhe ia heq jetën dhe energjinë një personi. Prandaj, mbajeni moshën tuaj sekret për veten tuaj. Duhet t'i kujtojmë vetes se jemi qenie të pavdekshme, se jemi të bekuar me shëndet të mirë dhe se bota është plot me mirësi.

Prandaj, kujdesi duhet të mbizotërojë mbi frikën. Duhen marrë masa parandaluese dhe duhet bërë çdo përpjekje për të eliminuar shkaqet e sëmundjes dhe për të çliruar veten nga frika. Mikrobet janë aq të shumta kudo saqë nëse njerëzit do të tmerroheshin prej tyre, ata nuk do të ishin në gjendje të shijonin jetën. Edhe me të gjitha masat e nevojshme shëndetësore, nëse një person do të mund të shqyrtonte shtëpinë e tij nën mikroskop, ai do të humbiste oreksin dhe dëshirën për të ngrënë.

Çfarëdo që të kesh frikë, largoji mendimet e tua prej saj. Lëreja Zotit dhe forco besimin tënd tek Ai. Shumë vuajtje zakonisht shkaktohen nga ankthi. Pse të vuash kur sëmundja nuk ka goditur ende? Meqenëse shumica e sëmundjeve të njerëzve burojnë nga frika, lënia pas dore e frikës

do t'i çlirojë menjëherë ata dhe shërimi do të jetë i menjëhershëm. Çdo natë, para se të flesh, poho me vete: "Zoti është me mua dhe kushdo që ka Zotin me vete nuk ka pse të ketë frikë". Rrethoje veten mendërisht me Frymën e Zotit dhe energjitë e Tij kozmike, duke besuar se çdo mikrob që të sulmon do të shkatërrohet. Përsëritja e "O Zot, i Plotfuqishmi" ose "O Zot, Ndihmësi" me besim të plotë do të të mbrojë, do të të forcojë dhe do të të bëjë të ndihesh rehat dhe i shëndetshëm. Nëse je në harmoni me Zotin, e vërteta e Tij do të rrjedhë brenda teje dhe do ta dish se në thelbin tënd, je një shpirt i paprekur nga vështirësitë dhe i pavdekshëm.

Sa herë që ndjeni frikë, vendosni pëllëmbën tuaj në zemër, duke e fërkuar atë nga e majta në të djathtë ndërsa thoni: "O Zot, largoje këtë frikë nga unë dhe çliro mendjen dhe mendimet e mia nga çdo shpërqendrim". Ashtu siç ka mënyra për t'u çliruar nga ndërhyrjet radiofonike, edhe nëse e fërkoni vazhdimisht zemrën tuaj nga e majta në të djathtë dhe nëse përqendroheni vazhdimisht në idenë e dëbimit të frikës nga zemra juaj, frika do të zhduket me ndihmën e Zotit dhe do të ndjeni gëzim hyjnor që mbush tërë qenien tuaj.

Frika është gjithmonë me njeriun, dhe heqja qafe e saj është e mundur duke menduar për Zotin dhe duke ndjerë praninë e Tij.

Besoji Zotit dhe ji autentik në çdo gjë që bën. Ka shumë imitues; mos e shto emrin tënd në listën e tyre të gjatë. Zotëroje atë që bën dhe bëje në një mënyrë unike që askush nuk e ka bërë më parë.

Fusha është e hapur për kreativitet për sa kohë që dëshira është e sinqertë dhe vullneti është aty. E gjithë natyra të përgjigjet kur je në harmoni me Zotin.

Njerëzit shpesh e vënë veten në plan të parë, por ne duhet të mendojmë për të tjerët dhe t'i ndihmojmë ata me sa më shumë që të mundemi, duke u uruar atyre të gjitha të mirat ashtu siç i urojmë vetes. Kur e bëjmë këtë me dëshirë dhe me gjithë zemër, ndiejmë që rrethi ynë i dhembshurisë zgjerohet dhe lidhjet e dashurisë midis nesh dhe të tjerëve thellohen dhe forcohen.

Në një mjedis me një popullsi prej 1,000 banorësh, nëse të gjithë do të silleshin miqësisht, secili person do të kishte 999 miq. Por nëse të gjithë në atë mjedis do të silleshin si armik ndaj të tjerëve, secili person do të kishte 999 armiq.

Pushtimi i zemrave të njerëzve me fuqinë e dashurisë është fitorja më e madhe që dikush mund të arrijë në jetë. Përpiqu gjithmonë të mendosh për të mirën e të tjerëve dhe do ta gjesh të gjithë botën në këmbët e tua. Kjo ishte arritja më madhështore e njerëzve të mëdhenj që jetuan dhe vdiqën për të tjerët. Ata me fuqi të madhe materiale që jetojnë vetëm për veten e tyre, shpejt mbështillen në harresë. Por ata që jetojnë për të tjerët mbeten përgjithmonë të kujtuar. Profetët nuk kishin frone prej ari gjatë qëndrimit të tyre tokësor, por ulen në fronin e dashurisë në zemrat e miliona njerëzve. Ky është froni më i mirë që një qenie njerëzore mund të zërë.

Një person vjen në këtë botë duke qarë, ndërsa të gjithë të tjerët gëzohen për mbërritjen e tij. Ai duhet të punojë dhe të shërbejë gjatë jetëgjatësisë së tij të caktuar, në mënyrë që kur të vijë koha për t'u larguar nga kjo botë, të largohet duke buzëqeshur, ndërsa bota e vajton.

Zoti e krijoi këtë botë në mënyrë që njerëzimi të mund të përdorë intelektin e tij për të arritur njohuri shpirtërore dhe për të kuptuar se Mendimi hyjnor është një forcë e fuqishme dhe kjo forcë duhet të drejtohet në mënyrën e duhur për të përfituar veten dhe të tjerët.

Nëse Zoti nuk do të na kishte dhuruar dashuri duke mbjellë dashurinë e Tij në zemrat tona, ne nuk do ta kishim njohur kurrë dashurinë njerëzore. Meqenëse Zoti është kaq bujar dhe i dashur ndaj nesh, Ai duhet të jetë qëllimi ynë dhe synimi i kërkimit tonë. Ai nuk dëshiron të na imponohet, por asnjë lumturi nuk mund të arrihet pa menduar për Të dhe pa u lidhur me Të.

Mënyra misterioze se si funksionojnë trupi dhe mendja, të cilën Zoti na ka dalluar nga të gjitha krijesat e tjera

Çdo mrekulli dhe çudi tjetër në jetë duhet të jetë motivim i mjaftueshëm për të na bërë të synojmë ta kërkojmë dhe ta gjejmë atë.

Kushdo që e provon këtë sinqerisht dhe ndershmërisht, do të ketë sukses në përpjekjen e tij dhe do ta arrijë qëllimin e tij.

Kur nisa këtë rrugë, jeta ime fillimisht ishte kaotike dhe e çorganizuar, por përmes përpjekjeve të përsëritura dhe përpjekjeve të vazhdueshme,

retë filluan të shpërndaheshin dhe gjërat u bënë të qarta në një mënyrë të habitshme. Çdo gjë që më ndodhi ishte provë e pakundërshtueshme e ekzistencës së Zotit dhe mundësisë së lidhjes me të dhe njohjes së Tij në këtë jetë. Oh, qetësia, paqja mendore dhe qetësia e brendshme që përjeton kërkuesi pasi gjen Zotin! Bota atëherë bëhet e ndritshme dhe e qeshur, gjithçka do të jetë në rregull dhe asgjë nuk do të jetë në gjendje të mbjellë frikë në zemër.

Kështu duhet të përballemi me sfidat dhe të luftojmë betejën e jetës me guximin dhe guximin që u ka hije bijve të jetës dhe të dritës.

Zbulimi i thesareve

Mësues: Paramhansa Yogananda

Përkthimi: Mahmud Abbas Masoud

A ka ndonjë forcë në univers të aftë të zbulojë miniera pasurie dhe pasurie, dhe të zbulojë thesare që nuk janë marrë në konsideratë dhe për të cilat nuk kemi ëndërruar kurrë më parë?

A ka ndonjë fuqi në univers së cilës mund t’i drejtohemi dhe të mbështetemi në kërkim të shëndetit, lumturisë dhe ndriçimit shpirtëror?

Mësuesit e ndriçuar pohojnë ekzistencën e kësaj fuqie dhe kanë demonstruar efektivitetin e ligjeve dhe parimeve të së vërtetës që do të funksionojnë për njerëzimin nëse i provon ato me mendje të hapur.

Suksesi në botë nuk varet tërësisht nga trajnimi dhe vetëmjaftueshmëria, por edhe nga vendosmëria për të shfrytëzuar sa më shumë mundësitë e disponueshme.

Mundësitë e jetës nuk vijnë rastësisht; ato krijohen dhe gjenerohen. Qeniet njerëzore kanë krijuar të gjitha mundësitë që kanë qenë dhe janë në dispozicion të tyre (qoftë në këtë jetë apo në të kaluarën e largët, duke përfshirë jetët ose mishërimet e mëparshme). Meqenëse i kanë krijuar këto mundësi, ata duhet t'i përdorin dhe të përfitojnë prej tyre në mënyrën më të plotë dhe më të mirë të mundshme.

Nëse i shfrytëzojmë të gjitha mjetet dhe burimet e jashtme në dispozicion, përveç aftësive tona natyrore, për të kapërcyer çdo pengesë që mund të na dalë në rrugën tonë, do të kultivojmë fuqitë që Zoti na ka dhënë: ato fuqi të pakufishme që burojnë nga thellësitë e qenies sonë. Ne zotërojmë dy fuqi të mëdha: fuqinë e intelektit dhe fuqinë e vullnetit, dhe duhet t'i përdorim këto dy dhurata të shenjta në masën e tyre të plotë.

Suksesi ose dështimi i një personi varet nga natyra dhe modeli i të menduarit të tij të zakonshëm. Cila është më e fuqishme në jetën e një personi: mendimet e suksesit apo mendimet e dështimit? Nëse të menduarit është negativ shumicën e kohës, mendimet pozitive të rastit nuk do të jenë të mjaftueshme për të tërhequr suksesin. Por nëse një person mendon sinqerisht, ai do të gjejë atë që kërkon dhe do të arrijë

qëllimin e tij, edhe nëse ndihet i rrethuar nga errësira.

Çdo person është përgjegjës për veten e tij. Askush tjetër nuk do të japë përgjigje ose nuk do të paguajë llogari në emër të tyre në Ditën e Fundit.

Puna jonë në botë, aty ku na kanë vendosur veprimet tona të kaluara, është diçka që askush tjetër nuk mund ta arrijë dhe puna jonë konsiderohet e suksesshme vetëm kur u shërben qenieve njerëzore në një farë mënyre.

Asnjë problem nuk duhet të mendohet thellë ose të rishikohet vazhdimisht. Lërini çështjet të pushojnë për një kohë dhe ato mund të zgjidhen vetë. Megjithatë, nuk duhet të qëndroni në gjumë për aq kohë sa të humbni aftësinë për të dalluar. Periudhat e pushimit duhet të përdoren për reflektim më të thellë dhe për të arritur horizonte të qeta brenda shpirtit.

Kur je në harmoni me veten, do të jesh në gjendje të mendosh qartë për gjithçka që bën. Edhe nëse mendimet e tua shpërndahen, do të jesh në gjendje t'i mbledhësh dhe t'i ripërqendrosh. Aftësia për të arritur këtë harmoni të shenjtë mund të fitohet përmes përpjekjes dhe praktikës.

Përveç të menduarit pozitiv, vullneti, puna e palodhur dhe këmbëngulja janë thelbësore për arritjen e suksesit. Të gjitha manifestimet dhe fenomenet e jashtme janë rezultat i vullnetit, por

kjo fuqi shpesh nuk përdoret në mënyrë të vetëdijshme dhe racionale.

Ekziston një vullnet automatik ashtu siç ekziston një vullnet i vetëdijshëm, dhe forca lëvizëse pas të gjitha veprimeve është vendosmëria ose vullneti i palëkundur, pa të cilin një person nuk mund të ecë, të flasë, të punojë, të mendojë ose të ndiejë. Prandaj, vullneti është forca motivuese pas të gjitha veprimeve, dhe mosshfrytëzimi i këtij aktiviteti do të thotë pasivitet dhe letargji e plotë, si fizikisht ashtu edhe mendërisht. Njerëzit e përdorin vullnetin edhe për të lëvizur duart e tyre, dhe është e pamundur të jetohet pa e përdorur këtë fuqi.

Vullneti automatik është përdorimi i pavetëdijshëm i vullnetit. Vullneti i vetëdijshëm është një energji jetësore e shoqëruar nga vendosmëria dhe përpjekja; është një gjenerator fuqie që duhet të drejtohet me mençuri dhe me kujdes. Kur një person stërvit veten të përdorë vullnetin e mençur dhe të menduar, në vend të vullnetit automatik të pavetëdijshëm, ai duhet gjithashtu të sigurojë që vullneti i tij të përdoret në një mënyrë të dobishme dhe konstruktive, jo për qëllime të dëmshme ose për të fituar gjëra të parëndësishme dhe të padobishme.

Për të kultivuar një vullnet të fortë dhe efektiv, duhet të synohet dhe të vendoset të bëhet diçka që më parë e mendonin të pamundur. Filloni me detyrat më të lehta dhe, ndërsa vetëbesimi, forca

dhe vullneti juaj rriten, përpiquni gradualisht të bëni detyra më sfiduese dhe të vështira.

Së pari, duhet të sigurohemi që të vendosim një qëllim të mirë dhe fisnik dhe të përpiqemi ta arrijmë atë me të gjitha energjitë dhe aftësitë tona, me një refuzim të plotë për t'u dorëzuar ose për të pranuar dështimin, pavarësisht pengesave që dalin përpara.

Duhet të përdorësh vullnetin tënd të plotë për të zotëruar një detyrë menjëherë dhe të mos shpërdorosh energji ose të mos i lësh gjërat të papërfunduara përpara se të nisësh një aventurë të re.

Paqja qoftë mbi ty

Si të lexoni moralin e të tjerëve

Studimi i moralit të të tjerëve e bën një person më të vetëdijshëm për gjërat që mund ta ndihmojnë të përmirësojë karakterin e tij. Megjithatë, studimi negativ i moralit është në kundërshtim me të vërtetën dhe ndërgjegjen dhe ka pasoja shkatërruese.

Të gjithë e shmangin "policinë sekrete të moralit", qëllimi i vetëm i së cilës është të ekspozojë dhe shpifë të tjerët. Shumë nga ata që kënaqen duke kritikuar të tjerët nuk mund ta durojnë vetë kritikën, edhe pse mund të kenë të njëjtat të meta dhe mangësi që ankohen se i

shohin tek të tjerët, sipas ndërgjegjes së tyre "të pastër".

Studimi i karakterit është veçanërisht i rëndësishëm për një arsye themelore: ne duhet vazhdimisht të vëzhgojmë cilësitë e mira tek të tjerët dhe t'i kultivojmë ato virtyte brenda vetes. Unë studioj karakterin kur duhet të merrem me njerëz të caktuar. Por përzgjedhja ime buron nga një perspektivë krejtësisht e ndryshme. Ndonjëherë lejoj që dikush që njoh të jetë i pakëndshëm të jetë me mua, duke shpresuar se do të përfitojë. Nëse i përgjigjen udhëzimit tim shpirtëror për të mirën e tyre, do të ndryshojnë për mirë; nëse jo, do të kem bërë më të mirën time.

Unë jam si një mjek që e ekspozon veten ndaj sëmundjes për të ndihmuar pacientin. Të gjithë mjekët e marrin këtë rrezik sepse dëshirojnë të shërbejnë dhe të ndihmojnë. E njëjta gjë vlen edhe për mjekun shpirtëror. Ai merr përsipër të shqyrtojë të tjerët dhe të nxjerrë në pah dobësitë dhe dhimbjet e tyre, me qëllim që t'i ndihmojë ata të përmirësojnë shpirtrat e tyre.

Jezusi tha: "Mos gjykoni, përndryshe do të gjykoheni edhe ju" (dhe në Kuran lexojmë: "Në të vërtetë, disa dyshime janë mëkat"). Ky është një dënim i qartë i kritikës së motivuar nga qëllimi i keq dhe dëshira për të dëmtuar të tjerët. Një sjellje e tillë është e ashpër dhe prish atmosferën e miqësisë dhe dashurisë midis njerëzve. Kritika është krejtësisht e padobishme nëse nuk ofrohet me dashuri të vërtetë dhe kur personi tjetër e dëshiron atë. Duhet të jepet vetëm me qëllimin për

ta ndihmuar atë person. Ata që kanë mësuar vetëkontrollin kanë të drejtë të ndihmojnë të tjerët. Nga kjo perspektivë, studimi i etikës është efektiv dhe i vlefshëm.

Një degë e studimit të karakterit bazohet në fizionomi. Thuhet se të gjitha tiparet e spikatura të një personi pasqyrohen qartë në trupin e tij. Kjo deklaratë nuk mund të përgjithësohet sepse jo të gjitha karakteristikat ose manifestimet fiziologjike parashikojnë me saktësi jetën psikologjike.

Aristoteli studioi fizionominë si një udhëzues për të kuptuar karakterin. Mjeshtrat indianë shkojnë edhe më tej dhe më thellë. Ata thonë se idetë themelore të jetës njerëzore zbulohen në sy. Edhe pse sytë zbulojnë sekretet më të thella të shpirtit - jo vetëm të kësaj jete, por edhe të mishërimeve të kaluara - vetëm mendja e një mjeshtri të ndriçuar mund t'i lexojë dhe analizojë këto njohuri.

Ndonjëherë, duke ecur rrugës, papritmas vëren diçka në sytë e një kalimtari dhe i thua vetes: "Nuk ndihem rehat me atë person" ose "Më pëlqen ai person", varësisht nga situata.

Sytë tregojnë të gjithë historinë. Frika, zemërimi, zilia, lakmia, bujaria, dashuria, guximi, spiritualiteti dhe të gjitha cilësitë e mira dhe të këqija pasqyrohen në sy. Agjentët sekretë mund të kontrollojnë muskujt e fytyrës në mënyrë që shprehjet e tyre të mos i tradhtojnë qëllimet e tyre. Por ata nuk mund ta fshehin ose heqin dyshimin nga sytë e tyre (prandaj disa mbajnë syze të errëta!). Megjithatë, sytë e jogit janë të

palëvizshëm sepse ai po sodit shpirtin hyjnor të qetë dhe të qetë.

Çdo tipar i fytyrës dhe i trupit është studiuar. Edhe gungat e spikatura në kokë janë analizuar. Por pamja fizike nuk e tregon gjithmonë të gjithë historinë dhe kultura të ndryshme nxjerrin përfundime të ndryshme nga vëzhgimet dhe studimet e tyre. Disa thonë se njerëzit mbipeshë janë kërkues të kënaqësisë dhe nuk duan të punojnë, ndërsa njerëzit e dobët janë më shpirtërorë.

Cezari ishte i kujdesshëm ndaj Kasit, të cilin e perceptonte si një kërcënim për pushtetin e tij. Disa shkrimtarë teorizuan se njerëzit e dobët mendojnë shumë, prandaj u mungon mishi. Megjithatë, historia tregon se si njerëzit e dobët ashtu edhe ata obezë kanë qenë sundimtarë të mirë.

Nëse jeni vazhdimisht mbipeshë tani, keni qenë mbipeshë shumë herë më parë (në mishërimet e mëparshme) Ose nëse jeni vazhdimisht i dobët, keni qenë i tillë në disa mishërime të kaluara Ju keni trashëguar predispozicionin (për të qenë mbipeshë ose i dobët) nga e kaluara Dhe pavarësisht se çfarë hani, kjo mendësi mbetet dominuese dhe më e aftë të manifestohet.

Fizionomia, si një shkencë që synon interpretimin e natyrës njerëzore, është një shkencë e vërtetë nëse marrim parasysh se të gjitha mendimet që kanë kaluar nëpër mendjen e një personi gjatë shumë mishërimeve të tij shfaqen

të manifestuara në trupin e tij. Sidoqoftë, kjo kërkon intuitën e mprehtë të një mësuesi shpirtëror të ndriçuar për të dalluar plotësisht dhe saktë karakteristikat e fizionomisë tek ai person.

Sokrati, për shembull, ishte jashtëzakonisht i shëmtuar. Njëherë takoi një astrolog të madh i cili i tha: "Sokrat, ti je njeriu më i keq dhe më i lig që kam parë ndonjëherë". Dishepujt e Sokratit u zemëruan shumë me astrologun, por mësuesi i tyre u përgjigj: "Ke të drejtë, unë isha e gjitha kjo në të kaluarën, por megjithëse tani i kam kapërcyer ato cilësi të liga me mençuri, gjërat që bëra janë ende të shtypura në këtë trup, gjë që e bën atë të duket i shëmtuar".

(Kjo na kujton shfaqjen e njërit prej shkrimtarëve më të shquar arabë ndër shekuj: Ebu Bahr el-Xhahizit, për të cilin thuhej :)

Nëse derri do të transformohej për herë të dytë, ai do të ishte akoma më pak i shëmtuar se ai i Al-Xhahizit.

Një njeri që vepron si zëvendësim për ferrin vetë; ai është një grimcë pluhuri në çdo cep (vëzhgo)

Nuk ka dy fytyra saktësisht të ngjashme. Çdo fytyrë është e ndryshme për shkak të cilësive dhe karakteristikave që janë shfaqur në këtë jetë dhe në jetët e mëparshme. Nuk është thjesht çështje gjykimi i njerëzve si të mirë apo të këqij bazuar në pamjen e tyre aktuale, qoftë e këndshme apo e pakëndshme. Shën Françesku i Asizit nuk ishte fizikisht tërheqës, ndërsa dishepulli i tij, Vëllai Macedonius, ishte një burrë i pashëm. Por

Macedonius nuk zotëronte bukurinë e madhe shpirtërore që kishte Shën Françesku.

Një degë tjetër e hulumtimit që lidhet me fizionominë është patognomia: interpretimi i emocioneve të një personi ose mënyra se si i shprehin emocionet e tyre përmes gjesteve, shprehjeve të fytyrës dhe lëvizjeve të trupit, si dhe duke studiuar reagimet e tyre ndaj ngjarjeve të caktuara.

Ndjenjat dhe zakonet tregojnë karakteristikat subjektive të një personi, por shumica e njerëzve kanë zhvilluar aftësinë për të fshehur ndjenjat e tyre të vërteta sepse nuk duan t'ua zbulojnë veten të tjerëve.

Dy burra dëgjuan lajmin se gratë e tyre ishin mbytur së bashku. Njëri tregoi pikëllim të thellë, ndërsa tjetri qëndroi i heshtur. Megjithatë, ai që shprehu pikëllimin nga jashtë, në fakt e donte gruan e tij më pak sesa burri që nuk tregoi aspak shqetësim përmes shprehjeve të fytyrës. Kështu, patogjeneza - të kuptuarit e emocioneve dhe reagimeve të vërteta - është një fushë shumë e thellë studimi.

Njerëzit mund të analizohen më saktë dhe më besueshëm bazuar në emocionet dhe pamjen e tyre fizike. Unë i kombinoj të dyja metodat për analizën më të saktë dhe të besueshme. Të gjithë ata që vijnë tek unë për trajnim vendosen në situata specifike për të parë se si reagojnë mendjet dhe emocionet e tyre. Nëse përgjigjen negativisht, përpiqem t'i korrigjoj. Por e bëj këtë vetëm nëse

personi kërkon këshillën time dhe më jep autoritetin dhe lejen për ta udhëhequr.

Disa njerëz përfshihen emocionalisht për arsyen më të vogël, muzikantët perëndimorë janë përgjithësisht shumë emocionalë, dhe pjesa më e madhe e muzikës perëndimore është emocionale sepse sillet rreth historive të dashurisë njerëzore. Në Indi, muzika është e përqendruar rreth konceptit të Zotit, dhe ky është sekreti i aftësisë së saj për të qetësuar stuhitë e emocioneve dhe për të sjellë paqe të thellë shpirtërore. Kjo nuk do të thotë që të gjithë muzikantët perëndimorë janë emocionalë ose që të gjithë muzikantët indianë janë shpirtërorë, megjithëse ka të ngjarë të jenë. Fjala sanskrite për muzikant do të thotë "lavdërues i Zotit".

Kur ke të bësh me njerëz emocionalë, rrallë mund të mbështetesh tek ata ose t'u besosh qëndrueshmërisë së tyre. Sot janë me ty, dhe nesër të lënë ose kthehen kundër teje. Kam parë njerëz që vijnë në eremit dhe brenda pak ditësh përpiqen të të bindin për përkushtimin e tyre shembullor, por pas një kohe të shkurtër ata zhduken dhe nuk i sheh më kurrë.

Asgjë nuk më dhemb më shumë sesa prishja e një miqësie dhe shkelja e shenjtërisë së saj. Kur ia jap miqësinë time dikujt, nuk e tërheq kurrë mbrapsht.

Është e lehtë të dallosh midis tipit mekanik dhe atij që mendon. Të parët duan të veprojnë, ndërsa të dytët duan të mendojnë dhe reflektojnë. Të dyja janë të nevojshme. Tipet mekanikë duan të

veprojnë menjëherë dhe për këtë arsye kanë nevojë për dikë që t'i udhëzojë në kanalizimin e energjisë së tyre në aktivitete që pasurojnë shpirtërisht. Për t'i ndihmuar të dy tipet të arrijnë një ekuilibër harmonik, unë këshilloj tipin mekanik të meditojë dhe të mendojë më shumë, dhe këshilloj tipin që mendon të reflektojë dhe të veprojë më shumë.

Ata që janë të varur nga zakone të këqija, siç janë mbipesha, pirja e duhanit dhe pirja e alkoolit, duhet të trajtohen me kujdes, sepse pengimi i tyre për të përmbushur dëshirat e tyre vetëm sa nxit zemërimin. Nëse ia hiqni ushqimin një grykësi, ai do të zemërohet. Është e kotë të përpiqesh t'i ndihmosh këta skllevër të vijnë në vete, nëse nuk tregojnë një dëshirë të vërtetë për t'u përmirësuar.

Ata me ekuilibër mendor do ta njohin Zotin. Zoti i Universit ulet mbi fronin e ekuilibrit mendor. Dhe nëpërmjet këtij ekuilibri, njerëzimi gëzon paqe të përsosur.

Sipas filozofisë indiane, çdo qenie njerëzore dominohet nga një nga tre cilësitë themelore:

Satwa: Është një karakteristikë e njerëzve shpirtërorë që hanë ushqim të përshtatshëm me mençuri, kultivojnë zakone të mira dhe e duan Zotin.

Rajas: Kjo është një karakteristikë e atyre që janë vazhdimisht aktivë, që vazhdojnë të punojnë deri në vdekje.

Tamas: Është një karakteristikë e atyre që e mbushin jetën e tyre me grindje, zemërim, zili,

kënaqje në kënaqësi sensuale, letargji dhe krijimin e konfuzionit dhe kaosit midis njerëzve.

Çdo zakon që pengon përparimin shpirtëror duhet të kapërcehet dhe kërkuesi duhet të jetë zot i mendimeve dhe veprimeve të tij. Pak veta e dinë vërtet se ku qëndron e mira e tyre.

Duke përdorur metodën e mëposhtme, mund të gjykoni çdo person. Nëntëdhjetë e nëntë përqind e të gjithë njerëzve nuk e arrijnë këtë provë: t'i kërkojnë kujtdo të bëjë diçka - për të mirën e tyre - dhe ata do të bëjnë pikërisht të kundërtën. Pse? Sepse u mungon forca për t'i rezistuar dëshirave të tyre. Zakonet e tyre të kësaj bote janë thellësisht të rrënjosura dhe të fuqishme. Shumë shpesh, njerëzit nuk bëjnë atë që u sugjeroni - edhe kur e dinë se është për të mirën e tyre - për të provuar se nuk mund t'i ndikoni. Ata që dëshirojnë të përmirësohen duhet të shoqërohen me ata që janë të vetëkontrolluar dhe të qetë. Mundohuni të lidheni me ata me status të lartë shpirtëror dhe do të përfitoni shumë. Të dobëtit duhet të shoqërohen me të fortët, madje edhe me më të fortit! Një mundës bëhet më i fortë vetëm duke u ndeshur me dikë më të fortë se vetvetja.

Disa thonë se një grua është po aq dinake sa një mace, por edhe një burrë mund të jetë po aq dinak sa një dhelpër. Macja ha kanarinën shtëpiake dhe pastaj rri ulur si një jogist që mediton ose një plak i nderuar, duke u shtirur si i pafajshëm në atë akt të shëmtuar.

Disa njerëz kënaqen duke shkatërruar paqen dhe lumturinë e të tjerëve. Qëllimi i tyre është të

ngacmojnë dhe bezdisin, dhe ata sillen si ujqër grabitqarë, duke bredhur nëpër shoqëri në kërkim të grindjeve dhe sherreve, pa gjetur paqe derisa të kenë prishur qetësinë dhe të kenë krijuar një atmosferë të tensionuar.

Disa lloje njerëzish krahasoheshin me grifsha, të cilat bërtisnin gjatë gjithë kohës. Thuhej se njeriu u krijua i pari, dhe pastaj perëndia Tuashtari mori butësinë e hënës, butësinë e pushit nga gjoksi i një pate, freskinë e luleve dhe bërtitjen e grifshave, dhe i përzieu këto së bashku për të krijuar gruan. Gëzimi i burrit ishte i papërshkrueshëm. Por pas pak kohe, ai shkoi te Tuashtari dhe tha: "Çfarë krijese e bukur! E vlerësoj vërtet, por ajo flet pa pushim dhe ma ka bërë jetën të mjerueshme. Të lutem, zotëria im, merre përsëri." Dy muaj më vonë, burri u kthye te Tuashtari dhe tha: "Jam thellësisht i trishtuar. Të lutem ma kthe gruan." Pastaj, pas pak kohe, ai erdhi përsëri dhe tha: "Të lutem merre nga unë." Por këtë herë, Tuashtari u përgjigj: "Nuk do ta bëj! Duhet ta mbash!"

I varfëri! Ai nuk mund të jetonte me të, por nuk mund të jetonte as pa të!

Edhe gratë mund të ankohen për burrat. Nëse burrat dhe gratë nuk e kuptojnë natyrën e njëri-tjetrit, ata pa e ditur dhe pa mend do ta torturojnë njëri-tjetrin. Ata janë të barabartë në sytë e Zotit. Askush nuk lind pa një grua, as gruaja pa një burrë. Është detyrë e të dyve të krijojnë një ekuilibër midis cilësive të tyre të jashtme dhe të brendshme. Burrat udhëhiqen më shumë nga arsyeja sesa nga

emocioni, ndërsa gratë drejtohen më shumë nga emocioni sesa nga arsyeja. Të dy duhet të përpiqen të arrijnë një ekuilibër psikologjik midis arsyes dhe emocionit në mënyrë që të bëhen individë të plotë dhe të gjithanshëm.

Disa njerëz - Zoti më faltë që e them këtë - sillen si gomarë. Pavarësisht vuajtjeve të tyre të mëdha dhe të zgjatura nga pasojat e skllavërisë sensuale, ata me kokëfortësi dhe këmbëngulje vazhdojnë t'i ushqejnë zakonet e tyre të këqija. Duket se kanë kujtesë shumë të dobët. Ata harrojnë shpejt rezultatet e dhimbshme të kënaqësisë së tyre epshore dhe nuk mësojnë asgjë nga përvojat e tyre. Në këtë drejtim, ata janë si bagëti, ose edhe më keq!

Në natyrë, kafshët e të gjitha llojeve përfaqësojnë çdo emocion dhe tipar, por njerëzimi i përmban të gjitha brenda vetes. Një person mund të veprojë si gjarpër, ujk, dhelpër ose luan. Brenda nesh qëndron burimi i ferrit ose burimi i parajsës. Ne duhet të mësojmë të shfaqim gjithnjë e më shumë cilësi engjëllore dhe tipare fisnike në mendimet, fjalët dhe veprat tona.

Ndërsa është e mundur të studiohet karakteri duke analizuar sytë, emocionet dhe tiparet fizike, siç e kemi shpjeguar, metoda më e madhe, më sublime dhe më e saktë është të studiohet karakteri me ndihmën e vizionit të brendshëm ose ndjenjës intuitive. Nëse ndjenjat dhe mendja juaj mbeten të qeta, do të jeni në gjendje të ndjeni natyrën e çdo personi që takoni ose bashkëveproni në një mënyrë ose në një tjetër, dhe ndjenja juaj do

të jetë intuitive dhe e vërtetë, dhe askush nuk do të jetë në gjendje t'ju mashtrojë ose t'ju mashtrojë.

Roli im është të mirëpres të gjitha llojet e njerëzve për trajnim dhe ndihmë. Është e padrejtë të kufizosh potencialin e dikujt në një fushë të vetme dhe ta analizosh atë vetëm nga një perspektivë. Por, pavarësisht nëse ai person ndryshon apo mbetet i njëjtë, depërtimi do t'ju tregojë më shumë sesa thjesht të vëzhgoni sytë, emocionet ose shprehjet e fytyrës së tij, pavarësisht natyrës së tij. Vështrimi është fuqia më e madhe analitike. Ashtu si një pasqyrë pasqyron atë që i vihet përpara, ashtu edhe kur mendja juaj fiton vetinë e një pasqyre, do të shihni cilësitë e vërteta të të tjerëve të reflektuara në pasqyrën e shpirtit tuaj.

Nëse punoni për të ndihmuar të tjerët, reflektoni dhe qëndroni të qetë, karakteri i vërtetë i kujtdo që vjen tek ju ose komunikon me ju do të bëhet i qartë dhe i pazbukuruar. Paqja qoftë mbi ju.

Perla nga deti i mençurisë universale

Qetësia e brendshme duhet të kultivohet për të hequr qafe nervozizmin

Një person me qetësi natyrale ruan ekuilibrin dhe mbetet në paqe në të gjitha rrethanat. Ata gjithashtu nuk lejojnë që emocionet ta kontrollojnë dhe ta çojnë drejt marrjes së vendimeve të gabuara.

Ai nuk mashtrohet nga fjalët e ëmbla dhe luksoze që përdorin oportunistët për të fituar përfitime të pamerituara.

Për shkak të qetësisë së tij natyrale, ai rrallë mashtrohet ose devijohet. Në fakt, zemra e tij zbulon natyrën e vërtetë të atyre me të cilët merret dhe i ekspozon qëllimet e tyre me një saktësi të jashtëzakonshme.

Ai nuk i helmon indet e trupit të tij me zemërim dhe frikë, të cilat kanë një efekt negativ në qarkullimin e gjakut.

Është një fakt i provuar se qumështi i nënës i prodhuar nga një nënë e zemëruar mund të ketë një efekt të dëmshëm tek fëmija i saj. Ka prova të shumta që tregojnë se emocionet intensive kanë fuqinë të dëmtojnë dhe shkatërrojnë trupin.

Ekuilibri është i bukur dhe duhet të jetë themeli i ndjenjave, mendimeve dhe veprimeve tona, dhe boshti rreth të cilit sillet jeta jonë.

* * *

Meqenëse mendja është truri, shqisat dhe perceptimi i të gjitha qelizave të gjalla, ajo mund ta mbajë trupin e njeriut ose aktiv dhe vigjilent ose letargjik dhe të depresionuar.

Arsyeja është mbret, dhe të gjitha subjektet qelizore sillen saktësisht sipas gjendjes shpirtërore të mjeshtrit mbretërues.

Ashtu siç kujdesemi për vlerën ushqyese të ushqimit tonë të përditshëm, duhet t'i kushtojmë vëmendje edhe lëndëve ushqyese psikologjike që u ofrojmë mendjeve tona çdo ditë.

* * *

Pandemitë, fatkeqësitë dhe ndryshimet e dhunshme që ndodhin në natyrë dhe sjellin me vete rrënim, shkatërrim dhe dëme masive nuk janë ""dekret hyjnor".

Këto fatkeqësi shkaktohen nga mendimet dhe veprimet njerëzore. Kudo që ekuilibri vibrues i botës midis së mirës dhe së keqes prishet nga akumulimi i valëve dhe vibracioneve të dëmshme për shkak të qëllimeve të këqija dhe veprimeve të gabuara njerëzore, mbizotëron kaosi dhe ndodh shkatërrim i përhapur.

Bota do të vazhdojë të vuajë nga luftërat, fatkeqësitë dhe tragjeditë derisa njerëzimi të korrigjojë të metat e të menduarit dhe veprimet e tij. Luftërat nuk ndodhin si dekret hyjnor, por përkundrazi për shkak të egoizmit material të përhapur. Nëse njerëzit do të çliroheshin nga egoizmi individual, industrial, politik, shpirtëror dhe kombëtar, luftërat do të pushonin së ekzistuari.

Kur shpirti material pushton vetëdijen njerëzore dhe dominon mendimin, ai lëshon rrezatim negativ transparent. Forca kumulative e këtyre vibracioneve negative dëmton rëndë ekuilibrin elektrik të natyrës, duke shkaktuar tërmete, përmbytje dhe fatkeqësi të tjera.

Zoti nuk është përgjegjës për këtë Idetë njerëzore duhet të kontrollohen përpara se kontrolli i natyrës të bëhet i mundur.

* * *

Mendimet dhe fjalët me natyrë shpirtërore janë xhevahire të çmuara që rrezatojnë mençuri të pafundme dhe dashuri hyjnore.

Çdo shprehje e rafinuar e shpirtit është si një gur filozofik që e shndërron metalin e lirë të vetëdijes së zakonshme në arin e afërsisë me Zotin dhe ndjenjën e pranisë së Tij.

Është koha që njeriu të zgjojë vetëdijen e tij nga gjumi i harresës në zgjimin e shpirtit.

Të kërkojmë, Zot, të na e ngresh vetëdijen nga thellësitë e injorancës dhe mendimeve të ngushta e të kufizuara drejt horizonteve të paqes, dritës, dashurisë dhe dhembshurisë universale njerëzore.

* * *

Për të arritur sukses:

Së pari, përcaktoni qëllimin tuaj dhe kërkojini Zotit t'ju frymëzojë të ndiqni rrugën e duhur që të çon në arritjen e atij qëllimi, dhe reflektoni.

Pastaj veproni sipas udhëzimeve të brendshme që merrni dhe do ta arrini qëllimin tuaj.

Kur mendja është e qetë, gjërat do të bëhen më të qarta dhe më të lëmuara, dhe suksesi do të arrihet më shpejt sepse funksionimi i forcës kozmike mund të provohet përmes zbatimit të ligjit të saktë.

* * *

Duhet të tregohet mirësjellje dhe takt kur merresh me njerëzit. Kjo nuk është hipokrizi, por më tepër respekt për ndjenjat e të tjerëve.

Njeriu nuk është gur, por një qenie që mendon dhe është e vetëdijshme, dhe njerëzit nuk duhen trajtuar sikur të ishin gurë të pajetë.

Një person që është gjithmonë i zënë me punët e të tjerëve bëhet burim problemesh.

Nëse ajo që do të thuash do të ketë një rezultat pozitiv dhe nëse personi tjetër është i hapur ndaj saj, atëherë thuaje hapur. Megjithatë, ndonjëherë personi që do të thuash nuk dëshiron ta dëgjojë dhe do të bëjë pikërisht të kundërtën e asaj që do të doje ti.

Kur një person është në gjendje të shkojë mirë me të tjerët, ai bëhet si një trëndafil aromatik.

Kur kalon pranë një kopshti me trëndafila, ndonjëherë ndjen aromën e trëndafilave, jaseminit ose gardenjave dhe thua: "Uau! Sa të bukura janë këto aroma!"

Dhe kështu është me shpirtrat e mirë, sapo hyn në mbretërinë e tyre, aroma e jetës së tyre të mbështjell. Është një aromë që e lartëson shpirtin dhe ia ngre nivelin e vetëdijes.

Nëse kaloni pranë një vendi me erë të keqe, nuk do të doni të qëndroni në atë vend.

Kur takon një person që është i zemëruar, grindavec, agresiv dhe grindavec, nuk do të duash të qëndrosh me të për shkak të erës së pakëndshme që lëshon.

* * *

Shumica e njerëzve nuk përpiqen fare ta kuptojnë jetën

Ata jetojnë një jetë mekanike pa asnjë qëllim dhe largohen nga kjo botë pa vetëdije kur jetës së tyre tokësore i vjen fundi.

Nuk duhet të jetojmë kështu, si makina që funksionojnë automatikisht, por duhet të gjejmë qëllimin dhe të arrijmë qëllimin e jetës.

Si të rinjtë ashtu edhe të moshuarit duhet të luftojnë për të mbijetuar. Shumë veta justifikohen që nuk kërkojnë të vërtetat e përjetshme, duke thënë: "Është e pamundur për ne të pajtojmë veprimet tona me ato ideale". Megjithatë, ata nuk kanë vështirësi të hanë dhe të mendojnë për punët e tyre të përditshme.

Pas analizës, zbulojmë se natyra e çdo qenieje njerëzore është e trefishtë: fizike, mendore dhe shpirtërore. Njerëzit e kalojnë jetën e tyre duke siguruar nevojat materiale të jetës dhe asgjë më shumë, por mirëqenia njerëzore qëndron edhe në përmbushjen e nevojave të tyre intelektuale dhe shpirtërore.

Prandaj, ne duhet ta thjeshtojmë jetën tonë dhe të jetojmë të lumtur, në paqe dhe qetësi, si dhe të analizojmë dhe zvogëlojmë nevojat tona dhe të dimë mënyrën e duhur dhe legjitime për t'i përmbushur ato nevoja pa krijuar më shumë dëshira të panevojshme, sepse shumë dëshira krijojnë shumë probleme.

* * *

Zinxhirët e kufizimit dhe çelësat e lirisë ndodhen të gjitha në katakombet e mendjes

* * *

O Zot, do të hyj në parajsën e pranisë Sate me një zemër të mbushur me dashuri dhe të mbushur me mall

Ja dëshirat e mia të zjarrta që hapin dyert e shpirtit tim dhe më mbushin me ekstazën e madhe të të parit të dritës sate hyjnore rrezatuese.

* * *

Si rregull i përgjithshëm, nuk më pëlqen të jap urdhra, sepse sapo i kërkon dikujt të mos bëjë diçka, ai person këmbëngul ta bëjë atë.

Prandaj, unë sugjeroj që një person duhet vetëm të urdhërojë ose të ndalojë veten. Fruti i ndaluar në fillim ka një shije të ëmbël, por në fund shija e tij është e hidhur. Prandaj, duhet të jemi të kujdesshëm dhe të mos lejojmë askënd të na vjedhë lirinë dhe lumturinë.

* * *

Zoti na kujton edhe nëse ne nuk e kujtojmë Atë. Nëse Ai do ta harronte krijimin qoftë edhe për një moment të vetëm, gjithçka do të fshihej nga ekzistenca.

Kush tjetër përveç Zotit mund ta mbajë këtë Tokë duke fluturuar në hapësirë? Dhe kush tjetër mund të bëjë që pemët të rriten dhe lulet të çelin? Po, është Zoti që i mban zemrat tona të rrahin.

Ai është Ai që tret ushqimin tonë dhe rinovon qelizat e trupit tonë çdo ditë. Megjithatë, sa pak e kujtojnë Atë dhe e falënderojnë Atë siç e meriton!

* * *

Pas atmosferës së sipërme
Pas rrezeve të diellit dhe pulsit të qelizave
Pas rrahjeve të zemrës dhe mendimeve të pështpëritura
Pas mendimeve me të cilat lutem
Pas valëve të mallit tim
Dhe pas mbajtjes së materialit
Ti ekziston, o I Pafund Absolut
Shpirti im dëshiron për ty

Ti nuk je vetëm në skajet më të largëta të yjeve
Përkundrazi, është në pulsimin e ndjenjave të mia
Ajo shkëlqen në mendimet e mia
Më mpreh vullnetin me vendosmëri dhe vitalitet
E ndiej prekjen tënde të bekuar
Dhe jam i kënaqur nga prania jote thellë në shpirtin tim
* * *
Skenat malore të pikturuara në perden blu
Mekanizmi marramendës i trupit të njeriut
Dhe lulet e formuara bukur
Dhe fisnikëria e shpirtrave të mirë
Dhe madhështia e ideve të larta
Dhe thellësia e dashurisë
Të gjitha na kujtojnë Krijuesin madhështor
Dhe jashtëzakonisht e bukur
* * *
Dashuria është ndërtesa e artë
Ndërtuar nga Mbreti i Përjetësisë
Për të gjithë familjen kozmike
Dashuria është një zjarr i fshehur
I shkrirë nga urdhri hyjnor
Vrazhdësi nga universi
Dhe shndërrohet në një substancë të padukshme
Nga dashuria e përjetshme
Dashuria është si një lumë që rrjedh pa u ndalur apo ndërprerë

Në tokat e shpirtrave të përulur dhe të ndershëm
Por ajo mbështillet rreth shkëmbinjve të ngurtësuar të shpirtrave
Me arrogancë, egoizëm dhe krenari
Sepse ai nuk mund ta kalojë atë
Dhe duke kaluar nëpër të
* * *
Ata që e njohin Zotin nuk kanë dëshirë
Për të vendosur veten në zemrat e të tjerëve
Ose duken të shkëlqyera
Sepse dëshira e tyre e vetme është të zgjojnë vetëdijen shpirtërore
Në shpirtrat e atyre që dëshirojnë
Dhe frymëzimi i tyre është të duan Zotin dhe të kthehen tek Ai
* * *
Njëherë e një kohë, një burrë memec po hante mjaltë dhe dikush e pyeti për shijen e mjaltit.
Edhe pse burri memec nuk ishte në gjendje të fliste, ai bëri lëvizje që e bënë pyetësin të kuptonte se mjalti kishte shije të ëmbël.
Në mënyrë të ngjashme, kur mendja hyn në një gjendje vetëdijeje më të lartë dhe prek tërësinë e pafundme të pranisë, ajo e di se është në kontakt me Zotin dhe se përvoja është e ëmbël, por është e pamundur të shprehet me fjalë gjendja e asaj lidhjeje që është përtej çdo përshkrimi.
Edhe pse dhimbja është reale për personin, ai nuk mund ta përcjellë ndjenjën e dhimbjes te të tjerët në mënyrë që ata ta ndiejnë atë pikërisht ashtu siç e ndjen ai.

Kjo vlen për perceptimet më të larta
shpirtërore. Ato janë diçka që askush nuk mund ta
.shprehë me fjalë
Njohja e Zotit mund të arrihet vetëm përmes
përvojës së drejtpërdrejtë personale
* * *
Nga zemra e agimit, këputa lule drite si një
ofertë për ty
Dhe ti ndeze llambat e vigjilencës në
shenjtëroren e mëngjesit
Ai që është i mbushur me qetësi shpirtërore
Dhe e kam parë fytyrën tënde të bekuar
Vështron nga pas hijeve
Ajo fytyrë e dashur që më shikonte dhe ende
më shikon
Me mirësi dhe dhembshuri gjatë gjithë
shekujve
Nuk do ta fajësoj më fatin
Errësira që të ka mbajtur larg meje është
krijuar nga unë
Tani në pasqyrën e gëzimit tënd të pastër
E shoh veten dhe e di që thelbi im është gëzim
i pafund
Unë derdh dashurinë time në shenjtëroren e
përjetësisë sate
Dhe unë ngre për ty himnet e shpirtit tim që
dëshiron ty
Dhe të besoj ndjenjat më të thella të zemrës
sime
Nga dashuria e madhe dhe dëshira e
vazhdueshme
* * *

Të lumtur janë ata që kritikohen nga të tjerët për kryerjen e veprave të mira, sepse një parajsë lumturie të përjetshme i pret ata që jetojnë dhe vdesin me fisnikëri dhe dinjitet.

Mjerë ata që, të shtyrë nga egoizmi, oportunizmi, zilia dhe armiqësia, përpiqen t'u dëmtojnë atyre që janë aktivë në bërjen e mirës.

Tallja, sarkazma, thashethemet, hakmarrja, paragjykimet dhe gënjeshtrat janë shtiza të helmuara të së keqes që kthehen kundër pronarit të tyre dhe i shkaktojnë atij dëmin më të madh.

* * *

Shqisat, të cilat e nxjerrin ekzistencën e tyre nga vetëdija dhe energjia që buron nga Zoti, na tregojnë botën dhe e portretizojnë shpirtin si një entitet të veçantë nga burimi i tij dhe nga pjesa tjetër e krijimit.

Trupi fizik e ka burgosur shpirtin, i cili është një pasqyrim i shpirtit universal. I mbingarkuar nga harresa, shpirti nuk e kujton më thelbin e tij hyjnor, por e konsideron trupin e tij fizik si veten e tij të vërtetë. Prandaj, ai i përvetëson të gjitha të metat e tij dhe ia atribuon vetes kufizimet dhe mangësitë e tij. Shpirti në një gjendje të tillë quhet "ego" ose "vetja".

Por kur kjo "ego" ose kjo vetvete e vogël dhe e kufizuar kupton se lidhja e saj me trupin është e përkohshme dhe se ka një thelb të pavdekshëm dhe të pavdekshëm, atëherë mund të quhet shpirt.

Sa më shumë që krijohet vetëdija e saj për natyrën e saj thelbësore, dhe sa më shumë që vetëdija e saj ngrihet e zgjerohet, aq më shumë ajo

ndien se është e lidhur ngushtë me vetëdijen kozmike dhe se i gjithë njerëzimi është familja e saj globale.

* * *

Nuk duhet ta harrojmë Dhuruesin e Dhuratave ndërsa shijojmë dhuratat e Tij

Një zemër mirënjohëse hap një rrugë në vetëdije për rritje shpirtërore dhe që gjërat e mira të jetës të rrjedhin, sepse sapo një kanal hapet, fuqia shpirtërore depërton përmes tij.

Ne duhet të ndihemi mirënjohës për të gjitha bekimet e jetës dhe të kuptojmë se e gjithë fuqia e mendimit, fjalës dhe veprimit vjen nga Zoti dhe se Ai është me ne tani, duke na udhëhequr dhe frymëzuar.

Pasi ky realizim të jetë vendosur fort në vetëdijen e dishepullit, një shkëndijë ndriçimi shkëlqen brenda tij.

Ndonjëherë fuqia hyjnore vjen si një valë e tërbuar deti që vërshon përpara me vrull të madh, duke fshirë pengesat dhe duke hequr mbeturinat nga mendja dhe shpirti.

Bota në tërësi nuk është e prirur drejt Zotit, por këtu e atje ka shpirtra që ecin dhe dëshirojnë Atë.

Edhe pse Zoti mund të duket sikur nuk u përgjigjet lutjeve tona, kërkuesi i sinqertë nuk pushon së përpjekuri, por vazhdon lutjet e tij nga thellësitë e ndërgjegjes së tij derisa të marrë një përgjigje.

Përpara se ta gjejnë Zotin, njerëzit janë të shqetësuar për përmbushjen e dëshirave

materiale, por pasi e gjejnë Atë, këto dëshira humbasin shijen dhe shkëlqimin e tyre, jo për shkak të indiferencës, por sepse kërkuesi ndjen gëzimin e shpirtit që i mbush zemrën dhe i plotëson të gjitha dëshirat.

Njerëzit e kalojnë tërë jetën duke u përpjekur të arrijnë gjëra materiale, pa e ditur se nëse do të shpenzonin një të katërtën e përpjekjeve që bëjnë duke iu drejtuar së pari Zotit, jo vetëm disa, por të gjitha dëshirat e zemrës së tyre do të plotësoheshin.

Zemrat tona qofshin të mbushura me mirënjohje dhe jetët tona të mbushen me mirënjohje

* * *

Nuk është e mundur të tërheqësh miq pa hequr njollat e egoizmit dhe tiparet e padëshirueshme nga personaliteti yt.

Sjellja e duhur është gurthemeli i miqësisë së vërtetë

Kur një person ka motive të pastra dhe është i lirë nga egoizmi, natyra e tij thelbësore do të dalë në pah dhe numri i miqve të tij të vërtetë do të rritet.

* * *

Qetësia është gjendja ideale në të cilën duhet të përballemi me përvojat e jetës.

Shqetësimi është e kundërta e qetësisë, dhe natyra e tij e përhapur e bën atë një plagë globale të përhapur.

* * *

Drita kozmike, e cila është burimi i të gjitha fuqive, është e fshehur pas errësirës dhe shfaqet në thellësitë e qetësisë ku mendimet qetësohen dhe dritat shqyrtohen.

Ekzistojnë gjendje të larta përqendrimi mendor, dhe sa më shumë që kërkuesi ngjitet në ato gjendje, aq më shumë përjeton gjendje të mrekullueshme gëzimi shpirtëror që nuk mund të përshkruhen me fjalë, dhe pastaj e kupton me kënaqësi:

"Ajo që kërkova kudo
Ai është me mua tani, ai banon thellë brenda meje
Ai është në zemrën dhe shpirtin tim
Në qetësinë e heshtjes, e ndiej praninë e tij
Dhe pas mureve të errësirës, e shoh atë"

* * *

Dhimbjet që lind urrejtja dhe që prodhojnë luftërat vërtetojnë se spiritualiteti, dhembshuria dhe mirësia e vërtetë janë forca më të larta dhe më superiore.

Urrejtja është shkatërruese, ndërsa dashuria është forca më e madhe ndërtuese në ekzistencë.

Prandaj, miqtë e mi të dashur, njeriu duhet të nxjerrë një mësim nga kotësia e urrejtjes dhe tragjeditë e luftërave dhe ta dojë Zotin, sepse dashuria për Të jep sukses, fat të mirë dhe kënaqësi të plotë që asgjë tjetër nuk mund ta japë.

Vetëm dashuria do t'i sjellë botës arritje të vërteta. Nëse të gjitha vendet do ta donin njëri-tjetrin dhe do të ishin të etur ta ndihmonin njëri-tjetrin, jo duke përdorur forcën dhe metodat e

gabuara, por me dashuri dhe mirësi, atëherë
mirësia, suksesi dhe prosperiteti do të
.mbizotëronin në çdo cep të tokës

* * *

Njeriu jeton nën ndikimin e kufizimeve
Si e di ai që nuk do të lëndohet në momentin
?tjetër, ose që dikush nuk do t'ia thyejë zemrën
E vetmja siguri e vërtetë është siguria e arritur
nga të mëdhenjtë. Të kesh një siguri të tillë dhe
t'ua japësh atë të tjerëve është e vetmja liri e
.vërtetë dhe mençuria më e lartë

* * *

Zoti është gjëja më e ëmbël në ekzistencë
Çfarëdo që zemra jote dëshiron, do ta gjesh te
Zoti. Nuk kam humbur asnjë moment të jetës sime
dhe kam hequr dorë nga gjithçka që më largon nga
Zoti, dhe kam gjetur një lumturi që nuk mund ta
.gjeja në asgjë tjetër

Unë jetoj në një gjendje vetëdije hyjnore dhe
dua që ata që dëshirojnë të përjetojnë të njëjtën
.gjendje në të cilën jetoj unë

Gjithashtu dua t’ua shpërblej të gjithë atyre që
më kanë dhënë dashurinë e tyre, duke ndarë me ta
.dashurinë e Zotit dhe hirin e pranisë së Tij

* * *

Unë jam shkuma e detit kozmik
Duke buruar nga thellësitë e gëzimit
Unë jam një rrjedhë gëzimi vallëzimi
Mbi valët e lumturisë së madhe
Duke u përpjekur me gjithë mundin tim
Që të bëhem deti më i madh i gëzimit

Valët e lumturisë sime le të zgjerohen në pafundësi
Dhe të përhapet në çdo drejtim
Për të pushuar më në fund në zemrën e lumturisë kozmike!

* * *

Njerëzit shohin vetëm mesin e jetës; fillimi dhe fundi i jetës janë të fshehura prej tyre.
Është e paarsyeshme të mendosh se vdekja është fundi
A është e imagjinueshme që ne, të talentuar me intelekt, inteligjencë dhe plot jetë, të pushojmë së ekzistuari sapo të biem në gjumë në kohën e vdekjes!?
Qenia njerëzore në tërësi është një masë idesh krijuese dhe vetëdije shpirtërore, dhe vdekja nuk ka fuqi ta shkatërrojë atë masë jomateriale dhe atë vetëdije të butë.

* * *

Nëse e doni Zotin me një dashuri të pastër dhe të pakushtëzuar, Ai do të vendosë mendime në mendjet e të tjerëve, dhe ato mendje do të bëhen mjete për të përmbushur dëshirat tuaja, madje edhe ato që nuk ia keni zbuluar askujt.
Prandaj, magnetizmi shpirtëror me anë të të cilit mund të tërheqësh çdo gjë drejt vetes është lloji i tërheqjes që dëshiron të zhvillosh.
Kur dëshironi gjëra të mira, fisnike dhe të pastra, atëherë do të tërhiqni magnetizëm hyjnor që do t'ju sjellë gjëra të mira dhe bekime nga aty ku e dini dhe nga aty ku nuk e dini.

* * *

Nëse hajdutët, droguarit dhe alkoolistët do të
pyeteshin nëse u pëlqente stili i tyre i jetesës,
përgjigjja e tyre ka shumë të ngjarë të ishte
.""Sigurisht që jo
Ata menduan se kur të fillonin praktikat e tyre
të gabuara, do të ishin të lumtur, por kurrë nuk e
kuptuan se pasojat e veprimeve të tyre do të ishin
.të dëmshme dhe dëmtuese për ta
Ja pse më dhemb zemra dhe derdh lot për ata
që bëjnë gabime, sepse, për Zotin, ata janë vërtet
unë dhe nëse nuk do të ishte për mirësinë e Zotit
.ndaj meje, do të isha si ata
E keqja në vetvete është një lloj opiati. Kjo
është arsyeja pse duhet të kemi azile të veçanta ku
keqbërësit mësojnë të jetojnë drejt dhe të
.mendojnë saktë
Burgu nuk është vendi i duhur për rehabilitim.
Njerëz të tillë duhet të jenë pranë individëve me
.ndikim dhe pozitivë që mund t'i ndihmojnë
* * *
Nga gëzimi i stacionit tuaj
I dëgjoj melodité e tua të ëmbla dhe melodioze
çdo ditë
Që më duket e njohur dhe e dashur për
zemrën time
Në të kaluarën, u përpoqa të dëgjoja stacionin
tënd të bekuar
Por programi juaj dukej shumë larg
Përtej gamës së mendimeve të mia të vogla
Por pas disa prekjeve të tastit të meditimit
Arrita të merrem vesh me ty
Ti erdhe tek unë mbi krahët e eterit

Ti po luaje melodité e mirësisë
Dhe qetësi mendore
* * *
Idetë janë lumenj që rrjedhin nga burimet e shpirtit
Të qenit në harmoni me Zotin është një nga detyrat më të mëdha dhe më të rëndësishme
Zoti dëgjon gjuhën e zemrës që buron nga thellësitë më të thella të shpirtit
Njerëzit mendojnë se Zoti nuk u përgjigjet lutjeve të tyre sepse nuk e kuptojnë që Zoti ndonjëherë përgjigjet në një mënyrë që është e ndryshme nga pritjet e tyre dhe nga ajo që ata i kërkojnë Atij.
Ai nuk përgjigjet gjithmonë sipas dëshirave të tyre derisa ata të jenë në harmoni me vullnetin e Tij të përgjithshëm.
* * *
Do të pi pak nektar nga zemra e luleve
Dhe do të shtrihem mbi qilimin e butë prej mëndafshi
Ose vrapo pas fluturave të arta
Do të doja të endesha midis kodrave dhe kthesave të maleve
I shoqëruar nga flladi i lehtë dhe freskues i natës
Mes margaritave dhe anemonave
I kurorëzuar me pika vese
Do të ndalem për një moment për të përshëndetur aromën inteligjente
Aroma që buron nga pemët me degë që lëkunden

Dhe me krahët e zogjve, shpirti im do të fluturojë
Përtej sferës së imagjinatës kudo
Dhe me bilbilat që këndojnë, do të këndoj
këngët e mia të heshtura
Dhe do të zgjerohem me qiellin e pafund
Nga fijet e dritës së diellit, do të krijoj gëzimet e mia
Dhe me rrezet e hënës do t'i laj hidhërimet e mia
Dhe në errësirën e natës, do të fshij përvojat e mia të errëta
Dhe me agimin, do të krijoj një botë të re
E gëzimit të pakufishëm
* * *
Ne jemi kanale unike, pasi mund të zgjerohemi ose ngushtohemi
Na është dhënë vullneti i lirë dhe fuqia e zgjedhjes. Disa njerëz e bllokojnë kanalin e jetës së tyre me baltën e akumuluar të injorancës dhe nuk lejojnë që rrjedha e dijes ta pastrojë atë.
Deti i së vërtetës përpiqet të rrjedhë përmes atyre hapjeve të ngushta me forcë më të madhe, por pa sukses.
Dhe ka të tjerë që vazhdojnë të gërmojnë, zgjerojnë dhe thellojnë kanalet e jetës së tyre me vetëdisiplinë dhe kulturë shpirtërore, duke lejuar kështu që mençuria hyjnore të rrjedhë përmes tyre dhe t'u mbushë shpirtrat me dritë dhe bekim.
* * *
Të shtrihesh me shpinë mbi një shtrat me gozhda është një akt që vështirë se dikush do ta

donte ta bënte, megjithatë ne duhet të jemi të interesuar për forcën mendore që e bën të mundur një akt kaq të guximshëm dhe emocionues.

Ne të gjithë i dimë dhimbjet dhe shqetësimet fizike që vijnë nga aksidentet, sëmundjet dhe zakonet e pashëndetshme. Dhe kush mund ta mohojë se aftësia për të gënjyer mbi thonjtë e dhimbjes fizike pa u prekur prej tyre është një nga bekimet e jetës?

Kushdo që arrin një gjendje vetëdijeje që i mundëson të kuptojë se nuk është trupi, nuk do të ndiejë dhimbje.

Ai që është në gjendje të kontrollojë mendjen e tij është i çliruar nga dhimbja dhe arrin sundim të plotë mbi trupin.

Natyrisht, kjo nuk do të ndodhë brenda natës, por përpjekja e vazhdueshme bën mrekulli.

* * *

Ne duhet ta pranojmë jetën dhe vdekjen pa panik dhe të shfrytëzojmë sa më shumë mësimet e kësaj jete, në mënyrë që të njohim jetën tjetër.

Përtej kësaj toke shtrihen horizonte të pafundme ku do të takojmë përsëri të dashurit tanë që menduam se i kishim humbur përgjithmonë.

Sigurisht, nuk duhet ta kërkojmë vdekjen, por kur ajo të vijë, duhet të kuptojmë se është prova e fundit që na kualifikon për të marrë çmimin e madh.

* * *

Kur kërkuesi e kupton rëndësinë e kërkimit të Zotit, ai nuk heziton, por përkundrazi e mpreh

vendosmërinë e tij dhe e mban mendjen të .përqendruar në qëllimin e tij të bekuar

Kur dëshira lind brenda tij, ai e ushqen atë me meditim dhe dëshira shpirtërore derisa të ndiejë .praninë e Zotit në zemrën e tij

Kjo është mënyra më e sigurt dhe më e besueshme për të drejtuar anijen e jetës në detin e .jetës

* * *

Brenda teje shtrihet një kopsht madhështor dhe i mrekullueshëm me mendime të rafinuara, plot aromë dashurie, mirësie, mirëkuptimi dhe paqeje. Lulet e tij janë pafundësisht më të bukura .se lulet tokësore dhe bimët aromatike materiale

Kur jep dashurinë tënde të pastër, ke mbjellë një trëndafil aromatik, dhe aroma e asaj dashurie dhe aroma e asaj mirëkuptimi zgjasin më shumë se !çdo lule tokësore dhe kjo është e vërteta

* * *

Të menduarit krijues, leximi i kujdesshëm dhe përsëritja e fjalëve të vërteta janë mjete të dobishme për t'u çliruar nga negativiteti dhe për të .krijuar një mendësi pozitive

Përsëritja e pohimeve dhe lutjeve me përqendrim të thellë do të ndihmojë në formimin e një modeli të saktë të të menduarit, në mënyrë që të menduarit pozitiv të bëhet po aq i natyrshëm sa .dikur ishte të menduarit negativ

* * *

Ne duhet ta ruajmë thesarin e gëzimit shpirtëror dhe ta mbjellim atë gëzim në zemrat e

të tjerëve, dhe të mos lejojmë asgjë të na e grabisë gëzimin tonë të brendshëm.

Edhe nëse ditët rrudhen dhe nënndërgjegjja sugjeron se kemi humbur gjithçka, prapëseprapë duhet ta mbytim nxitimin dhe rrëmujën me heshtjen e pathyeshme të gëzimit.

Kurorëzohuni, miq të gëzimit, mbi fronin e ambicieve dhe qëllimeve tuaja të larta, të veprave tuaja fisnike dhe të mendimeve tuaja të larta, dhe do ta ndjeni Zotin si gëzim në strukturën e çdo mendimi dhe çdo ndjenje.

Ne gjithashtu duhet të mbjellim pemën e dashurisë hyjnore në tokën e pavetëdijshmes. Kur ta ndiejmë atë dashuri, frika do të zbehet dhe shqetësimet do të zhduken me ndihmën e Zotit.

* * *

Të thuash se dikush ka vullnet të dobët që nga lindja dhe nuk mund të bëhet i fortë është gabim, pasi ekziston mundësia që ky person të bëhet i madh dhe të arrijë gjëra të mrekullueshme në të gjitha aspektet e jetës.

* * *

Përgjithmonë
A do të agojë ndonjëherë ajo ditë, o Përjetësi?
Ku do të të pyes pa ndërprerje
Dhe unë ju dërgoj pyetje pa fund
Dhe do të marr një përgjigje nga ju!?
Si të rritni barëra të këqija të dobëta dhe të holla
Kokat e tyre janë ngritur pa u përkulur
Dhe pa u tronditur nga stuhitë e tërbuara
Që i shkul pemët e larta

Dhe strukturat masive janë shkatërruar
!Dhe detet e fuqishme trazohen
?Si ia pulsoi sytë shkëndija e parë
Dhe u shfaq pema e parë
Dhe peshku i parë
Dhe zogu i parë
?Dhe i parëlinduri
?Kur ishte vizita e tyre e parë
Kjo shtëpi në katin përdhes
!?Shtëpia e Mrekullive
Sa shumë dëshiroj të të mbaj dorën
Ai që i dha formë detit dhe tokës
!O Përjetësi

* * *

Bota është kryesisht e errët, por kur shohim ata, fytyrat e të cilëve shkëlqejnë me shkëlqimin e lumturisë

Buzëqeshjet e tyre largojnë trishtimin tonë dhe shpërndajnë shqetësimet tona si një llambë që shkëlqen në errësirë

Errësira venitet para dritës së Tij

Le të shkëlqejë buzëqeshja e shpirtit nga fytyrat tona. Le të sjellë flladi i dashurisë hyjnore buzëqeshjet tona dhe t'i shpërndajë ato në zemrat e zymta, në mënyrë që drita e këtyre buzëqeshjeve të largojë errësirën nga zemrat e të tjerëve.

* * *

Të qenit i vëmendshëm ndaj ndjenjave të të tjerëve është një nga cilësitë më të mrekullueshme dhe i jep një personi tërheqjen më të madhe.

Për shembull, nëse dikush ka etje, personi që
mendon për të tjerët do ta ndiejë nevojën e tyre
.dhe do t'i ofrojë një pije me ujë
Të jesh i vëmendshëm ndaj ndjenjave do të
thotë të jesh i vetëdijshëm për të tjerët dhe të
.mendosh për ta
Ata që i respektojnë të tjerët dhe i vlerësojnë
ndjenjat e tyre, e dinë instinktivisht se çfarë u
.nevojitet
* * *
Njëri nga dishepujt dyshonte në aftësinë e tij
për të vazhduar në rrugën e tij shpirtërore. Për ta
:inkurajuar, mësuesi Paramhansa i tha
Zoti nuk është larg, por afër, dhe unë e shoh"
"Atë të pranishëm kudo
Studenti protestoi duke thënë: "Por ju jeni një
"!mësues që e njeh Zotin, zotëri
:Mësuesi u përgjigj
Të gjithë shpirtrat janë të barabartë, dhe e"
vetmja ndryshim midis meje dhe teje është se unë
bëra përpjekjen për t'i vërtetuar Zotit se e dua Atë,
".kështu që Ai ma zbuloi Vetveten
* * *
Kur një person zhytet në shikimin e një filmi
shumë të këndshëm, harron gjithçka tjetër dhe
.përqendrohet vetëm te filmi
Dhe kështu është me atë që është i magjepsur
nga dashuria e Zotit, i cili harron gjithçka përveç të
.dashurit hyjnor
Personi mesatar nuk ka mjaftueshëm dëshirë
dhe lakmi për të ndjerë praninë hyjnore, sepse

mendja është mësuar të përqendrohet në gjërat materiale në vend të hyjnores.

Nëse filmat, seksi dhe kënaqësitë e kësaj bote mund të tërheqin vëmendjen e një personi, atëherë çfarë mund të themi për Zotin, i cili është burimi i gëzimit dhe gjëja më e këndshme në ekzistencë!

Por problemi është se shumica e njerëzve nuk duan ta njohin Zotin, dhe nëse do ta njihnit Atë, do të zbulonit se orët kalojnë ndërsa jeni të zhytur në një ekstazë supreme shpirtërore.

Pavarësisht se çfarë bëj, nuk ndiej gëzim nëse Zoti nuk është me mua

* * *

Nëse njerëzit duan të shmangin varfërinë materiale, ata duhet ta përçmojnë varfërinë shpirtërore, sepse ajo është shkaku themelor i të gjitha vuajtjeve njerëzore.

Një person që është njëkohësisht shpirtëror dhe praktik është një person i lumtur, dhe vetëm një person i lumtur është një person i suksesshëm.

Edhe nëse banorët e një qyteti gëzojnë të gjitha komoditetet e mirëqenies materiale, kjo nuk do të ndalojë vrasjet dhe krimin në atë qytet.

Zbatimi i parimeve universale të shërbimit të ndërsjellë, bashkëpunimi spontan midis njerëzve, dashuria për jetën shpirtërore dhe kontrolli i dëshirave të shpirtit janë të gjitha të nevojshme që çdo shoqëri të gëzojë një jetë harmonike, të shëndetshme, të lumtur dhe të begatë.

* * *

Mos mendo se Zoti nuk u përgjigjet lutjeve të tua. Çdo fjalë që i pështpërit Atij është e gdhendur në zemrën e Tij universale. Dhe nëse vëren mënyrat e shumta se si Zoti përgjigjet, do të .zbulosh se Ai me të vërtetë gjithmonë të përgjigjet

Sa më e madhe të jetë dëshira juaj dhe sa më e fortë të jetë dëshira juaj, aq më e shpejtë dhe më .e mrekullueshme do të jetë përgjigjja

* * *

Ka njerëz që nuk shohin ndonjë qëllim më të lartë në jetë sesa përmbushja e nevojave të trupit dhe kënaqja e dëshirave të tij, asgjë më shumë. .Kjo është gjendja e jetesës e kufizuar nga shqisat

Dhe njerëz që shërbejnë përmes aktiviteteve intelektuale dhe artizanale, bujqësisë, tregtisë, blerjes dhe shitjes dhe gjithçkaje që lidhet me jetën .praktike në përgjithësi

Ata janë vazhdimisht të zënë duke bërë gjëra dhe shqetësimi i tyre i vetëm në jetë është të fitojnë para, të cilat shpesh i shpërdorojnë për .kënaqësi sensuale

Midis këtyre janë individë më të zhvilluar me .temperamente krijuese

Ka njerëz me talente menaxheriale dhe ekzekutive që po punojnë për të kuptuar sekretet e jetës pasi kanë përjetuar fitimin e parave dhe .arritjen e suksesit në jetën profesionale

Ata mbështeten në vetëkontroll për të kapërcyer diktatet e shqisave, e marrin jetën më seriozisht dhe besojnë në luftimin e tendencave të dëmshme, në vetësovranitetin dhe në vendosjen e .busullës së jetës në drejtimin e duhur

Ka njerëz me natyra kontemplative, të cilët janë shpirtërorë nga natyra dhe të aftë t'u përcjellin të tjerëve ide frymëzuese më të larta.

* * *

Vetëm Zoti është në gjendje të korrigjojë të këqijat që e mundojnë botën dhe njerëzimin, por njerëzimi duhet të bëjë një përpjekje për të njohur praninë hyjnore dhe për të treguar mirësinë e pafundme të Zotit brenda vetes.

Çdo mëngjes të ofroj trupin tim, mendjen time dhe çdo aftësi që kam, për Ty, Krijues i Pafund, që ta përdorësh në çfarëdo mënyre që zgjedh, në mënyrë që të mund të shprehesh përmes meje.

* * *

Që një person të jetë në gjendje të arrijë vetëpranimin, ai duhet të kontrollojë mendimet e tij.

Duhet të praktikosh të menduarit e thellë dhe ta përqendrosh mendjen në mënyrë që, kur ta përqendrosh mendjen në një ide të caktuar, vëmendja jote të mos endet ose të hidhet nga një ide në tjetrën.

Shumica e njerëzve jetojnë në sipërfaqen e jetës, por për të përvetësuar xhevahiret e dijes duhet një zhytje e thellë në detin e mendimit.

Mendimtarët e thellë janë njerëz të lumtur sepse mund të distancohen mendërisht nga shkaqet e ankthit në mjedisin e tyre.

Njeriu mesatar nuk ka asnjë mënyrë për t'i shpëtuar, pasi ai gjithmonë jeton në sipërfaqe si një peshk që peshkatari e ka lehtë për ta kapur.

* * *

Është cilësia e jashtëzakonshme e shpirtit të krijimtarisë që e bën zotëruesin e saj të qëndrojë para botës në një shkëlqim të ndritshëm si të mëdhenjtë që sollën gjëra të reja të dobishme për botën që askush nuk i kishte bërë më parë.

Ata gjeni të shkëlqyer zotëronin një shpirt krijues të pathyeshëm, të mbështetur nga një vullnet që nuk do të ndalej derisa të arrihej qëllimi i dëshiruar.

A po i favorizonte Perëndia ata njerëz të mëdhenj në mënyrë që ata të zotëronin atë madhështi të veçantë? Dhe a i zgjodhi vullneti hyjnor ata që të merrnin atë lavdi të madhe mbi të tjerët?

Absolutisht jo. Është thjesht se ata përdorën talentet e tyre krijuese për të demonstruar madhështinë dhe lavdinë që janë trashëgimia e çdo qenieje njerëzore, sepse ai është krijuar sipas shëmbëlltyrës së Zotit, burimit të gjithë krijimtarisë dhe inovacionit.

* * *

Njerëzit ndjekin lumturinë si zhiva, por ka një mënyrë për të gjetur lumturinë, dhe ajo është të falënderojmë Zotin për bekimet e Tij dhe të ndihemi mirënjohës për bekimet që marrim në jetë.

Mirënjohja jonë ndaj Zotit për bekimet në jetën tonë është një kërkesë themelore për ta njohur Atë, i cili është burimi i paqes së përjetshme, një jete të rehatshme dhe gëzimit të ripërtërirë.

Kur i japim Zotit dashurinë tonë, bëhemi të hapur ndaj dhuratave të Tij të bekuara të paqes, kënaqësisë dhe kënaqësisë.

Njerëzit më të lumtur në këtë botë janë ata që kanë mësuar të mendojnë pozitivisht, të bëjnë punë konstruktive dhe të japin bujarisht dhe me mirësi atë që munden. Ata janë ata që kanë sukses në jetë.

Sa më shumë që një person zotëron një vetëdije pozitive, një zemër mirënjohëse dhe një shpirt të dashur, aq më shumë e ndjen Zotin brenda vetes.

Dhe sa herë që dishepulli i përshpërit Zotit: "Sa bujar je, o Zot!", ai e kupton se paqja dhe lumturia që ndjen është një bekim nga Zoti dhe dëshiron t'i drejtojë mendimet dhe veprimet e tij në një mënyrë që e mban gjithmonë afër Pranisë Hyjnore.

Kjo afërsi arrihet nëpërmjet meditimit, mendimit pozitiv dhe gjykimit të shëndoshë. Këto, nga ana tjetër, lindin natyrshëm si rezultat i mirënjohjes dhe një fryme dhënieje.

Nëse reflektojmë mbi bekimet që kemi dhe mbi të gjitha gjërat e mira që meritojnë falënderime dhe mirënjohje, në vend që të mendojmë për fatkeqësitë, vështirësitë, sëmundjet, shqetësimet dhe frikërat që na rrethojnë ose na shkaktojnë shqetësim, atëherë do të fillojmë ta njohim Zotin dhe do të shpërblehemi për këtë me vetëdijen shpirtërore që e quajmë paqe ose lumturi.

Zemrat tona do të rrahin me dashuri dhe gëzim, dhe mendjet tona do të shkëlqejnë me ide të ndritshme

* * *

Mendjet e shumicës së njerëzve janë si motorë me një kuaj fuqi!

Pavarësisht potencialit të jashtëzakonshëm që ka çdo mendje njerëzore, shumë pak njerëz i përdorin ato fuqi që presin të aktivizohen.

Interesat e njerëzve zakonisht janë të kufizuara dhe të kufizuara në nevojat e jetës, siç janë të ngrënit, puna, argëtimi, gjumi dhe të ngjashme.

Por njerëzit kanë një nga cilësitë më të mëdha nga të gjitha, që është aftësia për të krijuar ose për të inovuar.

Çfarë është kjo fuqi misterioze dhe enigmatike? Perëndimi është vendi i inovacionit praktik dhe industrial dhe i shkencave të aplikuara. Lindja është vendi i iluminizmit dhe i krijimtarisë shpirtërore.

Shpirti i iniciativës është aftësia për të qenë krijues për të bërë diçka që askush nuk e ka bërë më parë, në mënyra inovative.

Është fuqia krijuese që rrjedh nga Krijuesi

* * *

Nëse nuk do të kishte mundësi për ndryshim të brendshëm, ku ndodhen farat e asaj që do të bëhemi, nuk do të ishim në gjendje të bënim ndryshime në pjesën e panjohur të natyrës sonë.

Por ne kemi mundësinë të ndikojmë në atë që do të bëhemi në të ardhmen. Trajnimi i hershëm i

potencialit tonë luan një rol të rëndësishëm ose në aktivizimin e kësaj pjese të panjohur të vetes sonë, ose në paralizimin e saj nëse neglizhohet.

Ashtu si bimët i shtrijnë rrënjët e tyre në tokë, edhe ne duhet t'i kultivojmë cilësitë e mira brenda vetes nëpërmjet plehërimit, heqjes së barërave të këqija, lirimit të tokës, ujitjes dhe rrethimit.

Ne gjithashtu duhet të krasitim dhe të shkulim barërat e këqija nga toka e shpirtit.

Frytet e jetës sonë, qofshin të mëdha, të vogla, të mesme, të shëndetshme apo të sëmura, do të varen kryesisht nga sa mirë kujdesemi për pemët e pemishteve tona.

Ne kemi lirinë për ta bërë këtë, dhe nëse e përdorim zgjedhjen tonë të lirë sa më mirë që të jetë e mundur, rezultati i jashtëm do të jetë i mirë, dhe si rezultat, fara të reja dhe të mira do të formohen në pjesën e panjohur të natyrës sonë, dhe këto nga ana tjetër do të përcaktojnë se si do të jetë jeta jonë në të ardhmen.

* * *

Rezultatet negative dhe pozitive të të menduarit

Mendimi është jashtëzakonisht mashtrues, pasi mund të prodhojë rezultate negative dhe pozitive.

Ende e mbaj mend një herë kur një nga motrat e mia vuante nga një dhimbje fyti, dhe unë nuk kisha parë kurrë një dhimbje fyti kaq të fortë më parë; ajo nuk mund të hante ose të gëlltiste asgjë.

Ajo më thirri dhe më tha, ndërsa qante: "Të lutem bëj çfarë të duash për të më ndihmuar."

I solla pak ushqim dhe i kërkova të hante. Ajo nuk e dinte që dora ime po i prekte fytin, ku e përqendrova energjinë time mendore.

Papritmas ajo e gjeti veten duke ngrënë pa ndjerë asnjë dhimbje dhe u mbush me gëzim për shërimin e fytit të saj.

Pasi e lashë, ajo u ngrit dhe shikoi fytin në pasqyrë, dhe kur pa që ulcerat ishin ende aty, dhimbja iu rikthye dhe filloi të bërtiste.

Kur arrita në shtëpi dhe e pashë me dhimbje, e pyeta: "Çfarë bëre?"

Ajo u përgjigj: "Shikova në fytin tim"

I thashë: "E pashë që fyti yt ishte mirë në dritën e Zotit dhe për këtë arsye gjendja jote u përmirësua, por ti e pe sëmundjen dhe për këtë arsye ndjen dhimbje."

Pastaj i thashë: "Pije këtë ujë"

Meqenëse mendja e saj ishte e hapur, ajo arriti të gëlltiste ujin dhe të rikuperohej përsëri, dhe nuk e pa më kurrë fytin në pasqyrë.

Kështu, mendimi luan një rol të rëndësishëm.

Sa i përket çrregullimeve neurologjike - të cilat shpesh nxiten nga keqkuptime - mendja mund të nxisë shërim të shpejtë kur fuqia e saj përdoret siç duhet.

Shënim: Kjo histori nuk do të thotë që nuk duhet të vizitoni një mjek ose të kërkoni trajtim, prandaj nevojitet sqarim.

* * *

Ne duhet të jemi në gjendje të themi:

Pas këtij trupi të kufizuar, ndiej absoluten dhe"

të pakufizuarën"

Unë nuk jap leksione nëse nuk ndiej se Zoti është me mua, as nuk jap mësim nëse nuk jam në harmoni të plotë me Të. Dhe kur flas nga ai nivel, e di se ata që më dëgjojnë nuk do ta harrojnë atë që kanë dëgjuar.

Ata që ngulmojnë do ta njohin Zotin dhe shpresoj që ata që dëshirojnë të vazhdojnë ndjekjen e tyre do ta prekin praninë e Tij të bekuar.

* * *

Dëshira për lumturi është më e forta nga të gjitha dëshirat

Lumturia e vërtetë dhe e qëndrueshme gjendet vetëm te Zoti, dhe kur zbulon praninë e Tij, mbushesh me gëzim të madh - një gëzim që nuk mund të gjendet në asgjë tjetër.

Nëse do të të jepej e gjithë bota, nuk do të dije si ta përballoje atë dhe do të ndieje një barrë të rëndë dhe ankth për gjithçka.

Shikoni jetën e personazheve të famshëm dhe burrave më të mëdhenj të botës dhe do të zbuloni se ata ishin të irrituar, të përplasur nga ngacmimet nga të gjitha anët si kukulla të lëvizura dhe të luajtura nga dora e fatit.

Por ai që është i bashkuar me dritën e botës është një person i lumtur sepse është i lidhur me Krijuesin e tij.

* * *

Gjithmonë duhet bërë përpjekje për të kapërcyer zakonet e këqija, sepse sapo një person ndihet pesimist dhe i zymtë, ai mbjell fara të pashëndetshme në tokën e shpirtit të tij.

Vazhdimi i të qenit i dhënë pas zakoneve të dëmshme është një formë vetëshkatërrimi. Megjithatë, përpjekja për t'u ndjerë i gëzuar dhe optimist çdo ditë, pavarësisht të gjitha sprovave të pakëndshme dhe shqetësuese, është një shenjë e ripërtëritjes dhe zgjimit shpirtëror.

* * *

Ata që i lejojnë mendjet e tyre të ngurtësohen dhe të ngurtësohen, janë vërtet ata që po vdesin.

Ata që dëshirojnë të zgjidhin misterin e jetës duhet ta ripërtërijnë jetën e tyre çdo ditë, të punojnë për ta përmirësuar veten në një farë mënyre, të zhvillojnë të menduarit krijues dhe të angazhohen në aktivitete konstruktive.

Dhe mbi të gjitha, ata duhet t'i kërkojnë Zotit mençuri, sepse me mençurinë vijnë të gjitha gjërat e bukura dhe madhështore.

* * *

Zoti na ka dhënë një familje në mënyrë që të zgjerojmë rrethin e dashurisë sonë nga vetja jonë tek të tjerët me të cilët jemi të lidhur, dhe pastaj të zgjerojmë kufijtë e asaj dashurie për të përfshirë të gjithë.

Të dashurit tanë na merren, qoftë me vdekje apo në rrethana të tjera, në mënyrë që të mësojmë të mos e kufizojmë dashurinë tonë vetëm te njerëzit, por ta duam vetë dashurinë, që është Zoti, i afërmi ynë më i ngushtë, i fshehur pas të gjitha maskave njerëzore.

* * *

Sa herë që gjej njerëz të hapur, përpiqem t'i drejtohem mendjes dhe logjikës së atyre njerëzve,

ndërsa rrallë flas me ata që nuk janë të interesuar .sepse nuk duan të dëgjojnë fare

Sa për ata që janë të sinqertë në kërkimin e tyre për Zotin, unë përpiqem të komunikoj me ta përmes mendjeve të tyre të hapura dhe të mbjell .farat e dashurisë hyjnore në zemrat e tyre

* * *

Kur shikoni një film ose shfaqje, nëse spektatorët e dinin ngjarjen e historisë në të gjitha detajet e saj përpara se të shikonin shfaqjen, .shfaqja do të humbiste kënaqësinë e saj

Në mënyrë të ngjashme, është e këshillueshme të mos i dish të gjitha sekretet e kësaj jete, sepse ekziston një dramë kozmike që kalon nëpër kapitujt e jetës sonë, dhe nuk është emocionuese të dish se çfarë do të ndodhë para se .të ndodhë

Nuk duhet të shqetësohemi për rezultatin përfundimtar, por përkundrazi t'i kërkojmë Zotit të na udhëzojë për të luajtur rolet tona në lojën e jetës në masën më të plotë të mundshme, qofshin këto role dobësi apo forcë, sëmundje apo shëndet, krenari apo përulësi, pasuri apo varfëri, dhe që në fund të arrijmë ta kuptojmë kuptimin e kësaj .historie komplekse

* * *

Të gjithë duan të kenë më shumë para se personi tjetër, dhe kur i marrin, prapë nuk janë të kënaqur sepse zbulojnë se ka nga ata që janë më .të pasur se ata

Njerëzit jetojnë në një moçal mjerimi të vetëshkaktuar duke krijuar tekat dhe dëshirat e

tyre në vend që të jenë të kënaqur me atë që kanë.

Ka njerëz që kanë shumë më tepër se të tjerët, megjithatë nuk janë të lumtur, por përkundrazi digjen nga dëshira për më shumë dhe janë të pushtuar nga ankthi dhe frika.

Rruga e Zotit, miqtë e mi, është rruga më e lehtë, dhe është më mirë për ne t'i drejtohemi së pari Zotit dhe t'i kërkojmë Atij të na japë atë që është më e mira për ne, dhe ne do të marrim nga dora e Tij bujare atë që na nevojitet sepse Ai u përgjigjet lutjeve të sinqerta dhe i plotëson dëshirat e dashamirësve të Tij.

* * *

Është marrëzi të presësh lumturi të vërtetë nga lidhjet dhe pasuritë tokësore, sepse ato nuk janë të afta të na e sjellin atë që në fillim.

Megjithatë, miliona njerëz vdesin me zemër të thyer dhe të dërrmuar pas përpjekjeve të tyre të kota për të gjetur në jetën tokësore atë lumturi që ekziston vetëm te Zoti, burimi i çdo gëzimi dhe kënaqësie.

* * *

Është mjaft e natyrshme që njerëzit ta falënderojnë Zotin pasi marrin dhurata prej Tij, por ata rrallë e falënderojnë Atë ose as nuk mendojnë ta falënderojnë Atë për dhuratën e jetës që ua ka dhënë dhe për cilësitë shpirtërore që ua ka ngulitur në shpirtrat e tyre.

Është e lehtë t’i ngremë zemrat tona drejt Zotit kur e ndiejmë praninë e Tij ose kur marrim një përgjigje prej Tij për lutjet tona, por sa e

mrekullueshme është ta falënderojmë Atë për udhëzimin e Tij të fshehur ndaj nesh dhe praninë e Tij të bekuar me ne, pavarësisht mungesës së vetëdijes sonë për të. Kjo është një shenjë besimi në Zot, përulësie para Tij dhe kënaqësie me mençurinë e Tij.

Zoti i përgjigjet në mënyrën e Tij dashurisë dhe dëshirës sonë, dhe janë të përulurit zemrat e të cilëve janë të mbushura me mirënjohje dhe vlerësim për bekimet dhe mirësinë e bollshme nga burimi hyjnor gjithmonë dhurues.

* * *

Armiku i një burri është stomaku i tij (stomaku i një burri është armiku i tij)

Stomaku është pjesa më e ndjeshme e trupit dhe shpesh i nënshtrohet llojeve më të këqija të abuzimit. Kur sistemi tretës prishet nga ngrënia e tepërt ose konsumimi i ushqimeve të pashëndetshme, kjo mund të shkaktojë të gjitha llojet e problemeve shëndetësore.

Kur një person shikon fytyrën e tij në pasqyrë, ai mendon se është mirë, por nuk e kupton se mban shumë toksina të depozituara në trupin e tij, përveç nëse e di mënyrën e duhur për t'u çliruar nga ato toksina, dhe nëse trupi nuk është në gjendje t'i largojë ato në mënyrë efektive, do të shfaqen sëmundje.

* * *

Një nga dishepujt e rinj kërkoi këshilla dhe mësuesi Paramahansa i tha:

Bota mbjell tek ju zakone të këqija dhe tendenca devijante, por bota nuk do të jetë

përgjegjëse, as nuk do të japë një përgjigje ose llogari për gabimet tuaja që vijnë nga ato tendenca dhe zakone.

Pse pra ia kushton gjithë kohën një miku mashtrues? Lëre një orë në ditë për zbulime shpirtërore dhe shkencore.

A nuk është Perëndia – dhënësi i jetës, familjes, parave dhe gjithçkaje tjetër – i denjë për një pjesë të njëzet e katër kohës suaj?

* * *

Një student pyeti:

"Zotëri, pse disa njerëz tallen dhe i përqeshin shenjtorët dhe njerëzit e shenjtë?"

Mësuesi Paramahansa u përgjigj:

"Keqbërësit e urrejnë të vërtetën dhe njerëzit e kësaj bote janë të kënaqur të ecin me rrymën. Asnjërit grup nuk i pëlqen ndryshimi. Prandaj, vetëm mendimi për njerëzit e drejtë të Perëndisë i shqetëson ata dhe ua prish paqen."

Këta njerëz mund të krahasohen me një burrë që ka jetuar për shumë vite në një dhomë të errët. Kur dikush ndez dritën, shkëlqimi i papritur e shqetëson personin gjysmë të verbër dhe i duket atij një fenomen i pazakontë.

* * *

Çekiçi i rëndë i farkëtarit nuk ka vullnet të vetin, përveç nëse e ngre me dorë dhe e rrëzon, ai mbetet në vend, i papërdorur.

Por njeriu ka vullnet të lirë në mënyrë që të mund të zgjedhë të jetë një mjet i mirë dhe një instrument i drejtë në duart e Zotit.

Zoti nuk do që njerëzit të jenë çekiçë të ngurtë e të pajetë, por përkundrazi të përdorin vullnetin e lirë për të arritur qëllime hyjnore në këtë tokë.

* * *

Paraja nuk është domosdoshmërisht një tregues i shijes së mirë. Shumë njerëz të pasur blejnë gjëra që nuk u nevojiten, të cilat më pas grumbullohen në shtëpitë e tyre në grumbuj estetikisht të pakëndshëm dhe të padobishëm.

Nuk keni nevojë për shumë para për ta bërë një shtëpi tërheqëse; shija është elementi kryesor. Por ideja e zbukurimit të shtëpisë i magjeps disa njerëz, kështu që ata bëhen të fiksuar pas saj dhe e kufizojnë veten me gjëra materiale.

Kushdo që duhet të paguajë faturat e akumuluara dhe urgjente duhet të dëshirojë një jetë më të thjeshtë dhe liri nga presionet financiare.

Por kjo liri nuk do të vijë duke iu dorëzuar përtacisë dhe plogështisë, ose duke braktisur gjithçka pa justifikim apo logjikë.

Njëherë ndodhi që një burrë pësoi një humbje të madhe dhe tha:

"Oh, mjerë unë! Kam humbur pasurinë time dhe gruaja ime më ka lënë, kështu që kam vendosur të lë gjithçka dhe të bëhem eremit".

Ky njeri, miqtë e mi, nuk la gjithçka pas, por përkundrazi gjithçka e la atë!

Mjedisi psikologjik dhe ndjenja e kënaqësisë janë dy elementë të rëndësishëm për arritjen e lumturisë.

Pasi të shqyrtohen dhe renditen të gjitha
:dëshirat, është e mundur të thuhet
Nuk ka vështirësi në sigurimin e nevojave të"
nevojshme materiale, dhe pamundësia për t'i
"poseduar ato është e pajustifikueshme
* * *
:Njëri nga studentët pyeti
"?Zotëri, çfarë duhet të bëj që ta njoh Zotin"
:Mësuesi Paramahansa u përgjigj
Në çdo moment të kohës së lirë, zhytu në
mendime të thella për të. Fol me të zemër për
.zemër, shpirt për shpirt
Ai është më i afërt se afërsia dhe më i dashur
se një i dashur. Unë e adhuroj ashtu siç një koprrac
adhuron paratë, dhe e dua me dashurinë e një
burri të dashuruar dhe të dashuruar për të
dashurin e tij, si një njeri që po mbytet për një
.gllënjkë ajri
Kur shpreh dëshirën tënde të madhe dhe të
".fortë, ai do të vijë tek ti
* * *
Të gjitha përpjekjet tona duhet të
përqendrohen jo vetëm në arritjen e shëndetit të
mirë dhe sigurisë materiale, por edhe në kërkimin
.e kuptimit të jetës
Kur vështirësitë na mposhtin, ne i drejtohemi
së pari mjedisit përreth, duke u përpjekur të bëjmë
të gjitha përshtatjet materiale në të cilat
.mendojmë se qëndron ndihma
Por kur arrijmë në një rrugë pa krye dhe
themi: "Të gjitha përpjekjet e mia kanë dështuar,
çfarë më shumë mund të bëj?" fillojmë të

mendojmë seriozisht për të gjetur një zgjidhje .efektive për problemin tonë

Kur zhytemi mjaftueshëm thellë në mendimet tona, me ndihmën e Zotit marrim përgjigjen nga brenda vetes. Kjo, në vetvete, është një formë .lutjeje e përgjigjur

* * *

Mësuesi Paramahansa u tha disa prej :studentëve

"Kujdes nga një pikëpamje negative për jetën. Pse përqendrohesh kaq shumë te grumbujt e mbeturinave kur ka kaq shumë bukuri përreth "?teje

"Dikush mund të gjejë të meta me shembujt më madhështorë të artit, muzikës dhe letërsisë, por a nuk është më mirë dhe më e vlefshme të "?shijosh sharmin dhe shkëlqimin e tyre

"Jeta ka një anë të ndritshme dhe një anë të errët, sepse bota e relativitetit bazohet në dritë ".dhe hije

"Nëse i lejoni mendimet tuaja të ushqehen me të keqen, do të sillni shëmti dhe shthurje mbi veten ".tuaj

"Kërko vetëm të mirën në gjithçka, në mënyrë "që të përthithësh shpirtin e bukurisë

* * *

Mësuesi Paramahansa u tha një grupi :dishepujsh

"Zoti e organizoi këtë vizitë në Tokë për ne, por shumica prej nesh bëhemi mysafirë të "padëshiruar, duke i marrë disa gjëra këtu si tonat

Duke harruar se vendbanimi ynë tokësor është i përkohshëm, krijojmë shumë shoqata dhe marrëdhënie, të tilla si: "shtëpia ime", "puna ime", "paratë e mia", "familja ime" e kështu me radhë."

Por kur të skadojë viza jonë tokësore, të gjitha lidhjet njerëzore do të zbehen dhe do të zhduken, dhe atëherë do të detyrohemi të lëmë pas të gjitha gjërat që menduam se i zotëronim. I Vetmi që na shoqëron në çdo kohë dhe në të gjitha vendet është fqinji ynë i përjetshëm dhe i përjetshëm, Zoti.

Dije tani se je shpirti, jo trupi. Pse pret që vdekja të të mësojë në mënyrën e saj brutale dhe të papritur?

* * *

Nëse një person sëmuret, ai duhet të bëjë gjithçka që është në fuqinë e tij për ta kapërcyer sëmundjen. Edhe nëse mjekët i thonë se nuk ka shpresë për shërim, ai duhet të qëndrojë i qetë sepse frika errëson ndjenjën e pranisë hyjnore, e cila është e plotfuqishme.

Në vend që të zhytet në ankth dhe shqetësim psikologjik, personi i vuajtur duhet të sigurohet se është i sigurt nën mbrojtjen dhe kujdesin miqësor të Zotit.

* * *

Ankthi do të thotë se ka ndërhyrje në sistemin pa tel të mendjes.

Himni hyjnor është një himn i maturisë dhe qetësisë, dhe shqetësimi është konfuzion.

Qetësia është zëri hyjnor që flet përmes pa tel të shpirtit

* * *

Ata që dëshirojnë të ripërtërijnë jetën e tyre duhet së pari të identifikojnë gjërat pozitive që duan të sjellin në jetën e tyre dhe më pas të krijojnë një program që e ndjekin çdo ditë, dhe do të ndiejnë shumë lumturi si rezultat i zbatimit të vendimeve të tyre.

Mosrespektimi i një orari vetëpërmirësimi dobëson vullnetin dhe vendos pengesa në rrugën e përparimit.

Miku më i vërtetë dhe armiku më i keq i një njeriu është vetvetja

Ata që e përshtatin veten me rendin natyror të jetës do të arrijnë arritje të frytshme. Asnjë ligj nuk e pengon një person të ndryshojë për mirë dhe të realizojë aspiratat e tij fisnike. Asnjë pengesë nuk mund ta ndalojë një person të arrijë qëllimet e tij të larta, përveç nëse ai i pranon në mënyrë implicite ato pengesa dhe e bind veten se nuk mund t'i kapërcejë ato.

Nga burimet e frymëzimit

Nuk ka dallim midis ligjeve fizike dhe ligjeve shpirtërore, ose mrekullive që ndodhin si rezultat i të kuptuarit të mekanizmave të mendjes njerëzore. Shkencëtarët kryejnë mrekulli duke përdorur ligje fizike, dhe ata që janë të përparuar shpirtërisht kryejnë mrekulli mendore. Në këtë epokë të mrekullive shkencore, të karakterizuar nga një përmbytje shpikjesh dhe inovacionesh të paimagjinueshme, shkencëtarët duhet të thellohen

më shumë në studimin e ligjeve shpirtërore të .përdorura nga ata me depërtim shpirtëror
Mrekullitë shpirtërore ose favoret hyjnore janë thjesht zbatimi i ligjeve kozmike mbinatyrore. Për një person mesatar, këto akte duken të mrekullueshme, por në realitet, ato janë përdorimi .i ndonjë ligji të fshehur, më të lartë

***

Kam shijuar bukurinë e miliarda yjeve
Të shpërndara në pafundësinë e hapësirës
Dhe nga kënaqësitë e pafajshme thitha nektarin
Dhe bëra një vatër në të cilën dogja të gjitha hidhërimet e mia
Dhe unë mbaja pishtarët e dritës
Dhe dashuria e pastër u mbjell në çdo zemër
Ajo përziente dashurinë atërore, amënore dhe .vëllazërore
E piva derisa u deh
Librat shpirtërorë shtrydheshin për një pikë paqeje
Poezitë u kompozuan të frymëzuara nga natyra
Dhe vodha ëmbëlsinë nga kosherja e lumturisë
Unë nxora kuptimet thelbësore nga miniera e mendimit
Dhe unë lexoj
Dhe unë buzëqesha
Dhe unë punova
Dhe unë planifikova
Dhe unë pulsova
Isha i etur

Dhe e gjithë kjo nuk mjaftoi
Ndërsa ajo e kuptoi se ato ishin ëndrra që shpesh shuheshin
Para se të përmbushen dëshirat e zemrës së etur
Por sapo i dëbova ëndrrat nga vetja
Dhe u ula në shenjtëroren e paqes
Dëshira ime u bë më e fortë
Dhe dëgjova shpirtin tim duke kënduar
Vetëm Zoti mbetet!
***
Çdo qenie njerëzore mishëron fuqi të pafundme dhe ne duhet ta manifestojmë këtë fuqi në gjithçka që bëjmë. Kur dëshirojmë të krijojmë diçka, nuk duhet të mbështetemi vetëm në burime të jashtme, por përkundrazi të zhytemi në thellësitë tona të brendshme dhe të kërkojmë burimin e pafundëm.
Të gjitha metodat e suksesshme të punës, të gjitha shpikjet, të gjitha dridhjet muzikore, idetë frymëzuese dhe kompozimet sublime dhe të mrekullueshme janë të regjistruara në regjistrat e Zotit.
Së pari duhet të përcaktojmë qëllimin, pastaj të kërkojmë ndihmë hyjnore që të na udhëheqë drejt veprimit të duhur përmes të cilit mund të shprehim energjitë tona dhe të reflektojmë derisa mendja të qetësohet dhe të shohë qartë hapin tjetër që duhet ndërmarrë.
Pastaj duhet të veprojmë sipas udhëzimit të brendshëm që marrim, dhe ajo që dëshirojmë do të arrihet. Kur mendja është e qetë, gjërat do të

qartësohen shpejt dhe lehtë - sa e mrekullueshme
!është kjo

Do t’i arrini aspiratat tuaja dhe suksesi në të
gjitha gjërat do të jetë i juaji në një kohë të
shkurtër, sepse forcat universale janë të afta të
udhëheqin ligjin e duhur dhe të demonstrojnë
efektivitetin e tij. Nëse e shqyrtojmë veten, do ta
.kuptojmë të vërtetën e kësaj, me ndihmën e Zotit

***

Një nga dishepujt e pyeti mësuesin
Paramahansa për mënyrat më efektive për të
:kapërcyer tundimin e ndaluar satanik, dhe ai i tha

Nëse nuk je i vendosur fort në mençuri, së pari
duhet - kur të të godasë tundimi - të ndalosh
menjëherë veprimin ose impulsin e fortë dhe të
.reflektosh mbi gjërat më pas

Nëse përpiqesh të mendosh më parë, tundimi
do të të mposhtë kundër vullnetit tënd dhe do ta
gjesh veten duke bërë atë që nuk do, sepse në
.këtë rast tundimi do ta mposhtë arsyen

E tëra çfarë duhet të bësh është të thuash me
vendosmëri: "Nuk do ta bëj këtë", pastaj të
ngrihesh dhe të ikësh. Kjo është mënyra më e
.sigurt për t'i shpëtuar kurtheve të djallit

Sa më shumë që kultivoni fuqinë e "Nuk dua"
gjatë sulmeve obsesive, aq më të fortë bëheni dhe
aq më e madhe do të jetë lumturia juaj, sepse
lumturia varet nga bërja e asaj që ju thotë
.ndërgjegjja juaj

Kur i thua "jo" joshjes, duhet të thuash atë që
.do dhe ta mendosh atë që thua

Mos u dorëzo dhe mos harro se ata me vullnet të dobët thonë gjithmonë "po", ndërsa shpirtrat e mëdhenj janë plot me "jo" letrare.

***

Në stërvitjen shpirtërore, mësuam të kontrollonim emocionet dhe impulset tona, duke mos lejuar që preferencat tona personale të diktojnë jetën tonë. U bëmë mirënjohës për gjithçka që na ka dhënë Zoti. Njerëzit kanë kaq shumë, megjithatë shumë janë vazhdimisht të pakënaqur dhe ankohen, ndihen të pakënaqur pavarësisht se nuk kanë asgjë, sikur të mos zotëronin asgjë, dhe dëshirat e tyre duken të pafundme.

Në mëngjes, pasi burri rruan mjekrën - dhe ndoshta mustaqet - lan fytyrën dhe vishet, gjëja tjetër që dëshiron është mëngjesi. Sapo ha disa kafshata, ai dëshiron që gruaja e tij të kishte përgatitur diçka më të përshtatshme për shijen e tij të veçantë, ndërsa gruaja, nga ana tjetër, dëshiron që të kishte enë, pjata dhe pjata më të mira.

Dhe kështu, ditë pas dite, ata dëshirojnë këtë e atë derisa asgjë nuk mund t'i kënaqë, dhe marrëdhëniet e tyre humbasin intimitetin e tyre, dhe madje humbasin vetë lumturinë. Për shkak të pakënaqësisë që ndiejnë, ata kthehen kundër atyre që janë më të afërt me ta. Gruaja ankohet dhe debaton me burrin, burri u bërtet fëmijëve, dhe fëmijët rebelohen dhe bien në telashe me shoqëri të keqe. Çështja është kjo: nuk është gabim të zotërosh gjëra, por është gabim të lejojmë që

pasuritë të na zotërojnë. Ata që kërkojnë lumturi .nuk duhet të jenë tepër të lidhur ose posesivë

Parajsa ime është brenda meje, dhe kur gëzohem nga një pamje e bukur ose kur takoj miq të dashur, parajsa ime e brendshme e rrit kënaqësinë time nga ajo pamje ose nga takimi me ata miq. Pa atë kënaqësi të brendshme, edhe parajsa tokësore shndërrohet në një ferr të .padurueshëm

Të kuptuarit se të gjitha fuqitë e mendimit, të fjalës, të ndjenjës dhe të veprimit vijnë nga Zoti dhe se Ai është gjithmonë me ne, duke na frymëzuar dhe duke na udhëhequr, sjell çlirim të menjëhershëm nga ankthi, konfuzioni dhe hutimi. Me këtë të kuptuar, shfaqen shkëndija gëzimi .hyjnor

Ndonjëherë një shkëlqim i thellë shpirtëror përshkon tërë qenien, duke zhdukur dhe zhdukur .konceptin e frikës

Ashtu si valët e oqeanit, fuqia hyjnore vjen me vrull të madh, duke kaluar nëpër zemër dhe duke e larë atë me një përrua të fuqishëm të bekuar, duke larguar prej saj të gjitha pengesat dhe pengesat e .dyshimeve, nervozizmit dhe frikës

Kur prekim praninë hyjnore, iluzioni se jemi thjesht trupa fizikë zhduket. Kjo mund të arrihet përmes të menduarit të thellë dhe të përqendruar shpirtëror, meditimit mbi Zotin dhe kërkimit të .ndihmës së Tij për të hapur mendjet tona

Pastaj kuptojmë se trupi është vetëm një .flluskë e vogël energjie në oqeanin kozmik të Zotit

***

Kur një person është i goditur nga përvoja të ashpra psikologjike ose i mposhtur nga frikëra të forta, ai duhet të përpiqet të flejë.

Nëse ai mund ta bëjë këtë, ai do të zbulojë kur të zgjohet se tensioni psikologjik është zhdukur dhe se frika është liruar, sepse kur shpirti hyn në gjendjen e gjumit, ai ngrihet përkohësisht mbi problemet që fillimisht shoqëroheshin me lidhjen me trupin dhe përvojat e tij.

Një gjendje më e madhe është ajo e prekjes së vetëdijes më të lartë përmes meditimit të thellë dhe të vetëdijshëm. Ne duhet të vendosim që asgjë të mos na shqetësojë paqen ose të na grabisë qetësinë tonë.

Kur mendja përthithet plotësisht nga rrethanat e jetës, ajo nuk mund ta perceptojë natyrën e vërtetë të një shpirti të lumtur shpirtëror. Por kur veprojmë duke kujtuar njëkohësisht lidhjen tonë të ngushtë me Zotin, se drita e Tij na rrethon dhe paqja e Tij banon brenda nesh, atëherë ngjarjet nuk do të na ndikojnë dhe rrethanat e pafavorshme nuk do ta shqetësojnë paqen tonë.

***

Një person duhet të monitorojë impulset e veta. Personi grykës ha, ashtu si edhe personi shpirtëror me tendenca të disiplinuara. A është atëherë e lejueshme të thuhet se të ngrënit është mëkat thjesht sepse shpesh shoqërohet me grykësinë?

Mëkati qëndron në mendime, në motive.

Personi grykës ha për të shuar urinë e tij, dhe personi shpirtëror ha për ta mbajtur trupin e tij të

shëndetshëm, dhe ka një ndryshim të madh midis të dyjave.

Për të dalluar të drejtën nga e gabuara, duhet të bëjmë një analizë të brendshme dhe të pyesim veten nëse ajo që do të bëjmë është e drejtë apo e gabuar. Duhet të jemi plotësisht të ndershëm me veten tonë.

Kur një person është i ndershëm me veten, ka shumë pak gjasa të bëjë një gabim, dhe edhe nëse e bën, do të jetë në gjendje ta korrigjojë shpejt rrugën e tij. Ne duhet të udhëhiqemi nga ndërgjegjja jonë në atë që bëjmë, sepse ndërgjegjja është forca dalluese brenda nesh.

***

Pavarësisht se sa detyra dhe angazhime kemi, nuk duhet të harrojmë ta çlirojmë mendjen tonë herë pas here plotësisht nga shqetësimet dhe të gjitha shqetësimet dhe preokupimet e tjera.

Mundohu të mos mendosh mendime negative për një minutë në të njëjtën kohë, duke u përqendruar në paqen e brendshme, veçanërisht nëse je në ankth dhe ndihesh i mbingarkuar nga shqetësimi.

Pastaj e zgjati periudhën për disa minuta, duke kujtuar disa ngjarje dhe raste të lumtura.

Kujtoni disa kujtime të ëmbla që ju lanë një përshtypje të mirë dhe përpiquni t'i përjetoni ato me të gjitha detajet e tyre, dhe gradualisht do të zbuloni se i keni harruar shqetësimet tuaja dhe frikërat tuaja janë zhdukur.

Ndërtimi i mjedisit të brendshëm

Nëse një person dëshiron të ndërtojë një mjedis të brendshëm të shëndetshëm, ai duhet të praktikojë periudha heshtjeje dhe të mos bëjë shaka gjatë gjithë kohës, si dhe të jetë i lumtur, i gëzuar dhe i buzëqeshur.

Bisedat boshe shpërndajnë ndjenjat fisnike dhe janë si një plumb që shterron fuqinë e tij duke folur për gjëra të parëndësishme dhe të padobishme, duke shkaktuar kështu humbjen e një burimi të vlefshëm dhe jetësor psikologjik.

Vetëdija është si një enë me qumësht; kur është e mbushur me paqen e meditimit, mendimet dhe ndjenjat e rafinuara, duhet të mbahet e plotë. Mendjelehtësia dhe bisedat si papagall janë zbavitje të rreme që krijojnë vrima në anët e enës së vetëdijes, duke bërë që qumështi i paqes së brendshme të rrjedhë dhe të humbasë.

Kjo nuk do të thotë që një person duhet të jetë tepër i rreptë, serioz dhe i rezervuar, por përkundrazi do të thotë të qëndrojë larg talljeve, sarkazmës, talljeve dhe bisedave të palogjikshme dhe të paarsyeshme.

Ende e mbaj mend stërvitjen e mrekullueshme që mora nga të mëdhenjtë. Kur flitnim pa lidhje dhe bisedonim, ata na thoshin:

"Kthehuni në fortesat tuaja të brendshme dhe mos e masakroni veten me gjakftohtësi, në mënyrë që të humbisni perceptimet tuaja shpirtërore dhe paqja juaj të largohet prej jush pa kthim".

Nuk ishte e lehtë për ne ta kuptonim atëherë, por tani e kuptoj rrugën e paqes që na mësuan.

Depozitat e paqes

Nëse një person vazhdon të shkruajë çek pa depozituar para në llogarinë e tij bankare, paratë e tij do të mbarojnë dhe bilanci i tij do të zbrazet.

Në mënyrë të ngjashme, nëse dikush nuk depoziton rregullisht paqe në llogarinë e jetës së tij, rezervat e tij të forcës, qetësisë dhe lumturisë do të pakësohen dhe përfundimisht do të zhduken, duke çuar në falimentim emocional, mendor, fizik dhe shpirtëror. Meditimi mbi Zotin dhe përjetimi i pranisë së Tij të bekuar rimbush forcën tonë të brendshme dhe na mbush me të gjithë elementët e nevojshëm jetësorë.

***

Në vend që të jetojmë vetëm në të tashmen, ne përpiqemi të jetojmë në të kaluarën dhe të ardhmen njëkohësisht, gjë që i vë një barrë të rëndë mendjes, duke e rraskapitur atë dhe duke kufizuar aftësinë e saj për t'u përballur në mënyrë efektive me gjërat. Kjo është arsyeja pse duhet ta lehtësojmë ngarkesën tonë mendore. E kaluara ka ikur përgjithmonë, kështu që pse ta mbajmë në mendjet tona?

Le të merret mendja me barrët e saj një nga një, jo të gjitha menjëherë. Mjellma ha vetëm përmbajtjen e ngurtë të lëngut që mbledh me sqepin e saj; në mënyrë të ngjashme, ne duhet të mbajmë në mendje vetëm mësimet që kemi nxjerrë nga e kaluara dhe të harrojmë detajet e panevojshme.

Kjo do ta lehtësojë shumë mendjen. Kënaqësia e njeriut modern qëndron në shumëfishimin e asaj

që ka dhe në fitimin e më shumë, pavarësisht privimeve dhe vuajtjeve të të tjerëve.

Por a nuk është më mirë për një person të jetojë thjesht, pa luks të tepërt dhe me më pak padurim dhe ankth? Nuk ka kënaqësi të nxitosh me tërbim deri në atë pikë sa të mos shijosh atë që ke.

Do të vijë një ditë kur njerëzit do të zgjohen nga gjumi i tyre shpirtëror dhe do të fillojnë të ngrihen mbi nevojën e tyre për pasuri materiale. Do të vijë një ditë kur ata do të zbulojnë se një jetë më e thjeshtë sjell siguri, paqe dhe qetësi më të madhe.

Të fitosh zemrat e njerëzve me fuqinë e dashurisë është fitorja më e madhe që dikush mund të arrijë në jetë.

Këto ishin arritjet më të shquara të njerëzve të mëdhenj që jetuan dhe vdiqën për të tjerët. Ata me fuqi të madhe materiale që jetojnë vetëm për veten e tyre, shpejt fshihen nga harresa. Por ata që jetojnë për të tjerët mbeten përgjithmonë të kujtuar.

Profetët nuk kishin frone prej ari gjatë qëndrimit të tyre në tokë, por ata ulen në fronin e dashurisë në zemrat e miliona njerëzve. Ky është froni më i mirë që një qenie njerëzore mund të zërë.

Një person vjen në këtë botë duke qarë, ndërsa të gjithë të tjerët gëzohen për mbërritjen e tij. Ai duhet të punojë dhe të shërbejë gjatë jetëgjatësisë së tij të caktuar, në mënyrë që kur të vijë koha për t'u larguar nga kjo botë, të largohet duke buzëqeshur, ndërsa bota e vajton.

Zoti e krijoi këtë botë në mënyrë që njerëzimi të mund të përdorë intelektin e tij për të arritur njohuri shpirtërore dhe për të kuptuar se Mendimi hyjnor është një forcë e fuqishme dhe kjo forcë duhet të drejtohet në mënyrën e duhur për të përfituar veten dhe të tjerët.

Nëse Zoti nuk do të na kishte dhënë dashuri duke mbjellë dashurinë e Tij në zemrat tona, ne kurrë nuk do të kishim qenë në gjendje ta njihnim dashurinë njerëzore.

Meqenëse Zoti është kaq bujar dhe i dashur ndaj nesh, Ai duhet të jetë qëllimi dhe qëllimi ynë i kërkimit tonë. Ai nuk dëshiron të na imponohet, por asnjë lumturi nuk mund të arrihet pa menduar për Të dhe pa u lidhur me Të.

Mënyra misterioze se si funksionojnë trupi dhe mendja, e cila na dallon nga të gjitha krijesat e tjera, dhe çdo mrekulli dhe çudi tjetër në jetë, duhet të jetë e mjaftueshme për të na motivuar ta kërkojmë dhe ta zbulojmë atë. Ata që përpiqen sinqerisht dhe me zell do të kenë sukses në përpjekjen e tyre dhe do ta arrijnë qëllimin e tyre.

Kur nisa këtë rrugë për herë të parë, jeta ime fillimisht ishte kaotike dhe e çorganizuar, por përmes përpjekjeve të përsëritura dhe përpjekjeve të vazhdueshme, retë filluan të sqaroheshin dhe gjërat u bënë çuditërisht të qarta. Çdo gjë që më ndodhi ishte provë bindëse e ekzistencës së Zotit dhe e mundësisë për të komunikuar me Të dhe për ta njohur Atë në këtë jetë.

***

Oh, paqja dhe qetësia që gjen kërkuesi kur gjen Zotin! Bota do të bëhet atëherë e ndritshme dhe e qeshur, gjithçka do të jetë në rregull dhe asgjë nuk do të jetë në gjendje të mbjellë frikë në zemër.

Kështu duhet të përballemi me sfidat dhe të luftojmë betejën e jetës me guximin dhe guximin që u ka hije bijve të jetës dhe të dritës.

***

Kur ndiejmë se duhet të bëjmë shumë gjëra në të njëjtën kohë, ndihemi shumë të frustruar Në vend që të shqetësoheni për atë që duhet bërë, është më mirë të thoni:

"Kjo orë është vetëm e imja dhe do të bëj gjithçka që mundem gjatë saj pa lejuar që presioni të më mposhtë".

Një orë nuk mund të shënojë 24 orë në një minutë, dhe në mënyrë të ngjashme, nuk mund të bësh në një orë atë që kërkon 24 orë për ta bërë.

Duhet të bëjmë përpjekje të mjaftueshme për të bërë atë që duhet të bëjmë në momentin e tanishëm dhe ta bëjmë me qetësi dhe pa stres, dhe e ardhmja do të kujdeset vetë për veten.

Shijoni momentin e tanishëm dhe përpiquni të harmonizoheni me vibracionet e paqes

Sa më shumë ta bësh këtë, aq më shumë do të ndjesh një fuqi të bekuar brenda teje që punon për të mirën tënde, duke pasuruar jetën tënde dhe duke të bërë të lumtur.

Përballimi i frikës dhe ankthit

Ankthi lind në zemër si rezultat i ndjesisë së dhimbjes. Kështu, shohim se frika bazohet në

përvojat e kaluara. Ndoshta personi ka rënë në të kaluarën dhe ka thyer këmbën, dhe për këtë arsye ka frikë të përsërisë të njëjtën përvojë.

Përqendrimi i vazhdueshëm në sprova të tilla të dhimbshme paralizon vullnetin dhe nervat, gjë që mund të çojë në një rënie dhe një thyerje të këmbës përsëri! Për më tepër, kur zemra paralizohet nga frika, vitaliteti i trupit bie në nivelin e tij më të ulët, duke lejuar që mikrobet e sëmundjeve të pushtojnë trupin dhe të shkaktojnë dëme.

Vështirë se ka ndonjë person që nuk i frikësohet sëmundjes. Frika i është dhënë njeriut si një mjet paraprak për t'i kursyer dhimbjen, dhe qëllimi i saj nuk ishte ta zmadhonte atë dhe të ndalej vazhdimisht në të.

Preokupimi i vazhdueshëm me frikën pengon përpjekjet tona për të shmangur vështirësitë dhe për të zgjidhur problemet me të cilat përballemi. Një frikë e matur bazohet në mençuri, si p.sh. të mendosh se një ushqim i caktuar është i pashëndetshëm pavarësisht se dëshiron ta hash. Frika nga sëmundja mishëron sëmundjen. Njerëzit e shkaktojnë sëmundjen thjesht duke menduar për të. Nëse keni vazhdimisht frikë se mos ftoheni, do të jeni më të ndjeshëm ndaj saj, pavarësisht se çfarë bëni për ta shmangur atë.

Mos e lejo frikën të paralizojë vullnetin dhe nervat e tua. Kur ankthi të mposht kundër vullnetit tënd, ti ndihmon në krijimin e përvojës që ke frikë. Gjithashtu është e pamatur të kalosh shumë kohë me njerëz që flasin vazhdimisht për sëmundjet dhe

dobësitë e tyre. Përqendrimi në këto gjëra mund të mbjellë farat e frikës në mendjen tënde.

Ata që kanë frikë se do të preken nga tuberkulozi pulmonar, kanceri ose sëmundjet e zemrës duhet ta largojnë këtë frikë nga mendimet e tyre, në rast se kjo do t'u sjellë ato gjendje të padëshirueshme.

Sa i përket të sëmurëve dhe të moshuarve, ata kanë nevojë për një mjedis të këndshëm dhe të pranueshëm sa më shumë që të jetë e mundur, midis njerëzve me temperament të fortë dhe pozitiv, në mënyrë që t'i inkurajojë ata dhe t'u rrisë moralin përmes mendimeve dhe ndjenjave pozitive.

Mendimi ka fuqi të madhe. Punonjësit e spitalit rrallë sëmuren falë vetëbesimit të tyre; në fakt, mendimet e tyre të forta ua ripërtërijnë energjinë dhe u sigurojnë atyre një furnizim të vazhdueshëm me vitalitet.

Kënga e Mallit

Me mall të madh, të ngre këngët e zemrës sime

Unë i vë para jush të gjitha thesaret e mia shpirtërore

Kam mbledhur për ty mjaltin e dashurisë së madhe dhe besnikërisë së palëkundur

Në qelizat e ndërgjegjes sime; çdo gjë që është e imja është edhe e jotja

O Zot, isha i etur në shkretëtirën e shpresave të rreme dhe dëshirave shterpë

Dhe tani kam pirë dhe kam shuar etjen time nga burimet e dashurisë dhe paqes sate

Nuk kam më etje për dëshirat tokësore
Ndjej flladet e tua të bekuara dhe aromatike
që rrjedhin drejt meje dhe ndihem i freskët
Dhe qirinjtë e lumturisë sime shkëlqejnë me
shkëlqimin e gëzimit tënd
Gati sa nuk vdiqa nga etja dhe lodhja
Mes mirazhit të oazeve mashtruese tokësore
Dhe tani jam i zhytur në valët e lumtura të
shpirtit tënd të bekuar
Dua të mbytem në detin tënd të shenjtë dhe
!të jetoj përgjithmonë në ty
Gjuha e luleve
Zoti është artisti më i madh
Bukuria e saj absolute reflektohet në bukurinë
e luleve
Sa e mrekullueshme është të mendojmë për të
!sa herë që shohim lule dhe trëndafila
Zoti është i padukshëm
Megjithatë, ai na flet
Përmes luleve
Dhe mijëra krijesa të tjera të lezetshme dhe të
dashura
Dhe na mbush me aromën e saj qiellore
Ai na e konfirmon ekzistencën e Tij çdo ditë
nëpërmjet krijesave të Tij
Lulet u krijuan për një qëllim
Ajo i shërben të gjithëve me bukurinë e saj, një
shërbim i përulur
Ne folëm për mrekullitë e Zotit më shumë se
për çdo gjë tjetër
Çdo lule tregon historinë e saj të
mrekullueshme të pranisë hyjnore

Lulet janë përdorur për shekuj me radhë
Jo vetëm për dekorim, por për të zbuluar
aromën dhe bukurinë e Zotit
Ne mund ta ndiejmë praninë e Zotit përmes
luleve dhe trëndafilave
Sepse çdo lule është një strukturë hyjnore
përmes së cilës ne perceptojmë një manifestim të
.Zotit
E bukura që e do të bukurën
Mendo zambakët e fushës, jo madje as}
{Salomonin në gjithë lavdinë e tij
Ai ishte veshur si një prej tyre
Shqetësimet: Natyra e tyre dhe si t'i trajtojmë
ato
Shqetësimet janë të kota, ato vetëm sa i
ngarkojnë zemrat tona me më shumë shqetësime
Kur largohesh ose mbaron ditën tënde të
punës, harroje. Mos e mbaje në mendje dhe mos e
.merr me vete në shtëpi
Shqetësimet formojnë një shtresë të trashë
resh të errëta dhe të zymtë rreth mendjes, duke
bërë që dikush të pengohet sepse rruga e tij nuk
është e qartë dhe e lehtë. Ne duhet të mësojmë të
mbështetemi gjithnjë e më shumë te Zoti. Kjo
është një shkencë më vete dhe një ligj hyjnor i
vazhdueshëm që nuk ndryshon ose përmbys.
Kushdo që bën atë që mundet dhe në të njëjtën
kohë kërkon ndihmë hyjnore, do t'i hiqen pengesat
nga rruga e tij, intensiteti i vështirësive do të
zvogëlohet dhe Zoti do t'i hapë dyert. {Kushdo që i
beson Zotit, Ai do t'i mjaftojë}. {Hidhni

shqetësimet tuaja mbi Zotin dhe Ai do t'i menaxhojë ato}.

Dije—Zoti të shtoftë njohuritë e tua—se gjithmonë ka një rrugëdalje nga vështirësitë dhe shqetësimet e jetës. Nëse ndalemi dhe reflektojmë pak, dhe mendojmë me kujdes për eliminimin e shkakut të ankthit tonë në vend që të ndalemi tek ai, Zoti do të na hapë dyert dhe do të na udhëheqë drejt shtigjeve që nuk i kemi imagjinuar kurrë.

Shumë njerëz vijnë tek unë për të folur për shqetësimet e tyre, kështu që u kërkoj të qetësohen dhe të reflektojnë, duke kërkuar ndihmë hyjnore dhe të mos mendojnë për mënyra të tjera për të zgjidhur problemet e tyre derisa të ndihen të sigurt dhe të kenë paqe shpirtërore.

Kur mendja është e qetë, paqja hyjnore zbret mbi shpirtin dhe besimi forcohet, zgjidhjet për problemet do të shfaqen si dielli që lind nga pas maleve.

Injorimi i problemeve nuk garanton zhdukjen e tyre, dhe as shqetësimi për to nuk sjell rezultate pozitive.

Medito derisa të ndihesh i qetë, pastaj mendo për problemin tënd dhe lutu me zjarr Zotit për ndihmë. Përqendrohu te problemi dhe do të gjesh një zgjidhje pa shqetësime ose përpjekje të lodhshme.

Një lutje e sinqertë dhe e përzemërt do të marrë gjithmonë përgjigje nga Zoti. Por nëse lutja nuk ofrohet me zell dhe sinqeritet, është e qartë se nuk do të marrë përgjigje.

Të gjithë e kuptojnë se në një moment një nga
.dëshirat e tyre u plotësua falë lutjes
Kur një dëshirë shndërrohet në mall, ajo prek
.zemrën e Zotit dhe Ai jep atë që dëshirohet
Kur Zoti dëshiron diçka, e gjithë natyra i
përgjigjet vullnetit të Tij
Zoti përgjigjet kur i drejtohemi Atij me gjithë
zemër, me besim të thellë dhe vendosmëri të
palëkundur
Ndonjëherë Ai përgjigjet duke i vënë dikujt një
ide të caktuar në kokë që do të funksionojë për të
përmbushur dëshirën tuaj ose për të përmbushur
.nevojën tuaj
Një person i tillë shërben si një mjet në duart e
.Zotit për të arritur rezultatin e dëshiruar
Njerëzit nuk e dinë se si funksionon kjo forcë e
fuqishme
Funksionon me llogaritje jashtëzakonisht të
sakta, duke mos lënë vend për "nëse" ose "nëse
."jo
Kjo është ajo që nënkuptohet me "besim në
"gjërat e padukshme
.Dhe Ai do ta furnizojë atë nga ku nuk e pret
Nga himnet e shpirtit
Pemët psherëtijnë
Dhe era luan
Dhe dielli buzëqesh
Dhe lumi rrjedh tutje
Dhe qiejt ngrihen sipër
njolla rozë-të kuqe
Dhe toka ndryshon mantelin e saj të zi
Diamante të zbukuruara me yje

Për t’u veshur gjatë ditës
Një kostum i artë verbues
Natyra e zbukuron dhe e zbukuron veten
Në ngjyrat e gëzuara të stinëve të njëpasnjëshme
Dhe përroi gurgullues
Ti kurrë nuk përpiqesh të flasësh
Me zëra të nxirë nga një belbëzim
Mbi mendimin e fshehur
Dhe që buron nga thellësitë e shpirtit
Dhe zogjtë këndojnë
Dhe ajo përpiqet të rrëfejë
Me çështje të panjohura
Po zien brenda saj
Por njerëzor
I aftë të flasë dhe të shpjegojë
Në terma të qartë dhe të shprehur
Për atë që të gjithë dështuan ta bënin
Lidhur me zbulimin e saj
Rreth Zotërisë së Universit
I pranishëm kudo
Rritja e ndërgjegjësimit
Mjedisi ynë i brendshëm psikologjik formohet nga ndërveprimi ynë me mjedisin e jashtëm që nga fazat e hershme të jetës.
Ky mjedis i brendshëm dhe zakonet intelektuale, përveç dëshirave dhe prirjeve të formuara nga jetët e kaluara, shpesh i udhëheqin veprimet dhe sjelljet tona në një mënyrë automatike.
Sa i përket ripërtëritjes intelektuale, ose ngritjes së vetëdijes nga trupi në shpirt dhe të

vërteta shpirtërore, në fillim të jetës shpirti kënaqet duke u shfaqur dhe duke shprehur dëshirat e tij përmes trupit, dhe si rezultat bëhet rob i trupit.

Ne duhet ta stërvitim veten për të jetuar në një nivel më të lartë se niveli fizik. Zhvillimi mendor është i lidhur ngushtë me rritjen fizike ose materiale. Prandaj, sipas evolucionit natyror, shpirti kalon nëpër faza të shumëfishta për të arritur nivelin e vetëdijes shpirtërore, gjë që shpjegon pse suksesi material arrihet i pari, i ndjekur nga suksesi mendor.

Arritjet mendore janë padyshim të dobishme, pasi nëpërmjet tyre mësojmë t'i transformojmë nevojat fizike në siguri shpirtërore.

kthesë e rrezikshme

Problemet me të cilat përballet bota sot nuk u krijuan nga Zoti. Përkundrazi, ato janë rezultat i viteve të gjata të të menduarit të gabuar dhe veprimeve të gabuara nga njerëzimi në tërësi. Çfarë mbjellin njerëzit, duhet të korrin.

Njeriu ka arritur në një pikë kthese të rrezikshme dhe ndodhet në një udhëkryq. Ai mund ta shkatërrojë veten me mjetet e luftës që ka shpikur, ose të kthehet në një mënyrë më të lartë jetese dhe ta sjellë Zotin në jetën e tij duke ndjekur vlerat morale, etike dhe shpirtërore të mbrojtura nga profetët dhe të urtët. Zgjedhja është e jona.

Është koha që njerëzimi të përcaktojë pozicionin e tij dhe të vendosë se cilën rrugë duhet të ndjekë: ose drejt kaosit dhe shkatërrimit, ose drejt idealeve më të larta universale të kërkuara

nga fetë qiellore për të kursyer shpirtrat dhe botën nga vuajtjet dhe fatkeqësitë.

Nëse një person e luan rolin e tij ashtu siç duhet ta luajë dhe është i frymëzuar nga ligjet e mirësisë, dashurisë dhe moralit të virtytshëm, atëherë errësira me siguri do të zhduket dhe errësira do të zhduket.

Nuk ka logjikë apo justifikim për ngjarjet tragjike që po dëshmon bota, as për dhunën e pakuptimtë që po ndodh në çdo vend. Arsyeja pas gjithë kësaj është se njerëzimi është larguar shumë nga Krijuesi i tij dhe ka humbur lidhjen e tij të vërtetë me Të.

Njerëzit nuk shohin asnjë justifikim logjik për të mos i shfryrë ndjenjat e tyre të hidhura negative dhe për të mos e shfryrë zemërimin e tyre ndaj të tjerëve, dhe mendojnë se e vetmja mënyrë për të zgjidhur problemet është me armë dhe duke marrë jetë.

Por Zoti, profetët e Tij dhe njerëzit e Tij të mëdhenj duan që njerëzit të jetojnë në harmoni me njëri-tjetrin dhe të bashkëpunojnë në drejtësi dhe devotshmëri.

***

Vetja juaj e vërtetë ka rrënjë kozmike. Këto rrënjë e marrin forcën e tyre nga burimi kozmik, që është Zoti, origjina e çdo fuqie në ekzistencë. Vetja e kufizuar, më e vogël, ose "egoja", është vetëm një pjesë shumë e vogël e asaj që mund të nxirret nga brenda dhe të manifestohet në realitet.

Vetja juaj thelbësore përmban potencial të pafund që pret të aktivizohet, të përdoret dhe të përfitojë nga ai.

Të gjithë mësuesit e mëdhenj deklarojnë se brenda trupit ndodhet shpirti i pavdekshëm, i cili është një shkëndijë e dritës së Zotit që mbush ekzistencën dhe mbështet të gjithë krijimin.

***

A e dini se si e kalojnë jetën njerëzit? Pak prej nesh e dinë mënyrën e duhur të jetesës dhe si mund të përfitojmë nga jeta nëse e investojmë atë me mençuri dhe ekonomikisht.

Para së gjithash, duhet të jemi të vetëdijshëm për kohën tonë. Koha kalon dhe ikën pa e kuptuar ne, dhe kjo është arsyeja pse shpesh nuk arrijmë ta vlerësojmë vlerën e kohës që na ka dhënë Zoti.

Sa kohë humbet pa asgjë! Dhe sa pak njerëz ndalen për të reflektuar dhe për të shqyrtuar atë që jeta mund të na ofrojë. Shumica e njerëzve nuk mendojnë aspak thellë; ata e kalojnë jetën duke ngrënë, duke fjetur dhe duke u argëtuar, pastaj largohen nga kjo botë me pak për të treguar.

Është thelbësore të bëhet dallimi midis nevojave dhe dëshirave. Nevojat reale janë shumë të pakta, por dëshirat janë të panumërta. Për të gjetur lirinë dhe paqen e brendshme, duhet t'i adresojmë nevojat tona dhe të ndalojmë së ndjekuri dëshirat e pafundme dhe lumturinë e përkohshme të kësaj bote, si një mirazh shkretëtire që as nuk e ushqen të eturin dhe as nuk e ngop të eturin.

Sa më shumë që një person mbështetet në rrethanat e jashtme për të arritur lumturinë, aq më shumë largohet nga përjetimi i saj. Kultivimi dhe ushqyerja e dëshirës për luks është një rrugë e sigurt drejt rritjes së pakënaqësisë dhe skllavërisë ndaj pasurisë.

Ne duhet të zvogëlojmë nevojat tona dhe ta kalojmë kohën duke kërkuar lumturi të vërtetë ose lumturi shpirtërore.

Shpirti nuk ndryshon kurrë; është thelbi i përjetshëm i fshehur pas velit të vetëdijes së kufizuar njerëzore, e cila është plot me të gjitha llojet e dhimbjeve, dështimeve dhe vdekjes.

Ne duhet ta ngremë velin iluzore të paqëndrueshmërisë dhe ndryshimit dhe të pushojmë në natyrën tonë të përjetshme. Ne duhet ta vendosim vetëdijen tonë mbi shkëmbin e qëndrueshmërisë dhe qetësisë së brendshme, i cili është froni i paqes hyjnore që tejkalon të kuptuarit, dhe pastaj do të shijojmë burimin e ëmbël të lumturisë që rrjedh nga burimet e bekuara të Shpirtit, ditë e natë.

Lumturia mund të arrihet nëpërmjet vetëdisiplinës, kultivimit të zakoneve të thjeshta të jetesës dhe të menduarit të rafinuar, si dhe kursimit të parave, edhe nëse fitojmë më shumë sesa na duhet për të përmbushur nevojat tona themelore. Gjithashtu, duhet t'u shtrijmë dorën e ndihmës të tjerëve dhe t'i ndihmojmë ata që të ndihmojnë veten.

Ekziston një ligj i pashkruar që thotë se kushdo që i ndihmon të tjerët të arrijnë begati dhe lumturi

do të marrë ndihmë nga burime të papritura, dhe begatia dhe lumturia e tyre do të rriten. Ky është një ligj i vazhdueshëm dhe i pandryshueshëm, dhe të bekuar janë ata që jetojnë sipas tij, sepse ata do të jenë midis të lumturve. A nuk është më mirë të ?jetosh thjesht dhe të jesh i pasur në shpirt
Dritë mbi dritë Zoti udhëzon drejt dritës së Tij}
{kë të dojë
{Dhe drita shkëlqen në errësirë}
***
Pas çdo drite në një llambë të vogël elektrike ka një rrymë të fortë, dhe poshtë çdo dallge të vogël shtrihet oqeani i madh që është shndërruar .në shumë valë
Kjo vlen edhe për njerëzit. Zoti i krijoi njerëzit dhe u dha atyre vullnet dhe zgjedhje të lirë. Por njerëzit harrojnë burimin dhe fuqitë që Zoti vendosi .brenda tyre
Nuk ka kufij për mundësitë që ekzistojnë në këtë botë, as për përparimin që njeriu mund të .arrijë dhe horizontet që ai mund të arrijë
***
Kur fillojmë ta kuptojmë njeriun në tërësinë dhe qenien e tij, kuptojmë se ai nuk është një .qenie fizike
Brenda tij qëndrojnë shumë forca, potencialin e të cilave ai e shfrytëzon në shkallë të ndryshme për t'u përshtatur me kushtet e kësaj bote dhe potenciali i këtyre forcave është pafundësisht më i .madh nga sa e kupton një person mesatar
Burime dhe Gllënjka: Një Oaz i Dashurisë së Shenjtë

Do të tërheq vitalitet
Nga burimi i dritës së artë të diellit
Do të pi paqen
Nga burimet e netëve të argjendta me hënë
Do ta pi forcën tënde
Nga kupa e erës së fuqishme
Do ta pi vetëdijen tënde me gëzim dhe kënaqësi
Nga kupat e mendimeve të mia delikate dhe të thella
Në dritën tënde të bekuar
Do të rri zgjuar përgjithmonë
Duke shikuar fytyrën tënde të bekuar dhe të gjithëpranishme
Me sy vigjilentë nëpër epokat e gjata të përjetësisë
Kam kërkuar dashurinë e Zotit
Në tokën e shkretë të emocioneve njerëzore
Derisa më në fund e gjeta
Në oazën e dashurisë së shenjtë
Burimi i të cilit nuk thahet kurrë
Zot, më ndihmo të kërkoj trashëgiminë time qiellore
Dhe që të mund të jetoj jetën e të pavdekshmëve
!O Më i Dashuri dhe i Shenjti
Edhe nëse errësira e injorancës sime është aq e vjetër sa vetë koha
Më lejoni të kuptoj, megjithatë
Se me agimin e dritës sate
Errësira do të zhduket në çast
Sikur të mos kishte ndodhur kurrë

Zemërimi dhe ndikimi i tij në shëndet

Edhe pse personi mesatar nuk ka një kujtesë të vetëdijshme të përvojave të shpirtit të tij, ai është pjesë e tërësisë kozmike dhe duhet ta rimbushë jetën e tij herë pas here me rrymat freskuese të jetës që burojnë nga Një dhe i Vetmi, burimi i jetës, dashurisë dhe së vërtetës që nuk ndryshon ose ndan.

Kur kërkuesi nderon parimin e së Vërtetës në mendim, fjalë dhe vepër, ai e lidh veten me krijimin dhe Krijuesin. Kushdo që takon këtë individ të evoluar shpirtërisht pasurohet shpirtërisht nga vibracionet e tij harmonike shpirtërore, megjithëse ky pasurim ndryshon në shkallë.

Ai dishepull është i lirë nga dualitetet e dhimbshme dhe relativizmat kontradiktore, dhe në fund të fundit është i kualifikuar për të hyrë në strehën përfundimtare: të vërtetën absolute.

Mungesa e zemërimit është rruga më e shpejtë drejt paqes së brendshme. Zemërimi buron nga zhgënjimi i dëshirave, dhe ai që nuk ka dëshira është i lirë nga zemërimi.

Ai që nuk pret asgjë nga të tjerët dhe i drejtohet Zotit për të arritur qëllimet dhe dëshirat e tij, nuk do të ndiejë pakënaqësi ose hidhërim ndaj qenieve njerëzore, as nuk do t'i lëndojë ndjenjat e tyre (Një buzëqeshje për vëllain tënd është lëmoshë) dhe (Shko i pari dhe bëj paqe me vëllain tënd)

Njeriu i mençur është i kënaqur me dijen e tij të sigurt se Zoti është menaxheri dhe administratori i të gjitha botëve, dhe ai nuk

mendon se gjërat ndodhin rastësisht, prandaj është i lirë nga zemërimi, urrejtja e rrënjosur dhe ndjenjat armiqësore.

Kjo botë është një botë relativiteti, dhe të mençurit e mbështesin vullnetin hyjnor dhe i përshtatin veprimet e tyre sipas rrethanave. Ata ndonjëherë mund të shfaqin pakënaqësi të guximshme ose edhe të dhunshme nëse kjo i pengon keqbërësit të dëmtojnë të pafajshmit. Por të mençurit nuk ushqejnë urrejtje ndaj asnjë qenieje njerëzore, pavarësisht sa e madhe është injoranca e tyre ose sa të shumta janë shkeljet e tyre.

Personi i vetëdijshëm mund të zemërohet për një periudhë të gjatë ose të shkurtër, por shpejt kthehet në qetësinë dhe qetësinë e tij të zakonshme.

Zemërimi i një personi të zakonshëm nuk mund të eliminohet me vullnet dhe menjëherë, por zemra e pastër e një personi të lirë nga dëshirat e kësaj bote nuk ndjen zemërim dhe nuk e tregon atë.

Zemërimi është e meta më e zakonshme midis njerëzve dhe prish paqen në familje dhe midis kombeve.

Ata që janë të prirur ndaj shpërthimeve të zemërimit nuk pëlqehen nga familjet e tyre, dhe këto shpërthime të vazhdueshme të zemërimit kanë një efekt të dëmshëm në shëndetin e njeriut dhe shpesh çojnë në dhunë. Kur njerëzit i dorëzohen verbërisht zemërimit, një numër i

konsiderueshëm i tyre kryejnë krime, shkojnë në burg ose dënohen me vdekje.

Në përputhje me parimin e vetëmbrojtjes, të gjithë njerëzit duhet të mësojnë të jenë të kujdesshëm, të marrin në konsideratë pasojat dhe të kontrollojnë zemërimin e tyre.

Ata që e përmbajnë zemërimin e tyre dhe i falin njerëzit - e Zoti i do ata që bëjnë mirë

Arritja e ekuilibrit mendor

Relativiteti i jetës (lindja, vdekja, kënaqësia] dhe dhimbja) kapërcehet nga ata që e shohin këtë botë me një mendje të ekuilibruar. Vërtet, këto janë të rrënjosura në frymën hyjnore të ekuilibruar

Bhagavad-Gita 4:9 [në mënyrë të përsosur

Interpretim dhe Komente

Ekuilibri mendor mund të arrihet përmes praktikës së ushtrimeve shpirtërore që ndihmojnë në kthimin e mendjes nga brenda, ku jogi përjeton një gjendje të ekuilibruar gëzimi të pandryshueshëm. Kur ata janë në gjendje ta manifestojnë këtë gjendje të brendshme gjatë orëve të zgjimit, ata bëhen të pastër dhe të bazuar në frymën universale.

Të mençurit thonë se personi mesatar ka të meta për shkak të ndërveprimit të tij shqisor me dualitetet dhe relativitetin e ekzistencës, siç janë dhimbja dhe kënaqësia, nxehtësia dhe të ftohtit, jeta dhe vdekja. Vetëm ata që mund ta ndajnë vullnetarisht vetëdijen e tyre nga ndjesitë e kësaj bote janë vërtet të lirë nga dualitetet shqetësuese të shqisave, dhe janë ata që gjejnë prehje në shpirtin hyjnor, duke përjetuar paqe të përjetshme.

Yogistët që përjetojnë lumturi të shenjtë në gjendje vetëdije të brendshme, të vetëdijshme dhe sublime janë të pastër dhe në bashkim me shpirtin kozmik.

Personi i padisiplinuar vëren imazhet lëvizëse të kësaj bote dhe kalon valët e gëzimit dhe trishtimit, dëshpërimit, zemërimit, mpirjes ose apatisë në detin e vetëdijes së tij pa qenë në gjendje të shohë hënën e shpirtit të reflektuar në atë det.

Kur valët e trazuara të vetëdijes qetësohen, njeriu i mençur në oqeanin e qetë të brendshëm sheh imazhin e hënës së shenjtë pa shtrembërim.

Mendimi negativ është armiku

Kur duhet të kapërceni diçka, duhet të kuptoni pse duhet ta kapërceni. Jo vetëm që duhet ta braktisni dhe të distancoheni prej saj, por gjithashtu duhet të eliminoni të menduarit për të dhe ta dëboni nga mendimet tuaja. Mendimi negativ është një armik i frikshëm që duhet mposhtur.

Nëse e zhvendos fokusin nga vetëdija shqisore në vetëdijen shpirtërore, do të arrish fitoren dhe do t'i sjellësh vetes lumturi. Arritjet qëndrojnë në mendje.

Nuk duhet të bëhesh viktimë e teprimit. Shijo gjërat, por mos lejo që ato të të skllavërojnë. Ji i lirë. Ji i sjellshëm, miqësor, i gëzuar dhe i gëzuar, dhe ji zoti i vetes në të gjitha rrethanat.

Të bësh çfarëdo që të dojë një person nuk është liri, por më tepër një abuzim i lirisë.

Liria vjen nga ndjekja e ligjit të
.vetësovranitetit, domethënë vetëkontrollit
Liria e vërtetë do të thotë të bësh gjithçka
sipas mençurisë
Liria është e pakët dhe sipërfaqësore pa
përputhje me Zotin dhe ligjet e Tij
Jeta e shumicës së njerëzve drejtohet nga
dëshirat, pasionet, temperamentet, zakonet dhe
.ndikimet mjedisore dhe sociale
Kur zakonet fizike fillojnë të kontrollojnë
mendjen, bëhet e vështirë për trupin t'i bindet
urdhrave të vullnetit. Një zakon i mirë është miku
juaj më i mirë, ndërsa një zakon i keq është një
armik i maskuar. Prandaj, duhet të keni kujdes nga
përsëritja e një zakoni ose veprimi, sepse përsëritja
e shndërron një veprim në një zakon para se ta
kuptoni, dhe zakoni bëhet natyrë e dytë.
Megjithatë, ai mund të ndryshohet përmes veprave
të mira të vazhdueshme dhe të menduarit pozitiv
.dhe krijues
Na çliro nga injoranca dhe pasojat e saj
Ti je burimi i të gjitha gjërave të mira dhe
origjina e çdo fuqie
Zot, na beko që të tregojmë bekimet e Tua
mbi ne
Në shëndetin tonë
Në aspiratat tona intelektuale
Dhe në aspiratat tona shpirtërore
Ti je shkëlqimi në yje
Energjia në atome
Dhe vetëdija për thellësitë e vetes
Na ndihmoni të rimbushim veten

Me fuqinë tënde supreme
Me mençurinë tënde të pafundme
Dhe me vërtetësinë tënde të pakufishme
Le të pranojmë se ju jeni një burim shëndeti dhe mjedisin e jetës
Dhe burimi i gjithë kuptimit
Na çliro nga injoranca dhe pasojat e saj
Nga dhimbja dhe vuajtja
Le të fshihet përmbytja e mençurisë sate
Të gjitha rrënojat dhe rrënojat e jetës sonë
Hiq perdet që fshehin fytyrën tënde nga ne
Le të të shohim me një dritë shumë të ndritshme
Ka diej të panumërt në horizontin e qenies sonë
Le të ndiejmë praninë tënde si një forcë që ripërtërin vazhdimisht
Frymëzoni mendimin tonë
Dhe ushqeni shpirtrat tanë
Dhe i mban trupat tanë në këmbë
Asgjë tjetër përveç teje nuk mund të na kënaqë dhe të na përmbushë shpresat
Ne kërkojmë udhëzimet tuaja në gjithçka që bëjmë
Dhe nëse kemi ide të gabuara
Le të dëgjojmë pëshpëritjen tënde të bekuar që na kthen mbrapsht
Në rrugën e duhur
Beko jetën tonë me fuqitë e tua krijuese
Dhe lumturia juaj e përjetshme
O Më Bujari i Bujarëve
Dhe burimi i të gjitha dhurimeve

***

Ata që dëshirojnë të arrijnë njohuri shpirtërore duhet të punojnë për të arritur ato gjendje, jo për përfitime egoiste, por për të frymëzuar të tjerët me shembullin e jetës së tyre.

Ata që i përmbushin detyrat e tyre në një mënyrë që i ndihmon të zhvillojnë jetën e tyre në një mënyrë të ekuilibruar, veprojnë si dyer të bekuara dhe të hapura përmes të cilave të humburit dhe të frustruarit hyjnë dhe kalojnë në horizontet e qetësisë, lumturisë dhe suksesit.

Këta njerëz janë në harmoni me natyrën e tyre më të lartë dhe nuk punojnë për të kënaqur tekat e tyre, por për të përmbushur kërkesat e së vërtetës, zhvillimit dhe pajtueshmërisë me vullnetin hyjnor.

Ata janë asketë të vërtetë edhe nëse jetojnë në pallate dhe zotërojnë miliona, sepse braktisin ambiciet personale për hir të kënaqësisë së Zotit dhe ndihmës së të tjerëve.

Një person duhet të punojë dhe të bëjë çmos për të kaluar sprovat e jetës dhe për të kapërcyer vështirësitë e jetesës, qoftë në thellësitë e pyjeve apo në mes të xhunglave të qytetërimit modern.

Pyjet janë shtëpia e grabitqarëve, dhe xhunglat e qytetërimit janë plot me përbindësha të frikës.

Tundimet dhe dëshirat e pakapërcyeshme, dhe njeriu duhet ta mbrojë veten nga të gjithë grabitqarët materialë dhe moralë në mënyrë që të jetë në gjendje të ecë në shtigjet e një jete dinjitoze me liri, gëzim dhe çlirim nga frika.

Kur një person gjen mbretërinë e lumturisë shpirtërore të qëndrueshme brenda vetes, ai do ta gjejë atë kudo, qoftë në thellësitë e qetësisë apo në zhurmën e aktivitetit, dhe do ta dëgjojë zërin hyjnor duke i pëshpëritur si në shpellën e meditimit .ashtu edhe në fushat e punës

Historia e Filozofit dhe Marinarit

Thuhet se një filozof i cili ishte shumë i aftë në filozofi dhe logjikë kishte ndërmend të lëvizte nga njëra breg e lumit në tjetrën, kështu që thirri një lundërtar i cili kishte një varkë të vogël që e .përdorte për të transportuar njerëz përtej lumit

Filozofi hipi në varkë dhe marinari e voziti atë, duke i rezistuar rrymës së fortë. Pas një distance të shkurtër, filozofi e pyeti marinarin: "Marinar, a e ke mësuar përmendësh pjesën e parë të Parimeve të "?Filozofisë

Marinari u përgjigj: Jo, zotëri, nuk e kam .mësuar përmendësh

Filozofi i tha: Më vjen keq të të njoftoj se ke humbur 25 përqind të jetës tënde pa ndonjë .përfitim të rëndësishëm

Marinari e përpiu fyerjen dhe vazhdoi të voziste. Kur arritën në mes të lumit, filozofi hapi :përsëri gojën e tij pickuese dhe tha

Hej, Naughty: A e ke mësuar përmendësh ?”pjesën e dytë të librit “Parimet e Filozofisë

Marinari u përgjigj: Zotëri, unë nuk di asgjë për .këtë libër, Parimet e Filozofisë

Filozofi pastaj bëri një deklaratë të re: "Çfarë keqardhjeje! Më vjen keq t'ju njoftoj se keni humbur 50% të jetës suaj për asgjë". Marinari u

ofendua nga kjo vrazhdësi, por nuk tha asgjë, duke vazhduar të voziste në më shumë se një mënyrë, duke mallkuar orën që kishte takuar këtë filozof kureshtar. Kur varka kishte arritur në tre të katërtat e rrugës poshtë lumit, filozofi bëri një pyetje të tretë:

Hej, Naughty: A e ke mësuar përmendësh pjesën e tretë të librit "Parimet e Filozofisë"?

Marinari i varfër u përgjigj me durim që po i mbaronte: Ju thashë, zotëri, se nuk di asgjë për filozofinë.

Këtu filozofi buzëqeshi me një buzëqeshje (shqetësimi dhe ngushëllimi), duke thënë: Fatkeqësisht, ke humbur 75% të jetës tënde me këtë, dhe kjo është një humbje e pazëvendësueshme.

Marinari nuk iu përgjigj këtij komenti, por e përshpejtoi vozitjen, duke shpresuar të arrinte në bregun tjetër dhe të shpëtonte nga ajo gjë e keqe dhe ngjitëse. Papritmas, qielli ndriçoi nga vetëtimat, filluan bubullimat dhe një rrebesh i rrëmbyeshëm shiu ra në formën e shirave të fuqishëm tropikalë, duke krijuar një stuhi të egër që e hodhi varkën në të gjitha drejtimet.

Pastaj ishte radha e marinarit t'i bënte një pyetje filozofit, kështu që ai i tha:

Filozofi im i dashur, që kur nisëm këtë udhëtim, më ke bombarduar me një breshëri pyetjesh, njëra pas tjetrës. A mund të të bëj vetëm një pyetje?

Filozofi u përgjigj: Po, mundesh. Marinari tha:

O filozof i nderuar, njohës i mirë i filozofisë dhe që i ke mësuar përmendësh librat e saj, a je i mirë në not?

Filozofi u përgjigj me zë të dridhur: Jo, zotëri, unë nuk di të notoj.

Marinari buzëqeshi dhe i tha: Pra, rreziku ynë është me ty dhe pjesa tjetër është në jetën tonë, dhe më dhemb të të them se pas pak çastesh jeta jote do të jetë njëqind për qind histori!

Në atë moment, një valë e madhe goditi varkën dhe e përmbysi atë, duke e dërguar filozofin e epokës në fund të lumit, ndërsa miku ynë marinar, duke përdorur krahët e tij të fortë dhe përvojën e tij të gjatë në not, i rezistoi me besim dhe qetësi valës derisa arriti shëndoshë e mirë në bregun tjetër.

Si ari i varrosur nën baltë

Që nga fillimi i krijimit, forcat e së mirës kanë luftuar kundër forcave të së keqes. Duhet të kujtojmë se zilia, zemërimi, lakmia e kështu me radhë nuk janë krijuar nga ne, por na janë dhënë që nga fillimi. Është nga vuajtja e këtyre të këqijave që mençuria zgjohet dhe përpiqet të gjejë rrugën mes këtyre dhimbjeve.

E vetmja mënyrë për të gjetur mençurinë është përmes përvojës, sepse përmes përvojës personale e kuptojmë se e keqja është ajo që na shqetëson paqen dhe na shkakton shqetësim, vuajtje dhe dhimbje, dhe për këtë arsye duhet të punojmë për ta shmangur dhe për t'u çliruar prej saj.

Sa herë që gjen paqe pasi të provokohesh dhe vendos të qëndrosh i sjellshëm dhe i qetë, djalli vjen dhe thotë: "Po të shpifin, pse nuk thua diçka të shëmtuar ose të lëndueshme në këmbim?"

Mos lejo që djalli të jetë fitues në luftën midis së mirës dhe së keqes

Zëri i Shenjtë na pëshpërit vazhdimisht, por për të marrë ndihmë hyjnore duhet ta dëgjojmë me kujdes zërin e Qiellit

Sa herë që Satani përpiqet të na joshë drejt vetes, Zoti përpiqet të na tërheqë drejt Vetes. Pyetja është: kujt do t'i dëgjojmë dhe kujt do t'i nënshtrohemi?

Askush nuk mund të ushtrojë kontroll mbi ne ose të na ndikojë pa pëlqimin tonë, sepse ne zotërojmë vendimin dhe lirinë e zgjedhjes që na ka dhënë Zoti, por mashtrimi satanik është gjithmonë i pranishëm dhe ne duhet t'i rezistojmë atij.

Forcat e së mirës sjellin zgjidhje për problemet tona, ndërsa forcat e së keqes përpiqen të krijojnë ndërlikime dhe probleme. Mirësia do të thotë çlirim nga të gjitha dëshirat egoiste që përjashtojnë të tjerët në favor të vetes.

Fuqia e Zotit është e pamasë dhe fuqia e Tij tejkalon çdo fuqi. Përmes dashurisë së Tij, Ai përpiqet të na tërheqë drejt Vetes dhe të na çlirojë nga kthetrat e së keqes. Njerëzimi qëndron në mes: engjëjt në të djathtën e Tij dhe forcat e së keqes në të majtën e Tij.

Sa herë që një person bën një vepër të mirë, Zoti e afron më shumë; sa herë që kryen një vepër të keqe, Satani e tërheq më shumë. Por Satani nuk

mund ta mbajë një person përgjithmonë sepse ai .është krijuar sipas shëmbëlltyrës së Zotit

Sa herë që një person ndjen urrejtje në zemrën e tij, le të kujtojë se Satani po përpiqet ta shkatërrojë atë, dhe kur të ndiejë dashuri, le ta dijë .se Zoti po e thërret atë tek Ai

Ka shembuj të këqij dhe shembuj të mirë. Perëndia shfaq shembujt ose modelet e Tij për të na tërhequr drejt Vetes, dhe Satani gjithashtu shfaq mallrat e tij për të njëjtin qëllim. Dhe sa i mrekullueshëm është njeriu i Perëndisë që filloi të :këndonte kur solli në mendje ato shfaqje

Jeta është e ëmbël dhe vdekja është një" ëndërr. Shëndeti është i ëmbël dhe sëmundja është një ëndërr, kur melodia Jote e shenjtë jehon ".në thellësitë e shpirtit tim, O Zot

E keqja dhe mëkati nuk janë në natyrën tonë, .por importohen nga jashtë dhe nguliten në shpirt

Mirësia është si ari i varrosur nën baltë; ajo nuk e humbet thelbin e saj, por përkundrazi shkëlqen me pastërtinë e saj natyrore pasi balta hiqet. Në mënyrë të ngjashme, mirësia brenda shpirtit njerëzor është e qëndrueshme. Pavarësisht se sa shumë njolloset ari i shpirtit nga balta e trashë dhe e ngurtësuar e injorancës, ne vetëm duhet ta heqim atë baltë me thikën e mençurisë ose ta lajmë me ujërat e dijes për të zbuluar .shkëlqimin e bukur të arit të vërtetë

Aktivizimi i energjive shpirtërore

Shpirti duhet të zgjohet

Nga ëndrrat e dobësisë dhe brishtësisë

Dhe duke e dërguar mendjen në horizontet e mençurisë
Përmes meditimit, ushtrimeve dhe relaksimit
Vetëkontrolli dhe ushqyerja e duhur
Dhe forcë psikologjike e palëkundur, e pathyeshme
Mos e pranoni humbjen
Sepse pranimi i saj është një humbje më e madhe
Ju keni fuqi të pakufizuara
Këto forca duhet të aktivizohen
!Kaq është gjithçka
Mendim serioz dhe i thellë
Është mënyra për t'u çliruar nga kufizimet
Dhe shumë probleme
Ndërgjegjësimi ndaj Zotit duhet të ngulitet
Dhe me perceptime më të larta shpirtërore
Vështirësitë mund të jenë të shumta
Barrët janë të rënda
Por armiku i vetë njeriut
"Domethënë, vetja e tij e vogël ose "egoja
Shpirti i vërtetë është i pavdekshëm
Ndërsa përvojat dhe problemet janë të përkohshme dhe të ndryshueshme
Njeriu është në thelb një shpirt
Thelbi shpirtëror është i vazhdueshëm dhe i pandryshueshëm
Ju mund të çlironi energji dhe fuqi të jashtëzakonshme
Kapërcimi i vështirësive dhe fatkeqësive
Dhe të gjitha pengesat dhe pengesat që qëndrojnë në rrugën tuaj

***

Mendimi është një forcë si elektriciteti
gjendje psikologjike
Kthehet te mendimi dhe mënyra e të
menduarit
Elektriciteti është edhe i dobishëm edhe i
dëmshëm
?Pra, kush e di si ta trajtojë
Ai e vë atë në shërbim të tij
Përndryshe, mund ta rrymojë atë
Dhe kështu mendova edhe unë
Nëse drejtohet në rrugët e duhura
I sjell lumturi pronarit të saj
Përndryshe, kjo do t'i sjellë atij telashe
Mendimi është si një kalë i egër
Megjithatë, zbutja e saj nuk është e pamundur
Mendimi pozitiv është një mënyrë për të
kontrolluar mendimet tuaja
Mendimi i shëndoshë është një mik i ngushtë
Dhe një mendje e sëmurë është një armik i
vazhdueshëm
Mendimi i shëndoshë tërheq paqen dhe
sigurinë
Dhe një mendje e sëmurë lëshon shigjeta
vdekjeprurëse
I kthehet pronarit të saj dyfish
Prandaj shprehja, shpërblimi është i të njëjtit
lloj si vepra
Për sa kohë që një person dërgon qëllime të
mira
Idetë e tij do të shndërrohen në pishtarë
Ndriço dhomat e shpirtit

Dhe dëboni grumbujt e errësirës
Pastaj ai ndjen një ndjesi të thellë lehtësimi
Sytë e tij shkëlqenin nga një buzëqeshje kënaqësie!
duke u shoqëruar me të tjerët
Marrëveshja e tyre nuk do të thotë gjithçka
Ose sakrifikimi i idealeve për hir të tyre
Sepse kjo metodë kompromisi është e padëshirueshme
Nuk është në përputhje me të vërtetën
Reformatorët dhe njerëzit e mëdhenj nuk u pajtuan
Me shumë njerëz përreth tyre
Megjithatë, ata e ruajtën idealin e tyre
Sepse e kuptuan se ajo që po bënin
Kjo ishte plotësisht e drejtë
Parimi nuk duhet të cenohet
Dhe mos u drejtuar në motive të fshehta për të arritur një qëllim specifik
Sepse kjo nuk u ka hije njerëzve me parime
Kush mund të jetojë në një mënyrë që i pëlqen Perëndisë?
Mos i dëmto të tjerët, sepse ata nuk kanë pse të kenë frikë
Para së gjithash, duhet të jesh në harmoni me Zotin
Pastaj me ndërgjegje, dhe pas kësaj me njerëz
Por nëse kjo qasje nuk i kënaq të tjerët
Mjafton që një person të jetë në paqe me veten e tij
Ai ndjen një ndjenjë paqeje të brendshme që e bën të pavarur nga miratimi i njerëzve

Forca dhe dëshira e shpirtit
Duke iu drejtuar Zotit
Quhet magnetizëm shpirtëror
Dhe ky magnetizëm
Shpirti tërheq bekime drejt vetes
dhe vibracione të imëta
Dhe të gjitha përvojat e mira njerëzore
Që i kujton asaj mirësinë dhe drejtësinë
magnetizëm shpirtëror
Është fuqia me anë të së cilës
E tërheq dhe e tërheq personin drejt vetes
Miq të mirë
Dhe gjëra thelbësore dhe të rëndësishme
Dhe një kuptim intuitiv i gjërave
Kjo fuqi rrjedh
Nga forca tërheqëse magnetike e Zotit
Qiri i Paqes
Merr një enë mendore dhe mbushe atë me
paqen tënde
Merr shishen e ndjenjave të mia dhe mbushe
me mëshirën tënde
Merr shportën time të zbrazët të shpirtit dhe
mbushe atë me frytet e mençurisë sate
Derdh ujërat e dashurisë sate në shpirtin tim,
që unë t'i derdh në kupat e shpirtit të etur
Rrëzo muret e egos sime dhe më zhyt në
praninë tënde të plotë
Agimi i dritës së dashurisë shkëlqen nëpër
hapjet e zemrës sime, duke më kujtuar rrezet e
diellit të dashurisë sate
Duke u përhapur nëpër qiellin e jetës sime

Drita rrezatuese e dashurisë sate ka shkëlqyer
mbi shpirtin tim, duke e ndriçuar atë, dhe drita jote
ka mbushur hapësirën e shpirtit tim
Ti je jeta që mbështet trupin tim, mendja që
frymëzon mendimet e mia dhe mençuria që largon
.injorancën time
Ndez qirinjën e hollë të dashurisë sime për të
lexuar librin e artë që është mbajtur brenda meje
që nga kohërat e lashta
Dashuria jote ishte dhe është ende qiriu i
padukshëm i paqes që shpërndan errësirën dhe më
tregon mesazhet e tua
Blogu është në faqet e zemrave
Pragu i pafundësisë
Pasi të kërkova vazhdimisht
Dhe endja e vazhdueshme në pyjet e
sekreteve të tua të mrekullueshme
Më në fund kam arritur në prag të pafundësisë
Me besim dhe këmbëngulje, thirra emrin Tënd
të shenjtë
Dhe papritmas dera e pranisë sate u hap
Atje në qendër të saj
Dhe në fronin e vizioneve të lavdishme të
pashë
Dëgjimi im nuk ishte në harmoni
Me zërin tuaj krijues dhe inovativ
Prisja me padurim të dëgjoja zërin tënd
Pastaj magjia e qetësisë sate u fut brenda
meje
Dhe me pështpëritje intuitive
Ajo më mësoi gjuhën e engjëjve
Dhe takimi i ri dështoi

Të bombardova me pyetjet dhe kërkesat e mia
:I lashtë sa vetë koha
"?Pse, o Zot, mëkati dhe vuajtja"
?Pse mashtrimi dhe iluzionet
Kështu që mora rrezet e shenjtërores sate
Një formë shkronjash të ndritshme
Duke më përcjellë përgjigjet tuaja autentike
dhe të besueshme
Dhurues i ngushëllimit dhe qetësisë
Tani, në tempullin ezoterik të Salamit
Më pëlqen prania jote në zemrën e qetësisë
Ne bisedojmë me fjalë të pakuptueshme, të
heshtura
O Zot i mistereve të padepërtueshme
Do të të flas përgjithmonë
Me gjithë elokuencën dhe rrjedhshmërinë në
!zemrën time
Kur drita jote shkëlqen në shpirtin tim
Le të zbulohet lavdia jote, o Zot
Le të shpërndahet drita e mençurisë suaj
Injorancë, mosmarrëveshje dhe zili
Nga brigjet e tokës përgjithmonë
Kthejeni dobësinë tonë në forcë
Dhe ne u dobësuam në vendosmëri
Mbushni trupat tanë me energji elektrike
jetësore
Dhe mbush mendjen dhe shpirtin me dritën
tënde shëruese
Na merr dorën që të mos mbytemi në ujërat e
pakujdesisë Tënde
Mbush qenien tonë me dashurinë dhe
mençurinë Tënde

Na lejoni të ndiejmë se jemi shumë afër jush
Dhe dielli i mëshirës sate
Na shkëlqen vazhdimisht
***
Unë vendos lulet e mendimeve të mia të gjalla
e pështpëritëse
Në strukturën e qetësisë
Aroma e saj e heshtur këndon
Dhe ai këndon për lavditë e tua
Dhe me shkëlqimin e dritës sate të shenjtë
Unë shoh bukurinë e ekzistencës tënde
Ëndrrat e mia të lumtura bëhen realitet
Kur drita jote shkëlqen në shpirtin tim
Perdet shkëlqejnë me zjarrin e mençurisë
Pra, shih lavdinë tënde
Gëzimi im rritet
Deti i Bekimeve Hyjnore
O dritë kozmike
Çdo ditë të shoh duke zbukuruar qiellin me
ngjyra të ndezura
Të shikoj duke e veshur tokën shterpë me
mëndafsh smeraldi
Je në ngrohtësinë e një rrezeje dielli
!Dhe Ai është i dukshëm kudo
Zot, më ndihmo të shoh fytyrën tënde në
pasqyrën e qetësisë sime
Trego mbretërinë e gjerë të ekzistencës sate,
!trego veten
Mëso zemrën time të lutet dhe shpirtin tim të
ndjejë
Që të gjitha dyert do të hapen që ai të shfaqet
përmes tyre

Prania juaj është një bekim
O Më i Shenjti i Dashur
Më lejo të kuptoj tani dhe përgjithmonë, se ti
ishe dhe je ende i imi, imja përgjithmonë
Ja ëndrrat e gabimeve të mia, të cilat janë
zhdukur dhe janë varrosur në varrezat e harresës
Jam zgjuar, duke u ngrohur në shkëlqimin e
diellit të jetës nën krahët e tu
Deti i bekimeve hyjnore rrjedh përmes meje
Dhe ndiej se jam mediumi përmes të cilit
rrjedh
Të gjitha fuqitë e shenjta krijuese
Më beko, Zot, që të të kërkoj Ty
Unë kujdesem për ty më shumë se çdo gjë
tjetër
Ashtu siç bëjnë thurësit tuaj
***
Ka shumë kërkesa dhe kërkesa
Bota na e imponon atë
Dhe na bind për rëndësinë e saj të madhe
Dhe për shkak se është e pamundur të jetosh
pa të
Ose të bësh pa to
Por kërkesa themelore duhet të jetë
Marrja e paqes së Zotit
Burimet e të cilit nuk shterojnë kurrë
Burimi i saj nuk thahet kurrë
Që i jep gjithçkaje në jetë shije dhe kuptim
Le të kujtojmë se Zoti është thelbi i qenies
sonë
Dhe ajo dashuri është dritarja përmes së cilës
ne shikojmë

Në fytyrën e Tij fisnike
?Kush dëshiron të ndiejë praninë hyjnore
Dhe kjo dëshirë fisnike ushqehet në mendime
dhe vepra
Zoti do ta plotësojë kërkesën e tij
Dhe kjo e ndihmon atë të rrëzojë velat
Gjë që pengon shikimin e dritave të bekuara
Ata që janë të vendosur të ecin përpara në
këtë rrugë
Asgjë nuk do ta ndalojë atë
Asgjë nuk do ta pengojë atë
Derisa ta arrijë qëllimin e tij
Ai merr atë që dëshiron zemra e tij
Mos e lejo zemërimin të të kontrollojë

Ky emocion është më i thellë nga ç'duket në sipërfaqe. Një person mund të jetë në gjendje të kontrollojë në mënyrë të arsyeshme manifestimet e jashtme të shpërthimeve të dhunshme, por prapëseprapë të mbajë zemërim të shtypur dhe pakënaqësi të vazhdueshme. Ky zemërim manifestohet në mënyra të ndryshme, siç janë agresioni, shqetësimi, padurimi, pakënaqësia, zilia, nervozizmi, pakënaqësia dhe gjendja e keqe shpirtërore. Në fakt, pothuajse të gjithë e përjetojnë zemërimin në një farë mase.

Zemërimi, cilado qoftë natyra e tij, buron nga frustrimi në përmbushjen e dëshirave. Në mungesë të gëzimit shpirtëror, njerëzit i drejtohen kënaqësisë përmes dëshirave sensuale - dëshira që në thelb mbartin brenda tyre farat e frustrimit dhe pakënaqësisë, dhe si pasojë, zemërimin, i cili

shkatërron ndjenjat e buta dhe perceptimet më të larta.

Prandaj, mënyra më e sigurt për të eliminuar zemërimin është eliminimi i shkakut të tij: dëshirës. Sa më shumë dëshira të ketë një person, aq më i madh do të jetë zhgënjimi i tij, sepse është e pamundur të plotësohen të gjitha ato dëshira, pasi dëshirat sensuale janë të pangopura dhe të pafundme. Sa më shumë përpiqemi të përmbushim dëshirat ose të përjetojmë kënaqësi sensuale, aq më shumë lidhemi me to. Dhe sa më e fortë lidhja jonë, aq më e madhe është dhimbja jonë për shkak të privimit nga ato gjëra që duket se i plotësojnë dëshirat tona.

Për shembull, natyra na ka ngulitur ndjesinë e urisë, kështu që e dimë kur trupat tanë kanë nevojë për ushqim. Por lidhja ose dëshira e amplifikon këtë ndjesi dhe e transformon atë në shqetësim psikologjik. Nëse jeni vazhdimisht të uritur dhe të agjëruar për tre ditë - qoftë për arsye shëndetësore apo për ndonjë arsye tjetër - ka shumë të ngjarë të ndiheni të zemëruar. Nga ana tjetër, një jogi mund të qëndrojë pa ushqim për disa ditë pa u shqetësuar nga mungesa e tij, sepse ata kanë praktikuar shkëputjen nga dëshirat trupore.

Kur e kuptojmë se dëshirat janë burimi i zemërimit, duam të dimë se si t'i trajtojmë ato dëshira në mënyrë konstruktive. Ekzistojnë disa qasje për këtë:

Së pari, përmbushni këto dëshira

Nëse këto dëshira janë të padëmshme, nuk ka asgjë të keqe në përmbushjen e tyre, dhe pastaj ato do të kalojnë. Problemi është se përmbushja e këtyre dëshirave mund të gjenerojë të reja, ose ato mund të bëhen zakone të rrënjosura dhe dobësuese. Sa më shumë t'i ushqeni këto dëshira, aq më të forta bëhen ato. Prandaj, duhet të jeni të dallueshëm dhe kritik, edhe kur përmbushni dëshira në dukje të pafajshme.

Së dyti, hiqni qafe ato dëshira

Një nga mënyrat më efektive për të kapërcyer dëshirat është t'i heqësh dorë prej tyre në mendjen tënde, dhe kjo bëhet e natyrshme ndërsa bëhemi më të vetëdijshëm shpirtërisht. Ata që merren me studime dhe praktika shpirtërore, për shembull, e humbasin dëshirën për të pirë duhan. Heqja dorë nga dëshirat vjen kur shpirti zgjohet mjaftueshëm për të ndjekur dëshirën përfundimtare: lumturinë e qëndrueshme. Kur përjetojmë gëzim shpirtëror brenda nesh, dëshira për gjëra sensuale dobësohet dhe e liron kontrollin e saj mbi vullnetin.

Ne mund t’i transformojmë dëshirat e forta në energji të fuqishme dhe krijuese që janë jashtëzakonisht të dobishme. Shpesh, vetë dëshira nuk është e keqe; problemi qëndron në mënyrën se si njerëzit e ndjekin atë. Nëse do të dinit si ta gjenit lumturinë brenda vetes, do të zbulonit se të gjitha dëshirat tuaja do të plotësoheshin pa pasur

nevojë të vraponit duke provuar gjëra të ndryshme për t’i arritur ato.

Kjo nuk duhet të kuptohet sikur nuk duhet të kemi dëshira. Si njerëz, nuk mund të mos kemi dëshira. Për sa kohë që jemi në këtë tokë, natyra na nxit të veprojmë. Sfida qëndron në moslejimin e zemërimit të na kontrollojë kur rezultatet e veprimeve tona nuk i përmbushin pritjet tona.

Meditimi është ilaçi efektiv për zemërimin ose çdo problem tjetër. Kjo ndodh sepse meditimi na sjell në harmoni të plotë me natyrën tonë të vërtetë, të lirë nga të gjitha format e negativitetit, përfshirë zemërimin. Gëzimi dhe paqja e Zotit banojnë brenda nesh, dhe kur meditojmë në mënyrën e duhur, e arrijmë atë gëzim dhe paqe, dhe zemërimi zhduket natyrshëm si rezultat. Ashtu si një masë rëre nuk mund t'i rezistojë valëve të fuqishme, ashtu edhe një person që i mungon paqja e brendshme nuk mund t'i rezistojë stuhive të ashpra intelektuale.

Por një diamant e ruan natyrën e tij thelbësore pavarësisht se sa shumë e godasin valët nga të gjitha anët. Ngjashëm, një person me një shpirt të pastër, si një kristal i kthjellët, mbetet i shkëlqyer edhe nëse vështirësitë e rrethojnë dhe erërat e përvojës e trondisin me dhunë.

Pse i refuzoi pozicionet më të larta?

Një histori kuptimplotë

Siç tregohet nga mësuesi/mësuesja Paramhansa

Përkthimi: Mahmud Abbas Masoud

Në të kaluarën, disa burra të drejtë jetonin në një vend të vetmuar të qetë në shpatin e një lugine që kufizohej me pyllin, ku flladi i paqes ishte gjithmonë i pranishëm dhe dashuria vëllazërore ishte shenjë dalluese e asaj strehe të bekuar.

Ata Vëllezër të Pastërtisë mbijetonin me frutat e freskëta që siguronin pemët dhe përdornin duart e tyre të kapura për të mbledhur dhe pirë ujin e gjallë, të ndritshëm dhe të rrjedhshëm nga burimet e bollshme dhe të kthjellëta malore.

Sytë e tyre shkëlqenin dhe shkëlqenin si diamante me buzëqeshje qiellore të mbushura me kënaqësi dhe kënaqësi, dhe gëzimi ishte vendosur në zemrat e tyre, duke i mbushur me ngushëllim të qëndrueshëm.

Pavarësisht të gjithave, një nga këta shpirtra të bekuar ndjeu se ishte ngopur me lumturi shpirtërore dhe dëshironte të shijonte lavdinë e kësaj bote, qoftë edhe vetëm për një çast. Ai u pushtua nga dëshira për të qenë mbret vetëm për një ditë, kështu që u përshëndet me vëllezërit e tij dhe u end drejt derës së Zotit në kërkim të lumturisë mbretërore.

Gjatë rrugës, ai iu lut Zotit me gjithë zemër, duke thënë: “O Zot, o Bujar, o Ti që dëgjon lutjet dhe përmbush shpresat, të lutem të më drejtosh

hapat drejt një pallati ku mund të shijoj për një ditë lumturinë që gëzojnë mbretërit.”

Sapo mbaroi lutjen, sytë e tij ranë mbi një ndërtesë madhështore dhe tha me vete: "Oh, ora e të Mëshirshmit! Zoti ma ka përmbushur ëndrrën dhe lumturia e dëshiruar është gati të jetë në duart e mia." Ai nxitoi hapat drejt asaj ndërtese madhështore.

Asnjë roje nuk e ndaloi, kështu që ai hyri nga porta kryesore pa pengesë dhe bredhi nëpër kopshtet e harlisura të mbushura me trëndafila dhe borzilok më të freskët dhe më të këndshëm pa parë asnjë person të vetëm.

Pastaj shkoi në sallën e ngrënies mbretërore dhe gjeti tavolinat plot me ushqimet më të shijshme, duke pritur mbërritjen e tij. Megjithatë, ai nuk pa asnjë shërbëtor atje. Ai tha me vete: "Sa bujar je, o Zot! Më ke siguruar këtë pallat madhështor dhe këtë ushqim të mirë të denjë për mbretër. Kjo është ajo që të kërkova dhe ma plotësove dëshirën, o Më Bujari i Bujarëve".

I bindur se i Gjithëmëshirshmi ia kishte plotësuar dëshirën e zemrës, ai filloi të meditonte për kënaqësitë që e prisnin, i sigurt në zemrën e tij se Zoti i Plotfuqishëm më në fund i kishte dhuruar lumturinë mbretërore që e kishte pritur prej kohësh. Para drekës, ai shkoi në banjën mbretërore, u la dhe veshi rroba luksoze prej mëndafshi. Pastaj u ul në tryezën e bollshme dhe

filloi të shijonte ofertat e saj të mrekullueshme dhe të këndshme.

Në atë moment, hynë shërbëtorët që kishin luajtur bixhoz në një cep të pallatit dhe, me zemërim dhe acarim të madh, e pyetën, duke i thënë: "Kush je ti që ha ushqimin e zotërisë tonë, mbretit, i cili ka shkuar për gjueti dhe presim që ai të kthehet në çdo moment?"

Këtu miku ynë mendoi se Zoti i Plotfuqishëm po e vinte në provë, kështu që u tha atyre me një ton të ëmbël: "Unë jam mik i Mbretit të Madh dhe erdha këtu me kërkesën e tij të mirë për të shijuar lumturinë mbretërore për një ditë"

Duke vënë re qetësinë dhe vetëbesimin e tij të pazakontë, shërbëtorët e morën për mysafir të mbretit dhe e lejuan të mbaronte drekën mbretërore. Më pas, e çuan në dhomën e gjumit për të pushuar, të pavetëdijshëm se "Mbreti i Madh" që ai kishte përmendur nuk ishte monarku i tyre tokësor që ishte larg për gjueti, por përkundrazi Zoti Perëndi.

Pas rreth dy orësh, lajmëtari erdhi me nxitim për t'i njoftuar shërbëtorët se Madhëria e Tij ishte pak vonë dhe do të mbërrinte pas një ore, dhe i urdhëroi ata të kishin ushqim të freskët dhe të shijshëm që e priste.

Shërbëtorët pyetën: "A nuk dërgoi Madhëria e Tij një mysafir për të shijuar ushqimin e tij dhe për të fjetur në shtratin e tij?"

I dërguari i mbretit e kuptoi menjëherë se një nga dervishët endacakë kishte ardhur në pallat i paftuar, kishte ngrënë ushqimin e mbretit dhe tani po gërhiste në shtratin e tij. I tërbuar nga kjo paturpësi e paparë, ai urdhëroi shërbëtorët të sillnin shkopinj që t'i thyenin mbi dervishin lypës.

Pa dyshim, miku ynë i dashur u zgjua nga ëndrrat e tij mbretërore nga zhurma e shkopinjve që binin mbi të pamëshirshëm nga të gjitha anët. Por, ndërsa shërbëtorët e rrihnin dhe e fyenin pa pushim, ai shpërthente në të qeshura, gjë që vetëm sa i tërbonte edhe më shumë, kështu që ata vazhduan sulmin e tyre derisa ai humbi ndjenjat. Pastaj e tërhoqën zvarrë, pa ndjenja, jashtë portave të pallatit.

Miku ynë dervish po vononte në kthimin te vëllezërit e tij, kështu që e kërkuan derisa e gjetën pa ndjenja dhe të shtrirë jashtë oborrit të pallatit. E çuan përsëri në vendin e tyre të qetë të vetmuar. Ndërsa njëri nga vëllezërit i vuri qumësht në gojë, e pyeti nëse kishte rifituar vetëdijen: "A e di kush po ta jep këtë qumësht?" Ai u përgjigj: "Po, e di. I njëjti Zot që më ndëshkoi rëndë sepse doja të shijoja lumturinë mbretërore për një ditë të vetme, është ai që po më jep këtë qumësht tani."

Vëllezërit e tjerë e falënderuan Zotin për sigurinë e vëllait të tyre dhe e admiruan besimin e tij të fortë dhe të palëkundur në Zot, ndryshe nga ata që e adhurojnë Zotin në kohë lavdie dhe begatie dhe e mohojnë Atë në kohë fatkeqësie dhe pikëllimi.

Ndërkohë, Madhëria e Tij u kthye në pallatin e tij madhështor dhe urdhëroi të përgatitej ushqimi. Ai u zemërua për një çast kur mësoi historinë e lypësit që kishte guxuar të hante ushqimin e tij dhe nuk kishte pushuar së qeshuri ndërsa shërbëtorët e rrihnin pa mëshirë me shkopinj.

Për ndonjë arsye, mbreti u prek thellë nga historia, e cila ia mundoi mendimet. Ai urdhëroi shërbëtorët e tij ta gjenin të varfrin guximtar dhe ta sillnin tek ai. Ata u nisën ta kërkonin në çdo drejtim, por pa sukses. Me kthimin e tyre të dëshpëruar në pallat, ata kaluan pranë vendit të vetmuar të dervishit dhe dëgjuan një të qeshur të fortë. Ata menjëherë e njohën atë si të qeshurën e tij, kështu që zbritën nga kali, hynë me forcë në vendin e vetmuar, kapën njeriun e mirë dhe e çuan para sundimtarit të tyre.

Kur mbreti dhe dervishi u përballën me njëri-tjetrin, dervishi qeshi edhe më fort se mbreti, sikur të mos ishte në gjendje ta përmbante gëzimin brenda mureve të zemrës së tij. Pavarësisht kërkesave të vazhdueshme të mbretit që ai të shpjegonte të qeshurën e tij, dervishi refuzoi të përgjigjej, edhe nën kërcënimin e ndëshkimit të rëndë.

Nga kurioziteti, mbreti iu drejtua lajkatimeve dhe zbutjes, duke i ofruar fronin e tij nëse do t’i tregonte pse qeshte ndërsa shërbëtorët e rrihnin.

Pastaj dervishi foli duke thënë:

"Dëgjoni çfarë do t'ju them dhe kuptojeni mirë. Zoti më ka ndëshkuar rëndë që dëshirova lumturinë mbretërore iluzore vetëm për një ditë që qesha dhe po qesh sepse shpëtova me jetën time dhe kuptova se nëse e meritoja gjithë këtë ndëshkim për të shijuar kënaqësitë mbretërore për disa orë, çfarë do të ndodhë me ata që nuk kanë asnjë shqetësim në botë përveç kënaqësive dhe kënaqësive, veçanërisht atyre mbretërore! Ndoshta në këtë ka një mësim dhe një paralajmërim për ju, o Mbret i Epokës, sepse ligji i karmës po rri në pritje dhe fati juaj është në rrugë e sipër."

Sa i përket fronit tënd që më ofrove, përgjigjja ime është: Faleminderit shumë. Mbaje për vete, sepse nuk kam nevojë për të, sepse jam i lumtur në Zot dhe i kënaqur me jetën time, dhe nuk kam nevojë për asgjë që do të më prishte gëzimin dhe paqen.

Paqja qoftë mbi ty

Thënie dhe ndjenja shpirtërore
Fjalët e mëposhtme janë nga Shri Dayamata
: për mësuesin B Ramhansa Yogananda
Ende e mbaj mend takimin tim të parë me mësuesin tim të dashur. Ai zotëronte një zemër aq bujare dhe të dashur saqë të gjithë ata që takonte e ndjenin veten si një mik të ngushtë, sikur të kishin njohur njëri-tjetrin për një kohë të gjatë. Nuk ishte e vështirë t'ia hapje zemrën që nga momenti i parë. Mësuesi i pavdekshëm kishte aftësinë të

zbulonte thelbin e tij të vërtetë shpirtëror. Ai ishte vërtet mishërimi i dashurisë, miqësisë, qëllimeve të mira dhe dëshirave të mira.

Dhe tani te proverbat dhe ndjenjat:

Luftërat do të ndalen kur farat e dashurisë vëllazërore të zënë rrënjë në zemrat e njerëzve

*

Veprimet e tanishme të një personi do të përcaktojnë ose paqen dhe lumturinë e tij në të ardhmen, ose mjerimin dhe pakënaqësinë e tij në të ardhmen, pasi ligji i shkakut dhe pasojës nuk mund të mashtrohet pavarësisht se injorohet ose harrohet.

*

Rehatia materiale është vetëm një pjesë e vogël e suksesit të vërtetë, i cili nuk duhet të arrihet duke dëmtuar të tjerët.

*

Njeriu më i madh është ai i përulur që e konsideron veten më të ulët se të gjithë të tjerët. Një udhëheqës i vërtetë i dëgjon të tjerët, ndihet shërbëtor i të gjithëve dhe nuk e sheh askënd me përçmim.

*

Kur dikush shfaqet me një buzëqeshje të ndritshme, errësira zhduket. Njerëz të tillë përhapin rreze gëzimi që ndriçojnë zemrën dhe e gëzojnë shpirtin.

Mundohu të kujtosh dhe të përqendrohesh në të gjitha gjërat e bukura në jetën tënde

Jeta fle në tokën e ashpër, ëndërron bukurinë
e luleve, zgjohet fuqishëm te kafshët dhe zotëron
.një vetëdije për potencialin e pafund të njeriut

Dashuria është një këngë e shpirtit që jehon
dhe i këndon Zotit

Çdo ditë, çdo minutë, çdo orë është një dritare
përmes së cilës mund të shohësh përjetësinë. Jeta
është e shkurtër, por është e vazhdueshme dhe e
pafundme. Shpirti është i pavdekshëm dhe në këtë
kapitull të shkurtër të ekzistencës njerëzore, duhet
të korrësh atë që mundesh nga të korrat e
.përjetësisë

Sot, vendos të mos e lejoj veten të bie përsëri
në batakun e dëshpërimit, as të ndalem në shpresa
të paplotësuara apo ëndrra joreale. Në vend që ta
lejoj veten të qëndroj i mbyllur dhe i kufizuar, do të
veproj me mençuri, duke e ditur se kjo qasje
racionale do të më çojë natyrshëm drejt lumturisë
.që kërkoj

*

Zot, në përqafimin e ngrohtë të diellit ndiej
praninë Tënde dhe në flladin e lehtë ndiej
frymëmarrjen freskuese të jetës Tënde. Të
falënderoj, Zot, që më kujton edhe kur të harroj
dhe jam thellësisht mirënjohës për bekimet e Tua

të pafundme. Më beko të jetoj me kujtimin Tënd të vazhdueshëm.

*

E di, Zot, se ka shumë gjëra në këtë botë që duken të papërpunuara, të tmerrshme dhe të shëmtuara, por ana tjetër e krijimit që zbulohet nga syri i brendshëm i mençurisë është jashtëzakonisht e bukur, e mirë dhe e dashur. Prandaj, gjithmonë do të përpiqem të shikoj me syrin e mençurisë, në mënyrë që të shoh pas mangësive dhe të metave të kësaj bote, bukurinë Tënde supreme që mbretëron mbi çdo bukuri.

Natyra harmonike me fjalë:

Vetëdisiplinë Dashuria për të tjerët Mirësia ndaj kafshëve Dashuria për cilësitë e mira Dashuria për paqen dhe qetësinë Dashuria për njerëzit e mëdhenj Dhembshuria për të varfrit dhe nevojtarët dhe ndihma ndaj tyre Ndershmëria Kryerja e detyrës nga dashuria dhe respekti për të Dashuria për drejtësinë dhe reformën Të kesh ndjenjë morali dhe të bësh atë që është e drejtë Vetërespekt Modesti Butësi Besnikëri Kalorësi Durim Falje Duke ndjekur gjurmët e shpirtrave të mëdhenj dhe mendjeve të ndriçuara Sinqeritet Sjellje të mira Mirësi Thjeshtësi dhe qartësi Ekuilibër Ndjenja shpirtërore Kënaqësi Dashuria për pastërtinë fizike dhe pastërtinë intelektuale Përulësia dhe shmangia e arrogancës Dashuria për mirësinë Drejtësia Mirënjohja Respekti për gjërat e shenjta 623 MAM

*

Pas hijeve të kësaj jete qëndron drita e mahnitshme dhe e mrekullueshme e Zotit, dhe i gjithë universi është një tempull i madh për praninë e Tij të bekuar.

*

Kur mendojmë thellë dhe sinqerisht për Zotin, e duam Atë thellësisht dhe i besojmë Atij plotësisht, dyer të panumërta hapen para nesh. Dhe kur e shohim dritën e Tij dhe përjetojmë praninë e Tij, pavarësisht se sa të tmerrshme ose të frikshme mund të jenë ngjarjet e jetës, ato mund të na vjedhin paqen dhe qetësinë që ndiejmë në praninë e Tij.

*

Në jetë dhe në vdekje, në sëmundje dhe uri, ose në varfëri dhe mjerim, dhe në trazirat, trazirat dhe shqetësimet e botës, unë gjithmonë do të gjej strehë tek Ti, o Zot.

*

Cilësia e jashtëzakonshme e shpirtit sipërmarrës është ajo që e dallon një person në botë dhe e bën atë të shkëlqejë si një pishtar i ndezur. Njerëz të shkëlqyer janë ata që duan të japin, të inkurajojnë të tjerët dhe të ngjallin besim tek ata.

*

Mrekullitë e mahnitshme që shohim në këtë univers na sugjerojnë ekzistencën e Zotit; Prania e Tij është e dukshme në çdo cep të të gjithë krijimit, i cili është produkt i mendjes së Tij universale.

*

Një person që zbret nga një kodër nuk has rezistencë, por sapo dëshiron të ngjitet më lart, përballet me rezistencë të konsiderueshme. Në mënyrë të ngjashme, një person që rrëshqet në humnerën e së keqes nuk ndjen rezistencë derisa të përpiqet të ndryshojë kursin dhe të ngjitet në .kodrën e virtytit

*

Lumturia e një personi rritet duke vazhduar të bëjë përpjekje për të përmirësuar veten, dhe ndërsa lumturia e tij rritet, rritet edhe lumturia e .atyre përreth tij

*

Mbani mend se dyshimi, dobësia mendore, shqetësimet, apatia, mërzia, frika, ankthi, drojësia, përtacia fizike dhe letargjia intelektuale, tepria në çdo gjë, jeta e padisiplinuar, mungesa e interesit dhe mungesa e aftësisë krijuese janë faktorë negativë pengues që e bëjnë të pamundur që energjia kozmike të tërhiqet nga një person për të ngarkuar trupin dhe mendjen e tij me forcë jetësore; ndërsa dëshira për punë konstruktive, për të ndihmuar të tjerët, ambicia shpirtërore krijuese, qetësia, guximi, një qëndrim psikologjik i pathyeshëm dhe elastik, toleranca, durimi dhe paqja janë të gjitha kanale përmes të cilave energjia kozmike mund të rrjedhë dhe t'ju .ndihmojë të përballoni rrethanat e jetës

*

Njëri nga vizitorët e konsideroi të menduarit për Zotin si të palogjikshëm, kështu që mësuesi Paramahansa u përgjigj:

"Bota pajtohet me ty, por a është kjo botë një parajsë? Gëzimi i vërtetë nuk është për ata që e braktisin Zotin, sepse Zoti është vetë gëzimi më i madh dhe adhuruesit e Tij jetojnë në një strehë paqeje të brendshme në këtë tokë, ndërsa ata që e harrojnë Atë i kalojnë ditët dhe netët e tyre në një ferr që e kanë krijuar vetë, të djegur nga zjarret e frikës dhe zhgënjimit. Prandaj, të menduarit për Zotin dhe t'i afrohesh Atij është vetë thelbi i drejtësisë dhe fryma e logjikës".

*

Qeniet njerëzore janë krijimet më fisnike të Zotit, të pajisura me intelekt dhe aftësi për të menduar; prandaj, ata nuk duhet ta humbasin kohën e tyre. Zoti i ka dhënë njerëzimit vullnet të lirë dhe lirinë për të zgjedhur, në mënyrë që ata të heqin dorë nga të gjitha ambiciet e kësaj bote dhe të duan Zotin, i cili ua ka dhënë këto dhurata.

*

Në zemër ka një magnet që tërheq miq të mirë dhe besnikë. Është magneti i altruizmit dhe bujarisë.

*

Zemrat tona janë rruazat, dhe dashuria hyjnore është fija që i mban ato së bashku dhe i mban afër njëra-tjetrës në një kurorë uniteti dhe harmonie.

*

Le ta falënderojmë Zotin që na vendosi në këtë tokë, e cila është shtëpia jonë e madhe, dhe le të jetojmë në gëzim, harmoni dhe në përputhje me vullnetin e Tij, në mënyrë që shtëpia jonë të bëhet ashtu siç Ai dëshiron të jetë për ne.

*

Largohuni nga turmat dhe zbuloni pikat e forta dhe potencialin tuaj. Mos e lini shpirtin tuaj të bjerë dhe mos u kushtoni vëmendje opinioneve negative të botës. Vazhdoni me vendosmëri në rrugën tuaj, të sigurt se fuqia e pafundme e Zotit është me ju, duke ju mbështetur dhe duke ju udhëhequr hapat.

Ata me njohuri të ndriçuara mbledhin trëndafilat dhe lulet e së vërtetës nga kopshtet e dijes dhe punojnë për të ndriçuar dhe zbukuruar shpirtrat me cilësi fisnike dhe të rafinuara që i kualifikojnë ata për të hyrë në parajsën e mençurisë universale.

*

Nuk duhet t’i urrejmë të tjerët sepse janë të ndryshëm nga ne, ose sepse mendimet e tyre ndryshojnë nga tonat. As nuk duhet të këmbëngulim që bindjet tona janë të vetmet të sakta. Është më mirë të ulemi së bashku dhe të diskutojmë mendimet tona me mendje të hapura dhe respekt të ndërsjellë, duke mbajtur mend se njerëzit e mençur nuk grinden, por përkundrazi i shqyrtojnë çështjet me qetësi dhe racionalitet.

*

Qëllimet e mira janë si një diamant
transparent përmes të cilit drita e Zotit shkëlqen
.dhe rrezaton pastër në jetën tonë

*

Të lutemi, Zot, të ndezësh flakën e dashurisë
hyjnore në zemrat tona dhe t'i bësh shpirtrat tanë
të dëshirojnë Ty dhe të të çmojnë ditë e natë. Na
jep dashurinë Tënde në mënyrë që në momentin
që mendojmë për Ty, gëzimi të na mbushë zemrat
.dhe shpirtrat tanë të gëzohen në praninë Tënde

E dogja të kaluarën e zymtë, i shpërfilla farat e
frikës dhe ankthit për të ardhmen dhe eca mbi
.hirin e shpërndarë të frikës dhe shqetësimeve

Banka juaj e lumturisë

Ndalu për një moment dhe mendo! A nuk
është më mirë të jetosh thjesht dhe të jesh vërtet i
?pasur
Paratë që keni punuar kaq shumë për t'i fituar
mund të humbasin nëse banka juaj falimenton. Por
lumturia shpirtërore që keni grumbulluar në
bankën e vendosmërisë dhe vendosmërisë suaj të
palëkundur nuk mund të humbasë kurrë; vlera e
.saj vetëm do të rritet dhe shumëfishohet
Ti je menaxheri dhe investitori në bankën
tënde të lumturisë. Nëse di si t’i kryesh këto dy
role në mënyrë të përsosur dhe si t’i shtosh
vazhdimisht depozitat e tua të lumturisë, atëherë

dështimi është i pamundur për ty, me vullnetin e .Zotit

*

Në qetësinë e heshtjes, e vërteta shkëlqen mbi vetëdijen si dielli që shkëlqen nëpër mjegull

*

Nëse një person humbet vetëm pasurinë, ai nuk humbet asgjë në të vërtetë, sepse nëse ka shëndet, aftësi dhe menaxhim të mirë, ai prapë mund të mbetet i lumtur dhe të fitojë më shumë para. Nëse humbet shëndetin, humbet pjesën më të madhe të lumturisë së tij. Por nëse humbet .qëllimin e tij në jetë, humbet gjithçka që ia vlen

*

Nuk e shoh askënd si të huaj për mua, dhe jam i lumtur t'i dua të gjithë me gjithë dashurinë që Zoti ka vendosur në zemrën time, dhe nuk mund të .përjashtoj askënd nga rrethi im i dashurisë

*

Kur mund ta përqendrosh plotësisht mendjen, shqisat e tua bëhen të afta të depërtojnë kudo dhe .perceptimi yt është i ngarkuar me energji

*

Një person duhet ta stërvitë veten dhe anëtarët e familjes së tij që të mos bëjnë thashetheme për të tjerët ose të flasin për të metat dhe gabimet e tyre, por në vend të kësaj të përqendrohet në vetëpërmirësimin dhe korrigjimin .e gabimeve të veta

*

Zhvillimi i dashurisë së pastër dhe të pakushtëzuar midis burrit dhe gruas, prindërve dhe fëmijëve të tyre, mikut dhe mikut, vetes dhe të gjithëve, është mësimi që erdhëm në këtë tokë për të mësuar.

*

Ka nga ata që nuk arrijnë të mësojnë nga mësimet e dhimbjes dhe kënaqësisë, duke jetuar jetë të mbushura me keqardhje dhe frustrim sepse as nuk i shmangin veprimet që sjellin vuajtje dhe as nuk ndjekin shtigjet drejt lumturisë. Shumë pak, pasi digjen nga zjarret e injorancës, përmbahen nga përsëritja e sjelljeve që shkaktojnë pakënaqësi dhe mjerim. Pastaj ka nga ata që ndikohen lehtësisht nga kënaqësia dhe prangosen nga melankolia, të cilët kanë nevojë për një gjendje të qëndrueshme psikologjike të karakterizuar nga depërtim dhe ekuilibër.

*

Pa lumturi të brendshme, një person e gjen veten peng të problemeve dhe shqetësimeve. Dhe lumturia - miqtë e mi - nuk kufizohet vetëm te suksesi dhe pasuria, sepse lumturia e vërtetë bazohet në përballjen me të gjitha llojet e dështimeve, vështirësive dhe problemeve të jetës me zell dhe optimizëm për të mirën.

*

Shëndeti i mirë, efikasiteti mendor, puna e kënaqshme dhe mençuria janë të gjitha elementë jetësorë për kultivimin e lumturisë. Lumi i brendshëm i gëzimit duhet të vazhdojë të rrjedhë nën shkëmbinjtë e fortë të sprovave të jetës.

*

Jeta dhe vdekja janë dy faza të dallueshme të ekzistencës, dhe njerëzimi është pjesë e jetës së përjetshme. Kur dikush gjen paqe dhe qartësi mendore, ai prek thelbin e tij të pakufishëm shpirtëror.

*

Nëse përdorni të gjitha mjetet e jashtme që keni në dispozicion, përveç aftësive tuaja natyrore, për të kapërcyer çdo pengesë në rrugën tuaj, do ta bëni këtë duke zhvilluar dhe forcuar fuqitë që Zoti ju ka dhënë.

*

O Mbrojtës Hyjnor, Gjithëpranishëm, kur retë e luftës të lëshojnë shi gazi dhe zjarri, ji streha dhe shenjtërorja ime.

Në vdekje dhe në jetë, në sëmundje dhe uri, në epidemi dhe fatkeqësi, në fatkeqësi dhe vështirësi, unë gjithmonë do të kërkoj strehim tek Ti.

Më lejoni të kuptoj se jam një shpirt i pavdekshëm, i paprekur nga uljet dhe ngritjet e fëmijërisë, rinisë, pleqërisë dhe shpërthimeve të papritura të botës.

*

Bëj pjesën tënde në ndërtimin e miqësive të qëndrueshme duke qenë një mik i vërtetë

*

Në botën e ëndrrave, harrojmë emrat tanë, trupat tanë, kombësitë tona, pasuritë tona dhe dobësitë tona, dhe në mënyrë të pavetëdijshme gëzojmë një liri të madhe, që është liria e shpirtit.

Ne duhet të zhvillojmë një vetëdije të ngjashme, por të vetëdijshme, për atë liri të lindur.

*

Detyrat shpirtërore duhet të kryhen me mendim të përqendruar, ndërsa detyrat e kësaj bote me vëmendje të kujdesshme. Duhet t’i mbash këmbët fort në tokë dhe kokën lart mbi retë e injorancës, në horizontet e shkëlqyera të mençurisë.

*

Drita dhe fuqia mbrojtëse e Zotit shkëlqejnë vazhdimisht brenda meje dhe rrjedhin përmes meje, dhe prekja e paqes së Tij ka hapur syrin e mençurisë në shpirtin tim.

Një jetë pa rregulla e çon pronarin e saj drejt pakënaqësisë dhe paqëndrueshmërisë psikologjike. Një person që jeton një jetë pa disiplinë dhe parime morale është një person plot ankth dhe shqetësime intelektuale, ndërsa ai që mëson vetëkontrollin dhe kontrollin mbi pasionet e padisiplinuara e di rrugën drejt lumturisë së vërtetë.

*

Në vetminë time shpirtërore, dëshirat e mia intensifikohen dhe zemra ime dëshiron të dëgjojë zërin e të Dashurit Hyjnor. Do t'i dëboj të gjitha zërat e dendur të kësaj bote të fshehur në palosjet e kujtesës sime, në mënyrë që të mund të dëgjoj zërin më të shenjtë që këndon përjetësisht në qetësinë e shpirtit tim.

*

Dielli i dashurisë sime nuk do të perëndojë kurrë nën horizontin e mendimeve të mia për ty, as nuk do ta ul shikimin tim ndaj asgjëje tjetër përveç teje, as nuk do të bëj asgjë që nuk më kujton ty. Veprimet e lindura nga injoranca dhe marrëzia çojnë në ëndrra të tmerrshme dhe makthe të tmerrshme, prandaj më lejoni të thur vetëm ëndrra të ëmbla për arritje fisnike, sepse ato lindin nga frymëzimi dhe udhëzimi juaj.

*

Jeta pa të kuptuar është vetëvrasje shpirtërore dhe fizike. Të lumtur janë ata që zotërojnë të kuptuarit, sepse të kuptuarit është nevoja më e madhe në rrugën shpirtërore dhe në rrugët e jetës. Të kuptuarit është një dritë udhërrëfyese që ndriçon rrugën e dikujt dhe sjell sukses. Përpara se të arrijë qëllimin më të lartë të jetës, duhet ta zotërojë këtë cilësi thelbësore dhe jetësore. Të kuptuarit duhet të jetë një forcë udhërrëfyese në çdo situatë. Pavarësisht se sa të vështira janë sprovat me të cilat përballemi, ne duhet të zotërojmë të kuptuarit e vërtetë.

*

Zoti nuk na shkakton dëm dhe dhimbje; përkundrazi, ne jemi ata që ndihmojmë ose dëmtojmë veten përmes të kuptuarit dhe kuptimit tonë, ose keqkuptimit dhe mungesës së të kuptuarit tonë.

*

Ne duhet t'i lutemi Zotit që të na japë mirëkuptim, pavarësisht nga sprovat me të cilat

përballemi ose rrethanat me të cilat përballemi. .Vetëm mirëkuptimi do të na mbrojë

*

Kur përvojat e mia bëhen më intensive dhe të rënda, përpjekja ime e parë është të gjej mirëkuptim brenda vetes. Unë nuk i fajësoj rrethanat dhe as nuk përpiqem t'i korrigjoj të tjerët; përkundrazi, shkoj brenda vetes dhe përpiqem të pastroj fortesën time shpirtërore, duke hequr çdo gjë që mund ta errësojë atë dritë të brendshme, të pengojë fuqitë e shpirtit të manifestohen ose t'i ndalojë ato të shprehen. Kjo .është mënyra për të jetuar me sukses

*

Ikja nga problemet mund të duket si zgjidhja më e lehtë, por një person fiton forcë kur përballet me një kundërshtar të fortë. Ata që nuk përballen me vështirësi nuk rriten dhe as vendosmëria e tyre .nuk forcohet

*

Frika zhduket kur kemi mirëkuptim; në të .kuptuarit ka siguri dhe mbrojtje

*

Kam hasur shumë përvoja në jetë, dhe më të vështirat prej tyre kanë qenë me njerëz që më keqkuptuan. Kam parë njerëz që i doja - njerëz që u dhashë zemrën time - që më keqkuptuan dhe u kthyen kundër meje. Por kjo nuk krijoi hidhërim tek unë sepse hidhërimi errëson të kuptuarit se nuk e

lejoj veten të lëndohem nga keqkuptimet e të tjerëve. Përkundrazi, përpiqem t'i ndihmoj ata nëse janë të hapur dhe u dërgoj qëllime të mira dhe urime të mira.

*

Gëzimi im më i madh qëndron në të folurit për mrekullitë e Zotit me ata që janë në harmoni me mua dhe më besojnë, dhe në përforcimin e dëshirës së tyre për atë dritë hyjnore që më ka dhënë ngushëllim, liri dhe siguri të papërshkrueshme.

*

Të gjitha vështirësitë që hasni në këtë jetë kanë për qëllim t'ju frymëzojnë dhe t'ju motivojnë të bëni përpjekje më të mëdha në mënyrë që të arrini nivele më të larta. Zhvilloni vullnetin tuaj në mënyrë që të kontrolloni rrethanat tuaja në vend që t'i lini ato t'ju kontrollojnë. Bëni plane të shëndosha për jetën tuaj në mënyrë që të arrini të gjitha gjërat e mira që dëshironi të bëni dhe të dini se duhet t'i bëni.

*

Ata që janë shumë të lidhur me këtë botë e harrojnë Zotin, dhe kjo është arsyeja pse humbasim gjithçka që e kemi të shtrenjtë. Ligji universal na i merr këto gjëra ose i heq nga jeta jonë jo për të na ndëshkuar, por si një provë për të parë nëse e duam krijimin më shumë sesa Krijuesin.

*

Ata me vullnet të dobët thonë gjithmonë "po", ndërsa shpirtrat e mëdhenj janë plot me "jo" letrare.

*

Sot do të aktivizoj aftësinë time për të menduar në mënyrë krijuese për të arritur sukses në çdo përpjekje të vlefshme që kam ndërmend të ndërmarr, dhe duke vepruar kështu do të kem përdorur siç duhet të gjitha fuqitë që më janë dhënë nga Zoti.

*

Lumturia e vërtetë bazohet në thelb në gjendjen psikologjike të një personi. Kënaqësia, kënaqësia, paqja dhe qetësia janë të gjitha shenja të lumturisë.

*

Njeriu duhet të përpiqet të ketë shëndet të mirë, një mendje efikase, nevojat për një jetë dhe punë të mirëfilltë, gjykim të shëndoshë dhe kuptim të saktë, dhe nuk duhet ta lejojë veten të nënshtrohet ndaj mjedisit ose rrethanave të gabuara.

*

Njerëzit shpesh thurin fshikëza që i kufizojnë dhe lidhin litarë që i lidhin. Ata duhet të kuptojnë shkaqet e këtyre kufizimeve në mënyrë që të zhdukin sëmundjen që lëviz ngadalë nga mendjet dhe trupat e tyre. Kjo do të sjellë një ripërtëritje psikologjike, duke hapur rrugën për lumturi, shfaqjen e vetëdijes shpirtërore në horizontin e jetës së tyre dhe zgjimin e forcave jetësore brenda

Ndërgjegjes që duhet të ngrihet nga thellësitë e injorancës në lartësitë e të kuptuarit dhe dijes.

*

Një person që ushqen frikë të fortë tërheq atë që përpiqet të shmangë, dhe frika e vazhdueshme dëmton nervat dhe sjell sëmundje në trup. Kur je plot forcë, energji dhe vitalitet, sëmundja largohet nga trupi.

*

Shpirti që kënaqet me këngën e optimizmit nuk i pëlqen të dëgjojë zërat e ashpër të pesimizmit, dhe mendja që është gjithmonë e drejtuar drejt yllit të zgjimit shpirtëror bëhet një mendje e fortë dhe e rrënjosur që nuk njeh lëkundje ose ekuivoke.

*

Vështrova me mendime një lule dhe menjëherë të pashë ty, o shpirt i universeve. Ajo ishte e mbushur me aromën e pranisë sate, petalet e saj ishin të ngjyrosura me skuqjen e pafajësisë dhe drita e artë e mençurisë sate shkëlqente në zemrën e saj. Kërcelli i hollë dhe sythi i gjelbër mbështeteshin nga fuqia jote, dhe sekretet e jetës dhe përjetësisë flinin në pluhurin e polenit. Prekja jote e pafundme frymëzoi bletën dhe ajo filloi të pinte nektarin e ëmbëlsisë sate.

*

Më trego mrekullitë e krijimit, sekretet e tua të pafundme, të cilat janë të fshehura në fijen më të mirë të barit në anë të rrugës.

*

Çdo baba dhe nënë duhet të zotërojnë mençurinë dhe qetësinë e atësisë dhe butësinë dhe dhembshurinë e mëmësisë, dhe këto dy cilësi duhet të jenë të balancuara dhe plotësuese në secilën prej tyre.

*

Do të shpërndaj yje gëzimi dhe optimizmi për të larguar errësirën nga shpirtrat, dhe do të përhap rreze pjesëmarrjeje empatike për të ngushëlluar të pikëlluarit.

*

Ne jemi këtu sot, dhe nesër do të zbresim si retë - thjesht hije në ëndrrën kozmike. Por pas këtij imazhi të shkurtër dhe kalimtar qëndron shpirti i përjetshëm, dhe shpirtrat tanë janë një pjesë e pandashme e tij.

*

Zoti është e vërteta e vetme. Ne duhet të lutemi vazhdimisht që sprovat e jetës të mos na pengojnë të kujtojmë Atë. Kur lutem në këtë mënyrë, marr rezultate më të mëdha se në çdo kohë tjetër. Pastaj, edhe nëse ndodh diçka serioze, kjo nuk mund të më pengojë të mendoj për Të; përkundrazi, ndihem i sigurt dhe i mbrojtur në praninë e Tij të shenjtë.

*

Jeta këtu duket shterpë dhe kaotike derisa të arrijmë në brigjet e sigurisë. Kjo është arsyeja pse gjithmonë them se jam këtu për të dëshmuar rëndësinë dhe lavdinë e së vërtetës përfundimtare. Nuk duhet t'i vendosim shpresat tona në qëllime të përkohshme të kësaj bote dhe lidhje të brishta

materiale. Lidhje të tilla të dobëta na largojnë në mënyrë të pavetëdijshme nga qëllimi ynë më i lartë, ashtu siç na largojnë nga vetja jonë e vërtetë.

*

Mjedisi krijon iluzione tek njerëzit dhe i bën ata të mëdhenj në sytë e tyre. Aspiranti serioz duhet të ngrihet mbi atë vetëdije të përkohshme dhe kalimtare mjedisore dhe të njohë të vërtetën brenda vetes në mënyrë që kjo e vërtetë të bëhet mjedisi i tij natyror dhe ndikimi i vetëm në jetën e tij.

I lutemi Zotit të na frymëzojë me udhëzim dhe të na udhëheqë tek Ai, dhe të na ndihmojë ta gjejmë Atë përpara se të largohemi nga kjo botë. Cilado qoftë natyra e sprovave me të cilat përballemi dhe dhimbja që durojmë, nuk duhet ta humbasim kurrë shpresën se ndihma e Zotit është afër, se Ai i përgjigjet çdo lutjeje të sinqertë, të mbushur me mall, dhe se Ai nuk do t'i braktisë të dashurit e Tij ose nuk do t'i lërë ata në mëshirën e fatit.

*

Pasuria nuk garanton domosdoshmërisht shëndet, qetësi mendore ose produktivitet. Megjithatë, kur arrijmë efikasitet dhe qetësi, jemi të destinuar të arrijmë sukses të ekuilibruar financiar si rezultat.

*

Brenda teje është një kopsht i mrekullueshëm dhe mahnitës me mendime të rafinuara, i

aromatizuar me aromën e dashurisë, mirësisë, mirëkuptimit dhe paqes. Lulet e tij janë pafundësisht më të bukura se lulet tokësore dhe bimët materiale.

*

Kur jep dashurinë tënde të pastër, ke mbjellë një trëndafil aromatik, dhe aroma e asaj dashurie dhe aroma e asaj mirëkuptimi zgjasin më shumë se çdo lule tokësore dhe kjo është e vërteta!

*

Një person nuk duhet të ketë frikë nga asgjë tjetër përveç vetë frikës, sepse është armiku më i madh i suksesit dhe shëndetit. Ajo helmon mendjen, nxjerr në pah gjërat që dikush ka frikë, intensifikon dhimbjen, dëmton zemrën dhe dëmton sistemin nervor dhe trurin. Prandaj, kjo frikë duhet të kapërcehet nëpërmjet besimit në Zot, të menduarit pozitiv dhe krijues, optimizmit, shpresës dhe besimit në mbrojtjen hyjnore. Ata që e duan Zotin dhe ecin në dritën e Tij nuk mund të kapërcehen nga errësira e frikës, sepse Zoti është me ta, dhe kushdo që ka Zotin me ta është i sigurt.

*

Festat bëhen më të bukura dhe shpirtërore duke shkëmbyer dhurata shpirtërore dashurie, paqeje, gëzimi, tolerance dhe urimesh të mira.

*

Kur i drejtojmë zemrat tona nga Zoti dhe i lutemi Atij me dashuri të madhe dhe me dëshirë të madhe, do ta gjejmë Atë afër dhe të gatshëm të falë dhe të japë, sepse duke vepruar kështu prekim

zemrën e Tij universale të dhembshur dhe .dashurinë e Tij hyjnore të pakushtëzuar

*

Jeta e vërtetë është më shumë sesa thjesht të hash, të punosh dhe të flesh, kështu që unë do ta përdor dhuratën e arsyes për të kërkuar dhe gjetur Zotin, dhe do të punoj për shpëtimin tim duke u shërbyer vëllezërve dhe motrave të mia në .njerëzim

*

Shumë njerëz kanë ardhur në këtë tokë dhe e kanë lënë atë, megjithatë ne ende e konsiderojmë të jetuarit këtu reale sikur të qëndronim këtu përgjithmonë. Personi i mençur është ai që e kujton vazhdimisht Zotin, sepse meditimi i vazhdueshëm për Të është rruga drejt çlirimit nga .kjo ëndërr tokësore e lindjes dhe vdekjes

*

Zoti ka vendosur brenda nesh fuqi dhe energji të mira për të kapërcyer të gjitha pengesat që na dalin përpara dhe sprovat me të cilat përballemi, dhe ne duhet të punojmë për të nxjerrë në pah ato .fuqi të pamposhtura dhe energji të pashtershme

*

Ka njerëz që nuk ndryshojnë kurrë; ata plaken duke u kapur pas të njëjtave zakone dhe mënyra të të menduarit. Këto mund të quhen relike psikologjike. Disa nga këto relike janë shpirtërore në natyrë, njerëz të tillë jetojnë jetë ideale dhe paqësore, por nuk punojnë për të zhvilluar të kuptuarit e tyre ose për të zgjeruar horizontet e tyre, duke mbetur në vend. Ata nuk kanë aftësinë

për të kuptuar nevojat, entuziazmin dhe interesat e brezit të ri. Kjo mund të jetë disi e pranueshme, por kur ata dënojnë dhe kritikojnë brezin e ri pa depërtim, ata bëhen intelektualisht të ngurtë. Nga ana tjetër, shumë të rinj bien pre e gabimeve sepse nuk respektojnë mendimet e pleqve të tyre ose nuk i dëgjojnë këshillat e tyre. Ata mendojnë se të moshuarit janë të vjetëruar dhe për këtë arsye nuk ka nevojë t'i dëgjojnë ose t'i ndjekin këshillat e tyre sepse idetë e tyre janë të modës së vjetër dhe të vjetëruara. Në dëshirën e tyre rinore për të qenë modernë, ata thyejnë sa më shumë rregulla të vjetra të jetë e mundur. Por ata duhet të kujtojnë se pleqtë kanë peshë dhe vlerë; ata kanë jetuar nëpër vite dhe kanë parë dhe mësuar shumë. Anëtarët e brezave të vjetër dhe të rinj duhet të bëjnë një përpjekje për të mësuar nga njëri-tjetri, sepse si artefaktet e vjetra ashtu edhe të rejat kanë avantazhet dhe përfitimet e tyre.

*

Nuk ka provë më të madhe sesa të dimë se Krijuesi ynë është me ne. Ne duhet të presim praninë e Tij dhe ta dëshirojmë Atë, sepse Ai na mbikëqyr në çdo mënyrë. Pavarësisht problemeve, pavarësisht sa të mëdha janë hidhërimet, dhimbjet apo sëmundjet, le të kërkojmë ngushëllim dhe qetësi nga Zoti dhe le t'i kërkojmë Atij mençuri dhe udhëzim. Ai do të na përgjigjet për sa kohë që i besojmë Atij, e duam Atë dhe kërkojmë ndihmën e Tij.

*

Dashuria është aroma e zambakëve që çelin
dhe kori i heshtur i trëndafilave që festojnë
bukurinë e natyrës Dashuria është kënga e shpirtit,
një himn për jetën dhe vallëzimi ritmik dhe i
ekuilibruar i planetëve në udhëtimin e tyre të
përhershëm përmes pafundësisë së hapësirës.
Është etja e luleve për të shijuar rrezet e diellit, për
të lulëzuar dhe për t'u shuar nga eliksiri i jetës.
Është dëshira e tokës për të ushqyer rrënjët e
thata me qumështin e saj dhe për të ushqyer të
gjithë jetën me lëngun e saj. Është vullneti i
fuqishëm i diellit për të mbajtur të gjitha krijesat
gjallë dhe të gjalla, dhe impulsi i jetës për të
mbrojtur dhe kujdesur për të dobëtit. Është
buzëqeshja e pafajësisë që ngjall butësinë
prindërore për foshnjën dhe nënshtrimin spontan
në zemrat e të dashuruarve për të ofruar shërbim
dhe ngushëllim pa pritje kthimi. Është pulsi i
miqësisë që shëron zemrat e thyera dhe shëron
plagët. Është britma e zemrës që sfidon
përshkrimin. Është poeti i mbushur me dashuri për
njerëzimin, i dhimbshëm nga vuajtjet e tij. Është
rrethi gjithnjë në zgjerim i intimitetit midis
anëtarëve të një familjeje të vetme, që rritet
gjithnjë në hapësira dhe horizonte më të gjera.
Është pëshpëritja e jetës në mbretëritë e mendjeve
të hapura. dhe qiejt e zemrave të mbushur me yjet
e emocioneve fisnike. Dashuria është lumturia e
shpirtit, të cilën shpirtrat e dashur e dëshirojnë dhe
.dëshirojnë ta arrijnë dhe të lidhen me të

*

Ji me ne, Zot, dhe na ndihmo të kryejmë detyrat tona dhe të ndiejmë praninë Tënde të bekuar që freskon zemrën dhe mbjell paqe dhe shpresë në shpirt.

Nëse nuk përdorni frenat e vetëkontrollit ndërsa drejtoni makinën e jetës suaj, do të jeni në mëshirën e emocioneve të pakontrolluara dhe dëshirave të gabuara që burojnë nga egoja. Duhet të jeni në gjendje të përdorni frenat kur është e nevojshme për të parandaluar veten të veproni në mënyrë të pamatur, të devijoni nga rruga e duhur dhe të bini në një gropë dhimbjeje dhe vuajtjeje. Sup24

Keqpërdorimi i fjalëve është një nga armët më vdekjeprurëse dhe shkatërruese. Një shkak kryesor i zemërimit është të folurit e ashpër dhe lëndues. Duhet të shmangim thashethemet dhe bisedat boshe, të qëndrojmë larg debateve dhe mosmarrëveshjeve dhe të heqim qafe tendencat agresive.

*

Nëse një burrë ose grua zemërohet dhe provokon tjetrin, veprimi më i mirë është që tjetri të largohet dhe të mos përgjigjet derisa situata të qetësohet. Nëse njëri prej tyre lëshon fjalë lënduese, është më mirë që tjetri të mos përgjigjet në të njëjtën mënyrë, por të qëndrojë i qetë derisa të qetësohen nervat. Nëse gruaja i bërtet burrit të saj dhe ai përgjigjet me një ulërimë të fortë, burri

do të vuajë dyfish: së pari nga fjalët e saj therëse dhe pastaj nga përgjigja e tij e ashpër, duke dëmtuar në fund veten para së gjithash. Kjo mund të çojë në divorc ose pasoja të tjera të padëshirueshme. Është gjithashtu e rëndësishme të shmanget kokëfortësia ose trajtimi i tjetrit me përbuzje. Në të njëjtën kohë, duhet të shmanget përfshirja në debate dhe grindje, dhe në vend të kësaj të pritet derisa të rivendoset qetësia dhe paqja e brendshme.

*

Mos lejoni që askush të vjedhë paqen tuaj dhe mos e vidhni paqen e të tjerëve me fyerje verbale (ose me shkrim). Në zemërim ose në nxehtësinë e momentit, dikush mund të thotë diçka të papërshtatshme, diçka që nuk e ka pasur kurrë ndërmend, dhe pastaj të pendohet, ndërsa personi tjetër do t'i kujtojë ato fjalë për njëzet vjet. Në këtë kuptim, kujtesa është një gjë e keqe. Fuqia e kujtesës është një bekim nëse përdoret siç duhet, por është e dëmshme nëse përdoret si depo për gjërat e këqija që na janë bërë.

Kur të zgjohemi në Zot, do të kuptojmë se jeta njerëzore është thjesht një seri hijesh dhe drite të projektuara në ekranin kozmik të kinemasë.

Ne jemi mësuar të perceptojmë gjëra që shqisat tona mund t’i ndiejnë dhe perceptojnë, dhe shumicën e kohës mbetemi të pavetëdijshëm për forcat delikate përreth nesh. Megjithatë, çdo

mendim që kemi krijon një dridhje të caktuar delikate. Kjo është arsyeja pse një person nuk mund ta fshehë natyrën e tij të vërtetë nga të tjerët. Nëse ka bërë një gabim, ai e di atë thellë-thellë, edhe nëse mendon se po e fsheh, sepse ndjenja e keqbërjes banon në mendime, dhe të tjerët do ta dinë atë sepse dridhjet e këtyre mendimeve do të manifestohen në një mënyrë ose në një tjetër përmes veprimeve të tyre. Kjo vlen edhe për veprat dhe mendimet e mira. Kur mendojmë për Zotin dhe shqiptojmë emrin e Tij - me zë të lartë, me pëshpëritje ose në heshtje - ne lëshojmë një dridhje shpirtërore në eter, e cila .thërret praninë e Tij të bekuar

*

O Zot, rrezet e dashurisë Tënde shkëlqejnë njësoj mbi të gjithë anëtarët e familjes Tënde kozmike. Njerëzimi është fajtor që u bë i errët, i papërshkueshëm nga drita, për shkak të të menduarit të tij të gabuar. Fuqia Jote le të përshkojë qenien time dhe të shpërndajë avujt e trashë e të errët të kësaj bote, në mënyrë që unë të bëhem një pasqyrë e qartë dhe e lëmuar që .pasqyron imazhin Tënd të pastër e të shkëlqyer

*

Dashuria duhet të jetë e sinqertë, dhe kur vjen nga zemra, është e sinqertë

*

Nëse i drejtoheni dritës hyjnore, do të gjeni një fuqi hyjnore të aftë për të ndriçuar dhe lehtësuar rrugën tuaj dhe për t'ju dhuruar shëndet, lumturi, .paqe, liri dhe sukses

*

Nëse fitimi i parave është i vështirë, arritja e ekuilibrit psikologjik është edhe më e vështirë, kështu që një person duhet të jetë i sjellshëm dhe i qetë në të folur, mendime dhe veprime fizike.

Njerëzit kanë dy natyra: natyrën e shtëpisë dhe natyrën e sallonit. Në shtëpi ne qetësohemi dhe e ndiejmë natyrën tonë të vërtetë, megjithatë shpesh dëshirojmë që të mos kishim sjellë natyrshëm, sepse duke u sjellë zbulojmë gjëra të shëmtuara që nuk duhej të ishin shprehur, veçanërisht nëse ato u shkaktojnë dëm atyre përreth nesh.

Ne e përvetësojmë mentalitetin e sallonit kur dalim të veshur elegantë, duke buzëqeshur gjerësisht, ndërsa mendimet dhe ndjenjat tona vërtiten brenda. Në shtëpi, themi: "Jam e mërzitur me filanin dhe nuk mund ta duroj dot pamjen e tij", por kur takojmë të njëjtin person, e përshëndesim me: "Përshëndetje! Si je?" Këto rryma kontradiktore të papajtueshmërisë dhe emocioneve të pashëndetshme ndikojnë në sistemin nervor dhe pjesë të tjera të trupit.

*

O Zoti im i dashur
E kam parë hapësirën tënde të pafundme në horizontet e qetësisë
Dhe shijova gëzimin tënd freskues thellë brenda qenies sime

Dhe dëgjova jehonën e zërit tënd në
ndërgjegjen time të zgjuar
Dhe dëgjova pëshpëritjen tënde për
perceptimet e mia shpirtërore

*

O Zot, shndërroji demonët e lakmisë së shëmtuar dhe egoiste në engjëj të aspiratave të larta dhe të larta, të injorancës së dhimbshme në mençuri të bekuar dhe të përtacisë së ulët në ar të .rafinuar të arritjeve shpirtërore të shkëlqyera

*

O Zot, na bëj të pastër, shndërro dobësinë dhe mosveprimin tonë në zell dhe vendosmëri, dhe mendimet tona të gabuara në kuptime të së .vërtetës

Çfarë është dashuria?

Dashuria është aroma e zambakëve që çelin

Dhe kori i trëndafilave të heshtur

Duke festuar bukurinë e natyrës

Dashuria është një këngë e shpirtit që këndon për jetën

Dhe vallëzimi ritmik i ekuilibruar i planetëve

Në udhëtimin e tij të përhershëm në hapësirën e thellë

Është etja e luleve për të shijuar rrezet e diellit

Dhe lulëzon dhe ushqehet nga eliksiri i jetës

Është dëshira e tokës

Për të ushqyer rrënjët e etura me qumështin e saj

Dhe duke ushqyer të gjitha llojet e jetës me thelbin e jetës

Është vullneti i fuqishëm i diellit

Për të mbajtur të gjitha gjallesat gjallë dhe aktive

Është forca lëvizëse e jetës

Për të ofruar mbrojtje dhe kujdes për të miturit

Është buzëqeshja e pafajësisë që ngjall dashuri atërore

mbi foshnjën

Dhe nënshtrimi automatik në zemrat e të dashuruarve

Për të ofruar shërbime dhe ngushëllime falas

Është pulsi i miqësisë

Ai që shëron zemrat e thyera dhe plagët

Është një thirrje për zemrën që sfidon përshkrimin

Ai është një poet i mbushur me dashuri për njerëzimin

Ajo që vuan nga mjerimi i saj

Është rrethi i intimitetit midis anëtarëve të së njëjtës familje

Zgjerim dhe zgjerim i vazhdueshëm drejt hapësirave më të mëdha

Dhe fusha më të gjera

Është pështpëritja e jetës

Në horizontet e mendjeve të hapura

Dhe qielli i zemrave i mbushur me yjet e ndjenjave fisnike

Dashuria është lumturia e shpirtit

Ajo që shpirtrat e dashur aspirojnë

Dhe ajo dëshiron shumë ta arrijë dhe të komunikojë me të

E pashë jetën

Ndërsa ecja midis kodrave të gjelbërta dhe luginave me bar

Duke lëvizur midis pemëve dhe luleve

E pashë jetën duke luajtur dhe duke u argëtuar

Pashë rrezet e saj të arta në diskun e diellit

Dhe e pashë të zhdukej në shkurret e reve

E dëgjova duke qeshur në përrenjtë e gëzueshëm

Dhe ajo derdh lot me bujari nga pikat e shiut

E pashë duke u lëkundur në degët e pemëve

Dhe margaritat kërcejnë nga gëzimi

E dëgjova të kumbonte në cicërimat e zogjve dhe cicërimat e bilbilave

Pashë hijet e saj duke mbështjellë shpatet

Vesa e saj lag zemrat e trëndafilave dhe puth faqet e tyre

Pashë barin e vesës që i ngjitej këmbëve

Ashtu siç e pashë duke spërkatur barërat e këqija të fushës

Me pika dashurie, i shton freskinë dhe bukurinë

Ndjeva frymën e saj aromatike të mbartur nga flladi i mëngjesit

Ndjeva paqen e saj dhe pashë duart e saj duke shpërndarë bekime

Në çdo luginë dhe cep

Sa e mrekullueshme është jeta!

Dhe sa e ëmbël është të ecësh me të

Dorë për dore

Në shtigjet e saj të bekuara!

Paqja qoftë mbi ty

Entiteti i panjohur ose xhindi i nënndërgjegjshëm

Ndërsa përparojmë përgjatë rrugës dhe kuptimi ynë shpirtëror thellohet, ndiejmë sikur po përballemi me një kundërshtim të fuqishëm të brendshëm. Por kjo ndjenjë është thjesht një iluzion; e kundërta është e vërtetë. Natyra e çuditshme, konfuze dhe kapriçioze e asaj "qenieje të panjohur" brenda nesh duket se ushqehet me elementë të papërshkrueshëm të nxjerrë nga sfera përtej mundësisë së vetëdijes sonë njerëzore.

Kjo qenie duket se banon në një vend të padukshëm dhe mund të krahasohet me një person nga një planet tjetër, i cili është mysafiri ynë edhe pse nuk kemi lidhje me të në aspektin e interesave, ideve, zakoneve, ambicieve dhe aspiratave të largëta.

Kjo qenie e panjohur duket se zotëron ide rreth jetës së përtejme që janë jashtëzakonisht më të mëdha dhe më të sakta se tonat. Na duket se ajo ka vetëm një kuptim të dobët të nevojave urgjente dhe praktike të ekzistencës sonë tokësore.

Miku ynë i panjohur duket se po na injoron, padyshim i zhytur në misteret e universit. Dhe kur ai na kujton dhe dëshiron të na kënaqë, ai krijon një lëvizje të çuditshme, në dukje të palogjikshme, që na nxjerr jashtë ekuilibrit, prish ekuilibrin tonë dhe na lë të hutuar.

Shpesh besojmë se kjo entitet i panjohur po na tallet dhe po tallet me aftësitë tona, sikur po luan me mendjet tona pa marrë parasysh aspak ndjenjat tona ose empatinë për rrethanat tona. Ndonjëherë duket se na bezdis dhe na zemëron, duke mos na ofruar asnjë favor të denjë për mirënjohje ose ndonjë përfitim të prekshëm.

Kjo qenie duket e aftë të kryejë mrekulli dhe mrekulli të të gjitha llojeve, por pavarësisht pranisë së saj brenda nesh, është e vështirë për ne të komunikojmë me të dhe të përfitojmë nga aftësitë e saj të pakufizuara dhe fuqitë mbinatyrore.

Ky entitet i fshehur mund të krahasohet me një fëmijë të llastuar të cilit i është dhënë qasje në sekretet e qiellit dhe të tokës. Ai i përdor këto sekrete dhe i kontrollon ato fuqi sipas dëshirës, pa kufizime ose përgjegjësi.

Ai duket se di gjithçka, por nuk di si ta përdorë atë njohuri siç duhet. Duart e tij janë plot me thesare, të cilat ai i shpërdoron e i shpërdoron në drejtimin e gabuar dhe në kohën e gabuar.

E shohim duke u dhënë bukë të eturve dhe ujë të uriturve (dhe duke u dhënë ëmbëlsira atyre që nuk kishin dhëmbë)

Ai i mbulon mosmirënjohësit me dhurata dhe i privon lypësit nga dhuratat.

Ai i ndjek ata që ikin prej tij dhe ikën nga ata që mezi presin ta takojnë.

Cila është ajo forcë e fshehur që ndonjëherë e ngarkon një person me një energji të çuditshme dhe të mrekullueshme që garon me erërat dhe fantazmat?

Cila është forca që ngre dhe ul nivelin e dridhjeve dhe energjisë në një mënyrë të tillë që të ndihmojë një person të balancojë temperaturën e tij kur del nga një dhomë e ngrohtë në një mëngjes të ftohtë dhe anasjelltas?

Ajo entitet i panjohur vepron me një aftësi aq të jashtëzakonshme saqë nuk do t'i shkonte kurrë ndërmend kimistit të shkëlqyer apo inxhinierit të mprehtë.

A është e mundur që një forcë e tillë të mund të mblidhet gjatë kësaj jetëgjatësie të shkurtër në këtë tokë?

Jo, miqtë e mi, atij "të huaji" i janë dashur miliona vjet për të përsosur këtë mekanizëm trupor që ia atribuojmë pesë shqisave. Për shembull, është e pamundur që mendja e vetëdijshme të dijë sasinë e saktë të sheqerit që duhet të pompohet

në qarkullimin e gjakut. Nëse kjo sasi do të ishte shumë e ulët ose shumë e lartë, rezultatet do të ishin katastrofike.

Ne qëndrojmë ballë për ballë me një fuqi për të cilën dimë shumë pak, dhe duhet ta njohim atë. Mënyra më e mirë për ta bërë këtë është të sfidojmë atë që kemi mësuar deri më tani dhe të përgatitemi në mënyrën e mësuesit të madh kur tha: "Nëse nuk bëheni si fëmijë të vegjël, nuk do të hyni në mbretërinë e Perëndisë".

Me fjalë të tjera, nëse një person nuk e pranon thjeshtësinë, pastërtinë dhe besimin e fëmijës, ai nuk do të jetë në gjendje të bëjë ndonjë përparim të rëndësishëm shpirtëror.

Meditimi shkencor është ndoshta mënyra më e lehtë për të njohur atë fuqi të brendshme të fshehur, por shumicës së njerëzve u mungon motivimi për të mediuar dhe preferojnë ta arrijnë atë njohuri në mënyrën e tyre, ose thjesht duke heshtur - edhe nëse mendimet e tyre po tërbohen si një vorbull në çdo drejtim. Disa mund të thonë: "Duhet ta arrij atë njohuri në mishërimet e ardhshme dhe nuk kam asnjë nxitim. Nënndërgjegja ime mund të më zgjojë një ditë, por nuk ka nevojë të bëj përpjekje të vetëdijshme për ta arritur atë".

Nuk ka rëndësi sa vjeç jemi, sa herë kemi dështuar në jetë, apo çfarë mendojnë të tjerët për ne. Nuk ka rëndësi se çfarë gjenesh mbajmë apo në çfarë rrethanash jetojmë. Asnjë nga këto nuk ka

rëndësi për mysafirin e fshehur që banon brenda nesh. E tëra që ai dëshiron është që ne ta lejojmë të përdorë trupat, energjitë, mendjet dhe vetëdijen tonë, dhe t'ia dorëzojmë kontrollin e çdo aspekti të jetës sonë. Kjo është ajo që duhet të bëjmë nëse duam të arrijmë majat që na presin.

Kur reflektojmë mbi ngjarjet e jetës sonë, a nuk është e vërtetë se e kuptojmë se një forcë e fshehur na ka udhëhequr dhe na ka kursyer nga shumë rreziqe? Por sapo rreziku të kalojë paqësisht, sa shpejt e harrojmë atë forcë!

Ajo fuqi nuk na ka braktisur kurrë dhe nuk do të na lërë kurrë. Dhe sa herë që kemi nevojë për të, ajo është gjithmonë aty për të na ndihmuar, ashtu siç tha mësuesi i madh: "Unë jam me ju deri në fund të botës".

Nëse lexojmë biografitë e burrave dhe grave të mëdhenj përgjatë brezave, vërejmë se në çdo incident, sado i vogël dhe pavarësisht se çfarë metode është përdorur, qoftë përmes lutjes së zjarrtë apo pohimit të thellë, rezultati ishte gjithmonë i njëjtë.

Ky gjigant i burgosur brenda nesh është në lëvizje të vazhdueshme, duke u përpjekur të çlirohet një herë e përgjithmonë. Kur do ta çlirojmë me vetëdije nga prangat dhe do ta ndjekim drejt lirisë dhe fitores?

Le të fillojmë tani dhe t'i japim një shans gjigantit të brendshëm, dhe do të zbulojmë se sa e

ëmbël do të jetë jeta dhe si do të shkëlqejë me dritat e gëzimit dhe fitores, me ndihmën e Zotit.

Paqja qoftë mbi ty

Skena nga India dhe një vizion

India është një mikrokozmos i botës në çdo aspekt. Është një vend me të gjitha llojet e atmosferave, klimave, feve, bizneseve, arteve, popujve, peizazheve, gjuhëve dhe kulturave.

Qytetërimi indian daton mijëra vjet më parë dhe sundimtarët, dijetarët dhe udhërrëfyesit e tij kanë lënë të dhëna që dëshmojnë për ekzistencën dhe autenticitetin e qytetërimit arian në Indi dhe Sindh.

Shumë turistë evropianë vizitojnë Indinë dhe shohin magjistarë, përdorues shpatash dhe magjistarë gjarpërinjsh në rrugët e saj, duke besuar se kjo është më e mira që India ka për të ofruar, pa e ditur se këto figura nuk përfaqësojnë thelbin e vërtetë të Indisë. Jeta dhe vitaliteti i vërtetë i Indisë qëndrojnë në kulturën e saj shpirtërore, e cila e ka bërë atë një përzierje fesh dhe besimesh që nga kohërat e lashta.

Është e vërtetë që Perëndimi mund t’i mësojë Indisë shumë praktika, metoda dhe parime të

shëndosha të tregtisë, si dhe të zhvillimit të burimeve natyrore dhe njerëzore. Dhe është e vërtetë që India ka nevojë për udhëheqës vizionarë si Henry Ford dhe Thomas Edison. Por bota perëndimore është gjithashtu e etur në mënyrë të vetëdijshme ose të pavetëdijshme për mësimet praktike dhe shpirtërore në të cilat India është specializuar gjatë gjithë historisë.

Shkenca ka përparuar aq shumë në qytetet perëndimore, duke bërë hapa kaq të shpejtë sa nevojat materiale të njerëzve - strehim, ushqim dhe veshmbathje - janë lehtësisht të disponueshme. Megjithatë, rehatia fizike dhe materiale nuk është e mjaftueshme pa rehati psikologjike, paqe dhe ngushëllim shpirtëror.

Trashëgimia më e madhe dhe më e pasur e Indisë qëndron në metodat dhe shtigjet shpirtërore të zbuluara nga studiues shpirtërorë indianë vizionarë dhe të ndriçuar gjatë shekujve. Kjo trashëgimi ka kontribuar dhe vazhdon të kontribuojë në kulturën shpirtërore dhe shkencore të njerëzimit.

India është një vend sekretesh, por këto janë sekrete që ua hapin zemrat vetëm atyre që i simpatizojnë, atyre që e kërkojnë të vërtetën me zell dhe sinqeritet.

India krenohet me malet më të larta dhe më madhështore në botë: Himalajet, Darjeeling në Indinë veriore, shpesh quhen Zvicra e Indisë për sa i përket bukurisë natyrore marramendëse. Ajo

gjithashtu zotëron rrënoja të lashta të kështjellave, fortesave dhe pallateve unike princërore në Delhi, si dhe lumin e gjerë Ganges dhe malësitë Himalaje, me shpellat dhe vendet e tyre për meditim dhe reflektim mbi dritën dhe mençurinë hyjnore.

Qyteti i Agras në Indi krenohet me një nga mrekullitë e botës, Taxh Mahalin, kulmin e artit arkitektonik dhe ëndrrat më të bukura të njerëzimit, të mishëruara në mermer të lëmuar dhe alabastër të hollë, duke përjetësuar dashurinë njerëzore.

India ka gjithashtu pyje të errëta dhe xhungla të dendura ku enden tigrat dhe luanët. India ka gjithashtu një qiell blu që bëhet më madhështor dhe i bukur në perëndim të diellit, kur rrezet e diellit shndërrohen në një masë flakësh portokalli që digjen.

India gjithashtu ka lloje dhe ngjyra të panumërta frutash dhe perimesh orientale dhe shumë raca njerëzish, të cilat kombinohen për ta bërë Indinë një vend të mrekullueshëm, të mrekullueshëm dhe të paharrueshëm për t'u shkrirë.

India është një vend me kontraste të mëdha, ku pasuria e tepruar ekziston përkrah varfërisë së skajshme, dhe ku kulmi i pastërtisë intelektuale bashkëjeton me një jetë të ashpër dhe të përditshme. Në Indi, do të gjeni Rolls-Royce dhe qerre, ashtu siç do të gjeni elefantë në kosha të

zbukuruar dhe karroca madhështore të tërhequra nga kuaj.

Në Indinë veriore gjejmë njerëz me sy blu dhe flokë bjondë, ndërsa në jugun më të nxehtë shohim lëkurë të errët të nxirë nga nxehtësia e diellit tropikal.

Nga fillimi në fund, India është vërtet një vend surprizash dhe kontradiktash. Jeta bëhet monotone nëse ndjek një rrugë të vetme. Por në Indi, njeriu ndjen se jeta është një aventurë e madhe plot surpriza dhe sekrete që nuk i imagjinon kurrë.

India mund të mos ketë rrokaqiej fizikë ose lukse dhe argëtime të tepërta moderne që tendosin nervat shpirtërore.

Është e vërtetë që India ka të metat e saj, ashtu si të gjitha kombet kanë të metat e tyre.

Por India ka qiellgërvishtëse shpirtërore: gjigantë shpirtërorë të përulur dhe realistë që mund t'u mësojnë qenieve njerëzore si të nxjerrin gëzim të plotë shpirtëror nga çdo rrethanë e jetës.

Këta sufi me themele shkencore, të cilët kanë arritur ta njohin të vërtetën dhe realitetin nëpërmjet përpjekjeve dhe përvojës së tyre, mund t'i ndihmojnë të tjerët të zhvillojnë njohuritë e tyre dhe të nxjerrin ujërat freskuese të paqes dhe kënaqësisë nga toka e jetës së tyre të përditshme.

Një vizion eterik në perëndimin e diellit

Mësuesi i mençur Paramhansa e përshkruan vizionin e tij si më poshtë:

Nga ballkoni im, shikova drejt perëndimit dhe, me krahët e imagjinatës, u ngjita në brigjet e horizontit të largët. Në të djathtë dhe të majtë, pashë dy vargmale që shpejt u transformuan në një ngjyrë misterioze vjollcë. Kur shikova përsëri, një dorë e padukshme i kishte mbështjellë me një vello blu të thellë. Pas meje shtrihej qyteti i Guadalajarës, i larë në muzgun e perëndimit të diellit. Qielli lindor tani ishte i zbukuruar me nuanca të buta rozë. Duke parë përpara, sytë e mi panë një qytet magjik me ishuj blu që notonin në një liqen ari.

Në këtë arkipelag ishujsh magjikë blu, ngrihej një kodër masive me gur gëlqeror blu, e rrethuar nga re vullkanike gri-të bardha që nxirrnin gejzerë lave të zjarrtë të kuqe-të artë, që binin pjerrët si një ylber drejt liqenit të qetë. Flaka të forta të arta mbështjellin ishujt blu në aureola flakëruese drite.

Maja blu dhe kurora e saj e zjarrtë reflektoheshin si binjakë në sipërfaqen e atij liqeni të artë të heshtur. Dhe në të djathtën ekstreme, një liqen i vogël dhe i qetë shkëlqente, i vendosur në gjoksin e njërit prej ishujve blu si një hënë e plotë që notonte mes valëve të reve.

Endesha për një kohë të gjatë në qytetin e perëndimit të diellit dhe reve si mirazh, duke lundruar mbi sipërfaqen e liqenit me dritën e tij delikate të artë dhe sa madhështore ishin ato ujëra

të arta të mbushura me grumbuj akulli të kuq të shpërndarë në çdo drejtim deri në skajin e përjetësisë.

Imagjinova që nimfat e vogla të dritës ishin shpirtra mirëdashës në këtë tokë, dhe pasi kalonin me sukses të gjitha sprovat e jetës, atyre u lejohej të endeshin dhe të mishëronin ëndrrat e tyre sipas dëshirës. Çdo ditë në perëndim të diellit, këto nimfa do t'i kondensonin ëndrrat e tyre qiellore në qytete eterike të rrethuara nga dete dhe liqene ari. Atje, përtej kthetrave të hidhërimeve dhe përtej kurtheve të kësaj bote tokësore me të gjitha tragjeditë dhe dhimbjet e saj, përtej të gjitha vuajtjeve, këto qenie thithnin dritë të kuqe, pinin rreze portokalli dhe lundronin e afroheshin, duke bredhur dhe notuar mes një deti dritash shumëngjyrëshe.

Këtu, ato sirena do të përmbushnin ëndrrat e tyre dhe do të mishëronin fantazitë e tyre menjëherë sipas dëshirës, pastaj do të shpërbëheshin dhe do të zhdukeshin sipas dëshirës së tyre.

Këtu, ato krijesa shijuan thesaret e kënaqësisë dhe kënaqësisë, dhe ua plotësuan me bujari ëndrrat të gjithë atyre që i vizitonin në botën e tyre të mrekullueshme dhe magjike.

Këtu, ajo nuk ishte e detyruar të priste dhe të dëshironte si njerëzit që ëndrrat e saj të realizoheshin dhe dëshirat e saj të realizoheshin,

por ajo ëndërroi ashtu siç dëshironte dhe i arriti të gjitha ato ëndrra dhe dëshira me vullnetin e saj.

Ai qytet me perëndim dielli në Ishujt e Ëndrrave ishte një ëndërr që fshihej në thellësitë e nënndërgjegjes sime, dhe sot është bërë vërtet realitet. Në të vërtetë, kam parë thesaret e fshehura të shpirtit tim, dhe drita e tij më ka mbështjellë, shkëlqimi i tij më ka verbuar!

Paqja qoftë mbi ty

Llambat ndriçuese

Ne e lavdërojmë dhe e falënderojmë Zotin për dhuratën e çdo viti të ri dhe për shpresat dhe premtimet e përmbushjes që na sjell.

Nuk ka fuqi më të madhe se lutja e sinqertë dhe e përzemërt për t'u lidhur me Zotin, për të sjellë ndryshime të mrekullueshme në jetën e individëve dhe në kushtet e botës, dhe për të arritur paqen dhe vëllazërinë njerëzore.

I lutemi Zotit që lutjet e sinqerta individuale, perceptimet e larta dhe njohuritë në rritje të transformohen në një forcë të bekuar shpirtërore që sjell ndryshime të vërteta në terren.

Na beko, o Zot, që të udhëhiqemi nga drita
Jote dhe nga llambat ndriçuese në shtigje, që të
zgjojmë dashurinë Tënde në zemrat tona dhe në
zemrat e të tjerëve, që të mbajmë pishtarë drite të
gjallë dhe t'i përdorim talentet tona në atë që Ty të
.pëlqen dhe u sjell dobi njerëzve

Na ndihmo të bëhemi kanale përmes të cilave
energjia Jote kozmike dhe drita Jote udhërrëfyese
mund të rrjedhin për të ndihmuar të tjerët dhe për
të lehtësuar mjerimin dhe vuajtjet e tyre, sepse
falë Teje ne kemi fuqinë për të ndihmuar
.njerëzimin dhe veten tonë

Ne jemi të bekuar që mund të empatizojmë
me ata që vuajnë
Ne përhapim ide dhe qëllime të mira në të
gjithë botën
Paqja dhe vëllazëria u bëfshin një përvojë e
jetuar
"Si në qiell, ashtu edhe në tokë"

Paqja është një nga emrat e Zotit të}
Plotfuqishëm, të cilin Ai e vendosi në Tokë, prandaj
{përhapeni atë midis jush

* * *

Një nga nxënësit i tha mësuesit Paramhansa
se po e kishte të vështirë të zëvendësonte zakonet
e tij të dëmshme me ato të dobishme dhe i kërkoi
:këshilla, kështu që ai tha

Nuk duhet të humbasësh shpresën për
vetëpërmirësim

Një person plaket vetëm kur refuzon të bëjë
.përpjekje për të ndryshuar pozitivisht

Ajo gjendje stagnante është, sipas vlerësimit
"tim, një gjendje e vërtetë "piramide

Kur një person thotë "Nuk mund të ndryshoj"
dhe e përsërit atë vazhdimisht
Unë i them: "Epo, meqenëse ke vendosur të
"jesh kështu, qëndro aty ku je

Cilado qoftë gjendja aktuale e një personi, ai
mund të ndryshojë për mirë nëpërmjet
vetëdisiplinës, ushqyerjes së duhur dhe ndjekjes së
.udhëzimeve shëndetësore

Pse mendon se je i paaftë për ndryshim?
Stagnimi intelektual është shkaku i fshehur i
dobësisë. Secili ka karakteristika që kufizojnë
progresin e tij. Këto karakteristika nuk janë

vendosur në natyrën njerëzore nga Zoti, por janë krijuar nga njeriu. Këto janë të metat nga të cilat duhet të heqësh qafe dhe mundesh.

Mbani mend se zakonet e një personi nuk janë gjë tjetër veçse shprehje të jashtme të mendimeve të tij të brendshme.

Kur të vendosësh të ndryshosh, shumë forca do të bashkohen për të të mbështetur dhe për të përforcuar vendimet e tua pozitive.

Dhe me ndihmën e Zotit

Kopshti i Vitit të Ri

Jehonat e vitit të kaluar, me hidhërimet dhe të qeshurat e tij, janë zbehur

Dhe ja jehona e himnit të Vitit të Ri që këndon në mënyrë inkurajuese, lajmëron shpresën dhe përshpërit:

"Rikrijo jetën tënde në mënyrë të përsosur"

Braktisni barërat e këqija të frikërave të vjetra

Nga kopshti i braktisur i së kaluarës, ai mblodhi dhe shpëtoi vetëm farat e gëzimeve, arritjeve, shpresave, mendimeve dhe veprave të mira, dhe dëshirave fisnike e të larta.

Në tokën e vesës së çdo dite të re, mbillni ato fara të fuqishme, ujitini ato dhe kujdesuni për to derisa të rriten dhe të mbushin jetën tuaj me përfitimet e rralla të lulëzimit.

Viti i ri pështpërit:

Zgjojeni shpirtin, të robëruar nga zakonet," dhe nxiteni atë të ndërmarrë përpjekje të reja dhe të dobishme. Mos pushoni kurrë së provuari dhe mos pushoni derisa të arrini lirinë e përjetshme dhe të kapërceni karmën (ndjekjen dhe ndjekjen e vazhdueshme të pasojave të veprimeve të së kaluarës")

Me një mendje të freskët dhe të dehur nga gëzimi që përtërihet vazhdimisht, le të gëzohemi së bashku dhe të ecim dorë për dore drejt shtëpisë qiellore nga e cila nuk do të dalim më kurrë.

Një histori suksesi

Ende e mbaj mend herën e parë që përdora
vullnetin për të ndihmuar të tjerët

Unë dhe një nga miqtë e mi ishim vetëm djem
:të vegjël atëherë. Një ditë i thashë

"Do të ushqejmë pesëqind (të varfër) njerëz"

Ai u përgjigj i habitur: "Por ne nuk kemi asnjë
"!qindarkë

E sigurova, duke i thënë: "Projekti do të
vazhdojë pavarësisht kësaj, dhe besoj se paratë do
."të vijnë nëpërmjet teje

Ai u përgjigj me tallje: "Çfarë projekti! Kjo
"!është e pamundur

Ndjenja ime e sigurisë më shtyu të thoja: "Mos
e mërzis nënën tënde në asnjë mënyrë, por bëj
."gjithçka që ajo të kërkon

Një ditë më vonë ai erdhi me vrap tek unë dhe
:më tha

Po bëja një banjë kur nëna ime më thirri dhe"
po bëhesha gati t'i përgjigjesha duke i thënë: 'Mos

më shqetëso tani ndërsa po bëj një banjë', por në vend të kësaj e pyeta se çfarë donte dhe ajo më kërkoi të shkoja të takoja tezen time që jeton afër shtëpisë sonë, kështu që i thashë: 'Unë dëgjoj dhe "'bindem

Kur shkova ta takoja tezen time, gjëja e parë" që më tha ishte: 'Kush është ai djali i çmendur me të cilin je? Ke ikur mendja? Çfarë projekti është ky që dëgjova, ku ju të dy do të ushqeni pesëqind "'!?njerëz

U zemërova me të dhe i thashë: "Duhet të iki tani" dhe nisa të largohesha nga shtëpia e saj. Por ajo më ndaloi duke thënë: "Shoku yt mund të jetë i çmendur, por ideja e tij është e mirë. Merr këtë kartëmonedhë njëzet rupish" (kjo ishte një shumë .e konsiderueshme në fillim të shekullit të njëzetë)

Djali u habit aq shumë sa gati i ra të fikët. Ai erdhi me vrap tek unë menjëherë dhe më tregoi lajmin. Kur shkuam të blinim oriz dhe disa gjëra të tjera të nevojshme për festën, fqinjët kishin dëgjuar për planin tonë dhe ofruan më shumë !ushqim. Në fund, ushqemë dy mijë njerëz (2000)

I njëjti vullnet, i ngarkuar me rrymën e shenjtë, krijoi bibliotekën e parë që themeloi, Bibliotekën .Saraswati në Kalkuta

Kur vendos të bësh vepra të mira, do t'i arrish ato nëse përdor një vullnet dinamik dhe efektiv. Cilado qofshin rrethanat, nëse këmbëngul, Zoti do të krijojë mjetet me të cilat do të arrish atë që dëshiron.

Kjo është e vërteta për të cilën foli Jezu Krishti kur tha: “Nëse keni besim dhe nuk dyshoni… atëherë mund t’i thoni këtij mali: ‘Lëviz dhe hidhu në det’, dhe do të bëhet”.

Dhe në hadithin fisnik: Kur t’i luteni Zotit, jini [të vendosur në lutjen tuaj]

Nëse e përdorni vazhdimisht vullnetin tuaj, pavarësisht pengesave, do të jeni ende në gjendje të arrini sukses, shëndet dhe forcë për të ndihmuar të tjerët, dhe mbi të gjitha, do të arrini harmoni me Zotin. Ky është vullneti që duhet kultivuar: vullneti që than oqeanet e hezitimit dhe dështimit për të bërë mirë dhe për të arritur atë që shpresohet.

* * *

Shiko në thellësitë rrezatuese të qenies sate dhe atje do të gjesh potencial të pakufizuar për bukuri, mençuri dhe pastërti.

I lutemi Zotit të Plotfuqishëm që ta mirëprisni vitin e ri me bindjen e fortë se keni aftësinë të manifestoni natyrën më të lartë brenda jush.

Mjedisi dhe rezultatet e veprimeve të kaluara ju kanë mbështjellë me tipare, karakteristika dhe zakone specifike, por këto janë thjesht pamje të përkohshme, dhe poshtë tyre qëndron natyra juaj e vërtetë - shpirti fisnik - i cili ka lirinë absolute për të zgjedhur avantazhet dhe karakteristikat që dëshironi të zotëroni dhe shfaqni ndërsa kryeni rolet tuaja në skenën e kësaj bote.

A ka aspirata shpirtërore që ngjallen brenda jush, që pulsojnë në zemrat tuaja, duke ju nxitur t'i vendosni ato në axhendën tuaj për vitin e ardhshëm? Nëse përgjigjja është po, harrojeni të kaluarën, ruajini mësimet e nxjerra prej saj dhe vazhdoni me bekimin e Zotit për të arritur atë që dëshironi të arrini.

Ata e konsideronin çdo ditë si një mundësi të re për të kontrolluar zakonet dhe pasionet e pafavorshme, për të jetuar në paqe, për të dhënë dashuri dhe për të përhapur optimizëm dhe gëzim në këtë botë.

Në momentin që zgjoni vullnetin tuaj për të bërë ndryshime pozitive dhe e mbështesni atë me veprimet tuaja, forcat kozmike të padukshme nga Zoti i Mëshirshëm fillojnë të mbështesin përpjekjet tuaja. Sa më shumë që këmbëngulni në qëllimet tuaja, aq më të mëdha dhe më të fuqishme do të bëhen forcat e së mirës në jetën tuaj - ky është një ligj hyjnor i pandryshueshëm.

Dita e parë mund të jetë e vështirë, por dita e dytë mund të jetë pak më e lehtë, dhe dita e tretë edhe më e lehtë. Pas disa ditësh, do të zbuloni se suksesi është i arritshëm. Dhe ata që këmbëngulin dhe vazhdojnë përpjekjet e tyre për një vit të tërë do ta gjejnë veten të transformuar.

Atyre me aspirata shpirtërore, ne u themi: Le të jetë dëshira për t'u lidhur me Zotin gjëja më e madhe në jetën tuaj. Është duke menduar për Zotin dhe duke medituar mbi Të që ne marrim sigurinë e qartë se Ai na do përjetësisht sepse ne i përkasim Atij, pavarësisht hapave të gabuar që mund të kemi ndërmarrë në drejtimin e gabuar.

Kur ndiejmë se jemi të dashur pa kushte, a nuk na motivon kjo të bëjmë më të mirën tonë dhe të na ndihmojë të heqim dorë nga e kaluara me të gjitha dështimet dhe frustrimet e saj? Kur ndiejmë se jemi të dashur dhe se ka dikë që na do, ndihemi të sigurt dhe zemrat tona gëzohen.

Pavarësisht të gjitha detyrave dhe aktiviteteve, duhet të lëmë mënjanë pak kohë për të zhytur në thellësitë tona, për të eksploruar veten dhe për të freskuar shpirtrat tanë me dashurinë dhe paqen e Zotit.

Nëse e duam Perëndinë dhe punojmë sinqerisht për ta kënaqur Atë çdo ditë, asgjë nuk do të jetë në gjendje të pengojë përparimin tonë shpirtëror.

Mbajeni mend këtë, miqtë e mi, dhe me ndihmën e Zotit, do të përjetoni në vitin e ri një lumturi që mund të mos e keni ëndërruar kurrë më parë.

* * *

Me një vullnet të ngarkuar me vendosmëri
Me besim të plotë në aftësitë e shpirtit njerëzor
Me besim të palëkundur në Zot
Le t'i themi lamtumirë këtij viti dhe të mirëpresim vitin e ri

Pavarësisht ndryshimeve që po kalon bota dhe ndikimit që këto ndryshime kanë në jetën tonë, nëse shohim përtej ngjarjeve të përditshme që zhvillohen me shpejtësi me mençuri dhe depërtim, do të fitojmë kuptim dhe do të nxjerrim mësime.

Secili prej nesh ka një rol për të luajtur në skenën e kohës, ku ngjarjet e sotme shndërrohen në ëndrra të së ardhmes.

Ngjarjet dramatike dhe rrethanat shoqëruese të tyre shërbejnë për një qëllim të vetëm: të zgjojnë, një nga një, shumë virtyte brenda nesh. Çdo përvojë që përjetojmë zbulon një forcë të fshehur brenda nesh për t'u përballur me të me mençuri dhe në mënyrë efektive.

Ne kemi aftësi të mëdha që Zoti i ka vendosur brenda nesh, dhe kur ato aktivizohen, ato bëhen një burim jetësor bekimi në jetën tonë.

Edhe nëse rrethanat e jashtme nuk janë gjithmonë nën kontrollin tonë, ne gjithmonë mund të zgjedhim se çfarë duam të jemi brenda vetes, ku qëndron çelësi i progresit tonë dhe i përparimit të njerëzimit.

Çdo shpirt që dëshiron çlirim duhet të bëjë një angazhim të vetëdijshëm për të ndryshuar për

mirë, dhe koha më e përshtatshme është tani, kur qëllimet përqendrohen në marrjen e vendimeve .dhe angazhimin për ndryshim

Qeniet njerëzore nuk duhet të jenë relike statike, të paafta për ripërtëritje psikologjike dhe shpirtërore. Cilësitë heroike brenda nesh duhet të zgjohen dhe barra e frikës dhe pasigurisë të hidhet .poshtë

Kur një person e bind veten se Zoti e do dhe se Ai është gjithmonë me të, as e kaluara nuk do të jetë në gjendje ta mbajë në pranga dhe as e .ardhmja ta frikësojë

Përtej shkëndijës së jetës njerëzore qëndron flaka hyjnore
Përtej rrezes së mendimit njerëzor shkëlqen drita më e madhe e Zotit
Përtej valës së arsyes dalluese shtrihet një oqean i gjerë i dijes universale
Përtej dashurisë njerëzore pulson dashuria hyjnore që mbush zemrën dhe plotëson dëshirat e .saj

E vetmja konstante që nuk ndryshon në një botë të dominuar nga luhatjet dhe ndryshimet .është marrëdhënia jonë me Zotin

Le të jetë vendimi përfundimtar të forcohet ajo lidhje e bekuar dhe të jetohet në harmoni të vetëdijshme me dhuruesin më bujar të jetës, forcës, dashurisë dhe lumturisë.

Që njeriu të mund ta njohë Krijuesin e tij në vetminë e shpirtit të tij dhe në meditimin e tij të thellë.

Ai duhet ta pyesë veten çdo ditë nëse po e harmonizon jetën e tij me ligjet e së vërtetës dhe dashurisë, të cilat janë ligjet hyjnore të universit.

Le të mbajmë fort paqen e Perëndisë brenda nesh
Le ta dëgjojmë zërin e ndërgjegjes
Le ta zgjerojmë dhembshurinë tonë për të përfshirë të tjerët

Me mendimet tona pozitive dhe veprimet tona harmonike, ne mund të forcojmë forcat e së mirës që, me hirin e Zotit, mund të sjellin transformime themelore në këtë botë.

* * *

Sot një person mund të jetë i sigurt se do të ndjekë një rrugë të drejtë, por nesër mund të

devijojë prej saj dhe të gjejë veten të prirur të .braktisë vendimet e tij pozitive

Dobësitë në jetën tonë nuk duhen pranuar. Kushdo që mund të qëndrojë i palëkundur në parimet e veta pavarësisht të gjitha tundimeve dhe ndikimeve të jashtme është në rrugën e çlirimit, dhe kushdo që e merr mençurinë si dritë udhërrëfyese, do të kapërcejë iluzionet, kufizimet .dhe pengesat e jetës

Njerëzit e mençur e ruajnë mençurinë e tyre deri në fund dhe përballen me jetën me guxim dhe besim të palëkundur, pavarësisht rrethanave me të .cilat duhet të përballen

Kushdo që heq dorë nga vullneti i tij, i dorëzohet rrethanave të tij dhe ndalon së bëri përpjekje, dënon veten dhe do të anashkalohet nga .koha

Njeriu është ai që kultivon zakonet e tij të sakta dhe të gabuara, dhe kur thotë: "Nuk mund të .ndryshoj", ai e dënon veten me dështim

Kur një person i pohon vetes se është i fortë dhe i lirë pavarësisht sulmeve të zakoneve të këqija dhe mendimeve negative, dhe se nuk do të ndalet së përpjekuri të bëjë më mirë, ai hap rrugën

që forcat e së mirës që janë të natyrshme në të t'i vijnë në ndihmë dhe ta mbështesin.

Pavarësisht se sa të gabuara mund të jenë veprimet e një personi, ai duhet ta shqyrtojë jetën e tij dhe të bëjë një përpjekje për të ndihmuar veten dhe për të bërë atë që është e drejtë, dhe të gjitha veprimet e gabuara do të shndërrohen në vepra të mira me ndihmën e Zotit.

Nga arkivat: Zemërimi dhe Kujtesa e Elefantit

Ata që dëshirojnë paqe të brendshme duhet të kuptojnë se si gjenerohet zemërimi dhe shpesh shkakton pasoja të tmerrshme.

Për shkak të humbjes së ekuilibrit të brendshëm të shkaktuar nga zemërimi, shumë njerëz janë kthyer kundër vullnetit të tyre në kriminelë dhe vrasës të etur për gjak.

Pengimi i dëshirave verbon mendjen. Kur mjegulla e dëshirave pushton mendjen e një personi, ai humbet ndjenjat dhe sillet në një mënyrë të papërshtatshme për një qenie njerëzore fisnike.

Humbja e arsyes ngatërron aftësinë e lindur për të dalluar gjërat që janë forca lëvizëse pas çdo veprimi të shëndoshë dhe qëllimi të mirë.

Kur timoni i automjetit mendor të një personi prishet, ai në mënyrë të pashmangshme do të pësojë një aksident dhe mund të gjendet në një llogore dhimbjeje dhe mjerimi.

Për shembull: Burri po nget makinën i lumtur dhe, rrugës për në park, gruaja e tij i kërkon të ndryshojë drejtim për të shkuar në shtëpinë e prindërve të saj në vend që të shkojë në park, dhe këtu lumturia e tij shndërrohet në zemërim.

E zgjodha këtë shembull sepse është një dukuri e zakonshme. Në raste normale, rezultati është ose që burri refuzon kërkesën e gruas së tij ose pranon me pakënaqësi dhe pakënaqësi, dhe kjo është ajo që ndodh përgjithësisht. Në të dyja rastet, zemërimi mbizotëron, atmosfera bëhet e tensionuar dhe paqja prishet.

Në disa raste, zemërimi mund të shndërrohet në një tragjedi për ata me temperament të dhunshëm. Zemërimi mund të ndikojë në kujtesë, ose shoferi mund të harrojë të ngasë me kujdes dhe vëmendje, ose mund të neglizhojë të zbatojë sinjalet e trafikut, duke rezultuar në një përplasje ose, Zoti na ruajt, vdekje.

Si përfundim, zemërimi e bllokon timonin e vullnetit në qerren e jetës dhe e pengon atë të arrijë qëllimet e tij materiale dhe shpirtërore.

kujtesa e elefantit

Aftësia e quajtur "kujtesë" është një dhuratë nga Zoti për njerëzimin, dhe çfarë bekimi i madh që është! Kujtesa u është dhënë edhe kafshëve; pa të, ato nuk do të ishin në gjendje t'i njihnin të vegjlit e tyre. Disa kafshë kanë kujtesë të shkëlqyer, siç ilustron historia e mëposhtme për një elefant.

Ndërsa një elefant gjigant po transportonte dru, siç bëjnë shumë elefantë të stërvitur në Lindje, një djalë iu afrua, e shpoi me gjilpërë në feçkë dhe iku me vrap.

Një vit kaloi pas atij incidenti dhe i njëjti elefant takoi të njëjtin djalë në rrugë. Ishte një moment relativisht i përshtatshëm për elefantin që të merrte hak. Kështu, e mbështolli feçkën e tij rreth djalit dhe e hodhi me dhunë në anën tjetër të rrugës. Kështu, kafshët kanë kujtime.

***

Kam parë shumë ëndrra, dhe tani jam zgjuar
dhe në altarin e shpirtit tim ndez qirinj të kujtimit
.tim të vazhdueshëm për ty, Zoti im

Me sytë e mi, qepallat e të cilëve kanë lënë
gjumin e thellë, shikoj fytyrën tënde të bukur dhe
.kënaqem duke parë dritat e saj të shenjta

Dhe me hirin tënd kam arritur të kuptoj se
shëndeti dhe sëmundja

Jeta dhe vdekja

Janë të gjitha llojet e ëndrrave

E kam mbaruar leximin e romanit "Ëndrra të
"pikturuara me ngjyra të ndezura
Në perden e iluzioneve vezulluese

Dhe tani të shoh si të vetmen të vërtetë në
ekzistencë

Mbajtja e kanaleve të hapura

Shumica e njerëzve nuk mendojnë seriozisht për Zotin derisa të përballen me probleme serioze, dhe pastaj presin që Ai të ndërhyjë dhe t'i shpëtojë nga gjendja e tyre e vështirë.

Njëri nga të ndriçuarit tha: "Nëse nuk e ftoni Zotin të jetë mysafiri juaj në verën e jetës suaj, Ai nuk do të vijë tek ju në dimrin e jetës suaj."

Kjo nuk do të thotë që Zoti nuk dëshiron të na ndihmojë. Ai dëshiron të na shtrijë një dorë ndihme dhe të na çlirojë nga vuajtjet tona. Megjithatë, kur jetojmë për shumë vite në një mënyrë që bie ndesh me ligjet e Tij dhe nuk komunikojmë me Të në meditim, mendja ngarkohet me një grumbull iluzionesh dhe kanalet e komunikimit me Zotin bllokohen nga frika, dëshirat egoiste, luhatjet e humorit, shpërthimet e zemërimit, kokëfortësia e verbër, zakonet e këqija dhe negativiteti. Kështu, nuk ka më një kanal të hapur përmes të cilit ndihma hyjnore mund të rrjedhë tek ne.

Nëse nuk i përgatisim mendimet tona dhe nuk i mbajmë kanalet hapur, nuk do të jemi në gjendje të përballemi - dhe të kapërcejmë - problemet që me siguri do të na dalin përpara gjatë udhëtimit të jetës sonë.

Thuhet se një njeri që e donte Zotin e gjeti Atë duke shqiptuar emrin e Tij të bekuar me

përqendrim të thellë dhe dashuri të thellë, pavarësisht se çfarë bënte. Ai e filloi këtë praktikë që fëmijë dhe e vazhdoi me aq zell saqë shqiptonte emrin e Zotit edhe në gjumë.

Ndërsa rritej, ai kalonte nëpër pyje të dendura plot me tigra të egër, kobra, akrepa dhe insekte helmuese, duke mos veshur asgjë tjetër përveç një copë pëlhure dhe sandale.

Njerëzit habiteshin nga guximi i tij dhe e pyesnin me habi: "A nuk të kanë dëmtuar kurrë ato kafshë të egra dhe insekte të dëmshme?" Ai përgjigjej:

Absolutisht, nuk më është bërë kurrë dëm," sepse gjithmonë mbaj emrin e Zotit me vete dhe "kjo është mbrojtja ime

Gjithashtu mund ta pranojmë se mbrojtja e Zotit na rrethon. Ai është gjithmonë i pranishëm për të lehtësuar fatkeqësitë tona dhe për të na ndihmuar të kapërcejmë problemet tona, por ne duhet ta mbajmë veten të hapur ndaj bekimeve të Tij, duke menduar për Të, duke iu lutur Atij dhe duke komunikuar me Të në zemrat tona ndërsa kryejmë detyrat tona.

Nëse e bëjmë këtë, mund t’i përballojmë uraganet, dhe problemet e vështira dhe krizat kritike nuk do të jenë në gjendje të na mposhtin ose të na thyejnë vendosmërinë.

krenari shpirtërore

Përulësia është përparësia më e madhe në rrugën shpirtërore, dhe kultivimi i përulësisë përshpejton dhe mbron rritjen personale.

Përulësia duhet të jetë themeli mbi të cilin kërkuesi ndërton jetën e tij shpirtërore nëse dëshiron të arrijë qëllimin e tij, i cili është të jetë në harmoni me Zotin dhe të ndiejë praninë e Tij.

Bota inkurajon mburrjen për arritjet, pasuritë dhe pozicionet, si dhe përpjekjen për të fituar miratimin dhe admirimin e të tjerëve, por kërkuesi duhet ta zhvendosë vëmendjen e tij nga vetja e vogël, "egoja", te vetja më e lartë.

Përulësia e vërtetë do të thotë të dish me siguri se Zoti është gjithçka në të gjitha dhe të heqësh qafe ambicionin për të kënaqur egon duke zhvilluar një ambicie më të madhe për të fituar favorin e Zotit.

Bëhet fjalë gjithashtu për heqjen dorë nga egoizmi duke kultivuar dashurinë hyjnore dhe duke iu drejtuar Zotit, i cili është burimi i gjithçkaje që kërkojmë dhe përpiqemi të arrijmë ose të fitojmë.

Krenaria shpirtërore është një tundim i dukshëm dhe kërkuesi duhet të jetë i kujdesshëm ndaj kësaj vuajtjeje sepse errëson çdo perceptim të Zotit ose mundësi për të komunikuar me Të.

Nëse dishepulli nuk përpiqet sinqerisht të fitojë përulësi, ai do të jetë i prirur të bjerë në kurthet e iluzionit dhe në kurthet e kotësisë.

Në fakt, një person mund të kapërcejë shumë dobësi dhe të bëjë përparim të madh gjatë rrugës, megjithatë ai mund të bjerë për shkak të tundimit të krenarisë.

Zoti i Universit dhe Shqyrtuesi i Ndërgjegjes e di se çfarë ka brenda zemrave, dhe ata që mburren me spiritualitetin e tyre do ta humbasin atë.

Ata që krenohen me përvojat e tyre shpirtërore ndoten nga vetëvlerësimi, ose me fjalë të tjera, fillojnë të mendojnë për veten si të

veçantë dhe mund të humbasin bekimet që kanë marrë.

Ai, krenaria e të cilit i mbingarkon bekimet hyjnore brenda tij, i keqpërdor dhuratat shpirtërore dhe më pas Perëndia i jep atij dishepulli një mësim përulësie duke ia tërhequr bekimet e Tij derisa ai të fitojë kuptim shpirtëror dhe të korrigjojë rrugën e tij. Por Ai e bën këtë nga dashuria, sepse kur zemra e dishepullit i hapet Perëndisë me gjithë përulësi, duke kuptuar se ai varet tërësisht nga Perëndia, atëherë ai merr një masë të plotë të hirit hyjnor.

Kur jeta e dishepullit mbushet me përulësi, aroma e përulësisë tërheq kujdesin hyjnor, bekimet zbresin mbi dishepullin dhe jeta e tij mbushet me paqe dhe dashuri.

Natyra njerëzore

Mendimi është i pakufizuar, pasi cilado qoftë fusha juaj e studimit ose specializimi, sapo ta përqendroni mendjen te ai material, ai do të shkojë pafundësisht në atë drejtim. Gjithashtu, nuk ka

fund mençuria ose informacioni që mund të përdorni dhe të përfitoni nga ai.

A e dini, miqtë e mi, se secili prej jush i interpreton këto fjalë në një mënyrë paksa të ndryshme nga të tjerët? Arsyeja është se procesi i të menduarit ndryshon nga një person në tjetrin.

Meqenëse çdo person është unik në natyrën dhe mënyrën e tij të të menduarit, reagimet dhe përgjigjet e tyre në çdo situatë ndryshojnë nga ato të kujtdo tjetër. Natyra e tyre e brendshme është shuma e mendimeve, ndjenjave, përgjigjeve dhe motivimeve të tyre - dhe këto, nga ana tjetër, përcaktojnë natyrën e magnetizmit të tyre, ose fuqinë e tërheqjes që ata posedojnë.

Magnetizmi është forca më e madhe me të cilën mund të tërheqësh miq, simpati miqësore dhe vullnet të mirë.

Ne të gjithë duam të na vënë re dhe të na marrin në konsideratë; askush nuk dëshiron të injorohet ose të harrohet. Edhe fëmijët veprojnë qëllimisht në mënyra të caktuara për të tërhequr vëmendjen.

Ne gjithashtu duam të na duan dhe të na vlerësojnë të tjerët. Por sa prej nesh u japin të

tjerëve të njëjtën mirëkuptim dhe konsideratë që ?mendojmë se e meritojmë prej tyre

Ne jemi jashtëzakonisht të dhembshur me veten dhe falim të metat tona, ndërsa jemi plotësisht të përgatitur të kritikojmë dhe dënojmë .gabimet e të tjerëve

A mund të qëndrojmë para të tjerëve dhe t'u tregojmë të gjitha për të metat tona që nga .fëmijëria? Përgjigja është jo

Por nëse nuk mësojmë sjellje të mirë, nuk .mund t'u tregojmë të tjerëve si të sillen mirë

Nuk kemi të drejtë të jemi intolerantë ndaj .dobësive të të tjerëve nëse vetë vuajmë prej tyre

Bota është plot me njerëz që duan të përmirësojnë të tjerët, por jo veten. Nëse nuk angazhohemi në vetëvlerësim konstruktiv, ditët .dhe vitet do të kalojnë pa ndryshuar ne

Ajo që na duhet është vetë-reformimi, sepse kur të reformojmë veten, do të jemi në gjendje të reformojmë mijëra njerëz përmes shembullit tonë .të mirë

Në të vërtetë, veprimet flasin më shumë se fjalët

* * *

Frymëzimet shpirtërore ripërtërihen vazhdimisht dhe sjellin me vete paqe dhe gëzim

Ndërgjegjësimi shpirtëror fillon si një fllad i lehtë dhe më pas bëhet më i fortë derisa të bëhet një erë e bekuar që fshin mbeturinat e injorancës, .rrënojat e së keqes dhe grumbujt e egoizmit

Po shfaqen shenja inkurajuese në dëshirën e një numri gjithnjë e në rritje të entuziastëve të Iluminizmit për t'u ngritur në një nivel global .harmonie dhe mirëkuptimi shpirtëror

Në masën që jemi në harmoni me valët e paqes, bëhemi më të vetëdijshëm për natyrën tonë shpirtërore dhe lidhjen tonë me burimin tonë .hyjnor

Dashuria hyjnore pastron mendimet
I pastron emocionet
Dhe ata zgjojnë vetëdijen

Urtësia hyjnore është e thellë, e thjeshtë dhe sublime, dhe kushdo që është në harmoni me të zotëron një busull të brendshme që i tregon drejtimin e duhur në mënyrë që të mos humbasë rrugën e drejtë.

Urtësia hyjnore dhe dashuria hyjnore janë aq afër sa na lejojnë mendimet tona të jenë.

Ashtu si një gjenerator i vetëm elektrik furnizon dritat e qytetit me energji elektrike, edhe ata që janë në harmoni me Zotin marrin energji ndriçuese që i ndihmon të shpërndajnë errësirën në shpirtrat e tyre dhe përreth tyre.

Ata që e duan vërtet Zotin dhe e përshtatin jetën e tyre me ligjet e universit përjetojnë një bollëk force, paqeje dhe bekimi.

I lutemi Zotit të Plotfuqishëm të na mbulojë me bekime dhe frymëzime supreme
Dhe Ai e mbushtë vendosmërinë tonë me energjinë dhe aftësinë për të punuar në mënyrë produktive dhe për të shërbyer pa altruizëm.
Dhe që të jetojmë në kujtim të vazhdueshëm të Tij, burimit të çdo mirësie, hiri dhe ekzistence.

Nga arkivat: Historia e pemës së dëshirave

Shumë kohë më parë, një eremit i quajtur Harry jetonte në Hindustan dhe kaloi shumë vite duke bredhur në Himalaje në kërkim të një peme të rrallë të quajtur Pema e Dëshirave.

Legjenda thotë se këto pemë të mrekullueshme gjenden vetëm nga eremitët si shpërblim për asketizmin e tyre dhe praktikën rigoroze të disiplinave shpirtërore. Thuhet se këto pemë kanë fuqinë të përmbushin dëshirat dhe dëshirat e kujtdo që ulet nën degët e tyre.

Eremiti Harry ndjeu thellë-thellë se e meritonte ta gjente atë pemë falë praktikës së tij të gjatë të masave të ndryshme shtrënguese, shijes së tij vullnetare të vështirësive dhe përkushtimit të tij ndaj disiplinës së rreptë që i kishte vendosur vetes.

Por, pavarësisht të gjitha këtyre ndjekjeve shpirtërore, kishte mësime që ai ende nuk i kishte mësuar. Ndërsa ai dëshironte njohuri hyjnore, ai gjithashtu ushqeu dëshira të tjera, më të vogla.

Midis atyre dëshirave ishte edhe dëshira për të gjetur Pemën e Dëshirave. Shtigjet e ashpra malore ia kishin lodhur këmbët zbathur në kërkimin e tij të pamëshirshëm për objektin e

dëshirës së zemrës së tij dhe përmbushjen e dëshirave të tij më të thella. Ndjenja e tij e brendshme e siguronte vazhdimisht se dëshira e tij do të plotësohej dhe se pema e priste si një shpërblim natyror për përpjekjet e tij shpirtërore, të cilat tejkalonin kapacitetin dhe qëndrueshmërinë e një personi të zakonshëm.

Miku ynë kishte të drejtë në intuitën e tij. Në një nga luginat e Himalajeve, ai gjeti një pemë me gjethe të gjera të cilën, falë depërtimit të tij shpirtëror, e njohu menjëherë si thesarin që kishte kërkuar prej kohësh dhe kishte dëshiruar ta gjente.

Menjëherë dhe me shumë padurim, ai iu afrua degëve mikpritëse të pemës dhe u ul poshtë saj. Për të përjetuar fuqitë e jashtëzakonshme të kësaj peme unike, Harry mbylli sytë dhe tha me vete: "Nëse kjo është Pema e Dëshirave, atëherë le të materializohet si një fortesë e fuqishme për mua!"

Sapo i kaloi kjo mendim nëpër mendje, pranë pemës u shfaq një pallat madhështor, i rrethuar nga kopshte të harlisura plot me trëndafila të freskët, borzilok aromatik dhe pemë gjigante.

Harry u gëzua nga kjo mrekulli dhe u mbush me gëzimin që iu plotësua dëshira e tij më e dashur, sepse më në fund e kishte gjetur Pemën e Dëshirave që e kishte kërkuar kaq gjatë. Ai nuk

priti shumë para se të shprehte dëshirën e tij të radhës, duke thënë: "Dua të shoh përreth meje një kor vajzash të bukura që më shërbejnë ushqimet më të mira dhe më të shijshme në pjata të arta dhe më derdhin pije më të ëmbla se çdo brokë argjendi në gota që shkëlqejnë si ari i shndritshëm."

Në çast, dëshira e tij u përmbush, sepse ai gjeti para tij një tryezë të mbushur me të gjitha llojet e gjërave të shijshme të servirura në pjata të arta, dhe vajza të bukura që i ofronin një shumëllojshmëri ushqimesh dhe pijesh që u përshtateshin mbretërve dhe princave.

Pasi shijoi banketin luksoz dhe ekstravagant, miku ynë filloi të inspektonte banesën e tij të re. Ai u ngjit në shkallët e lëmuara prej mermeri dhe shëtiste nëpër dhomat e zbukuruara me gurë të çmuar me një shkëlqim verbues.

Më në fund, eremiti ynë me fat u lodh duke ecur dhe kërkoi paqe dhe prehje në njërën nga dhomat e katit përdhes. Dritaret e ulëta të asaj dhome ishin të mbuluara nga degët e gjata të Pemës së Dëshirave të lavdishme.

Ndërsa u shtri në një shtrat pranë dritares, vuri re se degët e trasha të pemës së dëshirave bllokonin dritën dhe ndihej i vetmuar, ndërsa frika i

kishte hyrë në zemër. Heshtja thyhej vetëm nga disa tinguj, për të cilët mendonte se vinin nga kopshti apo nga kafshët e egra të pyllit që endeshin lirshëm përtej mureve të pallatit.

Ai tha me vete: Po sikur ndonjë nga tigrat e pyllit të arrijë të hyjë nga dritarja? Në atë rast, do të më përpijë dhe ky do të jetë fundi im.

Sapo i kaloi mendja te frika, një tigër i egër doli nga dritarja, kapi eremitin e tmerruar dhe e mori me vete për ta përpirë - një fat vërtet i tmerrshëm.

Fatkeqësisht, Harry nuk e kuptoi që Pema e Dëshirave nuk bënte dallimin midis mendimeve të mira dhe të këqija. Qëllimi i saj ishte thjesht të plotësonte dëshirat e atyre që i kishin ato. Në të vërtetë, Pema e Dëshirave mishëronte në mënyrë të përsosur imazhin e fuqishëm mendor të eremitit Harry, dhe ky ishte mendimi i tij i fundit.

Çdo person jeton nën pemën e dëshirave të tij, e cila i plotëson të gjitha dëshirat e tij. Ajo pemë është vullneti. Vullneti njerëzor, i cili është një pasqyrim i vullnetit hyjnor, zotëron në thelb fuqinë për të realizuar shpresat dhe dëshirat e një personi.

Por kushdo që nuk di si t’i kontrollojë dëshirat, dëshirat dhe mendimet e tij, duhet ta falënderojë Zotin e tij një mijë herë, sepse mendimet e tij të padisiplinuara nuk realizohen menjëherë, përndryshe dëshirat e egra do të shkaktonin një mishërim automatik të tigrave grabitqarë e të pangopur që shqyejnë qetësinë e shpirtit, shtypin kockën e lumturisë dhe e shndërrojnë oazën e paqes shpirtërore në një shkretëtirë të shkretë.

Ky është një mësim i mirë për të përqendruar mendimet në gjëra pozitive dhe të mira ndërsa jeni ulur nën degët e Pemës së Dëshirave, e cila nuk është gjë tjetër veçse vullneti i fortë dhe intelekti i fuqishëm i njeriut.

Një person duhet të ketë kujdes që të mos përqendrohet dhe të mos mendojë vazhdimisht për frikën, dështimin, sëmundjen dhe injorancën, në mënyrë që këto gjëra negative të dalin si përbindësha nga errësira e së panjohurës dhe të krijojnë probleme serioze që janë të vështira për t'u përballuar ose kontrolluar.

Mendimet negative i sjellin dëm vetëm personit që i mban brenda; le të zëvendësohen me mendime pozitive nëse dikush dëshiron të mirën për veten dhe të tjerët. Dhe suksesi vjen nga Zoti.

* * *

Përveç dhuratave materiale, Zoti na jep besim dhe kuptim shpirtëror.

Dhe atyre që i drejtohen Atij dhe i besojnë Atij, Ai u jep vetëdijen më të lartë hyjnore.

Dhuratat e bekuara janë ato që prekin zemrat, ndryshojnë natyrat e ngurtësuara, zgjojnë shpirtrat nga neglizhenca shpirtërore dhe inkurajojnë njohjen dhe harmoninë midis anëtarëve të një familjeje të vetme njerëzore.

Ata që e njohin Zotin jo vetëm që na mësojnë nëpërmjet fjalëve të tyre të mençura dhe shembullit të përsosur, por na dhurojnë edhe dashuri hyjnore të pastër dhe të pakushtëzuar. Në dritën e asaj dashurie, ne fitojmë një vizion të ri të potencialit tonë më të lartë.

Të zgjedhurit e Zotit vijnë në këtë botë për të na dhënë njohuri për hirin e Tij dhe për të na treguar dritën e brendshme që na merr për dore dhe na çon në shtëpinë qiellore, në mënyrë që zemrat tona të çlirohen nga të gjitha llojet e dëshpërimit dhe errësirës së kësaj bote, dhe na inkurajojnë, duke na siguruar se kemi një pjesë në trashëgiminë hyjnore dhe se mund të komunikojmë me vetëdije kozmike.

Ndërsa njeriu bëhet në harmoni me Krijuesin e tij, mëkatet e tij shkatërrohen, dobësitë e tij shndërrohen në forca dhe ai kupton se shpirti i tij është i pastër në thelbin e tij dhe afër Zotit.

Kur drita hyjnore gjithmonë rrezatuese shkëlqen mbi atë që e dëshiron, ai e kupton se thelbi hyjnor ekziston brenda tij dhe te të tjerët gjithashtu, pavarësisht vellove të trasha që e pengojnë atë të shkëlqejë në shpirtrat e nënshtruar ndaj iluzionit.

I lutemi Zotit të Plotfuqishëm të na dhurojë dhuratën e dhuratave: ndjenjën brenda vetëdijes sonë të paqes supreme, dashurisë supreme dhe gëzimit të papërshkrueshëm.

E tëra çfarë duhet të bëjmë është t'i drejtohemi me dashuri dhe besim zemrës universale, dashuria e së cilës nuk ka fund dhe dhënia e së cilës nuk ka kufij.

Zoti dëshiron të na bekojë dhe të na japë nga bujaria e Tij, por ne duhet t’i hapim zemrat tona, të çlirojmë dëshirat tona dhe të bëhemi të hapur ndaj hirit të Tij të bollshëm.

Kur i lutemi Zotit me gjithë zemër, të gjitha
pengesat si ankthi, dyshimet dhe frika zhduken
.dhe ndihemi afër Zotit dhe afërsia e Tij me ne

I urojmë të gjithëve mirësi dhe bekime

Paqja qoftë mbi ju, miqtë tanë

Bëhu mysafiri im i përjetshëm

O Zot, udhëhiq hapat e mi në shtigjet e drejta
Dhe lëviz duart e mia në akte mirësie

Bekoni sytë e mi, që të shohin atë që unë
duhet të shoh
Le të rrjedhë frymëzimi yt përmes fjalëve të
mia
Dhe derdh mirësinë tënde mbi të tjerët me
fjalët e mia të ëmbla dhe të buta

Le të burojë aroma jote nga lulja e shpirtit tim
Dhe për të tërhequr shpirtra në tempullin e
pranisë sate

Prekja jote le të më bekojë zemrën
Ndoshta ai nuk do të arrijë të shkojë mirë dhe
.të jetë në harmoni me të gjithë

Puno me idetë e mia
Le të sjell të tjerë te burimi i paqes sate

Bëhu mysafiri im i përjetshëm
Dhe bano në tempullin e qetësisë dhe gëzimit
tim

Nuk do të të harroj kurrë, Zot
Nuk do të eci në shtigjet e jetës pa ty

Isha humbur në shtigjet e kohës
Më tregove rrugën dhe më ktheve tek ti

Më jep dëshira të mëdha emocionale
Dhe në jehonën e përkushtimit të gjallë ndaj
teje
Më lejo të dëgjoj zërin tënd të bekuar

* * *

Mësuesi tha, duke inkurajuar njërin nga
:nxënësit

Të pengohesh dhe të biesh në kurthe të
.gabuara është vetëm një dobësi e përkohshme

Mos mendo se je i humbur në labirintet e jetës
dhe nuk do të jesh në gjendje ta gjesh rrugën
përsëri. I njëjti terren mbi të cilin bie, mund të
përdoret si mbështetje dhe themel për t'u ngritur
.përsëri, nëse mëson nga përvojat e tua

Nëse identifikoni gabime specifike në jetën
tuaj dhe vendosni të mos i përsërisni ato, edhe
nëse rrëzoheni përsëri, ndikimi i asaj rënieje do të
jetë shumë më i vogël sesa nëse nuk do të
.provonit fare

Nuk duhet të presim të kemi sukses në të
gjitha përpjekjet tona

Disa nga përpjekjet tona mund të dështojnë,
por përpjekje të tjera do të jenë të suksesshme

Dije se suksesi dhe dështimi janë të
ndërthurura; asnjëra nuk mund të ekzistojë e
pavarur nga tjetra. Prandaj, nuk duhet të bëhemi
arrogantë ose mendjemëdhenj nëse arrijmë sukses
të madh, as nuk duhet të dekurajohemi ose të
.dekurajohemi nëse përjetojmë dështim

* * *

Thuhet se një profesor i famshëm e jetoi pjesën më të madhe të jetës së tij me shëndet të dobët. Para se të mbushte moshën dyzet vjeç, ai kishte pësuar dy kriza nervore dhe kishte zhvilluar një sëmundje të rëndë të zemrës.

Ishte shumë e vështirë për të që të vazhdonte punën e tij dhe gjendja e tij përkeqësohej me kalimin e ditëve derisa vuante nga vështirësi ekstreme në ecje dhe në dhënien e mësimeve, pasi lëvizja më e vogël fizike i shkaktonte dhimbje të tmerrshme dhe një ndjenjë mbytjeje.

Më në fund – qoftë jeta juaj e gjatë – mjekët i thanë se ditët e tij ishin të numëruara dhe diagnoza e mjekëve ia shtoi ndjenjën e pafuqisë dhe dëshpërimit.

Menjëherë pas kësaj, ai mori pjesë në një tërheqje shpirtërore frymëzuese që e bëri të shihte gjërat nga një perspektivë e re dhe u ndje afër Zotit.

Atë pasdite ai doli për një shëtitje dhe hyri në një pyll me pisha, u ul në një trung peme për të pushuar, dhe e gjeti veten duke u lutur me gjithë qenien e tij, duke i kërkuar Zotit nga thellësia e zemrës së tij ta shëronte dhe ta çlironte nga paaftësia e tij fizike.

Pastaj ai i kërkoi Zotit të vinte tek ai, të merrte kontrollin e jetës së tij dhe të korrigjonte gjendjen e tij fizike.

Ai tha në lidhje me këtë: “Atje në pyll, pata një lidhje me Zotin dhe ndjeva se çdo qelizë në trupin tim dridhej nga prania hyjnore”

Disa ditë më vonë, ai arriti të ngjitej në një mal, një aktivitet që nuk e kishte bërë kurrë më parë. Ai tha në lidhje me këtë: "Kur arrita në majë të malit, ndjenjat e frikës dhe dobësisë më lanë dhe nuk i ndjeva më kurrë. Që atëherë, kam ndjerë sikur një zemër e re po më rreh në gjoks".

Dhe kjo është ajo që ndodhi në të vërtetë, pasi ai u bë i njohur për vitalitetin, energjinë dhe prodhimin e tij të frytshëm letrar, dhe jetoi për gati dyzet vjet pas asaj diagnoze nga mjekët e tij.

Shpesh, kur e gjejmë veten të detyruar të ndryshojmë mënyrat tona të të menduarit dhe të vepruarit - qoftë nga nevoja apo dhimbja - jemi të detyruar t'i dorëzohemi Zotit dhe të fillojmë nga e para. Procesi krijues fillon më pas dhe forca e jetës rrjedh pa pengesa në mendimet dhe trupat tanë. Për këtë arsye, transformimi i vërtetë shpirtëror ndodh gjatë vuajtjeve kritike psikologjike ose fizike.

Ekziston një lutje e quajtur "Lutja e Braktisjes"
:në të cilën lutësi thotë

O Zot, në këtë moment po përballem me këtë"
problem, por rezultati është në duart e tua, Zoti im
i dashur, është urdhri yt, dhe unë do ta pranoj
vullnetin tënd dhe do të jem i kënaqur me atë që ti
".dëshiron për mua

Natyrisht, është e vështirë për shumë njerëz të
luten sinqerisht në këtë mënyrë, pasi kjo do të
thotë të heqësh dorë nga vullneti vetjak dhe
dëshirat e "egos", dhe kjo është një nga gjërat më
të vështira për një person. Kushdo që është në
.gjendje ta bëjë këtë tregon besim të plotë në Zot

Por kjo nuk do të thotë që duhet të bëhemi
pasivë dhe të varur, duke pritur që Zoti të zgjidhë
të gjitha problemet tona pa asnjë përpjekje nga
ana jonë. "Dhe thuaj: 'Puno!'", sepse besimi pa
.veprim është i pajetë

Nëse një person ulet në një dhomë, e kyç
derën dhe vazhdon të sigurojë veten se Zoti do ta
bëjë të pasur pa bërë asgjë më shumë, Zoti nuk do
t'i përgjigjet lutjes së tij, sepse ai duhet të punojë
".për t'u pasuruar ose për ndonjë gjë tjetër

Besimi i verbër, i privuar nga "puna" ose përpjekja shpirtërore, shuan dritën e arsyes, por nëse një person përdor mendjen e tij, ndërmerr veprime logjike dhe angazhohet në aktivitete konstruktive, ai do të marrë kujdes hyjnor dhe një përgjigje hyjnore.

* * *

Miqësia e vërtetë është më e madhe se çdo pasuri në këtë botë
Ata që kanë dashuri në zemrat e tyre do t'i njohin vërtet të tjerët
Është tamam sikur po shikonte përmes një shisheje qelqi transparente dhe po shihte se çfarë kishte brenda.

Njohja e të tjerëve në këtë mënyrë vjen nga dashuria për Zotin dhe dashuria për të tjerët me atë dashuri.

* * *

Në foto: Mjeshtri Paramhansa me disa nga miqtë e tij amerikanë vendas të cilët e vlerësonin miqësinë e tij, kërkonin të komunikonin me të dhe e shijonin takimin me të.

Shpesh e gjejmë veten të bllokuar në rrethana që duken të pafuqishëm t’i ndryshojmë. Provojmë gjithçka që mund të na shkojë ndërmend, përfshirë lutjen e sinqertë drejtuar Zotit që të ndryshojë situatën tonë në një mënyrë që besojmë se është më e mira për ne. Pavarësisht kësaj, ajo që dëshirojmë - qoftë ndihmë financiare, shëndetësi apo ndonjë gjë tjetër - mund të mos ndodhë, duke na lënë të ndihemi të dëshpëruar dhe të zhgënjyer.

Por kur nuk jemi në gjendje të lidhemi me fuqinë hyjnore brenda nesh, kjo ndodh sepse nuk e kuptojmë kuptimin e dorëzimit.

Një njeri i mençur dikur këshilloi se të gjitha problemet mund të zgjidheshin përmes meditimit, por shumica e njerëzve nuk e kuptojnë se meditimi nuk ka të bëjë me përpjekjen për të kuptuar Zotin ose për të marrë ndonjë gjë tjetër prej Tij. Së pari duhet ta njohim lidhjen tonë me Zotin dhe të heqim dorë nga egoja e vogël ose "ego" që qëndron si një pengesë në jetën tonë dhe kufizon rrjedhën e fuqisë hyjnore tek ne.

Ekziston një histori për një grua që mbeti e paaftë dhe e sëmurë për tetë vjet, duke iu lutur vazhdimisht Zotit që ta shëronte në mënyrë që të mund të rifillonte punën e saj. Më në fund, e

frustruar nga ato që dukeshin të ishin përpjekjet e saj të kota, ajo iu dorëzua vullnetit të Zotit, duke u lutur si më poshtë:

"E lë jetën time në duart e tua, o Zot. Nëse do që unë të mbetem i gjymtuar dhe i paaftë, kjo është puna jote, por unë dua më shumë nga ti sesa shëndet, dhe çështja është e jotja se çfarë dëshiron dhe bën."

Brenda dy javësh ajo ishte shëruar plotësisht dhe kishte lënë shtratin e sëmundjes.

Kjo mund të duket paradoksale, por ideja thelbësore është se ne shpesh përpiqemi t'i kërkojmë Zotit të bëjë vullnetin tonë në vend që t'i nënshtrohemi lutjeve të Tij. Lutjet që rrjedhin nga interesi vetjak dhe dëshirat egoiste bllokojnë kanalet e lutjes. Sigurisht, Zoti i ndihmon ata që ndihmojnë veten e tyre, dhe sa më shumë e stërvitim vullnetin tonë për t'u përshtatur me vullnetin hyjnor, aq më shumë fuqi të bekuar sjellim në jetën tonë.

Por ndonjëherë vullneti ynë nuk udhëhiqet nga mençuria, megjithatë ne këmbëngulim të marrim diçka që nuk është në interesin tonë më të mirë, dhe Zoti nuk ndërhyn për të ndryshuar rrethanat tona.

Burimet tona ndonjëherë mund të jenë të mjaftueshme për t'u përballur me rrethanat tona, por më vonë përballemi me sfida serioze përtej kontrollit tonë, duke na lënë në një situatë të vështirë. Megjithatë, nëse mund ta lëmë mënjanë egon tonë dhe të lutemi sinqerisht dhe me zell: "U bëftë vullneti Yt, Zot, dhe jo i imi", ne i hapim zemrat tona ndaj rrjedhës së udhëzimit dhe fuqia .hyjnore dhe bekimet e bollshme derdhen mbi ne

Pavarësisht se bëjmë gjithçka që mundemi për të zgjidhur problemet tona, duhet të kuptojmë se fuqia njerëzore është e kufizuar dhe se duhet t'i hapemi fuqisë së pakufizuar të Zotit, por duket se shumë veta duhet të vuajnë nga pafuqia e plotë .përpara se ta kuptojnë këtë të vërtetë

Ekziston një himn që thotë: "Kur ngec, ti vjen ."të më çlirosh

Dhe kjo është mënyra e Zotit për të na mësuar se në fund të fundit vetëm Ai është në gjendje të ndryshojë rrethanat e vështira dhe të zgjidhë .problemet e vështira

* * *

Edhe pse Zoti i dëgjon të gjitha lutjet tona (në
mënyrë që të na vizitojë)
Por ai nuk përgjigjet gjithmonë

Situata jonë është si ajo e një fëmije të vogël
që thërret nënën e tij
Por nëna nuk sheh nevojë të vijë tek ai
Kështu që ajo i dërgon një lodër për ta mbajtur
.të zënë dhe të qetë

Por kur një fëmijë refuzon të ngushëllohet nga
çdo gjë tjetër
Vetëm nëna vetë vjen tek ai

Në mënyrë të ngjashme, kushdo që dëshiron
ta njohë Zotin
Duhet të jetë si një fëmijë
Ai që nuk është i kënaqur me praninë e nënës
si zëvendësuese

zhvillim magnetik

Një person mund të zhvillojë magnetizmin e
zgjedhjes së tij, qoftë për të tërhequr fuqinë
supreme të Zotit, për të fituar fuqi mendore, apo
.për të tërhequr nevojat e jetës së përditshme

Zoti i ka dhënë njerëzimit një trup dhe ne duhet të kujdesemi për të. Ata që kultivojnë dhe përdorin magnetizmin e tyre fizik vetëm për pasuri materiale dhe forcë mendore, në fund të fundit do të mashtrohen. Megjithatë, ata që kultivojnë magnetizmin e tyre shpirtëror do të zbulojnë se ajo fuqi e bekuar kujdeset për nevojat e tyre dhe .përmbush të gjitha dëshirat e tyre materiale

Ekziston një ligj universal që funksionon në mënyrë efektive, dhe unë e kam përjetuar atë në .jetën time dhe e kam konfirmuar se funksionon

Është thelbësore që një person të ketë një trup të fortë dhe të shëndetshëm që i përgjigjet urdhrave të mendjes. Imagjinoni një person të ngadaltë dhe të pamotivuar që shkon në punë pa ambicie apo energji, pastaj imagjinoni një kalë gati të galopojë në pistën e hipodromit sapo të marrë .sinjalin për t'u nisur. Kështu duhet të jetë trupi

Ndonjëherë vërejmë disa të moshuar që janë .në shëndet të mirë dhe kanë energjinë e rinisë Trupat e tyre duken të rinj dhe plot magnetizëm, dhe pavarësisht moshës së tyre, ata .kanë personalitete tërheqëse

Të qëndruarit përkulur dhe të përkulur harxhon energjinë. Vëzhgoni se si njerëzit ulen në vendet e tyre; disa duken të përkulur dhe të

përgjumur, aq shumë sa në momentin që i shihni, ndiheni të lodhur. Të tjerë ulen drejt dhe e dini se kanë një prani të gjallë; në momentin që i shikoni, .lidheni me ta

Kushdo që e lejon veten të ulet i përkulur dhe pa kujdes kontribuon në lakimin dhe përkuljen e shtyllës kurrizore përmes qëndrimit të gabuar, ky lloj uljeje ndikon gjithashtu në gjendjen psikologjike .dhe e bën të menduarit negativ

Ata që ulen drejt dhe me qëndrim të mirë janë më pozitivë dhe optimistë. Ata që, për shkak të rrethanave të veçanta, nuk mund të ulen drejt mund ta kompensojnë këtë me optimizmin, pikëpamjen pozitive dhe praninë e fortë mendore .të tyre

Gjithmonë përqendro mendjen tënde në çfarëdo që po bën, pavarësisht se sa e vogël ose e parëndësishme mund të duket, duke e mbajtur njëkohësisht mendjen fleksibile në mënyrë që të mund të kalosh në një interes tjetër nëse është e nevojshme. Por mbi të gjitha, bëje gjithçka me përqendrim të plotë, pasi kjo do ta rrisë shumë .karizmën tënde

Shumica e biznesmenëve të suksesshëm në çdo fushë e dinë shumë mirë se si ta përdorin .fuqinë magnetike

Vetëkontrolli i jep dikujt një avantazh magnetik, si dhe aftësinë për të pasur një mendje të ekuilibruar të paprekur nga emocionet dhe pasionet.

Zelli emocional duhet të transformohet në forcë, në aktivitet mendor dhe mençuria duhet të kontrollojë emocionet në mënyrë që të shfaqet magnetizmi.

Inteligjenca e kombinuar me emocionet krijon magnetizëm. Një person me magnetizëm flet me besim.

Ai flet në mënyrë racionale, por fjalët e tij janë të mbushura me emocione. Duhet të jemi të sinqertë në gjithçka që themi dhe bëjmë, por sinqeriteti nuk do të thotë t'i mërzisim ose t'i turpërojmë të tjerët.

Perimet dhe frutat kanë veti magnetike, veçanërisht frutat, pasi ato nuk pengojnë ose pengojnë procesin e tretjes, ndërsa konsumi i tepërt i proteinave dhe niseshteve ndihmon në depozitimin e toksinave në trup.

Çdo organ i sëmurë do të krijojë një çekuilibër në trup. Stomaku, në veçanti, duhet të mbahet i shëndetshëm dhe i shëndoshë; për shembull, gazrat në stomak shkaktojnë shqetësim dhe kështu ndikojnë negativisht në magnetizëm.

Konsumimi i sasive të mëdha të ushqimit ka pasoja të padëshirueshme, ndërsa agjërimi ndihmon në zbulimin e magnetizmit të dikujt, ashtu si edhe anashkalimi i disa vakteve herë pas here, por kjo nuk do të thotë të vuash veten nga uria deri në atë pikë sa të dëmtosh shëndetin.

Ata që hanë mish tre herë në ditë kanë shikim të dobët dhe pak magnetizëm. Megjithatë, vetëm ushqyerja e duhur nuk është e mjaftueshme; nevojitet mendim i shëndoshë, sjellje fisnike dhe ecje drejt në shtigjet e jetës.

* * *

Nëse gjithmonë i beson

Besim i plotë, pa asnjë dyshim

Se fuqia e Zotit po vepron brenda teje

Pas mendimeve, lutjeve dhe bindjeve tuaja

Për t'ju dhënë fuqi të pakufizuar

Për t'u përballur me të gjitha rrethanat e jetës

Dhe nëse beson se Zoti është me ty

Kujdesi i tij shoqëron çdo hap tuajin

Gjithmonë do t’i ndjesh bekimet e saj

Dhe ndjej praninë e tij

Në çdo aspekt të jetës suaj

* * *

Zoti është dashuri dhe plani i Tij për krijimin nuk mund të kishte origjinën ose të ishte rrënjosur në asgjë tjetër përveç dashurisë. A nuk i jep kjo ide e thjeshtë zemrës njerëzore më shumë ngushëllim dhe shpresë sesa çdo logjikë tjetër?

Të gjithë njerëzit e ditur që kanë depërtuar në thelb të së vërtetës kanë dëshmuar për ekzistencën e një plani hyjnor universal dhe se ai është i bukur dhe plot kënaqësi.

Zoti na krijoi si engjëj energjie, të mbështjellë
nga rrymat e jetës, që rrjedhin përmes llambave
.fizike
Por për shkak të përqendrimit tonë në
brishtësinë dhe dobësinë e llambës fizike, kemi
harruar se si të ndiejmë vetitë e përjetshme dhe të
pavdekshme të energjisë së jetës së përjetshme që
ekziston brenda llambës, e cila është subjekt i
.luhatjeve dhe ndryshimeve
,Kur e tejkalon vetëdijen e kësaj bote
Të kuptosh se nuk je as trupi dhe as mendja
Megjithatë, ju mbeteni të vetëdijshëm për
praninë tuaj
Natyra juaj e vërtetë është ajo vetëdije e
pastër dhe e pakufizuar
Ai që përmban gjithçka në univers
Dashuria hyjnore pastron të gjitha dëshirat
materiale dhe i shndërron ato në ambicie fisnike
dhe aspirata të larta, dhe shëron zemrën nga
dhimbjet që shpesh shkaktohen nga marrëdhënie
që nuk bazohen në themele të forta dashurie të
palëkundur, mirëkuptim të sigurt dhe respekt të
ndërsjellë, ose të shkaktuara nga vdekja e një të
.dashuri
Kur e duam Zotin plotësisht, nuk mund të
kënaqemi me asnjë dashuri tjetër, përveç nëse
është pjesë e asaj dashurie më të madhe, dhe në
atë dashuri hyjnore do të gjejmë dashurinë e të
gjitha zemrave, sepse Zoti është burimi i dashurisë
.në univers

Çdo gjë që bota të jep dhe pastaj ta merr,
duke të lënë në pikëllim, dhimbje ose frustrim, do
ta gjesh te Zoti në një masë shumë më të madhe
.dhe pa pasojat e zhgënjimit dhe pikëllimit
Unë hodha rrjetën e dëshirave të mia
Në detin e gjerë të mendimeve të mia

Më shkonte shpesh mendja
O Dashuri Hyjnore
!Oh, pre e çmuar
Megjithatë, unë vazhdoj zhytjen
Në thellësitë e paqes

Dhe pa pushim, unë hedh rrjetën e dashurisë
sime drejt teje
Njëri pas tjetrit
Duhet të të kap një ditë brenda
Dëshira ime e pafundme për ty është një rrjet

E hedh këtë rrjetë dashurie timen kudo
Mbi valët e trazuara të jetës
Dhe rreth yjeve që vezullojnë
Dhe në thellësitë e shpirtrave të mirë

E vetmja gjë që di është se jam gjahtar
Dhe do të vazhdoj të përpiqem të të kap
O dëshira më e dashur dhe thesari më i madh
!në ekzistencë

* * *

Shëruesit ose priftërinjtë e zakonshëm shpirtërorë nuk kanë fuqi të falin mëkatet ose të lirojnë mëkatarët që u drejtohen atyre për këshilla; e tëra çfarë mund të bëjnë është t'u japin atyre receta shpirtërore, asgjë më shumë.

Ata që e njohin Zotin kanë arritur faza shumë të avancuara shpirtërore, aq sa nuk kënaqen thjesht duke u ofruar këshilla shpirtërore mëkatarëve, por munden - me hirin dhe ndihmën e Zotit - t'i ngarkojnë ata me fuqinë shpirtërore që i çliron nga pasojat e veprave të tyre mëkatare.

Të gjitha veprat e mira dhe të këqija janë të fshehura në qelizat e trurit dhe shfaqen si zakone ose tendenca të mira ose të këqija në mendime.

Një person që vuan nga zakone të pashëndetshme për shkak se qelizat e trurit të tij janë të ngarkuara me fuqinë e këtyre zakoneve, mund ta çlirojë veten nëpërmjet vullnetit, meditimit, lutjes së sinqertë dhe pohimit të vazhdueshëm pozitiv, derisa të gjitha zakonet e tij të padëshirueshme të transformohen në zakone të mira paqeje dhe qetësie.

Kjo ndodh kur forca jetësore e drejtuar siç duhet punon për të ndryshuar natyrën anormale të qelizave të trurit në mënyrë që ato qeliza të mbushen me gjithçka që është e mirë, e drejtë dhe e bukur.

Kjo do të thotë që qelizat e trurit të mbushura me ide të rreme digjen nga aktiviteti jetësor kur ai grumbullohet fuqishëm në tru dhe përdoret për qëllime fisnike dhe të dobishme.

Një person i lidhur fort me trupin e tij fizik e mban aktivitetin e tij jetësor të angazhuar me muskujt dhe shqisat e tij, por dikush me tendenca shpirtërore kontemplative i mban muskujt dhe trupin e tij në një gjendje relaksimi aktiv, dhe mendjen larg shqisave, në mënyrë që forca jetësore të pushojë së qëndruari në sistemin nervor dhe të grumbullohet në tru.

Për këtë arsye, meditimi është mënyra më efektive për të spiritualizuar qelizat e trurit dhe për të zhdukur rrënjët e çdo zakoni të padëshiruar nga mendja.

Zakoni është fuqi dhe njerëzit e keqpërdorin atë fuqi duke kryer vepra të këqija në vend që ta përdorin atë në vepra të mira.

Padituria, mungesa e kujdesit, moszgjedhja e shoqërisë së mirë dhe neglizhenca e veprave të mira shpesh e çojnë një person në kurthet dhe kurthet e zakoneve të këqija, të cilat janë si rëra lëvizëse që gëlltit personin që ecën mbi të kundër vullnetit të tij.

Ndikimi i shoqërisë është më i fortë se vullneti dhe gjykimi i shëndoshë:

Mos u miqëso me një person të keq, sepse një) person i keq mund të të prishë karakterin(.

Njerëzit e mençur veprojnë fisnikërisht pa përpjekje, ndërsa ata që e duan të keqen duket se janë të detyruar të bëjnë vepra të dëmshme dhe të urryera nga forca e zakonit që i detyron ata të kryejnë mëkat dhe të keqe.

I lutemi Zotit të Plotfuqishëm të na frymëzojë
me mendime të mira
Që të mund të shohim mirësinë dhe bukurinë
Ne bëjmë dallimin midis asaj që është e
dobishme dhe asaj që është e dëmshme
Dhe që të mund t'i drejtohemi atij
Dhe ne shpresojmë për të
Burimi i të gjitha të mirave
Dhe burimi i çdo mirësie

* * *

Pas hijeve të kësaj jete qëndron drita e
mahnitshme dhe e mrekullueshme e Zotit

I gjithë universi është një tempull i madh për
praninë e Tij të bekuar

Kur mendojmë për Zotin në një mënyrë
serioze dhe të thellë
Dhe ne e duam atë me një dashuri të pamasë
Ne i besojmë atij absolutisht
Dyer të panumërta hapen para nesh

Dhe kur e shohim dritën e Tij
Dhe ne e ndiejmë praninë e tij
Jo të gjitha ngjarjet e tmerrshme dhe të
llahtarshme të jetës mund të
Për të na grabitur paqen dhe qetësinë
Ato gjëra që na bëjnë të ndihemi afër Zotit

* * *

Në jetë dhe në vdekje
Në sëmundje dhe uri
Apo varfëri dhe mjerim
Dhe në peripecitë, trazirat dhe trazirat e botës
Unë kërkoj strehë tek Ti, o Zot, gjithmonë

?Çfarë është dashuria
Dashuria është aroma e zambakëve që çelin
Dhe kori i trëndafilave të heshtur
Duke festuar bukurinë e natyrës

Dashuria është një këngë e shpirtit që këndon
për jetën
Dhe vallëzimi ritmik i ekuilibruar i planetëve
Në udhëtimin e tij të përhershëm në hapësirën
e thellë

Është etja e luleve për të shijuar rrezet e diellit
Dhe lulëzon dhe ushqehet nga eliksiri i jetës

Është dëshira e tokës
Për të ushqyer rrënjët e etura me qumështin e
saj
Dhe për të ushqyer krijesat e gjalla me thelbin
e jetës

Është vullneti i fuqishëm i diellit
Për t'i mbajtur të gjitha krijesat aktive
Është forca lëvizëse e jetës
Për të ofruar mbrojtje dhe kujdes për të miturit

Është buzëqeshja e pafajësisë që ngjall
.dashurinë prindërore për foshnjën

Është nënshtrimi spontan në zemrat e të dashuruarve
Për të ofruar shërbime dhe ngushëllime falas

Është pulsi i miqësisë
Ai që shëron zemrat e thyera dhe plagët
Është një thirrje e zemrës që i kundërvihet përshkrimit

Ai është një poet i mbushur me dashuri për njerëzimin
Ajo që vuan nga mjerimi i saj

Është rrethi i intimitetit midis anëtarëve të së njëjtës familje
Zgjerim dhe zgjerim i vazhdueshëm drejt hapësirave më të mëdha
Dhe fusha më të gjera

Është pështpëritja e jetës
Në horizontet e mendjeve të hapura
Dhe qielli i zemrave i mbushur me yjet e ndjenjave fisnike

Dashuria është lumturia e shpirtit
Ajo që shpirtrat e dashur aspirojnë
Dhe ajo dëshiron shumë ta arrijë dhe të komunikojë me të

* * *

Vdekja – qoftë jeta juaj e gjatë – nuk është fundi, por një lirim i përkohshëm që i jepet njeriut kur ligji universal i drejtësisë vendos që trupi dhe mjedisi i tij aktual i kanë shërbyer qëllimit të tyre, ose kur ai bëhet aq i dëshpëruar, i rraskapitur ose i vuajtur sa nuk mund t'i mbajë më barrët e ekzistencës tokësore.

Për ata që vuajnë, vdekja është një ringjallje ose një çlirim nga mundimet e dhimbshme të trupit drejt një zgjimi paqeje, qetësie dhe prehjeje.

Për të moshuarit, është një pension që e kanë fituar përmes viteve të tëra mundi dhe pune të palodhur në mes të jetës.

Për të gjithë shpirtrat e mirë, është një pushim i mirëpritur

Është koha që njerëzimi të aktivizojë fuqitë brenda vetes që zbulojnë të vërteta. Lumturia është e lidhur me këtë zbulesë, dhe ata që dëshirojnë të arrijnë ato horizonte të brendshme duhet të bëjnë përpjekje të qëllimshme dhe të ushqejnë mendjet e tyre me ide krijuese për të

prekur të vërtetat që Zoti ka vendosur brenda tyre dhe për të përfituar nga fuqitë e bekuara që janë të shumta në qenien e tyre.

Kush dëshiron të kënaqë shqisat fizike pa shijuar nektarin e lumturisë shpirtërore? Ai investon nga burimi hyjnor, burimi i çdo kënaqësie dhe kënaqësie, në një mënyrë humbëse, kështu që tregtia e tij dështon dhe prodhimi i tij intelektual është i pakët.

Ata që dëshirojnë ta njohin Zotin do ta kenë dëshirën e tyre të plotësuar nga Zoti sepse Ai është bujar dhe mirëdashës. Megjithatë, shumica e njerëzve vrapojnë pas dëshirave të kësaj bote, duke u ngushëlluar me lumturi materiale që nuk zgjat, dhe vuajnë për shkak të mosarritjes së saj ose për shkak të arritjes së saj!

Edhe ata që janë të suksesshëm financiarisht përfundimisht do të ndiejnë një boshllëk në jetën e tyre që është e vështirë për t'u mbushur. Megjithatë, ata që e lidhin jetën e tyre me Zotin janë të pasur, të fuqishëm dhe gëzojnë kënaqësi dhe begati.

Mosrespektimi i urdhrave të mençurisë dhe injorimi i zërit të ndërgjegjes çon në shtigje të shtrembëra, të rrëshqitshme, të rrezikshme dhe të mjerueshme, ndërsa ndjekja e shtegut të drejtësisë

çon në çlirim nga prangat dhe në fitimin e fuqisë për të bërë atë që është e drejtë, jo atë që diktohet nga instinkte të gabuara dhe zakone mashtruese.

Ata që kërkojnë lumturi mund të përfitojnë nga përvoja e njerëzve të mençur që janë përballur me dilemat e jetës dhe kanë gjetur zgjidhje për to.

Në të vërtetë, kushdo që përputhet me qëllimet hyjnore noton në një det kënaqësie dhe qetësie, dhe ai është vërtet me fat.

* * *

Çdo mendim që kemi krijon një vibrim specifik

Kur mendoni për Zotin me gjithë qenien, mendjen dhe gjymtyrët tuaja - dhe pëshpëritni "O Zot" vazhdimisht brenda vetes, ju krijoni një dridhje të fuqishme që sjell praninë hyjnore në jetën tuaj.

Kur e kuptojmë se Zoti është i dashuri ynë i përjetshëm dhe miku ynë i vazhdueshëm, dhe se dashuria e Tij për ne është më e madhe se çdo dashuri tjetër, atëherë e ndiejmë afërsinë e Tij dhe e prekim praninë e Tij, dhe zemrat tona qetësohen dhe ndiejmë paqe supreme shpirtërore.

Kur meditoni mbi Zotin dhe ndjeni rritje të dridhjeve të gëzimit në zemrën dhe në të gjithë trupin tuaj, dhe shpërthime të atij gëzimi ju vijnë herë pas here, dijeni se Zoti u është përgjigjur dëshirave të zemrës suaj dhe se ndjenjat e lumturisë që po përjetoni janë provë e asaj përgjigjeje të bekuar.

Zakonet janë mjete dhe mekanizma automatikë psikologjikë që ndihmojnë në kryerjen e detyrave të nevojshme lehtësisht dhe pa mundim.

Shumë veta lejojnë që zakonet e dobësisë dhe dështimit t'i skllavërojnë, dhe një person mund ta mbrojë veten nëse jeton ndryshe, me kusht që ta marrë seriozisht luftën kundër zakoneve të dëmshme derisa të arrijë sigurinë dhe brigjet e fitores.

Dëshirat e pakontrolluara inkurajojnë zakone të pashëndetshme duke i ushqyer dhe justifikuar ato me shpresa dhe premtime të rreme për lumturi iluzive dhe kënaqësi të përkohshme.

Në ato momente dobësie dhe konfuzioni, personi që dëshiron të kapërcejë zakonet e padisiplinuara duhet të përdorë fuqitë e tij dalluese

në mënyrë që të kuptojë natyrën e tij të vërtetë .dhe t'i trajtojë ato në mënyrë efektive

Zakonet e këqija kanë pasoja të tmerrshme .dhe fruta të hidhura e helmuese

Këto zakone shkatërruese, nëse lihen të pakontrolluara, do të bëhen më të forta, duke e mbajtur personin nën kontrollin e tyre të fortë dhe .ndikimin e tyre dërrmues

Pasi mendja bindet për kotësinë dhe dëmin e këtyre zakoneve, ndikimi i tyre zvogëlohet dhe ato .përfundimisht zhduken nga jeta njerëzore

Kështu mendojmë, kështu jemi ne

Tendencat e njohura të mendimeve tona përcaktojnë natyrën e talenteve, aftësive dhe .personalitetit tonë

Disa njerëz mendojnë se janë shkrimtarë, artistë, individë punëtorë, ose njerëz dembelë e të papunë e kështu me radhë. Por çfarë do të ndodhte nëse do të donit të ishit dikush tjetër nga ?ai që jeni tani

Mund të argumentosh se disa njerëz lindin me talente të veçanta që ti nuk i ke, por që do të doje t’i kishe. Kjo është e vërtetë. Por ata kanë punuar për të zhvilluar ato aftësi ose për dëshirën për t’i pasur ato më parë. Nëse jo në këtë jetë, atëherë në një të mëparshme.

Prandaj, duhet të filloni që tani të punoni për të përcaktuar se çfarë doni të jeni.

Mund të ngulitësh dhe të krijosh çdo orientim në vetëdijen tënde tani, me kusht që të futësh një ide të fortë në mendjen tënde, dhe pastaj veprimet e tua do të përputhen dhe e gjithë qenia jote do t'i përgjigjet asaj ideje dhe do të veprojë në përputhje me të.

* * *

Vetëdija shpirtërore lind në djepin e dashurisë, e cila është pafundësisht më e madhe se fuqia shkatërruese e urrejtjes.

Çdo gjë që themi ose bëjmë ndaj të tjerëve duhet të motivohet nga dashuria

Ne nuk duhet t’i dëmtojmë ose t’i dënojmë të tjerët, por përkundrazi duhet t’i duam ata dhe të ndajmë me ta bekimet që na jep Zoti.

Gjërat që zotërojmë nuk janë realisht tonat; ato na janë dhënë për t'i përdorur përkohësisht dhe do të na merren kur të largohemi nga kjo botë.

Duhet të ngrihemi mbi posesivitetin dhe të japim atë që mundemi; atëherë automatikisht do t'i sjellim vetes mirësi dhe bekime. Të japësh, jepet.

Shumë herë nuk kisha asnjë qindarkë, por mbështetesha në bankën hyjnore, dhe begatia e shenjtë më shoqëronte dhe fuqia hyjnore më mbështeste.

Besimi im absolut në Zot dhe ndihma e Tij është garancia ime përfundimtare në jetë, sepse Ai kurrë nuk më ka zhgënjyer dhe nuk më ka lënë në baltë.

Kur zotëroni vetëdije shpirtërore, kudo që të shkoni dhe cilado qoftë nevoja juaj, ligji universal do të veprojë për ta përmbushur atë për ju.

Vëzhgimi i krijimit me sy që shohin

Mjeshtri Paramhansa Yogananda

Përkthimi: Mahmud Abbas Masoud

Sa vërtet i mrekullueshëm është ky univers! Në të, Zoti përshkruan dhe mishëron mrekullitë e krijimit të Tij. Qeniet njerëzore nuk duhet të ecin si të vdekurit në këtë botë, por përkundrazi të meditojnë, të analizojnë atë që shohin dhe të vlerësojnë atë që Zoti dhe mëkëmbësi i Tij, njerëzimi, kanë bërë në këtë tokë. Sa e saktë është struktura kozmike! Mënyra se si u krijuam dhe sistemi i organizuar me të cilin vepron makineria e krijimit, sipas një ligji kozmik, janë mishërimi i precizitetit dhe përsosmërisë (vepra e Zotit, i cili i përsosi të gjitha gjërat).

Ne të gjithë shohim lule dhe shijojmë bukurinë dhe delikatesën e tyre, por kush ka aftësinë të dijë sekretin e ekzistencës së luleve? Një person duhet të mendojë dhe të meditojë mbi mjetet dhe materialet që përbëjnë gjithçka që sheh çdo ditë, qoftë një libër, një instrument muzikor, një shtëpi apo një pemë.

Makinat, për shembull, shpesh merren si të mirëqena. Por nëse do të vizitonit fabrikat ku ato montohen dhe prodhohen, do të kuptonit se sa kompleks dhe i ndërlikuar është dizajni i tyre. Merrni parasysh edhe se çfarë kërkohet për prodhimin e gazetave të përditshme dhe makinave që i shtypin ato. Asnjë dorë njerëzore nuk mund të punonte me një shpejtësi të tillë.

Nëse gjërat e krijuara nga njerëzit janë kaq komplekse dhe të ndërlidhura, çfarë mund të thuhet për kompleksitetin e pafund të formimit të bimëve, kafshëve dhe njerëzve!

Duhen dhjetë vjet për të studiuar shkencën mjekësore në mënyrë që të kuptohet përbërja dhe kërkesat e trupit, gjë që duket si një gjë normale.

Kur një bimë është në fazën e saj të hershme të rritjes në ujë brenda një ene qelqi, rrënjët e saj ngjajnë me qime të holla. Megjithatë, kur mbillet, energjia e mbushur me inteligjencë hyjnore dhe e pranishme në rrënjë i lejon bimës të thithë lëndët ushqyese të nevojshme për rritjen e saj nga toka dhe uji.

A nuk është vërtet e habitshme që lëngu që ushqen gjethet e një bime rrjedh lart kundër gravitetit? Duke qëruar lëvoren nga kërcelli i një bime ose trungu peme, mund të shihet funksionimi i ndërlikuar i tubave që rregullojnë rrjedhën e atij lëngu. Forca lëvizëse pas këtij procesi të ushqyerjes dhe rritjes është një mister i quajtur vetë jeta.

Kur jam në vetëdije hyjnore, e perceptoj jetën edhe në fijet e barit. Nuk e kisha ëndërruar kurrë se do të isha në gjendje të shihja mrekullitë e fshehura të krijimit. Të sodisësh këto mrekulli do të thotë të qëndrosh me admirim dhe nderim para madhështisë dhe lavdisë së Zotit.

(Dhe unë eca me ecjen e një personi të përulur dhe të nënshtruar)

(Zoti nuk është as krenar dhe as arrogant)

Me një saktësi të jashtëzakonshme, vullneti hyjnor ka përcaktuar formën e çdo qenieje të

gjallë, së bashku me të gjitha kërkesat e nevojshme për mbështetjen, mirëmbajtjen dhe ruajtjen e saj në gjendje të mirë dhe të aftë për të kryer funksionet e saj. Nëse do të ndodhte ndonjë mangësi në këto kërkesa ushqyese, për shembull, bimët, kafshët dhe njerëzit do të vuanin si rezultat.

Personi mesatar i merr të gjitha elementët e ndryshëm kimikë që i nevojiten trupit nga ushqimi i tij. Megjithatë, shumë njerëz i shpërfillin udhëzimet ushqyese, duke konsumuar dieta që u mungojnë të gjithë elementët e nevojshëm ose ekuilibrin thelbësor ushqyes për shëndet të mirë. Ushqyerja e pamjaftueshme është një shkak kryesor i shumë sëmundjeve njerëzore. Mangësitë ushqyese kanë një efekt pothuajse menjëherë të dukshëm në një bimë, dieta e së cilës është privuar nga disa përbërës kimikë thelbësorë.

Ekziston një shkëmbim jetësor midis njerëzve dhe të gjitha gjallesave. Shkëmbimi i ndërsjellë midis njerëzve dhe kafshëve është i njohur mirë. Njerëzit thithin oksigjen dhe nxjerrin dioksid karboni, ndërsa pemët thithin dhe ruajnë dioksid karboni dhe ujë, të cilët zbërthehen nga fotosinteza për të formuar karbohidrate (komponime të karbonit, oksigjenit dhe hidrogjenit, të tilla si amidoni dhe sheqernat).

Në këtë proces, pemët lëshojnë oksigjen thelbësor për njerëzit. Fotosinteza ndalet natën sepse mbështetet në rrezet e diellit. Megjithatë, përmes një procesi tjetër të quajtur frymëmarrje, pemët lëshojnë vazhdimisht dioksid karboni në

atmosferë, veçanërisht natën kur nuk ka efekt kundërveprues nga fotosinteza, e cila thith karbonin dhe prodhon oksigjen.

Natën ajri është përgjithësisht i qetë dhe dioksidi i karbonit i rëndë depozitohet pranë tokës. Kjo është pjesërisht arsyeja pse u zhvillua zakoni i të fjeturit në shtretër, domethënë mbi nivelin e tokës.

Shkenca na ka zbuluar shumë nga mekanizmat kompleksë të këtij universi - elementët nga të cilët jemi bërë të gjithë. Por ka ende një sasi të madhe njohurish që duhet të zbulohet. Nëse do të kultivonim fuqitë latente të shqisave tona, do të mund të fitonim një kuptim më të thellë dhe më të pasur. Ka gjëra që duhet t'i shohim me sytë tanë, por nuk i shohim. Gjëra që duhet t'i dëgjojmë me veshët tanë, por nuk i dëgjojmë, sepse shqisat tona janë mësuar dhe varen nga përvojat e botës së dendur dhe të kufizuar fizike.

Çlirimi nga ajo lidhje nuk është mohim i kënaqësive sensuale, por më tepër një zgjerim i fushëveprimit të aftësive tona sensuale - të dhëna nga Zoti - në potencialin e tyre të plotë shpirtëror.

Në një nivel fizik, njerëzimi ka zbuluar mënyra të ndryshme për të përmirësuar aftësitë e tij vizuale. Syri i zhveshur merr vetëm përshtypje të kufizuara të ngjyrës; megjithatë, disa shkëmbinj kafe të çelët shfaqin nuanca vezulluese nën dritën ultravjollcë. Kur kjo dritë bllokohet, shkëmbinjtë

kthehen në ngjyrën e tyre origjinale të errët. Shumë ngjyra në botën fizike, siç është bluja e qiellit, janë iluzione optike të krijuara nga reflektimi i dritës nga lloje të ndryshme të grimcave të materies. Meqenëse syri mund të perceptojë vetëm një gamë të kufizuar vibracionesh që përbëjnë gjithçka në univers, njerëzit nuk mund të shohin spektrat delikate, eterike të fshehura në gjithçka që i rrethon. Nëse do t'i shihnim, do të mahniteshim nga shkëlqimi dhe bukuria e tyre. Edhe ngjyrat më të gjalla tokësore duken të zbehta dhe të zbehta në krahasim me ngjyrat madhështore të mbretërisë planetare ose eterike.

Kështu, as syri dhe as veshi nuk mund të perceptojnë gjithçka që mund të perceptohet. Njerëzit janë të paaftë të thithin aromat eterike dhe aromatike ose të dëshmojnë format, imazhet dhe përshtypjet e panumërta delikate që valëviten nëpër pafundësinë e eterit.

Njerëzit shpesh nuk janë në gjendje të perceptojnë as gjërat brenda shqisave të tyre. Njerëzit me shikim e vlerësojnë bukurinë kudo. Të tjerët sillen sikur nuk kanë sy; ata as nuk shohin dhe as nuk kuptojnë - "të shurdhër, të verbër dhe memecë, kështu që nuk kuptojnë" - sepse janë të paaftë të perceptojnë asgjë, madje as në vende të bukura.

Kur vizitova Meksikën dhe pashë "kopshtet lundruese" të Liqenit Zuquemilco, bukuria e tyre më mbushi zemrën dhe ndjeva madhështinë dhe madhështinë e artistit hyjnor. Kishte edhe një

person tjetër që dukej i zhytur në ato mrekulli natyrore, por një ndjenjë e brendshme më sugjeroi se ai nuk po shihte atë që po shihja unë. E pyeta për përshtypjen e tij për ato pamje të mrekullueshme dhe ai u përgjigj: "Po mendoja për një mënyrë efikase për të kulluar ujin në mënyrë që të kultivoja më shumë tokë".

Si inxhinier, ai e shihte liqenin nga perspektiva e tij. Kështu, ne të gjithë i perceptojmë gjërat sipas ideve dhe paragjykimeve tona.

Çdo shpirt është i mbështjellë nga vibracione të ndryshme ndjesish, mendimesh dhe ndjenjash - të gjithë faktorët që kontribuojnë në formimin e karakterit ose vetëdijes së një personi. Çdo individ ka një përbërje unike, një vibracion të ndryshëm. Çdo gjë që një person ka bërë që nga fëmijëria mbetet e ruajtur në tru si kapsula të ngjeshura tendencash dhe prirjesh. Meqenëse nuk mund t'i shohim këto kapsula të padukshme, ne habitemi nga veprimet e njerëzve, secili sipas tekave të veta. Disa ndikohen lehtësisht nga gëzimi pa asnjë arsye, ose zemërohen dhe bëhen me humor të keq në mënyra që sfidojnë shpjegimin, madje edhe nga vetja. Të tjerë janë vazhdimisht të preokupuar me kritika, duke krijuar mosmarrëveshje, duke përhapur thashetheme dhe duke ekspozuar të tjerët, ndërsa vetja e tyre e brendshme ka nevojë të madhe për pastrim dhe purifikim. Këto tendenca psikologjike varrosin shpirtin dhe e pengojnë një person të zbulojë potencialin e tij më të lartë. Sa komplekse dhe vetë-kufizuese janë qeniet

njerëzore! Çdo person është, në vetvete, një histori me shumë kapituj, me ngjarje të ndërthurura dhe skena të larmishme.

Përveç të ngrënit, të fjeturit dhe të punës, nga njerëzit pritet të fitojnë diçka kuptimplote nga jeta. Mendimtarët sodisin mjedisin përreth tyre dhe shpesh mahniten nga ajo që shohin. Ata vëzhgojnë nga afër dhe pyesin pse gjërat ndodhin ose nuk ndodhin në një mënyrë të caktuar. Për shembull, na dalin një palë dhëmbë, pastaj një palë të dyta, kështu që pse të mos na dalin edhe një palë të treta? Pse funksionon sistemi në këtë mënyrë?

Njerëzit i pranojnë me lehtësi shumë nocione iluzore të kufizimeve natyrore pa i vënë në pikëpyetje serioze, duke u lejuar kështu këtyre nocioneve të kontrollojnë jetën dhe fatin e tyre. Mendimtarët nuk e pranojnë lehtësisht status quo-në; përkundrazi, ata përpiqen ta ndryshojnë atë, dhe kjo është pikërisht ajo që e bën të mundur progresin.

Gëzohem kur shoh arritje dhe shpikje të rralla njerëzore që i shërbejnë njerëzimit në një mënyrë ose në një tjetër. Sa mrekulli kanë lindur nga mendja njerëzore! Megjithatë, vetë mendja mbetet më komplekse se gjithçka që ka prodhuar.

Ekziston një histori për një mbret që tregoi favor dhe dashuri të madhe ndaj kryeministrit të tij, gjë që ngjalli xhelozi dhe zili në zemrat e oborrtarëve të tjerë që vunë re paragjykimet e dukshme të monarkut. Kur mbreti e kuptoi këtë, ai

donte t'u shpjegonte atyre pse ministri ishte i preferuari i tij.

Një ditë, mbreti dhe shoqëruesit e tij dëgjuan muzikë që vinte nga larg, kështu që iu drejtua njërit prej kamerierëve të tij dhe i tha: "Mësoni lajmet për ne!"

Pak më vonë, burri u kthye dhe tha se kishte qenë një procesion dasmash. Mbreti pyeti: "Dasma e kujt?", por kamerieri nuk kishte përgjigje.

Pastaj dërgoi një kamerier tjetër i cili u kthye me përgjigjen e pyetjes së fundit të mbretit, por nuk mundi t'u përgjigjej asnjërës prej pyetjeve të tjera. E njëjta gjë ndodhi me disa burra.

Më në fund, mbreti thirri kryeministrin e tij dhe e urdhëroi të shkonte dhe ta hetonte çështjen. Ministri u nis menjëherë dhe, me t’u kthyer, mbreti e bombardoi me një breshëri pyetjesh, të cilave ministri i mprehtë dhe i besueshëm mundi t’u përgjigjej me hollësi të kënaqshme.

Shumë njerëz mendjengushta dhe mendjelehtë u ngjajnë rojeve injorantë. Ata nuk janë domosdoshmërisht budallenj, por janë aq intelektualisht dembelë sa nuk bëjnë asnjë përpjekje përtej domosdoshmërisë absolute. Mund ta justifikoj përtacinë fizike, pasi mund të ketë një arsye fiziologjike të justifikueshme, por nuk ka justifikim për përtacinë intelektuale! Ata që janë të papunë mendërisht nuk duan të mendojnë sepse

edhe të menduarit u duket një detyrë e mundimshme.

Mendimi është një gjë e mrekullueshme dhe e mahnitshme. Askush nuk mund t'i kategorizojë tendencat dhe perceptimet e mendjes. Aftësitë e saj janë të pafundme. Prandaj, nëse shikoni nga afër dhe mendoni thellë për çdo temë, do të gjeni përgjigjen për çdo pyetje që lidhet me atë temë.

Ndjenjat tuaja duhet të jenë në harmoni me mendimet tuaja. Nëse nuk i harmonizoni ndjenjat tuaja me mendimet tuaja, përfundimet tuaja nuk do të jenë gjithmonë të sakta. Ndjenja është një lloj depërtimi, depoja e të gjitha njohurive. Ndjenja duhet të ekuilibrojë mendjen, sepse vetëm atëherë imazhi i shenjtë i Zotit brenda jush shfaqet në thelbin e tij të plotë. Kështu, joga mëson se si të ekuilibroni fuqitë e mendjes dhe ndjenjës. Ata që nuk i zotërojnë të dyja në masë të barabartë janë të papjekur.

Sa më shumë që kërkuesi përparon shpirtërisht dhe i afrohet Zotit, aq më shumë Zoti i zbulon atij mrekullitë e ekzistencës. Pas çdo objekti fizik fshihet një model eterik drite me ngjyra. Në mbretërinë eterike ose planetare, gjithçka është e gjallë me jetë. Nuk ka diçka të tillë si pajetë atje.

Fabrika e fshehur kozmike është përtej imagjinatës. I gjithë universi është një ide e vetme në mendjen e Zotit! Edhe galaktikat veprojnë dhe qeverisen nga ligje matematikore përtej të kuptuarit njerëzor. Çdo gjë funksionon sipas një

sistemi me saktësi dhe përsosmëri maksimale. Çfarë mendjeje e fuqishme që është kjo mendje kozmike! Absoluti i pafund është në veprim në gjithçka, dhe të gjitha vorbullat e ndryshme të lëvizjes që ne e quajmë jetë i nënshtrohen asaj mendjeje kozmike.

Çdo njëqind vjet, miliarda njerëz largohen nga kjo tokë, dhe lindin edhe më shumë. Ekziston furnizim dhe kërkesë, me të gjitha kompleksitetet e tyre të natyrshme. Megjithatë, Zoti ka siguruar një bollëk ushqimi për të përmbushur nevojat e njerëzimit. Vetëm njerëzimi është përgjegjës për varfërinë dhe mjerimin në tokë. Ka ardhur koha që ne të jetojmë në një epokë prosperiteti dhe bollëku, ku të gjithë gëzojnë shëndet dhe jetojnë në lumturi dhe paqe. Kjo është e mundur nëse nuk do të ishte egoizmi njerëzor dhe manipulimi i fateve të kombeve nga një pakicë e vogël, egoiste.

Shumica e njerëzve qëndrojnë në një gjumë të thellë gjatë gjithë kësaj jete ëndërrimtare. Vetëm ai që ka dijeni është zgjuar. Ai nuk shqetësohet për gjërat që zënë mendjen e një personi të zakonshëm, shqetësimi i të cilit është vetëm ndjekja e pasurisë dhe kënaqësive sensuale, si dhe humbja e kohës në aktivitete dhe interesa sipërfaqësore.

Njerëzit lodhen duke ndjekur tundime të përkohshme në këtë botë kalimtare, edhe pse lumturia e vërtetë dhe e papërshkrueshme fshihet brenda tyre. Ata me siguri do ta gjejnë atë nëse

kërkojnë me zell dhe dëshirojnë vërtet ta zbulojnë atë.

Mendja duhet të përdoret me mençuri dhe saktë për të zbuluar laboratorin hyjnor të fshehur përtej kësaj bote. Njëherë, me hirin e Zotit, pashë mrekullitë e pafundme të krijimit për një ditë të tërë dhe i thashë Zotit: “O Zot, kur isha i verbër, nuk mund të gjeja asnjë derë që të çonte tek Ti. Por, meqenëse Ti më ke hapur shikimin dhe depërtimin tim, tani shoh dyer të hapura kudo… në zemrën e luleve, në zërat e miqve besnikë dhe në kujtimet e përvojave fisnike të çmuara. Në të vërtetë, çdo pëshpëritje e lutjeve të mia hap një shteg të ri drejt tempullit të madh të pranisë Sate të shenjtë.”

Kërkuesi duhet të jetë i fortë dhe i palëkundur, i palëkundur dhe i vendosur në vendosmërinë e tij për të gjetur Qenien Më të Shenjtë të fshehur pas velit të krijimit. Duhet të shkëputet nga kërkesat e pafundme të botës dhe të mos i dorëzohet gjumit natën para se të komunikojë me Zotin në zemër dhe shpirt. Kërkesat e jetës janë të pashtershme, prandaj duhet t'i kushtojmë kohë çdo ditë vetes dhe Zotit, larg zhurmës dhe zhurmës së botës dhe zhurmës së jetës. Atëherë do ta shohim jetën përmes një lente të re sepse do të kemi një vizion të ri për të.

Ashtu siç shkencëtarët ishin në gjendje të bënin zbulimet e tyre duke ndjekur ligjet natyrore dhe parimet specifike shkencore, ashtu edhe kërkuesi i sinqertë do të jetë në gjendje ta gjejë

Zotin duke ndjekur ligjet shpirtërore dhe duke e bërë njohjen e Zotit qëllimin e tyre kryesor në jetë. Pikërisht për këtë qëllim, njerëzimi erdhi në këtë tokë, edhe pse është bërë një qëllim i margjinalizuar për shumicën e njerëzve. Por njerëzimi e mashtron veten duke harruar qëllimin e jetës dhe duke u preokupuar me sipërfaqësi dhe çështje të parëndësishme.

Dhe mbaj mend, miku im, se pavarësisht sa të pafavorshme mund të jenë rrethanat e tua në këtë botë, kur t'i drejtohesh Zotit, do ta shohësh Atë të punojë me ty dhe do ta ndjesh praninë e Tij pavarësisht të gjitha sprovave me të cilat përballesh. Gjithashtu do ta shohësh Atë të manifestohet në gjithçka përreth teje dhe do të mbushesh me dashurinë dhe gëzimin e Tij.

As shëndeti, as begatia, as arritjet materiale dhe as pasuritë nuk zgjasin përgjithmonë. Pse pra të shqetësoheni vetëm për ato gjëra që janë të destinuara të zhduken dhe të zhduken?

I lutem Zotit të Plotfuqishëm të na nxjerrë nga errësira në dritë

Nga urrejtja në dashuri

Nga kufizimet te liria

Nga injoranca në mençuri

Nga dhimbja dhe vdekja në jetën e përjetshme dhe prehjen e përjetshme

Dhe le të na marrë Ai për dore dhe të na udhëzojë drejt dijes së Tij

Dhe Ai na mban zgjuar në vetëdijen e Tij

Dhe për të hapur të gjitha dyert që të çojnë në qiellin e mençurisë së Tij

Le të jetojmë me bindje, lumturi, paqe mendore dhe kënaqësi

Çdo ditë e jetës sonë

Paqja qoftë mbi ty

Duke kërkuar kuptimin e jetës

Meqenëse erdhëm në këtë botë nga një vend ku nuk e dimë, është e natyrshme që ne të pyesim veten për origjinën dhe qëllimin e jetës. Dëgjojmë për një krijues të kësaj bote dhe lexojmë për të, por nuk dimë si ta arrijmë atë. E tëra çfarë dimë është se i gjithë universi shpall ekzistencën e mendjes së tij hyjnore. Ashtu si pjesët dhe pajisjet e vogla dhe të sakta të një ore të vogël na bëjnë të admirojmë orëndreqësin, dhe ashtu si makinat e mëdha dhe komplekse të një fabrike na mahnisin dhe frymëzojnë admirimin tonë për shpikësin e tyre, kështu kur shohim mrekullitë e natyrës, mahnitemi nga inteligjenca e fshehur pas tyre dhe pyesim: "Kush i dha lules formën e saj të gjallë dhe fytyrën e saj të kthyer nga dielli? Nga erdhi aroma dhe bukuria e saj? Dhe si u formuan petalet e saj me një saktësi kaq të pafundme dhe u lyen me ngjyra kaq të mrekullueshme dhe të gëzueshme?"

Natën, yjet dhe hëna, duke shpërndarë dritën e tyre të argjendtë rreth nesh, na frymëzojnë të meditojmë mbi vetëdijen që i udhëheq këto trupa qiellorë në pafundësinë e hapësirës. Drita e butë e hënës së plotë është e pamjaftueshme për aktivitetin e përditshëm, dhe kështu një mendje e mençur dhe e butë sugjeron pushim gjatë natës. Pastaj lind dielli dhe drita e tij e ndritshme na lejon të shohim botën përreth nesh me qartësi dhe qetësi, duke na mundësuar të ndërmarrim detyrat që na paraqiten.

Ekzistojnë dy mënyra për të përmbushur nevojat tona: fizike dhe shpirtërore. Kur shëndeti ynë përkeqësohet, për shembull, mund të shkojmë te një mjek për trajtim. Por vjen një kohë kur as një mjek dhe askush tjetër nuk mund të na ndihmojë, dhe ne i drejtohemi rrugës së dytë: fuqisë shpirtërore që krijoi trupin, mendjen dhe shpirtin tonë. Fuqia fizike është e kufizuar, dhe kur ajo dështon, ne i drejtohemi fuqisë hyjnore të pakufizuar. Kjo vlen edhe për nevojat tona financiare. Kur bëjmë më të mirën tonë dhe prapë nuk marrim mjaftueshëm, ne i drejtohemi asaj fuqie.

Të gjithë mendojnë se problemet e tyre janë më të këqijat. Disa ndiejnë më shumë presion se të tjerët sepse rezistenca e tyre është e dobët. Dhe për shkak të ndryshimeve në forcën mendore të njerëzve, ata shpenzojnë sasi të ndryshme energjie. Nëse një person përballet me një problem jashtëzakonisht të vështirë dhe mendja e tij është

e dobët, ai nuk do të jetë në gjendje ta kapërcejë atë. Ata me mendje të fuqishme mund t'i kapërcejnë vështirësitë e tyre duke shembur barrierat dhe duke tundur themelet e pengesave të tyre. Megjithatë, edhe njerëzit më të fortë ndonjëherë janë përballur me dështim. Kur përballemi me probleme dhe vështirësi të shumta dhe dërrmuese materiale, intelektuale dhe shpirtërore, e kuptojmë se sa e kufizuar është fuqia e jetës në këtë botë materiale.

Përpjekjet tona nuk duhet t'i kushtohen vetëm arritjes së shëndetit të mirë dhe sigurisë financiare, por edhe kërkimit të kuptimit të jetës. Cili është qëllimi i jetës? Kur na mposhtin vështirësitë, së pari i drejtohemi mjedisit përreth, duke u përpjekur të bëjmë çdo përshtatje materiale që besojmë se do të na japë lehtësim. Por kur arrijmë në një rrugë pa krye dhe themi: "Të gjitha përpjekjet e mia kanë dështuar; çfarë më shumë mund të bëj?", fillojmë të mendojmë seriozisht për të gjetur një zgjidhje efektive për problemin tonë. Dhe kur mendimi ynë bëhet mjaftueshëm i thellë, e gjejmë përgjigjen brenda vetes. Kjo, në vetvete, është një formë lutjeje e përgjigjur.

Lutja: Një nevojë shpirtërore

Lutja është një nevojë shpirtërore. Zoti nuk na krijoi si lypës, sepse Ai na krijoi sipas shëmbëlltyrës së Tij. Shkrimet e Shenjta e shpallin këtë. Një lypës që shkon në shtëpinë e një të pasuri dhe kërkon lëmoshë merr pjesën e lypësit. Por një bir mund të

marrë çdo gjë nga babai i tij i pasur. Prandaj, nuk duhet të sillemi si lypës.

Disa njerëz duket se kanë gjithçka dhe lindin në luks dhe rehati, ndërsa të tjerë duket se tërheqin telashe dhe dështime. Ku është imazhi i Zotit në ta? Fuqia e shpirtit hyjnor banon brenda secilit prej nesh. Por si mund ta kultivojmë këtë fuqi? Ndoshta jeni ndjerë të dekurajuar në të kaluarën sepse lutjet tuaja nuk dukeshin se merrnin përgjigje, por mos e humbni shpresën dhe besimin. Për të ditur nëse lutjet tuaja janë efektive apo jo, duhet të keni një besim themelor në fuqinë e lutjes thellë brenda vetes.

Ndoshta lutjet e disa njerëzve mbeten pa përgjigje sepse ata zgjedhin të lypin. Po kështu, duhet të dish se çfarë t'i kërkosh Zotit. Mund të lutesh me gjithë zemër dhe me gjithë fuqinë tënde për të zotëruar tokën dhe gjithçka mbi të, por lutjet e tua nuk do të pranohen sepse të gjitha lutjet që lidhen me jetën materiale janë të kufizuara në thelb, dhe në të vërtetë, duhet të jenë të kufizuara. Por ekziston një mënyrë e duhur për t'u lutur. Thuhet se një mace ka nëntë jetë. Por vështirësitë kanë nëntëdhjetë e nëntë jetë! Duhet të gjesh një mënyrë efektive për t'u çliruar nga "macja e vështirësive". Sekreti i lutjes efektive qëndron në ndryshimin e pozicionit të dikujt nga ai i një lypësi në atë të dikujt me të drejtë. Kur i kërkon Zotit diçka të asaj natyre shpirtërore, lutja jote do të ketë si fuqi ashtu edhe mençuri.

Farat e suksesit qëndrojnë në vullnet

Shumica e njerëzve bëhen jashtëzakonisht nervozë dhe të shqetësuar kur përpiqen të arrijnë diçka me rëndësi të madhe për ta. Të vepruarit me shqetësim dhe nervozizëm nuk tërheq fuqi hyjnore, por përdorimi i qetë dhe këmbëngulës i vullnetit trondit forcat e universit dhe sjell një përgjigje nga Absoluti i pafund. Farat e suksesit për gjithçka që synoni të arrini ndodhen brenda vullnetit tuaj. Një vullnet që është i thyer dhe i shtypur nga vështirësitë paralizohet përkohësisht. Por personi i vendosur dhe i vendosur që thotë: "Trupi im mund të shqyhet në copa, por koka e vullnetit tim do të mbetet e mbajtur lart dhe e shtyrë nga vendosmëria", demonstron shkallën më të lartë të vullnetit.

Vullneti dhe drejtimi i tij i duhur janë ato që e ngrenë dhe e rrisin statusin e një personi. Kur një person braktis përdorimin e vullnetit, ai bëhet një person i zakonshëm, joefektiv në rrjedhën e ngjarjeve. Shumë thonë se nuk duhet ta përdorim vullnetin tonë për të ndryshuar rrethanat, nga frika se mos pengojmë planin e Zotit. Por pse na dha Zoti vullnetin nëse nuk donte që ne ta përdornim atë? Njëherë takova një burrë të ngurtë i cili tha se nuk besonte në përdorimin e vullnetit sepse ushqen vetë-rëndësinë. Unë u përgjigja: "Po e përdor vullnetin tënd tani, dhe mjaft fuqishëm, për të më rezistuar. E përdor për të folur, për të qëndruar në këmbë, për të ecur, për të ngrënë, për të shkuar në kinema dhe madje edhe për të fjetur. Do gjithçka që bën. Pa vullnet, bëhesh robot." Është detyra e një personi të harmonizojë vullnetin

e tij, të qeverisur nga dëshirat, me vullnetin e Zotit. Prandaj, kur lutja e duhur ofrohet vazhdimisht, ajo bëhet një vullnet në vetvete.

Duhet të besosh në mundësinë e marrjes së asaj për të cilën lutesh. Nëse lutesh të kesh një shtëpi, dhe në të njëjtën kohë mendja jote thotë: "Si mund ta përballosh një shtëpi, o budalla?", po e dobëson vullnetin tënd me një mendim të tillë. Kur e dëbon shprehjen "Nuk mundem" nga mendja jote, fiton fuqi më të lartë. Sigurisht, shtëpitë nuk bien nga qielli, dhe për të marrë një shtëpi, duhet të përdorësh vullnetin dhe të ndërmarrësh veprime konstruktive për të arritur qëllimin tënd. Kur këmbëngul dhe refuzon të pranosh dështimin, do të jesh në gjendje të manifestosh atë që aspiron. Dhe kur e përdor vazhdimisht atë vullnet përmes mendimeve dhe veprimeve të tua, dëshirat e tua do të përmbushen, dhe gjithçka që dëshiron dhe dëshiron do të të vijë. Kur vazhdon të përpiqesh me vendosmëri dhe këmbëngulje, rezultati i dëshiruar do të shfaqet në një farë mënyre, edhe nëse ajo që dëshiron nuk ekziston në të vërtetë në këtë botë. Në një vullnet të tillë qëndron përgjigjja hyjnore, sepse vullneti i mirë vjen nga Zoti. Vullneti këmbëngulës është një vullnet hyjnor.

Digj farat e "Nuk mundem" nga truri yt

Një vullnet i dobët është një vullnet njerëzor i dobët. Kur sprovat dhe dështimet e shpojnë dhe e shqyejnë, ai humbet lidhjen e tij me Gjeneratorin e pafund. Por pas vullnetit njerëzor qëndron vullneti hyjnor, i cili nuk njeh as dekurajim dhe as disfatë.

Edhe vdekja, me gjithë fuqinë e saj, nuk mund ta thyejë ose pengojë vullnetin hyjnor. Zoti me siguri do t'i përgjigjet asaj lutjeje të shtyrë nga një vullnet me vendosmëri dhe këmbëngulje të palëkundur.

Shumica e njerëzve janë dembelë dhe letargjikë, qoftë fizikisht, mendërisht, ose të dyja. Ata dëshirojnë të meditojnë, por mendojnë vetëm për gjumin. Sapo i kaplon përgjumja, ata bien në një gjumë të thellë dhe ky është fundi i lutjes së tyre! Në këtë gjendje, vullneti është varrosur. Truri i një personi mesatar është i mbushur me farat e "Nuk mundem". Të lindur në një familje me karakteristika dhe zakone të caktuara, ata ndikohen nga këto, duke u bindur se janë të paaftë për këtë ose atë. Këto fara të dëmshme duhet të digjen dhe ndikimi i tyre të zhduket nga vetëdija. Ju keni fuqinë për të arritur çdo gjë që dëshironi. Kjo fuqi qëndron në thelbin e vullnetit tuaj.

Ata që dëshirojnë të kultivojnë vullnetin kanë nevojë për shoqëri të mirë. Nëse aspironi të bëheni një matematikan i shkëlqyer dhe shokët e klasës nuk e pëlqejnë matematikën, entuziazmi juaj padyshim do të zbehet. Por kur shoqëroheni me matematikanë të zotë, vullneti juaj do të forcohet dhe do të jeni në gjendje të thoni: "Nëse të tjerët mund të kenë sukses, edhe unë mundem".

Mos u nxito për gjëra të mëdha vetëm për të ndërtuar vullnetin tënd. Për të pasur sukses, së pari duhet ta testosh vullnetin tënd me gjëra të vogla që mendove se nuk mund t’i bëje. Nëse përpiqesh, suksesi do të vijë pas.

Ende i kujtoj të gjitha qëllimet që miqtë dhe të tjerët më thanë se nuk do t'i arrija kurrë, por i arrita. Këta njerëz me qëllime të mira mund të shkaktojnë dëme të mëdha me mendimet e tyre. Zoti na ruajttë prej tyre dhe këshillave të tyre. Shoqëria ka ndikimin më të madh në vullnet. Të shkosh në valle me alkool dhe muzikë të lartë, në vend që të meditosh në shenjtëroren e heshtjes, ndot mendjen me pluhurin e trashë të vibracioneve të kësaj bote, duke e bërë të vështirë shkëputjen. Vullneti forcohet ose dobësohet në mënyrë të pashmangshme nga ndikimi i shokëve. Zhvillimi i vullnetit vetëm përmes vetëpërpjekjes është jashtëzakonisht i vështirë. Keni nevojë për një shembull të mirë për të ndjekur. Nëse doni të bëheni piktor, jetoni i rrethuar nga piktura të mira dhe shoqërohuni me piktorë. Nëse doni të bëheni një person shpirtëror, miqësohuni me njerëz shpirtërorë me karakter fisnik.

Ekziston një ndryshim i rëndësishëm midis besimit dhe përvojës. Besimi vjen nga gjërat që keni dëgjuar ose lexuar dhe i keni pranuar si të vërteta themelore. Përvoja, nga ana tjetër, është ajo që keni dëshmuar personalisht dhe e keni kuptuar vërtet. Siguria e atyre që e kanë përjetuar Zotin është e palëkundur. Nëse nuk keni provuar kurrë një portokall, mund të mashtroheni për vetitë e tij. Por nëse keni ngrënë një portokall më parë, nuk mund të mashtroheni, sepse e keni shijuar frutin dhe e njihni mirë.

Kërko shoqërinë e atyre që të forcojnë besimin

Mendimet për Zotin, suksesin, shërimin e kështu me radhë, të gjitha banojnë në mendjen tuaj si kapsula psikologjike. Provojini. Për të testuar mendimet tuaja, duhet të përdorni vullnetin tuaj për t'i manifestuar ato. Për të kultivuar vullnetin e nevojshëm, duhet të shoqëroheni me njerëz me vullnet të fortë. Nëse dëshironi shërim me vullnetin e Zotit, kërkoni shoqërinë e atyre që forcojnë besimin tuaj dhe e fuqizojnë vullnetin tuaj.

Përshkova gjatësinë dhe gjerësinë e Indisë duke kërkuar një njohës të vërtetë të Zotit, por ata ishin të rrallë. Çdo mësues që takova ndante bindjet e tij personale. Por në çështjet shpirtërore, isha i vendosur të mos mjaftohesha vetëm me fjalë për Zotin. Doja ta përjetoja Atë dhe ta ndieja vërtet praninë e Tij. Ajo që më thanë ishte e pakuptimtë nëse nuk e kuptoja përmes përvojës personale.

Njëherë, po flisja me një mik për shenjtorët e Indisë. Miku im ishte ndërmjetës dhe nuk e ndante entuziazmin tim. Në vend të kësaj, ai tha: "Të gjithë ata që ju i quani shenjtorë janë në të vërtetë sharlatanë që nuk e njohin Zotin". Unë nuk debatova me të, por ndryshova temën dhe filluam të flisnim për profesionin e ndërmjetësimit. Pasi më tregoi shumë për të, i thashë butësisht: "A e dini se nuk ka asnjë ndërmjetës të besueshëm në Kalkuta dhe se të gjithë janë gënjeshtarë?" Ai u tërbua dhe u përgjigj me zemërim: "Po çfarë dini për ndërmjetësit?" Unë u përgjigja: "Pikërisht këtë doja të thoja. Po çfarë dini ju për shenjtorët?" Ai mbeti pa fjalë. Unë vazhdova me qetësi dhe mirësi: "Unë

nuk di asgjë për ndërmjetësimin dhe ju nuk dini asgjë për shenjtorët".

Praktika e fesë ka arritur në një pikë ku shumë njerëz nuk mund t'i përkthejnë më idetë e tyre shpirtërore në përvojë të jetuar. Unë flas këtu nga përvoja personale. Nuk dua të flas për gjëra që i di vetëm intelektualisht. Shumica e njerëzve lexojnë disa libra për të vërtetën dhe bëhen të vetëmjaftueshëm pa bërë përpjekje për të kuptuar të vërtetën pas fjalëve. Shpalljet boshe të të vërtetave shpirtërore nuk janë të dobishme për ne dhe nuk lënë përshtypje pozitive. Ne duhet të bëjmë dallimin midis predikimeve të një personi dhe historisë së jetës së tij. Kushdo që dëshiron t'u mësojë të tjerëve duhet së pari të tregojë se e ka përjetuar vërtet atë që po mëson dhe e ka kuptuar përvojën e tij.

Aventura e Jetës: Çfarë është ajo

Mjeshtri Paramhansa Yogananda

Përkthim: Mahmoud Masoud

Jeta është aventura më e madhe e imagjinueshme. Ndërsa disa jetë mund të mos kenë emocione dhe emocione, të tjerat janë të mbushura me sprova të habitshme. Dëgjova për një burrë që u përpoq të bënte vetëvrasje më shumë se tridhjetë herë dhe çdo herë diçka e pengonte të përfundonte jetën e tij. Imagjinoni sa e mrekullueshme do të ishte të dinim për jetën e të gjithë qenieve njerëzore që kanë jetuar në Tokë, atyre që kanë ndërruar jetë dhe atyre që do të

vijnë! Të gjitha përvojat e njerëzimit janë të regjistruara në kujtesën kozmike: kujtesën e Zotit, dhe çfarë kujtese e mrekullueshme është ajo! Është e vështirë të kuptohet një vetëdije e gjithëdijshme, megjithatë njohja e Shpirtit të Gjithëdijshëm është aventura më e madhe në ekzistencë.

Faktet janë më reale, të qëndrueshme dhe substanciale sesa imagjinata, megjithatë burimi i tyre janë të gjitha idetë në mendjen e Zotit. E gjithë materia atomike është gjithashtu ide hyjnore të mishëruara që mund të treten përsëri në ide dhe pastaj të mishërohen përsëri në gjëra. Njerëzit gjithashtu kanë aftësinë për të konceptuar ide, por imagjinata e tyre nuk është aq e fortë sa t'i mishërojë ato. Nëse imagjinata e tyre do të ishte mjaft e fortë, ata mund të krijonin gjëra në këtë tokë. Njerëzit kanë brenda vetes të njëjtën fuqi krijuese me të cilën Zoti mishëroi krijimet e Tij mendore në botë. Por është bërë e pamundur që njerëzit të mishërojnë idetë e tyre në gjëra sepse nuk e kanë përdorur fuqinë e mendjes që u është dhënë nga Zoti siç duhet.

Kur përpiqemi të konceptojmë vetëdijen e Zotit, pyesim veten se si Ai mund të kujtojë dhe kuptojë gjithçka, sepse ne e masim gjithçka sipas standardeve të aftësive tona mendore dhe i kuptojmë gjërat sipas përvojave tona personale. Ata me kujtesë të dobët kanë tendencë të supozojnë se kujtesa e të gjithëve është po aq e dobët sa e tyre. Megjithatë, ka njerëz me kujtesë

jashtëzakonisht të mprehtë që mund të kujtojnë një libër të tërë aq lehtë sa ju mund të mbani mend disa rreshta. Ata që harrojnë shpesh e kanë të vështirë të besojnë se dikush posedon një kujtesë të hapur të aftë për të ruajtur dhe rikuperuar informacion me lehtësi të jashtëzakonshme.

Një argjendar i kujton xhevahiret e tij, dhe një llogaritar i kujton numrat në librat e tij. Në mënyrë të ngjashme, Zoti kujton gjithçka që Ai krijoi në këtë univers. Duke qenë i plotfuqishëm, Ai kujton menjëherë gjithçka që ka ndodhur në këtë univers sepse vetëdija e Tij absolute dhe e pakufizuar është e gjithëdijshme.

Kujtesa në vetvete është një aftësi e mrekullueshme dhe kujtesa njerëzore është e lidhur ngushtë me kujtesën e fuqishme të Zotit. Për shembull, nuk mund të kujtosh detajet e çdo filmi që ke parë ndonjëherë. Por nëse do të të tregoja përsëri një nga ato filma, do ta kujtoje menjëherë. Ajo kujtesë e shenjtë brenda teje po njeh vazhdimisht përvojat e kaluara. Sapo të shohësh skenat hapëse, kujton të gjithë historinë dhe thua: "Oh, e kam parë këtë film më parë dhe më kujtohet si përfundoi".

Si i mbajmë mend imazhet lëvizëse me kaq detaje edhe pse i kemi parë vite më parë? Sepse të gjitha ngjarjet regjistrohen në tru. Sapo e vendosni gjilpërën e mendjes në një disk testimi (ose luani një ndërfaqe mendje-kompjuter), kujtesa juaj fillon ta rimarrë atë test përsëri.

Fuqia e kujtesës së brendshme vjen nga Zoti dhe është e pagabueshme. Ajo nuk harron kurrë. Kujtesa e një personi të zakonshëm nuk mund t'i mbajë të gjitha përvojat menjëherë. Por kujtesa e shenjtë dhe e brendshme i mban të gjitha njëkohësisht dhe përjetësisht. Prandaj, nocioni i një kujtese të mirë ose të dobët është thjesht një perceptim subjektiv. Një person e bind veten se kujtesa e tij është e dobët dhe për këtë arsye ka një kujtesë të dobët. Megjithatë, nuk është e lehtë të kalosh nga ky besim në të kundërtën e tij. Kërkon përpjekje të konsiderueshme për të bindur veten se kujtesa e dikujt është me të vërtetë një manifestim i kujtesës së shenjtë dhe gjithçka-kujtuese të Zotit.

Kujtesa më e madhe njerëzore nuk është gjë tjetër veçse një rreze e vetëdijes absolute të Zotit, në të cilën janë regjistruar të gjitha aventurat njerëzore dhe të gjitha format dhe manifestimet e tjera të jetës.

Historia e krijimit hyjnor është një histori e mrekullueshme dhe mahnitëse! Si i solli në ekzistencë Perëndia të gjitha qeniet që ekzistojnë në këtë tokë? Dhe si vepron Ai nga pas vellove dhe perdeve për të na rikthyer në ekzistencën tonë të vërtetë me Të? Është e pamundur që gjuha njerëzore të na ndihmojë të japim një përshkrim gjithëpërfshirës të aventurës kozmike të krijimit të Perëndisë dhe kryqëzimeve të saj të sakta me aventurat individuale të një numri të panumërt qeniesh njerëzore.

Ne zbulojmë se jetëgjatësia mesatare e njeriut është rreth shtatëdhjetë vjet, ndërsa jetëgjatësia mesatare e një krokodili është midis gjashtëdhjetë dhe njëqind vjetësh. Një pemë sekuoje mund të jetojë për dy mijë vjet. Jetëgjatësia mesatare e një deveje është midis pesëdhjetë dhe gjashtëdhjetë vjetësh, dhe e një kali rreth tridhjetë e gjashtë vjetësh në maksimum. Është e qartë, pra, se një qenie ka përcaktuar këto jetëgjatësi të ndryshme. Megjithatë, dëgjojmë për disa jogistë të mëdhenj që jetuan për qindra vjet. Një nga këta është Babaji i madh, i cili dihet se ka jetuar për shekuj ndërsa është ende gjallë në trupin e tij dhe duke shijuar rininë e përsosur. Trilanga Swami gjithashtu jetoi për gati tre shekuj: ai lindi në 1601 dhe vdiq në 1881 (disa madje thonë se jetoi për më shumë se tre shekuj!). Përveç jetëgjatësisë së tij të jashtëzakonshme, ai ishte i famshëm për mrekullitë e tij. Ai peshonte rreth 130 kilogramë, edhe pse rrallë hante. Ai shpesh meditonte për ditë të tëra, duke u ulur këmbëkryq mbi ujërat e Ganges, ose ndonjëherë qëndronte i fshehur për periudha të gjata nën valë. Ai shihej shpesh i shtrirë lakuriq dhe i palëvizshëm në diellin përvëlues mbi shkëmbinjtë që digjeshin. Shpërfillja e tij e zakonshme për ligjet e natyrës ishte... një kujtesë e vazhdueshme për të gjithë ata që e panë se bashkimi me vetëdijen hyjnore është më i larti nga të gjitha ligjet

Siç është regjistruar në Autobiografinë e Yogit, shenjtorët e mëdhenj që u zgjuan nga ëndrra e mashtrimit ose iluzionit kozmik dhe kuptuan se

universi është thjesht një ide në mendjen hyjnore mund të bënin çfarë të donin me trupin, duke e ditur se ai nuk ishte gjë tjetër veçse një formë force e përqendruar ose e ngrirë. Ndërsa shkencëtarët natyrorë tani e kuptojnë se materie nuk është gjë tjetër veçse një aktivitet i kufizuar, mjeshtrat plotësisht të ndriçuar kishin bërë hapa të rëndësishëm në kontrollin e materies, duke kaluar nga teoria në praktikë.

Në të vërtetë, realiteti është më i mrekullueshëm se imagjinata. Mund ta imagjinojmë se në kushtet e duhura, nëse nuk ka shpërdorim të energjisë jetësore ose lëngut seminal, dhe me ushqim të duhur dhe mendim të shëndoshë, trupi i njeriut mund të mbahet në jetë pafundësisht. Lëngu seminal përmban energji jetësore të koncentruar; nëse nuk shpërdorohet, kjo fuqi mbetet e fjetur dhe mund të përdoret për të përmirësuar shëndetin fizik, mendor dhe emocional, si dhe kreativitetin intelektual dhe rritjen shpirtërore.

Shënim për përkthyesin: Në këtë fragment, Presidenti Ebu Ali Ibn Sina thotë:

Hani një vakt në ditë dhe shmangni ngrënien përpara se të tretet vakti i mëparshëm.

Ruaje spermën tënde sa më shumë që të mundesh, sepse është uji i jetës që derdhet në mitra.

Presionet mbi trupin janë të jashtëzakonshme. Kur një mi kapet në një kurth, zemra e tij rreh shumë më shpejt se normalja. Në mënyrë të ngjashme, kur një person nuk është në gjendje të paguajë faturat e tij, zemra e tij bën të njëjtën gjë! Dhe kështu, stresi psikologjik merr haraçin e vet! Ekzistojnë edhe lloje të tjera të stresit. Eksperimentet laboratorike thuhet se kanë treguar se eliminimi i zhurmës në qytete mund t'i shtojë mesatarisht dhjetë vjet jetës së qytetarëve. Megjithatë, ne jetojmë në një botë të mahnitshme. Ata, qëllimi i vetëm i të cilëve në jetë është të hanë, të pinë, të flenë dhe të shijojnë gjërat e mira, kanë pak shanse të kuptojnë mrekullitë e ekzistencës njerëzore.

Aventura fillon me luftën që shpirti përballet për të hyrë në mitër gjatë ngjizjes. Në sferën planetare ose eterike, miliona shpirtra përpiqen të kthehen në Tokë duke hyrë në qelizat e fekonduara ku sperma dhe veza bashkohen gjatë shtatzënisë. Pavarësisht nëse një shpirt është i shenjtë apo mëkatar, dhe nëse nuk ka arritur çlirimin përfundimtar, ekziston një dëshirë e fuqishme për t'u rimishëruar në Tokë. Në ngjizje, një dritë shkëlqen në eter dhe një shpirt hyn në të thjesht në sajë të bashkimit të spermës dhe vezës. Njerëzimi ka luftuar për të hyrë në mitër sepse kaq shumë shpirtra po konkurrojnë për hyrje. Ata që kanë pasur sukses jeni ju, unë dhe të gjithë ne. Dhe nuk ka qenë një fitore e lehtë!

Në të vërtetë, ka shumë banesa me Zotin. Planet eterike më të larta dhe më të ulëta, të përbëra nga dritë transparente dhe energji jetësore, janë parajsa (ose ferri) në të cilën shkojnë shpirtrat pas vdekjes së trupit fizik. Kohëzgjatja e qëndrimit të tyre atje është e paracaktuar sipas karmës së tyre. Për sa kohë që një person ka dëshira materiale të paplotësuara ose karma tokësore (pasojat e veprimeve të kaluara që nuk janë shteruar), ai duhet të kthehet në mishërimin tokësor për të vazhduar zhvillimin e tij në rrugën drejt Zotit.

Pasi hyn në mitër, shpirti pyet veten: "Çfarë kam bërë? Isha i lirë për një kohë të gjatë, i çliruar nga trupi njerëzor i lidhur dhe kufizues, duke lëvizur lehtë dhe pa mundim në planin eterik në një trup të ndritshëm, dhe tani jam i bllokuar përsëri në një formë fizike"

Megjithatë, ai gradualisht mësohet me këto kushte të reja gjatë nëntë muajve në barkun e nënës. Ky është ndëshkimi: nëntë muaj jetesë në një qeli të errët ku duhet të marrë frymë përmes një personi tjetër dhe të marrë ushqim dhe gjak duke u varur nga sistemi i qarkullimit të gjakut të një personi tjetër. Shpirti dhe gjendja e tij varen nga të tjerët dhe ai i thërret Zotit: "Më liro nga ky burg! Nuk shoh, nuk dëgjoj, jam i detyruar".

Nëse ka ndonjë ferr apo purgator, janë ato nëntë muaj në trupin e nënës: pafuqi e plotë mes errësirës, e kufizuar në një pikë të vetme si një pemë, me kujtime të shkurtra të së kaluarës, të

ndjekura nga periudha gjumi. Dhe kur këto kujtime kthehen, fetusi kërcen, duke ushtruar një përpjekje të jashtëzakonshme brenda trupit të nënës. E kam zhvendosur vetëdijen time në këto gjendje para lindjes dhe e di çfarë po them.

Gjumi dhe zgjimi i fetusit brenda trupit të nënës nuk varen nga gjumi dhe zgjimi i saj. Lëvizjet vullnetare të fetusit burojnë nga kujtimi i shpirtit për të kaluarën e tij. Kështu, ai lëviz pa pushim në mitër derisa lodhja ta mposhtë dhe bie në gjumë. Më pas, zgjohet shkurt dhe lëviz përsëri. Ndjen uri dhe e shuan atë nëpërmjet ushqimit të transferuar nëpërmjet gjakut të nënës.

I porsalinduri mund të dëgjojë, deri në një farë mase, dridhjet e rrahjeve të zemrës së nënës dhe qarkullimin e gjakut, dhe këto tinguj e bëjnë atë të vetëdijshëm për trupin e tij, duke ushqyer dëshirën e tij për çlirim. Kështu, aventura e parë e shpirtit është një luftë midis dy ideve: dëshira për t'u kthyer në Tokë në formë njerëzore dhe dëshira për t'u çliruar nga forma njerëzore që e kufizon shpirtin.

Guaska e shpirtit njerëzor (trupi) fillon si një peshk me një bisht delikat. Ky imazh më pas zhvillohet në një formë shtazore të mbështjellë brenda mitrës. Siç u përmend më parë, disa kujtime të jetëve të kaluara rishfaqen, duke bërë që fetusi të bëjë lëvizje të lehta. Lufta intensifikohet ndërsa fetusi zhvillohet në një formë njerëzore brenda trupit të nënës dhe shpirti bërtet: "Më lër të dal!". Kur vullneti bëhet shumë i fortë,

fëmija lind. Foshnjat e parakohshme (të lindura pas një shtatzënie më pak se 37 javësh) janë shpirtra me vullnet të fortë dhe kokëfortësi të madhe. Ata nuk duan të qëndrojnë në trupin e nënës për nëntë muaj dhe për këtë arsye lindin më herët se zakonisht.

Foshnja vjen në këtë botë duke qarë sepse, siç thonë të mençurit dhe të diturit, shpirti kujton mishërimet e tij të mëparshme dhe nuk dëshiron të kthehet përsëri në Tokë për të vuajtur format e ndryshme të luftës njerëzore edhe një herë.

Tingulli i rëndë "thaa" iu ngjit, kështu që u bë një vend midis pikave të referimit dhe rrënojave të nënshtruara.

Ajo qan kur kujton premtimet e bëra në shenjtërore, me lot që rrjedhin dhe nuk pushojnë

Lidhur me këto kujtime, ekziston edhe qëndrimi lutës në të cilin fetusi shtrëngon duart para se të vijë në botë sikur të lutet: "Të lutem, Zot, mos më dhuro një lindje të dytë tokësore"

Shpjegimi fiziologjik për të qarën e një të porsalinduri është se mushkëritë duhet të hapen për të filluar frymëmarrjen, dhe e qara e parë e foshnjës është një përpjekje për të aktivizuar mushkëritë dhe për të filluar frymëmarrjen e jetës. Kur lind një fëmijë, fillon frymëmarrja dhe shpirti, i cili ishte në një gjendje gati të fjetur, bëhet një qenie e gjallë me një jetë të pavarur. Shumë njerëz gabimisht besojnë se shpirti hyn në trup në

momentin e lindjes, por nëse shpirti nuk do të ishte tashmë i pranishëm, trupi nuk do të ishte formuar nga qelizat e vogla origjinale. Nëse shpirti do të largohej nga fetusi para lindjes, foshnja do të lindte e vdekur.

Trupi i njeriut përbëhet nga gjashtëmbëdhjetë elementë fizikë bazë, të mbështetur dhe të mbështetur nga nëntëmbëdhjetë elementë energjie transparentë që përfaqësojnë thelbin e trupit eterik që banon brenda formës fizike njerëzore. Ky trup eterik është burimi i lëvizjes dhe aktivitetit në trupin fizik. Nëntëmbëdhjetë elementët planetarë janë intelektualë, emocionalë dhe jetikë. Nëntëmbëdhjetë komponentët janë inteligjenca, vetja (egoja), ndjenja, mendja e manifestuar (ndërgjegjësimi shqisor), pesë instrumente të dijes që korrespondojnë me shqisat e shikimit, dëgjimit, nuhatjes, shijes dhe prekjes, pesë instrumente veprimi që korrespondojnë me fuqitë intelektuale të riprodhimit, sekretimit, të folurit, ecjes dhe shkathtësisë manuale, dhe pesë instrumente të forcës jetësore të pajisura me aftësinë për të kryer funksionet e trupit të kristalizimit, thithjes (asimilimi i ushqimit pas tretjes), eliminimit të mbeturinave, metabolizmit (shndërrimi i ushqimit në lëndë të gjallë ose përdorimi i tij për të siguruar energji) dhe qarkullimit. Kjo guaskë planetare transparente prej nëntëmbëdhjetë elementësh mbetet pasi trupi fizik, i përbërë nga gjashtëmbëdhjetë elementë të trashë, të zhduket. Të gjithë këta elementë mund

të transformohen në vetëdije të pastër përmes praktikës së teknikave të avancuara të yogas.

Kur lind një foshnjë, sytë e saj pulsojnë kur sheh dritën, dëgjon tinguj, nuhat, shijon dhe merr frymë. Tingujt i duken normale dhe ajo e kupton se po jeton përsëri në një trup fizik. Rezistenca e saj e mëparshme ndaj lindjes pushon me frymëmarrjen e saj të parë. Ndërsa iluzioni se "ekzistenca" varet nga trupi dhe frymëmarrja, ajo tërhiqet nga bota fizike dhe gradualisht mësohet me të.

Me kalimin e kohës, fëmija bën përpjekje të konsiderueshme për të kontrolluar trupin e tij. Sa shpesh e shihni duke tundur krahët dhe këmbët në ajër, duke u përpjekur të përshtatet me formën e tij fizike? Kjo udhëhiqet nga nënndërgjegjja, përmes kujtimeve të shpirtit për të kaluarën e tij. Kujtesa është gjithmonë e pranishme. Njerëzit instinktivisht i frikësohen vdekjes sepse kujtojnë shumë herë që e kanë përjetuar, ashtu siç i frikësohen dhimbjes sepse kanë vuajtur shumë më parë.

Ndërsa një fëmijë rritet dhe bëhet fëmijë i vogël, ai ndikohet nga prindërit dhe të afërmit e tij. Të gjithë duan që ai të jetë ndryshe, përfshirë edhe bashkëmoshatarët e tij djallëzorë, të cilët gjithashtu duan që ai të jetë si ai dhe të përshtatet me sjelljen dhe veprimet e tij! Mes këtij konflikti, fëmija ndjen një presion të madh. Megjithatë, fëmijët e vegjël që gëzojnë shumë liri më vonë thonë me keqardhje: "Do të doja që prindërit e mi të më kishin treguar për pasojat e dëmshme të

sjelljes sime; nëse do ta kishin bërë, mund të isha më mirë tani".

Janë të shumta betejat psikologjike dhe emocionale që një person duhet të durojë para se të arrijë moshën madhore. Gjatë kësaj faze, shqisat bëhen më aktive dhe i riu ose e reja angazhohet në një betejë të brendshme të rëndësishme. Kjo luftë me shqisat është e konsiderueshme dhe fitorja përfundimtare për të rinjtë është triumfi i tyre mbi instinktet e tyre dhe frenimi i dëshirave të tyre të pakontrolluara.

Është e mrekullueshme të jesh gjallë, por shumë forca rrinë në pritje për të na shkatërruar. Një aventurë me grabitqarët në Afrikë nuk është asgjë në krahasim me aventurën e vetë jetës. Dhe asnjë aventurë në histori nuk e tejkalon atë në kënaqësi dhe emocion. Falë arsyes, njerëzit dinë si të mbrohen nga kafshët e egra, por nuk dinë si të mbrohen nga zakonet e tyre të këqija dhe pasojat e tyre të dëmshme. Armiku më i keq i një personi është vetvetja. Më shumë se çdo armik, më shumë se mikrobet vdekjeprurëse, bombat shkatërruese ose çdo kërcënim tjetër, një person duhet të ketë frikë nga vetja kur gabohet. Kur një person jeton në injorancë të plotë të natyrës së tij shpirtërore dhe lejon që zakonet e tij të këqija ta kontrollojnë atë, ai bëhet armiku i vetes. Mënyra më e mirë për të fituar këtë betejë të jetës është të miqësohesh me veten. Vetja e zhvilluar shpirtërisht është miku i një personi, ndërsa vetja e pazhvilluar është armiku i tij.

Është e lehtë të imagjinojmë veten duke shkuar për të eksploruar një tokë të egër dhe të panjohur. Nëse do të udhëtonim me anije, duhet të merrnim me vete një varkë shpëtimi, në mënyrë që nëse anija fundoset, të mund ta përdornim varkën për të shpëtuar veten. Por në shumë nga përvojat e jetës, varkat tona të shpëtimit pikojnë pavarësisht se marrim të gjitha masat paraprake.

Në një xhungël plot me grabitqarë, mund të merrni masa paraprake kundër këtyre kafshëve, por kapërcimi i rreziqeve delikate dhe të fshehta është shumë më i vështirë. Si mund ta mbrojmë veten nga miliona mikrobe që na rrethojnë vazhdimisht? Mendojmë se jemi të sigurt kur marrim masa paraprake kundër rreziqeve që mund t'i shohim dhe dëgjojmë, por mbrojtjet tona janë të pamjaftueshme për të na mbrojtur nga mikrobet. Në qarkullimin e gjakut, qelizat e bardha të gjakut luftojnë vazhdimisht me këto mikrobe. Ilaçet vetëm i mpijnë ato. Rruazat e bardha të gjakut janë ushtarët që përballen dhe i shkatërrojnë ato. Nëse gjaku juaj është i dobët, këta "ushtarë" nuk do të jenë në gjendje t'ju ndihmojnë. Në mushkëritë e shumë individëve në dukje të sigurt, bacilet e egra të tuberkulozit fshihen, gati të hidhen mbi strehuesin e tyre dhe ta shkatërrojnë atë. Natyra formon një barrierë mbrojtëse për të sprapsur këto sulme mikrobike, por efekti i asaj barriere nuk do të zgjasë shumë nëse trupi nuk është në gjendje t'i rezistojë. Kjo luftë vazhdon në xhunglën e padukshme të jetës brenda nesh. Nëse do ta shqyrtonit ushqimin tuaj nën mikroskop, nuk do ta

shijonit. Mikrobet ushqehen me të, dhe ju e gëlltisni të gjithën! Edhe uji që pini është plot me këto organizma të gjallë. Nuk ka asnjë vegjetarian në botë, sepse të gjithë konsumojnë miliona mikrobe çdo ditë. Pra, a do të ndalojnë njerëzit të hanë?

Për të lundruar në pyllin e jetës në mënyrë të sigurt, duhet të pajiseni me armët e duhura dhe të jeni një ushtar i stërvitur mirë. Ata që nuk e dinë mënyrën e duhur për të mbrojtur veten humbasin shpejt jetën e tyre. Por personi i mençur, i përgatitur për të gjitha eventualitetet - sëmundje, mendime kontradiktore, zakone të këqija, fat të ashpër dhe karma të pafavorshme - do të triumfojë në këtë aventurë, e cila kërkon kujdes, vigjilencë dhe metoda e strategji të caktuara që na mundësojnë të përballemi dhe të kapërcejmë armiqtë tanë të brendshëm, të cilët janë shumë më të frikshëm dhe të vendosur se çdo armik i jashtëm.

Ndërsa vazhdojmë udhëtimin tonë në jetë, mësojmë mënyra më të mira për të kapërcyer sëmundjet dhe shkaqet e sëmundjeve tona fizike, psikologjike, morale dhe shpirtërore. Kur i kemi kapërcyer në mënyrë paqësore sëmundjet fizike dhe problemet psikologjike, atëherë mund të themi se jeta ka qenë vërtet një aventurë e mrekullueshme. Por është e pamatur të thuash se jeta është e ëmbël para se të arrish fitoren e vërtetë. Nëse një person nuk arrin fazat e fundit dhe shpirti i tij nuk çlirohet në Zot, jeta nuk ka

mbaruar për të. Ata duhet të ngjiten në shpirt dhe pastaj kapitulli i fundit i aventurës do të përfundojë.

Kur një person sheh dikë tjetër që vuan, ai falënderon Zotin që nuk po kalon atë përvojë të veçantë. Por kush e di, mund të jetë radha e tij më pas. Mundësitë për të dëmtuar trupin janë të panumërta, kështu që duhet të jesh vigjilent dhe i përgatitur për të gjitha eventualitetet dhe surprizat.

Shkencëtari thotë: "Hani ushqim të shëndetshëm dhe ushqyes dhe ndiqni udhëzimet shëndetësore për të mbrojtur veten nga mikrobet". Politikani thotë: "Jini ushtarë të guximshëm për të mbrojtur veten dhe vendin tuaj nga armiqtë tuaj".

Ne vërtet jetojmë në një botë të çuditshme. Edhe nënat, shembuj të dashurisë, butësisë dhe sakrificës, po stërviten për të vrarë fëmijët e të tjerëve. Sa e tmerrshme! Por ndonjëherë, lufta sjell të mira; na zhvesh nga frika dhe dobësia e vullnetit.

Pyjet dhe xhunglat e jetës janë plot me armiq: sëmundje, varfëri, vuajtje, zakone të këqija dhe dëshira të gabuara. Ka edhe gjëra të panumërta të tjera për t'u marrë në konsideratë dhe rregulla për t'u respektuar, aq sa jeta bëhet e padurueshme nëse përpiqemi t'i mbajmë të gjitha në mendje. Kompleksitetet janë bërë të pakapërcyeshme në çdo aspekt të jetës dhe njerëzit duket se janë nën një lloj magjie hipnotike. Prandaj, është koha që

njerëzimi të provojë qasje të ndryshme dhe të aktivizojë fuqitë dhe potencialin e pakufishëm të mendjes.

Zoti na ka dhënë një mjet të mahnitshëm mbrojtjeje: mendjen. Është më e fuqishme se mitralozat, energjia elektrike, gazi helmues apo çdo ilaç. Kjo mendje duhet të ushqehet dhe të forcohet. Një pjesë e rëndësishme e aventurës së jetës qëndron në kontrollin e mendjes dhe mbajtjen e saj të disiplinuar dhe në harmoni me Zotin në çdo kohë. Vetëm kjo është një nga sekretet e një jete të suksesshme dhe të lumtur.

Edhe pse njerëzit përdorin mjete dhe metoda fizike shërimi, ata nuk duhet ta vendosin besimin e tyre te këto metoda, por te fuqia e Zotit që i mbështet ato. Ne duhet t'i kërkojmë Zotit të na japë mirëkuptim dhe vullnet në mënyrë që të mos mbështetemi te mjekësia, por te Ai dhe, para së gjithash, te fuqia e mendjes sonë.

Qenieve njerëzore nuk u është mësuar se si ta arrijnë atë gjendje psikologjike të arritur përmes stërvitjes së mendjes dhe harmonizimit të saj me Zotin përmes meditimit. Megjithatë, mendja duhet të jetë nën kontrollin tuaj të plotë përpara se të përpiqeni të mohoni botën materiale dhe ilaçet e saj fizike. Derisa ta arrini këtë, është më mirë të ndërmerrni hapa logjikë për të ndihmuar trupin. Kur një person mund të kapë një prush që digjet pa u djegur, atëherë ai mund ta mohojë botën materiale dhe të deklarojë se mendja është gjithçka. Përndryshe, materia ekziston dhe duhet

të trajtohet sipas ligjeve të saj në mënyra logjike dhe praktike.

Zoti na ka dhënë gjithashtu një armë të pamposhtur me të cilën mund të kapërcejmë të gjitha hidhërimet dhe dhimbjet: armën e mençurisë, të cilën e fitojmë nëpërmjet harmonisë me Zotin. Mënyra më e lehtë për të mposhtur sëmundjen, zhgënjimin dhe fatkeqësinë është të jemi në harmoni të vazhdueshme me Krijuesin tonë.

Njerëzit janë si fëmijë të vegjël në xhunglën e jetës, të detyruar të mësojnë nga sprovat dhe vështirësitë e tyre personale, duke u penguar në grackat e sëmundjeve dhe zakoneve të këqija. Ne duhet të kërkojmë ndihmë vazhdimisht dhe të përpiqemi t'i përshtasim mendimet dhe veprimet tona me Zotin dhe ligjet e Tij të pandryshueshme.

Kur bota errësohet para syve tuaj dhe vështirësitë e jetës ju mposhtin, mbani mend se Zoti është afër dhe ndihuni të sigurt në fortesën e pranisë së Tij. Pavarësisht vështirësive tuaja në shtigjet e jetës dhe ekspozimit tuaj ndaj të gjitha llojeve të ndikimeve shkatërruese, mbani mend se ato nuk kanë për qëllim t'ju shkatërrojnë, por të testojnë besimin tuaj dhe të zgjojnë forcën tuaj të fjetur. Ne duhet të këmbëngulim në betejën e jetës dhe të përballemi me të gjitha të këqijat që na rrethojnë, duke i çmontuar dhe mposhtur ato me fuqinë gjithëpërfshirëse të pranisë hyjnore brenda nesh. Dhe në fund të aventurës së jetës, ne do të themi: O Zot, ishte e vështirë të ruanim guximin

dhe të vazhdonim luftën deri në fund, por forca që na dhe ishte më e madhe se frika jonë, dhe falë atyre fuqive të mëdha, ne triumfuam dhe kuptuam se jemi krijuar sipas shëmbëlltyrës Tënde hyjnore. Ti je Zoti i universit dhe i pranishëm kudo, kështu që nga çfarë kemi frikë dhe nga kush kemi frikë, për sa kohë që Ti je me ne?

Në momentin që një person kupton se është bërë qenie njerëzore, frika e tij shumohet dhe duket se nuk ka shpëtim. Pavarësisht se çfarë masash paraprake merr, mbeten boshllëqe përmes të cilave gabimet mund të futen. Nuk ka qetësi të vërtetë përveçse te Zoti, dhe nuk ka paqe pa Të. Qoftë në xhunglat e Afrikës, në fushat e betejës, apo në kthetrat e mjerimit dhe varfërisë, duhet t'i pëshpëritim Zotit: Jam nën mbrojtjen e pranisë Tënde të pathyeshme, o Zot! Unë përparoj në vijat e para të jetës dhe ndiej se jam nën mbrojtjen dhe kujdesin Tënd!

Nuk ka rrugë tjetër drejt sigurisë dhe mbrojtjes. Përdorni arsyen dhe logjikën në gjithçka që bëni dhe vendosni besimin tuaj të plotë te Zoti. Zoti kujdeset për të gjithë ata që kujdesen për Të dhe respektojnë ligjet e Tij, dhe Ai i pranon të gjithë ata që i drejtohen Atij me zemrat dhe shpirtrat e tyre, duke i mbuluar ata me bekimet e Tij dhe duke siguruar që mbështetja e tyre të jetë e vazhdueshme dhe e pandërprerë.

Shumë veta kanë rënë viktimë e sëmundjeve dhe janë bërë pre e zakoneve të këqija, të paaftë të dalin vetë. Nuk duhet thënë se nuk ka asnjë

mënyrë për t'i shpëtuar kurtheve që jeta vendos në çdo drejtim. Sprovat dhe fatkeqësitë me të cilat përballet një person janë të përkohshme dhe varen nga vendosmëria e tij dhe aktivizimi i vullnetit të tij për t'i kapërcyer ato një nga një. Dështimi për një periudhë të caktuar nuk do të thotë disfatë në betejën e jetës. Personi i suksesshëm dhe fitimtar vazhdimisht i pohon vetes se është më i fortë se rrethanat dhe nuk ka frikë nga asgjë për sa kohë që është me Zotin dhe Zoti është me të, duke kuptuar thellë brenda vetes se jeta dhe vdekja janë dy gjendje të ndryshme të vetëdijes.

Zoti krijoi gjithçka për të na provuar dhe për të zbuluar pavdekësinë e shpirtit brenda nesh. Kjo është aventura e jetës dhe qëllimi i saj i vetëm. Aventura e çdo personi është unike dhe ata duhet të jenë të përgatitur të përballen me të gjitha sfidat e shëndetit, mendjes dhe shpirtit me mirëkuptim, vullnet dhe besim në Zot, duke e ditur se shpirti i tyre nuk vdes pavarësisht se çfarë i ndodh trupit. Vërtet, asnjë armë - asnjë armë çfarëdo qoftë - nuk mund ta shkatërrojë atë shpirt. As zjarri dhe as uji nuk mund ta djegin atë, sepse është imazhi i Zotit të Vetëm.

Është e mrekullueshme të kuptosh se vdekja nuk është fundi, sepse me këtë njohuri fitojmë forcë psikologjike dhe liri nga iluzioni. Kur sëmundja godet dhe trupi pushon së funksionuari, shpirti beson se është i vdekur, por Zoti e prek atë dhe e siguron se është ende gjallë. Një ushtar në fushën e betejës, i goditur nga një bombë ose

shrapnel, bërtet: "Unë jam i vdekur, Zoti im!" Por Zoti përgjigjet: "Sigurisht që jo! A nuk po më flet Mua? Asgjë nuk mund të të shkatërrojë. Ti je një shpirt i pavdekshëm dhe thjesht po ëndërron se je i vdekur". Pastaj shpirti kupton se përvoja e kalimit nga trupi përmes vdekjes nuk është aq e tmerrshme sa portretizohet shpesh. Ndërgjegjësimi i kufizuar për ekzistencën e shpirtit brenda trupit është përgjegjës për besimin se humbja e trupit është fundi i gjithçkaje, ndërsa në realitet, shpirti është i gjallë dhe nuk vdes sepse është imazhi i Zotit të gjallë dhe të përjetshëm.

Jogistët e vërtetë janë të aftë të kontrollojnë mendjet e tyre në të gjitha rrethanat. Kur një kërkues arrin këtë fazë, ai bëhet i lirë dhe kupton se jeta është një aventurë e shenjtë. Profetët dhe figurat e mëdha e kanë demonstruar këtë të vërtetë, sepse asgjë nuk mund t'i dëmtojë shpirtrat e tyre të mëdhenj dhe të pastër. Ata e përjetuan dashurinë hyjnore në masën më të plotë dhe pikërisht kjo dashuri është elementi më emocionues dhe më i qëndrueshëm në aventurën e jetës.

Dashuria njerëzore është e pakuptimtë nëse nuk është e rrënjosur në dashurinë e pakushtëzuar të Zotit. Një i ri dhe një e re mund të bien në dashuri dhe pastaj të bien në urrejtje. Pasioni njerëzor është i papërsosur dhe i kufizuar nga shumë kushte, ndërsa dashuria hyjnore është e përsosur dhe e pafundme.

Kjo aventurë e jetës do të jetë e plotë vetëm kur një person të kapërcejë rreziqet dhe gabimet vetëm përmes vullnetit dhe intelektit, ashtu siç bënë ata të mëdhenjtë. Pastaj ata do të shikojnë prapa dhe do të thonë: "Ato sprova ishin të vështira dhe të rrezikshme, dhe unë gati sa nuk rashë, por tani jam i sigurt në veten time pasi Zoti më hapi sytë dhe më dha njohuri të shenjta".

Mund të themi se jeta është një aventurë e mrekullueshme kur Zoti më në fund na thotë: "Të gjitha ato sprova të tmerrshme dhe të hidhura kanë mbaruar, unë jam me ty përgjithmonë dhe asgjë nuk mund të të dëmtojë më".

Mendja njerëzore forcohet duke u përballur me sëmundje dhe vështirësi, duke kapërcyer vështirësitë njëra pas tjetrës. Çfarëdo që e dobëson mendjen është armiku i saj më i keq, dhe çfarëdo që e forcon atë është streha e saj e sigurt. Përçmoni vështirësitë dhe fatkeqësitë që ju dalin përpara.

(Sipas fjalëve të Ebu al-Qasim al-Shabbi):

Do të jetoj pavarësisht sëmundjeve dhe armiqve, si një shqiponjë në majë të një maje të lartë

Unë shikoj diellin që shkëlqen, duke tallur retë, shiun dhe stuhitë

Zoti më ka treguar se kjo jetë është vetëm një ëndërr. Kur të zgjohesh në Zot, do ta kujtosh atë si

një ëndërr kalimtare gëzimesh dhe hidhërimesh, asgjë më shumë.

Dhe atëherë do ta dish se je i pavdekshëm për gjithë përjetësinë në Zotin e Vetëm dhe të Vetëm

Paqja qoftë mbi ty

Ushqim shpirtëror

Gjithçka do të kalojë dhe do të zhduket, dhe vetëm Zoti është konstantja e përjetshme dhe streha e sigurt nga të gjitha stuhitë dhe uraganet e egra që fryjnë nëpër botë.

***

Miqësitë njerëzore kalimtare nuk janë të pakushtëzuara dhe shpesh janë të njollosura nga egoizmi, sepse kur interesi vetjak pushon, pushon edhe dashuria. Megjithatë, miqësia shpirtërore dhe dashuria e vërtetë dhe e sinqertë na ngjallin një ndjenjë përgjegjësie të përbashkët për ta ushqyer atë miqësi dhe për të ruajtur pastërtinë e asaj dashurie. Kur përpiqemi ta kuptojmë dikë, nuk mund të bëjmë atë që e mërzit, dhe kur nuk përpiqemi ta kuptojmë, përputhshmëria thjesht nuk ekziston.

***

Do të vijë dita kur do t'i them lamtumirë kësaj bote, por për sa kohë që do të qëndroj në këtë tokë, gëzimi im më i madh qëndron në bisedën me ata që më besojnë për mrekullitë e Zotit dhe në rritjen e dëshirës së tyre për atë dritë hyjnore që më ka dhënë ngushëllim, liri dhe siguri.

Vetë-afirmime:

Unë mund t’i përmbush të gjitha detyrat e mia vetëm duke marrë forcën time nga Zoti. Prandaj, dëshira ime e parë është t’i pëlqej Atij. Zoti është dashuria e parë në zemrën time, aspirata më e madhe e shpirtit tim dhe qëllimi përfundimtar i vullnetit dhe mendjes sime.

***

Vetja jonë e vërtetë - shpirti - është e pavdekshme. Ne ekzistojmë dhe ekzistenca jonë është e përjetshme. Vala vjen në breg dhe pastaj kthehet në oqean pa e humbur veten; përkundrazi, ajo bëhet një me oqeanin ose mund të kthehet përsëri [në breg] në formën e një vale tjetër.

***

Nëse telat e një pajisjeje elektrike prishen, një specialist mund t'i zëvendësojë ato. Por kur indi nervor dëmtohet nga acarim i rëndë, nervat humbasin funksionin e tyre, dhe kush mund t'i zëvendësojë ato? Prandaj, duhet të tregohet kujdes dhe maturi maksimale kur merret me sistemin

nervor të çmuar, sepse ai rigjenerohet nga brenda, dhe nëse dëmtohet, nuk mund të riparohet ose .zëvendësohet me një pajisje tjetër

***

Nxënësit po shijonin një piknik në natyrë me :mësuesin e tyre, Paramhansën, dhe ai u tha atyre Sa e mrekullueshme është të ndihesh në paqe dhe të jesh i pasur me lumturi! Zoti dëshiron që ne të jetojmë thjesht dhe të përjetojmë gëzim .shpirtëror

***

Ashtu si një person zgjohet nga një makth shqetësues për të kuptuar se ajo që pa nuk ishte gjë tjetër veçse një ëndërr, edhe vetëdija hyjnore e nxit një person të zgjohet nga makthi i gjumit dhe konfuzionit në një vetëdije të re dhe një kuptim të .shëndoshë të kuptimit dhe qëllimit të jetës

Nëse duam të përjetojmë agimin e zgjimit shpirtëror dhe të dëshmojmë dritat e sigurisë, duhet ta dëgjojmë zërin e brendshëm dhe t'i .përgjigjemi nxitjeve të tij

Duhet të largojmë nga rruga gurët e iluzionit dhe shkëmbinjtë e injorancës që pengojnë udhëtimin e shpirtit dhe pengojnë lëvizjen e tij. Duhet të trokasim me dorën e mallit në derën e zgjimit nga gjumi i indiferencës, në mënyrë që të thithim flladin e lumturisë dhe të sjellim energji elektrike qiellore në çdo mendim tonin, çdo ndjenjë .tonin dhe çdo veprim tonin

***

Lumturia e vërtetë nuk mund të shijohet nëse dëshirat e mira nuk i mposhtin ato të këqijat dhe

nëse vullneti nuk drejtohet në drejtimin e duhur drejt burimit të së vërtetës dhe burimit të çdo të mire në ekzistencë.

***

Miqësia e vërtetë është më e madhe se të gjitha pasuritë. Nëse mund të jesh mik i vërtetë për njerëzit, do ta gjesh Zotin.

***

Zoti është burimi i mençurisë dhe frymëzimeve të shkëlqyera që rrjedhin mbi shpirtrat e mirë. Ai është aroma qiellore që buron nga temjanicat e zemrave të dashura. Ai është gëzimi më i madh që mbush shpirtin me ekstazë të shenjtë.

***

Zot, të lutem të ndriçosh shpirtin tim në mënyrë që të mund të kuptoj të vërtetën përfundimtare. Do të të shoh ty, Zot, të zbuluar në manifestimet e natyrës - në lule, pemë dhe në të gjitha gjërat e bukura. Përmes meditimit të thellë shpirtëror, do t'i hap portat e paqes dhe do të përpiqem më shumë ta përmirësoj jetën time në mënyrë që ta kuptoj më mirë kuptimin e saj të vërtetë.

***

Kur jam me të tjerët, jam plotësisht i pranishëm dhe ndiej gëzim të madh në bashkëveprimin me ta, dhe kur jam vetëm, shijoj të njëjtin gëzim. Dhe kur punoj, punoj me gjithë energjinë dhe vullnetin tim, dhe ndiej lumturi në rritje.

Ne duhet të punojmë me dëshirë të vërtetë dhe gëzim të brendshëm, përndryshe do të humbasim vitalitetin tonë dhe nuk do të jemi në gjendje të ripërtërijmë energjinë tonë. Gjithashtu, duhet të jemi gjithmonë të sinqertë dhe të kultivojmë sinqeritetin së bashku me vullnetin tonë, sepse me sinqeritet mund të punojmë në harmoni më të madhe me të tjerët.

***

Mos u pikëllo për një dashuri që të ka humbur, qoftë nëpërmjet vdekjes apo për shkak të natyrës së paqëndrueshme dhe në ndryshim të vazhdueshëm të njerëzimit. Dashuria në vetvete nuk është kurrë vërtet e humbur apo e vdekur, por përkundrazi e fshehur përkohësisht prej teje, në mënyrë që ndoshta në kërkimin tënd të vazhdueshëm për të të zbulosh thelbin e saj të vërtetë. Dhe dashuria do të vazhdojë fshehjen e saj të përkohshme derisa ta gjesh në formën e të Dashurit hyjnor që banon në thellësitë e shpirtit tënd.

***

Një person nuk duhet të jetojë ditë pas dite në të njëjtën gjendje të pakëndshme psikologjike. Nëse një person lutet sinqerisht dhe beson se Zoti do t'ia japë atë për të cilën lutet, ai do të marrë bekimet dhe ndihmën e Zotit.

Nëse ekziston një zakon i keq i rrënjosur thellë, është e mundur ta prishësh dhe ta zhvendosësh atë duke formuar një zakon mendor kontradiktor dhe të kundërt dhe duke e aktivizuar atë derisa zakoni toksik të neutralizohet.

Një person duhet ta sigurojë veten se do të ndryshojë për mirë dhe se do të jetë i fortë pavarësisht disa dobësive nga të cilat vuan aktualisht.

Në momentin që një person vendos të bëjë një ndryshim pozitiv, ai do të ndiejë sikur është bërë një person tjetër, dhe kjo ndjenjë do t'i sjellë atij një bollëk energjie jetësore dhe gëzimi të brendshëm.

***

Ndonjëherë Zoti u zbulon veten dashamirësve të tij si një dritë e madhe, një zë kozmik, gëzim i pakufishëm ose dashuri me ëmbëlsi të madhe.

Ose si kuptim, mençuri dhe njohuri

Drita e saj shtrihet dhe përhapet si krahë kozmikë mbi përjetësi, dhe ndonjëherë e shoh këtë tokë si një ëndërr në zemër të asaj drite

Dhe kështu kuptova se bota është një ëndërr

***

Pavarësisht se sa shumë mund të mos pajtoheni ju dhe miqtë tuaj të vërtetë, gjithmonë ka mirëkuptim dhe komunikim midis jush. Miqësi të tilla bazohen në respekt të ndërsjellë dhe kanë shumë rëndësi për ju. Miqësia e themeluar në dashurinë e Zotit është e vetmja marrëdhënie që është e destinuar të zgjasë.

***

Shkëlqimi i gëzueshëm i shpirtit mund të perceptohet duke e kthyer vëmendjen nga brenda. Kjo mund të arrihet duke përdorur mendjen për të shijuar vizionet e bukura të mendimit në sferën e fshehur të shpirtit, që banojnë thellë brenda vetes.

***

Pas të gjithave që një person arrin në këtë tokë, jeta duket e zbrazët, sepse në fund të fundit, ai do të duhet të lërë gjithçka pas. Do të vijë një ditë kur një person do të ndahet nga të gjitha pasuritë e tij materiale. Njerëzit i kanë zili të pasurit për pasurinë dhe pushtetin e tyre, por edhe ata do të lënë gjithçka pas, dhe vetëm veprat e .tyre do t'i shoqërojnë nga kjo tokë

***

Një nga dishepujt dështoi në një përvojë shpirtërore dhe filloi ta fajësonte veten me keqardhje dhe hidhërim. Mësuesi, Paramhansa, i :tha

Mos e konsidero veten mëkatar, sepse nëse e bën këtë, e ndot vetëdijen hyjnore brenda teje. Pse ta shoqërosh veten me dobësitë e tua? Në vend të kësaj, poho këtë të vërtetë për veten tënde: "Unë :jam afër Zotit dhe Ai më do". Lutju Atij

Zoti im, qoftë mosmirënjohës apo i mirë, unë" jam i yti, zgjo kujtesën dhe mallin tim për ty, o ".Zot

***

Njeriu i urtë Paramahansa tha, pasi foli me një :vizitor mendjemadh i cili foli tepër për veten

Shirat e mëshirës hyjnore nuk mblidhen në" majat e larta të krenarisë, por rrjedhin lehtësisht "poshtë në luginat e përulësisë

***

Kjo Tokë është si një shtëpi e madhe që strehon një familje globale, ngrohtësia e saj qendrore sigurohet nga dielli, ndriçohet nga e njëjta hënë dhe stoliset nga të njëjtat yje. Anëtarët e saj thithin të njëjtin ajër, hanë të njëjtin ushqim dhe pinë të njëjtin ujë. Të gjithë trupat njerëzorë janë të ndjeshëm ndaj dhimbjes dhe lëndimit. Ekziston një mendim pas të gjitha gjuhëve dhe një natyrë njerëzore pas të gjitha karakteristikave dhe tipareve kombëtare të të gjithë popujve.

***

Zot, më lejo të ndiej praninë Tënde në çdo veprim që ndërmarr. Më ndihmo të largoj hijen e frikës që errëson dritën e udhëzimit Tënd. Dhe lejo që lulet e dëshirës sime të çelin në kopshtin e zemrës sime, ndërsa pres agimin e ardhjes Tënde.

***

I recitoj lutjet e mia mbi rruzaren e mallit tim, rruazat e saj të lidhura me fijen e dashurisë hyjnore

Zoti im i dashur, më bëj bilbilin e jetës që të këndon melodinë më të ëmbla. Më lejo të krijoj nga ëndrrat e mia për Ty dhe nga malli im për Ty.

Një shkallë që ngjitem për të të arritur ty

Në liqenin e valëzuar të jetës, unë shoh jetën tënde kozmike, të lutem të udhëhiq lumenjtë e dëshirave të mia, që rrjedhin nëpër shkretëtirat e vështirësive, në mënyrë që ato të përzihen me oqeanin tënd kozmik.

***

Mëkati është çdo gjë që e mban një person të pavetëdijshëm për Zotin dhe të painteresuar për Të.

***

Jam një pikë e dridhur e vesës sate mbi gjethen e jetës dhe të vdekjes, që rrjedh drejt detit tënd hyjnor që nuk ka breg.

Unë jam një pikë endacake e vesës sate, që më në fund kthehem në shtëpinë qiellore

Unë jam një pikë e vesës tënde të përjetshme që vallëzon mbi petalet e së kaluarës, të së tashmes dhe të së ardhmes

Unë jam një pikë e vesës sate, e dehur nga dashuria, duke rrëshqitur i sigurt mbi gjethen e tundimeve tokësore për t'u përzier me ujërat e pastra e të pastra të mençurisë sate. Nuk dua të humbas veten, por përkundrazi të zgjerohem pafundësisht duke u bashkuar me oqeanin tënd të gjerë. Po, dëshiroj të jem një pikë e vesës sate, e pirë nga çdo buzë e etur për Zotin.

***

Zoti të kupton kur të gjithë të tjerët të keqkuptojnë. Ai është i dashuri që kujdeset për ty me butësi dhe është gjithmonë i dhembshur me ty. Të tjerët të japin dashurinë e tyre për një kohë të shkurtër dhe pastaj të braktisin. Por Zoti kurrë nuk të lë dhe as nuk të braktis.

***

Vullneti e shndërron mendimin në energji, dhe ata që arrijnë sukses të jashtëzakonshëm janë njerëz me vullnet të palëkundur. Kur një person

kultivon vullnetin e tij, ai nuk i nënshtrohet rrethanave të pafavorshme, pavarësisht se sa të mëdha janë vështirësitë me të cilat përballet, por përkundrazi i pohon vazhdimisht vetes se nuk do të mposhtet në betejën e jetës.

***

Një nga racionalistët arrogantë u përpoq ta ngatërronte mjeshtrin Paramahansa ndërsa ai po diskutonte çështje komplekse filozofike, kështu që mjeshtri tha me një buzëqeshje: "E vërteta nuk ka kurrë frikë nga pyetjet".

Mësuesi tha: "Është e pamundur që Zoti të na braktisë ose të na braktisë. Ai punon fshehurazi në çdo mënyrë për të na ndihmuar dhe për të përshpejtuar përparimin tonë shpirtëror".

***

Njerëzit e mëdhenj arrijnë gjithçka nëpërmjet fuqisë së përqendrimit të dhënë nga Zoti, një fuqi që mund të kultivohet nëpërmjet meditimit. Kur e përdorim këtë fuqi hyjnore të përqendruar, mund të arrijmë sukses dhe të zhvillojmë trupin, mendjen dhe shpirtin tonë.

***

Popujt lindorë, si rregull, janë të prirur shpirtërisht. Ata e shohin jetën filozofikisht dhe kultivojnë prirjen e tyre natyrore drejt meditimit. Megjithatë, shumë lindorë e kalojnë kohën e tyre të lirë në përtaci dhe plogështi në vend që të ndjekin njohuri shpirtërore, megjithatë ata ende kanë vetëdije të lartë shpirtërore.

***

Kur një person mbyll sytë, ai mendon se e gjithë kjo botë nuk është gjë tjetër veçse telashe dhe mjerim, por kur hap syrin e mençurisë dhe ruan qetësinë dhe ekuilibrin e tij, ai do ta shijojë këtë botë sikur të ishte duke parë një film të këndshëm.

***

Për të filluar meditimin:

Uluni qetë, me shpinën drejt, dhe mbuloni sytë e shqetësuar me qepallat. Mbani ato qetë. Çlirojeni mendjen nga ndjesia e masës së trupit tuaj dhe relaksoni nervat e lidhura me muskujt dhe kockat tuaja të rënda. Harrojeni idenë e mbajtjes dhe lëvizjes së një tufe të dendur kockash të lidhura me mish të trashë.

Relaksohuni, çlirojeni mendjen tuaj nga vetëdija e barrës fizike. Mos mendoni për peshën tuaj fizike, por ndjeni se shpirti juaj është çliruar nga atributi i përhershëm i të qenit i rëndë. Lërini mendimet tuaja të fluturojnë lart, poshtë, majtas dhe djathtas, në pafundësi ose në çdo vend që dëshironi.

Ndjeni dhe meditoni për çlirimin tuaj mendor nga trupi. Ëndërroni, jetoni dhe ndjeni këtë fluturim. Ndërsa qëndroni ulur në një pozicion të fiksuar, kjo liri do të rritet vazhdimisht dhe në mënyrë të qëndrueshme.

Mbyll dyert e qepallave të tua dhe ndalo vallet e tundimit sensual. Lëre mendjen tënde të zbresë në burimin e pakufishëm dhe të pafund të zemrës sate. Mbaje mendjen tënde të zhytur në zemrën

tënde, e cila rrjedh me gjak jetësor, dhe mbaje vëmendjen të tendosur në telat e saj derisa të ndjesh rrahjet e saj ritmike. Me çdo rrahje, ndje pulsin e fuqishëm të jetës.

Imagjinoni të njëjtën jetë universale duke trokitur në dyert e zemrave të miliona njerëzve dhe miliarda qenieve të tjera.

Rrahjet e pandërprera të zemrës sate shpallin butësisht praninë e fuqisë së pafundme përtej portave të dijes sate. Pulsimet e buta të jetës gjithëpërfshirëse të pëshpërisin:

"Mos merr vetëm një rrjedhë të pakët të jetës sime, por zgjero fushën e shqisave të tua dhe më lejo të zhyt gjakun, trupin, mendjen, shqisat dhe shpirtin tënd në pulsin e jetës sime kozmike."

***

Gjithmonë duhet të mendojmë për atë që do të bëjmë dhe si do të na ndikojë kjo.

Të veprosh sipas impulsit dhe instinktit nuk është liri, sepse pasojat e pakënaqshme të veprimeve të gabuara janë pranga. Gjërat që ndjenja jonë e të dalluarit na thotë se janë të mira dhe kanë rezultate të shëndosha duhet të bëhen, sepse ato sjellin një ndjenjë kënaqësie dhe lirie. Kjo qasje e udhëhequr me mençuri sjell fat të mirë dhe bekime.

***

Kur dishepulli kupton se është në harmoni me Zotin, ai ngazëllon në shpirt dhe thërret me gëzim: "O Zot, nuk kam gjetur asgjë në botë më të mrekullueshme dhe më të ëmbël se ti."

***

Era po luan
Dhe pema psherëtin
Dhe dielli buzëqesh
Dhe lumi lëkundet
Dhe toka ndërron rrobën e saj të zezë me yje
Në një mantel të artë verbues drite
Dhe natyra pëlqen të shfaqë bukurinë e saj
Ndryshimi i ngjyrave të stinëve të gëzueshme
Dhe përroi gurgullues përpiqet gjithmonë
Të belbëzosh për një mendim të thellë të
frymëzuar nga shpirti
Dhe zogjtë dëshirojnë të këndojnë dhe të
kërcejnë
Me gjëra të panjohura që ziejnë në zemrën e
saj
Por njeriu ka aftësinë
Të flasësh me elokuencë dhe qartë, dhe me
kuptime të reja
Rreth Zotërisë së Universit
i kudondodhur
Gjë që pjesa tjetër e krijesave nuk ishin në
gjendje ta bënin
Lidhur me zbulimin e saj dhe njoftimin e
pranisë së tij
***
Mësuesi Paramhansa e pa të nevojshme të
ndëshkonte njërin nga nxënësit për një gabim të
:rëndë dhe më vonë tha me një psherëtimë
Sa shumë dëshiroj t'i ndikoj të tjerët vetëm"
përmes dashurisë, sepse zemra më thyhet dhe më
dhemb kur zbuloj se nuk ka asnjë mënyrë për të

shmangur edukimin e tyre në ndonjë mënyrë
".tjetër

***

Në shenjtëroren e meditimit, ndez dy qirinj:
qiriun e agimit dhe qiriun e zgjimit tim. Kurora të
mrekullueshme të dëshirës sime të zjarrtë
rrethojnë këmbët e pranisë Tënde
gjithëpërfshirëse. Aroma e dashurisë Tënde, që
lulëzon në vazon e zemrës sime, përshkon çdo cep
të jetës sime. Hijet e frikës dhe iluzioneve të mia
janë zhdukur nga shkëlqimi i thjeshtë i dritës
Tënde, o Zot, që më ke zgjuar përgjithmonë nga
ëndrrat e kësaj ekzistence të shkurtër. Me
vigjilencë të përhershme dhe sy të zjarrtë, do të
shikoj pa pushim fytyrën Tënde të pafundme, duke
mediuar mbi shprehjet e saj unike dhe gjithmonë
!të pranishme

***

Kur zemërimi ose urrejtja e pushtojnë një
person, ai përvetëson një natyrë të
pashëndetshme. Një person i konsumuar nga
zemërimi humbet kontrollin e emocioneve të tij
dhe mund të dëmtojë të tjerët. Prandaj, është
gabim të lejosh që emocionet e dhunshme të
kontrollojnë dhe diktojnë veprimet e dikujt, sepse
duke vepruar kështu e burgos veten në një qeli me
temperamente të ashpra dhe prirje të dëmshme, të
cilat janë burimi i të gjitha depresioneve dhe
shqetësimeve psikologjike. Për t'i shpëtuar këtyre
gjendjeve të pakëndshme mendore, duhet t'i
shpërbëjmë këto ndjenja dhe emocione që janë
kaq të lidhura ngushtë me vetëdijen fizike.

Meditimi [domethënë, t'i drejtohesh Zotit me .zemër, shpirt dhe mendje] është mënyra

***

:Konfirmime

Do t'i ruaj mendimet dhe fjalët e mia në mënyrë që prej tyre të burojë vetëm ajo që është e bukur dhe e vërtetë. Do të vazhdoj me besim të plotë në Zot, duke e ditur se fuqia e Tij rrjedh përmes meje, se gjithëprania e Tij më përfshin dhe .se kujdesi i Tij më mbikëqyr

Zot, unë kam shpuar perdet e materies dhe kam gjetur dashurinë Tënde, dhe tani e kuptoj se jam një mjet për të shprehur mendjen kozmike dhe bukurinë shpirtërore. Do t'ia kushtoj të gjithë forcën dhe aftësitë e mia zbulimit të vullnetit Tënd .hyjnor

Sa herë që mendoj për ty, një valë mallimi përvëlues lind brenda meje, duke më trazuar emocionet dhe duke rrjedhur nga zemra ime në çdo qelizë të qenies sime, duke e mbushur atë me dashuri hyjnore. Dëshira ime më e thellë është të arrij thelbin e qenies sate dhe të kënaqem në praninë tënde. Papritmas, dera e shpirtit tim hapet, dhe oh, gëzimi që më pushton kur shoh dritën !tënde rrezatuese

***

Duke u bashkuar me ty, o Shpirt Gjithëpërfshirës, do të bëhem pulsi i vërtetë i jetës kozmike, do të notoj në detin e shpirtrave dhe do të kërcej mbi valët e emocioneve të shenjta njerëzore, duke i mbuluar të gjithë me gëzim të

bekuar, do të lëshoj një përrua universal aspiratash .sublime

Do të jem të gjithë lotët e derdhur nga dhembshuria për të tjerët. Do të jem i pranishëm në heshtjen e artë të shenjtorëve dhe në shpresat lulëzuese të mendjeve rozë. O përmbushës besnik i dëshirave! Kur shkëndija ime e përjetshme përzihet me dritën tënde të pafundme, do të .shkëlqej në çdo sy

***

Në ditët e verës së jetës, mbledh nektarin e emocioneve nga lulet e ëmbla të virtytit që çelin në kopshtet e shpirtrave të mirë, dhe ruaj në zemrën time esencën e distiluar të borzilokut gjigant të faljes, sythat me aromë delikate të përulësisë dhe lulet e rralla e të buta të lotusit të mendimit. Dhe kur bora e ftohtë e sprovave të dimrit dhe dhimbja e dhimbshme e ndarjes tokësore më përplasen, kërkoj ngrohtësi dhe ngushëllim në nektarin e ruajtur në qelizën e zemrës sime. Në atë qelizë, të bekuar nga prania juaj, shpesh e gjej bletën hyjnore duke shijuar ëmbëlsinë e dëshirave të mia .të vjetra, dhe ndiej qetësi, gëzim dhe rehati

***

Të kesh pasuri materiale pa paqe të brendshme është si të vdesësh nga etja ndërsa noton në një liqen. Nëse duhet shmangur mungesa materiale, atëherë varfëria shpirtërore duhet përçmuar, sepse është rrënja e të gjitha dhimbjeve dhe vuajtjeve njerëzore. Prindërit e pasur që u lënë shuma të mëdha parash fëmijëve të tyre shpesh e pengojnë rritjen e tyre psikologjike dhe pengojnë

zhvillimin dhe lumturinë e tyre, të cilat varen nga përpjekjet e tyre.

Me rastin e Ditës së Buzëqeshjes:

Në një moment të vështirë, dëgjova zërin tënd, nënën time kozmike, duke pëshpëritur: "Dielli i mbrojtjes sime shkëlqen njësoj në orët e tua më të ndritshme dhe më të errëta. Mos u shqetëso, fëmija im, por beso dhe buzëqesh! Le të shkëlqejë drita ime shëruese përmes buzëqeshjeve të tua transparente. Duke qenë i lumtur, fëmija im, ti më bën të lumtur dhe më kënaq!"

***

O Zot,

Flladët e frymëzimit tënd kanë shpërndarë të gjitha retë nga horizonti i mendjes sime, i cili tani duket i pastër dhe i kthjellët. Me sy të pastruar, të shoh vetëm kudo. Rrezet e diellit tënd të bekuar depërtojnë në thellësitë më të thella të qenies sime dhe, me urinë e shekujve, ushqehem nga drita jote e bekuar.

***

Mësuesi Paramahansa u tha një grupi dishepujsh:

"Kur zhytesh thellë në vetëdijen hyjnore përmes syrit shpirtëror, do ta shohësh dimensionin e katërt të shkëlqejë me mrekullitë e botës së brendshme. Është e vështirë të arrish atë gjendje, por çfarë gjendjeje e mrekullueshme dhe e gëzueshme është! Mos u kënaq me gjetjen e pak paqes në meditimin tënd, por kërko me gjithë zemër paqen e Zotit dhe ki etje për lumturinë e Tij."

***

Ajo që i duhet botës është dashuria vëllazërore, uniteti, barazia dhe një zemër e mbushur me dashuri për Zotin dhe me respektimin e ligjeve të Tij morale. Problemet dhe vështirësitë lindin nga mungesa e vetëdijes së një personi për veprimet e tij të kaluara, të kryera në një vend dhe kohë të caktuar. Vuajtja e tyre aktuale rrjedh nga mendimet dhe veprat që kanë shqiptuar, të cilat kanë lëshuar rrënjë në tokën e vetëdijes, duke u shndërruar në një bimë dhe duke dhënë fryte që pasqyrojnë vetë natyrën e atyre mendimeve dhe veprimeve.

***

Tempulli që Zoti e do është një tempull qetësie, paqeje, dashurie dhe bukurie, dhe kushdo që hyn në atë tempull do të mbështillet nga qetësia shpirtërore dhe do të prekë praninë hyjnore.

***

Njeriu duhet të angazhohet në aktivitete konstruktive për të përmirësuar veten dhe për t'u sjellë dobi të tjerëve, dhe kushdo që dëshiron ta njohë Zotin duhet të përpiqet të bëjë mirë dhe t'i ndihmojë të tjerët sa më shumë që të jetë e mundur çdo ditë.

***

Sjellja e jashtme pasqyron jetën e brendshme të një personi. Luksi i jashtëm nuk mund të sjellë lumturi, sepse lumturia varet nga sa mirë një person e kontrollon veten dhe rrjedhën e jetës së tij.

***

Kur zgjohem çdo mëngjes, marr disa vendime pozitive dhe i premtoj vetes se do t'i zbatoj. Pastaj i rishikoj këto vendime gjatë gjithë ditës dhe motivohem për t'i përmbushur. Kur zbuloj se kam arritur atë që i premtova vetes, ndihem fitimtar. Angazhime të tilla të vetëvendosura mprehin vendosmërinë dhe forcojnë vullnetin; përndryshe, një person mund të gjendet i përfshirë nga emocione të trazuara dhe i sunduar nga ndjenja .negative

***

Miqësia duhet të fillojë në shtëpi. Nëse gjen dikë në familjen tënde që është veçanërisht i pajtueshëm me ty, kultivoje atë miqësi së pari. Pastaj, nëse ndihesh i tërhequr nga dikush që njeh dhe që ndan vlera të ngjashme, kultivoje atë miqësi. Të gjitha dëshirat egoiste dhe llogaritjet personale duhet të eliminohen, dhe marrëdhëniet .miqësore me njerëz të mirë duhet të forcohen

***

Ata që e duan Zotin janë vëllezërit dhe motrat e mia të vërteta. Më vjen keq për injorantët dhe shmang shoqërinë e arrogantëve, por ndihem afër atyre që e duan Zotin dhe jam i lumtur të .komunikoj me ta

Dashuria hyjnore nuk mund të përshkruhet, por mund të përjetohet kur zemra pastrohet dhe dëshira për të Dashurin kozmik intensifikohet. Kur mendja dhe shqisat drejtohen drejt Zotit, gëzimi .shpirtëror rrjedh me bollëk nga burimi i zemrës

***

Thellë në zemrën time, të kam ndërtuar një fron të fshehtë. Qirinjtë e gëzimit tim janë të ndezur dobët në pritje të mbërritjes sate dhe do të shkëlqejnë më fort kur të shfaqesh.

***

Të kënaqesh me humor të zymtë është një vdekje e ngadaltë, ndërsa përpjekja për t'u ndjerë i gëzuar dhe optimist çdo ditë, pavarësisht të gjitha sprovave të trazuara dhe shqetësuese, është një lindje e re shpirtërore.

Kur ta gjesh Zotin, do të përjetosh kënaqësi të vërtetë dhe të qëndrueshme. Miqësitë njerëzore mund të prishen dhe të prishen, por Zoti nuk do të të braktisë kurrë. Edhe nëse të gjithë të tjerët të braktisin, nëse Zoti është me ty, ti zotëron gjithçka në këtë jetë dhe ke fituar pjesën më të plotë dhe më të bollshme.

***

Mjeshtri Paramahansa i tha njërit prej atyre që dyshonte në mundësinë e të parit të dritës hyjnore:

"Nëse dyshon, nuk do të shohësh; nëse sheh, nuk do të dyshosh."

Ai u tha një grupi studentësh që po vononin:

"Duhet të organizoni jetën tuaj dhe të menaxhoni kohën tuaj, Zoti krijoi rendin; dielli lind deri në perëndim të diellit dhe yjet shkëlqejnë deri në agim."

***

Shumicën e kohës, njerëzit flasin dhe veprojnë sipas këndvështrimit të tyre, rrallë duke i parë ose duke u përpjekur t'i shohin gjërat nga perspektiva

e një tjetri. Nëse dy njerëz hyjnë në një debat që përshkallëzohet në një grindje dhe më pas në një sherr, faji është i të dyve, pavarësisht se kush e filloi debatin. Ata me mendjehollësi dhe mençuri i qasen çështjeve logjikisht, racionalisht dhe me mirëkuptim.

***

Do të zgjohem në agim dhe do ta zgjoj dashurinë time të fjetur, që ajo të ndizet në dritën e përkushtimit të vërtetë ndaj Zotit të paqes brenda shpirtit tim. O Zot, në një tempull të padukshëm të ndërtuar nga stralli i përkushtimit, prano ofertat e përulura të zemrës sime, të ripërtërira çdo ditë në lutje.

***

Mbrojeni veten në fortesën e mençurisë, shenjtëroren më të madhe. Kuptimi i përsosur do t'ju çojë në një vend ku asgjë nuk mund t'ju dëmtojë.

***

Mësuesi Paramahansa u tha një grupi dishepujsh:

"Pendimi nuk do të thotë vetëm të pendohesh për një gabim, por të përmbahesh nga përsëritja e tij. Kur pendohesh vërtet, vendos ta lësh të keqen pa u kthyer tek ajo. Zemra është e ngurtë dhe nuk zbutet lehtë. Zbute atë me lutje dhe përgjërime, dhe bekimet hyjnore do të zbresin mbi ty."

***

Shpesh gjejmë disa që sigurojnë jetesën në familje, qofshin baballarë apo djem, dhe në disa shoqëri nëna apo bija, të cilët tregojnë një

tendencë autoritare për shkak të ndjenjës se janë
në një pozicion që u jep të drejtë të kontrollojnë
.dhe të imponojnë mendimin e tyre
Këta diktatorë të vegjël nuk duhet ta shfryjnë
zemërimin e tyre mbi anëtarët e familjeve të tyre,
të cilët kanë nevojë për ta dhe varen prej tyre,
sepse nëse e bëjnë këtë, do të humbasin respektin
.dhe vlerësimin e të dashurve të tyre

***

Të thuash se dikush ka vullnet të dobët që nga
lindja dhe nuk mund të bëhet i fortë është një
pohim i gabuar, pasi ekziston mundësia që një
person i tillë të bëhet i madh dhe të arrijë gjëra të
.mrekullueshme në të gjitha aspektet e jetës

Kur një person është në gjendje t'i bëjë të
tjerët të ndiejnë dashurinë dhe qëllimet e tij të
mira, dashuria e tij do të zgjerohet dhe do të
përzihet me dashurinë universale që rrjedh në të
.gjitha zemrat

***

Në qetësinë e shpirtit dhe në korijen e
përqendrimit mendor dhe dëshirave në rritje,
dashuria hyjnore nuk ka fund, dhe i bekuar është ai
që ndjen praninë e bekuar dhe shijon nektarin e
.bashkimit

***

:një lutje

Zot, më jep besimin e fëmijëve të pafajshëm
tek Ti dhe përkushtim të plotë ndaj Teje. Më beko
që të ndiej afërsinë Tënde pas lutjeve të mia, të
përjetoj praninë Tënde në të gjitha emocionet e

mia dhe të kuptoj se mençuria Jote e ndriçuar
.mbështet kuptimin dhe njohurinë time

***

Pasi mësuesi Paramhansa lavdëroi njërin nga
:nxënësit, ai shtoi

Kur të thuhet se je i mirë, nuk duhet të"
ndalosh së përpjekuri për t'u bërë edhe më i mirë
nga ç'je je." Përmirësimi yt i vazhdueshëm do të
.sjellë lumturi për ty dhe të dashurit e tu

***

Nëse udhëheqësit bashkëkohorë botërorë do
të ndriçoheshin dhe do të punonin së bashku, ata
do të mund të zhduknin luftën dhe varfërinë
brenda pak vitesh. Vetëm vetëdija shpirtërore (një
ndjenjë e pranisë hyjnore) mund ta shpëtojë botën,
dhe pa të, paqja nuk mund të arrihet. Njerëzimi
duhet të fillojë me veten, sepse koha është shumë
e çmuar për t'u humbur, dhe është detyra e
njerëzimit të luajë rolin e saj në sjelljen e
.mbretërisë së Zotit në Tokë

***

Miqësia është tërheqja shpirtërore universale
që lidh shpirtrat së bashku me lidhjen e dashurisë
hyjnore dhe i afron ata me njëri-tjetrin, në mënyrë
që zemrat të shuajnë etjen e tyre dhe shpirtrat të
gëzohen duke shijuar dashurinë qiellore që rrjedh
.përmes kanaleve njerëzore

***

Ai që kultivon dashurinë e tij për Zotin dhe forcon marrëdhënien e tij me Të në kohë lumturie dhe begatie, do ta gjejë Zotin pranë vetes kur të ketë nevojë për Të, por ai që shtyn dhe nuk interesohet për forcimin e asaj marrëdhënieje, do të duhet të përballet vetë me sprovat e tij derisa të jetë në gjendje - me mençuri dhe nënshtrim të plotë - të gjejë Shoqëruesin Suprem.

***

E gjithë bota po mbytet në një det konfuzioni dhe humbjeje për shkak të lakmisë së pangopur dhe të pashuar. Lakmia dhe lakmia krijojnë luftëra. Heroi i vërtetë është ai që e fiton veten në betejën e jetës. Paratë, fama, epshi dhe gjithçka që bie ndesh me këtë parim janë të dëmshme për paqen dhe lumturinë tonë.

***

Zoti shfaqet në qetësinë e shpirtit dhe ne e ndiejmë praninë e Tij përmes një ndjenje të mbushur me gëzim, në mënyrë që dëshirat tona shpirtërore të përmbushen dhe dëshirat dhe dashuria jonë të arrijnë qëllimin e tyre.

***

Nëse njohuritë shpirtërore nuk zhvillohen në një mënyrë që të jetë paralele me përparimin e shkencave natyrore dhe inovacioneve teknologjike, individët dhe kombet do të humbasin në labirintet e mjerimit dhe shkatërrimit.

***

Zoti dëshiron që ne të shkojmë tek Ai dhe ta njohim Atë, por shumica e njerëzve nuk janë të

gatshëm. Megjithatë, kur bota errësohet në sytë e tyre dhe ata bien në kurthet e problemeve ose bëhen pre e sëmundjeve, ata nxitojnë t'i luten Atij dhe të kërkojnë ndihmën e Tij.

***

Shumë veta ngurrojnë ta kërkojnë Zotin, duke besuar se nëse e bëjnë këtë, jeta do të bëhet e zymtë, pa gëzim dhe bukuri. Por krejt e kundërta është e vërtetë. Lumturia e pastër që përjetoj në harmoni të përsosur me Zotin është e papërshkrueshme; jetoj në një gjendje gëzimi shpirtëror ditë e natë. Ky gëzim është bekimi i Zotit, dhe njohja e Zotit do të thotë çlirim nga mjerimi dhe një ndjenjë paqeje dhe kënaqësie.

***

Fjala kyçe për shumicën e njerëzve në këtë jetë është "unë". Ata me një prirje dhe prirje shpirtërore mendojnë për të tjerët aq sa mendojnë për veten e tyre. Ata që mendojnë vetëm për veten e tyre sjellin mbi vete armiqësinë dhe pakënaqësinë e atyre përreth tyre. Por ata që marrin në konsideratë ndjenjat dhe interesat e të tjerëve zbulojnë se të tjerët mendojnë për ta dhe i marrin në konsideratë ndjenjat e tyre.

Nëse ka njëqind njerëz në një qytet dhe secili prej tyre përpiqet të marrë diçka nga të tjerët, atëherë secili prej tyre do të ketë nëntëdhjetë e nëntë armiq. Por nëse secili prej tyre përpiqet të ndihmojë të tjerët, atëherë secili prej tyre do të ketë nëntëdhjetë e nëntë miq.

Jetova në atë mënyrë dhe nuk humba asgjë duke u dhënë të tjerëve. Në fakt, gjithçka që

dhashë më u kthye shumëzuar me hirin e Zotit. Tani nuk dëshiroj asgjë sepse ajo që kam thellë brenda meje është më e madhe dhe më e çmuar se çdo gjë që bota mund të ofrojë. Ajo që një person kërkon vërtet është lumturia, dhe sapo të arrihet lumturia, nevoja për rrethanat që çojnë në .të zhduket

***

Kur u dërgon të tjerëve qëllime të mira, vetëdija jote zgjerohet. Kur mendon për fqinjin tënd, një pjesë e qenies sate aktivizohet së bashku me atë mendim. Por vetëm të menduarit nuk mjafton; duhet të jemi të gatshëm t'i vëmë mendimet tona në veprim. Altruizmi i sjell praktikuesit të tij shumë bekime dhe lumturi të madhe, sepse përmes altruizmit, njeriu ruan lumturinë e vet. Qëllimi im është t'i bëj të tjerët të lumtur sepse lumturia ime rrjedh nga lumturia e .tyre

***

Mendimi është burimi i të gjitha problemeve dhe burimi i lumturisë. Njeriu është më i fortë se të gjitha përvojat e tij, sepse Zoti i ka dhënë atij fuqinë për të kontrolluar mendjen dhe trupin e tij, dhe mendja e tij nuk duhet të helmohet me .mendime negative

***

Ata që janë në harmoni me Zotin mund të kapërcejnë sfidat më të mëdha dhe më të frikshme të jetës. Dhe ndërsa kjo ëndërr universale ndonjëherë mund të duket si një makth, kur jemi

në harmoni me Zotin, e gjejmë veten të lirë nga ai makth.

***

Ekziston një lloj bakterie që lind, shumohet dhe vdes vetëm në dy orë. Ky lloj bakterie kryen në një ditë të vetme, ose edhe më pak, atë që njerëzit do të duhej të arrinin në një periudhë të gjatë kohore, ndoshta tetëdhjetë vjet.

Shtatëdhjetë ose tetëdhjetë vitet që jetojmë janë vetëm një moment i shkurtër në përjetësi. Nga një perspektivë relative, çdo gjë që na ndodh ndodh me të njëjtën shpejtësi siç u ndodh baktereve të përmendura më sipër.

Prandaj, nuk duhet të humbasim kohë, as të lejojmë që dëshirat dhe tekat të na kontrollojnë, dhe gjithashtu duhet të shmangim të bëjmë atë që ndërgjegjja jonë nuk e miraton. Kur një person bëhet zot i vetes, i mendimeve, ndjenjave dhe veprimeve të tij, askush ose asgjë nuk do të jetë në gjendje ta ndikojë atë.

***

Jeta qëndron e fjetur në tokën e ashpër, ëndërron bukurinë në lule dhe zgjohet fuqishëm në kafshë dhe në vetëdijen njerëzore, duke realizuar potencialin e saj të pakufizuar.

***

Të mençurit thonë:

Fryti i veprave të mira të motivuara nga dashuria për Zotin dhe virtyti është harmonia dhe pastërtia. Fryti i veprave të motivuara nga dëshirat dhe ambiciet egoiste është dhimbja dhe vuajtja.

Fryti i veprave të liga është injoranca dhe marrëzia.

Veprat e mira sjellin lumturi, ndërsa veprimet e kësaj bote të nxitura nga dashuria për veten çojnë në vuajtje dhe dhembje. Veprat e këqija të vazhdueshme, nga ana tjetër, shkatërrojnë aftësinë e një personi për të dalluar dhe kuptuar.

Disa e shkruajnë emrin e urtakut si më poshtë: Paramahansa ose Paramahansa Yogananda

Nga poshtë lart: Një histori suksesi

Më shumë leksione nga Mjeshtri Paramhansa Yogananda

Në linkun e mëposhtëm:

wwwswaidayogacom

Kjo është një histori e vërtetë e përkthyer për) një person që dështonte vazhdimisht, por duke praktikuar të menduarit krijues dhe afirmimin pozitiv, ai përfundimisht arriti të kapërcejë arsyet e dështimit të tij dhe ishte në gjendje ta shfrytëzonte (suksesin për vullnetin e tij

Ashtu siç ka njerëz që janë të suksesshëm nga natyra, ka edhe njerëz që dështojnë nga zakoni

Shoku dhe studenti im (S) ishte një dështak që nga lindja. Është e vërtetë që ai ishte një djalë inteligjent, i zellshëm dhe i etur për të fituar para,

por sapo mendonte për një punë ose karrierë, .faktorët e dështimit e rrethonin që nga fillimi

Një ditë ai erdhi tek unë duarbosh, i ndjekur nga kreditorët, i braktisur nga miqtë, duke më .kërkuar këshilla

E pyeta për arsyen e problemeve të tij dhe ai :tha

Zotëri, unë jam një dështim. Për ndonjë arsye" nuk e di, sapo filloj një punë, e humbas atë dhe dëmtohet edhe vendi ku punoj. Punëdhënësi humbet biznesin e tij menjëherë pas punësimit tim. Prandaj, kam frikë të kërkoj punë nga frika se mos prish interesat e punëdhënësve që do të më punësojnë. Për shkak të paqëndrueshmërisë sime të dështuar, jam i sigurt se në mënyrë të pashmangshme do ta humbas punën time sepse kompania që do të më punësojë do të shpallë falimentimin dhe do të mbyllë dyert e saj, dhe si rezultat do të më pushojë nga puna. Prandaj, nuk kam të drejtë të shkaktoj shkatërrimin e bizneseve të të tjerëve thjesht për shkak të lidhjes sime me ".ta

Arrita t’i gjeja një punë në një kompani të vogël dhe i kërkova të përsëriste me vete pohimin e mëposhtëm çdo mbrëmje, para se të flinte dhe :gjithashtu pasi të zgjohej

Çdo ditë dhe çdo ditë po bëhem gjithnjë e më" "i suksesshëm në fushën time të punës

Kaloi një muaj dhe (S) më paralajmëroi:
“Zotëri, kompania që keni punësuar po bëhet e paqëndrueshme dhe situata e saj nuk është premtuese. Ju lutem të më nxirrni prej saj para se të shembet plotësisht, sepse do ta humbas punën gjithsesi kur kompania të falimentojë. Por dorëheqja ime tani mund ta kursejë kompaninë nga fati i pashmangshëm dhe i kobshëm për shkak të lëkundjeve të mia të pafat.”

Qesha, duke mos i kushtuar vëmendje asaj që tha (S), dhe në vend të kësaj i kërkova të vazhdonte ta theksonte pikëpamjen e tij dhe të vazhdonte punën e tij. Javë më vonë, ai erdhi tek unë një mbrëmje dhe tha me një psherëtimë:

"Ajo që kisha frikë ka ndodhur pikërisht"

"?Ajo e pyeti: "Çfarë ndodhi

Ai tha, "Kompania falimentoi pikërisht siç ju thashë dhe siç parashikova"

I thashë, duke protestuar: "A nuk është e vërtetë që kur i siguroje veten, 'Ditë pas dite po bëhem gjithnjë e më i suksesshëm në fushën time të punës', në të vërtetë i përsërisje ato fjalë si papagall? Dhe se një oktapod dyshimi vazhdonte të mbahej pas palosjeve të trurit tënd, kështu që i thoshe vetes: 'O budalla, situata jote po përkeqësohet, pavarësisht se sa shumë përpiqesh ta bindësh veten për sukses'!"

Ai u përgjigj: "Po, me të vërtetë kjo është ajo që po ndodh në të vërtetë."

kështë i mjaftueshëm për të hequr barrierat mendore nënndërgjegjeshëme të trashëguara ose të fituara. Nuk ka asnjë mënyrë për të pasur sukses për sa kohë që mendimet dhe ndjenjat e dekurajimit dhe frustrimit janë të ngulitura në mendjen e vetëdijshme ose nënndërgjegjeshëm. Ndër kushtet për sukses janë posedimi i aftësisë krijuese, rrethanat e favorshme dhe tendencat e lindura. Nëse jeni në gjendje të prekni vetëdijen më të lartë me aftësitë e saj të pakufizuara, atëherë mund të krijoni mundësi të reja për atë sukses që ende ju shpëton dhe që nuk jeni në gjendje ta kapni."

Dhe unë arrita ta ndihmoja (S) të gjente një punë tjetër, më të madhe se e para. Por pas gjashtë muajsh (që ishte periudha më e gjatë që miku ynë kaloi duke punuar), ai më tha një pasdite: "Situata e kompanisë po përkeqësohet me shpejtësi, kështu që ju lutem më hiqni qafe shpejt".

Unë shtova: "Pohimi i shpeshtë i mendimeve dhe zakoneve pozitive derisa ato të depërtojnë dhe të zënë rrënjë në mendjen nënndërgjegjeshëm

Dhe unë arrita ta ndihmoja (S) të gjente një punë tjetër, më të madhe se e para. Por pas gjashtë muajsh (që ishte periudha më e gjatë që miku ynë kaloi duke punuar), ai më tha një pasdite: "Situata e kompanisë po përkeqësohet me shpejtësi, kështu që ju lutem më hiqni qafe shpejt".

Unë shtova: "Pohimi i shpeshtë i mendimeve dhe zakoneve pozitive derisa ato të depërtojnë dhe të zënë rrënjë në mendjen nënndërgjegjeshëm

kështë i mjaftueshëm për të hequr barrierat mendore nënndërgjegjeshëme të trashëguara ose të fituara. Nuk ka asnjë mënyrë për të pasur sukses për sa kohë që mendimet dhe ndjenjat e dekurajimit dhe frustrimit janë të ngulitura në mendjen e vetëdijshme ose nënndërgjegjeshëm. Ndër kushtet për sukses janë posedimi i aftësisë krijuese, rrethanat e favorshme dhe tendencat e lindura. Nëse jeni në gjendje të prekni vetëdijen më të lartë me aftësitë e saj të pakufizuara, atëherë mund të krijoni mundësi të reja për atë sukses që ende ju shpëton dhe që nuk jeni në gjendje ta kapni."

Nuk i kushtova vëmendje shqetësimeve të tij, por i kërkova të vazhdonte punën e tij. Disa javë më vonë, (S) më tha me një buzëqeshje: "Puna e dytë që më rregulluat, zotëri, ka ikur me erë!"

I thashë me qetësi: "Mos u shqetëso, do të të gjej një punë tjetër."

Ai u përgjigj: "Epo, zotëri, për sa kohë që merrni përsipër të rrëzoni një kompani tjetër për shkak të lidhjes sime me pronarët e saj, nuk kam asnjë kundërshtim."

Me anë të përpjekjeve të vazhdueshme, gjeta një punë shumë të mirë për (S) në një kompani të madhe. Kaloi një vit dhe asgjë nuk ndodhi, megjithëse (S) përpiqej çdo javë të largohej nga kompania nga frika se mos shkatërrohej si ato të mëparshmet.

Më në fund, i kërkova të investonte paratë e tij në biznesin e tij, por ai u frikësua dhe më shikoi me habi, duke thënë: "A është kjo që më kështillon të bëj? A nuk mendon se do t'i humbas paratë që kam grumbulluar me mund nëse i investoj?"

Ajo e siguroi me besim: "Duhet të investosh paratë dhe energjinë tënde në një projekt të mirë, siç është një qendër lokale e ushqimit që nuk kërkon një investim të madh, dhe unë jam e bindur për suksesin tënd."

Brenda pak vitesh, (S) u bë pronar i shumë pronave dhe depove të mëdha.

Pasi u bind për suksesin e tij, e gjeti veten të suksesshëm në gjithçka që bënte. Një ditë më tha, duke qeshur: "Falë Zotit dhe ndihmës tënde, jam transformuar nga një dështak në një njeri të suksesshëm. E kapërceva dështimin dhe kuptova se dështimi im i vazhdueshëm ishte në të vërtetë për shkak të mungesës së të kuptuarit të detyrës sime. Por nuk e di se si arrita të kem sukses pasi shkatërrova punën e të tjerëve për shkak të lëkundjeve të mia të dështuara".

Kështu që i shpjegova: “Nuk shkaktove ti shkatërrimin e interesave për të cilat po punoje. Ligji i tërheqjes që qeveris njerëzit, bazuar në vibracione të ngjashme, funksionon negativisht ose pozitivisht (e ngjashmja tërheq të ngjashmin).”

Natyra juaj e natyrshme me të meta ju tërhoqi drejt kompanive që ishin tashmë në prag të kolapsit dhe anasjelltas. Pra, ju ishit një dështim dhe kompanitë ishin gjithashtu në prag të kolapsit. Sipas ligjit të tërheqjes së ndërsjellë, ju dhe ato kompani ratë poshtë kodrës së dështimit dhe u përplasët në shkëmbinj në të njëjtën kohë.

Morali i kësaj historie është se suksesi i vërtetë qëndron në krijimin e asaj që nevojitet nëpërmjet vullnetit duke zgjuar fuqinë e pakufizuar të vetëdijes më të lartë. Kjo fuqi mund të zgjohet duke mësuar mënyrën e saktë për të medituar dhe menduar pozitivisht dhe në mënyrë krijuese në mënyrë që të fitohet shëndet, sukses, mençuri dhe lumturi.

Paqja qoftë mbi ty

Nga lëmitë e shpirtit

A e dini pse disa njerëz nuk janë në gjendje të marrin

Çfarë kërkojnë ata në jetë me mjete të ligjshme, pavarësisht se sa shumë përpiqen?

Së pari, sepse shumica e njerëzve punojnë me entuziazëm të vakët

Ata përdorin vetëm një të dhjetën e vëmendjes së tyre

Prandaj, ata nuk kanë fuqinë për të arritur sukses

Përveç kësaj, shkaku mund të jetë për shkak të veprimeve të gabuara.

Ata e kanë kryer atë në të kaluarën dhe u ka shkaktuar dëm.

Me raste kronike të frustrimit dhe dështimit

Por kurrë nuk duhet ta pranosh

Kufizimet dhe kufizimet e Karmës

Nuk duhet të besosh thellë-thellë se ti

Pamundësia për të arritur qëllimet tuaja

Kur nuk arrini të arrini qëllimin tuaj

Arsyeja shpesh qëndron në bindjen e vetes

Se nuk je i aftë të arrish atë që aspiron

Por kur e bind veten

Se ti ke fuqi të pakufizuara

Mund të arrish shumë gjëra të mëdha

Lidhja me Zotin ndryshon vibracionet e vetëdijes

Hap shtigjet e mendjes të bllokuara nga shqetësimet

Preokupim i tepërt me gjërat materiale
I shton një dimension shpirtëror mendimit dhe ndjenjës
Si rezultat, prangat mbi testamentin janë thyer.
Dhe një horizont lirie dhe vizioni të shëndoshë shfaqet brenda shpirtit
Ky është një ligj shpirtëror që funksionon pikërisht për të mirën e të gjithë atyre që e përdorin atë.
Kur rrezet e mendimit përqendrohen pa u shpërndarë
Fuqia e madhe e Zotit vjen
Dhe falë asaj fuqie
Mund të arrini sukses shpirtëror, psikologjik dhe material
Unë kam tërhequr nga ajo fuqi e bekuar
Herë pas here në jetën time
Dhe e di me siguri se fuqia e Zotit nuk dështon kurrë
Mund të bësh të njëjtën gjë nëse dëshiron
Forca të tjera mund të sjellin njëfarë suksesi
Është një sukses që nuk zgjat
Por kur mendja është e ngarkuar me magnetizëm hyjnor
Një dritë e madhe do të burojë prej saj
Prania hyjnore tregohet
Ai që nuk ka të barabartë
Ata që janë në dijeni thonë
Njohuria hyjnore nuk mund të fitohet duke studiuar shkrimet e shenjta
As me inteligjencë dhe zgjuarsi

As duke u thelluar në filozofi
Përkundrazi, është me anë të hirit hyjnor që
ëmbëlsia e asaj dijeje mund të shijohet
Vetëm të pastërit në zemër zgjedhin Zotin,
dhe Ai i zgjedh ata
Dhe me anë të hirit të Tij ata mund ta shohin
dritën e Tij
Filozofët dhe teologët duhet ta dinë dhe ta
pranojnë
Se natyra e Zotit është e pafundme
Nuk mund të kuptohet ose shqyrtohet
Me vizionin e kufizuar të të menduarit me
mendje të ngushtë
Për ta njohur Zotin, duhet ta përjetojmë vetë
praninë e Tij
Zoti ua zbulon veten atyre që e duan
Si një ndjenjë e lumturisë supreme shpirtërore
Ndërgjegjja njerëzore është e mbingarkuar
Dhe sjell me vete një konfirmim të qartë të
.ekzistencës së një të vërtete më të lartë
Tejkalimi i përvojës së njohur njerëzore
Asnjë sasi logjike apo teologjie nuk mundet
Se ky test i mrekullueshëm
Sepse përvoja shpirtërore bazohet në ndjenjën
e brendshme
Dhe perceptimi intuitiv i një dimensioni të butë
dhe një drite rrezatuese, verbuese
Për të përfituar atë përvojë mistike
Dashuria hyjnore është thelbësore
Kontemplimi serioz i Zotit
Në vetminë e shpirtit të bekuar

Oqeani i shpirtit është bërë një valë e vogël e psiqikës sime
I pathyeshëm
Dhe nëse ajo u shfaq në këtë skenë tokësore
Ose u fsheh pas vdekjes në sferën e vetëdijes kozmike
Sepse unë jam një vetëdije e përjetshme, e pavdekshme
I mbrojtur në përqafimin e përjetësisë dhe fortesën e Shpirtit Suprem
Sot do të bëj diçka të dobishme për të tjerët
Do të bëj çmos për të uriturit
Jam i sigurt dhe i mbrojtur pas mureve të ndërgjegjes sime të qetë
Errësira e vjetër është djegur
Më intereson vetëm sot
Unë jam një shkëndijë e dritës së së mirës më të madhe
Dhe dua të jem një far
Për shpirtrat, anijet e të cilëve u fundosën dhe u shkatërruan
Në detin e pikëllimeve
Sot e ndiej Zotin në dridhjen e paqes
Që prek fijet e zemrës sime, në harmoni me dashurinë universale
Dhe në fronin e mendimeve të qeta, të qeta
Zoti i paqes e bekoftë punën time dhe i lehtësoftë punët e mia!
Sot do t'i udhëzoj vëllezërit dhe motrat e mia
Drejt Portës së Paqes
Duke çuar në Tempullin e Zotit
Do të punoj për të ngushëlluar të pikëlluarit

Dhe shpirtrat e tyre janë të kënaqur
Dhe do të nxitoj drejt horizonteve të lirisë
Duke hequr dorë nga të gjitha dëshirat kufizuese
Dhe duke u mbajtur fort pas dëshirës për t'iu afruar Zotit
E cila sjell meditim mbi kryeveprat e saj
Dhe në mbretërinë e dashurisë sime
Do të ftoj njerëz të të gjitha racave dhe etnive
Që ata të mund të vijnë dhe të jetojnë me mua
Në shkëlqimin e dashurisë hyjnore
Thesaret Lindore
Revista Lindje-Perëndim
Mundësi të arta
Jeta ia vlen të jetohet
Ofron mundësi të arta për të njohur veten
Duke ripërtërirë vetëdijen e tij dhe duke përcaktuar vendin e tij në hartën e ekzistencës
Dhe duke punuar për të arritur qëllimin e ekzistencës së saj
Kjo njohuri fuqizon mendjen dhe trupin
Dhe mbush zemrën me një valë vitaliteti
Ai mbushet me gëzim dhe kërcen nga kënaqësia
Kjo është ajo që Krijuesi i njerëzimit dëshiron për njerëzimin
Disa besojnë se jeta është plot mërzi dhe lodhje
Shumë njerëz janë të mërzitur dhe të ngopur
Por mërzitja do të thotë të humbasësh veten
Për lidhje dhe komunikim me dhomën e operacioneve të jetës

Për ta bërë jetën të këndshme
Një person duhet të heqë dhe eliminojë pengesat
Që qëndron midis tij dhe unitetit të tij organik me jetën
Nëse do t’i kthenit mendimet tuaja në epokën e fëmijërisë
Ndoshta e kujtove që ishe atëherë
Plot energji dhe gëzim të ripërtërirë
Kishe një dëshirë të fortë për të lëvizur
Kërcim, lojëra dhe shumë gjëra të tjera
Atëherë ishe një i sapoardhur nga bota eterike
Dhe e lidhur drejtpërdrejt me zemrën e jetës
Dhe telat e komunikimit midis teje dhe jetës
Shkallë e lartë e performancës së qetë dhe efikase
Sepse solle me vete një vetëdije për thjeshtësinë
Gëzim, lumturi dhe freski shpirtërore
Kur ajo arriti moshën madhore
Ke humbur një sasi të konsiderueshme
Nga ato energji dhe ndjenja
Por herë pas here
Mendime të njohura të vijnë tek ti
Dhe flladi i mallit fryn mbi ty
Më sjell ndërmend disa shkëndija kujtimesh
Nga e kaluara e largët
Kur zgjohesh në mëngjes nga një gjumë i qetë dhe i thellë
Ndihesh rehat dhe i lumtur
Derisa shpërqendrimet e jetës së përditshme të të sulmojnë

Ajo zë pjesën më të madhe të vetëdijes suaj
Dhe bëhet më reale dhe urgjente se të tjerat
Pavarësisht të gjitha vështirësive,
kontradiktave dhe zhgënjimeve
Një person duhet të punojë për të komunikuar
.me veten e tij
I pasur me thesare të panumërta
Kjo është ajo që e bën jetën të lumtur dhe të
lavdishme
Idetë dhe veprimet e kota duhen shmangur
Dhe të mos ngatërrohemi me gjërat e
parëndësishme të jetës së kësaj bote
Sepse sapo të vendoset në vetëdije
Ai ngjitet në qelizat e trurit
Derisa paqja dhe harmonia të zhduken nga
shpirti
Dhe bashkë me to, ide të rafinuara dhe vizione
të pastra
Prandaj, është e nevojshme të heqim qafe ato
energji të papajtueshme
Nga mendimi dhe nxjerrja e ndjenjave
armiqësore nga zemra
Që rrezet e dritës të mund t'i arrijnë ato
Rrymat e shëndetit, ngarkesat e energjisë dhe
bekimet
Pastë e mrekullueshme
I frymëzuar nga mësimet e Mjeshtrit
Paramhansa
Idetë janë si copa balte që mund të formohen
ose në zare ose në gjarpërinj deti, por me fortësinë
.e strallit

Çdo person ka potencialin të jetë gdhendësi i jetës së tij dhe skulptori i fatit të tij.

Le të marrë një grusht nga kjo pastë e mrekullueshme dhe të bëjë një vepër arti të mrekullueshme prej saj, dhe ai do të marrë një bollëk lumturie.

Shkëlqimet e rrufeve në hapësirë janë të vështira për t'u fokusuar dhe për t'u kanalizuar në tela për të ndriçuar shtëpitë dhe rrugët, por kjo është arritur.

Nuk është e lehtë të thirren dhe përqendrohen forcat e padukshme të universit në një sistem. Mbron njerëzimin nga grackat dhe e mbron atë nga e keqja, nëse kjo është e mundur. Pavarësisht ekzistencës dhe fuqisë së së keqes, drita ekziston gjithashtu, dhe e mira është më e fortë dhe më e qëndrueshme se e keqja sepse mbështetet nga e vërteta e përjetshme dhe e qëndrueshme, e cila është forca më e fortë në univers dhe në fund të fundit do të mbizotërojë.

Përqendrimi në mendime pozitive dhe dashamirëse do të thotë krijimi i një lidhjeje efektive, ose farkëtimi i një kanali të qartë, midis mendjes dhe burimit të pozitivitetit universal, që është vetë mirësia. Sa më shumë që dikush mendon për mirësinë, aq më shumë vibracionet e saj tërhiqen në mendje dhe trup. Këto vibracione kanë fuqinë të modifikojnë shumë gjendje psikologjike dhe fizike, dhe janë aq të fuqishme saqë automatikisht zhdukin vibracionet e papajtueshme që janë të papajtueshme me përbërjen psikologjike dhe fizike të individit.

Kur një person thotë: "Jam i lodhur", ndjenja e lodhjes bëhet e fuqishme sepse pranohet, duke kufizuar kështu aktivitetin dhe duke bllokuar rrjedhën e energjisë. Megjithatë, nëse thonë: "Kam nevojë për pushim", ata e hapin veten ndaj rrymave jetësore që rifreskojnë mendjen dhe trupin, dhe madje mund të përjetojnë një rritje të energjisë gjatë një periudhe të shkurtër pushimi.

Frustrimi, i cili shkakton një gjendje psikologjike shqetësuese, mund të shmanget duke mos u përqendruar në të, duke mos kujtuar një përvojë të këndshme ose duke mos menduar për njerëzit që i doni, u besoni dhe me të cilët ndiheni rehat, duke qenë të sigurt se frustrimi është një re vere kalimtare, pavarësisht se sa e dendur dhe ogurzezë mund të duket.

Rrethanat e vështira nëpër të cilat kalon një person nuk duhen injoruar ose nënvlerësuar. Përkundrazi, këto rrethana duhet të trajtohen realisht dhe me zgjuarsi duke kërkuar një mënyrë efektive për të lehtësuar ndikimin e tyre dhe për të zbutur efektet e tyre.

Kjo nuk do të thotë heqje dorë nga shërbimet e terapistëve të cilët ofrojnë shërbime të shumta dhe të vlefshme përmes ekspertizës dhe metodave të përparuara shkencore; përkundrazi, të menduarit pozitiv ndihmon në mbjelljen e farës së shërimit në trup dhe kështu bëhet një nga mjetet e trajtimit.

Në mënyrë të ngjashme, në vend që të thuhet "Jam i sëmurë", fokusi duhet të jetë në nevojën për shërim. Ky qëndrim e bën mendjen dhe trupin më

të hapur ndaj metodave dhe energjisë shëruese, duke hapur poret ose kanalet që kjo energji ka nevojë të rrjedhë në qeliza dhe inde, duke riparuar gjendje të pashëndetshme dhe të pasakta, dhe duke rikalibruar mekanizmin delikat të trupit. Kështu, një person i mësuar me periudha të shpeshta dobësie dhe lodhjeje do të zbulojë, me kalimin e kohës, se të menduarit pozitiv ndihmon në zvogëlimin e numrit të këtyre episodeve, duke çuar në një ndjenjë force të ripërtërirë dhe një bollëk mirëqenieje, me ndihmën e Zotit, Shëruesit .të të gjitha sëmundjeve dhe sëmundjeve

Korrja e urrejtjes

Nasi dhe Zakiri e urrenin njëri-tjetrin dhe grindjet e tyre filluan kur ishin nxënës të vegjël në shkollë, dhe kur u rritën , armiqësia e tyre u rrit dhe u bënë rivalë në biznesin e shitjes së .këpucëve

Njëherë, ata garuan për dorën e një vajze për martesë, dhe meqenëse Nasi ishte pak më i fortë se Zakiri, ai e rrahu keq dhe e la pa ndjenja. Kur Zakiri u kthye në vetëdije, e pushtoi turpi, .keqardhja dhe neveria për atë që i kishte ndodhur

Vite më vonë, Zakir vendosi të transferohej në .një qytet për të punuar dhe jetuar

Nasi e kishte harruar çfarë kishte ndodhur, por Zakiri nuk mund ta fshinte nga kujtesa e tij poshtërimin dhe sikletin që Nasi i kishte shkaktuar. Megjithatë, ai vazhdonte të përsëriste dhe të pohonte me vete: Do ta fal Nasin dhe nuk do ta .kujtoj ofendimin e tij ndaj meje

Por pas disa muajsh, Zakiri e kuptoi se gjatë deklaratave të tij të përditshme të faljes, thellë-thellë ai dëshironte hakmarrje dhe po priste një mundësi për t'u kundërpërgjigjur dhe për të shuar etjen e tij për hakmarrje.

Pas pak kohe, Nasi ndjeu një tërheqje të çuditshme që e tërhiqte drejt qytetit ku ishte zhvendosur rivali i tij i vjetër, Zakiri. Ai nuk kishte dyshim se diçka do të ndodhte. Megjithatë, Zakiri e dinte për praninë e Nasit në qytet dhe filloi t'i monitoronte me kujdes lëvizjet e tij.

Një mbrëmje, Nasi doli për një shëtitje dhe për të "nuhatur ajrin e pastër", edhe pse moti ishte i zymtë dhe me shi.

Ndërsa ecte vetëm në një rrugë të izoluar, ai kaloi pranë një depoje të hapur, ndërsa Zakiri e ndiqte tinëzisht dhe me kujdes. Kur iu dha mundësia, ai vendosi ta shlyente llogarinë me interes të përbërë.

I gëzuar pa masë, ai zbuloi një pllakë të fortë që kishte rënë nga njëri prej mureve të depove. Ai e kapi atë dhe e goditi fort në kokë ish-rivalin e tij, duke e rrëzuar përtokë, pastaj u kthye me vrull nga kishte ardhur, pa e vënë re praninë e tij.

Orë më vonë, shiu pushoi, retë u shpërndanë dhe një rreze drite hëne u shfaq përmes një vrime në majë të murit. Nasi u zgjua dhe e gjeti veten të shtrirë përtokë, jashtëzakonisht të dobët.

Ai u përpoq të zbulonte se çfarë kishte ndodhur dhe, duke parë një pllakë pranë tij dhe një vrimë në mur sipër saj, arriti në përfundimin se, ndërsa ecte përgjatë magazinës, fati i tij i keq

kishte bërë që ajo pllakë të binte nga maja e murit dhe t'i rrëzohej mbi kokë.

Morali i kësaj historie është se njerëzit kanë tendencë të harrojnë padrejtësitë që u kanë bërë të tjerëve, edhe pse pasojat e veprimeve janë të paharrueshme dhe pasojat e tyre i ndjekin në heshtje në errësirën e injorancës. Ashtu si një lopë mund ta gjejë viçin e saj midis mijëra të tjerëve, ashtu edhe pasojat e veprimeve tona kanë fuqinë të na gjurmojnë vazhdimisht dhe të përcaktojnë vendndodhjen tonë, edhe pas një kohe të gjatë.

Sikur Nasi të kishte pasur mençuri dhe të përpiqej ta zgjidhte mosmarrëveshjen me rivalin e tij Zakir dhe t'i kërkonte falje pas atij incidenti, ai mund ta kishte zbutur zemërimin e kundërshtarit të tij dhe gjërat nuk do të ishin përshkallëzuar më tej.

Por gjërat mbetën të pandryshuara, dhe farat e pasojave të tmerrshme u rritën dhe lulëzuan në barkun e një të ardhmeje të errët, duke kulmuar në një lindje katastrofike. Për të shmangur surprizat e pakëndshme, farat e konfliktit të lig që fshihen në tokën e mendjes duhet të digjen, dhe largpamësia duhet t'i paraprijë veprimit, sepse ligji universal dikton që njeriu të korrë frytet e veprave të veta, qofshin të mira apo të këqija, të ëmbla apo të hidhura.

Le të kujtojmë se çdo veprim lë gjurmë që ruhen si tendenca dhe prirje në mendje. Nëse këto nuk trajtohen me mençuri dhe maturi, ato do të çojnë në pasoja potencialisht të rrezikshme. Megjithatë, kur farat e veprimeve të liga digjen nga

zjarri i mençurisë, ato nuk do të jenë në gjendje të .rriten përsëri
Kuptimi i rritjes së ndërgjegjësimit
jeta e hershme
Shpirti ndërhyn me makinën fizike
Derisa ajo të lidhet plotësisht me të
Ja pse duhet të jetojmë
Në mënyrë që kërkesat e trupit të mos na mbingarkojnë
Ne nuk ndihemi të kufizuar nga standardet materiale
Rritja mendore është një produkt
Për rritje ose zhvillim fizik
Sipas evolucionit natyror
I njëjti shpirt po rrjedh
Duke u ngritur në nivelin mendor
Ose niveli i kreativitetit dhe bollëkut
Kështu, duke demonstruar talente unike
Që i dallon njerëzit
Rreth të gjitha krijesave të tjera
Pastaj ngrihet
Në nivelin e njohurive shpirtërore
Që i jep kuptim dhe vlerë
Për prosperitet material
arritje mendore
Nuk ka dyshim se arritjet intelektuale janë të dobishme
Sepse të gjitha gjërat e mira kanë vlerë
Dhe gradualisht e kuptojmë se faza tjetër
Po rrit ndërgjegjësimin për trupin
Për vetëdijen shpirtërore
Përmes shpirtërorizimit të trupit dhe mendjes

Duke mos i shpërdoruar forcat jetësore të trupit
Dhe duke përqendruar dritën e mendjes, skauti
Mbi çështjet thelbësore
Derisa të bëhen
Një metodë efektive dhe harmonike
Shpirti mund ta kalojë atë
duke shprehur veten
Dhe duke shfaqur talentin e saj
Dhe duke aktivizuar fuqitë e saj shpirtërore
Emancipimi shpirtëror do të thotë çlirimi i shpirtit
Nga kafazi i injorancës
Dhe e ngrit atë në nivelin që meriton
Dhe duke e çliruar atë nga kufizimet e vetëdijes së kufizuar
Jeta njerëzore është shpesh shumë e bukur
Por lidhja me të
Është si një zog parajse që ngjitet pas kafazit të tij
Kështu që nëse e hap derën e kafazit
Zogu heziton të largohet
Për shkak të zakonit dhe kohës së gjatë të kaluar brenda kafazit
?A nuk është për t'u habitur kjo
Zogu nuk dëshiron të largohet nga territori i tij i ngushtë
Drejt lirisë së hapësirës së pafundme
?Nga kush erdhi ai
Kjo vlen edhe për ne
Sepse jetuam për një kohë të gjatë

Në kafazin fizik
Ne i frikësohemi largimit të tij drejt
horizonteve më të gjera
Por mençuria na dikton që ne
Lirimi i Zogut të Shpirtit
Nga kafazi i kufizimeve
Dhe duke e lëshuar atë në sferën e
pakufishme të vetëdijes
Ata do të shijojnë përsëri gëzimin e
brendshëm
Ligji i lëvizjes bazohet në ligjin e shkakut dhe
pasojës, ose veprimit dhe reagimit
Personi i lindur i mirë në këtë jetë ishte i tillë
në një mishërim të mëparshëm {për shkak të asaj
që kanë bërë duart e tij} dhe nëse ai përpiqet të
bëjë mirë, atëherë peshorja e së mirës do të anojë
gjithnjë e më shumë në favorin e tij (atij që ka, do
.t'i jepet më shumë dhe më shumë)
Ata që zotërojnë vetëm disa cilësi të mira
mund të humbasin edhe ato pak për shkak të
.tendencave të liga që i sulmojnë dhe i mposhtin
Një person i prirur drejt së keqes duhet ta ketë
pasur atë tendencë të keqe në një jetë të
mëparshme, dhe këto prirje të liga mund t'i
intensifikojnë dhe t'i kontrollojnë ato. Ata që kanë
disa prirje të këqija ishin të tillë më parë, dhe nëse
e mira i tejkalon të këqijat, atëherë cilësitë e
virtytshme do t'i dëbojnë prirjet e këqija nga
.shpirtrat e tyre
Ky është funksionimi natyror i ligjit të shkakut
dhe pasojës (karmës). Megjithatë, nuk duhet të
ndihet i pafuqishëm dhe i bllokuar nëse ndodh të

ketë zakone të padëshirueshme nga të cilat dëshiron të heqë qafe. Tani është momenti i përshtatshëm për t'i mposhtur ato zakone duke kultivuar vendosmërinë e së kaluarës dhe mendimin e shëndoshë.

Një person mund të çlirohet nga kthetrat e zakoneve të këqija dhe të krijojë zakone të mira në mendime dhe vepra, të cilat do t'i sjellin rezultatet e dëshiruara.

Pavarësisht se sa thellë të rrënjosura mund të jenë zakonet e këqija tek një person, ai duhet të kujtojë se ai vetë i krijoi ato zakone përmes përsëritjes së mendimeve dhe veprimeve specifike dhe se mund t'i zëvendësojë ato zakone të këqija me të mira përmes të menduarit pozitiv dhe konstruktiv.

Mendimet e mira dhe të këqija janë gjendje kontrastuese të vetëdijes njerëzore. Natyrisht, është më mirë të shohësh ëndrra të këndshme sesa të vuash nga makthe të tmerrshme. Vetëdija është fleksibile dhe e ndjeshme; ajo mund të marrë çdo gjendje që dëshiron ose të ëndërrojë ëndrrat që i pëlqejnë. Megjithatë, problemi me njerëzit është se ata lejojnë që sfera e tyre e vetëdijes - me vullnetin dhe zgjedhjen e tyre të lirë - të qeveriset nga tendenca devijante dhe orientime të gabuara të lindura nga zakonet e së kaluarës. Kështu, fuqitë e tyre të dallimit mbeten të arratisur dhe të lëna në baltë, ashtu si edhe kujdestaria metafizike e ngulitur pas fortesave të dallimit dhe perceptimit.

Kur ata të dehur nga zakonet e dëmshme shijojnë hidhërimin e dhimbjes së shkaktuar nga

një jetë e panatyrshme, ata do të drejtohen nga drita e të kuptuarit dhe e jetesës së drejtë në kërkim të shpëtimit, pavarësisht se sa të rrënjosura dhe shkatërruese mund të jenë zakonet e tyre të këqija.

Pastaj, nëse punojnë për zhvillimin dhe kultivimin e zakoneve të mira përmes praktikimit të mënyrave harmonike të jetesës, ata do të rizbulojnë gëzimin e brendshëm dhe do të shijojnë paqen si një rezultat natyror i vetëkontrollit dhe kultivimit të zakoneve të mira.

I lutemi Zotit të Plotfuqishëm të na japë ndihmë për t'u çliruar nga të gjitha kufizimet dhe për të udhëhequr mendimet tona në shtigjet e drejta dhe të dobishme.

Ndërgjegjësimi shpirtëror
Disa njerëz e kalojnë jetën e tyre
Me një mendje të shurdhër dhe pak kuptim
Ata hanë dhe flenë
Dhe ata shijojnë disa kënaqësi
Ata rrallë mendojnë thellë
Në fakt, shumica e njerëzve
Ata nuk arrijnë një thellësi të mjaftueshme
Në detin e ideve shpirtërore
Sepse janë të bindur se bota materiale
Është gjithçka që ekziston
Por kjo jetë
Është vetëm një ëndërr e shkurtër
?Pse atëherë gjithë kjo nxitim dhe gulçim
?Dhe duke u përpjekur të fitosh favorin e botës
A nuk është më mirë
?Po përpiqesh t’i pëlqesh Perëndisë së pari

Kafshët nuk kanë vullnet të lirë
Sepse Zoti e lidhi atë me instinktet e saj
Por ai i nguliti mençurinë njeriut
Njerëzit kanë liri
Ose për t'u ngritur ose për të rënë
Zgjedhja e së mirës ose e së keqes
Kur vetëdija është e zhytur
Në kënaqësi të ashpra sensuale
Dominohet nga koncepte të dendura dhe të errëta
Ai bie nga parajsa e lumturisë
Ai humbet ndjenjën e lumturisë shpirtërore
Dhe depërtimi i shpirtit është i verbër
Ajo nuk mund ta gjejë rrugën për te Zoti
Por është e mundur të shpirtërohet vetëdija
Duke soditur Zotin
Dhe lutje të sinqerta dhe të thella drejtuar Atij
Që dera e bekuar të hapet
Duke çuar në Mbretërinë e Dritës dhe Lumturisë
fshehur në skutat më të thella të vetëdijes
Nga thesari i mësuesit Paramahansa
Ndjenjat dhe udhëzimet

Mësimet e Mjeshtrit Paramhansa Yogananda

Kur zemra është me dikë
E tërheq atë drejt saj
Të gjitha cilësitë e atij personi
?Kush mendon për njerëzit e mirë
Mirësia e tyre i transmetohet atij
Dhe ata që përqendrohen me dashuri te figurat frymëzuese
Frymëzimi i vjen atij
Dhe kushdo që shoqëron, edhe në mendime
Njerëz me ndërgjegje
morali fisnik
Dhe qëllimi fisnik
Ai ndan fisnikërinë dhe moralin e tyre
Sepse mendimi po polarizohet si një magnet
Të ngjashmet tërheqin të ngjashmet
Kalofsh një ditë të mbarë dhe paqja qoftë mbi ty

***

Të gjithë kërkojnë lumturi të përjetshme
Mos u shndërro në hi në dorën tënde
Ky hulumtim çon në shumë
Nga iluzionet, problemet dhe zhgënjimet
Njerëzit kërkojnë lumturi të re
Nuk vyshket, nuk zvogëlohet dhe nuk zhduket
Dhe njeriu mëson nga përvojat e tij
Lumturia tokësore është lumturi
Afatshkurtër dhe jo i përhershëm
Ai shpesh zbulon se pasi gjen atë që kërkon
Ai ende nuk është i kënaqur me atë që ka arritur

Pastaj ai kërkon të përmbushë një dëshirë tjetër
Pa gjetur lumturinë e dëshiruar
Megjithatë, ai përpiqet përsëri
!Kthim në pikën fillestare e kështu me radhë
Gëzimi i vërtetë është gëzimi i realizimit shpirtëror
Gëzimi i soditjes së Zotit dhe komunikimit me Të
Gëzimi i paqes dhe qetësisë së zemrës
Gëzimi i dashurisë hyjnore
Dhe duke i dashur të tjerët me atë dashuri
Dhe gëzimi i një ndjenje të fortë dhe të palëkundur sigurie
Se shpirti është i pavdekshëm
Dhe që lumturia e saj ta shoqërojë
Edhe pas largimit
Kjo ekzistencë e përkohshme tokësore
***
Zot, më ndihmo
Që të mund të gjej gëzimin tim tek ty
Shpresoj ta shijoj botën
Dhe duke kryer detyrat e mia tokësore
Dhe më mëso si t'i rafinoj shqisat e mia
Që të mund të dallosh të mirën nga e keqja
Pra, shijoni vetëm atë që është e dobishme dhe e mirë
Më lejoni të shijoj kënaqësitë tokësore
Kënaqësi shpirtërore e ushqyer nga gëzimi juaj i pastër
Dhe më ndihmo të të bëj ty
Një pjesë integrale e jetës sime

Dhe një element thelbësor për kryerjen e
aktiviteteve të mia të përditshme
Ndjej se je me mua
Gjithmonë
Dhe në çdo nivel
***
vullneti njerëzor
Është një pasqyrim i vullnetit hyjnor
Dhe kur udhëhiqet nga mençuria
Fuqia e saj bëhet e pakufizuar
Vullneti hyjnor qeveris energjinë kozmike
Për të përfituar nga energjia kozmike
Stoku i të cilit nuk pakësohet kurrë
Furnizimi i saj nuk mbaron kurrë
.Duhet të transferohet në trup
Përmes telave të të menduarit pozitiv
dhe harmoni e vërtetë
Me vullnetin hyjnor
***
Mësuesit e mëdhenj nuk këshillojnë përtacinë dhe neglizhencën; përkundrazi, ata mësojnë rrugën e ekuilibrit. Është e natyrshme që një person të punojë për të mbajtur trupin e tij dhe për të siguruar veshjen dhe ushqimin e tij. Megjithatë, nëse detyrat e dikujt lejohen të kundërshtojnë ose të bien ndesh me të tjerët, atëherë kjo nuk është .një detyrë e vërtetë

Ka mijëra biznesmenë të preokupuar me grumbullimin e pasurisë, megjithatë ata mbeten të pavetëdijshëm për dhimbjen dhe problemet e zemrës që i shkaktojnë vetes. Nëse ndjekja e luksit bën që dikush të neglizhojë detyrën e tij për të

ruajtur shëndetin e tij, atëherë kjo nuk është aspak një detyrë.

Një person duhet të rritet në një mënyrë harmonike dhe të ekuilibruar. Nuk ka kuptim të përqendrohemi shumë në zhvillimin e një trupi të fortë nëse truri brenda atij trupi është i dobët. Edhe mendja duhet të zhvillohet.

Kushdo që ka shëndet të mirë, një jetë të rehatshme dhe forcë të madhe mendore, por prapëseprapë i mungon lumturia, nuk ka pasur ende sukses në jetë.

Kushdo që mund të thotë: "Unë jam i lumtur dhe askush nuk mund të ma heqë lumturinë", ka arritur kulmin e suksesit dhe ka gjetur imazhin e bekuar brenda vetes.

Njeriu duhet të jetë krenar që Zoti e krijoi sipas shëmbëlltyrës së Tij. Por nëse mburret, zemërohet ose provokohet lehtë dhe i sheh të tjerët me përçmim, dhe nëse largohet nga trupi në atë gjendje mendore, ai nuk do të ndihet afër Zotit.

Njëherë, një nga njerëzit e Zotit po lahej në lumë kur një burrë tjetër erdhi dhe filloi të lante kalin e tij pranë atij burri të drejtë, duke e spërkatur me ujë qëllimisht dhe pa kujdes. Dishepujt e shenjtorit u shqetësuan dhe donin ta godisnin agresorin dhe ta largonin, por mësuesi i tyre u tha: "Mos e bëni këtë, por lëreni të qetë."

Papritmas, kali e goditi me shqelm pronarin e tij, duke i thyer dhe duke i nxjerrë disa dhëmbë. Njeriu i mirë iu afrua me dashuri dhe filloi të kujdesej për të dhe ta shëronte. Ishte ligji i rreptë i natyrës, jo shenjtori, që e ndëshkoi mëkatarin.

Zoti dhe ligjet e Tij universale punojnë pa u lodhur dhe vazhdimisht për të lehtësuar vuajtjet e të gjithë atyre që i besojnë Atij, kërkojnë ndihmën e Tij dhe mbështesin e inkurajojnë njëri-tjetrin në udhëtimin e jetës {Dhe Zoti është gjithmonë i gatshëm ta ndihmojë shërbëtorin e Tij për sa kohë që shërbëtori po ndihmon vëllain e tij}

Gjërat e tjera mund të presin

Gjithçka ekziston sepse Zoti ekziston Dhe për shkak se Ai ekziston, ne ekzistojmë, dhe falë mirësisë dhe ekzistencës së Tij, ne zotërojmë begatinë dhe gëzimet e jetës. Prandaj, mirënjohja jonë ndaj Zotit duhet të jetë e thellë dhe falënderimet tona të pafundme, sepse Ai thotë: "Nëse jeni mirënjohës, unë me siguri do t'ju shtoj [mirësinë]", dhe ne duhet ta falënderojmë Zotin pa pushim.

Rëndësia e Zotit për njerëzimin është e pakrahasueshme, megjithatë shumica e njerëzve i japin rëndësi të madhe jetës materiale dhe për këtë arsye nuk janë vërtet të vetëdijshëm për Zotin.

Detyrat materiale dhe detyrimet shoqërore duhet të përmbushen duke menduar për Zotin, sepse Engjëlli i Vdekjes - qoftë jeta juaj e gjatë - i rrëmben banorët e tokës çdo ditë, njëri pas tjetrit, dhe ne mund të na duhet të largohemi nga kjo shtëpi e vdekshme në çdo moment.

Ne duhet t'i kryejmë punët tona në këtë botë me ndërgjegje të pastër, duke i mbajtur mendimet tona të lidhura me Zotin. Unë përpiqem t'u shërbej të gjithëve, por kur jam vetëm në meditim, nuk

lejoj askënd të më shqetësojë reflektimin. Gjërat e tjera mund të presin, por ne duhet të mbajmë një takim të përditshëm me Zotin, i cili na ka dhënë gjithçka që na nevojitet në këtë tokë.

Ndërsa Ndershmëria e Tij, Gjykatësi, po jepte vendimin e tij përfundimtar në lidhje me një çështje delikate që nënkuptonte jetë a vdekje për një person tjetër, në të njëjtin moment ai po mendonte për problemet familjare që i kishin ndodhur atë ditë dhe ishte i mërzitur sepse rregulli i tij në shtëpi nuk zbatohej!

Nëse një gjykatës i tillë nxjerr një vendim të padrejtë që do të çonte në vdekjen e një personi të pafajshëm për shkak të mungesës së përqendrimit, atëherë ai, nga ana tjetër, do të akuzohet dhe dënohet para Gjykatësit Suprem, Gjykatësit të të gjitha mëkateve: ligjit universal që nuk njeh favorizime dhe në të cilin nuk ka vend për nepotizëm.

Një numër i konsiderueshëm njerëzish janë joefektivë në fitimin e parave dhe të pasuksesshëm në menaxhimin e biznesit.

Atyre u mungon mençuria për të dalluar gjërat, sepse kur janë në vendet e tyre të punës mendojnë për problemet e shtëpisë, dhe ndërsa janë në shtëpi, mendjet e tyre janë të zëna me shqetësimet e punës.

Prandaj, nuk duhet të përqendroheni në më shumë se një gjë në të njëjtën kohë.

***

Njëherë e një kohë, gjatë ditës
Erdha në dhomën e vetëdijes

Dhe dritaret e melodive u hapën
Pamjet, aroma, shija, prekja
Dhe kërkova melodité më delikate dhe ngjyrat më të bukura
Që ajo të vijë, të lëkundet para meje dhe të kërcejë
Ndonjëherë qesha dhe ndonjëherë qava
Kur më lotojnë sytë
Plagët e përvojës më dhembin
Mbyll derën e shqisave
Dhe hyni në një hapësirë të pakufizuar
Në botën e gjumit dhe të ëndrrave
Atje shtrihem në paqe dhe relaksim
Nën mbulesën e errësirës
Pasi të kem pushuar mjaftueshëm
Nga gjumi, hap një derë tjetër
Dhe hyn në dhomën e ëndrrave
Kështu që unë shikoj filma eksperimentalë dhe kërkimorë
Në kinemanë e të pavetëdijshmes
Ku punoj si të dua
Dhe unë thur ëndrra prej kadifeje me kujtime të ëmbla
Mbi perde mëndafshi
Në të, shkruani emrin e kozmikut të dashur
Por kur jam jashtë këtyre dy dhomave
Ndonjëherë unë me vetëdije guxoj në thellësitë e panjohura të universit
Duke kapërcyer errësirën më të errët, më shtypëse
Duke kaluar luginat e thella
Duke arritur brigjet e hapësirës së përjetshme

Atje në botën e unitetit
Pa dyshe, pa ëndrra
Pa shqetësime, pa dhimbje
Përkundrazi, një vizion gjithëpërfshirës
Dhe gëzim që ripërtërihet vazhdimisht
Dhe drita e qiejve dhe e tokës
***
Sa më shumë jetojmë në paqe me Zotin
Sa herë që mundemi
duke jetuar në paqe
Me veten dhe me botën
Le të përpiqemi gjithmonë t'i drejtojmë
mendimet tona
Drejt absolutes dhe pafundësisë
Nuk ka lumturi që mund të krahasohet
Me gëzim, kërkoj Zotin
Dhe kontaktoni atë
Rrethojeni veten me mendime të mira
Këto ide do t'ju ndihmojnë
Duke u afruar gjithnjë e më shumë
Nga Zoti vjen çdo mirësi dhe gëzim
Paqe dhe dashuri për të gjithë
***
Njësia në regjistrimin e popullsisë
Nga vetëdija e tij e vetme: thelbi individual
Zoti krijoi regjistrimin e popullsisë
Ai përpiqet të numërojë
Kthim përsëri te uniteti kozmik
Kur stuhia fryn mbi sipërfaqen e oqeanit
Krijon valë të panumërta
Kur stuhia të qetësohet
Valët zhyten përsëri në zemër të oqeanit

Në larminë dhe larminë e krijimit
Ekziston një njësi latente e natyrshme
Ashtu siç oqeani është thelbi i valëve
Ndërgjegjësimi për familjen i afron njerëzit më shumë me njëri-tjetrin
Vendet kanë udhëheqës që i bashkojnë dhe i udhëheqin në rrugën e tyre.
Ka grupe shoqërore që ndajnë probleme të përbashkëta
Kur njeriu e gjen Zotin
Ai zbulon se të gjitha forcat janë të bashkuara brenda tij
Ai e ndriçon mendjen e tij
Një vizion i ri i jetës shfaqet në vetëdijen e tij
Jeta bëhet e ëmbël
Dhe paqja mbush shpirtin
Dhe bezdisjet e jetës transformohen
Për diçka si një ëndërr
***
Kur kërkuesi mbaron shkollën e jetës dhe vjen koha që ai të kalojë në nivele më të larta, ai mbushet me gëzim, duke kuptuar se ka bërë mirë në betejën e jetës dhe ka fituar favorin e Zotit, dhe duke qenë i sigurt për takimin e afërt me Të.
Me të dashurin universal, dëshirat e tij rriten dhe ato dëshira shndërrohen në karburant shpirtëror që e transporton pa mundim në mbretëritë e paqes, dritës dhe lumturisë gjithnjë e më të ripërtëritshme që nuk kanë fund.
* * *

Shirat e mëshirës hyjnore nuk mblidhen në
majat e larta të krenarisë, por rrjedhin lehtësisht
!poshtë në luginat e përulësisë
Mësuesi Paramahansa foli për mënyrën e
shpejtë me të cilën, me hirin e Zotit, ne çlirohemi
:nga iluzionet e mashtrimit kozmik. Ai tha
Në këtë univers duket sikur po mbytemi në"
një det problemesh dhe dhimbjesh, kështu që Zoti
na tund për të na zgjuar nga ky makth i
".tmerrshëm
:Ai tha, duke inkurajuar një nga dishepujt
Dije se gjithçka që kërkon dhe shumë më"
"tepër të pret te Zoti
Ai i tha një studenti që dukej se ishte
:thellësisht i rrënjosur në zakone të këqija
Nëse ju mungon vullneti, përpiquni të"
zhvilloni fuqinë e veprimit të pavullnetshëm
(domethënë, veprimin e pavullnetshëm të
"mosbërjes së një gabimi)
Vetë-afirmime
Sot do ta shkatërroj imazhin e injorancës
Që ndot shenjtëroren e shpirtit brenda meje
Dhe do të kujtoj se Drita e Shenjtë e Zotit
Rrezaton vazhdimisht në qenien time
Dhe largon errësirën e iluzionit nga mendja
dhe shpirti im
Dhe se Ai që më krijoi nuk do të më lërë
* * *
Nën çdo valë të jetës
Oqeani i bollshëm i pranisë hyjnore shtrihet
Pas çdo zemre të zemrës

Deti i pafund i dashurisë kozmike shtrihet
brenda
* * *
Çdo natë do ta siguroj veten se nuk jam trupi
Përkundrazi, shpirti që banon në trup
Dhe se qenia ime shpirtërore është
përjetësisht e pavdekshme
Kur të zgjohem, do të kujtohem ta konfirmoj
përsëri
* * *
Në strukturën e gjumit, do të rikuperoj dhe
ripërtërij forcën time
Por kjo nuk mjafton
Më duhet një strehë heshtjeje dhe meditimi
Ku mund të tërhiqem çdo ditë
Për të eksploruar horizontet e vetëdijes sime
Dhe duke eksploruar sekretet e shpirtit tim
Kuptimi i qetësisë
Qetësia do të thotë qetësimi i mendimeve
Qetësimi i trupit dhe kontrollimi i nevojave të
tij
Kushdo që është në gjendje ta bëjë këtë, do të
përjetojë një qetësi freskuese
Ai do të ndiejë valë dhe përshtypje sublime
nga botë të rafinuara
Dhe kushdo që zhytet më thellë në qetësi,
atëherë
Ai do të zbulojë mbretërinë e Perëndisë brenda
vetes
Për sa kohë që një person ecën në rrugë
Çdo moment i kohës së tij është shumë i
çmuar

Ne jemi këtu në këtë tokë (shtëpia e kalimit)
për një kohë të shkurtër
Gjithçka është kalimtare, por ndjenja e Zotit
është e përjetshme
Asgjë nuk mund ta fshijë nga zemra dhe
shpirti
Nuk duhet të lejojmë që tundimet e kësaj bote
të na ndikojnë
Duke na larguar nga qëllimi ynë më i madh
dhe qëllimi ynë më i lartë: Zoti
Të njohësh Zotin është e mundur
Ne duhet të gjejmë zotin e universeve
Nga drita e të cilit yjet shkëlqejnë
Dhe me fuqinë e Tij zemrat rrahin
Duhet ta kërkojmë në Tempullin e Heshtjes
Kur i lutemi Zotit me mall dhe dëshirë të
zjarrtë
Dhe kur mendojmë për të me një mall të
zjarrtë
Ne do ta gjejmë atë
Nuk po flas për një zot të panjohur
Përkundrazi, bëhet fjalë për një Zot që kam
arritur ta njoh
Dhe është e vërtetë për mua
Është më reale se të gjitha gjërat fizike
Është deti hyjnor që mbështet dhe mbështet
valët e jetës sonë njerëzore
Ne mund të bëjmë pa gjithçka përveç Zotit
Zoti do që ne t’i japim njëri-tjetrit
Duhet të mbajmë mend se, në përpjekjen tonë
për të përmbushur nevojat tona, duhet t'i
ndihmojmë edhe të tjerët me atë që u nevojitet

dhe të ndajmë atë që fitojmë me ata që kanë më pak fat.

Le të kujtojmë se jemi një pjesë integrale e familjes globale dhe nuk mund të jetojmë pa të. Si do të ishte jeta pa zdrukthëtarin, shpikësin apo fermerin? Nëpërmjet shkëmbimit të shërbimeve dhe ekspertizës, Zoti dëshiron që ne të mendojmë për të tjerët, sepse është një gabim i rëndë të jetosh vetëm për veten tënde.

Kur mendojmë për lumturinë tonë, duhet të mendojmë edhe për t'i bërë të tjerët të lumtur. Nuk është e nevojshme të heqim dorë nga gjithçka.

Për hir të familjes globale, sepse kjo është e pamundur. Por ne duhet të kemi empati me të tjerët dhe t'i konsiderojmë nevojat e tyre si tonat.

Zoti do që ne t'i japim njëri-tjetrit aq sa marrim prej njëri-tjetrit, sepse të tjerët janë vetja jonë më e madhe.

Përgjigjuni dhe sprapsni sulmet e ashpra të mashtrimit

Për sa kohë që një person është pre e zemërimit, xhelozisë dhe zilisë, ai nuk është i lirë. Ai duhet të bëhet zotërues i emocioneve dhe veprimeve të tij dhe të çlirohet nga instinktet shkatërruese, pasionet e pakontrolluara dhe dëshirat e gabuara.

Nëse je plotësisht i ndershëm me veten, mençuria do të mbështesë të menduarit tënd, drejtësia do të udhëheqë vendimin tënd dhe mirëkuptimi do të ndriçojë mendjen tënde.

Farat e veprimeve të së kaluarës të nxitura nga injoranca duhet të "piqen" në zjarrin e

reflektimit dhe mençurisë në mënyrë që të bëhen të paafta të mbijnë dhe të rriten përsëri. Kjo është mënyra për të sprapsur dhe penguar sulmet e ashpra të mashtrimit.

Iluzioni kozmik - ose Satani - e mashtron njeriun me premtime të rreme dhe tundime joshëse për të ndjekur mirazhin e kënaqësive sensuale dhe kontrollon aftësitë e tij sepse i premton lumturi tokësore që nuk ka realitet, dhe kështu punon shumë për ta penguar atë të shijojë frytet e lumturisë së vërtetë që ekzistojnë me bollëk në kopshtet e shpirtit.

Të mençurit e dinë ndryshimin midis së vërtetës dhe iluzionit dhe janë të aftë në dallimin. Ndërsa zhyten më thellë në meditim, ata bëhen thellësisht të vetëdijshëm për rëndësinë e vullnetit të lirë dhe domosdoshmërinë e ushtrimit të lirisë së zgjedhjes për të bërë atë që është e drejtë dhe për të shmangur veprimet me pasoja të dëmshme dhe rezultate të pakëndshme.

Një nga dishepujt e pyeti mësuesin Paramahansa për mendimin e tij mbi paracaktimin, fatin, vuajtjen dhe dhimbjen, dhe ai tha:

Qeniet njerëzore e formojnë fatin e tyre nëpërmjet vullnetit të tyre dhe e përcaktojnë atë nëpërmjet qëllimeve dhe veprimeve të tyre. Ju mund ta çlironi veten nga vuajtja nëse zgjidhni ta bëni këtë. Zoti, thelbi i të cilit është dashuria, nuk dëshiron që të dashurit e Tij të vuajnë pasojat e dhimbjes si rezultat i veprimeve të gabuara dhe të menduarit të gabuar. Ai i ka pajisur njerëzimit fuqinë e dallimit dhe lirinë e zgjedhjes. Megjithatë,

për shkak të vendimeve të gabuara dhe zgjedhjeve të pamatura, njerëzit sjellin vuajtje dhe dhimbje mbi veten dhe të tjerët.

Duhet të jesh i lirë dhe të mos lejosh askënd të të konfiskojë vendimin ose të të dominojë, dhe të mos lejosh që mjedisi, zakonet dhe traditat e gabuara të të kufizojnë dhe të të kontrollojnë mënyrën tënde të jetesës.

Vepro me mençuri, dëgjo zërin e ndërgjegjes, merr në konsideratë pasojat e veprimeve përpara se të vazhdosh me atë që ke ndërmend të bësh, shmang dëmtimin e të tjerëve për shkak të sjelljes tënde të papërshtatshme dhe kërkoji Perëndisë ndihmë dhe udhëzim.

Duke punuar sipas udhëzimeve të brendshme

Së pari duhet të përcaktojmë qëllimin tonë, pastaj të kërkojmë udhëzim hyjnor që të na drejtojë drejt veprimit të duhur përmes të cilit mund të shprehim potencialin tonë. Duhet të reflektojmë derisa mendjet tona të jenë të qeta dhe të mund ta shohim qartë hapin tjetër. Më pas, duhet të veprojmë sipas udhëzimit të brendshëm që marrim dhe rezultati ynë i dëshiruar do të arrihet.

Kur mendja qetësohet, do t’i kuptoni gjërat shpejt dhe lehtë, dhe sa e mrekullueshme është kjo! Do ta arrini atë që aspironi, dhe suksesi do t’ju shkruhet në çdo gjë në një kohë të shkurtër, sepse forca kozmike është në gjendje të zbatojë ligjin e saktë dhe të provojë funksionimin e tij.

Disa njerëz thonë se qelizat tona të trurit formohen nga zakone të caktuara që nuk mund të

përmirësohen ose ndryshohen. Kjo është e pasaktë. Meqenëse Zoti na krijoi sipas shëmbëlltyrës së Tij, asgjë nuk mund të na kufizojë ose pengojë përparimin tonë. Nëse e shqyrtojmë veten, do ta kuptojmë të vërtetën e kësaj, me ndihmën e Zotit.

Çdo qenie njerëzore përfaqëson fuqi të pafundme

Ne duhet ta demonstrojmë atë forcë në çdo gjë që bëjmë

Kur duam të krijojmë diçka

Nuk duhet të mbështetemi vetëm te burimet e jashtme

Përkundrazi, duhet të futemi në thellësitë e brendshme

Ne jemi duke kërkuar burimin e pafund

Të gjitha metodat e punës së suksesshme

Të gjitha shpikjet

Dhe të gjitha dridhjet e rafinuara muzikore

Ide frymëzuese

Dhe veprat më të mira dhe më të mrekullueshme

I regjistruar në regjistrat e Zotit

Të kam kërkuar nëpër shekuj dhe epoka

Në shtigjet e dëshirave dhe ambicieve

Dhe tani e kuptoj që ti jeton brenda meje

Dhe frymëzon ndjenjat e mia më të shenjta

Mos më fshih më

Pas luleve të emocioneve

Mendimet dhe pulsi i shpirtit

Zbukuroje shpirtin tim me xhevahiret e mençurisë sate

Dhe më dhuro flladin e lumturisë Tënde
Largoje prej meje errësirën që të ka mbështjellë
Lidhur me shikimin dhe intuitën time
O Ti që je përtej yjeve dhe qiellit blu
Dhe përtej shtresave të atmosferës dhe të gjitha krijesave dhe qenieve
Prano pështpëritjet e mia të dashurisë
Zhyt qenien time në dashurinë tënde, dritën tënde dhe paqen tënde
Më trego fytyrën tënde më të shenjtë
Të ndjej thellë në mendimet e mia
E ndiej praninë tënde në ndjenjat e mia më të thella
Dhe të shoh duke lulëzuar në kopshtin e dashurisë sime
Më mbush me aromën e pranisë sate
Le të kënaqem me aromën tënde të bekuar
Eja tek unë nga përtej qiellit dhe yjeve
Dhe mendime dhe ndjenja
Më trego fytyrën tënde më të shenjtë
Më lejo të kuptoj praninë tënde në shpirtin tim
Dhe ata përreth meje
Kudo

Paragrafët e mëposhtëm janë nga revista * Kultura e Brendshme* dhe janë nxjerrë nga mësimet e Mjeshtrit Paramhansa.

Sekreti i suksesit qëndron në kultivimin e një mendësie pozitive: një vetëdije për prosperitetin, bollëkun, optimizmin, lumturinë dhe arritjen. Kjo ndërton brenda nesh një fortesë të pathyeshme që

i reziston sulmit të rrethanave të pafavorshme, të cilat janë kryesisht të shkaktuara nga njeriu.

Ne duhet të përpiqemi të arrijmë paqe dhe harmoni, dhe të kuptojmë se nuk mund të sjellim në vetvete asgjë që nuk është tashmë brenda nesh, dhe të besojmë se Zoti është burimi i të gjitha gjërave të mira dhe kënaqësive, dhe se sipas besimit dhe pozitivitetit tonë, Ai do të na mbulojë me hirin e Tij dhe do të na mbulojë me bekimet e Tij.

Profetët dhe njerëzit e mëdhenj e dinin sekretin e suksesit, dhe historia i përjetësoi emrat e tyre më shumë sesa emrat e mbretërve dhe perandorive, dhe koha nuk do të jetë në gjendje t'i fshijë emrat e tyre nga regjistri i ekzistencës.

Mjeshtrat lindorë kanë provuar çdo ligj të njohur dhe të testuar për të arritur begati materiale dhe pasuri shpirtërore. Nëse të tjerët kanë mësuar dhe kanë përfituar nga kjo filozofi për të transformuar jetën e tyre për mirë dhe për të marrë kontrollin e rrethanave të tyre, ju mund të bëni të njëjtën gjë.

Kushdo që e ndot mendjen e tij me mendime dështimi ose nevoje, do të tërheqë shokë, mendimet e të cilëve janë plot me nevojë dhe dështim, dhe do të krijojë një mjedis me të njëjtat vibracione dhe cilësi.

Mendime të tilla e mbushin pronarin e tyre me frustrim, trishtim, depresion dhe dëshpërim, kështu që gjendja e tij përkeqësohet dhe situata e tij përkeqësohet gradualisht, dhe ai i dorëzohet asaj që e konsideron fatin dhe destinacionin e tij.

Askush nuk është i mundur nëse nuk e pranon humbjen si një siguri, dhe nëse dështon, faji nuk qëndron te metoda ose ligji, por te personi që e keqpërdori ligjin.

Kur jemi të vendosur të bëjmë diçka dhe jemi të sigurt për pastërtinë e motiveve tona dhe korrektësinë e vendimit tonë, ne e lëmë mënjanë shqetësimin dhe nuk i frikësohemi rrethanave ose nuk u kushtojmë vëmendje kufizimeve dhe kufizimeve që rrethojnë ato rrethana.

Cila është nevoja juaj? A është famë? Apo magnetizëm personal? Apo pushtet? Apo siguri? Apo shëndet? Apo lumturi? Apo paqe?

Nëse e dini çfarë doni, dhe nëse e dini si ta merrni atë që dëshironi, dhe nëse jeni gati të përdorni çdo të drejtë dhe mjet legjitim brenda vetes dhe përreth jush, dhe nëse i bëni vetes një premtim të lirë dhe merrni një vendim të vendosur se nuk do ta pranoni humbjen, atëherë ajo që kërkoni të merrni është e juaja, dhe gëzohuni që arrini atë që dëshironi.

Kur mësuesit Paramhansa iu kërkua të përcaktonte vetëdijen, ai tha:

"Vetënjohja është realizimi, me trup, mendje dhe shpirt, se jemi një me tërësinë e ekzistencës së Zotit. Ne nuk jemi vetëm afër asaj ekzistence, por tërësia e Zotit është gjithashtu tërësia jonë, dhe ne jemi aq afër Tij tani sa do të jemi në çdo kohë tjetër. E tëra çfarë duhet të bëjmë është të përmirësojmë njohuritë tona për Të".

Ai tha: “Ndershmëria në kryerjen e detyrave të vogla na forcon të qëndrojmë fort pas vendimeve

të vështira që jeta një ditë do të na detyrojë të ”.marrim

Ai tha: “Ekzistojnë tre lloje dishepujsh shpirtërorë: besimtarë që frekuentojnë shtëpitë e adhurimit dhe kënaqen vetëm me kaq… besimtarë që e duan një jetë me integritet dhe drejtësi, por nuk bëjnë përpjekjet e nevojshme për ta njohur Zotin… dhe besimtarë që janë të vendosur të ”zbulojnë veten e tyre të vërtetë në Zot

Ai tha: «Zoti plotëson shpejt çdo nevojë të adhuruesve të tij, sepse ata janë çliruar nga motivet egoiste që pengojnë përpjekjet dhe .«zhgënjejnë shpresat

Në thellësitë e maleve dhe qiejve të qetë, në skutat e shpirtit tim dhe në shpellën e heshtjes, ndiej praninë e Zotit dhe lumturinë e Tij të .përjetshme

Dhe do të pi nga burimet e saj të pastra që nuk shuhen kurrë dhe nuk thahen përjetësisht. Do të zhytem thellë në detin e meditimit dhe .reflektimit mbi Zotin

Derisa të gjej perlat e mençurisë dhe gëzimit hyjnor

Zot, më jep një shpirt bujar

Të ndaj atë që kam me të tjerët

Dhe më ndihmo të shoh në liqenin e qetë të mendjes sime

Një reflektim shpirtëror i hënës, që shkëlqen me dritën e pranisë sate

Sot do të zhytem thellë në detin e meditimit .dhe reflektimit mbi Zotin

Derisa të gjej perlat e mençurisë dhe gëzimit hyjnor
Do të të dua, Zot, më shumë se çdo gjë tjetër
Sepse pa ty nuk jam në gjendje të dua asnjë person ose asgjë
Do të të adhuroj Ty, o Zot, dashuria jote është e pakrahasueshme
Në fronin e çdo zemre të mirë dhe të dashur
Në jetë dhe në vdekje
Në kohë trishtimi dhe vështirësie
Besimi im në ty, Zot, mbetet
I fortë dhe i pathyeshëm
I fortë dhe i palëkundur
Çdo frymëmarrje e mallit dhe lutjes sime
Dyert dhe dritaret hapen në shpirtin tim
Prej saj kaloj në lumturinë e Zotit
Ashtu siç shkëlqen dielli
Në rrugët më të ngarkuara
Kështu do të perceptoj rrezet e dashurisë hyjnore
Në të gjitha zonat e mbushura me njerëz
Për aktivitetet e mia të përditshme
Zot, më beko
Për të zgjuar shpirtin tim me agimin
Dhe e sjell në pragun tënd të bekuar

* * *

Zoti është qetësia kozmike
Në të cilën reflektohen të gjitha gjërat
Nga ajo burojnë të gjitha idetë e ndriçuara
Kështu që do të përpiqem të praktikoj qetësinë
Që të mund ta ndiej praninë e tij të lumtur
E di që Zoti po dëgjon

Për çdo pështpëritje të mallit tim
Është dashuri universale
Përmes dashurisë hyjnore
Mund ta gjej
Përmes dashurisë, kërkuesi i afrohet Zotit
Ai pi nga burimet e shenjta të lumturisë
Zot, më ndihmo
Për të ngarkuar trupin tim
Karta juaj kozmike
Dhe për të shëruar mendjen
Me fokus dhe optimizëm
Dhe shëro shpirtin
Përmes perceptimeve shpirtërore të lindura nga meditimi
Le ta kuptojmë, o Zot
Se kënaqësitë shqisore janë sipërfaqësore dhe jetëshkurtra
Ndërsa gëzimi i shpirtit
Është e vërtetë dhe ripërtërihet vazhdimisht
Zoti nuk është vetëm një fjalë që shqiptojmë
Përkundrazi, është thelbi i jetës dhe sekreti i ekzistencës
Ne mund të mos e dimë shtrirjen e pafundësisë së saj
Por ne mund ta ndiejmë praninë e saj
Dhe ne e ndiejmë praninë e tij
Sot do ta zbukuroj shenjtëroren e qetësisë
Me lulet e dëshirës hyjnore
Dhe unë i thërras Atij, Perëndisë së dashurisë dhe gëzimit
I kërkoj Zotit të më zbulojë veten
Përmes syve të mi shpirtërorë

A mund ta shoh dritën e saj të përhapet
Në çdo cep të universit
Do të imagjinoj gjërat e rëndësishme që më duhen
Do të aktivizoj vullnetin dhe aftësitë e mia krijuese
Unë jam i durueshëm dhe i durueshëm
Që të mund ta arrij qëllimin tim me hirin dhe ndihmën e Zotit
E kuptoj që pakënaqësia shkaktohet nga dështimi
Prandaj, do të bëj çmos
Për të arritur lumturi të qëndrueshme
Duke mos lejuar asgjë
Duke më ngacmuar dhe duke më penguar në udhëtimin tim drejt suksesit
Do të vizatoj harta mendore të gjërave të vogla
Dhe po punoj për ta mishëruar atë
Derisa të arrij ëndrrat e mia të mëdha
Me ndihmën e Tij, qoftë i lartësuar Ai
Ne jemi rrezet e dritës së Krijuesit
Ne jetojmë për një kohë të kufizuar në trupa fizikë
Rrezet duhet të kthehen në burimin e tyre
.Kjo nuk do të thotë që trupi nuk ka vlerë
Përkundrazi, nuk duhet të mendojmë
Ne i nënshtrohemi asaj dhe kufizimeve të saj
Zoti nuk i bën favor askujt
Përkundrazi, ajo përgjigjet përmes një ligji të fiksuar dhe të pandryshueshëm.
Kushdo që shkel ligjin hyjnor

Ai sjell ndëshkim dhe mundim mbi veten e tij
Dhe kushdo që jeton sipas atij ligji
Zoti do ta shpërblejë dhe do t'i përgjigjet
lutjeve të tij
Përmes paqes dhe gëzimit të brendshëm
Do të ofroj lutje të përzemërta
Unë gjithmonë përdor vullnetin tim
Derisa të marr përgjigje të kënaqshme dhe të
mjaftueshme për lutjet e mia
Qendra për Ndërgjegjësim Shpirtëror në Front
Nëse përpiqem sinqerisht të zbuloj të vërtetën,
Zoti do ta bëjë të lehtë për mua ta njoh atë dhe
.unë do të gjej kënaqësi
Dhe përgjigje të kënaqshme për të gjitha
pyetjet dhe kërkesat që mund të më vijnë në
mendje
Qendra e vetëdijes shpirtërore është në ballë,
midis vetullave, ku ndodhet syri shpirtëror, i cili
është porta hyrëse për në mbretërinë e shpirtit.
.Prandaj, do të përqendrohem në këtë pikë
E kuptoj që vetëdija ime ndryshon me
ndryshimin e mjedisit tim, dhe për këtë arsye, kur
mjedisi im më helmon me iluzione dhe mashtrime,
.unë do ta ndryshoj atë në një mjedis më të mirë
Sekreti për të ruajtur miqësitë
Një nga nxënësit i tha mësueses Paramhansa:
"Mësues, e kam të vështirë të ruaj miqësitë që
".krijoj
:Mësuesi u përgjigj
Zgjidhini shokët tuaj me kujdes Jini miqësorë
dhe besnikë ndaj tyre, por gjithmonë mbani njëfarë
.distance

Le të jetë respekti i ndërsjellë lidhja midis jush dhe atyre, dhe mos i tejkaloni kufijtë e mirësjelljes me ta.

Është e lehtë të shkosh mirë me të tjerët, por nëse do të ruash dashurinë dhe respektin e tyre, duhet të ndjekësh këtë këshillë

Kushdo që e fërkon magnetin e shpirtit të tij kundër magnetit kozmik me përqendrim të thellë bëhet pjesë e atij magneti, fiton vetitë e tij dhe sjell tek vetja gjithçka që është e mirë dhe e drejtë.

Vetë-afirmime

Do të zhvilloj aftësitë e mia të përqendrimit dhe meditimit, do të lexoj libra të dobishëm dhe materiale të mira, dhe do të jem më i vëmendshëm ndaj ndjenjave të të tjerëve.

Do t’i vlerësoj të gjitha gjërat e mira që më ka dhënë Zoti dhe nuk do të pres që rrethanat e vështira të më bëjnë të kujtoj bekimet e shumta që më ka dhënë Bujari.

Sot do të përpiqem të jem një magnet shpirtëror ku do t'i sjell të mira vetes sipas forcës së tërheqjes që kam.

Çdo gjë që i përket trupit është e nënshtruar prishjes, dhe çdo gjë që i përket shpirtit është e pavdekshme dhe e pavdekshme. Prandaj, unë nuk do t'i jap gjërat materiale në plan të parë në jetën time.

Nëse e kërkoj Zotin së pari, të gjitha dëshirat e mia do të plotësohen dhe nuk do të ketë rëndësi nëse jetoj në një pallat madhështor apo në një vilë të thjeshtë. Vetëdija ime do të zgjerohet dhe kuptimi im shpirtëror do të lulëzojë nëse jetoj me

ndershmëri, sinqeritet dhe integritet, dhe nëse i ngushëlloj të tjerët dhe u ofroj atyre dhembshuri, .mirësi, dashuri dhe inkurajim në udhëtimin e jetës

* * *

Njëri nga studentët pyeti: "Mësues, a mund të "?humbasë një shpirt përgjithmonë

:Z. Paramhansa u përgjigj

E pamundur! Sepse çdo shpirt është një pjesë" e pandashme e Zotit dhe për këtë arsye është i "përjetshëm, i pavdekshëm, i paprekur nga prishja

Njëri nga dishepujt nuk kurseu asnjë përpjekje në kërkim të shenjave të përparimit shpirtëror, :kështu që mësuesi i tha

Nëse mbillni një farë dhe e gërmoni çdo ditë" për të kontrolluar rritjen e saj, rrënjët e saj nuk do ".të fiksohen në tokë dhe ajo nuk do të rritet

Kujdesu siç duhet për të, por mos ji shumë kurioz

Pamje të Shkëlqyera të Njohurisë Shpirtërore

Për mësuesin e mençur

Paramhansa Yogananda

I gjithë dija që njerëzimi aspiron të fitojë, në çdo degë të shkencës dhe artit, duke përfshirë sekretet e atomit

Historia e universit dhe e racës njerëzore, të gjitha ekzistojnë në eter në formën e vibracioneve.

Këto vibrime na rrethojnë dhe ekziston një mënyrë për t'iu qasur atyre drejtpërdrejt. Kjo është përmes depërtimit të shpirtit.

Kjo është epoka e logjikës. Çdo përvojë duhet të shqyrtohet me kujdes dhe me zgjuarsi në mënyrë që të kuptohet.

Dhe duke kuptuar përmbajtjen e saj, pengesa e iluzionit mund të kapërcehet. Ka një arsye për gjithçka, dhe në këtë epokë analize,

Ne duhet të punojmë për të arritur këtë mirëkuptim

Mund të hyj në një gjendje ekstazie shpirtërore duke kënduar:

"Zot, Zot, Zot"

Mund të hyj në atë gjendje përmes meditimit

Ose duke parë një peizazh të bukur natyror

Ose duke parë një fytyrë që shkëlqen me dritën dhe dashurinë e Zotit

* * *

Ne e konsumojmë të njohurën duke e kuptuar dhe duke e shijuar atë. Pastaj i drejtohemi eksplorimit të të panjohurës sepse e njohura nuk e bën.

Na jep kënaqësi të qëndrueshme. Nëse do të na kishte dhënë atë kënaqësi, nuk do të kishim qëndruar në këtë planet Tokë për kaq gjatë.

Të qenit vazhdimisht i kënaqur me atë që dihet pa një vizion për të ardhmen, pa bërë përpjekje për t'u përmirësuar dhe pa frymën e iniciativës për të eksploruar

Pa nxitjen për të arsyetuar dhe shpjeguar, do të kishte ngecje dhe inerci për racën njerëzore, dhe si pasojë, zhdukje.

Dhe duke u zbehur

* * *

Jeta këtu duket e shkretë dhe kaotike derisa të arrijmë në bregun e sigurisë

Nuk duhet t’i varim shpresat tona te qëllimet e përkohshme të kësaj bote dhe lidhjet e brishta materiale.

Lidhje të tilla të dobëta na distancojnë në mënyrë të pavetëdijshme nga qëllimi ynë përfundimtar.

Ashtu siç na distancon edhe nga vetja jonë e vërtetë

Bleta punon shumë dhe përgatitet për kohë të vështira dhe kur vjen dimri, ajo shijon atë që ka ruajtur nga korrja e pranverës.

Dhe verë

Kështu, ne duhet të mësojmë se si të mbledhim mjaltin e paqes hyjnore dhe aftësinë për t'u përballur me rrethana të vështira.

Ne i takojmë ata në jetë

* * *

Në këtë botë të paqëndrueshme

Është e mbushur me rreziqe dhe pasiguri

Ndihesh kaq vetëm. Vetëm Zoti nuk do të të braktisë.

Shpresat tuaja nuk do të zhgënjehen

Zot, më beko

Për të ushqyer farat e forcës dhe suksesit shpirtëror

I fshehur brenda meje

Dhe që ta përdor në një mënyrë që të pëlqen ty

* * *

Herë pas here, një person duhet të lërë gjithçka pas për të qenë vetëm me veten, në mënyrë që të mendojë për qëllimin.

jetë

Shumica e njerëzve janë të zhytur në një rrymë traditash dhe modelesh; në realitet, ata kurrë nuk e kanë jetuar vërtet jetën e tyre.

Ata jetojnë jetën e kësaj bote. Pra, çfarë kanë arritur dhe ku kanë përfunduar?

Prandaj, është e mençur që një person herë pas here të largohet nga punët dhe "detyrat" e përditshme në mënyrë që të gjejë paqe.

Mendja e tij është në trazirë dhe ai po përpiqet të kuptojë veten dhe të përcaktojë qëllimin që dëshiron të arrijë.

* * *

Kushdo që e do Zotin, dhe për këtë arsye i do të gjithë, nuk do të thotë se i do gabimet dhe të metat e të tjerëve.

Ai që e do Zotin bëhet i palëkundur në ligjet e Tij. Kur kuptova se veprimet e mia i ishin kushtuar Zotit, ndjenja se bindjet e mia mund të ishin të gabuara u zhduk.

Jam i gatshëm të më korrigjojnë kur gaboj, por kur kam të drejtë, nuk do ta lë këtë pas dore.

Ndjenjë e brendshme

Kjo ndjenjë nuk lind nga emocionet, por buron nga e vërteta, dhe për këtë arsye më forcon bindjen dhe më bën të palëkundur në vendimin tim.

Nëse një person nuk e përfshin mirëqenien e të tjerëve në prosperitetin e tij, ai nuk do ta dijë kuptimin e një jete të rehatshme.

Ajo që dua të them është një dëshirë e sinqertë për të ndihmuar të tjerët në mënyrë që

ata të mund të ndihmojnë veten. Pastaj do të gjeni një burim të pashtershëm.

Veprat e mira funksionojnë në jetën tuaj

Cilado qofshin rrethanat që po kaloni, ky ligj do të funksionojë gjithmonë për ju dhe do t'ju ofrojë gjithçka që ju nevojitet.

* * *

Sinqeriteti i thellë është thelbësor në rrugën shpirtërore, sepse në pastërti dhe të vërtetë lind agimi i shpirtit.

* * *

Kur je pranë dikujt që e do, mund t’i ndjesh mendimet e tij, por mund të mos jesh në gjendje t’i ndjesh mendimet e dikujt që është larg.

Është përtej aftësive tuaja nëse nuk keni një fushë shqisore të sofistikuar.

Ata që praktikojnë rregullisht teknikat e përqendrimit dhe meditimit ndihen shumë më të qetë dhe mendimet e tyre bëhen më të rafinuara si rezultat.

Falë praktikës së tyre shkencore, ata mund të ndiejnë mendimet dhe qëllimet e të tjerëve edhe nga distanca të mëdha.

!

Ai u kthye duarbosh

Një histori e bazuar në mësimet e Mjeshtrit Paramhansa

Kur vajza e njërit prej mbretërve arriti moshën e martesës, babai i saj, mbreti, vendosi një kusht që kushdo që kërkonte dorën e saj për martesë duhej ta përmbushte.

Arritja e saj. Kushti ishte që çdo pretendent i mundshëm të vidhte diçka pa e ditur askush.

Në ditën e caktuar, oratorët u dyndën nga të gjitha drejtimet, duke sjellë me vete plaçkat e tyre të ndryshme, secili duke kënduar

Midis tyre është shpresa e arritjes së qëllimit duke përmbushur kushtin

Pastaj u shfaq një i ri pa emër dhe i tha mbretit:

"Madhëria Juaj, ajo që keni kërkuar është e pamundur të arrihet, sepse nëse do të vidhja diçka dhe askush në botë nuk do ta dinte veprën time, por..."

Megjithatë, unë do ta di për këtë, dhe kjo është diçka që nuk mund ta bëj."

Mbreti u kënaq jashtëzakonisht me atë që tha i riu dhe u përgjigj:

"Ti je ai që është i denjë për vajzën time, sepse e ke përmbushur kushtin dhe meriton të jesh dhëndri dhe trashëgimtari im"

* * *

Posesiviteti është kundërproduktiv. Kur njëri bashkëshort përpiqet të kontrollojë tjetrin, kjo është shenjë e mungesës së vetëkontrollit.

dashuri

Por kur e shprehin dashurinë e tyre me kujdes të sinqertë dhe miqësor, me konsideratë të kujdesshme të ndjenjave dhe me një dëshirë të sinqertë për ta bërë tjetrin të lumtur

Dashuria fiton një cilësi sublime dhe në një marrëdhënie të tillë ne marrim një shkëndijë të dashurisë hyjnore.

* * *

Rruga drejt Zotit është rruga më e thjeshtë dhe më e lehtë, megjithatë pak veta e ecin atë pavarësisht ritualeve

Dhe formalitetet e shumta

Është më mirë t’i drejtojmë zemrat tona nga Zoti dhe t’i kërkojmë Atij atë që është më e mira dhe më e qëndrueshme për ne.

Në realitet, Zoti na pret sepse Ai dëshiron të na mbajë larg vatrave të liga dhe kurtheve të rrezikshme.

Ai na do me vete në zemrat dhe mendjet tona, sepse mallrat e lira të kësaj bote nuk mund ta kënaqin dëshirën njerëzore ose ta mbushin boshllëkun shpirtëror.

Ajo që ai ndjen thellë brenda

Zoti na flet vazhdimisht, por pak veta e dëgjojnë zërin e Tij

Ai zë i qetë shpesh mbytet nga zhurma e mendimeve të zhurmshme dhe dëshirave të hapura

Por kur mendimet qetësohen dhe dëshirat qetësohen, ne e dëgjojmë zërin e Zotit qartë, edhe pse është i heshtur dhe i zbehtë.

Vërtet, Zoti bën gjithçka për të ndihmuar njerëzimin; Ai hap dyert dhe ndriçon shtigjet në mënyrë që ne të shohim se ku duhet të hapim.

Ai pengohet, por këmba e tij nuk rrëshqet; megjithatë, shumica e njerëzve nuk e kuptojnë këtë fakt

* * *

Një ditë e humbur është një ditë që kalon pa menduar për Zotin dhe pa kërkuar atë që i pëlqen Atij.

* * *

Dashuria është një burim që rrjedh vazhdimisht nga burime të panumërta dhe kur hapjet e zemrës bllokohen nga sjellje të këqija

E shohim të shpërthejë me bollëk nga një zemër tjetër, por mendimi se dashuria vdes në çdo zemër

Është injorancë e natyrës universale të dashurisë

Kanalet e dashurisë nuk duhen bllokuar nga veprime të gabuara

Dhe pastaj mund të pihet uji i pastër i dashurisë hyjnore

Rrjedha nga të gjitha zemrat e mira

* * *

Njerëzit që kanë pasur një gisht të amputuar shpesh ndihen sikur është ende aty. Dhe të gjithë ata që kanë humbur një gjymtyrë...

Kjo ndjenjë është e njohur

Ekziston një homolog i fshehur, eterik ose homolog i çdo organi në trup. Pas zemrës fizike qëndron një zemër e fshehur.

Pa të, zemra e dukshme nuk do të ishte në gjendje të rrihte

Njerëzit zotërojnë organe të padukshme si shikimi, dëgjimi, truri, kockat dhe nervat eterikë. Këto organe, të cilat janë

Si inde të dritës dhe aktivitetit, ato përbëjnë trupin planetar të qenies njerëzore të padukshme.

Trupi planetar ose eterik është shumë i ngjashëm me trupin fizik të dukshëm. Dallimi është se forma e tij e ndritshme dhe jetësore...

Shumë bukur

* * *

Kur një person është i sigurt se zotëron vetësovranitet, fitorja e tij është më e madhe se fitorja e një sundimtari absolut, sepse është një fitore.

Ai qëndron drejt përpara gjykatës së ndërgjegjes

Idetë janë juria dhe njeriu është i pandehuri

Një person duhet ta mbajë veten përgjegjës çdo ditë, dhe do të zbulojë se sa më shumë që ndërgjegjja e tij e disiplinon dhe e ndëshkon, aq më shumë do të përpiqet për vetëpërmirësim.

Sa më pozitive, e ndershme dhe e drejtë të jetë qasja e një personi, aq më i suksesshëm dhe fitimtar do të jetë ai në jetë.

* * *

Ata që zhyten thellë në eksplorimin e vetëdijes kozmike zhvillojnë automatikisht aftësi superiore shpirtërore dhe kontroll mbi forcat.

Natyrale Por asnjë person që ka arritur vetëdije të vërtetë për Zotin nuk i përdor fuqitë e veta për t'u mburrur dhe për t'u mburrur, pa mençuri ose

Ji i arsyeshëm

Të mençurit e kuptojnë se Zoti është i vetmi agjent në ekzistencë dhe me përulësi, ia atribuojnë Atij dhuratat e jashtëzakonshme që u kanë dhuruar.

Ata duhet ta bëjnë

A nuk është çdo gjë që ekziston një mrekulli? Dhe a nuk është edhe njeriu, vetëm për shkak të ekzistencës së tij, një mrekulli?

Nëse qeniet njerëzore nuk janë të kënaqura me të gjitha mrekullitë që ka krijuar Zoti, pse duhet të bëjnë më shumë shenjtorët?

Mrekullitë?

Shenjtorët e drejtë të Perëndisë nuk bëjnë asgjë nëse Perëndia nuk ua kërkon ta bëjnë këtë, dhe për arsye misterioze dhe komplekse

Ndonjëherë të kuptuarit është çelësi

* * *

Kur e kuptojmë se aftësitë që na nevojiten, qofshin për të menduar, për të folur, për të ndjerë apo për të vepruar, vijnë të gjitha nga Zoti, dhe se

Ai është gjithmonë me ne, duke na frymëzuar dhe duke na udhëhequr, dhe ne fitojmë liri të menjëhershme nga stresi psikologjik.

Me këtë realizim vijnë shkëndija gëzimi, dhe nganjëherë një ndriçim i thellë, që shpërndahet menjëherë, përmbyt qenien e personit.

Mendime frike

Fuqia e Zotit është si oqeani, që valëvitet e valëvitet, duke përshkuar zemrën në një proces pastrimi, duke hequr të gjitha pengesat iluzore.

Në dyshim, nervozizëm dhe frikë

Njeriu mendon se është thjesht një trup fizik dhe asgjë më shumë, por ky është një iluzion që mund të kapërcehet duke prekur veten e tij të vërtetë.

Spiritualiteti përmes meditimit. Atëherë do të kuptoni se trupi nuk është gjë tjetër veçse një flluskë aktiviteti që noton në sipërfaqen e detit.

Kozmikja

* * *

Pa oqeanin nga i cili dalin valët, valët nuk do të ekzistonin

Kështu, ne duhet ta njohim dhe ta prekim oqeanin hyjnor që mbështet valët e jetës sonë që burojnë prej tij.

* * *

Mendimi është një forcë si elektriciteti, dhe gjendjet psikologjike lidhen me mendimin dhe mënyrën e të menduarit.

Elektriciteti është i dobishëm dhe i dëmshëm, kushdo që di ta përdorë siç duhet, e vë në shërbim të vet, përndryshe mund ta godasë me rrymë elektrike.

Në mënyrë të ngjashme, nëse mendimet e dikujt drejtohen në mënyrat e duhura, ato i sjellin lumturi pronarit të tyre; përndryshe, ato i sjellin dëm.

Probleme

Mendimi është si një kalë i egër, megjithatë zbutja e tij nuk është e pamundur, dhe mendimi pozitiv është një mënyrë për ta kontrolluar atë.

Me mendim

Mendimi i shëndoshë është një mik i ngushtë, dhe mendimi i pashëndoshë është një armik i vazhdueshëm.

Mendimi i shëndoshë tërheq paqe dhe siguri, ndërsa mendimi i pashëndoshë lëshon shigjeta

vdekjeprurëse që kthehen dyfish mbi pronarin e tyre.

Thuhet se shpërblimi është në përpjesëtim me veprën

Për sa kohë që dikush dërgon qëllime të mira, mendimet e tij do të shndërrohen në pishtarë që ndriçojnë dhomat e shpirtit dhe shpërndajnë errësirën.

Pastaj ai ndjen një ndjesi të thellë lehtësimi

Sytë e tij shkëlqenin nga një buzëqeshje kënaqësie!

* * *

Na beko, o Zot

Që të mund t’ia hapim zemrat njëri-tjetrit

Le të sqarojmë qëllimet tona

Ndoshta ne e meritojmë mbrojtjen dhe kujdesin Tënd. Zbulo Veten, nga brenda dhe nga jashtë. Le të këndojmë emrin Tënd të bekuar. Largoje errësirën e injorancës me dritën Tënde të shenjtë. Largoje errësirën nga mendjet tona.

Me dritën rrezatuese dhe të gjerë të pranisë sate

Me zemra të sinqerta të bashkuara

Dhe malli i shpirtrave tanë harmonikë

Ne përulemi para Teje, duke kërkuar ndihmën dhe udhëzimin Tënd

Dhe vetëdija e vazhdueshme e pranisë sate në shpirtrat tanë, ty të ofrojmë gjithë dashurinë, nderin dhe mallin tonë.

Sepse ti je i dashuri ynë dhe gjithçka që kemi në këtë univers

Zoti na ka dhënë ligje shpirtërore të quajtura "urdhërime". Por këto urdhërime shkelen dhe thyhen çdo ditë dhe në çdo

vend

Nëse njerëzit nuk e kuptojnë kuptimin e saj shpirtëror, ata gjithmonë do të ankohen për të dhe do të largohen prej saj.

Këto urdhërime janë kode sjelljeje të përjetshme të miratuara nga të gjitha fetë abrahamike. Megjithatë, tekstet shpesh nuk interpretohen.

Aspekti psikologjik i këtyre urdhërimeve dhe përfitimet që lidhen me zbatimin e tyre

Njerëzit e pranojnë atë në vendet e adhurimit, por nuk veprojnë në përputhje me rrethanat jashtë atyre vendeve, duke e justifikuar këtë duke thënë se ato

Vendimet janë jopraktike, jo logjike dhe nuk i përshtaten frymës së kohës.

Megjithatë, shkelja e këtyre urdhërimeve është shkaku kryesor i të gjitha mjerimit në botë.

Një person nuk duhet të shkelë të drejtat e të tjerëve, as t'u marrë tokën, paqen, dashurinë ose dinjitetin e tyre.

Ose ndonjë nga pasuritë e tyre të prekshme dhe të paprekshme

Nëse nuk ndjen dëshirën për të marrë atë që nuk është e jotja, atëherë ajo që ke nevojë ose dëshiron do të vijë tek ti.

Vjedhja buron së pari në mendje kur një person fillon t'i ketë zili të tjerët.

Farat e dëshirave të liga duhen hequr nga mendja

Altruizmi shpirtëror është mënyra se si personi automatikisht do të tërheqë bollëk dhe bekimet do të rrjedhin drejt tij nga të gjitha drejtimet.

Ai e di dhe nuk e di

Është një ligj hyjnor i pagabueshëm. Por hajdutët dhe njerëzit egoistë e kalojnë jetën duke ndjekur pasuritë materiale, sytë e tyre gjithmonë tek...

Çfarë zotërojnë të tjerët, edhe nëse arkat e tyre janë plot me ar

Nëse nuk braktiset egoizmi material, bota nuk mund ta njohë lumturinë.

***

Nëse je një dashnor i Zotit dhe dëshiron të përjetosh praninë e Tij, duhet ta zhytësh mendjen dhe trupin tënd në paqen e Tij dhe Ai do të të buzëqeshë.

Jeta po përmirësohet për ju në shumë mënyra

Një person i qetë rrallë bën gabime dhe ia del mbanë aty ku mijëra të tjerë dështojnë.

Ata që nuk mendojnë për Zotin ose nuk interesohen për Të, bëhen të dëshpëruar dhe të mjerë; bëhen nervozë dhe shndërrohen në diçka që i ngjan makinave.

Animuar

Dielli i mençurisë dhe paqes do të lindë në qiellin e qetësisë dhe do ta lajë qenien tënde me rrezet e tij shëruese për sa kohë që bën një përpjekje.

Shpirtërisht, dhe jepini vendin e parë
Perëndisë në zemrën tuaj

* * *

Një person nuk duhet të shkelë të drejtat e të tjerëve, as t'u marrë tokën, paqen, dashurinë ose dinjitetin e tyre.

Ose ndonjë nga pasuritë e tyre të prekshme dhe të paprekshme

Nëse nuk ndjen dëshirën për të marrë atë që nuk është e jotja, atëherë ajo që ke nevojë ose dëshiron do të vijë tek ti.

Vjedhja buron së pari në mendje kur një person fillon t'i ketë zili të tjerët.

Farat e dëshirave të liga duhen hequr nga mendja

Altruizmi shpirtëror është mënyra se si personi automatikisht do të tërheqë bollëk dhe bekimet do të rrjedhin drejt tij nga të gjitha drejtimet.

Ai e di dhe nuk e di

Është një ligj hyjnor i pagabueshëm. Por hajdutët dhe njerëzit egoistë e kalojnë jetën duke ndjekur pasuritë materiale, sytë e tyre gjithmonë tek...

Çfarë zotërojnë të tjerët, edhe nëse arkat e tyre janë plot me ar

Nëse nuk braktiset egoizmi material, bota nuk mund ta njohë lumturinë.

* * *

O Zot

Në dritën e qiriut të hollë të të dashurit tim

Lexo librin tënd të artë

Rojtar në kasafortën e shpirtit tim

Gjatë shekujve dhe epokave
Dashuria jote e shenjtë ishte, o Zot, dhe do të jetë gjithmonë
Qiriu i padukshëm i paqes
Që zhduk errësirën time
Dhe ti më trego linjat sekrete
E shkruar në faqet e zemrës sime
* * *
Mbush enën e mendjes sime me mençurinë tënde hyjnore
Mbush shishen e emocioneve të mia me mëshirën tënde
Mbush shportën e shpirtit tim me frytet e dijes Tënde të bekuar
Përdor enën e jetës sime për ta mbushur atë me dashurinë tënde
Dhe derdhe atë në shpirtrat e të tjerëve. Le të rrjedhë vetëdija ime kudo.
Të tretem në ekzistencën Tënde më të madhe
Ja rrezet e agimit të dashurisë sime
Malli për ty buron nga çarjet në zemrën time të thyer
Për të takuar diellin e dashurisë sate që shkëlqen mbi ekzistencën
Dhe falë dashurisë suaj të ndritshme
Errësira ime është shndërruar në dritë dhe qetësi
* * *
O yll vezullues
Dhe pështpëritësi i ideve harmonike
Dhe i dashuri vjen nga një zemër e mirë
Nuk kërkoj asgjë tjetër përveç dashurisë tënde

Sepse është e drejta dhe detyra ime të të dua
Ti je përparësia ime e parë në jetë
Dhe dëshira e parë në zemrën time të mallkuar është për ty
E gjeta lumturinë time përmes teje
Dhe të të kënaq ty është arritja më e madhe e jetës sime
Nga himni i dashurisë hyjnore
* * *
Kur një person e përmirëson pajisjen e tij mendore pa tel, ai mund të transmetojë dhe të marrë mesazhe mendore.
Trazirat intelektuale, emocionet intensive dhe nënshtrimi ndaj kontrollit të shqisave dhe kërkesave të tyre, të gjitha këto gjëra janë të dëmshme.
Ajo e prish mendjen pa tel, ndërsa qetësia e thellë, heshtja, përqendrimi mendor dhe ushtrimet fizike janë elementë thelbësorë për arritjen e harmonisë së përsosur.

Ashtu si zërat përshkojnë eterin, edhe mendimet tona udhëtojnë nëpër eterin e vetëdijes kozmike që na rrethon dhe gjithçka në të.
Ekzistenca Para së gjithash, njeriu duhet të jetë në harmoni me Zotin, dhe mesazhi i parë që duhet të përçohet duhet të jetë:
"Të dua, Zoti im, me një dashuri që nuk ka të barabartë"
* * *
O poçar hyjnor

Në rrotën e jetës, farkëtohen miliarda trupa njerëzorë unikë dhe të ndryshëm: konstrukte fizike të brishta.

Për shpirtin e pavdekshëm të njeriut

Fabrika juaj e fshehtë e krijimit prodhon gjithçka: të gjitha mobiljet dhe orenditë që fëmijëve tuaj njerëzorë u nevojiten për shtëpitë e tyre.

Fizike, mendore dhe shpirtërore

Ti je krijuesi, prodhuesi dhe ekspozuesi i produkteve të natyrës në stinët e tyre!

Ti je Mjeshtri Qiellor që vlerëson shumë përpjekjet e bëra për të fituar pasuri të çmuara shpirtërore.

Dhe thelbësore për një jetë të denjë

Plani Yt bashkëpunues dikton që njeriu duhet të punojë për të merituar dhe për të shijuar bekimet e Tua; ai duhet të japë

Para ose punë në tokë për të siguruar ushqim ushqyes dhe për të ruajtur kujdesin dhe moderimin për të ruajtur shëndetin

Ashtu siç duhet të paguajë para për studim dhe vetëdisiplinë për të siguruar rryma të mjaftueshme drite dhe force për shtëpinë e tij.

Ngushëllim shpirtëror

Ai gjithashtu duhet të thellohet me zell dhe në mënyrë aktive në veten e tij të brendshme për të gjetur burimet e dashurisë hyjnore që ia shuajnë etjen dhe e pastrojnë nga...

Pluhuri dhe ndyrësia e botës

Gjërat materiale mund të blihen dhe shiten, por bekimet tuaja janë të paçmueshme

Nuk është për shitje ose blerje!

Secili prej nesh një ditë do të vijë në vete dhe do të kthehet te vetja e tij hyjnore, duke kuptuar vendin e tij të shenjtë ku do të jetë i mbështjellë nga lumturia Jote.

Ai të cilit i jepet me bujari të përjetshme!

Nga "Pështpëritje nga Përjetësia" nga i urti Paramhansa Yogananda

* * *

Kur mund t’i bindim të tjerët për dashurinë tonë

Dhe kur bëhemi të sigurt përmes sprovave të kohës dhe testeve të tjera

Dikush na do vërtet me gjithë zemër

Dhe ne ndihemi njësoj ndaj atij personi

Jo për përfitim personal, por thjesht për të ndjerë pulsin e miqësisë

Ne e shohim pasqyrimin e Zotit dhe e ndiejmë praninë e Tij

Dhe ne dëgjojmë zërin e Zotit në atë miqësi të bekuar

* * *

Ndonjëherë duket se gjithçka po shkon mirë, kështu që mendojmë se bota është mirë dhe se punët tona janë në rregull.

Megjithatë, vjen një kohë kur ndiejmë se gjithçka është kundër nesh, dhe ky është një mësim për të forcuar vendosmërinë tonë dhe për të çliruar pikat tona të forta të fjetura.

Nga vendet e saj të fshehura

Por në vend të kësaj, ndihemi të pakënaqur sepse diçka na ka penguar dëshirat. Ndihemi të frustruar sepse nuk i kemi arritur ato.

Dëshirat tona na bëjnë pre e shpërthimeve të zemërimit dhe mendjet tona ngatërrohen. Harrojmë vendin tonë dhe humbasim aftësinë tonë për të dalluar gjërat, dhe kur veprojmë

Pa diskriminim, rezultati është gabime dhe mjerim

Nëse nuk i nënshtrohemi zemërimit për shkak të pengesave të jetës ose atyre që i shkaktojnë ato, mund t'i shohim gjërat më qartë dhe t'i përballojmë ato në mënyrë më efektive.

Më mirë

* * *

Zoti, në mëshirën e Tij të pafundme, na dhuron gëzimin dhe frymëzimin e Tij

Dhe na jep jetë të vërtetë

Urtësia e vërtetë

Lumturi e vërtetë

Kuptim i vërtetë

Por lavdia e Zotit zbulohet vetëm në qetësinë shpirtërore që ndjen shpirti dhe në përpjekjen e sinqertë të mendjes për t'u harmonizuar me Të.

Ja ku qëndrojmë ballë për ballë me të vërtetën. Jashtë, iluzionet janë shumë të forta dhe shumë pak janë në gjendje t'i thyejnë ato.

Eliminimi i ndikimit të mjedisit të jashtëm

Bota vazhdon me kompleksitetet e saj të pafundme dhe përvojat e panumërta

Zëri i Zotit qëndron pas pamjeve të jetës, duke na thirrur dhe duke na folur gjithmonë nga lulet, librat e shenjtë dhe nga...

Ndërgjegjet tona, dhe përmes të gjitha gjërave të bukura që e bëjnë jetën të denjë për t'u jetuar

* * *

Pastro metalin tonë, o alkimist qiellor!
Shndërro dobësinë tonë në forcë!

Dhe transformoni keqkuptimet tona në perceptime reale të së vërtetës, transformoni demonët e shëmtuar të ambicieve tona egoiste.

Tek aspiratat e larta e me krahë dhe injoranca jonë e dhimbshme, tek mençuria e shenjtë dhe lëndët e para bazë të përtacisë sonë

Tek ari i pastër nga arritjet sublime shpirtërore

Nga këtu e atje

Kënga e Ekstazës

Siç tregohet nga mësuesi Paramhansa Yogananda

Në kohët e lashta, jetonte një eremit te dera e Zotit. Ai nuk predikonte ose udhëzonte askënd dhe nuk fliste për asgjë tjetër përveç dashurisë hyjnore, e cila ishte obsesioni i tij i vetëm.

Kudo që shkonte, ai shpallte dashurinë hyjnore që digjej thellë brenda tij. Ai fliste vetëm kur ishte e nevojshme dhe fjalët e tij rrallë i kalonin dy ose tre, megjithatë mijëra njerëz e ndiqnin për ta dëgjuar të këndonte me mall, duke dëshiruar më shumë.

O Zoti im, Ti je qëllimi im dhe dashuria ime për Ty është flamuri im

Shpirti dhe zemra ime dëshirojnë ty, o lumturia ime përfundimtare

Në një rast, ndërsa ai po ecte nëpër fshatra duke kënduar këngën e tij të thjeshtë, burrat dhe gratë lanë punën e tyre dhe e ndoqën, por njëri pas tjetrit mbetën prapa derisa ai nuk mundi t'i shihte më.

Pastaj ai arriti në një fushë të gjerë ku pa një burrë që po korrte grurë dhe e përshëndeti duke thënë: "O korrës, o korrës!" Korrësi u përgjigj: "Më lër rehat, njeri, mos më fol, sepse jam i zënë siç më sheh ti. Largohu prej meje, o i çmendur."

Por ai i tha: “Nuk po të kërkoj të më flasësh, e vetmja gjë që kërkoj është që të më kënaqësh dhe të bashkohesh me mua në këngë. A do të më bësh të lumtur duke përsëritur me mua emrin e të dashurit tim hyjnor, dhe pastaj unë do të iki?!”

Korrësi filloi të këndonte me të: “O Zot, Ti je qëllimi im… dhe dashuria ime për Ty është flamuri im…” Ai u gëzua shumë, drapri i ra nga dora dhe eci pas të çmendurit, duke kënduar me gëzim dhe entuziazëm… dhe madje edhe zogjtë ndien gëzim dhe filluan të bërtisnin dhe të këndonin himnin e dashurisë për Zotin.

Ndërsa vazhdonin të ecnin, gruaja e korrësit erdhi dhe filloi ta fajësonte burrin e saj, duke i thënë: "Çfarë ke? Çfarë të ka zënë mendja që po e

ndjek këtë të çmendur?" Por ai u përgjigj: "Thuaj çfarë të duash për mua, por këndo me mua, qoftë edhe vetëm një herë." Kështu ajo filloi të këndonte, dhe të tre kënduan së bashku me entuziazëm dhe gëzim.

Ndërsa ata po këndonin, disa fshatarë kaluan andej dhe bënë shaka për skenën, duke thënë: "Ka kaq shumë të çmendur këto ditë!" Eremiti u tha atyre: "Kini durim, njerëz, në gjykimin tonë derisa të shijoni atë që ndiejmë, ju lutem, bashkohuni me ne në këndim dhe pastaj gjykoni."

Këta njerëz iu bashkuan atyre në këndim, u infektuan me dashuri hyjnore dhe filluan ta këndonin himnin e bekuar nga thellësia e zemrave të tyre dhe me dëshirën më të madhe.

Lajmi për ta u përhap në të gjithë rajonin dhe njëqind, dyqind, treqind dhe pesëqind veta i ndoqën, duke u përpjekur t'i ndalonin dhe t'i largonin, por zemrat e të gjithëve jehonin nga një gëzim i madh dhe një mall në rritje:

O Zoti im, Ti je qëllimi im dhe dashuria ime për Ty është flamuri im

Shpirti dhe zemra ime dëshirojnë ty, o lumturia ime përfundimtare

Zoti ju bekoftë dhe ju gëzoftë zemrat

Paqja qoftë mbi ty

Diskursi i Shtatë Filozofëve mbi Njeriun

Filozofi i parë tha:

Njeriu është kulmi i historisë, qëllimi përfundimtar i poezisë dhe lidhja e gjallë dhe e lirë që lidh natyrën me Zotin.

Filozofi i dytë tha:

Le të mos e nënçmojmë njeriun ose ta degradojmë dinjitetin e tij, sepse megjithëse ai ka zbritur nga sferat më të larta të perceptimit në thellësitë më të ulëta, ai ende mbart në shpirtin e tij gjurmë të asaj lavdie fillestare dhe shkëlqimi suprem - sepse megjithëse ai i ngjan shtyllave të thyera të një tempulli të lashtë, shkëlqimi i tempullit është i dukshëm edhe në rrënojat e tij të mbetura.

Filozofi i tretë tha:

Sa i varfër dhe sa i pasur është njeriu!

Sa i mjerë dhe sa i lavdishëm është ai!

Sa tepër komplekse është dhe sa çuditërisht e thjeshtë!

Filozofi i katërt tha:

Qeniet njerëzore janë një masë kaosi, kontradiktash dhe forcash kundërshtare. Edhe pse janë ruajtës të së vërtetës dhe roje të mençurisë së përjetshme, ata janë të mbështjellë nga dyshimet dhe vizioni i tyre është i turbullt nga konfuzioni. Për më tepër, ata janë vazhdimisht të shqetësuar për

të panjohurën. Ata janë njëkohësisht krenaria dhe turpi i universit.

Filozofi i pestë tha:

Dëshirat njerëzore nuk njohin kufij dhe asnjë sasi pasurie, sado e madhe që të jetë, nuk mund t'i përmbushë ato. Një person nuk do të gjejë stabilitet ose qetësi mendore derisa të realizojë qëllimin e tij, i cili është të harmonizohet me Krijuesin e tij dhe të gëzojë afërsinë me Të në çdo moment të jetës së tij.

Filozofi i gjashtë tha:

Një person nuk përcaktohet nga dëshirat e tij, por nga puna e tij e zellshme për të arritur më fisnikët prej tyre. Jo nga dëshirat e tij të shumta, por duke dalluar të mirën nga e keqja dhe duke arritur atë që është e mirë dhe e dobishme për veten dhe komunitetin e tij.

Filozofi i shtatë tha:

Njeriu është një flluskë që noton në sipërfaqen e lumit kozmik që rrjedh vazhdimisht në tokën e Zotit. Disa flluska janë më të ndritshme se të tjerat, por të gjitha përfundimisht do të shpërthejnë dhe do të shkrihen në lumin që drejtohet përgjithmonë drejt detit kozmik që nuk ka breg.

Paqja qoftë mbi ty

Dhurata ime për ju për Vitin e Ri

A ke ndonjë ambicie brenda teje që shpreson ta arrish?

Nëse do të të jepej mundësia të filloje jetën nga e para sot, çfarë do të bëje?

Jeta të jep këtë zgjedhje, dhe brumi qeramik i lakueshëm i kohës është në duart e tua për ta formësuar sipas dëshirës.

Arritjet që duken të vështira shpesh janë më afër logjikës dhe realitetit. Ajo që mendonit se nuk mund ta bënit, filloni ta bëni tani! Lërini mënjanë kufizimet e zakoneve që i keni imponuar vetes dhe dëgjoni pëshpëritjet e zërit tuaj të brendshëm.

Jeta rezervon surpriza të këndshme për ata që gërmojnë thellë në pusin e vetes

Asnjë qëllim nuk mund të arrihet brenda një dite. Çelësi është të fillosh tani, jo nesër.

Filloni me bekimin e Zotit! Ky moment magjik është çelësi i një shpelle mundësish të mbushur me thesare.

Hap rezervuarin e kreativitetit tënd, i cili ushqehet gjithmonë dhe përgjithmonë nga burime të pafundme, burimi i të cilave nuk shterohet kurrë dhe furnizimi i të cilave nuk pakësohet kurrë.

Aftësia do të thotë përgjegjësi, dhe talenti i fshehur është një farë e frytshme që jeta ia ka

besuar kujdesit tuaj. Mos e lini të thahet dhe të vdesë në tokën shterpë të shtyrjes.

Jeta të kërkon të korrësh me ndershmëri atë që ka mbjellë në arën tënde. Të gjitha mjetet që të nevojiten janë në dispozicionin tënd. Pra, Zoti të udhëzoftë, dalloji ato mjete me një sy të mprehtë.

Mos punoni me përpjekje të tensionuara të shoqëruara me dëshirën për të arritur qëllime, por punoni me qetësi, rehati dhe gëzim.

Ti nuk e dëshiron qëllimin më shumë sesa dëshiron të punosh për ta arritur atë

Me një mendje të motivuar dhe duar të nxitura nga dashuria, thurni modele suksesi me fijet e arta të së tashmes.

Por nëse dështon në përpjekjet e tua, mos u zhgënje dhe mos lejo që zhgënjimi të të pushtojë.

Por me një zemër të pasur me mirëkuptim

Dhe një dorë e shkathët me fleksibilitet

Dhe një sy i qartë me vizion të gjallë

Filloni nga e para dhe kini besim

Lulja qëndron në zemër të farës, por a e di fara fillimin apo fundin e saj?

Por ndërsa mbledh sa më shumë ngrohtësi dhe lagështi që mundet

Zemra e qenies së saj zgjerohet për të zbuluar një lule të gjallë

Buzëqeshi diellit dhe përshëndete atë me gëzimin e jetës dhe kënaqësinë e arritjes

Dhe ja ku është jeta që të thërret të bëhesh miq, duke të nxitur të punosh

A do ta dëgjosh thirrjen e saj dhe do t’i përgjigjesh inkurajimit të saj?

Dhe tani e kthen fytyrën drejt dritës

Zoti e ndriçoftë fytyrën tënde me dritën e Tij

Bëjini ëndrrat tuaja realitet në vitin e ri

Gëzuar Vitin e Ri!

Revista Lindje-Perëndim

Përkthimi: Mahmud Abbas Masoud

Kush e tha këtë?

Dëshira më përvëlon në zemër, por e fsheh

Dhe nëse jam larg, komunikoj me të përmes kujtesës

Zemra rreh dhe dëshirat e diktojnë atë

I gjeta këto vargje në një nga fletoret e mia

Nuk mbaj mend kush e tha, kërkova në internet për të gjetur se kush ishte.

Doja t'ia atribuoja atij, por nuk munda ta gjej as në internet.

Më tërhoqi vëmendjen për shkak të dashurisë së sinqertë që përmbante

Dhe një dëshirë e caktuar dhe një besnikëri e qartë

Një ndjenjë e thellë duhet ta ketë ndezur zemrën e poetit tonë

Drita e saj ndriçoi thellësitë e shpirtit të tij

Rryma e saj rrjedhte butësisht dhe lëkundshëm

Në shtigjet e ndjeshme të shpirtit të tij

Ai e trondit, e kënaqi dhe e trishtoi

Pastaj ai e intensifikoi veten dhe derdhi një rrjedhë të pastër e të qartë emocionesh të rafinuara.

Dhe u shndërrua në fjalë aq delikate sa flladet e livadhit

Dhe një këngë melodioze, eterike që nxit thellësitë e ndjenjave

Këtu shohim ngjyra magjepsëse të mendimeve të fokusuara intensivisht

Dhe ne shohim pishtarë të ndezur në qenien e tij ekstatike dhe të dëshiruar

As nuk duhet të mos shijojmë me të ndonjë pikëllim të hidhur

Megjithatë, ai duket se e shijon atë pikëllim

Të cilën ai e festoi dhe e krijoi nga thelbi i ndjenjave të tij

Dhe këtu po flasim për përvojën e poetit tonë të panjohur

Vargjet e tij na tërhoqën vëmendjen sepse ai vendosi në to

Nga zemra e tij, thelbi

Dhe ai la një gjurmë të vetes në fjalët e saj

Zemrat qofshin gjithmonë të mbushura me dashuri dhe të pulsojnë me besnikëri

Paqja qoftë mbi ty

Një dialog midis një djali dhe babait të tij

Djali e pyeti të atin: "Baba, shoh një buzëqeshje në sytë e tu, cili është sekreti i saj?"

Ai u përgjigj: Sepse ndihem shumë rehat.

Ai tha: Fol! Çfarë po ndodh saktësisht?

Ai u përgjigj: Një ndjenjë paqeje depërton në zemrën time dhe një buzëqeshje reflektohet në sytë e mi përpara se të shfaqet në fytyrën time.

Ai tha: Vetëm kaq?

Ai u përgjigj: Kujtimet zgjohen

Ai pyeti: Çfarë lloj kujtimesh janë ato?

Ai u përgjigj: Është e ëmbël dhe stimulon qelizat.

Ai tha: Si ndodh kjo?

Ai u përgjigj: Mendimi, biri im, është një forcë si elektriciteti, dhe gjendjet psikologjike janë për shkak të mendimit dhe mënyrës së të menduarit.

Ai tha: Çfarë do të thuash kur thua "fuqi si elektriciteti"?

Ai u përgjigj: Elektriciteti është i dobishëm dhe i dëmshëm. Kushdo që e përdor siç duhet do ta gjejë të dobishëm, përndryshe mund ta rrymojë.

Ai tha: Cila është baza e krahasimit?

Ai u përgjigj: Mendimi, gjithashtu, nëse e drejton në mënyrën e duhur, do të të bëjë të lumtur, përndryshe do të të sjellë mjerim.

Ai tha: Si mund ta udhëzoj kur ai është si një kalë i egër?

Ai u përgjigj: Kjo nuk është e pamundur, sepse nëse fiton përvojë me natyrën e kuajve, atëherë do ta përmirësosh menaxhimin e tyre edhe nëse janë të egër dhe të padisiplinuar.

Ai tha: Ata thonë se një mik është një nga njerëzit më të afërt me një person, a është e vërtetë kjo?

Ai u përgjigj: Absolutisht

Ai tha: Pra, mendimi është një mik sepse është jashtëzakonisht i afërt me njeriun.

Ai u përgjigj: Po dhe jo

Ai tha: Si është kështu?

Ai u përgjigj: Mendimi i shëndoshë është një mik i ngushtë, dhe mendimi i gabuar është një armik i vazhdueshëm.

Ai tha: Si është kështu?

Ai u përgjigj: Mendimi i shëndoshë tërheq paqe dhe siguri, ndërsa mendimi i pashëndetshëm lëshon shigjeta vdekjeprurëse që dyfishohen mbi pronarin e tyre - Zoti ju shumëfishoftë veprat e mira - dhe për këtë arsye thuhet se shpërblimi është i të njëjtit lloj si vepra.

Ai tha: Dhe si mund të shmanget kjo?

Ai u përgjigj: Për sa kohë që u dëshironi të mirën të tjerëve dhe i kërkoni Zotit ndihmë dhe udhëzim për ta, mendimet tuaja do të shndërrohen në pishtarë që ndriçojnë dhomat e shpirtit dhe largojnë grumbujt e errësirës.

Ai tha: Dhe çfarë do të ndodhë atëherë?

Ai u përgjigj: Atëherë do të ndjesh ngushëllim të thellë dhe sytë e tu do të buzëqeshin!

Qofshin buzëqeshjet në sytë dhe fytyrat tuaja përgjithmonë, miqtë e mi

Paqja qoftë mbi ty

Mirë se vini mysafir

Ky mysafir i mirë

Syri nuk e sheh, por zemra e ndjen

Si gëzimi ose lehtësimi që largon konfuzionin

Dhe ai ngushëllon zemrat e thyera

Ofron të kuptuarit për t'u marrë me situata kritike në mënyrë korrekte

Ndjenja e atij mysafiri lidhet me hapjen e derës për të dhe ftesën për të hyrë.

Ftesa duhet të jetë e sinqertë dhe të burojë nga një dëshirë e vërtetë për të marrë

Përmban një dëshirë që përputhet me një dëshirë të fortë

Të cilën e ndjeu "Kasadi" ose këngëtari i malit kur e shqiptoi me zell:

(Ai më nderoi me një vizitë dhe theu traditën që zemra ime ta ka hapur derën nga brenda.)

Gëzimi i vërtetë nuk është produkt i mendjes apo i imagjinatës

Është një element transparent, eterik me një burim

Ai burim vetëripërtëritës nuk i nënshtrohet shterimit

Nuk ka njeri që nuk e ka shijuar të paktën një dozë të vogël të saj.

Shkalla në të cilën ndihet varet nga forca e pranimit dhe aftësia për të kuptuar.

Është një det që jo të gjitha krijesat mund ta konsumojnë

Sepse burimi i tij nuk i nënshtrohet fundësisë, por është i lidhur me absoluten dhe infinitin.

Ata e krahasuan bujarinë dhe njerëzit bujarë me të

Kjo më kujton historinë e atij burri të varfër që ndoqi disa poetë

Ata ishin duke shkuar te Kalifi në Egjipt, i cili i kishte thirrur për t'u dhënë dhurata. I varfri kishte një kavanoz me vete. Sapo hynë në pallatin e Kalifit dhe qëndruan para tij, ai filloi t'u shpërndante dhurata bujare. Pastaj e shikoi burrin e varfër me rrobat e tij të grisura dhe e pyeti:

Dhe çfarë të solli tek ne, dhe çfarë nevoje ke për ne?

Ai u përgjigj:

Kur pashë njerëzit duke paketuar sendet e tyre

Erdha në detin tënd të mbushur me ujë me enën time

Kalifi tha: Mbusheni enën me ar dhe argjend

Ai kalif nuk ishte një oqean në krahasim me oqeanin e bujarisë universale, por më tepër një pikë e saj.

Nëse një varg i vetëm poezie e ka nxitur bujarinë e tij dhe e ka prekur deri në një masë të tillë, dhe ai është vetëm një qenie njerëzore, atëherë me siguri çdo thirrje e sinqertë ndaj burimit të bujarisë dhe detit të bujarisë hyjnore do të pranohet dhe përmbushet dhe dhënia do të përsëritet derisa të arrihet kënaqësia.

{Dhe Zoti yt me siguri do të të japë ty, dhe ti do të jesh i kënaqur}

{Edhe nëse do t’i numëronit të mirat e Allahut, nuk do të mund t’i numëronit ato}

Zoti ju gëzoftë zemrat

Paqja qoftë mbi ty

Merimanga e heshtur dhe e duruar

Miku im i dashur, Profesori i shkëlqyer Fahmi Al-Mashaykhi, prezantues i programit "Vetëudhëheqje", më kërkoi të përktheja disa poezi nga poeti i madh amerikan Walt Whitman. Në respekt të kërkesës së tij të mirë, kam zgjedhur këtë poezi dhe do të doja t'ia kushtoja këtë përkthim atij dhe të gjithë dashamirësve të letërsisë së rafinuar dhe frymëzimit sublim.

Mbi shkëmbin e plazhit me gungën e vogël të spikatur

Ku merimanga qëndronte vetëm

Vendosa një shënues për të shënuar vendndodhjen e tij

Qëllimi i asaj marke

Duke ditur metodën me të cilën do të zbulohet

Rrethinat e saj të gjera mes boshllëkut të gjerë të hapësirës

Pastaj lëshoi një tel të hollë nga vetja, e ndjekur nga një tel tjetër dhe pastaj një tjetër

Ai vazhdoi ta shpaloste bobinën e fillit me një shpejtësi të mahnitshme

Pa përjetuar lodhje

Dhe ti, shpirti im, ti që qëndron i rrethuar nga një humnerë e pafundme

Nga një hapësirë e gjerë, e pakufishme dhe e pafundme

Dhe je i zhytur pa ndërprerje në mendime dhe depërtim

Të shoh duke u nisur për aventura

Ju çlironi ide dhe energji

Ju jeni duke kërkuar për botë dhe trupa qiellorë

Qofshi të lidhur me të nga një lidhje e fortë

Që të mund të ndërtosh urën që të nevojitet

Anija juaj është e siguruar nga spiranca

Derisa fija jote e hollë që e lëshon larg vetes

Nga mbajtja e diçkaje

diku

O shpirti im!

Walt Whitman

Përkthimi: Mahmud Abbas Masoud

yjësi

Është një grup yjesh me formacione të mrekullueshme

Njihet astronomikisht me emra të ndryshëm, siç është Koka e Ghoul-it.

Shqiponja Fluturuese, Shqiponja Rënëse dhe Betelgeuse

Palma e lyer me këna dhe ylli jemenas

Goja e balenës dhe njeriu i fuqishëm dhe të tjerët

Yjësia tërheq vëmendjen

Ndoshta për shkak të distancës nga Toka

Ndoshta për shkak të sekreteve dhe mistereve që e rrethojnë atë

Ndoshta për shkak të heshtjes së saj të përjetshme

Shkëlqimi i saj i çuditshëm

Dhe ndoshta

Sepse të bën të ngresh shikimin nga toka

Le të aspirojë drejt asaj që është më e lartë dhe më e ëmbël!

Fjala "yjësi" është një fjalë e bukur që evokon ëmbëlsinë e saj.

Nga ai fenomen astronomik

Me një prani rrezatuese dhe bukuri të shkëlqyeshme

Dhe kështu jeni ju, miqtë e mi

Një konstelacion yjesh të ndritshëm

Në qiellin e jetës sime

Ju përshëndes kudo që të jeni

Dhe dashuri nga thellësitë në horizonte

Lëvizja mund të jetë një bekim ose një fatkeqësi

Ia shtova fjalën "shkatërrim" proverbit të njohur, pasi më dukej se jo të gjitha veprimet janë të bekuara, dhe disa prej tyre prodhojnë rezultate që jo vetëm nuk janë të bekuara, por kanë edhe një efekt shkatërrues në më shumë se një nivel.

Lëvizja njerëzore nuk lind spontanisht, me përjashtim të disa lëvizjeve që mund të ndodhin gjatë gjumit ose ecjes në gjumë, të udhëhequra nga pavetëdija. Përndryshe, ajo drejtohet nga qëllimi dhe vullneti për të arritur një qëllim specifik.

Kjo lëvizje është neutrale në vetvete sepse është thjesht një mjet i pavetëdijshëm që funksionon në përgjigje të komandave të sistemit motorik të njeriut, i cili nga ana tjetër merr komanda nga mendja dhe i ekzekuton ato.

Kur lëvizja përdoret për të ndihmuar të tjerët

Dhe i lehtësoj ata nga barrët e tyre

Përdorimi i mjeteve shqisore për të përmirësuar kushtet

Në të dy nivelet, material dhe moral

Dhe duke sjellë gjithçka që do t'u sillte ngushëllim shpirtrave

Dhe paqe në zemra

Ofron gjërat e nevojshme të jetës, jo domosdoshmërisht luksin

Është një bekim nga Zoti, engjëjt dhe profetët

Por nëse lëvizja përdoret për të shkaktuar dhimbje

Dhe dëmi dhe pikëllimi

Shfrytëzimi i aftësive intelektuale ose materiale të të tjerëve

Pa lejen ose pëlqimin e tij

Rezultati nuk do të jetë një bekim

Dhe atëherë mund të themi

"Lëvizja çon në shkatërrim"

I lumtur është ai që i përdor veprimet e tij për hir të së mirës dhe kënaqësisë së Krijuesit të tij:

Zoti i tyre u përgjigj atyre: “Nuk do të lejoj kurrë që të humbasë puna e asnjë punëtori prej jush, qoftë mashkull apo femër.” (Al Imran)

Dhe në hadithin fisnik:

"Tri gjëra e ndjekin të vdekurin; dy kthehen dhe një mbetet me të; familja e tij, pasuria e tij dhe veprat e tij e ndjekin atë; familja dhe pasuria e tij kthehen dhe veprat e tij mbeten"

Imam Aliu, Zoti e nderoftë fytyrën e tij, ndan me ne mençurinë nga thesari i dijes së tij, duke thënë:

(Ekziston një ndryshim i madh midis dy llojeve të punës : punës kënaqësia e së cilës është e përkohshme, por pasojat e së cilës mbeten, dhe punës shpenzimet e së cilës kanë ikur, por shpërblimi i së cilës mbetet.)

Zoti na i pranoftë veprat tona të mira, miqtë e mi!

Paqja, mëshira dhe bekimet e Zotit qofshin mbi ju

Bari dhe shtëpia e rrënuar

Ai tha: Ka një çështje që më shqetëson dhe dua një shpjegim për të.

Ai u përgjigj: Çfarë është?

Ai tha: Shoh njerëz që ecin në shtigje të gabuara, të cilët janë "të zbukuruar" dhe të zbavitur, dhe njerëz të mirë që nuk kanë asnjë hise në sukses.

Ai u përgjigj: Njerëzit shpesh gabojnë në gjykimin e të drejtëve dhe të ligjve, sepse ata gjykojnë nga pamja e jashtme, të paaftë të shohin në zemrat e të tjerëve për të njohur natyrën e vërtetë të secilit person dhe për të qenë të vetëdijshëm për qëllimet dhe veprimet e tyre të fshehura. Por Zoti është shqyrtuesi i qëllimeve dhe zbuluesi i sekreteve; vetëm Ai gjykon dhe dallon të mirën nga e keqja. Prandaj, nuk është e pamundur që dikush që njerëzit e konsiderojnë të lig mund të jetë i drejtë, dhe dikush që ata e konsiderojnë të drejtë mund të jetë i lig.

Ai tha: A ka ndonjë mënyrë për të bërë dallimin e saktë në këto çështje?

Ai u përgjigj: Kur gjykojmë lumturinë dhe mjerimin, nëse nuk veprojmë siç duhet, supozojmë se personi i lumtur është ai që gëzon pasuri dhe

begati, arrin prestigj, merr respektin e njerëzve dhe kënaqet me kënaqësitë dhe kënaqësitë e jetës. Ne nuk arrijmë të marrim në konsideratë trazirat e brendshme që ata mund të përjetojnë për shkak të mëkateve, keqbërjeve dhe padrejtësive të tyre ndaj të tjerëve. Kjo pakënaqësi e brendshme dhe sëmundjet e pashërueshme mund ta bëjnë jetën e tyre të hidhur dhe sytë e tyre të shqetësuar si rezultat i dëshirave të tyre të shthurura dhe egoizmit shkatërrues. Ata gjithashtu mund të goditen nga fatkeqësi shkatërruese dhe fatkeqësi shkatërruese që janë vërtet të palakmueshme.

Ai tha: Dhe ku qëndron lumturia e të drejtëve?

Ai u përgjigj: Së pari, njeriu i drejtë nuk nxitohet pas të mirave tokësore. Ai është i kënaqur me ndjenjën e tij të kënaqësisë, trajtimin e drejtë të njerëzve, paqen e ndërgjegjes së tij dhe gëzimin e tij shpirtëror që buron nga brenda dhe ripërtërihet gjithmonë, veçanërisht kur mendon se Zoti do ta shpërblejë atë në jetën e përtejme dhe do t'i japë dritë të përjetshme në vend të asaj që i ka munguar në vendbanimin e shkatërrimit.

Ai tha: Pse të drejtët, ose disa prej tyre, vuajnë dhe hasin vështirësi në këtë botë?

Ai u përgjigj: Zoti ndonjëherë i sprovon të dashurit e Tij me forma të ndryshme dhimbjeje dhe vuajtjeje, jo si ndëshkim, por për t'i rafinuar në zjarrin e sprovave si ari. Vuajtjet që u ndodhin i forcojnë ata, zbulojnë vlerën e tyre morale dhe e

bëjnë dashurinë e tyre për Zotin e tyre dhe për njerëzit të pastër, të qartë dhe të palëkundur.

Zoti e shtoftë numrin e njerëzve të mirë dhe të drejtë në këtë botë.

Paqja qoftë mbi ju, miqtë e mi

Perla e Organizuar

Mos sakrifikimi i parimeve për t'i pëlqyer të tjerëve

Ai tha: Kam dëgjuar se të shkosh mirë me të tjerët është e dëshirueshme, a ka ndonjë përjashtim?

Ai u përgjigj: Të biesh dakord me të tjerët nuk do të thotë të biesh dakord me ta për gjithçka, as të sakrifikosh parimet e tua për ta, sepse ky stil marrëveshjeje është i padëshirueshëm dhe nuk është në përputhje me atë që është e drejtë.

Ai tha: A preferon përballjen mbi marrëveshjen?

Ai u përgjigj: Nuk ka nevojë për këtë. Mund të shkosh mirë me ta pa shkaktuar probleme apo shqetësime. Reformatorët dhe figurat e mëdha nuk shkuan mirë me shumë njerëz përreth tyre, megjithatë ata i ruajtën idealet e tyre sepse e dinin se ajo që po bënin ishte absolutisht e drejtë.

Ai tha: Çfarë mendon për ndryshimin ndonjëherë të idealeve për t'iu përshtatur situatës?

Ai u përgjigj: Nuk duhet të bësh kompromis me parimet, as të përdorësh motive të fshehta për të arritur një qëllim, sepse një sjellje e tillë është e papërshtatshme për ata që mbështesin parimet. Nëse mund të jetosh në një mënyrë që i pëlqen Zotit dhe nuk i dëmton të tjerët, atëherë nuk ke pse të kesh frikë.

Ai tha: Çfarë do të thotë të shkosh mirë me të tjerët gjithsesi?

Ai u përgjigj: Para së gjithash duhet të jesh në harmoni me Zotin, pastaj me ndërgjegjen tënde dhe pastaj me njerëzit.

Ai tha: Po sikur qasja ime të mos i kënaqë të tjerët?

Ai u përgjigj: Mjafton që të jesh në paqe me veten dhe të ndjesh një ndjenjë qetësie të brendshme që të bën të pavarur nga miratimi i të tjerëve, për sa kohë që ky miratim nuk përputhet me atë që beson në vendimet e tua.

Ai tha: A më këshillon t'u kërkoj të tjerëve të ndryshojnë stilin e tyre të gabuar të jetesës?

Ai u përgjigj: Nuk ka nevojë t’i detyrosh njerëzit të pranojnë pikëpamjen tënde të saktë. Nëse nuk duan ta përqafojnë qasjen tënde, lëri të qetë dhe uroju të gjitha të mirat. Nëse të bezdisin me vërejtje lënduese dhe komente therëse, është plotësisht në rregull të distancohesh prej tyre, të paktën përkohësisht. Por ji gjithmonë gati të ndash me ta kuptimin dhe përvojën tënde. Dhe nëse ke

një thesar dijesh, ofroja ua atyre që janë të etur për të, në mënyrë që ta pinë me kënaqësi dhe kënaqësi, me hirin e Zotit të Plotfuqishëm, dhe shpërblimi yt është me Të.

Paqja qoftë mbi ty

Të shoh që po fajëson ditët

Pothuajse mund të të shoh, miku im

Ti dëshiron një oaz që do të kënaqë sytë e tu

Dhe për një pushim që do të ushqejë zemrën tënde të lodhur në kopshtet e saj

Të shoh duke shikuar horizontin e largët e të heshtur

Duke u përpjekur të shpëtoj nga thellësitë e errësirës dhe shqetësimeve

Drejt një qielli të kthjellët

Më i përshtatshëm për shpirtin tënd transparent

Dhe unë jam më i aftë të përmbaj dëshirat e shpirtit tënd të zjarrtë

Dhe përmes syrit të imagjinatës, të shoh duke fajësuar ditët

Ajo pyeti për planetin e shumëpritur të fatit të mirë

Është sikur mund të dëgjoj një mall të zjarrtë që nxit thellë brenda teje

Dëgjoj jehonën e kambanave të saj përmes eterit të shpirtit

E pashë anijen e dëshirave të tua të ankoruar në bregun e largët

Pulëbardha kujtimesh rrinë pezull rreth saj

Dhe planetët e shikojnë me një prirje miqësore

E ndiej dëshirën tënde, miku im, për një tërheqje që e dëshiron me gjithë shpirt.

Mund të depërtosh përmes reve

Dhe depërton në një botë të quajtur

Është plot me kuptime të buta dhe dëshira të ëmbla

Jeta i ka përmbushur dëshirat tuaja

Dhe shkretia e vetmisë u zhduk nga shpirti yt delikat

Dhe ajo e pasuroi atë me testet më të bukura

Dhe vizionet më të ëmbla

Paqja qoftë mbi ty, miku im!

Mahmoud Abbas Masoud

Filozofia e blerjes dhe historia e dhelprës dhe sorrës

-

Ai pyeti, duke thënë: A ka ndonjë filozofi blerjeje që mund ta përvetësoj në jetën time?

Ai u përgjigj: Disa njerëz janë të varur nga blerja e gjërave që nuk u nevojiten, dhe kështu i shpenzojnë paratë e tyre në luks të panevojshëm.

Ai tha: Cila është këshilla juaj?

Ai u përgjigj: Jini të kujdesshëm dhe të mençur gjatë blerjeve. Nëse keni para, kurseni ato dhe injoroni reklamat që përpiqen vazhdimisht t'ju tundojnë të blini gjëra që nuk ju nevojiten, në mënyrë që të hiqni dorë nga paratë tuaja të fituara me mund për inovacione të reja ose investime me "fitim të garantuar". Sa herë që dikush përpiqet t'ju bëjë për vete me fjalë të ëmbla dhe oferta joshëse, mbani mend historinë e dhelprës dhe sorrës.

Ai tha: "A mund ta përsëritësh, të lutem?"

Ai u përgjigj: Njëherë e një kohë, një sorrë mbante një copë djathë në sqep kur pështyma e një dhelpre pikoi mbi të dhe ai e lakmoi atë për vete. Duke qenë mjeshtër i dinakërisë dhe mashtrimit, dhelpra i tha sorrës: "Do të doja të më këndoje një melodi, z. Sorrë, sepse kam dëgjuar se zëri yt është melodioz dhe i njohur për ëmbëlsinë e tij." Sorra, e lajkatuar nga komplimenti, hapi sqepin për të kënduar, por sapo e bëri, copa e djathit i

rrëshqiti nga goja dhe ra në tokë. Dhelpra e mori shpejt dhe e uroi veten për çmimin e lehtë. Prandaj, kini kujdes nga ata që përpiqen t'ju ndikojnë psikologjikisht, sepse ata duan diçka prej jush. Dhe mos lejoni askënd t'ju shfrytëzojë duke ju lajkatuar ose duke ju përqeshur për t'ju bërë të dëshironi diçka të panevojshme për suksesin dhe lumturinë tuaj të vërtetë.

Ai tha: A ka ndonjë mënyrë për të qenë i vetëmjaftueshëm?

Ai u përgjigj: Thjeshtoje jetën tënde në mënyrë që të mos mbështetesh në pasuri të tepërta. Kënaqësia automatike dhe e vazhdueshme e dëshirave largon kënaqësinë dhe krijon pakënaqësi dhe mjerim. Nëse e ndërlikon jetën tënde me shumë gjëra, nuk do të jesh në gjendje të shijosh asnjërën prej tyre. Por nëse e shqyrton jetën tënde nga afër, do të gjesh shumë mënyra për të zvogëluar luksin pa u ndjerë i privuar.

Ai tha: Cili është mendimi juaj për blerjen me këste?

Ai u përgjigj: Së pari, kurseni për atë që ju nevojitet dhe blini atë që ju nevojitet me para në dorë, pa shqetësimin e kësteve, normave të larta të interesit dhe dhimbjeve të kokës. Sigurisht, ka dobi në marrëdhëniet me ata që duan të shesin mallrat e tyre për të fituar jetesën, por mos lejoni veten të jetoni përtej mundësive tuaja, sepse nëse e bëni këtë, do të humbni gjithçka, Zoti na ruajt, kur të përballeni me një krizë serioze ose një

kthesë të mprehtë në rrugë, dhe "karremi joshës" do të jetë duke pritur.

Ai pyeti: Cili është përkufizimi juaj i kursimit?

Ai u përgjigj: Kursimi është një art dhe kërkon sakrificë. Por nëse kurseni në blerje dhe jetoni thjesht, do të jeni në gjendje të kurseni disa të ardhura rregullisht dhe të mbani mend shprehjen popullore, "Pikë pas pike, një përrua do të bëhet pellg", me ndihmën e të Plotfuqishmit.

Zoti ju pasuroftë me hirin e Tij të bollshëm, miqtë e mi

Paqja qoftë mbi ty

Vetë-reflektim dhe sukses

Ai tha: A është e vërtetë që një person që i bën vetes pyetje është një lloj procesi vetë-introspeksioni?

Ai u përgjigj: Ashtu është

Ai tha: Nëse do të doja të zbatoja një introspeksion të tillë, çfarë do të më këshillonit të pyesja veten?

Ai u përgjigj: Pyet veten për qëllimin e jetës sate. Ti je krijesa më e zhvilluar dhe Zoti ka vendosur brenda teje një shpirt fisnik që është thelbi yt.

Ai tha: Çfarë do të ndryshojë nëse e kuptoj këtë fakt?

Ai u përgjigj: Do të arrish sukses të pakufizuar, do të shijosh gëzim të lumtur, të gjitha dëshirat e tua fisnike do të përmbushen, do t'i kapërcesh të gjitha vështirësitë e tua dhe bota nuk do të jetë në gjendje të të zërë në grackë me kurthet e saj ose të të mashtrojë me iluzionet e saj.

Ai tha: Por jeta është plot me probleme dhe plot ngjarje të dhimbshme

Ai u përgjigj: Po, jeta njerëzore është një përballje e hapur dhe e vazhdueshme me problemet, dhe secili ka problemet e veta. Ka miliarda njerëz dhe miliarda probleme që duhen trajtuar çdo ditë. Disa vuajnë nga problemet e zemrës, disa ankohen për ftohje, disa janë të mbushur me para, disa janë plotësisht kundër varfërisë dhe të tjerë nuk shqetësohen të mendojnë dhe për këtë arsye janë më pak të vetëdijshëm për problemet, pasi për sa kohë që stomaku i tyre është plot, bota është e përsosur për ta. Por cilët janë njerëzit vërtet të lumtur në jetë dhe cilët janë ata të suksesshëm?

Ai tha: Për të filluar, cili është standardi i suksesit?

Ai u përgjigj: Lumturia është masa e vërtetë e suksesit, pavarësisht nga titulli i punës apo statusi shoqëror. Koncepti mbizotërues i suksesit është zotërimi i pasurisë, miqve dhe sendeve të bukura e

luksoze - ajo që disa e quajnë një jetë luksi. Por arritjet materiale nuk janë domosdoshmërisht të barabarta me suksesin e vërtetë.

Ai pyeti: Cila është arsyeja?

Ai u përgjigj: Sepse gjërat dhe rrethanat mund të ndryshojnë. Sot një person mund të ketë gjëra dhe nesër ato mund të mos jenë më. Prandaj, mos supozo se të bëhesh milioner garanton sukses. Një person mund të përpiqet dhe të punojë pa u lodhur për të korrur shpërblimet e suksesit në fushën e tij, por mund të habitet kur të zbulojë se jetës së tij i mungon ekuilibri dhe nuk ka lirinë për të shijuar gjërat që dëshiron të bëjë. Në vend të kësaj, shqetësimet mund të grumbullohen dhe ata mund të stresohen dhe të shqetësohen deri në atë pikë sa shëndeti i tyre përkeqësohet dhe bien pre e depresionit. Kështu, suksesi iluzor zhduket dhe ata ndiejnë se e kanë humbur jetën dhe të gjitha ëndrrat e tyre janë zhdukur.

Ai tha: A do të thotë shëndeti sukses?

Ai u përgjigj: Një person mund të ketë një trup të fortë (si një kalë), por të mos ketë pasuri të mjaftueshme për të mbajtur veten, dhe kështu të ndiejë pakënaqësi dhe hidhërim për mungesën e nevojave dhe bazave të jetës. Ose mund të ketë shëndet dhe pasuri, por t'i mungojë kënaqësia. Të ushqyerit e trupit dhe të kënaqësh kotësinë nuk e qetëson shpirtin e butë. Dhe ai mund të ketë gjithçka dhe megjithatë të ndihet plotësisht i varfër.

Ai tha: Po përfundimi?

Ai u përgjigj: Nëse një person nuk ka lumturi në zemrën e tij, ai nuk mund të konsiderohet i suksesshëm.

Ai tha: A ka më shumë?

Ai u përgjigj: Kjo është e mjaftueshme për sot. Zoti të shtoftë diturinë dhe të të bëftë të lumtur në të dy botët.

Paqja qoftë mbi ty

Dhimbjet e të tjerëve

A më lejohet të shoh lotët e të tjerëve?

Pa u ndjerë edhe i trishtuar?

Dhe a mund ta ndiej pikëllimin që po vuajnë?

Pa u përpjekur ta zvogëlosh?

A kam aftësinë të shoh një lot që bie?

Pa e ndarë ndjenjën me pronarin e saj?

A mund ta dëgjojë babai të birin duke qarë?

Pa simpatizuar me të?

A mund t’i dëgjojë një nënë rënkimet e foshnjës së saj?

Dhe ndjenja e frikës që e përndjek atë

Pa u prekur?

Jo Jo Kjo është e pamundur!

Kurrë, kurrë, kjo është e pamundur!

Mos mendo se Zoti është i pavetëdijshëm

Rreth një psherëtimë të vetme psherëtijmë

Mos mendo se derdhëm një lot të vetëm

Pa e parë Krijuesi ynë

Zoti na jep gëzim

Ndoshta duke vepruar kështu, mjerimi ynë do të marrë fund

Ai na shoqëron me mëshirën dhe butësinë e tij

Derisa mjerimi ynë të zhduket

Dhimbjet tona do të zhduken

Fenerë shpirtërorë

wwwswaidayogacom

Më trego mesazhin Tënd, o Zot, të shkruar me shkronja drite në faqet e zemrës sime, dhe më lejo

të dëgjoj pëshpëritjet e Tua në tempullin e ndërgjegjes sime, dhe mbush enën e mendjes sime me njohurinë Tënde, mëshirën Tënde dhe paqen .Tënde

Puna është thelbësore dhe një motivues i fuqishëm për zgjuarsinë dhe kreativitetin njerëzor. Megjithatë, nëse qëllimi i punës është thjesht grumbullimi i pasurisë, ajo humbet vlerën dhe rëndësinë e saj. Puna duhet t'i kushtohet kryesisht shërbimit, dhe produkti i shitur duhet të jetë me .cilësi të lartë dhe i dobishëm për të tjerët

* * *

Zoti më dhuron dritë, jetë, forcë, mençuri, intelekt dhe lumturi shpirtërore. Do të zhytem në oqeanin e dashurisë hyjnore përmes lumturisë së meditimit. Dhe do ta sjell praninë hyjnore në .mendjen time për të zgjidhur dilemat e jetës (2)

O Zot, me dritën e qiriut tim të hollë të dashurisë, do të lexoj librin Tënd të artë që ka qenë brenda meje që nga përjetësia. Dashuria Jote, o Zot, është drita e paqes që shpërndan errësirën .time dhe ndriçon rrugën time (2)

* * *

Përmbytja dërrmuese e paqes shpirtërore largon nga shpirti frikërat e grumbulluara dhe .grumbujt e shqetësimeve

Do ta kërkoj Zotin në vetminë e shpirtit tim dhe do të lutem thellë derisa zemra ime të rrahë .me dashurinë e Tij dhe të marr përgjigjen e Tij

Zot, të lutem që të përziesh dritën e shpirtit tim me dritën tënde kozmike, më bëj të di se mençuria jote ndriçon mendjen time, forca jote më mbështet dhe rrjedh nëpër venat e mia.

* * *

Do ta mbush mendjen time me fuqinë e besimit dhe bindjes se asgjë nuk mund të më dëmtojë sepse jam gjithmonë i rrethuar nga mbrojtja hyjnore.

O Zot, lejo që prushi i dëshirës sime të digjet gjithmonë me shkëlqim me praninë Tënde të bekuar. Urtësia Jote le të më udhëheqë dhe prania Jote të jetë gëzimi më i madh në jetën time.

* * *

Shkencëtari i vërtetë dallohet nga një cilësi e jashtëzakonshme: mendjehapuria dhe një perspektivë e gjerë. Ai fillon me informacion të thjeshtë dhe bazë, duke ecur gradualisht deri në zbulimin e ligjeve të natyrës dhe mënyrën se si funksionojnë ato. Pastaj ia paraqet botës rezultatet e hulumtimit të tij, gjithmonë i gatshëm të vazhdojë të eksplorojë natyrën dhe thelbin e gjërave. Janë përpjekjet e këtyre shkencëtarëve që kanë çuar në zbulimin e ligjeve natyrore, të cilat kanë shumëfishuar përfitimet që gëzon njerëzimi. Gradualisht, ne mësojmë se si t'i zbatojmë këto ligje në mënyra të larmishme dhe të përhapura gjerësisht, siç shihet në komoditetet që përdorim në jetën e përditshme.

* * *

Lumturia që jep Zoti është e pakrahasueshme me çdo lumturi tokësore. Gëzimi shpirtëror është i

pafund dhe kur gjithçka tjetër venitet dhe zhduket, ai gëzim mbetet i vazhdueshëm. Kushdo që dëshiron ta arrijë atë gëzim duhet t'i kushtojë kohë meditimit, reflektimit mbi Zotin dhe harmonisë me Të, sepse harmonia shpirtërore me Zotin jep .lumturi të vërtetë

Kopshti i Vitit të Ri

Jehonat e vitit të kaluar, me hidhërimet dhe të qeshurat e tij, janë zbehur dhe tani jehona e himnit të Vitit të Ri këndon inkurajuesisht, duke lajmëruar :shpresën dhe duke pëshpëritur

Riformëso jetën tënde në mënyrë të përsosur," "braktis barërat e këqija të frikërave të vjetra Nga kopshti i shkretë i së kaluarës, mblidh dhe ruaj vetëm farat e gëzimit, arritjeve, shpresave, mendimeve dhe veprave të mira dhe aspiratave fisnike. Në tokën e freskët të çdo dite të re, mbill ato fara të fuqishme, ujiti dhe ushqeji derisa të rriten dhe jeta jote të lulëzojë me virtytet e rralla të .lulëzimit

:Viti i ri pëshpërit

Zgjojeni shpirtin, të robëruar nga zakonet," dhe nxiteni atë të ndërmarrë përpjekje të reja dhe të dobishme. Mos pushoni kurrë së përpjekuri dhe mos pushoni derisa të arrini lirinë e përjetshme

dhe të kapërceni karmën (ndjekjen dhe ndjekjen e vazhdueshme të pasojave të veprimeve të së "kaluarës)

Me një mendje të freskët dhe të dehur nga gëzimi që përtërihet vazhdimisht, le të gëzohemi së bashku dhe të ecim dorë për dore drejt shtëpisë qiellore nga e cila nuk do të dalim më kurrë.

* * *

Nëse e kujtoni Zotin dhe e bëni Atë qendrën e jetës suaj, dhe nëse i luteni Atij me zjarr dhe thellësi, me siguri do të merrni një përgjigje prej Tij, sepse lutjet e zjarrta dhe të sinqerta prekin zemrën e Zotit RE-123

Është burimi rrezatues i mençurisë dhe frymëzimit, aroma aromatike që buron nga kopshtet e zemrave të dashura dhe të sjellshme, aroma e trëndafilave qiellorë dhe mendimeve që lulëzojnë, dashuria që frymëzon dashurinë tonë dhe rrjedh nëpër zemrat tona.

* * *

Shoku/shoqja jote më e mirë është ai/ajo që të sugjeron me përulësi se si mund ta përmirësosh veten, sepse të rrethohesh vazhdimisht me lajkatarë dhe servilë pengon rritjen tënde shpirtërore. Ne duhet ta vlerësojmë shoqërinë e atyre që flasin të vërtetën dhe na ndihmojnë në mënyrën më të mirë të mundshme.

* * *

Prindërit shpesh i anashkalojnë të metat e fëmijëve të tyre dhe zgjedhin t'i injorojnë ato. Nëse nuk mund t'i shohin të metat e fëmijëve të tyre,

padyshim që diçka nuk shkon me dashurinë e tyre. Prindërit duhet të mësojnë dashurinë pa kushte në mënyrë që të shohin gabimet e fëmijëve të tyre dhe t'i ndihmojnë ata t'i korrigjojnë ato dhe të ecin .në rrugën e duhur

* * *

Nëse doni të jeni të lumtur gjatë gjithë kohës, mos lejoni veten të jeni të vetëkënaqur ose dembelë dhe mos i injoroni pengesat materiale që ju pengojnë të arrini lumturinë tuaj. Bëni çmos për t'i kapërcyer ato pengesa dhe për të përmbushur të gjitha detyrat që duhet të kryeni me një zemër .të gatshme dhe një mendje të fokusuar

* * *

Zot, le ta shohim virtytin jo me frikë dhe tmerr, por me dashuri dhe nderim. Le të kuptojmë se respektimi i ligjeve të Tua morale do të na kurorëzojë me dafinat e hirit Tënd. Ti ke urdhëruar rregullat e devotshmërisë për të ruajtur lumturinë tonë. Le të braktisim shtigjet e mëkatit, të cilat gjithmonë çojnë në dhimbje dhe vuajtje, dhe le të pranojmë se virtyti është pafundësisht më magjepsës se vesi. Na ndihmo të kuptojmë se e keqja, e cila në fillim duket e këndshme dhe e këndshme, gradualisht shndërrohet në një helm vdekjeprurës, dhe se e mira, e cila në fillim ka shije të hidhur, në fund të fundit bëhet një nektar i !ëmbël

* * *

Shqetësimet janë të padobishme; ato vetëm sa e ngarkojnë zemrën me më shumë shqetësime. Pasi të keni mbaruar detyrat e përditshme,

shmangni ndalimin tek ato ose mbajtjen e tyre në shtëpi me vete. Shqetësimet formojnë një shtresë të trashë resh të errëta dhe me re rreth mendjes suaj, duke penguar aftësinë tuaj për të parë rrugën qartë dhe lehtë. Ne duhet të mësojmë të .mbështetemi gjithnjë e më shumë te Zoti

Jeta duhet të jetë e përqendruar në shërbim, sepse pa këtë ideal njerëzor, vetëdija që Zoti i ka dhuruar njerëzimit nuk do të arrijë potencialin e saj të plotë. Kur u shërbejmë të tjerëve dhe harrojmë .egot tona të vogla, do të ndiejmë praninë hyjnore

* * *

E mira është më e madhe se e keqja në këtë botë sepse Zoti është fuqia supreme. Por kur na godet e keqja, shpesh ndihemi të pafuqishëm për ta kontrolluar ose kapërcyer atë. Stuhitë e së keqes janë të pashmangshme, por ne mund t'i .kapërcejmë efektet e tyre dhe të ngrihemi mbi to

Kur dishepulli shijon ëmbëlsinë e dashurisë hyjnore, ai ndjen valë të pafundme ekstazie që e përfshijnë dhe ndjen një dëshirë të madhe dhe të zjarrtë për Zotin, kështu që lutet me përqendrim të thellë dhe i lutet Zotit nga thellësitë e zemrës së tij .derisa Ai t'i përgjigjet

* * *

Kur rutina e mërzitshme, obsesioni seksual, lidhja materiale, agjitacioni emocional, shfrytëzimi dhe kalimi i papritur nga afërsia në neveri zëvendësojnë dashurinë, atëherë dashuria venitet .nga zemrat dhe bëhet diçka e së kaluarës

* * *

Në vajtimin e violinës dhe vajtimin e flautit, melodinë e organos dhe bubullimën e oudit, dëgjoj zërin e Zotit. Në zemër të shpirtit qëndron lumturia që kërkon shpirti im. Papritmas kam ndjerë lumturinë e Tij, të ruajtur në kosheren e heshtjes sime. Do ta shtrydh kosheren dhe do të shijoj nektarin e lumturisë së përjetshme.

Të kesh mall për Zotin do të thotë ta duash Atë. Dëshira për Zotin duhet të jetë e sinqertë, e pastër, e thellë dhe rrezatuese. Nëse duam të marrim një përgjigje prej Tij, duhet t'ia dorëzojmë zemrat tona Atij dhe t'i lutemi Atij nga thellësia e zemrave tona derisa të marrim atë përgjigje të bekuar.

Dashuria hyjnore është më e fortë se vdekja dhe më e qëndrueshme se çdo manifestim i jetës kalimtare.

* * *

Ecni në shtigjet e jetës me një vendosmëri të palëkundur që nuk njeh tërheqje apo regres, dhe me besim të fortë se fuqia krijuese dhe e pafundme e Zotit ju shoqëron dhe ju mbështet gjithmonë.

Zoti u përgjigjet lutjeve të sinqerta të atij dishepulli të sinqertë që shpreh mallin dhe dëshirën e tij dhe kërkon ndihmën e tij me besim dhe shpresë, dhe ai me siguri do të vijë tek ai për ta shpëtuar dhe për ta çliruar nga vështirësitë e tij.

Batanija lundruese, siç rrëfehet nga i urti Paramahansa:

Njëherë, dy miq po ecnin përgjatë bregut të lumit kur panë atë që dukej si një batanije

lundruese. Njëri prej tyre u hodh në lumë dhe notoi drejt "batanijes". Megjithatë, po vonohej shumë për t'u kthyer në breg. Shoku i tij vuri re se ai po kishte vështirësi me "batanijen" dhe se kjo ishte arsyeja e vonesës së tij, kështu që i thirri:

"?Pse nuk e lë dhe nuk kthehesh"

Shoku i tij u përgjigj:

"Kjo është ajo që po përpiqem të bëj, por batanija më ngjitet dhe nuk më lë të shkoj e të kthehem."

Për habinë e tij të madhe, ai e kuptoi shumë vonë se ajo që mendonte se ishte një batanije nuk ishte gjë tjetër veçse një ari notues.

[Merrni parasysh pozicionin e këmbës suaj përpara se të bëni një hap!]

Shumica e njerëzve marrin vendime, por nuk arrijnë t'i zbatojnë ato, dhe si rezultat, ata bien nga maja e suksesit edhe kur ëndërrojnë të ngjiten në majë. Ata që e shpërdorojnë vullnetin e tyre zbulojnë se sa më shumë përpiqen për sukses, aq më thellë zhyten në moçalin e dështimit. Megjithatë, ata me vullnet të fortë nuk pushojnë kurrë së përpjekuri, pavarësisht se sa herë dështojnë përpjekjet e tyre, derisa të arrijnë qëllimet e tyre legjitime.

* * *

O Mjek Universal, më lejo të pi derisa të shuhem nga ujërat e ëmbla dhe shëruese të paqes sate, në mënyrë që të ndiej gëzimin tënd freskues dhe vitalitetin tënd të paprekur nga dobësia dhe lodhja.

* * *

Zëri hyjnor u flet të gjitha zemrave të sinqerta që rezonojnë me vibrime më të larta. Zëri i mençurisë përshkon eterin në kërkim të mendimeve harmonike që kërkojnë paqe, gëzim dhe njohuri të shenjta.

* * *

Njeriu na jep këshillat e tij dhe pastaj na lë të korrim frytet e veprave tona [të cilat mund të jenë rezultat i këshillave të tij të gabuara]. Por Zoti na jep udhëzime dhe rruga e Tij gjithmonë çon në lumturi dhe mirësi.

Le të jetojmë në dritën e Zotit dhe të kuptojmë se pas këtij makthi tokësor fshihet një zgjim i përjetshëm. Le të ndiejmë praninë hyjnore pas çdo hije të errët.

* * *

Ashtu si bleta kërkon gjithmonë lule të ëmbla, kështu dashuria hyjnore do të vijë në jetën tonë kur ajo është e mbushur me mendime dhe qëllime të mira.

* * *

Kur je i mbushur me gëzim që i bën të tjerët të lumtur, i trajton me mirësi dhe i bën të ndihen të sigurt dhe në paqe, i pëlqen Zotit dhe konsiderohesh i suksesshëm në jetë.

* * *

Kur hasim probleme me miqtë ose të dashurit tanë, duhet të përpiqemi ta zgjidhim situatën sa më shpejt të jetë e mundur. Është e pakuptimtë dhe e pamatur të përshkallëzojmë situatën me

fajësime, debate dhe britma, edhe nëse personi tjetër është fajtor. Ne mund t'i ndihmojmë të dashurit tanë të përmirësojnë sjelljen e tyre dhe të korrigjojnë gabimet e tyre përmes shembullit tonë pozitiv, në vend që të drejtohemi te dënimi i .ashpër dhe fjalët lënduese

* * *

Zot, të lutem që shpirti im të gjejë paqe dhe të shohë rrezet e shpresës pas reve të indiferencës. Le të lindë hëna e sigurisë në qiellin e zemrës sime, në mënyrë që të ndiej qetësi dhe paqe .mendore

Tani të ndiej duke shkëlqyer në horizontin e mendjes sime, dhe retë e injorancës po shpërndahen falë dritës sate të bekuar dhe pranisë .sate ngushëlluese dhe të bekuar

* * *

Zemra e kërkuesit të sinqertë jehon :vazhdimisht

Zoti im dhe i Dashuri im, nuk dua të bie në" grackën e kurthet dhe iluzionet e kësaj bote, dhe dua vetëm të zgjoj dashurinë Tënde në shpirtrat e njerëzve. Zemra ime, shpirti im, trupi im, mendja ime dhe gjithçka që kam janë të Tuat." Një dashuri e tillë gjen rrugën e saj drejt Zotit, dhe një kërkues .i tillë arrin ta njohë Zotin

Zoti im i dashur, e di që Ti je i pranishëm kudo. Ashtu si vaji i çmuar fshihet në ullinjtë e pashtypur, ashtu edhe vaji i pranisë Sate të bekuar distilohet në presën e meditimit mbi Ty dhe të dëshirës .gjithnjë e në rritje për Ty

* * *

Tundimi është një ide mashtruese, kontradiktore dhe e parashikueshme kompulsive e kënaqësisë. Energjia e gjeneruar nga kjo ide duhet të përdoret në ndjekjen e së vërtetës që sjell lumturi, në vend që të përdoret në veprime të gabuara që shkaktojnë ankth dhe vuajtje.

Përmes përvojës, vetëdisiplinës dhe mençurisë, ne mësojmë të dallojmë midis sharmit të vogël dhe të rremë të kësaj bote dhe bukurive e gëzimeve të mëdha e të pafundme të Zotit.

* * *

Besimi në zemrën time lind nga perceptimi * intuitiv. Më nxit dhe më pështpërit të gërmoj për thesarin e dashurisë hyjnore brenda meje.

Të menduarit për Zotin është antidoti më i madh ndaj shqetësimeve të kësaj bote, dhe për këtë arsye unë do ta praktikoj atë sinqerisht, thellësisht dhe vazhdimisht.

O Zot, prek syrin e meditimit tim në mënyrë * që të kthehet nga brenda dhe të shohë diellin e lumturisë shpirtërore që flakëron në zemrën time

Dhe më ndihmo të hap dyert e qetësisë për të marrë rrezet shëruese të dritës sate të bekuar
Do ta largoj dëshpërimin dhe do të bëj çmos ta ndiej praninë Tënde, o Zot, në kontemplacion, dhe

do të të kërkoj me gjithë zemrën dhe gjymtyrët e .mia derisa të më zbulohesh

Kufizimi i mendimeve të dikujt në rrethana dhe kushte kalimtare dhe në ndryshim do të kufizojë ndërgjegjësimin për çështjet e jashtme. Në vend të kësaj, duhet të përqendrohemi te e përjetshmja, e pandryshueshmja dhe ta bëjmë atë qendër të vëmendjes dhe të mendimit tonë. Ata që veprojnë kështu do të jenë të mbështjellë nga magnetizmi .shpirtëror dhe të ndriçuar nga drita hyjnore

* * *

Aroma jote, o Zot, le të burojë nga lulja e shpirtit tim dhe të tërheqë shpirtrat në tempullin e .pranisë sate

Dashuria jote le të rrahë në zemrën time, që ajo të mund të rrahë në harmoni dhe harmoni me .të gjithë

Beko mendimet e mia, o Zot, që të mund ta sjell të eturin e shpirtit tim te burimi i paqes Tënde. Ji mysafiri im i përjetshëm dhe bano në tempullin e .qetësisë dhe gëzimit tim

Nuk do të të harroj kurrë, dhe nuk do të eci kurrë në shtigjet e jetës pa ty

Më dhuro dëshira të mëdha e të sinqerta, dhe në jehonën e gjallë të përkushtimit ndaj teje, më .lejo të dëgjoj zërin tënd të bekuar

Çdo ditë do ta kërkoj lumturinë gjithnjë e më shumë brenda mendjes sime dhe gjithnjë e më pak .përmes dëshirave materiale

Të përkulem Ty, Zot, me mirënjohje dhe falënderim, sepse me hirin Tënd, prirjet e mia shpirtërore dhe tendencat pozitive do të kapërcejnë negativitetin dhe të këqijat e jetës. Më ndihmo të forcoj vendosmërinë time për të braktisur zakonet e dëmshme që sjellin rezultate të këqija dhe për të kultivuar zakone të dobishme që sjellin rezultate të mira. Dhe më ndihmo të mbaj flakën e shpresës të ndezur në zemrën time ndërsa udhëtoj drejt Teje.

* * *

Vullneti njerëzor nuk duhet të skllavërohet nga tekat, dëshirat dhe zakonet e dëmshme. Kjo nuk do të thotë të përmbahesh nga përdorimi i vullnetit, por përkundrazi të ushtrosh aftësi dalluese në zbatimin e tij në mënyrë që ai të jetë në përputhje me vullnetin hyjnor.

Kushdo që dëshiron lumturi dhe sukses duhet të ketë një besim të fortë në Zot, ta ngrejë vetëdijen e tij në nivelin e paqes dhe qetësisë së brendshme, të përqendrohet në guxim dhe guxim, të ketë vullnet dhe vendosmëri dhe të kryejë detyrat e tij me qetësi dhe besim.

* * *

Jam gati t'ia jap tërë jetën time një personi të sinqertë, por i shmang hipokritët dhe individët e pasinqertë. As nuk i bëj lajka as nuk mashtroj askënd, dhe kështu duhet të jetojmë në këtë botë.

* * *

Duhet të kemi guximin, të jemi të sinqertë dhe ta rrethojmë veten jo vetëm me ata që mund t'i

frymëzojmë, por edhe me ata që mund të na frymëzojnë ne.

* * *

Unë mund t’i përmbush të gjitha detyrat e mia vetëm duke marrë forcën time nga Zoti. Prandaj, dëshira ime e parë është ta kënaq Atë. Zoti është dashuria e parë në zemrën time, ambicia më e madhe brenda meje dhe qëllimi përfundimtar i vullnetit dhe mendjes sime.

Ekuilibri është i bukur dhe duhet të jetë themeli dhe gurthemeli i ndjenjave dhe mendimeve tona.

* * *

Personi altruist, ai që e do vetëmohimin, nuk lejon që egoizmi t’i diktojë, sepse është e pamundur të përjetosh gëzim të pastër nëse nuk je mendjehapur dhe zemërmirë, duke kërkuar dhe dëshiruar lumturi për të tjerët, si dhe për veten. Ky është një parim universal dhe i pandryshueshëm.

* * *

Ende më kujtohet kur pata një përvojë të papritur; nga pas reve të meditimit, agimi i lumturisë shpirtërore doli papritur dhe përfshiu qenien time.

Ajo përvojë e bekuar i tejkaloi të gjitha pritjet. Ndjeva një gëzim të papërshkrueshëm dhe drita e lumturisë ndriçoi çdo cep të errët të vetëdijes sime, duke shpërndarë hijet e konfuzionit dhe pyetjeve. Ajo dritë - si rrezet X - depërtoi nëpër sipërfaqe të ashpra dhe zbuloi gjëra që shtriheshin përtej horizontit të shikimit të zakonshëm.

* * *

Rrahjet e pandërprera të zemrës sate shpallin butësisht praninë e fuqisë së pafundme përtej portave të dijes sate. Pulsimet e buta të jetës gjithëpërfshirëse të pështërisin:

"Mos merr vetëm një rrjedhë të pakët të jetës sime, por zgjero fushën e shqisave të tua dhe më lejo të zhyt gjakun, trupin, mendjen, shqisat dhe shpirtin tënd në pulsin e jetës sime kozmike"

* * *

Zot, më lejo të ndiej praninë Tënde në çdo veprim që ndërmarr. Më ndihmo të largoj hijen e frikës që errëson dritën e udhëzimit Tënd. Dhe lejo që lulet e dëshirës sime të çelin në kopshtin e zemrës sime, ndërsa pres agimin e ardhjes Tënde.

* * *

Largojini mendimet e dështimit me mendime pozitive për suksesin dhe jini optimistë, dhe çlirohuni nga frikërat duke mos menduar për to.

Largojini hidhërimet me dritën e lumturisë dhe zëvendësoni fjalët boshe me dashuri dhe mirësjellje.

Hiq mendimet e pashëndetshme nga froni i shëndetit dhe zëvendësoji ato me mendime të shëndosha dhe ndjenja të shëndetshme.

Çliro zemrën tënde nga trazirat dhe ankthi, dhe dëbo retë e injorancës nga horizonti i jetës sate.

* * *

Personi që triumfon në betejën e jetës e mban vuajtjen e tij si një simbol nderi në gjoksin e tij.

* * *

Më beko, o Zot, që të shoh vetëm të mirën, të mendoj vetëm të mirën dhe të shoqërohem vetëm me njerëz të mirë dhe të virtytshëm. Dhe më lejo të të sodis Ty, o Ti që je burimi i çdo mirësie dhe drejtësie.

Mbaji fantazmat e errësirës larg meje, dhe më shiko nga zemra e qiellit dhe nga portat e zemrës sime dhe të ndjenjave të mia, dhe shfaqu mua në tempullin e dashurisë sime për ty.

* * *

Duhet të bëjmë çmos që t’i mbajmë ndjenjat tona nën kontroll në çdo kohë, në mënyrë që të mund t’i kontrollojmë emocionet tona dhe të frenojmë veten sa herë që takojmë njerëz me karakter të keq, të cilëve u pëlqen të prishin qetësinë e të tjerëve dhe atmosferën përreth tyre.

Konsiderata e parë në sjelljen e një personi është vetëpërmirësimi. Një person i mirë, nëpërmjet sjelljes së tij fisnike, mund t'i ndihmojë ata përreth tij të ndryshojnë për mirë.

* * *

Obsesioni me dëshirat e verbon mendjen dhe, kur mjegulla e dëshirave e pushton intelektin e një personi, ai humbet ekuilibrin e tij të brendshëm dhe vepron pa dallim, duke e ditur se dallimi i lindur është forca lëvizëse pas çdo veprimi të shëndoshë dhe sjelljeje të drejtë. Kur timoni i aftësive mendore të një personi prishet, ai në

mënyrë të pashmangshme do të përfundojë në
.humnerën e dhimbjes dhe mjerimit

* * *

Herët a vonë, iluzionet e jetës do të zbehen
dhe qëllimi i saj do të bëhet i qartë. Kur iluzionet e
fëmijërisë dhe të rinisë zhduken, çfarë mbetet? Ne
mund të gjejmë lumturi të vërtetë vetëm në
afërsinë me Zotin dhe në ndjesinë e pranisë së Tij,
.e cila e mbush shpirtin me qetësi dhe paqe

* * *

Duhet të jemi realistë në pritjet tona dhe t'i
kërkojmë Zotit të na plotësojë vetëm nevojat
thelbësore, si dhe të dimë ndryshimin midis
nevojave reale dhe dëshirave të panevojshme.
Mënyra më e mirë për të dalluar atë që është e
nevojshme nga ajo që është e panevojshme është
t'i drejtohemi logjikës dhe arsyes dhe të mos
dëshirojmë të marrim gjëra sterile që nuk na sjellin
.dobi dhe janë më mirë pa to

* * *

Mund të udhëtoj përtej planetëve dhe yjeve
më të largët
Por unë gjithmonë do të të dua
Ndjekësit tuaj mund të vijnë, ose mund të
shkojnë në rrugën e tyre
Por unë gjithmonë do të jem me ty dhe do të
të dua
Mund të lëkundem nga valët e mishërimeve të
shumëfishta
Ndihem i vetmuar dhe i vetmuar
Megjithatë, unë gjithmonë do të të dua
Bota e hutuar mund të të harrojë

Por unë gjithmonë do të të kujtoj
Zëri im mund të zbehet dhe të më lërë pa fjalë
:Por me fjalët e shpirtit tim do të pëshpëris
"Do të të dua gjithmonë"
Sprovat, sëmundjet dhe vdekja mund të më
shkatërrojnë
Trupi im u shoshi, por për sa kohë që mbetet
në kujtesën time
Një shkëndijë shprese mbetet; shiko në sytë e
mi që po vdesin
:Përmes tyre do t'ju tregoj
Do të të dua përgjithmonë
!Dhe unë do të jem gjithmonë besnik ndaj jush
* * *
Kur thua "Zoti është me mua", vetëm e mira
do të të vijë nga mendimet e të tjerëve. Rrethoje
veten me Zotin, sepse emri i Tij më i shenjtë është
një fuqi supreme, një mburojë e padepërtueshme
kundër së cilës të gjitha dridhjet dhe mendimet
.negative do të përkulen dhe devijojnë
Gëzimi shpirtëror qëndron në meditimin e
vazhdueshëm të Zotit dhe në një dëshirë gjithnjë e
në rritje për Të, dhe do të vijë një kohë kur mendja
nuk do të lëkundet ose nuk do të tronditet më nga
ankthi. Atëherë, asnjë vuajtje fizike apo krizë
psikologjike nuk do të jetë në gjendje ta largojë
.vetëdijen nga prania e Zotit të gjallë

Sa e mrekullueshme është të ndihesh afër
Zotit, të mendosh për Të dhe të ndiesh praninë e
!Tij vazhdimisht
* * *

Duhet të përpiqesh ta arrish qëllimin tënd të ligjshëm me optimizëm dhe gëzim, dhe vetëm pritja për ta arritur atë duhet t'i sjellë gëzim shpirtit tënd. Gjithashtu duhet të gëzohesh kur e arrin atë qëllim sepse është një arritje e denjë për kënaqësinë tënde.

* * *

Thuhet se bleta është aq e dashuruar me aromën e lotusit saqë qëndron në zemër të lules për një kohë të gjatë, duke thithur nektarin. Duke vepruar kështu, petalet e lotusit mbyllen pas saj dhe ajo gjen vdekjen brenda lotusit. Pastaj është dreri i rajoneve veriore, i dehur nga melodité e flautit. Kur gjahtari luan flautin, dreri vjen tek ai dhe gjen fatin e tij fatal. Ekzistojnë gjithashtu disa elefantë të zbutur; elefanti femër përdoret për të joshur dhe kapur elefantë të tjerë. Në këtë kontekst, një filozof i madh tha diçka me efektin e:

Bleta është e magjepsur nga aroma
Dhe dreri bën një tingull fishkëllimi
Elefanti në robëri bie
Për shkak të prekjes ngacmuese

Po çfarë ndodh me qenien njerëzore që zotëron të gjitha ato shqisa? Këshilla e filozofit për të është: "Mos u bëj skllav i shqisave të tua dhe mos lejo asgjë ose askënd të të kontrollojë."

Sa për mua, unë them: “Mbaje mend se të gjitha shqisat e tua janë vënë në shërbimin tënd dhe duhet t’u binden urdhrave të tua dhe t’i përmbahen vullnetit tënd të vetëdijshëm”.

* * *

Uji dhe akulli janë manifestime të dy elementëve të padukshëm, oksigjenit dhe hidrogjenit, dhe ekzistenca e tyre është thjesht një ekzistencë pa formë dhe kalimtare. Në mënyrë të ngjashme, mendja dhe materia njerëzore janë manifestime të mendjes universale, që zotërojnë vetëm një ekzistencë të kufizuar dhe relative, sepse në të vërtetë, vetëm mendja universale ekziston vërtet dhe absolutisht.

* * *

Ka njerëz që nuk i besojnë askujt dhe dyshojnë në mundësinë e gjetjes së miqve të vërtetë; disa madje mburren me aftësinë e tyre për të bërë pa miq. Por ata që nuk janë të aftë të tregojnë dashuri dhe miqësi ndaj të tjerëve e injorojnë ligjin e zgjerimit shpirtëror, përmes të cilit shpirti zgjeron horizontet e tij dhe kthehet në përqafimin e shpirtit hyjnor.

* * *

Kur një person analizon veten, ai duhet të ketë një dëshirë të fortë për të eliminuar dobësitë e tij dhe për ta bërë veten atë që duhet të jetë, dhe të mos lejojë që dekurajimi t'ia dobësojë vendosmërinë kur njeh të metat mbi të cilat hedh dritë vetëanaliza e ndershme.

* * *

Dy kushtet për lumturi: të jetosh thjesht dhe të mendosh lart

Kur isha fëmijë, i shkrova një letër Zotit. Isha i ri dhe mezi dija të shkruaja, por i tregova shumë gjëra. Nuk kërkova asgjë për veten time, por i kërkova të më mësonte diçka për veten e tij, dhe çdo ditë prisja që postieri të më sillte përgjigjen e letrës sime.

Nuk dyshova kurrë në zemrën time. Dhe një ditë mora përgjigjen në një vizion. Kur pashë shkronjat e një mesazhi të bekuar që shkëlqenin me dritë të artë, nuk munda ta lexoja mirë, por e kuptova mesazhin si më poshtë: "Unë jam Jeta dhe Unë jam Dashuria, dhe kujdesem për ty nëpërmjet prindërve të tu!" Atëherë e kuptova dhe e ndjeva praninë hyjnore.

* * *

Do të përpiqem të harroj vështirësitë e së kaluarës, do ta përballoj të tashmen me guxim dhe do ta pres të ardhmen me besim të plotë në Zot.

E di që të gjitha dëshirat e mira që ndiej në zemrën time do të realizohen me ndihmën e Zotit.

Do të bëj çmos për të përmirësuar veten në mënyrë që të fitoj një kuptim më të mirë të kuptimit të jetës, dhe do të përpiqem çmos për të fituar mençuri, për të zgjuar depërtimin e shpirtit dhe për t'u bashkuar me të vërtetën përfundimtare.

* * *

O Zot, do të gëzohem në dritën dhe dashurinë që vijnë nga hiri Yt i bollshëm, dhe do të ngre për

Ty vargje falënderimi dhe mirënjohjeje në njohje të mirësisë Tënde.

Do të përvetësoj sinqeritet në mendime, fjalë dhe vepra, dhe do të përpiqem t'i bëj të tjerët të lumtur sepse lumturia ime vjen nga lumturia e tyre, dhe do ta shkrij veten time të vogël në veten e tërësisë, vetvetes universale.

Dashuria është pulsi i gjithë krijimit

Dashuria është një bisedë e heshtur midis dy zemrave

Dashuria është thirrja e Zotit për të gjithë krijimin

Që të mund të kthehet në shtëpinë e saj qiellore, në shtëpinë e unitetit kozmik

Dashuria lind në kopshtet e shpirtrave që lulëzojnë. Është nektari më i vjetër dhe më i ëmbël, i ruajtur në shishet e zemrave besnike dhe të sinqerta.

Ata që e njohin veten e kuptojnë se e gjithë fuqia e nevojshme për të kryer detyrat rrjedh nga Zoti. Ata që arrijnë qetësi shpirtërore (paqe mendore) përjetojnë një gëzim të brendshëm të ripërtërirë, pavarësisht nga roli i tyre në këtë tokë. Një person i tillë jeton dhe e drejton jetën e tij sipas vullnetit të Zotit.

* * *

Çrregullimet mendore e prishin dhe e shpërqendrojnë mendjen, një humor i paqëndrueshëm errëson vizionin e qartë dhe shpërthimet emocionale shkaktojnë keqkuptime. Shumica e njerëzve nuk veprojnë me mirëkuptim dhe reflektim, por sipas humorit të tyre. Për më

tepër, paragjykimet e turbullojnë lentet e dallimit, shtrembërojnë të kuptuarit dhe parandalojnë perceptimin e qartë dhe të paqartë. Prandaj, depërtimi duhet të pastrohet nga të gjitha burimet e konfuzionit, agjitacionit dhe paragjykimeve që pengojnë gjykimin e shëndoshë dhe perceptimin e saktë.

* * *

Ekziston një Zot i këtij universi që i ka dhënë njerëzimit pavarësi, aftësi dhe intelekt. Njerëzit mund ta gjejnë Zotin nëpërmjet dhuratës së arsyes, por nëse e humbasin kohën e tyre në kotësi pa bërë përpjekjet e nevojshme për të gjetur kuptimin e jetës dhe për të njohur Krijuesin e tyre, ata shpërdorojnë energjitë e çmuara që u janë dhënë nga Zoti dhe nuk do të gjejnë kurrë lumturi të vërtetë.

Edhe pse bëj shumë gjëra, nuk ndihem i kufizuar nga ajo që bëj, sepse e kuptoj që kjo botë nuk është shtëpia ime.

* * *

Kërkimi i Zotit nuk na justifikon nga neglizhimi i detyrave tona materiale, intelektuale dhe shoqërore në përpjekjet e jetës. Nga ana tjetër, kërkuesi vërtet shpirtëror mëson vetëdisiplinën dhe kontrollin mbi emocionet, zakonet dhe dëshirat e tij në mënyrë që të çlirojë tempullin e jetës nga errësira e injorancës, në mënyrë që të mund të perceptojë praninë hyjnore. Ashtu si xhevahiret në

një shtëpi të errët nuk mund të shihen, ashtu edhe vetëdija shpirtërore nuk mund të përjetohet për sa kohë që forcat e injorancës dhe disonancës .psikologjike mbizotërojnë mbi një person

* * *

Deti mund të dëshirojë të derdhet në një filxhan, por filxhani mund të mbajë vetëm veten. Në mënyrë të ngjashme, e vërteta është për të gjithë, por ata me vetëdije të kufizuar nuk gërmojnë aq thellë sa të kërkojnë dhe eksplorojnë, as nuk shqetësohen të zhyten nën sipërfaqe; prandaj, ata nuk mund ta gjejnë të vërtetën. Ne duhet të bëjmë çmos për të kryer kërkime të thella .dhe për të zbuluar thesaret

* * *

Atij i pëlqen të hedhë poshtë çdo mendim negativ që përpiqet të ndërhyjë në vetëdijen e tij ndërsa është i përqendruar në një çështje serioze ose të rëndësishme. Shumica e njerëzve mendojnë për gjëra të tjera kur bëjnë gjëra të rëndësishme. Për shembull, ndërsa gjykatësi po jepte vendimin e tij përfundimtar për një çështje delikate jete a vdekjeje për një person tjetër, ai njëkohësisht po mendonte për trajtimin e keq që kishte marrë nga gruaja e tij po atë ditë dhe ishte i mërzitur që .vendimi i tij në shtëpi nuk po zbatohej

Nëse ky gjykatës merr një vendim të gabuar dhe dënon me vdekje një person të pafajshëm për shkak të mungesës së përqendrimit, ai nga ana tjetër do të akuzohet dhe dënohet para gjykatësit

më të madh, i cili është ligji universal që nuk njeh favorizime apo nepotizëm.

* * *

Flladi i frymëzimit tënd i ka shpërndarë të gjitha retë, dhe qielli i mendimeve të mia tani është i kthjellët dhe i pastër, dhe me sy të pastruar të shoh kudo. Rrezet e diellit tënd të bekuar depërtojnë në thellësitë e qenies sime, dhe me urinë e brezave ushqehem nga drita jote e bekuar.

* * *

Në këtë botë të paqëndrueshme, të rrezikshme dhe të pasigurt, ndihesh plotësisht i vetmuar. Vetëm Zoti nuk do të të braktisë kurrë dhe as nuk do të të zhgënjejë shpresat.

Më beko, Zot, që të mund të kultivoj farat e forcës dhe suksesit shpirtëror brenda meje, dhe që ta përdor atë forcë në mënyra që të kënaqin Ty.

* * *

O Zot, në vetminë e mendimeve të mia, dëshiroj shumë të dëgjoj zërin Tënd. Dëbo nga unë zërat e kësaj bote që folejnë në kujtesën time. Dëshiroj shumë të dëgjoj zërin Tënd të qetë që rezonon thellë në shpirtin tim. Kap qenien time dhe më lejo të ndiej praninë Tënde të bekuar brenda meje dhe përreth meje.

* * *

Është e lehtë të dallosh nëse një person ushqehet intelektualisht nga një mjedis paqësor apo grindavec.

* * *

Frika e brendshme, shqetësimi psikologjik ose ankthi që rrjedh nga shoqërimi me miqtë dhe të afërmit e gabuar kontribuojnë në një mendje të hutuar dhe një humor të trazuar. Nga ana tjetër, ata me temperament të qetë dhe paqësor ndihmojnë në krijimin e një mendësie të shëndetshme dhe tërheqëse.

* * *

Zoti na vë në provë për të forcuar vendosmërinë tonë, jo për të na thyer. Injoranca na shkatërron nëse e vendosim gjithë besimin tonë në mish. Ata që këmbëngulin në kërkimin e tyre për të vërtetën gjejnë jetën e përjetshme. Kjo botë është një furrë flakëruese në të cilën farkëtohen shpirtrat tanë, duke u shfaqur si çelik mençurie dhe force shpirtërore.

Qeniet njerëzore zotërojnë potencial të pashfrytëzuar - të gjithë fuqinë që u nevojitet. Zoti i ka pajisur me fuqinë e arsyes për t'u çliruar nga kufizimet e kësaj bote që i lidhin dhe i mbajnë robër të zakoneve dhe dëshirave. Ata që vendosin sot të mos lejojnë që sfidat e jetës t'ua thyejnë vullnetin dhe të pengojnë përparimin e tyre, do t'u jepet aftësia për t'i kapërcyer ato.

* * *

Mos ua zbulo të gjitha sekretet e tua të tjerëve në emër të ndershmërisë. Nëse ua ekspozon dobësitë e tua atyre që janë të pakujdesshëm, ata do të shfrytëzojnë rastin për të të tallur kur duan të të dëmtojnë. Pse t'u japësh diçka që mund ta përdorin kundër teje dhe të të shkaktojnë dhimbje?

* * *

O pije freskuese e zemrës sime, të pi përsëri e përsëri, megjithatë shishja e vetëdijes sime mbetet gjithmonë e mbushur plot. Nuk e di emrin e kësaj pijeje të bekuar, por e di se është nektari i dashurisë hyjnore që më jep gëzim të ripërtërirë shpirtëror.

Gëzimi shpirtëror është gjithmonë i ripërtëritshëm sepse nuk lind nga dëshira të përkohshme. Ai manifestohet në shpirtin e etur në ato momente kur ankthet mendore zhduken dhe zakonet e dëmshme dhe tendencat shqetësuese zhduken nën prekjen e paqes së brendshme që buron nga thellësitë e depërtimit të shpirtit.

* * *

Nuk ka krahasim midis të pasurve të tokës dhe të pasurve të shpirtit, sepse të pasurit e shpirtit janë më të pasurit e të pasurve në sytë e Zotit.

Sot, vendos të mos i nënshtrohem dëshpërimit, frustrimit dhe keqardhjes për shpresat e humbura dhe ëndrrat e paplotësuara. Në vend që ta lejoj veten të qëndroj i mbyllur dhe i kufizuar, do të jetoj sipas nxitjeve të mençurisë, duke e ditur se duke vepruar kështu, do të gjej lumturinë që kërkoj.

* * *

Faleminderit, Zot, që më kujton gjithmonë, edhe kur unë nuk të kujtoj, dhe që më mbush me mirënjohje për bekimet që më ke dhënë. Më beko që të jetoj duke të kujtuar vazhdimisht.

* * *

Kur vetëdija pastrohet nga paragjykimet dhe çlirohet nga iluzionet, ne do të zotërojmë një

kuptim që na frymëzon jo vetëm në kohë të caktuara, por çdo ditë të jetës sonë, duke ripërtërirë vitalitetin dhe rininë e trupave tanë, duke forcuar mendimet tona dhe duke i ngarkuar shpirtrat tanë me rryma mençurie dhe lumturie.

* * *

Zhvilloni zakonin e të folurit të vërtetës pa thënë atë që është e panevojshme dhe shmangni thënien e çdo gjëje që mund t'i dëmtojë të tjerët ose që nuk i shërben të vërtetës.

* * *

Shumica e biznesmenëve nuk janë as të aftë në fitimin e parave, as të suksesshëm në menaxhimin e bizneseve të tyre, as burra të mençur, sepse kur janë në zyrat e tyre janë të zënë me problemet e tyre shtëpiake me gratë e tyre, dhe kur janë në shtëpi, mendjet e tyre janë të zhytura në problemet e punës. Nuk duhet të përpiqesh të përqendrohesh në më shumë se një gjë në të njëjtën kohë.

* * *

Nëse një person që është gabim vendos të reformohet dhe ta përmirësojë gjendjen e tij për mirë duke u shoqëruar me njerëz të mirë, ai do të ndryshojë për mirë, ndërsa një person shpirtëror humbet spiritualitetin e tij dhe bie prapa në shoqërinë e atyre me motive të gabuara dhe prirje të liga.

* * *

Mbani mend se dëshira për t'iu afruar Zotit është përdorimi më i madh dhe më fisnik i vullnetit, sepse vetëm Zoti është i përjetshëm dhe i

përjetshëm, dhe prej Tij vjen çdo mirësi. Kultivoni vullnetin tuaj dhe shmangni dëshirat e dëmshme; mos e përdorni vullnetin tuaj për t'i përmbushur ato, sepse është një përpjekje e kotë dhe një humbje energjie. Përmbushni detyrat tuaja në këtë jetë sa më mirë që të mundeni, ndërsa njëkohësisht e shihni jetën si një ëndërr të shkurtër. Mprehni vendosmërinë tuaj dhe bazojeni vullnetin tuaj në njohurinë e Zotit.

* * *

Nëse një person e jeton jetën e tij me mençuri dhe mendjehollësi, ai do të zbulojë se vdekja është një shpërblim dhe një kalim drejt një gjendjeje më të mirë në një botë më të mirë.

* * *

Mjeshtri Paramahansa i dha këshillën e mëposhtme njërit prej dishepujve të tij:

Mos ji i njëanshëm; në vend të kësaj, jeto një jetë me rregull dhe ekuilibër, duke i dhënë përparësi detyrave të tua. Detyra është punë e bërë me dëshirë dhe me dëshirë të sinqertë, jo me pakënaqësi apo ndjenjë detyrimi. Ndërsa vetëdija shpirtërore dhe morale duhet të jetë parësore, detyra materiale nuk duhet të neglizhohet, pasi është jashtëzakonisht e rëndësishme dhe duhet të përforcohet nga detyrimet shoqërore, kombëtare dhe ndërkombëtare.

* * *

"Dhe mbi të gjitha, ji i ndershëm me veten" Kjo frazë kurorëzon një listë këshillash të famshme të dhëna Poloniusit në Hamletin e Shekspirit dhe, ndër të tjera, do të thotë të jesh

besnik ndaj vetes dhe të mos bësh atë që mendon thellë-thellë se është gabim. Në të vërtetë, një ndërgjegje e pastër dhe e gjallë i dhuron zotëruesit të saj një gëzim dhe forcë që tejkalon në vlerë dhe rëndësi të gjitha thesaret e universit.

* * *

Fuqia e përqendrimit suprem qetëson stuhitë e ankthit, zvogëlon vrullin e shqetësimeve, frenon dëshirat e pakontrolluara dhe tërheq mençurinë hyjnore që nuk ndryshon ose përmbys.

* * *

Suksesi nuk varet nga fati apo fati, por nga vetë-përshtatja, përmes meditimit, me ligjet e universit.

* * *

Askush dhe asgjë nuk duhet të lejohet të zërë fronin e zemrës, e cila duhet t'i kushtohet vetëm Zotit.

* * *

Temperamenti i një personi i bën ndjenjat e tij të ftohta dhe të kuptuarit e tij të mangët, duke e bërë të pamundur që ai të shkojë mirë me të tjerët.

* * *

Jeta në shtëpi duhet të jetë një parajsë, por temperamenti i keq mund ta kthejë atë në ferr. Një burrë mund të kthehet në shtëpi nga puna dhe ta gjejë gruan e tij të depresionuar dhe të mërzitur, duke e bërë të pamundur për të komunikuar me të. Ose mund të kthehet në shtëpi me humor të keq, duke e bërë të pamundur për të komunikuar me të. Kështu, shumë probleme u ndodhin të tjerëve për shkak të temperamentit të pashëndetshëm.

Kur një anëtar i familjes është i zemëruar ose indiferent, ndikoheni menjëherë nga temperamenti i tij. Ose mund t’i afroheni dikujt me humor të mirë, vetëm për ta gjetur të mërzitur dhe grindavec, dhe ai/ajo thotë fjalë lënduese që menjëherë ta zhdukin gëzimin tuaj, duke ju bërë të dëshironi të distancoheni.

Mos u kushtoni vëmendje personaliteteve të të tjerëve dhe mos i lini ata të ndikojnë tek ju.

* * *

Jam përballur me shumë sprova në jetë, dhe më të vështirat prej tyre ishin me njerëz që më gjykuan gabim. Kam parë njerëz që i doja dhe që i dhanë zemrën time të më keqkuptonin dhe të ktheheshin kundër meje. Por kjo nuk krijoi hidhërim në shpirtin tim, sepse hidhërimi errëson të kuptuarit.

Nuk lejoj veten të lëndohem nga keqkuptimet e të tjerëve për mua, por përkundrazi përpiqem t'i ndihmoj ata nëse janë të hapur dhe u dërgoj qëllime të mira dhe urime të mira.

* * *

Veprat e drejta janë si të pish nektarin e ëmbël dhe të këndshëm të mirësisë, ndërsa veprat e liga janë të një natyre armiqësore, si konsumimi i mjaltit të helmuar. Veprimet dhe sjelljet që dëmtojnë shëndetin dhe çojnë në shqetësim psikologjik dhe injorancë duhet të shmangen plotësisht. Kënaqësia e pajustifikuar me substanca të dëmshme të të gjitha llojeve është porta përmes

së cilës hyjnë problemet psikologjike, sëmundjet dhe dhimbjet fizike.

* * *

O i dashuri im hyjnor
Ti je burimi i dashurisë që rrjedh nga zemra e miqësisë dhe rrezet e fshehura të ngrohtësisë që hapin sythat e ndjenjave në zemrat e miqve.
Dhe poezi sentimentale që lavdërojnë
fisnikërinë, besnikërinë dhe përkushtimin

* * *

Sa më shumë që u dërgoj të tjerëve dhembshurinë dhe vullnetin tim të mirë, aq më shumë hap kanale shpirtërore përmes të cilave dashuria e Zotit rrjedh drejt meje. Dashuria hyjnore është magneti që tërheq dhe sjell të mirën më të madhe.

* * *

Është thelbësore që një person të jetë i vendosur të ruajë paqen dhe qetësinë e brendshme, edhe nëse jeton me të afërm problematikë, punon për një punëdhënës të ashpër, merret me ata që i konsideron kundërshtarë ose përballet me ndonjë nga sprovat e jetës. Nëse ata këmbëngulin me këtë vendosmëri në jetën e tyre të përditshme dhe nuk dekurajohen pas disa ditësh përvojash të tilla, ata do të arrijnë ekuilibrin e brendshëm dhe do të gjejnë lumturi psikologjike.

* * *

E keqja dhe mëkati nuk janë të natyrshme në natyrën njerëzore, por importohen nga jashtë dhe nguliten brenda vetes.

* * *

Ari i varrosur nën baltë nuk e humbet thelbin e tij; ai shkëlqen me pastërtinë e tij natyrore pasi balta hiqet. Në mënyrë të ngjashme, mirësia ekziston brenda shpirtit njerëzor pavarësisht shtresave të injorancës që e mbulojnë dhe e errësojnë atë. Pavarësisht se sa i njollosur bëhet ari i shpirtit nga balta e trashë dhe e ngurtësuar e injorancës, ne vetëm duhet ta lajmë atë baltë me ujin e mençurisë për të zbuluar shkëlqimin e bukur të arit të vërtetë të shpirtit.

* * *

Njerëzit shpesh përqendrohen në kritikimin e njëri-tjetrit, dhe për këtë arsye nuk i vënë re cilësitë e mira që zotëron pala tjetër.

* * *

Injoranca ekziston njësoj si në Lindje ashtu edhe në Perëndim. Kur injorantët nga Lindja dhe Perëndimi takohen, ata grinden dhe nuk mund të bien dakord, duke demonstruar lavdërimin e tyre për krenarinë dhe vetëdrejtësinë pa dëgjuar ose respektuar pikëpamjet e të tjerëve, edhe nëse ato kanë të drejtë. Megjithatë, kur të mençurit nga Lindja dhe Perëndimi takohen, ata i shqyrtojnë çështjet në mënyrë objektive dhe punojnë drejt një bashkëpunimi të frytshëm që u sjell dobi të gjithëve.

* * *

Zoti na ka dhënë një shpirt, një mendje dhe një trup, dhe ne duhet t'i kultivojmë këto dhurata në një mënyrë harmonike dhe të ekuilibruar. Nuk

duhet ta lejojmë veten të bëhemi skllevër të .mjedisit tonë ose robër të zakonit

* * *

Prindërit e zhvilluar shpirtërisht mund ta ndihmojnë botën duke rritur fëmijë me pirje shpirtërore dhe duke adoptuar një stil jetese të moderuar të karakterizuar nga meditimi dhe .vetëdisiplina

* * *

Një dëshirë është një dëshirë që nuk ka aftësinë për t'u përmbushur, ndërsa qëllimi është më i fortë se një dëshirë. Vullneti, nga ana tjetër, është forca lëvizëse pas asaj dëshire, e shoqëruar me energjinë aktive për ta realizuar atë. Kjo përfshin përpjekje të fokusuara dhe të vazhdueshme derisa dëshira të realizohet. Sa pak njerëz dëshirojnë dhe arrijnë vërtet atë që dëshirojnë të arrijnë! Sigurisht, nuk duhet përdorur vullneti për të kryer akte të turpshme dhe të dënueshme, pasi kjo shkel qëllimin e vërtetë të vullnetit dhe sjell pasoja të pafavorshme dhe të dëmshme. Vullneti njerëzor duhet të udhëhiqet nga mençuria dhe aftësia dalluese, duke çuar në .ndriçim dhe afërsi me Zotin

* * *

Çdo gjë që është e bukur dhe e vlefshme në këtë jetë shpesh fshihet në miniera të mbuluara me mister. Xhevahiret e rralla janë të vështira për t'u gjetur lehtë, dhe thesaret e çmuara shpirtërore duhet të zbulohen dhe nxirren me mjetet e të .kuptuarit dhe mençurisë

* * *

T’u sjellësh gëzim të tjerëve përmes fjalëve të mira dhe këshillave të sinqerta janë shenja dalluese të madhështisë së vërtetë. Anasjelltas, lëndimi i të tjerëve me vërejtje sarkaztike, vështrime negative dhe sugjerime egoiste është shenjë e ligësisë. Një vështrim lëndues dhe një frymëmarrje e zemëruar preken më thellë sesa një grusht ose goditje e dhimbshme. Talljet dhe talljet zbulojnë frymën e sfidës dhe zemërimit tek keqbërësit, ndërsa sugjerimet miqësore frymëzojnë pendim dhe habi.

* * *

Ndonjëherë Zoti u zbulon veten dashamirësve të Tij si një dritë e madhe, ose si një zë kozmik, ose si gëzim i pakufishëm, ose si dashuri me ëmbëlsi të madhe, ose si mirëkuptim, mençuri dhe njohuri. Drita e Tij shtrihet dhe përhapet si krahë kozmikë mbi përjetësi, dhe ndonjëherë e shoh këtë tokë si një ëndërr në zemër të asaj drite, dhe kështu e kuptova se bota është një ëndërr.

* * *

Ne duhet të bëjmë çmos për të pastruar zemrat tona me mençuri dhe për t'i pastruar ato me dashurinë e Zotit, dhe për të kuptuar se të gjithë jemi vëllezër e motra, duke ecur së bashku drejt shtëpisë sonë qiellore.

* * *

Lumturia juaj më e madhe qëndron në gatishmërinë tuaj të vazhdueshme për të mësuar dhe vepruar saktë. Sa më shumë që përmirësoni veten, aq më shumë ndihmoni të përmirësoni të tjerët përreth jush. Personi që përmirëson veten

është gjithmonë i lumtur, dhe sa më i lumtur të jeni .ju, aq më të lumtur i bëni të tjerët përreth jush

* * *

Le të punojmë së bashku për të ushqyer të uriturit, për t'u siguruar rroba dhe ilaçe atyre që kanë nevojë, për të ngushëlluar të pikëlluarit, për të fshirë lotët e të privuarve, për t'u sjellë gëzim shpirtrave të tyre dhe për t'u vënë buzëqeshje në .fytyrat e tyre

* * *

Nëse Zoti nuk do ta kishte vendosur dashurinë e Tij në zemrat e nënave, ato nuk do të ishin në gjendje t'i donin fëmijët e tyre. Dashuria hyjnore rrjedh nëpër zemrat e nënave. Shtëpia është e mbushur me hir për shkak të pranisë së Nënës universale në formën e një nëne njerëzore, dhe ne duhet ta mbajmë flakën e dashurisë amërore gjallë .në zemrat tona

* * *

Jeta këtu duket shterpë dhe kaotike derisa të arrijmë në brigjet e sigurisë. Nuk duhet t'i varim shpresat tona te qëllimet e përkohshme të kësaj bote dhe lidhjet e brishta materiale. Lidhje të tilla të dobëta na largojnë në mënyrë të pavetëdijshme nga qëllimi ynë përfundimtar, ashtu siç na largojnë .nga vetja jonë e vërtetë

* * *

Zëri i Zotit qëndron pas pamjeve të jetës, duke na thirrur vazhdimisht dhe duke na folur nga lulet, librat e shenjtë dhe ndërgjegjet tona, dhe përmes të gjitha gjërave të bukura që e bëjnë jetën të denjë për t'u jetuar, lavdia e Tij zbulohet në

qetësinë shpirtërore që ndjen shpirti dhe në
përpjekjen e sinqertë të mendjes për t'u
.harmonizuar me Të

* * *

Zot, më bëj një shqiponjë të përparimit
shpirtëror që fluturon lart mbi rrugicat me pluhur
të mendjengushtësisë dhe ekzagjerimit të
opinioneve dhe besimeve
Më thirr në shtresa gjithnjë e më të larta,
përtej dridhjeve të tokës dhe reve që bllokojnë
dritën e diellit
Më lejo të hip me krahët e ekuilibrit drejt atyre
qiejve të lartë të perceptimeve të larta
Mbi të gjitha stuhitë dhe uraganet, do të nisem
në kërkim të folesë qiellore
Zot, më bëj një shqiponjë të përparimit
shpirtëror, duke të kërkuar gjithmonë me mall dhe
padurim
O Zot, na fresko me flladet e ëmbla të pranisë
Sate, na mbush me dëshirë për praninë Tënde të
lavdishme dhe lejo që qeniet tona të pasurohen
nga urtësia Jote hyjnore. Le të ndiejmë dritën
Tënde të shenjtë që përshkon çdo aspekt të jetës
sonë, duke forcuar vendosmërinë tonë, duke
shpërndarë errësirën tonë, duke na mbushur me
paqe dhe optimizëm dhe duke na dhënë energjinë
.për të kryer vepra të mira

* * *

Kushdo që u jep ndihmë mendore dhe
materiale të tjerëve me një zemër të mbushur me
mirësi dhe bujari, do të zbulojë se ajo që jep i

kthehet atij, dhe ky është ligji i veprimit që vlen
.për zemrat

* * *

Ajo që një person ndjen ndaj të tjerëve krijon vibrime të vazhdueshme në eter, duke tërhequr një sasi korresponduese empatie dhe mirësie. Ai që i fal ata që i kanë bërë padrejtësi, do të tërheqë falje
.dhe tolerancë për veten e tij

* * *

Ashtu siç nuk mund të flasësh përmes një telefoni të prishur, po ashtu nuk mund të transmetosh në mënyrë efektive lutjet përmes një mendjeje të gjymtuar nga goditjet me çekiç të ankthit, shqetësimit, pakënaqësisë dhe lidhjes me lavditë e përkohshme të kësaj bote. Përkundrazi, ajo mendje mund të riparohet përmes qetësisë dhe kthjelltësisë së thellë, duke rritur kështu aftësinë e saj për të transmetuar thirrje shpirtërore dhe për të
.marrë bekime dhe njohuri sublime

* * *

Në këtë botë të paqëndrueshme, të rrezikshme dhe të pasigurt, ndihesh plotësisht i vetmuar. Vetëm Zoti nuk do të të braktisë kurrë
.dhe as nuk do të të zhgënjejë shpresat

* * *

O Zot, më bëj transparent me pastërti, që të mund të reflektoj dritën Tënde shëruese brenda
.meje

Qetëso pasqyrën e mendjes sime, e cila dridhet nga ankthi, që të reflektojë fytyrën tënde të pafundme

Hap dritaret e besimit në shpirtin tim që të mund të thith aromën e paqes sate

O Ti që shkëlqen në Vetvete! O Ti që zotëron madhështi të papërshkrueshme! Shiko në sytë e mi të etur, që të mos shoh asgjë në botë përveç Teje!

* * *

Tinguj të ndryshëm kanë efekte të ndryshme në sistemin nervor. Tingujt disonantë kanë një efekt irritues në nerva, ndërsa tingujt harmonikë aktivizojnë indet e relaksuara dhe të atrofizuara të sistemit nervor duke zgjuar forcën e tij jetësore.

Prandaj, një fjalë e mirë dhe e butë, një këngë frymëzuese dhe një zë mençurie që pëshpërit në shenjtëroren e shpirtit, të gjitha kanë një efekt të thellë dhe të paimagjinueshëm në shpirtin njerëzor.

Jeta është si një udhëtim i shkurtër [në një pyll] Sapo përgatitet dreka dhe vendoset në tryezë, një bishë hyn me vrull, duke i detyruar të gjithë të tjerët të largohen. Shumica e njerëzve jetojnë kështu. Ata punojnë shumë për të grumbulluar para dhe për të arritur pak lumturi dhe siguri, vetëm për t'u goditur nga bisha e sëmundjes dhe fatkeqësive të tjera, zemrat e tyre ndalen dhe detyrohen të largohen. Njerëzit nuk kanë pse të jetojnë kështu, duke lejuar që detyrat e pafundme t'u vjedhin kohën dhe t'i skllavërojnë. Shumë vite kanë kaluar në këtë mënyrë. Ata që vendosin të mos i lënë vështirësitë t'i pengojnë, do të kenë forcën për t'i kapërcyer ato.

* * *

Si rregull i përgjithshëm, fjala "ushqim" përdoret vetëm në lidhje me ushqyerjen fizike, por ekzistojnë edhe lloje të tjera të ushqyerjes, siç janë aktiviteti intelektual, përqendrimi mendor dhe mençuria shpirtërore. Lloji i parë (ushqimi) ushqen trupin, lloji i dytë (fokusi mendor) ushqen mendjen dhe lloji i tretë (urtësia shpirtërore) ushqen shpirtin.

* * *

A keni provuar ndonjëherë ta kuptoni atë "gjë tjetër" të pakapshme, atë mirazh që ndryshon dhe zhduket vazhdimisht në shkretëtirë, që e ndjeni edhe pasi të keni përmbushur të gjitha dëshirat tuaja? Njerëzit dëshirojnë diçka derisa ta zotërojnë, por sapo ta kenë në dorë, ata në mënyrë të pashmangshme lodhen prej saj dhe dëshirojnë diçka tjetër. Edhe nëse jeta i jep një personi gjithçka që dëshiron zemra e tyre - pasuri, pushtet, miq - ata përfundimisht do të ndihen të pakënaqur dhe do të fillojnë të kërkojnë më shumë. Por ka një gjë që një person nuk lodhet kurrë, dhe sapo ta gjejë atë, nuk do të dëshirojë asgjë tjetër dhe nuk do ta shkëmbejë kurrë me asgjë tjetër: gëzimin e pastër të shpirtit, që banon në thellësitë më të thella të vetes.

* * *

Bota është tronditur dhe destabilizuar gjatë gjithë historisë. Në luftë, bota bëhet një vend vuajtjesh dhe dhembjesh për miliona njerëz. Lumturia e vërtetë dhe e qëndrueshme qëndron në përjetimin e pranisë hyjnore dhe nuk ka lumturi apo fitim më të madh sesa arritja e asaj lumturie.

* * *

Pse njerëzit bëjnë gjëra që u japin pak kënaqësi dhe shumë telashe?

Përgjigja është "zakoni", i cili është faktori vendimtar në fatin njerëzor. Shumë njerëz vazhdojnë të praktikojnë praktika të dëmshme pavarësisht se e dinë dhimbjen dhe dëmin që ato shkaktojnë, për shkak të kapjes së hekurt të zakonit. Deveja ha shkurre me gjemba edhe pse nxjerr gjak nga goja. Kërkuesi i kënaqësive kënaqet me kënaqësitë e tij pavarësisht dëmit që ato i shkaktojnë shëndetit. Pi alkool deri në vdekje, i paditur për gëzimin shpirtëror brenda tij, i cili nuk mund të krahasohet me asnjë kënaqësi tjetër. Personi lakmitar e shkatërron lumturinë e tij duke ndjekur pa pushim pasuritë materiale, i pavetëdijshëm se nëse do të reflektonte për një kohë, do të arrinte një lumturi që ari nuk mund ta blejë.

* * *

Në dritën tënde të shenjtë do të qëndroj zgjuar përgjithmonë, duke shijuar përgjithmonë pamjen e fytyrës tënde të bekuar.

E kërkova dashurinë përmes emocioneve të shkurtra dhe, pasi endesha nëpër shkretëtirat e dashurisë së kufizuar njerëzore, më në fund gjeta oazin e dashurisë hyjnore.

Meditime Shpirtërore

Për mësuesen e mençur Paramhansa Yogananda

Zoti është rezervuari i mençurisë hyjnore, gjerësia e të cilit është e pakufizuar dhe përmbajtja e të cilit është e pashtershme, dhe shpirtrat njerëzorë janë kanalet përmes të cilave rrjedh kjo mençuri.

Ka kanale të gjera e të hapura dhe kanale të ngushta e të ndryshkura. Sa më i madh të jetë kanali, aq më i madh dhe më i bollshëm rrjedh hiri hyjnor.

* * *

Dhimbja ka mësime të dobishme për ata inteligjentë dhe të gatshëm për të mësuar, por dhimbja shndërrohet në një shtypës tiranik për ata që ankohen dhe janë të pakënaqur.

Dhimbja mund të na mësojë pothuajse çdo gjë. Mësimet e saj na nxisin të zhvillojmë aftësi dalluese, vetëkontroll, shkëputje, moral dhe vetëdije të lartë.

Për shembull, dhimbja e stomakut na thotë të mos hamë shumë dhe të jemi të kujdesshëm me atë që konsumojmë.

Dhimbja e shkaktuar nga humbja e pasurisë ose e të dashurve na kujton natyrën e përkohshme të të gjitha gjërave në këtë botë iluzionesh.

Pasojat e veprimeve të gabuara na motivojnë të dallojmë të drejtën nga e gabuara.

Por pse njerëzit nuk mësojnë nga mençuria? Atëherë nuk do t'i nënshtroheshin disiplinës së dhimbshme dhe të panevojshme nga tirani i dhimbjes!

* * *

O i dashuri im hyjnor

Ti je i pranishëm në çdo cep të universit
Ajo fshihet në zemrën e luleve dhe trëndafilave
Ajo më shikon nga dritarja e hënës
Nga pas perdes së natyrës
Dhe iluzionet ishin të fshehura nga unë
Mos më lër pas dore as për një hapje të syrit

* * *

Njerëzit mendojnë se asketizmi ka të bëjë me privimin e vetes, por kjo nuk është plotësisht e vërtetë. Unë hoqa dorë nga dëshirat e vogla për thesarin më të madh në ekzistencë.

* * *

Në kërkimin e tij të vazhdueshëm për lumturi – nëpërmjet mjeteve të qortueshme ose të drejta – njeriu në fakt është duke kërkuar gëzim shpirtëror.

Ekzistojnë dy lloje gëzimi: gëzimi i rremë dhe gëzimi i vërtetë

Gëzimi i rremë pasohet nga trishtimi dhe dhimbja, ndërsa fundi i gëzimit të vërtetë është gjithmonë i lumtur, edhe nëse fillimet e tij ishin të trishtueshme ose dekurajuese.

Zoti është gëzimi i përhershëm, dhe kur kërkuesi e gjen Atë, ai do të gjejë atë gjë tjetër që ka kërkuar dhe kërkuar pa u ndalur, edhe pasi të ketë arritur ato dëshira që mendonte se do t'i sillnin lumturi.

Në këtë gëzim që ripërtërihet vazhdimisht, kërkuesi do të gjejë gjithë lumturinë që kërkoi në të gjitha gjërat e tjera.

* * *

E nesërmja përcaktohet nga e sotmja, kështu
që unë do ta analizoj jetën time dhe do ta kuptoj se
çfarë është ajo, dhe pastaj do të gjej mënyra për ta
.bërë atë siç duhet të jetë
Sot do të kultivoj frymën e iniciativës, sepse ai
që merr iniciativën është si një meteor depërtues,
.që krijon diçka nga asgjëja
E bën të pamundurën të duket e mundur
nëpërmjet fuqisë së shpirtit të madh krijues
* * *
Fuqia e Zotit është e pranishme në çdo atom
të qenies sime, në çdo qelizë të gjallë, në çdo nerv,
.në tru dhe inde
Jam mirë sepse ajo fuqi e bekuar përshkon çdo
pjesë të trupit tim
* * *
Kushdo që është në gjendje të ruajë paqen e
tij dhe të kryejë detyrat e tij me qetësi, është lidhur
me shpirtin universal, paqja e të cilit mbush
.ekzistencën
Pavarësisht se sa të ashpra mund të jenë
ngjarjet e jetës dhe pavarësisht se sa të vështira
mund të duken përvojat, gjendja psikologjike duhet
të pasqyrojë qetësi dhe mendja duhet të ruajë
.ekuilibrin e saj
As dështimi i tmerrshëm nuk duhet t'i trondisë
themelet e shpirtit, as suksesi i shkëlqyer nuk
.duhet ta bëjë atë të ekstazojë
Kushdo që tregon qetësi dhe vetëpërmbajtje -
me të vërtetë, jo duke u shtirur - ka arritur në
brigjet e qetësisë dhe paqes së vërtetë që nuk
.mund të shqetësohet nga ndikimet e jashtme

Kushdo që dëshiron të ndryshojë për mirë duhet të zhvillojë një vullnet të fortë, të heshtur dhe të qetë dhe të mos heqë dorë nga vendimet e mira.

Është e mrekullueshme të mendosh për Zotin gjatë aktivitetit dhe ta bësh këtë praktikë pjesë të jetës së përditshme.

* * *

Disa nga ata që janë të etur për të mësuar ecin në një shteg të shkurtër, pastaj humbasin entuziazmin, ndryshojnë drejtim dhe harrojnë vendimet e tyre.

Të tjerë bëjnë çmos për të vazhduar udhëtimin, pavarësisht se herë pas here i nënshtrohen zakoneve të vjetra, por megjithatë vazhdojnë të ecin dhe të bëjnë përpjekje, kështu që tendencat e tyre bëhen më të rafinuara dhe ata bëhen të fortë, të shëndetshëm dhe energjikë me kalimin e ditëve.

* * *

Mendimi pozitiv çon në të parin e fuqisë hyjnore të padukshme që mund të zgjerojë rrugëkalimet e vogla intelektuale dhe perceptimet shqisore të kufizuara, dhe të dëshmojë shkëndijat e së mirës më të madhe, dhe të hapë një dritare të madhe me gjerësi të pakufizuar përmes së cilës prania hyjnore mund të shihet në gjithë shkëlqimin dhe bollëkun e saj hyjnor kudo.

Qetësia është ajo që i duhet gjithë botës, veçanërisht atyre që ecin në rrugën e meditimit dhe dëshirojnë të arrijnë horizonte të larta shpirtërore.

Përpjekjet shpirtërore që bëhen në heshtje dhe në paqe zakonisht janë efektive dhe të frytshme, sepse kur lëvizjet fizike pushojnë, mendimet bëhen aktive dhe energjitë shpirtërore të fjetura zgjohen.

* * *

Nuk duhet të ndihemi të dekurajuar ose të frustruar nga gabimet tona, por përkundrazi duhet të shohim gjithmonë anën pozitive të përvojave tona dhe të mësojmë prej tyre. Dhe çfarëdo që të ndodhë, duhet t'i drejtohemi Zotit për ndihmë dhe udhëzim.

* * *

Një dishepull i ri mendoi se mund t’i kuptonte mësimet shpirtërore vetëm nëpërmjet studimit teorik, dhe për më tepër, ai ishte gjithashtu i etur t’u mësonte të tjerëve, kështu që mësuesi Paramhansa i tha:

"Vetëdija shpirtërore nuk është një shartim i jashtëm (si një bimë), por më tepër rritje dhe zhvillim nga brenda".

* * *

Mesazhi i mëposhtëm iu drejtua nga Mjeshtri Paramhansa Yogananda studentëve të tij në janar të vitit 1944, ndërsa po shkruante librin e tij, Autobiografia e një Yogi , i cili është përkthyer në 35 gjuhë dhe vazhdon të jetë i shtypur dhe popullor që nga botimi i tij rreth 70 vjet më parë.

Miqtë e mi të dashur:

Liria e zgjedhjes përbëhet kryesisht nga të gjitha llojet e dëshirave, qëllimeve dhe vullnetit. Megjithatë, duhet bërë një dallim midis lirisë

aktuale të zgjedhjes dhe manifestimeve të saj më të vogla.

Përpjekjet tona, forca jonë dhe të gjitha veprimet tona fizike, morale dhe shpirtërore fillojnë dhe veprojnë vazhdimisht përmes vullnetit.

Vullneti përbëhet nga cikle të vazhdueshme vendosmërie të palëkundur dhe aktivitetesh të përqendruara rreth një dëshire, derisa të arrijë një shkallë të mjaftueshme force për të arritur rezultatin e dëshiruar.

Mora një mësim të shkëlqyer nga libri që po shkruaj, pasi më parë shkruaja pa rishikuar atë që shkruaja, por më është dashur të rishikoj çdo paragraf të autobiografisë sime dhe e shijova rikthimin te ato teste të mrekullueshme ndërsa e shfletoja përsëri librin.

Kam pasur shumë aventura në këtë jetë, kam dhënë leksione, kam ndërtuar ndërtesa dhe kam pikturuar, dhe sekreti i suksesit tim ka qenë gjithmonë vullneti.

Çdo gjë që u përpoqa të bëja me vullnet është arritur, dhe ju siguroj se nëse jeni të vendosur të bëni diçka, kjo do të arrihet me ndihmën e Zotit.

Ne duhet të ndajmë gëzimin hyjnor me të tjerët. Nuk ka asgjë më të mrekullueshme sesa të flasësh nga zemra për Zotin.

Nëse mund ta bindësh dikë se rruga e mëkatit të çon në luginën e vdekjes dhe se rruga e meditimit dhe e konformitetit me ligjet hyjnore të çon në jetën e përjetshme, do ta kesh pasuruar jetën e tij më shumë sesa po t’i kishe dhënë një milion dollarë.

Paraja është e përkohshme, por njohuria e Zotit mbetet me ne dhe na shoqëron në botën tjetër. Prandaj, ndiej gëzim të madh sa herë që shoh dikë që përpiqet dhe bën çmos për ta njohur Zotin.

Edhe pse planifikoj dhe bëj shumë gjëra në botë, i bëj për t'i pëlqyer Perëndisë. Edhe në mes të punës dhe nxitimit e nxitimit të kërkesave, pëshpëris: "Ku je, Zot?" dhe e gjithë bota ndryshon dhe unë shoh një dritë të madhe.

Unë jam një flluskë e vogël në atë oqean të ndritshëm, dhe çfarë gëzimi i madh!

* * *

Nuk duhet t’i mbajmë mendimet tona të kufizuara vetëm te gjërat e trishtueshme dhe të tmerrshme në këtë jetë. Urtësia na kërkon t’i drejtojmë mendimet dhe ndjenjat tona drejt fuqisë hyjnore të përjetshme që nuk ndryshon ose nuk përmbyset.

Mos e konsidero veten të dobët dhe të pafuqishëm, sepse truri yt ruan sasi të mëdha energjie të mjaftueshme për të furnizuar me energji një qytet të madh për dy ditë të plota, e megjithatë thua se je i rraskapitur?!

Kur përpiqesh të arrish sukses, shfrytëzo çdo mundësi të disponueshme pa i lënë mënjanë të tjerët.

Njëherë po ecja në një rrugë në Boston dhe ana e rrugës së caktuar për këmbësorët ku po ecja unë ishte e mbushur me këmbësorë dhe pothuajse të gjithë ishin përpara meje, kështu që ishte e vështirë të kaloja dikë. Megjithatë, vendosa midis

meje që do të isha në krye të turmës pa shtyrë askënd.

Fillova të kërkoja mundësi dhe të kërkoja këtu e atje për boshllëqe midis këmbësorëve, të cilat i shfrytëzova derisa arrita atë që doja dhe u bëra i pari midis turmave pa mbushur askënd.

Pastaj thashë, "S’ka problem, tani mund të më ndjekin pasi të kem arritur atë që kisha ndërmend."

* * *

Zoti është burimi i shëndetit, begatisë, mençurisë dhe gëzimit të përjetshëm

Kur lidhemi me Të, jeta jonë bëhet e plotë, dhe pa Të, jeta mbetet e paplotë.

Le t'ia kushtojmë vëmendjen tonë asaj force hyjnore të gjithëpushtetshme që na jep jetë, aftësi dhe mençuri.

Le të lutemi që kjo e vërtetë e madhe të rrjedhë në jetën tonë

Dhe që kjo fuqi e përjetshme të rrjedhë nëpër trupat tanë

Dhe që gëzimi i pandërprerë të vijë në zemrat tona

* * *

Pas errësirës së syve të mbyllur fshihen forcat e mrekullueshme të universit, të gjithë shpirtrat e mirë e të bekuar dhe ekzistenca e përjetshme që nuk ka kufij apo fund.

Përmes meditimit ne arrijmë të njohim të vërtetën absolute dhe të dëshmojmë veprat e saj të fshehura në jetën tonë dhe në të gjitha mrekullitë e krijimit.

Nëse dishepulli vëren se nuk po bën përparim siç dëshiron, ai duhet të qëndrojë me veten, të shqyrtojë mendimet e tij dhe të identifikojë pengesat që i dalin përpara.

Shpesh, arsyeja është mungesa e përpjekjeve të vërteta dhe një mendje e shpërqendruar. Shpesh, pengesat rrjedhin nga zakone të rrënjosura thellë që duhet të çrrënjosen nga kopshti i jetës në mënyrë që rrënjët e lumturisë të rriten dhe të lulëzojnë në tokën e shpirtit.

Mos u nxito të bësh gjëra të mëdha vetëm sepse do të zhvillosh vullnetin tënd.

Për të pasur sukses, së pari duhet ta testosh vullnetin tënd me disa gjëra të vogla që mendove se nuk mund t’i bëje. Nëse përpiqesh, suksesi do të jetë i yti.

Ende i kujtoj të gjitha qëllimet që miqtë dhe të tjerët më thanë se nuk do të isha kurrë në gjendje t'i arrija, megjithatë i arrita ato.

Këta njerëz me "qëllime të mira" mund të shkaktojnë dëme të mëdha me mendimet e tyre; Zoti na ruajttë prej tyre dhe këshillave të tyre.

Shoqëria ka ndikimin më të madh në vullnet. Të shkosh në festa të zhurmshme në vend që të meditosh në shenjtëroren e qetësisë e ndot mendjen me pluhurin e vibracioneve të kësaj bote, aq të dendur sa është e vështirë të heqësh qafe ato.

Vullneti i një personi në mënyrë të pashmangshme forcohet ose dobësohet nga ndikimi i shokëve të tij.

Zhvillimi i vullnetit vetëm përmes përpjekjeve vetjake është jashtëzakonisht i vështirë. Ju duhet një shembull i mirë për të ndjekur. Nëse doni të bëheni piktor, jeto i rrethuar nga piktura të mira dhe shoqërohu me piktorë. Nëse doni të bëheni një person shpirtëror, miqësohuni me njerëz shpirtërorë me karakter fisnik.

* * *

Qenia njerëzore superiore që dinte si ta zgjeronte vetëdijen e saj dhe ta transformonte atë në absoluten e pafundme mund ta perceptojë krijimin si një ëndërr kozmike, ashtu siç mund të thotë me njohuri të sigurt se materia nuk ekziston.

Përmes fazave të gjata të vetëdisiplinës dhe duke ndjekur rrugën e meditimit ose metodave të tjera të realizimit shpirtëror, siç janë dashuria, shërbimi, altruizmi dhe largimi nga egoizmi, kërkuesi i zellshëm i Zotit shkrin dualitetet dhe realizon unitetin e përjetshëm të ekzistencës.

* * *

Dashuria nuk është vetëm një emocion; është një thelb shumë i vërtetë. Dhe kur drejtohet në mënyrë të vetëdijshme, ajo gjen rrugën e saj - pa gabime - drejt qëllimit të saj.

Dashuria është gjithashtu një fuqi e madhe. Kërkuesi mund të provojë shumë mënyra për të gjetur Zotin, por nuk do ta gjejë Atë nëse nuk shpreh mallin e tij më të madh dhe dëshirën e tij më të thellë.

* * *

Një person bëhet ajo që mendja e tij e bind të jetë. Nëse vullneti juaj është i fortë, do të fitoni në betejën e jetës.

Sa më shumë që mendja përqendron vëmendjen e saj në gjëra kalimtare, aq më të dobëta bëhen fuqitë e saj, dhe sa më shumë që pohon natyrën shpirtërore të shpirtit, aq më shumë bëhet ai shpirtëror dhe fuqitë e tij ripërtërihen.

* * *

Bota do të vazhdojë me ulje-ngritje dhe luhatje, kështu që ku do të drejtohemi për udhëzim dhe drejtim? Jo te konceptet tona të njëanshme dhe të paragjykuara, por te zëri i së vërtetës dhe udhëzimit brenda nesh.

* * *

Materia dhe mendja, universi me yjet dhe planetët e tij, valët e dendura sipërfaqësore, rrymat delikate transparente të krijimit material, fuqitë njerëzore të ndjenjës, vullnetit dhe vetëdijes, jeta dhe vdekja, dita dhe nata, shëndeti dhe sëmundja, suksesi dhe dështimi, janë realitete sipas ligjit të relativitetit që qeveris këtë ëndërr kozmike.

Të gjitha dualitetet e perceptuara nga ligji i relativitetit janë reale për ëndërrimtarin njerëzor i cili luan rolin e tij të vogël në ëndrrën e madhe kozmike.

Që njeriu të shpëtojë nga kthetrat e iluzioneve - ligji i relativitetit - ai duhet të zgjohet nga ëndrra në zgjimin e përjetshëm.

Ne nuk mund ta ndryshojmë ëndrrën me anë të imagjinatës ose duke mohuar ekzistencën e saj,

ose duke pranuar "jetën" por duke refuzuar "vdekjen", ose duke pranuar shëndetin por duke injoruar sëmundjen.

Çdo kuti është një pjesë integrale e të kundërtës së saj, ashtu si dy anët e një pëlhure të vetme.

Dualitetet janë dy anët e së njëjtës monedhë, dhe kërkuesi i së vërtetës nuk përpiqet t'i ndajë ato në mendjen e tij, por përkundrazi ngrihet mbi to me mençuri dhe njohuri të sigurta.

* * *

Dashuria e Zotit na lartëson dhe zgjeron të kuptuarit tonë. Nuk mund ta mendoj veten të kufizuar vetëm në këtë trup, sepse ndiej se jam i pranishëm në të gjitha trupat.

Ashtu siç e ndiej vetëdijen time në çdo pjesë të trupit tim, ndiej se ju jeni të gjithë pjesë e imja, dhe ndiej se të gjitha qeniet e gjalla janë brenda trupit tim kozmik, dhe përjetoj ndjesitë e të gjithëve.

Kjo nuk është një perceptim apo imagjinatë, por vetëdija. Kjo vetëdije është më shumë sesa një shkëmbim leximi mendjesh; është një vetëdije e vetëdijshme për ndjenjat e të gjithëve, dhe kjo gjendje quhet vetëdije kozmike.

Kur kjo vetëdije lind brenda teje, vetëdija për "veten" zhduket dhe ti ndjen se të gjitha qeniet janë të përshkuara nga një jetë hyjnore.

* * *

Kjo botë është e çuditshme, pasi çdo gjë në të është subjekt i ndryshimit dhe transformimit, dhe

për këtë arsye, një person nuk duhet ta ankorojë anijen e lumturisë së tij në brigjet e kësaj bote.
Pavarësisht nëse vuani në këtë jetë apo shijoni prosperitet dhe pushtet, vetëdija juaj duhet të mbetet e pandryshuar. Nëse mund të arrini ekuilibrin mendor, asgjë nuk do të jetë në gjendje t'ju dëmtojë.
Jetët e të gjithë njerëzve të mëdhenj tregojnë se ata arritën atë gjendje të bekuar. Ata që i varin shpresat e tyre në arritjen e lumturisë së kësaj bote do të gjejnë shumë probleme që i presin, sepse ankthet shpesh shoqërojnë ëndrrat e bukura.
Nëse e konsideron ëndrrën thjesht një ëndërr, jo më, qoftë e këndshme apo e tmerrshme, do të ndihesh në paqe dhe kur të kuptosh se edhe kjo jetë është një ëndërr, do të çlirohesh nga makthet e saj.

* * *

Një person duhet të gëzohet sepse mund të ngrihet mbi gjërat e parëndësishme dhe negativitetin e jetës, dhe sepse mundet - me mendime pozitive - të krijojë kushtet e duhura që tërheqin elementët e suksesit.
Një humor i rëndë dhe i paqëndrueshëm është si një kancer që gërryen qetësinë e shpirtit, dhe ata që vuajnë nga një humor i zymtë nuk janë në gjendje të heqin qafe problemet e tyre.
Por zakonet dhe problemet e këqija mund të kapërcehen me një mendim të qetë dhe racional. Kur dikush me një zakon të dëmshëm e zbulon atë, ai po pranon dështimin.

* * *

O Zot, i kam krahasuar tundimet e kësaj bote
me dashurinë Tënde hyjnore dhe e kam gjetur
dashurinë Tënde më të fortë se çdo tundim apo
.joshje

* * *

Ashtu si vaji e bën zjarrin të digjet më fort,
edhe zemërimi ushqehet nga zemërimi dhe e
intensifikon atë, dhe trajtimi i vrazhdë i inkurajon
të tjerët të vazhdojnë sjelljen e tyre të ashpër dhe i
.bën ata më kokëfortë dhe të ngurtë

Një person i qetë dhe i butë e kapërcen
zemërimin me qetësi, qetëson stuhinë e
mosmarrëveshjes duke iu drejtuar heshtjes dhe
shpërndan mosmarrëveshjen dhe konfliktin me
fjalë të ëmbla e të buta dhe me konsideratë për
.ndjenjat e të tjerëve

* * *

:Mësuesi Paramahansa tha për të vërtetën
Ekziston edhe nëse askush nuk beson në të,"
ndërsa teoritë duhet të mbështeten nga idetë dhe
"fjalët

* * *

Dashuria duhet të jetë sundimtari i botës

* * *

Tek ti vij me këngët e gëzimit tim
Dhe unë të kam sjellë thesare nga thesari i
shpirtit tim
Dhe në thellësitë e zemrës sime, mbledh për
ty nektarin e dëshirës hyjnore
Jam tharë nga etja në shkretëtirën e shpresave
të rreme

Por tani dëshirat e mia janë shuar
përgjithmonë
Sepse ajo merr nga burimet e tua të bollshme
Pëshpëritjet e parfumit tënd të shenjtë rrjedhin
drejt meje
Qiriu im i lumturisë shkëlqen me dritën e
gëzimit tënd
Gati sa nuk vdiqa mes mirazhit të oazeve
tokësore
Dhe tani jam i mbingarkuar nga valët e shpirtit
tënd
Oh, sikur të mund të mbytesha në oqeanin
tënd hyjnor dhe të jetoja përgjithmonë
* * *
Horizontet mendore me diell përmbajnë rreze
ultravjollcë që eliminojnë të gjitha bakteret
psikologjike. Mos i bllokoni këto rreze me një
barrierë qelqi me perspektiva të ngushta dhe të
.kufizuara
* * *
Nuk duhet të ketë përçarje në shtëpinë e
Perëndisë
* * *
Dashuria jonë për të tjerët bëhet e mundur
nga fuqia e ndjenjës së dashurisë që marrim nga
.dora jote bujare, o Zot
Na frymëzo, pra, të të ofrojmë dashurinë tonë
!më të madhe dhe dëshirën tonë të zjarrtë
Na ke dhënë baballarë dhe nëna, vëllezër dhe
motra, bij dhe bija, kushërinj dhe një partner jete
Fëmijë dhe miq, ndoshta mund të mësojmë si
t'ju duam me shprehje të ndryshme dhe dallime

delikate natyrore për të gjitha llojet e
.marrëdhënieve njerëzore

O Ti që i dashuron përjetësisht, o Më i Larti
Afër Ti! Më mëso të thur një buqetë me të gjitha
lulet e dashurisë njerëzore dhe ta vendos si ofertë
.në tempullin Tënd të bekuar

Por nëse, për shkak të shumë besnikërive të
mia, nuk mund t'ju dhuroj të gjithë buqetën, do të
këpus një lule, më të mirën dhe më të freskëtën,
dhe do ta vendos te këmbët tuaja, duke shpresuar
!se do ta pranoni prej meje

* * *

Pamja fizike, veçanërisht sytë, zbulon
përafërsisht se si ka qenë një person në të
kaluarën. Vetja e brendshme ndikon fuqishëm në
.formën e jashtme

Sytë e një personi janë tipari i tij më i
rëndësishëm fizik dhe duhet të përpiqemi t'i bëjmë
?sytë e bukur. Si mund të bëhet kjo

Sytë tanë zbulojnë qartë natyrën tonë të
brendshme, dhe një mënyrë për të zbukuruar
pamjen dhe shprehjet e syve është duke kultivuar
.mendime dhe ndjenja të bukura të brendshme

Disa sy janë shumë mizorë, dhe disa
.pasqyrojnë keqdashje ose egoizëm

Pavarësisht se sa të ëmbla mund të duken
fjalët e një personi dhe sa të mrekullueshme mund
të jenë veprimet e tij, mund ta kuptosh saktësisht
natyrën e tij të vërtetë përmes shprehjeve të syve
të tij, pasi ai nuk mund të fshihet pas atyre dy
.dritareve të hapura

Prandaj, një person duhet të mendojë mendime të bukura dhe krijuese. Dhe meqenëse është krijuar sipas shëmbëlltyrës së Zotit, ai nuk ka të drejtë të prishë jetën e tij të brendshme.

Sytë e bukur që pasqyrojnë paqe, qetësi dhe dashuri të sinqertë duhet të kultivohen përmes zhvillimit të qetësisë, dashurisë dhe paqes.

Vetëm nëpërmjet kësaj metode mund të kultivohet një magnetizëm shpirtëror që është më i fortë se të gjitha kufizimet dhe kufizimet e pamjes fizike.

* * *

Kur marrim një vendim të prerë, pas një studimi të plotë të një çështjeje dhe identifikimit të përparësive dhe disavantazheve që lidhen me atë çështje, dhe kur aktivizojmë vullnetin tonë, mund të bëjmë shumë ndryshime në jetën tonë që mund të duken të pamundura për t'u ndryshuar.

Vullneti i lirë ekziston, dhe nëse nuk do të ekzistonte, askush nuk do të ishte në gjendje t'i shpëtonte ndikimeve të mjedisit të brendshëm dhe të jashtëm, rritja do të kufizohej, fushëveprimi i aktiviteteve krijuese do të ngushtohej dhe do të ishte e pamundur që njeriu të zhvillohej dhe të ngrihej mbi nivelin primitiv.

Koncepti i sistemeve të reja shoqërore dhe idetë progresive që lidhen me punën e pavarur institucionale, metodat e përdorura në zbulimet e përparuara shkencore, fushat e larmishme të kërkimit dhe studimeve, si dhe aktivitetet krijuese letrare, të gjitha konfirmojnë aftësinë e njeriut për

të ushtruar lirinë e zgjedhjes në çdo fushë me ndihmën e Zotit dhe fuqinë e vullnetit.

* * *

Të folurit e disiplinuar dhe liria nga zemërimi dhe pakënaqësia e bëjnë një person të vetëkontrolluar dhe të respektuar në shtëpinë e tij. Kjo përfshin trajtimin me mençuri dhe racional të konflikteve familjare ose qetësimin e të tjerëve me fjalë të mira.

Është një shenjë fitoreje dhe madje heroizmi, madje edhe sipas vetë kundërshtarëve.

* * *

Të kuptuarit është thesari më i çmuar i jetës. Është një vizion i brendshëm, një perceptim intuitiv me anë të të cilit mund të dimë të vërtetën për veten dhe të tjerët dhe si të përballojmë të gjitha rrethanat që na dalin përpara, ashtu siç na ndihmon të përshtasim qëndrimet dhe veprimet tona sipas nevojës.

Në këtë botë, kuptimi ynë është shpesh i kufizuar, dhe kur shikimi ynë mendor është i turbullt, bëhet e pamundur të parashikojmë gjërat dhe të dimë pasojat e tyre.

Meqenëse nuk jemi në gjendje të parashikojmë pasojat e mundshme të veprimeve tona, shpesh marrim vendime të gabuara.

Për të jetuar në paqe në këtë botë, duhet të jemi plotësisht të vetëdijshëm për mjedisin dhe mjedisin përreth nesh, dhe të dimë se në cilin drejtim po shkojmë.

Ne duhet të kemi atë ndjenjë të brendshme që na tregon se si do të jetë jeta jonë e ardhshme bazuar në veprimet tona të tanishme.

* * *

Mendja duhet të lërohet me parmendën e perceptimit të saktë sepse toka e saj është e thatë dhe e ashpër, dhe toka e saj duhet të laget me optimizëm dhe hapje, dhe farat e besimit duhet të mbillen në të dhe farat të ujiten me ujërat e vullnetit të mirë në harmoni me vullnetin hyjnor.

* * *

Një nga dishepujt e pyeti mësuesin Paramahansa për një lutje që do t'i sillte të dashurin hyjnor me shpejtësi të madhe, dhe mësuesi tha:

"Zoti dëshiron vetëm xhevahiret e fshehura të lutjes thellë në minierën e zemrës sate"

* * *

Kush na dha aftësinë për të dashur? Zoti

Pra, kush e meriton dashurinë tonë më shumë se çdo gjë tjetër? Zoti

Nuk ka dashuri të vërtetë pa Zotin, sepse Zoti është dashuri

* * *

Nuk duhet të harrojmë se Zoti është furnizuesi ynë dhe se begatia e vërtetë nuk matet me atë që zotërojmë, por me atë që mund të arrijmë nëpërmjet vullnetit.

Lumturia kërkon të bësh një përpjekje për të zvogëluar dëshirat dhe për të zhvilluar aftësinë për të përmbushur nevojat thelbësore, si dhe të jesh optimist se kushtet do të përmirësohen me

ndihmën e Zotit pavarësisht të gjitha pengesave dhe pengesave, pavarësisht se sa të vështira mund të duken ato.

* * *

Zëri i mençurisë u flet të gjitha zemrave të mira që janë në harmoni me vibracione të larta shpirtërore dhe endet në ajër në kërkim të ideve harmonike që kërkojnë paqe, dashuri dhe njohuri sublime.

* * *

Zemrat tona janë rruazat, dhe dashuria është vargu i rruzares hyjnore që i mban zemrat tona së bashku

* * *

Mos lejo që pasuria jote të të zotërojë

* * *

Ende i kujtoj shumë studentë që vinin te mësuesi im dhe më vonë e linin sepse nuk e kuptonin siç duhet.

I thashë vetes: "Shumë mund të vijnë dhe shumë mund të ikin, por unë do të qëndroj i palëkundur deri në fund"

Mësuesi im ishte një njeri i rreptë dhe i sjellshëm, dhe shumë nuk mund ta duronin shkëlqimin e mençurisë së tij të shkëlqyer dhe e lanë manastirin, por unë i thashë një ditë:

Ekziston dikush që nuk do të të lërë kurrë," "dhe ai person jam unë

Jam i lumtur që e mbajta premtimin tim sepse udhëzimi i tij shpirtëror më hapi sytë dhe më ndriçoi mendjen me dritën e Zotit.

* * *

Mbani mend se kënaqësia e Zotit është gjëja më e madhe nga të gjitha. Nëse e gjithë bota është e kënaqur me ju, por ju nuk keni favorin e Zotit, ju jeni si dikush që kapet pas erës ose fryn hirin. Por nëse e gjithë bota është e zemëruar me ju ose kundër jush, megjithatë ju keni favorin e Zotit, atëherë ju jeni në kontroll dhe pronari vërtet i .lumtur i gjithçkaje

* * *

Jetët tona varen tërësisht nga Zoti, dhe nëse i drejtohemi Atij dhe i besojmë ndihmës së Tij, Ai do të na tregojë rrugën dhe do të na udhëzojë drejt mënyrës së duhur për t'u përballur me problemet .tona dhe për t'u çliruar nga vështirësitë tona

* * *

Skulptori Hyjnor
Le të jetë çdo rrahje e zemrës sime
Një fjalë e re në poezinë "Dashuria ime e "përjetshme për ty
Dhe le të përçohet çdo tingull që nxjerrin buzët e mia
Dridhje të bekuara nga zëri yt i shenjtë
Çdo mendim i imi qoftë i mbushur me gëzimin e pranisë sate
Qoftë vullneti im i ngarkuar me vitalitetin tënd hyjnor
Zbukuro të gjitha mendimet, shprehjet dhe aspiratat e mia me hirin Tënd
O skulptor hyjnor më i shenjtë
Formësoje jetën time ashtu siç e sheh të arsyeshme
Sipas dizajnit tuaj unik

* * *

Zoti na përgjigjet kur bëjmë një përpjekje, dhe atëherë do të kuptojmë se Ai ekziston vërtet, i dëgjon lutjet tona dhe i plotëson dëshirat tona. Ata që mendojnë vazhdimisht për Të dhe meditojnë mbi Të do ta ndiejnë praninë e Tij të shenjtë dhe do ta shohin dritën e Tij të bekuar.

Kushdo që ka një dëshirë të sinqertë dhe një vendosmëri të fortë, do ta arrijë qëllimin e tij pa marrë parasysh gabimet e së kaluarës, por të vazhdosh me ato gabime është një mëkat i madh kundër vetes, sepse kushdo që bën një gabim e privon veten nga lumturia e vërtetë.

Njeriu ka fuqinë të dëmtojë ose të sjellë dobi për veten e tij, dhe zgjedhja është e tij për t'i mbajtur milingonat e injorancës larg tij në mënyrë që ato të mos e kafshojnë dhe ta bezdisin.

Nëse një person nuk dëshiron të jetë i lumtur, askush nuk mund ta bëjë të lumtur dhe ai nuk duhet ta fajësojë Zotin për pakënaqësinë e tij.

Nëse Zoti nuk do të na kishte dhënë lirinë për të përdorur vullnetin tonë, Ai do të kishte qenë përgjegjës për mjerimin tonë, por Ai na e dha atë liri, dhe ne jemi ata që i japim formë jetës sonë sipas zgjedhjes sonë.

* * *

Kuptimi më i thellë i qetësisë:

Kur dishepulli ndiqet nga përbindësha frike, sëmundjesh dhe problemesh të tjera, ai kërkon strehën e qetësisë brenda vetes.

Personi i zgjuar shpirtërisht jeton ditë e natë në një fortesë qetësie që është e paprekshme nga

shqetësimet dhe hidhërimet, dhe tmerret e botës .nuk mund ta thyejnë atë

Ata që hyjnë në shenjtëroren e heshtjes mund të komunikojnë me shpirtra të tjerë që e duan Zotin, ashtu siç mund ta kuptojnë gjuhën e .trëndafilave dhe të të gjitha qenieve të gjalla

Sa më e thellë të jetë qetësia e dishepullit, aq .më e madhe është lumturia e tij

Gëzimi që fshihet pas dritareve të mendimit, i cili duhet të eksplorohet dhe të zbulohet në thellësitë e heshtjes, është një gëzim i madh që i .sfidon përshkrimin

* * *

Unë e shoh qytetërimin si një kopsht ku shoh të gjitha llojet e cilësive njerëzore që mbijnë dhe .lulëzojnë

Si një bletë, mendja ime kërkon lulet e cilësive të mira

Bleta shkon vetëm te lulet nga të cilat mund të .mbledhë llojet më të mira të mjaltit

Në mënyrë të ngjashme, ne duhet të imitojmë bletën, e cila pi vetëm nektarin më të ëmbël. Kjo do të thotë që ne duhet të përpiqemi të përvetësojmë cilësitë dhe virtytet e mira që .shohim tek të tjerët

Zoti është mjalti i bekuar që rrjedh në shpirtrat e hapur dhe i mbush ata me mirësi dhe ëmbëlsi

* * *

Kushdo që dëshiron të zgjerojë horizontet e tij duhet të ngrihet mbi vetëdijen për sektin, ngjyrën, racën dhe fanatizmin e verbër, dhe të praktikojë vetëkontrollin, të jetë i sjellshëm dhe miqësor, dhe

të jetë i moderuar në ushqim, pije dhe kënaqësi të tjera.

Ai duhet të bëjë gjëra që i miraton ndërgjegjja dhe që i sjellin qetësi shpirtërore, të thotë të vërtetën, të mos vjedhë, të mos mashtrojë të tjerët, të mos kënaqet me kënaqësi që dëmtojnë shëndetin dhe shterojnë vitalitetin, dhe të qëndrojë larg frikës, zemërimit, lakmisë, zilisë dhe obsesioneve shqetësuese.

Dhe se ai duhet ta stërvitë veten për të duruar vapën, të ftohtin dhe vështirësitë e tjera pa u mërzitur dhe se duhet ta forcojë besimin e tij te Zoti, streha më e madhe nga të gjitha frikërat dhe të këqijat.

* * *

Marrëdhënia midis meje dhe mësuesit tim ishte perfekte dhe e mrekullueshme. Marrëdhënia midis udhëzuesit shpirtëror dhe dishepullit është dashuri në kuptimin e saj më të lartë.

Njëherë e lashë jetën monastike duke menduar se do të isha në gjendje ta kërkoja Zotin me më shumë sukses në Himalaje, por gabohesha dhe e ndjeva këtë sapo u largova.

Kur u ktheva disa ditë më vonë, mësuesi më trajtoi sikur nuk e kisha lënë kurrë. Në vend që të më qortonte, më përshëndeti si zakonisht dhe tha me qetësi: "Le të shohim çfarë mund të përgatisim për mëngjesin tonë këtë mëngjes."

Kështu që i thashë: "Por a nuk je i zemëruar me mua, zotëri, për shkak të largimit tim?"

Ai u përgjigj: "Sigurisht që jo, nuk pres asgjë nga të tjerët, dhe për këtë arsye dëshirat e tyre

nuk mund të bien ndesh me të miat. Nuk do të të shfrytëzoj për përfitime personale dhe asgjë nuk ".më kënaq më shumë se lumturia jote

Për herë të parë ndjeva se dikush më donte !vërtet

Nëse do të kisha drejtuar punët e biznesit të babait tim dhe do të kisha lënë punën, ai do të ishte tërbuar me mua. Për shembull, kur refuzova një ofertë pune fitimprurëse (në një kompani ku babai im ishte drejtues ekzekutiv), ai nuk më foli .për shtatë ditë

Babai im më donte me një dashuri të sinqertë atërore, por ishte një dashuri e verbër, pasi mendonte se paratë do të më bënin të lumtur, por .paratë do të më shkatërronin lumturinë

Pak kohë më vonë, kur themelova shkollën time për arsim të integruar, babai im ndryshoi mendje dhe tha: "Jam i lumtur që nuk e pranove ."atë punë

Në të kundërt, qëndrimi i mësuesit tim ishte krejtësisht i ndryshëm, pasi pavarësisht se unë u largova nga manastiri, dashuria e tij për mua nuk .ndryshoi dhe ai nuk më qortoi

* * *

Kam qëndruar shumë gjatë në shtratin e së kaluarës, të tashmes dhe të ardhmes së krijimit tënd, o Zot, dhe unë - fëmija i përjetësisë - jam .ndjerë i shqetësuar

U mundova vazhdimisht, por pa sukses. Megjithatë, më në fund ia dola mbanë duke kërcyer nga shtrati i rrethuar nga barrierat e relativitetit mashtrues, dhe ti më more në duart e

tua dhe më tunde në melodítë e paqes së
.përjetshme
Unë jam një fëmijë i përjetësisë – përjetësia
jote, o Zot
Unë mbështes kokën time në gjoksin e
ekzistencës sate të tërë
* * *
Unë jam një zog i parajsës: një zog i qiellit i
krijuar nga duart e tua të bekuara
Ajo më stolisi me hir dhe ngjyra të
mrekullueshme: me pushin e butësisë dhe pendët
e arta të lulëzimit shpirtëror
U ngjita lart në atmosferën e zymtë dhe të
vrenjtur të jetës në kërkim të një parajse lumturie,
dhe pendët e mia të ndritshme ishin njollosur me
.njolla të errëta dëshpërimi
Eja, Zoti im, dhe laje zogun e parajsës sate me
rrezet e mençurisë dhe ujërat e pastra e të ëmbla
.të paqes
* * *
Ekziston një lloj bakterie që lind, shumohet
.dhe vdes vetëm në dy orë
Ky lloj testi mund të bëhet në gjysmë dite ose
më pak se sa i duhet një qenieje njerëzore për ta
testuar gjatë një periudhe të gjatë kohore që mund
.të shtrihet deri në tetëdhjetë vjet
Shtatëdhjetë ose tetëdhjetë vitet që jetojmë
janë vetëm një çast i shkurtër në përjetësi. Nga një
perspektivë relative, çdo gjë që na ndodh ndodh
me të njëjtën shpejtësi siç u ndodh baktereve të
përmendura më sipër. Në çdo çast të shkurtër të
përjetësisë, kalojnë shumë vite sipas llogaritjeve

njerëzore. Prandaj, koha është shumë e çmuar për t'u humbur.

* * *

Një person nuk duhet të bëjë atë që ndërgjegjja e tij nuk e miraton, dhe duhet të jetë zot i vetes. Pasi të kuptojë se është zot i mendimeve, ndjenjave dhe veprimeve të tij, asgjë nuk do të jetë në gjendje ta kontrollojë ose ta ndikojë atë.

* * *

Edhe pse mendja ka një ndikim të madh në trup, është e pamatur ta neglizhosh atë.

Një person duhet të hajë ushqim të shëndetshëm dhe të përshtatshëm, duke e preferuar atë ndaj ushqimit të pashëndetshëm.

Nëse rrethanat tuaja kërkojnë që të jetoni me njerëz që ju bëjnë nervozë, këshillohet të ndryshoni mjedisin tuaj herë pas here. Por edhe më mirë se kjo është të ndryshoni gjendjen tuaj psikologjike në mënyrë që të mos shqetësoheni nga veprimet e të tjerëve. Ndryshoni veten dhe pastaj do të jeni në gjendje të jetoni në paqe dhe lumturi kudo.

* * *

Bota në tërësi është si një azil mendor. Disa njerëz vuajnë nga xhelozia dhe zilia, të tjerë nga zemërimi, urrejtja dhe epshi. Ata janë viktima të zakoneve dhe emocioneve të tyre. Por ju mund të krijoni paqe në mjedisin tuaj.

* * *

Emocionet kanë pasoja të caktuara në mendje dhe trup. Zilia dhe frika e bëjnë fytyrën të duket e zbehtë, ndërsa dashuria e bën atë të shkëlqejë.

* * *

Kur mund të jesh i qetë, do të jesh gjithmonë i lumtur

Kur vendosni të ndryshoni për mirë, mos harroni se shoqëria e mirë dhe ndikimet fisnike janë jashtëzakonisht të rëndësishme dhe të domosdoshme për arritjen e qëllimit tuaj.

Ndikimi i mjedisit - i mirë apo i keq - është më i fortë se vullneti, prandaj merrni parasysh këtë në marrëdhëniet dhe ndërveprimet tuaja me të tjerët.

Vetëanaliza është gjithashtu e nevojshme për vetëpërmirësim

Nëse mund ta analizosh veten me guxim dhe pa frikë, do të jesh në gjendje t'i rezistosh analizës së të tjerëve dhe kritika e tyre nuk do të të prekë.

* * *

Dikush mund të thotë: "Nuk më intereson kënaqësia apo lumturia, unë jetoj për të arritur diçka, për shembull, për të arritur suksesin".

Një tjetër mund të thotë: "Dua të bëj mirë në këtë botë, edhe nëse jam në mes të dhimbjes dhe vuajtjes".

Por kur shqyrtojmë idetë e tyre, zbulojmë se të dy përpiqen për lumturi. A dëshiron i pari sukses pa lumturi? A dëshiron tjetri të mirën për botën pa përjetuar vetë lumturi si rezultat? Sigurisht që jo.

Ata mund të mos interesohen për dhimbjen fizike dhe vuajtjen psikologjike që u shkaktohen nga të tjerët ose që mund të vijnë si pasojë e rrethanave të natyrshme në arritjen e suksesit ose ofrimin e ndihmës për të tjerët, sepse i pari gjen gëzim të madh në sukses dhe tjetri kënaqet në

masën më të plotë duke ndihmuar të tjerët pavarësisht të gjitha rrethanave të pafavorshme.
Edhe shumica e motiveve vetëmohuese dhe tendencave të sinqerta humaniste kanë rrjedhur nga një shtysë personale për t'iu afruar lumturisë.
Por kjo lumturi nuk është për oportunistët dhe mendjengushtët, por përkundrazi është lumturia e personit bujar dhe fisnik me një mendje të gjerë dhe një shpirt bujar dhe të madh.
Prandaj, altruisti nuk lejon që egoizmi t'i diktojë, sepse është e pamundur të gjejë atë lumturi të pastër nëse personi nuk është mendjehapur dhe zemërmirë, në mënyrë që të kërkojë dhe dëshirojë lumturi për të tjerët, si dhe për veten e tij.
Ky është një parim universal që nuk ndryshon ose përmbyset.

* * *

Nuk është e nevojshme që t'i njihni të gjithë njerëzit personalisht dhe t'i doni ata thellësisht për të treguar interes për ta dhe për t'u bërë një shërbim.
Ajo që nevojitet është të jesh gjithmonë i gatshëm të ofrosh shërbim miqësor për këdo që has në rrugën tënde dhe që ka vërtet nevojë për atë shërbim.
Kjo kërkon përpjekje mendore dhe një gatishmëri të sinqertë për ta bërë pa u ankuar. Me fjalë të tjera, kërkon sakrificë.
Dielli shkëlqen në mënyrë të barabartë mbi një diamant dhe një copë qymyr, por diamanti ka zhvilluar dhe zhvilluar disa veti që e lejojnë atë të

marrë rrezet e diellit dhe ta reflektojë atë me shkëlqim dhe shkëlqim, ndërsa qymyri nuk është në gjendje të tregojë të njëjtën dritë.

Ne duhet të jemi si një diamant në marrëdhëniet tona me njerëzit dhe të reflektojmë dritën e dashurisë hyjnore me shkëlqim dhe pastërti.

* * *

Në një fjalim drejtuar dishepujve të tij, Mjeshtri Paramahansa tha:

Nuk mund ta shpreh me fjalë thellësinë e vlerësimit tim për fjalët që shprehin ndjenjat e tua ndaj meje.

Jam thellësisht mirënjohës për sinqeritetin tuaj, forcën e shpirtit tuaj dhe fjalët që burojnë nga zemrat tuaja.

Jam i nderuar që jam midis jush dhe është kënaqësi të kujtoj gjithmonë detyrën time të madhe ndaj vëllezërve dhe motrave të mia në këtë botë.

* * *

Burri që i rrihte shefat e tij

Kur dëshironi të krijoni një zakon të ri dhe të eliminoni një të keq, përqendrojeni mendjen tuaj, me qetësi dhe pa sforcim, në qendrën e vullnetit dhe vetëdijes shpirtërore të vendosur në ballë midis vetullave, dhe pohoni me vendosmëri zakonin e mirë që dëshironi të krijoni. Në mënyrë të ngjashme, kur dëshironi të hiqni qafe një zakon të keq, përqendrohuni në të njëjtën pikë dhe pohoni me vendosmëri se të gjitha rrugët nervore

në tru ku është përqendruar zakoni i keq janë fshirë.

Do t'ju tregoj një histori të vërtetë për një burrë që ishte i aftë t'i godiste me shuplakë shefat e tij në punë kur humbiste durimin. Si rezultat, ai humbi punë pas pune sepse humbiste plotësisht kontrollin mbi veten kur kishte një shpërthim zemërimi dhe godiste këdo që i kundërshtonte me çfarëdo që mund të gjente.

Ai erdhi tek unë duke kërkuar ndihmë, kështu që i thashë: "Herën tjetër që do të ndihesh i zemëruar, numëro nga një deri në njëqind para se të bësh ndonjë gjë."

Ai e provoi metodën, por u kthye tek unë dhe tha: "Zemërimi im rritet kur e bëj këtë dhe verbohem nga pakënaqësia ndërsa numëroj për shkak të pritjes së gjatë që kam." Gjendja e tij dukej e pashpresë.

Pastaj ajo i kërkoi të reflektonte dhe të ndjente se drita e Zotit po i përmbytte trurin, duke i qetësuar zemërimin, duke i qetësuar nervat, duke i zbutur ndjenjat dhe duke hequr të gjitha gjurmët e zemërimit nga vetja, dhe se si rezultat, një ditë ai do të shpëtonte nga shpërthimet e zemërimit.

Nuk kaloi shumë kohë para se ai u kthye përsëri tek unë, dhe këtë herë më tha: "E kam çliruar veten nga zakoni i zemërimit dhe jam mirënjohës për këtë".

Vendosa ta vë në provë, kështu që u kërkova disa djemve ta ngacmonin dhe u fsheha në një vend ku mund ta shihja unë, por ai nuk mund të

më shihte mua. Djemtë u përpoqën disa herë ta provokonin, por ai mbeti i qetë dhe nuk u përgjigj.

* * *

Premtimi i përjetësisë le të na mbushë zemrat dhe mendjet

Dhe le të na kujtojnë kapitujt dhe ngjarjet e jetës se hija e vdekjes nuk i tremb fëmijët e dritës që janë të vetëdijshëm për përhershmërinë e shpirtit dhe lidhjen e tij të ngushtë me Krijuesin e tij.

Le të kuptojmë se jeta dhe vdekja janë dy valë në detin e Zotit, dhe se shpirti, i cili është një pikë uji nga oqeani kozmik, i merr këto dy valë pa ndryshuar natyrën e tij thelbësore dhe pa u ndarë nga burimi i tij i përjetshëm.

Le të punojmë për ta nxjerrë natyrën tonë të vërtetë nga burgjet e injorancës dhe për t'u ngjitur në majat e dritës dhe të dijes.

Kur e çlirojmë vetëdijen tonë nga kufizimet e trupit, mendimet negative dhe ndikimet e pashëndetshme, do ta prekim natyrën tonë shpirtërore dhe do të kuptojmë se jemi rrezet e përjetshme të diellit hyjnor që nuk perëndon kurrë.

* * *

Ata që arrijnë një gjendje samadha ose ekstazie kozmike zbulojnë se trupat e ngurtë shndërrohen në lëngje.

Lëngjet në gazra, gazrat në energji dhe energjia në vetëdijen kozmike, dhe ai ndjen një gëzim të jashtëzakonshëm që sfidon përshkrimin dhe përjeton gjendje të ndryshme të vetëdijes nga gëzimi i ripërtërirë ose mençuria e pafundme ose

paqja supreme ose një ndjenjë e pranisë së plotë .ose shkrirja e vetes në mes të shpirtit kozmik

* * *

Rimëkëmbja e nervave

Në meditim të thellë dhe të qetë, forca jetësore rrjedh nga truri në të gjitha organet, shkëndija drite burojnë nga indet dhe rryma jetësore rrjedh nëpër shpinë dhe shpërndahet për të përfshirë të gjitha qelizat e trupit, të ngopura me rrjedhën e energjisë shëruese, dhe nervat .rifreskohen si rezultat

* * *

:Llojet e magneteve

Nga magnetët e zakonshëm mund të shohim se forca e tërheqjes së një magneti varet nga .cilësia e vetë magnetit

Një magnet i vogël tërheq gjëra të vogla, dhe një magnet i fortë tërheq gjëra më të mëdha

Kështu, një magnet njerëzor tërheq sipas forcës së tij tërheqëse

Ekzistojnë gjithashtu lloje të shumta të magnetizmit njerëzor; disa tërheqin gjëra fizike, disa forca psikike dhe disa tërheqin avantazhe shpirtërore - avantazhe që shpesh janë të fshehura .ose të harruara

Zbulo gurët e çmuar në minierat e shpirtit dhe do të jesh fituesi. Ndiq qëllimin tënd të dëshiruar dhe ji i sigurt se magnetizmi i shenjtë do ta tërheqë Zotin drejt teje - burimi i gjithë fuqisë dhe mirësisë, .dhe fitimi më i madh në jetë

Pohim: Do të përdor magnetizmin e bekuar shpirtëror për të tërhequr drejt vetes të gjitha .gjërat e mira dhe rrezatimet e të gjitha njohurive

* * *

Zoti është jeta ime. Ai është dashuria ime. Ai është tempulli të cilit zemra ime i thërret për .adhurim

Zoti është qëllimi im, sepse nuk mund t'i .përmbush detyrat e mia pa ndihmën e Tij

Ja pse e kërkova me zemër e shpirt derisa e gjeta

Pa dashuri hyjnore, të zjarrtë dhe vendosmëri absolute, është e vështirë të gjesh të dashurin .kozmik

* * *

Do të vijë një ditë kur një person do të largohet nga kjo botë. Disa do ta kujtojnë me dashuri dhe do të qajnë për të, të tjerët do ta kujtojnë me keqardhje, por të gjitha mendimet e tij .të këqija dhe të mira do ta shoqërojnë

Prandaj, është detyrë e një personi të monitorojë mendimet e tij, të shqyrtojë veprimet e tij, të korrigjojë gabimet e tij, të vlerësojë veten .dhe të bëjë më të mirën e tij

Mos i kushto vëmendje asaj që thonë njerëzit për ty, për sa kohë që përpiqesh të bësh gjënë e .duhur

Bëj çmos të mos i bëj armiq askujt, dhe thellë-thellë e di shumë mirë se kam bërë çmos të jem i .sjellshëm dhe i sinqertë me të gjithë

Por nuk më interesojnë mendimet e njerëzve për mua, qofshin lëvdata apo dënime, sepse Zoti

është me mua dhe unë jam me Të, dhe kjo është ajo që ka më shumë rëndësi.

* * *

Kur lind një miqësi midis dy personave ose një grupi njerëzish mbi baza thjesht shpirtërore, pa qëllime dhe synime personale, ajo miqësi e pastër pastron shpirtin e secilit prej atyre miqve.

Një zemër e pastruar nga miqësia bëhet një derë e hapur për unitet dhe afërsi

Përmes kësaj zemre, bëhet e mundur të tërheqësh më shumë shpirtra të mirë për të hyrë në strukturën e dashurisë vëllazërore dhe për të shijuar qetësinë dhe paqen.

* * *

Më interesojnë më shumë punët e të tjerëve sesa të miat, sepse bëj gjithçka që bëj për hir të Zotit, dhe e bëj me më shumë dëshirë dhe entuziazëm sesa nëse ato veprime do të ishin të miat.

Nëse rezultatet janë të kundërta ose të pakënaqshme, nuk më intereson dhe nuk mërzitem sepse ndiej se e kam bërë detyrën time ndaj Zotit, i cili është qëllimi im dhe ai që qëndron pas qëllimit, dhe sepse kam bërë më të mirën time dhe do ta përsëris përpjekjen me gëzim dhe vendosmëri të madhe, por pa u lidhur me përpjekjen ose rezultatin.

Nëse do të punoja vetëm për veten time, do të isha gjithmonë pre e shqetësimit dhe ankthit. Por për sa kohë që qëllimi im është t'i pëlqej Zotit, rezultatet janë për Të dhe jo për mua. Kjo është

qasja ime ndaj jetës, dhe në të gjej ngushëllimin dhe lirinë time.

Hapat në shkallët e suksesit:

- Punë e palodhur
- Aftësi krijuese
- Vendimi i saktë
- Kursimi dhe shmangia e mbeturinave
- Bërja e një përpjekjeje dhe riprovimi pas dështimit
- Vetëdisiplina dhe vetëpërmirësimi
- Aktivizimi i energjive krijuese
- Ndihma ndaj të tjerëve
- Për më tepër, ne duhet të reflektojmë mbi Zotin, burimin e çdo mirësie dhe origjinën e çdo suksesi dhe bekimi.

* * *

Të këndoj një këngë që nuk është shqiptuar kurrë më parë, dhe ty ta kushtoj melodinë time autentike që zemra ime luan thellë brenda dhe në telat e saj.

E kam kompozuar këtë himn timin të parë dhe ja ku po jua ofroj si një ofertë të pastër

Nuk do t'ju paraqes melodi të thata, intelektuale apo melodi të zbukuruara të kompozuara nga të tjerët.

Nuk do të të jap asgjë tjetër veç melodive të thjeshta, naive të zemrës sime

Nuk do t'ju dhuroj trëndafila të kultivuar në serra dhe të mbushur me emocione dhe pasione, por do t'ju ofroj lule të egra që sapo kanë mbirë në fushat e dëshirave të mia dhe në livadhet e jetës sime.

* * *

Është e lehtë për një person të analizojë dhe klasifikojë të tjerët sipas karakteristikave specifike.

Por është e vështirë për një person që me ndershmëri dhe sinqeritet të hedhë dritë mbi veten e tij. Megjithatë, kjo është pikërisht ajo që duhet të bëjë për të kuptuar përmirësimet dhe ndryshimet e nevojshme që u nevojiten.

Qëllimi i njohjes së karakteristikave tona personale është të kuptojmë se si ndikojmë tek të tjerët.

Njerëzit krijojnë përshtypje për natyrën e një personi, në mënyrë të vetëdijshme ose të pavetëdijshme, dhe reagimi i tyre ndaj vibracioneve që burojnë prej tij është një sinjal delikat për ata që janë të interesuar, dhe të mençurit e kuptojnë sinjalin.

* * *

Pengesat në zhvillimin psikologjik janë:

Dashuria për veten (egoizmi), kotësia, lakmia, zemërimi, urrejtja, zilia dhe cilësi të tjera të errëta që e çojnë ose e shtyjnë një person drejt një injorance më të thellë se sa është ai në të vërtetë.

Ajo që nevojitet është të ndiqet rruga që të çon drejt lirisë, sepse dëshirat njerëzore drejtohen nga zakone që përtërihen vazhdimisht dhe mezi mbarojnë ose ndalen në një kufi.

Këto zakone e burgosin shpirtin dhe e mbajnë atë rob, duke e bërë të pamundur që pronari i tij të ecë në rrugën e çlirimit dhe emancipimit.

* * *

Rruga e jetës është si më poshtë:

Nga njëra anë është lugina e errët e injorancës, dhe nga ana tjetër është drita e ndritshme e mençurisë

Kur veprojmë me mençuri, ne ecim të sigurt .në rrugën e çlirimit dhe marrim atë që na nevojitet

* * *

I gjithë universi është krijim i vullnetit hyjnor, dhe kur ne e përshtasim veten me atë vullnet të .bekuar, ajo që na nevojitet na vjen pa mundim

* * *

Kur njerëzit përpiqen të merren me mekanizmin kompleks të emocioneve njerëzore, pa trajnim paraprak, rezultati është shpesh i .dhimbshëm

Pak veta e kuptojnë se lumturia qëndron në të .kuptuarit e ligjit të sjelljes njerëzore

Kjo është arsyeja pse disa njerëz shpesh grinden me miqtë dhe anëtarët e familjes së tyre; ata nuk i kuptojnë të tjerët dhe nuk i shohin të .metat e tyre personale

Është e rëndësishme të mos bashkëpunojmë me veprimet e gabuara të të dashurve tanë, por t'u rezistojmë në heshtje këtyre veprimeve me .veprime shpirtërore konstruktive

Është gjithashtu e rëndësishme që të mos përdorim metoda të ashpra në trajtimin e sjelljes .jonormale të të dashurve tanë

* * *

Na mashtroi gjahtari dinak. Lundrojmë në ujëra të cekëta për një ndjenjë të rreme sigurie, ndërsa një rrjetë vdekjeprurëse injorance na .rrethon

Gjatë hedhjes së përditshme të rrjetave të peshkimit, shumë kapen dhe vetëm disa mbijetojnë.

O mëshirë e pafundme, na shpëto nga kurthet vdekjeprurëse të epsheve, ambicieve të shfrenuara dhe lidhjeve mbytëse të kësaj bote!

Le të zhytemi në thellësitë e detit të qetë të shpirtit ku banon bashkimi hyjnor, dhe le të çlirohemi nga prangat e robërisë dhe zinxhirët e skllavërisë!

* * *

Mjeshtri Paramahansa tha, duke inkurajuar një nga dishepujt e tij:

Nëse je në gjendje, nëpërmjet ndershmërisë, sinqeritetit dhe dashurisë sate për Zotin, t'ia përcjellësh lutjet e tua Atij, atëherë nuk ka rëndësi nëse gabimet e tua janë më të thella se oqeani dhe më të larta se Himalajet.

Zoti do t'i largojë ato pengesa nga rruga jote, do të të çlirojë nga barrët e rënda të së kaluarës dhe dëshira jote për të përsëritur gabimet e së kaluarës do të zhduket.

Ndonjëherë mund të gjesh veten nën një shtresë të trashë errësire, por prapë mbetesh një shkëndijë e flakës së përjetshme. Mund ta fshehësh shkëndijën, por nuk mund ta zhdukësh atë.

* * *

Të bësh të tjerët të lumtur përmes fjalëve të mira të motivuara nga qëllime të mira dhe përmes këshillave të sinqerta është një gjë e

mrekullueshme dhe një shenjë fisnikërie që karakterizon shpirtrat e mëdhenj.

Sa i përket dëmtimit të një personi tjetër përmes fjalëve therëse, lënduese, shikimeve sarkastike ose sugjerimeve të thata, këto janë metoda poshtëruese dhe bezdisëse që njerëzit me zemër të mirë nuk i përdorin.

Sarkazma ndihmon në zbulimin e frymës së rebelimit dhe zemërimit tek keqbërësi, ndërsa fjalët miqësore krijojnë pendim tek ai, që do të thotë se personi i njeh gabimet e tij dhe nuk i përsërit ato më.

* * *

Njëri nga studentët tha: “Mësues, unë kurrë nuk kam qenë në gjendje të besoj në parajsë. A ekziston vërtet ai vend?”

Mësuesi Paramahansa u përgjigj:

"Po, ata që e duan dhe i besojnë Zotit shkojnë në atë parajsë kur u vjen vdekja. Në atë botë eterike, një person ka aftësinë të materializojë çdo gjë që dëshiron menjëherë, me anë të fuqisë së mendimit".

Trupi eterik është i përbërë nga dritë rrezatuese. Në ato mbretëri të mrekullueshme ka tinguj dhe drita të panjohura për banorët e Tokës.

* * *

Lumturia duhet kërkuar gjithnjë e më shumë brenda vetes, dhe gjithnjë e më pak në gjërat materiale.

Ji i lumtur në mendjen tënde, në mënyrë që gjërat e jashtme të mos të shqetësojnë paqen dhe të të nxjerrin nga ekuilibri.

Lumturia e brendshme është e vetmja aspiratë
që ia vlen të përpiqesh në këtë jetë, dhe
këmbëngulja dhe vendosmëria janë të
.mjaftueshme për ta arritur atë
Lumturia është froni i Zotit brenda njeriut
* * *
Shumë njerëz mendojnë se janë zgjuar, por
nuk janë
Ata janë kryesisht të pavetëdijshëm. Me siguri
keni dëgjuar për njerëz që ecin në gjumë dhe
.bërtasin "Zjarr! Zjarr!" ose flasin e japin mësim
Shumica e njerëzve janë të tillë. Sigurisht, nuk
kam parasysh ata që sinqerisht dëshirojnë ta
zgjojnë vetëdijen e tyre nga gjumi i injorancës
.shpirtërore
Ne duhet të punojmë për të zgjuar ata që e
kanë varrosur veten nën rrënojat e sjelljes së
.gabuar dhe jetesës së gabuar
Për ta bërë këtë, së pari duhet ta sjellim
vetëdijen tonë të gjallë nga katakombet e
.injorancës në dritën e dijes hyjnore
* * *
Miqësia është dashuria e Zotit që shkëlqen
nga sytë e të dashuruarve tanë dhe është thirrja e
Tij për ne që të kthehemi në shtëpinë qiellore për
të shijuar ëmbëlsinë e bashkimit të përjetshëm me
.dashurinë universale
Miqësia është një zë i shenjtë që u bën thirrje
shpirtrave të çlirohen nga vetëdija e egos dhe
.egoizmit që na ndan nga Zoti dhe njerëzimi
Miqësia e vërtetë është një lidhje e bekuar
midis shpirtrave të vetëdijshëm të cilët, përmes

miqësisë së tyre, demonstrojnë dashurinë e pastër .të Zotit dhe cilësitë e shenjta të shpirtit kozmik

Miqësia e vërtetë është e gjerë dhe gjithëpërfshirëse

Pasioni egoist për një person të caktuar, duke përjashtuar të tjerët, është një pengesë e madhe .për miqësinë

Kufijtë e dashurisë duhet të zgjerohen për të .përfshirë familjen, fqinjët dhe të gjithë botën

Miku universal është mendjehapur, i do krijesat e Zotit dhe e përhap bujarisht dashurinë e .tij kudo që shkon dhe kudo që kthehet

Këto parime fisnike u jetuan dhe u mbështetën .nga të gjithë njerëzit e mëdhenj

Dashuria familjare është trajnimi fillestar për .hedhjen e themeleve të miqësisë shpirtërore

I njëjti gjak rrjedh në venat e të gjithë njerëzve të të gjitha racave

Edhe pse jemi të kombësive dhe etnive të ndryshme, jemi të bashkuar nga lidhje globale për shkak të përkatësisë sonë në të njëjtin burim .hyjnor

* * *

Shpirti nuk mund të burgoset pas hekurave të ndërtuara nga njeriu, sepse është universal në .origjinë dhe universal në përkatësi

* * *

Nëse do ta shijojmë ndonjëherë jetën, koha është tani, jo nesër apo vitin tjetër

Përgatitja më e mirë për një jetë më të mirë vitin e ardhshëm është një jetë harmonike, e .ekuilibruar dhe e lumtur këtë vit

Një jetë e ardhshme (në jetën e përtejme) plot gëzime dhe kënaqësi varet nga stili ynë i jetesës, mënyra jonë e të menduarit dhe mënyra se si veprojmë e sillemi në këtë jetë.

Sot duhet të jetë dita më e rëndësishme dhe kuptimplotë e jetës sonë

* * *

Meditimi është mjeti me të cilin hiqen shtresat që mbulojnë dhe errësojnë fytyrën e vetëdijes, dhe duke e përdorur atë shpërthen burimi i përjetshëm i gëzimit hyjnor.

Meditimi dhe relaksimi i plotë, ose tërheqja e mendimit në mënyrë të vetëdijshme nga shqisat e hutuara, është mënyra aktuale dhe efektive për ta njohur Zotin. Nëse do të mund të bënim gjithçka përveç meditimit, nuk do të gjenim një gëzim të barabartë me gëzimin që vjen kur mendimet janë të qeta (në të është qetësia nga Zoti juaj) dhe në harmoni me paqen hyjnore (Paqen po ju lë).

Kjo ekstazë hyjnore mund të përjetohet duke përdorur metodën e saktë të përqendrimit dhe meditimit.

* * *

Nëse kërkon derën në tavanin e dhomës tënde, nuk do ta gjesh atë edhe nëse kërkon për shumë vite, përveç nëse përdor metodën e duhur të kërkimit dhe shikon murin.

* * *

Do të vijë dita kur do t'i them lamtumirë kësaj bote, por për sa kohë që do të qëndroj në këtë tokë, gëzimi im më i madh qëndron në të folurit për mrekullitë e Zotit me ata që më besojnë, dhe

dëshira ime qëndron në shumëfishimin e dëshirës
së tyre për atë dritë hyjnore që më ka dhënë
.rehati, liri dhe siguri të papërshkrueshme

* * *

Historia e universit, në të gjitha detajet e saj
më të imëta, ruhet në kasafortat e përjetësisë - ky
është një dimension tjetër. Këtu në këtë botë të
kufizuar, ne perceptojmë gjatësinë, gjerësinë,
trashësinë dhe lartësinë, por ekziston një nivel
tjetër ku këto dimensione nuk ekzistojnë. Çdo gjë
është transparente në atë plan eterik; çdo gjë
është vetëdije dhe vetëdije. Shqisa e shijes është
një ndjesi, ashtu si edhe shqisa e nuhatjes.
Ndjenjat, mendimet dhe trupat tanë janë të gjitha
vetëdije. Dhe ashtu siç mund të shohim, dëgjojmë,
nuhasim, shijojmë dhe prekim në ëndrra, ashtu
edhe mund t'i përjetojmë të gjitha këto ndjesi me
vetëdije ose ndjenjë të pastër dhe transparente në
.sferat më të larta

Kjo është pikërisht ajo që shoh tani ndërsa
flas. Nuk jam në këtë trup, por përkundrazi jam
pjesë e gjithçkaje që ekziston. Dhe gjërat që shoh
.janë po aq reale për mua sa je ti për mua

Një person duhet të zgjohet për ta parë Zotin
kudo dhe për të ditur ndryshimin midis një ëndrre
.dhe realitetit

Shpesh shoh pafundësi në vendin ku
ndodhem, dhe e shoh atë vend në pafundësi. Çdo
.gjë huazon jetë nga ai burim i përjetshëm

Kur isha fëmijë, ulesha dhe lutesha ditë e natë,
por nuk kishte asnjë përgjigje ose person që të
.përgjigjej

Nga njëra anë pashë njerëzimin, dhe nga ana
tjetër përjetësinë që nuk më fliste
Edhe pse mendoja se isha vetëm dhe se të
gjithë më kishin braktisur, Zoti nuk më braktisi
sepse Ai ishte gjithmonë i pranishëm me mua
.fshehurazi, pas mendimeve dhe ndjenjave të mia
Dhe kur fillova të shihja dritën brenda meje,
shpirti im u mbush në mënyrë misterioze me
aromën e bekuar hyjnore
Mund të shihja rrënjët e pemëve dhe lëngun
që rridhte përmes tyre, dhe ndjeva afërsi me Zotin
.që më dha ngushëllim dhe më qetësoi zemrën
U luta dhe thirra herë pas here, ditë e natë,
dhe kur gjërat humbën shkëlqimin dhe kuptimin e
tyre për mua, hoqa dorë nga bota dhe gjithçka që
është në të, përfshirë lumturinë, nga frika se mos
ishte lumturi materiale, dhe gjeta Zotin që është
.me mua tani gjithmonë
Bota mund të më braktisë, por Zoti nuk do të
më braktisë kurrë për asnjë moment
Zoti është gjithçka. Kjo sallë dhe universi
përreth saj lundrojnë si imazhe lëvizëse në perden
.e vetëdijes sime
Shikoj dhe nuk shoh asgjë tjetër përveç shpirtit
të pastër, dritës transparente dhe vetëdijes së butë
Trupi im, trupat tuaj dhe të gjitha gjërat në
botë janë burime nga ajo dritë e vetme hyjnore.
.Kur e shoh atë dritë, nuk shoh asgjë tjetër
Kur shikon ekranin, sheh imazhe në lëvizje,
por kur shikon prapa (në një kinema tradicionale),
sheh vetëm një rreze drite që shkëlqen mbi ekran.
.Tingëllon e pabesueshme, por është e vërtetë

Më parë flisja për këto gjëra, por tani nuk u flas më atyre që janë indiferentë ose të painteresuar. Por Zoti më ka lejuar të të flas këtë herë. Gjithçka është kalimtare. Lutu për atë që është e përjetshme.

* * *

Meqenëse erdhëm në këtë botë nga një vend ku nuk e dimë, është e natyrshme që ne të pyesim veten për origjinën dhe qëllimin e jetës.

Dëgjojmë për një krijues të kësaj bote, lexojmë për të dhe i gjithë universi shpall ekzistencën e mendjes së tij hyjnore.

Ashtu si pjesët dhe pajisjet e vogla dhe të sakta të një ore të vogël na bëjnë të admirojmë orëndreqësin

Ashtu si makinat e mëdha dhe komplekse të fabrikës na mahnisin dhe frymëzojnë admirim për shpikësin e tyre, edhe kur shohim mrekullitë e natyrës, mahnitemi nga inteligjenca e fshehur pas tyre dhe pyesim veten:

Kush ia dha lules formën e saj të gjallë, të drejtuar nga dielli?"

Nga vinte aroma dhe bukuria e saj? Dhe si u formuan petalet e saj me një saktësi kaq të mrekullueshme dhe si u ngjyrosën me ngjyra kaq të mrekullueshme e të gëzueshme?

* * *

Të ndiej në thellësitë e mendimeve të mia, e ndiej praninë tënde në ndjenjat e mia më të thella dhe të shoh duke lulëzuar në kopshtin e dashurisë sime.

Më mbush me aromën e pranisë sate, që të
mund të kënaqem në aromën tënde të bekuar
Eja tek unë nga përtej qiejve, yjeve,
mendimeve dhe ndjenjave, më trego fytyrën tënde
më të shenjtë dhe më lejo të perceptoj praninë
.tënde në shpirtin tim, përreth meje dhe kudo
Të kam kërkuar gjatë shekujve dhe epokave,
në shtigjet e dëshirave dhe ambicieve, dhe tani e
kuptoj se ti banon në shpirtin tim dhe frymëzon
.ndjenjat e mia më të shenjta
Mos më fshihu më pas luleve të ndjenjave,
mendimeve dhe pulsit të shpirtit
Zbukuroje shpirtin tim me xhevahiret e
mençurisë Sate, dhe fryj brenda meje flladet e
lumturisë Sate, dhe largo prej meje errësirën që të
.ka mbuluar nga shikimi dhe depërtimi im
O Ti që je përtej yjeve dhe qiellit blu, dhe
përtej shtresave të atmosferës dhe të gjitha
qenieve dhe ekzistencave, prano pëshpëritjet e
dashurisë sime dhe zhyt qenien time me dashurinë
.Tënde, dritën Tënde dhe paqen Tënde
* * *
Nëse do të ndjenit qoftë edhe një grimcë
dashurie hyjnore, do të përjetonit një gëzim të
papërshkrueshëm dhe të madh, të cilit nuk mund
.t'i rezistoni
Kështu që bëhet e vështirë për ju ta përmbani
atë
Kur jemi në harmoni me Zotin, perceptimi ynë
bëhet i pakufizuar dhe shkrihet në thellësitë
.oqeanike të ekzistencës totale

Ne përjetojmë gëzim të madh dhe dashuri supreme hyjnore

* * *

Disa njerëz janë të varur nga leximi i romaneve tragjike dhe i konsiderojnë ato si materialin e tyre të preferuar për lexim, dhe mendojnë se do të vazhdojnë t'i shijojnë ato deri në fund të jetës së tyre.

Por nëse do ta analizonin veten, do të zbulonin se shpesh bëhen të depresionuar dhe irritues nga leximi i vazhdueshëm i atij lloj literature.

Për shkak të këtij depresioni, ata mund të dëshirojnë ta ndërpresin atë zakon dhe në vend të kësaj të krijojnë zakonin e leximit të librave dhe materialeve shpirtërore që i frymëzojnë mendimet e tyre dhe i ushqejnë ndjenjat e tyre me ide të shëndosha dhe sublime.

Nëse e bëjnë këtë ndryshim, do të zbulojnë se jeta e tyre ka marrë një kthesë të mrekullueshme falë aftësisë së vetëdijshme dalluese dhe vendosmërisë së fortë.

Është e vërtetë që mund ta ndryshojmë veten shumë shpejt nëse duam, por ndryshimi i modeleve dhe zakoneve të viteve kërkon përpjekje të vërteta dhe një vullnet të fortë.

Për të zhdukur një zakon të vjetër dhe të rrënjosur thellë, të gjitha forcat e vendosmërisë duhet të aktivizohen në drejtimin e kundërt derisa zakoni i keq të neutralizohet dhe fuqia e tij të paralizohet.

Shumica e njerëzve nuk kanë durimin dhe vetëpërmbajtjen e nevojshme për këtë. Por duhet

të kuptojmë se ajo që kemi krijuar ose bërë mund .të fshihet ose të zhbëhet

* * *

Le të braktisim kufijtë e egos dhe të endemi në livadhet e gjera e të gjera të përparimit .shpirtëror

Dhe ashtu si karvani i kohës, i cili udhëton gjithmonë në shtigjet e jetës, ashtu edhe karvani i shpirtit duhet të udhëtojë në shtigjet e zgjerimit .më të madh drejt periferive të shpirtit hyjnor

Shpirti i iniciativës për të kryer detyrat më të rëndësishme të jetës shpesh mbetet i varrosur nën .rrënojat dhe mbeturinat e zakoneve njerëzore

Një person duhet të çlirohet nga ndikimi dekurajues i këtyre zakoneve dhe të fillojë të mbjellë farat e suksesit që dëshiron në tokën e .jetës së tij

Jeta fiton vlerë dhe rëndësi kur përmbushim detyrën më urgjente dhe thelbësore: gjetjen e .kuptimit dhe vlerës së vërtetë të ekzistencës sonë

Qeniet njerëzore duhet të kuptojnë se këto imazhe kozmike lëvizëse të jetës nuk shfaqen pa .arsye

Çdo ditë shohim pamje të reja dhe çdo ditë sjell mësime të reja që duhet të mësojmë duke u përqendruar në qëllimin më të lartë të ekzistencës njerëzore: të njohim qenien supreme të fshehur .pas perdes së jetës

* * *

Tek Zoti do të gjesh dashurinë e të gjitha zemrave, përmbushjen e dëshirës dhe realizimin e dëshirave. Çdo gjë që bota të jep dhe pastaj të

merr, duke të lënë në pikëllim, dhimbje ose frustrim, do ta gjesh tek Zoti në një masë shumë më të madhe dhe pa zhgënjimin dhe pikëllimin që .e shoqëron

* * *

Disa njerëz thonë se duhet të mbështetemi vetëm te arsyeja. Të tjerë besojnë se duhet të kënaqim shqisat tona. Të dyja pozicionet janë .ekstreme

Sipas një teorie, kështillohet të bëni kontrolle të rregullta mjekësore për të siguruar shëndetin dhe mirëqenien e trupit, ashtu si të kontrolloni makinën tuaj herë pas here. Kjo ka kuptim. Por njerëzit nuk janë makina. Nëse shëndeti juaj mendor varet nga gjendja juaj fizike, herët a vonë mendja do të skllavërohet nga kërkesat e trupit, duke i bërë të paefektshme të gjitha llojet dhe sasitë e ilaçeve dhe trajtimeve të tjera fizike. Kjo shpjegon pse vuajmë nga sëmundje të pashërueshme. Dobësia fizike është rrënjosur sepse mendja ka refuzuar të .jetë mjeshtër i trupit

Është më mirë të filloni me moderim. Nëse keni një prerje të vogël, aplikoni pak jod, por mos u mbështetni vetëm te ilaçi. Merrni masa paraprake të arsyeshme derisa të mund të mbështeteni gradualisht gjithnjë e më shumë te gjykimi i .shëndoshë

Vetë mësuesit e mëdhenj përdornin ilaçe të bëra fillimisht nga bimët dhe kimikatet e krijuara .nga Zoti

Ilaçet dhe ilaçet nuk janë të nevojshme për një mësues shpirtëror, por për të demonstruar se fuqia

e Zotit është në veprim në mënyra të panumërta, ai ndonjëherë mund të zgjedhë të përdorë disa përgatitje mjekësore.

Sidoqoftë, fitorja qëndron në fuqinë e mendjes. Kur arrini bindjen e fortë se mund të bëni pa asnjë ilaç pa asnjë efekt anësor, ju triumfoni dhe fitoni kontroll mbi trupin tuaj.

* * *

Miqësia që u japim të tjerëve duhet të vijë nga zemra, dhe dashuria e bashkëpunimi nuk duhet të shfaqen në sipërfaqe, ndërsa brenda nënkupton të kundërtën.

Ligji shpirtëror është jashtëzakonisht i saktë dhe i fuqishëm, dhe parimet shpirtërore nuk duhet të kundërshtohen.

Prandaj, është thelbësore të mos i mashtrosh ose tradhtosh miqtë dhe të mos i tejkalosh kufijtë e miqësisë.

Një mik duhet të dijë gjithashtu kur duhet të bashkëpunojë me mikun e tij dhe kur duhet të përdorë vullnetin e tij dhe të përmbahet nga bashkëpunimi me të.

* * *

Sipërfaqja e lëkurës nuk i ndjen ndjesitë e prekjes; këto ndjesi në të vërtetë përjetohen në tru, dhe një person nuk mund të shijojë, prekë, nuhasë, dëgjojë ose shohë përveçse përmes mendjes.

Ne mund ta perceptojmë shijen në sipërfaqen e gjuhës sonë, por në realitet, është truri që e regjistron atë shije. Në mënyrë të ngjashme, kur

një pjesë e trupit është e dëmtuar, dhimbja ndihet kryesisht në mendje, jo në organin e prekur.

Ne kemi dy mekanizma për të ndjerë dhimbjen: nervi dhe trungu i trurit. Ndjesia ndodh kur truri lejon komunikimin midis nervit dhe trungut të trurit. Nëse truri nuk e njeh dhimbjen, dhimbja nuk ekziston.

Kur një person është nën ndikimin e kloroformit ose anestezisë, ai nuk ndien dhimbje sepse ndjesitë nuk arrijnë në tru. Në skajet nervore ka qime të holla përmes të cilave sinjalet e dhimbjes transmetohen në tru. Anestezia parandalon transmetimin e këtyre sinjaleve të dhimbjes.

Truri është organi shqisor i mendjes dhe të gjitha ndjesitë trupore transmetohen në mendje nëpërmjet nervave dhe vetë trurit. Meqenëse mendja është e lidhur me trurin, ajo i merr dhe i interpreton këto ndjesi.

Një mendje e forcuar nga mendimi pozitiv është më pak e prekur nga ndjesitë e kënaqësisë dhe dhimbjes. Ajo është e vetëdijshme për këto ndjesi, por nuk është e detyruar prej tyre.

* * *

Arkiva - Nga Humnera në Majë:

Një histori suksesi siç tregohet nga i urti Paramhansa Yogananda

(Kjo është një histori e vërtetë e përkthyer për një person që dështonte vazhdimisht, por duke praktikuar të menduarit krijues dhe afirmimin pozitiv, ai përfundimisht arriti të kapërcejë arsyet e

dështimit të tij dhe ishte në gjendje ta shfrytëzonte (suksesin për vullnetin e tij

Ashtu siç ka njerëz që janë të suksesshëm nga natyra, ka edhe njerëz që dështojnë nga zakoni

Shoku dhe studenti im (S) ishte një dështak që nga lindja. Është e vërtetë që ai ishte një djalë inteligjent, i zellshëm dhe i etur për të fituar para, por sapo mendonte për një punë ose karrierë, faktorët e dështimit e rrethonin që nga fillimi.

Një ditë ai erdhi tek unë duarbosh, i ndjekur nga kreditorët, i braktisur nga miqtë, duke më kërkuar këshilla.

E pyeta për arsyen e problemeve të tij dhe ai tha:

"Zotëri, unë jam një dështim. Për ndonjë arsye nuk e di, sapo filloj një punë, e humbas atë dhe dëmtohet edhe vendi ku punoj. Punëdhënësi humbet biznesin e tij menjëherë pas punësimit tim. Prandaj, kam frikë të kërkoj punë nga frika se mos prish interesat e punëdhënësve që do të më punësojnë. Për shkak të paqëndrueshmërisë sime të dështuar, jam i sigurt se në mënyrë të pashmangshme do ta humbas punën time sepse kompania që do të më punësojë do të shpallë falimentimin dhe do të mbyllë dyert e saj, dhe si rezultat do të më pushojë nga puna. Prandaj, nuk kam të drejtë të shkaktoj shkatërrimin e bizneseve të të tjerëve thjesht për shkak të lidhjes sime me ta."

Arrita t’i gjeja një punë në një kompani të vogël dhe i kërkova të përsëriste me vete pohimin

e mëposhtëm çdo mbrëmje, para se të flinte dhe gjithashtu pasi të zgjohej:
Çdo ditë dhe çdo ditë po bëhem gjithnjë e më" "i suksesshëm në fushën time të punës"
Kaloi një muaj dhe (S) më paralajmëroi: “Zotëri, kompania që keni punësuar po bëhet e paqëndrueshme dhe situata e saj nuk është premtuese. Ju lutem të më nxirrni prej saj para se të shembet plotësisht, sepse do ta humbas punën gjithsesi kur kompania të falimentojë. Por dorëheqja ime tani mund ta kursejë kompaninë nga fati i pashmangshëm dhe i kobshëm për shkak të lëkundjeve të mia të pafat.”
Qesha, duke mos i kushtuar vëmendje asaj që tha (S), dhe në vend të kësaj i kërkova të vazhdonte ta theksonte pikëpamjen e tij dhe të vazhdonte punën e tij. Javë më vonë, ai erdhi tek unë një mbrëmje dhe tha me një psherëtimë:
"Ajo që kisha frikë ka ndodhur pikërisht" "?Ajo e pyeti: "Çfarë ndodhi
Ai tha, "Kompania falimentoi pikërisht siç ju "thashë dhe siç parashikova
I thashë, duke protestuar: "A nuk është e vërtetë që kur i siguroje veten, 'Ditë pas dite po bëhem gjithnjë e më i suksesshëm në fushën time të punës', në të vërtetë i përsërisje ato fjalë si papagall? Dhe se një oktapod dyshimi vazhdonte të mbahej pas palosjeve të trurit tënd, kështu që i thoshe vetes: 'O budalla, situata jote po përkeqësohet, pavarësisht se sa shumë përpiqesh ta bindësh veten për sukses"'!

Ai u përgjigj: "Po, me të vërtetë kjo është ajo
".që po ndodh në të vërtetë
kështilloi të hiqte qafe vibracionet dhe (S)
mendimet e rënda negative sapo ato shfaqen në
mendjen e tij, veçanërisht gjatë përsëritjes së
pohimit pozitiv, sepse mendja e vetëdijshme me
një bindje të fortë mund të ndikojë në mendjen
nënndërgjegjeshme ose të pavetëdijshme, e cila
nga ana tjetër, përmes ligjit të rezonancës
magnetike, ndikon në mendjen e vetëdijshme me
.fuqinë e zakonit
Unë shtova: “Pohimi i shpeshtë i mendimeve
dhe zakoneve pozitive derisa ato të depërtojnë dhe
të zënë rrënjë në mendjen nënndërgjegjeshëm
është i mjaftueshëm për të hequr barrierat
mendore nënndërgjegjeshëme të trashëguara ose
të fituara. Nuk ka asnjë mënyrë për të pasur
sukses për sa kohë që mendimet dhe ndjenjat e
dekurajimit dhe frustrimit janë të ngulitura në
mendjen e vetëdijshme ose nënndërgjegjeshëm.
Ndër kushtet për sukses janë posedimi i aftësisë
krijuese, rrethanat e favorshme dhe tendencat e
lindura. Nëse jeni në gjendje të prekni vetëdijen
më të lartë me aftësitë e saj të pakufizuara,
atëherë mund të krijoni mundësi të reja për atë
sukses që ende ju shpëton dhe që nuk jeni në
”.gjendje ta kapni
Dhe unë arrita ta ndihmoja (S) të gjente një
punë tjetër, më të madhe se e para. Por pas
gjashtë muajsh (që ishte periudha më e gjatë që
miku ynë kaloi duke punuar), ai më tha një pasdite:

“Situata e kompanisë po përkeqësohet me shpejtësi, kështu që ju lutem më hiqni qafe shpejt”.
Nuk i kushtova vëmendje shqetësimeve të tij, por i kërkova të vazhdonte punën e tij. Disa javë më vonë, (S) më tha me një buzëqeshje: "Puna e rregulluat, zotëri, ka ikur me erë dytë që më!"
I thashë me qetësi: "Mos u shqetëso, do të të gjej një punë tjetër".
Ai u përgjigj: "Epo, zotëri, për sa kohë që merrni përsipër të rrëzoni një kompani tjetër për shkak të lidhjes sime me pronarët e saj, nuk kam asnjë kundërshtim".
Me anë të përpjekjeve të vazhdueshme, gjeta një punë shumë të mirë për (S) në një kompani të madhe. Kaloi një vit dhe asgjë nuk ndodhi, megjithëse (S) përpiqej çdo javë të largohej nga kompania nga frika se mos shkatërrohej si ato të mëparshmet.
Më në fund, i kërkova të investonte paratë e tij në biznesin e tij, por ai u frikësua dhe më shikoi me habi, duke thënë: "A është kjo që më këshillon të bëj? A nuk mendon se do t'i humbas paratë që kam grumbulluar me mund nëse i investoj?"
Ajo e siguroi me besim: "Duhet të investosh paratë dhe energjinë tënde në një projekt të mirë, siç është një qendër lokale e ushqimit që nuk kërkon një investim të madh, dhe unë jam e bindur për suksesin tënd".
Brenda pak vitesh, (S) u bë pronar i shumë pronave dhe depove të mëdha.
Pasi u bind për suksesin e tij, e gjeti veten të suksesshëm në gjithçka që bënte. Një ditë më tha,

duke qeshur: "Falë Zotit dhe ndihmës tënde, jam transformuar nga një dështak në një njeri të suksesshëm. E kapërceva dështimin dhe kuptova se dështimi im i vazhdueshëm ishte në të vërtetë për shkak të mungesës së të kuptuarit të detyrës sime. Por nuk e di se si arrita të kem sukses pasi shkatërrova punën e të tjerëve për shkak të lëkundjeve të mia të dështuara".

Kështu që i shpjegova: “Nuk shkaktove ti shkatërrimin e interesave për të cilat po punoje. Ligji i tërheqjes që qeveris njerëzit, bazuar në vibracione të ngjashme, funksionon negativisht ose pozitivisht (e ngjashmja tërheq të ngjashmin).”

Natyra juaj e natyrshme me të meta ju tërhoqi drejt kompanive që ishin tashmë në prag të kolapsit dhe anasjelltas. Pra, ju ishit një dështim dhe kompanitë ishin gjithashtu në prag të kolapsit. Sipas ligjit të tërheqjes së ndërsjellë, ju dhe ato kompani ratë poshtë kodrës së dështimit dhe u përplasët në shkëmbinj në të njëjtën kohë.

Morali i kësaj historie është se suksesi i vërtetë qëndron në krijimin e asaj që nevojitet nëpërmjet vullnetit duke zgjuar fuqinë e pakufizuar të vetëdijes më të lartë. Kjo fuqi mund të zgjohet duke mësuar mënyrën e saktë për të medituar dhe menduar pozitivisht dhe në mënyrë krijuese në mënyrë që të fitohet shëndet, sukses, mençuri dhe lumturi.

* * *

Dritare drite

Në të kaluarën e largët, kisha një elektrik dore të fshehtë dhe ecja me kujdes në heshtjen e errësirës së brendshme

Dhe kur dërgova një rreze të fshehur nëpër errësirë, pashë peshq të vegjël me ide frymëzuese të zbuluara nga drita që ndizte flakë.

I përdora ato peshq si karrem për të kapur peshqit e vetëdijes sime më të madhe, por shumë prej tyre ikën dhe u zhdukën pas rrethit të vogël të dritës.

Dhe nga ndjekësit e tu besnikë dhe të sinqertë, të pasur me këngë argjendi dhe ëndrra të arta, bleva me monedhën e dashurisë një rrjetë të ndritshme të ndjesive të shpirtit dhe i lidha ato së bashku. Përshkova oqeanin e mençurisë sate dhe kapa peshq të vegjël dhe tufa ndjenjash të lumtura dhe xhevahire të çmuara kujtimesh të shenjta që i kisha humbur dhe më mungonin prej kohësh, dhe gjithashtu fitova atë që thesaret e botës nuk mund ta barazojnë.

* * *

Në këtë botë duket se jemi të zhytur në një det vështirësish

Zoti na sprovon në shumë mënyra. Ai na tregon dobësitë tona në mënyrë që ne t'i njohim ato dhe t'i shndërrojmë në forca.

Ndonjëherë Ai na dërgon sprova të mëdha që duken përtej aftësisë sonë për t’i duruar, por dishepulli i mprehtë thotë:

Të dua, Zot, dhe asgjë nuk do të më pengojë" në kërkimin tim për ty. Lutjet e zemrës sime janë:

Mos më sprovo duke më bërë të harroj"
".praninë tënde dhe të harroj të të përmend
Pastaj Zoti vjen dhe na zgjon nga kjo ëndërr shqetësuese, dhe çdo kërkues herët a vonë do të marrë atë provë të mrekullueshme.

* * *

Një person mund t’i japë vetes sugjerime pozitive që do të ndikojnë pozitivisht në mendjen nënndërgjegjeshme, e cila nga ana tjetër ndikon në mendjen e vetëdijshme.

Sugjerimet negative, qofshin të gjeneruara vetë apo nga një person tjetër, janë të dëmshme për trurin dhe duhen shmangur.

Ka shpirtra të errët (fantazma) që enden nëpër hapësirë në kërkim të mendjeve dhe trupave që mund t'i përdorin për të arritur dëshirat dhe qëllimet e tyre.

Prandaj, duhet të jemi të kujdesshëm ndaj dominimit të shpirtrave të tillë duke e mbajtur mendjen të zënë me gjëra pozitive dhe mendime të mira.

Mendja nuk duhet të lihet bosh. Sigurisht, kjo është e ndryshme nga përgatitja e mendjes për të marrë frymëzime dhe vibracione më të larta gjatë meditimit.

* * *

Kur paratë konsiderohen si masë lumturie, ato në fakt sjellin pakënaqësi, sepse krijojnë zili, lakmi dhe mosmarrëveshje midis anëtarëve të së njëjtës familje.

Jeta do të ishte më e mirë për të gjithë nëse do të ishte më e thjeshtë. Ja pse mësuesit inkurajojnë një jetë më të thjeshtë.

Nëse është e mundur, këshillohet të qëndroni larg qyteteve të mëdha, sepse banorët e qytetit shpesh janë të rrethuar nga zhurma, ndërsa një person ndihet më i lirë dhe më energjik në komunitete më të vogla.

Fatkeqësisht, shumë banorë të qytetit nuk punojnë shumë për të kultivuar dhe ushqyer prirjet e tyre shpirtërore, dhe disa bëhen mendjengushtë dhe bëjnë jetë pothuajse mekanike. Megjithatë, ka nga ata që mund ta pajtojnë jetën e qytetit me spiritualitetin nëse e zgjedhin këtë.

Nëse një person nuk e sjell Zotin në jetën e tij dhe nuk krijon një ekuilibër efektiv, problemet do t'i vijnë pavarësisht se çfarë stili jetese ka.

* * *

Një person mund të ketë lumturi në një kasolle të vogël dhe mund të bjerë pre e shqetësimit dhe mjerimit edhe në një pallat luksoz.

Luksi i tepërt dhe kënaqja me luksin material shpesh e largojnë lumturinë nga shpirti në vend që ta sjellin atë.

Kushdo që mbështetet në përmbushjen e dëshirave të tij për lumturinë e tij, nuk mund ta arrijë atë lumturi, sepse lumturia në këtë rast varet nga diçka që ai pret të arrijë në të ardhmen.

Ai flirton me lumturinë dhe përpiqet ta fitojë atë pa e arritur kurrë, si dikush që ndjek një mirazh uji në shkretëtirë.

* * *

Një sasi e mjaftueshme gjumi ndihmon në furnizimin e trupit me energji, ndërsa gjumi i tepërt e lodh trupin deri në atë pikë sa një person nuk dëshiron të punojë gjithë ditën, por përkundrazi e gjen veten duke u zvarritur.

Një mënyrë për të hequr qafe lodhjen është duke e oksigjenuar trupin, domethënë duke e furnizuar atë me oksigjen.

Kur ndiheni të lodhur, në vend që të shkoni në kuzhinë për një meze të lehtë, dilni jashtë për dhjetë ose pesëmbëdhjetë minuta dhe merrni frymë thellë, duke nxjerrë dhe thithur ajrin.

Përsëriteni këtë disa herë. Mos merrni frymë shpejt ose me forcë, por në një mënyrë të rehatshme, të ngadaltë dhe të thellë. Pas kësaj kohe të kaluar në ajër të pastër, do të ndiheni energjikë dhe do të vini re se lodhja është zhdukur.

* * *

Kopshti i Jetës

Do t'i përdor të gjitha fuqitë që më janë dhënë nga Zoti në një mënyrë të duhur dhe të dobishme Zoti do të më ndihmojë nëse unë ndihmoj veten time, duke iu lutur Atij që të kurorëzojë përpjekjet e mia me sukses.

E kam mbështjellë dhe varrosur dështimin në varrezat e djeshme. Sot do ta punoj kopshtin e jetës sime me përpjekjen time të re krijuese dhe do të mbjell në tokën e saj farat e mençurisë, shëndetit, begatisë dhe lumturisë.

Do t'i ujit farat me ujërat e besimit në Zot dhe të vetëbesimit, dhe do të pres që Bujari të më japë një korrje të bollshme.

Edhe nëse nuk e korr të korrën, do të jem prapë mirënjohës për kënaqësinë që fitova duke u përpjekur me gjithë shpirtin tim.

Do ta falënderoj Zotin që jam në gjendje të përpiqem përsëri e përsëri derisa të kem sukses me ndihmën e Tij, dhe do ta falënderoj Atë për përmbushjen e dëshirave të mia më të dashura dhe fisnike.

* * *

Nëse burrat dhe gratë nuk e kuptojnë natyrën e njëri-tjetrit, ata do ta mundojnë njëri-tjetrin me dhimbje të padurueshme psikologjike.

Secili prej tyre duhet të bëjë çmos për të krijuar një ekuilibër midis arsyes dhe emocionit në mënyrë që të bëhet një person i gjithanshëm.

* * *

Njerëzve u është dhënë ndjesia për të mbrojtur trupin. Pa ndjesi, një person mund të pësojë një dëmtim serioz ose djegie pa e kuptuar.

Kafshët nuk e kanë zhvilluar këtë aftësi që e kanë njerëzit, dhe për këtë arsye ndjenja e tyre e dhimbjes është më e vogël; përndryshe, mizoria që u shkaktohet atyre përmes metodave të caktuara të vrasjes dhe therjes do të ishte e padurueshme.

Një gaforre hidhet e gjallë në ujë të valë!

Meqenëse si dhimbja ashtu edhe kënaqësia janë krijime të mendjes, dhimbja fizike mund të lehtësohet duke praktikuar kontrollin e mendjes. Pastaj një person mund të përjetojë një ndjesi si një tregues të një gjendjeje jonormale, pa ndjerë dhimbje.

Ndjeshmëria e tepërt ndaj kënaqësisë ose dhimbjes forcon efektin e tyre, ndërsa ndjeshmëria e reduktuar e bën një person më pak të prekur nga dhimbja dhe më pak të nënshtruar dhe të skllavëruar nga kënaqësitë shqisore.

E stërvita trupin dhe mendjen time që të bëheshin më pak të ndjeshme ndaj stimujve dhe e gjeta veten të lirë nga shpërqendrimet shqisore. Ky trajnim është rruga drejt çlirimit nga kontrolli i shqisave dhe kërkesat e tyre të pafundme.

Njëri nga mjekët zotëronte një forcë të tillë mendore saqë ishte në gjendje të kryente një operacion të rrezikshëm kirurgjikal mbi veten e tij!

Sigurisht, kjo është e pamundur për një mendje të skllavëruar nga lidhjet fizike. Por me stërvitje, mendja mund të bëhet e fuqishme dhe e frikshme. Sa më shumë që një person e stërvit dhe e rafinon mendjen e tij, aq më shumë mund ta kontrollojë atë.

Një fëmijë i llastuar ose i përkëdhelur është shumë i shqetësuar edhe nga dëmtimi më i vogël, ndërsa një fëmijë i stërvitur në durim dhe rezistencë rrallë tërhiqet ose tërhiqet nga dhimbja përballë lëndimeve serioze.

Pulse nga thellësitë e shpirtit

Mësues: Paramhansa Yogananda

Përkthimi: Mahmud Abbas Masoud

O qetësi e përjetshme

Më mbro nga shpërthimet e zemërimit të fortë që më trondisin nervat dhe më ndezin qelizat e trurit

Më lejoni të heq dorë nga zakoni i zemërimit, i cili më sjell pakënaqësi mua dhe miqve të mi.

Zot, mos më lejo të merrem me provokime egoiste që më largojnë nga dashuria e të dashurve të mi.

Më lejoni të mos e shtoj zemërimin dhe pakënaqësinë time duke u ofruar qëllimisht atyre gjithçka që ua rrit intensitetin.

O Zot i qetësisë së shenjtë, kur më konsumon tërbimi dhe zemërimi, vendos para meje pasqyrën e qortimit, në të cilën mund të shoh shëmtinë time, të lindur nga emocione mbytëse dhe të indinjuara!

Nuk dua të dukem i shëmtuar para të tjerëve, me një fytyrë të shtrembëruar nga zemërimi i fortë

Do t'i zgjidh vështirësitë e jetës me mendime dhe veprime dashurie, jo me urrejtje dhe pakënaqësi

Më beko që të mund të shëroj plagët e zemërimit brenda meje me balsamin e vetërespektit dhe të shëroj plagët e zemërimit tek të tjerët me balsamin e butësisë, mirësisë dhe qetësisë.

Rivendosja e Transparencës

Rrezet e dashurisë Sate, o Zot, shkëlqefshin njësoj mbi të gjithë anëtarët e familjes Sate kozmike pa përjashtim.

Njerëzimi ka humbur transparencën e tij, duke u bërë i ngadalshëm për të kuptuar, i paaftë për të marrë dritën tënde, dhe është faji i tij. Na ndihmo të fshijmë mjegullën e gabimit nga pasqyra e të kuptuarit tonë të vërtetë.

Rezistenca jonë shpirtërore është e dobët dhe e pafuqishme, prandaj dërgo, o Zot, forcën Tënde në gjymtyrët tona, në mënyrë që të shpërndajmë avujt e trashë dhe të errët që kanë mbuluar transparencën tonë dhe kanë penguar rrjedhën e lirë të dritës Tënde shëruese.

Oh, sikur të mund të bëheshim pasqyra të qarta e të ndritshme që pasqyrojnë imazhin tënd të pastër e të ndritshëm!

Më lejo të gjej veten tek të gjithë

Më bëj të kuptoj se pa hirin dhe mençurinë Tënde, mund të kisha qenë i gjymtuar, i lebrosur ose i verbër. Edhe pse kjo do të kishte qenë ajo që meritoja, do të kisha dëshiruar shërimin dhe do ta kisha kërkuar atë me zell.

Nënë e Shenjtë, kur shoh njerëz, gjymtyrët e të cilëve janë të shpërfytyruara ose të ngarkuara me hidhërime, më lejo të ndiej se është shpirti yt gjithëpërfshirës që vuan në trupat dhe shpirtrat e tyre.

Më beko që të mund të ndiej ndjenjat e të gjithë vëllezërve të mi dhe që të përpiqem t'i çliroj ata nga mjerimi i tyre, ashtu siç përpiqem të çliroj veten time.

Ndërsa dëshiroj, luftoj, qaj dhe buzëqesh për të tjerët, duhet ta gjej veten tek të gjithë.

Bëhu një far i mençurisë sime

Nëse varka e mendjes sime i afrohet shkëmbinjve të rrezikshëm të dëshirave lakmitare, e shtyrë nga stuhitë e injorancës, atëherë më paralajmëro, o ti që je far i urtësisë hyjnore.

Unë jam vazhdimisht në kërkim të brigjeve të drejtësisë sate dhe strehës së sigurt të sigurisë sate!

melodi engjëllore

Skeptri magjik i meditimit preku të gjitha tingujt dhe i transformoi ato në tingullin origjinal të Om-it që nxitonte nëpër shtigjet e yjeve, nëpër tokë dhe mes ujërave.

O Shpirt, më zbulo veten me zërin e Omit: thirrja e universit për adhurim dhe meditim

Të gjitha indet e trupit tim dhe të gjitha telat e nervave të mi këndojnë në harmoni melodité engjëllore të Om-it.

Lutje e përditshme për udhëzim të shenjtë

Zot, unë do ta ushtroj vullnetin tim dhe do të punoj me ndershmëri dhe sinqeritet, por do ta

drejtoj mendjemprehtësinë, vullnetin dhe veprimet e mia në drejtimin e duhur në mënyrë që të bëj gjithçka që duhet të bëj.

Aroma e nderimit

Të afrohem me duar të kapura, kokë të ulur dhe zemër të mbushur me aromën e nderimit

Nga zemrat e adhuruesve të tu nxora esencën e mallit aromatik dhe e përzieva me pikat e vesës nga sytë e mi.

Me atë ujë të shenjtë do t'i laj këmbët e tua rozë

Ti je babai dhe nëna ime, dhe unë jam fëmija yt

Ti je mentori udhërrëfyes, fjalët e të cilit i dëgjoj dhe urdhrat e të cilit i bindem me dëshirë.

Eja, o gëzim hyjnor

O Nënë Universale, ji e vetmja flakë në zemrat tona dhe shpërndaje errësirën e shpirtrave tanë

Dhe në lotët e dashurisë sonë për ty, laje dashurinë tonë për gjërat e kësaj bote

Dhe në gëzimin e marrëveshjes sonë me ty, zhduke një herë e përgjithmonë trishtimin dhe hidhërimet tona

Shndërroji zemrat tona të vogla në një zemër të madhe që mund të akomodojë praninë tënde të plotë

Dhe në pasqyrën e natyrës sate të bekuar, le ta shohim veten të përsosur dhe të pastër

Flakët e dashurisë sonë për ty le të ngrihen mbi flakët e dëshirave tokësore

Miliona tundime maskohen si ty dhe na mashtrojnë vazhdimisht

Eja, o gëzim i pastër! Lëre të hyjnë të gjitha dëshirat e mia të zjarrta për ty

Ji planeti i qetë në netët e mia të errëta të injorancës, merr dorën time dhe më kthe shëndoshë e mirë në strehën tënde të sigurt!

Betimi i dishepullit

Do ta mposht krenarinë me përulësi

Dhe urrejtja me dashuri

Ngacmim përmes qetësisë

Egoizmi zëvendësohet nga bujaria

Dhe e keqja me të mirën

Injoranca e dijes,

Dhe shqetësohu, në paqen e meditimit, mbi ty, o Zoti im

Më mbaj larg nga e keqja

Më mbro, o Zot, që të mos dëgjoj të keqen, as të mos shoh të keqen, as të mos flas të keqen, as

të mos marr frymë të keqen, as të mos prek të keqen dhe as të mos ndiej të keqen.

Unë nuk mendoj për të keqen, as nuk ëndërroj për të keqen

Lutja për Shkëlqimin e Madh

O Zot i Madhërisë, O Esencë e Ekzistencës dhe Shpirt i Universit, O Mik i Miqve! Më zbulo sekretet e qenies sime. Më mëso si të të adhuroj në qetësi, qetësi dhe vigjilencë.

Në qetësinë e shpirtit tim, më zhyt në mënyrë që të mund të kuptoj praninë tënde të përjetshme brenda meje dhe përreth meje.

Kam një mall të madh të të njoh, o ti që s’ke të barabartë, o ti që je i pakrahasueshëm, o unik dhe i lavdishëm që meriton çdo nderim dhe vlerësim!

Sythat e nostalgjisë

Me agimin e mbërritjes sate, sythat e dëshirës sime do të çelin në lule të freskëta

O Zot, shpejto ditën kur unë do të thurim një buqetë të gjelbër me ato lule dhe do ta vendos te këmbët e tua.

Lutja para se të hahet

O Zot, pranoje këtë ushqim, shenjtëroje atë dhe mos lejo që grykësia ta ndotë atë.

Ushqimi na vjen nga ju dhe ka për qëllim të mbështesë trupin tuaj fizik. Bekojeni atë me

frymën tuaj në mënyrë që të bëhet një frymë që na mbështet dhe na forcon.

Ti je trëndafili i përsosur hyjnor, plot jetë, hir dhe bukuri, dhe ne jemi petalet e tij. Mbush shpirtrat tanë me aromën aromatike të pranisë sate bujare.

Flladi ynë i mallkuar

Hap sythat e zemrave tona dhe lësho aromën e tyre të burgosur pas hekurave të gjetheve rozë, në mënyrë që flladi i perceptimeve tona shpirtërore të mund të mbajë aromat e këndshme dhe t'i transportojë ato në tempullin tënd të shenjtë.

O Ti që meriton çdo adhurim dhe nderim!

Ne duam që flladi ynë i përmalluar të fryjë mbi këmbët tuaja të bekuara

Pështpëritje nga përjetësia

Zëri i përjetshëm m'u drejtua me një ton të butë e të ulët, duke thënë:

"Të kam pështpëritur në vesh gjatë gjithë epokave të gjumit tënd: 'Zgjohu!' Dhe tani që e ke lënë gjumin tënd; unë të them: Zgjo vëllezërit e tu. Puno me mua, që të gjithë ta dëgjojnë fjalën time."

Kështu që premtova, duke thënë:

"Do të bëj çmos për të përhapur thirrjen tënde dhe për të përhapur mesazhin tënd, dhe kur të largohem nga forma ime tokësore, do ta huazoj

zërin tënd të gjithëpranishëm për t'u pështpëritur zemrave harmonike: Dëgjoni himnet e tij hyjnore të ngushëllimit shpirtëror, sepse ai ju thërret gjithmonë"

Do të pres të gjithë vëllezërit dhe motrat e mia të panumërta ndërsa ata marshojnë ngadalë në një procesion të gjatë, të gjatë drejt qëllimit të bekuar të vetëdijes, dhe përmes 'Pështpëritjeve nga Përjetësia' do t'u pështpëris atyre: 'Zgjohuni, vëllezërit dhe motrat e mia, dhe le të ndjekim zërin e Tij që na thërret pa pushim, dhe le të kthehemi së bashku në shtëpinë qiellore'.

Ti je burimi i dashurisë

Ti je burimi i dashurisë qiellore dhe tokësore

Ti je babai që u ofron mbrojtje fëmijëve të tij dhe nëna që i mbulon ata me butësi të pafundme

Ti je fëmija i vogël që pështpërit kur u thotë fjalë dashurie prindërve të tij

Ti je harmonia dhe përkushtimi i përsosur midis të dashuruarve

Ti e pastron shërbëtorin duke treguar respekt ndaj zotërisë së tij dhe duke forcuar lidhjet e dashurisë midis miqve.

Ti më ke larë me ujërat e dashurisë në të gjitha format e saj, kështu që unë kam ardhur të të dua me të gjitha ndjenjat në shpirtin tim dhe me gjithë dashurinë dhe mallin në zemrën time, o ti që meriton gjithë dashurinë, adhurimin dhe nderimin!

Kënga e Dashurisë së Përjetshme

I akordoj telat e lirës së zemrës sime për të luajtur përsëri një këngë të vjetër: Historia e dashurisë sime të parë

O Shpirt Hyjnor, ty të ofroj melodi të reja nga Shpirti i Virgjër: përzierje autentike me melodité e dashurisë sime të përjetshme për ty.

Valët e himneve të mia kërcejnë në ritmin kozmik të oqeanit tënd të pafund dhe më shtyjnë mbi valë gëzimi të madh drejt brigjeve të tua më të largëta.

O melodi e deteve, kaq e qetë dhe e qetë, këndo për mua me zë të ulët këngën e mallit për nënën hyjnore të përjetshme

O këngë e dashurisë së përjetshme! Më lëkund në shtratin e melodisë dhe lejo që gjumi të më zbukurojë sytë ndërsa shijoj paqen në gjirin e nënës sime hyjnore të dashur.

Nga kasaforta e kujtesës, nxora thesarin e shenjtë, përfshirë dokumentet dhe premtimet që më dhe, dhe i shkëmbeva ato me arin e dashurisë. Me të, ndërtova, mbi një hapësirë të gjerë të shpirtit tim, një pallat madhështor të denjë për fronin tënd të lavdishëm. Dhe tani pres mbërritjen tënde.

O mysafir hyjnor madhështor dhe i lavdishëm, tani e ndiej afrimin tënd drejt fronit të zemrës sime, të mbushur me gëzimin më të madh

Fragmente të ëndrrave të mia të copëtuara prej diamanti, të varrosura nën grumbuj errësire të lashtë, shkëlqejnë nga shkëlqimi i vizitës sate.

Nga qenia ime ekstatike, himne të heshtura mirënjohjeje rrjedhin në një rrjedhë të vazhdueshme

Ju lutem pranoni kurorat e mirëseardhjes që kam thurur posaçërisht për ju nga lulet dhe trëndafilat e përkushtimit tim të përjetshëm!

Në kopshtin e zemrës sime

Bleta e mendjes sime fluturon drejt kopshtit të izoluar të zemrës sime, duke fluturuar me flladin e dashurisë sime dhe e zbukuruar me perlat e vesës sate të ëmbël

Kam kultivuar për ju zambakë të mrekullueshëm të gjykimit shpirtëror dhe narcisë të verdhë për të përmbajtur lotët e mi të pendimit, vjollca delikate që ëndërrojnë përulësi dhe margaritë të gjera për perceptimet e shpirtit.

Ty, pemët e mendimeve të mia ofrojnë fryte të shijshme lutjesh aromatike, me duar të përulura degësh të buta e të njoma.

Dhe në kopshtin e zemrës sime, një bletë e mendimeve të mia rri pezull, e dehur, mes ofertave të nektarit të pastër për ty

Hapni dyert

O Zot, kur isha i verbër nuk munda të gjeja asnjë derë që të çonte tek Ti

Ti më ke shëruar sytë, dhe tani zbuloj dyer të hapura kudo:

Në zemër të luleve, mes tingujve të miqësisë dhe kujtimit të sprovave të çmuara e fisnike, çdo pëshpëritje e lutjeve të mia hap një shteg të ri drejt tempullit të pranisë sate të pakufishme!

Kënga e shpirtit tim

Në vajtimin e violinës, në gumëzhimën e harpës dhe në pëshpëritjen e mendimeve të mia në lulëzim, dëgjova jehonën e melodive tuaja, kështu që tërhoqa perden e tingujve të dendur tokësorë dhe dëgjova, i dehur, zërin tuaj eterik, o këngëtar hyjnor.

Oh, melodi e shpirtit tim magjik, më në fund të dëgjova

Më zgjove nga gjumi im i vjetër

Dhe ja ku po vendos në altarin tënd të shenjtë buqeta me melodité dhe melodité e mia të zjarrta që dëshirojnë ty.

Paqja qoftë mbi ty

Sukses shpirtëror par excellence

"Po i neglizhoni kurset e filozofisë në tekstet tuaja shkollore. Duket se po mbështeteni te 'interesimi' për t'ju ndihmuar të kaloni provimet pa

bërë përpjekjen e nevojshme. Por nëse nuk studioni në një mënyrë praktike dhe efektive, unë personalisht do të sigurohem që të dështoni në këtë lëndë."

Profesor Joshal, një profesor në Kolegjin Serampur (Indi), më drejtua me këto fjalë të ashpra: Dështimi im në provimin e tij përfundimtar me shkrim do të thoshte se nuk mund të merrja pjesë në provimet përfundimtare në Universitetin e Kalkutës, i cili e kishte përfshirë Kolegjin Serampur si një nga degët e tij. Rregulli i vendosur në universitetet indiane është që një student që dështon në ndonjë lëndë në provimet përfundimtare për shkencat humane duhet ta përsërisë vitin pasardhës në të gjitha lëndët.

Profesorët e mi në Serampur më trajtonin me mirësi dhe me një dozë humori, duke thënë: "Mukanda (Paramhansa) është paksa i dehur nga spiritualiteti". Kjo më kurseu sikletin e përgjigjes së pyetjeve në klasë, pasi ata ishin të sigurt se provimet përfundimtare me shkrim do të ishin të mjaftueshme për të hequr emrin tim nga lista e aplikantëve për studime universitare. Nga ana tjetër, kolegët e mi studentë më quanin thjesht "veremiti ekstatik".

Ndërmora një hap të zgjuar për të penguar kërcënimin e Profesor Joshail Lee se do të më dështonte në filozofi. Pak para se të shpalleshin rezultatet përfundimtare, i kërkova njërit prej kolegëve të mi të më shoqëronte në zyrën e profesorit, duke i thënë:

"Eja me mua, sepse dua një dëshmitar dhe do të zhgënjehem nëse nuk e kam mundur profesorin."

Profesori tundi kokën pasi e pyeta se çfarë note kishte dhënë për përgjigjet e mia, dhe tha me një ton të sigurt dhe triumfues, ndërsa kërkonte nëpër grumbullin e madh të letrave mbi tavolinën e tij: "Ti nuk je ndër të suksesshmit, pasi puna jote nuk është midis tyre. Sidoqoftë, dështove sepse nuk i more pjesë në provime."

Unë buzëqesha dhe thashë:

"Zotëri, unë i kam dhënë provimet, a do të më lejoni ta kërkoj vetë punimin tim?"

Profesori, i shqetësuar, më dha leje dhe unë shpejt e nxora punimin tim, nga i cili kisha fshirë me kujdes gjithçka që mund të zbulonte identitetin tim, përveç fjalëkalimit. Meqenëse profesori nuk e kishte vënë re emrin tim, ai u dha përgjigjeve të mia një notë të lartë, edhe pse ato nuk përmbanin përmbajtje nga libri shkollor!

Sapo e kuptoi mashtrimin tim, thirri: "Mallkuar qoftë ky fat i pabesë!" Pastaj shtoi me shpresë: "Me siguri do të dështosh në provimet përfundimtare".

Sa i përket provimeve në lëndët e tjera, mora njëfarë ndihme, veçanërisht nga kushëriri dhe miku im i dashur Prabhas. Pata vështirësi, megjithëse me dhimbje, në provimet e mbetura përfundimtare dhe arrita notën minimale kaluese.

Tani, pas katër vitesh kolegj, isha i kualifikuar për të dhënë provimet e diplomës bachelor, një privilegj që mezi e kisha parashikuar. Provimet përfundimtare në Kolegjin Serampur ishin jashtëzakonisht të lehta në krahasim me provimet rigoroze të pranimit në Universitetin e Kalkutës, të kërkuara për një diplomë. Në fakt, vizitat e mia të përditshme te mësuesi im, Sri Yuktiswar, më linin pak kohë për t'u shfaqur në korridoret e universitetit. Prania ime ishte më e habitshme për shokët e mi të klasës sesa mungesa ime!

Rutina ime pothuajse e përditshme ishte të ngisja biçikletën rreth orës 9:30 të mëngjesit për në eremitën e mësuesit tim, duke mbajtur një ofertë për Sri Yuktiswarin: disa lule nga kopshti i konviktit. Mësuesi im më përshëndeste ngrohtësisht dhe më ftonte për drekë, të cilën e pranoja me kënaqësi, i etur për t'u larguar nga mendimet e universitetit dhe detyrave të kursit. Pas disa orësh me Sri Yuktiswarin, duke dëgjuar mençurinë e tij të rrallë ose duke kryer detyrat e eremitës, largohesha me ngurrim rreth mesnatës, duke u kthyer në banesën time. Ndonjëherë e kaloja gjithë natën me mësuesin tim, i zhytur me kënaqësi në bisedat e tij ndriçuese, duke rrallë e vënë re ndryshimin nga errësira në agim.

Rreth orës njëmbëdhjetë të një nate, ndërsa po bëhesha gati të dilja nga qelia, mësuesi më pyeti seriozisht:

"Kur fillojnë provimet e bachelorit?"

Unë u përgjigja: "Pesë ditë nga tani, zotëri."

Ai tha, "Shpresoj se je gati për të"

Ndjeva ankth dhe panik të fortë, kështu që protestova:

"Zotëri, ju e dini shumë mirë që unë i kalova ditët me ju, jo me profesorë universiteti, kështu që si mund ta nënshtroj veten ndaj farsës së pjesëmarrjes në provime të vështira përfundimtare?"

Sri Yuktiswar më shikoi ashpër dhe tha ftohtësisht, por me vendosmëri: "Duhet të marrësh pjesë në provime në mënyrë që të mos i japim babait tënd dhe të tjerëve një shans për të të kritikuar që preferon jetën monastike ndaj universitetit. Më premto se do të marrësh pjesë në provime dhe do të bësh çmos për t'iu përgjigjur pyetjeve."

Lotët që s’munda t’i mbaja më rridhnin në fytyrë dhe ndjeva se kërkesa e mësuesit ishte e palogjikshme dhe shqetësimi i tij erdhi shumë vonë. Mes psherëtimave dhe rënkimeve, thashë:

"Do të marr pjesë nëse kjo është dëshira juaj, por nuk ka mbetur kohë e mjaftueshme për përgatitjen e duhur." Dhe shtova me vete: "Do t'i mbush faqet me mësimet tuaja në përgjigje të pyetjeve!"

Kur hyra në shenjtërore si zakonisht të nesërmen, i paraqita buqetën me trëndafila

solemnisht dhe me melankolik, dhe Sri Yuktiswar qeshi me gjendjen time të mjerueshme dhe tha:

"A të ka zhgënjyer ndonjëherë Zoti në një provim apo në ndonjë gjë tjetër?"

Unë u përgjigja me entuziazëm, ndërsa kujtime të këndshme të ndihmës hyjnore më shkrepnin në mendje: "Jo, për Zotin, zotëri"

Mësuesi vazhdoi: "Nuk ishte përtacia, por një dëshirë e zjarrtë hyjnore që të pengonte të kërkoje nderime universitare."

Pas një momenti heshtjeje, ai citoi: “Kushdo që i beson Zotit, Ai do t’i mjaftojë.” “Kërkoni së pari mbretërinë e Zotit dhe vullnetin e Tij, dhe Zoti do t’i shtojë bekimet e Tij mbi ju dhe do t’ju sigurojë gjithçka që ju nevojitet.”

Ndjeva peshën e shqetësimit të më hiqej nga supet në prani të mësueses. Kur mbaruam drekën e hershme, mësuesja sugjeroi të ktheheshim në han, duke thënë:

"A po qëndron ende shoku yt Romesh në hostel?"

Unë thashë, "Po, zotëri"

Ai tha, "Kontaktoje atë dhe Zoti do ta frymëzojë që të të ndihmojë me provimet".

Unë u përgjigja: "Do ta bëj, zotëri, por Romesh është jashtëzakonisht i zënë. Ai është studenti i

nderuar në grupin tonë dhe ka një ngarkesë akademike më të rëndë se studentët e tjerë."

Mësuesi e injoroi kundërshtimin tim dhe tha: "Romesh do të gjejë kohë për ty. Tani shko, me bekimin e Zotit."

Hipa biçikletën dhe u ktheva. Personi i parë që takova në oborrin e konviktit ishte drejtori i shkollës, Romesh. Sikur të kishte kohë të më ndihmonte, ai e pranoi menjëherë kërkesën time, duke thënë:

"Ji i sigurt, Mukanda, unë jam në shërbimin tënd"

Ai kaloi shumë orë atë pasdite dhe në ditët në vijim duke më stërvitur mbi temat e ndryshme, pastaj më këshilloi duke më thënë:

"Mendoj se shumë pyetje në letërsinë angleze këtë vit do të jenë rreth Çajld Haroldit, dhe duhet të marrim menjëherë një atlas."

Nxitova për në shtëpinë e xhaxhait tim dhe mora hua një atlas ku Romesh kishte shënuar në një hartë të Evropës vendet e vizituara nga udhëtari romantik i Bajronit.

Një grup kolegësh u mblodhën rreth nesh për të dëgjuar mësimin dhe njëri prej tyre më në fund komentoi:

"Romesh po të jep këshillën e gabuar, sepse vetëm 50% e pyetjeve zakonisht kanë të bëjnë me

librat, dhe gjysma tjetër ka të bëjë me jetën e autorëve."

Por, kur u ula të nesërmen për provimin e letërsisë angleze dhe e shikova fletën me pyetje për herë të parë, lot mirënjohjeje më dolën nga sytë dhe e lagën fletën. Mbikëqyrësi më afrua dhe me dhembshuri më pyeti për arsyen, kështu që unë i shpjegova:

"Mësuesi im i shkëlqyer parashikoi se Romesh do të ishte në gjendje të më ndihmonte. Shiko, pyetjet që më sugjeroi Romesh janë të njëjtat me ato në fletën e provimit. Për fat të mirë për mua, këtë vit ka pak pyetje rreth autorëve anglezë, jeta e të cilëve është një sekret i mbyllur për mua!"

Me t'u kthyer, konvikti gumëzhinte nga zhurma dhe të njëjtët të rinj që kishin tallur metodat e Romeshit tani më përgëzonin pothuajse shurdhueshëm. Gjatë javës së provimeve, kalova orë të panumërta me Romeshin, i cili hartonte pyetje që profesorët me shumë gjasa do t'i përfshinin. Ditë pas dite, pyetjet e Romeshit shfaqeshin në fletët e provimit, duke përdorur pothuajse të njëjtat fjalë.

Fjala u përhap në të gjithë universitetin se diçka e ngjashme me një mrekulli po ndodhte dhe se suksesi i "vetmitarit ekstatik" të hutuar ishte tani një mundësi reale. Unë nuk bëra asnjë përpjekje për të fshehur të vërtetën dhe profesorët vendas ishin të pafuqishëm për të ndryshuar pyetjet e vendosura nga Universiteti i Kalkutës.

Kur reflektova thellë mbi provimin tim të letërsisë angleze, një mëngjes kuptova se kisha bërë një gabim serioz. Njëra nga pyetjet kishte dy pjesë: (a) ose (b) dhe (c) ose (d). Në vend që t'i përgjigjesha një pyetjeje nga secila pjesë, iu përgjigja të dyja pyetjeve në pjesën e parë, duke e injoruar plotësisht të dytën. Meqenëse nota më e lartë që mund të merrja në atë provim ishte 33, që ishte tre pikë më pak se nota minimale kaluese prej 36, nxitova te mësuesi, duke u ankuar për fatin tim të keq, duke thënë:

"Zotëri im, kam kryer një mëkat të pafalshëm dhe nuk jam i denjë për bekimet hyjnore që më erdhën nëpërmjet Romeshit."

Mësuesi më u përgjigj: "Rri i qetë, Mukanda, dhe qetësohu."

Toni i Sri Yuktiswar ishte i gëzuar dhe i shkujdesur. Pastaj ai ngriti dorën drejt qiellit dhe tha: "Ka më shumë gjasa që dielli dhe hëna të ndërrojnë rrugët e tyre në hapësirë sesa të mos kesh diplomë universitare."

Dola nga manastiri duke u ndjerë më i qetë, edhe pse suksesi dukej matematikisht i pamundur. Më shumë se një herë, hodha një vështrim me ankth në qiell dhe pashë Zonjën e Ditës të fiksuar fort në orbitën e saj të zakonshme!

Kur mbërrita në hostel, dëgjova një koleg të thoshte: "Më informuan menjëherë se nota kaluese

në Letërsinë Angleze është ulur për herë të parë këtë vit".

Vrapova në dhomën e të riut i shqetësuar dhe kërkova të dija të vërtetën e çështjes me shumë emocion. Ai më shqyrtoi dhe më u përgjigj duke qeshur:

"Oh, ti me flokë të gjatë, pse gjithë ky interes i papritur për çështjet akademike? Dhe pse gjithë ky emocion në minutën e fundit? Megjithatë, nota kaluese është ulur tashmë në vetëm 33"

Energjia e pakufishme e Sarës më çoi përsëri në dhomën time, ku u gjunjëzova dhe falënderova Zotin për llogaridhënien e Tij të përsosur dhe hirin e Tij të pakufishëm. Ndjeva një forcë shpirtërore që më udhëhiqte qartë gjatë provimit tim në Romesh. Një rastësi e rëndësishme ndodhi në lidhje me provimin tim në gjuhën bengale. Romesh, i cili nuk më kishte ndihmuar me atë lëndë, më kërkoi të kthehesha një mëngjes, ndërsa po bëhesha gati të largohesha nga konvikti për në sallën e provimit.

Një nga kolegët e mi më bërtiti: "Po të thërret Romesh, mos u kthe ose do të vonohemi".

E injorova këshillën e atij kolegu dhe nxitova të kthehesha atje ku ishte Romesh, i cili më tha:

"Provimi i gjuhës bengale zakonisht kalohet lehtësisht nga studentët bengalezë, por më shkoi ndërmend se këtë vit profesorët kanë ndërmend t'i 'masakërojnë' studentët me pyetje nga librat e përcaktuar." Pastaj miku im më shpjegoi

shkurtimisht dy incidente nga jeta e Bahrul Uloom Vidya Sagar, humanistit të madh dhe të njohur të shekullit të nëntëmbëdhjetë.

E falënderova Romeshin dhe hipa në biçikletë deri në oborrin e kolegjit. Testi i provimit bengalisht ishte pikërisht siç e kishte përshkruar ai, që përmbante dy seksione. Seksioni i parë kërkonte: "Regjistro dy akte mirësie që i atribuohen Bahrul Uloom Vidya Sagarit". Pasi e transferova këtë njohuri të sapogjetur (nga Romesh) në letër, e falënderova Zotin që e dëgjova në momentin e fundit. Nëse do të kisha mbetur i paditur për mirësinë e Bahrul Uloomit ndaj njerëzimit (dhe tani jam midis tyre, sigurisht!), nuk do të kisha qenë në gjendje ta kaloja provimin bengalisht.

Pyetja e dytë në letër ishte: "Shkruani një ese në gjuhën bengalisht rreth jetës së personit që ju frymëzoi më shumë". Nuk kam nevojë t'ju them, lexues i dashur, se kë zgjodha për lëndën time. Ndërsa mbushja faqe pas faqeje me lëvdata për mësuesin tim, buzëqesha, duke kuptuar të vërtetën e fjalëve të mia: "Do t'i mbush faqet me mësimet tuaja!"

Nuk ndjeva nevojën t’i kërkoja ndihmë Romeshit me filozofinë. I bindur në trajnimin tim të gjerë nën drejtimin e Sri Yuktiswar, i shpërfilla me besim shpjegimet e librave shkollorë, dhe filozofia ishte nota më e lartë që mora. Rezultatet e mia të kombinuara në lëndët e tjera ishin të mjaftueshme për ta kaluar.

Është kënaqësi të përmend këtu se miku im i dashur Romesh e kaloi provimin me shkëlqim.

Fytyra e babait tim shkëlqeu nga buzëqeshja në diplomimin tim dhe ai pranoi: "Vështirë se mund ta imagjinoja suksesin tënd, biri im. Ti kalon kaq shumë kohë me mësuesin tënd". Në të vërtetë, mësuesi im ishte në dijeni të kritikave të pathënë të babait tim.

Për shumë vite dyshoja se do të vinte dita kur do t’i shtoja emrit tim titullin Bachelor. Rrallë e përdorja këtë titull pa menduar se ishte një dhuratë e shenjtë që më është dhënë për arsye misterioze. Ndonjëherë dëgjoj të diplomuar në universitet të thonë se vetëm një pjesë e vogël e njohurive që kanë fituar kanë mbetur me ta pas diplomimit. Ky mirënjohje prej tyre më ngushëllon gjithashtu për mangësitë e mia të pamohueshme akademike.

Atë ditë qershori të vitit 1914, kur mora diplomën nga Universiteti i Kalkutës, u përkula para mësuesit tim për ta falënderuar për bekimet që buronin nga jeta e tij dhe që më përshkonin shpirtin. Ai me shaka më ngriti në këmbë dhe tha:

"Zgjohu, Mukanda, Zoti e pa më të lehtë të të bënte të diplomuar në kolegj sesa të rirregullonte rrjedhën e diellit dhe të hënës!"

i 's : Një autobiografi
Proverba, poezi dhe tregime për mësuesin
Paramhansa Yogananda

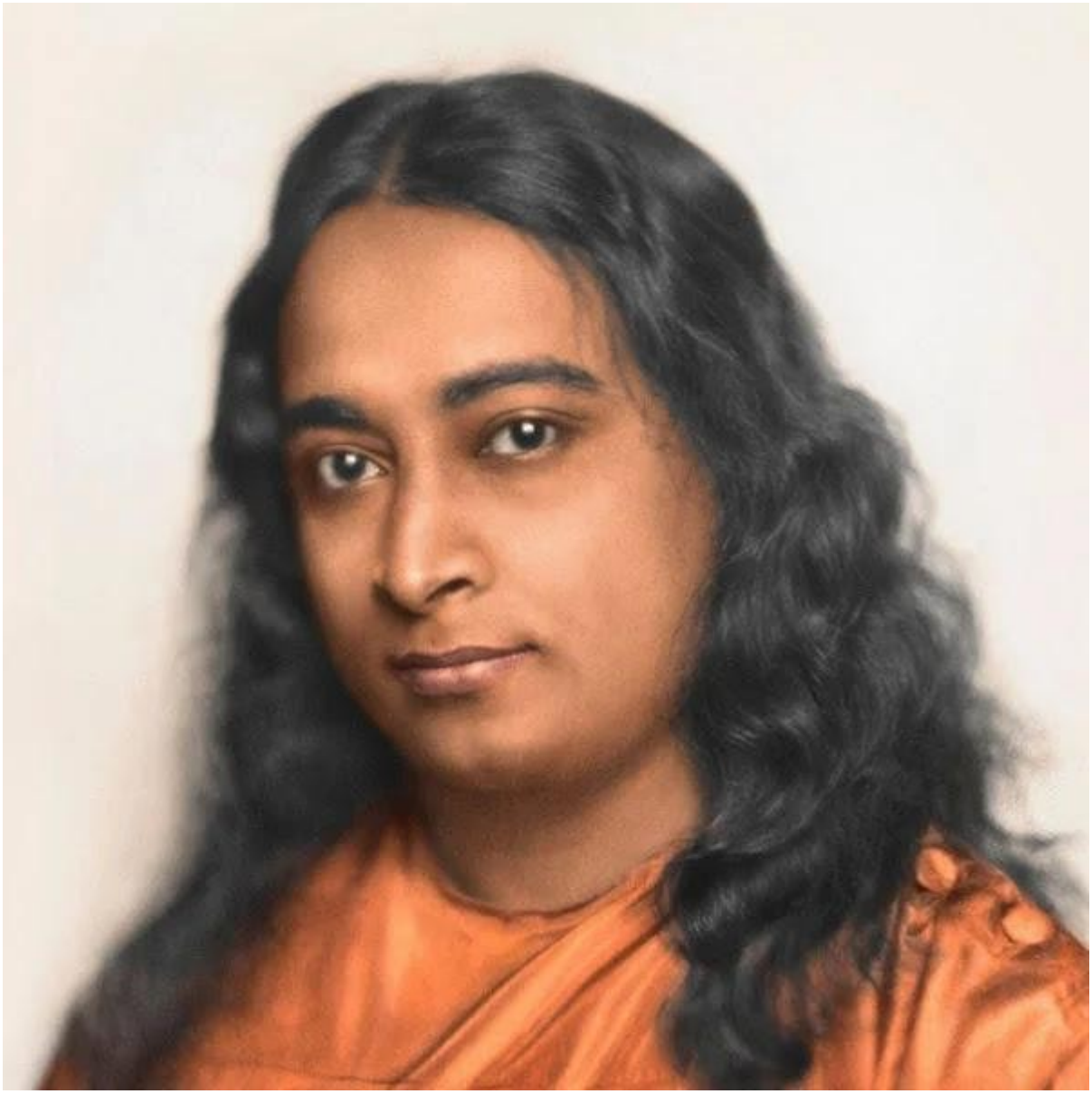

Ajo fuqi hyjnore
Do t'ju mbështesë dhe forcojë
Ashtu siç ajo gjithmonë më mbështeti dhe më dha forcë
Unë i them këto fakte nga përvoja ime personale
Sikur të mos i kisha përjetuar këto gjëra në jetën time
Kur munda të flisja për të
Unë jetoj me besim në Zot
Zoti është forca ime

Unë nuk besoj në asnjë fuqi tjetër përveç
fuqisë së Zotit
Dhe kur përqendrohem në atë fuqi të bekuar
Ti më takon dhe punon nëpërmjet meje
Bilbili i Qiellit
hyjnor
Unë jam bilbili yt, që ngjitet në qiejt e pranisë
sate kozmike
Në kërkim të vazhdueshëm për pikat e së
vërtetës sate
Të jam lutur me besim të thellë
Që të mund të lëshosh shira të mëshirës sate
nga retë e ashpra të heshtjes
Dhe meqenëse kisha shumë etje
Përqafova me padurim çdo pikë të shenjtë të
vetëdijes sime për ty
Oh, sa shumë dëshiroja ta ndieja praninë
!tënde brenda meje dhe përreth meje
Etja ime kronike u shua vetëm kur prekja jote
e ftohte atë
Shpirti im i trazuar dhe të qenit im i ndezur
nga entuziazmi
Sezoni i dëshpërimit dhe pashpresës ka kaluar
Thatësira e problemeve u zhduk me rrëmbimin
e paqes sate
Dhe tani unë fluturoj në heshtje dhe fluturoj
lart, duke kënduar këngë kënaqësie dhe kënaqësie
Unë jam bilbili yt që pi vetëm ujërat e
ngushëllimit tënd
Zbritja e pandërprerë nga lartësitë e
ekzistencës sate
* * *

Fjala kyçe për shumicën e njerëzve në këtë "jetë është "unë

Një person me temperament dhe prirje shpirtërore mendon për të tjerët ashtu siç mendon për veten e tij.

Ata që mendojnë vetëm për veten e tyre sjellin mbi vete armiqësinë dhe pakënaqësinë e të tjerëve

Ata përreth tyre Por ata që marrin në konsideratë ndjenjat dhe interesat e të tjerëve zbulojnë se

Të tjerët mendojnë për ta dhe janë të vëmendshëm ndaj ndjenjave të tyre

Nëse ka njëqind njerëz në një qytet, dhe secili prej tyre dëshiron të marrë nga

Secili prej tyre do të ketë nëntëdhjetë e nëntë kundërshtarë. Por nëse secili prej tyre

Nëse dikush përpiqet të ndihmojë një tjetër, atëherë secili prej tyre do të ketë nëntëdhjetë e nëntë miq.

Kam jetuar në atë mënyrë dhe nuk kam humbur asgjë duke ndarë atë që kam me të tjerët.

Në të vërtetë, gjithçka që dhashë më është kthyer dyfish, me hirin e Zotit dhe tani nuk kam më mall.

Për asgjë, sepse ajo që kam thellë brenda meje është më e madhe dhe më e çmuar se çdo gjë që mund të imagjinoj ndonjëherë

Bota ma jep. Ajo për të cilën përpiqet njeriu është të arrijë lumturinë.

Pasi të arrihet lumturia, zhduket nevoja për rrethanat që çojnë në të.

Garancia ime e vetme në këtë botë janë ndjenjat e mira që njerëzit kanë për mua. Pasuria e vërtetë qëndron në të jetuarit në zemrat e të dashurve dhe miqve.

Ne duhet të përpiqemi të lidhemi me Zotin në këtë jetë. Na është dhënë ekzistenca njerëzore, intelekti dhe vullneti i lirë, dhe për këtë arsye duhet t'i përdorim këto dhurata për të gjetur Zotin.

Kur jemi altruistë, bëhemi të lumtur. Dhe nëse e ndjekim këtë rrugë, të tjerët do të preken.

Të tjerët përreth nesh sillen si ne dhe përpiqen të na imitojnë. Kjo duhet të eliminohet.

Egoizmi është shkaku rrënjësor i të gjitha këqijave individuale dhe shoqërore. Si dhe pse fillojnë problemet?

Çdo qenie njerëzore përpiqet - me vetëdije ose pa vetëdije - të arrijë një bindje personale se është i pamposhtur dhe i pavdekshëm. Në të gjitha aspiratat e tij të jashtme, qoftë përmes shkencës, tregtisë, mjekësisë apo ndonjë aspekti tjetër të jetës, ai kërkon të arrijë paqe dhe siguri, liri nga vuajtjet dhe lumturi të qëndrueshme.

Kjo është në rregull, në fakt është e drejta e tij dhe trashëgimia e tij natyrore që Krijuesi i tij dëshiron për të, me kusht që ai të dëshirojë të njëjtat bekime për të tjerët ashtu siç i dëshiron ato për veten e tij.

Nga njëra anë, shumica e njerëzve përpiqen ta fitojnë atë trashëgimi të pakufizuar dhe të pafundme përmes mjeteve të kufizuara dhe të fundme.

Arritjet njerëzore do të rriteshin dhe do të ishin më të vlefshme nëse, përveç zbulimit të botës, njeriu do të bënte edhe përpjekjet e nevojshme për të eksploruar potencialin dhe fuqitë shpirtërore brenda vetes!

Nuk ka dyshim se përparimi material është i admirueshëm, por asnjë sasi suksesi i jashtëm vetëm nuk do t'i japë një personi kënaqësinë dhe sigurinë e brendshme që ai kërkon kaq sinqerisht.

Shkenca ka ndihmuar në zhdukjen e shumë epidemive që kërcënonin brezat e mëparshëm dhe ka ndihmuar në zhvillimin e metodave të përparuara të prodhimit të afta për të eliminuar urinë dhe varfërinë. Megjithatë, ruajtja e një ekuilibri të shëndetshëm në këtë botë bazuar vetëm në arritjet materiale është e vështirë.

Një person bën përparim në një fushë të caktuar, vetëm për t'u habitur nga shfaqja e problemeve të papritura që dëmtojnë arritjet e tij.

Kjo nuk do të thotë që një person nuk duhet të përpiqet të gjejë zgjidhje për problemet e tij përmes mjeteve të jashtme, por përkundrazi ajo që nënkuptohet është ekuilibri dhe jo animi nga njëra anë në kurriz të palës tjetër.

Zoti i ka dhënë njeriut arsye dhe vullnet, dhe këto duhet të përdoren për të përmirësuar kushtet e tij në botë. Ndërsa bëhen përpjekje të mira, burimi i brendshëm i fuqisë dhe inteligjencës duhet të njihet dhe të harmonizohet me atë burim, sepse dështimi për t'u harmonizuar është arsyeja pas problemeve dhe gabimeve të njeriut.

Nuk mund të rrish ulur dhe të presësh që suksesi të të vijë në prehër. Pasi të kesh përcaktuar rrugën dhe të kesh aktivizuar vullnetin tënd, duhet të bësh përpjekje praktike dhe do të zbulosh se gjithçka që të nevojitet për sukses do të të vijë gradualisht dhe gjithçka do të të shtyjë në drejtimin e duhur. Vullneti yt, i mbushur me vullnet hyjnor, do t'u përgjigjet lutjeve të tua, sepse kur e përdor atë vullnet, hap derën përmes së cilës do të plotësohen lutjet e tua.

Njerëzimi ka fituar ekspertizë në shkencë, teknologji, mjekësi dhe fusha të tjera, duke e mundësuar atë të ofrojë komoditete dhe lehtësira. Megjithatë, kjo nuk do të thotë se mund të heqë dorë nga Krijuesi i tij. Përndryshe, këto arritje do të humbisnin vlerën e tyre dhe problemet sociale, familjare, politike dhe mjedisore do të fillonin të shfaqeshin dhe të përhapeshin. Kjo ndodh sepse, duke u bërë tërësisht i varur nga faktorët e jashtëm, njerëzimi humbet mençurinë për të menaxhuar potencialin e madh që ka çliruar përmes metodave dhe mjeteve shkencore. Si pasojë, jeta bëhet aq komplekse saqë bëhet e vështirë për t'u përballuar, dhe madje një burim ankthi dhe pasigurie.

* * *

Një person duhet të jetojë me të gjitha mendimet, ndjenjat dhe depërtimin e tij, dhe të jetë vigjilent dhe i vëmendshëm ndaj gjithçkaje përreth tij, ashtu si një fotograf i aftë që shfrytëzon rastet më të përshtatshme për të kapur fotografitë

më të mrekullueshme të peizazheve më të këndshme.

Lumturia e vërtetë njerëzore qëndron në gatishmërinë e vazhdueshme të një personi për të mësuar dhe për të vepruar në një mënyrë të duhur dhe me respekt. Sa më shumë që një person përmirëson veten, aq më shumë kontribuon në përparimin dhe lumturinë e atyre përreth tij.

Të paktë janë ata që e analizojnë situatën e tyre dhe vendosin nëse po ecin përpara apo prapa.

Si qenie njerëzore të pajisura me perceptim, mençuri dhe mirëkuptim, detyra jonë më e madhe është t'i përdorim këto cilësi në mënyrë korrekte, në mënyrë që të dimë nëse po ecim përpara apo prapa. Edhe nëse hasim dështime vazhdimisht, nuk duhet të dëshpërohemi ose të humbasim shpresën. Dështimi duhet të shërbejë si katalizator, jo si pengesë, për rritjen tonë fizike dhe shpirtërore.

* * *

Problemet dhe vështirësitë lindin nga mungesa e vetëdijes së një personi për veprimet e tij të kaluara, të kryera në një kohë dhe vend të caktuar. Vuajtja e tij aktuale rrjedh nga mendimet dhe veprat që ai ka shqiptuar, të cilat kanë zënë rrënjë në tokën e vetëdijes së tij, duke u shndërruar në një bimë dhe duke dhënë fryte të të njëjtit lloj si ato mendime dhe veprime.

* * *

Përgatitja më e mirë për një jetë më të mirë

Nëse duam ta shijojmë vërtet jetën, koha është tani - jo nesër, jo vitin tjetër, madje as në ndonjë jetë të përtejme. Përgatitja më e mirë për

një jetë më të mirë vitin tjetër është të jetojmë një jetë produktive, harmonike dhe kuptimplote këtë vit. Besimi ynë në një jetë të ardhshme me arritje më të mëdha dhe lumturi më të madhe është i pavlerë nëse nuk e përkthejmë atë në veprim tani. Sot duhet të jetë dita më e rëndësishme dhe .kuptimplote e jetës sonë

* * *

Ata që dëshirojnë të martohen duhet të mësojnë të kontrollojnë emocionet dhe impulset e tyre, dhe shkollat duhet ta mësojnë këtë aftësi, së bashku me kultivimin e qetësisë dhe përqendrimit. Shumë shtëpi të pakënaqura dhe familje të shkatërruara ekzistojnë sepse ky aspekt jetësor lihet pas dore, si në shtëpi ashtu edhe në shkolla. Si mund të jetojnë së bashku në paqe dhe qetësi dy njerëz me impulse dhe dëshira të ?pakontrolluara

Në fillim të martesës, të sapomartuarit mbërrijnë në një valë emocionesh dhe eksitimi. Por pas një kohe, ndërsa këto ndjenja fillojnë të zbehen në mënyrë të pashmangshme, natyra e vërtetë e çiftit fillon të dalë në pah, së bashku me debatet, mosmarrëveshjet, grindjet dhe zhgënjimet. Zemra ka nevojë për dashuri dhe miqësi të vërtetë, dhe mbi të gjitha, ka nevojë për qetësi dhe paqe. Kur paqja shkatërrohet nga emocione të forta, një .shtyllë thelbësore e martesës dobësohet

* * *

Organet dhe emocionet e trupit kanë nevojë për një sistem nervor të shëndetshëm për të ruajtur shëndetin, vitalitetin dhe ndjeshmërinë e

tyre. Për ta mbajtur sistemin nervor në gjendje të mirë, është e rëndësishme të çliroheni nga emocionet shkatërruese si frika, zemërimi, lakmia dhe zilia.

* * *

Lumturia jote është suksesi yt, prandaj mos lejo askënd të ta heqë lumturinë tënde

Mbrojeni veten nga ata që përpiqen t'ju shqetësojnë. Kur isha i ri, më bezdisnin shumë ata që përhapnin thashetheme të rreme për mua, por më vonë e kuptova se ndërgjegjja ime është shumë më e rëndësishme sesa miratimi i njerëzve për mua.

Ndërgjegjja është një vetëdije intuitive që regjistron me besnikëri dhe saktësi mendimet dhe motivimet e një personi. Kur ndërgjegjja është e qartë dhe një person e di se po bën atë që është e drejtë, asgjë nuk mund ta frikësojë atë. Një ndërgjegje e pastër është një dëshmi e favorit të Zotit. Ata që kanë një ndërgjegje të pastër gjejnë lumturi në jetën e tyre dhe marrin bekimet dhe favorin e Zotit.

* * *

Çdo fjalë që një person shqipton lë një ndikim të qëndrueshëm në trurin dhe mendjen e tij. Kur shpirti i një personi largohet nga trupi i tij pas vdekjes, hyrja e tij në një botë tjetër do të varet nga gjykimi i dhënë nga karma e tij (pasojat e veprimeve të tij) që rrjedhin nga fjalët e mira ose të këqija.

Fjalët e mira që burojnë nga një mendje fisnike do të sjellin rezultate të mira për shpirtin, ndërsa

fjalët e liga të nxitura nga zakone të këqija do të grumbullojnë karma të liga ose rezultate të këqija për shpirtin.

Fjala përbëhet nga tre vibracione: një vibracion shkakor ose intelektual, një vibracion kinetik ose planetar dhe një vibracion fizik ose i dukshëm.

Fjala "paqe" ka tre vibracione të dallueshme:

1 Një lëkundje mendimi ose vullneti kur shqiptohet fjala "paqe"

2 Dridhja e energjisë në tru, kordat vokale dhe gjuhë, e nxitur nga vullneti, kur shqiptohet fjala ""paqe.

3 Dridhja e kordave vokale dhe efekti fizik i shqiptimit të fjalës "paqe"

Prandaj, çdo fjalë, e mirë apo e keqe, lë dridhjet e saj - domethënë efektet e saj - në trup ose tru, dhe në energjinë jetësore dhe intelektin në formën e prirjeve dhe dëshirave. Mbi këtë bazë, dridhjet e të gjitha të folurit lënë tendenca të mira ose të këqija në mendje.

Ai që heq qafe motivet për shtrembërimin e së vërtetës, krijon brenda vetes një forcë të jashtëzakonshme në mënyrë që të mos japë dëshmi të rreme dhe të gjitha fjalët e tij të jenë të vërteta.

O Zot, më jep forcën ta përdor zërin tim për t'i shërbyer të vërtetës duke thënë fjalë të ëmbla, të dobishme dhe freskuese. Luaj melodité e Tua të pavdekshme në flautin e jetës sime, që të bekohem nga dridhjet e melodive të Tua të shenjta.

* * *

batanije lundruese

Njëherë, dy miq po ecnin përgjatë bregut të lumit kur panë atë që dukej si një batanije lundruese. Njëri prej tyre u hodh në lumë dhe notoi derisa arriti te "batanija".

Por ai u vonua në kthimin në bankë dhe shoku i tij vuri re se ai po kishte vështirësi të merrej me "batanijen" dhe se kjo ishte arsyeja e vonesës së kthimit të tij, kështu që i bërtiti duke i thënë:

Pse nuk e lë dhe nuk kthehesh?

Shoku i tij u përgjigj: Këtë po përpiqem të bëj, por batanija më ngjitet dhe nuk më lë të shkoj e të kthehem.

Për habinë e tij të madhe, ai e kuptoi shumë vonë se ajo që mendonte se ishte një batanije nuk ishte gjë tjetër veçse një ari notues.

E gjej këtë histori kuptimplote dhe të zbatueshme në shumë aspekte të jetës njerëzore. Besoj se mesazhi i saj është ai i maturisë dhe kujdesit kundër nxitimit në veprime që mund të kenë pasoja të padëshirueshme.

Kjo batanije mund të jetë vetëm një koncept që noton në lumin e mendimeve që, kur përfundon, shndërrohet në një obsesion dërrmues që është i vështirë për t'u kontrolluar.

Ose mund të jetë një zakon i dëmshëm që, sapo zë rrënjë në tru, godet themelet e tij dhe i shtrin rrënjët, duke u bërë pjesë integrale e qenies së një personi, në mënyrë që ai të bëhet rob i tij.

Ose mund të jetë një lloj tjetër tundimi, një investim që nuk është në kohën e duhur ose i

përshtatshëm dhe që çon në humbje të
.konsiderueshme, si materiale ashtu edhe morale
Ose mund të jetë një ideologji që duket logjike
dhe praktike, kështu që personi e përvetëson atë
dhe kupton, pasi ajo të ketë depërtuar në qenien e
tij, se realiteti i saj është shumë i ndryshëm nga
.pamja e saj
Ose mund të jetë një trend ose ndryshim me
pasoja të paparashikuara
Ose një kërcim në errësirë
Prandaj, u tha: Merr në konsideratë pozicionin
.e këmbës tënde përpara se të hedhësh një hap
* * *
Fundi i Udhëtimit
Për një kohë të gjatë u pengova në shtigjet
dredha-dredha të dyshimit
Kalova lugina imagjinare që më ndanin nga ty
për shekuj me radhë
Kalova shkretëtira të panumërta
Ndiqja shumë ambicie
Më në fund, e lirova veten
Nga vorbullat e trishtimit dhe kënaqësisë
Kështu që e përfundova udhëtimin tim dhe
arrita në fund të rrugës sime
Dhe tani i shikoj me kënaqësi dhimbjet e mia
të së kaluarës
Nga çdo shkëmb i mundimeve të mia të lashta
Një sy shpërthen me lot gëzimi
Dhe në ato ujëra të shenjta
Përmes lotëve të dashurisë sime për ty, unë
pastroj veten çdo ditë
* * *

Unë dikur kisha një llambë sekrete
Dhe me padurim po dërgoja një rreze të shkurtër rreth meje
Në qetësinë e errësirës së brendshme
Shpesh i shihja peshqit e vegjël si ide krijuese
U kap në shkëlqimin e papritur
E përdora këtë si karrem
Për të kapur qenie më të mëdha në thellësitë e vetëdijes sime
Por shumë prej tyre ikën
Pas rrethit të vogël të dritës
Nga ndjekësit tuaj të përkushtuar
I pasur me këngë argjendi dhe ëndrra të arta
Me paratë e dashurisë, bleva rrjeta të shndritshme dhe të ndritshme për perceptimet e shpirtit
Dhe prej saj ajo krijoi një rrjetë të fuqishme pëlhure të ndritshme
U përshkova oqeanin e mençurisë sate në kërkim të teje
!Kapja ishte e bollshme dhe e vlefshme
Fitova një mori ndjenjash të mira dhe të lumtura
Dhe thesare kujtimesh të shenjta të humbura
,Për më tepër
Të gjeta
!Dhe unë të kam kapur, o thesar i thesareve
* * *
Në ditët e verës së jetës
Unë mbledh nektarin e emocioneve
Nga lulet e virtyteve të ëmbla
Që rritet në kopshtet e shpirtrave të mirë

Dhe e ruajta në zemrën time
lëng i distiluar
Nga lulet e larta të tolerancës
Dhe sythat e përulësisë me aromën e tyre të
butë
Dhe lulet e rralla të ideve të buta të lotusit
Dhe kur bie mbi mua
Borë, përvoja të ftohta dimërore
Dhe ndarja e dhimbshme tokësore
Unë kërkoj ngrohtësi dhe qetësi
Në nektarin e ruajtur në qelizën e zemrës sime
Në atë qelizë të bekuar, në praninë tënde
Shpesh e gjej bletën hyjnore
Shijo ëmbëlsinë e dëshirave të mia të vjetra
Ndihem i sigurt, i gëzuar dhe i ngushëlluar
* * *
Unë besoj në vëllazërinë e njerëzimit, në
dashurinë universale, mirëkuptimin dhe
bashkëpunimin midis njerëzve për të lehtësuar
.barrën e jetës për njëri-tjetrin
Qëllime fisnike globale duhet të futen në këtë
botë dhe ideale duhet të përvetësohen që e ngrenë
njerëzimin në nivele të larta, i rafinojnë mendimet
e tij, i frenojnë dëshirat e tij dhe i përsosin talentet
.e tij fisnike
Kjo mund të arrihet nëpërmjet shembullit
shpirtëror dhe parimeve të shëndosha, jo
nëpërmjet forcës brutale dhe luftërave
shkatërruese. Pushteti politik është i rrezikshëm pa
parime shpirtërore që e udhëheqin dhe e qeverisin
.atë

Kur flas për parime shpirtërore, nuk kam parasysh doktrina, sekte apo përkatësi fetare specifike, por përkundrazi ligjet universale: ligjet e drejtësisë dhe virtytit që vlejnë për të gjithë dhe u sjellin atyre mirësi, mirëqenie dhe paqe.

* * *

Pse njeriu e kalon kohën e tij duke kërkuar thërrime dashurie njerëzore dhe një grusht parash e këtë apo atë gjë, kur mund të gjejë gjithçka te Zoti, i cili është burimi i gjithë dashurisë dhe forcës?

Nuk duhet ta kërkojmë Zotin nga lakmia për pushtet, por nga dëshira për dashuri. Atëherë do të gjejmë thesarin e madh. Kur e duam Zotin me një dashuri të thellë dhe të sinqertë, Ai na përgjigjet dhe ne e ndiejmë dashurinë e Tij që rreh në zemrat tona.

Jeta është më e ëmbël kur dikush sodit Zotin

Sa më shumë që dikush sodit dhe mbetet i përqendruar në gjendjen shpirtërore gjatë aktivitetit, aq më e madhe është aftësia e tij për të buzëqeshur. Unë jam në atë mbretëri tani dhe gjithmonë - në vetëdijen hyjnore të lumtur. Asgjë nuk më prek. Qoftë vetëm apo me të tjerët, gëzimi i Zotit mbetet gjithmonë i pranishëm brenda meje.

Arrita ta mbaj buzëqeshjen time dhe të njëjtat buzëqeshje ekzistojnë edhe brenda teje, i njëjti gëzim dhe lumturi e shpirtit banon brenda teje. Nuk ke nevojë t'i fitosh, vetëm për t'i rifituar. I humbe përkohësisht nëpërmjet vetërealizimit me shqisat dhe mund t'i rifitosh.

Kushdo që beson se gjërat fizike, të cilat mund të shijohen përmes shikimit, dëgjimit, shijes, nuhatjes dhe prekjes, sjellin gëzim të pastër, gabohet rëndë. Shqisat nuk japin lumturi; përkundrazi, ato na privojnë prej saj. Nëse vendosni kushte për lumturinë tuaj, si p.sh. duke thënë: "Nuk mund të jem i lumtur nëse nuk e shoh atë fytyrë", nuk do të përjetoni kurrë gëzim të pastër dhe të pandryshuar, sepse kënaqësitë shqisore janë të përkohshme.

Ditët dhe vitet ndikojnë në bukurinë fizike. Çdo gjë në botën materiale i nënshtrohet ligjit të ndryshimit. Kështu, edhe nëse një person mund të shihte çdo fytyrë të bukur në botë, të dëgjonte çdo tingull dhe të prekte gjithçka që dëshironte, ai prapë nuk do të gjente lumturi të vërtetë. Megjithatë, ai mund ta mashtronte veten duke menduar se është i lumtur.

Ndonjëherë, pasi bën një përpjekje të jashtëzakonshme për të arritur diçka, nuk gjen lumturi në vetë gjënë. Megjithatë, merr njëfarë kënaqësie nga përpjekja e bërë dhe për këtë arsye beson se është i lumtur. Por ky lloj kënaqësie është i përkohshëm dhe kalimtar.

Prandaj është e kotë të kërkosh lumturinë në shqisa. Gëzimi shpirtëror duhet të gjendet dhe të shprehet me fjalë dhe shprehje të fytyrës. Kur një person e bën këtë, edhe një buzëqeshje e vogël do t'i mbështjellë të gjithë përreth tij me magnetizmin e tij të bekuar dhe të tjerët do të ndihen të lumtur.

Por vetëm Zoti mund t’i ndryshojë zemrat. Nuk duhet t’ia atribuojmë vetes aftësinë për të bërë

mirë. I vetmi bërës i vërtetë i së mirës në ekzistencë është Zoti. Kjo botë është e Tij. Nëse e ndjeni praninë e Tij dhe e kuptoni se Ai është në kontroll të gjithçkaje, dhe nëse ia besoni gjithçka Atij - veprat e mira dhe madje edhe ato të këqija - do të habiteni kur të zbuloni se të gjitha veprimet .tuaja do të transformohen në vepra të mira

* *

Në momentin që mendojmë me mirësi për një person tjetër, vetëdija jonë zgjerohet dhe horizontet tona zgjerohen. Kur mendojmë për fqinjin tonë dhe tregojmë dhembshuri ndaj tij, një pjesë e qenies sonë i drejtohet atij së bashku me atë mendim, dhe nuk është vetëm vetë mendimi që nevojitet, por edhe gatishmëria për ta vënë atë .mendim në veprim

Ne nuk duhet të përjashtojmë askënd nga rrethi ynë i dashurisë {dhe fqinji juaj është si ju} {fqini juaj pastaj fqinji juaj pastaj fqinji juaj}

Martesa është një mësim altruizmi. Dy njerëz ndajnë jetën me njëri-tjetrin, pastaj vijnë fëmijët dhe prindërit ndajnë jetën me ta. Por është egoiste të mendosh vetëm për familjen e ngushtë sepse të dashurit do të na lënë një ditë, dhe kjo është një kujtesë se qëllimi i marrëdhënieve njerëzore është të zgjerojë vetëdijen për sakrificën për të tjerët dhe të ndajë me ta të mirat materiale dhe ndjenjat .miqësore

* * *

Kur flini, qetësoni në mënyrë pasive mendimet dhe ndjenjat, por kur qetësoni me vetëdije mendimet dhe ndjenjat përmes meditimit, gjëja e

parë që përjetoni është një gjendje paqeje, dhe vetë muskujt e fytyrës formojnë një buzëqeshje që pasqyron paqen e zemrës.

Por duhet të shikosh përtej gjendjes së paqes për të parë pastërtinë e shpirtit tënd.

Ajo pastërti, e panjollë dhe e pashtrembëruar nga stimujt shqisorë ose reagimet automatike

Rezultati janë mendime të lidhura me shqisat dhe gjendja që përjetoni atëherë është një lumturi e përtërirë vazhdimisht.

Profetët dhe shenjtorët e kanë këtë gëzim në zemrat e tyre. Ata gjithmonë ndiejnë siguri dhe qetësi të bekuar, janë të palëkundur dhe të pamposhtur nga stuhitë e zemërimit, dhe shqetësimet dhe frika nuk i prekin. Duke përdorur bisturinë e arsyes ose të depërtimit, ata mund të analizojnë mendimet e tyre ose mendimet e të tjerëve në tryezën e operacionit të mendjes, duke ruajtur qetësinë dhe qetësinë e tyre.

Në lumturinë e shpirtit, depresioni zhduket plotësisht dhe dallimi shpirtëror shfaqet në qenien e dishepullit të lumtur, duke rritur qëndrueshmërinë e tij në vetveten më të lartë.

* * *

Një buzëqeshje e vërtetë është një buzëqeshje lumturie shpirtërore e fituar nga meditimi dhe të menduarit për Zotin dhe nga ndjesia e pranisë së Tij.

Buzëqeshja ime buron nga një gëzim i thellë brenda meje - një gëzim i arritshëm për të gjithë. Është si aroma që buron nga zemra e një trëndafili

që lulëzon. Kjo kënaqësi e madhe i fton të tjerët të zhyten në ujërat e shenjta të lumturisë.

Ekzistojnë katër situata me të cilat personi mesatar është i njohur:

Ai ndihet i lumtur kur i plotësohet një dëshirë

Ai ndihet i pakënaqur nëse pengohet ta arrijë atë

Por kur nuk është as i lumtur dhe as i dëshpëruar, ndihet i mërzitur.

Duke kapërcyer këto emocione ose gjendje psikologjike të kënaqësisë, dhimbjes dhe mërzisë, njeriu ndihet në paqe.

Paqja është një gjendje shumë e dëshirueshme që rrjedh nga mungesa e trishtimit, kënaqësisë dhe mërzisë. Këto gjendje luhaten vazhdimisht brenda shpirtit.

Pasi kalëroi një valë të tërbuar dhe të zhurmshme dhimbjeje dhe kënaqësie, duke përfshirë zhytje të përsëritura në thellësitë e mërzisë

Ka kënaqësi të lundrosh në gjoksin e një deti të qetë paqeje

Por më e madhe se paqja është ekstaza shpirtërore, gëzimi i shpirtit, lumturia përfundimtare. Është një gëzim i ripërtërirë që nuk venitet kurrë, por e shoqëron shpirtin përjetësisht.

Gëzimi më i madh mund të arrihet vetëm duke kuptuar praninë hyjnore.

* * *

Çdo qenie njerëzore ka potencial të pashfrytëzuar. Ata zotërojnë të gjitha pikat e forta të nevojshme. Mendja në vetvete është një fuqi

supreme dhe duhet të çlirohet nga zakonet dhe konceptet e vjetruara dhe kufizuese.

Ndikimi i planetëve dhe yjeve në jetën e njeriut shkaktohet nga forcat ndërmjetëse të tërheqjes dhe shtytjes midis planetëve dhe trupave njerëzorë.

Mendimet e liga e çojnë pronarin e tyre në një mjedis të lig ku ai mund të shprehet sipas dëshirës. Por një person mund të ndryshojë mendimet dhe vetëdijen e tij përmes vullnetit, dhe kështu mund të ndryshojë mjedisin e tij.

Nëse një person qëndron në një mjedis të dëmshëm për një periudhë të zgjatur, ai mjedis fillon ta ndikojë atë në mënyrë të pavetëdijshme. Me kalimin e kohës, ai person humbet plotësisht lirinë e tij për të zgjedhur një mjedis të shëndetshëm dhe të plotë dhe i nënshtrohet ndikimeve negative të atij mjedisi të dëmshëm.

Sa i përket personit me vullnet të fortë, ai është në harmoni me Zotin dhe nuk pret që planetët dhe yjet t'i dhurojnë buzëqeshjet e tyre. Përkundrazi, ai vazhdon udhëtimin e tij si një meteor depërtues, i paprekur përveçse nga ylli udhërrëfyes i Zotit, i cili është dielli i diejve dhe Zoti i ligjit dhe i shpirtrave.

Një nga dy opsionet

Na ishte njëherë e një kohë, në brigjet e një lumi të bekuar jetonte një asket i devotshëm. Ai kaloi shumë vite të jetës së tij në meditim të thellë, por për fat të keq, përpjekjet e tij nuk ishin të frytshme dhe ai nuk u gëzua që korri një korrje të bollshme paqeje, pavarësisht përpjekjeve të tij në

kërkimin dhe hetimin e sekreteve të jetës dhe burimeve të lumturisë.

Edhe pse miku ynë ishte i rrethuar gjatë gjithë kohës nga një atmosferë qiellore për sa i përket peizazheve të bukura, shpirtrave të mirë, librave të vlefshëm dhe qarqeve të bekuara të kujtesës, mendja e tij megjithatë vazhdonte të mendonte për mënyrat më të përshtatshme për të grabitur njerëzit dhe për t'i dëmtuar ata.

Ky mendim ishte përtej kontrollit të tij dhe dukej se rridhte nga shkaqe të lashta karmike. Sa më shumë që përpiqej t’i largonte ato mendime të padëshiruara, aq më shumë i pushtonin ato mendjen, duke i prishur paqen dhe duke ia grabitur qetësinë.

Më në fund, ai i premtoi vetes, duke thënë: "Do të vazhdoj të lutem dhe të përgjërohem, dhe nuk do të ndalem derisa të çlirohem nga këto mendime shqetësuese që më godasin në paqe gjatë meditimit tim."

Kaloi një orë, pastaj dy, dhe mendime të liga i erdhën në mendje si një uragan, duke goditur strukturën e meditimit të tij dhe duke e tronditur atë me dhunë.

Më në fund, pas tre orësh përpjekjesh të mundimshme, mendimet shqetësuese u zhdukën papritur nga mendja e tij dhe në vend të tyre, ai pa në një vizion të bukur një shenjtor të Perëndisë që qëndronte me mish e gjak para tij.

Shenjti rrezatues jo vetëm që u shfaq i gjallë, por foli edhe me butësinë më të madhe, duke thënë:

Biri im, në mishërimin tënd të mëparshëm"
ishe një hajdut profesionist pa asnjë shqetësim
tjetër përveçse të zësh në grackë të tjerët dhe t'u
grabisësh pasuritë e tyre. Por pak para vdekjes
tënde, ndërgjegjja jote u zgjua dhe ti vendose të
korrigjosh veten dhe i premtove vetes se do të
ndryshosh sjelljen tënde të turpshme dhe do të
ndiqje rrugën e mirësisë. Për këtë arsye ti linde në
këtë jetë me një vendosmëri të fortë shpirtërore
për të qenë një njeri i mirë, por megjithatë solle me
vete edhe mendime të këqija që ishin në qendër të
".jetës tënde në mishërimin tënd të mëparshëm
Është për të ardhur keq, biri im, që jeton në"
këto kohë të bekuara, i rrethuar nga miq të mirë,
rrethe kujtimesh dhe meditimi, por pavarësisht të
gjithave, jeton në një ferr ankthi psikologjik dhe
".mendimesh shkatërruese e të trazuara
Pas një momenti heshtjeje, rojtari vazhdoi
:fjalimin e tij
Prandaj, sipas ligjit universal, dhe për shkak"
se nuk keni bërë çmos për të përfituar nga
mundësitë shpirtërore që ju janë në dispozicion në
këtë mishërim, përveç nëse i dyfishoni përpjekjet
tuaja meditative tani, në kohën e vdekjes do të
:duhet të zgjidhni midis dy gjërave
Ose të jetosh në parajsë me dhjetë budallenj"
ose të jetosh në ferr me një të mençur, çfarë do të
"?preferoje
:Dishepulli u përgjigj pa hezitim
O mik i Zotit, unë preferoj të jetoj në ferr me"
një njeri të mençur, sepse e di nga përvoja ime se
dhjetë budallenj e bëjnë ferr parajsën, ndërsa unë

besoj me gjithë zemër dhe e di me siguri se nëse jam me një njeri të mençur, edhe në fund të botës së krimit, ai do të më ndihmojë ta shndërroj ferrin ".në parajsë

* * *

Shumë njerëz janë si fluturat, fluturojnë dhe lëvizin këtu e atje pa arritur ndonjë qëllim ose objektiv. Nëse ndalen, kjo ndodh vetëm për një moment të shkurtër, pas të cilit tërhiqen nga një aktivitet tjetër në kërkim të argëtimit dhe për të kaluar kohën. Sa i përket bletës, ajo punon shumë dhe përgatitet për kohë të vështira, ndërsa flutura .jeton vetëm për ditën e saj

Kur vjen dimri, flutura vdes, ndërsa bleta shijon të korrat që mblodhi gjatë pranverës dhe verës. Në mënyrë të ngjashme, ne duhet të mësojmë të kultivojmë paqen e brendshme dhe .forcën për t'u përballur me sfidat e jetës

raste psikologjike

Një person nuk mund të qëndrojë përgjithmonë i mbartur mbi valë gëzimi, i zhytur nën ujërat e trazuara të pikëllimit ose i mbytur në .thellësitë e mërzisë

Në këtë botë të karakterizuar nga dualitete kontradiktore, personi mesatar i nënshtrohet ulje-ngritjeve që ngrihen mbi valë gëzimi dhe zhyten në thellësitë e indiferencës, dhe hidhen andej-këndej nga valë të tërbuara trishtimi dhe rrallë përjetojnë .një gjendje tjetër të vetëdijes

Të lejosh rrethanat të ndikojnë në mendimet e dikujt në këtë mënyrë do të thotë t’ia dorëzosh vullnetin një fati kapriçioz dhe në ndryshim të

vazhdueshëm. Ajo që i duhet një personi për të jetuar një jetë të suksesshme dhe të përmbushur është ekuilibri mendor, dhe kjo mund të arrihet vetëm përmes të menduarit të fokusuar dhe kontrollit mbi aftësitë e tij emocionale.

Edhe hidhërimet më të thella shërohen me kalimin e kohës, kështu që nuk ka kuptim të ndalemi te hidhërimi çdo ditë të jetës sonë. Vajtimi i vazhdueshëm për një të dashur të vdekur nuk i ndihmon as ata as ne, dhe nuk ndryshon asgjë.

Zhvillimi i një kompleksi inferioriteti ose ndëshkimi i vetes për gabimet ose dështimet e së kaluarës nuk është i dobishëm; përkundrazi, e bën jetën të mjerueshme dhe paralizon aftësitë mendore.

Nuk duhet ta lejojmë veten të biem në gropën e rutinës së mërzitshme, sepse kjo është një gjendje psikologjike që nuk është aspak e rehatshme, pasi shqetëson mendjen dhe djeg aftësitë e fshehura në furrën e apatisë.

* * *

Zoti na dërgon mësimet që na nevojiten në jetë, në mënyrë që të mësojmë prej tyre dhe të fitojmë kuptim e përvojë. Ata që i shmangin këto mësime përfundimisht do të detyrohen t'i mësojnë ato, pavarësisht se sa kohë duhet.

Çdo provë është një mik nëse mësojmë prej saj, dhe një despot tiranik nëse e shpërdorojmë mundësinë dhe e keqpërdorim atë me ankesa, pakënaqësi dhe gjykim të dobët.

Kur kemi një kuptim të shëndoshë dhe qëndrim të duhur ndaj jetës, ajo bëhet e bukur dhe pa ndërlikime.

* * *

Askush nuk mund të më kontrollojë ose të më heqë vullnetin nëse nuk lejoj që mendimet dhe veprimet e të tjerëve të më ndikojnë.

Zot, e kuptoj se kam një mundësi të pafundme për të eksploruar aftësitë e mia dhe për të zbuluar potencialin tim shpirtëror. Do t'i zëvendësoj lidhjet materiale me aspirata më të larta dhe do të di se Fryma besnike është gjithmonë me mua.

Sot do t'i mbush mendimet e mia me një dozë optimizmi, do të shkëputem nga përvojat e pakëndshme dhe do të praktikoj atë që do të zhvillojë trupin, mendjen dhe shpirtin në një mënyrë të ekuilibruar dhe të qëndrueshme.

Vallëzimi i jetës dhe vdekjes është gjithmonë i pranishëm, por unë do ta çliroj veten përgjithmonë duke rimarrë identitetin tim shpirtëror, dhe kur të përballem me stuhitë e sprovave dhe vështirësive, do të nis lundrimin me varkën time shpirtërore përmes detit të jetës drejt brigjeve të sigurta dhe hyjnore.

Kur punoj dhe krijoj, do të kujtoj se Zoti po punon nëpërmjet meje. Ai është Zoti i universit dhe unë mund të lidhem me Të nëpërmjet meditimit të thellë.

Zoti im i dashur, e kuptoj se mendimet e mia do të më sjellin ose dështim ose sukses, varësisht se cila ide është më e fortë në jetën time. Prandaj, do të përpiqem të kujtoj se Ti më zgjat dorën tënde

ndihmëse dhe hap rrugën për suksesin tim. Kur të më ndodhin fatkeqësi dhe fatkeqësi, do të mbledh forcën time dhe do të forcoj vendosmërinë time për t'i kapërcyer ato.

Do të përvetësoj sinqeritet dhe ndershmëri në marrëdhëniet dhe bashkëveprimet e mia me të gjithë, dhe do të përhap mendime dashurie dhe dëshira të mira. Pastaj Zoti do të më mbështesë me forcën dhe mençurinë e Tij.

Zot, do ta përdor vullnetin dhe intelektin tim për të arritur gjëra të vogla së pari, dhe pastaj do të kaloj në arritje më të mëdha.

Edhe nëse të gjitha ambiciet materiale përmbushen, ato prapë sjellin vetëm lumturi të paplotë.

Duke gjetur Zotin, do të zbuloj rezervuarët e pashtershëm të lumturisë që nuk pushojnë kurrë së rrjedhuri dhe rrjedhuri në kopshtet dhe livadhet me gjelbërim të përjetshëm të shpirtit.

* * *

Zoti është gjëja më e çmuar në jetën time; Ai ulet në fronin e ndërgjegjes sime dhe më frymëzon me fjalë të urta

Ai më udhëzon në rrugën që duhet të ndjek

Një jetë e ekuilibruar

E cila merr parasysh të gjitha ligjet hyjnore dhe natyrore

Ai kombinon aktivitetin dhe qetësinë

Sjell lumturi dhe përmbush fatin njerëzor

Një shtëpi plot me xhevahire nuk mund të shihet në errësirë, dhe kështu prania hyjnore nuk

mund të ndihet për sa kohë mbizotëron nata e injorancës.

Nëse vetëdija jonë për Zotin nuk është aq reale sa të mos mund t’i kryejmë detyrat tona të përditshme pa Të, atëherë është e qartë se nuk kemi ndjerë asnjë lidhje midis Zotit dhe jetës.

Kur kemi ambicie dhe e kurorëzojmë atë me idenë e shërbimit ndaj të tjerëve, ne ndihmojmë veten duke i ndihmuar të tjerët.

O Zot

Me përhapjen e dritës së diellit jetësor

Do të përhap rreze shprese në zemrat e të varfërve dhe të të zhvendosurve

Ndizni llambat e vendosmërisë dhe vetëbesimit

Në zemrat e atyre që mendojnë se janë dështakë

Kur e kuptojmë se jeta është një shkollë për të mësuar dhe për të përmbushur detyrat, dhe në të njëjtën kohë një ëndërr e shkurtër

Atëherë do të dimë se Zoti është me ne

Jeta duhet të bazohet në shërbim, sepse pa atë qëllim fisnik, mendja që Perëndia i dha njeriut nuk do ta arrijë qëllimin për të cilin është krijuar.

Nënshtrimi ndaj Zotit i mundëson një personi të kryejë të gjitha detyrat e tij me një ndjenjë gëzimi dhe mirënjohjeje ndaj Zotit, sepse vetëm nëpërmjet nënshtrimit ndiejmë paqe.

Do t’i djeg të gjitha dobësitë e mia intelektuale dhe morale në zjarrin e vendosmërisë, sepse nëse nuk i heq qafe ato dobësi, nuk do të jem në gjendje ta shoh flakën hyjnore.

O Zot
Sot do të vendos të arrij gjëra specifike dhe pastaj do të bëj atë që kam planifikuar. Së pari do të sigurohem për drejtësinë e qëllimit tim dhe pastaj do të ndiej forcën tuaj dhe, me ndihmën dhe bekimin tuaj, do të arrij atë që kam ndërmend të bëj.

* * *

Vetë-afirmime të mëtejshme në inxhinieri
E di me siguri se fuqia e Zotit është e pafundme, dhe meqenëse Ai ka vendosur brenda meje një shkëndijë të dritës së Tij, unë gjithashtu kam fuqinë për të kapërcyer të gjitha pengesat dhe pengesat që qëndrojnë në rrugën time.
Unë jam një mjet për të shprehur inteligjencën dhe bukurinë, dhe për këtë arsye do t'i kushtoj mendimet dhe motivimet e mia për të bërë mirë dhe për t'i shërbyer njerëzimit.
Sot do të monitoroj mendimet dhe fjalët e mia
Kështu që tërheq vetëm atë që është e bukur dhe fisnike
Do ta vendos të mirën në plan të parë të aktiviteteve të mia
Unë përdor të menduarit tim krijues për të pasur sukses
Në çdo përpjekje të mirë dhe punë të dobishme që ndërmarr
Të kuptoj se Zoti më ndihmon nëse unë ndihmoj veten time
Sot do të punoj kopshtin e jetës
Dhe mbillni në të farat e mençurisë, shëndetit dhe lumturisë

Do ta falënderoj Zotin kur përpjekjet e mia të kurorëzohen me sukses

Dhe unë arrij atë që dëshiron zemra ime

Sot do t'i ndihmoj ata që shkaktojnë probleme përreth meje me energjinë time të mirë dhe do ta zhduk errësirën e tensionit dhe mosmarrëveshjes me dritën e dëshirave të mia të mira, i heshtur dhe i vazhdueshëm, do të bëj çmos dhe do t'i përdor fuqitë që Zoti më ka dhënë në një mënyrë që më sjell dobi mua dhe të tjerëve.

Do të nisem me besim të plotë në fuqinë e të Mirës Më të Madhe për të marrë atë që më nevojitet, i sigurt se Zoti do të më shtrijë një dorë ndihme dhe do të më dhurojë bujarinë e Tij.

Sapo forcat e errësirës të mblidhen për të sulmuar paqen time të brendshme, unë do të zgjoj brenda vetes forcat e dritës, të së vërtetës dhe të vetëkontrollit për t'u përballur me forcat e errësirës dhe për t'i shpërndarë ato plotësisht.

* * *

Kur e përqendroni dritën e diellit përmes një xham zmadhues në një pikë të vogël, ajo prodhon nxehtësi, dhe kjo nxehtësi mund të ndezë dru, pëlhurë, letër dhe materiale të tjera. Në mënyrë të ngjashme, kur e përqendroni mendjen me saktësi, energjia e saj e përqendruar mund të djegë të këqijat dhe rrënjët e dyshimit pas çdo dështimi dhe ta bëjë dritën e mençurisë të shkëlqejë fort dhe shkëlqyeshëm.

Kur mendja përputhet me Zotin, burimin e çdo mirësie dhe origjinën e çdo fuqie të bekuar, ajo bëhet e vetëdijshme për praninë hyjnore dhe

zotëron të gjithë elementët e suksesit. Këta elementë janë të lidhur ngushtë me fuqinë e pamasë të Zotit, të aftë të krijojë mundësi të reja .për sukses në çdo fushë

Ushqim magnetik

Kur njerëzit flasin për ushqim ose të ushqyerit, ata zakonisht nënkuptojnë ushqimin fizik të konsumuar për të mbështetur trupin. Megjithatë, ka edhe lloje të tjera të ushqimit që nuk janë më pak të rëndësishme se ushqimi fizik, dhe shpesh janë edhe më shumë të tilla. Ndër këto janë .ushqimi intelektual ose shpirtëror

Aktiviteti mendor ose përqendrimi i mendjes, mençuria dhe aftësia dalluese shpirtërore

Ushqimi fizik mbështet qelizat e trupit, ndërsa ushqimi intelektual e mbush mendjen me ide të shëndetshme, dhe ushqimi i mençurisë rigjallëron shpirtin dhe zhvillon aftësitë e tij. Ushqimi intelektual zakonisht përbëhet nga idetë që një person mendon dhe ato që merr nga të tjerët .përmes kontaktit dhe ndërveprimit

Njerëzit me temperament të qetë dhe prirje fisnike na ndihmojnë të bëjmë mendimet tona .magnetike dhe të shëndetshme

Nuk është e vështirë të përcaktohet nëse një person e merr ushqimin e tij intelektual nga një mjedis paqësor apo nga një mjedis shqetësues. Ankthi, shqetësimi dhe konfuzioni rrjedhin të gjitha nga shoqërimi me njerëzit e gabuar, qofshin miq apo të afërm, duke çuar në mendime ankthuese dhe një humor të trazuar. Trupi merr energji dhe vitalitet nga ushqimi fizik, ndërsa ushqimet

magnetike i sigurojnë trupit dhe mendjes ngarkesa energjike që janë më lehtë të tretshme sesa ushqimet e ngurta dhe të lëngshme, të cilat nuk mund të shndërrohen lehtësisht në energji të gjallë.

* * *

Kur je në gjendje ta kthesh injorancën në mençuri
Nga dobësia dhe brishtësia në shëndet dhe vitalitet
Ec me besim dhe guxim - edhe nëse vetëm - në shtigjet e jetës
Dhe gëzimi i brendshëm i të paturit të një ndërgjegjeje të gjallë dhe vigjilente
Dhe besim i palëkundur në drejtësinë e Zotit
dhe në triumfin e së vërtetës mbi gënjeshtrën dhe të realitetit mbi iluzionin
Dhe kur përpiqesh çdo ditë t'i lëshosh mendimet e tua drejt niveleve më të larta dhe më të rafinuara
Ajo ka një zemër të dashur dhe mirënjohëse
Dhe qëllime të mira për të tjerët
Ushqimi juaj intelektual është magnetik
Dhe pastaj do të tërheqë drejt teje gjithçka që është e bukur dhe e dobishme.
Nga gjërat, njerëzit dhe rrethanat
Ajo ka nevojë të madhe për të vazhduar udhëtimin drejt brigjeve të sigurisë dhe mbrojtjes.
Dhe së fundmi, por jo më pak e rëndësishme
Kur përpiqesh të marrësh atë që të nevojitet
Ji i kënaqur me atë që Zoti ta lehtëson, dhe do të jesh më i pasur në shpirt dhe më i kënaqur

Ata që janë të fiksuar pas kësaj bote dhe lakmitarë për plaçkën e saj

* * *

Kur një person kërkon Zotin, i cili është i vetmi mik përtej të gjithë miqve, bëhet e mundur të krijojë miqësi të vërtetë në të gjitha marrëdhëniet njerëzore: familjare, vëllazërore, martesore dhe shpirtërore.

Miqësia është një element jetësor në marrëdhëniet martesore, dhe përputhshmëria intelektuale dhe emocionale, ndjenja e tërheqjes morale dhe dashuria e miqësia e vërtetë duhet të kenë përparësi. Ata që nuk arrijnë të dallojnë dashurinë e vërtetë nga tërheqja fizike zhgënjehen vazhdimisht.

Kur martesa bazohet në ideale të larta dhe respekt të ndërsjellë, ajo bëhet një bashkim i lumtur dhe i suksesshëm midis dy shpirtrave të dashur dhe bashkëpunues që lehtësojnë barrën e jetës së njëri-tjetrit dhe largojnë shqetësimet e të jetuarit me empati të ndërsjellë dhe mirëkuptim miqësor.

* * *

Nëse i jepni formë një cope balte në formën e një vazoje dhe e piqni derisa të ngurtësohet, dhe pastaj doni ta riformësoni argjilën në një tabaka, nuk do të jeni në gjendje ta bëni këtë. Megjithatë, mund ta bluani vazon dhe ta shtoni pluhurin në argjilën e freskët, dhe pastaj ta përdorni atë për t'i dhënë formë tabakasë.

Në mënyrë të ngjashme, nëse ka një zakon të keq të ngulitur në tru dhe ne duam ta ndryshojmë

atë, së pari do të duhet të përdorim vullnetin për ta shkatërruar atë zakon dhe për ta transformuar atë në veprime të buta e të mira që mund të riformësohen sipas dëshirës.

Vullnet i fortë do të thotë bindje e palëkundur. Në momentin që një person i thotë vetes: "Nuk jam i detyruar nga ai zakon" dhe e mendon me gjithë mend atë që thotë, ai zakon do të shkërmoqet dhe do të zhduket sikur të mos kishte ekzistuar kurrë.

* * *

Unë nuk ia imponoj mendimin tim askujt, as nuk lejoj askënd të më imponojë mendimin e vet ose të më detyrojë të bëj diçka që thellë-thellë e di se nuk duhet ta bëj.

Mendoj me kujdes për atë që kam ndërmend të bëj, udhëhiqem nga mençuria në atë që ndërmarr, marr përgjegjësi për veprimet e mia dhe nuk fajësoj askënd tjetër për pasojat e veprave të mia. Këtë vetëkontroll e mësova nga mësuesi im, gjithmonë e kam çmuar dhe nuk do ta heq dorë kurrë.

Forca supreme magnetike

Jezusi tha: “Kërkoni më parë mbretërinë e Perëndisë dhe gjithçka tjetër do t’ju jepet.”

Zoti është forca supreme magnetike pas të gjitha forcave kozmike. Ai është dashuria pas çdo dashurie. Ai është krijuesi kozmik dhe artisti hyjnor pas gjithë artit dhe krijimit.

Kur i përqendron mendimet e tua te Zoti: forca supreme magnetike në ekzistencë, ti e mbush veten me magnetizëm të bekuar dhe mund të tërheqësh drejt vetes gjithçka që të nevojitet.

Nëse mendoni për Zotin me meditim të thellë,
e doni Atë me gjithë zemër dhe ndjeni paqe të
plotë në praninë e Tij pa dëshiruar asgjë tjetër,
atëherë magnetizmi i bekuar i Zotit do t'ju sjellë
.gjithçka që keni ëndërruar dhe shumë më tepër
"Për Zotin në Qiell"
Suksesi, një jetë e rehatshme, shërimi nga
sëmundjet e pashërueshme dhe kontrollimi i
zakoneve - të gjitha këto mund të arrihen. Nëse i
keni shteruar të gjitha metodat dhe përpjekjet
fizike dhe i keni gjetur ato joefektive, hapni derën
tuaj të brendshme dhe fuqia shpirtërore do të
rrjedhë, duke zhdukur të gjitha dobësitë, dështimet
.dhe frustrimet
Nëse kërkoni ndihmën e Zotit përmes
meditimit dhe përqendrimit të thellë e të qetë, do
të zbuloni një rezervuar të pashtershëm force
shpirtërore. Zoti është i paanshëm dhe u përgjigjet
të gjithë atyre që sinqerisht kërkojnë ndihmën e
.Tij
Kur e gjeta Zotin brenda vetes, e gjeta Atë
kudo
Që kur isha fëmijë kam pasur një mall të madh
për Të, dhe një herë, kur isha djalë i vogël, i
shkrova një letër. Po, i shkrova një letër Perëndisë
:dhe e titullova si më poshtë
Për Zotin në Qiell" dhe e vendosa në kutinë"
postare
Kur i shkruajmë dikujt, presim një përgjigje.
Kur nuk mora përgjigje, derdha lot me shumicë.
Por përgjigjja më në fund erdhi tek unë, jo përmes

fjalëve të shtypura në letër, por në një vizion të mrekullueshëm e të ndritshëm.

Gjithkush mund të marrë një përgjigje nga Zoti nëse përpjekja është serioze dhe përpjekja është e vazhdueshme.

Nëse ia drejtoni pyetjet tuaja Zotit, i mbështjellni ato me ndjenjë të thellë dhe i dërgoni me postën e meditimit, atëherë sinqerisht dhe me siguri do të merrni përgjigjen.

* * *

Ekziston një fiziologji shpirtërore që qëndron në themel të sistemit nervor, e cila në mënyrë unike i lejon njerëzit të arrijnë fazat më të larta të zhvillimit të vetëdijshëm. Truri i njeriut, më i madh se truri i shumicës së kafshëve, përveç balenave dhe elefantëve, është më kompleks dhe zotëron një kapacitet më të madh për të menduar. Kjo e bën trurin e njeriut një instrument të përshtatshëm për njerëzit, të cilët zotërojnë një vetëdije më të përparuar sesa krijesat e tjera. Përdredhjet e ndërlikuara dhe komplekse të trurit i mundësojnë njerëzve të angazhohen në mendime të thella dhe të thella. Prandaj, vetëm njerëzit janë të aftë të arrijnë nivele të avancuara të dallimit dhe, si pasojë, të njohin Krijuesin e tyre. Personi i mençur është ai që përdor aftësitë e tij mendore në shërbim dhe përfitim për njerëzimin në nivelet materiale, intelektuale dhe shpirtërore.

* * *

Unë këndova një këngë për ty
Nuk është thënë kurrë më parë nga ndonjë qenie njerëzore

Dhe ty ta kushtoj melodinë time autentike
Ai që zemra ime luan thellë brenda
Dhe mbi vargjet e saj
Unë kam krijuar këtë himn të parë
Dhe ja ku po jua ofroj si një ofertë të pastër
Nuk do të të ofroj melodi të thata, intelektuale
Ose melodi të zbukuruara të kompozuara nga
të tjerë
Dhe nuk do të të jap asgjë tjetër veçse
Melodité e thjeshta, naive të zemrës sime
Nuk do të vendos trëndafila të kultivuar para
teje
Në shtëpi prej qelqi
Dhe plot me emocione dhe pasione
Në vend të kësaj, unë ju ofroj lule të egra që
sapo kanë mbirë
Në fushat e mallit tim
Dhe promovuesi i jetës sime
* * *
Që të mund të të dëgjoj
Engjëll Mbrojtës
Vizioni im i brendshëm është harmonizuar me
radion
Me prekje të buta, të dashura
Shpesh dëgjoja gjatë meditimit
Për melodité më të ëmbla të shenjtorëve të tu
:që janë pranë teje
Për simfoni të mrekullueshme shpirtërore
Dhe për copa nga krijimet e zemrës sime
Dhe një melodi melodioze nga malli im i vjetër
për ty

Me durim dhe qetësi, rregullova treguesin e ndjenjave të mia më të thella
Dhe kur gjumi më rëndonte qepallat
Gati sa nuk më zuri gjumi
Himni yt autentik rrjedhi përmes meje
Dhe tani unë transmetoj jehona ekstatike
Nga melodité e gëzimit tënd
Dhe unë i shtoj zërin tim korit të adhuruesve të tu
Himnet bëhen më të forta
Dëshira dhe malli bëhen më të forta
* * *
Kushdo që ndjek rrugën e egoizmit të lig, të tjerët do të përpiqen t'i marrin gjithçka që ka, por nëse ai është ndryshe, të tjerët do t'i tregojnë bujari dhe dhembshuri.
Ajo që një individ projekton ose u dërgon të tjerëve - me fjalë, vepra dhe mendime - do t'i tërheqë ata në të njëjtën lloj dhe në të njëjtën shkallë. Natyra e tyre e vërtetë do të zbulohet përmes shprehjeve të fytyrës dhe veprimeve të tyre. Të tjerët do të ndiejnë dridhjet ose valët e tyre psikologjike, dhe reagimet e tyre ndaj tyre do të korrespondojnë me natyrën e këtyre dridhjeve - negative ose pozitive.
Ne nuk mund të zotërojmë gjithçka. Ajo që kemi na është dhënë nga Zoti që ta përdorim përkohësisht ndërsa jemi në këtë tokë, dhe herët a vonë do të na duhet të heqim dorë nga pasuritë tona, qoftë për shkak të aksidenteve, vjedhjes, konsumimit ose vdekjes.

Kështu, kur përpiqemi të mbajmë diçka vetëm .për hir të zotërimit të saj, po e mashtrojmë veten Edhe këto trupa në të cilët kemi jetuar për kaq shumë vite do të hiqen një ditë. Prandaj, është gabim të detyrojmë veten të besojmë se zotërojmë .gjëra që, në realitet, nuk mund të zotërohen fare Kur na jepet diçka, duhet ta dimë se është e jona vetëm për një periudhë të caktuar dhe duhet .të jemi të gatshëm ta ndajmë atë me të tjerët Kur një person dëshiron më shumë sesa i nevojitet, probleme të rëndësishme e presin. Pa dyshim, ne duhet të kemi nevoja themelore si ushqimi, strehimi, veshja dhe njëfarë sigurie financiare, por në ndjekjen e këtyre gjërave, duhet të eliminojmë nevojat e panevojshme, me të cilat nënkuptoj dëshirat e pakontrolluara dhe dëshirën e zjarrtë për të pasur më shumë sesa është e .nevojshme

* * *

Ne nuk mund të jetojmë në botë si individë, duhet të mbështetemi te qeniet njerëzore për të .jetuar dhe shijuar jetën

Kjo është e vërtetë si shpirtërisht ashtu edhe materialisht. Ne nuk mund të ruajmë një standard të mirë jetese pa shkëmbimin e mallrave dhe .shërbimeve

Ne mund ta përshpejtojmë përparimin tonë intelektual dhe shpirtëror duke ndarë përvojat dhe zbulimet tona

Kur bashkojmë idetë tona lindore, perëndimore, veriore dhe jugore, mund të

kultivojmë talentet tona dhe të zhvillojmë aftësitë
.tona si një familje e vetme njerëzore

* * *

Në kopshtin e ëndrrave të mia të natës
:Shumë lule çelin
Lule të rralla imagjinare
Atje ku shkëlqen drita e ngrohtë planetare
Sythat e shpresave tokësore po lulëzojnë
Përhapja e petaleve të ndritshme
Nga hetimi dhe kënaqësia
Në shkëlqimin e atyre ëndrrave
Shoh fantazma të fytyrave të një të dashuri të
harruar
Dhe ndjenja të çmuara, të varrosura
Kam fjetur për një kohë të gjatë
Toka e të pavetëdijshmes
Të gjithë ngrihen me fustane vezulluese
Në përgjigje të thirrjes së engjëjve të ëndrrave
Ai pa ringjalljen e të gjitha sprovave të kaluara
Zot, ti na ke dhënë lirinë
Për të harruar problemet tona të përditshme
Nga vizitat e natës në tokën e ëndrrave
Na ndihmo të zgjohemi me ty
Dhe ne i shpëtojmë përgjithmonë hidhërimeve
dhe pikëllimeve njerëzore

* * *

!O strehë hyjnore
Po notoj në detin e jetës
Po më përplasin stuhitë e egra të fatkeqësive
Nëse po lundroni në valë kënaqësie
Ose, herë pas here, duke u mbytur në
thellësitë e dhimbjes

Dua të shpëtoj nga dualiteti
Duke arritur brigjet tuaja eterike dhe supreme
Dhe me çdo valë të lutjeve të mia
Të afrohem ty, streha ime e vetme
Nuk do të ndalem së provuari
Sepse e di që mezi pret ardhjen time
!Ajo mezi pret kthimin tim
Unë jam një zog i parajsës: një zog i qiellit
E cila u krijua nga duart e tua të bekuara
Më ke zbukuruar me sharmin tënd
Dhe ngjyrat e bukura
Me puplat e butësisë dhe pendët e arta të
lulëzimit shpirtëror
U ngrita lart
Në atmosferën e zymtë dhe të zymtë të jetës
Në kërkim të parajsës
Pendët e mia të ndritshme u njollosën
Me njolla të errëta dëshpërimi
Eja, Zoti im
Lani zogun tuaj të parajsës
Me rrezet e mençurisë
Dhe ujërat e pastra e të ëmbla të paqes
Boshti i paqes sime dhe spiranca e lumturisë
sime
Edhe pse punoj shumë dhe me zell për të të
njohur duke ndjekur ligjet dhe rregullat e tua,
duhet ta kuptoj, o Zot, se ti je mbi të gjitha ligjet
.dhe rregullat
Nënë Universale, ti banon në zemrën e çdo
nëne njerëzore. Mbush të gjitha nënat me
mençurinë dhe butësinë tënde, në mënyrë që ato

të tregojnë edhe më shumë dashurinë tënde të pakufishme.

Zoti im i dashur, e di që prania Jote e shenjtë është kudo. Ashtu si vaji i pastër është i fshehur në ullinj të pashtrydhur, kështu prania Jote sublime është e pranishme në univers. Të lumtur janë ata që përdorin shtypësen e të menduarit për Ty dhe të meditimit mbi Ty për të nxjerrë vajin e bekuar të pranisë Sate hyjnore.

Përmes veprave të mira dhe mendimeve pozitive krijuese, do ta kultivoj farën e vetëdijes dhe do ta ujit atë me ujërat e meditimit dhe dëshirës derisa lulja e dashurisë hyjnore të çelë në kopshtin e jetës sime.

Bota po përpiqet ta frenojë vetëdijen time me litarë të fortë dëshirash intensive, por unë do të punoj për t'i prerë ato litarë me thikën e të kuptuarit dhe të dallueshmërisë, në mënyrë që vetëdija ime të çlirohet dhe të niset drejt hireve hyjnore.

Fuqia e mendimit, e fjalës dhe e veprimit vjen nga Ti, Krijuesi im. Më ndihmo ta përdor këtë fuqi vetëm për mendime të mira, fjalë të mira dhe vepra të dobishme. Përmes meditimit, dashuria ime për Ty rritet derisa të mbushë tërë qenien time dhe të largojë të gjitha pengesat dhe pengesat nga rruga e jetës sime. Dhe meqenëse Ti je Krijuesi i kësaj bote tokësore ëndërrimtare, detyra ime e parë është ndaj Teje, jo ndaj kësaj bote iluzore.

Konfliktet dhe trazirat përpiqen të më distancojnë dhe të më pengojnë të kuptoj praninë tënde të bekuar, por ti do të mbetesh gjithmonë, o

Zot, qendra e paqes sime dhe spiranca e lumturisë sime.

* * *

Brenda njeriut gjenden miniera dijesh dhe thesare mençurie, që presin të zbulohen dhe të zbulohen përmes meditimit të thellë dhe eksplorimit serioz.

Njerëzit i përdorin energjitë e tyre latente në mënyrë të pavetëdijshme ose nënndërgjegjeshëm në çdo gjë që bëjnë dhe arrijnë disa rezultate, por nëse dinë t'i investojnë këto energji dhe t'i kontrollojnë ato me vetëdije, do të arrijnë shumë gjëra të mëdha.

Kur shpirti është i mbushur me mençuri natyrore, vitalitet natyror, dashuri për mirësinë dhe vullnet të mirë, atëherë, ashtu si bleta kërkon lule, suksesi, begatia, dija dhe të gjitha bekimet e tjera të jetës do të të kërkojnë, me hirin e Zotit.

* * *

Në këtë tokë, Zoti punon për të nxjerrë dhe zhvilluar artin universal të jetesës së lumtur duke mbjellë ndjenja vëllazërie në zemrat e njerëzve dhe duke kultivuar respekt dhe vlerësim për të tjerët në shpirtrat e njëri-tjetrit.

Prandaj, Ai – qoftë i lavdëruar Ai – nuk lejoi asnjë komb të ishte i përsosur në vetvete. Përkundrazi, Ai i pajisi individët e secilit popull me aftësitë dhe talentet e tyre të veçanta dhe i dalloi ata me një gjenialitet unik, në mënyrë që ata të mund të jepnin një kontribut të shquar në përparimin e qytetërimit botëror.

Paqja në tokë do të lulëzojë dhe do të japë fryte midis kombeve nëpërmjet shkëmbimit konstruktiv të cilësive dhe avantazheve më të mira të secilit prej tyre.

Ndërsa mund të mos i vëmë re të metat e kombeve të tjera, duhet t’i shohim qartë virtytet e tyre dhe t’i imitojmë ato. Është thelbësore të theksohet se këto ideale janë mishëruar te profetët, apostujt dhe shenjtorët gjatë gjithë historisë, të cilët ishin - dhe mbeten - shembuj të gjallë të mësimeve më të shenjta.

"Përkufizimi i "vetes

Shqisat, të cilat e nxjerrin ekzistencën e tyre nga vetëdija dhe energjia që buron nga Zoti, na tregojnë botën dhe e portretizojnë shpirtin si një entitet të veçantë nga burimi i tij dhe nga pjesa tjetër e krijimit.

Kafazi fizik e ka burgosur shpirtin, i cili është një pasqyrim i shpirtit universal, dhe është mposhtur nga harresa, kështu që nuk e kujton më thelbin e tij hyjnor, por e konsideron kafazin e tij fizik si veten e tij të vërtetë. Prandaj, ai merr dhe ia atribuon vetes të gjitha papastërtitë dhe kufizimet e trupit.

Në një rast të tillë, shpirti quhet "ego", por kur kjo ego ose kjo vetvete e vogël dhe e kufizuar kupton se lidhja e saj me trupin është e përkohshme dhe se ka një thelb të pavdekshëm dhe të pavdekshëm, atëherë mund të quhet shpirt. Dhe sa më shumë që krijohet vetëdija e saj për natyrën e saj thelbësore, dhe sa më shumë që vetëdija e saj ngrihet dhe zgjerohet, aq më shumë

ndien se është e lidhur ngushtë me vetëdijen kozmike dhe se i gjithë njerëzimi është familja e saj globale.

* * *

Le të vendosim dhurata që nuk prishen
Nuk preket nga prishja
Nga qëllimet e mira
shërbime altruiste
Dashuri e pakushtëzuar
Nën pemën e njerëzimit
Me degë të gjata
dhe degët e shumta
Të cilat përfaqësojnë racat
Kombësitë njerëzore
Pavarësisht dallimeve dhe diversitetit të tyre
Zoti i pranoftë veprat e tua të mira
I nxitur nga qëllime të mira
Zgjimi i dytë
Me ty, ndihem sikur jam në një zgjim të dytë

në një botë tjetër. Herë pas here, ëndërroj për këtë tokë dhe se trupi im është në të, por jam zgjuar në lumturi të pandërprerë, dhe ëndrra ime e ditës për këtë jetë tokësore është e parfumuar me aromën e kujtimeve të shpërndara si petale trëndafili.

E shoh veten duke rrëshqitur nëpër panoramën e jetës, të zbukuruar me ëndrra dhe të zbukuruar me skena të shumta nga përvoja të ndryshme skenike, duke çuar kujtimet drithëruese të ëndrrave të mia tokësore drejt zgjimit të përjetshëm të qiejve.

Kam shkulur gjembat e maktheve nga kopshti i jetës sime dhe kam mbjellë trëndafila frymëzimi

në të, ku i dashuri im kozmik do ta pranojë ftesën time, i parfumuar me myshkun e mallit, dhe do të më marrë me vete në shtëpinë qiellore plot me .gëzime të ripërtërira dhe bekime të pafundme

* * *

Dashuria e Zotit është eterike dhe e butë, dhe Ai me siguri i përgjigjet kujtdo që shpreh dëshirën .e tij të thellë dhe të sinqertë për Të

Njerëzit gabimisht besojnë se jetojnë me ushqim, jo me fuqinë e Zotit. Shumë i luten Atij me mendime të shkurtra, si një pendë në erë, duke besuar gabimisht se Ai nuk u përgjigjet lutjeve të tyre. Megjithatë, Ai i ndihmon ata që besojnë në Të, edhe pa e kuptuar. E megjithatë, shumë mbeten injorantë për Të, duke supozuar se Ai është shumë larg tyre. Kur vendosmëria nuk lëkundet kurrë, vendosmëria nuk dobësohet kurrë dhe lutja e përzemërt vazhdon në heshtje dhe me besim, dhe ndihma hyjnore kërkohet me sinqeritet dhe shpresë, edhe kur përballen me pengesat e dobësisë, ankthit, zakoneve të pashëndetshme ose mendimeve të hutuara, atëherë ndihma do të vijë, .dhe bashkë me të, lehtësimi

Zoti i përgjigjet në një mënyrë të thellë dhe të heshtur çdo lutjeje të sinqertë që vjen nga .thellësitë e zemrës

Vlera e vërtetë e një qenieje njerëzore

Vullneti dhe planifikimi i shëndoshë janë thelbësorë për atë që keni ndërmend të bëni. Nëse jeni të vendosur dhe vazhdoni në rrugën tuaj si një shigjetë flakëruese ose një pishtar flakërues, të

gjitha pengesat në rrugën tuaj do të digjen dhe do të shndërrohen në hi.

Zgjidh një detyrë që nuk mendon se mund ta bësh dhe pastaj përpiqu sa më shumë ta arrish atë. Kur të kesh sukses, kalo në diçka më të madhe dhe më të rëndësishme. Vazhdo të stërvitësh vullnetin tënd në këtë mënyrë dhe do t'i shohësh rezultatet vetë. Nëse vështirësia është shumë e madhe, lutu me zjarr dhe me besim te Zoti që të të japë forcën për ta kapërcyer atë.

Vullneti duhet të përdoret nëse dëshiron të eliminosh dështimin, dhe vendosmëria duhet të jetë aq e fortë sa një uragan i fuqishëm - një uragan i së mirës - që nuk ka pengesa në rrugën e tij dhe shkatërron vetëm të keqen.

Nuk ka rëndësi se kush është një person apo çfarë statusi shoqëror ka, vlera e tij e vërtetë varet nga vullneti i mirë që posedon dhe si e përdor atë vullnet për të bërë vepra të mira dhe për të ndihmuar ata që kanë nevojë.

Vullneti është brenda teje, dhe nëse e përdor siç duhet, do të arrish çdo gjë.

Është vullneti që e çon njeriun nga një dëshirë në tjetrën derisa më në fund e bën të bëjë përpjekje maksimale për të arritur suksesin në përmbushjen e dëshirës më të madhe: të njohë veten dhe Zotin.

Vullneti rritet tek një person në një mënyrë normale dhe graduale, por rritja e tij mund të përshpejtohet nga mendimi i shëndoshë dhe veprimi i saktë.

Të mbash një ide me vullnet të hekurt do të thotë ta arrish atë ide herët a vonë, falë vendosmërisë së palëkundur dhe një vendosmërie që nuk njeh dobësi apo dekurajim.

Vullneti njerëzor drejtohet dhe udhëhiqet nga injoranca dhe shpesh çon në gabim dhe pakënaqësi. Por kur vullneti udhëhiqet nga mençuria dhe veprimi i drejtë, dhe kur është në harmoni me vullnetin hyjnor, atëherë ai punon për të mirën dhe lumturinë e njerëzimit.

Stërvitja e vullnetit është thelbësore për ta përshtatur atë me vullnetin hyjnor. Kur vullneti sillet vazhdimisht rreth një qëllimi specifik, ai bëhet një vullnet dinamik dhe efektiv. Ky është vullneti që zotërojnë profetët, figurat e mëdha dhe ata që kanë arritur arritje të jashtëzakonshme në këtë botë.

Para se të ndërmerrni ndonjë veprim, mendoni me kujdes për atë që do të bëni. Sigurohuni që do ta përdorni vullnetin tuaj për të arritur gjëra të dobishme për veten dhe të tjerët. Nëse e keqpërdorni vullnetin tuaj, rezultatet me siguri do të jenë të dëmshme për ju.

Mos ji negativ; Zoti të ka dhënë vullnetin për ta përdorur atë dhe për të fituar betejën e jetës. Mbaje mend se vullneti i Zotit qëndron pas vullnetit tënd.

Vullneti mund të sjellë ndryshime fiziologjike në trup. Nuk keni nevojë për kohë për të thyer një zakon të rrënjosur thellë për sa kohë që keni vullnet të mjaftueshëm.

Kur Mjeshtri Buda kërkoi ndriçim shpirtëror, ai
u ul nën një pemë banyan (fiq indian) dhe tha
:diçka me efektin e mëposhtëm
Ja ku jam ulur nën pemën banyan
Dhe e përsëris këtë betim me vërtetësi
Nëse nuk e kuptoj sekretin e ekzistencës
Dhe do të fitoj nga kërkimi im thesarin e
çmuar
Nuk do të largohem nga pozicioni im sido që të
jetë
Edhe nëse kockat dhe trupi im shkrihen
!Do të rri ulur përgjithmonë
Më në fund, Gautama Buda i ndriçuar ia doli
.mbanë me kërkesën e tij hyjnore
Ai mori atë që donte
Në të vërtetë, një testament i tillë është një
testament
Të bashkuar me vullnetin universal
Brenda teje qëndron një rrymë energjie
kozmike që e mban trupin tënd pafundësisht.
Megjithatë, kur diçka i ndodh trupit, ti e harron atë
energji. Përdorimi i vullnetit tënd për qëllime të
gabuara do të thotë të humbasësh lidhjen tënde
me këtë energji kozmike. Trajnimi i kësaj force
vullneti do të thotë të lidhesh me atë forcë të
.jashtëzakonshme jetësore
Vullneti duhet të mbahet gjallë dhe aktiv në
vepra të mira dhe arritje të dobishme dhe fisnike
.në jetë
* * *
Zakonet janë mjete dhe mekanizma
automatikë psikologjikë që ndihmojnë në kryerjen

e detyrave të nevojshme lehtësisht dhe pa mundim.

Shumë veta lejojnë që zakonet e dobësisë dhe dështimit t’i skllavërojnë, dhe një person mund ta mbrojë veten nëse jeton ndryshe, me kusht që ta marrë seriozisht luftën kundër zakoneve të dëmshme derisa të arrijë sigurinë dhe brigjet e fitores.

Dëshirat e pakontrolluara inkurajojnë zakone të pashëndetshme duke i ushqyer dhe justifikuar ato me shpresa dhe premtime të rreme për lumturi dhe kënaqësi të përkohshme. Në ato momente dobësie dhe konfuzioni, ata që dëshirojnë t'i kapërcejnë këto zakone të pakontrolluara duhet të përdorin gjykimin e tyre të mprehtë për të kuptuar natyrën e tyre të vërtetë dhe për të mësuar se si t'i përballojnë ato në mënyrë efektive.

Zakonet e këqija kanë pasoja të tmerrshme dhe fruta të hidhura e helmuese. Nëse lihen pa u kontrolluar, këto zakone shkatërruese do të bëhen më të forta, duke e mbajtur një person nën kontrollin e tyre të fuqishëm dhe ndikimin e tyre dërrmues. Por sapo mendja të njohë kotësinë dhe dëmin e këtyre zakoneve, ndikimi i tyre zvogëlohet dhe ato përfundimisht zhduken nga jeta e një personi.

* * *

Shkrimet e shenjta pohojnë se Zoti tejkalon kuptimin e arsyes dhe intelektit. Sepse, pavarësisht fuqisë së tyre, aftësia e tyre mbetet e pamjaftueshme për ta kuptuar ose përqafuar Atë. Prandaj, mendja njerëzore është e paaftë të

formojë një koncept të vërtetë të Zotit, as nuk .mund ta kuptojë atë që nuk ka fillim dhe as fund
Kur e shikon Diellin nga miliona kilometra larg në hapësirë, ai yll gjigant duket shumë më i vogël se Toka jonë. Megjithatë, diametri i Tokës është afërsisht 7,900 milje, ndërsa diametri i Diellit është njëqind herë më i madh. Nëse do të mund ta vendosnim planetin tonë Tokë direkt përpara Diellit, ai do të dukej i vogël në krahasim me të. Dhe nëse e imagjinojmë fushën e gjerë të Diellit duke u zgjeruar derisa masa e tij e jashtëzakonshme të përfshijë të gjithë qiellin blu, qielli që shohim është vetëm një pikë e vogël, një pikë e thjeshtë, e hapësirës së pafundme të hapësirës që përshkon universin. Edhe nëse Dielli do të vazhdonte të zgjerohej pafundësisht, ai prapë .nuk do të mund të përfshinte pafundësinë
Iluzioni kozmik i vogëlsisë dhe pafundësisë e kufizon dhe e pengon mendjen të kuptojë pafundësinë e universit. Nga erdhi kjo boshllëk ?absolut dhe ku janë kufijtë e tij
Ai që nuk i nënshtrohet dimensioneve apo matjeve, që nuk ka kufij apo origjinë, është Zoti, i cili është i kudondodhur dhe ekziston në skajet më të largëta të hapësirës. Ai është në yjet e largët dhe të largët, dhe Ai është i vetëdijshëm për çdo hapësirë që zë, pavarësisht sa e vogël apo e .madhe është
Zoti nuk është mendja sepse Ai është krijuesi i mendjes dhe tejkalon fuqitë e saj; përndryshe, ne mund ta kuptonim Atë përmes mendjes. Megjithatë, ne mund ta quajmë me saktësi dhe

precizion Atë vetëdije hyjnore, lumturi hyjnore ose .prani hyjnore; por jo mendjen

Edhe pse mendja është e paaftë të kuptojë tërësinë e ekzistencës, ajo është megjithatë e aftë të ndiejë praninë e Zotit. Ndjesia e pranisë së Tij dhe matja e saj janë dy përvoja krejtësisht të .ndryshme

Një valë nuk mund ta masë mjedisin përreth saj, por ekziston një pikë kontakti midis tyre. Në mënyrë të ngjashme, kjo pikë është vetëdija më e lartë. Kjo vetëdije mund ta ndiejë Zotin, domethënë të përjetojë praninë e Tij. Kur e zgjerojmë sferën e arsyes së zakonshme derisa të lidhet ngushtë me vetëdijen më të lartë, atëherë .mund ta ndiejmë praninë hyjnore

Ne kemi zbritur nga absolutja e pakufizuar në të kufizuarën dhe të fundme. Yoga është tërheqja e mendjes nga gjërat e jashtme për ta përqendruar atë në burimin e brendshëm të së vërtetës. Vetëm në këtë mënyrë mund të zbulojmë metodën që Zoti përdori për të kondensuar vetëdijen universale në imazhet e fundme të krijimit të Tij dhe .universeve që i banojnë ato

Trupi i njeriut është krijimi më i ndërlikuar dhe kompleks i Zotit. Një qelizë e vetme primordiale, e formuar nga bashkimi i spermatozoidit dhe vezës, ndahet dhe, nëpërmjet shumëzimit të këtij procesi ndarjeje, miliarda qeliza ndërtohen rreth saj për të krijuar strukturën fizike që strehon vetëdijen tonë .shpirtërore

Nuk mund ta dish sasinë e energjisë së ruajtur as në një gram të vetëm mishi. Nëse kjo energji do

të çlirohej, elektrone të panumërta do të përhapeshin në hapësirën e pafundme. Fuqia dhe fusha e vetëdijes që banon brenda trupit tejkalojnë të kuptuarit njerëzor. Edhe pse struktura jonë e dukshme përbëhet nga mishi, gjaku dhe kocka, pas qelizave të saj të dendura qëndrojnë rryma elektronike dhe jetësore. Dhe pas këtyre energjive delikate dhe të ndërlikuara qëndrojnë mendime dhe perceptime.

Mendimi është i pashtershëm dhe nuk njeh fund. Që nga agimi i kohës, ide përtej imagjinatës kanë qarkulluar në ajër. Mendime të panumërta janë të pamundura për t'u numëruar, por nëse do të merrnit në konsideratë numrin e mendimeve dhe ndjenjave që ju kanë kaluar në mendje dhe janë shprehur gjatë gjithë jetës suaj, do të krijonit një ide për miliona ide që ekzistojnë.

Përpiqu, nëse mundesh, të kujtosh të gjitha mendimet që ke pasur në një vit të vetëm, apo edhe vetëm në një ditë të vetme, dhe pastaj mendo për numrin e madh të mendimeve të grumbulluara nga i gjithë njerëzimi gjatë historisë, deri në ditët e sotme; Zoti i di të gjitha.

Mendja nuk mund t’i kuptojë as fenomenet më delikate natyrore. Merrni parasysh numrin e madh të elektroneve që rrotullohen në elektricitetin që rrjedh përmes llambave! Triliona prej tyre kërcejnë së bashku, duke krijuar dritën që shohim. Këto grimca, të padukshme edhe për mikroskopin, udhëtojnë nga një pikë në tjetrën në univers vetëm në sekonda. Eksperimentet shkencore e konfirmojnë këtë.

Nëse do të përpiqeshit të numëronit numrin e protoneve dhe elektroneve të paketuara në planetin tonë Tokë, mendja do të vazhdonte llogaritjen për një kohë të shkurtër dhe pastaj do të ndalonte. Gjërat që i duken mendjes së studiuesit duken të pafundme.

Por vjen një pikë ku idetë bëhen shumë delikate për t'u kapur. Nga ai nivel, i padepërtueshëm për mendjen, Zoti derdh dritën e Tij thelbësore: dridhjen inteligjente kozmike që ndërton dhe mbështet krijimin e kufizuar.

miqësi

A është miqësia një veshje e bekuar e endur nga fijet e zemrës?

Apo është bashkimi i dy mendjeve në një mendje të gjerë dhe të shtrirë?

Nënë dhe bijë, dy burime dashurie që burojnë nga një burim i vetëm

Për të rritur rrjedhën e dashurisë dhe për të shuar etjen e shpirtrave të tharë?

Apo është një trëndafil i vetmuar midis dy degëve që rriten në korijen e mirëkuptimit miqësor?

Apo është një mendim në dy trupa?

A mund të krahasohet miqësia me dy kuaj?

Pavarësisht ngjyrave të tyre të ndryshme, ato e tërheqin së bashku mjetin e jetës.

Drejt një qëllimi të lartë me një vizion të unifikuar?

A bazohet miqësia në pabarazi apo në barazi?

A janë muret e saj të ndërtuara me gurë kontrasti dhe diferencimi?

A pajtohet ajo verbërisht me të mirën dhe të keqen?

Dhe të ecësh me zell dhe gëzim në shtigjet e pamaturisë dhe marrëzisë

Drejt humnerës së zhgënjimit dhe zhdukjes së iluzioneve?

Miqësia është një bimë fisnike, e frytshme dhe e shenjtë!

Kur dy njerëz premtojnë besnikëri të përjetshme

Ata ecin në shtigjet e jetës pavarësisht dallimeve në mendime

Kur ata nuk pajtohen dhe bien dakord, e bëjnë me dashuri dhe respekt.

Ata e mbështesin njëri-tjetrin dhe i urojnë njëri-tjetrit më të mirën, ashtu siç i urojnë vetes.

Ai gëzohet për suksesin e mikut të tij aq sa gëzohet për të vetin

Ku i dashuri nuk kërkon kënaqësi ose rehati në kurriz të të dashurit

Pastaj në atë kopsht altruizmi

Miqësia lulëzon dhe lulëzon, dhe është e mbushur me aromën e dashurisë dhe besnikërisë

Sepse miqësia është një bimë hibride, e lindur nga dy shpirtra

Aroma e saj buron nga dy trëndafila të ndryshëm

Dhe vazhdoi me flladin e dashurisë së palëkundur

Ai që është i palëkundur nga fatkeqësitë dhe pa të meta

Miqësia lind nga një zemër me dashuri të pashpjegueshme
Dhe një pasuri emocionesh të pastra rrjedh përpara
Ajo rritet në tokën e harmonisë dhe mosmarrëveshjes
Por fle, ngrin dhe e kalon kohën në familjaritet të tepruar dhe mungesë respekti të ndërsjellë.
Mbytet dhe jep frymën e fundit nën grumbujt e dendur të dëshirave egoiste
Por zemra e saj e butë mund të mposhtet vetëm nga pritjet dhe kërkesat
Mashtrim dhe mashtrim
Po, këta dëmtues po bëjnë punën e tyre në bimën e miqësisë dhe po ia gërryejnë zemrën rozë.
O miqësi, o bimë e lulëzuar, e vesëtshme e qiellit, mjedisi yt ideal është toka e pasur me dashuri të lirë nga çdo qëllim dhe dëshirë, ku miqtë përpiqen të ndërtojnë dhe mbështesin njëri-tjetrin dhe të hapin rrugën për njëri-tjetrin përgjatë shtegut.
Asgjë nuk mund ta shuajë etjen tënde, o miqësi
Shpërfillja e ndjenjave dhe respektimi i atyre që i kanë ato
Asgjë nuk i lag gjethet tuaja si një spërkatje e qartë dhe e shpërndarë ëmbëlsie
Nga qielli i zemrave të sinqerta dhe të dashura
Oh, miqësi e vërtetë
Kudo që shpërndahen petalet e trëndafilit tënd
Ai vend është i shenjtë
Bëhet një tempull i bekuar

Vizitohet nga çdo besimtar në Zot dhe në shenjtërinë e jetës.

* * *

Do t'i ndriçoj buzëqeshjet, errësira e mjerimit tim do të zhduket, dhe do ta shoh shpirtin tim në dritën e buzëqeshjeve të mia të fshehur pas errësirës së dendur të epokave të akumuluara.

Kur ta gjej veten, do të rrjedh në të gjitha zemrat, duke mbajtur pishtarin e buzëqeshjes së shpirtit tim

Zemra ime do të buzëqeshë e para, pastaj sytë dhe fytyra ime. Çdo atom i qenies sime do të shkëlqejë me dritën e buzëqeshjeve.

Do të depërtoj në thellësitë e zemrave të zymta dhe do të ndez një zjarr të fuqishëm që do të përpijë të gjitha hidhërimet

Unë jam flaka e papërmbajtshme e buzëqeshjeve, do të freskohem me flladin e gëzimit hyjnor dhe do të flakëroj në errësirën e mendjeve, dhe të gjithë ata që do të më takojnë do të marrin një shpërthim të kënaqësisë sime të shenjtë.

Do të mbaj pishtarë shërues të buzëqeshjeve të mia në çdo zemër. Do të buzëqesh i pari, edhe nëse është e vështirë, dhe do t'i frymëzoj të mjerëit dhe të qarit të buzëqeshin.

Në gëzimin e të gjitha zemrave, dëgjoj jehonën e lumturisë Tënde, o Zot. Në miqësinë e të gjithë besimtarëve, gjej dashurinë Tënde. Gëzohem dhe zemra ime gëzohet për suksesin dhe begatinë e vëllezërve dhe motrave të mia, ashtu siç gëzohem dhe gëzohem për rehatinë dhe

mirëqenien time. Ndërsa frymëzoj mençuri dhe mirëkuptim tek të tjerët, shumëfishoj thesaret e mençurisë dhe dijes sime. Në lumturinë e të gjithëve, gjej lumturinë time.

Asgjë nuk do të më fshijë buzëqeshjet. Dështimi, sëmundja dhe vdekja nuk mund të më trembin ose të më ulin moralin.

Në të vërtetë, fatkeqësitë dhe katastrofat nuk mund të më dëmtojnë, sepse unë kam brenda shpirtit tim gëzimin e përjetshëm dhe të ripërtërirë të Zotit që nuk ndryshon dhe nuk mund të mposhtet.

O buzëqeshje hyjnore e shenjtë, e heshtur, kurorëzo fytyrën time dhe buzëqesh nëpër shpirtin tim

Do të përpiqem të jem një miliarder gëzimi, sepse pasuria ime e vërtetë qëndron në arkën e pranisë sate të bekuar, Zot, dhe kështu do të plotësoj nevojën time për sukses shpirtëror dhe mirëqenie materiale në të njëjtën kohë.

* * *

Paqja rrjedh nga zemra ime
Më fryn si një fllad i lehtë
Paqja më mbështjell si një parfum aromatik
Paqja rrjedh përmes meje si valë drite
Paqja shëron zemrën nga shqetësimi dhe ankthi, dhe djeg gjembat e frikës dhe pagjumësisë
Paqja zgjerohet gjerësisht - si një masë e zjarrtë - dhe mbush tërë ekzistencën time
Paqja është si një oqean, që mbush hapësirën dhe atmosferën

Paqja është si gjaku i kuq; u jep jetë venave të mendimeve të mia

Paqja, si muzgu i shtrirë, rrethon trupin e pafundësisë sime

Flaka e paqes buron nga poret e trupit tim dhe nga i gjithë universi

Aroma e paqes përshkon kopshtet e trëndafilave

Vera e paqes pikon vazhdimisht nga presat e çdo zemre

Paqja është jeta e gurëve dhe hënave, e shenjtorëve dhe e profetëve

Paqja është uji burimor i shpirtit

Lëngu që del nga kavanozi i heshtjes

Të cilat i shoshis nëpër poret e panumërta të atomeve të mia

* * *

Do të lutem me një zemër të zjarrtë derisa errësira e meditimit të ndizet nga prania Jote rrezatuese, o Zot. Sot do ta transmetoj këngën e shpirtit tim në ajër me një përqendrim të thellë dhe të përzemërt, duke shpresuar se Ti do të përgjigjesh nëpërmjet marrësit të qetësisë sime.

O Ti që je gjithmonë i pranishëm, lumturi gjithmonë përtëritëse!

Çliro mendjen time nga barrët e apatisë dhe harresës

Më lejo të shijoj nektarin gjithmonë të bekuar të pranisë sate

Ndërsa qetësia ime e brendshme dhe e jashtme zgjerohet, paqja jote vjen tek unë

Do të përpiqem gjithmonë të dëgjoj jehonën e hapave të tu eterikë
Nëse do të të pranoja si gëzimin më të thellë të meditimit më të thellë
E di atëherë se të gjitha gjërat
Do të më jepet prosperitet, shëndet dhe mençuri
Më ndihmo të të gjej
Në thellësitë e ujërave të shpirtit tim, i etur për ty
dashuri
Dashuria është aroma e zambakëve që çelin
Dhe kori i trëndafilave të heshtur
Duke festuar bukurinë e natyrës
Dashuria është një këngë e shpirtit që këndon për jetën
Dhe vallëzimi ritmik i ekuilibruar i planetëve
Në udhëtimin e tij të përhershëm në hapësirën e thellë
Është etja e luleve për të shijuar rrezet e diellit
Dhe lulëzon dhe ushqehet nga eliksiri i jetës
Është dëshira e tokës
Për të ushqyer rrënjët e etura me qumështin e saj
Dhe duke ushqyer të gjitha llojet e jetës me thelbin e jetës
Është vullneti i fuqishëm i diellit
Për të mbajtur të gjitha gjallesat gjallë dhe aktive
Është forca lëvizëse e jetës
Për të ofruar mbrojtje dhe kujdes për të miturit

Është buzëqeshja e pafajësisë që ngjall dashuri atërore
mbi foshnjën
Dhe nënshtrimi automatik në zemrat e të dashuruarve
Për të ofruar shërbime dhe ngushëllime falas
Është pulsi i miqësisë
Ai që shëron zemrat e thyera dhe plagët
Është një thirrje për zemrën që sfidon përshkrimin
Ai është një poet i mbushur me dashuri për njerëzimin
Ajo që vuan nga mjerimi i saj
Është rrethi i intimitetit midis anëtarëve të së njëjtës familje
Zgjerim dhe zgjerim i vazhdueshëm drejt hapësirave më të mëdha
Dhe fusha më të gjera
Është pështpëritja e jetës
Në horizontet e mendjeve të hapura
Dhe qielli i zemrave i mbushur me yjet e ndjenjave fisnike
Dashuria është lumturia e shpirtit
Ajo që shpirtrat e dashur aspirojnë
Dhe ajo dëshiron shumë ta arrijë dhe të komunikojë me të
Nga arkivat: Citate rreth suksesit dhe njerëzve të suksesshëm
Një fëmijë mund ta perceptojë suksesin si të kesh shumë lodra dhe kukulla, dhe ndoshta edhe një makinë të vogël për të hipur. Një fëmijë i varfër mund ta shohë suksesin si të kesh disa para për të

blerë çfarë të dojë, ndërsa një fëmijë i pasur mund të jetë i pakënaqur me lodrat e tij dhe të mos jetë i kënaqur me të. Një fëmijë i tillë, i mbingarkuar nga numri i madh i gjërave që zotëron, mund të bëhet i vështirë për t'u kënaqur.

Ndërsa plakemi, qeshim me dëshirat e fëmijërisë sonë. Madje shumë nga gjërat për të cilat të rriturit përpiqen sot e humbasin tërheqjen e tyre nesër ose pasnesër, duke u zëvendësuar nga dëshira të reja.

Është e kështillueshme që një person të përdorë dallimin midis asaj që është e nevojshme dhe asaj që është e panevojshme.

Suksesi është thelbësor që një person të ketë gjërat e nevojshme për jetën: ushqim, strehim, shëndet dhe veshmbathje. Nëse i mungon edhe një pjesë e vogël e këtyre gjërave, ai është në një situatë të mjerueshme.

Duhet të jesh në gjendje të arrish një nivel minimal rehatie dhe lumturie. Pavarësisht nëse dikush është shpirtëror apo materialist në natyrë, nuk ka mosmarrëveshje se ekzistojnë disa nevoja themelore që duhet të përmbushen për të ruajtur shëndetin fizik dhe mirëqenien. Pa qenë i shëndetshëm dhe i shëndoshë (të paktën psikologjikisht), nuk mund të arrish sukses.

Por çfarë është suksesi i vërtetë? Nëse një person merr gjithçka që dëshiron në jetë, ai prapë do të ndihet bosh sepse është një shpirt dhe gjërat materiale nuk mund t'i japin lumturi, e cila është para së gjithash një gjendje psikologjike.

Ne kemi fuqinë ta bëjmë veten të lumtur,
ashtu siç kemi fuqinë ta bëjmë veten të mjerë.
Sekreti i suksesit dhe lumturisë qëndron brenda
jush. Mund të jeni më të lumtur në shtëpinë tuaj të
përulur sesa një mbret në pallatin e tij madhështor.
Ata që gjejnë sukses dhe prosperitet jashtë vetes
nuk janë as vërtet të suksesshëm dhe as të lumtur.
Kjo nuk do të thotë që milionerët janë të
pakënaqur; përkundrazi, do të thotë që nëse mund
të nxirrni lumturi nga jeta, pavarësisht nëse jeni të
varfër apo të pasur, jeni të suksesshëm në çdo
.masë
Një kënaqësi kalimtare që lë vetëm keqardhje
dhe keqardhje nuk është lumturi e vërtetë. Në
suksesin e vërtetë, kujtimi i arritjes së tij mbetet i
gjallë edhe pasi gëzimi fillestar i arritjes zbehet. Të
gjitha gjërat e mira që një person ka bërë dhe
vazhdon të bëjë në jetën e tij jetojnë përgjithmonë
në kujtesën e tij si një gëzim i qëndrueshëm. Ky
.është suksesi i vërtetë që një person arrin në jetë
Suksesi nuk është diçka e thjeshtë; nuk mund
të matet nga pasuria ose zotërimet e një personi.
Kuptimi i suksesit është shumë më i thellë se kaq.
Suksesi i vërtetë mund të matet nga aftësia e një
.personi për të qenë i lumtur në të gjitha rrethanat
Kur ndërgjegjja juaj është e pastër dhe e qetë,
dhe nuk jeni të anshëm ndaj askujt ose të padrejtë
ndaj askujt dhe kur vullneti juaj është i fortë dhe
fleksibël në të njëjtën kohë, dhe keni një ndjenjë
delikate dhe gjykim të saktë dhe kur jeni në
gjendje të merrni atë që ju nevojitet në mënyra të

ndershme dhe legjitime, atëherë jeni ndër të suksesshmit.

Një fëmijë shpesh kënaqet me disa gjëra të vogla, por kur të rritet dëshiron të ketë shumë gjëra, si vila dhe makina, edhe pse e di që pronarët e këtyre gjërave nuk janë domosdoshmërisht të lumtur.

Kënaqësia qëndron në një jetë të thjeshtë dhe mendime të larta. Ata që e mbajnë mendjen në sferën e idealeve - sferën e ideve fisnike - përjetojnë lumturi më të madhe se ata që i kufizojnë mendimet e tyre vetëm te gjërat materiale. Ata që janë të zënë me pasuritë materiale dhe asgjë tjetër, ata që janë të fiksuar pas grumbullimit të luksit (për hir të ekstravagancës dhe mburrjes), nuk janë vërtet të rafinuar.

Është shumë më e dobishme për një person të lexojë libra dhe artikuj të dobishëm sesa të humbasë kohë në aktivitete joproduktive. Edhe më e madhe se leximi është të reflektosh mbi Zotin, të sodisësh madhështinë e Tij dhe të përpiqesh të kuptosh misteret e pakufishme dhe të pafundme të jetës.

Qëllimi i jetës është që një person të njohë veten, të ndiejë mjedisin kozmik që pulson në zemrën e tij, që rrjedh në venat e tij dhe që mbush qenien e tij me paqe, dashuri, gëzim dhe qetësi, dhe kjo është fitorja më e madhe!

Bukuri

Njerëzit që shohin e vlerësojnë bukurinë kudo. Të tjerët sillen sikur nuk kanë sy; ata as nuk shohin

dhe as nuk perceptojnë sepse nuk janë në gjendje .të vënë re asgjë, madje as në vendet e bukura

Ngjyrat më të bukura tokësore duken të shëmtuara dhe të dendura në krahasim me ngjyrat .madhështore të botës planetare ose eterike

Në një nivel fizik, njerëzit kanë zbuluar mënyra të ndryshme për të përmirësuar perceptimin e tyre vizual. Syri i zhveshur merr përshtypje të kufizuara ngjyrash; megjithatë, disa shkëmbinj kafe të çelët shfaqin ngjyra të ylberta nën dritën ultravjollcë. Kur kjo dritë bllokohet, shkëmbinjtë kthehen në .ngjyrën e tyre origjinale të errët

Shumë ngjyra në botën fizike, siç është bluja e qiellit, janë iluzione optike të krijuara nga reflektimi i dritës në lloje të ndryshme grimcash. Meqenëse syri mund të perceptojë vetëm një gamë të kufizuar vibracionesh që përbëjnë gjithçka në univers, njerëzit nuk mund të shohin spektrat delikate, eterike të fshehura në gjithçka që i rrethon. Nëse do t'i shihnit, do të mahniteshit nga .shkëlqimi dhe bukuria e tyre

Kështu, as syri dhe as veshi nuk mund të perceptojnë gjithçka që mund të perceptohet. Njerëzit janë të paaftë të thithin aromat eterike dhe aromatike ose të dëshmojnë format, imazhet dhe përshtypjet e panumërta delikate që valëviten .nëpër pafundësinë e eterit

Njerëzit shpesh nuk janë në gjendje të perceptojnë as gjërat që bien brenda fushës së .tyre të perceptimit shqisor

Kur vizitova Meksikën dhe pashë "kopshtet lundruese" të Liqenit Zuquemilco, bukuria e tyre

më mbushi zemrën dhe ndjeva madhështinë dhe madhështinë e artistit hyjnor.

Kishte edhe një person tjetër që dukej i zhytur në ato bukuri natyrore, por një ndjenjë e brendshme më sugjeroi se ai nuk po shihte atë që po shihja unë. E pyeta për përshtypjen e tij për ato pamje të mrekullueshme dhe ai u përgjigj: "Po mendoja për një mënyrë efektive për të kulluar ujin në mënyrë që të kultivoja më shumë tokë."

Ai po e shihte liqenin nga perspektiva e tij. Dhe kështu ne të gjithë i shohim gjërat sipas ideve dhe paragjykimeve tona.

Çdo shpirt është i mbështjellë nga vibrime ose lëkundje të ndryshme ndjesish, mendimesh dhe ndjenjash, të gjithë faktorë që ndihmojnë në formimin e personalitetit ose vetëdijes së një personi.

Çdo person ka një përbërje të ndryshme, një vibrim të ndryshëm. Çdo gjë që një person ka bërë që nga fëmijëria është ende e ruajtur në tru si kapsula të ngjeshura të tendencave dhe prirjeve. Dhe meqenëse nuk mund t'i shohim këto kapsula të padukshme, habitemi nga veprimet e njerëzve, secili sipas tekave të veta.

Disa njerëz ndikohen lehtësisht nga gëzimi pa ndonjë arsye të dukshme, ose humori i tyre përkeqësohet në mënyra që sfidojnë shpjegimin, madje edhe nga vetë ata. Të tjerë janë vazhdimisht të preokupuar me kritikat, përhapjen e thashethemeve dhe ekspozimin e të tjerëve, ndërsa vetja e tyre e brendshme ka nevojë të madhe për vëmendje dhe pastrim.

Këto tendenca psikologjike e varrosin shpirtin dhe e pengojnë personin të tregojë meritat e vetes së tij më të lartë.

Sa kompleksë dhe vetëkufizues janë njerëzit! Çdo person është një histori me shumë kapituj, me ngjarje të ndërthurura dhe skena të larmishme.

* * *

Mendimet e dështimit duhen zhdukur me mendime pozitive suksesi dhe optimizmi. Frika duhet të minimizohet duke mos i ekzagjeruar. Hidhërimet duhet të zhduken me dritën e lumturisë. Vrazhdësia duhet të kapërcehet me mirësi dhe konsideratë. Marrëzia duhet të eliminohet me dashuri dhe mirësjellje. Mendimet e sëmura duhet të largohen nga froni i shëndetit me anë të mendimeve të shëndosha dhe ndjenjave të sakta. Shqetësimi dhe ankthi duhet të zhduken me anë të besimit dhe aktivizimit të fuqive të mendjes. Një mbretëri qetësie duhet të vendoset në shpirt për të prekur praninë e bekuar dhe për të ndjerë mbrojtje hyjnore.

Jepni një shpirt bujar

Zot, më bëj të kuptoj se kënaqësitë e shqisave janë sipërfaqësore dhe jetëshkurtra

Ndërsa gëzimi i shpirtit është i vërtetë dhe gjithmonë i ripërtëritshëm

Zoti është këtu. Ai nuk është thjesht një fjalë që shqiptojmë, por thelbi i jetës dhe sekreti i ekzistencës. Ne mund të mos e dimë plotësisht shtrirjen e Tij të pakufishme, por mund ta ndiejmë praninë e Tij dhe qenien e Tij.

Zoti është qetësia kozmike në të cilën reflektohen të gjitha gjërat dhe nga e cila dalin të gjitha mendimet e ndriçuara. Prandaj, do të përpiqem të praktikoj qetësinë në mënyrë që të ndiej praninë e Tij të lumtur.

Sot do ta zbukuroj shenjtëroren e qetësisë me lulet e dëshirës hyjnore dhe do t'i bëj thirrje Zotit të dashurisë dhe gëzimit

I kërkoj Zotit të më zbulojë Veten përmes syve të mi shpirtërorë, në mënyrë që të shoh dritën e Tij të përhapet në të gjitha pjesët e universit.

E di që Zoti dëgjon çdo pëshpëritje të dëshirës sime. Ai është dashuri universale dhe nëpërmjet dashurisë hyjnore mund ta gjej Atë, sepse nëpërmjet dashurisë kërkuesi i afrohet Zotit dhe pi nga burimet e lumturisë së shenjtë.

Zot, më ndihmo ta ngarkoj trupin tim me energjinë Tënde kozmike, ta shëroj mendjen time me fokus dhe optimizëm dhe ta shëroj shpirtin tim me perceptime shpirtërore të lindura nga meditimi.

Në jetë dhe në vdekje, në hidhërime dhe fatkeqësi, besimi im në Ty, o Zot, mbetet i fortë dhe i patundur, i palëkundur dhe i palëkundur.

Çdo frymëmarrje e mallit dhe lutjes sime hap dyer dhe dritare në shpirtin tim, përmes të cilave kaloj drejt lumturisë së Zotit.

Ashtu si dielli shkëlqen në rrugët më të ngarkuara, kështu do të perceptoj rrezet e dashurisë hyjnore

Në të gjitha vendet e ngarkuara të aktiviteteve të mia të përditshme, më beko, o Zot, që të mund

ta zgjoj shpirtin tim me agimin dhe ta çoj në pragun Tënd të bekuar.

O Zot, më jep një shpirt bujar për të ndarë me të tjerët atë që kam, dhe më ndihmo të shoh në liqenin e qetë të mendjes sime pasqyrimin e hënës së shpirtit tim që shkëlqen me dritën e pranisë Sate.

Sot do të zhytem thellë në detin e meditimit dhe reflektimit mbi Zotin derisa të gjej perla mençurie dhe gëzimi hyjnor.

Do të të dua, Zot, më shumë se çdo gjë tjetër, sepse pa ty nuk mund të dua asnjë qenie njerëzore apo asgjë tjetër.

Në thellësitë e maleve dhe qiejve të qetë, dhe në thellësitë e shpirtit tim dhe shpellën e heshtjes, ndiej praninë e Zotit dhe ndiej gëzimin e Tij të vazhdueshëm, dhe pi nga burimet e Tij të pastra që nuk pushojnë kurrë dhe nuk thahen përjetësisht.

Do të të adhuroj, Zot
O ti, dashuria jote është e barabartë
Në fronin e çdo zemre të mirë dhe të dashur

* * *

Paraja nuk është domosdoshmërisht një tregues i shijes së mirë. Shumë njerëz të pasur blejnë gjëra që nuk u nevojiten, të cilat më pas grumbullohen në shtëpitë e tyre në grumbuj të shëmtuar dhe të padobishëm. Nuk keni nevojë për shumë para për ta bërë një shtëpi tërheqëse; shija është elementi kyç. Megjithatë, ideja e zbukurimit të shtëpisë i fikson disa njerëz, duke i bërë ata të

fiksohen pas gjërave materiale dhe të kufizojnë vetëbesimin e tyre.

Kushdo që është i ngarkuar me fatura gjithnjë e më të mëdha dhe të ngutshme është i destinuar të dëshirojë një jetë më të thjeshtë dhe liri nga presionet financiare. Por kjo liri nuk do të vijë duke iu nënshtruar përtacisë dhe pasivitetit, ose duke braktisur gjithçka pa justifikim apo logjikë.

Njëherë ndodhi që një burrë pësoi një humbje të madhe dhe tha:

"Oh, mjerë unë! Kam humbur pasurinë time dhe gruaja ime më ka lënë, kështu që kam vendosur të lë gjithçka dhe të bëhem eremit".

Ky njeri, miqtë e mi, nuk la gjithçka pas, por përkundrazi la gjithçka pas!

Mirëqenia psikologjike dhe ndjenja e kënaqësisë janë dy elementë të rëndësishëm për arritjen e lumturisë. Pas shqyrtimit dhe renditjes së të gjitha dëshirave, mund të thuhet: "Nuk ka vështirësi në sigurimin e nevojave të nevojshme materiale, dhe pamundësia për t'i poseduar ato është e pajustifikuar".

* * *

Prania hyjnore është e pranishme në yje, në tokën e mirë, në rrahjet e zemrës dhe në pulsin e emocioneve. Kushdo që vazhdon në rrugën drejt qëllimit të bekuar dhe sodit Zotin dhe mrekullitë e Tij, do ta shohë Atë në rrobën e artë të universit - një rrobë drite që përhapet në përjetësinë e pafundme - dhe do ta ndiejë praninë e Tij të gjallë në çdo mendim fisnik dhe sublim dhe në çdo rrahje zemre.

Shumë kanë folur për Zotin, shumë e kanë kërkuar Atë dhe shumë kanë lexuar për Të, por pak e kanë prekur praninë e Tij. Ata që e kanë shijuar lumturinë e Tij janë ata që e njohin Atë.

Pjekja" e farave të bizneseve të nxitura nga" injoranca

Qeniet njerëzore e formojnë fatin e tyre nëpërmjet vullnetit të tyre, duke e përcaktuar fatin e tyre nëpërmjet qëllimeve dhe veprimeve të tyre. Ju mund ta çlironi veten nga vuajtja nëse zgjidhni ta bëni këtë. Zoti, thelbi i të cilit është dashuria, nuk dëshiron që të dashurit e Tij të vuajnë shkatërrimet e dhimbjes si rezultat i veprimeve të gabuara dhe të menduarit të gabuar. Ai i ka pajisur njerëzimit fuqinë e dallimit dhe lirinë e zgjedhjes. Megjithatë, për shkak të vendimeve të gabuara dhe zgjedhjeve të pamatura, njerëzit sjellin vuajtje dhe dhimbje mbi veten dhe të tjerët.

Duhet të jesh i lirë dhe të mos lejosh askënd të të diktojë vendimet ose të të dominojë. Mos lejo që mjedisi përreth, zakonet ose traditat e dëmshme të të kufizojnë dhe të të kontrollojnë mënyrën tënde të jetesës. Vepro me mençuri, dëgjo ndërgjegjen tënde dhe merr në konsideratë pasojat e veprimeve të tua përpara se të ndërmarrësh ndonjë përpjekje. Shmang dëmtimin e të tjerëve përmes sjelljes tënde të papërshtatshme dhe kërko ndihmën dhe udhëzimin e Zotit.

Për sa kohë që një person është pre e zemërimit, xhelozisë dhe zilisë, ai nuk është i lirë. Ai duhet të bëhet zotërues i emocioneve dhe veprimeve të tij dhe të çlirohet nga instinktet

shkatërruese, pasionet e pakontrolluara dhe dëshirat e gabuara.

Nëse je plotësisht i ndershëm me veten, mençuria do të mbështesë të menduarit tënd, drejtësia do të udhëheqë vendimin tënd dhe mirëkuptimi do të ndriçojë mendjen tënde.

Farat e veprimeve të së kaluarës të nxitura nga injoranca duhet të "piqen" në zjarrin e reflektimit dhe mençurisë në mënyrë që të bëhen të paafta të mbijnë dhe të rriten përsëri. Kjo është mënyra për të sprapsur dhe penguar sulmet e ashpra të mashtrimit.

Iluzioni kozmik - ose Satani - e mashtron njeriun me premtime të rreme dhe tundime joshëse për të ndjekur mirazhin e kënaqësive sensuale, dhe kontrollon aftësitë e tij sepse i premton lumturi tokësore që nuk ka realitet, dhe kështu punon shumë për ta penguar atë të shijojë frytet e lumturisë së vërtetë që ekzistojnë me bollëk në kopshtet e shpirtit.

Të mençurit e dinë ndryshimin midis së vërtetës dhe iluzionit dhe janë të aftë në dallimin. Ndërsa zhyten më thellë në meditim, ata bëhen thellësisht të vetëdijshëm për rëndësinë e vullnetit të lirë dhe domosdoshmërinë e ushtrimit të lirisë së zgjedhjes për të bërë atë që është e drejtë dhe për të shmangur veprimet me pasoja të dëmshme dhe rezultate të pakëndshme.

Reflektime të përditshme

Sot do ta shkatërroj imazhin e injorancës që ndot shenjtëroren e shpirtit brenda meje, dhe do të kujtoj se drita më e shenjtë e Zotit shkëlqen

vazhdimisht mbi qenien time dhe largon errësirën e iluzionit nga mendja dhe shpirti im, dhe se Ai që më krijoi nuk më lë kurrë.

Nën çdo valë të jetës shtrihet oqeani i bollshëm i pranisë hyjnore, dhe pas çdo rrahjeje të zemrës shtrihet deti i pafund i ndjenjës kozmike.

Çdo natë do ta siguroj veten se nuk jam trupi
Përkundrazi, shpirti që banon në trup
Dhe se qenia ime shpirtërore është përjetësisht e pavdekshme

Kur të zgjohem, do të kujtohem ta konfirmoj përsëri

Në strukturën e gjumit do të rikuperoj dhe do të ripërtërij forcën time, por kjo nuk mjafton, më duhet një strehë qetësie dhe meditimi ku mund të tërhiqem çdo ditë për të eksploruar horizontet e vetëdijes sime dhe për të zbuluar sekretet e shpirtit tim.

E di me siguri se Zoti nuk më braktis kurrë për asnjë moment, dhe pavarësisht rrethanave të mia materiale, unë mbetem i pasur në Zot sepse bollëku i hirit të Tij rrjedh përmes meje vazhdimisht.

Dashuria është thirrja e heshtur e Zotit drejtuar të gjitha qenieve të gjalla dhe të pajetë që të kthehen në shtëpinë e njëshmërisë së Tij.

Dashuria lind në kopshtet e përparimit dhe ripërtëritjes, dhe për këtë arsye unë gjithmonë do të punoj për të ripërtërirë veten dhe për të motivuar shpirtin tim për të ecur përpara në rrugën e arritjeve.

Sot do të shmang dy ekstremet: kotësinë dhe negativitetin, dhe do të kujtoj se Zoti vepron nëpërmjet meje dhe se nëse e prek praninë e Tij, do të jem i sigurt nga të gjitha të këqijat.

E kuptoj që qëllimi i jetës është lumturia, jo lumturia egoiste që përjashton të tjerët, por lumturia që i përfshin ata dhe bëhet më e fortë duke i bërë të lumtur.

Pas hënës është hëna e plotë më e madhe, pas diellit është fuqia dhe vitaliteti i Zotit, dhe pas mendjes njerëzore është mendja universale. Prandaj, nuk do ta kufizoj veten te vetja e vogël: "egoja".

O Zot, nëse të kërkojmë me gjithë zemër, Ti do të na hapësh dyert dhe do të na dërgosh gjithçka që na nevojitet për t'u afruar me Ty dhe për të të njohur Ty.

Do ta mbaj mendjen time të hapur dhe të hapur, dhe pastaj do ta shoh Zotin në gjithçka që është fisnike dhe sublime, dhe do të kuptoj se jam në kontakt jetësor me praninë e Tij të bekuar.

Kur i hap sytë ndaj gëzimit të meditimit, errësira do të zhduket dhe drita e besimit do të më çojë në mbretërinë e dritave ku Zoti po më pret.

Do të kujtoj se injoranca është burimi i të gjitha sëmundjeve fizike, mendore dhe shpirtërore. Prandaj, do ta zhduk errësirën e injorancës duke parë dritën e Zotit.

Sot do të lidhem me miqtë e mençurisë nëpërmjet librave dhe mësimeve të tyre. Do të hyj në dyert e studimit serioz dhe kontemplativ.

Botëve të mrekullueshme dhe të mahnitshme
të mendimit do t'u lexoj libra dhe materiale
frymëzuese rreth Zotit, burimit të çdo frymëzimi
.dhe ideve të mëdha
Zoti na ka pajisur secilin prej nesh me një fuqi
unike për të krijuar diçka të jashtëzakonshme që
askush tjetër nuk e ka. Është fuqia e iniciativës
krijuese, dhe për këtë arsye unë do të bëj çmos për
.ta kultivuar atë fuqi
O Zoti im i dashur, unë e di se kam shkëndijën
e hyjnisë brenda meje, dhe për këtë arsye do t'i
kryej aktivitetet e mia pa u lodhur, dhe karvani i
jetës sime do të vazhdojë udhëtimin e tij, duke e
ditur se fuqitë e Tua të pafundme krijuese më
ndihmojnë, më ngrenë ambicien dhe më ngarkojnë
.vendosmërinë
Sot do të mendoj me kujdes para se të veproj.
Zakoni është rezultat i veprimeve të ndryshme,
dhe veprimet mund të gjykohen nga efekti i tyre
në psikikë, kështu që do të bëj çmos të çlirohem
.nga zakonet e këqija
Zot, më ndihmo të forcoj vullnetin tim dhe të
mos lejoj që zakonet të më skllavërojnë. Më
udhëzo që të mund të zhvillohem shpirtërisht
.nëpërmjet disiplinës së brendshme dhe të jashtme
Nuk ka siguri pa Zotin, as lumturi pa Të, as
.dashuri pa Të, as paqe pa Të, as jetë pa Zotin
Përshëndetje të mia për ty
Mora meloditë nga këngët
Dhe ndjenjat e buta nxirreshin nga poezitë dhe
vargjet
Eliksiri u nxor nga nektari

Dhe ajo mblodhi aromën e luleve dhe trëndafilave
Mora idetë nga të gjitha mendjet
Dhe solla shpirtin nga dashuria ime
Dhe simfonia e trupave qiellorë u prit
Dhe mora forcë nga e gjithë jeta
E kam nxjerrë mëshirën Tënde nga të gjitha lutjet e mia
Dhe krijova dashurinë tënde në zemrën time
Dhe unë kapa thelbin e qetësisë
Dhe mora mall dhe dëshirë nga tenxherja e përkushtimit tim
Dhe unë i solla të gjitha tek ju
?Pse nuk del nga vendi ku fshihesh
Dhe i pranove ofertat e mia të përulura nga unë?
Mjeshtri Paramhansa Yogananda
Historia e rrushit të zi
Siç tregohet nga mësuesi Paramhansa
Provat e mëdha ndonjëherë vijnë nga dëshira të vogla
Njëherë, ndërsa isha në Boston me një mik, pashë një tufë të madhe me rrush të zi dhe doja ta blija, por kushtonte 3 dollarë [më shumë se shtatëdhjetë vjet më parë], dhe dëgjova dikë të "!?thoshte: "A nuk është shpërdorues
Vendosa të mos e blija rrushin dhe, pasi mora konfirmimin e brendshëm, i thashë vetes: "Zoti e di që unë dua atë rrush dhe Ai do të më japë përsëri ."rrush
Rreth gjashtë muaj më vonë, një mbrëmje shkova në një dyqan frutash dhe bleva disa rrush

të ngjashëm me ato që kisha parë më parë, pasi kisha harruar premtimin që i kisha bërë vetes se do të prisja derisa Zoti të më jepte rrush. Menjëherë dëgjova zërin hyjnor brenda meje duke thënë: ""Ktheji ato rrush."

U ktheva dhe i thashë dyqanxhiut: "Më jep një shalqi me mjaltë në vend të rrushit." Burri dukej i hutuar, por bëri siç i kërkova dhe unë u largova me shalqirin.

Kur arrita në shtëpi, u habita kur gjeta një kuti që përmbante dy tufa me rrush të zi pa etiketë të bashkangjitur, gjë që më zgjoi kuriozitetin për të ditur se kush m'i kishte dhënë. Për një muaj u përpoqa të zbuloja se kush ishte, dhe një ditë dëgjova përsëri zërin e Zotit, duke më siguruar se do të më thuhej. Një mbrëmje, ndërsa po mbaja një leksion, një nga studentët në audiencë më tërhoqi vëmendjen dhe i thashë: "Zoti më thotë se ti je ai që më dha rrushin."

Ai u përgjigj negativisht, por më vonë më rrëfeu se çfarë kishte ndodhur, pasi ndërsa po meditonte pa një dritë të madhe dhe një dorë që mbante disa rrush të zi, dhe mendimi më i fortë në mendjen e tij ishte se duhej të shkonte t'i blinte ato rrush për Yogandën.

Ai tha se bleu një tufë rrushi dhe pastaj një tjetër, edhe pse ende besonte se vizioni duhet të ketë qenë thjesht një halucinacion. Pastaj u lut [për të ditur të vërtetën] dhe iu bë e qartë se vizioni ishte i vërtetë dhe se ishte nga Zoti, i cili donte që ai t’i blinte ato rrush dhe t’ia jepte mua.

Një boshllëk që është i vështirë për t’u mbushur

Është koha që njeriu të aktivizojë fuqitë që zbulojnë të vërtetat brenda tij, sepse lumturia është e lidhur me atë zbulesë. Ata që dëshirojnë të arrijnë ato horizonte personale duhet të bëjnë përpjekje të qëllimshme dhe ta ushqejnë mendjen me ide krijuese për të prekur të vërtetat që Zoti ka vendosur brenda tyre dhe për të përfituar nga fuqitë e bekuara që janë të shumta në qenien e tyre.

Kushdo që dëshiron të kënaqë shqisat fizike pa shijuar nektarin e lumturisë shpirtërore nga burimi hyjnor, burimi i çdo kënaqësie dhe gëzimi, bën një investim të humbur dhe korrja e tij intelektuale do të jetë e pakët.

Ata që dëshirojnë ta njohin Zotin do ta kenë dëshirën e tyre të plotësuar nga Zoti sepse Ai është bujar dhe mirëdashës. Megjithatë, shumica e njerëzve vrapojnë pas dëshirave të kësaj bote, duke u ngushëlluar me lumturi materiale që nuk zgjat, dhe vuajnë për shkak të mosarritjes së saj ose për shkak të arritjes së saj!

Edhe ata që janë të suksesshëm financiarisht përfundimisht do të ndiejnë një boshllëk në jetën e tyre që është e vështirë për t'u mbushur, ndërsa ata që e lidhin jetën e tyre me Zotin janë të pasur, të fuqishëm dhe gëzojnë kënaqësi dhe begati.

Mosrespektimi i urdhrave të mençurisë dhe injorimi i zërit të ndërgjegjes çon në shtigje të shtrembëra, të rrëshqitshme, të rrezikshme dhe të mjerueshme, ndërsa ndjekja e shtegut të drejtësisë

çon në çlirim nga prangat dhe në fitimin e fuqisë
për të bërë atë që është e drejtë, jo atë që diktohet
.nga instinkte të gabuara dhe zakone mashtruese
Ata që kërkojnë lumturi mund të përfitojnë nga
përvoja e njerëzve të mençur që janë përballur me
.dilemat e jetës dhe kanë gjetur zgjidhje për to
Në të vërtetë, kushdo që përputhet me
qëllimet hyjnore noton në një det kënaqësie dhe
.qetësie, dhe ai është vërtet me fat
Kushdo që mendon për Zotin, Zoti mendon për
të, duke ia mbushur jetën me bekime dhe duke i
.dhënë shijen e nektarit të lumturisë
Le t'i lutemi Zotit që të vijë në shpirtrat tanë
Zgjon dëshira shpirtërore në zemrat tona
Në të vërtetë, bashkimi hyjnor është një
.kënaqësi që i tejkalon të gjitha kënaqësitë e tjera
I bekuar është ai që është në gjendje të prekë
zemrën kozmike
Kur dishepulli është i pushtuar nga dëshira për
të unifikuar jetën e tij
Me vetëdije të lartë
Ai e ndjen rëndësinë e shmangies së
kufizimeve materiale
Lidhja me vibracione transparente dhe
shëruese
Dhe kur dëshira e tij bëhet më urgjente
Zoti hap një shteg në shpirtin e tij
Ai thith një aromë qiellore
Dhe përmes saj, ai shpërthen dritë hyjnore
Tundimet e lira humbasin tërheqjen e tyre
Shpirti i tij ushqehet me perceptime të
ëmbëlsisë së shkëlqyer

Dhe ndërsa i drejton shqisat e tij drejt burimit
të fryteve më të ëmbla të gnozës
Dhe perceptimi i gjallë i pranisë më të
lavdishme
Ai jeton në këtë botë pa qenë i detyruar prej
saj
Gëzimi i tij tejkalon atë të dikujt që ka gjetur
një thesar me xhevahire të çmuara
Pra, kush është i vendosur të zbulojë për
?lidhjen e tij
Ajo pranverë e gjallë
Është në harmoni të plotë me qëllimin e jetës
Çdo përpjekje që ai bën përballet me bekime
.dhe mbështetje të panumërta nga Zoti
Ai që nuk ndalet kurrë së menduari dhe së
kërkuari sekretin e sekreteve
Ai kurrë nuk e humbet nga sytë qëllimin e
dëshiruar
Zoti ia shpërbleftë përpjekjet e tij
Ai e shpërblen atë për përpjekjet e tij
Dhe atij do t'i jepet një fitore e qartë
Magnetizmi: Zhvillimi i tij, pengesat dhe
përfitimet
Një person mund të zhvillojë magnetizmin e
zgjedhjes së tij, qoftë për të tërhequr fuqinë
supreme të Zotit, për të fituar fuqi mendore, apo
.për të tërhequr nevojat e jetës së përditshme
Zoti i ka dhënë njerëzimit një trup dhe ne
duhet të kujdesemi për të. Ata që kultivojnë dhe
përdorin magnetizmin e tyre fizik vetëm për pasuri
materiale dhe forcë mendore, në fund të fundit do
të mashtrohen. Megjithatë, ata që kultivojnë

magnetizmin e tyre shpirtëror do të zbulojnë se ajo fuqi e bekuar kujdeset për nevojat e tyre dhe përmbush të gjitha dëshirat e tyre materiale.

Ekziston një ligj universal që funksionon në mënyrë efektive, dhe unë e kam përjetuar atë në jetën time dhe e kam konfirmuar se funksionon.

Është thelbësore që një person të ketë një trup të fortë dhe të shëndetshëm që i përgjigjet urdhrave të mendjes. Imagjinoni një person të ngadaltë dhe të pamotivuar që shkon në punë pa ambicie apo energji, pastaj imagjinoni një kalë gati të galopojë në pistën e hipodromit sapo të marrë sinjalin për t'u nisur. Kështu duhet të jetë trupi.

Ndonjëherë vërejmë disa të moshuar që janë në shëndet të mirë dhe kanë energjinë e rinisë. Trupat e tyre duken të rinj dhe plot magnetizëm, dhe pavarësisht moshës së tyre, ata kanë personalitete tërheqëse.

Të qëndruarit përkulur dhe të përkulur harxhon energjinë. Vëzhgoni se si njerëzit ulen në vendet e tyre; disa duken të përkulur dhe të përgjumur, aq shumë sa në momentin që i shihni, ndiheni të lodhur. Të tjerë ulen drejt dhe e dini se kanë një prani të gjallë; në momentin që i shikoni, lidheni me ta.

Ata që e lejojnë veten të ulen të përkulur dhe pa kujdes kontribuojnë në lakimin dhe përkuljen e shtyllës kurrizore për shkak të qëndrimit të keq. Ky lloj uljeje ndikon gjithashtu në gjendjen psikologjike dhe nxit mendimin negativ. Ata që ulen drejt dhe me qëndrim të mirë janë më pozitivë dhe optimistë.

Ata që nuk munden – për shkak të rrethanave të veçanta – të ulen drejt, mund ta kompensojnë këtë me optimizmin, pikëpamjen pozitive dhe praninë e fortë mendore të tyre.

Gjithmonë përqendro mendjen tënde në çfarëdo që po bën, pavarësisht se sa e vogël ose e parëndësishme mund të duket, duke e mbajtur njëkohësisht mendjen fleksibile në mënyrë që të mund të kalosh në një interes tjetër nëse është e nevojshme. Por mbi të gjitha, bëje gjithçka me përqendrim të plotë, pasi kjo do ta rrisë shumë karizmën tënde.

Shumica e biznesmenëve të suksesshëm në çdo fushë dinë si ta përdorin fuqinë magnetike. Vetëkontrolli jep ndikim magnetik, ashtu si edhe të paturit e një mendjeje të ekuilibruar të paprekur nga emocionet dhe impulset. Impulset emocionale duhet të transformohen në forcë - në aktivitet mendor - dhe mençuria duhet të qeverisë emocionet që kjo fuqi magnetike të manifestohet.

Inteligjenca e kombinuar me emocionet krijon magnetizëm. Një person me magnetizëm flet me besim. Ata flasin në mënyrë racionale, por i mbushin fjalët e tyre me ndjenja. Ne duhet të jemi të ndershëm në gjithçka që themi dhe bëjmë, por ndershmëria nuk do të thotë të mërzisësh ose të turpërosh të tjerët.

Perimet dhe frutat kanë veti magnetike, veçanërisht frutat, të cilat nuk pengojnë ose pengojnë tretjen. Në të kundërt, konsumi i tepërt i proteinave dhe niseshteve kontribuon në akumulimin e toksinave në trup. Çdo organ i

sëmurë do të krijojë një çekuilibër në trup. Stomaku, në veçanti, duhet të mbahet i shëndetshëm dhe të funksionojë siç duhet; për shembull, gazrat në stomak shkaktojnë shqetësime dhe kështu ndikojnë negativisht në vetitë e tij magnetike.

Konsumimi i sasive të mëdha të ushqimit ka pasoja të padëshirueshme, ndërsa agjërimi mund të rrisë karizmën e dikujt, ashtu si edhe anashkalimi i vakteve herë pas here. Megjithatë, kjo nuk do të thotë të vuash veten nga uria deri në atë pikë sa të dëmtosh shëndetin. Ata që hanë mish tre herë në ditë kanë shikim të dobët dhe karizëm të zvogëluar. Megjithatë, vetëm ushqyerja e duhur nuk është e mjaftueshme; mendimi i shëndoshë, sjellja fisnike dhe sjellja e drejtë në jetë janë gjithashtu thelbësore.

Shpresoj të flas me ty në të ardhmen rreth efektit të magnetizmit tek të tjerët dhe rreth më shumë sekreteve të tij.

Dhe të shoh duke lulëzuar në kopshtin e dashurisë sime

Të ndjej thellë në mendimet e mia

E ndiej praninë tënde në ndjenjat e mia më të thella

Dhe të shoh duke lulëzuar në kopshtin e dashurisë sime

Më mbush me aromën e pranisë sate

Le të kënaqem me aromën tënde të bekuar

Eja tek unë nga përtej qiellit dhe yjeve

Dhe mendime dhe ndjenja

Më trego fytyrën tënde më të shenjtë

Më lejo të kuptoj praninë tënde në shpirtin tim
Dhe ata përreth meje
Kudo
Të kam kërkuar nëpër shekuj dhe epoka
Në shtigjet e dëshirave dhe ambicieve
Dhe tani e kuptoj që ti jeton brenda meje
Dhe frymëzon ndjenjat e mia më të shenjta
Mos më fshih më
Pas luleve të emocioneve
Mendimet dhe pulsi i shpirtit
Zbukuroje shpirtin tim me xhevahiret e
mençurisë sate
Dhe më dhuro flladin e lumturisë Tënde
Largoje prej meje errësirën që të ka
mbështjellë
Lidhur me shikimin dhe intuitën time
O Ti që je përtej yjeve dhe qiellit blu
Dhe përtej shtresave të atmosferës dhe të
gjitha krijesave dhe qenieve
Prano pështpëritjet e mia të dashurisë
Zhyt qenien time në dashurinë tënde, dritën
tënde dhe paqen tënde
Ajo dritë dhe thesaret e përjetësisë
Do të vijë dita kur do t'i them lamtumirë kësaj
bote, por për sa kohë që do të qëndroj në këtë
tokë, gëzimi im më i madh qëndron në të folurit
për mrekullitë e Zotit me ata që më besojnë, dhe
dëshira ime qëndron në shumëfishimin e dëshirës
së tyre për atë dritë hyjnore që më ka dhënë
.rehati, liri dhe siguri të papërshkrueshme
Historia e universit, në të gjitha detajet e saj
më të imëta, ruhet në kasafortat e përjetësisë. Ky

është një dimension tjetër. Këtu në këtë botë të kufizuar, ne perceptojmë gjatësinë, gjerësinë, trashësinë dhe lartësinë, por ekziston një nivel tjetër ku këto dimensione nuk ekzistojnë. Çdo gjë është transparente në atë plan eterik - çdo gjë është vetëdije dhe vetëdije. Shqisa e shijes është një ndjesi, ashtu si edhe shqisa e nuhatjes. Ndjenjat, mendimet dhe trupat tanë janë të gjitha vetëdije. Dhe ashtu siç mund të shohim, dëgjojmë, nuhasim, shijojmë dhe prekim në ëndrra, ashtu edhe mund t'i përjetojmë të gjitha këto ndjesi me vetëdije ose ndjenjë të pastër dhe transparente në sferat më të larta. Kjo është pikërisht ajo që shoh tani, ndërsa flas në këtë moment. Nuk jam në këtë trup; përkundrazi, jam pjesë e gjithçkaje që ekziston. Dhe gjërat që shoh janë po aq reale për .mua sa jeni ju për mua

Duhet të zgjohesh për ta parë Zotin kudo dhe për të ditur ndryshimin midis ëndrrës dhe realitetit. Shpesh shoh pafundësi në vendin ku ndodhem, dhe e shoh atë vend në pafundësi. Çdo gjë huazon .jetë nga ai burim i përjetshëm

Si fëmijë, ulesha dhe lutesha ditë e natë, por nuk kishte përgjigje. Nga njëra anë shihja njerëzimin dhe nga ana tjetër përjetësinë, e cila nuk më fliste. Edhe pse mendoja se isha vetëm dhe se të gjithë më kishin braktisur, Zoti nuk më kishte braktisur, sepse Ai ishte gjithmonë i pranishëm me mua në fshehtësi - pas mendimeve dhe ndjenjave të mia. Dhe kur fillova të shihja dritën brenda meje, shpirti im u mbush në mënyrë misterioze me .aromën e bekuar hyjnore

Mund të shihja rrënjët e pemëve dhe lëngun
që rrjedhte përmes tyre, dhe ndjeva afërsi me
Zotin, i cili më ngushëlloi dhe më qetësoi zemrën.
U luta dhe iu drejtova Atij vazhdimisht, ditë e natë,
dhe kur gjërat humbën shkëlqimin dhe kuptimin e
tyre për mua, hoqa dorë nga bota dhe gjithçka që
përmban ajo, përfshirë lumturinë, nga frika se mos
ishte thjesht materiale. Pastaj gjeta Zotin, i cili
.është me mua tani, gjithmonë
Bota mund të më braktisë, por Zoti nuk do të
më braktisë kurrë për asnjë moment. Zoti është
gjithçka. Kjo sallë dhe universi përreth saj
lundrojnë si imazhe lëvizëse në ekranin e vetëdijes
sime. Unë shikoj dhe nuk shoh asgjë tjetër përveç
shpirtit të pastër, dritës transparente dhe vetëdijes
së butë. Imazhi i trupit tim, imazhet e trupave tuaj
dhe të gjitha gjërat në botë janë burime nga ajo
dritë e vetme hyjnore. Dhe kur e shoh atë dritë,
.nuk shoh asgjë tjetër
Kur shikon ekranin, sheh imazhe në lëvizje,
por kur shikon prapa (në një kinema tradicionale),
sheh vetëm një rreze drite që shkëlqen mbi ekran.
.Tingëllon e pabesueshme, por është e vërtetë
Më parë flisja për këto gjëra, por tani nuk u
flas më atyre që janë indiferentë ose të
painteresuar. Por Zoti më ka lejuar t'ju flas këtë
herë, në mënyrë që të dini se nuk ka asgjë për të
.cilën ia vlen të jetohet përveç Zotit
Gjithçka është kalimtare. Lutu për atë që
.mbetet dhe nuk kalon
Ja një buqetë me lule dashurie
Dashuria jonë për të tjerët është e arritshme

Falë dorës suaj bujare
Mbi forcën e ndjenjës së dashurisë
Na frymëzo, pra, t'ju paraqesim
Dashuria jonë e madhe dhe dëshira jonë e
!zjarrtë
Na ke dhënë baballarë dhe nëna
Vëllezër dhe motra
kushërinjtë
partner
Fëmijët dhe miqtë
Ndoshta do të mësojmë si të të duam
Me shprehje të ndryshme dhe dallime delikate
natyrore
Për të gjitha llojet e marrëdhënieve njerëzore
,O ti që e do përjetësisht
!O Fqinji Më i Lartë
Më mëso si të thur një buqetë
Nga të gjitha lulet e dashurisë njerëzore
Dhe e vendos si një ofertë në tempullin tënd të
bekuar
Por nëse nuk jam në gjendje
Nga prezantimi i të gjithë paketës për ju
Për shkak të shumëfishësisë dhe mbivendosjes
së besnikërive
Do të zgjedh një lule
Një nga lulet më të bukura dhe më të freskëta
Dhe e vendos në pragun tënd të bekuar
!Shpresoj se do ta pranoni nga unë
Pickimet e jetës dhe goditjet e papritura
O Zot i ligjit universal
Më ndihmo të duroj plagët dhe shenjat e mia
I lindur nga fatkeqësitë dhe vështirësitë

Dekorime dhe medalje të disiplinës
Më është dhënë nga dora e drejtësisë Sate hyjnore
Ai që nuk njeh favorizim
Le të veprojnë përpjekjet e mia të përditshme
si një antidot ndaj iluzionit dhe mashtrimit
Dhe për të më çliruar nga shpresat e rreme
për një lumturi të rreme të kësaj bote
Sikur lotët që derdh për shkak të vrazhdësisë së të tjerëve
Laj njollat dhe njollat e fshehura nga mendja ime
Dhe le të hapet çdo goditje e mprehtë e kazmës së përçarjes
Thellësi të reja mençurie dhe mirëkuptimi brenda meje
Do të doja që errësira e kësaj ekzistence të dendur materiale të më trembte
Që të nxitoj në kërkim të horizonteve të pastërtisë sate dhe dritës sate shëruese
Pickimet dhe goditjet e papritura të jetës më detyrojnë
Që të mund të bërtas, duke të lutur për ndihmën tënde
Dhe për të zbuluar rrethanat e dhimbshme të gdhendura në tokën e jetës sime
Rreth burimeve të bollshme dhe të pafundme të ngushëllimit tënd
Sikur shëmtia e vrazhdësisë të ishte tek të tjerët
Më detyron të zbukurohem me butësi dhe mirësi

Dhe le të më kujtojnë fjalët e dhimbshme të
shokëve të mi të përdor vetëm fjalë të ëmbla
Edhe nëse mendjet e liga më hedhin gurë
Pra, më lejoni të përgjigjem me raketa
miqësore me qëllime të mira
Si një pemë jasemini që shpërndan lulet e saj
aromatike
Në dorën që e ul sëpatën mbi trungun e saj
Kështu, më lejoni të shpërndaj petalet e
trëndafilit të tolerancës
Për të gjithë ata që më trajtojnë me ftohtësi
dhe armiqësi
Si të jetosh në paqe dhe qetësi në këtë botë
Kjo jetë tokësore nuk është ajo që duket. Mos i besoni, sepse është e paqëndrueshme, mashtruese dhe plot zhgënjime dhe shpresa të shkatërruara. Përsosmëria nuk mund të gjendet këtu. Nuk dua t'ju jap një pamje joreale të jetës. Kjo botë nuk është parajsë. Është një laborator hyjnor ku Zoti teston shpirtrat për të parë nëse ata do t'i kapërcejnë dëshirat e liga me mirësi dhe do ta bëjnë Atë - domethënë, Zotin - dëshirën e tyre më të madhe, në mënyrë që ata të mund të kthehen .në mbretërinë e Tij

Jeta është plot me të gjitha llojet e tragjedive dhe komedive, fatkeqësive dhe farsave. Është një spektakël i gjerë, në ndryshim të vazhdueshëm dhe shumëplanësh me forma të panumërta. Nuk ka dy gjëra krejtësisht të njëjta. Jeta e çdo personi është unike. Secili ka karakteristika të ndryshme, një mendësi të ndryshme dhe dëshira të .ndryshme

Nëse do të përballeshim me të njëjtat sprova çdo ditë, do të mërziteshim dhe do të lodheshim nga jeta. Edhe Parajsa, nëse do të ishte gjithmonë e njëjtë, nuk do ta dëshironim. Ne e duam larminë dhe diversitetin. Nëse Parajsa do të ishte monotone, shenjtorët dhe njerëzit e shenjtë të Zotit do të luteshin të ktheheshin në Tokë për t'u argëtuar! Parajsa ripërtërihet vazhdimisht në mënyrën më të këndshme, ndërsa Toka shpesh ripërtërihet vazhdimisht, por në një mënyrë të .mërzitshme dhe të pakëndshme

Megjithatë, pavarësisht faktit se jeta është e lodhshme dhe e lodhshme, shumica e njerëzve mësohen me të, duke besuar se nuk ka mënyrë tjetër për të jetuar. Të paaftë për ta krahasuar këtë jetë me jetën shpirtërore, ata nuk arrijnë ta kuptojnë shkallën e dhimbjes dhe lodhjes së .fshehur brenda kësaj bote

Në realitet, jeta nuk është reale. Ashtu si filmat e vjetër ripublikohen vazhdimisht, ashtu edhe të njëjtat ngjarje të vjetra përsëriten në .forma të ndryshme

Pavarësisht se jeta vazhdon pafundësisht, të njëjtat tema të paraqitura në filmat e kaluar rishikohen njëra pas tjetrës. Në të vërtetë, historia përsëritet dhe njerëzit janë thjesht artefakte në .muzetë e kohës

Për të përqafuar plotësisht surprizat e jetës, pranojini ato në mënyrë objektive dhe të paanshme. Duhet të ruani ekuilibrin në gëzime dhe hidhërime, fitime dhe humbje, fitore dhe dështime,

në mënyrë që të përballeni me sfidat e jetës me guxim dhe vetëbesim.

Ruajtja e paqes së brendshme pavarësisht të gjitha ngjarjeve është mënyra më e mirë për të kapërcyer dëshirat mashtruese. Kjo është ajo që mësova nga figurat e mëdha që mbetën të paprekura nga ndryshueshmëria e kohës, të palëkundur dhe të pandryshueshëm deri në fund. Edhe profetët, kur u persekutuan, nuk e humbën vetëdijen e tyre të shenjtë, as nuk lejuan askënd t'u vidhte dashurinë e Zotit.

Gëzimi shpirtëror është në vetvete një mbrojtje e bekuar dhe fortesa më e madhe nga të gjitha. Në mes të sprovave dhe mundimeve, kujtoni bekimet që Zoti ju ka dhënë.

Shpirti yt është një tempull i shenjtë i Zotit. Errësira e injorancës nuk duhet lejuar ta ndotë atë vend të pastër. Sa e mrekullueshme është të jesh në vetëdijen e shpirtit, i nderuar, dinjitoz, i sigurt dhe në paqe! Mos ki frikë nga asgjë dhe mos urre askënd.

Jepu dashurinë tënde të gjithëve. Ndjeni dashurinë e Zotit dhe shihni praninë e Tij në të gjithë njerëzit, dhe lejo që dëshira juaj më e fortë të jetë prania e Tij e vazhdueshme në zemrën tuaj. Kjo është mënyra për të jetuar në paqe dhe qetësi në këtë botë. Por është e vështirë të shijosh këtë kënaqësi të brendshme për sa kohë që erërat e ashpra të dëshirës tërbohen në oazën e zemrës dhe i dridhin me dhunë pemët e saj.

Dëshirat formohen nga mjedisi i një personi. Ato lindin nga perceptimet tona shqisore dhe

kufizohen nga kufizimet e këtyre perceptimeve. Pjesëmarrja në një panair rural përmbush një dëshirë për pak emocion, por pasi vizitojmë një ekspozitë të nivelit botëror dhe shohim të gjitha ekspozitat e ndryshme, panairi i vogël humbet sharmin dhe tërheqjen e tij. Kështu, së pari duhet të përjetojmë gëzimin e bashkimit me Zotin, në mënyrë që ta krahasojmë atë gëzim me kënaqësitë më të vogla tokësore. Atëherë, dëshirat do të jenë të një natyre më të lartë. Dëshira është e pafundme; sapo njëra të plotësohet, një tjetër zë vendin e saj. Por kur ta gjeni Zotin, të gjitha dëshirat tuaja plotësohen. Pse të mos kërkoni së pari përmbushjen e asaj dëshire më të madhe dhe të merrni nga dora bujare e Zotit shpërblimin më të mirë dhe më të qëndrueshëm?

Kur Zoti i përgjigjet lutjes së kërkuesit për ta njohur Atë, të gjitha dëshirat e tij të tjera do të përmbushen menjëherë dhe përgjithmonë.

Ari i mençurisë dhe çeliku i forcës

Kjo botë është larg të qenit perfekte. Është një shkollë sprovash dhe vuajtjesh, dhe përmes këtyre sprovave mësojmë mësimet e jetës. Qëllimi i sprovave nuk është të na shtypin, por të zhvillojnë pikat tona të forta. Ato janë pasojë e ligjit natyror të evolucionit dhe progresit; është thelbësore për ne të përparojmë dhe të ngjitemi nga nivelet më të ulëta në ato më të larta.

Zoti na sprovon në çdo mënyrë për të forcuar vendosmërinë tonë, jo për të na thyer. Injoranca na shkatërron nëse e vendosim të gjithë besimin tonë

në mish. Ata që këmbëngulin në kërkimin e tyre
.për të vërtetën gjejnë jetën e përjetshme
Cili është qëllimi i vuajtjes? Që të mos vuajmë
më kurrë. Kjo botë është një furrë flakëruese në të
cilën shkrihen shpirtrat tanë derisa të dalë ari i
mençurisë dhe çeliku i forcës dhe i
.qëndrueshmërisë
Jeta shpesh duket si një lojë e vështirë dhe i
vetmi justifikim për këtë është se është thjesht një
.ëndërr kozmike pa qëndrueshmëri
Ja pse bota është plot me pabarazi dhe
pabarazi. Disa njerëz janë të varfër dhe disa janë
.të pasur
Disa prej tyre janë të shëndetshëm, disa janë
të sëmurë e kështu me radhë
Njeriu ka përjetuar shumë në të kaluarën dhe
do të përjetojë shumë më tepër në të ardhmen, por
.ky fakt nuk duhet ta frikësojë atë
Jeta është një lojë kozmike dhe Zoti na ka
caktuar role që duhet t'i kryejmë mirë, të sigurt se
për sa kohë që veprojmë me kënaqësi dhe
mendojmë me qartësi, jemi në harmoni me
Krijuesin tonë dhe nuk kemi asgjë për të cilën të
kemi frikë. Ky është ngushëllimi i madh që na ofron
.mençuria
Ndonjëherë është e lehtë të thuash se ky
univers është një ëndërr, por kur përballesh me
realitete të ashpra, bëhet e vështirë të mendosh se
kjo jetë është një ëndërr. Është thelbësore të
kultivojmë fuqinë e të menduarit tonë në mënyrë
që të pranojmë se ky univers e ka origjinën nga
.mendja dhe vullneti i Zotit

Marrëdhënia midis mendjes dhe materies
është thellësisht transparente, dhe për të përballuar me sukses sprovat e jetës, duhet të ripërtërijmë veten si fizikisht ashtu edhe intelektualisht. Duhet të kultivojmë qëndrueshmërinë mendore dhe të zgjerojmë aftësinë tonë për pranim. Ata që nuk mund t'i përballojnë sfidat e jetës do të jenë të pafuqishëm kur të tërbohen stuhitë e fatkeqësive dhe stuhitë e fatkeqësive.

Çelësi i lumturisë, forcës dhe shëndetit
qëndron brenda nesh. Por ajo që ndodh shpesh është kjo: dikush që ka gëzuar shëndet të mirë për shumë vite dhe më pas sëmuret për gjashtë muaj mund të besojë se nuk do të shërohet kurrë. Trupi nuk duhet të jetë në gjendje ta bindë mendjen për këtë. Mendja duhet ta bindë trupin. Mendja nuk duhet të ndikohet nga gjendja e trupit dhe ne duhet të kuptojmë se trupi është vendi ku banon shpirti dhe shpirti nuk duhet të ndikohet prej saj.

Zoti na ka dhënë fuqinë për të kontrolluar
mendimet dhe trupat tanë dhe për të qenë të lirë nga dhimbja dhe pikëllimi. Mendja është burimi i të gjitha problemeve dhe burimi i lumturisë. Në të vërtetë, njerëzimi është më i fortë se të gjitha përvojat e tij, dhe edhe nëse nuk e kuptojmë tani, do ta kuptojmë më vonë.

Mos thuaj kurrë "E mbarova dhe e mbarova",
sepse ky është një mendim negativ që helmon mendjen. Disa njerëz mendojnë se nëse ecin pak do të lodhen, ose nëse nuk mund të hanë ushqime të caktuara do të kenë dhimbje e kështu me radhë.

Nuk duhet t’i lejojmë mendjet tona të përqendrohen te sëmundjet ose kufizimet, dhe atëherë do të zbulojmë se trupat tanë ndryshojnë për mirë. Mos harroni se mendja është forca lëvizëse pas trupit. Nëse mendja është e dobët, trupi do të jetë i dobët. Nuk duhet të dëshpërohemi ose të pikëllohemi sepse bota është e mirë dhe .Zoti është gjithmonë me ne

Historia ime me ëmbëlsirat dhe ushtrimi i vullnetit

Do t'ju tregoj për një përvojë që më ndodhi kur isha ende fëmijë i vogël

Për të filluar, vullneti i një fëmije quhet fiziologjik, ose fizik; kur një fëmijë qan, është një sinjal se dëshiron diçka. Ata qajnë për shkak të një gjendjeje fizike, kështu që forma e parë e vullnetit .është fizike

Pastaj, kur fëmija rritet dhe i nënshtrohet vullnetit të nënës së tij, thuhet se fëmija ka një "vullnet automatik", sepse vullneti i fëmijës në këtë .fazë udhëhiqet nga vullneti i nënës

Më kujtohet që kur isha në fazën e vullnetit automatik, bëja gjithçka që më kërkonte nëna ime, dhe nofka ime në atë kohë ishte "engjëlli". Por një ditë dadoja ime më çoi me karrocë në dyqan, dhe atje pashë copa karamelesh me ngjyrë portokalli, të cilat më tërhoqën vëmendjen dhe më tërhoqën .në një mënyrë të çuditshme

I kërkova dados sime të më blinte pak, por ajo refuzoi, kështu që nuk thashë asnjë fjalë dhe u .kthyem në shtëpi

Hëngra darkën dhe pastaj mendova përsëri për ëmbëlsirën, kështu që i thashë nënës sime se doja disa ëmbëlsira me ngjyrë portokalli, dhe ajo tha: "Jo, shko në shtrat".

Pas pak, e përsërita kërkesën, duke thënë: "Mami, dua copa karamelesh portokalli." Nëna ime u përgjigj me një ton të vendosur dhe të vendosur: "Nuk do t'i marrësh dhe duhet të shkosh të flesh."

Pastaj bërtita me sa zë të lartë: "Dua karamelen time portokalli!" dhe ngulmova në kërkesën time dhe mbeta këmbëngulës derisa nëna ime shkoi dhe e zgjoi shitësin që të më sillte copat e karameleve.

Dhe u ndjeva jashtëzakonisht e lumtur. Pse? Sepse përdora vullnetin tim dhe ia dola mbanë! Po, u ndjeva mahnitëse sepse përdora vullnetin tim për herë të parë. Por të nesërmen, nofka ime ndryshoi nga "engjëll" në "djallëzor" sepse e ushtrova lirinë time dhe zgjodha rrugën time për një herë.

Sa herë që doja diçka të padëmshme, familja ime më bindej, por unë gjithmonë dëgjoja arsyen dhe kur gabohesha, isha gjithmonë gati të korrigjoja veten. Por kur kisha të drejtë, nuk lëvizja, edhe nëse pjesa tjetër e familjes nuk ishte dakord.

Nënat duhet ta stërvisin vullnetin e fëmijëve të tyre dhe jo ta shtypin atë duke ua mohuar dëshirat thjesht sepse janë fëmijë. Nëse fëmijët duan ta ushtrojnë vullnetin e tyre në një mënyrë të shëndetshme dhe të përshtatshme, ata nuk duhet të etiketohen si të këqij. Liria e tyre nuk duhet të kufizohet dhe ata duhet të marrin sugjerime të

dashura dhe mirëkuptuese nga prindërit e tyre në lidhje me dëshirat e tyre të vogla. Nëse prindërit mendojnë se mund të kursejnë kohë duke i goditur fëmijët e tyre, ata vetëm sa do ta humbasin kohën. Ata duhet t'i diskutojnë çështjet me fëmijën dhe pastaj të mos bëjnë asgjë më. Fëmijët duhet të përjetojnë disa shuplaka të vogla e të forta; kjo do .t'i ndihmojë ata të mësojnë më shpejt

Prindërit shpesh ua imponojnë vullnetin e tyre fëmijëve të tyre. Vullneti i një fëmije duhet të ushqehet dhe ai duhet të trajtohet me dashuri, .mirëkuptim dhe durim

Pas vullnetit automatik të fëmijës vjen "vullneti i verbër" i rinisë. Ky vullnet është si një armë që qëllon plumba në ajër, duke mos prodhuar gjë tjetër veçse shpërthime bezdisëse. Të rinjtë e .shpërdorojnë dinamitin e vullnetit të tyre pa dobi

Pastaj vjen "vullneti shpërthyes", pasi kur një fëmijë arrin adoleshencën, ai e çliron vullnetin e tij përmes dëshirave impulsive dhe sjelljes së pamatur. Ata shpesh e mësojnë mësimin vetëm pasi përjetojnë disa tronditje dhe goditje të .dhimbshme

Thuhet se bleta është aq e dashuruar me aromën e lotusit saqë qëndron në zemër të lules për një kohë të gjatë, duke thithur nektarin. Ndërsa e bën këtë, petalet e lotusit mbyllen pas saj dhe .ajo gjen vdekjen brenda lotusit

Pastaj janë drerët e rajoneve veriore, të dehur nga melodité e flautit. Kur gjuetari luan flautin, .dreri vjen tek ai dhe takon fatin e tij vdekjeprurës

Ekzistojnë gjithashtu disa elefantë të zbutur (elefant femra) që përdoren për të tërhequr dhe gjuajtur elefantë të tjerë.

Në këtë kontekst, një filozof i madh tha diçka të ngjashme me këtë:

Bleta është e magjepsur nga aroma
Dhe dreri bën një tingull fishkëllimi
Elefanti në robëri bie
Për shkak të prekjes ngacmuese

Po çfarë ndodh me qenien njerëzore që i zotëron të gjitha ato shqisa? Këshilla e filozofit për të është:

"Mos u bëj skllav i shqisave të tua dhe mos lejo që asgjë ose askush të të kontrollojë"

Sa për mua, unë them:

Mbani mend se të gjitha shqisat tuaja janë vënë në shërbimin tuaj dhe duhet t'i dëgjojnë urdhrat tuaja dhe t'i binden vullnetit tuaj të vetëdijshëm.

Zemërimi dhe kujtesa e elefantit

Ata që kërkojnë paqe të brendshme duhet të kuptojnë se si gjenerohet zemërimi dhe si shpesh çon në pasoja të tmerrshme. Për shkak të çekuilibrit të brendshëm të shkaktuar nga zemërimi, shumë njerëz janë transformuar kundër vullnetit të tyre në kriminelë dhe vrasës.

Pengimi i dëshirave verbon mendjen. Kur mjegulla e dëshirave pushton mendjen e një personi, ai humbet ndjenjat dhe sillet në një mënyrë të papërshtatshme për një qenie njerëzore fisnike.

Humbja e arsyes ngatërron aftësinë e lindur për të dalluar gjërat që janë forca lëvizëse pas çdo veprimi të shëndoshë dhe qëllimi të mirë.

Kur timoni i mjetit mendor të jetës njerëzore prishet, ai në mënyrë të pashmangshme do të pësojë një aksident dhe mund ta gjejë veten në një llogore dhimbjeje dhe mjerimi.

Për shembull: Burri po nget makinën i lumtur dhe, rrugës për në park, gruaja e tij i kërkon të ndryshojë drejtim për të shkuar në shtëpinë e prindërve të saj në vend që të shkojë në park, dhe këtu lumturia e tij shndërrohet në zemërim.

E zgjodha këtë shembull sepse është një dukuri e zakonshme. Në raste normale, rezultati është ose që burri refuzon kërkesën e gruas së tij ose pranon me pakënaqësi dhe pakënaqësi, dhe kjo është ajo që ndodh përgjithësisht. Në të dyja rastet, zemërimi mbizotëron, atmosfera bëhet e tensionuar dhe paqja prishet.

Në disa raste, zemërimi mund të shndërrohet në një tragjedi për ata me temperament të dhunshëm. Zemërimi mund të ndikojë në kujtesë, ose shoferi mund të harrojë të ngasë me kujdes dhe vëmendje, ose mund të neglizhojë të zbatojë sinjalet e trafikut, duke rezultuar në një përplasje ose, Zoti na ruajt, vdekje.

Si përfundim, zemërimi e bllokon timonin e vullnetit në qerren e jetës dhe e pengon atë të arrijë qëllimet e tij materiale dhe shpirtërore.

kujtesa e elefantit

Aftësia e quajtur "kujtesë" është një dhuratë nga Zoti për njerëzimin, dhe çfarë bekimi i madh

që është! Kujtesa u është dhënë edhe kafshëve; pa të, ato nuk do të ishin në gjendje t'i njihnin të vegjlit e tyre. Disa kafshë kanë kujtesë të shkëlqyer, siç ilustron historia e mëposhtme për një elefant.

Ndërsa një elefant gjigant po transportonte dru, siç bëjnë shumë elefantë të stërvitur në Lindje, një djalë iu afrua, e shpoi me gjilpërë në feçkë dhe iku me vrap.

Një vit kaloi që nga ai incident dhe i njëjti elefant u ndesh me të njëjtin djalë. Kjo i dha elefantit një moment relativisht të përshtatshëm për t'u hakmarrë. Ai thjesht e mbështolli feçkën e tij rreth djalit dhe e hodhi me dhunë në anën tjetër të rrugës. Pra, kafshët kanë kujtime.

* * *

Kam ëndërruar shumë ëndrra dhe tani jam zgjuar. Në altarin e shpirtit tim, ndez zjarrin e kujtimit tim të vazhdueshëm për Ty, Zoti im. Me sy që kanë braktisur gjumin e thellë, shikoj fytyrën Tënde të bukur dhe kënaqem duke parë dritën e saj të shenjtë.

Dhe me hirin tënd kam arritur të kuptoj se shëndeti, sëmundja, jeta dhe vdekja janë të gjitha llojet e ëndrrave

E kam mbaruar romanin e ëndrrave të pikturuara me ngjyra të gjalla mbi perden vezulluese të iluzioneve

Dhe tani të shoh si të vetmen të vërtetë në ekzistencë

Zoti më tregoi në atë vizion

E gjithë natyra është joreale. Ajo që është
.përtej natyrës është thelbi i vërtetë
Një ditë, po ecja në ambientet e shenjtërores
dhe po shikoja rrezet e diellit përreth meje. Ndërsa
zbrita shkallët që të çonin në plazh, u ndala dhe
shikova drejt dritave elektrike të shkallëve, të cilat
ishin ende të ndezura, por nuk munda t'i dalloja
sepse drita e Zotit erdhi tek unë dhe më përshkoi,
kështu që nuk munda ta dalloja atë nga dritat e
.tjera më pak të ndritshme
{Allahu është Drita e qiejve dhe e Tokës}
Dhe drita shkëlqen në errësirë dhe errësira}
{nuk e ka kuptuar
Nuk munda ta shihja kurrë diellin dhe pastaj e
dija që rrezet e diellit dhe dritat elektrike nuk janë
aspak të vërteta, ndërsa drita e vërtetë është drita
.e Perëndisë
Në atë vizion të madh, Zoti më tregoi botë mbi
botë - manifestime të pafundme të dritës së Tij
hyjnore - dhe kuptova se gjërat që pashë ishin
thjesht shprehje të vetëdijes së Tij kozmike. Nëse e
përafrohemi me Të, do të ecim në dritën e Tij kudo
që të shkojmë dhe do ta ndiejmë praninë e Tij kudo
.që të kthehemi
Kur e njohim shpirtin kozmik dhe e kuptojmë
se, në thelb, jemi shpirtra, atëherë toka, pluhuri,
malet, deti dhe qielli shkrihen dhe asgjë nuk
.mbetet përveç Zotit
Dhe i sheh malet, duke menduar se janë të
.palëvizshme, ndërsa ato kalojnë si retë që kalojnë
Bashkimi i gjithçkaje në veten hyjnore është
një gjendje që nuk mund të shprehet me fjalë, një

lumturi e madhe që shijohet me kënaqësi të plotë dashurie, gëzimi dhe dijeje (gëzimi i besimtarit në takimin me Zotin e tij).

Një ekstazë e tillë shpirtërore mund të arrihet duke krijuar ekuilibrin e duhur midis jetës praktike dhe soditjes së Zotit.

Pastrimi i depove psikologjike

Vetëanaliza është thelbësore gjatë rrugës. Dikush mund të jetë i urryer, i irritueshëm ose i shpejtë në zemërim. Nëse po, këto tipare të ruajtura në vetëdijen e dikujt janë rezultat i veprimeve të kaluara.

Për të pastruar depon psikologjike nga ajo mobilje e rrëmujshme dhe e konsumuar, duhet të fillojmë me veprime pozitive dhe konstruktive dhe të kultivojmë një ndjenjë dashurie ndaj të tjerëve. Sa më shumë t'i duam njerëzit, aq më shumë do të na duan edhe ata dhe ne do ta ndiejmë dashurinë e tyre. Por nëse i kritikojmë, madje edhe ndaj vetes, ata do ta ndiejnë atë kritikë dhe do të na e kthejnë të përforcuar!

Supozoni se një armik i vjetër i juaji ka vdekur, por ju ende ushqeni pakënaqësi dhe urrejtje ndaj tij. Ju do të vuani si rezultat i kësaj hidhërimi dhe efektet e tij të dëmshme do të shfaqen në trupin dhe mendjen tuaj. Është më mirë ta falni atë për hir të Zotit, sepse duke vepruar kështu do të çliroheni nga dëshirat e liga të hakmarrjes që shkatërrojnë paqen tuaj mendore dhe shkatërrojnë qetësinë tuaj. Grumbullimi i urrejtjes mbi urrejtje, ose përgjigjja ndaj armiqësisë me urrejtje, jo vetëm që intensifikon armiqësinë e armikut tuaj ndaj jush,

por gjithashtu helmon trupin dhe emocionet tuaja
si pasojë [Prandaj falni me një falje të bukur]
(Kur fala dhe nuk mbaja mëri ndaj askujt)
E çlirova veten nga shqetësimi i
armiqësisë
Herë pas here, një person duhet të lërë
gjithçka pas për të qenë vetëm me veten, në
mënyrë që të reflektojë mbi qëllimin e jetës.
Shumica e njerëzve janë të zhytur në një rrymë
traditash dhe modash. Në realitet, ata kurrë nuk e
kanë jetuar vërtet jetën e tyre, por jetën e botës.
?Çfarë kanë arritur dhe ku kanë përfunduar
Prandaj, është e mençur që një person herë
pas here të largohet nga preokupimet dhe
"detyrat" e përditshme në mënyrë që të qetësojë
trazirat e mendjes së tij dhe të përpiqet të kuptojë
thelbin e saj dhe të përcaktojë qëllimin që dëshiron
.të arrijë
Mbani mend se dëshmia më e madhe që mund
të merrni është ajo e ndërgjegjes suaj: zëri i
pagabueshëm dhe i pagabueshëm i shpirtit tuaj.
Ajo që ndërgjegjja juaj ju tregon është kush jeni
.vërtet, pa zbukurime apo maskime
Mendoni për fuqinë e Jezu Krishtit i cili tha:
“Atë, fali ata, sepse nuk dinë të bëjnë atë që nuk
.”dinë
Dëgjimi i zërit të ndërgjegjes suaj të ndriçuar
do t'ju sjellë dritë në rrugën tuaj dhe bekim në
jetën tuaj. Kur ndjeni një nxitje të fortë në zemrën
tuaj për të përmbushur një dëshirë, përdorni
aftësinë tuaj për të dalluar dhe pyeteni veten: "A

është një dëshirë e mirë apo e keqe ajo që po
"?kërkoj të përmbush

Shumë faktorë nxisin dëshirat njerëzore Kur dikush sheh një makinë model të ri, dëshiron të ketë një të ngjashme. Kur sheh një shtëpi me stil të ri, dëshiron të ketë një të ngjashme. Një trend i ri mode bëhet popullor dhe njerëzit dëshirojnë ta blejnë dhe ta veshin atë stil!

Nga vijnë dëshirat? Kalova shumë orë duke menduar për këtë. A mund t'i kategorizoni të gjitha dëshirat tuaja? Arrita t'i rendisja të gjitha dëshirat e mia dhe mbajta vetëm ato të mirat. Dhe kur arrita bashkimin hyjnor, zbulova se të gjitha dëshirat e mia të mira u përmbushën menjëherë. Sot një person dëshiron një gjë, dhe nesër shpirti i tij dëshiron diçka tjetër.

Mendja që buron nga Zoti i Plotfuqishëm nuk mund të kënaqet nga të mirat e kësaj bote. Zoti është thesari më i dashur dhe më i çmuar i shpirtit, dhe vetëm Ai është në gjendje të kënaqë dëshirën e zemrës dhe të përmbushë dëshirat e shpirtit.

Qasje në depon kozmike të mbushur me mirësi

Zoti është burimi dhe gurra e çdo aftësie intelektuale, krijuesi i paqes dhe thesari i çdo begatie dhe bollëku. Për t'u harmonizuar me bujarinë hyjnore që vazhdimisht vërshon me mirësi, ne duhet të zhdukim nga shpirtrat tanë, një herë e përgjithmonë, mendimet e dëshirës dhe nevojës.

Mendja universale është e plotë dhe e përsosur, nuk i mungon asgjë. Për të hyrë në këtë depo kozmike të mbushur me bekime të çdo lloji,

duhet të kultivojmë brenda vetes një vetëdije për bollëkun dhe të jemi gjithmonë optimist, edhe nëse nuk e dimë burimin e lirës, paundit, dinarit apo dollarit tjetër!

Mendojeni bujarinë hyjnore si një shi freskues dhe të bollshëm, të cilin mund ta merrni në çdo enë që mbani! Nëse mbani një kupë, do ta mbushni; nëse ena është më e madhe, do ta mbushni edhe atë. Çfarë lloj ene po përdorni për të marrë këtë begati qiellore? Ena juaj mund të jetë me të meta - ndoshta e mbushur me boshllëqe psikologjike dhe intelektuale. Në atë rast, duhet ta riparoni atë duke u çliruar nga frika, urrejtja, dyshimi dhe zilia, dhe duke e larë e pastruar atë me ujërat e paqes, qetësisë, sinqeritetit dhe dashurisë së pastër, në përgatitje për të marrë hirin e bollshëm nga Bujari.

Bollëku hyjnor vepron sipas ligjeve të shërbimit dhe dhënies. Jepu së pari, pastaj merr. Jepu njerëzve më të mirën tënde dhe do të marrësh më të mirën në këmbim. Mos prit sukses në çdo përpjekje të parë. Disa përpjekje mund të dështojnë, por disa do të kenë sukses.

Suksesi dhe dështimi janë të ndërthurura.

Njëri nuk mund të ekzistojë pa tjetrin, dhe problemet ose detyrat më urgjente duhet të përballohen me aktivitet të fokusuar dhe duhet të bëhet çdo përpjekje për të arritur atë që duhet arritur.

Ushtrohuni me energji dhe entuziazëm derisa të arrini pikën e fundit. Nuk ka nevojë të hezitoni ose të tërhiqeni.

Nëse nuk e gjen dot rrugën, kjo nuk do të thotë që duhet të ndalosh së përpjekuri. Nëse nuk e arrin qëllimin, pyet si ta arrish atje, por mos ndalo së përpjekuri. Shumë njerëz e pranojnë dështimin sapo hasin vështirësi. Ata që dështojnë duhet të konsultohen me njerëz të suksesshëm, jo me të tjerë që kanë dështuar si ata vetë. Le të jemi të vendosur të arrijmë suksesin dhe ta lejojmë këtë parim të jetë filozofia jonë e jetës.

Himni i Gëzimit

Kur të vijë koha ime
Vdekja më shurdhon veshët
Do ta dëgjoj zërin e të dashurit tim hyjnor
Dhe kur thirrësi i fundit më pret frymën
Do të thith aromën e pranisë së Tij hyjnore
Dhe kur vdekja të më heshtë gjuhën
Do të shijoj nektarin e dashurisë së tij
Dhe kur vdekja të më verbërojë shikimin
Do ta shoh dritën e Tij të gjithëpranishme
I kurorëzuar kudo
Dhe kur vdekja më ngriu gjakun dhe prekjen time
Do të kërkoj ngrohtësi në gjirin e të dashurit tim kozmik
Dhe kur sytë e mi pushojnë së parë dyshemetë
Rrezja ime e shikimit do të depërtojë
Ai i kthen të gjitha gjërat përmbys dhe zbulon sekretet e tyre të fshehura.
Dhe kur veshët e mi nuk do të jenë më në gjendje të dëgjojnë

Do të dëgjoj pëshpëritjet e të gjitha gjërave të kaluara dhe të tashme
Dhe ato që do të ndodhin në ditët në vijim
Dhe kur hunda ime nuk është në gjendje të shijojë aromën e tokës
Do të gjurmoj sekretet e shpirtit në çdo drejtim
Kur gjuha nuk mund të shijojë
Do të kujtoj të gjitha gjërat e mira dhe të bekuara që kam shijuar
Dhe kur ndjesia ime për këtë trup zbehet
Trupi im kozmik do të ndiejë
Prekja sekrete, magjike për gjithçka këtu e atje
Do të ndiej valët që kërcejnë në sipërfaqen e detit
Dhe me flluska kozmike që nxitojnë në hapësirën e pafundme
Qelizat e trupit do të vdesin
Kufizimet e saj të përkohshme do të zgjidhen
Por ajo do të ringjallet e gjallë në flakët e përjetësisë
Do të shihni gëzim dhe do të dëgjoni gëzim
Do të shijosh gëzimin dhe do të thithësh aromën e lumturisë
Dhe do të ndjeni një gëzim të qëndrueshëm dhe të ripërtërirë
Dhe ajo vallëzon me melodinë e lumturisë hyjnore
Le të braktisin shqisat vallëzimin e fantazmave për dhimbje dhe vdekje
Dhe për t'u shndërruar në ndjenja ekstazie të përjetshme

Në mbretërinë e dritës, lumturisë dhe gëzimit
:Rruga e jetës është si më poshtë
Pengesat për rritjen psikologjike përfshijnë
dashurinë për veten, krenarinë, lakminë,
zemërimin, urrejtjen, zilinë dhe tipare të tjera të
errëta që e çojnë ose e shtyjnë një person në një
gjendje më të thellë injorance. Ajo që nevojitet
urgjentisht është të ndiqet rruga që të çon drejt
lirisë, sepse dëshirat njerëzore drejtohen nga
zakone që ripërtërihen vazhdimisht dhe duken të
pafundme. Këto zakone e burgosin shpirtin dhe e
mbajnë atë rob, duke e bërë të pamundur që
zotëruesi i tij të ecë në rrugën e çlirimit dhe
.emancipimit
Rruga e jetës është si më poshtë: nga njëra
anë shtrihet lugina e errët e injorancës dhe nga
ana tjetër, drita e ndritshme e mençurisë. Kur
veprojmë sipas mençurisë, ecim të sigurt në rrugën
.e çlirimit dhe marrim atë që na nevojitet
I gjithë universi është krijim i vullnetit hyjnor,
dhe kur ne e përshtasim veten me atë vullnet të
.bekuar, ajo që na nevojitet na vjen pa mundim
Nuk dëshiroj më asgjë për veten time, sepse e
.di që ajo që mendoj do të bëhet e vërtetë
Të kesh dituri hyjnore dhe dashuri hyjnore
përmbush të gjitha dëshirat e zemrës, dhe çfarë
gjendjeje e mahnitshme dhe e mrekullueshme që
fjalët nuk mund ta përshkruajnë. Kur e kupton se je
zot i vetes dhe i fatit tënd, mbreti i paqes dhe
qetësisë, nuk ke frikë nga asgjë. Përkundrazi, e
gjithë bota punon për të arritur atë që dëshiron me
.vullnetin dhe ndihmën e Zotit

Meqenëse Zoti e krijoi njerëzimin sipas shëmbëlltyrës së Tij, ata që e gjejnë Atë do të zbulojnë se Ai u plotëson çdo kërkesë dhe u jep atë që dëshirojnë. Por për sa kohë që njerëzimi ushqen edhe dëshirën më të vogël për të dominuar të tjerët ose për të shfaqur fuqinë e tij, ai nuk do të gjejë liri në Zot.

Njohja e Zotit fillon me përulësi, dashuri dhe gëzim shpirtëror Fuqia e vërtetë vjen me njohjen e Zotit

Nëse vala e vogël do ta dinte se oqeani i gjerë pas saj e mbështette, do të mund të thoshte: "Unë jam një me oqeanin". Duhet ta kuptojmë me siguri se oqeani i Zotit shtrihet përtej vetëdijes sonë dhe është afër nesh, kështu që nuk ka nevojë për frikë apo ankth.

Natyra hyjnore është paqja, përulësia, dashuria, zgjerimi i vetëdijes dhe njohuria gjithëpërfshirëse. Kushdo që është në harmoni me Zotin nuk do të ketë nevojë t'i provojë vetes ose të tjerëve fuqitë që zotëron, sepse shpirti i tij e di se i Plotfuqishmi e mbështet dhe se Zoti e mbikëqyr dhe e mbron kudo dhe kurdo që të jetë.

Ata që e njohin Zotin janë zgjuar në natyrën e tyre shpirtërore dhe në gjumë në natyrën e tyre materiale. Ata e dinë se mund të marrin çdo gjë nga hiri i Tij.

Kështu, ne duhet të jemi të ndershëm me veten dhe të përpiqemi për atë vetësovranitet, duke u përpjekur t'i shpëtojmë kurthet e botës dhe tundimeve të saj mashtruese, dhe të investojmë kohën tonë në të menduarit pozitivisht dhe në

mënyrë të dobishme dhe në mbjelljen e farave të mirësisë në tokën e kësaj bote, në mënyrë që ta lëmë atë më mirë nga sa e gjetëm.

Dyert do të hapen për ne dhe shtigjet do të shtrohen para nesh

Jeta duhet të sillet rreth shërbimit altruist, sepse pa këtë ideal, vetëdija që Zoti i ka dhuruar njerëzimit nuk do të arrijë potencialin e saj të plotë. Kur u shërbejmë të tjerëve dhe harrojmë egon tonë, do të përjetojmë veten më të madhe - shpirtin hyjnor.

Puna është thelbësore dhe një motivues i fuqishëm për zgjuarsinë dhe kreativitetin njerëzor. Megjithatë, nëse qëllimi i vetëm i punës është grumbullimi i pasurisë, ajo humbet vlerën e saj dhe bëhet e pakuptimtë.

Puna është shërbim, dhe një produkt që ia vlen të shitet duhet të jetë cilësor dhe vërtet i dobishëm për të tjerët. Kur u shërbejmë të tjerëve, i ndihmojmë vetes në të njëjtën masë, sepse ata janë një zgjatim i yni, ashtu siç jemi ne një zgjatim i tyre.

Një person i pjekur nuk vepron pa e konsideruar me kujdes. Kur ofrojmë një shërbim, ne gjithashtu e marrim atë, edhe nëse në një mënyrë jomateriale.

Prandaj, t'u shërbesh të tjerëve duke u dhënë atyre ndihmë financiare, psikologjike ose morale do të thotë të marrësh kënaqësi psikologjike në këmbim.

Çdo shërbim që u ofrojmë qenieve njerëzore na sjell një hap më afër vetëdijes universale. Kur

një person tregon shqetësim të sinqertë për të tjerët, vetëdija e tij bashkohet me të tyren, ndërsa dashuria pa kushte zgjeron kufijtë e vetëdijes drejt pragut të vetëdijes kozmike.

Nëse mendojmë për lumturinë e vëllezërve tanë, pjesa jonë e lumturisë do të jetë e bollshme, dhe nëse u japim dashurinë tonë të tjerëve, ata do ta ndiejnë forcën e saj dhe do të ndryshojnë për mirë.

Lidhja e verbër dhe urrejtja e paarsyeshme janë të dyja pengesa të dëmshme për të arritur fazat e avancuara të vetëdijes. Ne duhet të mësojmë t'i duam të gjithë sepse të gjithë jemi fëmijë të Zotit.

Çdo gjë që bëjmë duhet të bëhet me dëshirë dhe duhet të jemi ambiciozë në përpjekjet tona. Kur një person zotëron një dëshirë të sinqertë dhe një humor të mirë për të kryer detyrat me dashuri dhe kënaqësi, pa lodhje ose mërzi, energjia kozmike rrjedh vazhdimisht në trupin, mendjen dhe vullnetin e tij.

Ai që nuk lejon që ideja e dobësisë dhe lodhjes të depërtojë në vetëdijen e tij, i hap rrugë ngarkesave të energjisë së butë dhe rrymave të aktivitetit jetësor për të ngarkuar nervat e tij dhe për të rifreskuar qelizat dhe indet e trupit të tij.

Kur një person nuk ka dëshirë për të bërë diçka, ai ndihet i lodhur që në fillim, por kur e ka dëshirën, qenia e tij mbushet me energji dhe vitalitet. Ata që i kryejnë detyrat e tyre me entuziazëm dhe kënaqësi zbulojnë se forca hyjnore e pashtershme i mbështet dhe i mbështet ata.

Disa njerëz janë aq të zhytur në punë sa nuk kanë kohë për vetëanalizë ose për të shijuar jetën. Kur punojmë dhe njëkohësisht e mbajmë mendjen të angazhuar me gjëra pozitive, ndiejmë një forcë të fshehur që na mbështet dhe na jep më shumë energji.

Nëse zemra është e sinqertë dhe e ndershme në kryerjen e detyrave, dyert do të hapen për ne dhe shtigjet do të shtrohen para nesh.

I lutemi Zotit të Plotfuqishëm të na bekojë që të mund ta kryejmë punën tonë me gëzim dhe kënaqësi në fabrikën e jetës.

Dhe urtësia e Tij le të na frymëzojë të menduarit

Dhe valët e fuqisë së tij vallëzojnë mbi lumenjtë e aktiviteteve tona të përditshme

I paaftë të shohë qartë si një gjel i therur!

Për të ditur se si të bëjmë zgjedhjen e duhur në çdo rrethanë ose situatë, duhet ta udhëhiqim gjykimin tonë me fuqinë e depërtimit.

Ne të gjithë jemi të pajisur me këtë shqisë të gjashtë, por shumica e njerëzve nuk e përdorin atë. Në vend të kësaj, ata mbështeten në raportet nga pesë shqisat më të ulëta dhe më pak të besueshme, sepse ato pesë shqisa nuk na japin gjithmonë informacion përfundimtar mbi të cilin mund të mbështetemi për të marrë vendimet e duhura.

Përveç fushëveprimit dhe fuqisë së tyre të kufizuar, shqisat - dhe bashkë me to, mendja e lidhur me egon - i interpretojnë gjërat sipas asaj që i pëlqen dhe nuk i pëlqen, dhe jo sipas asaj që

është e vërtetë dhe në fund të fundit i shërbejnë interesave më të mira të njeriut.

Meqenëse një person i bazon vendimet e tij në raportet e dhëna nga shqisat e tij dhe në përfundimet që i jep mendja e tij, e cila është e lidhur me shqisat, ai shpesh e gjen veten të përfshirë në situata të palakmueshme.

Shpresoj se do të vijë dita kur e gjithë bota ta kuptojë rëndësinë e kthimit brenda vetes për pak kohë çdo ditë, duke kërkuar udhëzim dhe duke kërkuar ndihmën e Zotit. Kur një person e bën këtë, ai bëhet më i ekuilibruar, më i qetë dhe më i mprehtë, ndërsa hapet depërtimi i tij, duke i lejuar atij të shohë gjërat qartë dhe të marrë vendimet e duhura. Ai gjithashtu çlirohet nga zakonet kufizuese, dëshirat e padisiplinuara, emocionet e dhimbshme dhe lidhjet personale që i shtyjnë të veprojnë impulsivisht dhe pa reflektim.

Aftësia dalluese, ashtu si depërtimi, është një cilësi e shpirtit që e ndihmon dikë të dijë se çfarë të bëjë kur është e nevojshme. Cilësi të tilla shpirtërore mund të kultivohen nëpërmjet arsyetimit të shëndoshë dhe meditimit mbi Zotin.

Kur dëshirat dhe emocionet e turbullojnë gjykimin e dikujt, depërtimi bëhet i verbër, si psikologjikisht ashtu edhe shpirtërisht. Kur emocionet i mposhtin njerëzit, ata vuajnë nga konfuzioni dhe hutimi, duke u lëkundur dhe duke u bërë të paaftë për të parë qartë, si një gjel i therur!

Emocionet e bëjnë një person të paragjykuar në opinionet dhe pikëpamjet e tij për të tjerët, dhe paralizojnë aftësinë për të menduar qartë dhe për

t'u përballur me situatën me mençuri dhe racionalitet.

Kur mësojmë të ndajmë faktet nga mendimet tona personale, gjykimi ynë nuk do të ndikohet më aq shumë nga dëshirat tona subjektive. Nëse të gjithë do ta mësonin këtë, bota do të ishte një vend më mirëkuptues dhe paqësor nga sa është tani.

Intuita zakonisht buron nga zemra. Kur zemra ndihet e shqetësuar, ajo e shtyn një person të mendojë se diçka nuk shkon dhe të jetë i kujdesshëm në marrëdhëniet me njerëz dhe situata të caktuara. Nëse ndiheni të shqetësuar për diçka, ose doni të dini se cilën rrugë të ndiqni, përqendrohuni te zemra juaj.

Sa herë që shqetësimet të pushtojnë dhe problemet të rrethojnë, përqendro mendimet e tua në zemrën tënde dhe përpiqu të jesh i vetëdijshëm për ndjenjat që rrjedhin prej saj. Qëndro i qetë dhe papritmas një ndjenjë e thellë do të të pushtojë dhe Zoti do të të tregojë, nëpërmjet vizionit tënd të brendshëm, hapin tjetër që duhet të ndërmarrësh në atë moment.

Ndryshimi i natyrës anormale të qelizave të trurit

Shëruesit ose priftërinjtë e zakonshëm shpirtërorë nuk kanë fuqi të falin mëkatet ose të lirojnë mëkatarët që u drejtohen atyre për këshilla, pasi e tëra çfarë mund të bëjnë është t'u japin atyre receta shpirtërore, asgjë më shumë. Por ata që e njohin Zotin kanë arritur faza shumë të avancuara shpirtërore, kështu që nuk janë të

kënaqur thjesht duke u dhënë këshilla shpirtërore mëkatarëve, por munden - me hirin dhe ndihmën e Zotit - t'i mbushin ata me fuqinë shpirtërore që i çliron nga pasojat e veprave të tyre mëkatare.

Të gjitha veprat e mira dhe të këqija janë të fshehura në qelizat e trurit dhe shfaqen si zakone ose tendenca të mira ose të këqija në mendime.

Një person që vuan nga zakone të pashëndetshme për shkak se qelizat e trurit të tij janë të ngarkuara me fuqinë e këtyre zakoneve, mund ta çlirojë veten nëpërmjet vullnetit, meditimit, lutjes së sinqertë dhe pohimit të vazhdueshëm pozitiv, derisa të gjitha zakonet e tij të padëshirueshme të transformohen në zakone të mira paqeje dhe qetësie.

Kjo ndodh kur forca jetësore e drejtuar siç duhet punon për të ndryshuar natyrën anormale të qelizave të trurit në mënyrë që ato qeliza të mbushen me gjithçka që është e mirë, e drejtë dhe e bukur.

Kjo do të thotë që qelizat e trurit të mbushura me ide të rreme digjen nga aktiviteti jetësor kur ai grumbullohet fuqishëm në tru dhe përdoret për qëllime fisnike dhe të dobishme.

Një person i lidhur fort me trupin e tij fizik e mban aktivitetin e tij jetësor të angazhuar me muskujt dhe shqisat e tij, ndërsa dikush me një prirje kontemplative dhe shpirtërore i mban muskujt dhe trupin e tij në një gjendje relaksimi aktiv, dhe mendjen e tij të shkëputur nga shqisat, në mënyrë që forca jetësore të pushojë së banuari në sistemin nervor dhe të përqendrohet në tru. Për

këtë arsye, meditimi është mjeti më efektiv për të spiritualizuar qelizat e trurit dhe për të zhdukur rrënjët e çdo zakoni të padëshirueshëm nga mendja.

Zakoni është fuqi dhe njerëzit e keqpërdorin atë fuqi duke kryer vepra të këqija në vend që ta përdorin atë në vepra të mira.

Padituria, mungesa e kujdesit, moszgjedhja e shoqërisë së mirë dhe neglizhenca e veprave të mira shpesh e çojnë një person në kurthet dhe kurthet e zakoneve të këqija, të cilat janë si rëra lëvizëse që gëlltit personin që ecën mbi të kundër vullnetit të tij.

Ndikimi i shoqërisë është më i fortë se vullneti dhe gjykimi i shëndoshë:

Mos u bëj mik me një njeri të keq, sepse një njeri i keq mund të të prishë karakterin]

Njerëzit e mençur veprojnë fisnikërisht pa përpjekje, ndërsa ata që e duan të keqen duket se janë të detyruar të bëjnë vepra të dëmshme dhe të urryera nga forca e zakonit që i detyron ata të kryejnë mëkat dhe të keqe.

I lutemi Zotit të Plotfuqishëm të na frymëzojë me mendime të mira

Që të mund të shohim mirësinë dhe bukurinë

Ne bëjmë dallimin midis asaj që është e dobishme dhe asaj që është e dëmshme

Dhe që të mund t'i drejtohemi atij

Dhe ne shpresojmë për të

Burimi i të gjitha të mirave

Dhe burimi i çdo mirësie

"O mal, asnjë erë nuk mund të të lëkundë"

Një person i ekuilibruar mbetet i qetë dhe i përmbajtur gjatë kryerjes së detyrave të tij, pavarësisht nëse arrin sukses apo dështim. Suksesi dhe dështimi do të ndodhin në mënyrë të pashmangshme në kohë të ndryshme, sipas dualitetit të natyrshëm të trupit, mendjes dhe botës. Një person që vazhdimisht i kujton vetes natyrën e tij është më pak i ndjeshëm ndaj kontradiktave dhe më pak i ndikuar nga iluzionet e botës.

Ata që dëshirojnë të arrijnë ekuilibrin e brendshëm nuk duhet të lejojnë veten të njollosen nga vetëdija dualiste e natyrshme në trup. Një praktikë e tillë është padyshim e vështirë sepse shpirti, kur simpatizon trupin e ndjeshëm, përvetëson si cilësitë e tij të mira ashtu edhe të këqija. Për t'u çliruar nga lidhja me gjendjet luhatëse të trupit, duhet të kapërcehet vetëdija trupore, e cila është burimi i çdo mjerimi.

Ata që jetojnë në mëshirën e rrethanave gëzohen me kënaqësitë dhe entuziazmin dhe pikëllohen për dhimbjen dhe vështirësitë. Por ata me një mendjehollësi në rritje mbeten të qetë dhe të përmbajtur, të palëkundur nga trazirat dhe shqetësimet që janë vetë pëlhura e jetës së zakonshme [si një mal i palëvizur nga era].

Një person i ekuilibruar, edhe në kohë hidhërimi dhe dhimbjeje, ruan paqen e brendshme si në rrethana të mira ashtu edhe në rrethana të këqija. Për më tepër, ata kanë aftësinë të empatizojnë me të tjerët, të kuptojnë ndjenjat e tyre dhe t'i ndihmojnë ata pa u mbingarkuar nga

shqetësimet e tyre. Kështu, përmes forcës së tyre të brendshme, ata mund t'i ngushëllojnë të tjerët dhe të lehtësojnë pikëllimin e tyre. Dhe përmes qetësisë dhe ekuilibrit të tyre, ata u mësojnë të tjerëve një mësim të vlefshëm për të mos u nënshtruar shpërthimeve shkatërruese .emocionale

Njeriu i mençur sheh frymën hyjnore tek të gjithë dhe, ndërsa çlirohet nga dëshirat egoiste, ai pranon me bindje dhe kënaqësi gjithçka që i vjen nga Zoti për të përmbushur nevojat e trupit, mendjes dhe shpirtit. Ai çlirohet nga kufizimet e egos dhe nuk ndien armiqësi ndaj të tjerëve, as nuk i ngarkon shikimet dhe fjalët e tij me vibrime të dëmshme që shqetësojnë paqen dhe qetësinë e njerëzve, sepse ai sheh frymën hyjnore që kërkon .të fshehur tek të gjithë

Kur arrin qëllimin përfundimtar, suksesi dhe dështimi bëhen të njëjta për të, ndërsa ndjenja e tij e dualitetit zbehet ndërsa gjen thelbin e unitetit .universal

Ndërsa ai e kryen punën e tij nga dashuria për Zotin dhe në shërbim të njerëzimit, ai mbetet .përgjithmonë i shkëputur

Për të arritur lumturinë

Për të arritur lumturinë, duhet të jetosh një jetë të qeverisur nga vetëdisiplina. Ata që vendosin të kontrollojnë rrethanat e tyre sipas ligjeve më të larta të jetës, do të zbulojnë se rrethanat e tyre përshtaten automatikisht në përputhje me rrethanat. Vështirësitë me të cilat përballemi në këtë jetë shërbejnë për të na frymëzuar dhe

motivuar të bëjmë përpjekje më të mëdha në .mënyrë që të arrijmë nivele më të larta

Nëse kjo është ajo që kërkon, atëherë ndiq shtigjet që të çojnë drejt saj, dhe askush nuk do të jetë në gjendje të të ndalojë ose të të privojë prej .saj

Zoti na ka dhënë arsyen dhe ne duhet të ndezim brenda saj dritat e besimit, optimizmit dhe gëzimit, dhe ta çlirojmë atë sa më shumë që të jetë e mundur nga të gjitha sprovat shqetësuese. Ne gjithashtu duhet të kultivojmë vullnetin në mënyrë që të kontrollojmë rrethanat tona në vend që të .kontrollohemi prej tyre

Është thelbësore të zhvillojmë plane logjike dhe të shëndosha për jetën tonë, në mënyrë që të arrijmë të gjitha gjërat e mira që duam të arrijmë dhe që e dimë se duhet t'i bëjmë. Ndërsa planifikojmë, përpiqemi dhe punojmë, le të kujtojmë se është Zoti, Bujari, ai që na ofron ndihmë dhe na udhëzon drejt asaj që është e drejtë. Duke vepruar kështu, ne do të kemi vendosmëri, durim, qëndrueshmëri dhe qartësi .vizioni

Ju urojmë suksese dhe lumturi kudo që të jeni

në tokën e gjerë të Zotit

Të gjithë janë fantazma dhe imazhe të njëpasnjëshme

Kopshte me trëndafila

Luginat e Lotëve

Dhe pikat e vesës që ngjiten pas sythave të njomë

Dhe gëzimet e fëmijërisë

dhe pasione të papërmbajtura
Dhe gëzimet e jashtëzakonshme në zbaticat
dhe zbaticat e tyre
Dhe dhembje të mëdha në zemra
Dhe qirinjtë e qiellit dridhen dhe zhduken
Dhe mirazhi i pasionit na josh
Nga iluzioni në iluzione
Dhe dëshiron me pasion
Dhe kapja kokëfortë si e oktapodit
Dhe britma e të porsalindurit
Zhurma e vdekjes
Dhe gëzimi i shëndetit të vluar
Dhe momente të shkurtra
Të gjitha janë spektra dhe imazhe të
njëpasnjëshme
Në ekranin e vetëdijes
Zot, më ndihmo
Për të kultivuar cilësi dhe virtyte fisnike
brenda meje
Dhe për të stërvitur ushtarët e qetësisë dhe
vetëkontrollit brenda meje
Ji udhëheqësi i saj i udhëhequr nga hyjnorja
Në betejën vendimtare
Kundër injorancës dhe mohimit
Dhe për të ngritur flamurin tënd të bekuar dhe
artikujt
Flamuri i së vërtetës dhe parimet e drejtësisë
dhe të mirësisë
Duke fluturuar mbi monumentet e shpirtit tim
Dhe rajonet e jetës sime
* * *

Kujdesi duhet të mbizotërojë mbi frikën.
Duhen marrë masa parandaluese dhe duhet bërë çdo përpjekje për të eliminuar shkaqet e sëmundjes dhe për të çliruar veten nga frika. Mikrobet janë aq të shumta kudo saqë nëse njerëzit do të tmerroheshin prej tyre, ata nuk do të ishin në gjendje të shijonin jetën. Edhe me të gjitha masat e nevojshme shëndetësore, nëse një person do të mund të shqyrtonte shtëpinë e tij nën mikroskop, ai do të humbiste oreksin dhe dëshirën .për të ngrënë

Çfarëdo që të kesh frikë, largoji mendimet e tua prej saj. Lëreja Zotit dhe forco besimin tënd tek Ai. Shumë vuajtje zakonisht shkaktohen nga ankthi. Pse të vuash kur sëmundja nuk ka goditur ende? Meqenëse shumica e sëmundjeve të njerëzve burojnë nga frika, lënia pas dore e frikës do t'i çlirojë menjëherë ata dhe shërimi do të jetë i menjëhershëm. Çdo natë, para se të flesh, poho me vete: "Zoti është me mua dhe kushdo që ka Zotin me vete nuk ka pse të ketë frikë". Rrethoje veten mendërisht me Frymën e Zotit dhe energjitë e Tij kozmike, duke besuar se çdo mikrob që të sulmon do të shkatërrohet. Përsëritja e "O Zot, i Plotfuqishmi" ose "O Zot, Ndihmësi" me besim të plotë do të të mbrojë, do të të forcojë dhe do të të bëjë të ndihesh rehat dhe i shëndetshëm. Kur je në harmoni me Zotin, e vërteta e Tij do të rrjedhë brenda teje dhe do ta dish se në thelbin tënd, je një shpirt i paprekur nga vështirësitë dhe i .pavdekshëm

Sa herë që ndjeni frikë, vendosni pëllëmbën tuaj në zemër, duke e fërkuar atë nga e majta në të djathtë ndërsa thoni: "O Zot, largoje këtë frikë nga unë dhe çliro mendjen dhe mendimet e mia nga çdo shpërqendrim". Ashtu siç ka mënyra për t'u çliruar nga ndërhyrjet radiofonike, edhe nëse e fërkoni vazhdimisht zemrën tuaj nga e majta në të djathtë dhe nëse përqendroheni vazhdimisht në idenë e dëbimit të frikës nga zemra juaj, frika do të zhduket me ndihmën e Zotit dhe do të ndjeni .gëzim hyjnor që mbush tërë qenien tuaj

Frika është gjithmonë me njeriun, dhe heqja qafe e saj është e mundur duke menduar për Zotin .dhe duke ndjerë praninë e Tij

Besoji Zotit dhe ji autentik në çdo gjë që bën. Ka shumë imitues; mos e shto emrin tënd në listën e tyre të gjatë. Zotëroje atë që bën dhe bëje në një mënyrë unike që askush nuk e ka bërë më parë. Fusha është e hapur për kreativitet për sa kohë që dëshira është e sinqertë dhe vullneti është aty. E gjithë natyra të përgjigjet kur je në harmoni me .Zotin

Njerëzit shpesh e vënë veten në plan të parë, por ne duhet të mendojmë për të tjerët dhe t'i ndihmojmë ata me sa më shumë që të mundemi, duke u uruar atyre të gjitha të mirat ashtu siç i urojmë vetes. Kur e bëjmë këtë me dëshirë dhe me gjithë zemër, ndiejmë që rrethi ynë i empatisë zgjerohet dhe lidhjet e dashurisë midis nesh dhe të .tjerëve thellohen dhe forcohen

Në një mjedis me një popullsi prej 1,000 banorësh, nëse të gjithë do të silleshin miqësisht,

secili person do të kishte 999 miq. Por nëse të gjithë në atë mjedis do të silleshin si armik ndaj të .tjerëve, secili person do të kishte 999 armiq

Drita e hënës dhe tokat e largëta të lumtura
Kur bie mbrëmja, përziej mendimet e tua me dritën e hënës
Lani hidhërimet tuaja me rrezet e saj
Ndjej dritën e mrekullueshme që përhapet butësisht mbi trupin tënd
Dhe mbi pemët dhe rajonet e largëta
Qëndro në hapësirën e gjerë dhe shiko me sy të qetë
Drejt rrezes së hënës dhe pamjeve madhështore që ajo zbulon
Shikoni skajet e mbuluara të horizontit vezullues
Lërini mendimet tuaja kontemplative të tejkalojnë kufijtë e perspektivës
Për në tokën e ëndrrave të arta
Zhvendosni fokusin tuaj nga format e treguara nga rrezet e hënës
Drejt yjeve të largët dhe qiellit të largët
Qetësia e përjetshme përtej eterit të gjallë
Ku gjithçka pulson me dashuri dhe jetë
Shikoni rrezet e hënës të shtrihen
Jo vetëm në Tokë
Përkundrazi, në çdo cep të mbretërive të pafundme të mendjes suaj të lartësuar
Reflektoni thellë që të arrini në tokat e largëta e të lumtura
Dimensionet e vetëdijes së thellë shpirtërore
Dhe universi shihet si një dritë e argjendtë

Nuk ka kufi dhe nuk ka fund

* * *

Njerëzit janë të lidhur nga zakone të pashëndetshme, dhe këto zakone ushqehen vazhdimisht, ndërsa zakonet e mira vdesin dhe zhduken.

Mysafirët e padëshiruar kanë zënë vendin e parë në jetën e një personi, ndërsa vizitorët e nderuar nuk marrin asgjë tjetër veçse neglizhencë dhe përbuzje prej tij, dhe ata largohen nga dera e tij të poshtëruar dhe me zemër të thyer.

Zakonet e mira duhen kultivuar me vepra të mira, dhe kjo sigurohet nga shoqëria e mirë dhe shkrimet frymëzuese, sepse ndikimi i mjedisit është më i fortë se vullneti.

Qeniet njerëzore drejtohen nga materializmi dhe drita e arsyes drejtohet vazhdimisht nga jashtë në vend që të jetë e brendshme. Njerëzit vrapojnë këtu e atje, por nuk ka vend në botë që mund t'i mbrojë ata nga vetja dhe ndërgjegjja e tyre; një moment vetëreflektimi është thelbësor.

Nëse një person lutet për sukses, ndërsa mendimet e tij janë njëkohësisht të mbushura me mendime dështimi, kaosi dhe apatie, ai është si dikush që dërgon dikë në një mision vetëm për ta sulmuar nga grabitës gjatë rrugës. Grabitësit që vjedhin suksesin e një personi janë zakonet e tij të këqija. Një person i dërgon lutjet e tij te Zoti i pambrojtur, dhe grabitësit e ankthit dhe shqetësimit e sulmojnë atë para se të arrijnë te Zoti. Sigurisht, Zoti i dëgjon lutjet sepse Ai është kudo dhe i gjithëdijshëm, por në rrethana të

caktuara, lutjet nuk marrin përgjigje. Pse ndonjëherë nuk marrin përgjigje? Përgjigja qëndron në farat negative që fshihen në tokën e mendjes nënndërgjegjeshme. Ato zakone të këqija, të formuara në të kaluarën e largët dhe të afërt, qëndrojnë si një pengesë midis një personi dhe Zotit. Mendimet pozitive duhet të mbillen në tokën e shpirtit në mënyrë që ato të mbijnë dhe të rriten në kushtet e duhura dhe të japin fryte. Nuk mund të mbështetemi vetëm në shëndet, begati dhe rrethana të favorshme, pasi këto janë të përkohshme dhe të përkohshme. Është e mençur .të investohet në sferën e shpirtit

Brenda jetës dhe shpirtit të një personi veprojnë vazhdimisht forca shkatërruese, të cilat rrjedhin nga gabimet e së kaluarës. Prandaj, duhet të qëndrojmë vigjilentë dhe të kujdesshëm në përballjen dhe trajtimin e këtyre forcave të .fuqishme

Kushdo që lutet për sukses, ndërkohë që mendon me vete: "Nuk mendoj se do të kem sukses", nuk do të ketë sukses. Lutja duhet të ofrohet me besim të zjarrtë dhe një zemër të përulur, në mënyrë që drita hyjnore të shkëlqejë .dhe bekimet qiellore të zbresin

Ashtu siç është e pamundur të flasësh përmes një telefoni të prishur, është gjithashtu e pamundur të transmetosh në mënyrë efektive lutjet përmes një mendjeje të ngarkuar nga shqetësimet, ankthet, pakënaqësia dhe lidhja me gjërat kalimtare. Përmes qetësisë së thellë dhe harmonisë së qetë me vibracione të rafinuara dhe

konstruktive, mendja mund të riparohet dhe kalibrohet, pranueshmëria e saj shpirtërore mund të amplifikohet, duke mundësuar transmetimin efikas dhe efektiv të mesazheve të përzemërta te .Zoti dhe marrjen e përgjigjes së Tij të bekuar

O Zot, me duart e mia të kapura në gjoks, të ofroj tërë qenien time dhe i mbush lutjet e mia me dashuri të thellë. Më dhuro dashurinë e pafajshme të fëmijëve për Ty dhe më ndihmo të ndiej afërsinë Tënde pas fjalëve të lutjeve të mia. Më lejo të ndiej praninë Tënde në të gjitha ndjenjat e mia dhe më lejo të kuptoj se mençuria Jote mbështet të kuptuarit tim dhe se jeta ime është një shkëndijë e dritës Tënde dhe një manifestim i jetës Tënde .universale

Ata zakonisht janë njerëzit më të lumtur

Lumturia e vërtetë njerëzore qëndron në gatishmërinë e vazhdueshme të një personi për të mësuar dhe për të vepruar në një mënyrë të duhur dhe me respekt. Sa më shumë që një person përmirëson veten, aq më shumë kontribuon në .përparimin dhe lumturinë e atyre përreth tij

Shkaku kryesor i dhimbjes

Lidhja e vetes shpirtërore me trupin dhe mendjen, dhe realizimi i saj përmes tyre, është shkaku rrënjësor i të gjitha dhimbjeve, kufizimeve, kufizimeve, mangësive dhe mangësive tona. Për shkak të kësaj lidhjeje, ne përjetojmë eksitim po aq sa dhimbje dhe kënaqësi, deri në atë masë sa jemi të paaftë të përjetojmë lumturi ose vetëdije .hyjnore

Feja, në thelbin e saj, përfshin shmangien e përhershme të dhimbjes dhe arritjen e lumturisë së pastër, ose Zotit.

Ashtu si imazhi i vërtetë i diellit nuk mund të shihet qartë në sipërfaqen e ujit të trazuar, ashtu edhe natyra e vërtetë dhe e bekuar e shpirtit shpirtëror (pasqyrimi i të gjithë shpirtit) nuk mund të kuptohet dhe thelbi i tij të kapet nga valët e trazirave dhe ankthit që burojnë nga identifikimi i shpirtit me gjendjet luhatëse dhe ndryshuese të trupit dhe mendjes.

Ashtu si uji i trazuar shtrembëron imazhin e vërtetë të diellit, edhe një mendje e trazuar shtrembëron natyrën e brendshme gjithmonë të gëzueshme të shpirtit përmes atij identifikimi ose shoqërimi.

Kjo thuhet në librat e mençurisë Lindore:

"Nëse do të mund të ngriheshe mbi trupin dhe të kuptoje se je shpirt, do të zotëroje lumturi të përjetshme dhe do të çliroheshe nga çdo dhimbje."

{Dhe thuaj: "Zoti im, më shto diturinë"}

{Dhe do ta njihni të vërtetën dhe e vërteta do t'ju bëjë të lirë}

Liria vjen nga vetëqeverisja, një zakon i mirë është miku më i mirë

Fjalët më me ndikim të mësuesit tim, Sri Yuktswarji, ishin tre fjalë që ai gjithmonë m'i përsëriste: " Mëso të sillesh mirë ". Vërtet nuk jam në gjendje ta shpreh mirënjohjen time ndaj tij për këtë, duke e ditur se nuk ishte gjithmonë e lehtë të sillesha siç duhet.

Kur duhet të kapërceni diçka, duhet të kuptoni pse duhet ta kapërceni. Jo vetëm që duhet ta braktisni dhe të distancoheni prej saj, por gjithashtu duhet të eliminoni të menduarit për të dhe ta dëboni nga mendimet tuaja. Mendimi negativ është një armik i frikshëm që duhet mposhtur.

Nëse e zhvendos fokusin nga vetëdija shqisore në vetëdijen shpirtërore, do të arrish fitoren dhe do t'i sjellësh lumturi vetes. Arritjet qëndrojnë në mendje. Njeriu duhet ta pyesë veten: "A jam skllav i shqisave të mia apo i zotit të tyre? A jam i pasur në paqe apo i varfër shpirtërisht?"

Nuk duhet të bëhesh viktimë e teprimit. Shijo gjërat, por mos lejo që ato të të skllavërojnë. Ji i lirë. Ji i sjellshëm, miqësor, i gëzuar dhe i gëzuar, dhe ji zot i vetes në të gjitha rrethanat. Nuk duhet të jesh skllav vetëm i shqisave, por duhet të veprosh sipas bindjeve të shëndosha. Kushdo që dëshiron të kapërcejë dualitetet dhe të arrijë vetëdijen kozmike duhet të ketë vetëkontroll dhe të stërvitet për të duruar të gjitha gjërat dhe të gjitha rrethanat pa shqetësime ose shqetësime psikologjike.

Të bësh çfarë të duash nuk është liri, por më tepër një abuzim i lirisë. Liria vjen nga ndjekja e ligjit të vetëkontrollit, domethënë vetëdisiplinës. Liria e vërtetë do të thotë të bësh gjithçka të udhëhequr nga mençuria. Liria është e pakët dhe sipërfaqësore pa përputhje me Zotin dhe ligjet e Tij.

Jeta e shumicës së njerëzve drejtohet nga dëshirat, pasionet, temperamentet, zakonet dhe ndikimet mjedisore dhe sociale.

Kur zakonet trupore fillojnë të kontrollojnë mendjen, bëhet e vështirë për trupin t'i bindet urdhrave të vullnetit. Kjo është arsyeja pse njerëzit obezë kanë vështirësi të humbasin peshë, edhe kur ndjekin një dietë. Qelizat e vetëdijshme kanë formuar zakonet e tyre dhe nuk i përgjigjen shpejt urdhrave të mendjes. Megjithatë, nëse stërviten siç duhet, ato do t'u binden me dëshirë udhëzimeve të mendjes pa kundërshtimin më të vogël të fuqive më të larta mendore - fuqi të afta për të kontrolluar trupin nëse stërviten dhe ushtrohen siç duhet.

Një zakon i mirë është miku juaj më i mirë, ndërsa një zakon i keq është një armik i maskuar. Prandaj, duhet të keni kujdes nga përsëritja e një zakoni ose veprimi, sepse përsëritja e shndërron një veprim në një zakon para se ta kuptojmë, dhe zakoni bëhet natyrë e dytë. Megjithatë, ai mund të ndryshohet përmes veprave të mira të vazhdueshme dhe të menduarit pozitiv dhe krijues.

Shenja rregulli dhe qëndrueshmërie kudo

Mendimtarët e hershëm arsyetuan nga vëzhgimi i tyre se çdo qenie njerëzore është një përzierje e materies dhe mendjes, dhe si rezultat i këtij vëzhgimi ata besonin në ekzistencën e dy forcave të pavarura: natyrës dhe mendjes.

Pastaj ata filluan të pyesnin veten: "Pse gjithçka në natyrë është e rregulluar në një mënyrë të caktuar? Pse njëri krah i një personi nuk është më i gjatë se tjetri? Dhe pse yjet dhe planetët nuk

përplasen në hapësirë? Ne shohim shenja rregulli dhe qëndrueshmërie në univers kudo që të shikojmë"

Nga kjo premisë, ata arritën në përfundimin se mendja dhe materia nuk mund të jenë të ndara dhe në të njëjtën kohë të kenë sovranitet absolut mbi secilën prej tyre, pasi duhet të ketë një mendje që kontrollon gjithçka.

Ky përfundim na çon natyrshëm në idenë e një Zoti të vetëm që është shkaku dhe origjina si e materies ashtu edhe e mendjes, duke ekzistuar përmes tyre dhe përtej tyre. Ai që arrin mençurinë absolute e kupton se gjithçka është, në thelbin e saj, shpirt, edhe pse ky shpirt është i mbuluar në pamje dhe i fshehur nga shikimi.

Ata që zotërojnë njohuri shpirtërore e shohin dritën e Perëndisë të manifestuar kudo

Pyetja është: si arritën studiuesit ta gjenin atë në radhë të parë?

Si hap i parë, ata mbyllën sytë për të eliminuar kontaktin e drejtpërdrejtë me botën dhe materien, në mënyrë që të mund ta përqendronin vëmendjen e tyre plotësisht në njohjen e mendjes universale që fshihet pas botës dhe materies.

Ata e kuptuan intuitivisht se nuk mund ta perceptonin praninë hyjnore në natyrë përmes perceptimeve të zakonshme të pesë shqisave. Kështu, ata kërkuan një mënyrë për të ndjerë praninë e saj brenda vetes duke u përqendruar thellësisht dhe saktësisht tek ajo.

Më në fund, ata arritën të mbyllnin dhe të mbyllnin të gjitha dyert dhe rrugët e pesë

shqisave, duke u bërë përkohësisht plotësisht të pavarur nga vetëdija materiale. Pastaj bota e brendshme e shpirtit filloi t'u zbulohej atyre dhe të hapej para tyre. Për ata individë të mëdhenj që ndoqën pa u lodhur kërkimin e tyre ezoterik, Zoti .më në fund zbuloi veten

Vendosni fuqinë e Zotit pas përpjekjeve tuaja

Lësho forcën tënde të brendshme për qëllime konstruktive dhe të dobishme, dhe do të fitosh më shumë. Vazhdo me vendosmëri të palëkundur, duke përdorur çdo element të suksesit. Përshtatu me fuqinë e shpirtit tënd krijues dhe do të lidhesh me mendjen e pafundme të aftë për të të frymëzuar dhe për të zgjidhur të gjitha problemet e tua. Fuqia do të rrjedhë vazhdimisht tek ty nga burimi i fuqishëm i qenies tënde shpirtërore, duke të mundësuar të arrish arritje dhe inovacione të .jashtëzakonshme në çdo fushë të jetës

Para se të merrni ndonjë vendim të rëndësishëm, uluni në heshtje dhe kërkoni ndihmën dhe bekimin e Zotit. Atëherë do të kuptoni se pas forcës suaj qëndron forca e Zotit, pas mendjes suaj qëndron mendja e Zotit dhe pas vullnetit tuaj qëndron vullneti i Zotit. Për sa kohë që Zoti punon me ju, përpjekjet tuaja nuk do të jenë të kota, as nuk do të dështoni; përkundrazi, forca juaj do të shumëfishohet dhe aftësitë tuaja do të rriten. Dhe kur të përmbushni detyrat tuaja .në shërbim të Zotit, do të merrni bekimet e Tij

Nëse puna juaj në jetë është e përulur, mos kërkoni falje për të. Jini krenarë që po përmbushni detyrat që Zoti ju ka besuar. Ai dëshiron që ju të

luani rolin tuaj sa më mirë që të jetë e mundur. Jo të gjithë mund të kryejnë të njëjtin rol që kryeni ju. Për sa kohë që punoni për t'i pëlqyer Zotit, të gjitha forcat e universit do të punojnë në harmoni për lumturinë dhe mirëqenien tuaj.

Kur i pohon Zotit se e dëshiron Atë mbi të gjitha, do ta përshtasësh veten me vullnetin e Tij. Dhe kur e kërkon Atë pa pushim, pavarësisht pengesave që të dalin përpara, po e përdor më së miri vullnetin tënd njerëzor dhe gjithashtu po përdor ligjin e suksesit të njohur nga të urtët e lashtë dhe nga të gjithë ata që kanë arritur sukses të vërtetë.

Fuqia e shenjtë kozmike është në shërbimin tuaj për sa kohë që bëni një përpjekje të sinqertë për ta përdorur atë fuqi të bekuar për të arritur shëndet, lumturi dhe paqe. Duke arritur këto qëllime fisnike, do të ecni në rrugën e vetëdijes drejt shtëpisë suaj të vërtetë në Zot.

Lumturia është masa e suksesit

Së pari, duhet të siguroheni që qëllimi që dëshironi të arrini ia vlen të përpiqeni dhe se arritja e tij meriton të konsiderohet një sukses i vërtetë.

Çfarë është suksesi? Nëse ke shëndet dhe pasuri, por ke probleme me të gjithë (dhe me veten gjithashtu), jeta jote nuk është e suksesshme. Bota bëhet e zymtë dhe jeta e pafrytshme nëse nuk gjen lumturi. Kur humb para, humb diçka të vogël. Kur humb shëndetin, humb diçka më të rëndësishme. Por kur humb paqen dhe qetësinë, humb thesaret më të çmuara të jetës.

Prandaj, suksesi duhet të matet me standardin e lumturisë, me aftësinë për t'u përshtatur dhe harmonizuar me ligjet universale. Suksesi nuk matet me standardet e kësaj bote, siç janë shëndeti, statusi dhe pushteti. Këto gjëra në vetvete nuk sjellin lumturi nëse nuk përdoren siç duhet. Që kjo të ndodhë, duhet të kesh mençuri dhe dashuri për Zotin dhe njerëzimin.

Zoti ju ka dhënë fuqinë për të shpërblyer ose ndëshkuar veten duke përdorur ose keqpërdorur mendjen dhe vullnetin tuaj. Nëse shkelni ligjet e shëndetit, begatisë dhe mençurisë, në mënyrë të pashmangshme do të vuani nga sëmundjet, varfëria dhe injoranca. Prandaj, duhet ta forconi mendjen tuaj dhe të refuzoni të mbani barrën e akumuluar psikologjike dhe morale të viteve të kaluara. Digjni ato grumbuj të konsumuar në zjarrin e vendimeve tuaja të bekuara dhe aktiviteteve konstruktive të tanishme dhe do të arrini horizontet e lirisë.

Lumturia varet - deri diku - nga rrethanat e jashtme, por kryesisht varet nga gjendja mendore e dikujt. Për të qenë i lumtur, duhet të kesh shëndet të mirë, një mendje të ekuilibruar, një jetë të begatë, një punë të përshtatshme, një zemër mirënjohëse dhe mbi të gjitha, mençuri dhe njohuri për Zotin.

Një vendosmëri e fortë për të qenë i lumtur do t'ju ndihmojë jashtëzakonisht. Mos prisni që rrethanat tuaja të ndryshojnë, duke besuar gabimisht se problemet tuaja qëndrojnë diku tjetër. Mos lejoni që pakënaqësia të bëhet një zakon i

rrënjosur thellë që është i vështirë për t'u thyer, duke shkaktuar dhimbje psikologjike për veten dhe ata përreth jush.

Një nga bekimet më të mëdha për ju dhe të tjerët është të jeni të lumtur dhe optimist. Nëse keni lumturi, keni arritur gjithçka. Lumturia do të thotë të jesh në harmoni me Zotin, dhe meditimi ju jep mundësinë për të arritur lumturinë.

Zakonet mendore: Përshpejtimi ose vonimi i suksesit

Zakonet e një personi kanë fuqinë ta përshpejtojnë ose ta vonojnë suksesin e tij. Nuk janë frymëzimet kalimtare ose idetë gjeniale, por zakonet e përditshme mendore të një personi që përcaktojnë rrjedhën e jetës së tij.

Zakonet mendore janë si një magnet mendor, që tërheqin gjëra, njerëz dhe rrethana të caktuara. Zakonet e mira mendore ju mundësojnë të tërheqni mundësi të favorshme dhe të dobishme, ndërsa zakonet e këqija mendore ju afrojnë më shumë me ata me prirje të kësaj bote dhe rrethana të padëshirueshme.

Ju mund të neutralizoni zakonet e këqija dhe të dobësoni fuqinë e tyre duke shmangur çdo gjë që mund t'i shkaktojë ose t'i ringjallë ato, pa u përqendruar vazhdimisht tek ato. Pastaj, drejtoni mendimet tuaja drejt një zakoni të mirë dhe punoni për ta zhvilluar atë vazhdimisht derisa të bëhet një pjesë integrale e jetës suaj, të cilës mund t'i besoni dhe të mbështeteni.

Brenda nesh, dy forca kundërshtare janë në konflikt të vazhdueshëm: njëra që na shtyn të

bëjmë atë që nuk duhet, dhe një tjetër që na frymëzon të bëjmë atë që duhet, edhe nëse duket më e vështirë. Zëri i parë është zëri i së keqes, i dyti zëri i së mirës, ose i Zotit.

Përmes mësimeve të vështira të përditshme do të shihni qartë se zakonet e këqija ushqejnë pemën e dëshirave të pafundme materiale, ndërsa zakonet e mira ushqejnë pemën e shpresave dhe aspiratave të larta shpirtërore.

Duhet t'i përqendroni përpjekjet tuaja gjithnjë e më shumë në zhvillimin e duhur të pemës së bekuar shpirtërore, në mënyrë që një ditë të jeni në gjendje të korrni frytet e shijshme dhe të pjekura të vetëdijes.

Nëse mund të çlirohesh nga të gjitha llojet e zakoneve të këqija dhe nëse mund të bësh gjithçka që është e mirë dhe fisnike nga dashuria për fisnikërinë dhe mirësinë dhe jo sepse e keqja sjell trishtim dhe keqardhje, atëherë do të rritesh në shpirt dhe do të përparosh në rrugën tënde.

Do të jesh i lirë kur të braktisësh me dëshirë dhe qëllimisht zakonet e tua të këqija. Do të jesh i lirë vetëm kur të bëhesh zotërinj, të aftë të komandosh ndjenjat, mendimet dhe vullnetin tënd për të bërë atë që duhet bërë, edhe nëse shkon kundër dëshirave të tua. Në atë fuqi të vetëkontrollit dhe vetëzotërimit qëndrojnë farat e lirisë së përjetshme.

Deri më tani kam përmendur disa karakteristika të rëndësishme të suksesit: mendimin pozitiv, vullnetin, psikoanalizën, iniciativën dhe vetëdisiplinën. Shumë libra

theksojnë një ose më shumë nga këto karakteristika, por nuk arrijnë të pranojnë fuqinë hyjnore që qëndron pas këtyre faktorëve. Përputhja me vullnetin hyjnor është elementi më i rëndësishëm në arritjen e suksesit.

Vullneti hyjnor është forca që lëviz tokën dhe gjithçka mbi të, dhe universin dhe gjithçka në të. Është vullneti i Zotit që vë në lëvizje yjet në hapësirë dhe është vullneti i Tij që i mban planetët në orbitat e tyre dhe rregullon ciklet e lindjes, rritjes dhe prishjes së të gjitha formave të jetës.

Prush malli
O Zot
Uroj që prushi i mallit tim të digjet përjetësisht
në praninë tënde të bekuar
Këput, o Zoti im i dashur, lotusin e dashurisë
sime nga balta e harresës tokësore dhe zbukuro
me të gjoksin e kujtesës sate gjithmonë vigjilente.
Në shenjtëroren e qiejve, unë përulem para
Teje, o Zoti im
Dëgjova zërin tënd në aromën e trëndafilave
Dhe ndjeva butësinë tënde në delikatesën e
zambakëve
Dhe në pëshpëritjen e dëshirave të mia,
dashuria jote ishte përgjigjja
Unë e di që Zoti mund të njihet nëpërmjet
meditimit dhe perceptimit të sigurt, por jo
nëpërmjet një mendjeje të hutuar dhe të trazuar.

Do t’i hap sytë ndaj lumturisë së meditimit dhe do të shoh se e gjithë errësira është zhdukur. Do të zhytem në pellgun e paqes hyjnore të fshehur pas mureve të meditimit dhe do ta pastroj qenien time

të brendshme përmes meditimit, në mënyrë që ajo të mos korruptohet nga ndikimet e jashtme kundërshtare. Dhe do ta përshëndes çdo ditë me meditim të të Plotfuqishmit.

Në shenjtëroren e heshtjes, zbuloj altarin e paqes sate

Dhe në altarin e paqes gjej gëzimin tënd gjithmonë të ripërtëritshëm

Më lejo të dëgjoj zërin tënd, Zot, në shpellën e meditimit, dhe atëherë do të gjej lumturi të përjetshme qiellore brenda meje. Paqja do të mbushë zemrën time dhe do të përshkojë qenien time, qoftë në qetësi apo gjatë punës.

Çdo yll i ndritshëm, vezullues në kupolën e qiellit, dhe çdo mendim i pastër, i pacenuar,

Çdo vepër fisnike dhe çdo bëmë e bukur do të jetë një dritare përmes së cilës do të të shikoj ty, Zoti im i dashur.

Me përqendrim të plotë mendor dhe dëshirë të pafundme, do ta dërgoj vetëdijen time përmes syrit shpirtëror (midis vetullave) në mbretërinë e përjetësisë.

Do ta çliroj shpirtin tim nga robëria e trupit dhe do ta përziej atë me detin më të madh të shpirtit

Domosdoshmëria e psikoanalizës

Një tjetër sekret i suksesit është psikoanaliza. Introspeksioni është një pasqyrë në të cilën mund të shihni thellësitë e fshehura të mendjes suaj që përndryshe do të mbeteshin të fshehura prej jush.

Identifikoni pikat tuaja të dështimit dhe renditni tendencat dhe prirjet tuaja të mira dhe të këqija

Përdorni vetëanalizën për të kuptuar se ku ndodheni tani, çfarë doni të arrini dhe cilat pengesa ju dalin përpara. Përcaktoni punën tuaj aktuale dhe kuptoni qëllimin tuaj në jetë.

Përpiqu të kultivosh të gjitha cilësitë e një karakteri të vërtetë dhe fisnik, të pangarkuar nga tekat dhe dëshirat. Duke e mbajtur mendjen tënde të orientuar dhe në harmoni me Zotin, do të përparosh shpejt, në mënyrë të sigurt dhe me besim në rrugën drejt qëllimit të dëshiruar. Qëllimi yt përfundimtar është të gjesh rrugën tënde drejt Zotit. Por ka edhe detyra dhe përgjegjësi për të përmbushur në këtë botë.

Në këtë tokë ne dukemi si të huaj, dhe vetëm kur e duam Zotin bëhemi vëllezër e motra

Vullneti i shoqëruar me iniciativën do t'ju ndihmojë të përcaktoni angazhimet tuaja dhe t'i përmbushni ato plotësisht. Çfarë është iniciativa? Është një aftësi krijuese brenda jush: një shkëndijë nga Krijuesi i pafund që mund t'ju japë fuqinë për të krijuar diçka që askush tjetër nuk e ka krijuar më parë. Ju motivon të bëni gjëra në mënyra të reja dhe krijuese. Arritjet e një personi me mendje iniciative mund të jenë po aq verbuese dhe mahnitëse sa një yll që bie. Duke krijuar diçka që duket se është nga hiçi, ato demonstrojnë se ajo që duket e pamundur është me të vërtetë e mundur kur njerëzimi shfrytëzon fuqinë e shpirtit suprem krijues. Iniciativa dhe inovacioni ju

mundësojnë të qëndroni në këmbët tuaja, të lirë dhe të pavarur, dhe janë ndër shenjat dalluese të suksesit.

Alarm për Ide Suksesi

Supozoni se keni dështuar deri më tani, është marrëzi të ndaloni së luftuari dhe ta konsideroni dështimin si fat.

Është më mirë të vdesësh duke luftuar sesa të ndalosh së bëri përpjekje për sa kohë që mund të arrish më shumë, sepse përpjekjet e dikujt do të vazhdojnë në një jetë të re edhe pas vdekjes.

Suksesi dhe dështimi janë pasojat e drejta të asaj që keni bërë në të kaluarën, si dhe të asaj që po bëni tani. Prandaj, duhet të ushqeni mendime suksesi nga përvojat e kaluara dhe t'i aktivizoni ato në mënyrë që të mund të kontrolloni mendimet e dështimit në jetën tuaj të tanishme.

Vështirësitë dhe problemet me të cilat përballet një person i suksesshëm mund të jenë më të mëdha se ato me të cilat përballet një person i pasuksesshëm. Megjithatë, të parët e kanë stërvitur veten për ta hedhur poshtë plotësisht dhe vazhdimisht idenë e dështimit.

Duhet ta zhvendosësh mendjen nga frustrimi dhe dëshpërimi në triumf dhe fitore; nga shqetësimi në qetësi; nga konfuzioni intelektual dhe ankthi në përqendrim mendor; nga kaosi dhe trazirat në paqe; dhe nga paqja në lumturi të shenjtë shpirtërore. Kur ta zotërosh këtë vetëdije, qëllimi i jetës sate do të jetë kurorëzuar me sukses dhe do të jetë arritur me lavdi, me ndihmën e Zotit.

Fuqia e mendimit

Ju tregoni sukses ose dështim sipas cilësisë
.dhe natyrës së të menduarit tuaj të zakonshëm
Cila është më e fuqishme në jetën tënde:
?mendimet e suksesit apo mendimet e dështimit
Nëse mendimi juaj është kryesisht negativ,
mendimet pozitive të rastit nuk do të jenë të
mjaftueshme për të tërhequr suksesin. Por nëse
mendoni sinqerisht, do të gjeni atë që kërkoni dhe
do të arrini qëllimin tuaj, edhe nëse ndiheni të
.rrethuar nga errësira
Vetëm ti je përgjegjës për veten tënde. Askush
tjetër nuk do të të japë përgjigje ose nuk do të të
lërë llogari në Ditën e Gjykimit. Puna jote në botë,
aty ku të kanë vendosur veprimet e tua (rezultatet
e veprave të tua të kaluara), mund të bëhet vetëm
nga një person: ti. Dhe puna jote konsiderohet e
suksesshme vetëm kur i shërben qenies tënde
.njerëzore në një farë mënyre
Mos u ndalni te asnjë problem dhe mos
vazhdoni të mendoni për të. Lërini gjërat të
pushojnë për një kohë dhe ato mund të zgjidhen
vetë. Por mos i lini të pushojnë aq gjatë sa të
humbni aftësinë tuaj për të dalluar. Në vend të
kësaj, përdorni këto periudha pushimi për të
thelluar reflektimin tuaj dhe për të arritur horizonte
të qeta brenda vetes. Kur të jeni në harmoni me
veten, do të jeni në gjendje të mendoni qartë për
gjithçka që bëni. Edhe nëse mendimet tuaja enden,
do të jeni në gjendje t'i mblidhni dhe t'i
riorganizoni. Kjo aftësi e bekuar për të qenë në
harmoni mund të fitohet përmes përpjekjes dhe
.praktikës

Nëna, sipas mësueses Paramhansa
Një leksion që ai mbajti për Ditën e Nënës
Le ta mbajmë këtë ditë si një mendim të mirë
për të gjitha nënat e mira që i kanë rritur fëmijët e
.tyre me mirësi dhe dashuri
Dashuria e një nëne nuk na është dhënë për të
na përkëdhelur me butësi dhe indiferencë, por për
të frymëzuar butësi në zemrat tona, në mënyrë që
të zbutim zemrat e të tjerëve me mirësi dhe të
çlirojmë shpirtrat e lodhur nga shqetësimet dhe
kufizimet e botës. Ata që mbyten në tragjedi dhe
pikëllim, që vuajnë nga fatkeqësi dhe vështirësi të
shumta, kanë nevojë për mirëkuptimin tonë të
.butë dhe empatinë tonë të dhembshur
E mora ndriçimin tim shpirtëror nëpërmjet
dashurisë sime të madhe për nënën time; dashuria
ime e sinqertë për nënën time ishte arsyeja
kryesore për dashurinë time në rritje për Zotin,
pasi ajo dashuri më motivoi të kërkoja burimin e
saj të pastër dhe e gjeta atë te Zoti, burimi i çdo
.mirësie dhe virtyti
Një nënë është më e butë dhe falëse se një
baba. Një nënë është shembulli më i pastër i
dashurisë së pakushtëzuar të Zotit. Zoti i krijoi
nënat për të shprehur dashurinë e Tij për ne, me
.ose pa arsye
Unë e konsideroj gruan si manifestimin
njerëzor të amësisë universale dhe ajo që admiroj
më shumë tek ajo është dashuria e saj e vërtetë
amërore. Ata që perceptojnë bukurinë shpirtërore
dhe kuptimin sublim tek gruaja zgjohen nga
ndjenja fisnike dhe e gjejnë veten të hapur ndaj

sferave të gjera të frymëzimit. Dashuria universale përshkon zemrën e kujtdo që e sheh gruan me vlerësim dhe respekt dhe e trajton atë me mirësi dhe nder.

Nëse Zoti nuk do ta kishte mbjellë dashurinë e Tij në zemrat e nënave, ato nuk do të kishin qenë në gjendje t'i donin fëmijët e tyre. Megjithatë, merita i takon edhe mjeteve me të cilat rrjedh kjo dashuri. Të gjithë njerëzit e mëdhenj u kanë treguar nënave të tyre një dashuri të madhe.

Shtëpia është e mbushur me dritë, gëzim dhe bekime për shkak të pranisë së nënës. Le ta mbajmë gjithmonë flakën e dashurisë së nënës të ndezur fort në zemrat tona.

Dhe përshëndetje për të gjitha nënat e virtytshme në botë

Dhe për të gjithë ata që i trajtojnë me mirësi Në nder të tyre dhe në njohje të meritave të tyre

Pëshpëritjet e Thellësive

Mjeshtri Paramhansa Yogananda

Përkthim: Mahmoud Masoud

Kam qëndruar gjatë në shtratin e krijimit Tënd, në të kaluarën, të tashmen dhe të ardhmen, dhe unë - fëmija i përjetësisë - ndihesha i shqetësuar dhe i shqetësuar. U mundova herë pas here, por më kot, derisa më në fund ia dola të hidhesha nga shtrati i rrethuar nga barrierat e relativitetit mashtrues. Ti më more në duart e Tua dhe më përkunde me melodité e paqes së përjetshme. Unë jam fëmija i përjetësisë - përjetësia Jote - dhe e

mbështes kokën time në gjirin e qenies Tënde gjithëpërfshirëse.

Mos u shqetëso, biri im

Në një moment të vështirë, dëgjova zërin tënd të thoshte: "Dielli i mbrojtjes sime shkëlqen njësoj në orët e tua më të ndritshme dhe më të errëta"

Mos u shqetëso, biri im, por ki besim dhe buzëqesh! Sepse trishtimi është një padrejtësi ndaj natyrës së bekuar të shpirtit. Le të shkëlqejë drita ime shëruese përmes buzëqeshjeve të tua rrezatuese. Lumturia jote, biri im, më sjell gëzim dhe kënaqësi.

Argëtohuni me ju

Në jetë të panumërta, kam luajtur me ty dhe kam kënduar melodi të panumërta. Ende e mbaj mend përqafimin tënd të ngrohtë sa herë që kthehesha në shtëpi - tek ti - pas shekujsh mungese, një dridhje ndarjeje më përfshiu. Dhe ja ku jam përsëri, në praninë tënde të përjetshme, duke luajtur dhe qeshur me ty, duke të kënduar këngët e dashurisë sime të përjetshme.

Jo kundër vullnetit tim, o Vdekje

Nuk do të tërhiqem me forcë nga toka kundër vullnetit tim si një fëmijë i arratisur i shkëputur nga bashkëmoshatarët e tij. Unë e dua Zotin dhe Ai më do mua; dhe kur të largohem për herë të fundit, do ta kem përfunduar këtë rol në skenën e kohës - këtë akt që Zoti kishte për qëllim që unë ta luaja si

vazhdim të dramës së Tij kozmike. Duke kryer rolin tim në dramën e jetës, do të buzëqesh dhe do të qaj: i gëzuar për përmbushjen e dëshirave dhe i pikëlluar për shkatërrimin e shpresave. Por, pasi ta përfundoj rolin tim, sado i mundimshëm dhe rraskapitës, do të largohem nga skena tokësore me një zemër të qeshur. Do të pushoj për një kohë në përqafimin e nënës kozmike, duke u ngrohur në lumturinë e saj, dhe pastaj do të kthehem në tokë, jo më i tërhequr nga dëshirat e vjetra të mbjella pa kujdes në kopshtin e mashtrimit, por përkundrazi në përgjigje të kërkesës së saj të butë dhe të sjellshme.

Lotus i dashur

Bleta e mendjes sime është e zhytur në lotusin e zemrës Sate të dashur, o Zot, nga i cili pi nektarin e dashurisë Sate të butë. Kjo bletë shpirtërore e imja mbledh vetëm lulet që lëshojnë aromën Tënde të ëmbël. E privova veten nga mjalti i kënaqësive sensuale dhe fluturova shumë mbi kopshtet e shkreta të imagjinatës derisa më në fund gjeta lotusin e dritës Sate të shenjtë. Isha bleta Jote duke bredhur në fushat e mishërimeve, e tërhequr nga aromat e luleve drejt përvojave të panumërta. Por tani kam pushuar së bredhuri, sepse aroma Jote e bekuar ka shuar etjen e shpirtit tim dhe ka kënaqur dëshirën time të zjarrtë për çdo parfum apo aromë të ëmbël.

Pylli i mashtrimit është në flakë

Ndihesha i vetmuar dhe i dëshpëruar në pyllin e iluzionit dhe mashtrimit, kështu që ndeza tufa vetëdisipline, por zjarri digjej ngadalë dhe pa flakë. U luta nga thellësia e zemrës sime, dhe Ti erdhe tek unë, o Zot, dhe ndeze disa nga dobësitë e mia, dhe flakët u përhapën shpejt nëpër shkurret e thata dhe shkurret e gabimit. Pastaj ato arritën në shkurret me gjemba të dëshirave dhe prekën pemët madhështore të krenarisë dhe arrogancës. Gjuhët e dritës Tënde përpinë xhunglat e gjera të injorancës sime dhe i shndërruan në hi. Të falënderoj, o Djegës Hyjnor! Dhe shërbëtorët e Tu le të drejtohen tek Ti në lutje dhe lutje për ndihmë të menjëhershme dhe shërim të shpejtë.

Kënga juaj e vërtetë

Për të të dëgjuar, Engjëll Mbrojtës, kam akorduar radion e vizionit tim të brendshëm me prekjet e buta të dashurisë. Shpesh në meditim, kam dëgjuar melodité më të ëmbla të shenjtorëve të tu që janë pranë teje: simfonitë sublime shpirtërore, kompozimet e lindura nga zemra ime dhe këngën melodioze të dëshirës sime të lashtë për ty. Me durim dhe qetësi, kam akorduar instrumentin e ndjenjave të mia më të thella, dhe kur përgjumja më rëndonte qepallat dhe isha gati të flija, kënga jote autentike rrjedhi përmes meje. Dhe tani unë transmetoj jehonat ekstatike të melodive të tua të gëzueshme dhe ia shtoj zërin tim korit të besimtarëve të tu, në mënyrë që himnet të bëhen gjithnjë e më të zjarrta dhe malli dhe dëshira e zjarrtë të intensifikohen.

Do të notoj në detin e shpirtrave

Në bashkim me Ty, Shpirt Gjithëpërfshirës, do të bëhem vetë pulsi i jetës kozmike. Do të notoj në detin e shpirtrave. Do të kërcej mbi valët e emocioneve të shenjta njerëzore dhe do t'i mbuloj të gjitha me gëzim të bekuar. Nga Himalajet qiellore, do të lëshoj një përrua universal aspiratash të larta. Do të jem çdo lot i derdhur në dhembshuri për të tjerët. Do të jem i pranishëm në heshtjen e artë të shenjtorëve dhe shpresat lulëzuese të mendjeve rozë. O Përmbushës besnik i Dëshirave!

Kur shkëndija ime e përjetshme përzihet me dritën tënde të pafundme, do të ndriçoj në çdo sy

Paqja qoftë mbi ty

Pështpëritje dhe njohuri të reja
Në ditët e verës së jetës
Unë mbledh nektarin e emocioneve
Nga lulet e virtyteve të ëmbla
Duke u rritur në kopshtet e shpirtrave të mirë
Dhe ruajta në zemrën time esencën e distiluar
Nga lulet e larta të tolerancës
Dhe sythat e përulësisë me aromën e tyre të butë
Dhe lulet e rralla të ideve të buta të lotusit
Dhe kur bora e përvojave të ftohta të dimrit bie përreth meje
Dhe ndarja e dhimbshme tokësore
Unë kërkoj ngrohtësi dhe qetësi
Në nektarin e ruajtur në qelizën e zemrës sime

Në atë qelizë të bekuar, në praninë tënde
Shpesh e gjej bletën hyjnore
Shijo ëmbëlsinë e dëshirave të mia të vjetra
Ndihem i sigurt, i gëzuar dhe i ngushëlluar
Do të jem ujëvara lumturie
Gëzimi im jehon në një rrjedhë të vazhdueshme
Atje ku përroi i fuqishëm rrëmben me vete
Barrët e rënda të hidhërimeve dhe shqetësimeve të të tjerëve
Do të nxitoj me një shpejtësi të pabesueshme
Mbi hapësira të pafundme
Nga shpirtrat që vuajnë
Për të larguar frikën e saj
Dhe unë do t'i eliminoj problemet e saj
Do të jem një shkreptimë rrufeje
Në natën më të errët
Të dukesh shkëlqyeshëm
Bukuria juaj, e fshehur që nga kohërat e lashta
Pas errësirës së syve që nuk shohin
Do të jem rrezet e hënës rrezatuese
Duke zhdukur errësirën nga faqja e dheut
Do të jem rreze drite
Shpërndarësi i errësirës së fshehur
Në skutat e mendimit njerëzor
Me hirin tënd, o Zot
Silashy, shkëlqimi i papritur i mençurisë
Gabimet e akumuluara gjatë shekujve dhe epokave
Kënaqësia që dashuria gjeneron në shpirt nuk qëndron në vetë ndjenjën.
Por më tepër në gëzimin që sjell ajo ndjenjë

Sepse dashuria sjell gëzim
Ne e duam dashurinë sepse na jep lumturi të madhe
Dashuria nuk është qëllimi; lumturia është qëllimi
Zoti është lumturi e përjetshme dhe gjithmonë e ripërtëritshme
Dhe kështu është edhe natyra e shpirtit, për këtë arsye mistikët kënduan
Ata që e kanë përjetuar këtë të vërtetë dhe e kanë shijuar atë gëzim shpirtëror:
Nga gëzimi erdhëm, në gëzim jetojmë dhe"
"qenia jonë noton
Dhe te gëzimi kozmik do të kthehemi, për t'u
"shkrirë në atë lumturi një ditë"
Të gjitha ndjenjat fisnike si dashuria dhe dhembshuria
Guximi, sakrifica dhe përulësia janë të pakuptimta pa gëzim
Gëzimi do të thotë ngazëllim dhe është një manifestim i lumturisë supreme.
Ose kënaqësia më e madhe
Dhe Zoti yt me siguri do të të japë ty, dhe ti}
{Gëzohu dhe ji i lumtur} {do të jesh i kënaqur
Edhe pse gëzimi mund të lindë si rezultat i disa rrethanave të jashtme
Por në thelbin e tij të pastër, nuk është i kufizuar nga kushtet
Shpesh shfaqet pa kushte materiale
Ndonjëherë mund të zgjohesh në mëngjes
Ndihesh sikur do të fluturosh nga gëzimi

Dhe kur uleni në qetësinë e meditimit, gëzimi
pulson brenda jush
Pa ndonjë alarm të jashtëm që e zgjon atë
Është një gëzim i shpirtit që është i
pakrahasueshëm
Por kur gëzimi lidhet me rrethana të caktuara
Nuk rrjedh nga të njëjtat rrethana
Në fakt, ato rrethana shërbyen si një mjet për
të përjetuar gëzim
Ajo që fillimisht ishte e fshehur në shpirt, e
gërmova si kazmë në tokën e shpirtit
Dhe një burim gëzimi u lëshua nga rezervuari i
lumturisë i fshehur brenda njeriut
Prandaj, në përvojën njerëzore, zakonisht lind
nevoja
Për disa ngjarje për të nxjerrë në pah atë
gëzim të fshehur thellë brenda
Dashuria është gjithashtu e natyrës së shpirtit,
.por varet nga gëzimi
Nuk ka dashuri pa gëzim
A mund ta mendojë dikush dashurinë pa
.gëzim? Sigurisht që jo
Kur flasim për dhimbjen që sjell dashuria e
papërgjigjur
Po flasim për një dëshirë të paplotësuar
Por përvoja e vërtetë e dashurisë shoqërohet
gjithmonë me gëzim
Mendja ime është një bletë, fluturon
Në kopshtin e izoluar të zemrës sime
Ai që lëkundet nga flladi i dashurisë sime
I stolisur me perla vese, ëmbëlsia jote
Kam rritur zambakë të mrekullueshëm për ty

Nga diskriminimi shpirtëror
dhe narcis të verdhë
Për të thithur lotët e pendimit tim
Dhe vjollca delikate, ëndërrimtare për përulësi
Dhe zemra ime është e hapur ndaj
perceptimeve të shpirtit
Ty të ofroj pemët e mendimeve të mia
Fruta të shijshme të lutjeve aromatike
Me duar të përulura të bëra nga degë të buta
e të njoma me vesë
Dhe në kopshtin e zemrës sime
Mendimet e mia janë si një bletë që gumëzhin
rreth meje
I dehur mes ofertave të nektarit të pastër për
ty
E gjithë bota ka harruar kuptimin e vërtetë të
"fjalës "dashuri
Dashuria është keqpërdorur dhe zemra e saj
është copëtuar nga kaq shumë njerëz, saqë vetëm
një grusht njerëzish e dinë më kuptimin e
.dashurisë
Ashtu si vaji gjendet në çdo pjesë të një ulliri,
kështu dashuria përshkon çdo cep të krijimit. Por
dashuria është shumë e vështirë për t'u
përcaktuar, për të njëjtën arsye që fjalët nuk mund
ta përshkruajnë shijen e një portokalli; duhet ta
shijosh frutin për të njohur shijen e tij. E njëjta gjë
.vlen edhe për dashurinë
Ju të gjithë e keni përjetuar dashurinë në një
farë mënyre në zemrat tuaja, dhe për këtë arsye
keni një ide për natyrën e saj. Por njerëzit në tërësi

nuk dinë si ta kultivojnë, pastrojnë dhe zgjerojnë .dashurinë për të arritur dashurinë hyjnore

Në fillim të jetës, në shumicën e zemrave është e pranishme një shkëndijë dashurie hyjnore, por zakonisht ajo humbet sepse një person nuk di .si ta ushqejë atë

Shumica e njerëzve besojnë se nuk ka nevojë të analizohet natyra e dashurisë. Ata e njohin dashurinë si një ndjenjë që përjetojnë ndaj të afërmve, miqve dhe të tjerëve nga të cilët tërhiqen .fort. Por dashuria është shumë më tepër se kaq

E vetmja mënyrë që mund ta përshkruaj dashurinë e vërtetë është duke përshkruar efektin e saj. Sikur një person të mund të ndjente qoftë .edhe një grimcë dashurie hyjnore

Ai u përshkua nga një vërshim gëzimi që ia tejkaloi aftësinë për ta përmbajtur atë

Duhet të jemi të fortë në bërjen e mirës dhe në përpjekjen për të ndihmuar të tjerët. Një person që kujdeset vetëm për veten dhe familjen e tij nuk do të gjejë shumë lumturi, dhe nëse nuk mendon për dikë tjetër që mund të jetë duke vuajtur, ai e privon veten nga gëzimi që gjenerohet në shpirt duke u zgjatur një dorë ndihme atyre që kanë nevojë. Si rezultat, ena e tij e lumturisë do të .mbetet e vogël dhe përmbajtja e saj e paplotë

Paraja, për mua, do të thotë një gjë: t'i përdor .për të bërë mirë dhe për të ndihmuar të tjerët

Ata që janë të sinqertë, të ndershëm dhe të gatshëm të të miqësojnë nga respekti për ty dhe jo për ndonjë qëllim tjetër, janë të paktë në këtë .botë

Këta miq besnikë janë gëzimi i botës, dhe miqësia e vërtetë është më e madhe se çdo pasuri në këtë botë.

Ai që është i sinqertë në marrëdhëniet e tij me njerëzit do ta gjejë Zotin dhe ai që ka dashuri në zemrën e tij do t'i njohë vërtet të tjerët, ashtu siç dikush sheh përmes një xhami të pastër dhe percepton atë që ka brenda. Ky lloj njohurie për të tjerët vjen nga dashuria për Zotin dhe dashuria për të tjerët me të njëjtën dashuri.

Miliona njerëz janë të magjepsur nga mrekullitë e mendjes nënndërgjegjeshme që shpalosen gjatë gjumit. Por në një gjendje më të lartë, ju mund ta shihni ose ta dini atë që dëshironi jo përmes imagjinatës, por përmes realitetit.

Mund të ulem në këtë karrige dhe ta kthej mendjen kudo dhe të shoh saktësisht se çfarë po ndodh në atë vend.

Ndonjëherë dishepujt jetojnë në nënndërgjegje, dhe ndonjëherë ata ngjiten në vetëdije më të lartë. Dhe ka disa të zgjedhur që janë në gjendje të kapërcejnë vetëdijen më të lartë dhe të arrijnë vetëdijen kozmike: sferën e shpirtit hyjnor, i cili nuk ka origjinë apo shkak.

Në një gjendje vetëdijeje të pastër shpirtërore, kërkuesi nuk ka nevojë të imagjinojë gjërat paraprakisht në mënyrë që t'i përjetojë ato. Kur bashkohen me vetëdijen kozmike, vetëdija e tyre zgjerohet dhe bashkohet me çdo atom të ekzistencës, dhe ata bëhen të vetëdijshëm për të gjithë universin dhe të gjitha qeniet. Kjo përvojë është një zgjatim i vetëdijes pa fund.

Kushdo që e përjeton atë vetëdije, ndjen se ajo ekziston në fijet e barit dhe në majat e maleve, dhe ndjen çdo qelizë të trupit të tij dhe çdo atom të hapësirës.

A mendon se je një trup i vogël, kur brenda teje përmbahet bota e madhe!?

Por vetëdija kozmike shtrihet edhe përtej kësaj. Kur kërkuesi mund të ndiejë praninë e tij në të gjithë ekzistencën, ai përjeton lumturi të pafundme dhe dashurinë më të madhe hyjnore.

Dhe me dashurinë tënde shqisat e mia janë} të angazhuara, ashtu si me bukurinë tënde janë të mbushura të gjitha qeniet e mia{

Ai bashkohet me gjithëpraninë e vetëdijes hyjnore

Pra, kini pritje të mira nga Zoti dhe shpresoni për favorin e Tij. Mos e humbni shpresën për arritjen e qëllimit tuaj!

Një person nuk mund të jetë me Zotin thjesht duke menduar se ka arritur ndriçim shpirtëror.

Vetëpërmirësimi dhe përsosja morale janë kërkesa thelbësore për të arritur gjendje më të larta.

Ekziston një ndryshim i madh midis njohjes së Zotit në një mënyrë të mundshme dhe njohjes së Zotit në një mënyrë të vërtetë. Është e mundur ta njohësh Atë vetëm përmes përulësisë, mençurisë, sinqeritetit, karakterit të virtytshëm dhe dëshirës së sinqertë.

Personi i përulur është ai që e njeh Zotin dhe njihet prej Zotit.

Ata që zhyten thellë në vetëdijen kozmike zhvillojnë natyrshëm aftësi të jashtëzakonshme shpirtërore dhe kontroll mbi forcat natyrore. Megjithatë, askush që arrin vetëdijen e vërtetë hyjnore nuk i përdor fuqitë e veta për t'u mburrur dhe për t'u mburrur, pa mençuri ose maturi.

Njerëzit e mençur e kuptojnë se Zoti është i vetmi agjent në ekzistencë dhe me përulësi i kthejnë Atij dhuratat e jashtëzakonshme me të cilat Ai i ka favorizuar ata.

A nuk është çdo gjë që ekziston një mrekulli? Dhe a nuk është edhe njeriu, vetëm për shkak të ekzistencës së tij, një mrekulli?

Nëse qeniet njerëzore nuk janë të kënaqura me të gjitha mrekullitë që Zoti ka krijuar, pse duhet që shenjtorët të kryejnë më shumë mrekulli?

Shenjtorët e drejtë të Perëndisë nuk bëjnë asgjë nëse Perëndia nuk ua kërkon ta bëjnë, dhe ndonjëherë për arsye që janë të paqarta dhe të vështira për t'u kuptuar.

Do ta ilustroj me një shembull se si ndryshon vetëdija e lartë nga vetëdija nënndërgjegjeshme.

Vetëdija më e lartë është ajo gjendje në të cilën ju mundeni - ndërsa jeni zgjuar dhe në gjumë dhe plotësisht të vetëdijshëm - të shkaktoni çdo ndjesi në trup me vullnet dhe pa ndonjë stimul të jashtëm.

Në sferën e imagjinatës së pavetëdijshme (në botën e ëndrrave), mund të pini një filxhan qumësht të nxehtë.

Por ky test ju është imponuar. Në vetëdije më të lartë, megjithatë, ju mund të përjetoni të njëjtën

gjë ose çdo gjë tjetër në mënyrë të vetëdijshme
.dhe të qëllimshme
Rruga mund të duket e gjatë, por një udhëtim
prej një mijë miljesh fillon me një hap të vetëm.
Dhe për sa kohë që dikush mbetet optimist, asnjë
pengesë nuk mund ta pengojë arritjen e qëllimit të
.dëshiruar
Ende mbaj mend jetët e kaluara
Atje të kërkova
Dhe më kujtohen netët e shumta
I zbukuruar me yje vezullues
Dhe pamje të agimit
Ai me pafajësinë e zbehtë
Dhe orët harmonike të muzgut
Me ritmin e kambanave të kopesë
Dhe shumë vite të stolisur me gurë të çmuar
Me lulet dhe lulet e pranverës
fllade verore
mushama transparente
Grumbuj akulli diamanti
Në dimër
Ah, sa herë e kam pritur ardhjen tënde
Me një zemër që kërcen nga gëzimi
!Shpirti im pothuajse fluturon nga malli për ty
Çdo natë, gjatë gjumit tonë të qetë dhe
.çlodhës, ne shijojmë shijen e paqes dhe gëzimit
Kur biem në një gjumë të thellë, Zoti na bën të
jetojmë në një vetëdije sublime dhe të qetë, në të
cilën harrojmë të gjitha frikërat dhe shqetësimet e
.kësaj ekzistence

Në meditim ne mund ta përjetojmë atë gjendje të bekuar psikologjike edhe gjatë orëve të zgjimit, dhe të shijojmë paqen nga nivele të tjera.

Kur zbret gëzimi hyjnor, frymëmarrja ime qetësohet dhe shpirti im ngrihet lart, duke përjetuar lumturinë e një mijë gjumive njëherësh, megjithatë nuk i humbas shqisat e mia të zakonshme. Kjo përvojë kozmike është e rezervuar për ata që zhyten thellë në arritjen e gjendjes më të lartë të vetëdijes.

Kur qenia e dikujt është e mbushur me ekstazën dërrmuese të Zotit, trupi bëhet plotësisht i qetë, fryma ndalet së rrjedhuri, mendimet qetësohen dhe madje zhduken gradualisht. Medituesi ndjen realitetin e shpirtit të tij dhe afërsinë e tij me Krijuesin, kështu që ai pi nga lumturia hyjnore dhe shijon ekstazën e gëzimit që një mijë doza vere nuk mund ta ofrojnë.

Personi mesatar ndihet i përgjumur në kufirin midis zgjimit dhe gjumit, duke përjetuar një ndjesi të shkurtër mirëqenieje, por kjo ndjesi zbehet shpejt ndërsa ata zhyten në një gjumë të thellë. Gjumi nuk është një humbje e plotë e vetëdijes sepse, ndërsa jeni zgjuar, e dini nëse gjumi juaj ishte i qetë apo jo.

Ka shumë gjendje gjumi - disa të lehta, disa të thella. Por përvojat shpirtërore që një person ka me Zotin në një gjendje të vetëdijshme janë më emocionuese dhe freskuese sesa lumturia më e madhe e gjumit ose e dremitjes (përgjumja ose gjumi që i paraprin rënies në gjumë).

Edhe nëse nuk je aq i madh për mua sa)
(dëgjimi dhe shikimi im
Sytë e mi nuk panë asgjë, dhe veshët e mi nuk
dëgjuan asgjë
Sepse je më e ëmbël për qepallat e mia sesa
gjumi
Dhe më e ëmbël për zemrën time sesa siguria
Përtej mistereve dhe mistereve të gjumit
qëndrojnë këto gëzime të shenjta
Nuk mund t'i kënaqim të gjithë sepse kjo është
e pamundur. Unë përpiqem të mos mërzis askënd.
.Bëj çmos
Kjo është e gjitha që mund të bëj
Ne duhet të kërkojmë kënaqësinë e Zotit së
pari. Qëllimi im i vetëm është t'i pëlqej Zotit. Unë i
përdor duart e mia për t'u lutur me përulësi para
Tij, këmbët e mia për ta kërkuar Atë kudo dhe
mendjen time për të menduar për Të dhe për të
.soditur mrekullitë e Tij
Zoti duhet të zërë vendin e parë në zemrat
tona, në mënyrë që ta ndiejmë Atë si paqe,
dashuri, mirëkuptim, mirësi, dhembshuri dhe
.mençuri
Kjo, dhe asgjë tjetër, është ajo që kam ardhur
të dëshmoj dhe të flas. Përveç reflektimit, duhet të
.kesh shoqëri të mirë
Nuk duhet të vrapojmë pas njerëzve, por pas
Zotit
Nëse i gjeni këto ide të dobishme,
konsiderojini ato një bekim nga Zoti, sepse e gjithë
.merita i takon Atij

Tregojuni të tjerëve për këtë; ndoshta ata do të gjejnë në të atë që gjeni ju. Nuk duhet të harrojmë t'u ofrojmë ndihmë atyre që kanë nevojë çdo ditë, me sa më shumë që të mundemi. Për sa kohë që kam para në xhep, nuk do të ndalem së dhëni, sepse burimi im i pashtershëm dhe i pashtershëm është Zoti.

Ne duhet ta njohim Zotin ashtu siç e njohën të mëdhenjtë. Kjo është e mundur nëpërmjet meditimit dhe përpjekjes personale.

Njëherë po ecja jashtë eremitagut duke menduar për mësuesin tim të madh, Sri Yuktiswar, i cili kishte ndërruar jetë disa vjet më parë.

Ndjeva një mall të madh për të dhe u trishtova që nuk ishte me mua për të shijuar bukurinë dhe atmosferën e eremitatit, dhe papritmas ai më u shfaq nga qielli dhe tha:

Mendon se je i vetmi që po e shijon këtë vend" "!të bukur? Edhe unë po e shijoj njësoj si ti

Kërkuesi që dëshiron bashkimin me Zotin duhet të përpiqet përmes praktikës së përditshme të meditimit dhe dashurisë për Të.

Dhe duaji të gjithë me atë dashuri

Kjo është e vetmja mënyrë për të shmangur luftërat. Bashkëpunimi shpirtëror është thelbësor, sepse pa spiritualitet të vërtetë nuk ka lumturi individuale ose universale. Harmonia e shenjtë është e vetmja zgjidhje për të gjitha problemet fizike, financiare, martesore, morale dhe shpirtërore.

Lumturia vjen nga ndjenja e afërsisë me Zotin.

Njerëzimi e ka burgosur veten pas hekurave të

injorancës dhe është koha të çlirohet nga ky burg poshtërues. Mendja duhet të drejtohet gjithmonë drejt Zotit, pavarësisht rrethanave.

Atëherë do të ndjeni paqe dhe gëzim të madh. Ata që dëshirojnë Zotin, ia kushtojnë qenien e tyre Atij, inkurajojnë dhe ndriçojnë njëri-tjetrin dhe e kujtojnë vazhdimisht Zotin janë të lumturit në këtë botë dhe fituesit e lumturisë së Ahiretit.

Çdo gjë në ekzistencë është një dridhje si valë e drejtuar nga mendja e Zotit. Kjo dridhje inteligjente është Fryma e Shenjtë, ose Fryma besnike, me të cilën mund të komunikojmë përmes lutjes dhe meditimit.

Në qetësinë e shpirtit tënd dhe në koriun e përqendrimit tënd mendor, nuk ka fund historia e dashurisë me absoluten e pafundme.

Por është e vështirë ta gjejmë Zotin nëse së pari ndjekim paratë.

Ne duhet ta bëjmë Zotin një pjesë integrale të jetës sonë, dhe atëherë do të kemi gjithçka që na nevojitet në këtë jetë.

Kushdo që i bën një vend të përhershëm Zotit në zemrën e tij, Zoti do t'i japë pjesën e tij të bollshme nga të mirat e tokës dhe të qiejve, dhe do t'i hapë para tij horizonte të gjera në të cilat shkëlqejnë diejt e mençurisë, duke i ndriçuar shtigjet e tij dhe duke shpërndarë errësirën përreth tij.

Zoti është i dashuruari i përjetshëm dhe nuk ka lumturi për njeriun përveçse kur ai e do Zotin ashtu siç i do - të paktën - njerëzit e tij më të

dashur, sepse pa Zotin nuk do ta njihnim natyrën e .dashurisë dhe as nuk do ta shijonim shijen e saj

Ne duhet të mësojmë të përdorim vullnetin tonë dhe të përqendrojmë mendjet tona në mënyrë .që të kërkojmë Zotin me gjithë zemër

Veprimet njerëzore diktohen nga dëshirat, dhe këto zakone e detyrojnë gjithmonë atë të bëjë atë .që nuk dëshiron të bëjë

Vërtet, njeriu është armiku më i keq i vetes, megjithëse nuk e kupton këtë. Ai nuk di si të rrijë ulur ose t'i kushtojë kohë Zotit, megjithatë pret të arrijë lumturinë dhe të garantojë hyrjen e tij të !menjëhershme në Parajsë

Përvoja e shenjtë nuk mund të fitohet thjesht duke lexuar libra ose duke dëgjuar predikime

Ose thjesht duke bërë vepra të mira. Pa dyshim, të gjitha këto janë të dobishme, por nuk janë të mjaftueshme. Lidhja me Zotin kërkon .përqendrim të kujdesshëm dhe reflektim të thellë

Jeta është një ëndërr e madhe

Imagjino! Dekada nga tani, ekzistenca jonë do të jetë një ëndërr dhe çdo gjë që bëjmë tani do të .jetë pjesë e asaj ëndrre

Edhe figurat më të mëdha të njerëzimit janë bërë thjesht figurina të vetëdijes njerëzore. Por këto figura të mëdha e arritën qëllimin e tyre përfundimtar sepse arritën nivelin më të lartë dhe mbeten gjallë në shpirt, me një vetëdije të gjallë dhe të vetëdijshme për gjithçka që po ndodh, .sepse ato janë të bashkuara në vetëdijen hyjnore

Kushdo që përpiqet të harmonizohet me ta përmes ideve dhe mësimeve të tyre, në mënyrë të

pashmangshme do ta ndiejë praninë e tyre, do të tërheqë bekimet e tyre dhe do ta dijë thellë-thellë se është në kontakt të vërtetë me ta.

Jeta është një ëndërr e madhe. Megjithatë, kur një person shikon trupin e vet dhe e gjen atë të gjallë nga jeta, ai zhvillon një bindje të fortë në realitetin e kësaj ëndrre. Ai beson se duhet ta fitojë këtë apo atë gjë për të qenë i lumtur.

Por, pavarësisht se sa dëshira plotëson, ai nuk do të gjejë lumturi nëpërmjet tyre. Sa më shumë fiton, aq më shumë dëshiron. Dëshirat duhet të rafinohen dhe jeta të thjeshtohet nëse dikush dëshiron të jetojë në rehati, qetësi dhe kënaqësi të brendshme.

Shkrimet e shenjta thonë se personi, dëshirat e të cilit rrjedhin gjithmonë nga brenda (drejt shpirtit të tij) është një person me paqe të lartë të brendshme. Në këtë, ata janë si deti, i cili nuk ndryshon ose zvogëlohet kurrë, por mbetet plot me ujë që rrjedh në të pandërprerë. Por personi që krijon vrima dëshirash në rezervuarin e paqes së tij dhe lejon që ujërat jetësore të rrjedhin dhe të harxhohen, nuk di asgjë për paqen shpirtërore dhe lumturinë e brendshme.

Ne kemi nevojë për udhëzim nga ata që e njohin Zotin, që kanë aftësinë të komunikojnë me Të dhe të ndiejnë në mënyrë të vetëdijshme praninë e Tij.

Profetët na kanë kërkuar ta kërkojmë Zotin në paqe të brendshme

Në vetminë e shpirtit, ku banon shpirti besnik dhe gëzimi suprem shpirtëror

Iluministët gjithashtu i mbështesin këto ide
Ata theksojnë rëndësinë e meditimit të thellë
Për të realizuar veten më të lartë në thellësitë
e shpirtit
Nuk dua që njerëzit të mendojnë se mund të
fitojnë njohuri thjesht duke dëgjuar të tjerët ose
duke lexuar libra. Ata duhet ta zbatojnë atë që
.lexojnë dhe dëgjojnë
Të shkosh në vendet e adhurimit është më
mirë sesa të merresh me biseda të kota
Por edhe në vendet e adhurimit, duhet ta
prekësh dhe ta ndiesh praninë e Zotit në zemrën
.tënde
Shpërthimet emocionale dhe analizat racionale
nuk mund të na japin njohurinë hyjnore që
.shpirtrat tanë dëshirojnë ta fitojnë
Kur ia dorëzojmë veten Zotit dhe i themi
lamtumirë dëshirave egoiste dhe kur jemi të sigurt
se Zoti është gjithmonë me ne
Ajo banon në shpirtrat tanë dhe na frymëzon
me mendime dhe ndjenja të mira dhe fisnike. Ne
do të kemi lumturi dhe liri, dhe do të dëshmojmë
.lindjen e urtësisë në horizontin e shpirtit
Miu që u bë tigër
Siç rrëfen i urti Paramhansa Yogananda
Shumë kohë më parë, thellë në një pyll,
jetonte një vend i vetmuar, i banuar nga një njeri i
shenjtë që e njihte Zotin. Ky njeri i bekuar
zotëronte mençuri të madhe dhe fuqi mbinatyrore,
dhe askush nuk jetonte pranë tij përveç një miu të
.vogël e të zbutur

Shumë dishepuj dhe të tjerë që dëshironin ta shihnin shenjtorin guxuan ta vizitonin, pavarësisht pranisë së tigrave të egër dhe kafshëve të tjera të egra, të tërhequr nga dashuria e tyre për të. Ata sillnin lule dhe fruta si oferta. Të gjithë ata që e vizitonin shenjtorin u mahnitën nga lidhja e ngushtë midis tij dhe miut, dhe i hidhnin disa .thërrime miut të zbutur të shenjtorit

Një ditë, ndërsa një grup dishepujsh po vizitonin mësuesin e tyre në vendin e tij të izoluar, një mace ndoqi një mi që i erdhi duke bërtitur te këmbët e njeriut të mençur, duke kërkuar mbrojtje. Në atë moment, para syve të habitur të dishepujve, shenjtori e shndërroi miun e tmerruar në një mace të madhe e të egër! Me ndonjë mrekulli, miu tani eci me hapa të mëdhenj dhe bredhte lirshëm midis maceve, i padëmtuar. Ai u gëzua shumë nga ky transformim dhe e vetmja gjë që i prishi qetësinë ishin pëshpëritjet e dishepujve, të cilët i shkelën me sy dhe i treguan me gisht, .duke e quajtur një mace të prejardhur nga një mi

Pak kohë më vonë, të njëjtët dishepuj shkuan përsëri për të vizituar mësuesin e tyre, dhe një tufë ujqërsh po ndiqte miun-mace, i cili mjaullinte me zë të lartë, duke iu lutur për mbrojtje në këmbët e shenjtorit. Shenjtori i tha: "Bëhu ujk". Menjëherë, dishepujt e habitur e panë miun-mace të transformuar në ujk para syve të tyre. Ujqërit gjithashtu u habitën nga ky transformim i menjëhershëm i presë së tyre, por u zhgënjyen dhe u kthyen të uritur. Më në fund, miu-ujk endej lirisht

me ujqërit e tjerë, duke ngrënë me ta dhe duke .parë nga lart kafshët më të vogla

Në një rast tjetër, të njëjtët nxënës që kishin qenë dëshmitarë të dy mrekullive të mëparshme po studionin me mësuesin e tyre. Në mes të orës së mësimit, ata u habitën kur panë një tigër të madh bengali që ndiqte miun-ujk, i cili, si zakonisht, po vraponte me shpejtësi të plotë drejt këmbëve të mësuesit duke kërkuar mbrojtje. Mësuesi, duke përdorur përsëri fuqitë e tij të mrekullueshme, e ndaloi tigrin në vend dhe iu drejtua ujkut të tij të zbutur, duke thënë: "Miu im i dashur, është budallallëk nga ana ime të vazhdoj të të mbroj nga armiqtë e tu. Që nga ky moment e tutje, dua që ti të bëhesh tigër". Sapo nxënësit u qetësuan, ata filluan të qeshnin dhe t'i thoshin njëri-tjetrit: "O Zot i madh! Shikoni tigrin e egër të shenjtorit! Është vetëm një mi që shenjtori e ka "!transformuar në tigër

Me kalimin e kohës, vizitorët e eremitës kuptuan se tigri i frikshëm që ruante vendin ishte në të vërtetë vetëm një mi i vogël që mësuesi e kishte ngritur në statusin e një tigri. Nxënësit më të mëdhenj i qetësonin të sapoardhurit në eremitë duke u thënë: "Mos kini frikë nga tigri, nuk është në të vërtetë një tigër, por një mi që mësuesi i dha ."imazhin e një tigri

Ky mi ngacmues më në fund u lodh nga poshtërimi publik dhe mendoi me vete: "Ah, nëse do të mund ta vrisja vetë shenjtorin, atëherë do të "çlirohesha nga shkaku i mjerimit tim

Sapo i erdhi në mendje kjo ide, ai u hodh mbi të urtin, me qëllim ta vriste. Por i urti e kishte zënë në pritë, pasi kishte ndjekur procesin e tij të të menduarit dhe i dinte qëllimet e tij, kështu që menjëherë e kuptoi se çfarë po i shkonte ndërmend tigrit të tij të pabindur dhe i bërtiti, duke "i thënë: "Kthehu siç ishe.

Dhe ja çfarë ndodhi, ndërsa sa hap e mbyll sytë tigri arrogant u transformua përsëri në një mi të tmerruar!

Të gjithë duan më shumë para se personi tjetër. Dhe kur i marrin, mbeten të pakënaqur sepse zbulojnë se dikush tjetër është më i pasur se ata.

Njerëzit jetojnë në një spirale mjerimi të krijuar nga vetë ata dhe të krijuar nga dëshirat e tyre.

Duhet të jemi të kënaqur me atë që kemi, sepse gjërat materiale nuk sjellin lumturi, por shpesh shumëfishojnë shqetësimet e një personi dhe rrisin ankthin dhe frikën e tij.

Rruga drejt Zotit është rruga më e thjeshtë dhe më e lehtë, megjithatë pak e ecin atë pavarësisht ritualeve dhe formaliteteve të shumta fetare.

Është më mirë t’i drejtojmë zemrat tona nga Zoti dhe t’i kërkojmë Atij atë që është më e mira dhe më e qëndrueshme për ne.

Në të vërtetë, Zoti na pret sepse Ai dëshiron të na mbajë larg të keqes dhe rrezikut. Ai dëshiron që ne ta kemi Atë në zemrat dhe mendjet tona, sepse mallrat e lira të kësaj bote nuk mund ta kënaqin

dëshirën njerëzore ose ta mbushin boshllëkun shpirtëror.

Çfarë ndjen thellë-thellë ai Zoti na flet vazhdimisht, por pak veta e dëgjojnë zërin e Tij Ai zë i qetë shpesh mbytet nga zhurma e mendimeve të zhurmshme dhe dëshirave të hapura Por kur mendimet qetësohen dhe dëshirat qetësohen, ne e dëgjojmë zërin e Zotit qartë, edhe pse është i heshtur dhe i zbehtë.

Vërtet, Zoti bën gjithçka për të ndihmuar njerëzimin; Ai hap dyert për ta dhe ndriçon shtigjet e tyre.

Që të mund të shohë vendet ku hapat e tij, që të mos pengohet ose këmba e tij të mos rrëshqasë, por shumica e njerëzve nuk e kuptojnë këtë fakt.

Bota në tërësi është e zhytur në konfuzion dhe kaos për shkak të dëshirave egoiste dhe lakmitare që krijojnë luftëra. Asgjë tjetër nuk krijon luftëra.

Heroi më i madh në betejën e jetës është ai që mposht veten dhe i kapërcen pasionet e tij.

Paraja, fama, dëshirat dhe gjithçka që bie ndesh me këtë parim janë të dëmshme për paqen dhe lumturinë tonë.

Nëse njerëzit do të mësonin të mendonin gjithmonë për vlerat e vërteta të jetës, ata do të gjenin lumturinë që kërkojnë.

Por ata devijojnë nga qëllimi i tyre dhe rrëmbehen nga rryma e dëshirave tokësore.

Kam zbuluar se asnjë tundim nuk mund të më largojë nga rruga që kam zgjedhur dhe nga rruga që kam ndjekur për veten time.

Mund të magjeps mijëra njerëz me fuqinë që më ka dhënë Zoti, por ky veprim do të ishte i dëmshëm për mua.

Sidoqoftë, nuk dua të magjeps mijëra njerëz dhe t'u magjeps mendjet

Më pëlqen thjesht të shoh dishepuj të sinqertë që janë të rrënjosur fort në Zot

Ata që e duan Zotin do t’i shijojnë këto mendime dhe ata, entuziazmi i të cilëve zgjat, do të ndiejnë bekimet e Zotit.

Prania e tij është e dukshme përmes këtyre mësimeve

Është e pamundur për një person ta mashtrojë Zotin sepse Ai është direkt pas mendimeve të tij dhe e di se çfarë po ndodh në mendjen e tij dhe çfarë dëshiron ai.

Kur ai heq dorë nga bota dhe dëshiron harmoni shpirtërore, Zoti do t'i vijë atij.

Kur ajo dëshirë zë rrënjë në zemrën e atij që dëshiron, Zoti vjen në atë zemër dhe e mbush atë me mirësi dhe bekime.

Gjërat materiale ofrojnë vetëm një ndjesi të rreme paqeje dhe kënaqësie të përkohshme. I vetmi qëllim i vërtetë për një person në jetë është të jetë në harmoni me Krijuesin e tij dhe të fitojë favorin e Tij.

Ajo marrëveshje duhet të jetë një besëlidhje e përjetshme dhe një pakt i pathyeshëm

O Zot, më bëj transparent me pastërti, që të mund të reflektoj dritën Tënde shëruese brenda meje.

Qetëso pasqyrën e mendjes sime, e cila dridhet nga ankthi, që të reflektojë fytyrën tënde të pafundme

Hap dritaret e besimit në shpirtin tim që të mund të thith aromën e paqes sate

Kam arritur të kuptoj se qëllimi i vetëm i jetës është të njohësh Zotin

Ka njerëz që mund të mos jenë të bindur se njohja e Zotit është qëllimi përfundimtar i jetës, por askush nuk mund ta mohojë se qëllimi i jetës është të gjesh lumturinë. Dhe unë e them me besim dhe siguri të plotë se Zoti është lumturia përfundimtare.

Është lumturia më e madhe

Është dashuri absolute universale. Është gëzimi i përjetshëm që nuk i lë kurrë shpirtrat e atyre që janë në harmoni me të. Pse pra të mos përpiqemi ta arrijmë atë lumturi përfundimtare?

Askush tjetër nuk mund të na e japë atë. Ne duhet ta ushqejmë dhe kultivojmë vazhdimisht brenda vetes.

Bota përpiqet vazhdimisht t'u ofrojë njerëzve kënaqësitë e saj, por kënaqësi të tilla të përkohshme në fund të fundit çojnë në keqardhje, hidhërim dhe keqardhje. Edhe më me fat, ata që duket se zotërojnë gjithçka, mund të mos jenë vërtet të lumtur dhe nuk do të kënaqen me gjërat tokësore për një kohë të gjatë, sepse as nuk e

shuajnë etjen e tyre të vërtetë dhe as nuk e kënaqin urinë e tyre shpirtërore.

Sa më shumë përqendrohemi në gjërat e jashtme, aq më pak mund të ndiejmë lavdi të brendshme.

Të cilën mund ta përjetojmë duke shijuar lumturinë e përjetshme të shpirtit hyjnor

Sa më shumë të kthehemi drejt vetes, aq më pak vështirësi të jashtme përballemi. Është një ekuacion i vazhdueshëm, por shumica e njerëzve nuk e kuptojnë këtë të vërtetë për shkak të ndikimit të shoqërisë së kësaj bote, shoqërisë në të cilën jetojnë dhe zakoneve të pashëndetshme.

Shoqëria e mban një person të zhytur dhe të preokupuar me çështje sipërfaqësore pa e lejuar atë të mendojë për të vërteta më të thella.

Edhe vendet shpirtërore vizitohen nga disa pa një dëshirë të vërtetë për të përfituar nga atmosfera e tyre e bekuar.

Ata nuk fitojnë praktikisht asgjë nga ato vizita

Ata që dëshirojnë ta shohin Zotin do ta gjejnë

Atë kudo. Zakonet njerëzore janë shkatërruese dhe të dëmshme.

Një grabitqar i egër që shkatërron, dëmton, zhduk dhe asgjëson

Është koha që njerëzit të mësojnë të jenë të lumtur dhe të kënaqur me atë që kanë.

Nuk duhet të dëshirojmë asgjë më shumë sesa ajo që na del përpara. Zoti është bujar; Ai e di se çfarë na nevojitet dhe e siguron atë në kohën e duhur. Kjo nuk do të thotë që duhet të mbështetemi te Zoti pa bërë asnjë përpjekje -

aspak. Do të thotë që duhet të bëjmë pjesën tonë sa më mirë që të jetë e mundur dhe t'ia lëmë pjesën tjetër Zotit, i cili nuk do të na privojë kurrë .nga ajo që na nevojitet dhe meritojmë

Mënyra më e mirë për të qenë përjetësisht i lumtur është të ndiesh praninë e Zotit. Dëshira jonë më e lartë duhet të jetë ta njohim Zotin dhe të .vendosim të jemi me Të

Zoti duhet të ketë vendin e parë dhe më të lartë në mendimet dhe ndjenjat tona, dhe ne duhet ta konsiderojmë Atë si shtyllën më të fortë dhe më .të vendosur në jetën tonë

Zoti, në mëshirën e Tij absolute
Ai na jep gëzim dhe frymëzim
Dhe na jep jetë të vërtetë
Urtësia e vërtetë
Dhe lumturi e vërtetë
Kuptimi i vërtetë përmes
Të gjitha përvojat e ndryshme të jetës sonë
Por lavdia e Perëndisë nuk zbulohet
Përveç në qetësinë shpirtërore që ndjen shpirti
Dhe në një përpjekje serioze për t'u harmonizuar me të
Atje ne qëndrojmë ballë për ballë me të vërtetën
Jashtë vendit, iluzionet janë jashtëzakonisht të forta
Shumë pak janë në gjendje të heqin qafe
Ndikimi i mjedisit të jashtëm
Bota vazhdon me kompleksitetet e saj të pafundme
Dhe përvojat e tij të panumërta

Zëri i Zotit qëndron pas pamjes së jetës
Ai gjithmonë na thërret dhe na flet
Përmes luleve dhe librave të shenjtë
Nga ndërgjegjja jonë
Dhe përmes të gjitha gjërave të bukura
Që ia vlen të jetohet jeta
Bilbili i Qiellit
Unë jam bilbili yt, që ngjitet në qiejt e pranisë sate kozmike, në kërkim të vazhdueshëm të pikave të shiut të së vërtetës sate.
Të jam lutur me besim të thellë që të më dërgosh reshje të mëshirës sate nga retë e ashpra të heshtjes.
Dhe duke qenë jashtëzakonisht i etur, pranova me padurim çdo pikë të shenjtë të vetëdijes sime për ty.
Oh, sa shumë dëshiroja ta ndieja praninë tënde brenda meje dhe përreth meje!
Etja ime kronike u shua vetëm kur prekja jote më ftoh shpirtin që më digjej dhe qenien time që digjej nga malli dhe dëshira. Sezoni i dëshpërimit dhe i mungesës së shpresës ka kaluar, dhe thatësia e shqetësimeve të mia është zhdukur me rrëmbimin e paqes sate.
Dhe tani unë fluturoj në heshtje dhe fluturoj lart, duke kënduar këngë kënaqësie dhe kënaqësie
Unë jam bilbili yt që pi vetëm ujërat e ngushëllimit tënd që rrjedhin pa pushim nga lartësitë e ekzistencës sate
Egoizmi individual, industrial dhe politik, ndjenjat e ndezura të nxitura nga iluzionet e superioritetit të një race mbi një tjetër, si dhe

shkëmbimi i besimeve dhe doktrinave, të gjitha kanë krijuar përçarje dhe largim midis popujve dhe racave, dhe e kanë copëtuar tokën me luftëra. Si rezultat, po ndodhin shkatërrime ekonomike, injorancë shpirtërore dhe mjerim kolektiv.

Zhvillimi i një kombinimi të cilësive shpirtërore, efikasitetit material dhe tipareve fisnike njerëzore - lloji që shohim të manifestohet në jetën e njerëzve të suksesshëm - është thelbi i një jete të lumtur dhe do të prodhojë qeniet njerëzore më të mira.

Në çdo kohë, kudo Ne duhet të përqafojmë idealet e të menduarit të shëndoshë, sjelljes së mirë dhe empatisë së vërtetë emocionale për të tjerët.

Në të vërtetë, njerëzimi lartësohet nëpërmjet drejtësisë, dhembshurisë dhe zhvillimit të barabartë dhe të ekuilibruar të aspekteve materiale.

Aspektet intelektuale, shpirtërore dhe morale të personit të tij

Qëllimi përfundimtar i gjithë njerëzimit është të arrijë paqen, kënaqësinë, sigurinë, dijen dhe pavdekësinë.

Dhe në këtë dëshirë për përsosmëri të fshehur brenda nesh qëndron imazhi i Zotit Ky imazh i bekuar përpiqet të zbulohet përmes njerëzve që janë në harmoni me natyrën e tyre më të lartë.

Pluralizmi është ligji i natyrës dhe uniteti çon në absoluten

Me ndarje dhe përçarje, bota bëhet një kazan
që vlon dhe vlon nga dhimbjet dhe vuajtjet mbi
.zjarrin e luftërave dhe vdekjes
Jeta ideale që bashkon zemrat, i afron shpirtrat
.dhe i bashkon ata me të vërtetën
Është rruga drejt lumturisë, paqes dhe
përjetësisë
Asgjë nuk mund të na japë kënaqësi dhe të na
i fshijë lotët e mjerimit nga sytë tanë përveç vetëm
Zotit
Shpirti njerëzor është një pjesë e ndarë nga e
tëra dhe duhet të kthehet në të tërën për t'u bërë
e plotë. Kërkimi ynë për lumturi duhet të na çojë te
.Zoti, burimi i çdo gëzimi
Etja jonë për dije duhet të shuhet nga burimet
e urtësisë hyjnore. Paqja jonë do të jetë e plotë
vetëm kur të bashkohet me paqen e
.papërshkrueshme të Perëndisë
Ekzistenca jonë ka nevojë për ekzistencën e
Zotit në mënyrë që të bëhet e përjetshme, dhe
vetëdija jonë do të zgjerohet dhe zgjerohet
vazhdimisht kur të prekë dhe të bashkohet me
vetëdijen kozmike. Gëzimi ynë do të jetë i pafund
dhe do të rritet miliona herë kur të kombinohet me
.gëzimin hyjnor
Stomaku që u vra nga lakmia
Njëherë, një njeri i mençur hëngri me një
grykës dhe njeriu i mençur tha: "E dua këtë ushqim
."të mirë
Por ai nuk hëngri shumë. Sa i përket njeriut
grykës, ai nuk kishte provuar kurrë një vakt kaq të
.shijshëm në jetën e tij

Ai vazhdoi të hante derisa u ngop dhe vdiq
.nga mbipesha. Jetë të gjatë
Personi i mençur dhe kokëfortë e shijonte
ushqimin, por pa lidhjen sensuale që shkatërronte
grykësin. Personi i mençur ishte në harmoni me
energjitë shpirtërore transparente që i ushqenin
shpirtin dhe i fuqizonin qelizat e trupit, dhe kur
hante, e bënte këtë me masë në mënyrë që të mos
pengonte ose pengonte rrjedhën e energjisë
.kozmike që ishte i vetëdijshëm se po e arrinte
Nuk është e nevojshme të heqësh dorë nga
gjithçka dhe të jetosh një jetë të thjeshtë për të
jetuar një jetë shpirtërore, por është e nevojshme
.të kujtojmë se njeriu nuk jeton vetëm me bukë
Parajsa e dashurisë dhe qielli i lumturisë
Në shkëlqimin e dritës Sate të bekuar, unë
ofroj lutjet e shpirtit tim
Dhe të kërkoj të pranosh ofertën e përulur të
zemrës sime
Mbaji fantazmat e errësirës larg meje
Më shiko nga syri i qiellit
Nga daljet e zemrës dhe ndjenjave të mia
Më trego në tempull dashurinë time për ty
Më beko që të shoh të mirën
Mendoj për gjëra të mira
Dhe bëhu miq me njerëz të mirë dhe të
virtytshëm
Dhe që të mund të reflektoj mbi ty
O Ti që je burimi i çdo mirësie dhe drejtësie
Me hirin tënd, do të dëbohem nga shenjtërorja
e shpirtit tim
Të gjitha idetë kundërshtuese

Dhe unë rezonoj me praninë tënde të bekuar
brenda meje
Le të jetoj në një parajsë lumturie
Mendime fisnike dhe sublime më vijnë
Më spërkat me aromën e lumturisë sate
Dashuria jote e shenjtë le të më mbështjellë
gjithmonë
Më beko që të mund të jetoj në parajsën e
dashurisë
Duke shijuar praninë tënde hyjnore
Dhe paqja juaj qiellore
Dhe që të mund të kuptoj se jam një shpirt i
pavdekshëm
Dhe unë jetoj me dritën tënde
Dhe unë jetoj me bekimin tënd
Zoti im i dashur
Nga Kopshti i Agimit
Do të mbledh lule drite për ty
Për ta ofruar atë si një ofertë të përulur
Në këmbë
Le të jetë ylli depërtues i dashurisë sime për ty
Ai nxiton përpara me forcë në rritje
Përmes një atmosfere habie
Dhe harresa ime për ty
Dhe shpërndan errësirën e saj
Mos më harro
Edhe nëse të harroj
Më mbaj mend
Edhe nëse nuk të përmend ty
Zoti është gjëja më e çmuar në jetën time
Ai mbretëron suprem në ndërgjegjen time
Dhe fjalët e mençurisë më frymëzojnë

Ai më udhëzon në rrugën e drejtë
Të cilën duhet ta adoptoj
Një jetë e ekuilibruar
E cila merr parasysh të gjitha ligjet hyjnore dhe natyrore
Ai kombinon aktivitetin dhe qetësinë
Sjell lumturi dhe përmbush fatin njerëzor
Një shtëpi plot me xhevahire nuk mund të shihet në errësirë
Kështu, prania hyjnore nuk mund të ndihet
Për sa kohë që nata e injorancës vazhdon të mbizotërojë
Nëse kuptimi ynë për Zotin nuk është i vërtetë
Kështu që nuk mund t'i kryejmë detyrat tona të përditshme pa të
Me sa duket, nuk ndienim asnjë lidhje midis Zotit dhe jetës
Kur kemi ambicie dhe e kurorëzojmë atë me idenë e shërbimit ndaj të tjerëve
Ne ndihmojmë veten duke ndihmuar të tjerët
O Zot
Me përhapjen e dritës së diellit jetësor
Do të përhap rreze shprese në zemrat e të varfërve dhe të të zhvendosurve
Ndizni llambat e vendosmërisë dhe vetëbesimit
Në zemrat e atyre që mendojnë se janë dështakë
Kur e kuptojmë se jeta është një shkollë për të mësuar dhe për të përmbushur detyrat
Në të njëjtën kohë, është një ëndërr e shkurtër
Atëherë do të dimë se Zoti është me ne

Jeta duhet të bazohet në shërbim
Pa atë qëllim fisnik
Mendja që Zoti i dha njeriut nuk do të arrijë
Qëllimi për të cilin u krijua
Nënshtrimi ndaj Zotit i mundëson një personi
të kryejë të gjitha detyrat e tij
Me një ndjenjë gëzimi dhe mirënjohjeje ndaj
Zotit
Vetëm përmes dorëzimit mund të gjejmë paqe
Do t'i djeg të gjitha dobësitë intelektuale dhe
morale
Në zjarrin e dizajnit
Sepse nëse nuk i heq qafe ato dobësi
Nuk do të jem në gjendje ta shoh flakën
hyjnore
O Zot
Sot do të jem i vendosur të arrij gjëra specifike
Pastaj bëj atë që kam planifikuar
Së pari do të sigurohem që qëllimi im është i
saktë
Dhe atëherë do ta ndiej forcën tënde
Dhe me ndihmën dhe bekimin tënd, do ta arrij
atë që kam ndërmend të bëj

Pëshpëritje dhe Fllade
Mjeshtri Paramhansa Yogananda
Përkthimi: Mahmud Abbas Masoud

Egoja e vogël mund të endet me mburrje, duke thënë me krenari dhe arrogancë: Unë jam ti!

Por unë do të kërkoj të njoh veten time të vërtetë, e cila është e aromatizuar me të gjitha llojet e luleve të mirësisë dhe përulësisë.

O Zot, ma zbulo identitetin tim të vërtetë dhe më lejo të të dëgjoj duke pëshpëritur në thellësitë e mia: Unë jam shembulli yt dhe ti je imazhi im!

Në kopshtin e ëndrrave të natës

Në kopshtin e ëndrrave të mia të natës, shumë lule çelin: lulet e rralla të imagjinatës sime. Atje, ku shkëlqen drita e ngrohtë planetare, sythat e shpresave tokësore shpalosen, duke përhapur petale të ndritshme përmbushjeje dhe kënaqësie.

Në shkëlqimin e atyre ëndrrave, shoh fantazmat e fytyrave të dashura të harruara dhe nimfat e emocioneve të çmuara të varrosura shumë kohë më parë në tokën e pavetëdijshmes - të gjitha duke u ngritur me rroba vezulluese Dhe në përgjigje të thirrjes së engjëjve të ëndrrave, unë dëshmoj ringjalljen e të gjitha sprovave të kaluara.

Zot, na ke dhënë lirinë të harrojmë problemet tona të përditshme me vizita natën në tokën e ëndrrave. Na ndihmo të zgjohemi ndaj teje dhe të shpëtojmë përgjithmonë nga hidhërimet njerëzore.

Ti po pret kthimin tim

O Strehë Hyjnore! Jam duke lundruar në detin e jetës, i lëkundur nga stuhitë e stuhishme të fatkeqësisë. Qoftë duke lundruar mbi valët e kënaqësisë apo herë pas here duke u zhytur në thellësitë e trishtimit, dëshiroj t'i shpëtoj këtij dualiteti duke arritur brigjet e tua transcendente dhe eterike. Me çdo psherëtimë të lutjes sime, të

afrohem gjithnjë e më shumë ty, strehës sime të vetme.

Nuk do të ndalem së përpjekuri sepse e di që mezi prisni mbërritjen time dhe mezi prisni kthimin tim!

zog i parajsës

Unë jam një zog i parajsës: një zog i qiellit i krijuar nga duart e tua të bekuara

Ajo më stolisi me hir dhe ngjyra të mrekullueshme: me pushin e butësisë dhe pendët e arta të lulëzimit shpirtëror

U ngjita lart në atmosferën e zymtë dhe të vrenjtur të jetës në kërkim të një parajse lumturie, dhe pendët e mia të ndritshme ishin njollosur me njolla të errëta dëshpërimi.

Eja, Zoti im, dhe laje zogun e parajsës sate me rrezet e mençurisë dhe ujërat e pastra e të ëmbla të paqes.

Skulptori Hyjnor

Le të jetë çdo rrahje e zemrës sime një fjalë e re në poezinë e dashurisë sime të përjetshme për ty

Le të përcjellë çdo tingull që nxjerrin buzët e mia vibrime të bekuara nga zëri yt i shenjtë

Çdo mendim i imi qoftë i mbushur me gëzimin e pranisë sate

Qoftë vullneti im i ngarkuar me vitalitetin tënd hyjnor

Zbukuro të gjitha mendimet, shprehjet dhe aspiratat e mia me hirin Tënd

O skulptor hyjnor më i shenjtë, jepi formë jetës sime siç e sheh të arsyeshme, sipas dizajnit tënd unik.

Ti je mbrojtësi im

Zot, më ndihmo të mos i zgjoj bishat e zemërimit dhe të pasionit në shpirtrat e papërpunuar, por nëse më sulmojnë, do të gjej strehë në shpellën shkëmbore të mbrojtjes sate brenda shpirtit tim.

O Mbrojtës Hyjnor! Pa Ty, nuk do të gjej siguri apo mbrojtje, madje as në fortesat më të pathyeshme njerëzore. Ji mbulesa ime mbrojtëse dhe mburoja ime e palëkundur kundër predhave shpërthyese të fatkeqësisë. Dhe më beko, që të shëroj - nëpërmjet kirurgjisë së shenjtë - të gjithë ata që vuajnë nga plagët dhe shrapnelat e jetës.

ekstazë e shenjtë

Kur ndjekësit e tu janë në lutje, unë mbledh rrezet e ekstazës së shenjtë nga sytë e tyre dhe i përziej me zellin tim shpirtëror për t'ua ofruar si një pije freskuese mendimeve të mia të etura; në mënyrë që ata të pinë derisa të shuhen dhe dhimbjet dhe frikërat e tyre të zhduken.

Dhe atyre që kërkojnë ngushëllim dhe rehati, unë u ofroj këtë pije magjike në gota transparente me sinqeritet të përzemërt dhe qëllime të mira.

Uroj që të gjithë ata që e pinë këtë eliksir të bekuar të përjetojnë një ekstazë të qëndrueshme, duke harruar problemet e tyre dhe duke zhdukur dhimbjet e tyre!

Më pastro në furrën e fatkeqësive

Metali i papërpunuar i jetës sime shkrihet në furrën e fatkeqësive dhe sprovave, dhe çdo gënjeshtër rafinohet në zjarret e përvojave dhe ambicieve të shenjta.

Krijues Hyjnor, më çliro nga dobësia njerëzore dhe më jep një vullnet të fortë si hekuri dhe një vendosmëri shpirtërore si çeliku i ngurtësuar. Më ndihmo të riformësoj thelbin tim të rafinuar në instrumente efektive të vetëdisiplinës dhe vendosmërisë së vërtetë.

Dhe me shpatën e ekuilibrit mendor, do të shkatërroj armiqtë e mi të brendshëm - zakonet e mia të ashpra - që më presin dhe përpiqen të më pengojnë të mendoj vazhdimisht vetëm për ty.

Bëhu dielli dhe hëna ime

O Zot, dërgo rrezet e mençurisë Tënde për të më udhëhequr nëpër ditët e mia të lumtura të arritjeve dhe dritën e hënës Tënde të mëshirshme për të ndriçuar shtigjet e mia nëpër netët e mia të errëta të pikëllimit.

Eja tek unë

A do të agojë agimi i asaj dite, kur shqiptimi i emrit tënd të bekuar do të sjellë një përmbytje lotësh që do të përmbysin brigjet e injorancës sime dhe do të lagin zemrën time?

Pastaj, në liqenin e lotëve të mi të mbledhur, zambakët e mençurisë së shenjtë do të mbijnë dhe drita e tyre do të shpërndajë errësirën time për gjithë përjetësinë.

O Nënë universale që përshkon gjithë ekzistencën, eja tek unë, sepse asgjë nuk mund ta fshijë hidhërimin tim dhe të largojë trishtimin tim përveç fytyrës së mëshirës Tënde gjithëpërfshirëse dhe dhembshurisë Tënde të pafundme.

Lidhje të pathyeshme

Më mëso, Zot, të gjej unitetin tim me Ty në paqen e brendshme dhe në zhurmën e botës. Nuk ka rëndësi nëse jam i rrethuar nga heshtja apo nga zhurma, për sa kohë që mund ta ndiej praninë Tënde gjithëpërfshirëse kudo dhe në çdo kohë.

Pra, më lejoni të bëj punën time me gëzim

Ti punon pa u lodhur dhe u sjell buzëqeshje miliona zemrave të lumtura. Më beko që të kem - si ti - një buzëqeshje të pashuar ndërsa punoj në fabrikën e jetës.

Valët e forcës sate le të kërcejnë gjithmonë mbi lumin e aktiviteteve të mia të përditshme

Nënë Hyjnore, ashtu siç kënaqesh duke projektuar atome, lule dhe universe, më mëso sekretin e punës dhe krijimit me një mendje të ekuilibruar dhe një shpirt të kënaqur.

Shërimi mendor, psikologjik dhe fizik

Na ndihmo, o shpirt kozmik, ta shërojmë trupin duke e ngarkuar atë me energjinë tënde kozmike, ta shërojmë mendjen me gëzim dhe përqendrim mendor dhe ta shërojmë shpirtin nga shkaku rrënjësor i të gjitha shkaqeve - injoranca - duke përdorur ilaçin më efektiv: meditimin e shenjtë të përditshëm mbi Zotin.

Pohimi i shërimit

O Frymë Hyjnore, Ti krijove trupin tim, dhe për këtë arsye ai është i shëndoshë dhe i shëndetshëm sepse Ti je i pranishëm brenda tij. Ti je vetë përsosmëria, dhe unë jam krijuar sipas shëmbëlltyrës Tënde; prandaj, jam mirë dhe në gjendjen më të mirë!

Pohim për shërimin e të tjerëve

Ti je shëmbëlltyra e Zotit dhe vitaliteti i Tij i përjetshëm përshkon çdo qelizë dhe ind të trupit tënd. E gjithë qenia jote pulson me praninë e Tij hyjnore; ti je i shëndetshëm nëpërmjet hirit të Tij.

Bëhu kapiteni i anijes sime

O Zot, ji kapiteni i anijes së aktiviteteve të mia të përditshme dhe drejtoje atë drejt bregut Tënd të shenjtë, i cili është streha e sigurt dhe prehja për të lodhurit.

Zjarret e marrëzisë së gabuar

Në natën e gabimeve, ne ndoqëm mirazhin e lumturisë sensuale mashtruese; dhe ndërsa largoheshim nga rruga e përparimit shpirtëror, ne u penguam në kënetat e zhgënjimit dhe humbjes.

O Zot, Ti që je gjithmonë vigjilent dhe i vëmendshëm, mos lejo që flaka e marrëzisë që ngrihet mbi ujërat e cekëta të pasioneve dhe iluzioneve të na joshë në llumin dhe grackat e kënaqësive të ulëta.

Ne jemi fëmijët e tu, që dëshirojmë me zjarr të arrijmë shtëpinë tonë qiellore. Na bekoftë që të arrijmë qëllimin tonë duke ndjekur dritën e

brendshme të depërtimit të Shpirtit, i cili është fari yt i shenjtë, duke na udhëhequr dhe duke na thirrur të lundrojmë drejt bregut tënd të bekuar!

E dëgjova zërin tënd

Në shumë jetë kam dëgjuar pëshpëritjen tënde të butë duke thënë: Eja në shtëpi!

Por u shua dhe u zhduk mes zhurmës së dëshirave të pabekuara

I kam braktisur radhët e mbushura me dëshira dhe do të të ftoj në strehët virgjërore të zemrës sime

Kur të ulem të meditoj për ty, a do t'i largosh tundimet tokësore që ende fshihen në cepat e kujtesës sime?

Në qetësinë e shpirtit tim, dëshiroj me gjithë zemër të dëgjoj zërin tënd të bekuar

Qiri përkujtimor

Mund të humbas rrugën dhe të endem në shtigje të errëta dhe labirinte të zymtë, por o nënë kozmike, ruaje qirinjën e hollë të kujtesës për ty, në mënyrë që erërat e dyshimit dhe pasigurisë të mos e shuajnë atë.

Kam kërkuar të gjitha gjërat tokësore vetëm për të zbuluar më në fund se dëshiroj vetëm ty, Nënë! Eja dhe mos më lër kurrë!

Errësira venitet para dritës sate

O Mësues Hyjnor, më lejo të kuptoj se edhe nëse errësira e injorancës sime është aq e vjetër sa vetë koha, me agimin e dritës Tënde errësira do të zhduket sikur të mos ketë ekzistuar kurrë!

Luaj flautin e jetës sime

O Zot i dashur, ndihmoji fëmijët e tu me krahët e mi

Fol me zërin tim dhe përdor mendjen time për të frymëzuar të tjerët

Merr frymë me frymën time, sepse ti je i vetmi i aftë të luajë melodité e tua të përjetshme në flautin e jetës sime.

Unë jam një shkëndijë nga zjarri yt kozmik

Në fillim të krijimit, kur shkëndijat e krijimit fluturuan nga gjoksi juaj i zjarrtë, unë këndova me korin e dritave planetare që shpallën lajmin e mirë të shfaqjes së botëve tuaja.

Unë jam një shkëndijë e përjetshme nga zjarri yt planetar

O Zemër Hyjnore e dashur dhe e duruar! Më ndihmo të ripërtërij - nëpërmjet meditimit - besëlidhjen e dashurisë dhe miqësisë midis nesh. Më lejo të kuptoj se në udhëtimin tim të bekuar drejt zgjerimit të shenjtë - jetë pas jete - ti dhe udhëzuesi im shpirtëror keni qenë dhe gjithmonë do të jeni miqtë e mi të përjetshëm dhe të përjetshëm.

Ndërgjegjësimi për lumturinë

Sigurisht, kur them se Zoti është lumturi, dua të them gjithashtu se Ai është përjetësisht i pranishëm dhe i vetëdijshëm për ekzistencën e Tij të bekuar. Dhe kur dëshirojmë të përjetojmë lumturi të përjetshme ose praninë hyjnore, ne me siguri dëshirojmë një ekzistencë të përjetshme dhe të pandryshueshme dhe një vetëdije ose ndjenjë të vazhdueshme të asaj lumturie.

Në leksionet e mëparshme, nëpërmjet argumenteve racionale, kemi demonstruar se të gjithë ne - nga më i larti tek më i ulëti - kërkojmë lumturi, dhe kjo çështje është bërë një fakt i pranuar kur merren në konsideratë veprimet dhe motivet e njerëzve.

Le ta riformulojmë pak këtë argument: Supozoni se një qenie më e lartë do të vinte tek ne dhe do t'u thoshte të gjithë popujve të tokës: "O njerëz, unë do t'ju jap hidhërime të përjetshme dhe dhimbje të pafundme me një ekzistencë të përjetshme. A do t'i pranoni ato?" Sigurisht, askush nuk do ta pranonte një ofertë të tillë, sepse të gjithë dëshirojnë lumturi të përjetshme me një ekzistencë të përjetshme. Duke parë motivimet njerëzore zbulohet se çdo qenie njerëzore dëshiron të ketë lumturi.

Në mënyrë të ngjashme, askush nuk dëshiron asgjësim ose vetë-asgjësim, pasi edhe vetëm sugjerimi i tyre shkakton tmerr dhe tmerr. Të gjithë dëshirojnë qëndrueshmëri, por nëse do t'u ofrohej një ekzistencë e përjetshme pa vetëdije ose vetëdije për atë ekzistencë, ne do ta refuzonim atë. Askush nuk dëshiron një ekzistencë të pavetëdijshme. Ne të gjithë dëshirojmë një ekzistencë të vetëdijshme pa fund.

Tani, çfarë është Zoti? Nëse Zoti do të ishte diçka tjetër përveç lumturisë ose gëzimit suprem, nëse bashkësia me Të nuk do të na sillte gëzim, ose nëse nuk do të na lehtësonte dhimbjen, ne nuk do ta dëshironim Atë, as nuk do t'i drejtoheshim Atij. Nëse Zoti do të ishte diçka e padobishme për

ne, ne nuk do të na interesonte t'i afroheshim Atij. Çfarë vlere ka ideja e një Zoti që mbetet i panjohur për ne, praninë e të cilit nuk mund ta ndiejmë brenda vetes ose të paktën në disa aspekte të jetës sonë?

Cilado qoftë koncepti ynë mendor për Zotin, si p.sh.: (Ai është suprem ose Ai ekziston brenda nesh dhe përreth nesh), ky koncept mbetet i rrethuar dhe i mbështjellë në paqartësi dhe mister, përveç nëse e ndiejmë edhe ekzistencën e Tij.

Për shkak të këtij konfuzioni dhe paqartësie në kuptimin tonë për Zotin dhe përvojën tonë me Të, ne e gjejmë veten të paaftë të kuptojmë rëndësinë e Tij për ne dhe vlerën e Tij praktike për fenë. Kjo perspektivë e paqartë nuk arrin të gjenerojë bindje të mjaftueshme brenda nesh, dhe për këtë arsye as nuk ndryshon jetën tonë dhe as nuk ndikon në mënyrë të prekshme në sjelljen tonë, as nuk na motivon të bëjmë përpjekjet e nevojshme për ta njohur Zotin.

Dhe çfarë thotë feja botërore për Zotin? Ajo thotë se prova e ekzistencës së Zotit qëndron brenda nesh. Është një përvojë e brendshme. Duhet të kujtoni të paktën një moment në jetën tuaj, në lutje ose përgjërim, kur keni ndjerë se kufizimet dhe pengesat fizike ishin zhdukur ose pothuajse ishin zhdukur, dhe se dashuria dhe urrejtja e vogël, kënaqësia dhe dhimbja ishin zvogëluar në mendjen tuaj, dhe gëzimi dhe paqja e pastër rridhnin nga zemra juaj, dhe ju shijuat një qetësi të paprekur nga asgjë gëzim dhe kënaqësi.

Ndërkohë që një përvojë kaq sublime zakonisht nuk u jepet të gjithëve, nuk ka dyshim se secili prej nesh, në një moment të caktuar, qoftë në lutje, adhurim apo meditim, ka përjetuar disa momente ekstazie shpirtërore dhe paqeje të pastër. A nuk është kjo provë e ekzistencës së Zotit? Çfarë prove tjetër të drejtpërdrejtë mund të ofrojmë për ekzistencën dhe natyrën e Zotit përveç gëzimit të pastër që ndiejmë brenda vetes gjatë lutjes së sinqertë ose adhurimit të përzemërt?

Pavarësisht ekzistencës së provave kozmike për ekzistencën e Zotit - nga efekti te shkaku, nga bota te Krijuesi i botës - ekziston edhe argumenti teleologjik (i lidhur me kërkimin e qëllimit të natyrës), nga planet kozmike dhe përshtatja ndaj atyre planeve te Intelekti Universal, krijuesi i të gjitha planeve dhe përshtatjeve. Ekziston edhe argumenti moral: nga ndërgjegjja dhe ndjenja e përsosmërisë te Qenia e pagabueshme para së cilës qëndrojmë, përgjegjës për detyrat dhe përgjegjësitë tona. Megjithatë, duhet pranuar se këto argumente janë produkte të arsyetimit intelektual, që ndryshojnë në shkallë, pasi nuk mund të zotërojmë njohuri të plotë ose të drejtpërdrejtë të Zotit përmes fuqive të kufizuara të mendjes.

Aftësia e të menduarit, ose intelekti, ofron një pamje të fragmentuar dhe të tërthortë të gjërave. Të perceptosh diçka intelektualisht do të thotë të mos e shohësh atë ndërsa është e bashkuar me të, por ta shohësh atë ndërsa është e ndarë prej saj. Megjithatë, intuita është mjeti i drejtpërdrejtë për

të perceptuar të vërtetën. Përmes kësaj intuite, dikush mund të arrijë vetëdije të lumtur ose vetëdije hyjnore.

Nuk ka mosmarrëveshje rreth ekzistencës absolute të vetëdijes së lumtur dhe vetëdijes së Zotit, sepse kur zotërojmë vetëdije të lumtur, ndiejmë se individualiteti ynë ose personaliteti ynë i kufizuar është transformuar dhe ndryshuar, dhe se kemi tejkaluar dualitetin e dashurisë dhe urrejtjes, kënaqësisë dhe dhimbjes, duke arritur një nivel ku gjendjet e kufizuara të vetëdijes së zakonshme bëhen qartësisht të dukshme. Ne gjithashtu përjetojmë një zgjerim të brendshëm dhe një empati gjithëpërfshirëse për të gjitha gjërat. Në këtë gjendje, zhurma e botës zbehet, eksitimi zhduket dhe brenda nesh lind një ndjenjë e unitetit të ekzistencës dhe një vizion i qartë i dritës kozmike. Të gjitha papastërtitë dhe devijimet treten në hiç, dhe ne ndihemi sikur jemi zhvendosur në një mbretëri tjetër: në burimin e lumturisë së përhershme dhe përjetësisë së lumtur të pafundme. A nuk është, pra, vetëdija e lumtur vetëdija e Zotit përmes së cilës manifestohen të gjitha gjendjet e lartpërmendura të dijes?

Është e qartë, pra, se Zoti mund të konceptohet si lumturi vetëm nëse e sjellim Atë në sferën e përvojës njerëzore paqësore dhe të gëzueshme. Atëherë Zoti nuk do të jetë më thjesht një hipotezë e nënshtruar ndaj teorive intelektuale. A nuk i tejkalon kjo ide e Zotit të gjitha të tjerat? Ai e zbulon Vetveten në zemrat tona si lumturia e

kontemplacionit, në lutje të thellë dhe adhurim të sinqertë. I lumtur është ai me shpirt të qetë!

Nëse e kuptojmë Zotin në këtë mënyrë - domethënë, si mishërim të lumturisë - atëherë mund ta bëjmë fenë një domosdoshmëri universale, sepse askush nuk e mohon se dëshiron të arrijë lumturinë. Dhe nëse dikush dëshiron ta arrijë atë me mjetet e duhura, ai konsiderohet fetar për shkak të afërsisë së tij me Zotin dhe vetëdijes së tij për Të, pasi e kemi përshkruar Zotin si afër zemrës në mishërimin e lumturisë.

Kjo ndjenjë lumturie, ose vetëdije hyjnore, mund të përshkojë të gjitha veprimet dhe karakterin tonë nëse e lejojmë. Dhe nëse jemi në gjendje ta ruajmë atë, mund të gjykojmë vlerën relative fetare të veprimeve dhe motiveve të çdo personi në këtë tokë.

Nëse do të kuptonim, qoftë edhe vetëm një herë, se arritja e vetëdijes së lumtur është feja jonë, qëllimi ynë dhe qëllimi ynë përfundimtar, atëherë të gjitha dyshimet në lidhje me kuptimin e mësimeve, rekomandimeve dhe ndalimeve të ndryshme të feve të ndryshme të botës do të zhdukeshin. Gjithçka do të interpretohej në dritën e fazës së zhvillimit për të cilën ato mësime ishin përshkruar dhe dekretuar. Drita e së vërtetës do të shkëlqente, misteret e ekzistencës do të zbuloheshin dhe detajet e jetës sonë, me veprimet dhe motivimet e tyre të ndryshme, do të ndriçoheshin. Ne do të ishim në gjendje të dallonim midis realitetit dhe iluzionit, zgjimit dhe ëndrrave. Ne gjithashtu do të shihnim kotësinë e zakoneve

dhe traditave që kaq shpesh e kanë mashtruar njerëzimin dhe kanë ngritur barriera midis njerëzve. Për më tepër, nëse feja do të kuptohej në këtë mënyrë, askush në këtë botë - i ri apo i vjetër - nuk do të ishte në gjendje ta praktikonte atë, qoftë student, punëtor, avokat, mjek, inxhinier, zdrukthëtar, mësues, punëtor krahu, filantrop apo cilado qoftë pozicioni i tyre në jetë.

Nëse feja ka të bëjë me heqjen dorë nga ndjenja e nevojës dhe arritjen e lumturisë, atëherë kush nuk do të donte të bëhej fetar, ose kush nuk do të përpiqej të bëhej i tillë në një shkallë më të madhe nëse njihej me metodat dhe mënyrat e sakta?

As fokusi këtu nuk duhet të jetë te shumëllojshmëria e feve. Çdokush në botë mund të jetë fetar në mënyrën e vet dhe mund ta bëjë këtë me më shumë sukses duke përdorur mjete efektive. Këtu, nuk ka diskriminim bazuar në klasë ose besim, sekt ose besim fetar, veshje ose klimë, moshë ose gjini, profesion ose status, sepse kjo është një fe universale. Ashtu si Zoti është shtylla themelore e të gjitha feve dhe besimeve, njohja e Tij me gëzim është fija e përbashkët në vetëdijen e profetëve të të gjitha feve. Nuk duhet të supozohet se kjo ide e Zotit është abstrakte ose e palidhur me shpresat dhe aspiratat tona shpirtërore.

Zoti nuk është një qenie si ne, me horizontet tona të kufizuara dhe vizionin tonë të fundëm njerëzor. Ekzistenca, vetëdija, ndjenjat dhe aftësitë tona krijuese janë vetëm hije të vetëdijes dhe lumturisë së Tij. Ai është një prani absolute dhe

transcendente, ndërsa ekzistenca, vetëdija dhe ndjenjat tona janë të kufizuara dhe të zakonshme. Këto gjëra janë të pakufizuara në qenien e Zotit; në të vërtetë, ato janë transcendente dhe të pafundme.

Ne e ndiejmë Zotin në paqe të përsosur dhe e njohim Atë përmes vetëdijes së lumtur. Çfarë prove të mëtejshme ka për ekzistencën e Tij? Në këtë gjendje lumturie, shpresat dhe aspiratat tona shpirtërore gjejnë përmbushje dhe realizim te Zoti, ashtu si dëshirat tona gjejnë një objekt adhurimi.

Në vetëdijen e lumturisë ne ngrihemi mbi gëzimet dhe hidhërimet e botës, por nuk e tejkalojmë domosdoshmërinë e përmbushjes së detyrave dhe detyrimeve tona.

Ai që zotëron vetëdijen e di me siguri se Zoti është i vetmi agjent në ekzistencë, sepse e gjithë fuqia e arritjes na vjen prej Tij. Me kultivimin e shkëputjes, egoja e vogël zbehet dhe zvogëlohet, dhe ne ndiejmë se po i kryejmë rolet tona të caktuara në skenën e botës pa u prekur psikologjikisht nga rrethana pozitive ose negative, nga dashuria ose urrejtja e lidhur me këto role. Kjo lojë e jetës nuk ka as fillim as fund. Secili prej nesh duhet të luajë rolin që na është caktuar nga Regjisori i Madh i Skenës pa ankesë ose pakënaqësi, nga dashuria për shfaqjen dhe respekti për Regjisorin. Ata që arrijnë vetëdijen e lumturisë do të ndiejnë se bota është një skenë dhe do ta kryejnë rolin e tyre në mënyrën më të mirë të aftësive dhe mjeshtërive të tyre artistike, duke kujtuar gjithmonë se po punojnë nën

drejtimin dhe udhëzimin e Regjisorit të Madh të Skenës: Zotit të Plotfuqishëm, burimit të çdo mirësie dhe gëzimi në ekzistencë.

Paqja qoftë mbi ty

Pamje të vetëdijes kozmike

Njeriu duket si një i huaj që udhëton vetëm në këtë botë

Njerëzit që ai mendon se janë të vetët, në të vërtetë nuk janë

Fatet tona përcaktojnë rrugët individuale të secilit prej nesh, dhe askush nuk mund të kontrollojë ose të zotërojë një qenie tjetër njerëzore.

Megjithatë, nuk jemi vetëm në këtë botë, pasi ekzistojnë disa marrëdhënie të ngushta me rrënjë të thella dhe të qëndrueshme, nga të cilat marrim mbështetje dhe gëzim.

Kush janë këta njerëz afër nesh?

Ata nuk janë gjithmonë anëtarë të familjes sonë, por më tepër ata me të cilët ndiejmë një lidhje të fortë miqësie.

Për shembull, ka njerëz tek të cilët parimet në të cilat besoj janë ushqyer dhe janë zhvilluar. Ata më vlerësojnë dhe unë ua kthej dashurinë dhe respektin e tyre, dhe ndiej se lidhjet e bekuara na bashkojnë në mirësi, dashuri dhe paqe.

Një burrë dhe një grua që bashkojnë jetët e tyre për të ndihmuar dhe frymëzuar njëri-tjetrin me vlera dhe ideale fisnike, ndërtojnë martesën e tyre mbi themelet e dashurisë pa kushte.

Kultivimi i dashurisë së pastër dhe të pakushtëzuar midis burrit dhe gruas, prindërve dhe fëmijëve, mikut dhe mikut, vetes dhe të gjithëve të tjerëve është një mësim për të cilin erdhëm në këtë botë.

Martesa e vërtetë është një laborator ku helmet e egoizmit, temperamentit të keq dhe sjelljes së keqe derdhen në provëzën e durimit për të neutralizuar dhe ndryshuar ato vuajtje me anë të fuqisë motivuese të dashurisë dhe përpjekjes së vazhdueshme për të vepruar me fisnikëri dhe dinjitet.

Nëse ka një tipar të veçantë tek partneri (A) që provokon një tipar të padëshirueshëm tek partneri (B), atëherë partneri (B) duhet të kuptojë se ekziston një arsye për këtë, e cila është të zbulojë helmet e fshehura brenda tij në mënyrë që ai t'i njohë ato dhe t'i heqë qafe, dhe kështu të pastrojë karakterin dhe natyrën e tij.

Gjëja më e madhe që një burrë dhe një grua mund të dëshirojnë për njëri-tjetrin është hapja shpirtërore, e cila sjell cilësitë e mira të mirëkuptimit, durimit, shqetësimit dhe dashurisë.

Por ata duhet të kenë parasysh se rritja shpirtërore nuk mund t'i imponohet me forcë një tjetri.

Kur një person përjeton dashurinë brenda vetes dhe e përkthen atë në gjuhën e veprimeve të tij, të dashurit e tij do ta ndiejnë ndikimin e tij të mirë dhe do t'ia kthejnë me dashuri dhe respekt në të njëjtën mënyrë.

Nëse çiftet e martuara nuk e kuptojnë qëllimin më të lartë të martesës, ata mund të mos gëzojnë një jetë të lumtur martesore.

Seksualiteti i tepërt, familjariteti i tepërt, ashpërsia lënduese, dyshimet e këqija, fjalët dhe veprimet fyese, grindjet para fëmijëve, shfryrja e zemërimit dhe fajësimi i problemeve te partneri tjetër, këto janë gjëra që nuk duhen lejuar të minojnë themelet e martesës.

Burri dhe gruaja duhet të jenë besnikë ndaj njëri-tjetrit dhe secili duhet të bëjë çmos për ta bërë tjetrin të lumtur në çdo mënyrë të mundshme.

Partnerët e jetës nuk duhet ta braktisin njëri-tjetrin sepse njëri partner nuk ka prirje shpirtërore, por secili duhet të ketë një ndikim pozitiv tek tjetri për aq kohë sa të jetë e mundur.

Martesa është një laborator i shkëlqyer për zhvillimin e ndjenjave të buta dhe respektit të ndërsjellë.

Është gjithashtu një shkollë për zhvillimin e vullnetit të mirë, pastrimin e dashurisë nga papastërtitë dhe sakrifikimin e konsideratave egoiste në mënyrë që t'u shërbejmë të tjerëve dhe t'i bëjmë të lumtur.

Në jetën martesore, është e rëndësishme të respektohet pikëpamja e personit tjetër dhe të përmbaheni nga grindjet dhe grindjet për çështje të parëndësishme. Respekti i ndërsjellë gjeneron lumturi, ndërsa nënçmimi i mendimit të personit tjetër çon në tension emocional, pakënaqësi dhe helmim të atmosferës.

Një martesë e suksesshme bazohet në cilësi të larta shpirtërore dhe mendore, siç janë dashuria rrezatuese, mirësia, toleranca, empatia, mirëkuptimi miqësor, mendjehapuria dhe ndjenjat delikate.

Burrat dhe gratë duhet të ndiejnë dashuri për njëri-tjetrin dhe të mos e kufizojnë këtë ndjenjë në momente të caktuara, përndryshe do ta gjejnë veten duke shkuar drejt shpateve të mërzisë, pakënaqësisë, apo edhe urrejtjes së ndërsjellë dhe ndoshta edhe divorcit.

Dashuria është më e fortë se dobësia fizike ose mendore, dhe për këtë arsye nuk duhet të kufizohet nga kushte.

Dashuria nuk mund t'i merret një personi tjetër me forcë, por mund të pranohet vetëm si një dhuratë spontane nga zemra në zemër.

Dashuria rritet dhe lulëzon në një mjedis tolerance dhe besimi, dhe vdes në një atmosferë xhelozie dhe zilie.

Dashuria jeton në afërsi - largësi dhe vdes në familjaritet të gabuar.

Dhe nga shenjat e Tij është se Ai krijoi për ju nga vetë lloji juaj bashkëshorte, që të gjeni qetësi tek ato; dhe Ai krijoi midis jush dashuri dhe mëshirë. Vërtet, në këtë ka shenja për njerëzit që mendojnë.

{dhe të dy do të bëhen një mish i vetëm}

Kërkesa e parë dhe më e rëndësishme për një martesë të lumtur është uniteti i shpirtit - ngjashmëria në prirjet dhe qëllimet shpirtërore, dhe një dëshirë e sinqertë për t'i arritur këto

qëllime nëpërmjet studimit, përpjekjes dhe vetëdisiplinës.

Çiftet që ndajnë një unitet shpirtëror do të jenë në gjendje ta bëjnë martesën e tyre të suksesshme edhe nëse faktorë të tjerë nuk janë të disponueshëm.

Kushti i dytë për një martesë të suksesshme është ngjashmëria e interesave intelektuale, sociale, mjedisore dhe të tjera.

Kërkesa e tretë dhe më pak e rëndësishme, megjithëse zakonisht ka përparësi midis të painformuarve, është tërheqja fizike.

Tërheqja fizike humbet shpejt tërheqjen dhe forcën e saj nëse nuk plotësohet kërkesa e parë ose e dytë.

* * *

Ne duhet të jemi aktivë në këtë botë dhe të bëjmë punë të dobishme dhe konstruktive.

Por kur të kemi mbaruar detyrat tona, duhet të pushojmë dhe të kërkojmë qetësi brenda vetes.

Gjithashtu duhet të kujtojmë se nervat tona kanë nevojë për pushim dhe qetësi për të rikthyer vitalitetin dhe për të rinovuar energjinë.

Nëse kemi një sistem nervor të qetë, do të kemi sukses në çdo gjë që bëjmë dhe, për më tepër, do të jemi në harmoni me veten dhe në harmoni me Zotin.

* * *

Ai u tha një grupi ndjekësish:

Kupa e jetës suaj është e mbushur plot dhe e mbushur me praninë hyjnore, por për shkak të

mungesës së vëmendjes suaj, ju nuk e ndjeni atë prani të bekuar.

Kur je në harmoni me një transmetim radiofonik, atëherë ndihesh se je në kontakt të ngushtë me Zotin.

Nëse mbushni një shishe me ujë deti, e mbyllni fort me një tapë dhe pastaj e hidhni në det, uji brenda shishes dhe uji i detit nuk do të përzihen. Megjithatë, nëse e hiqni tapën, ato do të përzihen menjëherë.

Kështu, ne duhet ta heqim tapën e pakujdesisë dhe indiferencës nga shishja e vetëdijes sonë përpara se të prekim praninë hyjnore.

Çelësi i Parajsës dhe Lumturisë

Për fat të mirë, ne mund të fillojmë në çdo kohë dhe kudo duke u përqendruar në zhvillimin e cilësive pozitive që na mungojnë.

Nëse na mungon vullneti, le të përqendrohemi në adresimin e këtij aspekti dhe, nëpërmjet përpjekjeve të vetëdijshme, do të jemi në gjendje ta forcojmë vullnetin tonë me ndihmën e Zotit.

Nëse duam të çlirohemi nga frika, duhet të mendojmë për guximin, dhe do të vijë koha kur do të çlirohemi nga kthetrat e frikës.

Thënë thjesht, e tëra çfarë duhet të bëjmë është të zëvendësojmë mendimet shqetësuese që duam të eliminojmë me mendime pozitive dhe konstruktive. Ky është çelësi i një parajse lumturie dhe suksesi, dhe është i disponueshëm për këdo që dëshiron ta përdorë atë.

* * *

Disa mund të mendojnë se është e pamundur të përpiqesh të kapërcesh urrejtjen dhe të frymëzosh njerëzimin me dashurinë hyjnore që të mençurit kanë përjetuar dhe shpallur, por ekziston një nevojë e madhe për të ndryshuar kursin dhe për ta zëvendësuar urrejtjen me dashuri.

Ideologjitë ateiste luftojnë kundër ligjeve qiellore dhe përpiqen të dëbojnë konceptet shpirtërore nga shpirtrat e njerëzve, dhe bota po nxiton me shpejtësi dhe egërsi drejt një destinacioni të panjohur.

Duke u përpjekur të ndalojmë stuhinë e tërbuar, ndonjëherë mund të dukemi si milingona të vogla që notojnë në oqean, por nuk duhet t'i nënvlerësojmë forcat e së mirës që Zoti ka vendosur te njeriu, as nuk duhet ta nënvlerësojmë atë që mund të bëjmë.

E vetmja gjë që do të eliminojë vuajtjet e botës - më shumë se paratë ose çdo mjet tjetër material - është meditimi dhe dërgimi i valëve të vetëdijes shpirtërore të ndjera nga mendituesit.

Ne duhet të përhapim mesazhe vullneti të mirë dhe të vullnetit të mirë në botë, të përpiqemi të kuptojmë planin e Zotit për njerëzimin dhe të punojmë në harmoni me vullnetin e Tij të mençur universal.

"I thashë: "Ngrihu

Nëse i përjetoni të gjitha përvojat tuaja duke buzëqeshur dhe duke i besuar Zotit, pa dyshime që ju futen në mendje, do të shihni se si funksionon ligji hyjnor.

kur po planifikoja një turne ,[Në vitet 1920]
leksionesh në San Francisko, kisha vetëm 200 dollarë në bankë, të cilat nuk ishin të mjaftueshme as për të filluar turneun, dhe kishte edhe fatura të mëdha për të paguar, kështu që thashë:
"Zoti është me mua. Ai më ka besuar këtë detyrë dhe do të më ndihmojë ta kryej atë, sepse puna që bëj është për hir të Tij dhe Ai me siguri do të më ndihmojë dhe do t'i bëjë gjërat të lehta për mua."
Edhe nëse e gjithë bota të braktis, dhe ti e di me siguri se Zoti është me ty, ligjet e Tij do të bëjnë mrekulli për ty.
Kur sekretari im erdhi tek unë dhe i tregova për sasinë e parave që kisha në bankë, ai u trondit dhe ra përtokë.
"I thashë: "Ngrihu
Ai u përgjigj duke u dridhur: "Do të shkojmë në burg sepse nuk mund t'i paguajmë faturat që na detyrohen!"
Unë thashë, "Nuk do të shkojmë në burg, për shtatë ditë do të kemi të gjitha paratë që na duhen për këtë turne leksionesh"
Dyshimet po zienin brenda tij, ndërsa besimi im mbeti i palëkundur
Nuk kisha nevojë për para për ndonjë përfitim apo qëllim personal, por përkundrazi për të përhapur një mesazh hyjnor. Frika nuk më hyri në zemër pavarësisht vështirësive të shumta, dhe mund të them se frika ka frikë nga unë.

Nga çfarë ke frikë? Asgjë nuk duhet të të trembë. Përballu me të gjitha problemet me besim të palëkundur në Zot dhe fitorja do të jetë e jotja.

Kur zemra është e zhytur në Zotin, një person mund të kapërcejë të gjitha pengesat dhe pengesat me ndihmën dhe bekimet e Zotit.

Gjatë asaj jave, ndërsa po ecja përpara Hotel Palace, një grua e moshuar m'u afrua dhe më tha: "A mund të flas me ty?"

Shkëmbyem disa fjalë dhe pa bërë asnjë parathënie ajo tha: "Kam shumë para, a mund t'ju ndihmoj?"

Unë iu përgjigja: "Nuk kam nevojë për paratë e tua, dhe pse po më ofron para kur as nuk më njeh?"

Ajo u përgjigj: "Por unë të njoh, kam dëgjuar shumë për ty."

Menjëherë hartova një çek prej 27,000 dollarësh (një shumë e madhe në ato ditë) dhe pashë dorën e Zotit pas tij.

* * *

Nëse një person nuk zhvillon intuitë ose aftësinë e intuitës, ai do të marrë vendime të gabuara, do të zgjedhë partnerë biznesi të papërshtatshëm dhe do të përfshihet në marrëdhënie personale të gabuara.

Meqenëse gjykimi i perceptimit shqisor bazohet kryesisht në informacionin e marrë nga mendja përmes shqisave, nëse shqisat mashtrohen nga pamja e jashtme, dikush mund të besojë se dikush është një person i mrekullueshëm pa e ditur se çfarë ka brenda tij.

Ose ai mund të mendojë se ka gjetur një partner - ose partner jete - dhe të hyjë në një marrëdhënie martesore që mund të çojë ose në një jetë të pakënaqur ose të përfundojë në divorc.

Por intuita nuk bën kurrë gabime të tilla; ajo nuk shikon fuqinë magnetike në sy ose fytyrën tërheqëse të dikujt, por përkundrazi ndjen me saktësi dhe percepton në thellësitë e zemrës natyrën e vërtetë të atij personi.

Ambicia shpirtërore

Nuk do t’i harroj kurrë fjalët që më tha një shitëse në një dyqan të madh ku shkova të blija një pallto për vete.

Ai tha, "Zotëri, nuk dua t'ju shes asgjë, thjesht "po përpiqem të gjej saktësisht se çfarë ju nevojitet

Ai burrë i mirë nuk u përpoq të më shiste pallton e tij më të shtrenjtë, por më tregoi një pallto më pak të shtrenjtë që më shkonte në çdo mënyrë.

U ndjeva i lehtësuar që mora atë që më nevojitej me një çmim të arsyeshëm.

Duke vepruar kështu, ai më siguroi si klient të rregullt për kompaninë e tij.

Njerëzit duhet të fusin një element shpirtëror në ambiciet e tyre praktike dhe të marrin në konsideratë ofrimin e shërbimit të duhur për nevojat e qenieve njerëzore.

Nuk mjafton që një person të fitojë para duke ofruar shërbime dhe duke marrë para në këmbim, por përkundrazi të punojë për të fituar para dhe t'i përdorë ato për të krijuar objekte dhe institucione që i shërbejnë nevojave publike.

Kur një person fiton shuma të mëdha parash dhe në të njëjtën kohë ndihmon partnerët dhe punonjësit e tij, pasuria dhe prosperiteti i tij rriten, dhe kështu ai e përdor pasurinë e tij për të ndihmuar të tjerët në mënyrë që ata të mund të ndihmojnë veten. Kjo është ajo që unë e quaj ""spiritualizimi i ambicies."

Prindërit e pasur që u lënë shuma të mëdha parash fëmijëve të tyre pengojnë rritjen e tyre zhvillimore të bazuar në suksesin e arritur vetë dhe privojnë ata nga vetëbesimi dhe gëzimi i arritjes.

* * *

Zoti e ka zbuluar të vërtetën e tij në shprehje të ndryshme brenda qytetërimeve, kombësive dhe mentaliteteve individuale të pavarura.

Përmes këtij diversiteti të madh, Zoti na ka vënë përpara një pamje të ndryshueshme dhe të larmishme të potencialit të fshehur të njeriut, dhe është detyra e njeriut të nxjerrë nga këto larmi të shumta cilësitë më të larta dhe më të mira dhe t'i ngulisë ato në vetvete, në atdheun e tij dhe në botën e tij.

Kjo është ajo që bëjnë njerëzit e ndriçuar në çdo kohë dhe vend

Ata janë qindra vjet përpara kohës së tyre, dhe nëpërmjet ideve të tyre mendjehapura dhe vetëdijes në rritje, ata demonstrojnë themelet universale të së vërtetës, të cilat janë të përjetshme dhe të përjetshme.

Këto parime janë thelbi i artit të vërtetë të një jete të lumtur. Ato janë parime jetësore, të

zbatueshme dhe të domosdoshme për suksesin .dhe lumturinë e çdo qenieje njerëzore

Dallimet midis popujve, kombeve, etnive dhe doktrinave të ndryshme nuk duhet të përjetësojnë përçarjet midis njerëzve, por përkundrazi duhet të shërbejnë si një model bazë për krahasim dhe për zgjedhjen e karakteristikave dhe metodave më të mira që kontribuojnë në zhvillimin e qenies .njerëzore dhe shoqërisë ideale

Arti i vetëbesimit

Pak janë ata që mund të jenë të lumtur pa pasuri, ose të paktën pa para dhe shëndet të .mjaftueshëm

Shumica e njerëzve kanë nevojë për gjëra të caktuara për t'u ndjerë të lumtur, dhe lumturia e tyre varet nga rrethanat e jashtme sepse mendja nuk është trajnuar për të shijuar lumturi të .brendshme pa kushte

Një person mund të mendojë se do të jetë i lumtur - Zoti ju bekoftë - nëse merr gjithçka që beson se i nevojitet. Por dëshira lind dëshirën, dhe kushdo që vazhdon të shumëfishojë dëshirat e tij do të gjejë kënaqësi aq larg tij sa janë Plejadat nga .toka

Para se të blesh diçka, mendon se nuk mund të bësh pa të dhe se duhet patjetër ta kesh, pavarësisht çmimit. Por sapo ta kesh, dëshira jote për të zvogëlohet gradualisht dhe fillon të .mendosh për diçka më të mirë e kështu me radhë

Suksesi është arti i vetëkënaqësisë: Merrni atë që ju nevojitet vërtet dhe pastaj kënaquni me atë .që keni

Shumë punëtorë dhe punonjës i shpenzojnë paratë e tyre për gjëra të panevojshme dhe si rezultat ata po mbyten në borxhe.

Njihja një burrë dhe gruan e tij që jetonin në një shtëpi të bukur në një qytet. Sa herë që shihnin diçka që dëshironin, e blinin menjëherë, madje edhe me këste. Por përfundimisht, shtëpia e tyre e bukur u bë burim tmerri për ta.

Ata nuk ishin në gjendje të paguanin kështu për gjërat e grumbulluara në shtëpinë e tyre, kështu që u thashë një herë: "Këto gjëra nuk janë tuajat dhe nuk i zotëroni ju, i keni marrë hua me këste. Pse pra të mos e thjeshtoni jetën tuaj pa këto shqetësime të vazhdueshme që shkatërrojnë gjithë paqen dhe kënaqësinë që keni?"

Për shkak të borxheve në të cilat kishin rënë, ata përfundimisht humbën gjithçka, duke i detyruar të ktheheshin në një jetë më të thjeshtë dhe të fillonin nga e para.

Ekzistojnë dëshira të shëndetshme dhe dëshira të pafrytshme. Dëshirat e shëndetshme dhe të vlefshme janë si një kalë i racës së pastër që, në vend që t'ju çojë në një luginë errësire, ju çon drejt horizonteve të ndritshme të lumturisë dhe kënaqësisë. Është detyra e dikujt të analizojë dëshirat për të përcaktuar nëse ato do të kontribuojnë në lumturi apo do t'ju largojnë prej saj.

Çdo gjë që të çliron nga materializmi dhe të afron me lumturinë e vërtetë është një dëshirë e shëndetshme. Dije se suksesi i vërtetë varet nga

dëshirat e shëndetshme, jo nga përvetësimi i gjërave në kurriz të të tjerëve.

Pasuria e fituar me mjete të papranueshme mund të duket e suksesshme në sipërfaqe, por një pasuri e tillë e tepërt e mundon shpirtin dhe e privon atë nga paqja. Një ndërgjegje e trazuar është - më falni për shprehjen - si një këpucë e ngushtë që mund të duket e bukur, por të shtrëngon këmbën me çdo hap.

Një person me ndërgjegje të pastër është në paqe me veten, me të tjerët dhe me Zotin. Nëse ndërgjegjja juaj është e pastër, ju mund të qëndroni i vetëm kundër opinionit publik global dhe, pavarësisht se sa e dendur është errësira përreth jush, me ndihmën e Zotit, do të jeni në gjendje të shponi errësirën me dritën e ndërgjegjes suaj të ndriçuar.

* * *

Nuk kemi nevojë për lavdinë dhe lavdërimin e njerëzve, sepse natyra njerëzore është e paqëndrueshme dhe kujtesa njerëzore është afatshkurtër.

Vlerësimi dhe miratimi i Zotit është ajo për të cilën duhet të përpiqemi dhe ta kërkojmë me zell, sepse vlera e një personi varet nga pranimi që ai merr nga shqyrtuesi i zemrave dhe njohësi i sekreteve.

Nëse jemi të pastër dhe të devotshëm në sytë e Zotit, atëherë kjo është ajo që ka më shumë rëndësi.

Kur bëjmë vepra të mira, ndonjëherë duhet të vuajmë, por lodhja, shqetësimi, vetëdisiplina dhe

stërvitja mendore nuk janë asgjë në krahasim me lumturinë shpirtërore që asnjë lavdi tokësore nuk mund ta barazojë.

Gëzimi i atyre që mbërrijnë është i madh dhe i ripërtërirë, dhe qëllimi i jetës është të arrijë atë lumturi të përjetshme dhe çdo ide fisnike na afron një hap më shumë me qëllimin tonë përfundimtar.

Mendime të tilla janë si një lumë që të çon në oqeanin e shpirtit, ku ka paqe, kënaqësi dhe lumturi të brendshme.

përparim

Kam çarë nëpër pyllin e dendur të injorancës
Dhe gdhenda një shteg drite brenda saj
Së pari, theksova disa dobësi dhe dobësi.
E ndoqa me shkurre me gjemba fshesë dëshirash
Zjarri u bë edhe më i fortë
Flakët u ngritën
Dhe u shtri për të përpirë krenarinë arrogante
Dhe injorancë e hapur
Dhe bishat e tërbuara dhe të egra të epshit u dogjën
Ndërsa bëj rrugën time
Mes hirit të gabimeve të vjetruara njerëzore
Do të hap rrugën për të gjithë ata që dëshirojnë të kalojnë pyllin e injorancës

* * *

Në marrëdhëniet tona me të tjerët, është shumë e rëndësishme të vërejmë dhe vlerësojmë cilësitë e brendshme që ata kanë krijuar nga jeta e tyre.

Nëse i studion të tjerët me mendje të hapur,
do të jesh në gjendje t'i kuptosh dhe të shkosh më
mirë me ta, si dhe do të jesh në gjendje të dish se
kush është personi me të cilin ke të bësh dhe si të
.sillesh me të
Mos fol me një filozof për garat me kuaj, as me
.një shkencëtar për punët e shtëpisë
Duhet të zbulojmë se çfarë ka rëndësi për
personin tjetër dhe të flasim me të për këtë, jo
.domosdoshmërisht për veten tonë
Konkurrenca midis burrave dhe grave
Duket se konkurrenca ka ekzistuar gjithmonë
midis burrave dhe grave, por ata janë të barabartë
.në thelb dhe asnjëri nuk është superior ndaj tjetrit
Një person duhet të jetë krenar për vlerën e tij
të brendshme, për pikat e forta morale dhe cilësitë
.thelbësore që Zoti ka vendosur brenda tij
Burri argumenton se gratë janë emocionale
dhe impulsive dhe nuk mund t'i përballojnë gjërat
.me arsye dhe mençuri
Gruaja ankohet se burri nuk është në gjendje
.ta kuptojë dhe t'i vlerësojë ndjenjat e saj
Por gratë janë të afta të mendojnë logjikisht,
edhe pse emocioni është forca më e fortë në
.natyrën e tyre
Dhe burri është i aftë të ndiejë edhe pse
arsyeja është dominuese në jetën e tij
Qëllimi është të krijohet një ekuilibër midis
arsyes dhe emocionit në mënyrë që asnjëra të mos
.e mbizotërojë tjetrën ose të mohojë rolin e saj

Ky ekuilibër mund të arrihet nga të dyja gjinitë
që mësojnë nga njëra-tjetra përmes miqësisë dhe
.mirëkuptimit

Tek të ndriçuarit, gjejmë një përzierje të
mrekullueshme të cilësive mashkullore dhe
femërore. Dhe kur arrijmë një gjendje ekuilibri të
përsosur midis arsyes dhe emocionit, kemi mësuar
.mësimet e mëdha për të cilat erdhëm në këtë tokë

* * *

Pulset shpirtërore
Unë jam një shkëndijë drite kozmike
Vetja ime thelbësore nuk është gjak dhe kockë
Përkundrazi, është një rreze nga dielli hyjnor
Do të zhvilloj aftësinë për të përqendruar
mendjen
Do të lexoj libra dhe materiale të mira
Dhe do të thellohem më shumë në mendime
Dhe mbi të gjitha
Do të zhytem në detin e shpirtit tim
Dhe unë meditoj mbi sekretet që Zoti ka
vendosur brenda saj
Të lutem, o Zot
Për të gjetur reflektim në aktivitetin tim
Dhe një aktivitet në meditimin tim
Kështu që e gjithë jeta ime
Një dhuratë dashurie dhe besnikërie për ju
?A mund të të gjej
?Përveç në shenjtëroren e zemrës sime
Do të mbjell trëndafila dashurie vëllazërore
Në tokën e miqësisë dhe besnikërisë
O Zot, na zgjo nga gjumi ynë kronik

Le ta njohim praninë tënde të manifestuar në dritën e arsyes
Dhe duke shkëlqyer në pishtarët e mençurisë Do të freskohem në pellgun e dashurisë hyjnore
I fshehur pas mureve të meditimit ?Ç'është kjo jetë që rrjedh në venat e mia
A është e lejueshme që të mos ketë një burim ?hyjnor
Koncepti i emetimit !Mendimi nuk ka kufij apo fund
Çdo fjalë e mirë përfaqëson një koncept me natyrë universale, sepse fjalët e mira dhe .mendimet e pastra kanë një burim hyjnor
Ka shumë valë idesh të mëdha që vallëzojnë në gjoksin e detit të së vërtetës
Shprehjet tona intelektuale të konsensusit janë .valë në oqeanin e të kuptuarit dhe të dijes
?Cili është kuptimi i emanacionit
Është një ripërtëritje e jetës dhe një ngritje në nivele më të larta
?Çfarë është e ngritur dhe si ngrihet
Ne duhet ta kuptojmë kuptimin e ripërtëritjes së jetës. Çdo gjë në ekzistencë i nënshtrohet një .procesi ndryshimi dhe transformimi
Këto ndryshime janë ose të dëmshme ose të .dobishme për gjënë që po ndryshohet
Për shembull, nëse marr një gotë të ndyrë dhe ?e godas fort në tokë, do të ndryshojë, apo jo
Por një ndryshim i tillë nuk është i dobishëm; përkundrazi, ai përfshin dëm për gjënë që u .shkatërrua

Por nëse e lani gotën dhe e bëni të qartë dhe të shkëlqyeshme, atëherë ndryshimi do të jetë i dobishëm.

Prandaj, emanimi nënkupton çdo ndryshim të dobishëm, qoftë për gjërat fizike apo për njerëzit.

Ekzistojnë tre kategori njerëzish që kanë një aktivitet krijues:

Kategoria e jashtëzakonshme – e jashtëzakonshme

klasë e mesme

dhe kategoria e zakonshme

Ka shumë njerëz që nuk bëjnë pjesë në asnjërën nga këto kategori:

Një person i pëlqen të pyesë veten:

"A kam provuar të krijoj diçka të re dhe unike, diçka që do të më sillte dobi mua dhe të tjerëve?"

Kjo është pika fillestare për t'u angazhuar në aktivitet krijues.

Nëse nuk e ka menduar këtë, atëherë është një nga ata që besojnë se nuk kanë aftësi për të qenë krijues edhe pse i zotërojnë përbërësit e saj, por sugjerimet që u kanë depërtuar nga nënndërgjegjja e tyre i kanë bindur se ka distanca të mëdha midis tyre dhe krijimtarisë.

Ai që e kalon jetën si një somnambul duhet të zgjohet, duke i pohuar vetes:

"Unë zotëroj dhuratën më të madhe njerëzore, shpirtin e krijimtarisë"

Çdo person zotëron një shkëndijë aftësie dhe iniciative, duke i mundësuar atij të krijojë diçka unike. Megjithatë, ndikimi i mjedisit është si

hipnoza, dhe vetëdija e kufizuar njerëzore mund të mashtrohet lehtësisht nëse një person nuk është vigjilent dhe rezistent ndaj ndikimeve negative mjedisore.

Kushdo që i thotë vetes: "Të gjitha rrugët janë të shkelura mirë dhe të mbushura me njerëz, atëherë çfarë kuptimi ka të përpiqesh?" i lejon vetes të bjerë nën ndikimin hipnotik të një vetëdijeje botërore që pengon vendosmërinë, dhe kjo shpjegon pse shumë njerëz nuk ia dalin mbanë në të gjitha aspektet e jetës sepse u mungon fryma e krijimtarisë.

Një person duhet të përshtatet me përvojat e jetës sipas asaj që i dikton ndërgjegjja dhe asaj që i sugjeron zemra, dhe të mos veprojë pa u menduar mirë.

Kushdo që zotëron besim të fortë thellë brenda vetes, Zoti do t'ia shtojë besimin, forcën dhe vendosmërinë për të arritur atë që aspiron në jetë.

Kam një besim të fortë te Zoti dhe një besim të fortë në ndihmën e Tij, kështu që Ai më ka bekuar me një forcë të bekuar shpirtërore, një vullnet të pathyeshëm që gjithmonë ka krijuar mundësi për mua, ka hapur dyer për mua dhe ka shtruar shtigje të panumërta para meje, me hirin e Tij.

Lumturia e vërtetë dhe e qëndrueshme qëndron vetëm te Zoti

Dituria hyjnore është një thesar; kushdo që e gjen atë nuk dëshiron asgjë tjetër

Tek Zoti, dhe tek askush tjetër, ka siguri. Ai është i vetmi strehë dhe shpëtim nga të gjitha frikërat dhe shqetësimet.

Përndryshe, nuk ka siguri të vërtetë në këtë botë.

Prandaj, duhet bërë çdo përpjekje për ta njohur atë dhe për të komunikuar me të në mëngjes e në mbrëmje, dhe në të gjithë punën që bëjmë dhe detyrat që përmbushim.

Kudo që është Zoti, nuk ka frikë as pikëllim

Ata që e njohin Atë nuk tronditen nga ngjarjet e kësaj bote dhe as nga fatkeqësitë e ndryshme, sepse janë të sigurt dhe të mbrojtur për shkak të pranisë së Zotit me ta dhe mbrojtjes së Tij prej tyre.

Lutje

O Zot

Edhe pse drita e dashurisë sate ndonjëherë errësohet nga të këqijat e botës

Por ne po punojmë shumë për të treguar dritën tuaj

Shkëlqimi i dritës sate të bekuar le të vazhdojë të rrjedhë

Shkëlqen mes errësirës dhe e shpërndan atë plotësisht

E ndiej fuqinë tënde të lavdishme që përshkon qenien time

Me ndihmën dhe bekimet tuaja, ata që e duan mirësinë mund të

Kapërcimi i të këqijave të botës

Dhe dashuria juaj mbetet fuqia më e madhe

E cila duhet të ngulitet në mendje dhe në zemër
Për të eliminuar luftërat
Çrregullime dhe trazira
E ndjej dhimbjen e njerëzimit
Dua të bëj gjithçka që mundem për të lehtësuar vuajtjet njerëzore
Na beko, o Zot, që të mund të ngremë pishtarët e dashurisë dhe të dritës Tënde
Kudo që të kthehemi dhe kudo që të shkojmë
Dua të jem me ata që të duan
Dhe dua të shijoj dëgjimin e emrit tënd më të shenjtë
Ti je dashuria e parë dhe e fundit në zemrën time
Bekoji të gjithë, që të ndiejnë dashurinë dhe lavdinë tënde
Le të braktisim ambiciet e kota dhe ëndrrat imagjinare
Jemi të mbushur me dashurinë tënde të mrekullueshme
Dua t'u tregoj të tjerëve për dashurinë dhe mrekullitë e tua
Ngulit tek ne vetëdijen e vazhdueshme të dashurisë sate
Dhe dëshira urgjente për të prekur praninë tënde hyjnore
Le të braktisim gjithçka që na largon dhe na mban larg teje
Vetëm Ti je e vërteta e përjetshme, e përjetshme dhe absolute
Nuk ka jetë pa ty

Liro të gjithë ashtu siç më lirove mua
Dhe të falënderoj nga thellësia e shpirtit tim
Për të më dhënë këtë gëzim të bekuar
Që më shoqëron ditë e natë
Aktivitet i qetë dhe qetësi aktive
Një person nuk duhet ta kalojë kohën e tij
vetëm duke fituar para, por edhe duke ushtruar,
duke lexuar, duke medituar, duke dashur Zotin dhe
duke u sjellë në një mënyrë të qetë dhe të
.patrazuar
Ne duhet të mësojmë si të jemi aktivë në
heshtje dhe aktivë në heshtje, dhe t'i mbushim
aktivitetet tona të përditshme me atë qetësi të
.fituar nga të menduarit për Zotin dhe vetëanaliza
Ne duhet ta kryejmë punën tonë nga dashuria
për detyrën dhe t'i pranojmë rezultatet me
ekuilibër mendor, pa u detyruar të nënvlerësojmë
.suksesin ose të frustrohemi nga dështimi
Të lutemi, Zot, të na ndihmosh të jetojmë në
paqe në një botë ku e vërteta jote është
udhërrëfyesi, udhëheqësi dhe mentori ynë, në
mënyrë që të jetojmë në dashuri vëllazërore dhe të
zhvillojmë trupat, mendjet dhe shpirtrat tanë në
një mënyrë të ekuilibruar, në mënyrë që paqja jote
qiellore të zbulohet përmes jetës dhe aktiviteteve
.tona të përditshme
Të bekuar me shëndet, kompetencë, efikasitet
dhe mençuri, le t'i frymëzojmë qeniet tona
njerëzore që të nxjerrin në pah natyrën e tyre të
.rafinuar dhe cilësitë fisnike
Drita e dashurisë sate le të shkëlqejë mbi
altarin e mallit tonë për ty

Dhe na lejo të kemi aftësinë të zgjojmë
dashurinë tënde në çdo zemër
* * *
Një nga dishepujt pyeti për mënyrën më të
mirë për të arritur paqen e brendshme dhe
:mësuesi tha
Puno për të qetësuar mendimet shqetësuese
.që vërshojnë jashtë dhe drejtoje mendimin brenda
Puno për harmonizimin e mendimeve dhe
dëshirave të tua me faktet e mjaftueshme dhe të
.plota që ekzistojnë tashmë brenda teje
Atëherë do të ndjeni një harmoni të ëmbël që
përshkon qenien tuaj dhe mbështjell jetën tuaj dhe
.të gjithë natyrën
Nëse shpresat dhe pritjet tuaja përputhen me
këtë harmoni të lindur, do të ecni pa probleme dhe
lehtë nëpër shtigjet e jetës dhe do të fluturoni mbi
.krahët e paqes
Dhe në këtë qëndron thellësia dhe bukuria e
jetës së shpirtit
* * *
Ndonjëherë idetë janë më efektive se fjalët
Mendja njerëzore është transmetuesi dhe
marrësi më i fuqishëm nga të gjithë
Nëse transmetoni vazhdimisht mendime
pozitive dhe i ngarkoni ato me energjinë e
dashurisë, këto mendime do të lënë një përshtypje
.të mirë tek të tjerët
Në mënyrë të ngjashme, nëse lëshoni
mendime të ngarkuara me zili ose urrejtje, të tjerët
do t'i pranojnë ato mendime dhe do t'u përgjigjen
.atyre me mendime të ngjashme

I lutem Zotit t'i mbështesë përpjekjet tuaja me forcën dhe bekimet e Tij.

Për shembull, nëse burri po devijon nga rruga e drejtë, gruaja duhet t'i kërkojë Zotit ta ndihmojë burrin e saj dhe t'i largojë ndjenjat e xhelozisë dhe pakënaqësisë nga zemra, si dhe ta bëjë burrin e saj të kuptojë gabimin e tij dhe të kthehet në rrugën e drejtë.

Nëse lutja është e sinqertë dhe qëllimet janë të pastra, ndryshimi i dëshiruar do të ndodhë me ndihmën e Zotit.

* * *

Shpesh kam përdorur vullnetin për të kapërcyer një zakon që po përpiqej të më pushtonte.

Kur haja lloje të caktuara ushqimesh dhe e gjeja veten të kufizuar nga dëshira për ato lloje, përmbahesha nga ato ushqime derisa dëshira për to u zhduk.

Kur shkova në Singapor, gjeta një frut të shijshëm atje, por u kujdesa që të mos krijoja një dëshirë për të, pasi kuptova se nëse nuk do t'i kushtoja vëmendje dhe nuk do të merrja masa paraprake, do ta gjeja veten duke e dëshiruar atë në mëngjes, mesditë dhe darkë, dhe në këtë mënyrë e kufizojmë veten.

Edhe pse e shijova shumë frutin atë ditë, nuk më mungoi dhe nuk u pendova që nuk e pata të nesërmen.

Nëse përqendrohemi te gjërat që na pëlqejnë, nuk kemi pse të kemi frikë. Duhet ta mbajmë lirinë tonë mbi të gjitha.

Nëse them se nuk do të bëj diçka, vendimi është përfundimtar dhe i pakthyeshëm. A nuk është kjo liri?

Sa e mrekullueshme është të veprojmë jo nga zakoni ose si përgjigje ndaj përpjekjeve të të tjerëve për të na bërë për vete, por sepse e dikton mençuria!

Kur mençuria na bind të bëjmë diçka, asgjë nuk duhet të na pengojë ta bëjmë atë, me kusht që të udhëhiqemi nga mençuria.

Një zakon i dobishëm mund të krijohet nëpërmjet vullnetit dhe mençurisë. Unë kam aftësinë të favorizoj çdo gjë që sugjeron mençuria.

Modelet ose arketipet origjinale të shumicës së njerëzve janë bërë aq të fiksuara sa nuk mund t'i ndryshojnë, por ata që i mbajnë idetë e tyre fleksibile përmes mirësjelljes dhe vetëkontrollit mund të ndryshojnë lehtësisht për mirë.

Mendja duhet të jetë aq e lakueshme sa argjila. Urtësia e jep këtë fleksibilitet, dhe kjo është liria që dua që të tjerët ta gëzojnë.

Kur një person çlirohet nga prangat e zakonit, ai do të zbulojë se nuk ka lumturi më të madhe sesa të veprosh në dritën e zgjedhjes së lirë dhe bindjes ndaj vetes.

Një person nuk duhet të lejojë që rrethanat ta godasin me grushte dhe shuplakë dhe ta mposhtin, por përkundrazi duhet të bëjë çmos për t'i kapërcyer rrethanat.

Kushdo që ka vullnet të fortë do t'i kapërcejë të gjitha vështirësitë me ndihmën e Zotit.

* * *

Çdo veprim fizik ka një homolog mendor
Ne përdorim forcën tonë fizike për të kryer veprime të caktuara, por veprimi ka një burim në mendim dhe drejtohet nga një udhëzues mendor.
Vjedhja është e keqe; por e keqja më e madhe është akti mendor i vjedhjes, i cili i hap rrugën vjedhjes fizike, sepse mendja është truri i vërtetë.
Çdo veprim i gabuar që një person dëshiron ta shmangë duhet së pari të dëbohet nga mendja e tij.
Nëse përqendrohesh vetëm në aktin fizik, është shumë e vështirë të fitosh kontroll.
Fokusi duhet të jetë te mendja dhe korrigjimi i keqkuptimeve, dhe pastaj veprimi do të trajtohet automatikisht, pa probleme dhe me sukses.

* * *

Kur ndihesh në paqe
Në çdo lëvizje
Nga lëvizjet e trupit tuaj
Dhe ndjen paqe në mendimet e tua
Dhe në vullnetin tënd
Dhe në dashurinë tënde
Dhe ajo ndihet e qetë
Dhe në praninë hyjnore
Në ambiciet tuaja
Mbaj mend se ti
Jeta juaj ka arritur tek Zoti
Lëvdata, kritika dhe lajka
Lajkatimi mund të jetë i mirë kur inkurajon dikë të bëjë mirë, por është keqdashës kur përdoret për të fshehur plagët shpirtërore, duke i

bërë ato të acarohen dhe duke helmuar kështu shpirtin me sëmundjen e injorancës.

Shumica e njerëzve e duan lajkat, ashtu si shumë të tjerë kënaqen duke ngrënë mjaltë pa e kuptuar se një pjesë e tij mund të jetë helmuese.

Përveç fjalëve lajkatuese të të tjerëve, mendimet tona shpesh justifikojnë të metat tona të dëmshme dhe fshehin abscese të mëdha psikologjike që mund të shpërthejnë dhe të helmojnë tërë jetën shpirtërore të dikujt.

Kështu, lajkat e të tjerëve ndaj nesh dhe pëshpëritjet e mendimeve tona të rehatshme janë të këndshme për shqisat e dëgjimit, dhe mençuria jonë bie rob në duart e fjalëve helmuese të lajkave.

Ka shumë njerëz që me dëshirë dhe qëllimisht shpërdorojnë paratë, kohën, shëndetin dhe madje edhe moralin për shkak të fjalëve mashtruese nga miq të rremë.

Shumë shpirtra janë shkatërruar sepse nuk i kanë kushtuar vëmendje këshillave të mençura dhe sepse i janë nënshtruar tundimit të fjalëve të ëmbla që përmbanin dinakëri dhe ligësi.

Të jetosh në ferr me një person të ndershëm dhe të drejtpërdrejtë është më mirë sesa të jetosh në parajsë me dhjetë njerëz që flasin butësisht dhe me qëllime të këqija. Lajkatarët e shndërrojnë parajsën në ferr, ndërsa miqtë e mirë dhe besnikë e shndërrojnë ferrin në parajsë.

Ne duhet të themi gjithmonë të vërtetën dhe, në të njëjtën kohë, duhet të shmangim lëndimin e të tjerëve me fjalë që mund të jenë të vërteta, por

janë të ashpra dhe nuk çojnë në një rezultat pozitiv.

Për shembull, nëse i drejtoheni një të verbri duke thënë "O i verbër", ajo që po thoni mund të jetë e vërtetë, por ky lloj i të folurit është i padëshirueshëm dhe shkakton ndjenja të lënduara, prandaj një stil i tillë lëndues duhet të shmanget.

Nuk këshillohet të kritikosh dikë që nuk do të kritikohet, por është e dobishme të dëgjosh kritika të sjellshme, dhe është e mrekullueshme të pranosh kritika të ashpra, por të sakta, me një buzëqeshje dhe vlerësim miqësor.

Një njeri i mençur kishte një mik që e kritikonte shumë dhe ndjekësit e njeriut të mençur u mërzitën nga kjo kritikë. Një ditë, një nga dishepujt erdhi te mësuesi i tij i gëzuar dhe i tha: "Gëzohu, mësues, sepse armiku yt, ai që kritikon, ka vdekur."

Njeriu i mençur shpërtheu në lot dhe tha: "Oh, çfarë humbjeje e madhe! Kritiku im më i mirë shpirtëror ka vdekur dhe ndiej se zemra ime është copëtuar".

Shumica e njerëzve nuk e pëlqejnë kritikën konstruktive dhe të thellë, dhe në vend të kësaj preferojnë të sakrifikojnë gjithçka për lajka dhe të largohen nga fjalët e sinqerta të njerëzve të mençur dhe largpamësia e tyre e saktë.

Një person duhet ta pyesë veten herë pas here:

A jam mashtruar nga fjalë të ëmbla dhe kam" lejuar që duart e lajkave egoiste të më kufizojnë mençurinë dhe të më verbërojnë mprehtësinë?!"

Përralla e Shenjtorit dhe Fantazmës së Lisë

Ndërsa një nga shenjtorët e drejtë të Perëndisë po meditonte natën vonë, fantazma e tmerrshme e lisë iu shfaq duke hyrë në fshatin ku jetonte, kështu që ai i bërtiti:

"Qëndro aty ku je, fantazmë, dhe kthehu nga ke ardhur. Nuk duhet t'u dëmtosh banorëve të qytetit ku unë adhuroj Zotin."

Fantazma u përgjigj: "Do të marr vetëm tre persona, jo më shumë, në përputhje me ligjin e karmës dhe në përmbushje të detyrës sime kozmike."

Kujdestari e pranoi me ngurrim shpjegimin Të nesërmen tre persona vdiqën nga lija, dhe ditën e tretë vdiqën disa të tjerë, dhe çdo ditë pas kësaj disa fshatarë bien pre e sëmundjes së tmerrshme.

Duke besuar se kishte rënë viktimë e një mashtrimi të madh, shenjti mendoi thellë dhe e thirri fantazmën. Kur ajo u shfaq, shenjti e qortoi duke thënë:

"Më mashtrove, Ghost, dhe nuk the të vërtetën kur më the se do të merrje vetëm tre persona."

Fantazma u përgjigj: "Betohem në Frymën Supreme se kam thënë të vërtetën."

Kujdestari tha: "Më premtove se do të merrje tre persona, por sëmundja ka marrë dhjetëra jetë."

Fantazma u përgjigj: "O mik i Zotit, mora vetëm tre, të tjerët vdiqën nga frika"

Dijeni, miqtë e mi - Zoti ju shtoftë njohuritë - se frika krijon një vibracion negativ brenda një

personi, duke e rrethuar atë në një mënyrë ose në një tjetër, duke e mbështjellë me litarë të padukshëm që janë të vështirë për t'u hequr qafe dhe duke e bërë atë më të ndjeshëm ndaj pranimit të gjithçkaje negative tek të tjerët përreth tij, .kështu që ai rrethohet nga valë të pashëndetshme

Në një rast të tillë, ai i shkakton vetes sëmundje, zhgënjim, mungesë shprese, dyshime, .vuajtje, hidhërime dhe ndoshta edhe vdekje

Vullneti: Aktivizuesi Kozmik

Çdo lëvizje në trup nënkupton një lëvizje vullneti

Përmes sistemit të vullnetit, energjia dërgohet pa tel në trup duke përdorur energjinë e ruajtur në tru dhe energjinë inteligjente kozmike që rrethon .trupin

Kur jeni të lodhur, mund t’i siguroni trupit energji duke ngrënë, duke thithur oksigjen, duke .pirë ujë ose lëngje të tjera

Por kur i tendosni krahët dhe trupin për të ngritur një peshë të rëndë, ju sillni energji në trupin .tuaj përmes vullnetit të padukshëm

Kur e shtrëngoni trupin me fokus të vetëdijshëm (derisa të vibrojë pa tendosje), ju prekni energjinë kozmike të Zotit të pajisur me .inteligjencë

Kështu mund të gjenerojmë energji ose aktivitet në trup, jo nga burime materiale jashtë trupit, por nga burimi hyjnor që është i fshehur dhe .ekziston si brenda ashtu edhe jashtë trupit

Për të pasur akses dhe për të përfituar nga energjia kozmike, së pari duhet të gjejmë lidhjen

që mungon midis vetëdijes dhe materies, midis trupit dhe shpirtit. Kjo lidhje mund të gjendet duke u përqendruar, mediuar dhe kuptuar natyrën e vërtetë të vetes dhe lidhjen e saj me vetëdijen hyjnore.

Jeta është një karvan

Shumë nga ata që ishin me ne vitin e kaluar nuk janë me ne tani, dhe kush e di se kush do të jetë këtu vitin tjetër?

Kjo është jeta, dhe udhëtimi i saj vazhdon. Është një karvan me të cilin udhëtojmë për një kohë të shkurtër.

Disa nga shokët tanë kanë rënë në gropën e humbjes, por kur dhimbjet që vuajnë i mposhtin, ata do të fillojnë të kërkojnë udhëzim dhe drejtim nga Zoti i karvanit, i cili është gjithashtu Sunduesi i kësaj toke: Zoti i Plotfuqishëm.

Edhe pse jemi të ndarë në këtë karvan dhe misteri rrethon fillimin dhe fundin, jeta ka ende një kuptim të thellë: na kujton rëndësinë e kërkimit me zell të Zotit.

Kjo botë mund të krahasohet edhe me një shfaqje teatrale:

"Kjo jetë është një histori e treguar nga një personazh, nata është një mbulesë dhe dita është sheshi i lojërave"

Aktorët nuk vijnë nga hiçi. Ekziston një prapaskenë, dhe pasi rolet e tyre mbarojnë, aktorët nuk pushojnë së jetuari, por zhduken pas perdes së eterit në kërkim të pushimit.

Ne jemi këtu në përputhje me planin e Drejtorit të Teatrit Hyjnor për të luajtur rolet tona

për një kohë në këtë skenë të jetës dhe pastaj të largohemi nga skena.

Ne nuk vdesim në kuptimin tradicional të vdekjes, por përkundrazi zhdukemi pas perdes së kohës, sipas drejtimit të regjisorit të teatrit kozmik.

Ne do të shfaqemi në skenën e jetës herë pas here derisa ta zotërojmë interpretimin dhe t'i luajmë rolet tona siç duhet sipas vullnetit hyjnor.

Kur përmirësojmë performancën tonë dhe i bindemi vullnetit të Menaxherit dhe Planifikuesit Suprem pa humbur guximin ose pa ndërhyrë në detajet e planit të përcaktuar hyjnisht, nuk do të kemi më nevojë të përpiqemi përsëri, por do të bëhemi shtylla të pavdekshme në strukturën e ekzistencës së përjetshme, banorë të përhershëm në Mbretërinë e Qiellit.

Ata do të qëndrojnë aty përgjithmonë
Kushdo që fiton, do ta bëj shtyllë në}
tempullin tim hyjnor dhe ai nuk do të dalë më kurrë{jashtë

* * *

Në fillim ngurroja të bëhesha mësues, pasi kërkesat dhe implikimet janë të mëdha dhe të frikshme, pasi një mësues duhet të jetë një amortizues, dhe në momentin që shqetësohet dhe ngatërrohet, nuk mund t'i ndihmojë ata që kërkojnë ndihmën e tij.

Një mësues i vërtetë duhet t'i dojë të gjithë, ta kuptojë njerëzimin dhe ta njohë Zotin.

Kur mësuesi im (Sri Yuktiswar) më tha se roli im në këtë jetë ishte ai i një mësuesi shpirtëror,

unë thirra fuqinë e pafundme të Zotit që të më mbështeste.

Kur fillova të mbaja leksione, vendosa që të mos flisja nga njohuritë e librave të nxjerra nga studimi teorik, por nga frymëzimi i brendshëm, plotësisht i vetëdijshëm se pas të gjitha fjalëve të mia qëndron fuqia krijuese, burimet e së cilës nuk shterojnë kurrë dhe burimi i së cilës nuk mbaron kurrë.

Kjo fuqi është përdorur edhe në fusha të tjera për të ndihmuar të tjerët në punën e tyre dhe në shumë mënyra të ndryshme.

Kam përdorur mendjen njerëzore për të nxjerrë në pah pavdekësinë

Nuk thashë: "Bëje për mua, Zot", por përkundrazi: "Dua ta bëj, Zot, dhe të kërkoj të më udhëzosh, të më frymëzosh dhe të më marrësh për dore."

Dikush mund të bëjë gjëra të vogla në një mënyrë jashtëzakonisht unike

Ai duhet të jetë më i miri në fushën e tij të punës dhe të mos lejojë që jeta e tij të vazhdojë në një mënyrë të zakonshme.

Dhe për të arritur diçka të dobishme që askush nuk e ka bërë më parë, diçka që do ta mahnisë botën.

Dhe për të demonstruar se elementi hyjnor krijues dhe inovativ vepron përmes dhe prej tij

Duhet të kesh vendosmëri dhe vendosmëri të palëkundur për të ecur në shtigjet e jetës pa lejuar që mendimet e dështimit dhe gabimet e së kaluarës të qëndrojnë si pengesa në rrugë.

Jeta mund të jetë e errët, vështirësitë mund të vijnë dhe mundësitë mund të humbasin pa u shfrytëzuar, por dishepulli nuk duhet t'i thotë vetes: "Zoti më ka braktisur dhe fati im është vulosur."

Kush mund t'i ofrojë ndihmë një personi të tillë?

Familja e një personi mund ta refuzojë atë, fati i mirë mund ta braktisë atë - sipas perceptimit të tij - dhe forcat njerëzore dhe natyrore mund të komplotojnë kundër tij, por ai mundet, me hirin e Zotit dhe frymën e krijimtarisë brenda tij, të sprapsë të gjitha sulmet kundërshtare dhe të marshojë triumfalisht drejt parajsës së arritjes së vërtetë.

Edhe nëse je i mundur njëqind herë, vendos se do t'i kapërcesh vështirësitë dhe do të fitosh kurorën e lavdisë.

Zhgënjimi nuk zgjat përgjithmonë, dhe frustrimi është një provë e përkohshme

Zoti dëshiron që ne të jemi fitimtarë në jetë dhe të tregojmë fuqinë e plotë brenda nesh, në mënyrë që të mund ta kryejmë me sukses rolin tonë suprem në skenën e jetës.

Në Ferr me një Urtë

Na ishte njëherë e një kohë, në brigjet e një lumi të bekuar jetonte një asket i devotshëm. Ai kaloi shumë vite të jetës së tij në meditim të thellë, por për fat të keq, përpjekjet e tij nuk ishin të frytshme dhe ai nuk u gëzua që korri një korrje të bollshme paqeje, pavarësisht përpjekjeve të tij në

kërkimin dhe hetimin e sekreteve të jetës dhe burimeve të lumturisë.

Edhe pse miku ynë ishte i rrethuar gjatë gjithë kohës nga një atmosferë qiellore për sa i përket peizazheve të bukura, shpirtrave të mirë, librave të vlefshëm dhe qarqeve të bekuara të kujtesës, mendja e tij megjithatë vazhdonte të mendonte për mënyrat më të përshtatshme për të grabitur njerëzit dhe për t'i dëmtuar ata.

Ky mendim ishte përtej kontrollit të tij dhe dukej se rridhte nga shkaqe të lashta karmike. Sa më shumë që përpiqej t’i largonte ato mendime të padëshiruara, aq më shumë i pushtonin ato mendjen, duke i prishur paqen dhe duke ia grabitur qetësinë.

Më në fund, ai i premtoi vetes, duke thënë: "Do të vazhdoj të lutem dhe të përgjërohem, dhe nuk do të ndalem derisa të çlirohem nga këto mendime shqetësuese që më godasin në paqe gjatë meditimit tim."

Kaloi një orë, pastaj dy, dhe mendime të liga i erdhën në mendje si një uragan, duke goditur strukturën e meditimit të tij dhe duke e tronditur atë me dhunë.

Më në fund, pas tre orësh përpjekjesh të mundimshme, mendimet shqetësuese u zhdukën papritur nga mendja e tij dhe në vend të tyre, ai pa në një vizion të bukur një shenjtor të Perëndisë që qëndronte me mish e gjak para tij.

Shenjti rrezatues jo vetëm që u shfaq i gjallë, por foli edhe me butësinë më të madhe, duke thënë:

Biri im, në mishërimin tënd të mëparshëm"
ishe një hajdut profesionist pa asnjë shqetësim
tjetër përveçse të zësh në grackë të tjerët dhe t'u
grabisësh pasuritë e tyre. Por pak para vdekjes
tënde, ndërgjegjja jote u zgjua dhe ti vendose të
korrigjosh veten dhe i premtove vetes se do të
ndryshosh sjelljen tënde të turpshme dhe do të
ndiqje rrugën e mirësisë. Për këtë arsye ti linde në
këtë jetë me një vendosmëri të fortë shpirtërore
për të qenë një njeri i mirë, por megjithatë solle me
vete edhe mendime të këqija që ishin në qendër të
".jetës tënde në mishërimin tënd të mëparshëm
Është për të ardhur keq, biri im, që jeton në"
këto kohë të bekuara, i rrethuar nga miq të mirë,
rrethe kujtimesh dhe meditimi, por pavarësisht të
gjithave, jeton në një ferr ankthi psikologjik dhe
".mendimesh shkatërruese e të trazuara
Pas një momenti heshtjeje, rojtari vazhdoi
:fjalimin e tij
Prandaj, sipas ligjit universal, dhe për shkak"
se nuk keni bërë çmos për të përfituar nga
mundësitë shpirtërore që ju janë në dispozicion në
këtë mishërim, përveç nëse i dyfishoni përpjekjet
tuaja meditative tani, në kohën e vdekjes do të
:duhet të zgjidhni midis dy gjërave
Ose të jetosh në parajsë me dhjetë budallenj"
ose të jetosh në ferr me një të mençur, çfarë do të
"?preferoje
:Dishepulli u përgjigj pa hezitim
O mik i Zotit, unë preferoj të jetoj në ferr me"
një njeri të mençur, sepse e di nga përvoja ime se
dhjetë budallenj e bëjnë ferr parajsën, ndërsa unë

besoj me gjithë zemër dhe e di me siguri se nëse jam me një njeri të mençur, edhe në fund të botës së krimit, ai do të më ndihmojë ta shndërroj ferrin në parajsë."

Liria e tekave

Shumë veta mendojnë se duhet të hanë tre vakte me mish në ditë, ndërsa të tjerë janë të bindur se duhet të hanë vetëm perime dhe arra dhe se do të sëmuren nëse e diversifikojnë pak dietën e tyre!

Besime të tilla janë një formë skllavërie. Një person nuk duhet të lejojë që asnjë nga zakonet e jetës ta kufizojë atë, por përkundrazi duhet të ketë aftësinë për të ndryshuar zakonet e tij sipas asaj që sugjeron mençuria dhe dikton e drejta.

Ne duhet të mësojmë të jetojmë drejt, duke përdorur fuqinë e zgjedhjes së lirë, të shtyrë dhe të udhëhequr nga njohuri të shëndosha.

Një person duhet të jetë në gjendje të flejë në një dyshek të butë një natë dhe në dysheme natën tjetër, me të njëjtën rehati.

Ajo arratisje e mrekullueshme nga kufizimet e zakonit është çlirimi që kërkojnë të mençurit.

Disa njerëz besojnë se liria është të bësh çfarëdo që një person dëshiron të bëjë, dhe kjo është ajo që unë e quaj liria e tekave dhe dëshirës.

Për shkak të një keqkuptimi rreth natyrës së vërtetë të lirisë, disa prindër i bëjnë fëmijët e tyre skllevër të zakoneve duke iu bindur dëshirave të tyre pa dallim.

Mbi këtë bazë, fëmija rritet duke besuar se për sa kohë që dëshirat e tij plotësohen, ai do të

mbetet i lumtur dhe se qëllimi i jetës është të plotësojë dëshirat.

Por më vonë ai e kupton se është mashtruar. Bota jashtë shtëpisë është krejtësisht e ndryshme nga ajo që ai pa dhe me të cilën u mësua brenda shtëpisë.

Nuk është e lehtë të kënaqësh çdo teka në jetë! Të tjerët mund ta shtyjnë mënjanë në përpjekjen e tyre të tërbuar për të marrë atë që dëshiron, dhe ai, nga ana tjetër, bëhet i tmerruar, zemërgur për të përmbushur dëshirat dhe për të arritur dëshirat e tij, duke besuar se përmbushja e dëshirave fizike është qëllimi përfundimtar i njeriut, i sigurt se kjo botë është gjithçka në të gjitha.

Prindërit duhet t'i pajisin fëmijët e tyre me një vullnet të fortë dhe gjykim të shëndoshë në mënyrë që ata të mund të gjejnë rrugën e tyre në botë pa u ndikuar nga zakonet e saj të këqija.

* * *

Ne e lavdërojmë dhe e falënderojmë Zotin për dhuratën e çdo viti të ri dhe për shpresat dhe premtimet e përmbushjes që na sjell.

Nuk ka fuqi më të madhe se lutja e sinqertë dhe e përzemërt për t'u lidhur me Zotin, për të sjellë ndryshime të mrekullueshme në jetën e individëve dhe në kushtet e botës, dhe për të arritur paqen dhe vëllazërinë njerëzore.

I lutemi Zotit që lutjet e sinqerta individuale, perceptimet e larta dhe njohuritë në rritje të transformohen në një forcë të bekuar shpirtërore që sjell ndryshime të vërteta në terren.

Na beko, o Zot, që të udhëhiqemi nga drita Jote dhe nga llambat ndriçuese në shtigje, që të zgjojmë dashurinë Tënde në zemrat tona dhe në zemrat e të tjerëve, që të mbajmë pishtarë drite të gjallë dhe t'i përdorim talentet tona në atë që Ty të pëlqen dhe u sjell dobi njerëzve.

Na ndihmo të bëhemi kanale përmes të cilave energjia Jote kozmike dhe drita Jote udhërrëfyese mund të rrjedhin për të ndihmuar të tjerët dhe për të lehtësuar mjerimin dhe vuajtjet e tyre, sepse falë Teje ne kemi fuqinë për të ndihmuar njerëzimin dhe veten tonë.

Ne jemi të bekuar që mund të empatizojmë me ata që vuajnë

Ne përhapim ide dhe qëllime të mira në të gjithë botën

Paqja dhe vëllazëria u bëfshin një përvojë e jetuar

Nga thëniet e mësuesit Paramhansa Yogananda

Njerëzit ankohen për idenë e heqjes dorë nga disa gjëra në jetë, edhe pse në realitet heqin dorë nga shumë gjëra të vlefshme, një nga të cilat jo më pak e rëndësishme është qetësia mendore, dhe ndonjëherë madje sakrifikojnë veten për para, të cilat janë të prirura për dëme dhe humbje.

Dorëzohuni Zotit dhe do të zbuloni se jeta juaj është bërë si një melodi e bukur ritmike

Kthejeni vëmendjen tuaj nga kjo botë drejt mbretërisë së gjerë të Perëndisë që është brenda jush

Në anijen e qetësisë mund të lundrosh drejt asaj bote përtej ëndrrave tona ku burimi hyjnor rrjedh pa pushim nga thellësitë e zemrës dhe shpirtit.

Zot, më ndihmo të luaj rolin tim në lojën e jetës në një mënyrë që të kënaq Ty, pavarësisht nëse jam i dobët apo i fortë, i sëmurë apo i shëndetshëm, i famshëm apo i panjohur, i pasur apo i varfër, duke e ditur se Ti më do dhe nuk do të më braktisësh kurrë.

Pasuria mund t'i merret një personi, ose mund t'i merret atij/asaj, kur ai/ajo largohet nga kjo botë, dhe ai/ajo nuk mund ta marrë me vete. Vlera e saj e vërtetë qëndron në shpenzimin e saj për vepra të dobishme dhe në sjelljen e lumturisë për veten dhe të tjerët në një mënyrë që i pëlqen Zotit dhe ndërgjegjes së dikujt.

Ata që mendojnë vetëm për sigurinë dhe rehatinë e tyre, duke harruar ose injoruar nevojat e të tjerëve, në realitet po përpiqen të përballen me varfërinë që një ditë do të jetë fati i tyre. Ata që kapen pas pasurisë së tyre në vend që ta përdorin atë për vepra të mira nuk i sjellin vetes begati në jetën e përtejme, por lindin të varfër, me dëshirat

dhe dëshirat e të pasurve. Por ata që ndajnë bollëkun dhe begatinë e tyre me të tjerët tërheqin .mirësi dhe bollëk kudo që shkojnë

Kur u jepni atyre që e meritojnë me dëshirë, do të zbuloni se Zoti është gjithmonë me ju dhe nuk do t'ju lërë kurrë dhe nuk do të keni nevojë për asgjë. Nuk duhet të harrojmë se jeta jonë mbështetet drejtpërdrejt nga Zoti dhe kur të kuptojmë se mendjet, vullnetet dhe aktivitetet tona varen të gjitha nga Zoti dhe e marrin forcën e tyre prej Tij, atëherë do të marrim udhëzim të drejtpërdrejtë prej Tij dhe do të kuptojmë se jeta .jonë është një me jetën e Tij të pafundme

Meditimi ofron prova të ekzistencës së Zotit. Pasi valët e ndjesisë pastrohen nga pellgu i mendjes, lumturia hyjnore buron nga shpirti. Kjo lumturi ekziston tashmë brenda shpirtit, por është .e mbuluar me vel

O Zot Do të përdor vullnetin dhe intelektin tim për të arritur gjëra të vogla së pari dhe pastaj do të .kaloj në arritje më të mëdha

Edhe nëse të gjitha ambiciet materiale arrihen, ajo jep vetëm lumturi të paplotë - dhe duke gjetur Zotin do të zbuloj rezervuarë të pashtershëm gëzimi. Dhe ajo nuk ndalet kurrë së rrjedhuri dhe së vrapuari në kopshtet dhe livadhet me gjelbërim .të përjetshëm të shpirtit

Shtëpia: Sheshi i Fitores

Nëse një person e kalon jetën duke ndjekur një emocion pas tjetrit, ai kurrë nuk do ta njohë shijen e lumturisë së vërtetë. Njeriu duhet të jetojë

thjesht dhe t'i afrohet jetës me lehtësi. Është e kështillueshme që një person të kalojë kohë vetëm, duke reflektuar mbi veprimet e veta herë pas here dhe duke praktikuar paqen e brendshme, e cila .sjell shërim, përtëritje dhe forcë të ripërtërirë

Nëse shpërqendrimet janë vazhdimisht të pranishme dhe stimuj të tjerë bombardojnë shqisat, nervat do të vuajnë si rezultat, sasi të mëdha energjie jetësore do të shpenzohen kot dhe shpirti do të ndihet i tensionuar dhe i shqetësuar. Për më tepër, nuk duhet të shqetësohemi shumë për korrigjimin e të tjerëve; përkundrazi, duhet të korrigjojmë veten përpara se të përpiqemi t'i .korrigjojmë të tjerët

Le të dihet se shtëpia është fushëbeteja më e madhe. Një person që është një engjëll në shtëpinë .e tij, do të jetë një engjëll kudo

Ëmbëlsia e zërit dhe paqja e sugjeruar nga sjellja fisnike janë më të nevojshme në shtëpi sesa .kudo tjetër

Ashtu si errësira nuk mund të qëndrojë aty ku shkëlqen drita, ashtu edhe errësira e sëmundjes duhet të zhduket kur drita e Zotit shkëlqen në qelizat e trupit, dhe pak janë ata që e kuptojnë .këtë të vërtetë

Kur njerëzit ndiejnë një dëshirë të fortë për t'u shëruar, ata luten me zemra të trazuara ose me një ndjenjë dëshpërimi, duke supozuar se Zoti nuk do t'i dëgjojë lutjet e tyre ose luten por nuk presin në mënyrë që të dinë nëse lutjet e tyre kanë arritur .te Zoti

Ashtu siç nuk mund të dëgjosh muzikë të transmetuar në ajër duke përdorur një marrës të dëmtuar, po ashtu nuk mund të kapësh dridhjet e shëndetit, forcës dhe mençurisë që burojnë nga Zoti me një aparat psikik që nuk funksionon me frikëra, shqetësime dhe të gjitha llojet e ankthit, dyshimeve dhe pasigurisë.

Le të të kujtojmë dhe të të falënderojmë, Zot, në kohë nevoje dhe begatie, në sëmundje dhe shëndet, në errësirë dhe dritë, dhe në të gjitha rrethanat. Le të kujtojmë me mirënjohje ditët e mirëqenies që na ke dhuruar. Na ndihmo të hapim sytë e besimit në mënyrë që të shohim dritën Tënde të bekuar, e cila shëron të gjitha sëmundjet dhe lëngatat.

Unë jam kapiteni i anijes sime të mendimeve të mira, të vullnetit tim të mirë dhe të aktivitetit tim të frytshëm e të dobishëm. Do ta drejtoj anijen e jetës sime, duke i mbajtur gjithmonë sytë e mi të fiksuar në planetin e ndritshëm të paqes në qiellin e meditimit tim të thellë.

Do të përdor aftësitë e mia të të menduarit krijues për të arritur sukses në çdo gjë që bëj. Zoti do të më ndihmojë nëse përpiqem të ndihmoj edhe veten time.

Sot do ta punoj kopshtin e jetës me përpjekje të përtërira dhe do ta mbjell me farat e mençurisë, shëndetit, kënaqësisë dhe lumturisë. Do t'i ujit farat me besim dhe vetëbesim dhe do të pres bujarinë e të Plotfuqishmit që të më japë një korrje të drejtë. Edhe nëse nuk korr korrjen e pritur, do të mbetem mirënjohës dhe falënderues për qetësinë

shpirtërore që vjen nga përpjekja për të bërë më të mirën time.

Do ta falënderoj Zotin që jam në gjendje të vazhdoj të përpiqem derisa të kem sukses, me hirin e Tij. Dhe do ta falënderoj Atë kur të arrij dëshirën më të madhe të zemrës sime. Do të përpiqem të bëj vetëm vepra fisnike dhe të denja, duke kërkuar kënaqësinë e Zotit.

Bota është plot me stuhi natyrore dhe njerëzore, dhe Zoti është mburoja e fortë dhe streha e sigurt nga stuhitë, uraganet dhe të këqijat e kësaj bote. Kudo që është Zoti, nuk ka frikë apo pikëllim. Besimtari i vërtetë qëndron i vendosur dhe krenar në betejën e jetës dhe në luftën e ngjarjeve, i sigurt se Zoti është me të, duke e mbrojtur nga dëmi dhe duke mos e braktisur kurrë për asnjë moment. Kështu, frika zhduket nga zemra e tij dhe siguria zë vend, një mbrojtje që nuk mund të imponohet.

Të mos kesh frikë do të thotë të kesh besim në Zot dhe në mbrojtjen e Tij, dhe të kesh besim në drejtësinë, mençurinë, mëshirën, dashurinë dhe kudondodhjen e Tij.

Frika e privon një person nga forca e tij psikologjike, i turbullon mendjen dhe dëmton ritmet natyrore të zemrës. Për më tepër, frika mund të shkaktojë shqetësime fizike dhe sëmundje psikologjike. Në vend që t'i nënshtrohet ankthit dhe kufizimit psikologjik, një person duhet të sigurohet se është i sigurt në mbrojtjen e Zotit, Gjithëshikuesit, Gjithëdëgjuesit, i sigurt në fortesën

e Tij të pathyeshme dhe i rrethuar nga mëshira .dhe kujdesi i Tij

Qoftë në xhunglën afrikane, në një fushë beteje, duke vuajtur nga sëmundja apo varfëria, duhet ta bindësh veten se dora e Zotit është më e fortë se çdo rrezik dhe e aftë të mbrojë ata që kërkojnë strehim tek Ai. Nuk ka mjet më efektiv mbrojtjeje. Sigurisht, duhet të përdorësh arsyen në përballimin e ngjarjeve, duke pasur njëkohësisht besim të plotë në ndihmën hyjnore. Besimi nuk do të thotë kurrë të jesh i pamatur ose të veprosh pa mençuri përballë fatkeqësive. Përkundrazi, pavarësisht se çfarë ndodh, duhet t'i pohosh vetes se vetëm Zoti është i aftë të ndihmojë në rrethana të vështira dhe të vështira nëse i drejtohesh Atij .me gjithë zemrën, shpirtin dhe shqisat e tua

Kur vështirësitë bien si një ortek, nuk duhet t'i lejojmë ato të paralizojnë vullnetin tonë ose të errësojnë vizionin tonë të qartë dhe qasjen tonë të mençur e logjike. Përkundrazi, duhet ta ruajmë besimin tonë në Zot dhe ndjenjën tonë të lindur të së drejtës dhe të gabuarës, dhe të përpiqemi të gjejmë një rrugëdalje. Me ndihmën e Zotit, do ta gjejmë atë. Në fund të fundit, gjërat do të përmirësohen sepse fuqia dhe mrekullitë e Zotit fshihen pas kontradiktave të jetës njerëzore. Ata që nuk e pranojnë pashmangshmërinë e rrethanave dhe në vend të kësaj përpiqen të depërtojnë përtej velit me intelektin dhe besimin e tyre, do ta gjejnë derën të hapur për ta - një derë .mbi të cilën troket çdo dorë besimtare

Jeta është e mbështjellë në errësirë dhe nganjëherë pengohemi dhe hezitojmë të ecim përpara. Duhet ta lëmë dritën e Zotit të jetë llamba jonë udhërrëfyese ndërsa ecim nëpër shtigjet e errëta të jetës. Zoti është hëna e plotë në netët e injorancës dhe errësirës, dielli i shkëlqimit në orët e zgjimit, far i udhëzimit dhe ylli udhërrëfyes për ata që përshkojnë detet e ekzistencës tokësore dhe të shkurtër.

Problemet do të vazhdojnë në botë, kështu që ku mund të drejtohet dikush për udhëzim dhe drejtim? Mendimet e dikujt, të ndikuara nga zakonet, paragjykimet, paragjykimet dhe fanatizmi, janë të padobishme, dhe ndikimet e mjedisit, familjes, vendit ose botës së dikujt janë të paafta të ofrojnë udhëzim të vërtetë. Prandaj, duhet t'i drejtohemi Zotit dhe të dëgjojmë zërin e qetë dhe të qetë që buron nga thellësitë e shpirtit, një zë në harmoni me të vërtetën.

Dallimi midis kontemplacionit mendor dhe introspeksionit shpirtëror

Nëse një person programon veten me njohuri teorike, ai bëhet si një regjistrues në këmbë, duke përsëritur fjalë të urta dhe fraza të larta, dhe të tjerët e konsiderojnë atë të ditur dhe të ditur. Por një njohuri e tillë nuk përforcohet nga një perceptim i drejtpërdrejtë i së vërtetës, as nuk përputhet me arritjen shpirtërore. Ky lloj intelektualizimi ose intelektualizimi e mban "veten" të lidhur me mendjen shqisore, e cila vetë është e kufizuar nga shqisat fizike. Njohuritë teorike nuk

mund të fitojnë njohuri hyjnore, dhe është e kështillueshme që të mos humbasë kohën e çmuar me teori që nuk mund të zbatohen në realitet, përndryshe dikush e gjen veten të humbur në një xhungël të dendur intelektuale, të paaftë për të kapërcyer sferën e teorisë.

Ky proces nuk do të çojë në njohjen e së vërtetës, sepse e vërteta qëndron përtej opinioneve dhe teorive, dhe shumë nga ata që ndjekin këtë qasje bëhen të detyruar nga përfundimet e tyre subjektive.

Nëse një person i përdor aftësitë e tij mendore vetëm për të fituar para dhe pasuri materiale, vetëdija e tij do të tërhiqet nga bota materiale dhe do të ngatërrohet në kompleksitete të pafundme. Prandaj, njerëzit e mençur thonë se një person nuk duhet t'i kushtojë të gjitha aftësitë mendore që Zoti i ka dhuruar atij për ndjekjen e gjërave të përkohshme, në mënyrë që të mos humbasë veten në labirintin e materializmit dhe të krijojë kufizime dhe kufizime të panevojshme për veten e tij. Në vend të kësaj, ai duhet t'i përdorë aftësitë e tij mendore për të siguruar nevojat e jetës dhe të përpiqet të zhvillojë aftësitë e tij morale në mënyrë që të dallojë midis të drejtës dhe të gabuarës, dhe midis asaj që është e dëmshme dhe asaj që është e dobishme. Kur ata kultivojnë depërtimin e tyre shpirtëror, ata do të jenë në gjendje ta ndiejnë Zotin brenda vetes dhe të përcaktojnë të vërtetat shpirtërore të fshehura pas vellove të dendura të

materializmit. Kjo gjendje quhet introspeksion shpirtëror.

Cilado qofshin shqetësimet tona, Zoti duhet të ketë gjithmonë përparësi në jetën tonë. Një nga elementët më të rëndësishëm të rritjes shpirtërore është lidhja e vazhdueshme dhe e sinqertë me Zotin, përmes së cilës ju personalisht do të dëshmoni një transformim të mrekullueshëm dhe pozitiv që do t'ju lërë mbresa të thella.

Kur një person dëshiron të shohë një shfaqje, ose të blejë rroba të reja ose një makinë të re, a nuk është e vërtetë që mendja e tij është e zënë gjatë gjithë kohës? Lidhur me këto çështje dhe si t'i arrijë ose t'i marrë ato? Ai nuk do të pushojë derisa të përmbushë dëshirat e tij dhe do të vazhdojë të punojë pa u lodhur për t'i arritur ato dëshira.

Kështu, mendja njerëzore duhet të jetë e zënë duke menduar për Zotin dhe pastaj të gjitha dëshirat më të vogla do të transformohen në një dëshirë të fortë për të ndjerë Zotin dhe për të komunikuar me Të.

Kur mendja i përshpërit Zotit një përshpëritje të sinqertë dhe të zjarrtë që buron nga thellësitë e një shpirti të dëshiruar

Thirrja e shpirtit do të prekë zemrën kozmike dhe përgjigjja do të vijë, duke sjellë me vete gëzim të madh.

Pëshpëritja intelektuale kultivon vullnetin, derisa të keni forcë të mjaftueshme për të arritur qëllimin e dëshiruar.

Kur mendja dhe vullneti i një personi janë në harmoni me Zotin, ai është i ngarkuar me fuqi të pakufizuar, kështu që vetëm të menduarit për diçka është e mjaftueshme për ta sjellë atë në jetë, sepse ligji hyjnor vepron në favor të atyre që janë në harmoni me vullnetin suprem.

Të gjitha arritjet e jashtëzakonshme në jetën time janë arritur nëpërmjet fuqisë së një mendjeje në harmoni me Zotin. Kur gjeneratori hyjnor është në punë, gjithçka që dëshiroj realizohet pa përjashtim, së pari duke marrë formë si një dizajn i padukshëm, eterik dhe më pas duke u manifestuar me forcë të papërmbajtshme në realitet.

Sekreti i rritjes

Ne rritemi përmes çdo përvoje që kalojmë, për sa kohë që e kuptojmë se mund të nxjerrim mësime të vlefshme prej tyre, sepse çdo dhimbje dhe vuajtje që përjetojmë ka kuptim dhe qëllim.

Pavarësisht ashpërsisë së sprovave, ato janë si zjarri që shkrin xeherorin e hekurit, duke e transformuar atë në çelik të bukur, të fortë dhe të gjithanshëm. Mençuria që farkëtojmë përmes flakëve përvëluese të përvojës është vërtet e jashtëzakonshme. Jeta na pastron, duke transformuar natyrën tonë të ulët në elementë të çmuar, duke na lejuar të jetojmë me shpirtra aq të

pastër sa xhevahiret, aq të fortë sa çeliku, por fleksibël dhe elastikë, duke u përkulur pa u thyer .nën presionet e fatkeqësive dhe vështirësive

Kur shohim fytyra të shtrembëruara nga zemërimi, të plagosura nga brutaliteti, pamja e tyre na bën të dëshirojmë ta dëbojmë shëmtinë nga shpirtrat tanë - një shpirt i paprekur nga asgjë tjetër përveç qëllimeve të liga dhe mërive të thella që errësojnë imazhin e bekuar hyjnor brenda nesh, ashtu si bloza ndot një pasqyrë. Veprimet e dhimbshme të të tjerëve duhet të zgjojnë tek ne dëshirën për të përmirësuar sjelljen tonë dhe për të kontrolluar veten, në mënyrë që të jemi zotër të pasioneve tona të padisiplinuara, jo skllevër të .tyre

Fjalët e mira janë një ilaç i mrekullueshëm për shumë sëmundje, duke zotëruar një forcë të fuqishme, pothuajse magjike, magnetike që sjell bekime dhe begati të bollshme për folësin e tyre. Ata që përdorin fjalë qetësuese dhe të buta ndiejnë një rrymë delikate që rrjedh përmes tyre pa ndërprerje, duke u mbushur me një bollëk qetësie. Kjo ndodh sepse kjo rrymë është e lidhur me burimin e saj më të lartë, që rrjedh vazhdimisht dhe arrin vazhdimisht shpirtrat në harmoni me të. Ata pastaj do të jenë në gjendje ta transmetojnë këtë rrjedhë lumturie te shpirtrat që dëshirojnë .paqe

Çdo ditë, një person shikon në pasqyrë për të parë fytyrën e tij sepse dëshiron të duket në formën e tij më të mirë para të tjerëve. Sa më e

rëndësishme është, pra, që ai të qëndrojë çdo ditë me veten dhe të shikojë në pasqyrën e analizës së brendshme për të zbuluar se çfarë fshihet nën sipërfaqen vezulluese! Sepse çdo gjë që është tërheqëse nga jashtë e merr joshjen e saj nga vetja e brendshme. Dhe asgjë nuk e njollos pasqyrën e pastër të shpirtit si shtrembërimet psikologjike si zemërimi, pakënaqësia, zilia dhe urrejtja. Kushdo që përpiqet të çlirohet nga këto përbërje, të huaja për natyrën e shpirtit, do të lejojë që drita e .bukurisë së brendshme të rrezatojë nga brenda

Përmes analizës, zbulojmë se problemet njerëzore janë të trefishta: ka probleme dhe çrregullime që sulmojnë trupin e njeriut, të tjera që sulmojnë mendjen dhe një kategori e tretë që .bllokon rrugët e shpirtit

Sëmundja, pleqëria dhe vdekja janë vështirësitë dhe pengesat me të cilat përballet trupi. Megjithatë, sëmundjet psikologjike pushtojnë mendjen përmes trishtimit, frikës, zemërimit, dëshirave të shtypura, pakënaqësisë, urrejtjes, obsesioneve emocionale, agjitacionit nervor të ethshëm dhe kancerit psikologjik që paralizon aftësitë mendore. Sëmundja më e rrezikshme, megjithatë, është sëmundja e shpirtit, e manifestuar në injorancë, nga e cila burojnë dhe .përhapen të gjitha sëmundjet e tjera

Ka më shumë të mira sesa të këqija në botë

Kur dyshimet na futen në mendje, duhet të kujtojmë jetën e njerëzve të mëdhenj. Është e vërtetë që jemi qenie njerëzore, por Zoti na ka pajisur me fuqi të jashtëzakonshme që rrallë i përdorim. Pse pra të dridhemi nga frika e pleqërisë, sëmundjes dhe pikëllimit? Duhet të bëjmë çmos për t'u kujdesur për trupat tanë, por nuk duhet t'i nënshtrohemi frikës ose të varrosemi nën grumbuj injorance.

Trupi nuk është i gjithë personi

E mira është më e madhe se e keqja në këtë botë sepse Zoti është fuqia supreme. Por kur na godet e keqja, mendojmë se nuk kemi fuqi ta kontrollojmë atë ose t'i shpëtojmë kontrollit të saj.

Stuhitë e së keqes janë të destinuara të fryjnë, por ne mund t'i kapërcejmë efektet e tyre dhe të ngrihemi mbi to.

Jeta nuk na është dhënë për t’u shkatërruar prej saj, por për të na ngulitur ndërgjegjësimin për përjetësinë, dhe ne duhet ta kujtojmë këtë të vërtetë.

Pa lirinë e mendimit, askush nuk mund të shprehet në një mënyrë të pastër, spontane dhe natyrale. Mbani mend se jeni thelbësisht të lirë. Fuqia e vullnetit është gjithmonë e lirë.

Nëse e përdorni vullnetin tuaj siç duhet, kjo do të krijojë karma të mirë për ju, por shumica e njerëzve nuk duan të ndryshojnë dhe nuk duan të bëjnë përpjekje, kështu që ata shkërmoqen

përballë vështirësive dhe nuk janë në gjendje të përballen me sfidat.

Të bësh çfarë të duash nuk është liri, sepse njerëzit janë të lidhur nga dëshirat e tyre, dhe për këtë arsye veprimet e tyre nuk mund të quhen aspak liri. Liria e vërtetë do të thotë të bësh gjithçka me një vullnet të udhëhequr nga mençuria. Një person mund të kontrollojë pasojat e veprimeve të tij të kaluara, të cilat në mënyrë të pashmangshme do ta ndjekin atë, nëse e aktivizon vullnetin e tij dhe e përdor atë për vepra të mira dhe të dobishme. Nëse i kryeni veprimet tuaja me arsye dhe vullnet, forcat e veprimeve tuaja të gabuara të mëparshme do të dobësohen dhe zakonet që vijnë nga veprimet tuaja të mira do të forcohen.

Ne dëshirojmë vazhdimisht atë që na mungon dhe lidhemi me gjëra që nuk janë thelbësore. Sapo diçka na zotëron, ne e humbasim përkohësisht vullnetin tonë të lirë. Ashtu si lindorët janë skllavëruar nga zakonet e lashta, edhe perëndimorët janë skllavëruar nga ato moderne. Ne krijojmë fatin tonë dhe lidhemi prej tij.

Pse një fëmijë lind në një familje të keqe, ndërsa një tjetër lind në një familje të mirë? Secili prej tyre e përdori lirinë e tij për të jetuar në një mënyrë të caktuar në të kaluarën (në një jetë të mëparshme) dhe kështu i solli ato rrethana mbi vete në këtë jetë.

Nuk ka liri të vërtetë pa Zotin. Ne duhet të mendojmë vazhdimisht për Të. Cilado qofshin shqetësimet dhe mendimet tona, Zoti duhet të zërë vendin e parë në zemrat tona, dhe kur jemi vërtet të lidhur me Të, do të na jepet aftësia për të përmbushur atë që duhet, në çdo kohë, me ndihmën e Tij hyjnore.

Këshilla për dishepullin

Një nga nxënësit i kërkoi mësuesit Paramhansa t'i jepte disa këshilla për vetëpërmirësim, ai tha: Nëse do të të duan, fillo duke dashur të tjerët që kanë nevojë për dashurinë tënde.

Dhe nëse prisni nga të tjerët, jini besnikë dhe besnikë ndaj tyre, në mënyrë që ata të jenë besnikë ndaj jush.

Nëse doni t'i pengoni të tjerët të veprojnë me keqdashje dhe dinakëri, mos lejoni që mashtrimi të depërtojë në mendimet tuaja dhe mos veproni në një mënyrë që i dëmton të tjerët.

Nëse doni që të tjerët të kenë empati me ju, filloni duke treguar empati ndaj tyre, veçanërisht ndaj atyre përreth jush.

Nëse do që të tjerët të të respektojnë, duhet të tregosh respekt si për të rinjtë ashtu edhe për të moshuarit

Nëse do paqe nga të tjerët, duhet të jetosh një jetë në harmoni

Nëse doni që njerëzit të jenë fetarë, jini shpirtërorë në natyrë dhe lërini të tjerët të ndiejnë se jeni një model i mirë dhe se mund të mbështeten tek ju dhe t'ju besojnë.

Shkurt, gjithçka që dëshiron të të tregojnë të tjerët. Një nga cilësitë e mira është ta tregosh atë në jetën tënde së pari, dhe do të zbulosh se njerëzit do të reagojnë ndaj teje në të njëjtën mënyrë.

Nëse mund të identifikoni fushat në jetën tuaj që kanë nevojë për përmirësim pa u dekurajuar ose pa zhvilluar një kompleks inferioriteti, dhe nëse punoni vazhdimisht për të përmirësuar karakterin tuaj, atëherë koha që shpenzoni për këtë do të jetë shumë më produktive sesa nëse do ta humbisnit duke dëshiruar që të tjerët të përmirësoheshin vetë. Shembulli juaj pozitiv dhe sjellja juaj e shëndoshë kanë një fuqi më të madhe për të ndryshuar të tjerët sesa dëshirat, zemërimi dhe fjalët tuaja vetëm.

O Zot, Ti je burimi i çdo mirësie dhe origjina e çdo fuqie. Bekona që të mund të reflektojmë bekimet e Tua mbi ne në shëndetin tonë, aspiratat tona intelektuale dhe shprehjet tona shpirtërore. Ti je shkëlqimi në yje, energjia në atome, mirësia në zemra dhe bukuria në të vërtetë. Na ndihmo të mbushemi me fuqinë Tënde supreme, mençurinë Tënde të pafundme dhe vërtetësinë Tënde të pakufishme.

Zot, na lejo të pranojmë se Ti je burimi i shëndetit, oqeani i jetës dhe burimi i gjithë kuptimit dhe dijes. Na çliro nga injoranca dhe efektet e saj, nga frika dhe shqetësimet, dhe lejo që përmbytja e mençurisë Tënde të largojë të gjitha mbeturinat dhe rrënojat nga jeta jonë.

Shkëput, o Zot, perdet që fshehin fytyrën Tënde nga ne, le të të shohim si një dritë kaq të ndritshme, si diej të panumërt në horizontin e jetës sonë, le të të ndiejmë si një fuqi gjithmonë përtëritëse që frymëzon mendimet tona, ushqen shpirtrat tanë, mbështet trupat tanë dhe përmbush ëndrrat tona.

Amen

Shumica e njerëzve nuk e dinë pse. Nga ekzistenca e tyre në këtë tokë, ata besojnë se qëllimi i jetës është përmbushja e dëshirave, sigurimi i nevojave të jetës, kërkimi i kënaqësisë dhe dashurisë njerëzore dhe në fund të fundit dorëzimi ndaj thirrësit të fundit.

Njerëzit e fillojnë jetën e tyre si programues me pririe dhe dëshira specifike që nuk u janë përmbushur në të kaluarën. Dhe ata përpiqen - me atë pak vullnet të lirë që u ka mbetur - duke imituar dëshirat dhe veprimet e të tjerëve. Nëse shoqërohen me biznesmenë, duan të bëhen si ata, dhe nëse shoqërohen me artistë, arti bëhet gjithçka për ta.

Zoti dëshiron që ne të jemi praktikë në këtë botë. Ai na ka dhënë uri që kërkon që ne të punojmë për ta shuar atë, por kërkimi vetëm për ushqim, strehim, para dhe pasuri do të thotë që njeriu harron burimin e lumturisë së tij.

Është e vërtetë që duhet të punojmë për të përmbushur nevojat tona dhe të përpiqemi të arrijmë qëllimet tona legjitime, por para së gjithash, duhet t'ia hapim zemrat tona Zotit dhe të kërkojmë udhëzimin dhe miratimin e Tij në gjithçka që bëjmë. Atëherë me siguri do të kemi sukses në shkollën e jetës, sepse do të marrim drejtimin tonë nga Menaxheri dhe Furnizuesi Suprem, i cili e di se çfarë na nevojitet dhe çfarë është më e mira për ne. Prandaj, duhet t'i besojmë Atij dhe t'i nënshtrohemi vullnetit të Tij të mençur.

Nga leksionet e mësueses Paramahansa

Kur lumturia e brendshme e shpirtit errësohet nga një shtresë e trashë kënaqësish sensuale kalimtare, shkëlqimi i artë i shpirtit errësohet dhe aftësitë transparente të shpirtit fshihen pas dendësisë së materies. Kur mendja e dikujt tërhiqet nga xhelozia dhe zilia dhe mbulohet nga retë e frikës dhe shqetësimit, ai bëhet i mjerë, i mjerë dhe i mundur. Por kur dikush e drejton të njëjtën vëmendje drejt dashurisë, paqes dhe harmonisë, ai përjeton lumturi të thellë.

Shpirti ndjen lumturi kur kthehet nga dëshirat fizike të përziera me vuajtje dhe mjerim në virtytet

transparente të shpirtit, të mbushura me kënaqësi sublime.

Nëse shpirti zhytet plotësisht në kënaqësitë e ashpra të kësaj bote, ai bëhet indiferent ndaj ndjekjes së gëzimeve më të larta dhe i paaftë për të përjetuar kënaqësi shpirtërore. Shumë mund të argumentojnë se heqja dorë nga kënaqësitë materiale është pothuajse e pamundur në këtë botë ose ndërsa jeton midis njerëzve, mendimet e të cilëve sillen vetëm rreth çështjeve materiale. Megjithatë, nuk kërkohet që personi mesatar të braktisë botën dhe të tërhiqet në male dhe pyje për të gjetur qetësi dhe paqe. Përkundrazi, ata duhet të qëndrojnë në këtë botë pa lejuar që rrymat e saj të fuqishme t'i rrëmbejnë, në mënyrë që të mos mbingarkohen nga valët e trazuara të kësaj jete.

Një person nuk duhet të jetë negativ ndaj mjedisit përreth tij dhe, në të njëjtën kohë, nuk duhet të lejojë që materializmi t'ia verbërojë shikimin, në mënyrë që të mos humbasë kontaktin me natyrën e tij shpirtërore dhe të mos jetë në gjendje të shijojë gëzimet e lumturisë dhe të dëshmojë dritat hyjnore.

Jeta, me thelbin, përbërësit dhe qëllimet e saj, është një enigmë e vështirë për t’u kuptuar, por jo e pamundur për t’u zgjidhur, dhe me të menduarit tonë progresiv, ne zgjidhim disa nga sekretet e saj çdo ditë.

Pajisjet e bazuara në parime të sakta shkencore në këtë epokë janë sigurisht

mbresëlënëse, dhe zbulimet që sjell shkenca na japin një vizion më të qartë të mënyrave se si mund të përmirësohet jeta. Por, pavarësisht të gjitha pajisjeve, shpikjeve dhe strategjive që kemi, ne ende duket se jemi si kukulla në duart e fatit, dhe rruga përpara është ende e gjatë para se të çlirohemi nga kontrolli i natyrës.

Sigurisht, të jetosh në mëshirën e natyrës nuk është liri. Mendjet tona entuziaste janë të mbingarkuara dhe të prangosura nga një ndjenjë pafuqie kur ndiejmë se jemi viktima të përmbytjeve, uraganeve ose tërmeteve, ose kur ngjarjet na rrëmbejnë - pa arsye logjike - të dashurit tanë afër zemrave tona. Pastaj kuptojmë se nuk kemi arritur shumë fitore dhe nuk kemi qenë në gjendje të kapërcejmë rrethanat e pafavorshme. Sepse, pavarësisht të gjitha përpjekjeve tona për ta bërë jetën ashtu siç duam të jetë, rrethana të caktuara do të shfaqen gjithmonë në këtë skenë tokësore dhe ngjarje të drejtuara nga një mendje e fuqishme për të cilën dimë pak, duke punuar plotësisht në mënyrë të pavarur nga mendimet dhe vullneti ynë. Më e mira që mund të bëjmë është të punojmë dhe të bëjmë disa përmirësime.

Ne kultivojmë grurë dhe bëjmë miell, por kush e krijoi farën e parë? Ne hamë bukë të bërë nga mielli, por kush i dha trupit tonë aftësinë për ta tretur atë? Dhe si ta shndërrojmë ushqimin në lëndë ushqyese?

Në çdo cep të jetës duket se ekziston një dorë hyjnore e domosdoshme. Ne nuk mund t'i menaxhojmë punët tona pa të, dhe me të gjitha siguritë që kemi. Ne nuk e dimë kur zemra do të ndalojë së funksionuari. Prandaj, nevoja për t'u mbështetur me guxim në fuqinë supreme hyjnore dhe në veten tonë më të lartë, që buron nga ajo plotfuqishmëri sipas së cilës jemi modeluar.

Ne duhet të kemi një besim të lirë nga krenaria dhe të ecim me besim në shtigjet e jetës.

Pa panik dhe dridhje, dhe pa ankth dhe mbyllje

Përballimi i alergjive

Kapërcimi i ndjeshmërisë është një art delikat dhe kontrolli i shpejtësisë së reagimit është i rëndësishëm për zhvillimin e një personaliteti të ekuilibruar dhe të gjithanshëm.

Ndjeshmëria buron nga keqkuptimi, kompleksi i inferioritetit, krenaria e ekzagjeruar dhe një ego e ekzagjeruar.

Kur një person mendon se ndjenjat e tij janë lënduar, ky mendim zë rrënjë në mendjen e tij, duke i ngacmuar nervat, të cilat më pas bëhen të tensionuara dhe rebele. Zemërimi ndizet në zemrën e tij për shkak të emocioneve të plagosura. Megjithatë, disa njerëz kanë aftësinë të kontrollojnë emocionet e tyre, kështu që shenjat e tyre të jashtme nuk shfaqen pavarësisht zemërimit të fortë brenda tyre. Të tjerë e shprehin zemërimin e tyre përmes reagimeve të menjëhershme, të

dukshme në muskujt e syve dhe shprehjet e fytyrës, dhe përmes përgjigjeve të mprehta dhe të koduara verbale.

Emocionaliteti i tepërt ka pasoja serioze; e ndërlikon situatën dhe krijon një paqëndrueshmëri të padëshirueshme që ndikon negativisht te të tjerët.

Duhen bërë përpjekje për të ushtruar vetëkontroll dhe qetësi, duke nxitur një atmosferë mirëkuptimi dhe harmonie që nxit paqen në vend të tensionit dhe largon tymin e stresit. Ata që e bëjnë këtë do të jenë zotër të fatit të tyre dhe do të shpërblehen me vlerësim dhe respekt nga ata përreth tyre.

Ndjeshmëria e tepërt është një tipar i përbashkët për shumicën e njerëzve, dhe kur kjo emocion i paarsyeshëm shpërthen, ajo verbon mprehtësinë dhe i turbullon sytë e mençurisë. Edhe më keq, personi tepër i ndjeshëm beson se po mendon, ndien dhe vepron në mënyrë të përsosur, kur në fakt sjellja e tij mund të jetë krejtësisht e gabuar!

Shumë njerëz besojnë se duhet të ndiejnë keqardhje për veten kur kritikohen dhe se vetëmëshira u jep atyre njëfarë lehtësimi. Por, ashtu si të varurit nga droga, sa më shumë që marrin, aq më e fortë bëhet varësia e tyre.

Një person shumë i ndjeshëm shpesh vuan pa nevojë. Më shpesh, askush nuk e di shkakun e

shqetësimit të tij ose natyrën e ankesës së tij, duke çuar në rritje të ankthit në izolimin e tij të vetëimponuar. Asgjë nuk mund të arrihet duke u ndalur në heshtje te fyerjet ose kritikat e perceptuara. Është shumë më mirë të adresohen shkaqet rrënjësore të një mbindjeshmërie të tillë .përmes analizës objektive dhe vetëkontrollit

Ky lloj alergjie e pashëndetshme ka pasoja serioze; ajo konsumon zemrën si zjarri dhe shkatërron indet e paqes. Prandaj, duhet të trajtohet me mençuri, logjikisht dhe me një vullnet .të vendosur

***

Unë punoj shumë për t'i shërbyer të gjithëve, por kur tërhiqem në vetminë time për reflektim, nuk lejoj askënd të më shqetësojë meditimin. Çështjet e tjera mund të presin, por takimi im i përditshëm me Zotin nuk duhet të neglizhohet ose .të anashkalohet

Para se të ndërmerrni ndonjë veprim, ndaloni dhe merrni në konsideratë me kujdes pasojat dhe ndikimin e tyre në mendjen, trupin dhe shpirtin tuaj. Veprimet e nxitura nga detyrimi nuk janë çlirim, pasi veprimet në kundërshtim me ligjet e harmonisë dhe progresit do ta kufizojnë individin. Anasjelltas, veprimet e sanksionuara nga gjykimi dhe në përputhje me ndërgjegjen e dikujt janë të .virtytshme dhe sjellin liri

Kur vendos të bësh diçka të mirë, ose të përmbahesh nga diçka e keqe, dhe i përmbahesh këtij vendimi dhe vepron në përputhje me të, dije se pjesa jote e lirisë është e bollshme.

Zoti dëshiron që ne të përdorim lirinë e zgjedhjes që na është dhënë për ta kërkuar dhe për ta gjetur Atë, por Ai nuk dëshiron të na imponohet.

Dëshira për t'iu afruar Zotit dhe për ta njohur Atë nuk vjen vetvetiu, por duhet të aktivizohet dhe të ushqehet. Pa këtë dëshirë, jeta nuk ka vlerë apo shije.

Lëreni që depërtimi juaj shpirtëror të udhëheqë mendimin tuaj dhe suksesi do t'ju ndjekë kudo që të shkoni

Zotit ia kushtoj zërin tim, duart e mia, këmbët e mia, zemrën time, trupin tim, ndjenjat e mia, vullnetin tim dhe gjithçka tjetër.

Dashuria është arma shpirtërore që i jep fund të gjitha luftërave

Përtej kësaj toke ka botë të pafundme ku do të takojmë përsëri ata që menduam se na kishin lënë përgjithmonë.

Kjo jetë tokësore është vazhdimisht në ndryshim - pikëllimi ndjek pikëllimin, iluzione mbi iluzione. Ky mirazh që shfaqet në shkretëtirën e vetëdijes sonë duhet të zhduket dhe ne duhet të

zgjojmë veten tonë të vërtetë nga poshtë vellove .të dendura të materies

Mos u përpiq t’i bazosh shpresat e tua në këtë jetë. Ku është garancia jote? Je i sigurt vetëm kur .gjen strehë në dijen e Zotit

Thelbi i shpirtit është si ari i lashtë i varrosur nën dhe. Kur dheu hiqet nga ari dhe lahet me ujin e meditimit, ai shkëlqen përsëri me pastërti dhe .qartësi të plotë

Zot, le të shohim të mirën, të mendojmë mendime të shëndosha dhe të shoqërohemi me ata me karakter të mirë. Na ndihmo të mendojmë për Ty dhe të sodisim Ty, o Ti që je burimi i çdo .drejtësie dhe origjina e çdo mirësie

Liri nga dobësia

Mënyra më e mirë për të kapërcyer dobësinë është të ndalosh së menduari për të; përndryshe, ideja e dobësisë do të mbingarkojë vetëdijen tënde dhe do të dominojë veten tënde të brendshme. Kur sjellim dritë brenda vetes, errësira do të zhduket .sikur të mos kishte ekzistuar kurrë

Kjo ide më sjell frymëzim të mrekullueshëm

Kur drita futet në një shpellë që ka qenë e mbuluar nga errësira për mijëra vjet, errësira zhduket menjëherë. Në mënyrë të ngjashme, dobësitë dhe gabimet zhduken kur lejojmë dritën e Zotit të hyjë në vetëdijen tonë, dhe errësira e

injorancës nuk mund të mbetet. Kjo është filozofia me të cilën duhet të jetojmë.

Shtyrja e punëve është e padobishme. Rrota e jetës nuk ndalet kurrë së rrotulluari dhe ditët e jetës sonë kalojnë shpejt. Çdo minutë që kalojmë duke menduar qartë dhe duke vepruar me mençuri është një investim i suksesshëm dhe fitimprurës në lumturinë tonë.

Shumë njerëz e kalojnë gjithë jetën duke menduar për paratë, seksin dhe famën, dhe rrallë përqendrohen në gjërat thelbësore që u sjellin qetësi mendore dhe ua rrisin ndërgjegjësimin në nivele më të larta.

Pavarësisht se sa i përulur mund të jetë roli i një personi, ai konsiderohet i suksesshëm në sytë e Zotit nëse di ta kalojë kohën e tij me mençuri dhe t'i drejtojë mendimet e tij në drejtimet e duhura.

Kur drita e Zotit shkëlqen mbi një person, ai nuk ndien se ka nevojë për asgjë, sepse gëzimi që e pushton i përmbush të gjitha ëndrrat dhe e bën të ndiejë thellë në shpirt se është më i pasuri i të pasurve dhe më i lumturi i të lumturve në këtë jetë.

Tuneli i Dritës

Ata, ndërgjegjësimi shpirtëror i të cilëve zgjohet nga mendime të ndriçuara, vepra të mira, ndjenja të mira dhe meditim i thellë, mund ta ndiejnë largimin e tyre nga trupi në momentin e fundit të largimit përmes syrit shpirtëror. Gjatë

qëndrimit të tyre tokësor, jogi praktikon të shohë tunelin e syrit shpirtëror në kufirin midis materies dhe shpirtit, dhe në momentin e largimit nga Toka, ata mund të hyjnë në këtë tunel të ndritshëm dhe të kalojnë nga kjo botë në mbretërinë e pafundme të dritës, gëzimit, paqes dhe lirisë absolute të .Zotit

{Dritë mbi dritë}

Llamba e trupit është syri [shpirtëror]

Nëse syri juaj është i vetëm

Atëherë i gjithë trupi juaj do të mbushet me dritë

Dhe drita shkëlqen në errësirë dhe errësira} {nuk e njohu

Altruizmi do të thotë të ndiesh hidhërimet e të tjerëve, t'u afrohesh atyre, të komunikosh me ta, të përpiqesh sinqerisht t'i ngushëllosh në fatkeqësinë e tyre, të gëzohesh në gëzimin e tyre dhe të bësh çmos për ta mbajtur larg fantazmën e .frikës, nevojës dhe ankthit

Ai që zotëron frymën e altruizmit nuk vepron sipas llogaritjeve dhe pritjeve të kufizuara, por përdor mendjemprehtësinë dhe gjykimin e tij të shëndoshë dhe vazhdon të ndihmojë veten dhe të tjerët, duke falënderuar Zotin për suksesin që arrin. Nëse dështon një ose disa herë, ai nuk ndihet i dekurajuar, por përkundrazi bëhet më i vendosur, duke dyfishuar përpjekjet e tij dhe duke përsëritur

përpjekjen, duke eksploruar ide dhe kanale të reja, i udhëhequr nga drita e arsyes dhe duke kërkuar ndihmën e Zotit derisa të arrijë qëllimin e tij dhe të .arrijë qëllimin e tij fisnik

Ai që punon për t'i bërë të tjerët të lumtur, bëhet i lumtur nga Zoti me një ndjenjë të brendshme ngushëllimi psikologjik. Dhe nëse humbet diçka për hir të atyre që po përpiqet t'i ndihmojë, ai nuk e konsideron atë humbje sepse në këmbim fiton kënaqësinë dhe paqen mendore të Zotit. Ai jeton për të dashur, punuar, dhënë dhe mbjellë farat e mirësisë dhe paqes në fushat e .njerëzimit

Kushdo që tejkalon botën e tij personale në mendimet dhe ndjenjat e tij, zgjeron vetëdijen e tij, rrit empatinë e tij dhe ndjen se bota është shtëpia e tij dhe njerëzimi është familja e tij. Ai e kupton se qëllimi i ekzistencës së tij në këtë tokë është të reformojë veten përpara se të përpiqet të reformojë të tjerët, sepse kushdo që reformon veten i ndihmon të tjerët të reformojnë veten përmes shembullit të jetës së tij. Veprimet kanë një ndikim më të thellë dhe një efekt më të thellë në .shpirtrat e të tjerëve sesa fjalët

Ndalesa të shkurtra

:Shkëlqimi i sinqeritetit

Disa njerëz përpiqen t'i shpëtojnë problemeve të tyre duke buzëqeshur, por ky lloj shpëtimi kërkon një ndërgjegje të pastër, të lirë nga

hipokrizia dhe mashtrimi. Kur një person sillet ndershmërisht me veten dhe të tjerët, dhe vepron me fisnikëri dhe integritet, sytë e tij bëhen të qartë dhe një shkëlqim unik buron prej tij - shkëlqimi i .pagabueshëm i sinqeritetit

:Ndershmëria

Disa njerëz thonë shumë gjëra në emër të ndershmërisë, por nuk mund të flasësh me të gjithë për gjithçka. Kur ofron këshilla dhe udhëzime, disa njerëz i keqkuptojnë fjalët e tua dhe nuk fitojnë asgjë nga ajo që thua; ky është një përpjekje e kotë dhe një përpjekje e pavlerësuar. Heshtja në raste të tilla është flori, por kjo nuk do .të thotë aspak të heshtësh për keqbërjet

:Vetë-harmonia

Harmonia me veten është vërtet e mrekullueshme. Shumica e njerëzve e dinë sa e vështirë është të jesh në harmoni me të tjerët, por a keni menduar ndonjëherë të jeni në harmoni me veten? Është tepër e vështirë, por e mundur. Nëse e analizoni veten, do të zbuloni se jeni vazhdimisht në kundërshtim me veten. Nëse nuk e doni veten, nuk do ta doni askënd tjetër. Dhe nëse një person nuk është në harmoni me veten, si mund të jetë në ?harmoni me të tjerët

Harmonia me veten është jetike për harmoninë me botën. Prandaj, është thelbësore të vlerësosh dhe ta duash veten, sepse e meriton atë dashuri. Njeriu duhet ta dojë veten sepse Zoti na

krijoi dhe na pajisi me potencial fisnik. Të duash këtë vetvete të brendshme, këtë thelb plot me cilësi të virtytshme, frymëzon sjellje fisnike dhe pastron mendjen nga papastërtitë dhe zemrën nga .ligësia dhe pakënaqësia

:Kalibrimi i busullës letrare

Askush nuk mund ta mashtrojë ndërgjegjen e vet, të justifikojë keqbërjen ose t'i shpëtojë pasojave të sjelljes së gabuar, edhe nëse do të udhëtonte në një planet tjetër. Rezultatet e veprimeve të dikujt e shoqërojnë, dhe duhet të korrigjojë kursin e vet dhe të kalibrojë busullën e vet morale në mënyrë që gjilpëra e saj të tregojë .gjithmonë në drejtimin e duhur

Disa njerëz jetojnë në kushtet më të këqija dhe megjithatë janë në harmoni të plotë me veten, ndërsa të tjerë kanë çdo mundësi dhe gjithçka që u nevojitet, por megjithatë janë në konflikt të vazhdueshëm me veten. Prandaj, nuk duhet të presim që rrethanat të ndryshojnë. Bindni veten se jeni mirë pavarësisht mjedisit tuaj, i cili mund të .jetë i ndryshëm nga ai që dëshironi

Kushdo që e vë veten në mëshirë të rrethanave, pret që gjërat të ndryshojnë dhe pritja .e tij do të jetë e gjatë

Thuhet se një burrë fliste rrjedhshëm tetëmbëdhjetë gjuhë, por ishte aq i varfër sa nuk kishte mundësi të blinte një llambë për të lexuar, kështu që shkonte në një cep dhe ulej nën dritën e

rrugës për të lexuar. Vërtet, vullneti krijon mjete, krijon mundësi, ripërtërin shpresën, përmbush .detyra dhe përmbush dëshira dhe ëndrra

Komunikimi i vërtetë me ata që e njohin Zotin mund të bëhet nëpërmjet kontaktit personal me ta, leximit reflektues të shkrimeve të tyre ose meditimit të thellë dhe miqësor të tyre. Pika e rëndësishme për t'u mbajtur mend është në harmoni me vetëdijen e tyre, e cila është në .harmoni me Zotin

Kur e përshtasim vetëdijen tonë me shpirtra të mëdhenj që e duan Zotin, kjo harmoni gradualisht transformon jetën tonë në një mënyrë shumë të mrekullueshme. Kjo harmoni nuk e skllavëron vullnetin, por përkundrazi zgjeron fushëveprimin e tij dhe forcon fuqinë e tij. Ky është ndryshimi midis të qenit në harmoni me njerëz të mbushur me ego dhe të preokupuar me atë që mund të fitojnë, dhe të qenit në harmoni me dashamirësit e Zotit dhe njerëzimit, qëllimi i të cilëve është të japin dhe të zgjojnë dashurinë hyjnore në shpirtrat e atyre që janë në harmoni me ta. Magnetizmi i këtyre individëve të bekuar na sjell në kontakt të ngushtë .me magnetizmin hyjnor

Duhet të mbajmë mend se, ndërsa përpiqemi të përmbushim nevojat tona, duhet t'i ndihmojmë edhe të tjerët të marrin atë që u nevojitet dhe të ndajmë me ata që janë më pak të lumtur gjërat e mira në jetë që na vijnë në rrugën tonë. Le të kujtojmë se jemi një pjesë integrale e familjes

globale dhe se nuk mund të jetojmë pa këtë familje të madhe.

Si do të ishte jeta pa zdrukthëtarë, shpikës, fermerë dhe të tjerë? Nëpërmjet dhënies dhe marrjes, si dhe shkëmbimit të shërbimeve, Zoti dëshiron që ne të mendojmë dhe të kemi empati me të tjerët. Është një gabim i rëndë të jetosh vetëm për veten pa marrë parasysh të tjerët. Kur mendojmë për lumturinë tonë, duhet të mendojmë edhe për lumturinë e të tjerëve. Nuk kërkohet që ne të japim gjithçka që kemi për mirëqenien e familjes globale, pasi kjo është e pamundur. Përkundrazi, duhet të kemi empati me të tjerët dhe të bëjmë çmos për t'i ndihmuar ata dhe për të lehtësuar barrën e tyre.

Ekziston një marrëdhënie midis suksesit dhe kënaqësisë së shpirtit, brenda kontekstit të mjedisit në të cilin jeton individi.

Suksesi i vërtetë është rezultat i sjelljes në përputhje me parimet e drejtësisë dhe përfshin lumturinë dhe mirëqenien e të tjerëve si pjesë integrale të kënaqësisë personale. Kushdo që e zbaton këtë parim në jetën e tij materiale, mendore, morale dhe shpirtërore do ta gjejë këtë përkufizim të suksesit si të plotë dhe gjithëpërfshirës.

Njerëzit mendojnë për suksesin në mënyra të ndryshme në varësi të qëllimeve të tyre në jetë. Herë pas here, disa njerëz e barazojnë atë me vjedhjen, duke thënë gjëra të tilla si: "Ai është një

hajdut i suksesshëm!" Kjo tregon se jo çdo sukses është i dëshirueshëm; suksesi ynë nuk duhet t'i dëmtojë të tjerët.

Një tjetër kualifikim për sukses është sjellja e harmonisë dhe rezultateve pozitive, jo vetëm për veten tonë, por edhe për t'i ndarë këto avantazhe me të tjerët.

Arritja e suksesit financiar nuk do të thotë vetëm të shijosh atë që meriton; do të thotë gjithashtu të kesh një përgjegjësi morale për të ndihmuar të tjerët të krijojnë një jetë më të mirë për veten e tyre. Kushdo me inteligjencë mund të fitojë para, por nëse ka dashuri në zemrën e tij, nuk do të jetë në gjendje t'i përdorë ato para në mënyrë egoiste; përkundrazi, do ta ndajë atë që ka me të tjerët.

Paraja bëhet mallkim në duart e njerëzve koprracë dhe kopracë, por është një bekim dhe një dhuratë për ata me duar bujare dhe zemra të mira.

Shpirtrat e mirë tërheqin shpirtra të mirë dhe tërhiqen prej tyre

Duhet të mësojmë ta duam të afërmin tonë si veten tonë dhe të kujtojmë se jemi këtu <u>në këtë jetë për një kohë të shkurtër, pas së cilës nisemi për në një botë tjetër, niveli i së cilës varet nga niveli i të menduarit tonë dhe cilësia e veprimeve tona gjatë këtij qëndrimi tokësor.</u>

Kush janë të afërmit tanë të vërtetë? Për personin e mençur, të gjithë janë të afërm dhe

secili është një "fqinj". Sigurisht, personi i mençur është i aftë të dallojë dhe e kupton se, megjithëse dielli ndriçon dritën e tij mbi një copë qymyr dhe një diamant, diamanti, ndryshe nga qymyri, zotëron aftësinë unike për të marrë dhe reflektuar dritën në mënyrë të shkëlqyer. Duhet të kërkojmë shoqërinë e atyre, mendimet dhe ndjenjat e të cilëve janë po aq të pastra sa një diamant dhe duhet t'i kushtojmë kohë gjetjes së miqve të sinqertë. Ata që jetojnë një jetë të pastër dhe të ndershme do të tërheqin miq të karakterizuar nga pastërtia dhe ndershmëria, ndërsa ata që jetojnë sipas instinkteve të ulëta pa dallueshmëri do të tërheqin miq të të njëjtit lloj.

Nëse vlerësoni idealet dhe parimet e larta, kështillohet të shmangni shoqërimin me njerëz që nuk besojnë në ato ideale dhe parime dhe që ngatërrojnë mendimet dhe prishin humorin, në mënyrë që vibracionet e tyre të mos ulin nivelin tuaj të vibracioneve. Në të njëjtën kohë, mos përjashtoni askënd nga rrethi juaj i dashurisë.

Përveç kësaj, një person jo vetëm që duhet të japë dashuri, por edhe të bëjë paqe, në mënyrë që kudo që të shkojë, të krijojë harmoni dhe qetësi, duke i freskuar ata përreth tij me praninë e tij të mirë. Askush nuk dëshiron t'i afrohet një qelbësi me erë të keqe - më falni për shprehjen - të gjithë e shmangin atë. Në mënyrë të ngjashme, një person nervoz, impulsiv dhe grindavec i bezdis dhe i largon të tjerët. Ne duam të jemi si trëndafila që çelin dhe lëshojnë një aromë të ëmbël që kënaq

zemrën. Le të përpiqemi të përhapim aromën e paqes dhe flladin e mirësisë kudo që të shkojmë dhe kudo që të banojmë.

Mbretëria e Perëndisë nuk është mes reve ose në një vend të caktuar në hapësirë. Është përtej errësirës që shohim kur mbyllim sytë, dhe kur meditojmë dhe lutemi, syri i shpirtit që ndodhet në ballë hapet brenda nesh, dhe ne shohim një dritë të bekuar dhe ndiejmë gëzim që përshkon çdo qelizë të trupit, dhe ndiejmë se veli është ngritur dhe një derë e fshehtë është hapur për në mbretërinë e Perëndisë.

Zoti është një gëzim që përtërin vazhdimisht, një gëzim që përfshin gjithçka. Ne duhet të ndihemi një me atë gëzim që banon brenda nesh dhe rrethon pafundësinë.

Përtej kufijve vibrues të materies së dendur shtrihet vetëdija e pafundme, gjithëpërfshirëse, përtej përshkrimit në gjithë lavdinë, pafundësinë dhe pafundësinë e saj. Kjo është mbretëria e qiellit, një lumturi e ndërgjegjshme e përjetshme, e pakufishme dhe e pafundme.

Kur perceptimet e shpirtit zgjerohen dhe ai e ndjen praninë e tij kudo, ai bashkohet me shpirtin hyjnor.

Lavdi të Pafundit Absolut, të ulur në horizont, ku qielli takohet me oqeanin Dhe lavdi të Pafundit Suprem, të ulur në paqen brenda nesh; duke u

përqendruar në të Pafundin brenda nesh, ne mund .të marrim fuqinë e tij të pakufishme

Dituria e fituar nga studimi i librave ose nga njerëzit është dije e kufizuar, ndërsa dituria e fituar direkt nga Zoti jep fuqinë e mençurisë, shkëlqimin .e sigurisë, qetësinë e zemrës dhe paqen e shpirtit

O Zot, më mëso të lutem me përqendrim të thellë dhe të përziej meditimin me dëshirat e përzemërta dhe lejo që zemra ime të pastrohet çdo .ditë nga dashuria ime e pastër për Ty

Çlirimi nga kufizimet e karmës

qoftë mendore apo fizike, e vetëdijshme apo , e pavetëdijshme, ka një ndikim specifik në jetën e një personi. Veprimet e kaluara nuk janë vetëm ato të kryera ditë, muaj ose vite më parë, por edhe .veprime nga jetët e kaluara

Ju ishit të vdekur, e Ai ju dha jetë; pastaj do t'ju bëjë të vdisni, pastaj do t'ju ringjallë përsëri; .pastaj tek Ai do të ktheheni

Efektet e mira dhe të këqija të veprimeve të dikujt Në jetën e tij të tanishme, këto gjurmë mbeten të ruajtura në pavetëdije ose nënndërgjegje, dhe efektet që një person mbart (ose që shpirti i tij mbart) nga mishërimet e mëparshme qëndrojnë në gjumë si fara në pavetëdije, duke pritur rrethanat e duhura për të mbirë dhe për t'u rritur në një kohë specifike karmike. Ligji i karmës, i cili balancon gjërat,

përfshin veprimin dhe reagimin, shkakun dhe .pasojën, mbjelljen dhe korrjen

Çdo person e formon fatin e vet përmes mendimeve dhe veprimeve të tij, dhe energjitë që ata lëshojnë, qoftë me mençuri apo pa mend, në mënyrë të pashmangshme kthehen tek ata si pikënisje, ashtu si një rreth përfundon veten me saktësi të përsosur. [Pyetja është] a duhet që kërkuesi i gatshëm të përballet - kundër vullnetit të tij - me pasojat e pashmangshme të veprimeve të tij të kaluara, ose me atë që quhet paracaktim? Përgjigja është jo. Zoti është ligj dhe dashuri, dhe kërkuesi që i drejtohet Atij me dëshirë të sinqertë dhe besim të plotë, i përputh veprimet e tij me ligjin hyjnor dhe kërkon dashurinë e pakushtëzuar të Zotit padyshim që do të marrë bekimin hyjnor që lehtëson barrët e rënda dhe përmirëson .rrethanat

Zoti na vendosi në këtë botë plot iluzione dhe Ai i njeh vuajtjet tona dhe sprovat e mundimet që durojmë. Qeniet njerëzore thellojnë errësirën e brendshme të injorancës shpirtërore kur e konsiderojnë veten të mbytur në mëkat dhe të pafuqishëm për t'i shpëtuar thellësive të tij. Është më mirë për ta të përpiqen të korrigjojnë veten, duke kërkuar ndihmë dhe dhembshuri nga zemra e mëshirës hyjnore, duke shpresuar për falje nga .Zoti i dashur, i dhembshur dhe falës

Kur e kuptojmë lidhjen tonë të ngushtë me Zotin, çfarë karme mund të na lidhë? Mos lejoni askënd t'ju bindë se dhimbja dhe vështirësitë tuaja

janë rezultat i karmës suaj. Si shpirt në thelbin tuaj, ju nuk keni karma. Përkundrazi, duhet ta kuptoni këtë të vërtetë duke i pohuar vetes se jeni një me thelbin e jetës, dritës dhe forcave kozmike. Nëse e kuptoni këtë fakt, nuk keni asgjë për t'u frikësuar dhe Zoti do të hapë shumë dyer për ju dhe do t'ju ofrojë shumë mundësi.

Nëse nuk ndiheni rehat me mënyrën se si po ju shkon jeta, ndryshoni mënyrën e të menduarit dhe ngarkoni shqisat tuaja me energji pozitive dhe do ta ndjeni vetë ndryshimin.

Nuk ka nevojë që njerëzit të vajtojnë dhe të pikëllohen për atë që kanë humbur, ose t'ia atribuojnë rrethanat e tyre të pakënaqura gabimeve që kanë bërë në këtë jetë ose në të kaluarën e largët, sepse kjo është një formë e neglizhencës shpirtërore. Ata duhet të veprojnë dhe të çrrënjosin barërat e këqija nga kopshti i jetës, dhe pastaj lulet më të ëmbla dhe më të gjalla do të çelin dhe do të japin frytet më të shijshme dhe të dëshirueshme. Me hirin e Tij, Më të Lartit.

T’i nënshtrohemi Zotit nuk do të thotë të mos e përdorim vullnetin tonë për të përmirësuar punët tona dhe të presim që Zoti të zgjidhë situatat tona pa asnjë përpjekje nga ana jonë, sepse Zoti i ndihmon ata që ndihmojnë veten e tyre.

Çështja është se ne mësojmë si t'i drejtohemi Zotit për të udhëhequr vullnetin tonë dhe për të bekuar e forcuar përpjekjet tona të drejta. Kur kapërcejmë pengesën e mungesës së gatishmërisë

për t'u dorëzuar, gjejmë te Zoti mbrojtjen që askush në këtë botë nuk mund të na e japë, dhe gjithashtu gjejmë një forcë që asnjë provë nuk mund ta kapërcejë.

Secili mund të krijojë një marrëdhënie të veçantë me Zotin nëse di si t’ia hapë zemrën Zotit dhe të dëshirojë praninë e Tij hyjnore, e cila sjell gëzim dhe siguri.

Kur një person ndjen një nevojë të thellë për Zotin, duke e ditur se nuk mund të bëjë pa Të, ai do të zbulojë se Zoti i përgjigjet në një mënyrë ose në një tjetër. Por së pari duhet ta kultivojë atë ndjenjë të fortë, sepse përgjigja nuk do të vijë spontanisht.

Nëse nuk i japim Zotit vendin e parë në jetën tonë, gjendja jonë e vetëdijes do të jetë e shqetësuar dhe konfuze, dhe nuk do të jemi në gjendje të merremi logjikisht dhe siç duhet me kërkesat e pafundme të jetës.

Dhe cila është mënyra për ta zhvilluar këtë dëshirë? Sa herë që përballemi me fatkeqësi ose vështirësi, dhe sa herë që ndiejmë një rëndim në zemrat tona, duhet t'i drejtohemi Zotit dhe t'i kërkojmë ndihmën e Tij, duke e ditur se kushdo që e do Zotin dhe e ruan atë në mendjen dhe zemrën e tij, situata e tij do të përmirësohet. Situata e tij po ndryshon për mirë.

Kur e trazojmë dhe e trazojmë eterin, me lutjet tona të përzemërta dhe thirrjet e sinqerta, do të

nxjerrim thelbin e përgjigjes hyjnore, e cila .përmban ushqim, shërim dhe lumturi

Për ata që dëshirojnë ushqim shpirtëror, frustrimet dhe dështimet e së kaluarës janë të parëndësishme. Mund të nxirren mësime prej tyre dhe mund të provohet përsëri, duke e përsëritur përpjekjen që nga fillimi. Suksesi do të jetë i garantuar, me ndihmën e Zotit, për të gjithë ata që nuk dekurajohen nga dështimi, vendosmëria e të cilëve nuk dobësohet nga tragjeditë dhe që besojnë me besim të palëkundur se Zoti i mbështet ata që këmbëngulin. Ata që janë në rrugën e duhur dhe Ai u jep atyre shpresë, forcë dhe optimizëm, derisa të arrijnë qëllimin e tyre përfundimtar dhe .qëllimin e jetës

Mendimi është një forcë si elektriciteti, dhe gjendjet psikologjike kthehen te mendimi dhe .mënyra e të menduarit

Elektriciteti është si i dobishëm ashtu edhe i dëmshëm; kushdo që e përdor me mençuri e vë në shërbim të vetin, përndryshe mund ta rrymojë. Po kështu mendohet edhe nëse drejtohet në shtigjet e duhura, i sjell lumturi pronarit të saj, përndryshe i .sjell telashe

Mendimi është si një kalë i egër, megjithatë zbutja e tij nuk është e pamundur, dhe të menduarit pozitiv është një mënyrë për të .kontrolluar mendimin

Mendimi i shëndoshë është një mik i ngushtë,
dhe një mendje e sëmurë është një armik i vazhdueshëm.

Mendimi i shëndoshë tërheq paqe dhe siguri,
ndërsa mendimi i pashëndetshëm lëshon shigjeta vdekjeprurëse që kthehen dyfish mbi pronarin e tyre. Prandaj edhe thënia: "Shpërblimi është i të njëjtit lloj si vepra". Për sa kohë që dikush dërgon qëllime të mira, mendimet e tij do të shndërrohen në pishtarë, duke ndriçuar dhomat e shpirtit dhe duke larguar grumbujt e errësirës, në mënyrë që ai të ndiejë ngushëllim të thellë dhe sytë e tij të shkëlqejnë me një buzëqeshje kënaqësie! Buzëqeshja zgjat në sytë tuaj dhe paqja qoftë mbi ju.

Jeta është si një mulli që bluan farat e testimit
dhe eksperimentimit të frytshëm, për të bërë bukën e jetës. Është si një rrugë dredha-dredha, me lule të harlisura në të dyja anët, flutura të ndritshme dhe pemë me fruta të shijshme në degët e tyre, megjithatë rrallë ndalemi. Le të shijojmë pamjen e saj dhe të shijojmë ëmbëlsinë e saj; në të vërtetë, shpesh jemi në ankth. Për të arritur zona më të gjera, mendojmë se ka pamje më të këndshme nga ato që pamë. Por ndërsa largohemi gradualisht. Në shtigje me lule dhe frytdhënëse, gjejmë pemë që janë më të errëta sesa të freskëta, dhe pastaj lulet zhduken. Dhe bashkë me to, flutura dhe gjithashtu fruta, vetëm për të gjetur veten pastaj në shkretëtirën shterpë.

Jeta njerëzore është si ujërat e deteve, të cilat pastrohen dhe bëhen të freskëta vetëm kur ngjitesh në atmosferën e sipërme. Është si një ëndërr mëngjesi, që bëhet më e ndritshme me kalimin e moshës, sepse gjërat atëherë duken më të qarta dhe më të dallueshme. Është si një udhëtim në të cilin peizazhi ndryshon ndërsa udhëtojmë distanca. Pastaj i njëjti peizazh ndryshon ndërsa i afrohemi atij, e kështu me radhë.

Jeta nuk i zhgënjen të mençurit, sepse ata e trajtojnë atë me mjeshtëri dhe e shijojnë pa e lejuar atë t'i kontrollojë dhe t'i privojë nga liria e tyre. Për shembull, ata shijojnë ujin. Ata e pinë dhe lahen në të, por nuk e lejojnë veten të mbyten në të. Ata shijojnë rrobat që u pëlqejnë pa iu përmbajtur tepër formaliteteve dhe formaliteteve që konsiderohen sipërfaqësore. Ata shijojnë të ngrënit pa lejuar që grykësia t'i konsumojë, sepse të ngrënit e tepërt dobëson trupin dhe përpin perceptimet dhe do ta shkatërrojë atë plotësisht. Kështu, një person duhet ta shijojë jetën, por pa i shteruar shqisat përmes zhytjes.

Të shkosh mirë me të tjerët nuk do të thotë të biesh dakord me ta për gjithçka, ose të sakrifikosh idealet për hir të tyre, sepse ky stil konformizmi është i padëshirueshëm dhe nuk përputhet me të vërtetën. Reformatorët dhe njerëzit e mëdhenj nuk ishin dakord me kaq shumë njerëz përreth tyre, megjithatë ata i përmbaheshin fort idealeve të

tyre, sepse e kuptuan se ajo që po bënin ishte absolutisht e drejtë.

Para së gjithash, duhet të jesh në harmoni me Zotin, pastaj me ndërgjegjen tënde dhe pastaj me njerëzit.

Parimi nuk duhet të kompromentohet dhe nuk duhet të drejtohemi në motive të fshehta për të arritur një qëllim të caktuar, sepse kjo nuk u ka hije njerëzve me parime.

Kush mund të jetojë në një mënyrë që i pëlqen Zotit? Mos i dëmto të tjerët, sepse ata nuk kanë pse të kenë frikë. Nëse kjo qasje nuk i kënaq të tjerët, mjafton që një person të ndihet rehat nga brenda dhe të ndiejë një ndjenjë paqeje të brendshme që e bën atë të pavarur nga miratimi i njerëzve.

Forca dhe dëshira e shpirtit në kthimin te Zoti quhet magnetizëm shpirtëror dhe me këtë magnetizëm shpirti tërheq bekime drejt vetes dhe vibracione të imëta dhe të gjitha përvojat e mira njerëzore që i kujtojnë asaj mirësinë dhe drejtësinë.

Magnetizëm shpirtëror Është fuqia me të cilën tërheq dhe e tërheq personin drejt vetes Miq të mirë Dhe gjëra thelbësore dhe të rëndësishme Dhe një kuptim intuitiv i gjërave Kjo fuqi rrjedh nga forca tërheqëse magnetike e Zotit

Qiri i Paqes

Merr një enë mendore Mbushe atë me paqen tënde

Merr shishen e ndjenjave të mia, mbushe me mëshirën Tënde

Merr shportën time të zbrazët të shpirtit, .mbushe atë me frytet e mençurisë sate

Derdh ujërat e dashurisë sate në shpirtin tim, unë do ta derdh në kupat e shpirtit të etur

Rrëzo muret e egos, zhytmë në praninë tënde të plotë

Rrezja e agimit të dashurisë

Le të shikojë nga hapjet e zemrës sime

Më kujton rrezet e diellit të dashurisë tënde

Duke u përhapur nëpër qiellin e jetës sime

Drita rrezatuese e dashurisë suaj ka shkëlqyer

Mbi veten time, dhe u ndriçua

Drita jote mbushi hapësirën time shpirtërore

Ti je jeta që mban trupin tim

Dhe mendja që frymëzon mendimet e mia

Dhe mençuria që shpërndan injorancën time

Unë ndez qirinjën e hollë të dashurisë sime

Për të lexuar librin e artë

I ruajtur brenda meje që nga kohërat e lashta

Dashuria jote ishte dhe është akoma

Qiriu i padukshëm i paqes

Që shpërndan errësirën dhe më tregon
mesazhet e tua

Blogu është në faqet e zemrave

Le të zbulohet lavdia jote, o Zot

Le të shpërndahet drita e mençurisë suaj

Injorancë, mosmarrëveshje dhe zili

Nga brigjet e tokës përgjithmonë

Kthejeni dobësinë tonë në forcë

Dhe ne u dobësuam në vendosmëri

Mbushni trupat tanë me energji elektrike
jetësore

Dhe mbush mendjen dhe shpirtin me dritën
tënde shëruese

Na merr dorën që të mos mbytemi në ujërat e pakujdesisë Tënde, dhe mbushe qenien tonë me dashurinë dhe urtësinë Tënde. Na bëj të ndiejmë se jemi shumë afër Teje dhe se dielli i mëshirës .Tënde shkëlqen mbi ne vazhdimisht

Unë vendos lulet e mendimeve të mia të gjalla
e pështpëritëse

Në strukturën e qetësisë

Aroma e saj e heshtur këndon

Dhe ai këndon për lavditë e tua

Dhe me shkëlqimin e dritës sate të shenjtë

Unë shoh bukurinë e ekzistencës tënde

Ëndrrat e mia të lumtura bëhen realitet

Kur drita jote shkëlqen në shpirtin tim

Perdet shkëlqejnë me zjarrin e mençurisë

E shoh lavdinë tënde dhe gëzimi im rritet

Zoti ju ndriçoftë me dritën e Tij

Dhe përshëndetje nga shpirti për ju

Ka shumë kërkesa dhe kërkesa që bota na imponon dhe na bind për rëndësinë e tyre të madhe dhe për pamundësinë e të jetuarit pa to ose të qenit në gjendje të bësh pa to. Por kërkesa themelore duhet të jetë arritja e paqes së Zotit, burimet e të cilit nuk thahen kurrë dhe burimi i të cilit nuk shterron kurrë, dhe që i jep gjithçkaje në jetë shije dhe kuptim.

Le të kujtojmë se Zoti është thelbi i qenies sonë dhe se dashuria është dritarja përmes së cilës ne shikojmë fytyrën e Tij të lavdishme. Kushdo që dëshiron të ndiejë praninë hyjnore dhe ushqen atë dëshirë të lartë në mendime dhe vepra, Zoti do t'ia plotësojë kërkesën dhe do ta ndihmojë të rrëzojë perdet që i pengojnë të shohin dritat e bekuara.

Kushdo që është i vendosur të ecë përpara në këtë rrugë, nuk do të dekurajohet nga asgjë, dhe

asnjë pengesë nuk do ta pengojë derisa të arrijë qëllimin e tij dhe të përmbushë dëshirën e zemrës së tij.

Perla dhe Gurë të Çmuar Shpirtërorë

Ata që i ekspozojnë dobësitë e të tjerëve dhe u shkaktojnë atyre siklet dhe pakënaqësi janë larg mençurisë dhe gjykimit të shëndoshë. Ne duhet ta përçmojmë mëkatin, jo mëkatarin, sepse ai është vëllai ynë në shpirt, pavarësisht errësirës së injorancës që e mbështjell dhe e rrethon. Qëllimi i dënimit duhet të jetë shërimi, jo mburrja dhe plagosja. Ne duhet ta trajtojmë vëllain tonë mëkatar ashtu siç do të dëshironim të trajtoheshim nëse do të ishim në vendin dhe situatën e tij.

Kushdo që i fsheh të metat e vëllait të tij në këtë botë, Zoti do t'ia fshehë të metat e tij në botën tjetër.

Ashtu siç i gjykojmë të tjerët, ligji shpirtëror na gjykon në të njëjtën shkallë. Nuk duhet të presim shumë nga të tjerët, as nuk duhet të presim gjithmonë rezultate të mira nga askush, edhe nëse ata po bëjnë më të mirën e tyre.

Një person mund të bjerë dhe të pengohet, por ai do të mbetet i sigurt për sa kohë që bën çmos për t'u ngjitur përsëri në shkallët e virtytit dhe drejtësisë.

Çdo ditë duhet të përpiqemi ta ngremë moralin e pacientit fizikisht, psikologjikisht ose

shpirtërisht në mjedisin tonë, ashtu siç ndihmojmë veten ose anëtarët e familjes sonë.

Kushdo që përpiqet që sot të jetojë sipas ligjeve hyjnore - në vend të jetës së vjetër egoiste që sjell vështirësi dhe mjerim - do të zbulojë se pavarësisht sa i përulur është roli që luan në jetë, ai mbetet një rol i rëndësishëm për sa kohë që e kryen detyrën e tij në masën më të plotë sipas drejtimit të regjisorit të shfaqjes kozmike dhe zotit të të gjitha fateve tona: Zotit të Plotfuqishëm.

Kur bashkëveprojmë me të tjerët me sinqeritet të sinqertë, dashuri të vërtetë dhe konsideratë për ndjenjat, do të sjellim miq të mirë në jetën tonë pa pasur interesa personale ose llogaritje egoiste që të marrin parasysh fare pak; përndryshe, nuk do të jemi në gjendje t'i njohim miqtë tanë të vërtetë.

Është e nevojshme të heqësh qafe hipokrizinë dhe pretendimin, dhe të veprosh në një mënyrë që nuk dëmton qëllimisht të tjerët.

Miqtë nuk duhet të zemërohen, nënçmohen ose armiqësohen, as nuk duhet t'u jepet ndonjë arsye për të ushqyer ndjenja armiqësore ndaj nesh. Miqtë nuk duhet të keqtrajtohen, shfrytëzohen ose t'u jepen këshilla të pakërkuara, përveç nëse u kërkohet një e tillë. Kur kërkohet një këshillë, ajo duhet të jepet sinqerisht dhe me mirësi, pa frikën e pasojave. Miqtë ndihmojnë njëri-tjetrin përmes kritikës konstruktive dhe vëllazërore.

Përvojat e vështira të jetës nuk vijnë për të paralizuar vullnetin tonë dhe për të na mposhtur, por përkundrazi për të mprehur vendosmërinë tonë dhe për të forcuar besimin tonë në Zot dhe vetëbesimin tonë. Disa njerëz gabimisht besojnë se këto përvoja dhe sfida janë forca shkatërruese të pakapërcyeshme, dhe kështu ata heqin dorë. Një mendësi e shëndetshme është thelbësore për të aktivizuar forcën tonë të brendshme për t'u përballur në mënyrë efektive me jetën dhe sprovat .e saj

Nëse një person nuk konkurron me dikë më të fortë se vetvetja, ai nuk do të bëhet i fortë. Në mënyrë të ngjashme, kur përballemi me vështirësitë tona me guxim dhe forcë mendore, .bëhemi më të fortë dhe më elastikë

Mendjet tona janë një pjesë integrale e vetëdijes gjithëpërfshirëse të Zotit. Nën valën e vetëdijes sonë shtrihet oqeani i vetëdijes së Tij të pafundme. Kur vala harron se është pjesë e oqeanit më të madh, ajo ndahet nga ajo fuqi oqeanike. Si rezultat, mendjet e njerëzve dobësohen nga kufizimet materiale dhe nuk janë më të afta për punë të frytshme dhe prodhim të bollshëm. Kur mendjet shkundin pluhurin e injorancës dhe thyejnë zinxhirët që i lidhin fuqitë e tyre, ato do të bëhen më të afta për kreativitet dhe .ndërveprim pozitiv me jetën

Kur i përmbahesh fort një ideje të caktuar dhe e mbush atë me një vullnet të fortë, ajo ide shndërrohet në një forcë dinamike. Dhe kur

mendimi bëhet dinamik, ai mund të krijojë mjedisin e duhur për sukses, sipas hartës së padukshme të vizatuar në mendje.

Njerëzit dështojnë sepse i nënshtrohen rrethanave të vështira të jetës pa u rezistuar atyre, në vend që t'u rezistojnë atyre pa u dorëzuar.

Është e nevojshme të ushtrohet dhe aktivizohet vullneti

Ata që hyjnë në shenjtëroren e qetësisë mund të komunikojnë shpirtërisht me shpirtra të tjerë që e duan Zotin dhe mund ta kuptojnë gjuhën e trëndafilave dhe të të gjitha qenieve të gjalla.

O Zot, ji i vetmi Mbret i ulur në fron mbi dashurinë dhe dëshirën time

Ata që meditojnë përjetojnë një ndjenjë të thellë paqeje dhe kjo qetësi e brendshme duhet të ruhet edhe në shoqërinë e të tjerëve. Ajo që mësohet në meditim duhet të praktikohet në aktivitetet dhe ndërveprimet e përditshme me të tjerët, pa lejuar askënd të prishë paqen ose qetësinë e dikujt.

Kur doni të krijoni një zakon të mirë ose të eliminoni një zakon të keq, përqendrohuni te qelizat e trurit ku ndodhen mekanizmat e zakoneve të ndryshme.

Për të krijuar një zakon të mirë, së pari uluni në heshtje dhe meditoni, duke kërkuar ndihmë hyjnore. Përqendroni mendjen tuaj në qendrën e

vullnetit, të vendosur në ballë midis vetullave, dhe pohoni me vendosmëri zakonin që dëshironi të ngulitni në trurin tuaj. Kur doni të eliminoni zakonet e këqija, përqendroni gjithashtu vëmendjen tuaj në këtë qendër të vullnetit dhe pohoni me vendosmëri se të gjitha brazdat ku janë ngulitur ato zakone po fshihen. Me fokus dhe vullnet, ju mund të fshini edhe brazdat më të thella të zakoneve të vjetra të rrënjosura thellë. Siguroni veten vazhdimisht se keni vullnet të mjaftueshëm për të çrrënjosur zakonet e pashëndetshme nga .rajoni i trurit

Koha më e përshtatshme për një pohim të tillë është herët në mëngjes, kur vullneti dhe vëmendja .janë të vëmendshme

Vazhdo t'i pohosh vetes se je i lirë nga të gjitha diktatet dhe një ditë do të zbulosh se - me ndihmën e Zotit - e ke çliruar veten nga zakoni që .doje të hiqje qafe

Çfarëdo që të kesh frikë, largoji mendimet e tua prej saj dhe lëre në dorë të Zotit. Forco besimin tënd në Zot dhe ki besim se Ai është në gjendje të .të ndihmojë

Shumë vuajtje rrjedhin nga shqetësimi dhe ankthi. Pse duhet të vuani kur ajo që keni frikë nuk ka ndodhur ende? Imagjinoni dritën mbrojtëse të Zotit që ju rrethon nga të gjitha anët dhe do të .ndjeni mbrojtjen e Tij të mrekullueshme

Meqenëse shumica e anktheve tona burojnë nga frika, nëse e eliminojmë frikën nga jeta jonë, do të ndihemi të lirë dhe shërimi do të jetë i menjëhershëm. Çdo natë, pak para se të flini, pohoni vetes se Zoti është me ju, duke ju mbrojtur .dhe duke ju mbikëqyrur

Në këtë dramë kozmike, njerëz të të gjitha racave e luajnë historinë e jetës në skenën e kohës. Ne duhet ta kuptojmë kuptimin e jetës pa u shqetësuar shumë ose pa u fiksuar shumë pas .roleve tona të përkohshme

Perceptimi ynë për jetën është shpesh i shtrembëruar dhe devijues sepse e shikojmë me sytë e egoizmit dhe horizonteve të kufizuara. Nëse do ta shikonim me syrin e shpirtit, do t'i shihnim .gjërat nga një perspektivë krejtësisht e ndryshme

Kur hapim syrin e mençurisë, shohim dritën gjithëpërfshirëse të Zotit dhe në atë dritë perceptojmë natyrën tonë shpirtërore, e cila është një pasqyrim i natyrës së vetëdijes universale që .përshkon të gjitha grimcat dhe pjesët e universit

Të vërtetat shpirtërore na rrethojnë, duke trokitur në dyert e syve tanë të mbyllur, duke na nxitur të shohim dritën në vend të errësirës, të veprojmë me mençuri në vend të injorancës, të mbushim zemrat tona me dashuri në vend të urrejtjes dhe të bashkëpunojmë në vendosjen e paqes dhe sjelljen e bollëkut dhe sigurisë në botën tonë. Kur ta bëjmë këtë, injoranca do të zhduket, dallimet situacionale do të zhduken, do të shohim

unitet në regjistrimin e popullsisë dhe do të bëhemi .më në harmoni me vullnetin hyjnor

Marrëdhënia jonë me Zotin nuk është e ftohtë ose pa dashuri, si ajo midis një punëdhënësi dhe një punonjësi. Ne jemi familja e Tij, kujdesi i Tij për ne është i vazhdueshëm dhe Ai na dëgjon gjithmonë. Ne jemi një pjesë integrale e qenies së Tij dhe marrëdhënia jonë me Të është e gjallë dhe .e gjallë

Krijuesi ynë na ka pajisur me një pasuri të pashtershme dashurie, mirëkuptimi, depërtimi, vullneti të mirë dhe forcë shpirtërore, megjithatë shumica prej nesh e kanë shpërdoruar këtë pasuri për asgjë. Zoti dëshiron që ne të jetojmë në siguri, paqe dhe bashkëpunim miqësor, siç i ka hije një familjeje fisnike dhe të dashur, por lakmia dhe llogaritjet egoiste kanë zënë rrënjë në zemrat tona .dhe kanë mbjellë përçarje midis nesh

Zoti do që ne të jemi zotërinj, por ne kemi zgjedhur të jemi skllevër

Njeriu është larguar shumë nga shtëpia e tij qiellore dhe ka humbur parajsën e brendshme të ndjenjës së afërsisë me Zotin dhe afërsisë me Zotin, dhe ai nuk do të jetë në gjendje ta rifitojë .atë parajsë pa përpjekje personale

Zoti na krijoi sipas shëmbëlltyrës së Tij, por kjo e vërtetë na ka shpëtuar nga mendja. Ne i jemi dorëzuar iluzionit se fati ynë është vështirësia dhe fati ynë është zhdukja. Ne duhet ta heqim velin e

iluzionit me kamën e mençurisë për të parë të vërtetën rrezatuese pas saj.

Kush jemi ne dhe cila është natyra jonë e vërtetë?

Njerëzit kanë dallime të dukshme, qoftë në përbërjen e tyre psikologjike apo emocionale, rolet që luajnë në jetë, punën dhe aktivitetet që ndjekin, apo dëshirat që ndiejnë. Por, poshtë të gjitha këtyre dallimeve fshihen dy gjëra që çdo qenie njerëzore dëshiron dhe ka nevojë pa përjashtim. Njëra është liria nga të gjitha format e dhimbjes dhe dëshirës. Tjetra është lumturia e plotë dhe e qëndrueshme - kënaqësia e plotë, ku banojnë paqja, dashuria, mençuria dhe gëzimi.

Në të vërtetë, ajo që njerëzit përpiqen të arrijnë është Zoti, pavarësisht nëse e përdorin atë emër apo jo. Të mençurit thonë se Zoti është thelbi i lumturisë dhe shpirti i lumturisë. Dhe askush nuk do të përjetojë kënaqësi të plotë nëse nuk mbështetet drejtpërdrejt nga burimi kozmik. Kjo është një pikë kyçe për të kuptuar gjendjen njerëzore.

Por ku e kërkojnë njerëzit atë që kërkojnë?

Ata e kërkojnë atë vetëm në gjërat e kësaj bote: në pasuri, rrethana të jashtme dhe marrëdhënie me njerëz të tjerë. Por është e pamundur ta gjesh atë në asgjë, në këdo ose në çdo rrethanë në këtë botë, duke pasur parasysh vetë natyrën e krijimit.

Krijimi bazohet në parimin e dualitetit. Është e pamundur të kesh një pamje vetëm në një ngjyrë, pasi nuk ka asnjë mënyrë për të bërë pa të kundërtën e saj. Në mënyrë të ngjashme, është e pamundur që çdo aspekt i ekzistencës të ekzistojë i izoluar nga dualiteti. Megjithatë, duke shqyrtuar dëshirat që motivojnë njerëzit, zbulojmë se secili prej nesh dëshiron vetëm gjëra të mira, të këndshme, të bukura dhe pozitive, pa dëshirën më të vogël për t'u marrë me diçka të pakëndshme ose të padëshirueshme. Por kjo është e pamundur.

Në këtë botë dualiste, nuk ka kënaqësi pa dhimbje, nuk ka dritë pa errësirë, nuk ka të mirë pa të keqen, nuk ka jetë pa vdekje. Të dyja anët e medaljes janë të pandashme. Kjo do të thotë që ajo që dëshirojmë thellë brenda vetes nuk mund të merret nga kjo botë.

Njerëzit kërkojnë—po, ata kërkojnë me gjithë fuqinë e tyre—por nuk janë në gjendje ta gjejnë atë që kërkojnë, gjë që lind dëshpërim dhe mungesë shprese. Kjo çon jo vetëm në dëshpërim, por edhe në pakënaqësi të madhe dhe zemërim të fortë, dhe si pasojë në akte dhune. E gjithë kjo ndodh sepse ata nuk po e kërkojnë atë që kërkojnë në vendin e duhur, dhe si rezultat, nuk e gjejnë atë që zemrat e tyre dëshirojnë.

Njerëzit në kohën tonë nuk dinë shumë për kuptimin dhe qëllimin e jetës, dhe për këtë arsye vuajnë nga konfuzioni dhe hutimi.

Nga natyra, njerëzit janë qenie të shtyra nga një qëllim. Nëse u mungon një qëllim në jetë dhe nëse mendjet, energjitë, vullneti dhe emocionet e tyre nuk drejtohen në një mënyrë pozitive dhe konstruktive, ata do të drejtohen në rrugë shkatërruese, siç janë abuzimi me alkoolin dhe drogën, dhuna e kështu me radhë. Qëllimi përfundimtar i jetës është njohja e Zotit dhe është detyrë e individëve të harmonizojnë rolet dhe aktivitetet e tyre të jashtme përmes veprimeve të drejta, perspektivave të shëndosha, qëndrimeve pozitive dhe kanalizimit të dobishëm të .emocioneve të tyre

Këto dy aspekte të natyrës sonë - aspekti i brendshëm ose shpirtëror dhe aspekti i jashtëm - nuk janë kontradiktore nëse kuptohen saktë. Përkundrazi, ato mbështesin njëra-tjetrën dhe na ndihmojnë të zhvillojmë dhe përmirësojmë aftësitë dhe potencialin tonë fizik, psikologjik, emocional .dhe shpirtëror

Njerëzit jetojnë në një boshllëk të madh, pa stimulim intelektual ose psikologjik. Ata ndihen të mërzitur për shkak të mungesës së qëllimit dhe mungesës së çdo gjëje që mund t'i jepte jetës së tyre vlerë dhe kuptim. Njeriu mesatar mund të jetë në gjendje të funksionojë dhe të sillet sikur të ishte i shëndoshë psikologjikisht dhe mendërisht, por a ?janë të lumtur

Qëllimi kryesor i jetës është të dimë se kush jemi dhe cila është natyra jonë e vërtetë. Nëse u kushtojmë aspekteve më të thella të jetës

vëmendjen që meritojnë, në mënyrë të pashmangshme do të ndiejmë lumturi, sepse lumturia njerëzore është e lidhur me lidhjen me veten shpirtërore të dikujt, pa të cilën nuk ka .ekzistencë ose ekzistencë

Frika nga dështimi ose sëmundja ushqehet nga të menduarit e vazhdueshëm për të derisa ideja e dështimit depërton nga mendja e vetëdijshme në nënndërgjegje dhe përfundimisht arrin vetëdijen më të lartë. Pastaj, frika, e ngulitur në nënndërgjegje dhe në vetëdijen më të lartë, fillon të shumohet dhe të rritet derisa ta mbushë mendjen e vetëdijshme me barëra të këqija frike që nuk zhduken aq lehtë sa mendimi fillestar kur mbin. Këto barëra të këqija të dëmshme përfundimisht japin fryte helmuese dhe vdekjeprurëse. Për fat të mirë, rrënjët e saj mund të zhduken nga brenda duke u përqendruar fort në guxim dhe duke ngulitur vetëdijen e besimit absolut në Zot dhe se Ai është në gjendje t'i ndihmojë ata që dëshirojnë të ndihmojnë veten .dhe t'i mbrojnë ata nga dëmi

Na ishte një herë, një flluskë e vogël po lundronte në sipërfaqen e detit, e kujdesshme nga stuhitë dhe vetëtimat, kur dëgjoi një zë që i "?pëshpëriste: "Flluskë e vogël jete, çfarë ke

A nuk e di që je pjesë e oqeanit të jetës? Flluska e vogël shikoi përreth dhe e kuptoi këtë .fakt

Vetëdija njerëzore noton si një flluskë e vogël
Në sipërfaqen e detit të vetëdijes kozmike, duke e menduar si një flluskë të përkohshme, duke u dridhur nga frika e sëmundjes, varfërisë dhe vdekjes. O flluskë, a ke frikë nga oqeani? Shiko përreth, vëzhgo me kujdes. Zhvendos perspektivën tënde nga mjedisi yt i menjëhershëm në mbretërinë e pafundme të Zotit. Zhytu më thellë, zgjero kuptimin tënd, në mënyrë që të dish dhe të jesh i sigurt se je një me detin e Tij të gjerë dhe se Zoti është me ty. Ai të mbron, ai të mbështet, tani .dhe përgjithmonë

Shmangia e kurtheve dhe grackave

Sa herë që ndjeni një dëshirë të fortë në zemrën tuaj që ju nxit ta përmbushni atë, përdorni aftësinë për të dalluar dhe pyeteni veten: "A është kjo një dëshirë e mirë që mund të përmbushet, apo një dëshirë e keqe që nuk duhet respektuar?" Dëshirat materiale të pashëndetshme inkurajojnë zakonet tona të këqija duke na dhënë shpresa të rreme dhe lumturi iluzore. Në raste të tilla, fuqia e aftësisë për të dalluar duhet të përdoret për të zbuluar të vërtetën. Zakonet e këqija në fund të fundit çojnë në pakënaqësi. Kur natyra e tyre e vërtetë zbulohet, ato bëhen të pafuqishme për të zënë një person në kurthet e vuajtjes dhe në .kurthet e mjerimit

Reflektime dhe histori

Në jetë dhe në vdekje, në hidhërime dhe fatkeqësi, besimi im në Ty, o Zot, mbetet i fortë dhe i palëkundur, i vendosur dhe i patundur.

Çdo frymëmarrje e mallit dhe lutjes sime hap dyer dhe dritare në shpirtin tim, përmes të cilave kaloj drejt lumturisë së Zotit.

Ashtu si dielli shkëlqen në vendet më të mbushura me njerëz, kështu do të shoh rrezet e dashurisë hyjnore në të gjitha fushat e jetës sime dhe aktiviteteve të përditshme.

Më beko, o Zot, që ta zgjoj shpirtin tim me agimin dhe ta çoj në pragun Tënd të bekuar

Historia e drerit të myshkut

Musku është një substancë e çmuar me një aromë të fortë, që gjendet në kërthizën e drerit mysk që jeton në Himalajet e larta.

Pasi dreri arrin një moshë të caktuar, myshku magjepsës fillon të depërtojë fshehurazi nga kërthiza e tij, dhe dreri shqetësohet nga ajo aromë tërheqëse dhe fillon të kërcejë dhe të kërkojë burimin e asaj arome të këndshme.

Lëviz nga një vend në tjetrin, duke nuhatur midis shkëmbinjve dhe nën pemë, duke kërkuar kudo burimin e asaj arome emocionuese.

Më në fund, ai zemërohet, bëhet më i shqetësuar dhe në ankth kur nuk ka fjalë dhe nuk është në gjendje të gjejë atë që kërkon me mall dhe pasion.

Në një përpjekje të fundit për të arritur burimin e myshkut, ai hidhet nga shkëmbinjtë e lartë shkëmborë në luginën e thellë për t'u përballur me fatin e tij dhe për të gjetur vdekjen, në të cilën pikë gjuetarët janë në gjendje ta kapin atë dhe të nxjerrin qesen ose gjëndrën e myshkut prej tij.

Lidhur me këtë, një nga poetët e ndriçuar recitoi diçka me efektin e mëposhtëm:

O drer myshku, budalla!

Pse po vuan? Pse je pa gjumë?

Ky myshk është i disponueshëm

Me qesen e barkut tënd, budalla!

Edhe nëse e prek me hundë

Nga ti vjen aroma sekrete

Do të kishe fituar atë që shpresoje

Dhe jetuat pa shpenzuar

A nuk mendoni, miqtë e mi, se shumica e njerëzve sillen si drerët e myshkut? Ata janë gjithmonë dhe përgjithmonë në kërkim të lumturisë kudo jashtë vetes.

Po, ata e kërkojnë lumturinë në lojë dhe, duke u lodhur nga dëshirat dhe lakmitë, ata ngjiten në shtigjet rrëshqitëse të pasurisë derisa në fund hidhen nga shkëmbinjtë e shpresave të mëdha në shkëmbinjtë e frustrimit dhe dështimit, kur nuk

janë në gjendje të gjejnë lumturinë e vërtetë të ruajtur në thellësitë e shpirtrave të tyre.

Nëse i kthejmë mendimet tona nga brenda dhe reflektojmë thellë, do të gjejmë në qetësinë e shpirtit burimin e lumturisë së vërtetë dhe të qëndrueshme që kërkojmë.

Nuk duhet të jemi si dreri i myshkut, që vdes në kërkim të lumturisë në vendet e gabuara. Përkundrazi, duhet të jemi vigjilentë dhe të përpiqemi ta gjejmë lumturinë brenda vetes, jo jashtë vetes.

Historia e butonit

Njëherë një burrë erdhi tek unë dhe tha se vuante nga një sëmundje kronike e zemrës, dhe shtoi:

"Kam provuar shumë gjëra, por nuk mund ta heq qafe dhembjen e zemrës"

Pasi mendova me qetësi, i kërkova të më sillte gërshërë. Ai më shikoi duke u dridhur dhe tha:

"A keni ndërmend të ma hapni zemrën, zotëri?"

Unë qesha dhe u përgjigja: "Unë nuk jam mjek. A keni dëgjuar ndonjëherë për një person që përdor gërshërë për të kryer operacione!?"

Më në fund, ai me ngurrim solli gërshërë, kështu që unë i preva një nga kopsa të palltos dhe i thashë të mos qepte një kopsë tjetër në vend të

saj, dhe të mos e vinte dorën në vendin ku mungonte kops. I thashë gjithashtu të kthehej tek unë pas dy javësh, dhe prisja që ai të shërohej .gjatë asaj kohe

Burri qeshi dhe tha: "Do të bëj siç më the sepse të besoj, por mendoj se është ilaçi më i "!çuditshëm që më është përshkruar ndonjëherë

Dy javë më vonë ai erdhi me vrap tek unë dhe :tha, i habitur

Specialistët më siguruan se isha shëruar nga" sëmundja e zemrës. Pra, për hir të Zotit, çfarë "?bëre? A nxore një xhind nga një buton

Unë u përgjigja me një buzëqeshje: "Po! Dora jote luante vazhdimisht me butonin, dhe butoni "ishte në përputhje me zemrën

Ai buton ishte xhindi që po të shkaktonte dhimbje në zemër. Kështu që e preva butonin dhe të thashë të mos e zëvendësoje ose të mos e vije dorën në zemër. Në këtë mënyrë, zemra jote u !çlirua nga presioni dhe ndaloi së të lënduari

Gjithçka po ecën me shpejtësi dhe njerëzit janë të zënë me shumë gjëra. Natyrisht, është më mirë të korrësh të mirat e botës sesa të humbasësh kohë, duke e lënë stinën të kalojë dhe duke përfunduar duarbosh. Por ajo që duhet të korrësh është korrja më e pasur e jetës: t'i afrohesh Zotit dhe ta njohësh Atë. E vetmja mënyrë për të arritur lumturinë e vërtetë është të

arrish diçka në këtë botë dhe gjithashtu të arrish .sukses shpirtëror

Ata që e njohin Zotin nuk i fillojnë detyrat e tyre të përditshme para se të meditojnë më parë mbi Zotin dhe të mbushin mendjet dhe trupat e .tyre me energji të bekuar hyjnore

Kërkesat e shumta të botës mund t'i dekurajojnë ata që kërkojnë qëllimet e tyre shpirtërore dhe t'i largojnë nga rruga e tyre e zgjedhur. Por ata me vendosmëri të palëkundur nuk lejojnë asgjë t'i largojë nga rruga e tyre; ata këmbëngulin me vendosmëri pavarësisht .rrethanave të vështira ose të pafavorshme

Pavarësisht se çfarë na jep bota, ajo nuk do ta kënaqë dëshirën e zemrave tona, të cilat dëshirojnë diçka më të qëndrueshme, më të rëndësishme dhe më të çmuar se të gjitha thesaret .dhe pasuritë e botës

Kur një person vdes - rroftë gjatë - asnjë fuqi në tokë nuk mund të bëjë asgjë për të Kush mund të na ndihmojë pasi të largohemi nga kjo botë? Zoti Prandaj, duhet të kujtojmë gjithmonë se kjo botë është thjesht një ndalesë e përkohshme në udhëtimin tonë drejt shtëpisë sonë qiellore, ku do të jetojmë përgjithmonë në prani të të Gjithëmëshirshmit

Pasuria e tepërt nuk garanton shëndet, paqe dhe efektivitet, por arritja e paqes dhe efektivitetit

do të çojë në sukses të ekuilibruar si në nivelin .shpirtëror ashtu edhe në atë material

Shumica e njerëzve zhvillojnë efikasitet mendor vetëm për të arritur sukses material. Por kur një person bëhet zot i vetes dhe menaxhon fuqitë e tij psikologjike dhe vepron në përputhje me planin hyjnor, jeta e tij do të bekohet dhe ai do të shijojë nektarin e shpirtit ndërsa është në këtë tokë. Ai nuk do të jetë më rob i zakoneve dhe dëshirave, por vetëdija e tij do të transformohet në zemrën e pranisë hyjnore dhe ai do të banojë atje duke shijuar kënaqësi të ripërtërira që sfidojnë .përshkrimin

Trupi është farmacia më e madhe

Studiuesit mjekësorë kanë zbuluar se kur përjetojmë gëzim të madh, trupi prodhon antidepresivë dhe substanca të tjera që ulin stresin, të cilat janë po aq të fuqishme dhe efektive sa ato të përshkruara nga mjekët. Trupi është farmacia më e madhe në Tokë, e aftë të prodhojë gjënë e duhur në kohën e duhur kur jemi në harmoni me ekuilibrin shpirtëror që Zoti ka .vendosur brenda nesh

Jo çdo stres është i dëmshëm; stresi zgjon energjinë jetësore që rrjedh nëpër trupin tonë dhe stimulon aktivitetin dhe lëvizjen. Studimet kanë treguar se një sasi e arsyeshme stresi është e .dobishme

Por problemi lind kur stresi tejkalon një nivel
.të shëndetshëm

Secili prej nesh ka një kufi personal për stresin, dhe kur ky kufi tejkalohet, ne stresohemi më shumë sesa duhet të jemi, dhe mund të mos jemi të vetëdijshëm për këtë derisa të fillojnë të .shfaqen probleme në trup, emocione dhe mendje

Jeta me Zotin është gëzim dhe lumturi, ndërsa pa Zotin ka ankth, trazira, vështirësi dhe madje edhe fatkeqësi. Pra, si mund të gjejmë paqe dhe qetësi në një jetë të dominuar nga fatkeqësitë dhe ?tragjeditë, dhe t'i sjellim pak lumturi kësaj toke

Kërkesa e parë është të jemi të vetëdijshëm .për presionet e jetës kur jemi nën ndikimin e tyre

Zoti është i Gjithëdijshëm dhe i Gjithëdijshëm, dhe Ai i ka pajisur trupat tanë me sinjale të tilla si rehatia, shqetësimi, qetësia dhe ankthi, dhe ne duhet t'u kushtojmë vëmendje këtyre sinjaleve. Ekziston një inteligjencë hyjnore brenda trupave tanë që përpiqet të na tregojë diçka, dhe ne duhet t'i dëgjojmë këto mesazhe gjatë kohëve të stresit ose pushimit. Kur ndiheni të stresuar, përqendroni mendjen tuaj në pjesën e trupit tuaj që po përjeton stres, pastaj merrni frymë thellë dhe, në të njëjtën kohë, tendosni butësisht atë pjesë derisa të vibrojë. Pastaj relaksohuni dhe lironi tensionin. Kjo do të ndihmojë në ruajtjen e ekuilibrit energjik dhe jetësor në trup dhe do ta mbrojë atë nga efektet e .dëmshme të stresit

Ne gjithashtu mund ta menaxhojmë stresin emocional përmes frymëmarrjes. Kur ndjeni frikë ose ndonjë emocion tjetër të dëmshëm, merrni frymë ngadalë, thellë dhe ritmikisht disa herë, duke i lejuar trupit tuaj të relaksohet me çdo nxjerrje. Kjo do të ndihmojë në ngadalësimin e rrahjeve të shpejta të zemrës, në rivendosjen e qarkullimit normal të gjakut, në lehtësimin e rrjedhës së energjisë jetësore përmes nervave tuaj dhe në ndihmën për të qetësuar mendjen dhe për .të pastruar mendimet tuaja

Jeta nuk është një situatë emergjente; është një shprehje e bukur hyjnore dhe ne duhet ta shijojmë atë. Le të kujtojmë se një buzëqeshje është një fuqi; nëse nuk e përdorim, humbasim një .aspekt të rëndësishëm të jetës

Njerëzit janë shpirtra me emocione dhe ndjenja, dhe kanë një trup që e veshin si një veshje ose pallto të jashtme. Por për sa kohë që jetojmë vetëm në nivelin e trupit dhe emocioneve, do të .biem nën ndikimin negativ të stresit dhe tensionit

Kur jemi në harmoni me natyrën tonë thelbësore, që është shpirti, gëzimi i shpirtit derdhet në zemër dhe shndërrohet në dashuri. Ndjenja e kësaj dashurie, e lidhur me paqen dhe qetësinë e shpirtit, dhe veprimi e bashkëveprimi nën ndikimin e saj harmonik, është mënyra më e përshtatshme për të jetuar natyrshëm në një botë plot tensione dhe kontradikta. Harmonizimi me .këtë gëzim është zgjidhja për problemet e jetës

Shënim: Lidhur me pohimin: "Trupi prodhon një antidepresant dhe substanca të tjera që zvogëlojnë stresin dhe tensionin, jo më pak të fuqishme dhe efektive se ato të përshkruara nga mjekët", kjo nuk është këshillë për të hequr dorë nga këshillat dhe recetat mjekësore, prandaj .nevojitet sqarim

Ekuacionet magnetike

Një person me një prani të fortë dhe tendenca të liga + një person me zemër të mirë, por me vullnet të dobët = magnetizmi i lig mbizotëron mbi mirësinë

Një person me vullnet të dobët me tendenca të këqija + një person me vullnet të fortë me tendenca të mira = magnetizmi i mirë e mposht të ligun

Magnetizëm i dobët shpirtëror + biomagnetizëm i lig = magnetizëm i fortë i lig

Forcë e fortë morale + forcë e dobët morale = forcë më e madhe morale

Një person i zemëruar dhe i dhunshëm + një person i butë dhe i sjellshëm = magnetizmi i zemërimit mbizotëron mbi butësinë

Temperament i fortë, i ekuilibruar dhe i qetë + temperament që ndonjëherë tenton drejt pakënaqësisë = mbizotëron magnetizmi i qetësisë

Dështim kronik i rrënjosur + dështim më pak i rrënjosur = magnetizëm i fortë i dështimit

Sukses i fortë pozitiv + sukses më pak pozitiv = sukses i shtuar

Dridhje e fortë e dështimit + dridhje e fortë e suksesit = ose magnetizëm i fortë i dështimit ose magnetizëm i fortë i suksesit, varësisht nga mjedisi dhe kushtet

Një mendje e fortë dhe e shëndoshë + injorancë e plotë = ose zgjuarsi dhe aftësi, ose injorancë dhe budallallëk.

Fuqi shpirtërore e jashtëzakonshme + fuqi praktike e jashtëzakonshme = Magnetizëm shpirtëror - një fuqi praktike vërtet e jashtëzakonshme

Nëse njerëzit do të mund të shihnin morinë e qenieve planetare në eterin që i rrethon, ndoshta disa do të përpiqeshin të gjenin të dashurit e tyre të vdekur. Zoti më ka hapur sytë shpirtërorë dhe unë shoh shumë nga ata shpirtra që kanë lënë mbretërinë tokësore. Duke u përqendruar thellë në syrin shpirtëror (qendrën e ballit), mund të shihet me vizion të brendshëm bota rrezatuese e banuar nga të gjithë shpirtrat e mirë që janë ngjitur në planin eterik në praninë e të Gjithëmëshirshmit.

Tek njerëzit, zemra vepron si një marrës pa tel dhe syri shpirtëror si një transmetues. Edhe nëse nuk mund t'i shihni të dashurit tuaj të vdekur, nëse i përqendroni me qetësi ndjenjat tuaja në zemër, mund të ndjeni praninë e atyre që janë të dashur për ju, të cilët tani jetojnë në trupa eterikë, duke

shijuar paqen dhe sigurinë e Zotit dhe duke u gëzuar në lirinë e tyre nga kufizimet e trupit, kështu që ju gjeni ngushëllim në paqen e tyre dhe zemra juaj është e qetë për ta.

Kur shqiptoj emrin e Zotit, e gjithë qenia ime shkrihet në një gëzim suprem. Por kjo gjendje më erdhi vetëm pas një përpjekjeje të madhe. Në fillim, nuk isha nga ata që dëshironin, sepse mendja ime ishte e humbur. Por tani, sapo i përqendroj mendimet dhe vetëdijen time në qendrën shpirtërore - hapësirën midis vetullave - të gjitha mendimet zhduken, frymëmarrja ndalet vetvetiu, zemra ndalon së rrahuri, trazirat e mendjes qetësohen dhe gjendjet e të qenit zbresin mbi shpirt, kështu që unë përjetoj ekstazë shpirtërore dhe jam i mbështjellë në lumturi hyjnore.

Thënie të arta

Lumturia është e drejta ime, trashëgimia ime dhe thesari im i fshehur hyjnor. Më udhëzo të gjej brenda vetes thesaret që tejkalojnë ëndrrat e mbretërve.

* * *

Jeta është një lëvizje inteligjente me një ritëm të rregullt. Ajo formohet në objekte të pajetë ose merr një formë të gjallë dhe lëvizëse. Jeta është gjithëpërfshirëse dhe përshkon gjithçka.

* * *

O Dashuri Më i Madh, Ti je jeta, Ti je qëllimi dhe aspirata ime

* * *

Më bëj një trëndafil që lulëzon në kopshtin tënd qiellor, ose një rruazë të shkëlqyeshme në gjerdanin tënd të dashurisë rrezatuese, ose më jep nderin më të madh: vendin më të vogël në zemrën tënde

* * *

Kudo që të tjerët vlerësojnë përpjekjet e mia për të bërë mirë, aty mund të ofroj shërbimin më të madh.

* * *

Le të thurim një qilim të artë ëndrrash me fije mëndafshi kujtimesh të ëmbla dhe mendimesh të rafinuara

* * *

Dashuria është si letër zmerile që e lëmon mendjen dhe largon ashpërsinë nga karakteri

* * *

Pandemitë, fatkeqësitë dhe ndryshimet e dhunshme në natyrë që sjellin shkatërrim, shkatërrim dhe dëme të përhapura nuk janë "dekrete hyjnore". Këto fatkeqësi burojnë nga mendimet dhe veprimet njerëzore. Kudo që ekuilibri delikat i botës midis së mirës dhe së keqes prishet nga akumulimi i valëve dhe vibracioneve të dëmshme të shkaktuara nga qëllimet dhe keqbërjet e këqija të njeriut, mbretëron kaosi dhe pason shkatërrimi i përhapur.

* * *

Do të marr më të mirën nga çdo popull dhe do të vlerësoj cilësitë e mira të të gjitha kombësive pa u përqendruar në të metat e tyre.

* * *

Ashtu siç kujdesemi për vlerën ushqyese të ushqimit tonë të përditshëm, duhet t'i kushtojmë vëmendje edhe lëndëve ushqyese psikologjike që u ofrojmë mendjeve tona çdo ditë.

* * *

Fjalët e mira janë një ilaç i mrekullueshëm për shumë sëmundje, duke zotëruar një forcë të fuqishme, pothuajse magjike, magnetike që sjell bekime dhe begati të bollshme për folësin e tyre. Ata që përdorin fjalë qetësuese dhe të buta ndiejnë një rrymë delikate që rrjedh përmes tyre pa ndërprerje, duke u mbushur me një ndjenjë të thellë qetësie. Kjo ndodh sepse kjo rrymë është e lidhur me burimin e saj më të lartë, një rrjedhë e vazhdueshme që arrin shpirtrat në harmoni me atë burim, duke i mundësuar ata të transmetojnë lumturi tek ata që dëshirojnë paqe.

* * *

Sa fjalë të mira nga zemra kanë zhdukur shumë hidhërime dhe sa zëra të mençur kanë ndriçuar shtigje të errëta me llamba gëzimi dhe qetësie!

* * *

Ne rritemi përmes çdo përvoje që kalojmë, për sa kohë që e kuptojmë se mund të nxjerrim mësime të vlefshme prej tyre, sepse çdo dhimbje dhe vuajtje që përjetojmë ka kuptim dhe qëllim.

* * *

Pavarësisht ashpërsisë së eksperimenteve, ato janë si zjarri që shkrin xeherorin e hekurit për ta shndërruar atë në çelik të bukur, të qëndrueshëm dhe të gjithanshëm.

* * *

Të gjitha arritjet e jashtëzakonshme në jetën time janë arritur nëpërmjet fuqisë së një mendjeje në harmoni me Zotin. Kur gjeneratori hyjnor është në punë, gjithçka që dëshiroj realizohet pa përjashtim, së pari duke marrë formë si një dizajn i padukshëm, eterik dhe më pas duke u manifestuar me forcë të papërmbajtshme në realitet.

* * *

Kur mendja i përshpërit Zotit një përshpëritje të sinqertë dhe të zjarrtë nga thellësitë e një shpirti të etur, thirrja e shpirtit do të prekë zemrën universale dhe përgjigjja do të vijë, duke sjellë me vete një gëzim të madh. Kjo përshpëritje intelektuale kultivon vullnetin derisa të ketë forcën e nevojshme për të arritur qëllimin e dëshiruar.

* * *

Kur mendja dhe vullneti i një personi janë në harmoni me Zotin, ai është i ngarkuar me fuqi të pakufizuar, kështu që vetëm të menduarit për diçka është e mjaftueshme për ta arritur atë, sepse ligji hyjnor vepron në favor të atyre që janë në harmoni me vullnetin suprem.

* * *

Një person nuk duhet t'i kushtojë të gjitha aftësitë intelektuale që Zoti i ka dhuruar atij për ndjekjen e gjërave të përkohshme, në mënyrë që të mos humbasë veten në labirintin e materializmit dhe të krijojë kufizime dhe kufizime të panevojshme për veten e tij. Në vend të kësaj, ai duhet të përdorë aftësitë e tij intelektuale për të siguruar nevojat e jetës dhe të përpiqet të zhvillojë

aftësitë e tij morale në mënyrë që të dallojë midis të drejtës dhe të gabuarës, dhe midis asaj që është .e dëmshme dhe asaj që është e dobishme

* * *

E vërteta qëndron përtej opinioneve dhe teorive, dhe shumë nga ata që e përqafojnë këtë qasje bëhen të detyruar nga përfundimet e tyre .subjektive

* * *

Hap, o Zot, portat e qetësisë dhe ruaj shenjtëroren e mendimeve të mia shpirtërore nga sulmet e pështpëritjeve të liga. Dhe le të çelin trëndafilat e dëshirave të mia në kopshtin e .zemrës sime, ndërsa pres agimin e ardhjes Tënde

* * *

Njohuritë teorike nuk mund të fitojnë njohuri hyjnore, dhe është e kështillueshme që të mos e humbasësh kohën tënde të çmuar me teori që nuk mund të zbatohen në realitet, përndryshe do të gjendesh në mes të xhunglave të dendura intelektuale dhe i paaftë të kapërcejë sferën e .teorive

* * *

Lumturia është fryt i fitores psikologjike mbi .rrethanat e paqëndrueshme të jetës

* * *

Ai që Zoti e njeh mund të jetë i panjohur për botën

* * *

Nëse një person programon veten me njohuri teorike [pa testime reale], ai do të bëhet si një pajisje regjistrimi portative që përsërit fjalë të urta

dhe jehon fraza të larta, dhe të tjerët do ta konsiderojnë atë një dijetar të ditur, por një njohuri e tillë nuk përforcohet nga një perceptim i drejtpërdrejtë i së vërtetës, as nuk përputhet me .arritjen shpirtërore

* * *

Problemet do të vazhdojnë në botë, kështu që ku mund të drejtohet dikush për udhëzim dhe drejtim? Mendimet e dikujt, të ndikuara nga zakonet, paragjykimet, paragjykimet dhe fanatizmi, janë të padobishme, dhe ndikimet e mjedisit, familjes, vendit ose botës së dikujt janë të paafta të ofrojnë udhëzim të vërtetë. Prandaj, duhet t'i drejtohemi Zotit dhe të dëgjojmë zërin e qetë dhe të qetë që buron nga thellësitë e shpirtit, .një zë në harmoni me të vërtetën

* * *

Hapni zemrat tuaja ndaj derdhjes hyjnore në mënyrë që ajo të rrjedhë përmes jush dhe të mbushë jetën tuaj me bekime dhe mirësi .shpirtërore

* * *

Çfarëdo pune që të bësh dhe çfarëdo arritjesh që mund të arrish, mbaje mend gjithmonë se Zoti është burimi që të jep gjithë forcën që të nevojitet .për të punuar dhe për të arritur qëllime

* * *

Më lejo të të kujtoj, o Zot, në varfëri dhe në begati, në sëmundje dhe në shëndet, në injorancë dhe në urtësi, dhe më lejo të shoh dritën tënde të .bekuar që jep mirëqenie dhe shërim në një çast

* * *

Në vetminë e mendimeve të mia, dëshiroj shumë të dëgjoj zërin tënd të bekuar. Dëbo nga unë zërat e ashpër e tokësorë të fshehur në palosjet e kujtesës sime. Dua ta dëgjoj zërin tënd të qetë e melodioz përgjithmonë në qetësinë e shpirtit tim.

* * *

Jeta është e mbështjellë në errësirë dhe nganjëherë pengohemi dhe hezitojmë të ecim përpara. Duhet ta lëmë dritën e Zotit të jetë llamba jonë udhërrëfyese ndërsa ecim nëpër shtigjet e errëta të jetës. Ai është hëna e plotë në netët e injorancës dhe errësirës, dielli i shkëlqimit në orët e zgjimit, far i udhëzimit dhe ylli udhërrëfyes për ata që përshkojnë detet e ekzistencës tokësore dhe të shkurtër.

* * *

Është koha që njeriu të zgjojë vetëdijen e tij nga gjumi i harresës në zgjimin e shpirtit

* * *

Të kërkojmë, Zot, të na e ngresh vetëdijen nga thellësitë e injorancës dhe mendimeve të ngushta e të kufizuara drejt horizonteve të paqes, dritës, dashurisë dhe dhembshurisë universale njerëzore.

* * *

Gjërat përfundimisht do të përmirësohen sepse fuqitë dhe mrekullitë e Zotit janë të fshehura pas kontradiktave të jetës njerëzore, dhe kushdo që nuk është i bindur për pashmangshmërinë e situatës dhe përpiqet të depërtojë me mendjen dhe besimin e tij në atë që është përtej velit, do t'i

hapet dera që është [trokitur nga çdo dorë
.besimtare]

* * *

Besimi nuk do të thotë kurrë të jesh i pamatur
ose të mos veprosh me mençuri me rrethanat.
Përkundrazi, pavarësisht se çfarë ndodh, një
person duhet të sigurohet se vetëm Zoti është në
gjendje ta mbështesë atë në rrethana të vështira
dhe stresuese nëse i drejtohet Atij me gjithë
.zemrën, shpirtin dhe ndjenjat e tij

* * *

Nëse shqisat tona do të na përcillnin të gjithë
të vërtetën, do ta shihnim Tokën si lumenj
elektronesh dhe çdo grimcë pluhuri do ta shihnim
.si një masë drite që rrotullohet

* * *

Ata që depërtojnë me depërtimin e tyre nga
materia në shpirt e kuptojnë natyrën e iluzionit dhe
.e njohin thelbin e së vërtetës

* * *

Pavarësisht nëse një person ndodhet në
xhunglat e Afrikës, në një fushë beteje, vuan nga
sëmundje apo varfëri, ai duhet ta bindë veten se
dora e Zotit është më e fortë se rreziku dhe e aftë
.të mbrojë ata që kërkojnë strehim tek Ai

Nuk ka mënyrë më efektive për të mbrojtur
veten. Sigurisht, duhet të përdoret logjika në
përballimin e ngjarjeve dhe në të njëjtën kohë të
.ketë besim të plotë në ndihmën hyjnore

* * *

Dashuria që banon në zemrat e të gjitha krijesave - dashuria e të gjitha nënave, baballarëve, miqve dhe të dashurve - rrjedh nga dashuria hyjnore.

* * *

Duhet bërë një dallim midis detyrave të mëdha dhe atyre të vogla, duke i dhënë përparësi më të rëndësishmes mbi ato thjesht të rëndësishmet. Për më tepër, asnjë detyrë nuk duhet të kundërshtojë një tjetër. Shkrimet e shenjta na tregojnë se kur një detyrë bie ndesh me një tjetër, kjo është provë se nuk është një detyrë e vërtetë.

* * *

Ndërsa rrezet jetësore të diellit përhapen, unë do të përhap rreze shprese në zemrat e të varfërve dhe të braktisurve [atyre që shoqëria i ka braktisur], dhe do të mbjell vendosmëri të re në zemrat e atyre që mendojnë se janë dështakë.

* * *

Mësuesi Paramahansa i tha njërit prej dishepujve të tij: "Mos përjashto askënd nga rrethi yt i dashurisë. Mbaji të gjithë në zemrën tënde dhe ata do të të mbajnë ty në të tyren."

* * *

Zot, më ndihmo që ta përdor gjithmonë vullnetin tim për të kryer vepra të dobishme dhe të mira.

Më ndihmo të përputhem me vullnetin Tënd, në mënyrë që të gjitha mendimet e mia t'u përgjigjen qëllimeve të Tua dhe të jenë në harmoni me vullnetin Tënd.

Ai më ndihmoi të zgjoja fuqinë e fshehur dhe të bekuar brenda meje, në mënyrë që të kapërceja të gjitha vështirësitë dhe sprovat.

* * *

Zgjohuni me atë personalitet shpirtëror të guximshëm dhe të përulur - një që kombinon forcën e luanëve me butësinë e pëllumbave

* * *

Nuk do të shqetësohem nga kritikat e hidhura dhe të rreme, as nga lëvdatat dhe lajkat e tepërta. Dëshira ime e vetme është të bëj vullnetin Tënd, o Zot, dhe të fitoj favorin Tënd.

* * *

Nuk mund ta imagjinoni gëzimin e madh që do t'ju mbushë kur të ndjeni praninë hyjnore. Shpirti juaj do të dehet nga dashuria e pakufishme e Zotit. Është një dashuri që tejkalon çdo dashuri njerëzore miliona herë - një dashuri që përmbush të gjitha dëshirat tuaja dhe mbush zemrën tuaj me gëzim dhe kënaqësi.

* * *

Përmes fokusit të brendshëm, ju mund të përjetoni drejtpërdrejt lumturi shpirtërore brenda vetes dhe përreth jush. Nëse e kultivoni këtë vetëdije, personaliteti juaj do të rritet në mënyrë harmonike dhe do të fitoni një magnetizëm tërheqës për njerëzit dhe qeniet e tjera.

* * *

O Mbrojtës i Madh, nuk më intereson nëse humbas gjithçka për shkak të fatit tim, i cili është krijuar nga unë, por të lutem Ty, strehës sime të

vetme, të mbrosh qirinjën e dashurisë sime për ty .nga erërat e pakujdesisë dhe harresës

* * *

Le të pimë sa të ngopeni nga ujërat e pastra dhe freskuese të paqes që rrjedhin nga burimet e rrethanave të favorshme, të përforcuara nga vendosmëria jonë e fortë për të menduar pozitivisht dhe për të pasur një pikëpamje .optimiste

* * *

Ndërgjegjja është një shqisë intuitive që zbulon natyrën dhe motivet e vërteta të një personi. Kur ndërgjegjja juaj është e pastër dhe e dini se po bëni atë që është e drejtë, nuk keni pse të keni frikë. Një ndërgjegje e pastër është një dëshmi e sjelljes së mirë nga Zoti. Të jesh i pafajshëm në gjykatën e ndërgjegjes do të thotë të .kesh lumturi dhe të marrësh bekimet e Zotit

* * *

Mundohu të bësh gjëra të guximshme dhe të këndshme që shumica e njerëzve nuk i bëjnë, dhe jepu dashuri dhe paqe atyre që të tjerët i .anashkalojnë

* * *

Mësuesi Paramahansa i tha njërit prej :dishepujve të tij

Nëse nuk i kushtoni kohë kultivimit të" mendjes, asnjë sasi begatie materiale nuk do t'ju kënaqë. Ky kultivim nuk është torturë, por përkundrazi trajnim i vetëdijes për të ushqyer ".mendimet dhe veprimet që çojnë në lumturi

Lumturia jote është suksesi yt, prandaj mos lejo askënd ta vjedhë atë nga ti. Mbrojeni veten nga ata që përpiqen t'ju shqetësojnë. Kur isha djalë, humbisja durimin sa herë që disa njerëz përhapnin thashetheme të rreme për mua. Më vonë, kuptova se qetësia ime mendore është më e rëndësishme sesa miratimi ose admirimi i njerëzve.

* * *

Sikur ta dije historinë e dashurisë hyjnore që disa besimtarë përjetojnë me Zotin! Asnjë përvojë tjetër në jetë nuk mund të krahasohet me atë gëzim. Njihja një shenjtor që ishte vazhdimisht i zhytur në dashurinë e Zotit dhe fytyra e tij rrezatonte dashuri të shenjtë. Syri i Zotit është gjithmonë mbi ata që e duan Atë dhe Ai nuk i braktis kurrë për asnjë moment.

* * *

Të paktë janë ata që janë të interesuar të zhvillojnë fuqitë e tyre mendore dhe shpirtërore.

* * *

Mos e lejo veten të zhytesh në fund të shtyrjes së punëve. Zgjohu nga gjumi i realitetit të zakonshëm e të mërzitshëm dhe nisu drejt horizonteve të një jete të rafinuar ku ka arritje, gëzim dhe paqe.

* * *

Brenda teje fshihet një potencial i jashtëzakonshëm që pret të investohet, dhe ti je i vetmi që është i aftë ta aktivizosh dhe të përfitosh prej tij.

* * *

Liria nga diktatet e zakoneve të këqija dhe pasioneve të pashëndetshme sjell lumturi shumë më të madhe sesa suksesi material.

Suksesi letrar sjell një lumturi psikologjike që rrethanat e jashtme nuk mund ta ta heqin.

* * *

Mund ta kalosh gjithë kohën duke grumbulluar para, por ato para nuk do të të japin paqen dhe sigurinë e qëndrueshme që kërkon. Përkundrazi, do të të sjellin më shumë pakënaqësi, sepse lumturia dhe paqja banojnë në mendje, jo në vetë gjërat.

* * *

Mos lejo që dobësia të depërtojë në mendjen tënde dhe ji i kujdesshëm kur shoqërohesh me njerëz që kanë mendime negative dhe një pikëpamje pesimiste, që mendimet e tyre të dobëta të mos depërtojnë në mendjen tënde, përveç nëse mendja jote ka arritur një shkallë force të tillë që mendimet e të tjerëve nuk mund ta dobësojnë atë, por përkundrazi, është në gjendje të forcojë mendimet e të tjerëve dhe të rrisë vetëbesimin e tyre.

* * *

Zoti vjen i pari dhe nuk duhet ta fillojmë ose ta mbarojmë ditën tonë pa menduar për Të. Duhet të kujtojmë se pa forcën dhe energjinë që marrim nga Zoti, nuk do të ishim në gjendje të kryenim asnjë nga detyrat tona. Kjo është detyra jonë më e madhe ndaj Tij.

* * *

Ekziston një mënyrë për të vlerësuar dhe gjykuar zakonet dhe traditat. Fillimisht, çdo traditë

kishte një justifikim. Nëse zbulojmë se justifikimi është ende i vërtetë, atëherë tradita ka kuptim dhe përfitim. Megjithatë, është e pamatur të ndjekim traditat verbërisht. Duhet të dimë se çfarë është e drejtë dhe ta ndjekim atë, duke dalluar se çfarë mund të na sjellë lumturi dhe pastaj duke e zbatuar atë.

* * *

Kur sheh kaq shumë njerëz që nuk kanë lumturi ose sukses, mos supozo se ky është fati i tyre. Mund ta bësh veten çfarëdo që dëshiron të jesh. Suksesi yt i brendshëm është ajo që të bën vërtet të suksesshëm.

* * *

Nëse nuk ke asgjë brenda vetes, nuk do të jesh i lumtur. Por nëse nuk ke asgjë përreth teje dhe je i lumtur brenda vetes, padyshim që je i suksesshëm. Prandaj, është e pamundur të gjykosh njerëzit bazuar në rrethanat e tyre të jashtme.

* * *

Midis turmave të mëdha, mund të ketë një person që ka arritur një gjendje ngritjeje shpirtërore dhe gëzon paqe të brendshme dhe lumturi supreme shpirtërore.

* * *

E di me siguri se gjithçka që më nevojitet do të më vijë, dhe për këtë arsye nuk shqetësohem për atë që rezervon e ardhmja. Kjo nuk është mburrje apo pretendim, sepse e kam përjetuar shumë herë veprën dhe efektivitetin e asaj fuqie të bekuar në jetën time.

* * *

Pavarësisht nëse jam duke notuar në sipërfaqen e jetës apo duke u mbytur në thellësitë e detit, e di që jam me Zotin dhe Ai është me mua, dhe se asgjë nuk mund të më dëmtojë. Kjo njohuri më ka dhënë një lumturi të papërshkrueshme dhe të thellë.

* * *

Nuk ka dyshim se blerja e diçkaje të re është një përvojë e këndshme. Por pas një kohe, ajo ndjenjë gëzimi gradualisht zbehet dhe madje mund të humbisni interesin për të, duke e harruar dhe duke dëshiruar diçka tjetër. Megjithatë, fatura për atë artikull nuk do të harrohet, veçanërisht nëse e keni blerë me këste!

* * *

Një person duhet të marrë kontrollin e jetës së tij dhe ta thjeshtojë atë sa më shumë që të jetë e mundur. Ai duhet të kursejë disa para për nevojat dhe urgjencat, t'i japë përparësi kursimit mbi shpenzimet për luks dhe t'i ndihmojë të tjerët me sa më shumë që të jetë e mundur. Kur i ndihmon të tjerët, ndihma do të vijë tek ju në një mënyrë ose në një tjetër, dhe nuk do t'ju mungojë asgjë dhe nuk do të privoheni nga asgjë.

* * *

Në gëzimin e të gjitha zemrave, dëgjoj jehonën e lumturisë Tënde, o Zot, dhe në miqësinë e të gjithë besimtarëve, ndiej dashurinë Tënde. Gëzohem dhe zemra ime gëzohet nga suksesi dhe begatia e miqve të mi, ashtu siç gëzohem për mirëqenien dhe rehatinë time. Ndërsa frymëzoj

mençuri tek të tjerët, shumëfishoj thesaret e mençurisë sime dhe në lumturinë e të gjithëve, gjej timen.

* * *

Armiku më i madh i lumturisë është huazimi i parave për të blerë gjëra luksi. Njerëzit gabimisht besojnë se nuk mund të jenë të lumtur nëse nuk fitojnë diçka specifike. Por edhe pasi ta fitojnë atë gjë, ata nuk do ta përjetojnë lumturinë e vërtetë, pavarësisht gëzimit të përkohshëm që sjell. Cili është qëllimi i ndjekjes së mirazhit të lumturisë tokësore që premton vetëm të thyhet? Njerëzit duhet të jetojnë thjesht, pa pasur nevojë për shumë gjëra që kërkojnë vëmendje të vazhdueshme.

* * *

Parajsa ime është brenda meje. Ndërsa shijoj bekimet e Zotit, e falënderoj Atë dhe gëzimi im i brendshëm rritet. Pa atë kënaqësi të brendshme, edhe kënaqësitë dhe gëzimet tokësore bëhen ferr. Kam arritur të kuptoj se pa atë gëzim të brendshëm, barra e përgjegjësive që më janë ngarkuar do të më kishte grabitur paqen dhe do të më kishte privuar nga lumturia ime.

* * *

Nëse pasuria shoqërohet me sëmundje dhe probleme, pasojat do të jenë të shumta. Higjiena dhe kujdesi shëndetësor janë ndër pikat e forta të Perëndimit. Insektet e dëmshme dhe mikrobet vdekjeprurëse kontrollohen në mënyrë efektive në vendet e zhvilluara, ndërsa janë të bollshme në të tjerat. Por eliminimi i këtyre dëmtuesve nuk është

kulmi i arritjes, sepse në vendet e zhvilluara ekzistojnë lloje të tjera të problemeve, të tilla si faturat e vështira për t'u paguar dhe krizat financiare mbytëse për shkak të sistemeve të blerjes me këste - probleme që shqetësojnë gjumin .dhe dëmtojnë qetësinë mendore

* * *

Ne jemi një pjesë integrale e të njëjtës vetëdije nga e cila doli ky univers i madh

* * *

A keni parë ndonjëherë një tufë delesh? Nëse njëra prej tyre kërcen, pjesa tjetër e kopesë e imiton pa hezitim. Shumica e njerëzve janë kështu. Dikush mund të dalë me një ide ose të prezantojë një trend të ri, dhe të tjerët menjëherë do të hidhen në trend dhe do ta kopjojnë atë. Ky model ka vazhduar për breza me radhë. Çdo komb ka zakonet dhe traditat e veta, dhe ne nuk mund të pretendojmë se të gjitha janë të sakta ose të shëndosha. Por kush e di? Ndoshta disa nga ato zakone dhe tradita janë të pakuptimta dhe pa .kuptim

* * *

Kur stuhia e trazuar e mendimeve qetësohet, ne hyjmë në mbretërinë e paqes dhe prekim .praninë hyjnore

* * *

Mendoni për Zotin, ose një peizazh të bukur që frymëzon paqe, ose një përvojë të gëzueshme dhe të këndshme. Aktiviteti mendor pozitiv dhe i qetë .është gjallërues dhe freskues

* * *

Jetojmë në një botë kaotike dhe të trazuar. Mund të mendosh se paratë janë lumturi, por kur i fiton, zbulon se je ende i palumtur. Mund të fitosh pasuri dhe - Zoti na ruajt - të humbasësh shëndetin. Ose mund të kesh shëndet të mirë dhe të humbasësh paratë. Ose mund të kesh edhe pasuri edhe shëndet, por të vuash nga probleme të shumta me të tjerët, duke ofruar mirësi vetëm për t'u përballur me pakënaqësi dhe urrejtje në këmbim. Pa Zotin, asgjë në këtë jetë nuk mund të .të kënaqë vërtet

* * *

Toka bëhet një dhomë torture për ata që jetojnë në injorancë ndaj planit hyjnor. Por kur i sheh përvojat e jetës si mësuesit e tu dhe mëson prej tyre natyrën e vërtetë të kësaj bote dhe rolin tënd të caktuar në dramën kozmike, ato përvoja bëhen ndriçime të vlefshme në rrugën drejt .kënaqësisë dhe lumturisë së qëndrueshme

* * *

Atje, përtej errësirës së errësuar, qetësisë së pazëshme dhe asgjësë së pakrijuar, shtrihet thelbi i përjetshëm, i cili është origjina e ekzistencës dhe burimi i të gjitha fuqive dhe qenieve, të dukshme .dhe të padukshme

* * *

Zoti nuk e krijoi këtë tokë që ne thjesht të hamë, të flemë dhe të vdesim, por që ne të mund ta dimë vullnetin e Tij dhe të kuptojmë qëllimin e ekzistencës sonë. Një grusht njerëzish të mençur e kanë kuptuar kuptimin e planit kozmik, por

shumica e njerëzve janë të verbër dhe të pavetëdijshëm për atë qëllim.

* * *

Paraja nuk ka qenë kurrë qëllimi im në jetë; qëllimi im ishte t'u shërbeja vëllezërve dhe motrave të mia në njerëzim. Prandaj, Zoti më hapi shumë dyer mundësish për të mbështetur veten dhe për të përmbushur misionin tim.

* * *

Zoti e krijoi këtë univers për të vepruar sipas një ligji të fiksuar dhe të pandryshueshëm. Nëse shkelim ndonjë nga këto ligje universale, e ndëshkojmë veten. Dikush që hidhet nga çatia e një ndërtese të lartë do t'i thyejë kockat. Prandaj, nuk mund ta injorojmë ligjin e gravitetit pa vuajtur pasojat.

* * *

Kur hedhim një vështrim të thellë në qytetërimet e botës dhe eksplorojmë sekretet e fshehura të qytetërimeve të lashta, shfaqet një tablo e madhe, me vija të ndërthurura, kapituj të ndryshëm dhe detaje të sakta, dhe zbulojmë se njeriu është njëkohësisht individual dhe shoqëror në natyrë.

* * *

Nëse Zoti do të donte që ne të jetonim vetëm në vetëdije materiale, ne do të ishim plotësisht të kënaqur me gjërat materiale dhe të kënaqur me mënyrat e kësaj bote.

* * *

Rrezet e pastërtisë, paqes dhe lumturisë përtej
ëndrrave dridhen dhe vallëzojnë në thellësitë tona
.thelbësore

* * *

Me çdo përvojë që shfaqet në qiellin e jetës
sonë gjatë këtij udhëtimi tokësor, ne duhet të
mësojmë se si ta zgjerojmë vetëdijen tonë dhe si të
jemi më të kuptueshëm për rrethanat që na
rrethojnë ose që kalojmë, dhe pastaj do të jemi në
gjendje të jetojmë në harmoni më të mirë dhe të
merremi më lehtë dhe në mënyrë më të sigurt me
.njerëzit dhe jetën

* * *

Shumica e njerëzve imitojnë të tjerët. Një
person duhet të jetë origjinal dhe krijues, dhe të
.zotërojë gjithçka që bën

Në Lindje, fokusi kryesor ka qenë kultivimi i
lumturisë shpirtërore, ndërsa aspektet materiale të
jetës shpesh janë lënë pas dore. Në Perëndim, ka
disa komoditete materiale, por shumë pak lumturi
psikologjike. Ajo që nevojitet është një ekuilibër
midis të dyjave, sepse përqendrimi vetëm në një
aspekt të jetës çon në çekuilibër dhe në pamundësi
për t'u përballur në mënyrë racionale me kërkesat
.e jetës

* * *

Lumturia më e madhe - pas lumturisë hyjnore
- është që një person të jetë në paqe me të afërmit
e tij të ngushtë me të cilët duhet të jetojë çdo ditë
.të vitit

* * *

Njerëzit humbasin shumë kohë duke nxituar dhe duke vepruar impulsivisht pa arritur shumë. Pak ndalen për të reflektuar dhe për të kuptuar se çfarë ka për të ofruar jeta.

* * *

Ne duhet të punojmë për të ndërtuar ndërtesa të brendshme të mençurisë në kopshte paqeje që lulëzojnë dhe shkëlqejnë me lule të panumërta virtytesh të mrekullueshme shpirtërore.

* * *

Harmonia e brendshme është një burim i pasur force dhe gjeneron energji të rinovueshme.

* * *

Duke parë jetën, zbulon se suksesi nuk është i lehtë. Jeta është shpesh e ashpër dhe e pamëshirshme, dhe ne duhet të luftojmë për të fituar jetesën. Mendoni për përpjekjen e nevojshme për të mbajtur trupin tuaj dhe për ta mbajtur atë të shëndetshëm dhe të lirë nga sëmundjet! Edhe nëse keni sukses në këtë, ai sukses është i përkohshëm. Trupi - jetoftë gjatë - përfundimisht do të prehet. Domosdoshmëria dikton luftën kundër forcave të shumta, si të brendshme ashtu edhe të jashtme, për të arritur suksesin e dëshiruar. Këto forca punojnë pa u lodhur për t'ju privuar nga çdo arritje vërtet e rëndësishme.

* * *

Mundohu të qëndrosh i qetë në të gjitha rrethanat dhe lejo që fara e paqes tënde të lulëzojë me gëzim dhe buzëqeshje kënaqësie.

* * *

Edhe shenjtorët më të mëdhenj nuk arrijnë shpëtim të plotë nëse nuk e ndajnë suksesin e tyre me të tjerët, domethënë përvojat e tyre shpirtërore dhe njohuritë më të larta, duke i ndihmuar ata të arrijnë njohuri të shenjta.

* * *

Për këtë arsye, ata që arrijnë ato faza dhe arrijnë ato gjendje janë të etur t'u ofrojnë mirëkuptim atyre që kanë nevojë për të. Nëse dëshironi të arrini sukses të vërtetë, jo vetëm që do të siguroni lumturinë tuaj personale, por edhe lumturinë e të tjerëve.

* * *

Kushdo që ka inteligjencë mund të fitojë para, por nëse ka dashuri në zemrën e tij, nuk do t'i përdorë kurrë ato para për qëllime egoiste; përkundrazi, do t'i ndajë ato me të tjerët. Paraja është një mallkim dhe një fatkeqësi në duart e egoistëve dhe koprracëve, dhe një bekim dhe një dhuratë në duart e atyre me zemra të mira dhe shpirtra bujarë.

* * *

Dikush mund të zgjedhë të heshtë për një periudhë të gjatë, duke refuzuar të flasë me anëtarët e familjes së tij gjatë asaj kohe. Ndërsa ky person mund të arrijë njëfarë paqeje të brendshme si rezultat, sjellja e tij është egoiste dhe e dëmshme për lumturinë e familjes së tij. Ai nuk mund të konsiderohet vërtet i suksesshëm nëse të dashurit e tij nuk përfitojnë gjithashtu nga arritjet e tij.

* * *

Në mënyrë të ngjashme, arritja e suksesit material nuk është vetëm e drejta jonë për të gëzuar mirëqenie vetë, por edhe përgjegjësia jonë morale ndaj të tjerëve në aspektin e ndihmës për të përmirësuar kushtet e tyre materiale dhe rrethanat e jetesës.

* * *

Jam i mbrojtur pas mureve të ndërgjegjes sime të pastër, e kam djegur të kaluarën e errët dhe jam i shqetësuar vetëm për të sotmen.

* * *

Sot e kuptoj se jam një me dritën e së mirës më të madhe dhe se jam një far për ata që luftojnë kundër valëve të detit të dhembjeve.

* * *

Njerëzit kanë pikëpamje dhe teori të ndryshme rreth suksesit, varësisht nga ambiciet e tyre në jetë. Nuk është e pazakontë të dëgjosh disa njerëz që e barazojnë suksesin me vjedhjen, duke thënë gjëra të tilla si: "Ai ishte një hajdut i suksesshëm!" Kjo nënvizon se suksesi në të gjitha format dhe llojet e tij është i dëshirueshëm dhe i kërkuar. Megjithatë, suksesi ynë nuk duhet t'i dëmtojë të tjerët.

* * *

Ekziston edhe një kriter tjetër për suksesin: kur jemi në gjendje të sjellim rezultate harmonike dhe të dobishme për veten tonë, duhet t'i përfshijmë edhe të tjerët në suksesin tonë dhe t'i ndajmë frytet e tij me ta.

* * *

Suksesi do të thotë kënaqësi dhe kënaqësi e një personi brenda mjedisit të tij. Suksesi i vërtetë është rezultat i veprimeve të bazuara në parimet e drejtësisë dhe përfshin lumturinë dhe mirëqenien e të tjerëve si një pjesë integrale të lumturisë sonë. Nëse e zbatojmë këtë parim në jetën tonë materiale, intelektuale, morale dhe shpirtërore, do të kemi një përkufizim të plotë dhe gjithëpërfshirës të suksesit.

* * *

Këtu në këtë botë të kufizuar, ne perceptojmë gjatësinë, gjerësinë dhe dendësinë, por ekziston një nivel tjetër ku dimensionet nuk ekzistojnë; gjithçka është e qartë dhe transparente - gjithçka është vetëdije dhe perceptim. Shqisa e shijes është perceptim, ashtu si edhe shqisa e nuhatjes. Ndjenjat, mendimet dhe trupat tanë janë gjendje vetëdijeje. Ashtu siç mund të shohim, dëgjojmë, nuhasim, shijojmë dhe prekim në ëndrra, po ashtu, në atë nivel më të lartë, i përjetojmë të gjitha këto ndjesi përmes vetëdijes së pastër.

* * *

O Zot, na bëj të lumtur duke ndjerë afërsinë Tënde, na çliro nga prangat e dëshirave dhe na dhuro një gëzim të brendshëm që nuk ndikohet nga përvojat e jetës dhe ngjarjet e saj në ndryshim.

* * *

Kur mendjet tona janë në harmoni me perceptimet më të larta, vetëdija shpirtërore zgjohet brenda nesh dhe ne përjetojmë mrekulli të mahnitshme të mençurisë dhe dashurisë hyjnore.

* * *

Nëse e duam Zotin plotësisht dhe i drejtohemi Atij me të gjitha mendimet dhe zemrat tona, do të ndihemi afër Tij dhe do të zbulojmë se Ai është streha më e madhe e sigurisë në jetë.

* * *

Në hapësirën në dukje të zbrazët dhe të zbrazët, ekziston një lidhje kozmike dhe jetë e përjetshme që na bashkon me të gjitha gjallesat dhe jo të gjalla në univers, një valë jete e madhe rrjedh nëpër gjithçka në ekzistencë.

* * *

Përjetësia është shtëpia jonë e vërtetë dhe vendbanimi ynë i përhershëm, dhe ekzistenca jonë në këto trupa është një ekzistencë e përkohshme, si një pushim i shkurtër për një karvan që udhëton nëpër shkretëtirë.

* * *

Kur e lidhim veten me forcat krijuese të shpirtit, do të lidhemi me mendjen universale dhe të pafundme të aftë të na udhëheqë dhe të zgjidhë problemet tona. Fuqia krijuese do të rrjedhë drejt nesh pa ndërprerje nga burimi më i madh i qenies sonë, duke na mundësuar të arrijmë sukses krijues në çdo fushë të aktivitetit tonë.

* * *

Dashuria rritet dhe lulëzon në një mjedis besimi, tolerance dhe respekti të ndërsjellë.

* * *

Na beko, o Zot, me dritën e mendimeve të pastra dhe zakoneve të mira, në mënyrë që nëse errësira e zakoneve të këqija dhe mendimeve të devijuara na afrohet, ajo të zhduket menjëherë.

Dhe na ndihmo të të duam me një dashuri aq të thellë sa as iluzionet materiale dhe as tundimet e kësaj bote nuk mund të na zënë në grackë ose të .na pushtojnë mendjet dhe zemrat

* * *

Gjërat që fitohen lehtë rrallë kanë vlerë. Ne e dimë këtë nga studimi i jetës së burrave dhe grave të mëdhenj dhe se si ata u bënë të mëdhenj duke zhvilluar talentet e tyre, duke përmbushur detyrat e tyre, duke ndërtuar vlerat e tyre morale, duke u angazhuar në studime të thella dhe duke shmangur egoizmin. Por rezultatet që ata arritën dhe arritjet që arritën ishin pafundësisht më të .mëdha se përpjekja që shpenzuan

* * *

Liria e vërtetë qëndron në lirinë e zgjedhjes, të udhëhequr nga mençuria dhe të mbështetur nga mirëkuptimi, korrektësia dhe një vullnet i .vendosur

* * *

Kur zgjoni vullnetin, vendosmërinë dhe aftësinë tuaj të vetëdijshme për të dalluar gjërat, forcat e padukshme çlirohen nga vetëdija më e lartë - përmes depërtimit të shpirtit - për t'ju ndihmuar dhe për të ndriçuar shtigjet që çojnë drejt rehatisë dhe lumturisë psikologjike, me .ndihmën e Zotit

* * *

Një person duhet të hapë kanalet e shpirtit përmes përpjekjeve të veta. Askush nuk zgjedh me dëshirë vuajtjen dhe mjerimin mbi paqen dhe lumturinë. Injoranca është rrënja e vuajtjes dhe

pengesa që duhet hequr dhe eliminuar. Injoranca është një barëra e dëmshme, e rrënjosur thellë, që rritet në kopshtin e njerëzimit dhe i largon bimët e mira dhe të dobishme.

* * *

Padituria duhet të kapërcehet nga vullneti i palëkundur dhe vendosmëria e vendosur. Toka e mendjes duhet të kultivohet me vëmendje të përqendruar [në pozitive] dhe farat e mira të ujiten me ujin e besimit. Kur rrezet jetësore dhe të ngrohta të dashurisë shkëlqejnë, fara e mirësisë do të rritet dhe do të mposhtë barërat e këqija dhe bimët parazitare, sepse errësira nuk mund të ekzistojë në prani të dritës.

* * *

Kënaqësitë e gjërave materiale zbehen dhe zhduken, por gëzimi hyjnor nuk zbehet kurrë. Është një lumturi hyjnore që është e pafundme dhe e papërshkrueshme.

* * *

Ne kurrë nuk duhet të përdorim metoda të gabuara për të arritur lumturinë, as nuk duhet të braktisim paqen dhe pasurinë shpirtërore që kemi brenda vetes në kërkim të rehatisë iluzore dhe një jete të shkëlqyeshme që mund të na varen para veprimeve dhe sjelljeve djallëzore me efekte shkatërruese.

* * *

Qetësia është kamera më e mirë për të kapur praninë hyjnore. Përmes lentes së qetësisë së

pastër dhe të fokusuar saktësisht, imazhi i bekuar
.do të shfaqet me qartësi të përsosur

* * *

Në fakt, e gjithë mençuria është brenda teje
dhe e tëra çfarë të duhet është të bëhesh i
.vetëdijshëm për të

* * *

Kënaqësia e vërtetë qëndron në
vetëpërmirësimin, në mënyrë që të tjerët të të
kërkojnë ty në vend që ti t'i kërkosh ata. Dashuria
dhe miqësia duhet të jepen lirisht, pa pritje apo
kërkesë. Pritja vetëm sa sjell mjerim dhe
pakënaqësi. Edhe kur përpiqesh për
vetëpërmirësim, duhet të qëndrosh vetëm, i sigurt
dhe në paqe brenda fortesës së virtyteve dhe
.vetëvlerësimit tënd

* * *

Ujëvarat e gëzimit dhe optimizmit le të
rrjedhin gjithmonë nga zemra ime, dhe spërkatjet e
.tyre freskuese le të prekin të gjithë ata që takoj

* * *

Gëzimi shpirtëror gjeneron në shpirt dëshirën
për të ndihmuar të tjerët në çdo mënyrë dhe
zhvillon aftësinë për të vlerësuar kënaqësitë e
rafinuara morale që çojnë në lumturi, duke
zvogëluar kështu prirjen drejt kënaqësive të
.papërpunuara

* * *

Pavarësisht se sa i vogël mund të jetë roli juaj,
ai mbetet po aq i rëndësishëm sa rolet më të
mëdha për sa i përket kontributit në suksesin e

lojës kozmike që shpirtrat interpretojnë në skenën .e jetës

* * *

Vetëdija totale është një vetëdije absolute, e pafundme, që ripërtërin veten vazhdimisht dhe kreativiteti i saj nuk shteron kurrë, dhe nëpërmjet .teje përpiqet të shprehë një aspekt unik të vetes

* * *

Nëse e shijon dashurinë hyjnore qoftë edhe një herë, nuk do ta lësh kurrë, sepse nuk ka asgjë .tjetër si ajo në të gjithë universin

* * *

Ata që e njohin Zotin kanë arritur faza shumë të avancuara shpirtërore, aq sa nuk kënaqen thjesht duke u ofruar këshilla shpirtërore mëkatarëve, por munden - me hirin dhe ndihmën e Zotit - t'i ngarkojnë ata me fuqinë shpirtërore që i .çliron nga pasojat e veprave të tyre mëkatare

* * *

Të gjitha veprat e mira dhe të këqija janë të fshehura në qelizat e trurit dhe shfaqen si zakone .ose tendenca të mira ose të këqija në mendime

* * *

Një person që vuan nga zakone të pashëndetshme për shkak se qelizat e trurit të tij janë të ngarkuara me fuqinë e këtyre zakoneve, mund të çlirohet përmes vullnetit, meditimit, lutjes së sinqertë dhe pohimit të vazhdueshëm pozitiv derisa të gjitha zakonet e tij të padëshirueshme të transformohen në zakone të mira paqeje dhe qetësie. Kjo ndodh kur forca jetësore e drejtuar siç duhet punon për të ndryshuar natyrën anormale të

qelizave të trurit, në mënyrë që ato qeliza të mbushen me gjithçka që është e mirë, e .virtytshme dhe e bukur

* * *

Kuptimi është syri i brendshëm, vizioni i shpirtit dhe teleskopi i zemrës. Është ekuilibri midis .qetësisë së mendjes dhe pastërtisë së ndërgjegjes

* * *

Çdo ditë shohim skena të ndryshme dhe çdo ditë sjell një mësim të ri për t'u nxjerrë. Pritet që njeriu ta mësojë mësimin duke u përqendruar në qëllimin përfundimtar të ekzistencës së tij: të njohë .burimin e qenies së tij dhe themelin e jetës së tij

* * *

Le të punojmë për të harruar hidhërimet e së kaluarës dhe të vendosim të mos ndalemi tek ato. Me vendosmëri të palëkundur dhe vullnet aktiv, le të ripërtërijmë jetën tonë, të përmirësojmë sukseset tona dhe të kultivojmë brenda vetes .zakone të mira dhe cilësi fisnike

* * *

Kushdo që ekspozon dobësinë e të tjerëve dhe u shkakton atyre turp dhe pakënaqësi, është larg .mençurisë dhe gjykimit të shëndoshë

* * *

Thënie për të gjitha kohërat dhe vendet

Ata që janë në harmoni me Zotin shohin bukuri marramendëse dhe shijojnë ëmbëlsinë supreme që .nuk mund të përjetohet në asnjë mënyrë tjetër

Kur shpirti im të thirri Ty, retë e heshtjes Sate shpërthyen, o Zot, dhe shiu i mëshirës Sate ra me rrëke derisa u bë një përmbytje e madhe e hirit

Tënd. Lumi Yt i bekuar përfshiu brigjet e qenies sime, dhe shpirti im u zhyt në ujërat e përjetësisë, dhe flluska e jetës sime të vogël u tret në oqeanin .e ekzistencës Sate gjithëpërfshirëse

Mentori im më mësoi si ta përdor daltën e mençurisë për ta bërë veten një tempull të denjë .për praninë hyjnore

Nëse doni të arrini një qëllim fisnik, filloni duke krijuar një model mendor për të. Tani mund të vendosni fort çdo drejtim në vetëdijen tuaj nëse mbillni një ide të fortë në mendjen tuaj; atëherë e gjithë qenia juaj do të përputhet me atë ide dhe .veprimet tuaja do të përputhen me të

Kur prek zemrën hyjnore, problemet e tua do të zhduken, dashuria do të mbushë zemrën tënde dhe përvojat e mrekullueshme shpirtërore do të vallëzojnë si burime të pastra në kopshtet e .mendjes sate

Shumë re përpiqen të të fshehin dhe të të fshehin nga unë, por përmes vesës së lotëve të mallit, emri yt i bekuar më shfaqet duke shkëlqyer me shkronja të arta të ndritshme nga pas të gjitha .perdeve dhe vellove

Pastërtia e ndërgjegjes do të thotë të veprosh me transparencë me të vërtetën

Ekzistojnë nevoja thelbësore dhe ato që disa i konsiderojnë "domosdoshmëri" që në të vërtetë janë të panevojshme dhe të tepërta. Jeta duhet të thjeshtohet duke u përqendruar në nevojat themelore dhe duke eliminuar lukset e .panevojshme

Sa e lartë je, o miqësi, dhe sa pjellore dhe e shenjtë është toka jote! Dashuria është ushqimi yt dhe besnikëria pija jote.

Kur dy njerëz ecin në harmoni dhe dakordësi pavarësisht dallimeve të tyre, ata janë të bashkuar nga një qëllim: të gjejnë paqen dhe qetësinë e shpirtit në dashurinë e pastër dhe besnikërinë e ndërsjellë dhe aty ku i dashuri nuk kërkon kënaqësi në kurriz të të dashurit, atëherë, në kopshtin e altruizmit, lulet aromatike të miqësisë çelin dhe përhapin aromën e tyre të ëmbël.

Bota na i stërvit mendjet në një mënyrë tjetër, duke na mësuar me kaq shumë gjëra saqë fillojmë të mendojmë se lumturia është e paarritshme pa to. Por jeta, dhe veçanërisht jeta e fëmijëve, duhet të thjeshtohet; përndryshe, jeta do t'i mësojë ata përmes zhgënjimeve të hidhura.

E vërteta është më e saktë dhe realiste sesa thjesht mendimi ose imagjinata, por ajo që mendojmë ose imagjinojmë ndonjëherë mund të bëhet e vërtetë.

Imagjinata është një element thelbësor në procesin e të menduarit krijues. Megjithatë, imagjinata duhet të piqet dhe të transformohet në një bindje të fortë, dhe kjo është e pamundur pa vullnet të fortë.

Nëse vizualizon diçka me gjithë vullnetin tënd, imagjinata jote do të transformohet në një bindje personale, dhe kur të mund ta mbash atë bindje Pavarësisht të gjitha mendimeve të kundërta, bindja juaj do të materializohet në realitet.

Njeriu duhet të mësojë të qëndrojë i vetëm, i mbështetur nga virtytet dhe vetëvlerësimi i tij.

Gëzimi shpirtëror është një gëzim i ripërtërirë dhe shfaqet gjithnjë e më shumë tek ata që mendojnë thellë për Zotin. Është një gëzim që ndihmon në marrjen e vendimeve të duhura dhe në bërjen e gjërave të duhura, dhe kur gjendet, dëshirat dhe dëshirat e pashëndetshme zbehen sepse humbasin tërheqjen e tyre në krahasim me gëzimin shpirtëror.

Krijuesi ynë i Plotfuqishëm na ka dhënë jetë, forcë dhe mençuri, dhe është detyra jonë t'i kushtojmë Atij vëmendjen tonë dhe t'i ngremë zemrat tona drejt Tij me dashuri, mirënjohje dhe njohje të favorit dhe mirësisë së Tij.

Më ndihmo, o Zot, të mos e ndez zjarrin e zemërimit, që të mos i djeg me flakët e pakënaqësisë oazet e gjelbra të paqes brenda meje dhe të të tjerëve. Më ndihmo ta shuaj zjarrin e zemërimit me shiun e vazhdueshëm të dashurisë sime.

Le të mbetet liqeni i butësisë dhe paqes sime i qetë dhe i palëvizshëm, i patrazuar nga stuhitë e pakënaqësisë që nuk sjellin gjë tjetër veçse mjerim.

Kryerja e veprimeve të motivuara nga ndjenja e detyrës, ose sakrifikimi i dëshirave personale në shërbim dhe dashuri për një person tjetër, është shumë më mirë sesa ta bësh këtë nga frika.

Edhe kur një person ndalon së shkeluri ligjet hyjnore, ai duhet ta bëjë këtë nga dashuria për Zotin, jo nga frika e ndëshkimit të Tij.

Çfarëdo që të kesh frikë, largoji mendimet e tua prej saj. Lëre në dorë të Zotit dhe forco besimin tënd tek Ai.

Frika është gjithmonë me njeriun, dhe heqja qafe e saj është e mundur duke menduar për Zotin dhe duke ndjerë praninë e Tij.

Në fillim mund të jetë e vështirë të ecësh në shtigjet e virtytit, por ato janë shtigje të bekuara që të çojnë në paqe mendore dhe lumturi të vërtetë.

Lavdia e Zotit shkëlqeftë në çdo cep të jetës sonë, dashuria e Tij banoftë në zemrat tona dhe drita e Tij mbushtë vetëdijen tonë.

O i dashuri im hyjnor, lulet çelin dhe stinët ndryshojnë, dhe të gjitha flasin për ty. Hëna e plotë zbulon tiparet e buzëqeshjes sate, dhe dielli mbart llambën tënde qiellore. Unë notoj në një det lotësh, të mbushur me mall për ty. Në gjethet e pemëve dhe venat e njerëzimit rrjedh jeta dhe vitaliteti yt, dhe ndiej rrahjet e zemrës sate kozmike që pulsojnë brenda meje.

Kur ndiej praninë tënde, ndihem sikur jam zgjuar në një botë tjetër, dhe herë pas here ëndërroj për këtë tokë dhe këtë trup të vogël - timin. Jam zgjuar në një lumturi të pafundme, dhe ëndrra ime me sy hapur e jetës tokësore është e parfumuar nga kujtimet e lumtura të momenteve të mia të zgjuara me ty. Kam shkulur barërat e këqija nga kopshti i ëndrrave të mia dhe kam mbjellë në vendin e tyre trëndafilat e frymëzimit tim, ku aroma e mallit tim do të të tërheqë, dhe ti

do të vish të më marrësh me vete në horizontet e lumturisë së përjetshme.

O Zot, më bëj transparent me pastërti dhe dëlirësi, që të nxjerr dritën Tënde shëruese brenda meje.

Qetëso pasqyrën drithëruese të mendjes sime, që ajo të reflektojë fytyrën tënde të pafundme.

Hapi dritaret e besimit gjerësisht që të mund të thith aromën e paqes sate

O Ti që shkëlqen në Vetvete, O Madhëri që i kundërvihet përshkrimit, shiko me sytë e mi që dëshirojnë Ty, në mënyrë që të mos shoh asgjë në ekzistencë përveç Teje.

Pas të gjitha fenomeneve dhe shfaqjeve të jetës qëndron zëri i heshtur i Zotit, i cili na thërret vazhdimisht përmes luleve, librave të shenjtë, ndërgjegjes sonë dhe të gjitha gjërave të bukura që e bëjnë jetën të denjë për t'u jetuar.

Çdo përpjekje e bërë nga kërkuesi për të arritur majat shpirtërore llogaritet nga Zoti për të dhe shpërblehet mirë për të.

Të lutemi, o Zot, të na ndriçosh mendjet me dritën e së vërtetës sate, të na bësh zemrat të rrahin me dashurinë tënde dhe të na mbushësh shpirtrat me gëzimin tënd dhe me bollëkun e hirit tënd.

Nga ai horizont transparent që mendja nuk mund ta depërtojë, Zoti derdh dritën e Tij të përjetshme. Dhe nga mendja kozmike vijnë frymëzime sublime dhe fuqi të bekuara, dhe aktiviteti krijues rrjedh në mendje të hapura dhe harmonike.

Kur të zbulosh se shpirti yt, zemra jote, çdo shkëndijë frymëzimi, qielli blu, yjet që shkëlqejnë, malet, toka, zogjtë dhe lulet janë të lidhura së bashku nga një fije e vetme ritmi kozmik, gëzimi shpirtëror dhe uniteti universal, atëherë do të kuptosh se të gjitha janë valë në gjoksin e oqeanit hyjnor që nuk ka breg.

Nëse e harrojmë Krijuesin tonë, meritojmë vuajtje. Duhet ta kuptojmë se Zoti është i dashuri ynë dhe na do, dhe kjo njohuri do të na çlirojë nga problemet dhe vuajtjet tona.

I dashuri i vërtetë i Zotit nuk e pushon kurrë kërkimin e tij për Të, edhe nëse nuk arrin ta gjejë Atë pas shumë përpjekjesh. Ashtu si një valë duhet të kthehet në zemër të oqeanit pasi stuhia të qetësohet, kështu është edhe kërkuesi i zellshëm; ai zotëron një besim të nënkuptuar se pengesat do të shkërmoqen dhe se ai në mënyrë të pashmangshme do të bashkohet me oqeanin kozmik herët a vonë - atë oqean të pafund nga i cili ai erdhi dhe në të cilin kthehet.

Kur mendja vazhdimisht mendon për të dashurin hyjnor, zemra këndon këngë gëzimi dhe lumturie.

Emanacioni shpirtëror është shfaqja e njeriut nga ajo që është tani në atë që do të jetë në të ardhmen.

Një person nuk mund ta fshehë natyrën e tij të vërtetë nga të tjerët; vibracionet e mendimeve të tij do të reflektohen në sjelljen e tij dhe do të shfaqen përmes veprimeve të tij.

Ka shumë njerëz që kanë një keqkuptim rreth lirisë; ata e konsiderojnë lirinë si të bërit e çdo gjëje që një personi i pëlqen të bëjë, dhe unë e quaj këtë liri lirinë e tekave.

Për shkak të një keqkuptimi të natyrës së vërtetë të lirisë, disa prindër i skllavërojnë fëmijët e tyre ndaj traditës duke ua përmbushur menjëherë dëshirat. Fëmija pastaj rritet duke besuar se për sa kohë që dëshirat e tij plotësohen, ai është i lumtur dhe se qëllimi i jetës është të përmbushë çdo dëshirë. Megjithatë, më vonë ata zbulojnë se gaboheshin , pasi bota e jashtme është krejtësisht e ndryshme nga jeta në shtëpi, dhe ata mësojnë se përmbushja e çdo dëshire nuk është e lehtë! Të tjerët mund t'i lënë mënjanë dhe t'i shpërfillin në ndjekje të dëshirave të tyre. Si pasojë, fëmija ngurtësohet dhe mpihet emocionalisht për shkak të dëshirës dërrmuese për të kënaqur dëshirat e veta. Prandaj, prindërit duhet t'i ndihmojnë fëmijët e tyre të zhvillojnë vullnetin dhe aftësinë e tyre dalluese në mënyrë që ata të mund të jetojnë në botë pa rënë në kurthet dhe grackat e saj.

Nëna thotë: "Mësoje me dashuri". Sigurisht, trajtimi i fëmijëve me dashuri është përgjithësisht i mirë, por shumë ëmbëlsi prish dhëmbët, dhe në mënyrë të ngjashme, shumë përkëdhelje i prish fëmijët. Një shkallë vendosmërie dhe vendosmërie është e nevojshme, por nëse një fëmijë trajtohet dhe ndëshkohet ashpër për një gabim, pasojat do të jenë të tmerrshme. Duhet të ketë një ekuilibër në mënyrën se si trajtohen dhe trajtohen fëmijët ;

çdo baba duhet ta zbutë temperamentin e tij me dashuri dhe butësi, dhe çdo nënë duhet ta spërkasë dashurinë e saj me mençuri dhe racionalitet.

Një person duhet të ruajë një gjendje të qëndrueshme psikologjike dashurie dhe mall për Zotin. Kam provuar shumë punë, por cilado qoftë natyra e punës sime, mendimet e mia mbeten gjithmonë tek Zoti.

Ne duhet ta shijojmë këtë krijim, por pa e lejuar atë të na skllavërojë. Dhe përvoja më ka mësuar se gëzimi i gjetjes së Zotit është i pakrahasueshëm.

Përpara se të nisemi nga detyra të mëdha, duhet të ulesh i qetë, të qetësosh shqisat dhe mendimet, të meditosh thellë dhe të kërkosh ndihmë hyjnore në mënyrë që të marrësh udhëzim shpirtëror dhe drejtim të shëndoshë.

Më lejo të kuptoj se buzëqeshja në fytyrën e agimit, në buzët e luleve dhe në fytyrat e burrave dhe grave fisnike është buzëqeshja jote.

Nuk do të ndikohem nga imazhe të njëpasnjëshme fatkeqësish, fati të keq, sëmundjesh apo ndonjë pengese të papritur, sepse e kuptoj se një vetëdije e disiplinuar e lidhur ngushtë me vetëdijen kozmike nuk vuan në mënyrë implicite nga dështimet dhe bezdisjet.

Liria do të thotë aftësia për të vepruar sipas mençurisë, jo sipas diktateve të pasioneve, zakoneve dhe tekave. Bindja ndaj egos çon në skllavëri, ndërsa nënshtrimi ndaj nxitjeve të shpirtit çon në çlirim nga kufizimet.

Nuk ka rëndësi për mua nëse jetoj në një pallat luksoz apo në një vilë të thjeshtë, për sa kohë që Zoti është me mua.

Do t'i përdor paratë e mia të fituara me ndershmëri për të jetuar thjesht, duke hequr dorë nga jeta ekstravagante

Nëpërmjet besimit në Zot dhe përdorimit të vullnetit, një person mund të kapërcejë sëmundjen, dështimin dhe injorancën, për sa kohë që dridhjet e vullnetit janë më të forta se dridhjet e sëmundjeve fizike ose psikologjike. Sa më kronike të jetë sëmundja, aq më i fortë dhe më i vendosur duhet të jetë vullneti dhe aq më i thellë dhe më i palëkundur duhet të jetë besimi, në mënyrë që të arrihet rezultati i dëshiruar.

Më frymëzo, o Zot, të mbështetem vetëm tek Ti, jo te mjetet njerëzore të mbrojtjes. Mos lejo që frika dhe ankthi të paralizojnë forcën time të pakufishme për t'u përballur me çdo sprovë të jetës. Mos lejo që frika dhe ankthi të paralizojnë forcën time të pakufishme për t'u përballur me çdo sprovë të jetës. Mos lejo që të imagjinoj aksidente, fatkeqësi dhe fatkeqësi nga frika e manifestimit të tyre të vërtetë përmes mendimit dhe imagjinatës. Dhe më lejo të kuptoj, o Zot, se pavarësisht nëse jam zgjuar apo në gjumë, i zgjuar apo i humbur në ëndrra me sy hapur, gjallë apo duke vdekur, prania Jote mbrojtëse më rrethon dhe më ruan akoma.

Të mençurit thonë: Fryti i veprave të mira të motivuara nga dashuria për Zotin dhe virtyti është harmonia dhe pastërtia. Fryti i veprave të motivuara nga dëshirat dhe ambiciet egoiste është

dhimbja dhe vuajtja. Fryti i veprave të liga është injoranca dhe marrëzia.

Veprat e mira sjellin lumturi, ndërsa veprimet e kësaj bote të nxitura nga dashuria për veten çojnë në vuajtje dhe dhembje. Megjithatë, veprat e këqija të vazhdueshme shkatërrojnë aftësinë e një person për të dalluar dhe kuptuar.

Nëse dëshiron të jetosh në paqe dhe harmoni, qëllimet e tua duhet të jenë të mira dhe duhet të përhapësh mendime mirësie dhe ndjenja dashurie. Nëse jeton një jetë të virtytshme, do t'i ndihmosh të tjerët përmes shembullit dhe sjelljes tënde të mirë.

Në momentin që ndihem i shqetësuar dhe i hutuar mendërisht, do të tërhiqem në qetësi dhe meditim derisa të rifitoj qetësinë time, dhe do të filloj çdo ditë duke menduar për Zotin dhe duke kërkuar ndihmën dhe udhëzimin e Tij.

Vendos të mos lejosh që barërat mbytëse të urrejtjes të rriten dhe të depërtojnë në kopshtin e jetës tënde, një kopsht plot me virtytet e një shpirti fisnik. Dhe sa më shumë t’i kultivosh këto cilësi aromatike, si trëndafili, aq më shumë Zoti do të të zbulojë sekretin më të madh të ekzistencës brenda teje.

Qëllimi i jetës është të arrijmë paqen, kënaqësinë, pavdekësinë, sigurinë dhe njohurinë e së vërtetës, dhe në zemër të këtyre dëshirave që ngjallin brenda nesh qëndron thelbi hyjnor thellë brenda nesh.

Le ta gjej lirinë time tek Ti, o Zot, dhe të kuptoj se shtëpia ime e vërtetë është ekzistenca Jote e

plotë dhe se unë jam një pjesë integrale e vetëdijes Sate kozmike.

O det i gjerë hyjnor, lejo që lumenjtë e dëshirave të mia, që rrjedhin nëpër shkretëtirat e pengesave dhe pengesave, të përzihen më në fund në thellësitë e tua të mëdha9

Vetëm në fortesën hyjnore gjejmë mbrojtje dhe siguri, dhe nuk ka strehë më të sigurt sesa të ndihesh afër Zotit dhe të prekësh praninë e Tij.

Meqenëse njerëzit drejtohen nga zakone që formësojnë pirjet, tendencat, karakterin dhe dëshirat e tyre, nëse këto zakone janë të këqija, karakteri bëhet i dëmshëm dhe veprimet bëhen të liga. Prandaj, është e kështillueshme që të prioritizohen zakonet e mira, pasi ato më pas i udhëheqin veprimet dhe mendimet tona drejt qëllimeve fisnike dhe na sjellin shëndet dhe lumturi.

Kudo që ka shpirtra të trishtuar dhe që vuajnë, gjej ngushëllimin tim duke u shërbyer dhe ngushëlluar atyre. Do të bëj çmos për t'u sjellë gëzim të tjerëve dhe do të kuptoj ndjenjat e tyre sikur të ishin të miat.

Aftësitë mendore ekzistojnë tek njerëzit, por ato mbeten të pazhvilluara tek shumica e njerëzve, dhe moskultivimi i këtyre aftësive çon në pasoja serioze. Ashtu si trupi, mendja ka nevojë për ushqim dhe ushtrime të duhura për shëndet dhe vitalitet.

Një diamant merr dhe reflekton dritën, dhe kështu bëjnë edhe shpirtrat e pastër dhe

transparentë që e njohin Zotin dhe shkëlqejnë me praninë e Tij.

O Zot, Ti je pasuria e vërtetë në jetë, dhe duke të gjetur Ty së pari do të gjej tek Ti gjithçka që më nevojitet.

Njerëzit zakonisht përqendrohen vetëm te ushqimi, ajri dhe rrezet e diellit për të ruajtur shëndet të mirë, por mund të vijë një kohë kur shëndeti përkeqësohet pavarësisht bollëkut të këtyre burimeve të jashtme të jetës. Atëherë lind nevoja për të rimbushur rezervat e energjisë së trupit nga brenda.

Nëse varka e mendjes sime i afrohet shkëmbinjve të dëshirave lakmitare që përfshijnë rreziqe dhe rreziqe, të shtyra nga stuhitë e ashpra të injorancës, atëherë ji, o Zoti im, far im dhe më udhëhiq gjithmonë drejt brigjeve të drejtësisë dhe mirësisë Sate.

Mendimi është si një flakë, fuqia e përqendruar e së cilës duhet të përdoret për të djegur pengesat që pengojnë arritjen.

Zoti mund të gjendet nëpërmjet dashurisë hyjnore të vazhdueshme. Kur e duam Zotin më shumë se dhuratat e Tij, Ai do të vijë tek ne. Ai na ka dhënë vullnet të lirë dhe fuqinë e zgjedhjes, në mënyrë që të dallojmë dhuratat e përkohshme dhe të parëndësishme të botës nga dhurata e afërsisë me Të dhe gëzimi i pranisë së Tij të bekuar.

Na është dhënë kujtesa në mënyrë që të mund të praktikojmë kujtimin e gjërave të mira derisa më në fund të mund të kujtojmë të mirën më të madhe: Zotin.

Flladi i dashurisë Sate rrjedh përmes meje, o Zot! Dhe gjethet e jetës sime kërcejnë me gëzim për ardhjen Tënde. Fëshfërima e tyre e këndshme përhapet në ajër, duke i ftuar të lodhurit të pushojnë në hijen e paqes Sime shpirtërore.

Vështirësitë e jetës nuk kanë për qëllim të na dëmtojnë; përkundrazi, problemet dhe sëmundjet na ofrojnë mësime. Përvojat tona të dhimbshme nuk kanë për qëllim të na shkatërrojnë, por të na pastrojnë dhe të përshpejtojnë kthimin tonë te burimi ynë i pastër - Zoti - i cili punon në çdo mënyrë për të na ndihmuar dhe për të na kthyer në shtëpinë tonë qiellore.

Pafundësia është shtëpia jonë e vërtetë, dhe udhëtimi ynë drejt kësaj toke dhe në këto trupa fizikë është si një udhëtim afatshkurtër me vizë.

Zot, e di që lavdërimi nuk më lartëson, as kritika nuk më ul. Unë jam ashtu siç jam para ndërgjegjes sime dhe para Teje do të vazhdoj në këtë rrugë, duke bërë çmos për t'i shërbyer të gjithëve dhe duke u përpjekur të fitoj favorin Tënd - në këtë qëndron lumturia ime.

Je një krijesë unike dhe thelbi yt është i mrekullueshëm, prandaj njihe veten tënde të vërtetë.

Me agimin e mbërritjes sate, sythat e dëshirës sime do të çelin në lule aromatike dhe të gjalla.

O Zot, shpejto ardhjen e asaj dite kur unë do të thur një gjerdan me ato lule të vesës dhe do ta vendos në pragun Tënd të bekuar.

<u>Në vend që të përpiqet vazhdimisht të kënaqë veten, ai duhet të përpiqet t'u sjellë lumturi edhe</u>

të tjerëve. Kur përpiqet t'u ofrojë të tjerëve mbështetje shpirtërore, intelektuale ose materiale, ai do të zbulojë se nevojat e tij janë përmbushur dhe se kupa e jetës së tij është plot me gëzim.

Ata që arrijnë një fitore të shkëlqyer mbi errësirën në tokë do të kenë dritën e lavdisë si pjesë të tyre dhe do të gëzojnë paqe dhe lumturi të brendshme.

O Zot, shpërndaj vazhdimisht farat e bekimeve të Tua në tokën e zemrës sime, të lëruar me lutje, në mënyrë që ato të rriten në pemë me hije, degët e të cilave japin frytet më të shijshme dhe më të ëmbla të vetëdijes.

Shpesh mbetemi në dhimbje pa bërë përpjekje për të ndryshuar, dhe kjo është arsyeja pse nuk gjejmë paqe dhe kënaqësi të qëndrueshme. Nëse do të kishim këmbëngulur dhe do të bënim një përpjekje, me siguri do të mund t'i kapërcenim të gjitha vështirësitë. Duhet të përpiqemi të kalojmë nga mjerimi në lumturi dhe nga dëshpërimi në guxim.

O Dashuri Hyjnore, bashko dashurinë time me dashurinë Tënde, përziej jetën time me gëzimin Tënd, mendjen time me vetëdijen Tënde kozmike dhe shuaje etjen time nga burimi i gëzimit Tënd të përjetshëm.

Zemra e kërkuesit të sinqertë gjithmonë pëshpërit: "O Zoti im dhe i Dashuri im, nuk dua të zhytem në trazirat e kësaj bote iluzore, dhe e tëra që dua është të zgjoj dashurinë Tënde në zemrat e njerëzve. Zemra ime, shpirti im, trupi im, mendja

ime dhe gjithçka që kam janë të Tuat, o Zot". Ai .kërkues arrin te Zoti dhe arrin ta njohë Atë

Zot, na jep një kuptim të ri dhe të vërtetë të vëllazërisë. Le t'i braktisim luftërat dhe të shërojmë plagët e kombeve me balsamin e dashurisë dhe ngushëllimin e përhershëm të mirëkuptimit të .dhembshur

Na bekoftë që të çlirohemi nga ndikimi i lakmisë, dominimi i mashtrimit dhe kontrolli i iluzioneve, dhe na ndihmo të ndërtojmë një botë të re në të cilën sëmundja, injoranca dhe uria nuk janë gjë tjetër veçse ëndrra të një të kaluare të .zymtë dhe të zymtë

Le t’i zgjidhim të gjitha problemet jo me logjikën e xhunglës, por me mirëkuptim, të vërtetë dhe besim të palëkundur në Ty dhe në drejtësinë .Tënde hyjnore

Jeta na ka bashkuar këtu për një kohë, pas së cilës do të shkojmë në rrugë të ndara. Por nëse dashuria e Zotit banon brenda nesh, nuk ka rëndësi se ku shkojmë, sepse pavarësisht se sa larg devijojmë, ne do të mbetemi brenda rrethit të dashurisë hyjnore dhe nuk do të jemi kurrë të .ndarë vërtet

Zot, më bëj një shqiponjë të përparimit shpirtëror që fluturon lart mbi rrugicat e mendjengushtësisë dhe ekstremizmit

Më thirr në horizonte gjithnjë e më të larta, përtej dridhjeve të forta të tokës dhe reve që bllokojnë dritën e diellit

Më lejoni të marr krahët e ekuilibrit për të jetuar drejt, dhe më lejoni të fluturoj drejt atyre

qiejve të lartë mbi të gjitha stuhitë dhe uraganet, .ku ka horizonte të gjera dhe perceptime sublime

Paqja vjen kur i hapim zemrat tona dashurisë dhe mirësisë. Ata me zemra të dashura dhe aktivë në vepra të mira e përjetojnë paqen sepse ajo banon brenda tyre. Paqja është shenjtërorja e .qiellit dhe themeli i një jete të lumtur

Gjithmonë duhet të mendojmë për bukurinë hyjnore pas luleve, dritën kozmike pas diellit dhe .jetën e madhe që shkëlqen në çdo sy

Kur një person është vërtet i sjellshëm dhe tregon respekt ndaj të tjerëve, dhe ua kthen komplimentet në të njëjtën mënyrë, ai gjithmonë .do të trajtohet me vlerësim dhe respekt

Do ta përhap dashurinë time tek të tjerët, në mënyrë që të hap një portë që dashuria e Zotit të .vijë tek unë dhe të banojë në zemrën time

Zot, më lejo të jem një far për ata që mbyten në thellësitë e pikëllimit. Më ndihmo t'u sjell gëzim të tjerëve në mirënjohje për gëzimin shpirtëror që .më ke dhënë

Do ta shkrij urrejtjen në zjarrin e dashurisë sime, do t'i fal të tjerët dhe do t'u jap dashuri të gjitha zemrave të etura

Dashuria e vërtetë është dashuria që gëzohet në rehatinë e të dashurit

Drita jote shkëlqeftë mbi ne, o Zot, dhe dashuria jote le të na mbushë zemrat përgjithmonë

Të kesh një frymë iniciative do të thotë të kesh fuqinë e imagjinatës krijuese që i mundëson një personi të shpikë diçka që askush nuk e ka bërë

më parë. Çdo person lind me këtë dhuratë që i është dhënë nga Zoti.

Dashuria më e madhe është dashuria hyjnore, e cila e bën jetën të bukur përtej fjalëve. Kur e ndjen Zotin me ty, duke ardhur tek ty kudo që të jesh dhe duke të udhëhequr hapat, dashuria hyjnore ka filluar.

Fuqia e së vërtetës shkon kundër erës

Zot, kur përballem me vështirësi të përkohshme, më lejo të kujtoj bekimet e Tua të bollshme mbi mua në të kaluarën, duke e ditur se ndihma Jote nuk më lë kurrë dhe kujdesi Yt është gjithmonë me mua. Të ofroj mirënjohjen time të përzemërt për çdo bekim që më vjen nga dora Jote bujare.

Pikat e dashurisë shkëlqejnë në shpirtrat e mirë, dhe Zoti mund të gjendet vetëm në detin e dashurisë

Kuptimi është llamba që ndriçon rrugën e një personi dhe i sjell atij sukses.

Në pranverë, Zoti e zbukuron natyrën me trëndafilat dhe lulet më të bukura me veshje të mrekullueshme dhe ngjyra të ndritshme.

Paqja është lajmëtari i parë që shpall afrimin drejt Pranisë Hyjnore. Më pas, paqja shndërrohet në drita më të ndritshme se gëzimi i pafund.

Kur zhytem thellë në detin e meditimit, ndiej një valëvitje të bekuar brenda qenies sime dhe dëgjoj një zë pëshpëritës që thotë: "Jam afër."

Duhet të kthehemi nga brenda, aty ku shpirti shprehet. Nga thellësitë e shpirtit burojnë të gjitha përvojat e jetës së brendshme.

Kur shpirti e realizon veten me vetëdije hyjnore, ai ndjen gëzim dhe zgjerim të madh në hapësirën e pafundme.

Nëse përdorni të gjitha mjetet dhe burimet e jashtme që keni në dispozicion, përveç aftësive tuaja natyrore, për të kapërcyer të gjitha pengesat që mund të qëndrojnë në rrugën tuaj, do të zhvilloni fuqitë që Zoti ju ka dhënë: ato fuqi të pakufizuara që burojnë nga thellësitë më të thella të qenies suaj.

Dashuria ecën në rrugën e artë që të çon te Zoti

Do të përhap dritën e dëshirave dhe qëllimeve të mira kudo që është futur errësira e keqkuptimit

Kur vështirësitë të sulmojnë, por ti refuzon të ndalosh së përpjekuri dhe të bësh përpjekje, pavarësisht të gjitha pengesave dhe pengesave, atëherë Zoti do të të përgjigjet dhe do t'i kurorëzojë përpjekjet e tua me sukses.

O Zot, do ta këpus lulen e mallit nga kopshti i zemrës sime dhe do ta vendos si një ofertë dashurie në pragun Tënd të shenjtë

Meqenëse mendimet dhe fjalët tona janë farat që do të na sjellin të korrat e së ardhmes, do të filloj sot ta mbush vetëdijen time me mendime të mira dhe pozitive.

Fluturoj dhe ngrihem lart në planin e vetëdijes sime lart e poshtë, në veri dhe djathtas, brenda dhe jashtë dhe kudo për të zbuluar se në çdo cep të hapësirës isha dhe ende jam në prani të Zotit.

Jeto çdo çast duke qenë i vetëdijshëm për marrëdhënien tënde me Absolutin e pafund. Nuk

ka fund për vetëdijen tënde dhe të gjitha gjërat dridhen dhe shkëlqejnë si yje në qiellin e qenies sate.

Shkëputja, ose moslidhja, është rruga e mençur që ndjek kërkuesi, duke u ngritur me dëshirë mbi gjërat e parëndësishme për hir të gjërave më të mëdha. Ai nuk e lidh veten me kënaqësi sensuale kalimtare në ndjekje të një gëzimi të brendshëm të ripërtërirë. Shkëputja nuk është një qëllim në vetvete, por hap rrugën për shfaqjen e virtyteve dhe fuqive shpirtërore të shpirtit.

Fitimtari shpirtëror përparon me hapa të guximshëm në shtigjet e jetës

Një person duhet ta shfrytëzojë sa më shumë jetën e tij të tanishme, të hapë dritaret e zemrës së tij dhe të zgjojë e ringjallë aftësitë e fjetura të shpirtit të tij.

Pas maskave të ndryshimit dhe transformimit qëndron prania hyjnore. Dhe kushdo që mund ta qetësojë pasqyrën e mendjes së tij dhe ta parandalojë atë të lëkundet, do të shohë në atë pasqyrë të qartë fytyrën e të dashurit kozmik.

Dashuria është më e fortë se vdekja dhe shkatërrimet e kohës

Vetë-analiza është çelësi i suksesit, dhe reflektimi është një pasqyrë përmes së cilës shohim cepat e brendshëm që përndryshe do të mbeteshin të fshehur nga pamja jonë. Ne duhet të diagnostikojmë mangësitë tona, të dallojmë tendencat pozitive nga ato negative dhe të identifikojmë pengesat ndaj progresit dhe suksesit.

Sa e mrekullueshme je, o miqësi! Ti që merr nga ujërat e shqetësimit të sinqertë dhe miqësor, dhe gjethet e të cilave lagen nga vesa e ëmbëlsisë së brendshme dhe të jashtme që buron nga thellësitë e zemrave të sinqerta dhe besnike.

Njëherë pashë një milingonë të vogël që përpiqej të ngjitej në një grumbull rëre dhe mendova me vete: milingona duhet të jetë duke menduar se po ngjitet në Himalaje! Grumbulli i rërës mund t'i jetë dukur gjigant milingonës, por jo syve të mi. Në mënyrë të ngjashme, miliona vite diellore mund të jenë më pak se një minutë në mendjen e Zotit.

Ne duhet ta stërvitim veten të mendojmë për gjëra të mëdha si përjetësia dhe pafundësia.

Endesha nëpër botën e pafundësisë dhe pashë mjegullën e shndritshme në tokën e dritës, dhe në atë shkëlqim të gjallë lexova kuptimet e sekreteve të shkruara në faqet e kohës.

Kur flini, ju i qetësoni mendimet dhe ndjenjat në mënyrë pasive. Por kur i qetësoni me vetëdije mendimet dhe ndjenjat përmes meditimit, gjëja e parë që përjetoni është një gjendje paqeje dhe muskujt e fytyrës suaj formojnë natyrshëm një buzëqeshje që pasqyron paqen e brendshme. Por duhet të shikoni përtej kësaj gjendjeje paqeje për të perceptuar pastërtinë e shpirtit tuaj - një pastërti të paprekur nga stimujt ndijorë ose reagimet automatike ndaj mendimeve të shoqëruara me shqisat. Gjendja që përjetoni atëherë është një gjendje lumturie të përhershme dhe gjithnjë të ripërtëritshme.

Nëse vendosni një tas me ujë nën dritën e hënës dhe pastaj e përzieni, do të krijoni një imazh të shtrembëruar të hënës. Kur uji të vendoset në tas, reflektimi bëhet i qartë. Momentet kur uji në tas është i qetë dhe reflekton fytyrën e hënës me qartësi të përsosur mund të krahasohen me një gjendje paqeje kontemplative dhe një gjendje qetësie të thellë. Në paqen e kontemplacionit, të gjitha valët e ndjesive dhe mendimeve pushojnë së rrjedhuri nga mendja. Dhe në këtë gjendje më të thellë paqeje, personi kontemplativ, në atë qetësi, sheh hënën e plotë të pranisë hyjnore të reflektuar .në liqenin e shpirtit

Ekzistojnë katër gjendje me të cilat një person mesatar është i njohur: lumturia kur plotësohet një dëshirë, pakënaqësia kur i mohohet, mërzitja kur nuk je as i lumtur as i depresionuar dhe paqja kur kapërcen këto emocione ose gjendje psikologjike .të kënaqësisë, dhimbjes dhe mërzisë

Paqja është një gjendje shumë e dëshirueshme, që rrjedh nga mungesa si e pikëllimit ashtu edhe e kënaqësisë, si dhe nga mungesa e mërzisë. Këto gjendje ndryshojnë dhe valëzohen vazhdimisht në sipërfaqen e shpirtit. Pasi kalojmë valët e trazuara të dhimbjes dhe kënaqësisë, duke përfshirë zhytjet e përsëritura në thellësitë e lodhjes, ka gëzim në lundrimin në detin e qetë të paqes. Por më e madhe se paqja është ekstaza shpirtërore - lumturia e shpirtit - lumturia përfundimtare. Është një gëzim i përhershëm që nuk venitet kurrë, por mbetet me shpirtin

përjetësisht. Ky gëzim suprem mund të arrihet vetëm përmes vetëdijes për praninë hyjnore.

Një buzëqeshje e vërtetë është një buzëqeshje lumturie shpirtërore e fituar nga meditimi dhe të menduarit për Zotin dhe nga ndjesia e pranisë së Tij.

Buzëqeshja ime buron nga një gëzim i thellë brenda meje - një gëzim i arritshëm për të gjithë. Është si aroma që buron nga zemra e një trëndafili që lulëzon. Kjo kënaqësi e madhe i fton të tjerët të zhyten në ujërat e shenjta të lumturisë.

Në dritën e faljes së bekuar, errësira e urrejtjes e grumbulluar gjatë shumë viteve zbehet.

Zoti përmbush shpejt çdo nevojë të adhuruesve të Tij, sepse ata janë çliruar nga motivet egoiste që pengojnë përpjekjet dhe zhgënjejnë shpresat.

Atë që Zoti e mbron, asgjë nuk mund ta shkatërrojë.

Ne nuk jemi vetëm në këtë botë, sepse Zoti është me ne, dhe ka marrëdhënie të qëndrueshme, intime dhe miqësore nga të cilat marrim mbështetje dhe gëzim.

O yll i ndritshëm i udhëzimit në qiejt e mençurisë, shkëndija jote e shkëlqyer më fton të eksploroj horizontet e tua të bekuara, dhe zogu im i dëshiruar nxiton me shpejtësi të madhe, duke depërtuar atmosferën e dendur dhe të zymtë, i shtyrë nga malli për ty dhe për t'u ngrohur në shkëlqimin tënd më të shenjtë.

Personaliteti i dikujt fillon të zhvillohet dhe të lulëzojë kur ai është në gjendje të ndiejë - përmes

ndjesisë së brendshme, intuitive - se nuk është trupi i ngurtë fizik, por rryma e përjetshme shpirtërore brenda trupit.

Kur zemra e dishepullit mbushet me dashuri për Zotin, fytyra e tij do të shkëlqejë me një buzëqeshje paqeje dhe mençurie, dhe shtresat e injorancës që mbështjellin shpirtin e tij do të shkërmoqen dhe do të zhduken plotësisht.

Kur shikon një lule ose një pemë, e di se këto forma të bukura të jetës nuk erdhën në ekzistencë vetë. Zoti është ai që i formoi ato dhe i pajisi me aromë dhe bukuri të mrekullueshme.

Kryejini gjithmonë detyrat tuaja, të vogla dhe të mëdha, me vëmendje të thellë, duke kujtuar se Zoti i udhëzon hapat tuaj dhe i forcon përpjekjet tuaja për të arritur aspiratat tuaja fisnike.

Kur një person lidhet me thelbin e tij shpirtëror, epokat e harruara prej kohësh dhe fuqitë e pavdekshme të shpirtit kthehen në vetëdijen e tij. Gjatë meditimit, ai kujton se është një shpirt i pavdekshëm, jo një trup i vdekshëm.

Kudo gjejmë njerëz, të mirë dhe të këqij, që kërkojnë lumturinë në mënyrën e tyre. Askush nuk dëshiron të dëmtojë veten. Atëherë, pse disa njerëz veprojnë në mënyra që në mënyrë të pashmangshme u shkaktojnë dhimbje dhe pikëllim? Sepse këto veprime nxiten nga injoranca dhe mashtrimi.

Të lutemi, o Zot, të na ndriçosh me dritën e urtësisë sate dhe të largosh prej nesh errësirën e injorancës dhe të mashtrimit.

Një person i vetëdijshëm duhet të jetë i kujdesshëm në vend që të ketë frikë, dhe duhet të kultivojë brenda vetes një ndjenjë guximi pa pakujdesi dhe nxitim, në mënyrë që të mos e ekspozojë veten ndaj rrethanave që mund të shkaktojnë frikë dhe ankth.

Mençuria nuk varet nga injektimi i informacionit nga jashtë, por nga fuqia e pranimit të brendshëm, e cila përcakton sasinë e njohurisë së vërtetë që mund të fitohet dhe shpejtësinë me të cilën mund të arrihet kjo njohuri.

Kjo botë është thjesht një skenë mbi të cilën ne i kryejmë rolet tona nën drejtimin e Drejtorit Hyjnor. Ne duhet të performojmë mirë pavarësisht nga natyra e roleve që na janë caktuar, duke kujtuar gjithmonë se natyra jonë thelbësore është lumturia e përhershme.

Më i mençuri i të mençurve është ai që kërkon ta njohë Zotin, dhe më i suksesshmi i të suksesshëmve është ai që e ka gjetur Zotin.

O i Dashur Hyjnor, le të zësh vendin e parë në jetën tonë, dashuria jote shëruese le të na mbushë zemrat dhe drita jote e bekuar le të largojë errësirën e shqetësimeve nga shpirtrat tanë.

Liri do të thotë të veprosh sipas ndërgjegjes, jo sipas diktateve të zakonit dhe dëshirës. Bindja ndaj egos dhe tekave të saj krijon kufizime, ndërsa vëmendja ndaj nxitjeve të mençurisë jep çlirim nga këto kufizime.

Qetësia mendore mund të gjendet nëpërmjet zhvillimit të vetëdijshëm dhe të qëllimshëm të cilësive të mira, të cilat, kur zhvillohen plotësisht,

nuk mund t'i hiqen pronarit të tyre, përveç nëse ai zgjedh të heqë dorë prej tyre me vullnetin e tij të lirë.

Shumica e njerëzve e kërkojnë lumturinë duke përdorur metoda të gabuara. Disa besojnë se mund ta dyfishojnë lumturinë e tyre duke adoptuar sjellje të gabuara dhe veprime të pashëndetshme që duket se ofrojnë premtime vezulluese të lumturisë së madhe dhe të qëndrueshme, dhe ata mashtrohen nga këto premtime të rreme, pasi shija e lumturisë së vërtetë nuk mund të shijohet në ferrin e iluzioneve të rreme dhe veprimeve të gabuara.

Çdo minutë është përjetësi sepse përjetësia mund të përjetohet brenda asaj minute. Ditët, minutat dhe orët janë dritare përmes të cilave mund të shohim përjetësinë. Jeta është e shkurtër, por njëkohësisht e pafundme dhe e pakufishme. Shpirti është i pavdekshëm dhe gjatë këtij kapitulli të shkurtër të jetës njerëzore, ne duhet të shfrytëzojmë sa më shumë çdo potencial dhe mundësi të disponueshme.

Fjalët shpirtërore janë si fara që kanë nevojë për tokë pjellore që të mbijnë, të rriten, të lulëzojnë dhe të japin fryt.

Rritja shpirtërore kërkon vetëreflektim, riorganizimin e prioriteteve të jetës, identifikimin dhe eliminimin e zakoneve të dëmshme dhe respektimin e rregullave dhe ligjeve shëndetësore në përputhje me kuptimin shpirtëror në zhvillim dhe forcën mendore në rritje.

Kur dishepulli shijon gëzimin hyjnor, ai do të zbulojë se Zoti është bërë më real për të se çdo gjë tjetër, dhe ai do të kuptojë se prekja e pranisë hyjnore është një lumturi që asnjë kënaqësi shqisore nuk mund ta barazojë.

Zoti punon për të zgjuar vetëdijen shpirtërore të njeriut dhe për ta udhëhequr vullnetin e tij në drejtimin e duhur nëpërmjet bukurisë së virtytit, madhështisë së tolerancës, madhështisë së mençurisë dhe shkëlqimit të lumturisë shpirtërore.

Nuk do t’i konsideroj të tjerët të huaj sepse ndiej se të gjithë janë vëllezër ose motra ime. Do ta bëj jetën time të suksesshme dhe të përmbushur në mënyrë që të ndihmoj të tjerët të kenë sukses dhe të arrijnë qëllime. Do të ndiej empati me të tjerët dhe do t’u tregoj dhembshuri, ashtu siç tregoj veten time. Do ta dua Zotin ashtu siç e deshën profetët dhe shenjtorët, dhe do ta hedh egoizmin në pusin e dashurisë sime për të tjerët.

Përtej kësaj jete të shkurtër, tokësore, të nënshtruar ndaj vdekjes, shtrihet një jetë e përjetshme dhe e pandryshueshme. Trupi përbëhet nga elementë kimikë që kalben dhe humbasin, por përtej kësaj ekzistence kalimtare shtrihet një jetë e përjetshme, qiellore në praninë e Zotit. Prandaj, nuk duhet ta kufizojmë të gjithë vëmendjen tonë te ky trup i përkohshëm, dhe ata që e dëshirojnë atë duhet të durojnë sprovat e tij dhe të bëhen zotër të tij.

Sot do të përpiqem t'i ndihmoj ata që kanë nevojë dhe t'u jap sa të mundem të uriturve.

Jam i sigurt dhe i mbrojtur në mbrojtjen e Zotit dhe pas mureve të ndërgjegjes sime të pastër jam një me dritën e mirësisë që udhëheq anijet e shpirtrave të lëkundura nga valët e pikëllimit në një det konfuzioni dhe ankthi.

Sot e ndiej Zotin në valëvitjen e paqes që dridhet brenda meje dhe trazon fijet e zemrës sime. Do të bëj gjithçka që mundem për t'i bërë të tjerët të lumtur, ashtu siç përpiqem të bëj veten të lumtur, dhe përmes lumturisë sime shpirtërore do t'i shërbej të gjithëve në shtëpinë e dashurisë hyjnore dhe nuk do të kem frikë nga asgjë tjetër përveç vetes nëse përpiqem të mashtroj ndërgjegjen time.

Nga kopshtet e shpirtit

Keni ndërmend të shkoni diku dhe nxitoheni të shkoni atje shpejt. Kur arrini, zbuloni se nuk e shijoni vendin për shkak të padurimit, ankthit dhe ndoshta edhe trazirës që ndjeni. Në vend të kësaj, përpiquni të jeni më të qetë, më të përmbajtur dhe më të ekuilibruar. Nëse mendimet tuaja anojnë nga shqetësimi dhe agjitacioni, shtypini ato me forcë derisa të rifitojnë qetësinë e tyre.

Ngacmimi ndikon negativisht në ekuilibrin e sistemit nervor sepse dërgon një sasi të madhe energjie në disa pjesë të trupit, ndërsa i privon të tjerat nga pjesa e tyre natyrore. Ky çekuilibër në shpërndarjen e energjisë është shkaku i nervozizmit. Një trup i qetë dhe i relaksuar qetëson nervat dhe nxit mirëqenien psikologjike.

Në harmoni me Zotin, vizioni i brendshëm fillon të shpaloset gradualisht. Njeriu duhet të ketë besim të plotë se Zoti do t'i përgjigjet çdo lutjeje të sinqertë. Kushdo që i drejtohet Atij duke kërkuar ndriçim, do ta ketë vizionin e tij të hapur dhe mendjen e zemrën e tij të ndriçuar.

Kur hapet një depërtim, ai manifestohet si një ndjenjë që duket se buron nga zemra, një ndjenjë qartësie dhe saktësie të thellë. Përmes kësaj ndjenje, kërkuesi fiton bindje të palëkundur dhe udhëzim të shëndoshë për të ndjekur rrugën e duhur dhe gradualisht arrin ta njohë dhe t'i besojë kësaj ndjenje.

Kjo nuk do të thotë braktisje krejtësisht e të menduarit; të menduarit e qetë dhe të paanshëm çon gjithashtu në depërtim. Të menduarit emocional, i nxitur nga kotësia dhe vetë-rëndësia, çon në keqkuptime dhe përfundime të gabuara.

Hidhni poshtë me gjithë zemër dyshimin shkatërrues dhe besimet e rreme dhe kthejeni zemrën dhe shpirtin tuaj në sferën e besimit dhe besimit të plotë në Zot. Në qetësinë e meditimit, vetëdija juaj do të jetë në gjendje të përqendrohet në të vërtetën dhe kuptimin e saktë. Në këtë përvojë, besimi lulëzon dhe shpaloset, dhe përmes depërtimit, do të përjetoni atë që asnjë sy nuk e ka parë, asnjë vesh nuk e ka dëgjuar dhe asnjë mendje njerëzore nuk e ka konceptuar.

Çdo frymëmarrje e mallit dhe lutjes sime hap dyer dhe dritare në shpirtin tim, përmes të cilave kaloj drejt lumturisë së Zotit.

Ashtu siç dielli shkëlqen në rrugët më të ngarkuara, kështu do të shoh rrezet e dashurisë hyjnore në të gjitha vendet e mbushura me njerëz të aktiviteteve të mia të përditshme.

Më beko, o Zot, që ta zgjoj shpirtin tim me agimin dhe ta çoj në pragun Tënd të bekuar.

O Zot, më jep një shpirt bujar për të ndarë me të tjerët atë që kam, dhe më ndihmo të shoh në liqenin e qetë të mendjes sime pasqyrimin e hënës së shpirtit tim që shkëlqen me dritën e pranisë Sate.

Sot do të zhytem thellë në detin e meditimit dhe reflektimit mbi Zotin derisa të gjej perla mençurie dhe gëzimi hyjnor.

Do të të dua, Zot, më shumë se çdo gjë tjetër, sepse pa ty nuk mund të dua asnjë qenie njerëzore apo asgjë tjetër.

Në thellësitë e maleve dhe qiejve të qetë, dhe në thellësitë e shpirtit tim dhe shpellën e heshtjes, ndiej praninë e Zotit dhe ndiej gëzimin e Tij të vazhdueshëm, dhe pi nga burimet e Tij të pastra që nuk pushojnë kurrë dhe nuk thahen përjetësisht.

Të dua dhe të adhuroj Ty, o Zot, dashuria e të cilit mbretëron supreme në çdo zemër të mirë dhe të dashur.

Dikush i kërkoi mësuesit Paramahansa t'i tregonte një mënyrë për të zhvilluar një personalitet tërheqës dhe magjepsës, dhe ai tha: Duhet të jesh i pranishëm mendërisht kur bashkëvepron me të tjerët, sepse shpërqendrimi është më i dëmshëm për karakterin e dikujt sesa

çdo gjë tjetër. Sigurisht, nuk po flas për shpërqendrimin e njerëzve të mëdhenj, mendimet e të cilëve zakonisht janë të zhytura në çështje të thella.

Ji gjithmonë vigjilent dhe i vetëdijshëm, dhe do të bëhesh një magnet tërheqës.

Askush nuk i pëlqen të injorohet. Ne të gjithë duam që ndjenjat tona të merren në konsideratë dhe të merren në konsideratë, dhe po kështu, duhet të marrim në konsideratë ndjenjat e të tjerëve dhe t'u tregojmë atyre konsideratë për të arritur harmoni dhe mirëkuptim. Për ta bërë këtë, duhet të jeni vigjilentë, të mprehtë dhe të vëmendshëm ndaj të gjithëve përreth jush.

Të vdekurit nuk kanë fuqi të ofendojnë të tjerët, por ai që nuk u kushton vëmendje atyre, po.

Kur je në shoqërinë e të tjerëve, bashkëvepro me ta me vëmendje, energjikisht dhe me interes, por shmang të flasësh për veten tënde.

Të gjithë duan të flasin për veten e tyre, por kjo është një qasje e dobët. Lërini të tjerët të flasin për veten e tyre nëse dëshirojnë; dëgjoni çfarë kanë për të thënë. Lërini të flasin për problemet, arritjet dhe përshtypjet e tyre, por lëreni magnetizmin tuaj të flasë për ju. Drita e llambës flet vetë qartë; lërini vibracionet tuaja të heshtura të flasin për ju me të njëjtën qartësi.

Zoti më tregoi në një vizion se ata që vdesin në betejë shohin një ëndërr të tmerrshme vdekjeje, por sapo të mirët ngrihen nga trupi, ata zgjohen sikur të kenë kaluar nga një makth shqetësues dhe janë të lumtur që janë të lirë prej tij.

Të gjitha përvojat tona të jetës janë pjesë e ëndrrës kozmike. Njerëzimi krijoi makthin e luftës, por pasi viktimat e këtij makthi largohen nga trupat e tyre, ata e kuptojnë se ishte një ëndërr e tmerrshme nga e cila janë zgjuar dhe e kuptojnë se nuk kanë vdekur. Kjo është një e vërtetë e thellë metafizike.

Nëse një person do ta dinte se po ëndërronte, nuk do të vuante nga përvoja shqetësuese në ëndërr. Por nëse arrin vetërealizimin brenda ëndrrës dhe dikush i jep një goditje fatale, ajo vdekje në ëndërr duket si një përvojë e vërtetë dhe e tmerrshme derisa të zgjohet dhe të kuptojë se nuk ishte e vërtetë.

Kjo vlen edhe për gjendjen pas vdekjes. Sapo largohemi nga trupat tanë, kuptojmë se vetëdija jonë nuk ka vdekur, por përkundrazi, jemi çliruar nga trupi dhe kufizimet e tij materiale, dhe në këtë çlirim qëndron një liri e madhe.

Ne kurrë nuk duhet të kërkojmë vdekjen, por përkundrazi ta përgatisim vetëdijen tonë duke qenë në harmoni me Zotin dhe duke medituar mbi Të, në mënyrë që kur vdekja të vijë në kohën e saj, ta shohim atë si asgjë më shumë se një ëndërr.

Mund ta shoh natyrën ëndërrimtare të jetës dhe vdekjes kur të dua Prandaj, nuk i kushtoj shumë rëndësi këtij trupi

Ekziston një fiziologji shpirtërore që qëndron në themel të sistemit nervor që në mënyrë unike i lejon njerëzit të arrijnë fazat më të larta të zhvillimit të vetëdijes.

Truri i njeriut, më i madh se truri i shumicës së kafshëve, përveç balenave dhe elefantëve, është më kompleks dhe zotëron një kapacitet më të madh për të menduar. Kjo e bën trurin e njeriut një instrument të përshtatshëm për njerëzit, të cilët zotërojnë një vetëdije më të përparuar sesa krijesat e tjera. Përdredhjet e ndërlikuara dhe komplekse të trurit i mundësojnë njerëzve të mendojnë thellë dhe thellësisht. Prandaj, vetëm njerëzimi është i aftë të arrijë nivele të përparuara të gjykimit dhe, si pasojë, të njohë Krijuesin e tij. Personi i mençur është ai që i përdor aftësitë e tij intelektuale në shërbim dhe në dobi të njerëzimit .në nivelet materiale, intelektuale dhe shpirtërore

Dimri mbërriti në mantelin e tij të ftohtë, të bardhë, si zambak
Dëshirat e mia për gëzimet e verës janë zbehur
Më thanë të kërkoja ngrohtësinë e zemrës sate të mirë
Dhe ndërsa pranvera u shfaq, duke kërcyer, e zbukuruar me të gjitha llojet e luleve
I aromatizuar me aromën e fushave dhe kodrave, më thanë të të dua, Zoti im
Dhe erdhi vera, duke kënduar melodinë e saj të gjelbra në gjethet e buta, fëshfërimën e plepave dhe fëshfërimën e pishave
Ai këmbënguli që unë të recitoja për ty
Edhe dheu i butë dhe i brishtë më përkëdhelte këmbët e nxituara
Dhe ajo u kërkoi atyre të afroheshin në shenjtëroren tënde gjithëpërfshirëse

Aroma e butë më tha të ndiqja rrugën e saj
Drejt tempullit tënd të shenjtë në zemër të
trëndafilave dhe borzilokut që lëkunden
Dhe zogjtë më thanë të të këndoja ty si ata
Dhe flladi i valëzuar mbi përrenj dhe përrenj
Zgjova flluskat e dashurisë sime për ty, dhe
ato filluan të luanin mbi gjoksin tënd të madh
Dhe me fijet e lakuara të barit, mësova si të
përkulem
Unë të përkulem ty, o Zot
Dhe temjani më tregoi gjithashtu për aromën e
mrekullueshme të parfumit tënd
Dhe si ta mbaj zemrën time të mbushur me
aromën tënde të shenjtë përpara fronit tënd të
?pafund
Dhe gurët e vegjël, të heshtur e të durueshëm
më thanë që të të shihja edhe tek ata që përpiqen
të më vjedhin lumturinë
Vitet e harruara më kërkuan t'u dërgoja
qenieve të mia njerëzore një mesazh dashurie dhe
përzemërsie të mbështjellë në çdo minutë dhe
.sekondë
Dhe çdo mendim më thoshte të të kërkoja në
zemrën e saj
Dashuria ime më frymëzoi të dua gjithçka që
ekziston nëpërmjet teje
Dhe dashuria ime më pëshpëriti: "Më duaj me
"gjithë forcën që kam, o Zoti im
Njëherë u shtriva në një shtrat me bar dhe lule
dhe ëndërrova se gjithçka në ekzistencë ishte e
bukur dhe e gëzueshme

Koka ime mbështetej mbi barëra të larta, të gjelbra dhe të dendura, të cilat më frynin me fllad që mbante një aromë të ëmbël.

Pastaj u nxita të prekja dorën dhe trupin tim, dhe u mahnita nga madhështia e Krijuesit të tij. Po, u mahnita që unë, që jam i sigurt për realitetin e trupit tim, një ditë do ta lë të pushojë në tokë, këtë trup që do të bëhet i ftohtë, i zbehtë dhe i palëvizshëm në kohën e vdekjes, ndërsa tani duket i gjallë nga jeta dhe strehon qindra ndjesi, miliona mendime dhe miliarda fantazi dhe perceptime.

Ky trup është skena mbi të cilën shpalosen kapitujt e jetës, ku çelin sythat e buzëqeshjeve, vetëm për t'u pasuar nga mbërritja e pashmangshme e vdekjes. Këtu, midis mishit, kockave dhe gjakut, dhe pas maskës së bukur të lëkurës, fshihen ujqërit e sëmundjes dhe bishat e dëshirës. Dhe këtu, gjithashtu, poshtë mishit, qëndron një kalim sekret drejt mbretërisë së dritës. Ky trup do të vyshket dhe do të shuhet kur zotëria i tij - shpirti - ta lërë atë në mënyrë të pakthyeshme. Dhe pse jo? Sepse kur zotëria i ndriçuar i banesës fizike lodhet së jetuari në kasollen e baltosur dhe të rrënuar të materies, i lidhur nga fijet e nervave që kërkojnë kujdes të vazhdueshëm, ai gjen ngushëllim në një shtëpi tjetër në ndonjë cep të tokës së Zotit - në një mbretëri tjetër të ekzistencës së plotë ku aroma e gëzimit përshkon kudo dhe pa pushim.

Shpirti i pavdekshëm luan rolin e jetës dhe vdekjes me një buzëqeshje të përhershme, pastaj niset për në shtëpinë e tij të përjetshme.

A janë të detyruar shikuesit e filmave të qëndrojnë në kinema përgjithmonë pasi mbaron shfaqja? Sigurisht që jo. Njerëzit duhet të kthehen në shtëpi. Në mënyrë të ngjashme, shpirtrat vijnë këtu për të shijuar spektaklin kinematografik të jetës, pastaj largohen dhe kthehen përsëri. Ata duan të shikojnë filma dhe shfaqje, dhe kur lodhen nga shfaqjet që kanë ëndërruar dhe kanë zotëruar mësimet që Zoti dëshiron që ata të mësojnë, ata kthehen njëherë e përgjithmonë në vendbanimin e .lumturisë së përjetshme

Kur vlerat nuk bazohen në drejtësi, hapen boshllëqe përmes të cilave depërtojnë mjerimi dhe vuajtja. Nëse vlerat bazohen në egoizëm, konflikt vdekjeprurës dhe konkurrencë të ashpër, rezultatet do të njollosen sepse motivet janë të papastra dhe .paratë nuk do të bekohen në një rast të tillë

Një person duhet ta pastrojë ndërgjegjen e tij nga egoizmi dhe të mos përpiqet të pasurohet në kurriz të të tjerëve. Kënaqësia e vërtetë është shpirtërore, jo materiale, dhe fitimi i vërtetë në jetë është të kesh thesaret e mençurisë, dijes dhe .dashurisë së Zotit

Ne duhet të jetojmë thjesht dhe të përpiqemi gjithmonë t'i ndihmojmë të tjerët dhe t'i përmirësojmë rrethanat e tyre sa më shumë që të jetë e mundur. Por ky qëllim fisnik është i papajtueshëm me egoizmin dhe lakminë pa marrë .parasysh të tjerët

Ata që janë të kësaj bote janë të pabalancuar dhe për këtë arsye nuk konsiderohen të suksesshëm. Një jetë e thjeshtë dhe e ekuilibruar

është një art i mrekullueshëm dhe një shenjë suksesi. Ata që kanë si qëllim vetëm të fitojnë para, nuk do të gjejnë pëlqimin e Zotit.

Është e vërtetë që Zoti na ka mbjellë ndjenjën e urisë në mënyrë që të mund të punojmë dhe të sigurojmë jetesën për trupin tonë, por sigurimi i jetesës për trupin nuk është qëllimi i vetëm i jetës. Qëllimi është shumë më i madh se çdo konsideratë materiale ose tokësore, sado e mrekullueshme, e lavdishme dhe verbuese që mund të duket.

Një nga dishepujt e pyeti Mjeshtrin Paramahansa se si ta përjetonte praninë hyjnore. Ai u përgjigj: "Çdo natë, para se të dorëzohesh në gjumë, medito derisa të ndiesh se vetëdija jote ka depërtuar në botën e mendimeve dhe ka hyrë në një dimension tjetër. Megjithatë, kjo nuk është e gjitha. Pasi ta kesh kthyer mendjen nga brenda, dëshira duhet të shpërthejë dhe dëshirat duhet të vërshojnë si një përmbytje drejt Zotit. Kur dishepulli i dorëzohet plotësisht Zotit, ai papritmas ndien se e ka prekur praninë e Tij të bekuar dhe e ka njohur Atë. Ai do të shohë një dritë të madhe me shkëlqim të jashtëzakonshëm dhe mund të shohë engjëj dhe shpirtra mirëdashës. Ose mund të nuhasë një aromë qiellore dehëse dhe atëherë do të dijë se Zoti i është përgjigjur dhe depërtimi i tij do të hapet dhe Zoti do t'i zbulojë sekretet e jetës. Ose mund të mbështillet në një paqe të madhe gjatë meditimit. Nëse ai vazhdon të meditojë dhe Zoti ia dhuron dashurinë e Tij të madhe, ai do të ndiejë një gëzim hyjnor përtej çdo

përshkrimi. I bekuar është ai që i është dhënë kjo ".përvojë e lumtur

Dashuria hyjnore hap portën e qiellit, përmes së cilës kërkuesi hyn në praninë e Zotit

Nëse një person i kërkon Perëndisë, të hirshmit dhe të urtit, bukën e jetës së përjetshme, Ai nuk do t'i japë gurin e injorancës materiale. Nëse një adhurues kërkon ushqimin e mençurisë, Perëndia nuk do t'i ofrojë atij gjarprin e mashtrimit. Nëse një adhurues i kërkon Perëndisë thelbin e lumturisë hyjnore që shuan çdo etjen, Ai nuk do t'i japë atij akrepin e ankthit dhe shqetësimit psikologjik. Nëse njerëzit e mashtruar dinë t'u japin dhurata të mira fëmijëve të tyre, aq më tepër Zoti - burimi i çdo mirësie dhe gëzimi - do t'u japë njohuri dhe ndriçim shpirtëror atyre që e duan Atë!

Zoti u dhuron mençurinë më të lartë dhe njohurinë më të madhe atyre që i kërkojnë ato, dhe Ai ia dhuron Vetveten kërkuesit të zellshëm që nuk pranon asnjë zëvendësim. Ai që e kërkon Zotin me gjithë zemër dhe shpirt është më i urti i të urtëve dhe më i dashuri i njerëzve për Zotin. Dhe kur dëshira e adhuruesit intensifikohet, ai merr një përgjigje të rrallë dhe të dashur nga Zoti dhe përjeton ekstazën unike të dashurisë që përjetohet .nga ata që e duan të Dashurin

Personi i mençur që luan rolin e tij në këtë ëndërr kozmike me vetëdije shpirtërore dhe një dëshirë hyjnore në rritje është afër Zotit dhe i dashur për Të. Ai zotëron dashuri të pastër dhe e do Zotin pa asnjë motiv egoist dhe pa asnjë parakusht, siç është të thuash, për shembull, "O

Zot, unë do të të adhuroj me kusht që të më japësh shëndet, para dhe një jetë të rehatshme."

Midis të mençurit dhe Zotit ekziston një dashuri e thellë, e ndërsjellë, e pakufishme dhe e pafundme. Nëse dikush i kërkon Zotit diçka specifike, Zoti është plotësisht i vetëdijshëm se personi është më i interesuar për dhuratat e Tij sesa për Të.

Nuk është gabim që një person të lutet që nevojat e tij të plotësohen, por kur lutet të njohë Zotin dhe të shohë dritën e fytyrës së Tij të lavdishme, ai nuk duhet të dëshirojë ndonjë përfitim personal prej saj, as mendimet e tij nuk duhet të kufizohen vetëm te dhuratat, por te vetë Dhuruesi. Kur kërkuesi është në gjendje ta bëjë këtë sinqerisht, ai automatikisht do të marrë të gjitha dhuratat e tjera nga burimi i bujarisë dhe oqeani i begatisë.

Një nga dishepujt i kërkoi mësuesit Paramahansa këshilla se si të sillej në situata të caktuara dhe si të merrej me të tjerët, dhe ai tha:

Ndiq të vërtetën dhe mos devijo prej saj, dhe shmang thënien e çdo gjëje që mund të të dëmtojë ty ose të tjerët, edhe nëse është e vërtetë , për sa kohë që nuk largohesh nga fryma e së vërtetës. Në të njëjtën kohë, nuk duhet të shkosh në ekstremin e kundërt dhe të përdorësh gënjeshtrën për të shmangur thënien e të vërtetave të dhimbshme.

Ji i ndershëm me veten dhe të tjerët pa u ndalur te gjërat e panevojshme. Thuaj të vërtetën dhe shmang thënien e gjërave që lëndojnë ose dëmtojnë dikë. Mos i zbulo të gjitha sekretet e tua

në emër të ndershmërisë dhe transparencës, sepse nëse i ekspozon dobësitë e tua, ata do të përpiqen të të lëndojnë ose të të tallnin sa herë që të duan. Pse t'u japësh atyre një armë që mund ta përdorin kundër teje?

Fol dhe vepro në një mënyrë që të sjell lumturi dhe paqe ty dhe të tjerëve

Është e nevojshme të zhvillojmë aftësi dalluese shpirtërore për të ditur ndryshimin midis së vërtetës që sjell të mirën dhe rrëfimit të fakteve pa marrë parasysh pasojat që mund të vijnë prej tyre, sepse gjërat gjykohen nga përfundimet e tyre. Nuk këshillohet të thuash gjithçka që di, as nuk këshillohet të jesh i paqartë dhe i fshehtë për çështje që të tjerët duhet t'i dinë për të mirën e tyre.

Kur nuk ke aftësi të plota dalluese, është më mirë të jesh i përmbajtur në të folur derisa të kesh një kuptim të drejtpërdrejtë të së vërtetës me rezultate të drejta për të gjithë.

Vazhdo të mendosh për Zotin dhe kërko ndihmën dhe udhëzimin e Tij, dhe do të hapet pamja jote e thellë, në mënyrë që t’i shohësh gjërat qartë dhe pastaj do të jesh në gjendje të dallosh më mirë.

Duke i mbushur qelizat e trupit me vitalitet rinor

Energjia kozmike rrjedh në trup vazhdimisht dhe pa ndërprerje, por shumica e njerëzve nuk janë të vetëdijshëm për këtë vitalitet të bollshëm. Ata që e ndiejnë atë përjetojnë një rritje të

energjisë në qelizat e tyre dhe një rrymë freskuese .që u jep atyre forcë të ripërtërirë

E gjithë natyra i përulet Zotit të Universit me nderim dhe fuqia e Tij rrjedh përmes njerëzimit. Problemi qëndron në dështimin për të kultivuar një lidhje të fortë midis njerëzimit dhe burimit të të gjithë fuqisë. Ne jetojmë drejtpërdrejt me anë të fuqisë hyjnore dhe të gjitha fuqitë e tjera janë të .padobishme pa fuqinë mbështetëse të Zotit

Ushqimi, oksigjeni dhe rrezet e diellit—këto elementë mund të na ofrojnë një farë shkalle shëndeti, por duhet të kuptojmë se si të arrijmë shëndet të plotë nga Burimi i Pafund. Burimet materiale janë si bateri të vogla që përfundimisht mbarojnë, ndërsa Burimi i Pafund është një gjenerator i fuqishëm, fuqia e të cilit nuk zvogëlohet kurrë, duke furnizuar vazhdimisht shpirtin me vitalitet, lumturi dhe forcë. Prandaj, është me rëndësi të madhe të mbështetemi sa më .shumë që të jetë e mundur te Burimi i Pafund

Personi që dëshiron duhet të mësojë mënyrën e saktë për të përfituar nga ai furnizim jetësor direkt nga burimi i tij dhe duhet të kuptojë se mendimi është realitet, sepse të gjitha fenomenet natyrore janë një mishërim i mendimit hyjnor sepse Zoti mendoi për këtë tokë përpara se ta .krijonte atë

Shumë besojnë se mendimi është produkt i trupit, por formimi jashtëzakonisht i saktë i trupit dhe koordinimi i mrekullueshëm midis pjesëve dhe organeve të tij tregojnë qartë se trupi është krijimi .i një mendjeje kozmike jashtëzakonisht sublime

Mendja është elementi kryesor që kontrollon trupin, dhe është shumë e rëndësishme që një person të shmangë sugjerimet mendore të mangësive njerëzore, siç janë sëmundja, dobësia, plakja dhe frustrimi, dhe të sigurojë veten se një aktivitet i pashtershëm rrjedh përmes tij, dhe ky aktivitet është i pajisur me inteligjencë dhe është në gjendje t'i ngarkojë qelizat e trupit me mirëqenie dhe vitalitet rinor.

Mendimi është truri, emocionet dhe ndjesitë e çdo qelize të gjallë; ai ka fuqinë ta mbajë trupin ose aktiv dhe vigjilent ose letargjik dhe të ngadaltë. Mendimi është mjeshtri, dhe qelizat e trupit janë subjektet e tij, duke iu bindur urdhrave dhe ndalimeve të mjeshtrit të tyre suprem: mendimit.

Ne i kushtojmë vëmendje të konsiderueshme cilësisë së ushqimit që hamë çdo ditë, dhe në mënyrë të ngjashme duhet t'i kushtojmë vëmendje cilësisë së ushqimit intelektual dhe psikologjik që u ofrojmë mendjeve tona çdo ditë.

Shkencëtari metafizik thotë se trupi nuk është një valë elektromagnetike, por një valë vetëdijeje që lundron në detin e vetëdijes hyjnore.

Çdo ditë duhet të forcojmë forcën tonë fizike, të rrisim forcën tonë mendore dhe të njohim veten tonë të vërtetë përmes meditimit, të menduarit të shëndoshë dhe punës pozitive dhe produktive që i sjell dobi trupit, mendjes dhe shpirtit së bashku.

Zoti më ka bekuar me lumturi gjatë këtyre viteve të gjata të jetës sime. Pavarësisht nëse njerëzit e shohin apo jo buzëqeshjen e kënaqësisë

në fytyrën time, gëzimi hyjnor është gjithmonë me mua dhe nuk më lë kurrë. Lumi i madh i lumturisë rrjedh vazhdimisht nën rërën e vetëdijes sime dhe shpërthen si burime të bekuara që ujitin kopshtet e jetës sime.

As trazirat e papritura të jetës nuk mund ta shqetësojnë paqen time, as fantazma e vdekjes nuk mund ta heqë lumturinë shpirtërore që ndiej.

Ishte e vështirë ta bëja atë gjendje të përhershme dhe të pandryshueshme, por frytet e shpirtit që tani shijoj dhe ndaj me të tjerët ia vlenin të gjitha përpjekjet që bëra.

Unë mendoj dhe veproj të udhëhequr nga fryma hyjnore. Paraja nuk ka qenë kurrë qëllimi im në jetë, por më tepër shërbimi ndaj vëllezërve dhe motrave të mia në njerëzim. Prandaj, Zoti më ka hapur shumë dyer mirësie për të mbështetur veten dhe për të përmbushur misionin tim. Dhe sa herë që kam nevojë për ndihmë, Zoti e ofron atë menjëherë.

Dëshira ime e vetme është t'ju shërbej, dhe për këtë arsye jam këtu.

Fuqia e Zotit është në veprim edhe në jetën tuaj. Do ta përjetoni vetë këtë të vërtetë kur besimi juaj të forcohet dhe të kuptoni se pasuria e vërtetë nuk vjen nga suksesi material, por nga i Plotfuqishmi.

Edhe pse jeta duket e paparashikueshme, kapriçioze dhe misterioze, e mbushur me dyshime dhe të gjitha llojet e problemeve dhe trazirave, ne mbetemi nën mbrojtjen e vazhdueshme të Zotit. Nuk duhet t'i ekzagjerojmë gjërat ose të humbasim

qetësinë përballë ngjarjeve, sepse nëse lejojmë që paniku të na mposhtë, i japim fuqi të keqes dhe thellojmë rrënjët e saj, të cilat rriten dhe lulëzojnë në tokën e frikës dhe ankthit.

Nuk duhet të presim të gjejmë lumturi dhe paqe të qëndrueshme në sprovat e jetës; përkundrazi, duhet t'i kërkojmë dhe t'i zbulojmë ato brenda vetes. Pastaj, çfarëdo përvojash që kalojmë , do t'i përballojmë ato në të njëjtën mënyrë siç i shohim përvojat e dikujt tjetër në një film, qofshin të këndshme apo të dhimbshme.

Një person mund t’i shndërrojë të gjitha përvojat e tij në sprova të dhimbshme dhe të pakënaqshme nëse e lejon mendjen e tij ta bëjë këtë. Ata mund të gëzojnë shëndet të mirë dhe megjithatë të mos arrijnë ta vlerësojnë vlerën e tij. Por nëse sëmuren, atëherë do të përulen dhe do ta vlerësojnë bekimin e mirëqenies. Ne duhet ta pranojmë favorin e Zotit dhe ta falënderojmë Atë për bekimet që Ai na jep, pa pritur që rrethanat e pafavorshme të na bëjnë mirënjohës dhe të pranojmë hirin e Tij.

Jeta duhet të jetë një përzierje reflektimi dhe veprimi. Kur një person humbet ekuilibrin psikologjik, ai bëhet i prekshëm ndaj sulmit të shqetësimeve, reve të pikëllimit dhe dhembjeve të dhimbjes. Dhe nëse përpiqet të shkelë ligjet e shëndetit, prosperitetit dhe mençurisë, ai në mënyrë të pashmangshme do të vuajë nga sëmundjet, varfëria dhe injoranca.

Ne duhet t'i mbajmë qëllimet tona të pastra, motivet tona të pastra dhe të veprojmë në një

mënyrë që na sjell paqe mendore, dhe të mos lejojmë që rrethanat e jetës të na shqetësojnë paqen dhe të na shkatërrojnë lumturinë.

gjithashtu të forcojmë intelektin tonë dhe të hedhim poshtë barrën e dobësisë intelektuale dhe morale të trashëguar nga vite e breza. Këto papastërti duhet të digjen në zjarret e vendosmërisë së ripërtërirë dhe veprimit produktiv. Me këtë qasje konstruktive, individi vërtet i përkushtuar mund të arrijë horizontet e çlirimit dhe lirisë.

Ligjet e përjetshme të lumturisë

Thuhej se gjatë epokës së artë të njërit prej sundimtarëve të drejtë të Indisë, nuk ndodhi asnjë incident, vdekje e parakohshme apo fatkeqësi natyrore që të shqetësonte paqen dhe harmoninë e plotë të mbretërisë së tij.

Kur anëtarët e familjes jetojnë me integritet më të madh, çdo shtëpi do të përjetojë më shumë harmoni, shëndet dhe dashuri. Por kur anëtarët e familjes trajtojnë njëri-tjetrin me egoizëm të shëmtuar, shtëpia automatikisht do të mbushet me mosmarrëveshje dhe urrejtje. Kjo vlen edhe për kombet. Kur njerëzit jetojnë me ndershmëri dhe integritet, ata do të dëshmojnë Mbretërinë e Zotit në Tokë.

Koha është e shkurtër. Sot jemi këtu, nesër do të ikim. Kërkimi i Zotit është privilegji më i lartë i njerëzimit. Ne duhet ta shfrytëzojmë sa më shumë lirinë që Zoti na ka dhënë në këtë jetë dhe ta përdorim atë me mençuri, në mënyrë që të

përjetojmë personalisht të vërtetat e përjetshme shpirtërore.

Mëkati është gjithçka që shkakton dhimbje dhe vuajtje për një person. Virtyti është ajo që e bën atë të lumtur përgjithmonë. Nëse një person nuk posedon harmoni shpirtërore në mendimet e tij dhe paqe brenda vetes, një shtëpi e re, një makinë e re apo çdo gjë tjetër e re nuk do të jetë në gjendje t'i sjellë lumturi dhe qetësi shpirtit të tij; përkundrazi, mundimi i tij i brendshëm do të mbetet edhe me përvetësimin e atyre gjërave të reja dhe më shumë.

Lumturia e vërtetë qëndron në aftësinë për të sfiduar rrethanat dhe për t'i bërë ballë të gjitha sprovave të jashtme. Ajo gjendet kur mund të durosh dhimbjen therëse dhe vështirësitë e ashpra të shkaktuara nga paragjykimet dhe përpjekjet keqdashëse të të tjerëve për të të dëmtuar dhe për të të zënë në grackë, dhe kur u përgjigjesh shkeljeve të tyre me dashuri dhe falje. Kur je në gjendje të ruash paqen mendore pavarësisht nga goditjet e dhimbshme të rrethanave të jashtme, atëherë do të shijosh lumturinë.

Shkrimet e Shenjta pohojnë se ata që shpërfillin urdhërimet hyjnore dhe ndjekin dëshirat dhe tekat e tyre të pamenduara nuk do të gjejnë lumturi dhe as nuk do të arrijnë qëllimin e tyre përfundimtar. Ato e nxisin kërkuesin e së vërtetës që t'i bëjë Shkrimet e Shenjta dritën e tyre udhërrëfyese dhe gjykatësin e tyre në përcaktimin e asaj që duhet bërë dhe asaj që duhet shmangur,

si dhe të dallojë çështjet dhe të veprojë sipas .mençurisë

Ata që janë të sigurt në vetvete janë ata që veprojnë me integritet. Lumturia vjen vetëm nga mendimet e pastra dhe veprimet e drejta. Nëse je i lumtur tani, do të jesh i lumtur edhe në të .ardhmen, si këtu ashtu edhe në botën tjetër

Ne duhet të grumbullojmë të korrat e fatit të mirë duke mbledhur frytet e mençurisë ndërsa dielli i mundësive të disponueshme shkëlqen. Me fjalë të tjera, ne duhet t'i shfrytëzojmë mundësitë .para se të jetë tepër vonë

Shfrytëzoje rastin, sepse) nëse nuk e (.shfrytëzon, ai do të bëhet burim keqardhjeje

Zoti na ka dhënë ligje shpirtërore të quajtura urdhërime. Por këto urdhërime shpërfillen dhe shkelen çdo ditë dhe kudo. Nëse njerëzit nuk e kuptojnë kuptimin e tyre shpirtëror, ata gjithmonë do të ankohen për to dhe do të largohen prej tyre. Këto urdhërime janë kode sjelljeje të përjetshme të miratuara nga të gjitha fetë abrahamike. Megjithatë, tekstet shpesh dështojnë të shpjegojnë aspektet psikologjike të këtyre urdhërimeve dhe përfitimet që lidhen me ndjekjen e tyre. Njerëzit i pranojnë këto urdhërime në vendet e adhurimit, por nuk i ndjekin ato jashtë tyre, duke e justifikuar këtë duke pretenduar se këto rregulla janë jopraktike, jo logjike dhe jashtë kohës. Megjithatë, shkelja e këtyre urdhërimeve është shkaku .rrënjësor i të gjitha mjerimit në botë

Por cili është përfitimi i këtyre urdhërimeve ?dhe ku qëndrojnë avantazhet e tyre

Librat e shenjtë e këshillojnë njeriun të meditojë mbi Zotin, ta zhytë mendjen e tij tek Ai, t’ia dorëzojë të gjitha çështjet Atij dhe ta adhurojë Atë me adhurim të sinqertë, të pa përzier me hipokrizi dhe të paprekur nga pretendimet.

Njohja e Zotit duhet të jetë qëllimi përfundimtar i jetës. Detyrat e kësaj bote nuk mund të përmbushen pa fuqinë që Zoti i ka dhënë njerëzimit. Të kryesh detyra të zakonshme duke harruar Zotin është një gabim dhe një mëkat.

Mëkati do të thotë injorancë: të veprosh në një mënyrë që është në kundërshtim me të mirën më të madhe të njeriut.

Pse njerëzit ndiejnë trishtim dhe keqardhje? Sepse nuk vepruan drejt sepse Zoti nuk ishte i pari në zemrat e tyre.

Asgjë në jetën e një personi nuk duhet të konsiderohet më e rëndësishme se Zoti. Nëse një person vërtet kujdeset për Zotin dhe përmbush detyrën e tij shpirtërore ndaj Tij, rrethanat e tij do të përmirësohen në çdo mënyrë dhe ai do të ndihet i sigurt pavarësisht të gjitha rrethanave përreth.

Sapo një person fillon të adhurojë pasuritë, paratë, famën ose çdo gjë tjetër përveç Zotit, pakënaqësia bëhet fati i tij. Ata që e përqendrojnë gjithë vëmendjen e tyre në këto gjëra, në të vërtetë po i adhurojnë ato, dhe për këtë arsye nuk i afrohen më Zotit, por përkundrazi largohen prej Tij. Por ata që e sodisin Zotin, meditojnë mbi Të dhe komunikojnë me Të në zemrat e tyre, i afrohen Atij dhe përjetojnë gëzim të brendshëm në komunikimin e tyre të heshtur me Të.

Vetëm Zoti është i aftë të përmbushë ëndrrat dhe shpresat njerëzore për lumturi të qëndrueshme. Prandaj, asgjë nuk duhet të lejohet të zërë vendin e Zotit në zemër.

Ekzistojnë simbole të shenjta që mund ta ndihmojnë kërkuesin të kujtojë Zotin dhe t'i afrohet Atij. Megjithatë, nëse një person fillon t'i adhurojë këto simbole, dëmi i tyre do të jetë më i madh se përfitimi i tyre. Adhurimi duhet t'i drejtohet vetëm Zotit, sepse asgjë tjetër nuk është e denjë për adhurim.

Cilado qoftë natyra e adhurimit ritualistik, ai është i pranueshëm për Zotin për sa kohë që adhoruesi e kryen atë me vetëdije shpirtërore dhe me dëshirë për Të. Megjithatë, shumë njerëz nuk e kuptojnë thelbin e adhurimit dhe mendimet dhe zemrat e tyre devijohen nga Zoti drejt ritualeve, duke mos përfituar shumë nga adhurimi i tyre.

Adhoruesit e vërtetë nuk lejojnë që vetëdija e tyre të kufizohet në ndonjë imazh apo formë, por ata përqendrohen me dashurinë më të thellë dhe vëmendjen e plotë te shpirti hyjnor që fshihet pas të gjitha imazheve dhe formave.

Zoti është absolut dhe i pafund, dhe asnjë imazh apo statujë nuk mund ta përmbajë Atë. Mund të thuhet se Zoti e manifeston veten te kushdo që e do Atë sinqerisht dhe është në harmoni me Të, sepse Ai është i pranishëm kudo dhe për këtë arsye i pranishëm te të gjithë. Megjithatë, jo të gjithë kanë aftësinë të manifestojnë praninë hyjnore. Dielli shkëlqen në mënyrë të barabartë si mbi qymyrin ashtu edhe

mbi diamantin, por diamanti merr dhe reflekton rrezet e diellit, ndërsa qymyri nuk mundet. Në mënyrë të ngjashme, të gjithë njerëzit janë të zhytur në dritën e Zotit, por vetëm disa janë në gjendje ta marrin atë dritë dhe ta reflektojnë atë në mendimet dhe veprimet e tyre. Për ta bërë këtë, ata duhet të pastrohen përmes meditimit dhe .duke ndjekur mësimet dhe urdhërimet hyjnore

Kur shqiptojmë emrin e Zotit, duhet të jemi thellësisht dhe sinqerisht të vetëdijshëm për atë që po themi. Nëse do të mund të shihnit në mendimet e njerëzve gjatë lutjes, do të zbulonit se shumica po mendojnë për gjithçka përveç Zotit, edhe pse po shqiptojnë emrin e Tij! Një lutje e tillë është e .pafrytshme dhe e pavlerë

Kur lutemi, duhet të përpiqemi ta përqendrojmë të gjithë mendjen tonë te Zoti, në vend që thjesht të përsërisim emrin e Tij të bekuar duke i lënë mendimet tona të enden. Një nga tezet e mia i recitonte lutjet e saj në rruaza lutjeje, të cilat rrallë i dilnin nga duart. Por një ditë ajo më rrëfeu se, pavarësisht se e praktikonte këtë zakon lutjeje për dyzet vjet, Zoti nuk i ishte përgjigjur lutjeve të saj. Nuk është çudi! "Lutjet" e saj nuk .ishin gjë tjetër veçse një zakon nervozizmi

Kur lutemi, nuk duhet të mendojmë vetëm për Zotin. Duhet të përpiqemi të jemi të sinqertë në adhurimin tonë dhe të përkushtuar në lutjet tona. Përdorimi i rruazave të lutjes dhe thirrja e vazhdueshme e emrit të Zotit është plotësisht e pranueshme kur praktika buron nga zemra dhe mbështetet nga sinqeriteti dhe mendja e

përqendruar. Megjithatë, kjo praktikë mund të bëhet automatike me kalimin e kohës.

Ne duhet ta pështpëritim emrin e Zotit në zemrat tona, në rruzaren e mallit dhe dashurisë hyjnore; ky është adhurimi i vërtetë që prek zemrën e Zotit. Të shqiptosh emrin e Zotit me ftohtësi dhe me një mendje të endur është blasfemi dhe mungesë respekti. Kur dikush lutet, zemra dhe mendja e tij duhet të jenë të mbushura me dashurinë e Zotit. Praktikimi i fokusit mendor përmes ushtrimeve më të larta jogike na ndihmon t'i afrohemi Zotit, burimit suprem të lavdisë dhe shkëlqimit, dhe gjithashtu na ndihmon të meditojmë dhe të komunikojmë me Të.

Është thelbësore t’i kushtoni një ditë në javë tërheqjes shpirtërore (nëse është e mundur) për të menduar mbi Zotin dhe për të përjetuar qetësi, paqe dhe paqe të brendshme. Koha e kaluar në këtë mënyrë do të jetë një balsam qetësues për problemet dhe ankthet që hasni gjatë pjesës tjetër të javës.

Gjithkush ka nevojë të kalojë një ditë në javë në izolim ose në një "tërheqje shpirtërore" për të shëruar plagët dhe dhimbjet e tyre emocionale. Kur ajo ditë të bëhet një ditë paqeje, gëzimi dhe kënaqësie, ju do ta prisni me padurim javë pas jave.

Vetmia është çmimi i madhështisë. Do të mahniteni nga rezultatet e mrekullueshme që do të arrihen për mendjen, trupin dhe shpirtin tuaj përmes kësaj tërheqjeje shpirtërore dhe lidhjeje me shpirtin tuaj dhe me Zotin. Nëse aspironi

lumturinë e vërtetë, duhet të zhyteni në oqeanin e paqes hyjnore herët në mëngjes, sapo të zgjoheni, .dhe gjithashtu para se të flini natën

Dijetarët e Indisë këshillojnë jo vetëm një ditë vetmie, por theksojnë nevojën për meditim të qetë gjatë katër kohëve specifike çdo ditë. Në agim, para se të zgjoheni dhe të shihni dikë, duhet të shijoni qetësinë dhe ndjenjën e paqes. Në mesditë, duhet të qetësoni mendjen para drekës dhe përsëri të shijoni një periudhë paqeje para darkës. Së fundmi, para se të shkoni në shtrat natën, duhet të .hyni përsëri në një gjendje paqeje

Ata që heshtnin me zell gjatë vetmisë dhe gjatë këtyre katër periudhave ditore, me siguri do të ndihen në harmoni me Zotin. Ata që nuk mund t'i respektojnë të gjitha këto periudha duhet t'i kushtojnë të paktën orët e mëngjesit dhe të mbrëmjes. Duke vepruar kështu, jeta e tyre do të transformohet për mirë dhe ata do të përjetojnë .lumturi; përvoja është prova më e mirë

Nëse vazhdoni të shkruani dhe të nënshkruani çekë pa depozituar fonde të mjaftueshme për të mbuluar llogarinë tuaj bankare, do të mbeteni pa para. E njëjta gjë vlen edhe për jetën tuaj. Pa depozita të rregullta paqeje në llogarinë tuaj të jetës, energjia juaj do të shterohet, qetësia juaj do të zhduket dhe lumturia juaj do të zhduket. Shkurt, përfundimisht do të vuani nga falimentimi emocional, mendor, fizik dhe shpirtëror. Por meditimi i thellë i përditshëm mbi Zotin do të .kompensojë mangësitë në shpirtin tuaj

Kërkuesi i devotshëm mediton çdo ditë, duke komunikuar me Zotin me gjithë dashurinë dhe dëshirën në zemrën e tij, duke iu lutur Atij që të zbulojë Vetveten. Nëse je një dashnor i Zotit dhe dëshiron të përjetosh praninë e Tij, duhet ta zhytësh mendjen dhe trupin tënd në paqen e Tij, dhe jeta do të të buzëqeshë, dhe punët e tua do të përmirësohen në shumë mënyra. Një person i qetë rrallë bën gabime dhe ia del mbanë aty ku mijëra dështojnë.

Ata që nuk mendojnë për Zotin ose nuk interesohen për Të, bëhen të dëshpëruar dhe të mjerë. Ata bëhen nervozë dhe shndërrohen në makina për të ecur.

Dielli i mençurisë dhe paqes do të lindë në qiellin e qetësisë dhe do ta mbështjellë qenien tuaj me rrezet e tij shëruese për sa kohë që bëni një përpjekje shpirtërore dhe i jepni vendin e parë Zotit në zemrën tuaj.

Një ditë reflektimi duhet të jetë gjithashtu një ditë pushimi mendor dhe fizik dhe kultivimi i paqes së brendshme. Çdo aktivitet që sjell mençuri dhe paqe është një aktivitet i bekuar në atë ditë.

Sa i përket nderimit të prindërve, librat e shenjtë kanë rekomanduar trajtimin e mirë të tyre: “Ndero babanë dhe nënën tënde” dhe “Ji i sjellshëm me prindërit”.

Baballarët dhe nënat njerëzore duhet të nderohen si përfaqësues të Zotit, i cili i pajisi ata me dhuratën e krijimit të njerëzimit. Një nënë është mishërimi i dashurisë së pastër të Zotit, sepse një nënë e dashur fal aty ku askush tjetër

nuk do ta bënte. Babai është manifestimi i mençurisë dhe mbrojtjes së Zotit për fëmijët e tij.

Një person nuk duhet ta dojë babanë dhe nënën e tij veçmas nga Zoti, por si shprehje e asaj dashurie. Mbrojtësi dhe i urti. Shpirti suprem hyjnor bëhet baba dhe nënë për të ndihmuar fëmijën, prandaj duhet nderuar tek prindërit.

Shkrimet e shenjta na këshillojnë gjithashtu kundër vrasjes për hir të vrasjes, sepse atëherë dikush bëhet vrasës. Një person nuk duhet t'i marrë jetën një tjetri në një moment emocionesh të forta. Megjithatë, nëse të dashurit kërcënohen, duhet të luftojmë për të mbrojtur ata që Zoti ua ka besuar atyre, sepse është një detyrë e shenjtë të mbrojmë familjen dhe vendin tonë.

Lidhur me ndalimin e tradhtisë bashkëshortore, qëllimi ideal i bashkimit seksual duhet të jetë lindja e fëmijëve të krijuar sipas shëmbëlltyrës së Zotit dhe shprehja e dashurisë së pastër që ndiejnë bashkëshortët që e shohin Zotin tek njëri-tjetri. Ata që jetojnë vetëm në një nivel fizik, pa asnjë konsideratë për dashurinë e vërtetë apo qëllimin më të lartë për të cilin u krijua dëshira seksuale, kryejnë tradhti bashkëshortore sipas këtij urdhërimi. Në këtë rast, ata nuk janë ndryshe nga kafshët që kënaqin dëshirat e tyre seksuale dhe pastaj vazhdojnë rrugën e tyre.

Zoti krijoi këtë shtysë krijuese tek burrat dhe gratë për të riprodhuar dhe shprehur dashuri të vërtetë të ndërsjellë në jetën martesore, dhe kjo nuk duhet të keqpërdoret ndryshe, por përkundrazi

të transformohet në një aktivitet dhe njohuri të shenjtë.

Nëse mund ta kontrolloni dhe shpërndani fuqinë seksuale brenda qenies suaj, do të jeni në gjendje të zhvilloni aftësi të shkëlqyera mendore për të shkruar, vizatuar ose për të zbuluar talente të fshehura në mënyra të panumërta të tjera.

Dhe kur më në fund të jeni në gjendje të kontrolloni dhe transformoni shpirtërisht aktivitetin krijues, do të përjetoni paqe të madhe, dashuri të madhe dhe gëzim shpirtëror në rritje.

Shenjtorët dhe udhëheqësit shpirtërorë që e kanë transformuar shpirtërisht aktivitetin e tyre seksual janë gjigantë të aftë për të kryer bëma të mahnitshme dhe të habitshme në botë dhe në kërkimin ezoterik të së vërtetës.

Kështu, përdorimi më i lartë i shtytjes seksuale është ngritja e fuqisë së saj, domethënë, kanalizimi i energjisë së saj drejt një qëllimi më të lartë në mënyrë që të manifestojë mençuri, ide të larta dhe ideale shpirtërore. Nuk duhet të nxjerrësh kënaqësi nga mendimet seksuale ose të dëshirosh atë që është e ndaluar. Kur arrihet ky lloj vetëkontrolli, do të kesh një perspektivë të shëndoshë mbi marrëdhënien seksuale dhe qëllimin e saj më të lartë.

Të jesh skllav i çështjeve seksuale do të thotë të humbasësh shëndetin, vetëkontrollin dhe paqen intelektuale, dhe shkurt, të gjitha elementet e lumturisë që i nevojiten një personi.

Librat e shenjtë na nxisin gjithashtu të mos vjedhim. Nëse një grup prej një mijë njerëzish do të

vidhnin nga njëri-tjetri, secili do të kishte 999 armiq. Prandaj, nuk duhet të shkelim të drejtat e të tjerëve, as të uzurpojmë tokën, paqen, dashurinë, dinjitetin ose ndonjë nga pasuritë e tyre materiale ose shpirtërore. Nëse nuk ndjeni dëshirën për të marrë atë që nuk është e juaja, ajo që ju nevojitet ose dëshironi do t'ju vijë. Vjedhja buron së pari në mendje kur një person fillon t'i ketë zili të tjerët. Farat e dëshirave dashakeqe duhet të çrrënjosen nga mendja. Altruizmi shpirtëror është mënyra. Pastaj, një person do të tërheqë natyrshëm bollëk dhe bekimet do t'i rrjedhin nga burime që i njohin dhe burime që nuk i njohin. Është një ligj hyjnor i pagabueshëm. Sa i përket hajdutëve dhe njerëzve egoistë, ata e kalojnë jetën e tyre duke ndjekur pasuritë materiale, sytë e tyre gjithmonë tek ajo që kanë të tjerët, edhe nëse arkat e tyre janë të mbushura me ar.

Nëse nuk braktiset egoizmi material, bota nuk mund ta njohë lumturinë.

Lumturia vjen vetëm nëpërmjet bashkëpunimit shpirtëror. Ajo vjen kur një person i ndjen nevojat e të tjerëve sikur të ishin të vetat dhe punon për të tjerët ashtu siç punon për veten e tij.

Një tjetër urdhërim i rëndësishëm është të shmangni dhënien e dëshmive të rreme. Dëmtimi i kujtdo duke shtrembëruar të vërtetën është një mënyrë tjetër për të minuar harmoninë shoqërore. Nëse dikush dëshiron të trajtohet mirë, duhet t'i trajtojë të tjerët në përputhje me rrethanat.

E vërteta duhet të thuhet gjithmonë, por duhet bërë një dallim midis deklarimit të së vërtetës dhe

thjesht deklarimit të fakteve. Të quash dikë të çalë ose të verbër është e dëmshme dhe e padobishme; duhet të jesh i kujdesshëm ndaj ndjenjave të të tjerëve dhe të shmangësh turpërimin e tyre. Në mënyrë të ngjashme, zbulimi i një të vërtete që mund ta tradhtojë dikë pa një qëllim fisnik është gjithashtu i gabuar. Nga ana tjetër, nuk duhet të gënjesh për të shmangur thënien e së vërtetës; përkundrazi, mund të heshtësh në situata të caktuara për të shmangur turpërimin ose dëmtimin .e të tjerëve

Duhet të ruhemi nga zilia, një sëmundje shkatërruese që gërryen qetësinë e shpirtit. Sa më shumë që dikush lakmon atë që u përket të tjerëve, aq më e madhe bëhet pakënaqësia dhe mjerimi i tij. Personi ziliqar jeton një jetë të trazuar, duke mos e njohur kurrë shijen e qetësisë. Është shumë më mirë për ta të respektojnë veten, të mbështeten në veten e tyre dhe të kërkojnë pasuri .të brendshme shpirtërore

Dinjiteti dhe vlera e brendshme e një personi janë shumë më të mëdha se çdo gjë që ai mund të dëshirojë ose të dëshirojë të ketë. Zoti është i dukshëm në çdo qenie njerëzore në një mënyrë që nuk manifestohet në asnjë qenie tjetër njerëzore. Fytyra e tyre është ndryshe nga ajo e çdo personi tjetër dhe shpirti i tyre është ndryshe nga ai i çdo personi tjetër, sepse brenda tyre qëndron thesari më i madh i të gjithë krijimit - dhe ky thesar më i .madh është Zoti

Ne nuk jemi të prangosur nga e kaluara

Kur një person ka besimin e duhur dhe vepron në përputhje me të, ai është më i lumtur se ata që nuk kanë besim dhe nuk i kryejnë detyrat e tyre në betejën e jetës.

Besimi i shëndoshë dhe veprimi i drejtë (i mbështetur nga motive fisnike dhe qëllime të mira) janë gjithmonë të pranishme kudo që ekziston lumturia dhe humbasin kudo që mungon lumturia. Nga kjo, mund të konkludojmë se ato janë dy kushte thelbësore për lumturinë, e cila nuk mund të arrihet pa to. Ata që dëshirojnë lumturi duhet të kenë vetëm këto dy elementë themelorë, të cilët janë gurët e themelit dhe shtyllat e saj.

Njerëzit nuk mund t’i kontrollojnë—me dëshirë—komponentët e pafund të universit, as nuk mund t’i modifikojnë ose fshijnë ato. Këta komponentë janë të ndërthurur në mënyrë të ndërlikuar me strukturën e jetës njerëzore dhe njerëzit nuk mund të funksionojnë të izoluar prej tyre. Megjithatë, ata mund t’i kontrollojnë mendjet e tyre për t’u përshtatur me këta komponentë.

Mos e dëmto

Paraardhësit tanë ishin më të lumtur se ne, jo sepse zotëronin më shumë gjëra dhe kënaqësi të kësaj bote sesa ne tani, ose sepse ishin më pak të ekspozuar ndaj problemeve të jetës, por sepse zotëronin ekuilibrin psikologjik që u jepte atyre rehati, paqe, kënaqësi dhe, shkurt, lumturi.

Ata nuk vareshin nga rrethanat e jashtme për lumturinë e tyre, as nuk iu nënshtruan kushteve të jashtme që do t'ua grabisnin atë. Ndjenjat e tyre të rehatisë, paqes, lumturisë dhe kënaqësisë ishin të

natyrshme, normale, të shëndetshme dhe të qëndrueshme. Edhe ne duhet t'i kultivojmë këto ndjenja nëse dëshirojmë të kemi lumturi. Dhe kush ?prej nesh nuk e bën këtë

Fati është rezultat i një ushtrimi të kaluar të vullnetit të lirë ose lirisë së zgjedhjes. Përmes praktikave tona të kaluara të vullnetit të lirë, ne kemi sjellë dhe vazhdojmë të sjellim mbi veten tonë fatin dhe destinimin. Megjithatë, ne nuk jemi të lidhur nga e kaluara, as nuk jemi përgjithmonë të kufizuar nga pasojat e veprimeve tona. Ne mund të zhbëjmë atë që kemi mbjellë dhe të fshijmë atë që kemi shkruar nëse dëshirojmë dhe përpiqemi të korrigjojmë rrjedhën tonë dhe të përmirësojmë cilësinë e të korrave tona. Nëse zhdukim farat e veprimeve me pasoja të dhimbshme dhe mbjellim në vend të tyre fara më të përshtatshme për natyrën e shpirtit, me siguri do të korrim frytet e lumturisë nga ato fara të mira të mbjella në tokën e shpirtit. Ne duhet ta ushtrojmë vullnetin e lirë tani, tani dhe jo nesër, nëse dëshirojmë të arrijmë lumturi më të madhe ose të zvogëlojmë vuajtjet .dhe dhimbjen

Prandaj, kushtet për lumturi qëndrojnë brenda qenies njerëzore, dhe e tëra çfarë duhet të bëjë është të merret seriozisht me atë ekuacion që nuk gabon, dhe rezultatet do të jenë në favorin e tij nëse bën vlerësimin dhe përballjen më të mirë me të. Por personi me vullnet të fortë është në harmoni me Zotin

Energjia e përqendruar e mendjes

Kur përqendroni rrezet e diellit. Duke fokusuar një lente zmadhuese në një pikë të vogël, ajo prodhon nxehtësi, dhe kjo nxehtësi mund të ndezë drurin, pëlhurën, letrën e kështu me radhë. Në mënyrë të ngjashme, kur e përqendroni mendjen tuaj me vëmendje, energjia e saj e përqendruar është për të djegur të këqijat dhe rrënjët e dyshimit, shkakun e të gjitha dështimeve, dhe për ta bërë dritën e mençurisë të shkëlqejë me shkëlqim dhe shkëlqim.

Kur mendimi është në harmoni me Zotin, burimin e çdo mirësie dhe origjinën e të gjitha fuqive të bekuara, ai bëhet i vetëdijshëm për praninë hyjnore dhe zotëron të gjithë elementët e suksesit. Këta elementë janë të lidhur ngushtë me fuqinë e madhe të Zotit, të aftë të krijojë arsye të reja për sukses në çdo fushë.

Zoti i kurorëzoftë me sukses përpjekjet e mira dhe përpjekjet bamirëse.

Problemet dhe vështirësitë lindin nga mungesa e vetëdijes së një personi për veprimet e tij të kaluara, të kryera në një kohë dhe vend të caktuar. Vuajtja e tij aktuale buron nga mendimet dhe veprat që ai ka shqiptuar, të cilat kanë zënë rrënjë në tokën e vetëdijes së tij, duke u rritur në një bimë dhe duke dhënë fryte që pasqyrojnë vetë karakteristikat e atyre mendimeve dhe veprimeve.

Kur e shikon diellin miliona kilometra larg në hapësirë, ai yll gjigant duket shumë më i vogël se Toka jonë. Megjithatë, diametri i Tokës është afërsisht 7,900 milje, ndërsa diametri i diellit është njëqind herë më i madh. Nëse do të mund ta

vendosje planetin tonë Tokë direkt përpara diellit, ai do të dukej si një pikë e vogël në krahasim me të. Imagjino hapësirën e gjerë të diellit duke u zgjeruar derisa masa e tij e madhe të përfshijë të gjithë qiellin blu. Qielli që shohim është vetëm një fragment i vogël, një pikë e thjeshtë, e hapësirës së pafundme që përshkon universin. Edhe nëse dielli do të vazhdonte zgjerimin e tij në pafundësi, ai prapë nuk do të mund të përfshinte pafundësinë. Ky iluzion kozmik i vogëlsisë dhe finitudës kufizon aftësinë e mendjes për të kapur pafundësinë e .universit, origjinën dhe kufijtë e tij

Ai që nuk i nënshtrohet dimensioneve dhe matjeve, që nuk ka kufij dhe nuk ka origjinë, është Zoti, i cili është i kudondodhur dhe ekziston në skajet më të largëta të hapësirës. Ai është në yjet e largët, ashtu siç është brenda teje dhe brenda meje , dhe Ai është i vetëdijshëm për çdo hapësirë që zë, pavarësisht se sa e vogël apo e madhe "është. Nga libri "Qëllimi Përfundimtar i Njeriut

Lutje

O Zot
Merr dorën time nga errësira në dritë
O qetësi kozmike
E dëgjoj zërin tënd në zhurmën e përrenjve
dhe cicërimën e bilbilave
Në vajtimin e erës, në gjëmimin e valëve dhe
në bubullimën e dridhjeve
O Zot i dashur
Nuk të adhuroj me fjalë, por me mallin e një
zemre që digjet nga dëshira për ty
Më lejo të shoh hapësirën tënde të gjerë

Prania juaj e vazhdueshme pas gjithçkaje
Ndoshta do të kuptoj se jam pjesë e qenies
tënde të pandryshueshme për gjithë përjetësinë
O oqean i tejmbushur
Sikur lumenjtë dredha-dredha të dëshirave të
mia të mund të rrjedhin përmes shkretëtirave të
pengesave dhe pengesave
Më në fund, trazirat tuaja më të mëdha janë
shkrirë
Më ndihmo të dëgjoj zërin tënd, Zot
Tingulli kozmik nga i cili buronte dridhja e
universit
Më lejo të perceptoj praninë tënde përmes
tingullit të bekuar (Om - Amen)
melodi e shenjtë për të gjithë zërat e bekuar
Zgjeroj vetëdijen time ndërsa dëgjoj simfoninë
e ekzistencës
Më le të ndihem si oqeani kozmik
Dhe lëvizjet valëzuese të trupit që vallëzonin
mbi gjoksin e tij
Le të jehojë zëri më i shenjtë brenda meje
Zgjerimi i vetëdijes sime nga trupi në univers
Le të ndiej lumturi të përjetshme,
gjithëpërfshirëse
Duke shpërthyer nga një det drite që
përmbytet
O fuqi e pafundme
O mençuri e përjetshme
Ngarkoje shpirtin tim me dridhjen tënde
shpirtërore
O zëri i fjalës së bekuar kozmike
Korrigjo gabimet e mia

Më duhet
Merr dorën time nga errësira në dritë
Sa herë që mendoj për Ty, o Zot, një
përmbytje mallimi përvëlues lind brenda meje,
duke më tronditur ndjenjat dhe duke rrjedhur nga
zemra ime në çdo qelizë të trupit tim, duke e
.mbushur atë me dashuri hyjnore
Dëshira ime më e madhe është të arrij thelbin
.e qenies sate dhe të kënaqem në praninë tënde
Dhe papritmas dera e shpirtit hapet dhe unë
jam i mbushur me gëzim kur shoh dritën tënde
!rrezatuese
E kaluara është e panjohur për pjesën më të
madhe të njerëzimit, me përjashtim të disa
individëve të zgjedhur të ndriçuar. Megjithatë,
injoranca jonë për të kaluarën është gjithashtu në
avantazhin tonë. Sepse nëse do të dinim gjithçka
që kemi bërë në këtë jetë dhe në jetët e
mëparshme, do të ishim të mbingarkuar nga
vëllimi i madh i veprimeve tona dhe plotësisht të
hutuar. Në të vërtetë, vullneti ynë mund të
paralizohej nga tronditja, duke na bërë të paaftë
për të vazhduar ndjekjet tona dhe duke na lënë pre
të dëshpërimit. Edhe në këtë jetë tokësore, harresa
është një bekim nga Zoti, duke i penguar kujtimet
e së kaluarës, veçanërisht ato të hidhura dhe të
dhimbshme, të mbingarkojnë mendimet dhe
.ndjenjat tona
Por për fat të mirë, shkëndija hyjnore brenda
nesh shkëlqen gjithmonë me shpresë dhe dëshirë
për të vazhduar udhëtimin e pafund të jetës. Ne
duhet ta falënderojmë Zotin për këto dy bekime:

harrimin e së kaluarës dhe shpresën për të ardhmen.

Nuk duhet të nxjerrim përfundimin se fati vendos pengesa në rrugën e vullnetit të lirë. Megjithatë, duhet të bëjmë çmos për t'i rezistuar ndikimeve negative që shumica e njerëzve ia atribuojnë fatit dhe destinimit, dhe të ushtrojmë lirinë tonë të zgjedhjes sipas bindjeve tona të brendshme, me kusht që këto bindje të bazohen në besim të shëndoshë dhe të mbështeten në ligjet hyjnore, pa të cilat një person nuk mund të shijojë lumturinë e vërtetë.

Kur nisim një detyrë, nuk duhet të frikësohemi nga rrethanat e pafavorshme, por përkundrazi duhet të jemi optimistë në shkallën më të lartë, me besim absolut se asgjë nuk mund të na pengojë të ushtrojmë vullnetin tonë dhe të praktikojmë lirinë tonë të zgjedhjes.

Nëse nuk arrijmë qëllimin tonë, është e pranueshme të pranojmë në mënyrë implicite se ka pasur pengesa të krijuara nga ne që na penguan ta arrijmë atë. Duhet të këmbëngulim dhe të dyfishojmë përpjekjet tona për të arritur objektivin tonë. Gjithashtu duhet t'i pohojmë vetes se, pavarësisht se sa të forta dhe të frikshme mund të jenë pengesat dhe sfidat, ne ende kemi forcë të mjaftueshme për t'i hequr ato dhe për t'i kapërcyer ato. Edhe nëse dështojmë pavarësisht të gjitha përpjekjeve tona, nuk ka nevojë për dëshpërim dhe frustrim, për sa kohë që e kuptojmë se vullneti njerëzor është më i fortë se fati, i cili është krijuar nga ne. Prandaj, nuk duhet të ndalemi së

përpjekuri, pavarësisht sa herë dështojmë, sepse gjithmonë ka dyer të hapura. Thjesht duhet të vazhdojmë të përpiqemi dhe të përsërisim përpjekjen derisa të na jepet suksesi. Zoti do të na ofrojë ndihmë për sa kohë që mbështetemi tek Ai dhe bëjmë përpjekje. Ai që ecën në këtë rrugë do të arrijë destinacionin e tij, dhe ai që i beson Zotit .nuk do të zhgënjehet

Kur një person dëshiron diçka, dhe ajo dëshirë është e fortë dhe urgjente, ajo dëshirë nuk largohet kurrë nga vetëdija e tij, kudo që të shkojë dhe kudo që të kthehet, dhe cilatdo qofshin preokupimet dhe shqetësimet e tij. Përmes aktivitetit të tij të vazhdueshëm dhe këmbëngulës, ajo dëshirë zotëron një vendosmëri dhe energji të jashtëzakonshme. Kjo pështpëritje intelektuale është më e fortë dhe më efektive se lutja mekanike, e cila nuk shkon përtej lëvizjes së buzëve. Kjo është ajo që bëjnë dashamirësit e Zotit; ata pështpëritin dashurinë e tyre për Zotin pa pushim, dhe pështpëritjet e tyre janë të përzemërta dhe të padëgjueshme, gjatë të gjitha aktiviteteve të tyre të përditshme. Kjo pështpëritje e përzemërt nuk i shpërqendron ata, as nuk bie ndesh me detyrat e tyre të tjera. Ndërsa dëshira e tyre për Zotin rritet, dashuria e tyre për Të forcohet dhe thellohet, derisa të prekin praninë e Tij dhe të shohin dritën e Tij me syrin e shpirtit, duke shijuar gëzim të madh dhe duke ndjerë një paqe përtej .përshkrimit

Zoti na dërgon mësime që na nevojiten në jetë, në mënyrë që të përfitojmë prej tyre dhe të

fitojmë kuptim dhe përvojë. Kushdo që i shmang këto mësime do të detyrohet t'i mësojë ato, pavarësisht se sa kohë duhet.

Çdo provë është një mik nëse mësojmë prej saj, dhe një despot tiranik nëse e shpërdorojmë mundësinë dhe e keqpërdorim atë duke u ankuar, duke u pakënaqur dhe duke gjykuar dobët.

Kur kemi një kuptim të shëndoshë dhe qëndrim të duhur ndaj jetës, ajo bëhet e bukur. Dhe pa komplikime

raste psikologjike

Një person nuk mund të qëndrojë përgjithmonë i mbartur në një valë gëzimi, ose i zhytur nën ujërat e trazuara të pikëllimit, ose i mbytur në thellësitë e mërzisë. Në këtë botë të karakterizuar nga dualitete kontradiktore, personi mesatar i nënshtrohet ulje-ngritjeve. Ai ngrihet mbi një valë gëzimi dhe zhytet në thellësitë e indiferencës, dhe hidhet andej-këndej nga valë të tërbuara trishtimi. Dhe rrallë njeh ndonjë gjendje tjetër të vetëdijes. Duke lejuar që rrethanat të ndryshojnë mendimin në këtë mënyrë, kjo do të thotë t'ia dorëzosh vullnetin një fati kapriçioz dhe të paqëndrueshëm.

Ajo që i duhet një personi për të jetuar një jetë të suksesshme dhe të përmbushur është ekuilibri mendor.

Kjo mund të arrihet vetëm duke përqendruar aftësitë psikologjike të kontrollit të mendjes.

Edhe hidhërimet më të thella shërohen me kalimin e kohës, kështu që nuk ka kuptim të ndalemi te hidhërimi çdo ditë të jetës sonë. Zia e

zgjatur për një të dashur të vdekur nuk e ndihmon as atë, as ne, dhe nuk ndryshon asgjë në realitet. Zhvillimi i një kompleksi inferioriteti ose vetëndëshkimi. Të ndalesh te gabimet ose dështimet e së kaluarës është e padobishme. Vetëm sa e bën jetën të mjerueshme dhe i mbyt aftësitë mendore.

Nuk duhet ta lejojmë veten të biem në gropën e rutinës së mërzitshme, sepse kjo është një gjendje psikologjike që nuk është aspak e rehatshme, pasi shqetëson mendjen dhe djeg aftësitë e fshehura në furrën e apatisë.

Dështimi duhet të çrrënjoset që nga rrënjët e tij, dhe fushat e jetës duhet të lërohen me zell e vendosmëri dhe të mbillen me fara të mira në mënyrë që të korren të korra të bollshme me ndihmën e Zotit.

Hekuri në Jubileun e Argjendtë

Njëherë më ftuan në një festë përvjetori të argjendtë të një çifti që dukej se ishte një nga çiftet më të lumtura, por në momentin që hyra në shtëpinë e tyre ndjeva se diçka nuk shkonte. U kërkova dy studentëve të mi të vëzhgonin se si e trajtonin njëri-tjetrin gjatë mbrëmjes, dhe më vonë më thanë se burri dhe gruaja i buzëqeshin njëri-tjetrit para të tjerëve dhe i drejtohen njëri-tjetrit me fjalët më të ëmbla si "Po, e dashura ime" dhe "Sigurisht, dashuria ime" dhe fraza të tjera miqësore. Por sapo mendojnë se janë vetëm, grinden dhe i drejtojnë njëri-tjetrit fjalë fyese.

U fola atyre dhe u thashë: Më ftuat të marr pjesë në festën tuaj, por atmosfera është e

tensionuar dhe mendoj se ka shumë mosmarrëveshje në këtë shtëpi, dhe më duket se ka shumë hekur në këtë jubile të argjendtë.

Në fillim, ata u ofenduan, por më vonë pranuan se kisha të drejtë dhe kërkuan falje. Ajo vazhdoi duke thënë: Çfarë fitoni duke u grindur dhe debatuar gjithë kohës?

Duket se po jetoni bashkë për të ruajtur reputacionin tuaj si një çift perfekt, por duhet të jeni të tillë me njëri-tjetrin dhe të jetoni në paqe dhe harmoni për lumturinë dhe qetësinë tuaj mendore.

Ushqim magnetik

Kur njerëzit flasin për ushqim ose të ushqyerit, ata zakonisht nënkuptojnë ushqimin fizik të konsumuar për të mbështetur trupin. Megjithatë, ka edhe lloje të tjera të ushqimit që nuk janë më pak të rëndësishme se ushqimi fizik, dhe shpesh janë edhe më shumë, siç është ushqimi intelektual ose shpirtëror, aktiviteti mendor ose përqendrimi i mendjes, mençuria dhe aftësia dalluese shpirtërore.

Ushqimi fizik mbështet qelizat e trupit, ndërsa ushqimi intelektual e mbush mendjen me ide të shëndetshme, dhe ushqimi i mençurisë rigjallëron shpirtin dhe zhvillon aftësitë e tij.

Ushqimi intelektual zakonisht përbëhet nga idetë që një person mendon dhe ato që ai merr nga të tjerët përmes kontaktit dhe ndërveprimit me ta.

Njerëzit me temperament të qetë dhe prirje fisnike na ndihmojnë të bëjmë mendimet tona tërheqëse dhe të shëndetshme.

Nuk është e vështirë të përcaktohet nëse një person e merr ushqimin e tij intelektual nga një mjedis paqësor apo nga një mjedis shkatërrues. Ankthi, shqetësimi dhe konfuzioni burojnë të gjitha nga shoqërimi me njerëzit e gabuar, qofshin miq apo të afërm. Kjo shkakton mendime shqetësuese dhe humor të keq

Trupi merr energji dhe vitalitet nga ushqimet fizike, ndërsa ushqimet magnetike furnizojnë si trupin ashtu edhe mendjen me ngarkesa energjie që treten më lehtë sesa ushqimet e ngurta dhe të lëngshme, të cilat nuk mund të shndërrohen lehtësisht në energji të gjallë.

Kur mund ta transformosh injorancën në mençuri, dobësinë dhe brishtësinë në shëndet dhe vitalitet, dhe të ecësh me besim dhe guxim - madje edhe vetëm - në shtigjet e jetës, dhe të përjetosh gëzim të brendshëm duke pasur një ndërgjegje të gjallë dhe vigjilente, dhe besim të palëkundur në drejtësinë e Zotit dhe triumfin e së drejtës mbi të gabuarën dhe të së vërtetës mbi iluzionin.

Dhe kur përpiqesh çdo ditë t’i lëshosh mendimet e tua drejt niveleve më të larta dhe më të rafinuara, dhe kur zotëron një zemër të dashur dhe mirënjohëse, si dhe qëllime të mira ndaj të tjerëve, ushqimi yt intelektual do të jetë magnetik dhe pastaj do të tërheqësh drejt vetes gjithçka që është e bukur dhe e dobishme, nga gjërat, njerëzit dhe rrethanat, që janë të nevojshme për të vazhduar udhëtimin drejt brigjeve të sigurisë dhe mbrojtjes.

Kur bën përpjekje për të marrë atë që të nevojitet dhe je i kënaqur me atë që Zoti të jep, do të jesh më i pasur në shpirt dhe më i kënaqur se ata që janë të fiksuar pas pasurive të kësaj bote dhe lakmues për kënaqësitë e saj të përkohshme.

Kur një person kërkon Zotin, i cili është i vetmi mik i vërtetë, përtej të gjithë miqve, bëhet e mundur të krijojë miqësi të vërtetë në të gjitha marrëdhëniet njerëzore: familjare, vëllazërore, martesore dhe shpirtërore.

Miqësia është një element jetësor në marrëdhëniet martesore dhe përparësi duhet t'i jepet afërsisë intelektuale dhe emocionale, ndjenjës së tërheqjes morale dhe dashurisë e miqësisë së vërtetë.

Ata që nuk mund të dallojnë dashurinë e vërtetë nga tërheqja sensuale, zhgënjehen vazhdimisht.

Kur martesa bazohet në ideale të larta dhe respekt të ndërsjellë, ajo bëhet një bashkim i lumtur dhe i suksesshëm midis dy shpirtrave të dashur. Ata bashkëpunojnë për të lehtësuar barrën e jetës për njëri-tjetrin dhe për të larguar shqetësimet e të jetuarit përmes dhembshurisë dhe mirëkuptimit të ndërsjellë miqësor.

Askush nuk mund të më kontrollojë ose të më heqë vullnetin, nëse nuk lejoj që mendimet dhe veprimet e të tjerëve të më ndikojnë.

Zot, e kuptoj që kam një mundësi të pafundme para meje. Për të eksploruar aftësitë e mia dhe për të zbuluar potencialin tim shpirtëror, do t'i zëvendësoj lidhjet materiale me aspirata më të

larta. Dhe do të kuptoj se shpirti besnik është gjithmonë me mua

Sot do t'i mbush mendimet e mia me një dozë optimizmi, do të distancohem nga përvojat e pakëndshme dhe do të praktikoj atë që do të ushqejë trupin, mendjen dhe shpirtin në një mënyrë të ekuilibruar dhe të qëndrueshme.

Vallëzimi i jetës dhe i vdekjes është gjithë kohës i pranishëm, por unë do ta çliroj veten përgjithmonë duke ruajtur identitetin tim shpirtëror. Dhe kur stuhitë e sprovave dhe vuajtjeve të më përballen, do të nis lundrimin me anijen e shpirtit tim, përtej detit të jetës, drejt brigjeve të sigurta dhe hyjnore.

Kur punoj dhe krijoj, do të kujtoj se Zoti punon nëpërmjet meje; Ai është Zoti i universit dhe unë mund të lidhem me të duke medituar thellë mbi të.

O Zot i dashur, e kuptoj që mendimet e mia do të më sjellin ose dështim ose sukses, varësisht se cili mendim është më i forti në jetën time. Prandaj, do të përpiqem të kujtoj se ti po më zgjat një dorë ndihme dhe kjo më përgatit për arsyet e suksesit.

Kur të më godasin fatkeqësi dhe fatkeqësi, do të ngre moralin tim dhe do të forcoj vendosmërinë time për t'i kapërcyer ato. Do të përvetësoj sinqeritet dhe ndershmëri në marrëdhëniet dhe bashkëveprimet e mia me të gjithë, dhe do të shpreh mendime dashurie dhe dëshirash të mira. Pastaj Zoti do të më mbështesë me fuqinë dhe mençurinë e Tij.

Zot, do ta përdor vullnetin dhe intelektin tim
për të arritur së pari gjëra të vogla, dhe pastaj do
.të kaloj në arritje më të mëdha

Edhe nëse të gjitha ambiciet materiale
përmbushen, ato prapë sjellin vetëm lumturi të
paplotë, dhe gjetja e Zotit është e vetmja lumturi e
vërtetë. Do të zbuloj rezervuarë të pashtershëm
gëzimi. Dhe ai nuk pushon kurrë së rrjedhuri dhe
së rrjedhuri, në kopshtet e shpirtit dhe livadhet e tij
.me gjelbërim të përjetshëm

Thënie të arta

Lumturia është e drejta ime, trashëgimia ime
dhe thesari im i fshehur hyjnor. Më udhëzo, o Zot,
që të gjej brenda vetes thesaret që i tejkalojnë
.ëndrrat e mbretërve

* * *

Banori hyjnor i zemrave ndriçon tek dishepujt
e tij - nga mëshira dhe dhembshuria e tij - llambat
e ndritshme të mençurisë që shpërndajnë errësirën
.e injorancës

* * *

Jeta është një lëvizje inteligjente me një ritëm
të rregullt. Ajo formohet në objekte të pajetë ose
merr një formë të gjallë dhe lëvizëse. Jeta është
.gjithëpërfshirëse dhe përshkon gjithçka

* * *

O Dashnori Më i Madh, Ti je vetë jeta Ti je
qëllimi dhe aspirata ime. Më bëj një trëndafil që
lulëzon në kopshtin Tënd qiellor, ose një rruazë të
shkëlqyeshme në gjerdanin e dashurisë Tënde
rrezatuese, ose më jep nderin më të madh: vendin
.më të vogël në zemrën Tënde

* * *

Kudo që të tjerët vlerësojnë përpjekjet e mia për të bërë mirë, aty mund të ofroj shërbimin më të madh.

* * *

Le të thurim një qilim të artë ëndrrash me fije mëndafshi kujtimesh të ëmbla dhe mendimesh të rafinuara

* * *

Një mendje e zbrazët [e lirë nga mendimet pozitive dhe konstruktive] është një fabrikë për telashe, ankth, dëshpërim dhe mungesë shprese.

***

Nëse dashuria universale vendoset në zemrën tënde, ajo do të të sjellë lumturi të qëndrueshme dhe të ripërtërirë që asgjë tjetër nuk mund të ta japë.

***

Lulet e jetës që çelin në kopshtin e ekzistencës tokësore janë jashtëzakonisht të bukura dhe të këndshme për t'u parë. Por edhe më madhështore dhe e shkëlqyer është burimi i bukurisë dhe mençurisë që ekziston diku, nga i cili kemi ardhur dhe tek i cili do të kthehemi dhe do të përzihemi përsëri.

***

Kur dishepulli zgjohet në mëngjes, ai i pohon vetes: “Unë nuk jam trupi, unë jam një shpirt i padukshëm… Unë jam gëzimi… Unë jam drita… Unë jam mençuria… Unë jam dashuria Dhe

megjithëse banoj në këtë trup, shpirti im është i
”pavdekshëm dhe i paprekur nga prishja

***

Ashtu si pikat e vesës ndihmojnë lulet të çelin
dhe të rriten, edhe mirësia ushqen miqësinë dhe
.nxit rritjen e saj

* * *

Ka valë që shfaqen në sipërfaqen e oqeanit
dhe valë që zhduken në thellësitë e tij; në të dyja
rastet, ato janë brenda oqeanit dhe një me të. Në
mënyrë të ngjashme, njerëzit që notojnë gjatë
"jetës" në sipërfaqen e oqeanit kozmik ose që
zhduken brenda tij në "vdekje" janë po aq brenda
.oqeanit të përjetësisë

* * *

Pasqyrimi i hënës nuk është qartë i dukshëm
në ujë të trazuar, por sapo sipërfaqja e ujit
qetësohet, reflektimi i hënës bëhet krejtësisht i
qartë. E njëjta gjë vlen edhe për mendjen: kur
është e qetë, mund ta shihni fytyrën e shpirtit
.tuaj me qartësi dhe saktësi të plotë

***

Dërgo, o Zot, rrezet e diellit të urtësisë Tënde
për të më udhëhequr në ditët e mia të lumtura të
arritjeve dhe dritën e hënës së plotë të mëshirës
.Tënde kur të eci nëpër netët e errëta të pikëllimit

***

Meditimi është mjeti me të cilin lidheni me
mendjen universale, dhe kur harmonizoheni me
atë vetëdije të pafundme, do të jeni në gjendje të
.njihni të gjitha sekretet e krijimit

***

Dëshira për t'iu afruar Zotit dhe për ta njohur
Atë nuk vjen vetvetiu, por duhet të kultivohet, dhe jeta nuk ka vlerë pa këtë dëshirë.

***

Jeta tokësore është një ndalesë e përkohshme dhe detyra kryesore e njerëzimit është të kuptojë qëllimin dhe synimin e këtij udhëtimi. Ky qëllim është të njohë Zotin dhe nuk mund të jetë asgjë tjetër.

***

Paqja juaj është thesari juaj i çmuar, prandaj mos lejoni askënd t'jua marrë atë thesar

* * *

Mëso të qëndrosh vetëm, i sigurt dhe i mbrojtur në fortesën e virtyteve dhe vetëvlerësimit tënd

* * *

Gjithçka ekziston sepse Zoti ekziston Dhe për shkak se Ai ekziston, edhe ti ekziston. Falë ekzistencës së Tij, ti shijon rehatinë dhe gëzimet e jetës. Prandaj, mirënjohja jote ndaj Zotit duhet të jetë e thellë.

***

Librat e mirë mund të jenë miq të heshtur, të sjellshëm dhe respektues. Mos i braktisni këto libra në momentet tuaja të vështira, sepse ato nuk do t'ju lënë kurrë, ndryshe nga miqtë fizikë që mund t'ju braktisin.

***

Kushdo që zotëron shëndet të mirë, një jetë të rehatshme dhe kapacitet të madh mendor, por që i mungon lumturia, nuk ka pasur ende sukses në

jetë. Kur mund të thuash me të vërtetë: "Unë jam i lumtur dhe askush nuk mund të ma heqë .lumturinë", ke gjetur imazhin e Zotit brenda vetes

***

Theksoni qetësinë dhe paqen, dhe dërgoni vetëm mendime dashurie dhe qëllime të mira nëse dëshironi të jetoni në paqe dhe harmoni. Jetoni një jetë të bazuar në drejtësi dhe devotshmëri, dhe të gjithë ata, jeta e të cilëve është e lidhur me tuajën, .do të përfitojnë thjesht duke qenë me ju

***

Nëse nuk ke miq, ose nëse miqtë e tu po të humbasin kohën kot, ose nëse nuk shkon mirë me ta, atëherë lejo që librat [dhe materialet] që përmbajnë mençuri të jenë miqtë e tu, ashtu siç mund të kalosh nëpër dyert e faqeve të tyre në një .botë idesh të mahnitshme dhe emocionuese

***

Të gjesh Zotin do të thotë të kesh gjithçka që dëshiron zemra, dhe të jesh shpirtëror do të thotë të hapësh dyert drejt shëndetit, lumturisë dhe .suksesit

***

Brenda nesh qëndron një shkëndijë fuqie hyjnore që krijon dhe mbështet të gjithë jetën dhe .pret të ndizet

***

Leximi është një aktivitet mendor shumë i dobishëm; ai e ushtron mendjen dhe e mban atë fleksibël. Një ose dy orë lexim çdo ditë do t'i japin kujtdo një bazë të larmishme njohurish brenda pak vitesh, me kusht që të zgjedhë libra që ia vlejnë.

Mos humbni kohë ose mos dëmtoni aftësitë tuaja mendore duke lexuar romane të lira ose libra të parëndësishëm që nuk kanë qëllim ose kuptim.

***

Ata me pirje shoqërore do të gjejnë në libra të vlefshëm një energji të re për të ndihmuar njerëzimin përmes mësimeve të përmbajtura në libra të shkruar nga burra dhe gra fisnikë dhe të talentuar.

* * *

Leximi është një aktivitet mendor shumë i dobishëm; ai e ushtron mendjen dhe e mban atë fleksibël. Një ose dy orë lexim çdo ditë do t'i japin kujtdo një bazë të larmishme njohurish brenda pak vitesh, me kusht që të zgjedhë libra që ia vlejnë. Mos humbni kohë ose mos dëmtoni aftësitë tuaja mendore duke lexuar romane të lira ose libra të parëndësishëm që nuk kanë qëllim ose kuptim.

* * *

<u>Egoizmi dhe krenaria duhet të eliminohen sepse ato janë pengesat më të mëdha për njohurinë shpirtërore.</u>

* * *

Pa një ndjenjë për Zotin, kjo botë duket e mbushur me konflikte, dhunë dhe zhgënjime të hidhura. Lumturia qëndron në ndjenjën e afërsisë me Zotin.

* * *

Ata që e njohin Zotin kanë gëzim dhe lumturi të vazhdueshme në zemrat e tyre. Meqenëse ndiejnë siguri dhe qetësi të bekuar, stuhitë e

zemërimit nuk mund t'i trondisin, as frika nuk .mund t'u hyjë në zemrat e tyre

* * *

Librat e mirë janë miqtë tuaj më të mirë; nëpërmjet tyre, mund të dëgjoni mendjet e mëdha që ju flasin butësisht, ju ngushëllojnë dhe ju ofrojnë këshillat më të mira. Mos kultivimi i një dëshire të vërtetë për të lexuar libra të mirë do të thotë .humbja e trashëgimisë së brezave

* * *

Pa ndihmën hyjnore, njerëzit janë të destinuar të dështojnë, sepse forca dhe mençuria e nevojshme për të pasur sukses në betejën e jetës vijnë nga një burim i pafund. Kur një person e injoron Zotin, ai e pret litarin e jetës që i siguron atij ndihmën dhe mbështetjen e nevojshme për .sukses

Kërkuesit që trokasin në derën e mundësive shpirtërore do të zbulojnë se dera është e hapur për ta, sepse Zoti i ndihmon ata që ndihmojnë .veten e tyre

Kur je në harmoni me Zotin, e gjithë natyra është në harmoni me ty

* * *

Dashuria është si letër zmerile që e lëmon mendjen dhe largon ashpërsinë nga karakteri

* * *

Kur papritmas e gjen Zotin kudo, dhe kur Ai vjen tek ti, të frymëzon dhe të udhëzon, historia e .dashurisë hyjnore ka filluar

* * *

Le të rrezatojë dashuria në zemra dhe t'u dërgojë rreze shëruese të tjerëve

* * *

Kërko ta njohësh Zotin ndërsa je i ri dhe i fortë, sepse në pleqëri dhe sëmundje mund të mos jesh më në gjendje ta kërkosh Atë. Në moshën kur njerëzit fillojnë të kuptojnë kuptimin e vërtetë të jetës, trupi dobësohet dhe ata e kalojnë pjesën tjetër të jetës së tyre duke u kujdesur për aftësitë e tyre të brishta fizike në vend që të kërkojnë të vërtetën.

* * *

Do të marr më të mirën nga çdo popull dhe do të vlerësoj cilësitë e mira të të gjitha kombësive pa u përqendruar në të metat e tyre.

* * *

Ashtu siç kujdesemi për vlerën ushqyese të ushqimit tonë të përditshëm, duhet t'i kushtojmë vëmendje edhe lëndëve ushqyese psikologjike që u ofrojmë mendjeve tona çdo ditë.

* * *

Fjalët e mira janë një ilaç i mrekullueshëm për shumë sëmundje, duke zotëruar një forcë të fuqishme, pothuajse magjike, magnetike që sjell bekime dhe begati të bollshme për folësin e tyre. Ata që përdorin fjalë qetësuese dhe të buta ndiejnë një rrymë delikate që rrjedh përmes tyre pa ndërprerje, duke u mbushur me një ndjenjë të thellë qetësie. Kjo ndodh sepse kjo rrymë është e lidhur me burimin e saj më të lartë, një rrjedhë e vazhdueshme që arrin shpirtrat në harmoni me atë

burim, duke i mundësuar ata të transmetojnë .lumturi tek ata që dëshirojnë paqe

* * *

Sa fjalë të mira nga zemra kanë zhdukur shumë hidhërime dhe sa zëra të mençur kanë ndriçuar shtigje të errëta me llamba gëzimi dhe !qetësie

* * *

Ne rritemi përmes çdo përvoje që kalojmë, për sa kohë që kuptojmë se mund të nxjerrim mësime të vlefshme prej tyre. Çdo dhimbje dhe vuajtje që përjetojmë ka kuptim dhe qëllim. Pavarësisht ashpërsisë së këtyre përvojave, ato janë si zjarri që shkrin xeherorin e hekurit, duke e transformuar atë .në çelik të bukur, të fortë dhe të gjithanshëm

* * *

Të gjitha arritjet e jashtëzakonshme në jetën time janë arritur nëpërmjet fuqisë së një mendjeje në harmoni me Zotin. Kur gjeneratori hyjnor është në punë, gjithçka që dëshiroj realizohet pa përjashtim, së pari duke marrë formë si një dizajn i padukshëm, eterik dhe më pas duke u manifestuar .me forcë të papërmbajtshme në realitet

* * *

Kur mendja i pështpërit Zotit një pështpëritje të sinqertë dhe të zjarrtë nga thellësitë e një shpirti të etur, thirrja e shpirtit do të prekë zemrën universale dhe përgjigjja do të vijë, duke sjellë me vete një gëzim të madh. Kjo pështpëritje intelektuale kultivon vullnetin derisa të ketë forcën .e nevojshme për të arritur qëllimin e dëshiruar

* * *

Kur mendja dhe vullneti i një personi janë në harmoni me Zotin, ai është i ngarkuar me fuqi të pakufizuar, kështu që vetëm të menduarit për diçka është e mjaftueshme për ta arritur atë, sepse ligji hyjnor vepron në favor të atyre që janë në harmoni me vullnetin suprem.

* * *

Cilado qofshin shqetësimet tona, Zoti duhet të zërë vendin e parë në jetën tonë. Një nga elementët më të rëndësishëm të rritjes shpirtërore është pështpëritja e vazhdueshme nga zemra ndaj Zotit, ku do të përjetoni personalisht një ndryshim të mrekullueshëm pozitiv që do t'ju bëjë shumë përshtypje.

* * *

Njeriu nuk duhet t’i kushtojë të gjitha aftësitë mendore që Zoti i ka dhënë kërkimit të gjërave të përkohshme, përndryshe do të humbasë veten në labirintet e materializmit dhe do të krijojë për vete kufizime dhe kufizime që nuk i nevojiten. Në vend të kësaj, ai duhet të përdorë fuqitë e tij mendore për të siguruar nevojat e jetës dhe të përpiqet të zhvillojë aftësitë e tij shpirtërore për të dalluar midis të drejtës dhe të gabuarës, dhe midis të dëmshmes dhe të dobishmes.

* * *

E vërteta qëndron përtej opinioneve dhe teorive, dhe shumë nga ata që e përqafojnë këtë qasje bëhen të detyruar nga përfundimet e tyre subjektive.

* * *

Hap, o Zot, portat e qetësisë dhe ruaj shenjtëroren e mendimeve të mia shpirtërore nga sulmet e pështpëritjeve të liga. Dhe le të çelin trëndafilat e dëshirave të mia në kopshtin e .zemrës sime, ndërsa pres agimin e ardhjes Tënde

* * *

Njohuritë teorike janë të paafta për të fituar * njohuri hyjnore, dhe është e kështillueshme që të mos humbasim kohën e çmuar me teori që nuk mund të zbatohen në realitet, përndryshe do të gjendemi në mes të xhunglave të dendura intelektuale dhe të paaftë për të kapërcyer sferën .e teorive

* * *

Lumturia është fryt i fitores psikologjike mbi .rrethanat e paqëndrueshme të jetës

* * *

Ai që Zoti e njeh mund të jetë i panjohur për botën

* * *

Nëse një person programon veten me njohuri teorike [pa testime reale], ai do të bëhet si një pajisje regjistrimi portative që përsërit fjalë të urta dhe jehon fraza të larta, dhe të tjerët do ta konsiderojnë atë një dijetar të ditur, por një njohuri e tillë nuk përforcohet nga një perceptim i drejtpërdrejtë i së vërtetës, as nuk përputhet me .arritjen shpirtërore

* * *

Problemet do të vazhdojnë në botë, kështu që ku mund të drejtohet dikush për udhëzim dhe drejtim? Mendimet e dikujt, të ndikuara nga

zakonet, paragjykimet, paragjykimet dhe fanatizmi, janë të padobishme, dhe ndikimet e mjedisit, familjes, vendit ose botës së dikujt janë të paafta të ofrojnë udhëzim të vërtetë. Prandaj, duhet t'i drejtohemi Zotit dhe të dëgjojmë zërin e qetë dhe të qetë që buron nga thellësitë e shpirtit, .një zë në harmoni me të vërtetën

* * *

Hapni zemrat tuaja ndaj derdhjes hyjnore në mënyrë që ajo të rrjedhë përmes jush dhe të mbushë jetën tuaj me bekime dhe mirësi .shpirtërore

* * *

Çfarëdo pune që të bësh dhe çfarëdo arritjesh që mund të arrish, mbaje mend gjithmonë se Zoti është burimi që të jep gjithë forcën që të nevojitet .për të punuar dhe për të arritur qëllime

* * *

Më lejo të të kujtoj, o Zot, në varfëri dhe në * begati, në sëmundje dhe në shëndet, në injorancë dhe në mençuri, dhe më lejo të shoh dritën tënde .të bekuar që jep mirëqenie dhe shërim në çast

* * *

Në vetminë e mendimeve të mia, dëshiroj shumë të dëgjoj zërin tënd të bekuar. Dëbo nga unë zërat e ashpër e tokësorë të fshehur në palosjet e kujtesës sime. Dua ta dëgjoj zërin tënd të qetë e melodioz përgjithmonë në qetësinë e .shpirtit tim

* * *

Jeta është e mbështjellë në errësirë dhe ne duhet ta lejojmë dritën e Zotit të jetë llamba jonë

udhërrëfyese ndërsa ecim nëpër shtigjet e saj të errëta. Ai është hëna e plotë në netët e injorancës dhe errësirës, dielli i ndriçimit në orët e zgjimit, far i udhëzimit dhe Ylli Polar për ata që përshkojnë detet e ekzistencës tokësore dhe të shkurtër.

* * *

Është koha që njerëzimi të zgjohet nga gjumi i harresës drejt një zgjimi shpirtëror. Ne të kërkojmë, o Zot, të ngresh vetëdijen tonë nga thellësitë e pakujdesisë dhe të mendimit të ngushtë e të kufizuar drejt horizonteve të paqes, dritës, dashurisë dhe dhembshurisë universale njerëzore.

* * *

Gjërat përfundimisht do të përmirësohen sepse fuqitë dhe mrekullitë e Zotit janë të fshehura pas kontradiktave të jetës njerëzore, dhe kushdo që nuk është i bindur për pashmangshmërinë e situatës dhe përpiqet të depërtojë me mendjen dhe besimin e tij në atë që është përtej velit, do ta ketë derën të hapur për të.

* * *

Besimi nuk do të thotë kurrë të jesh i pamatur ose të mos veprosh me mençuri me rrethanat. Përkundrazi, pavarësisht se çfarë ndodh, një person duhet të sigurohet se vetëm Zoti është në gjendje ta mbështesë atë në rrethana të vështira dhe sprovuese nëse i drejtohet Atij me gjithë zemrën, shpirtin dhe ndjenjat e tij.

* * *

Nëse shqisat tona do të mund të na e përcillnin të gjithë të vërtetën, do ta shihnim tokën

si lumenj elektronesh dhe çdo grimcë pluhuri si një masë drite që rrokulliset. Ata që depërtojnë nga sfera e materialit në atë shpirtëror e kuptojnë natyrën e iluzionit dhe e njohin thelbin e së vërtetës.

* * *

Qoftë në xhunglën afrikane, në një fushë beteje, duke vuajtur nga sëmundja apo varfëria, duhet ta bindësh veten se dora e Zotit është më e fortë se çdo rrezik dhe e aftë të mbrojë ata që kërkojnë strehim tek Ai. Nuk ka mjet më efektiv mbrojtjeje. Sigurisht, duhet të përdorësh arsyen në përballimin e ngjarjeve, duke vendosur njëkohësisht besim të plotë në ndihmën hyjnore.

* * *

Dashuria që banon në zemrat e të gjitha krijesave - dashuria e të gjitha nënave, baballarëve, miqve dhe të dashurve - rrjedh nga dashuria hyjnore.

* * *

Duhet bërë një dallim midis detyrave të mëdha dhe atyre të vogla, duke i dhënë përparësi më të rëndësishmes mbi ato thjesht të rëndësishmet. Për më tepër, asnjë detyrë nuk duhet të kundërshtojë një tjetër. Shkrimet e shenjta na tregojnë se kur një detyrë bie ndesh me një tjetër, kjo është provë se nuk është një detyrë e vërtetë.

* * *

Ndërsa rrezet jetësore të diellit përhapen, unë do të përhap rreze shprese në zemrat e të varfërve dhe të braktisurve [atyre që shoqëria i ka

braktisur], dhe do të mbjell vendosmëri të re në .zemrat e atyre që mendojnë se janë dështakë

* * *

Mësuesi Paramahansa i tha njërit prej :dishepujve të tij

Mos përjashto askënd nga rrethi yt i" dashurisë. Mbaji të gjithë në zemrën tënde dhe ata ".do të të mbajnë në të tyren

* * *

Zot, më ndihmo që ta përdor gjithmonë vullnetin tim për të kryer vepra të dobishme dhe të .mira

Më ndihmo të përputhem me vullnetin Tënd, në mënyrë që të gjitha mendimet e mia t'u përgjigjen qëllimeve të Tua dhe të jenë në harmoni .me vullnetin Tënd

Ai më ndihmoi të zgjoja fuqinë e fshehur dhe të bekuar brenda meje, në mënyrë që të kapërceja .të gjitha vështirësitë dhe sprovat

* * *

Zgjohuni me atë personalitet shpirtëror të guximshëm dhe të përulur - një që kombinon forcën e luanëve me butësinë e pëllumbave

* * *

Nuk do të më interesojnë kritikat e hidhura dhe të rreme, as lëvdatat dhe lajkat e tepërta. Dëshira ime e vetme është të bëj vullnetin Tënd, o .Zot, dhe të fitoj favorin Tënd

* * *

Nuk mund ta imagjinoni gëzimin e madh që do t'ju mbushë kur të ndjeni praninë hyjnore. Shpirti juaj do të dehet nga dashuria e pakufishme e Zotit.

Është një dashuri miliona herë më e madhe se çdo dashuri njerëzore - një dashuri që përmbush të gjitha dëshirat tuaja dhe mbush zemrën tuaj me gëzim dhe kënaqësi.

* * *

Përmes fokusit të brendshëm, ju mund të përjetoni drejtpërdrejt lumturi shpirtërore brenda vetes dhe përreth jush. Nëse e kultivoni këtë vetëdije, personaliteti juaj do të rritet në mënyrë harmonike dhe do të fitoni një magnetizëm tërheqës për njerëzit dhe qeniet e tjera.

* * *

O Mbrojtës i Madh, nuk më intereson nëse humbas gjithçka për shkak të fatit tim, i cili është krijuar nga unë, por të lutem Ty, strehës sime të vetme, të mbrosh qirinjën e dashurisë sime për ty nga erërat e pakujdesisë dhe harresës.

* * *

Le të pimë sa të ngopeni nga ujërat e pastra dhe freskuese të paqes që rrjedhin nga burimet e rrethanave të favorshme, të përforcuara nga vendosmëria jonë e fortë për të menduar pozitivisht dhe për të pasur një pikëpamje optimiste.

* * *

Ndërgjegjja është një shqisë intuitive që zbulon natyrën dhe motivet e vërteta të një personi. Kur ndërgjegjja juaj është e pastër dhe e dini se po bëni atë që është e drejtë, nuk keni pse të keni frikë. Një ndërgjegje e pastër është një dëshmi e sjelljes së mirë nga Zoti. Të jesh i

pafajshëm në gjykatën e ndërgjegjes do të thotë të .kesh lumturi dhe të marrësh bekimet e Zotit

* * *

Mundohu të bësh gjëra të guximshme dhe të këndshme që shumica e njerëzve nuk i bëjnë, dhe jepu dashuri dhe paqe atyre që të tjerët i .anashkalojnë

* * *

Mësuesi Paramahansa i tha njërit prej :dishepujve të tij

Nëse nuk i kushtoni kohë kultivimit të" mendjes, asnjë sasi begatie materiale nuk do t'ju kënaqë. Ky kultivim nuk është torturë, por përkundrazi trajnim i vetëdijes për të ushqyer ".mendimet dhe veprimet që çojnë në lumturi

***

Lumturia jote është suksesi yt, prandaj mos lejo askënd ta vjedhë atë nga ti. Mbrojeni veten nga ata që përpiqen t'ju shqetësojnë. Kur isha djalë, humbisja durimin sa herë që disa njerëz përhapnin thashetheme të rreme për mua. Më vonë, kuptova se qetësia ime mendore është më e .rëndësishme sesa miratimi ose admirimi i njerëzve

* * *

Sikur ta dije historinë e dashurisë hyjnore që disa besimtarë përjetojnë me Zotin! Asnjë përvojë tjetër në jetë nuk mund të krahasohet me atë gëzim. Njihja një shenjtor që ishte vazhdimisht i zhytur në dashurinë e Zotit dhe fytyra e tij rrezatonte dashuri të shenjtë. Syri i Zotit është gjithmonë mbi ata që e duan Atë dhe Ai nuk i .braktis kurrë për asnjë moment

* * *

Të paktë janë ata që janë të interesuar të zhvillojnë fuqitë e tyre mendore dhe shpirtërore.

* * *

Mos e lejo veten të zhytesh në fund të shtyrjes së punëve. Zgjohu nga gjumi i realitetit të zakonshëm e të mërzitshëm dhe nisu drejt horizonteve të një jete të rafinuar ku ka arritje, gëzim dhe paqe.

* * *

Brenda teje fshihet një potencial i jashtëzakonshëm që pret të investohet, dhe ti je i vetmi që është i aftë ta aktivizosh dhe të përfitosh prej tij.

* * *

Çlirimi nga diktatet e zakoneve të këqija dhe dëshirave të pashëndetshme sjell lumturi shumë më të madhe sesa suksesi material. Në suksesin intelektual qëndron një mirëqenie psikologjike që rrethanat e jashtme nuk mund ta heqin. Mund ta kaloni gjithë kohën tuaj duke grumbulluar pasuri, por kjo pasuri nuk do t'ju japë paqen dhe sigurinë e qëndrueshme që kërkoni. Përkundrazi, do t'ju sjellë më shumë pakënaqësi sepse lumturia dhe paqja e vërtetë banojnë në mendje, jo në pasuritë materiale.

Kur je i vendosur fort në veten tënde të vërtetë, ti përmbush çdo detyrë dhe shijon të gjitha gjërat e mira me gëzim hyjnor.

* * *

Mos lejo që dobësia të depërtojë në mendjen tënde dhe ji i kujdesshëm kur shoqërohesh me

njerëz që kanë mendime negative dhe një pikëpamje pesimiste, që mendimet e tyre të dobëta të mos depërtojnë në mendjen tënde, përveç nëse mendja jote ka arritur një shkallë force të tillë që mendimet e të tjerëve nuk mund ta dobësojnë atë, por përkundrazi, është në gjendje të forcojë mendimet e të tjerëve dhe të rrisë vetëbesimin e tyre.

* * *

Zoti vjen i pari dhe nuk duhet ta fillojmë ose ta mbarojmë ditën tonë pa menduar për Të. Duhet të kujtojmë se pa forcën dhe energjinë që marrim nga Zoti, nuk do të ishim në gjendje të arrinim asgjë. Prandaj, detyra jonë më e madhe është ndaj Tij.

* * *

Ekziston një mënyrë për të vlerësuar dhe gjykuar zakonet dhe traditat. Fillimisht, çdo traditë kishte një justifikim. Nëse zbulojmë se justifikimi ekziston ende, atëherë tradita ka kuptim dhe përfitim. Megjithatë, është e pamatur të ndjekim traditat verbërisht. Ne duhet ta dimë të vërtetën dhe ta ndjekim atë, duke dalluar se çfarë mund të na sjellë lumturi dhe pastaj duke e zbatuar atë.

* * *

Kur sheh kaq shumë njerëz që nuk kanë lumturi ose sukses, mos supozo se ky është fati i tyre. Mund ta bësh veten çfarëdo që dëshiron të jesh. Suksesi yt i brendshëm është ajo që të bën vërtet të suksesshëm.

* * *

Nëse nuk ke asgjë brenda vetes, nuk do të jesh i lumtur. Por nëse nuk ke asgjë përreth teje

dhe je i lumtur brenda vetes, padyshim që je i suksesshëm. Prandaj, është e pamundur të gjykosh njerëzit bazuar në rrethanat e tyre të jashtme.

* * *

Midis turmave të mëdha, mund të ketë një person që ka arritur një gjendje ngritjeje shpirtërore dhe gëzon paqe të brendshme dhe lumturi supreme shpirtërore.

* * *

E di me siguri se gjithçka që më nevojitet do të më vijë, dhe për këtë arsye nuk shqetësohem për atë që rezervon e ardhmja. Kjo nuk është mburrje apo pretendim, sepse e kam përjetuar shumë herë veprën dhe efektivitetin e asaj fuqie të bekuar në jetën time.

* * *

Pavarësisht nëse jam duke notuar në sipërfaqen e jetës apo duke u mbytur në thellësitë e detit, e di që jam me Zotin dhe Ai është me mua, dhe se asgjë nuk mund të më dëmtojë. Kjo njohuri më ka dhënë një lumturi të papërshkrueshme dhe të thellë.

* * *

Nuk ka dyshim se blerja e diçkaje të re është një përvojë e këndshme. Por pas një kohe, ajo ndjenjë gëzimi gradualisht zbehet dhe madje mund të humbisni interesin për të, duke e harruar dhe duke dëshiruar diçka tjetër. Megjithatë, fatura për atë artikull nuk do të harrohet, veçanërisht nëse e keni blerë me kështe!

* * *

Një person duhet të marrë kontrollin e jetës së tij dhe ta thjeshtojë atë sa më shumë që të jetë e mundur. Ai duhet të kursejë disa para për nevojat dhe urgjencat, t'i japë përparësi kursimit mbi shpenzimet për luks dhe t'i ndihmojë të tjerët me sa më shumë që të jetë e mundur. Kur i ndihmon të tjerët, ndihma do të vijë tek ju në një mënyrë ose në një tjetër, dhe nuk do t'ju mungojë asgjë dhe nuk do të privoheni nga asgjë.

* * *

Në gëzimin e të gjitha zemrave, dëgjoj jehonën e lumturisë Tënde, o Zot, dhe në miqësinë e të gjithë besimtarëve, ndiej dashurinë Tënde. Gëzohem dhe zemra ime gëzohet nga suksesi dhe begatia e miqve të mi, ashtu siç gëzohem për mirëqenien dhe rehatinë time. Ndërsa frymëzoj mençuri tek të tjerët, shumëfishoj thesaret e mençurisë sime dhe në lumturinë e të gjithëve, gjej timen.

* * *

Armiku më i madh i lumturisë është huazimi i parave për të blerë gjëra luksi. Njerëzit gabimisht besojnë se nuk mund të jenë të lumtur nëse nuk fitojnë diçka specifike. Por edhe pasi ta fitojnë atë gjë, ata nuk do ta përjetojnë lumturinë e vërtetë, pavarësisht gëzimit të përkohshëm që sjell. Cili është qëllimi i ndjekjes së mirazhit të lumturisë tokësore që premton vetëm të thyhet? Njerëzit duhet të jetojnë thjesht, pa pasur nevojë për shumë gjëra që kërkojnë vëmendje të vazhdueshme.

* * *

Parajsa ime është brenda meje. Ndërsa shijoj bekimet e Zotit, e falënderoj Atë dhe gëzimi im i brendshëm rritet. Pa atë kënaqësi të brendshme, edhe kënaqësitë dhe nostalgjitë tokësore bëhen ferr. Kam arritur të kuptoj se pa atë gëzim të brendshëm, barra e përgjegjësive që më është ngarkuar do të më kishte grabitur paqen dhe do të më kishte privuar nga lumturia ime.

* * *

Nëse pasuria shoqërohet me sëmundje dhe probleme, pasojat do të jenë të shumta. Higjiena dhe kujdesi shëndetësor janë ndër pikat e forta të Perëndimit. Insektet e dëmshme dhe mikrobet vdekjeprurëse kontrollohen në mënyrë efektive në vendet e zhvilluara, ndërsa janë të bollshme në të tjerat. Por eliminimi i këtyre dëmtuesve nuk është kulmi i arritjes, sepse në vendet e zhvilluara ekzistojnë lloje të tjera të problemeve, të tilla si faturat e vështira për t'u paguar dhe krizat financiare mbytëse për shkak të sistemeve të blerjes me këste - probleme që shqetësojnë gjumin dhe dëmtojnë qetësinë mendore.

* * *

Ne jemi një pjesë integrale e të njëjtës vetëdije nga e cila doli ky univers i madh

* * *

A keni parë ndonjëherë një tufë delesh? Nëse njëra prej tyre kërcen, pjesa tjetër e kopesë e imiton pa hezitim. Shumica e njerëzve janë kështu. Dikush mund të dalë me një ide ose të prezantojë një trend të ri, dhe të tjerët menjëherë do të hidhen në trend dhe do ta kopjojnë atë. Ky model

ka vazhduar për breza me radhë. Çdo komb ka zakonet dhe traditat e veta, dhe ne nuk mund të pretendojmë se të gjitha janë të sakta ose të shëndosha. Por kush e di? Ndoshta disa nga ato zakone dhe tradita janë të pakuptimta dhe pa kuptim.

* * *

Kur stuhia e trazuar e mendimeve qetësohet, ne hyjmë në mbretërinë e paqes dhe prekim praninë hyjnore.

* * *

Mendoni për Zotin, ose një peizazh të bukur që frymëzon paqe, ose një përvojë të gëzueshme dhe të këndshme. Aktiviteti mendor pozitiv dhe i qetë është gjallërues dhe freskues.

* * *

Jetojmë në një botë kaotike dhe të trazuar. Mund të mendosh se paratë janë lumturi, por kur i fiton, zbulon se je ende i palumtur. Mund të fitosh pasuri dhe të humbasësh shëndetin (Zoti na ruajt). Ose mund të kesh shëndet të mirë dhe të humbasësh paratë. Ose mund të kesh edhe pasuri edhe shëndet, por të vuash nga probleme të shumta me të tjerët, duke ofruar mirësi vetëm për t'u përballur me urrejtje dhe pakënaqësi në këmbim. Pa Zotin, asgjë në këtë jetë nuk mund të të kënaqë vërtet.

* * *

Toka bëhet një dhomë torture për ata që jetojnë në injorancë ndaj planit hyjnor. Por kur i sheh përvojat e jetës si mësuesit e tu dhe mëson prej tyre natyrën e vërtetë të kësaj bote dhe rolin

tënd të caktuar në dramën kozmike, ato përvoja bëhen ndriçime të vlefshme në rrugën drejt kënaqësisë dhe lumturisë së qëndrueshme.

* * *

Atje, përtej errësirës së errësuar, qetësisë së pazëshme dhe asgjësë së pakrijuar, shtrihet thelbi i përjetshëm, i cili është origjina e ekzistencës dhe burimi i të gjitha fuqive dhe qenieve, të dukshme dhe të padukshme.

* * *

Zoti nuk e krijoi këtë tokë që ne thjesht të hamë, të flemë dhe të vdesim, por që ne të mund ta dimë vullnetin e Tij dhe të kuptojmë qëllimin e ekzistencës sonë. Një grusht njerëzish të mençur e kanë kuptuar kuptimin e planit kozmik, por shumica e njerëzve janë të verbër dhe të pavetëdijshëm për atë qëllim.

* * *

Paraja nuk ka qenë kurrë qëllimi im në jetë; qëllimi im ishte t'u shërbeja vëllezërve dhe motrave të mia në njerëzim. Prandaj, Zoti më hapi shumë dyer mundësish për të mbështetur veten dhe për të përmbushur misionin tim.

* * *

Zoti e krijoi këtë univers për të vepruar sipas një ligji të fiksuar dhe të pandryshueshëm. Nëse shkelim ndonjë nga këto ligje universale, e ndëshkojmë veten. Dikush që hidhet nga çatia e një ndërtese të lartë do t'i thyejë kockat. Prandaj, nuk mund ta injorojmë ligjin e gravitetit pa vuajtur pasojat.

* * *

Kur hedhim një vështrim të thellë në qytetërimet e botës dhe eksplorojmë sekretet e fshehura të qytetërimeve të lashta, shfaqet një tablo e madhe, me vija të ndërthurura, kapituj të ndryshëm dhe detaje të sakta, dhe zbulojmë se njeriu është njëkohësisht individual dhe shoqëror në natyrë.

* * *

Nëse Zoti do të donte që ne të jetonim vetëm në vetëdije materiale, ne do të ishim plotësisht të kënaqur me gjërat materiale dhe të kënaqur me mënyrat e kësaj bote.

* * *

Rrezet e pastërtisë, paqes dhe lumturisë përtej ëndrrave dridhen dhe vallëzojnë në thellësitë tona thelbësore.

* * *

Me çdo përvojë që shfaqet në qiellin e jetës sonë gjatë këtij udhëtimi tokësor, ne duhet të mësojmë se si ta zgjerojmë vetëdijen tonë dhe si të jemi më të kuptueshëm për rrethanat që na rrethojnë ose që kalojmë, dhe pastaj do të jemi në gjendje të jetojmë në harmoni më të mirë dhe të merremi më mirë me njerëzit dhe jetën.

* * *

Shumica e njerëzve imitojnë të tjerët. Një person duhet të jetë origjinal dhe krijues, dhe të zotërojë gjithçka që bën.

Në Lindje, fokusi kryesor ka qenë kultivimi i lumturisë shpirtërore, ndërsa aspektet materiale të jetës shpesh janë lënë pas dore. Në Perëndim, ka disa komoditete materiale, por shumë pak lumturi

psikologjike. Ajo që nevojitet është një ekuilibër midis të dyjave, sepse përqendrimi vetëm në një aspekt të jetës çon në çekuilibër dhe në pamundësi për t'u përballur në mënyrë racionale me kërkesat e jetës.

* * *

Lumturia më e madhe - pas lumturisë hyjnore - është që një person të jetë në paqe me të afërmit e tij të ngushtë me të cilët duhet të jetojë çdo ditë të vitit.

Njerëzit humbasin shumë kohë duke nxituar dhe duke vepruar impulsivisht pa arritur shumë. Pak ndalen për të reflektuar dhe për të kuptuar se çfarë ka për të ofruar jeta.

* * *

Ne duhet të punojmë për të ndërtuar ndërtesa të brendshme të mençurisë në kopshte paqeje që lulëzojnë dhe shkëlqejnë me lule të panumërta virtytesh të mrekullueshme shpirtërore.

* * *

Harmonia e brendshme është një burim i pasur force dhe gjeneron energji të rinovueshme.

* * *

Duke parë jetën, zbulon se suksesi nuk është i lehtë. Jeta është shpesh e ashpër dhe e pamëshirshme, dhe ne duhet të luftojmë për të fituar jetesën. Mendoni për përpjekjen e nevojshme për të mbajtur trupin tuaj dhe për ta mbajtur atë të shëndetshëm dhe të lirë nga sëmundjet! Edhe nëse keni sukses në këtë, ai sukses është i përkohshëm. Trupi - jetoftë gjatë - përfundimisht do të prehet. Domosdoshmëria dikton luftën

kundër forcave të shumta, si të brendshme ashtu edhe të jashtme, për të arritur suksesin e dëshiruar. Këto forca punojnë pa u lodhur për t'ju privuar nga çdo arritje vërtet e rëndësishme.

* * *

Mundohu të qëndrosh i qetë në të gjitha rrethanat dhe lejo që fara e paqes tënde të lulëzojë me gëzim dhe buzëqeshje kënaqësie.

* * *

Edhe shenjtorët më të mëdhenj nuk arrijnë shpëtim të plotë nëse nuk ndajnë suksesin e tyre - përvojat e tyre shpirtërore dhe njohuritë e tyre më të larta - me të tjerët duke i ndihmuar të arrijnë kuptimin shpirtëror. Kjo është arsyeja pse ata që kanë arritur faza të tilla dhe kanë arritur gjendje të tilla janë të etur t'u japin kuptim atyre që kanë nevojë për të. Nëse dëshironi sukses të vërtetë, jo vetëm që do të siguroni lumturinë tuaj, por edhe lumturinë e të tjerëve.

* * *

Kushdo që ka inteligjencë mund të fitojë para, por nëse ka dashuri në zemrën e tij, nuk do t'i përdorë kurrë ato para për qëllime egoiste; përkundrazi, do t'i ndajë ato me të tjerët. Paraja është një mallkim dhe një fatkeqësi në duart e egoistëve dhe koprracëve, dhe një bekim dhe një dhuratë në duart e atyre me zemra të mira dhe shpirtra bujarë.

* * *

Dikush mund të zgjedhë të heshtë për një periudhë të gjatë kohore, duke refuzuar të flasë me familjen e tij. Ndërsa ky person mund të arrijë një

shkallë paqeje të brendshme, sjellja e tij është egoiste dhe e dëmshme për lumturinë e familjes së tij. Ai nuk mund të konsiderohet vërtet i suksesshëm nëse të dashurit e tij nuk përfitojnë gjithashtu nga arritjet e tij. Në mënyrë të ngjashme, arritja e suksesit material nuk ka të bëjë vetëm me të drejtën tonë për të gëzuar vetëm prosperitet; ajo gjithashtu përfshin përgjegjësinë tonë morale ndaj të tjerëve për t'i ndihmuar ata të përmirësojnë kushtet e tyre financiare dhe të jetesës.

* * *

Jam i mbrojtur pas mureve të ndërgjegjes sime të pastër, e kam djegur të kaluarën e errët dhe jam i shqetësuar vetëm për të sotmen.

* * *

Sot e kuptoj se jam një me dritën e së mirës më të madhe dhe se jam një far për ata që luftojnë kundër valëve të detit të dhembjeve.

* * *

Njerëzit kanë pikëpamje dhe teori të ndryshme rreth suksesit, varësisht nga ambiciet e tyre në jetë. Nuk është e pazakontë të dëgjosh disa njerëz që e barazojnë suksesin me vjedhjen, duke thënë gjëra të tilla si: "Ai ishte një hajdut i suksesshëm!" Kjo nënvizon se suksesi në të gjitha format dhe llojet e tij është i dëshirueshëm dhe i kërkuar. Megjithatë, suksesi ynë nuk duhet t'i dëmtojë të tjerët.

Ekziston edhe një kriter tjetër për suksesin: kur jemi në gjendje të sjellim rezultate harmonike dhe të dobishme për veten tonë, duhet t'i

përfshijmë edhe të tjerët në suksesin tonë dhe t'i ndajmë frytet e tij me ta.

Suksesi do të thotë kënaqësi dhe kënaqësi e një personi brenda mjedisit të tij. Suksesi i vërtetë është rezultat i veprimeve të bazuara në parimet e drejtësisë dhe përfshin lumturinë dhe mirëqenien e të tjerëve si një pjesë integrale të lumturisë sonë. Nëse e zbatojmë këtë parim në jetën tonë materiale, intelektuale, morale dhe shpirtërore, do të kemi një përkufizim të plotë dhe gjithëpërfshirës të suksesit.

* * *

Këtu në këtë botë të kufizuar, ne perceptojmë gjatësinë, gjerësinë dhe dendësinë, por ekziston një nivel tjetër ku dimensionet nuk ekzistojnë; gjithçka është e qartë dhe transparente - gjithçka është vetëdije dhe perceptim. Shqisa e shijes është perceptim, ashtu si edhe shqisa e nuhatjes. Ndjenjat, mendimet dhe trupat tanë janë gjendje vetëdijeje. Ashtu siç mund të shohim, dëgjojmë, nuhasim, shijojmë dhe prekim në ëndrra, po ashtu, në atë nivel më të lartë, i përjetojmë të gjitha këto ndjesi përmes vetëdijes së pastër.

* * *

O Zot, na bëj të lumtur duke ndjerë afërsinë Tënde, na çliro nga prangat e dëshirave dhe na dhuro një gëzim të brendshëm që nuk ndikohet nga përvojat e jetës dhe ngjarjet e saj në ndryshim.

* * *

Kur mendjet tona janë në harmoni me perceptimet më të larta, vetëdija shpirtërore

zgjohet brenda nesh dhe ne përjetojmë mrekulli të mahnitshme të mençurisë dhe dashurisë hyjnore.

* * *

Nëse e duam Zotin plotësisht dhe i drejtohemi Atij me të gjitha mendimet dhe zemrat tona, do të ndihemi afër Tij dhe do të zbulojmë se Ai është streha më e madhe e sigurisë në jetë.

* * *

Në hapësirën në dukje të zbrazët dhe të gjerë, ekziston një lidhje kozmike dhe një jetë e përjetshme që na bashkon me të gjitha gjallesat dhe të pajetat në univers - një valë jete supreme që rrjedh nëpër të gjithë ekzistencën. Përjetësia është shtëpia jonë e vërtetë dhe vendbanimi ynë i përhershëm, dhe ekzistenca jonë në këto trupa është e përkohshme, si një pushim i shkurtër për një karvan që udhëton nëpër shkretëtirë.

* * *

Kur e lidhim veten me forcat krijuese të shpirtit, do të lidhemi me mendjen universale dhe të pafundme të aftë të na udhëheqë dhe të zgjidhë problemet tona. Fuqia krijuese do të rrjedhë drejt nesh pa ndërprerje nga burimi më i madh i qenies sonë, duke na mundësuar të arrijmë sukses krijues në çdo fushë të aktivitetit tonë.

* * *

Dashuria rritet dhe lulëzon në një mjedis besimi, tolerance dhe respekti të ndërsjellë.

* * *

Na beko, o Zot, me dritën e mendimeve të pastra dhe zakoneve të mira, në mënyrë që nëse errësira e zakoneve të këqija dhe mendimeve të

devijuara na afrohet, ajo të zhduket menjëherë. Dhe na ndihmo të të duam me një dashuri aq të thellë sa as iluzionet materiale dhe as tundimet e kësaj bote nuk mund të na zënë në grackë ose të .na pushtojnë mendjet dhe zemrat

* * *

Gjërat që fitohen lehtë rrallë kanë vlerë. Ne e dimë këtë nga studimi i jetës së burrave dhe grave të mëdhenj dhe se si ata u bënë të mëdhenj duke zhvilluar talentet e tyre, duke përmbushur detyrat e tyre, duke ndërtuar vlerat e tyre morale, duke studiuar në thellësi dhe duke shmangur egoizmin. Rezultatet që ata arritën dhe arritjet që ata arritën ishin jashtëzakonisht më të mëdha se përpjekjet që .bënë

* * *

Liria e vërtetë qëndron në lirinë e zgjedhjes, të udhëhequr nga mençuria dhe të mbështetur nga mirëkuptimi, korrektësia dhe një vullnet i .vendosur

* * *

Kur zgjoni vullnetin, vendosmërinë dhe aftësinë tuaj të vetëdijshme për të dalluar gjërat, forcat e padukshme çlirohen nga vetëdija më e lartë - përmes depërtimit të shpirtit - për t'ju ndihmuar dhe për të ndriçuar shtigjet që çojnë drejt rehatisë dhe lumturisë psikologjike, me .ndihmën e Zotit

* * *

Një person duhet të hapë kanalet e shpirtit përmes përpjekjeve të veta. Askush nuk zgjedh me dëshirë vuajtjen dhe mjerimin mbi paqen dhe

lumturinë. Injoranca është rrënja e vuajtjes dhe pengesa që duhet të hiqet dhe eliminohet. Injoranca është një barëra e dëmshme, e rrënjosur thellë, që rritet në kopshtin e njerëzimit, duke i lënë jashtë bimët e mira dhe të dobishme. Injoranca duhet të kapërcehet me vullnet të palëkundur dhe vendosmëri të vendosur. Toka e mendjes duhet të punohet me fokus të saktë mendor [në pozitiven] dhe farat e mira të ujiten me ujin e besimit. Kur rrezet jetësore dhe të ngrohta të dashurisë shkëlqejnë, fara e mirësisë do të rritet dhe do të mposhtë barërat dhe barërat parazitare, sepse errësira nuk mund të ekzistojë në prani të dritës.

* * *

Kënaqësitë e gjërave materiale zbehen dhe zhduken, por gëzimi hyjnor nuk zbehet kurrë. Është një lumturi hyjnore që është e pafundme dhe e papërshkrueshme.

* * *

Ne kurrë nuk duhet të përdorim metoda të gabuara për të arritur lumturinë, as nuk duhet të braktisim paqen dhe pasurinë shpirtërore që kemi brenda vetes në kërkim të rehatisë iluzore dhe një jete të shkëlqyeshme që mund të na varen para veprimeve dhe sjelljeve djallëzore me efekte shkatërruese.

* * *

Qetësia është kamera më e mirë për të kapur praninë hyjnore. Përmes lentes së qetësisë së pastër dhe të fokusuar saktësisht, imazhi i bekuar do të shfaqet me qartësi të përsosur.

* * *

Në fakt, e gjithë mençuria është brenda teje dhe e tëra çfarë të duhet është të bëhesh i vetëdijshëm për të.

* * *

Kënaqësia qëndron në vetëpërmirësimin, në mënyrë që të tjerët të kërkojnë ty në vend që ti t'i kërkosh ata. Dashuria dhe miqësia duhet të jepen pa pritje ose kërkesë në këmbim, sepse pritja ngjall pakënaqësi dhe hidhërim. Edhe kur përpiqesh për vetëpërmirësim, duhet të qëndrosh vetëm, i sigurt dhe në paqe brenda fortesës së virtyteve dhe vetëvlerësimit tënd.

* * *

Ujëvarat e gëzimit dhe optimizmit le të rrjedhin gjithmonë nga zemra ime, dhe spërkatjet e tyre freskuese le të prekin të gjithë ata që takoj.

* * *

Gëzimi shpirtëror gjeneron në shpirt dëshirën për të ndihmuar të tjerët në çdo mënyrë dhe zhvillon aftësinë për të vlerësuar kënaqësitë e rafinuara morale që çojnë në lumturi, duke zvogëluar kështu prirjen drejt kënaqësive të papërpunuara.

* * *

Pavarësisht se sa i vogël mund të jetë roli juaj, ai mbetet po aq i rëndësishëm sa rolet më të mëdha për sa i përket kontributit në suksesin e lojës kozmike që shpirtrat interpretojnë në skenën e jetës.

* * *

Vetëdija universale është një vetëdije absolute, e pafundme, që ripërtërin vazhdimisht veten dhe është e pashtershme në kreativitetin e saj, dhe nëpërmjet teje përpiqet të shprehë një aspekt unik të vetes.

* * *

Nëse e shijon dashurinë hyjnore qoftë edhe një herë, nuk do ta lësh kurrë, sepse nuk ka asgjë tjetër si ajo në të gjithë universin.

* * *

Ata që e njohin Zotin kanë arritur faza shumë të avancuara shpirtërore, aq sa nuk kënaqen thjesht duke u ofruar këshilla shpirtërore mëkatarëve, por munden - me hirin dhe ndihmën e Zotit - t'i ngarkojnë ata me fuqinë shpirtërore që i çliron nga pasojat e veprave të tyre mëkatare.

* * *

Të gjitha veprimet e mira dhe të këqija banojnë brenda qelizave të trurit dhe manifestohen si zakone ose tendenca të virtytshme ose të liga në mendim. Një person që vuan nga zakone të pashëndetshme për shkak se qelizat e trurit të tij janë të ngarkuara me fuqinë e këtyre zakoneve, mund të çlirohet përmes vullnetit, meditimit, lutjes së sinqertë dhe pohimit të vazhdueshëm pozitiv derisa të gjitha zakonet e tij të padëshirueshme të transformohen në zakone të virtytshme paqeje dhe qetësie. Kjo ndodh kur forca jetësore e drejtuar siç duhet punon për të ndryshuar natyrën anormale të qelizave të trurit, në mënyrë që ato qeliza të mbushen me gjithçka që është e mirë, e virtytshme dhe e bukur.

* * *

Kuptimi është syri i brendshëm, vizioni i shpirtit dhe teleskopi i zemrës. Është ekuilibri midis qetësisë së mendjes dhe pastërtisë së ndërgjegjes.

* * *

Çdo ditë shohim skena të ndryshme dhe çdo ditë sjell një mësim të ri për t'u nxjerrë. Pritet që një person ta mësojë mësimin duke u përqendruar në qëllimin përfundimtar të ekzistencës së tij: të njohë burimin e qenies së tij dhe themelin e jetës së tij.

Le të punojmë për të harruar hidhërimet e së kaluarës dhe të vendosim të mos ndalemi tek ato. Me vendosmëri të palëkundur dhe vullnet aktiv, le të ripërtërijmë jetën tonë, të përmirësojmë sukseset tona dhe të kultivojmë brenda vetes zakone të mira dhe cilësi fisnike.

Zoti është forca ime dhe unë nuk besoj në asnjë forcë tjetër

Lufto betejat e jetës dhe këmbëngul deri në fund, pa u dorëzuar kurrë. Mos thuaj kurrë: "Nuk mund ta gjej rrugën, kështu që do të ndalem së provuari". Kërko udhëzime nëse ke bërë gabime, por mos ndalo kurrë së provuari. Shumë njerëz e pranojnë humbjen kur përballen me pengesa. Ata që dështojnë duhet të shoqërohen me njerëz të suksesshëm, jo me dështakë. Ji i vendosur të kesh sukses; le të jetë kjo filozofia jote në jetë.

Çdo ditë duhet të forcojmë forcën tonë fizike, të rrisim forcën tonë mendore dhe të njohim veten tonë të vërtetë përmes meditimit, të menduarit të

shëndoshë dhe punës pozitive dhe produktive që i .sjell dobi trupit, mendjes dhe shpirtit së bashku

Kur doni të krijoni një zakon të mirë ose të hiqni dorë nga një i keq, përqendrohuni te qelizat e trurit ku ndodhen mekanizmat e zakoneve të ndryshme. Për të krijuar një zakon të mirë, së pari uluni në heshtje dhe meditoni, duke kërkuar .udhëzim hyjnor

Përqendrojeni mendjen tuaj në qendrën e vullnetit në ballë, midis vetullave, dhe pohoni me vendosmëri zakonin që doni të ngulitni në trurin tuaj. Kur doni të eliminoni zakonet e këqija, përqendrojeni gjithashtu vëmendjen tuaj në qendrën e vullnetit dhe pohoni me vendosmëri se të gjitha brazdat ku janë ngulitur ato zakone po .fshihen

Me përqendrim dhe vullnet, mund të fshish edhe brazdat e thella të zakoneve të vjetra të rrënjosura

Ripoho vetes vazhdimisht se ke vullnetin për të çrrënjosur zakonet e pashëndetshme nga truri yt. Koha më e mirë për këtë pohim është herët në mëngjes, kur vullneti dhe përqendrimi yt janë në kulmin e tyre. Vazhdo t'i pohosh vetes se je i lirë nga të gjitha diktatet dhe një ditë do të zbulosh - me ndihmën e Zotit - se me të vërtetë e ke çliruar .veten nga zakoni që dëshiron ta thyesh

Çfarëdo që të kesh frikë, largoje nga mendimet e tua dhe lëre në dorë të Zotit. Forco besimin tënd në Zot dhe ki besim se Ai është në

gjendje të të ndihmojë, dhe dije se shumë vuajtje burojnë nga shqetësimi dhe ankthi.

Pse duhet të vuash tani kur gjëja që ke frikë nuk ka ndodhur ende? Meqenëse shumica e shqetësimeve tona vijnë nga frika, nëse e largojmë frikën nga jeta jonë do të ndihemi të lirë dhe shërimi do të jetë i menjëhershëm.

Çdo natë, pak para se të flini, pohoni vetes se Zoti është me ju, duke ju mbrojtur dhe duke ju mbikëqyrur. Vizualizoni dritën e Tij mbrojtëse që ju rrethon nga të gjitha anët dhe do të ndjeni mbrojtjen e Tij të mrekullueshme.

Në këtë shfaqje kozmike, njerëz të të gjitha racave luajnë dramën e jetës në skenën e kohës.

Ne duhet ta kuptojmë kuptimin e jetës pa u shqetësuar shumë ose pa u përqendruar tepër në rolet tona të përkohshme. Kuptimi ynë për jetën shpesh është i shtrembëruar dhe i gabuar, sepse e shohim atë përmes syve të egoizmit dhe perspektivës së kufizuar; nëse do të shikonim me sytë e shpirtit, do t'i shihnim gjërat nga një këndvështrim krejtësisht i ndryshëm.

Kur hapim syrin e mençurisë, shohim dritën gjithëpërfshirëse të Zotit dhe në atë dritë perceptojmë natyrën tonë shpirtërore, e cila është një pasqyrim i natyrës së vetëdijes universale që përshkon të gjitha grimcat dhe pjesët e universit.

Të vërtetat shpirtërore na rrethojnë, duke trokitur në dyert e syve tanë të mbyllur, duke na nxitur të shohim dritën në vend të errësirës, të veprojmë me mençuri në vend të injorancës, të

mbushim zemrat tona me dashuri në vend të urrejtjes dhe të bashkëpunojmë në vendosjen e paqes dhe sjelljen e bollëkut dhe sigurisë në botën tonë. Kur ta bëjmë këtë, injoranca do të zhduket, dallimet e kësaj bote do të zhduken, ne do të shohim unitet në diversitet dhe do të bëhemi më .në harmoni me vullnetin hyjnor

Marrëdhënia jonë me Zotin nuk është e ftohtë ose pa dashuri, si ajo midis një punëdhënësi dhe një punonjësi. Ne jemi fëmijët e Tij dhe kujdesi i Tij për ne është i vazhdueshëm; Ai na dëgjon gjithmonë. Ne jemi një pjesë integrale e qenies së Tij dhe marrëdhënia jonë me Të është e gjallë dhe e gjallë. Ai na ka dhuruar një pasuri të pashtershme dashurie, mirëkuptimi, depërtimi, vullneti të mirë dhe force shpirtërore, por shumica prej nesh e kanë shpërdoruar këtë pasuri për .asgjë

Zoti dëshiron që ne të jetojmë në siguri, paqe dhe bashkëpunim miqësor, siç u ka hije anëtarëve të një familjeje fisnike dhe të dashur, por lakmia dhe llogaritjet egoiste kanë mbirë dhe kanë zënë rrënjë në shpirtrat e njerëzve dhe kanë shkaktuar .përçarje midis familjes

Zoti do që ne të jemi zotërinj, por ne kemi zgjedhur të jemi skllevër. Njerëzimi është larguar shumë nga shtëpia e tij qiellore dhe ka humbur parajsën e brendshme të ndjenjës së afërsisë me Zotin dhe të Zotit pranë nesh, dhe nuk do të jetë në gjendje ta rifitojë atë parajsë pa përpjekje personale. Zoti na krijoi sipas shëmbëlltyrës së Tij, .por kjo e vërtetë na ka shpëtuar nga mendja

I jemi dorëzuar iluzionit se fati ynë është vështirësia dhe fati ynë është zhdukja, dhe duhet ta grisim velin e iluzionit me kamën e mençurisë për të parë të vërtetën e ndritshme pas velit.

Zoti më ka bekuar me lumturi gjatë këtyre viteve të gjata të jetës sime. Pavarësisht nëse njerëzit e shohin apo jo buzëqeshjen e kënaqësisë në fytyrën time, gëzimi hyjnor është gjithmonë me mua dhe nuk më lë kurrë. Lumi i madh i lumturisë rrjedh vazhdimisht nën rërën e vetëdijes sime dhe shpërthen si burime të bekuara që ujitin kopshtet e jetës sime.

As trazirat e papritura të jetës nuk mund ta shqetësojnë paqen time, as fantazma e vdekjes nuk mund ta heqë lumturinë shpirtërore që ndiej.

Ishte e vështirë ta bëja atë gjendje të përhershme dhe të pandryshueshme, por frytet e shpirtit që tani shijoj dhe ndaj me të tjerët ia vlenin të gjitha përpjekjet që bëra.

Unë mendoj dhe veproj të udhëhequr nga fryma hyjnore. Paraja nuk ka qenë kurrë qëllimi im në jetë, por më tepër shërbimi ndaj vëllezërve dhe motrave të mia në njerëzim. Prandaj, Zoti më ka hapur shumë dyer mirësie për të mbështetur veten dhe për të përmbushur misionin tim. Dhe sa herë që kam nevojë për ndihmë, Zoti e ofron atë menjëherë.

Dëshira ime e vetme është t'ju shërbej, dhe për këtë arsye jam këtu.

Fuqia e Zotit është në veprim edhe në jetën tuaj. Do ta përjetoni vetë këtë të vërtetë kur besimi juaj të forcohet dhe të kuptoni se pasuria e vërtetë

nuk vjen nga suksesi material, por nga i .Plotfuqishmi

Çdo moment që kaloni me Zotin do të jetë për përfitimin tuaj përfundimtar, dhe çdo gjë që arrini nga dashuria dhe për ta kënaqur Zotin do të .shkruhet për ju në regjistrin e përjetësisë

Tërhiqu në vetminë e mendimeve të tua të thella dhe shijo paqen që rrjedh nga burimi i heshtjes

Nëse mbjellim vepra të mira, korrim gëzim dhe bekime, dhe nëse mbjellim vepra të këqija, korrim lloje dhe shkallë të ndryshme krizash dhe .problemesh

Çdo vepër e mirë është si një kazmë me të cilën gërmojmë në tokën e vetëdijes për të zbuluar .burimin e gëzimit hyjnor

Mëso të zhytesh në detin e introspeksionit dhe eksplorimit, qoftë në lidhje me libra të mirë, besime, probleme, filozofi apo gëzim të brendshëm, duke pranuar se vetmia e zakonshme .[kontemplative] është çmimi i lumturisë së vërtetë

Edhe pse jeta duket e paparashikueshme, kapriçioze dhe misterioze, e mbushur me dyshime dhe të gjitha llojet e problemeve dhe trazirave, ne mbetemi nën mbrojtjen e vazhdueshme të Zotit. Nuk duhet t'i ekzagjerojmë gjërat ose të humbasim qetësinë përballë ngjarjeve, sepse nëse lejojmë që paniku të na mposhtë, i japim fuqi të keqes dhe thellojmë rrënjët e saj, të cilat rriten dhe lulëzojnë .në tokën e frikës dhe ankthit

Pyete veten çdo natë: Sa kohë ke kaluar me Zotin, sa ke menduar, sa ke arritur, sa ke bërë për ?të tjerët dhe sa i ke kontrolluar dëshirat e tua

Nuk duhet të presim të gjejmë lumturi dhe paqe të qëndrueshme në sprovat e jetës; përkundrazi, duhet t'i kërkojmë dhe t'i zbulojmë ato brenda vetes. Pastaj, çfarëdo përvojash që kalojmë, do t'i përballojmë ato në të njëjtën mënyrë siç i shohim përvojat e dikujt tjetër në një .film, qofshin të këndshme apo të dhimbshme

Një person mund t’i shndërrojë të gjitha përvojat e tij në sprova të dhimbshme dhe të mjerueshme nëse e lejon mendjen e tij ta bëjë këtë. Ata mund të gëzojnë shëndet të mirë dhe megjithatë të mos arrijnë ta vlerësojnë vlerën e tij. Por nëse sëmuren, atëherë do të përulen dhe do ta vlerësojnë bekimin e mirëqenies. Ne duhet ta pranojmë favorin e Zotit dhe ta falënderojmë Atë për bekimet që Ai na jep, pa pritur që rrethanat e pafavorshme të na bëjnë mirënjohës dhe të .pranojmë hirin e Tij

Jeta duhet të jetë një përzierje reflektimi dhe veprimi. Kur një person humbet ekuilibrin psikologjik, ai bëhet i prekshëm ndaj sulmit të shqetësimeve, reve të pikëllimit dhe dhembjeve të dhimbjes. Dhe nëse përpiqet të shkelë ligjet e shëndetit, prosperitetit dhe mençurisë, ai në mënyrë të pashmangshme do të vuajë nga .sëmundjet, varfëria dhe injoranca

Ne duhet t'i mbajmë qëllimet tona të pastra, motivet tona të pastra dhe të veprojmë në një mënyrë që na sjell paqe mendore, dhe të mos

lejojmë që rrethanat e jetës të na shqetësojnë .paqen dhe të na shkatërrojnë lumturinë

Zemrat e trishtuara dhe mendimet e thyera
më tërheqin, pavarësisht se sa larg janë
Zgjero kufijtë e mbretërisë sate të shkëlqyer të
dashurisë për të përfshirë gradualisht familjen
tënde, fqinjët e tu, komunitetin tënd, vendin tënd
.dhe të gjitha vendet dhe krijesat e vetëdijshme

Ne gjithashtu duhet të forcojmë intelektin tonë
dhe të hedhim poshtë barrën e dobësisë
intelektuale dhe morale të trashëguar nga vite e
breza. Këto papastërti duhet të digjen në zjarret e
vendosmërisë së ripërtërirë dhe veprimit
produktiv. Me këtë qasje konstruktive, individi
vërtet i përkushtuar mund të arrijë horizontet e
.çlirimit dhe lirisë

Aktivizo fuqinë e pafundme brenda teje në
mënyrë që të luash rolin tënd prestigjioz në skenën
e jetës

Sapo një person fillon të adhurojë pasuritë,
paratë, famën ose çdo gjë tjetër përveç Zotit,
pakënaqësia bëhet fati i tij. Ata që e përqendrojnë
gjithë vëmendjen e tyre në këto gjëra, në të
vërtetë po i adhurojnë ato, dhe për këtë arsye nuk i
afrohen më Zotit, por përkundrazi largohen prej Tij.
Por ata që e sodisin Zotin, meditojnë mbi Të dhe
komunikojnë me Të në zemrat e tyre, i afrohen Atij
dhe përjetojnë gëzim të brendshëm në
.komunikimin e tyre të heshtur me Të

Vetëm Zoti është i aftë të përmbushë ëndrrat
dhe shpresat njerëzore për lumturi të

qëndrueshme. Prandaj, asgjë nuk duhet të lejohet .të zërë vendin e Zotit në zemër

Ekzistojnë simbole të shenjta që mund ta ndihmojnë kërkuesin të kujtojë Zotin dhe t'i afrohet Atij. Megjithatë, nëse një person fillon t'i adhurojë këto simbole, dëmi i tyre do të jetë më i madh se përfitimi i tyre. Adhurimi duhet t'i drejtohet vetëm Zotit, sepse asgjë tjetër nuk është e denjë për .adhurim

Cilado qoftë natyra e adhurimit ritualistik, ai është i pranueshëm për Zotin për sa kohë që adhuruesi e kryen atë me vetëdije shpirtërore dhe me dëshirë për Të. Megjithatë, shumë njerëz nuk e kuptojnë thelbin e adhurimit dhe mendimet dhe zemrat e tyre devijohen nga Zoti drejt ritualeve, .duke mos përfituar shumë nga adhurimi i tyre

Adhuruesit e vërtetë nuk lejojnë që vetëdija e tyre të kufizohet në ndonjë imazh apo formë, por ata përqendrohen me dashurinë më të thellë dhe vëmendjen e plotë te shpirti hyjnor që fshihet pas .të gjitha imazheve dhe formave

Zoti është absolut dhe i pafund, dhe asnjë imazh apo statujë nuk mund ta përmbajë Atë

Mund të thuhet se Zoti e manifeston veten te kushdo që e do Atë sinqerisht dhe është në harmoni me Të, sepse Ai është i pranishëm kudo dhe për këtë arsye i pranishëm te të gjithë. Megjithatë, jo të gjithë kanë aftësinë të manifestojnë praninë hyjnore. Dielli shkëlqen në mënyrë të barabartë si mbi qymyrin ashtu edhe mbi diamantin, por diamanti merr dhe reflekton .rrezet e diellit, ndërsa qymyri nuk mundet

Në mënyrë të ngjashme, të gjithë njerëzit janë të zhytur në dritën e Zotit, por vetëm disa janë në gjendje ta marrin atë dritë dhe ta pasqyrojnë atë në mendimet dhe veprimet e tyre. Për ta bërë këtë, ata duhet të pastrohen përmes meditimit dhe duke ndjekur mësimet dhe urdhërimet hyjnore.

Kur shqiptojmë emrin e Zotit, duhet të jemi thellësisht dhe sinqerisht të vetëdijshëm për atë që po themi. Nëse do të mund të shihnit në mendimet e njerëzve gjatë lutjes, do të zbulonit se shumica po mendojnë për gjithçka përveç Zotit, edhe pse po shqiptojnë emrin e Tij! Një lutje e tillë është e pafrytshme dhe e pavlerë.

Kur lutemi, duhet të përpiqemi ta përqendrojmë të gjithë mendjen tonë te Zoti, në vend që thjesht të përsërisim emrin e Tij të bekuar duke i lënë mendimet tona të enden. Një nga tezet e mia i recitonte lutjet e saj në rruaza lutjeje, të cilat rrallë i dilnin nga duart. Por një ditë ajo më rrëfeu se, pavarësisht se e praktikonte këtë zakon lutjeje për dyzet vjet, Zoti nuk i ishte përgjigjur lutjeve të saj. Nuk është çudi! "Lutjet" e saj nuk ishin gjë tjetër veçse një zakon nervozizmi.

Kur lutemi, nuk duhet të mendojmë vetëm për Zotin. Duhet të përpiqemi të jemi të sinqertë në adhurimin tonë dhe të përkushtuar në lutjet tona. Përdorimi i rruazave të lutjes dhe thirrja e vazhdueshme e emrit të Zotit është plotësisht e pranueshme kur praktika buron nga zemra dhe mbështetet nga sinqeriteti dhe mendja e përqendruar. Megjithatë, kjo praktikë mund të bëhet automatike me kalimin e kohës.

Ne duhet ta pëshpëritim emrin e Zotit në zemrat tona, me mall dhe dashuri hyjnore; ky është adhurim i vërtetë që prek zemrën e Zotit. Të shqiptosh emrin e Zotit me ftohtësi dhe me një mendje të humbur është blasfemi dhe mungesë respekti. Kur dikush lutet, zemra dhe mendja e tij .duhet të jenë të mbushura me dashurinë e Zotit

O Zot, Ti je Ylli Polar hyjnor me anë të të cilit mendimet e mia endacake udhëhiqen në detin e trazuar të sprovave dhe mundimeve

Praktikimi i përqendrimit të mendjes përmes ushtrimeve të larta jogike ndihmon të afrohesh më shumë me Zotin, burimin suprem të shkëlqimit dhe lavdisë, ashtu siç ndihmon të mendosh për Zotin .dhe të komunikosh me Të

Është thelbësore t’i kushtoni një ditë në javë tërheqjes shpirtërore (nëse është e mundur) për të medituar mbi Zotin dhe për të përjetuar qetësi, paqe dhe paqe të brendshme. Koha e kaluar në këtë mënyrë do të jetë një balsam qetësues për problemet dhe ankthet që hasni gjatë pjesës tjetër .të javës

Gjithkush ka nevojë të kalojë një ditë në javë në izolim ose në një "tërheqje shpirtërore" për të shëruar plagët dhe dhimbjet e tyre emocionale. Kur ajo ditë të bëhet një ditë paqeje, gëzimi dhe kënaqësie, ju do ta prisni me padurim javë pas .jave

Vetmia është çmimi i madhështisë. Do të mahniteni nga rezultatet e mrekullueshme që do të arrihen për mendjen, trupin dhe shpirtin tuaj përmes kësaj tërheqjeje shpirtërore dhe lidhjeje

me shpirtin tuaj dhe me Zotin. Nëse aspironi lumturinë e vërtetë, duhet të zhyteni në oqeanin e paqes hyjnore herët në mëngjes, sapo të zgjoheni, .dhe gjithashtu para se të flini natën

Dijetarët e Indisë këshillojnë jo vetëm një ditë vetmie, por theksojnë nevojën për meditim të qetë gjatë katër kohëve specifike çdo ditë. Në agim, para se të zgjoheni dhe të shihni dikë, duhet të shijoni qetësinë dhe ndjenjën e paqes. Në mesditë, duhet të qetësoni mendjen para drekës dhe përsëri të shijoni një periudhë paqeje para darkës. Së fundmi, para se të shkoni në shtrat natën, duhet të .hyni përsëri në një gjendje paqeje

Ata që me zell heshtin gjatë vetmisë dhe gjatë këtyre katër periudhave ditore janë të destinuar të përjetojnë harmoni me Zotin. Ata që nuk mund t'i respektojnë të gjitha këto periudha duhet t'ia kushtojnë të paktën orët e mëngjesit dhe të mbrëmjes kësaj. Duke vepruar kështu, jeta e tyre do të transformohet për mirë dhe ata do të përjetojnë lumturi të vërtetë; përvoja është prova .më e mirë

Nëse vazhdoni të shkruani dhe të nënshkruani çekë pa depozituar fonde të mjaftueshme për të mbuluar llogarinë tuaj bankare, paratë tuaja do të mbarojnë. E njëjta gjë vlen edhe për jetën tuaj. Pa depozita të rregullta paqeje në llogarinë tuaj të jetës, energjia juaj do të shterohet, qetësia juaj do të zhduket dhe lumturia juaj do të zhduket. Shkurt, përfundimisht do të vuani nga falimentimi emocional, mendor, fizik dhe shpirtëror. Por

meditimi i thellë i përditshëm mbi Zotin do të rimbushë llogarinë tuaj emocionale.

Kërkuesi i devotshëm mediton çdo ditë, duke komunikuar me Zotin me gjithë dashurinë dhe dëshirën në zemrën e tij, duke iu lutur Atij që të zbulojë Vetveten. Nëse je një dashnor i Zotit dhe dëshiron të përjetosh praninë e Tij, duhet ta zhytësh mendjen dhe trupin tënd në paqen e Tij, dhe jeta do të të buzëqeshë, dhe punët e tua do të përmirësohen në shumë mënyra.

Një person i qetë rrallë bën gabime dhe ia del mbanë aty ku mijëra të tjerë dështojnë.

Ata që nuk mendojnë për Zotin ose nuk interesohen për Të, bëhen të dëshpëruar dhe të mjerë. Ata bëhen nervozë dhe shndërrohen në makina për të ecur.

Dielli i mençurisë dhe paqes do të lindë në qiellin e qetësisë dhe do ta lajë qenien tuaj me rrezet e tij shëruese për sa kohë që bëni një përpjekje shpirtërore dhe i jepni vendin e parë Zotit në zemrën tuaj.

Një hënë e vetme shkëlqen më fort se të gjithë yjet së bashku. Dielli, i cili duket i vogël, largon errësirën nga një zonë miliona herë më e madhe se vetvetja. Në mënyrë të ngjashme, një person i mirë, thjesht duke ekzistuar në botë, lëshon vibrime që kundërveprojnë dhe neutralizojnë një numër të madh vibracionesh të emetuara nga njerëzit e këqij.

Një ditë reflektimi duhet të jetë gjithashtu një ditë pushimi mendor dhe fizik dhe kultivimi i paqes

së brendshme. Çdo aktivitet që sjell mençuri dhe paqe është një aktivitet i bekuar atë ditë.

Sa i përket nderimit të prindërve, librat e shenjtë kanë rekomanduar trajtimin e mirë të tyre: "Ndero babanë dhe nënën tënde" dhe "Ji i sjellshëm me prindërit".

Prindërit njerëzorë duhet të nderohen si përfaqësues të Zotit, i cili u dha atyre dhuratën e krijimit të njerëzimit. Nëna është mishërimi i dashurisë së pastër të Zotit, sepse një nënë e dashur fal aty ku askush tjetër nuk do ta bënte. Babai është manifestimi i mençurisë së Zotit dhe mbrojtësi i fëmijëve të Tij.

Nuk duhet ta duash babanë dhe nënën tënde veçmas nga Zoti, por si shprehje e dashurisë së Tij mbrojtëse dhe të urtë, shpirti suprem hyjnor bëhet si baba ashtu edhe nënë për të ndihmuar fëmijën; prandaj, kjo duhet nderuar tek prindërit.

Shkrimet e shenjta na këshillojnë gjithashtu kundër vrasjes për hir të vrasjes, sepse atëherë dikush bëhet vrasës. Një person nuk duhet t'i marrë jetën një tjetri në një moment emocionesh të forta. Megjithatë, nëse të dashurit kërcënohen, duhet të luftojmë për të mbrojtur ata që Zoti ua ka besuar atyre, sepse është një detyrë e shenjtë të mbrojmë familjen dhe vendin tonë.

Lidhur me ndalimin e tradhtisë bashkëshortore, qëllimi ideal i bashkimit seksual duhet të jetë lindja e fëmijëve të krijuar sipas shëmbëlltyrës së Zotit dhe shprehja e dashurisë së pastër që ndiejnë bashkëshortët që e shohin Zotin tek njëri-tjetri. Ata që jetojnë vetëm në një nivel

fizik, pa asnjë konsideratë për dashurinë e vërtetë apo qëllimin më të lartë për të cilin u krijua dëshira seksuale, kryejnë tradhti bashkëshortore sipas këtij urdhërimi. Në këtë rast, ata nuk janë ndryshe nga kafshët që kënaqin dëshirat e tyre seksuale dhe pastaj vazhdojnë rrugën e tyre.

Zoti krijoi këtë shtysë krijuese tek burrat dhe gratë për të riprodhuar dhe shprehur dashuri të vërtetë të ndërsjellë në jetën martesore, dhe kjo nuk duhet të keqpërdoret ndryshe, por përkundrazi të transformohet në një aktivitet dhe njohuri të shenjtë.

Nëse mund ta kontrolloni dhe shpërndani fuqinë seksuale brenda qenies suaj, do të jeni në gjendje të zhvilloni aftësi të shkëlqyera mendore për të shkruar, vizatuar ose për të zbuluar talente të fshehura në mënyra të panumërta të tjera.

Dhe kur më në fund të jeni në gjendje të kontrolloni dhe transformoni shpirtërisht aktivitetin krijues, do të përjetoni paqe të madhe, dashuri të madhe dhe gëzim shpirtëror në rritje.

Shenjtorët dhe udhëheqësit shpirtërorë që e kanë transformuar shpirtërisht aktivitetin e tyre seksual janë gjigantë të aftë për të kryer bëma të mahnitshme dhe të habitshme në botë dhe në kërkimin ezoterik të së vërtetës.

Kështu, përdorimi më i lartë i shtytjes seksuale është ngritja e fuqisë së saj, domethënë, kanalizimi i energjisë së saj drejt një qëllimi më të lartë në mënyrë që të manifestojë mençuri, ideale të larta dhe parime shpirtërore. Nuk duhet të nxjerrësh kënaqësi nga mendimet seksuale ose dëshira për

atë që është e ndaluar. Kur arrihet ky lloj vetëkontrolli, do të kesh një perspektivë të shëndoshë mbi marrëdhënien seksuale dhe qëllimin e saj më të lartë.

Të jesh skllav i çështjeve seksuale do të thotë të humbasësh shëndetin, vetëkontrollin dhe paqen intelektuale, dhe shkurt, të gjitha elementet e lumturisë që i nevojiten një personi.

Librat e shenjtë na nxisin gjithashtu të mos vjedhim. Nëse një grup prej një mijë njerëzish do të vidhnin nga njëri-tjetri, secili do të kishte 999 armiq. Prandaj, askush nuk duhet të shkelë të drejtat e të tjerëve, as të uzurpojë tokën, paqen, dashurinë, dinjitetin ose ndonjë nga pasuritë e tyre materiale ose shpirtërore. Nëse nuk ndjeni dëshirën për të marrë atë që nuk është e juaja, ajo që ju nevojitet ose dëshironi do t'ju vijë. Vjedhja buron së pari në mendje kur një person fillon t'i ketë zili të tjerët. Farat e dëshirave dashakeqe duhet të çrrënjosen nga mendja. Altruizmi shpirtëror është mënyra. Pastaj, një person do të tërheqë natyrshëm bollëk dhe bekimet do t'i rrjedhin nga burime që i njohin dhe burime që nuk i njohin. Ky është një ligj hyjnor i pagabueshëm. Sa i përket hajdutëve dhe njerëzve egoistë, ata e kalojnë jetën e tyre duke ndjekur pasuritë materiale, sytë e tyre gjithmonë tek ajo që kanë të tjerët, edhe nëse arkat e tyre janë të mbushura me ar.

Nëse nuk braktiset egoizmi material, bota nuk mund ta njohë lumturinë.

Lumturia vjen vetëm nëpërmjet bashkëpunimit shpirtëror. Ajo vjen kur një person i ndjen nevojat e të tjerëve sikur të ishin të vetat dhe punon për të tjerët ashtu siç punon për veten e tij.

Një urdhërim tjetër i rëndësishëm është shmangia e dhënies së dëshmisë së rreme. Dëmtimi i dikujt duke shtrembëruar të vërtetën është një mënyrë tjetër për të minuar harmoninë shoqërore. Nëse dikush dëshiron të trajtohet mirë, duhet t'i trajtojë të tjerët në përputhje me rrethanat. E vërteta duhet të thuhet gjithmonë, por duhet të bëhet një dallim midis deklarimit të së vërtetës dhe thjesht deklarimit të fakteve. Të referohesh si i çalë ose i verbër është lënduese dhe e dëmshme; duhet të jesh i vetëdijshëm për ndjenjat e të tjerëve dhe të shmangësh turpërimin e tyre. Në mënyrë të ngjashme, zbulimi i një të vërtete që do ta tradhtonte dikë pa një qëllim fisnik është gjithashtu i gabuar. Nga ana tjetër, nuk duhet të gënjesh për të shmangur thënien e së vërtetës; përkundrazi, mund të heshtësh në situata të caktuara për të shmangur turpërimin ose dëmtimin e të tjerëve.

Duhet të ruhemi nga zilia, një sëmundje shkatërruese që gërryen qetësinë e shpirtit. Sa më shumë që dikush lakmon atë që u përket të tjerëve, aq më e madhe bëhet pakënaqësia dhe mjerimi i tij. Personi ziliqar jeton një jetë të trazuar, duke mos e njohur kurrë shijen e qetësisë. Është shumë më mirë për ta të respektojnë veten, të mbështeten në veten e tyre dhe të kërkojnë pasuri të brendshme shpirtërore.

Dinjiteti dhe vlera e brendshme e një personi janë shumë më të mëdha se çdo gjë që ai mund të dëshirojë ose të dëshirojë të ketë. Zoti është i dukshëm në çdo qenie njerëzore në një mënyrë që nuk manifestohet në asnjë qenie tjetër njerëzore. Fytyra e tyre nuk është si e askujt tjetër dhe shpirti i tyre nuk është si i askujt tjetër, sepse brenda tyre qëndron thesari më i madh i të gjithë krijimit - dhe ky thesar më i madh është Zoti.

Ne duam që jeta jonë të shkëlqejë dhe të lulëzojë me vepra të mira, të jetë e mbushur me gëzim dhe lumturi dhe të jetojë përgjithmonë në kujtesën e atyre që na vlerësojnë.

Kur një person ka besimin e duhur dhe vepron në përputhje me të, ai është më i lumtur se ata që nuk kanë besim dhe nuk i kryejnë detyrat e tyre në betejën e jetës.

Besimi i shëndoshë dhe veprimi i drejtë (i mbështetur nga motive fisnike dhe qëllime të mira) janë gjithmonë të pranishme kudo që ekziston lumturia dhe humbasin kudo që mungon lumturia. Nga kjo, mund të konkludojmë se ato janë dy kushte thelbësore për lumturinë, e cila nuk mund të arrihet pa to. Ata që dëshirojnë lumturi duhet të kenë vetëm këto dy elementë themelorë, të cilët janë gurët e themelit dhe shtyllat e saj.

Njerëzit nuk mund t’i kontrollojnë, ndryshojnë ose fshijnë përbërësit e pafund të universit sipas dëshirës. Këta përbërës janë të ndërthurur në mënyrë të ndërlikuar me strukturën e jetës njerëzore dhe njerëzit nuk mund të funksionojnë të izoluar prej tyre. Megjithatë, njerëzit mund të

kontrollojnë mendjet e tyre për t’u përshtatur me këta përbërës dhe për të shmangur dëmtimin prej tyre.

Paraardhësit tanë ishin më të lumtur se ne, jo sepse zotëronin më shumë gjëra dhe kënaqësi të kësaj bote sesa ne tani, ose sepse ishin më pak të ekspozuar ndaj problemeve të jetës, por sepse zotëronin ekuilibrin psikologjik që u jepte atyre rehati, paqe, kënaqësi dhe, shkurt, lumturi.

Ata nuk vareshin nga rrethanat e jashtme për lumturinë e tyre, as nuk iu nënshtruan kushteve të jashtme që do t'ua grabisnin atë. Ndjenjat e tyre të rehatisë, paqes, lumturisë dhe kënaqësisë ishin të natyrshme, normale, të shëndetshme dhe të qëndrueshme. Edhe ne duhet t'i kultivojmë këto ndjenja nëse dëshirojmë të kemi lumturi. Dhe kush prej nesh nuk e bën këtë?

Fati është rezultat i një ushtrimi të kaluar të vullnetit të lirë ose lirisë së zgjedhjes. Përmes praktikave tona të kaluara të vullnetit të lirë, ne kemi sjellë dhe vazhdojmë të sjellim mbi veten tonë fatin dhe destinimin. Megjithatë, ne nuk jemi të lidhur nga e kaluara, as nuk jemi përgjithmonë të kufizuar nga pasojat e veprimeve tona. Ne mund të zhbëjmë atë që kemi mbjellë dhe të fshijmë atë që kemi shkruar nëse dëshirojmë dhe përpiqemi të korrigjojmë kursin tonë dhe të përmirësojmë cilësinë e të korrave tona.

Nëse i zhdukim farat e veprimeve me pasoja të dhimbshme dhe mbjellim në vend të tyre fara më të përshtatshme për natyrën e shpirtit, me siguri do të korrim frytet e lumturisë nga ato fara të mira të mbjella në tokën e shpirtit. Ne duhet ta ushtrojmë vullnetin e lirë tani, tani dhe jo nesër, nëse dëshirojmë të arrijmë lumturi më të madhe ose të zvogëlojmë vuajtjet dhe dhimbjen.

Prandaj, kushtet për lumturi qëndrojnë brenda qenies njerëzore, dhe e tëra çfarë duhet të bëjë është të merret seriozisht me atë ekuacion që nuk gabon, dhe rezultatet do të jenë në favorin e tij nëse bën vlerësimin dhe përballjen më të mirë me të.

O Zot, qenia ime qoftë e mbushur me vitalitetin Tënd, zemra ime me praninë Tënde ngushëlluese dhe të dhembshur, mendja ime me mençurinë Tënde dhe shpirti im qoftë i mbushur me vetëdijen Tënde hyjnore.

Në tokën e zemrave tuaja, farat e dashurisë rriten. Ujitini ato fara me ujërat e dashurisë universale dhe dhembshurisë universale.

Fuqia e mendjes është e pakufizuar dhe në përputhje me rrethanat, nëse mendoni mjaftueshëm thellë për çdo temë, do të merrni përgjigjen për çdo pyetje që lidhet me atë temë.

Nëse një person ia kushton të gjithë punën dhe aktivitetet e tij shërbimit ndaj të tjerëve dhe i arrin ato me një mendësi të kënaqur, atëherë ai me të vërtetë meriton konsideratë dhe mirënjohje.

Nuk duhet të jemi të njëanshëm. Përkundrazi, duhet të balancojmë aktivitetet tona dhe të

përparësojmë punën dhe detyrat tona, sipas .rëndësisë së secilës prej tyre

Detyra është ai veprim që një person kryen me gëzim dhe jo për përfitim material, dhe detyra .shpirtërore dhe morale duhet të vijë e para në jetë

Çdo qenie njerëzore ka potencial të pashfrytëzuar. Ata zotërojnë të gjitha pikat e forta të nevojshme. Mendja në vetvete është një fuqi supreme dhe duhet të çlirohet nga zakonet dhe .konceptet e vjetruara dhe kufizuese

Ndikimi i planetëve dhe yjeve në jetën e njeriut shkaktohet nga forcat ndërmjetëse të tërheqjes dhe shtytjes midis planetëve dhe trupave .njerëzorë

Mendimet e liga e çojnë një person në një mjedis të dëmshëm ku ai mund të shprehet sipas dëshirave të tij. Megjithatë, një person mund të ndryshojë mendimet dhe vetëdijen e tij përmes vullnetit, dhe rrjedhimisht, mjedisin e tij. Nëse një person qëndron në një mjedis të dëmshëm për një kohë të gjatë, ai mjedis fillon ta ndikojë atë në mënyrë të pavetëdijshme. Me kalimin e kohës, ai e humbet plotësisht lirinë e tij për të zgjedhur një mjedis të shëndetshëm dhe të plotë dhe i nënshtrohet ndikimeve negative të atij mjedisi të dëmshëm. Nga ana tjetër, ata me vullnet të fortë .janë në harmoni me Zotin

Energjia e përqendruar e mendjes

Kur e përqendroni dritën e diellit përmes një xham zmadhues në një pikë të vogël, ajo prodhon

nxehtësi, dhe kjo nxehtësi mund të ndezë dru, pëlhurë, letër dhe më shumë. Në mënyrë të ngjashme, kur e përqendroni mendjen tuaj me saktësi, energjia e saj e përqendruar mund të djegë rrënjët e dyshimit pas çdo dështimi dhe të .lejojë që drita e mençurisë të shkëlqejë fort

Kur mendja përputhet me Zotin, burimin e çdo mirësie dhe origjinën e çdo fuqie të bekuar, ajo bëhet e vetëdijshme për praninë hyjnore dhe zotëron të gjithë elementët e suksesit. Këta elementë janë të lidhur ngushtë me fuqinë e pamasë të Zotit, të aftë të krijojë mundësi të reja .për sukses në çdo fushë

Problemet dhe vështirësitë lindin nga mungesa e vetëdijes së një personi për veprimet e tij të kaluara, të kryera në një kohë dhe vend të caktuar. Vuajtja e tij aktuale buron nga mendimet dhe veprat që ai ka shqiptuar, të cilat kanë zënë rrënjë në tokën e vetëdijes së tij, duke u rritur në një bimë dhe duke dhënë fryte që pasqyrojnë vetë .karakteristikat e atyre mendimeve dhe veprimeve

Sprovat dhe fatkeqësitë nuk vijnë për të thyer një person ose për të paralizuar vullnetin e tij, por përkundrazi për ta bërë atë të vlerësojë madhështinë e Zotit dhe të respektojë ligjet e Tij, përmes të cilave ai mund të arrijë lumturinë e vërtetë. Zoti nuk i dërgon këto sprova të ashpra sepse ato janë kryesisht të krijuara nga njeriu. E tëra që kërkohet nga njerëzimi është të zgjojë vetëdijen e tij nga gjumi i pakujdesisë dhe të dalë .nga errësira e injorancës në dritën e dijes

Shumicën e kohës, shqisat tona na premtojnë kënaqësi të përkohshme, por në fund të fundit na sjellin dhimbje dhe vuajtje të zgjatura. Megjithatë, virtyti dhe lumturia e vërtetë premtojnë pak, por në fund të fundit na japin gëzim të pastër dhe të qëndrueshëm. Kjo është arsyeja pse unë e konsideroj lumturinë e brendshme dhe të qëndrueshme si gëzim të vërtetë, dhe kënaqësitë e përkohshme sensuale si thjesht kënaqësi.

Kur e shikon diellin nga miliona kilometra larg në hapësirë, ai yll gjigant duket shumë më i vogël se Toka jonë.

Megjithatë, diametri i Tokës është afërsisht 7,900 milje, ndërsa diametri i Diellit është njëqind herë më i madh se ai i Tokës. Nëse do të mund ta vendosnim planetin tonë Tokë direkt përpara Diellit, ai do të dukej si një pikë e vogël në krahasim me Diellin.

Le të supozojmë se fusha e fuqishme diellore po zgjerohet e zgjerohet derisa masa e saj gjigante të përpijë të gjithë qiellin blu. Qielli që shohim është vetëm një pjesë e vogël, në fakt një pikë e vogël, e hapësirës që përshkon universin e pafund.

Edhe nëse dielli do të vazhdonte të zgjerohej dhe të shtrihej në hapësirë për një kohë të pacaktuar, ai prapë nuk do të ishte në gjendje të përfshinte pafundësinë.

Iluzioni kozmik i vogëlsisë dhe i fundësisë e kufizon dhe e pengon mendjen të perceptojë atë pafundësi kozmike.

Nga erdhi kjo boshllëk absolut dhe ku janë kufijtë e saj?

Ai që nuk i nënshtrohet dimensioneve ose matjeve, që nuk ka kufij ose origjinë, është Zoti, i cili është i kudondodhur dhe ekziston në skajet më të largëta të hapësirës. Ai është në yjet e largët, të largët. Ashtu siç ekziston brenda teje dhe brenda meje, është i vetëdijshëm për çdo hapësirë që zë, pavarësisht sa e vogël apo e madhe është.

E kaluara është e panjohur për pjesën më të madhe të njerëzimit, me përjashtim të disa individëve të zgjedhur të ndriçuar. Megjithatë, injoranca jonë për të kaluarën është gjithashtu në avantazhin tonë. Sepse nëse do të dinim gjithçka që kemi bërë në këtë jetë dhe në jetët e mëparshme, do të ishim të mbingarkuar nga vëllimi i madh i veprimeve tona dhe plotësisht të hutuar. Vullneti ynë mund të paralizohej nga tronditja, duke na bërë të paaftë për të vazhduar ndjekjet tona dhe duke na lënë pre të dëshpërimit. Edhe në këtë jetë tokësore, harresa është një bekim nga Zoti, duke i penguar mendimet dhe ndjenjat tona të konsumohen nga kujtimet e së kaluarës, veçanërisht ato të hidhura dhe të dhimbshme. Për fat të mirë, shkëndija hyjnore brenda nesh shkëlqen vazhdimisht me shpresë dhe dëshirë për të vazhduar udhëtimin e pandërprerë të jetës. Ne duhet ta falënderojmë Zotin për këto dy bekime: aftësinë për të harruar të kaluarën dhe shpresën për të ardhmen.

Nuk duhet të nxjerrim përfundimin se fati vendos pengesa në rrugën e vullnetit të lirë. Megjithatë, duhet të bëjmë çmos për t'i rezistuar ndikimeve negative që shumica e njerëzve ia atribuojnë fatit dhe destinimit, dhe të ushtrojmë lirinë tonë të zgjedhjes sipas bindjeve tona të brendshme, me kusht që këto bindje të bazohen në besim të shëndoshë dhe të mbështeten në ligjet hyjnore, pa të cilat një person nuk mund të shijojë lumturinë e vërtetë.

Kur ndërmarrim një veprim, nuk duhet të frikësohemi nga rrethanat e pafavorshme, por përkundrazi duhet të jemi optimistë në shkallën më të lartë, me besim absolut se asgjë nuk mund të na pengojë të ushtrojmë vullnetin dhe lirinë e zgjedhjes.

Qeniet njerëzore shpesh janë si një gjethe që noton në sipërfaqen e një lumi dhe duhet të tërhiqen nga rryma e zakoneve automatike që i çon drejt ujëvarave të iluzionit dhe shkatërrimit. Shumica e njerëzve duken indiferentë dhe e lejojnë veten të rrëmbehen nga rryma.

Nëse nuk arrijmë qëllimin tonë, është e pranueshme të pranojmë në mënyrë implicite se ka pasur pengesa të krijuara nga ne që na penguan ta arrijmë atë. Duhet të këmbëngulim dhe

të dyfishojmë përpjekjet tona për të arritur rezultatin e dëshiruar. Gjithashtu duhet të sigurohemi që pavarësisht se sa të forta dhe të frikshme mund të jenë pengesat dhe sfidat, ne prapë kemi forcën për t'i kapërcyer ato. Edhe nëse dështojmë pavarësisht të gjitha përpjekjeve tona, nuk ka nevojë për dëshpërim ose frustrim, për sa kohë që e kuptojmë se vullneti njerëzor është më i fortë se fati, i cili është krijuar nga ne. Prandaj, nuk duhet të ndalemi së përpjekuri, pavarësisht sa herë dështojmë, sepse gjithmonë ka dyer të hapura. Thjesht duhet të vazhdojmë të përpiqemi dhe të përsërisim përpjekjen derisa të na jepet suksesi. Zoti do të na ofrojë ndihmë për sa kohë që mbështetemi tek Ai dhe bëjmë përpjekjen e nevojshme. [Ai që ecën në rrugë do të arrijë në destinacion, dhe ai që i beson Zotit nuk do të .zhgënjehet]

Kur një person dëshiron diçka intensivisht dhe me këmbëngulje, ajo dëshirë nuk largohet kurrë nga vetëdija e tij, kudo që të shkojë dhe cilatdo qofshin preokupimet e tij. Përmes aktivitetit të tij të vazhdueshëm dhe të palodhur, ajo dëshirë zotëron vendosmëri dhe energji të jashtëzakonshme. Kjo pështpëritje e brendshme është më e fuqishme dhe efektive sesa lutja mekanike, e cila thjesht lëviz buzët. Kështu veprojnë ata që e duan Zotin. Ata pështpëritin dashurinë e tyre për Të pa pushim, pështpëritjet e tyre të përzemërta mbeten të padëgjueshme gjatë gjithë aktiviteteve të tyre të përditshme. Kjo

pëshpëritje e përzemërt nuk i shpërqendron ata dhe nuk bie ndesh me detyrat e tyre të tjera. Ndërsa dëshira e tyre për Zotin rritet, dashuria e tyre për Të thellohet dhe intensifikohet, derisa të përjetojnë praninë e Tij dhe të shohin dritën e Tij me syrin e shpirtit. Ata shijojnë gëzim të jashtëzakonshëm dhe ndiejnë një paqe përtej çdo .përshkrimi

Zoti na dërgon mësimet që na nevojiten në jetë, në mënyrë që të përfitojmë prej tyre dhe të fitojmë kuptim dhe përvojë. Kushdo që i shmang këto mësime do të detyrohet t'i mësojë ato, .pavarësisht se sa kohë do të duhet

Çdo provë është një mik nëse mësojmë prej saj, dhe një despot tiranik nëse e shpërdorojmë mundësinë dhe e keqpërdorim atë me ankesa, .pakënaqësi dhe gjykim të dobët

Kur kemi një kuptim të shëndoshë dhe qëndrim të duhur ndaj jetës, ajo bëhet e bukur dhe .pa ndërlikime

-

raste psikologjike

Një person nuk mund të mbetet përgjithmonë i mbartur mbi valë gëzimi, i zhytur në ujëra të trazuara trishtimi ose i mbytur në thellësitë e mërzisë. Në këtë botë dualitetesh kontradiktore, personi mesatar i nënshtrohet ulje-ngritjeve - duke u ngritur mbi valë lumturie, duke u zhytur në humnerën e apatisë dhe duke u hedhur andej-këndej nga valë të tërbuara trishtimi - duke përjetuar rrallë ndonjë gjendje tjetër të vetëdijes.

Të lejosh rrethanat të ndikojnë në mendimet e dikujt në këtë mënyrë do të thotë t’ia dorëzosh vullnetin një fati kapriçioz dhe në ndryshim të vazhdueshëm. Ajo që i duhet një personi për të jetuar një jetë të suksesshme dhe të përmbushur është ekuilibri mendor, dhe kjo mund të arrihet vetëm përmes të menduarit të fokusuar dhe kontrollit mbi aftësitë e tij emocionale.

Edhe hidhërimet më të thella shërohen me kalimin e kohës, kështu që nuk ka kuptim të ndalemi te hidhërimi çdo ditë të jetës sonë. Vajtimi i vazhdueshëm për humbjen e një të dashuri nuk i ndihmon as ata as ne, dhe nuk ndryshon asgjë. Në mënyrë të ngjashme, kultivimi i një kompleksi inferioriteti ose ndëshkimi i vetes për gabimet ose dështimet e së kaluarës është kundërproduktiv; vetëm sa e bën jetën të mjerueshme dhe i mbyt aftësitë mendore.

Nuk duhet ta lejojmë veten të biem në gropën e rutinës së mërzitshme, sepse kjo është një gjendje psikologjike që nuk është aspak e rehatshme, pasi shqetëson mendjen dhe djeg aftësitë e fshehura në furrën e apatisë.

Dështimi duhet të çrrënjoset që nga rrënjët e tij, dhe fushat e jetës duhet të lërohen me zell e vendosmëri dhe të mbillen me fara të mira në mënyrë që të korren të korra të bollshme, me ndihmën e Zotit.

Bëj diçka që askush nuk e ka bërë më parë— diçka që do ta mahnisë botën. Trego se fuqia krijuese e Perëndisë po vepron nëpërmjet teje.

Njerëzit me temperamente të qeta dhe fisnike na ndihmojnë të bëjmë mendimet tona tërheqëse dhe të shëndetshme. Nuk është e vështirë të përcaktohet nëse një person e merr ushqimin e tij intelektual nga një mjedis paqësor apo nga një mjedis shqetësues. Ankthi, shqetësimi dhe konfuzioni burojnë të gjitha nga shoqërimi me njerëzit e gabuar, qofshin miq apo të afërm, duke çuar në mendime ankthioze dhe një humor të trazuar.

Trupi merr energji dhe aktivitet nga ushqimet fizike, ndërsa ushqimet magnetike furnizojnë si

trupin ashtu edhe mendjen me ngarkesa energjie që janë më të lehta për t'u tretur sesa ushqimet e ngurta dhe të lëngshme që nuk mund të .shndërrohen lehtësisht në energji të gjallë

Kur mund ta transformosh injorancën në mençuri, dobësinë dhe brishtësinë në shëndet dhe vitalitet, dhe të ecësh me besim dhe guxim - madje edhe vetëm - nëpër shtigjet e jetës, dhe të gjesh gëzim të brendshëm duke pasur një ndërgjegje të gjallë dhe vigjilente, dhe besim të palëkundur në drejtësinë e Zotit dhe triumfin e së drejtës mbi të gabuarën dhe të së vërtetës mbi iluzionin, dhe kur përpiqesh çdo ditë të ngresh mendimet e tua në nivele më të larta dhe më të rafinuara, dhe të kesh një zemër të dashur dhe mirënjohëse dhe qëllime të mira ndaj të tjerëve, ushqimi yt intelektual do të bëhet magnetik dhe do të tërheqësh drejt vetes gjithçka që është e bukur dhe e dobishme - gjëra, njerëz dhe rrethana - që janë thelbësore për të vazhduar udhëtimin tënd drejt brigjeve të sigurisë dhe mbrojtjes. Dhe së fundmi, kur bën përpjekje për të fituar atë që të nevojitet dhe je i kënaqur me atë që Zoti ofron, do të jesh më i pasur në shpirt dhe më i kënaqur se ata që konsumohen nga dëshirat e kësaj bote dhe janë të pangopur për .kënaqësitë e saj të përkohshme

Dhembshuria është ura që lidh çdo shpirt me shpirtra të tjerë. Dhembshuria është porta hyrëse .për çdo zemër

Kur një person kërkon Zotin, i cili është i vetmi mik i vërtetë përtej të gjithë të tjerëve, bëhet e mundur të krijojë miqësi të vërtetë në të gjitha marrëdhëniet njerëzore - familjare, vëllazërore, martesore dhe shpirtërore. Miqësia është një element jetësor në marrëdhëniet martesore, dhe afërsia intelektuale dhe emocionale, një ndjenjë tërheqjeje shpirtërore dhe dashuria e vërtetë duhet të jenë përparësia. Ata që nuk arrijnë të dallojnë dashurinë e vërtetë nga tërheqja fizike zhgënjehen .vazhdimisht

Kur martesa bazohet në ideale të larta dhe respekt të ndërsjellë, ajo bëhet një bashkim i lumtur dhe i suksesshëm midis dy shpirtrave të dashur dhe bashkëpunues që lehtësojnë barrën e jetës së njëri-tjetrit dhe largojnë shqetësimet e të jetuarit me empati të ndërsjellë dhe mirëkuptim .miqësor

Askush nuk mund të më kontrollojë ose të më heqë vullnetin nëse nuk lejoj që mendimet dhe veprimet e të tjerëve të më ndikojnë
Nëse e kufizoni të menduarit tuaj te materie, do ta shihni gjithçka nga një perspektivë materiale. Por, sapo ta ngrini vetëdijen tuaj në një gjendje vetëdijeje shpirtërore, do të shihni rrymën gjithëpërfshirëse të dritës së Zotit që rrjedh përtej

çdo materie dhe do ta shihni gjithçka nga një perspektivë shpirtërore.

Zot, e kuptoj që kam një mundësi të pafundme për të eksploruar aftësitë e mia dhe për të zbuluar potencialin tim shpirtëror. Sot do t'i mbush mendimet e mia me optimizëm dhe do të shkëputem nga përvojat e pakëndshme. Do të praktikoj atë që do të ushqejë trupin, mendjen dhe shpirtin tim në një mënyrë të ekuilibruar dhe harmonike.

Do t'i zëvendësoj lidhjet materiale me aspirata më të larta
Dhe do të kuptoj se shpirti besnik është gjithmonë me mua

Vallëzimi i jetës dhe vdekjes është gjithmonë i pranishëm, por unë do ta çliroj veten përgjithmonë duke shpëtuar identitetin tim shpirtëror. Dhe kur të përballem me stuhitë e sprovave dhe vështirësive, do të nis lundrimin me varkën time shpirtërore përmes detit të jetës drejt brigjeve të sigurta dhe hyjnore.

Kur punoj dhe krijoj, do të kujtoj se Zoti po punon nëpërmjet meje. Ai është Zoti i universit dhe unë mund të lidhem me Të nëpërmjet meditimit të thellë për Të.

Zoti im i dashur, e kuptoj se mendimet e mia do të më sjellin ose dështim ose sukses, varësisht se cila ide është më e fortë në jetën time. Dhe do të përpiqem të kujtoj se Ti po më zgjat dorën tënde ndihmëse dhe po përgatit rrugën për suksesin tim.

Kur të më godasin fatkeqësitë dhe fatkeqësitë, do të mbledh forcën time dhe do të forcoj vendosmërinë time për t'i kapërcyer ato. Do të jem i sinqertë dhe i ndershëm në marrëdhëniet e mia me të gjithë dhe do të përhap mendime dashurie dhe dëshirash të mira. Pastaj Zoti do të më mbështesë me fuqinë dhe mençurinë e Tij.

Sëmundjet shpirtërore dhe trajtimi i tyre
Mjeshtri Paramhansa Yogananda

Mundohuni të imagjinoni një grup figurash njerëzore që janë disproporcionale dhe në disharmoni:
Një me një kokë të vogël sa madhësia e një qiqre dhe një trup të madh sa madhësia e një deveje!
Një tjetër ka një dorë të fuqishme si dora e Samsonit ose e Herkulit dhe një trup si trupi i një xhuxhi!
Dhe një i tretë ka kokën e një elefanti të madh dhe trupin e një miu të dobët!

A nuk do të ishte e habitshme dhe e mahnitshme për ju ajo skenë, ose e trishtueshme dhe për t'ju ardhur keq, nëse papritmas do të shihnit një turmë të atyre krijesave me një përbërje të çuditshme dhe të papajtueshme?

Tani imagjinoni një grup tjetër njerëzish që janë normalë në formë dhe pamje, por janë të paekuilibruar mendërisht dhe të shpërfytyruar psikologjikisht.

Ashtu si rrobat fshehin plagët, plagët dhe deformime të tjera fizike, edhe një trup i fortë dhe i shëndetshëm dhe një fytyrë e bukur dhe rrezatuese fshehin shumë sëmundje të rënda dhe defekte të lindjes mendore.

Nëse do të takonit një turmë të madhe njerëzish të zakonshëm që dallohen për pamjen e tyre elegante dhe shëndetin e mirë, dhe nëse do të ishit në gjendje të depërtonit në trupat e tyre mendorë me vizionin tuaj shpirtëror, surpriza do të ishte e habitshme dhe mund të kapliteshit nga një trishtim i thellë për atë që do të zbulonit.

Mund t’i vëzhgoni trupat e tyre mendorë si më poshtë:

Mendja përfaqësohet nga koka, shqisat dhe ndjenjat nga trungu, dhe vullneti nga duart dhe këmbët, të cilat janë të gjitha anormale, të sëmura dhe të deformuara.

Do të zbuloni se disa kanë një kokë të vogël me mençuri të pazhvilluar, të hipur mbi një trup të butë të fryrë nga ambicie egoiste dhe dëshira sensuale.

Gjithashtu do të zbuloni se disa njerëz kanë një trup të lirë nga ndjenjat dhe vitaliteti, edhe pse kanë një krah shumë të zhvilluar dhe funksional.

Të tjerë mund të kenë një tru të madh dhe krijues, por empatia dhe kapaciteti i tyre emocional janë të penguara dhe të atrofizuara. Ekziston edhe një kategori tjetër njerëzish që kanë një konstitucion normal fizik dhe mendor, por vullneti dhe vetëkontrolli i të cilëve janë ose të dobëta ose të paralizuara.

Dhe lista e vëzhgimeve vazhdon dhe rrofsh gjatë!

Shtrembërime të tilla të panumërta psikologjike në trupat mendorë që janë të pazhvilluar në disa aspekte dhe të mbizhvilluar në të tjera janë me të vërtetë të pranishme - megjithëse të fshehura - tek njerëzit. Ato u shkaktojnë atyre dhimbje psikologjike dhe i pengojnë ata të tregojnë talentet dhe aftësitë e tyre ashtu siç duhet të tregohen.

Adresimi i disa sëmundjeve psikologjike këtu mund të ndihmojë në identifikimin e shkaqeve themelore të të gjitha problemeve njerëzore, në mënyrë që ato të bëhen të paktën të njohura për të gjithë ata që vuajnë prej tyre, madje edhe në mënyrë të pavetëdijshme, në mënyrë që ata të mund të kuptojnë natyrën e këtyre defekteve, simptomat e tyre dhe depërtimin e tyre të heshtur në psikikë, në mënyrë që të jenë në gjendje të sprapsin shkatërrimin e tyre të paqes dhe lumturisë.

melankoli shpirtërore

Kjo sëmundje është e përhapur në mesin e atyre që janë intelektualisht dhe fizikisht joaktivë nën pretekstin e të qenit thellësisht të zhytur në çështjet shpirtërore. Këta individë të prekur i lënë pas dore detyrat kryesore dhe të vogla të jetës materiale nën maskën e shërbimit ndaj Zotit, duke i hapur kështu veten Satanit, i cili mund t'u shkaktojë dëme serioze. Ata vuajnë nga pesimizmi dhe mungesa e vlerësimit për çdo gjë të dobishme ose të bukur përreth tyre. Kjo është një sëmundje ngjitëse dhe të gjithë ata me aspirata shpirtërore duhet të jenë të kujdesshëm ndaj saj dhe të çlirohen prej saj duke e mbajtur vazhdimisht gjallë vitalitetin e tyre dhe imunitetin e tyre të fortë përmes të menduarit pozitiv, një pikëpamjeje optimiste dhe një pune të shëndetshme dhe produktive.

dispepsi shpirtërore

Kjo ndodh si rezultat i gëlltitjes rastësore (përtypjes), domethënë konsumimit të shpejtë të sasive të mëdha të barnave psikotrope të gatshme të regjistruara nën emra të shkëlqyer dhe të paraqitura në formën e librave dhe mësimeve shpirtërore të rreme nga "mjekë shpirtërorë" të përvojë në artin e sharlatanizmit dhe magjisë.

Kjo sëmundje jo vetëm që vret urinë shpirtërore për të njohur të vërtetën, por shkatërron edhe aftësinë për të dalluar të mirën nga e keqja, të dobishmen nga e dëmshmja.

Ai që vazhdimisht përpin ide teologjike dhe ushqehet me gjithçka që i bie në dorë, jo vetëm që do të hajë tepër, por do të konsumojë edhe ide

helmuese së bashku me ato të dobishme, duke i sjellë vetes dispepsi intelektuale dhe kështu vdekje të ngadaltë shpirtërore.

Studimi i tepërt dhe i vazhdueshëm i ideve të ndryshme shpirtërore dhe filozofike, pa dallim ose përpjekje për t'i përvetësuar dhe shqyrtuar ato përmes përvojës personale me qëllim që të përcaktohet vlefshmëria e tyre, në fund të fundit gjeneron dyshim, apati dhe mosbesim në të gjitha parimet dhe ligjet shpirtërore.

Pasion dhe obsesion

Ata që vuajnë nga kjo sëmundje jetojnë një jetë të kotë dhe pa kuptim sepse kanë shumë para dhe kohë, dhe sepse u mungon qëllimi dhe kuptimi i duhur i jetës.

Këta njerëz drejtohen nga dëshirat e tyre; bëjnë çfarëdo që u vjen ndërmend dhe u pëlqen. Ata e mbushin jetën e tyre me romane të lira dhe të parëndësishme, filma sensacionalë dhe argëtim sipërfaqësor dhe të pakuptimtë. Ata nuk e kuptojnë se janë të prekur nga kjo sëmundje e rrezikshme derisa të përjetojnë një tronditje të rëndë ose një krizë nervore - domethënë, pasi të jetë shkaktuar dëmi.

ftohje mendore

Kjo gjendje ka një emër tjetër: dëshpërim. Një person nuk e di kurrë se kur do të shfaqet dhe do të vuajë nga simptomat e saj shqetësuese, të tilla si mungesa e shpresës, intoleranca, ankthi dhe padurimi. Edhe më keq, shpesh zgjatet dhe viktimat e saj shpesh rikthehen lehtësisht, edhe nëse besojnë se janë shëruar shpejt.

Katar psikologjik

Kjo sëmundje shkaktohet nga përqendrimi te shqetësimet kronike të kësaj bote. Ata që vuajnë prej saj zakonisht neglizhojnë të përdorin armën e vullnetit të tyre dhe kështu i nënshtrohen në mënyrë pasive dhe të nënshtruar frikërave të tyre të vazhdueshme, në vend që t'i përballojnë ato me guxim dhe t'i eliminojnë që në foshnjëri.

lidhje jonormale psikologjike

Viktimat e kësaj sëmundjeje bëhen të njëanshme në ndjekjen e lumturisë. Duke besuar se lumturia qëndron në grumbullimin e pasurisë, arritjen e famës, ose në zotërimin e shëndetit apo pushtetit, ata sakrifikojnë gjithçka - shëndetin, reputacionin e mirë, paqen mendore, nderin dhe dinjitetin - në altarin e ambicies së tyre të zjarrtë. Shumë vonë, ata e kuptojnë se vetëm një jetë e ekuilibruar, një jetë që respekton ligjet e natyrës dhe urdhërimet e Zotit, dhe harmonizon aktivitetin me qetësinë, mund të sjellë lumturi të vërtetë dhe të përmbushë qëllimin e një jete fisnike.

Ata që vuajnë nga çrregullime të pashëndetshme të lidhjes konsumohen nga mendime të një dëshire të pakontrolluar, duke çuar në një pikëpamje të shtrembëruar dhe të deformuar të jetës. Për shembull, një biznesmen arriti sukses të madh dhe grumbulloi një pasuri, por para se të mund të shijonte pasurinë e tij, ai pësoi një krizë nervore për shkak të shqetësimeve dhe frikërave të tepërta dhe vdiq me zemër të thyer.

Të tjerë besojnë se gjithçka është e lejuar për të arritur qëllimin. Për shkak të këtij konfuzioni, ata e humbasin objektivin e tyre të vërtetë dhe nuk janë në gjendje të arrijnë as kënaqësinë më të vogël, edhe nëse i posedojnë ato gjëra që kanë dëshiruar, sepse natyra njerëzore është e gjerë dhe shumëplanëshe dhe kërkon zhvillim të ekuilibruar në të gjitha nivelet.

Kapje e verbër shpirtërore

Ky fanatizëm i çrregullt për besime të caktuara rrjedh nga kapja pas opinioneve dhe ideve specifike pa i vënë në dyshim ose shqyrtuar ato, duke krijuar kështu tek ata që vuajnë nga kjo sëmundje zemërim dhe armiqësi ndaj çdo ideje të shëndoshë shpirtërore ose mendimi të hapur dhe të çliruar. Ky izolim çon në rebelim kundër ligjeve të Zotit, të cilat manifestohen në efikasitetin intelektual, mirëqenien materiale, shëndetin mendor dhe fizik, si dhe dashurinë dhe respektin për njerëzit e të gjitha prejardhjeve.

Ngulitja e parimeve shpirtërore

Meqenëse sëmundjet fizike janë të prekshme, të dhimbshme dhe të pakëndshme, ato na nxisin t'u rezistojmë atyre në mënyrë aktive, duke na shtyrë të përpiqemi t'i kapërcejmë ato përmes metodave të ndryshme terapeutike, nga ushtrimet dhe të ushqyerit e shëndetshëm deri te ilaçet dhe ilaçet e ndryshme. Megjithatë, sëmundjet psikologjike, pavarësisht se janë shkaku rrënjësor i të gjitha dhimbjeve dhe frikës njerëzore, nuk

parandalohen ose trajtohen me urgjencë të mjaftueshme dhe lejohen të shkaktojnë kaos dhe shkatërrim në jetën tonë.

Edukatorët, mësuesit e edukimit fizik, predikuesit, reformatorët, mjekët dhe ligjvënësit do të jenë në gjendje të çojnë përpara progresin kur të mësojnë së pari, duke filluar me veten e tyre, dhe më pas t'u mësojnë të tjerëve mënyrat e sakta për të kultivuar natyrën njerëzore në një mënyrë të ekuilibruar dhe harmonike, në përputhje me ligjet e jetës dhe parimet e një ekzistence të shëndetshme. Ky është arsimi vërtet efektiv dhe kultura gjithëpërfshirëse njerëzore që u nevojitet njerëzve kudo në botë.

Institucionet arsimore e konsiderojnë të pamundur mësimdhënien e bazave shpirtërore në shkollat publike për shkak të konfuzionit të perceptuar midis këtyre parimeve dhe doktrinave të ndryshme fetare. Megjithatë, nëse këto institucione do të përqendroheshin në parimet universale të paqes, dashurisë, shërbimit, besimit, mendjehapurisë dhe pranimit të të tjerëve - të cilat janë konstante shpirtërore të vendosura fort - dhe do të zhvillonin metoda praktike për të ngulitur këto parime në tokën pjellore të mendjeve dhe shpirtrave të fëmijëve, mund të gjendej një zgjidhje e arsyeshme dhe e pranueshme për këtë vështirësi të supozuar dhe të imagjinuar. Është një gabim i rëndë të injorohet kjo çështje thjesht për shkak të vështirësive të dukshme që lidhen me të.

Shumica e të diplomuarve në kolegj largohen nga universiteti me kokat e tyre aq të rënda dhe të

fryra nga përmbajtja e librave sa mezi mund të ecin në shtigjet e jetës, sepse vullneti dhe vetëkontrolli i tyre janë pothuajse të paralizuara nga neglizhenca dhe mospërdorimi. Prandaj, i sheh ata duke vepruar pa kujdes dhe duke u përkeqësuar, duke u hedhur me kokë në humnerën e martesave të pabarabarta, duke keqpërdorur seksualitetin e tyre, duke ndjekur paratë dhe duke dështuar në karrierën e tyre sepse nuk kanë mësuar se si ta përdorin siç duhet thikën e mprehtë të intelektit të tyre të përsosur akademikisht. Si rezultat, ata e presin veten dhe i shkaktojnë dëm vetes.

Çuditërisht, shumë të rinj duket se kënaqen duke u përfshirë në aktivitete që në fund të fundit u sjellin dëm dhe dhimbje. Disa i drejtohen vjedhjes dhe keqbërjeve të tjera, madje edhe akteve kriminale, pa asnjë kufizim apo pengesë. Ata që nuk arrijnë të parandalojnë përhapjen e vesit në shoqëri inkurajojnë sjelljen e gabuar të disa personave. Çdo person me ndërgjegje dhe besim të vërtetë duhet të jetë një shembull i mirë për të tjerët në aspektin e integritetit, ndershmërisë, dinjitetit dhe vetërespektit. Shkollat, kolegjet, universitetet dhe institucionet shoqërore nuk ofrojnë metoda të mjaftueshme shkencore për të zvogëluar krimin duke adresuar shkaqet e tij rrënjësore, të cilat gjenden kryesisht në mendje.

Shkollat speciale duhet të krijohen gjithashtu për të mësuar artin e një jete të lumtur dhe të suksesshme, për të zhvilluar potencialin e dikujt dhe për të rritur aftësitë e veta.

Shkolla të tilla do të jenë si kopshte dhe parqe ku mendjet e të rinjve rriten dhe lulëzojnë. Edukatorët duhet të zgjidhen me kujdes dhe të sigurohen që të kenë bashkëpunimin e prindërve dhe komunitetit. Këto shkolla do të ndihmojnë në formimin e individëve në mënyrë më efektive. Duhet të mbahet mend se ushqimi shpirtëror i një personi në fazat e tij të hershme përcakton shëndetin dhe aftësinë e tij për t'u rritur më vonë.

Metodat e stërvitjes mendore dhe fizike të përdorura në shkollat moderne janë padyshim të dobishme, por atyre u mungon një bazë shpirtërore. Pa zhvillimin e karakterit të virtytshëm, rritja do të jetë e paplotë.

Shkencat e zhvillimit fizik, mendor dhe shpirtëror duhet t'u mësohen të rinjve, mendjet e të cilëve janë ende të buta dhe fleksibile dhe fuqitë e të cilëve nuk janë kanalizuar ende në mënyra të caktuara.

Pas një trajnimi të plotë, nxënësit e këtyre shkollave duhet t'i nënshtrohen provimeve të vazhdueshme reflektuese dhe certifikatat e fituara do të jenë shëndet i mirë, reputacion i mirë, efektivitet, pasuri materiale dhe shpirtërore, lumturi, sukses dhe vetëbesim.

Rezultatet e provimit përfundimtar në fund të këtij udhëtimi tokësor do të përcaktohen sipas shumës së përgjithshme të arritjeve mendore dhe shpirtërore dhe certifikatave të marra gjatë nën-provimeve gjatë gjithë jetës.

Ata që shkëlqejnë në këtë provë përfundimtare dhe më të madhe do të marrin një

certifikatë të shenjtë vetëmjaftueshmërie dhe një
.ndërgjegje të lirë, të pastër dhe të gëzueshme
Dhe bekime të gdhendura përgjithmonë në
faqen e shpirtit
Ky çmim i rrallë nuk do të manipulohet nga
fluturat e natës
Dhe duart e hajdutëve nuk do ta arrijnë atë
Ose koha do ta fshijë atë
Do të shërbejë si pasaportë
Për anëtarësim nderi në Grupin e të Drejtëve

Ku qëndron lumturia?

Zoti, në mëshirën e Tij absolute, na dhuron gëzimin dhe frymëzimin e Tij

Dhe na jep jetë të vërtetë

Urtësia e vërtetë

Dhe lumturi e vërtetë

Kuptimi i vërtetë vjen përmes të gjitha përvojave të ndryshme të jetës sonë

Por lavdia e Zotit zbulohet vetëm në paqen shpirtërore që përjeton shpirti dhe në përpjekjen e sinqertë të mendjes për t'u harmonizuar me Të. Atje, ne qëndrojmë ballë për ballë me të vërtetën. Jashtë, iluzionet janë tepër të fuqishme dhe shumë pak mund t'i shpëtojnë ndikimit të mjedisit të jashtëm. Bota vazhdon me kompleksitetet e saj të pafundme dhe sprovat e panumërta. Zëri i Zotit qëndron pas pamjeve të jetës, duke na thirrur vazhdimisht dhe duke na folur nga lulet, shkrimet e shenjta, ndërgjegjet tona dhe përmes të gjitha

gjërave të bukura që e bëjnë jetën të vlefshme për t'u jetuar.

Sa më shumë që përqendrohemi në gjërat e jashtme, aq më pak mund të përjetojmë lavdi të brendshme; dhe sa më shumë që kthehemi nga brenda, aq më pak vështirësi të jashtme përballemi. Është një ekuacion i vazhdueshëm. Por shumica e njerëzve nuk e kuptojnë këtë të vërtetë për shkak të ndikimit të shoqërisë së kësaj bote, shoqërisë në të cilën jetojnë dhe zakoneve të pashëndetshme. Shoqëria e mban një person të zhytur dhe të preokupuar me çështje sipërfaqësore, duke e penguar atë të meditojë për të vërteta më të thella.

Edhe vendet shpirtërore vizitohen nga disa pa një dëshirë të vërtetë për të përfituar nga atmosfera e tyre e bekuar, kështu që ata nuk fitojnë asgjë të rëndësishme nga ato vizita.

Kushdo që dëshiron ta shohë Zotin do ta gjejë Atë kudo. Zakonet njerëzore janë shkatërruese, grabitqare dhe të pangopura; ato shkatërrojnë, rrënojnë dhe asgjësojnë. Është koha që njerëzimi të mësojë si të jetë i lumtur dhe i kënaqur me atë që ka. Nuk duhet të dëshirojmë asgjë më shumë se ajo që na vjen. Zoti është bujar; Ai e di se çfarë na nevojitet dhe e siguron atë në kohën e duhur. Kjo nuk do të thotë që duhet të mbështetemi te Zoti pa bërë asnjë përpjekje. Aspak. Do të thotë që duhet të bëjmë pjesën tonë sa më mirë që të jetë e mundur dhe t'ia lëmë pjesën tjetër Zotit, i cili kurrë nuk do të na privojë nga ajo që na nevojitet dhe meritojmë.

Mënyra më e mirë për të qenë përjetësisht i lumtur është të ndiesh praninë e Zotit. Dëshira jonë më e lartë duhet të jetë ta njohim Zotin dhe të vendosim të jemi me Të. Zoti duhet të jetë i pari dhe më i rëndësishëm në mendimet dhe ndjenjat tona, dhe ne duhet ta konsiderojmë Atë shtyllën më të fortë dhe më të vendosur në jetën tonë.

(Prandaj, kapuni fort pas litarit të Zotit, duke kërkuar strehim tek Ai)

Sepse ai është shtylla nëse të gjitha shtyllat e tjera të dështojnë

Kam arritur të kuptoj se qëllimi i vetëm i jetës është të njohësh Zotin. Ka nga ata që mund të mos jenë të bindur se gjetja e Zotit është qëllimi përfundimtar i jetës. Por askush nuk mund ta mohojë se qëllimi i jetës është të gjesh lumturinë. Dhe unë them me besim dhe siguri të plotë se Zoti është lumturia përfundimtare. Ai është lumturia supreme. Ai është dashuria absolute, universale. Ai është gëzimi i përjetshëm që nuk i lë kurrë shpirtrat e atyre që janë në harmoni me Të. Pse pra të mos përpiqemi ta arrijmë atë lumturi të përsosur? Askush tjetër nuk mund të na e japë. Ne duhet ta kultivojmë dhe ushqejmë vazhdimisht brenda vetes. Forcat e natyrës përpiqen pa u lodhur t'u japin njerëzve kënaqësitë e kësaj bote, por kënaqësi të tilla kalimtare në fund të fundit çojnë në keqardhje, hidhërim dhe keqardhje. Edhe personi më me fat, i cili duket se ka gjithçka, mund të mos jetë vërtet i lumtur. Ata nuk do të jenë të kënaqur me gjërat tokësore për një kohë të gjatë,

sepse këto gjëra nuk e shuajnë etjen e tyre të vërtetë ose nuk e kënaqin urinë e tyre shpirtërore.

Pasuritë materiale ofrojnë vetëm një ndjesi të rreme paqeje dhe kënaqësie të përkohshme. Bota në tërësi është e zhytur në konfuzion dhe kaos, e nxitur nga dëshira egoiste dhe lakmitare që nxisin luftën. Asgjë tjetër nuk krijon luftë.

Heroi i vërtetë në betejën e jetës është ai që mposht veten dhe kapërcen dëshirat e tij. Paratë, fama, epshi dhe gjithçka që bie ndesh me këtë parim janë të dëmshme për paqen dhe lumturinë tonë. Nëse njerëzit do të mësonin të mendonin gjithmonë sipas vlerave të vërteta të jetës, ata do të gjenin lumturinë që kërkojnë, por ata largohen nga qëllimi i tyre dhe rrëmbehen nga rryma e dëshirave tokësore. Kam zbuluar se asnjë tundim nuk mund të më devijojë nga rruga që kam zgjedhur dhe ndjekur për veten time.

Mund të magjeps mijëra njerëz me fuqinë që më ka dhënë Zoti, por kjo rrugë do të ishte e dëmshme për mua. Sidoqoftë, nuk dua të magjeps mijëra njerëz dhe t'u magjeps mendjet. Dëshiroj vetëm të shoh dishepuj të sinqertë të palëkundur në Zot. Ata që e duan Zotin do t'i shijojnë këto ide dhe ata, zelli i të cilëve vazhdon, do të ndiejnë bekimet dhe praninë e Zotit përmes këtyre mësimeve.

Është e pamundur për një person ta mashtrojë Zotin, sepse Ai është gjithmonë i pranishëm, duke ditur se çfarë ka në mendjen e tyre dhe çfarë dëshirojnë. Kur ata heqin dorë nga bota dhe dëshirojnë harmoni shpirtërore, Zoti do t'u vijë

atyre. Kur kjo dëshirë zë rrënjë në zemrën e atij që e kërkon atë, Zoti vjen në atë zemër dhe e mbush atë me mirësi dhe bekim. E vetmja gjë për të cilën ia vlen të jetosh është të jesh në harmoni me Zotin dhe të fitosh favorin e Tij. Kjo harmoni duhet të jetë një besëlidhje e përjetshme dhe një premtim i pathyeshëm (ata që e mbajnë besëlidhjen e Zotit dhe nuk e thyejnë atë).

Të gjithë dëshirojnë më shumë pasuri se të tjerët. Edhe kur e fitojnë atë, ata mbeten të pakënaqur, duke zbuluar se dikush tjetër është më i pasur. Njerëzit jetojnë në një moçal mjerimi të vetëshkaktuar, të nxitur nga dëshirat e tyre. Ne duhet të jemi të kënaqur me atë që kemi. Pasuritë materiale nuk sjellin lumturi; përkundrazi, ato shpesh amplifikojnë ankthet, shqetësimet dhe frikën.

Rruga drejt Zotit është rruga më e thjeshtë dhe më e lehtë, megjithatë pak e ecin atë pavarësisht ritualeve dhe formaliteteve të shumta fetare. Është më mirë t'i drejtojmë zemrat tona nga Zoti dhe t'i kërkojmë Atij atë që është më e mira dhe më e qëndrueshme për ne. Në të vërtetë, Zoti po na pret sepse Ai dëshiron të na mbajë larg nga e keqja dhe rreziku. Ai dëshiron që ne ta kemi Atë në zemrat dhe mendjet tona, sepse mallrat e lira të kësaj bote nuk mund ta kënaqin dëshirën njerëzore ose të mbushin boshllëkun shpirtëror që ndiejmë thellë brenda. Zoti na flet gjithmonë, por pak e dëgjojnë zërin e Tij. Ai zë i qetë shpesh mbytet nga zhurma e mendimeve të zhurmshme dhe dëshirave të hapura. Por kur mendimet qetësohen

dhe dëshirat qetësohen, ne e dëgjojmë zërin e Zotit qartë, edhe pse është i heshtur dhe i zbehtë. Vërtet, Zoti bën gjithçka për të ndihmuar njerëzimin, duke hapur dyer dhe duke ndriçuar shtigje në mënyrë që të shohim se ku duhet të shkelim, që të mos pengohemi ose rrëshqasim. Por shumica e njerëzve nuk e kuptojnë këtë të vërtetë.

Nuk dua që njerëzit të mendojnë se mund të fitojnë njohuri thjesht duke dëgjuar të tjerët ose duke lexuar libra. Ata duhet ta zbatojnë atë që lexojnë dhe dëgjojnë. Të shkosh në vendet e adhurimit është më mirë sesa të qëndrosh në shtëpi dhe të dëgjosh biseda boshe. Por edhe në vendet e adhurimit, duhet ta ndiesh praninë e Zotit në zemrën tënde dhe të dish si ta përjetosh atë. Shpërthimet emocionale dhe analizat racionale nuk mund të na japin njohurinë që shpirtrat tanë dëshirojnë ta fitojnë.

Kur ia dorëzojmë veten Zotit dhe i themi lamtumirë dëshirave egoiste, dhe kur jemi të sigurt se Zoti është gjithmonë me ne, duke banuar në shpirtrat tanë dhe duke na frymëzuar me mendime dhe ndjenja të mira dhe fisnike, do të kemi lumturi dhe liri, dhe do të dëshmojmë lindjen e urtësisë në horizontin e shpirtit.

Imagjinoni! Dekada nga tani, vetë ekzistenca jonë do të jetë një ëndërr dhe gjithçka që bëjmë tani do të bëhet pjesë e asaj ëndrre. Edhe figurat më të mëdha të njerëzimit do të bëhen thjesht figurina të vetëdijes njerëzore. Por ato figura të mëdha e arritën qëllimin e tyre përfundimtar sepse arritën nivelin më të lartë dhe mbeten gjallë në

shpirt, plotësisht të vetëdijshëm dhe të vetëdijshëm për gjithçka që po ndodh, sepse janë të bashkuar në vetëdijen hyjnore. Kushdo që përpiqet të harmonizohet me ta përmes mendimeve dhe mësimeve të tyre, në mënyrë të pashmangshme do ta ndiejë praninë e tyre, do të marrë bekimet e tyre dhe do ta dijë thellë-thellë se është vërtet në bashkësi me ta.

Jeta është një ëndërr e madhe. Megjithatë, kur e shikon trupin tënd tani dhe e sheh të gjallë nga jeta, bindesh plotësisht për realitetin e kësaj ëndrre. Mendon se duhet ta fitosh këtë apo atë gjë për të qenë i lumtur. Por, pavarësisht sa dëshira plotëson, nuk do ta gjesh lumturinë përmes tyre. Sa më shumë të fitosh, aq më shumë dëshiron. Dëshirat duhet të filtrohen dhe jeta të thjeshtohet nëse dëshiron të jetosh në rehati, qetësi dhe kënaqësi të brendshme.

Shkrimet e shenjta thonë se personi, dëshirat e të cilit rrjedhin gjithmonë nga brenda (drejt shpirtit të tij) është një person me paqe të lartë të brendshme. Në këtë, ata janë si deti, i cili nuk ndryshon ose zvogëlohet kurrë, por mbetet plot me ujë që rrjedh në të pandërprerë. Por personi që krijon vrima dëshirash në rezervuarin e paqes së tij dhe lejon që ujërat jetësore të rrjedhin dhe të harxhohen, nuk di asgjë për paqen shpirtërore dhe lumturinë e brendshme.

Ne kemi nevojë për udhëzim nga ata që e njohin Zotin, që kanë aftësinë të komunikojnë me Të dhe ta ndiejnë në mënyrë të vetëdijshme praninë e Tij. Profetët na kanë kërkuar ta kërkojmë

Zotin në paqe të brendshme, në vetminë e shpirtit ku banon shpirti besnik dhe gëzimi suprem shpirtëror. Mësuesit e ndriçuar të Indisë gjithashtu i mbështesin këto ide dhe theksojnë rëndësinë e meditimit të thellë për të perceptuar Vetveten Hyjnore në thellësitë e shpirtit.

Çdo gjë në ekzistencë është një dridhje si valë e drejtuar nga mendja e Zotit. Kjo dridhje inteligjente është Fryma e Shenjtë, ose Fryma besnike, me të cilën mund të komunikojmë përmes lutjes dhe meditimit.

Në qetësinë e shpirtit tuaj dhe në korijen e mendjes suaj të përqendruar, dashuria me Absolutin dhe Infinitin është e pafundme. Por është e vështirë të gjesh Zotin nëse ndjekim paratë së pari. Ne duhet ta bëjmë Zotin një pjesë integrale të jetës sonë dhe pastaj do të kemi gjithçka që na nevojitet në këtë jetë. Kushdo që e bën Zotin një vend të përhershëm në zemrën e tij, Zoti do t'i japë atij një pjesë të bollshme të bekimeve të tokës dhe të qiellit dhe do t'u hapë horizonte të gjera ku shkëlqejnë diejt e mençurisë, duke ndriçuar shtigjet e tyre dhe duke shpërndarë errësirën përreth tyre. Zoti është dashnori i përjetshëm dhe nuk ka lumturi për njerëzimin përveçse kur ata e duan Zotin ashtu siç duan - të paktën - të dashurit e tyre më të dashur, sepse pa Zotin, ne nuk do ta njihnim thelbin e dashurisë, as nuk do ta shijonim ëmbëlsinë e saj.

Duhet të mësojmë të përdorim vullnetin tonë dhe të përqendrojmë mendjet tona për të kërkuar Zotin me gjithë zemër. Veprimet njerëzore

diktohen nga dëshirat dhe këto zakone na detyrojnë vazhdimisht të bëjmë atë që nuk duam të bëjmë. Vërtet, njeriu është armiku i vetes, i pavetëdijshëm për këtë. Ai nuk di të rrijë ulur, as nuk i kushton kohë Zotit, megjithatë ai dëshiron lumturi dhe hyrje të garantuar në Parajsë pa vonesë. Përvoja e shenjtë nuk mund të arrihet thjesht duke lexuar libra, duke dëgjuar predikime ose duke kryer vepra të mira. Këto të gjitha janë padyshim të dobishme, por janë të pamjaftueshme. Arritja te Zoti kërkon përqendrim të kujdesshëm dhe meditim të thellë.

Duhet të kërkojmë favorin e Zotit së pari. Nuk mund t'i kënaqim të gjithë, sepse kjo është e pamundur. Mundohem të mos ofendoj askënd. Bëj ç'të mundem dhe kjo është e gjitha që mund të bëj. Qëllimi im i vetëm është t'i pëlqej Zotit. Përdor duart e mia për t'u lutur me përulësi para Tij, këmbët e mia për ta kërkuar Atë kudo dhe mendjen time për të menduar për Të dhe për të soditur mrekullitë e Tij. Zoti duhet të zërë vendin e parë në zemrat tona, në mënyrë që ta përjetojmë Atë si paqe, dashuri, mirëkuptim, mirësi, dhembshuri dhe mençuri. Kjo, dhe asgjë tjetër, është ajo për të cilën kam ardhur të dëshmoj dhe t'ju flas.

Përveç reflektimit, duhet të kemi shoqëri të mirë. Nuk duhet të ndjekim njerëzit, por Zotin. Nëse gjen dobi në këto mendime, konsideroje si një bekim nga Zoti, sepse të gjitha meritat i përkasin Atij. Ndaji ato me të tjerët që ata të gjejnë në to atë që gjen ti (Dhe sa i përket mirësisë së

Zotit tënd, fol për të). Dhe mos harro të ndihmosh dikë çdo ditë sipas aftësisë sate. Për sa kohë që kam para në xhep, nuk do të ndalem së dhëni, sepse burimi im i pashtershëm dhe i vazhdueshëm është Zoti.

Së fundmi, ne duhet ta njohim Zotin ashtu siç e njohën të mëdhenjtë. Kjo është e mundur nëpërmjet meditimit dhe përpjekjes personale.

Njëherë, po ecja jashtë eremitancës, duke menduar për mësuesin tim të madh, Sri Yuktiswar, i cili kishte ndërruar jetë disa vjet më parë. Ndjeva një mall të madh për të dhe u trishtova që ai nuk ishte me mua për të shijuar bukurinë dhe atmosferën e eremitancës. Papritmas, ai më u shfaq nga qielli dhe tha: "A mendon se je i vetmi që po e shijon këtë vend të bukur? Unë po e shijoj atë njësoj si ti!"

Kërkuesi që dëshiron bashkim me Zotin duhet të përpiqet përmes praktikës së përditshme të meditimit dhe dashurisë për Të, dhe shtrirjes së kësaj dashurie tek të gjithë. Kjo është e vetmja mënyrë për të shmangur konfliktin. Bashkëpunimi shpirtëror është thelbësor. Pa spiritualitet të vërtetë, nuk ka lumturi individuale ose universale. Harmonia e shenjtë është e vetmja zgjidhje për të gjitha problemet fizike, financiare, martesore, morale dhe shpirtërore.

Lumturia vjen nga ndjenja e afërsisë me Zotin. Njerëzimi e ka burgosur veten pas hekurave të injorancës dhe është koha të çlirohet nga ky burg poshtërues. Mendja duhet të jetë gjithmonë e

kthyer drejt Zotit, pavarësisht rrethanave, dhe atëherë do të përjetoni paqe dhe gëzim të madh.

Ata që dëshirojnë Zotin dhe ia kushtojnë qenien e tyre Atij, inkurajojnë dhe ndriçojnë njëri-tjetrin dhe e kujtojnë vazhdimisht Zotin, janë të lumturit në këtë botë dhe fituesit e lumturisë së Ahiretit.

Paqja qoftë mbi ty

Perdja do të ngrihet dhe do të pastrohet

Secili prej nesh është krijuar sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë. Ne rrjedhim nga Fryma e Tij hyjnore dhe thelbi i Tij banon brenda nesh në gjithë pastërtinë, lavdinë dhe lumturinë e tij të jashtëzakonshme. Kjo trashëgimi e shenjtë është një fortesë e pathyeshme. Që një person të dënojë veten si mëkatar, duke ecur në shtigjet e mëkatit, është një nga mëkatet më të mëdha nga të gjitha. Sepse duke vepruar kështu, ata e dënojnë veten me pafuqi, dëshpërim dhe paaftësi për t'u ngritur dhe për t'u ngjitur. Është e vërtetë që një person mund të kryejë veprime në kundërshtim me ligjet natyrore dhe hyjnore, por ata duhet të ndryshojnë menjëherë kursin dhe të kthehen në rrugën e duhur. Në natyrën e tyre të pastër, një person është një tempull i shenjtë dhe Fryma hyjnore banon brenda tyre.

Duhet të kujtojmë gjithmonë se Zoti na do pastër dhe pa kushte. Por, meqenëse na ka dhënë zgjedhjen absolute për t'iu afruar Atij ose për t'u

larguar prej Tij, Ai pret që ne të shprehim dëshirën tonë për dashurinë e Tij përpara se Ai të vijë tek ne.

Njëherë dëgjova zërin e tij duke pëshpëritur gjatë meditimit: “Ti thua se nuk jam me ty, por nuk ke parë brenda. Unë nuk të lë kurrë për asnjë moment. Hyr në tempullin e shpirtit dhe do të më shohësh, sepse unë jam gjithmonë këtu, për të të pranuar dhe për të të përshëndetur me përshëndetjen e dashurisë hyjnore”.

Sinqeriteti i thellë është thelbësor në rrugën shpirtërore. Në pastërti dhe të vërtetë, agimi i shpirtit shpërthen.

Mençuria jonë njerëzore nuk është asgjë në krahasim me Zotin. E vetmja mënyrë që mund t'i afrohemi Atij është duke i dhënë Atij të njëjtën dashuri të pastër që Ai na dhuron.

Të gjithë përfundimisht do të gjejnë shpëtimin, por ata që ngurrojnë gjatë rrugës bien në humnerën e apatisë. Indiferenca na pengon të kuptojmë rëndësinë thelbësore të gjetjes së Zotit pikërisht tani, në këtë moment. Planeti ynë i madh Tokë, që fluturon në hapësirë, dhe identiteti ynë njerëzor, nuk na janë dhënë për të kaluar disa vite këtu dhe pastaj të zhdukemi në hiç. Përkundrazi, ne jemi të destinuar të reflektojmë thellë dhe të kuptojmë misterin e ekzistencës. Të jetosh pa e kuptuar qëllimin e jetës është budallallëk, budallallëk dhe humbje kohe. Misteret e jetës na rrethojnë nga të gjitha anët dhe Zoti na ka pajisur me inteligjencë për të gjetur zgjidhjet e tyre.

Në kërkimin tim për dashuri të qëndrueshme, kuptova se Zoti më donte në çdo mënyrë të imagjinueshme. Ai më donte si nënë, si baba dhe si mik.

E kërkova atë mik të përjetshëm përtej të gjithë miqve,

Dhe për atë të dashur të madh që tani e shoh të shkëlqejë në çdo fytyrë të sjellshme dhe të dashur. Ai mik hyjnor nuk më ka zhgënjyer kurrë, as nuk më ka lënë kurrë në baltë.

Zoti është pas gjithçkaje që ekziston. Ne duhet t'i nderojmë dhe t'i trajtojmë prindërit tanë me mirësi, por duhet ta duam Zotin me gjithë zemër dhe shpirt. Ne duhet ta pranojmë rëndësinë e një lidhjeje jetësore me Të, pa humbur më kohë.

Kur flemë, nuk e dimë nëse do të zgjohemi apo jo. E lëmë këtë tokë një nga një, por ky mendim nuk duhet të shkaktojë ankth. Kur vdesim, jemi të thirrur të lindim përsëri në tokë, duke filluar një jetë të re nga vendi ku e lamë në këtë jetë.

E shoh jetën si formimin dhe shpërbërjen e valëve në sipërfaqen e oqeanit. Vala njerëzore ngrihet nga sipërfaqja e oqeanit hyjnor në lindjen e saj, dhe në vdekje, ajo pushon në zemrën e Zotit. E kam kuptuar këtë të vërtetë dhe e di se nuk vdes kurrë vërtet, pavarësisht vdekjes së trupit. Sepse, pavarësisht nëse jam duke pushuar në oqeanin e shpirtit hyjnor apo zgjuar në trupin fizik, unë jam një me oqeanin kozmik. Se lumturia supreme nuk mund të gjendet në botë. Në të njëjtën kohë, nuk kemi nevojë të ikim në pyll në kërkim të qëllimit.

Mund ta gjejmë Zotin në këtë xhungël të jetës së përditshme - në thellësitë e shpellës së heshtjes.

Qeniet njerëzore mund të bëjnë shumë gabime, por ato janë të formuara sipas shëmbëlltyrës së shpirtit hyjnor. Zoti e krijoi këtë botë iluzore të kënaqësive tokësore vetëm për një qëllim: që njerëzimi të kuptojë se është thjesht një dramë kozmike, të braktisë iluzionet dhe të dojë vetëm Zotin. Kjo është e vërteta dhe nuk mund të jetë ndryshe. Pse Zoti na krijoi për të dashur anëtarët e familjes sonë vetëm për t'i parë ata të largohen prej nesh një nga një? Këto ngjarje ndodhin për të na bërë të kuptojmë se është Zoti që na do vërtet, përtej të gjithë atyre që duam.

Jeta është një seri imazhesh në lëvizje, por kjo e vërtetë është e vështirë për t’u kuptuar sepse iluzionet duken reale dhe realitetet duken si iluzione. Bota zhduket nga vetëdija jonë çdo natë ndërsa flemë, ndoshta që të kuptojmë se universi fizik nuk është real.

Ky mësim i gjumit nuk vjen për të na frikësuar, por për të na bërë të dëshirojmë të vërtetën e Zotit. Asgjë nuk mund ta kënaqë shpirtin përveç Zotit dhe dashurisë së Tij. Fryma e Zotit është e vërteta e pakrahasueshme. Nuk ka diçka të tillë si joreale, dhe ajo që është reale nuk mund të jetë joreale. Të mençurit e kuptojnë këtë të vërtetë rrezatuese.

Shumë vite të jetës sonë kanë kaluar dhe kanë mbetur vetëm vite, javë, ditë dhe orë. Pse të humbasim kohë me gjëra që nuk janë të dobishme? Ne duhet të dëshirojmë të lidhemi me

Zotin ditë e natë dhe të jemi plotësisht të sinqertë në këtë dëshirë përpara se koha e caktuar e jetës të mbarojë dhe të largohemi nga kjo tokë pa arritur asgjë të rëndësishme.

Pikërisht në atë çast, pashë dritën e madhe të Perëndisë që mbështjellte të gjithë krijimin. Çfarë gëzimi të jashtëzakonshëm! Çfarë drite e mrekullueshme!

Zoti im, të falënderoj dhe të përkulem para teje për këto bekime të bollshme të ndjerjes së pranisë sate

Bekime mbi të gjithë në të njëjtën mënyrë, në mënyrë që të kuptojmë se Ti je e vërteta përfundimtare në univers dhe se Ti je qëllimi ynë përfundimtar, përtej të cilit nuk ka qëllim tjetër.

Ne duhet ta duam Atë dhe t'i flasim Atij çdo sekondë të jetës sonë - në punë dhe në pushim, në lëvizje dhe qetësi - me lutje të thellë dhe mall të zjarrtë. Pastaj do të shohim velin e iluzionit të ngrihet dhe të zhduket. Zoti është me ne në çdo moment të jetës sonë. Ata që meditojnë dhe harmonizohen me Të e shohin Atë në bukurinë e luleve, fisnikërinë e shpirtrave të mirë, emocionet sublime dhe fisnike dhe ëndrrat e bukura. Më në fund, Ai do të dalë nga pas velit të trasha për t'i thënë çdo kërkuesi të sinqertë:

"Kemi qenë të ndarë për një kohë të gjatë sepse doja që të më jepje dashurinë tënde me dëshirë. Të krijova sipas shëmbëlltyrës sime dhe prita derisa ta përdorje lirinë tënde dhe të më jepje dashurinë tënde me dëshirën tënde."

Duhet t'i kërkojmë Zotit të na japë dhuratën e përjetshme dhe të qëndrueshme të dashurisë së Tij hyjnore. Por kush mund ta gjejë këtë Zot të dashur pa përpjekje? Nëse bëni 25 përqind të përpjekjeve, pjesa tjetër varet nga Zoti dhe udhëzuesi juaj shpirtëror. Unë nuk kërkoj asgjë për veten time, sepse i gjithë merita i përket Zotit, burimit të çdo mirësie dhe hiri. Hiri i Tij ju shoqëroftë, vetëdija e Tij qoftë me ju dhe ju e ndjeni bollëkun e pranisë së Tij brenda jush dhe përreth jush.

Zoti nuk na përgjigjet menjëherë sepse hezitojmë të tregojmë sa shumë e dëshirojmë Atë. Nuk duhet të kemi frikë t'i afrohemi Atij, por përkundrazi ta konsiderojmë Atë tonin, të Dashurin tonë dhe ta kërkojmë Atë pa pushim me mendimet, veprimet, zemrat dhe mendjet tona, dhe do ta gjejmë Atë strehën më të madhe të sigurisë dhe paqes në këtë ekzistencë.

O Zot, po të ofroj këtë buqetë shpirtrash të mirë, që ata të mund të zbukurojnë tempullin e pranisë Sate. Shoqëro këta shpirtra, që janë familja Jote dhe të dashurit e Tu. Ne këndojmë emrin Tënd të bekuar. Shpërndaj errësirën e injorancës me dritën Tënde të shenjtë. Largoje errësirën nga mendjet tona me dritën rrezatuese dhe të pakufishme të qenies Sate. Ne jemi të Tutët, pavarësisht rrethanave tona. Na zbulo Veten, O Zot i Madhërisë dhe Bujarisë. Beko secilin prej nesh. Prano pëshpëritjet e mendimeve tona të zjarrta dhe rrahjet e zjarrta të zemrave tona të dashura. Ty të ofrojmë gjithë dashurinë, nderin dhe

dëshirën, sepse Ti je i Dashuri ynë dhe gjithçka që kemi në këtë univers.

Na beko me hirin Tënd. Rrëzo muret e dëshirës që na ndajnë nga Ti. Ji Mbreti hyjnor i vendosur mbi të gjitha aspiratat tona. Le të përhapet drita e lavdisë Tënde në të gjithë botën e gjerë. Na beko të gjithëve. Na mbush me aromën e pranisë Tënde. Dhe le të kuptojmë gjithnjë e më shumë se Ti ke qenë gjithmonë me ne, Ti je me ne tani dhe Ti do të jesh me ne përgjithmonë.

Të falënderojmë për hirin dhe dashurinë që u ke dhënë ndjekësve të Tu të përkushtuar që dëshirojnë afërsinë Tënde dhe presin me padurim praninë Tënde. Shpresojmë që rrethi i dishepujve të Tu të rritet, në mënyrë që të festojmë praninë Tënde të bekuar dhe të gëzohemi në afërsinë Tënde.

Na beko që të mund t'ia hapim zemrat njëri-tjetrit dhe të pastrojmë qëllimet tona, që të jemi të denjë për mbrojtjen dhe kujdesin tënd. Zbulo veten, nga brenda dhe nga jashtë. Bashko të gjithë ne, dhe në dritën e këtij uniteti, le të njohim ekzistencën tënde unike.

Me sinqeritetin e zemrave tona të bashkuara dhe mallin e shpirtrave tanë harmonikë, ne përulemi para Teje, duke kërkuar ndihmën, udhëzimin dhe vetëdijen e vazhdueshme të pranisë Tënde në shpirtrat tanë.

Zjarri i përjetshëm i dashurisë digjet fort në zemrat tona dhe le të ndiejmë afërsinë Tënde me ne tani e përgjithmonë, O Zoti ynë, O i Dashuri ynë!

Dëshira Supreme dhe kapsula mendore

E madhe është lavdia e Zotit. Ai është thelbi i së vërtetës dhe mund të gjendet në këtë jetë. Në zemrat e njerëzve ka shumë lutje dhe përgjërime: për para, famë, shëndet - lutje të çdo lloji. Por lutja që duhet të jetë e para dhe më e rëndësishmja në çdo zemër është për ndjenjën e pranisë së Zotit. Ndërsa ecim në shtigjet e jetës në heshtje dhe siguri, duhet të kuptojmë se Zoti është qëllimi përfundimtar që mund të na kënaqë dhe të përmbushë dëshirat tona, sepse në Zot qëndron përgjigjja për çdo dëshirë të zemrës.

Kur nuk mund ta përmbushësh një dëshirë me përpjekjet e tua, i drejtohesh Zotit në lutje. Kështu, çdo lutje që shqipton zbulon një dëshirë të fshehur brenda teje. Por kur e gjen Zotin, të gjitha dëshirat zbehen dhe të gjitha plotësohen.

Dëshirat e kësaj bote lindin nga keqkuptime rreth qëllimit të jetës. Kjo tokë nuk është shtëpia jonë e vërtetë. Shkrimet e shenjta na tregojnë se i përkasim Perëndisë, se jemi krijuar sipas shëmbëlltyrës së Tij dhe se vullneti i Tij është që ne të kthehemi në origjinën tonë hyjnore. Ajo që njerëzimi nuk arrin ta kuptojë është se nëse nuk kthehet në burimin e tij hyjnor, do të detyrohet të luftojë për të përmbushur dëshira të panumërta. Imagjinoni këtë! Është e vërtetë që njerëzit nuk mund të mos kenë dëshira dhe nuk ka asgjë të keqe t'i kenë ato. Megjithatë, shumica e dëshirave njerëzore pengojnë përmbushjen e dëshirës përfundimtare për t'u kthyer te Perëndia. Kështu,

ato janë të dëmshme për lumturinë njerëzore. Nëse njerëzimi nuk e dëshiron Perëndinë dhe nuk e gjen Atë, ai do të vazhdojë të digjet nga dëshira për çfarëdo që mendon se do t'i sjellë lumturi. Por përmbushja e menjëhershme e të gjitha dëshirave u vjen automatikisht atyre që e gjejnë Perëndinë.

Ekzistojnë dy kategori dëshirash: ato që na ndihmojnë të gjejmë Zotin dhe ato që na pengojnë ta gjejmë Atë. Për shembull, nëse dikush ju bën padrejtësi, mund të ndjeni dëshirën për hakmarrje. Megjithatë, nëse e kapërceni këtë dëshirë duke përdorur fuqinë më të lartë dhe më të pranueshme të dashurisë, do të keni përdorur pikërisht mjetin që do t'ju ndihmojë të gjeni Zotin. Të gjitha dëshirat duhet të përmbushen në një mënyrë fisnike, sepse kur ato përmbushen me mjete të kësaj bote, dëshirat shumohen, së bashku me problemet dhe vuajtjet. Nëse mësojmë t'i ofrojmë të gjitha dëshirat tona Zotit, Ai do të punojë për të përmbushur dëshirat tona të mira dhe për të zhdukur ato të dëmshme dhe shkatërruese. Nuk ka mbrojtje më të madhe se një ndërgjegje e pastër dhe nuk ka mbrojtje më të mirë kundër goditjeve të jetës sesa të kesh dëshira fisnike dhe sublime.

Kur e kuptojmë se imazhi i përsosur i Zotit banon brenda nesh, të gjitha dëshirat tona përmbushen. Në atë vetëdije të shenjtë, e cila tejkalon të gjitha thesaret dhe pasuritë tokësore, nuk do të tronditeni edhe nëse ju jepet e gjithë bota. As lavdërimi nuk do t'ju mbjellë krenari, as fajësimi nuk do t'ju dëmtojë, sepse do të shijoni

gëzimin e Zotit brenda vetes dhe kjo do të jetë konsiderata më e rëndësishme në jetën tuaj.

Para së gjithash, duhet të kërkojmë udhëzimin e Zotit në përpjekjet tona për të arritur dëshirat tona legjitime, dhe kjo është mënyra më e mirë për të marrë përgjigje për të gjitha lutjet tona. Por lutja duhet të hiqet nga lutja. Mënyra e vjetër e lutjes duhet të ndryshojë dhe ne duhet t'i drejtohemi Zotit me besim të plotë dhe besim të palëkundur se Ai na dëgjon dhe do t'i plotësojë kërkesat tona. Zoti nuk dëshiron që ne të heqim dorë nga vullneti ynë - edhe kur i lutemi Atij - sepse ai vullnet është dhurata më e çmuar që kemi marrë nga dora e Tij e hirshme, një e drejtë e shenjtë që Ai e kishte për qëllim për ne që nga momenti i krijimit tonë.

Natyrisht, duhet bërë dallimi midis lutjeve dhe dëshirave të arsyeshme dhe të paarsyeshme. Mbani mend se dëshira është fuqi; nëse i përmbaheni një dëshire - qoftë e mirë apo e keqe, e dobishme apo e dëmshme - dhe qëndroni në të ditë e natë, ajo përfundimisht do të realizohet. Prandaj, duhet të jeni të kujdesshëm dhe të shmangni mbajtjen e dëshirave të dëmshme, sepse ato do të përmbushen dhe do të sjellin me vete dëm të madh dhe mjerim të palakmueshëm.

Me kalimin e kohës, do të zbuloni se edhe pse dëshirat tuaja janë përmbushur, zemra juaj mbetet bosh dhe do të përjetoni rebelim të brendshëm. Imagjinoni që sistemi juaj tretës është i dobët, megjithatë ju dëshironi ushqime të skuqura. Sigurisht, do të ndjeni dhimbje sa herë që i hani ato, pavarësisht kënaqësisë që përjetoni ndërsa i

shijoni. Dhe kështu, do të ndiheni sikur keni bërë një gabim. Urtësia dikton përdorimin e aftësisë dalluese për të dalluar dëshirat e mira nga ato të këqija, dhe pasi kjo të arrihet, ato dëshira të gabuara nuk duhet të përmbushen. Qeniet njerëzore posedojnë fuqinë e brendshme të aftësisë dalluese dhe duhet ta përdorin gjithmonë atë, duke udhëhequr jetën e tyre sipas urdhrave të ndërgjegjes, që është zëri i Zotit.

Dëshirat e paplotësuara qëndrojnë në zemër. Çfarë dëmi ka nëse i mbajmë ato atje? Ja përgjigjja:

Çdo dëshirë përbëhet nga forca specifike: ose e mira ose e keqja, ose të dyja. Kur një person vdes - Zoti e mëshiroftë - këto forca nuk vdesin pavarësisht dekompozimit dhe kalbjes së trupit. Përkundrazi, ato shoqërojnë shpirtin kudo që shkon në formën e kapsulave të përqendruara shpirtërore. Kur personi rilind në një mishërim të ri, këto kapsula ose tableta psikike manifestohen si tendenca sjelljeje. Kështu, një person që vdiq si alkoolik sjell me vete pirjen drejt alkoolit kur rilind, dhe kjo pirje vazhdon derisa të kapërcejë dëshirën për alkool. Kjo vlen edhe për gjëra të tjera.

Edhe fëmijët më të vegjël shfaqin tipare të fituara nga jetët e kaluara. Disa fëmijë vuajnë nga shpërthime të forta të zemërimit. Të tjerë kanë temperamente të këqija. Sigurisht, Zoti nuk i krijoi ata në këtë mënyrë. Dëshirat e paplotësuara nga jetët e kaluara kanë formuar këto tendenca psikologjike dhe për shkak të tyre, shpirti duket disi i çuditshëm, edhe pse është krijuar sipas shëmbëlltyrës së pastër të Zotit. Nëse imazhi i

Zotit është i shtrembëruar brenda një personi në këtë jetë, qoftë nga zemërimi, frika apo epshi, dhe këto tipare nuk kapërcehen tani, atëherë ata do të rilindin me to (ose do të rilindin me to), duke mbajtur barrën e këtyre tendencave të mjerueshme derisa t'i kapërcejnë ato në këtë ose mishërime të ardhshme. Nuk ka shpëtim prej tyre derisa të kapërcehen.

Prandaj, është më mirë të përmbushni të gjitha dëshirat tani ose t'i pushtoni ato.

Mënyra më e mirë për t'u çliruar nga dëshira të tilla një herë e përgjithmonë është duke përjetuar gëzim suprem hyjnor. Përndryshe, këto dëshira të shtypura dhe dëshira të paplotësuara do ta përndjekin dhe do ta mundojnë shpirtin.

Një person duhet ta kuptojë, nëpërmjet gjykimit dhe mençurisë, se vetëm Zoti është i aftë të japë lumturi të pastër dhe të qëndrueshme.

Shumicën e kohës, dëshirat mbeten të fshehura në nënndërgjegje. Mund të mendosh se janë zbehur, por nuk është kështu; ky është një nga misteret e jetës, i cili në vetvete është një mister i madh.

Por misteri zhduket kur analizojmë jetën dhe meditojmë për kuptimin e saj. Nëse do të uleshit në heshtje për një kohë të shkurtër çdo ditë dhe do të shqyrtonit veten, do të zbulonit se keni shumë dëshira të paplotësuara. Këto dëshira janë si mikrobe vdekjeprurëse që një person i mban me vete kudo që të shkojë, si në këtë jetë ashtu edhe në tjetrën.

Mënyra më e mirë për të ecur përpara është të dallosh - nëpërmjet zgjedhjes së mençur - dëshirat e dëmshme në këtë jetë dhe të përqendrosh përpjekjet e tua në përmbushjen e dëshirave të tua të mira. Nëse ndjen dëshirën për të kryer vetëvrasje ose për të bërë diçka të gabuar, duhet ta dëbosh atë dëshirë tani. Bind veten, në mendime dhe vepra, se ke një shkëndijë hyjnore brenda shpirtit tënd dhe mos harro se je krijuar sipas shëmbëlltyrës së të Plotfuqishmit dhe për këtë arsye ke fuqinë të kapërcesh natyrën dhe zakonet e tua fizike.

Ji më pak i lidhur me luksin dhe më i shkëputur nga dëshirat, dhe do ta fitosh betejën e jetës. Nëse vuani nga dhimbje të padurueshme, përpiquni sa më shumë të jetë e mundur të shkëputeni nga vetëdija fizike. Nëpërmjet dallimit, mund të kapërceni shqisat. Dallimi i mençur është zjarri që djeg dëshirat e dëmshme dhe orekset shkatërruese, duke i shndërruar ato në hi.

Është praktikë e zakonshme që njerëzit të ruajnë sende të vjetra, të konsumuara dhe të panevojshme në një cep të shtëpisë, dhe ta rregullojnë e pastrojnë shtëpinë herë pas here. Në mënyrë të ngjashme, në cep të mendjes suaj nënndërgjegjeshme ndodhen shumë dëshira me dëme të fshehura, të cilat mund t'ju shkaktojnë probleme të konsiderueshme një ditë nëse nuk merreni me to siç duhet.

Vetë-analiza është thelbësore në rrugën shpirtërore. Mund të jesh i urryer, i irritueshëm ose i shpejtë në zemërim. Nëse po, këto tipare të

ruajtura në vetëdijen tënde janë rezultat i veprimeve të tua të kaluara. Për të pastruar psikikën tënde nga kjo mobilje e rrëmujshme dhe e konsumuar, duhet të fillosh me veprime pozitive dhe konstruktive dhe të kultivosh dashuri për të tjerët. Sa më shumë t'i duash njerëzit, aq më shumë do të të duan edhe ata ty dhe do ta ndiesh dashurinë e tyre. Por nëse i kritikon, madje edhe ndaj vetes, ata do ta ndiejnë atë kritikë dhe do ta kthejnë atë tek ty të përforcuar!

Supozoni se një armik i vjetër ka vdekur, por ju ende ushqeni pakënaqësi dhe urrejtje ndaj tij. Do të vuani si rezultat i kësaj hidhërimi dhe efektet e tij të dëmshme do të shfaqen në trupin dhe mendjen tuaj. Është më mirë ta falni atë për hir të Zotit, sepse duke vepruar kështu, do të çliroheni nga dëshirat e liga të hakmarrjes që shkatërrojnë paqen tuaj mendore dhe shkatërrojnë qetësinë tuaj. Grumbullimi i urrejtjes mbi urrejtje, ose reagimi ndaj armiqësisë me urrejtje, jo vetëm që intensifikon armiqësinë e armikut tuaj ndaj jush, por gjithashtu helmon trupin dhe emocionet tuaja si pasojë. Prandaj falni me një falje të bukur.

Herë pas here, një person duhet të lërë gjithçka pas për të qenë vetëm me veten, në mënyrë që të reflektojë mbi qëllimin e jetës. Shumica e njerëzve janë të zhytur në një rrymë traditash dhe modash. Në realitet, ata kurrë nuk e kanë jetuar vërtet jetën e tyre, por jetën e botës. Çfarë kanë arritur dhe ku kanë përfunduar?

Prandaj, është e mençur që një person herë pas here të largohet nga preokupimet dhe

"detyrat" e përditshme në mënyrë që të qetësojë trazirat e mendjes së tij dhe të përpiqet të kuptojë thelbin e saj dhe të përcaktojë qëllimin që dëshiron të arrijë.

Mbani mend se dëshmia më e madhe që mund të merrni është ajo e ndërgjegjes suaj: zëri i pagabueshëm dhe i pagabueshëm i shpirtit tuaj. Ajo që ndërgjegjja juaj ju tregon është kush jeni vërtet, pa zbukurime apo maskime.

Mendoni për fuqinë e Jezu Krishtit i cili tha: “Atë, fali ata, sepse nuk dinë të bëjnë atë që nuk dinë”.

Dhe mendoni për Profetin e madh i cili tha: “A të mos ju tregoj se çfarë e ngre gradën e dikujt?” Ata thanë: “Po, o i Dërguar i Zotit.” Ai tha: “Ji i durueshëm me atë që është injorant ndaj teje, jepi atij që të kursen, mbaj lidhjet me atë që i ndërpret lidhjet me ty dhe fale atë që të bën padrejtësi.”

Dëgjimi i zërit të ndërgjegjes suaj të ndriçuar do t'ju sjellë dritë në rrugën tuaj dhe bekim në jetën tuaj. Kur ndjeni një nxitje të fortë në zemrën tuaj për të përmbushur një dëshirë, përdorni aftësinë tuaj për të dalluar dhe pyeteni veten: "A është një dëshirë e mirë apo e keqe ajo që po kërkoj të përmbush?"

Shumë faktorë nxisin dëshirat njerëzore Kur dikush sheh një makinë model të ri, dëshiron të ketë një të ngjashme. Kur sheh një shtëpi me stil të ri, dëshiron të ketë një të ngjashme. Një trend i ri mode bëhet popullor dhe njerëzit dëshirojnë ta blejnë dhe ta veshin atë stil!

Nga vijnë dëshirat? Kalova orë të tëra duke menduar për këtë. A mund t'i kategorizosh të gjitha dëshirat e tua? Arrita t'i rendis të gjitha dhe të mbaja vetëm ato të mirat. Dhe kur arrita bashkimin hyjnor, zbulova se të gjitha dëshirat e mia të mira u përmbushën menjëherë. Sot dëshiron diçka, dhe nesër shpirti yt dëshiron diçka tjetër. Mendja jote, e cila buron nga Zoti i Plotfuqishëm, nuk mund të kënaqet nga të mirat e kësaj bote, dhe kurrë nuk do të kënaqet, sepse, miku im i dashur, ke humbur thesarin më të çmuar dhe më të vlefshëm të shpirtit tënd, atë që i vetmi ka fuqinë të kënaqë dëshirën tënde dhe të përmbushë dëshirat e tua. Ai thesar i humbur është Zoti.

Është e vërtetë që ka disa dëshira të mira ose të nevojshme, dhe se duhet të punosh drejt përmbushjes së tyre. Por, ndërsa përpiqesh të përmbushësh dëshirat e tua më të vogla, mos harro që së pari të përmbushësh dëshirën tënde më të madhe ndaj Zotit. Bindja se dëshirat dhe detyrat më të vogla duhet të përmbushen së pari është një iluzion dhe një mashtrim. Ende e mbaj mend në fillim të udhëtimit tim shpirtëror se isha një person që shtynte punët dhe nuk meditoja rregullisht, edhe pse vazhdoja t'i thoja vetes se do të gjeja kohë për këtë. Një vit i tërë kaloi kështu para se të kuptoja se nuk e kisha përmbushur atë që i kisha premtuar vetes. Menjëherë i bëra një betim vetes se gjëja e parë që do të bëja në mëngjes ishte të lahesha dhe pastaj të meditoja për Zotin. Detyrat e përditshme ishin të shumta në

atë kohë, dhe nuk ishte e lehtë t'u shpëtoja atyre, madje as për një kohë të shkurtër. Prandaj, vendosa të kryeja së pari detyrat e mia shpirtërore. Dhe kështu, mësova një mësim të madh: detyra ime ndaj Zotit vjen e para, dhe vetëm atëherë merrem me detyra të tjera, më pak të rëndësishme.

Pse duhet që Zoti t’ia hapë njerëzimit portat e përjetësisë nëse njerëzimi i jep përparësi detyrave dhe konsideratave të tjera mbi Zotin? Zoti ka vendosur krahë shpirtërorë brenda nesh dhe pret që ne të fluturojmë në sferat e shpirtit. Këta krahë janë dëshirat tona shpirtërore, mendimet tona të larta dhe dëshira jonë e sinqertë për burimin tonë hyjnor.

Le ta kërkojmë Zotin së pari. Është e pamatur t'u japim rëndësi të madhe detyrave tokësore, sepse Azraeli mund ta thërrasë shpirtin në çdo moment dhe pastaj të gjitha detyrat, angazhimet, shqetësimet dhe detyrimet do të pushojnë dhe do të marrin fund njëherë e përgjithmonë. Pse pra të ngjitemi kaq fort pas jetës?

Një person mendon se po gëzon siguri dhe qetësi mendore, pastaj papritmas humbet një të dashur, ose humbet shëndetin ose punën, dhe siguria dhe qetësia mendore shkojnë dëm!

Sa e madhe ishte dashuria ime për nënën time! Mendova se ajo do të ishte gjithmonë me mua, por papritmas zbulova se ajo më kishte lënë kur isha fëmijë! Nuk duhet të kemi frikë nga vdekja, por përkundrazi të jemi të përgatitur për të.

Jeta nuk është ajo që duket. Mos i beso, sepse është e paqëndrueshme, mashtruese dhe plot zhgënjime dhe shpresa të shkatërruara. Përsosmëria nuk mund të gjendet këtu. Nuk dua t'ju jap një pamje joreale të jetës. Kjo botë nuk është parajsë. Është një laborator hyjnor ku Zoti teston shpirtrat për të parë nëse ata do t'i kapërcejnë dëshirat e liga me mirësi dhe do ta bëjnë Atë - domethënë, Zotin - dëshirën e tyre më të madhe, në mënyrë që ata të mund të kthehen në mbretërinë e Tij.

Jeta është plot me të gjitha llojet e tragjedive dhe komedive, fatkeqësive dhe gëzimeve. Është një tapet i gjerë, në ndryshim të vazhdueshëm dhe i gjallë i formave të panumërta. Nuk ka dy gjëra krejtësisht të njëjta. Jeta e çdo personi është unike. Çdo individ ka tipare të ndryshme, një mendësi të ndryshme dhe dëshira të ndryshme. Nëse do t'i nënshtroheshim të njëjtave sprova çdo ditë, do të lodheshim dhe do të mërziteshim. Edhe Parajsa, nëse do të ishte gjithmonë e njëjtë, do të humbiste tërheqjen e saj. Ne e duam larminë dhe diversitetin. Koncepti tradicional mbizotërues i Parajsës është krejtësisht i gabuar. Nëse do të ishte vërtet i mërzitshëm, shenjtorët dhe njerëzit e shenjtë të Perëndisë do të luteshin të ktheheshin në Tokë për t'u argëtuar! Parajsa ripërtërihet vazhdimisht në mënyrën më të këndshme, ndërsa Toka shpesh ripërtërihet vazhdimisht, por në një mënyrë të mërzitshme dhe të pakëndshme.

Megjithatë, pavarësisht faktit se jeta është e lodhshme dhe e lodhshme, shumica e njerëzve

mësohen me të, duke besuar se nuk ka mënyrë tjetër për të jetuar. Të paaftë për ta krahasuar këtë jetë me jetën shpirtërore, ata nuk arrijnë ta kuptojnë shkallën e dhimbjes dhe lodhjes së fshehur brenda kësaj bote.

Në të vërtetë, jeta nuk është reale. Është thjesht argëtim, asgjë më shumë. Ashtu si filmat e vjetër ripublikohen herë pas here, ashtu edhe të njëjtat ngjarje të vjetra përsëriten në forma të ndryshme. Dhe pavarësisht vazhdimësisë së pafundme të jetës, të njëjtat tema të paraqitura në filmat e kaluar riluhen njëra pas tjetrës. Vërtet, historia përsëritet dhe njerëzit janë thjesht objekte në muzetë e kohës.

Ta lësh jetën të zbulojë surprizat e saj, pranoji ato me gëzim, objektivitet dhe shkëputje, të paprekura nga emocionet, sikur të shihje një film. Një e qeshur me zemër është një kurë e mrekullueshme për të gjitha sëmundjet njerëzore.

Duhet t'i qasesh jetës me lehtësi dhe rehati. Kjo është ajo që mësova nga mësuesi im. Në fillim të trajnimit tim shpirtëror në shtëpinë e tij të vetmuar, i kryeja detyrat e mia me një fytyrë të zymtë, pa buzëqeshur kurrë. Një ditë mësuesi im e vuri re këtë dhe tha: "Me vullnetin e Zotit, gjithçka është mirë! Je në një funeral? A nuk e di se të gjesh Zotin do të thotë të fshehësh shqetësimet dhe të varrosësh të gjitha hidhërimet? Mos e merr jetën kaq seriozisht."

Ai më mësoi se është detyra e njeriut ta ngrejë mendjen e tij mbi të gjitha shpërqendrimet dhe

problemet tokësore, në mënyrë që të gjejë liri të plotë në Zot.

Duhet të ruhet ekuilibri në gëzime dhe hidhërime, fitim dhe humbje, fitore dhe dështim, në mënyrë që të përballemi me sfidat e jetës me guxim dhe vetëbesim.

Ruajtja e paqes së brendshme pavarësisht të gjitha ngjarjeve është mënyra më e mirë për të kapërcyer dëshirat mashtruese. Kjo është ajo që mësova nga të mëdhenjtë që nuk u prekën nga ndryshimet e kohës, por mbetën të palëkundur dhe të pandryshueshëm deri në fund. Edhe profetët, kur u torturuan, nuk e humbën vetëdijen e tyre të shenjtë, as nuk lejuan askënd t'ua vidhte dashurinë e Zotit. Gëzimi shpirtëror është në vetvete një mbrojtje e bekuar dhe fortesa më e madhe nga të gjitha. Mes sprovave dhe mundimeve, mbani mend bekimet që Zoti ju ka dhënë. Shpirti juaj është një tempull i shenjtë i Zotit. Nuk duhet të lejoni që errësira e injorancës ta ndotë atë vend të pastër. Sa e mrekullueshme është të jesh në një gjendje vetëdije shpirtërore, i nderuar, dinjitoz, i sigurt dhe në paqe! Mos kini frikë nga asgjë dhe mos urreni askënd. Jepni dashurinë tuaj të gjithëve. Ndjeni dashurinë e Zotit dhe shihni praninë e Tij në të gjithë njerëzit, dhe lejoni që dëshira juaj më e fortë të jetë prania e Tij e vazhdueshme në zemrën tuaj. Kjo është mënyra për të jetuar në paqe dhe qetësi në këtë botë. Por është e vështirë të shijosh këtë vetëkënaqësi për sa kohë që erërat e ashpra të dëshirave fryjnë nëpër oazën e zemrës dhe i dridhin pemët e saj me dhunë.

Dëshirat formohen nga mjedisi i një personi. Ato lindin nga perceptimet tona shqisore dhe kufizohen nga kufizimet e këtyre perceptimeve. Pjesëmarrja në një panair rural përmbush një dëshirë për pak emocion, por pasi vizitojmë një ekspozitë të nivelit botëror dhe shohim të gjitha ekspozitat e ndryshme, panairi i vogël humbet sharmin dhe tërheqjen e tij. Kështu, së pari duhet të përjetojmë gëzimin e bashkimit me Perëndinë, në mënyrë që ta krahasojmë atë gëzim me kënaqësitë më të vogla tokësore. Atëherë, dëshirat do të jenë të një natyre më të lartë . Dëshira është e pafundme; sapo një dëshirë plotësohet, një tjetër zë vendin e saj. Por kur ta gjeni Perëndinë, të gjitha dëshirat tuaja plotësohen. "Kërkoni së pari mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e tij, dhe të gjitha këto gjëra do t'ju jepen (Dhe ajo që është me Perëndinë është më e mirë dhe më e qëndrueshme)". Pse pra të mos kërkoni së pari përmbushjen e asaj dëshire më të madhe dhe të merrni nga dora bujare e Perëndisë më të mirën dhe më të qëndrueshmen?

Kur Zoti i përgjigjet lutjes së kërkuesit për ta njohur Atë, të gjitha dëshirat e tij të tjera do të përmbushen menjëherë dhe përgjithmonë.

Disa njerëz mendojnë se nuk kanë dëshira. Në rregull!

Kam vënë re se çfarë ndodh shpesh kur njerëzit shkojnë në treg. Mund të mos kenë një dëshirë specifike për të blerë, por papritmas diçka u tërheq vëmendjen dhe mendojnë: "Oh po, duhet ta blej!"

Edhe nëse nuk e blejnë menjëherë, u qëndron në mendje ditë e natë derisa më në fund e bëjnë, edhe nëse u duhet të marrin hua para. Ata e shijojnë për njëfarë kohe, por gradualisht joshja e saj zbehet dhe gëzimi i zotërimit të saj zvogëlohet, kështu që dëshirojnë diçka tjetër e kështu me radhë.

Ndonjëherë takojmë dikë që thotë: "Ah, sikur të kisha kaq e kaq shumë parash (ose një makinë model të veçantë ose një pishinë ose)" dhe sapo kjo dëshirë plotësohet, lind një tjetër dëshirë për diçka të re.

Dëshirat njerëzore janë në thelb të papërsosura, dhe për këtë arsye ato nuk janë në gjendje të arrijnë lumturi të plotë për pronarët e tyre.

Bota do të përpiqet t'ju shpërqendrojë nga të kujtuarit se e vetmja dëshirë vërtet e vlefshme është të gjesh Zotin. Por duhet ta kujtoni veten për këtë çdo ditë. Kur një person vendos të lërë duhanin, të ndalojë së ngrëni shumë, të ndalojë së gënjyeri ose të ndalojë së mashtruari, ai duhet të jetë i vendosur në vendimin e tij dhe të mos lëkundet. Një mjedis i keq e than dhe dobëson vullnetin, duke krijuar dëshira të rreme brenda një personi. Ai i merr më të mirën dhe i jep më të keqen. Ata që jetojnë me hajdutë besojnë se kjo është e vetmja mënyrë për të jetuar. Por shoqërimi me njerëz të mirë e drejton mendjen drejt gjërave më të larta, kështu që dëshirat e rreme nuk mund ta tundojnë më një person. Çdo gjë në këtë jetë është subjekt i ndryshimit dhe luhatjes. Por disa

momente meditimi të thellë ose studimi dhe reflektimi mbi tema të pastra shpirtërore do të jenë një burim frymëzimi, duke e çuar kërkuesin e sinqertë përtej oqeanit të mashtrimit dhe iluzionit në brigjet hyjnore ku "asnjë lodhje nuk do t'i prekë atje, as nuk do të dëbohen prej andej".

(Pushimi më i madh është përgatitur për ata që punuan, dhe ai që nuk kurseu asnjë përpjekje në kërkim të së vërtetës e fitoi atë.)

Lumturia e vërtetë qëndron në dëshirën për Zotin dhe në të menduarit e vazhdueshëm për Të. Me këmbëngulje, vjen një kohë kur ky mendim bëhet aq i palëkundur dhe i palëkundur sa asnjë vuajtje fizike, mendore apo emocionale nuk mund ta largojë vetëdijen tuaj nga Zoti. A nuk është e mrekullueshme të jetosh me vetëdijen për Zotin, duke menduar për Të dhe duke e ndjerë Atë në çdo kohë, dhe të qëndrosh në shenjtëroren e pranisë së Tij të pathyeshme, ku as vdekja dhe as asgjë tjetër nuk mund ta vjedhë paqen tënde të brendshme? (Ata që besojnë dhe zemrat e të cilëve gjejnë prehje në përkujtimin e Zotit. Me të vërtetë, në përkujtimin e Zotit zemrat gjejnë prehje.)

Kur bëhesh imun ndaj të gjitha dëshirave, shijon praninë e përjetshme.

Jeta është vërtet e çuditshme, sepse gjithçka mund të ndryshojë Prandaj, nuk duhet ta ankorojmë anijen e lumturisë në rërën lëvizëse të kësaj jete Koha jonë do të kalojë dhe ajo që shohim tani një ditë do të zhduket Ndryshimi është i pranueshëm për sa kohë që nuk e lejoni të ju dëmtojë Dhe kur ju dëmton, trazirat e brendshme

që përjetoni janë një mesazh për ju që të mos pushtoheni nga dëshirat Kur jeni të sigurt në frymën hyjnore, shijoni gjithçka pa lidhje ose varësi Prandaj, përpjekja për ta njohur Atë është me rëndësi të madhe për ata që kujdesen; përndryshe, jeta do të jetë një zhgënjim shkatërrues, duke shtypur shpresat në një mënyrë të tmerrshme

Kur u ktheva në Indi në vitin 1935, shpresoja të vizitoja vendet që i doja si fëmijë, por me të mbërritur, zbulova se gjithçka kishte ndryshuar. Faza e jetës ishte riorganizuar në një mënyrë tjetër. Zhgënjimi dhe tronditja më e madhe erdhi kur vizitova shtëpinë time të vjetër në Aykapur, ku luaja dhe shikoja zogjtë. Vetëm një pemë mbeti nga gjithçka që mbaja mend. E tillë është jeta! Gjëra të njohura dhe të çmuara na ikin nga sytë një nga një. Isha gati të jepja gjithçka për ta parë shtëpinë tonë ashtu siç ishte në fëmijërinë time. E megjithatë, Zoti ma plotësoi dëshirën, sepse më vonë e pashë shtëpinë në një vizion, ku notuam në pishinë, dhe pastaj u ngjita lart, u shtriva në shtrat dhe hëngra mango, ashtu siç kisha bërë shumë vite më parë.

Dëshirat tani duhen shqyrtuar dhe shqyrtuar me shumë kujdes, të renditen mirë dhe të ruhen vetëm ato të mirat, dhe as ato dëshira të mira të mos lejohen të shtypin dëshirën më të rëndësishme për Zotin.

Kjo dëshirë duhet të mbetet e gjallë dhe e zjarrtë, dhe nuk duhet të lejohet të zbehet ose të shuhet. Njeriu është nën një iluzion të madh kur i kërkon Zotit t'i përmbushë dëshirat e tij tokësore,

por nuk i kërkon Atij t'i zbulojë Vetveten. Imagjinoni një fëmijë që vazhdimisht kërkon që prindërit e tij t'i plotësojnë kërkesat e tij, dhe përndryshe as nuk pyet për to dhe as nuk mendon për to. Kjo është mosmirënjohje dhe mohim i mirësisë së tyre, dhe në këtë ka një mësim për ata që reflektojnë.

Kur zbatohet ky libër i jetës, njeriu do të shoqërohet vetëm nga njohuritë shpirtërore të fituara gjatë qëndrimit të tij tokësor. Prandaj, Zoti duhet të mbetet gjithmonë i pranishëm në mendjen e dikujt, duke e thirrur vazhdimisht Atë dhe duke mos e harruar kurrë Atë nëse dikush është vërtet i shqetësuar për të ardhmen e tij shpirtërore. Kur jemi në bashkësi me Zotin, do të zbulojmë se të gjitha dëshirat plotësohen në një mënyrë misterioze. Por ne duhet ta kërkojmë Zotin së pari. Ai është bujar dhe na ka dhënë gjithçka, por ne do ta gjejmë Atë vetëm kur të mos jemi të kënaqur me dhuratat e Tij, por t'i drejtohemi Vetë Dhuruesit. Ne do ta njohim Atë për sa kohë që jemi të sinqertë në ndjekjen tonë, të zellshëm në dëshirën tonë për t'iu afruar Atij dhe për të përjetuar praninë e Tij të bekuar.

Pengesa më e madhe me të cilën përballet një person është vetvetja e tij. Kur përpiqet të ulet në heshtje dhe të meditojë për çështje shpirtërore, lindin papritur mendime të kësaj bote, duke i shpërqendruar dhe duke i penguar të arrijnë qëllimin e tyre. Ata duhet të stërviten për të kontrolluar mendimet dhe trupat e tyre, dhe duke vepruar kështu, ata do të mbajnë një parajsë të

lëvizshme brenda shpirtit të tyre. Në jetë a në vdekje, në parajsë a në ferr, ajo lumturi supreme do t'i shoqërojë.

Ne duhet t'i lutemi Zotit thellësisht, duke e zbrazur dëshirën tonë të madhe, duke i kërkuar Atij në gjuhën e zemrës, me dëshirën e shpirtit dhe me pëshpëritjet e ndërgjegjes, në mënyrë që Ai të na dëgjojë dhe të na përgjigjet. Por nëse një person lutet me gjysmë zemre dhe në të njëjtën kohë mendon për diçka tjetër - diçka që Zoti e di se nuk është shqetësimi kryesor i atij personi - Ai nuk do të përgjigjet.

Së pari duhet të kemi Zotin. Koha është tani. Nuk duhet të presim, sepse iluzionet janë shumë të fuqishme. Jeta kalon shpejt dhe është turp të largohemi nga kjo botë pa e ditur qëllimin e jetës. Duhet të reflektojmë sa herë që kemi një moment kohë të lirë. Edhe nëse lutjet tuaja nuk marrin përgjigje fillimisht, mos e humbni shpresën për mëshirën e Zotit, por vazhdoni të luteni. Lutuni sinqerisht dhe besoni se lutja juaj do të marrë përgjigje.

Në jetën time kam qenë dëshmitar i provës më të madhe të reagimit të Zotit ndaj lutjes. Por një përgjigje e tillë kërkon përpjekje, sepse asgjë me rëndësi nuk vjen pa përpjekje. Meditimi është thelbësor për të zbuluar misteret e jetës dhe për të hyrë në mbretërinë e Zotit.

Zakonet e këqija dhe shpërqendrimet e tjera do të përpiqen të minojnë përpjekjet tuaja dhe të dobësojnë vendosmërinë tuaj. Por nëse doni të jeni

të lumtur, mbajini mendimet tuaja të drejtuara nga Zoti dhe do ta gjeni Atë pranë jush.

Dëshirat për kënaqësi tokësore krijojnë një tërheqje magnetike që e tërheq një person drejt kësaj toke, jetë pas jete. Kthimi në mish bëhet i panevojshëm për ata që i kanë gjetur dëshirat e tyre te Zoti. Sa herë që dëshirojnë të përmbushin ndonjë dëshirë, ata mendojnë për të dhe ajo manifestohet para tyre. Nëna ime m'u shfaq pas vdekjes së saj dhe u ngushëllova duke e parë atë dhe e falënderova Zotin për mirësinë e Tij. Vërtet, Ai është Më Bujari dhe Më i Mëshirshmi. Ai i përmbush dëshirat tona për të treguar dashurinë dhe mirënjohjen e Tij ndaj nesh kur i japim Atij vendin e parë në zemrat tona.

Kur një person arrin te Zoti, ai bëhet zot i jetës dhe i fatit. Nuk duhet të pushojmë derisa prania hyjnore të jetë vendosur fort në jetën tonë. Ai do të na japë gjithçka që dëshirojmë dhe do të na vërë në provë.

Sprovat dhe pengesat në rrugën shpirtërore janë të shumta dhe të mëdha, por ndërsa kalojmë nëpër ato sprova dhe i kapërcejmë ato pengesa, duhet të themi: “O Zot, Ti i ke përgjigjur lutjeve të mia dhe i ke përmbushur dëshirat e mia më të mëdha, kështu që zemra ime është pasuruar me praninë Tënde dhe shpirti im shkëlqen me dritën Tënde”

Paqja qoftë mbi ty

Nga thëniet e mësuesit Paramhansa Yogananda

Njerëzit ankohen për idenë e heqjes dorë nga disa gjëra në jetë, edhe pse në realitet heqin dorë nga shumë gjëra të vlefshme, një nga të cilat jo më pak e rëndësishme është qetësia mendore, dhe ndonjëherë madje sakrifikojnë veten për para, të cilat janë të prirura për dëme dhe humbje.

Dorëzohuni Zotit dhe do të zbuloni se jeta juaj është bërë si një melodi e bukur ritmike

Kthejeni vëmendjen tuaj nga kjo botë drejt mbretërisë së gjerë të Perëndisë që është brenda jush

Në anijen e qetësisë mund të lundrosh drejt asaj bote përtej ëndrrave tona ku burimi hyjnor rrjedh pa pushim nga thellësitë e zemrës dhe shpirtit.

Zot, më ndihmo të luaj rolin tim në lojën e jetës në një mënyrë që të kënaq Ty, pavarësisht nëse jam i dobët apo i fortë, i sëmurë apo i shëndetshëm, i famshëm apo i panjohur, i pasur apo i varfër, duke e ditur se Ti më do dhe nuk do të më braktisësh kurrë.

Pasuria mund t'i merret një personi, ose mund t'i merret atij/asaj, kur ai/ajo largohet nga kjo botë, dhe ai/ajo nuk mund ta marrë me vete. Vlera e saj e vërtetë qëndron në shpenzimin e saj për vepra të dobishme dhe në sjelljen e lumturisë për veten dhe

të tjerët në një mënyrë që i pëlqen Zotit dhe ndërgjegjes së dikujt.

Ata që mendojnë vetëm për sigurinë dhe rehatinë e tyre, duke harruar ose injoruar nevojat e të tjerëve, në realitet po përpiqen të përballen me varfërinë që një ditë do të jetë fati i tyre. Ata që kapen pas pasurisë së tyre në vend që ta përdorin atë për vepra të mira nuk i sjellin vetes begati në jetën e përtejme, por lindin të varfër, me dëshirat dhe dëshirat e të pasurve. Por ata që ndajnë bollëkun dhe begatinë e tyre me të tjerët tërheqin mirësi dhe bollëk kudo që shkojnë.

Kur u jepni atyre që e meritojnë me dëshirë, do të zbuloni se Zoti është gjithmonë me ju dhe nuk do t'ju lërë kurrë dhe nuk do të keni nevojë për asgjë. Nuk duhet të harrojmë se jeta jonë mbështetet drejtpërdrejt nga Zoti dhe kur të kuptojmë se mendjet, vullnetet dhe aktivitetet tona varen të gjitha nga Zoti dhe e marrin forcën e tyre prej Tij, atëherë do të marrim udhëzim të drejtpërdrejtë prej Tij dhe do të kuptojmë se jeta jonë është një me jetën e Tij të pafundme.

Meditimi ofron prova të ekzistencës së Zotit. Pasi valët e ndjesisë pastrohen nga pellgu i mendjes, lumturia hyjnore buron nga shpirti. Kjo lumturi ekziston tashmë brenda shpirtit, por është e mbuluar me vel.

O Zot Do të përdor vullnetin dhe intelektin tim për të arritur gjëra të vogla së pari dhe pastaj do të kaloj në arritje më të mëdha.

Edhe nëse të gjitha ambiciet materiale arrihen, ajo jep vetëm lumturi të paplotë - dhe duke gjetur Zotin do të zbuloj rezervuarë të pashtershëm gëzimi. Dhe ajo nuk ndalet kurrë së rrjedhuri dhe së vrapuari në kopshtet dhe livadhet me gjelbërim të përjetshëm të shpirtit.

Shtëpia: Sheshi i Fitores

Nëse një person e kalon jetën duke ndjekur një emocion pas tjetrit, ai kurrë nuk do ta njohë shijen e lumturisë së vërtetë. Njeriu duhet të jetojë thjesht dhe t'i afrohet jetës me lehtësi. Është e këshillueshme që një person të kalojë kohë vetëm, duke reflektuar mbi veprimet e veta herë pas here dhe duke praktikuar paqen e brendshme, e cila sjell shërim, përtëritje dhe forcë të ripërtërirë.

Nëse shpërqendrimet janë vazhdimisht të pranishme dhe stimuj të tjerë bombardojnë shqisat, nervat do të vuajnë si rezultat, sasi të mëdha energjie jetësore do të shpenzohen kot dhe shpirti do të ndihet i tensionuar dhe i shqetësuar. Për më tepër, nuk duhet të shqetësohemi shumë për korrigjimin e të tjerëve; përkundrazi, duhet të korrigjojmë veten përpara se të përpiqemi t'i korrigjojmë të tjerët.

Le të dihet se shtëpia është fushëbeteja më e madhe. Një person që është një engjëll në shtëpinë e tij, do të jetë një engjëll kudo.

Ëmbëlsia e zërit dhe paqja e sugjeruar nga sjellja fisnike janë më të nevojshme në shtëpi sesa kudo tjetër.

Ashtu si errësira nuk mund të qëndrojë aty ku shkëlqen drita, ashtu edhe errësira e sëmundjes

duhet të zhduket kur drita e Zotit shkëlqen në qelizat e trupit, dhe pak janë ata që e kuptojnë këtë të vërtetë.

Kur njerëzit ndiejnë një dëshirë të fortë për t'u shëruar, ata luten me zemra të trazuara ose me një ndjenjë dëshpërimi, duke supozuar se Zoti nuk do t'i dëgjojë lutjet e tyre ose luten por nuk presin në mënyrë që të dinë nëse lutjet e tyre kanë arritur te Zoti.

Ashtu siç nuk mund të dëgjosh muzikë të transmetuar në ajër duke përdorur një marrës të dëmtuar, po ashtu nuk mund të kapësh dridhjet e shëndetit, forcës dhe mençurisë që burojnë nga Zoti me një aparat psikik që nuk funksionon me frikëra, shqetësime dhe të gjitha llojet e ankthit, dyshimeve dhe pasigurisë.

Le të të kujtojmë dhe të të falënderojmë, Zot, në kohë nevoje dhe begatie, në sëmundje dhe shëndet, në errësirë dhe dritë, dhe në të gjitha rrethanat. Le të kujtojmë me mirënjohje ditët e mirëqenies që na ke dhuruar. Na ndihmo të hapim sytë e besimit në mënyrë që të shohim dritën Tënde të bekuar, e cila shëron të gjitha sëmundjet dhe lëngatat.

Unë jam kapiteni i anijes sime të mendimeve të mira, të vullnetit tim të mirë dhe të aktivitetit tim të frytshëm e të dobishëm. Do ta drejtoj anijen e jetës sime, duke i mbajtur gjithmonë sytë e mi të fiksuar në planetin e ndritshëm të paqes në qiellin e meditimit tim të thellë.

Do të përdor aftësitë e mia të të menduarit krijues për të arritur sukses në çdo gjë që bëj. Zoti

do të më ndihmojë nëse përpiqem të ndihmoj edhe veten time.

Sot do ta punoj kopshtin e jetës me përpjekje të përtërira dhe do ta mbjell me farat e mençurisë, shëndetit, kënaqësisë dhe lumturisë. Do t'i ujit farat me besim dhe vetëbesim dhe do të pres bujarinë e të Plotfuqishmit që të më japë një korrje të drejtë. Edhe nëse nuk korr korrjen e pritur, do të mbetem mirënjohës dhe falënderues për qetësinë shpirtërore që vjen nga përpjekja për të bërë më të mirën time.

Do ta falënderoj Zotin që jam në gjendje të vazhdoj të përpiqem derisa të kem sukses, me hirin e Tij. Dhe do ta falënderoj Atë kur të arrij dëshirën më të madhe të zemrës sime. Do të përpiqem të bëj vetëm vepra fisnike dhe të denja, duke kërkuar kënaqësinë e Zotit.

Bota është plot me stuhi natyrore dhe njerëzore, dhe Zoti është mburoja e fortë dhe streha e sigurt nga stuhitë, uraganet dhe të këqijat e kësaj bote. Kudo që është Zoti, nuk ka frikë apo pikëllim. Besimtari i vërtetë qëndron i vendosur dhe krenar në betejën e jetës dhe në luftën e ngjarjeve, i sigurt se Zoti është me të, duke e mbrojtur nga dëmi dhe duke mos e braktisur kurrë për asnjë moment. Kështu, frika zhduket nga zemra e tij dhe siguria zë vend, një mbrojtje që nuk mund të imponohet.

Të mos kesh frikë do të thotë të kesh besim në Zot dhe në mbrojtjen e Tij, dhe të kesh besim në drejtësinë, mençurinë, mëshirën, dashurinë dhe kudondodhjen e Tij.

Frika e privon një person nga forca e tij psikologjike, i turbullon mendjen dhe dëmton ritmet natyrore të zemrës. Për më tepër, frika mund të shkaktojë shqetësime fizike dhe sëmundje psikologjike. Në vend që t'i nënshtrohet ankthit dhe kufizimit psikologjik, një person duhet të sigurohet se është i sigurt në mbrojtjen e Zotit, Gjithëshikuesit, Gjithëdëgjuesit, i sigurt në fortesën e Tij të pathyeshme dhe i rrethuar nga mëshira .dhe kujdesi i Tij

Qoftë në xhunglën afrikane, në një fushë beteje, duke vuajtur nga sëmundja apo varfëria, duhet ta bindësh veten se dora e Zotit është më e fortë se çdo rrezik dhe e aftë të mbrojë ata që kërkojnë strehim tek Ai. Nuk ka mjet më efektiv mbrojtjeje. Sigurisht, duhet të përdorësh arsyen në përballimin e ngjarjeve, duke pasur njëkohësisht besim të plotë në ndihmën hyjnore. Besimi nuk do të thotë kurrë të jesh i pamatur ose të veprosh pa mençuri përballë fatkeqësive. Përkundrazi, pavarësisht se çfarë ndodh, duhet t'i pohosh vetes se vetëm Zoti është i aftë të ndihmojë në rrethana të vështira dhe të vështira nëse i drejtohesh Atij .me gjithë zemrën, shpirtin dhe shqisat e tua

Kur vështirësitë bien si një ortek, nuk duhet t'i lejojmë ato të paralizojnë vullnetin tonë ose të errësojnë vizionin tonë të qartë dhe qasjen tonë të mençur e logjike. Përkundrazi, duhet ta ruajmë besimin tonë në Zot dhe ndjenjën tonë të lindur të së drejtës dhe të gabuarës, dhe të përpiqemi të gjejmë një rrugëdalje. Me ndihmën e Zotit, do ta

gjejmë atë. Në fund të fundit, gjërat do të përmirësohen sepse fuqia dhe mrekullitë e Zotit fshihen pas kontradiktave të jetës njerëzore. Ata që nuk e pranojnë pashmangshmërinë e rrethanave dhe në vend të kësaj përpiqen të depërtojnë përtej velit me intelektin dhe besimin e tyre, do ta gjejnë derën të hapur për ta - një derë .mbi të cilën troket çdo dorë besimtare

Jeta është e mbështjellë në errësirë dhe nganjëherë pengohemi dhe hezitojmë të ecim përpara. Duhet ta lëmë dritën e Zotit të jetë llamba jonë udhërrëfyese ndërsa ecim nëpër shtigjet e errëta të jetës. Zoti është hëna e plotë në netët e injorancës dhe errësirës, dielli i shkëlqimit në orët e zgjimit, far i udhëzimit dhe ylli udhërrëfyes për ata që përshkojnë detet e ekzistencës tokësore .dhe të shkurtër

Problemet do të vazhdojnë në botë, kështu që ku mund të drejtohet dikush për udhëzim dhe drejtim? Mendimet e dikujt, të ndikuara nga zakonet, paragjykimet, paragjykimet dhe fanatizmi, janë të padobishme, dhe ndikimet e mjedisit, familjes, vendit ose botës së dikujt janë të paafta të ofrojnë udhëzim të vërtetë. Prandaj, duhet t'i drejtohemi Zotit dhe të dëgjojmë zërin e qetë dhe të qetë që buron nga thellësitë e shpirtit, .një zë në harmoni me të vërtetën

Dallimi midis kontemplacionit mendor dhe introspeksionit shpirtëror

Nëse një person programon veten me njohuri teorike, ai bëhet si një regjistrues në këmbë, duke përsëritur fjalë të urta dhe fraza të larta, dhe të tjerët e konsiderojnë atë të ditur dhe të ditur. Por një njohuri e tillë nuk përforcohet nga një perceptim i drejtpërdrejtë i së vërtetës, as nuk përputhet me arritjen shpirtërore. Ky lloj intelektualizimi ose intelektualizimi e mban "veten" të lidhur me mendjen shqisore, e cila vetë është e kufizuar nga shqisat fizike. Njohuritë teorike nuk mund të fitojnë njohuri hyjnore, dhe është e kështillueshme që të mos humbasë kohën e çmuar me teori që nuk mund të zbatohen në realitet, përndryshe dikush e gjen veten të humbur në një xhungël të dendur intelektuale, të paaftë për të kapërcyer sferën e teorisë.

Ky proces nuk do të çojë në njohjen e së vërtetës, sepse e vërteta qëndron përtej opinioneve dhe teorive, dhe shumë nga ata që ndjekin këtë qasje bëhen të detyruar nga përfundimet e tyre subjektive.

Nëse një person i përdor aftësitë e tij mendore vetëm për të fituar para dhe pasuri materiale, vetëdija e tij do të tërhiqet nga bota materiale dhe do të ngatërrohet në kompleksitete të pafundme. Prandaj, njerëzit e mençur thonë se një person nuk duhet t'i kushtojë të gjitha aftësitë mendore që Zoti i ka dhuruar atij për ndjekjen e gjërave të përkohshme, në mënyrë që të mos humbasë veten në labirintin e materializmit dhe të krijojë kufizime dhe kufizime të panevojshme për veten e tij. Në

vend të kësaj, ai duhet t'i përdorë aftësitë e tij mendore për të siguruar nevojat e jetës dhe të përpiqet të zhvillojë aftësitë e tij morale në mënyrë që të dallojë midis të drejtës dhe të gabuarës, dhe midis asaj që është e dëmshme dhe asaj që është e dobishme. Kur ata kultivojnë depërtimin e tyre shpirtëror, ata do të jenë në gjendje ta ndiejnë Zotin brenda vetes dhe të përcaktojnë të vërtetat shpirtërore të fshehura pas vellove të dendura të materializmit. Kjo gjendje quhet introspeksion .shpirtëror

Cilado qofshin shqetësimet tona, Zoti duhet të ketë gjithmonë përparësi në jetën tonë. Një nga elementët më të rëndësishëm të rritjes shpirtërore është lidhja e vazhdueshme dhe e sinqertë me Zotin, përmes së cilës ju personalisht do të dëshmoni një transformim të mrekullueshëm dhe .pozitiv që do t'ju lërë mbresa të thella

Kur një person dëshiron të shohë një shfaqje, ose të blejë rroba të reja ose një makinë të re, a nuk është e vërtetë që mendja e tij është e zënë gjatë gjithë kohës? Lidhur me këto çështje dhe si t'i arrijë ose t'i marrë ato? Ai nuk do të pushojë derisa të përmbushë dëshirat e tij dhe do të vazhdojë të .punojë pa u lodhur për t'i arritur ato dëshira

Kështu, mendja njerëzore duhet të jetë e zënë duke menduar për Zotin dhe pastaj të gjitha dëshirat më të vogla do të transformohen në një dëshirë të fortë për të ndjerë Zotin dhe për të .komunikuar me Të

Kur mendja i pështpërit Zotit një pështpëritje të sinqertë dhe të zjarrtë që buron nga thellësitë e një shpirti të dëshiruar

Thirrja e shpirtit do të prekë zemrën kozmike dhe përgjigjja do të vijë, duke sjellë me vete gëzim të madh.

Pështpëritja intelektuale kultivon vullnetin, derisa të keni forcë të mjaftueshme për të arritur qëllimin e dëshiruar.

Kur mendja dhe vullneti i një personi janë në harmoni me Zotin, ai është i ngarkuar me fuqi të pakufizuar, kështu që vetëm të menduarit për diçka është e mjaftueshme për ta sjellë atë në jetë, sepse ligji hyjnor vepron në favor të atyre që janë në harmoni me vullnetin suprem.

Të gjitha arritjet e jashtëzakonshme në jetën time janë arritur nëpërmjet fuqisë së një mendjeje në harmoni me Zotin. Kur gjeneratori hyjnor është në punë, gjithçka që dëshiroj realizohet pa përjashtim, së pari duke marrë formë si një dizajn i padukshëm, eterik dhe më pas duke u manifestuar me forcë të papërmbajtshme në realitet.

Sekreti i rritjes

Ne rritemi përmes çdo përvoje që kalojmë, për sa kohë që e kuptojmë se mund të nxjerrim mësime të vlefshme prej tyre, sepse çdo dhimbje dhe vuajtje që përjetojmë ka kuptim dhe qëllim.

Pavarësisht ashpërsisë së sprovave, ato janë si zjarri që shkrin xeherorin e hekurit, duke e transformuar atë në çelik të bukur, të fortë dhe të gjithanshëm. Mençuria që farkëtojmë përmes flakëve përvëluese të përvojës është vërtet e jashtëzakonshme. Jeta na pastron, duke transformuar natyrën tonë të ulët në elementë të çmuar, duke na lejuar të jetojmë me shpirtra aq të pastër sa xhevahiret, aq të fortë sa çeliku, por fleksibël dhe elastikë, duke u përkulur pa u thyer nën presionet e fatkeqësive dhe vështirësive.

Kur shohim fytyra të shtrembëruara nga zemërimi, të plagosura nga brutaliteti, pamja e tyre na bën të dëshirojmë ta dëbojmë shëmtinë nga shpirtrat tanë - një shpirt i paprekur nga asgjë tjetër përveç qëllimeve të liga dhe mërive të thella që errësojnë imazhin e bekuar hyjnor brenda nesh, ashtu si bloza ndot një pasqyrë. Veprimet e dhimbshme të të tjerëve duhet të zgjojnë tek ne dëshirën për të përmirësuar sjelljen tonë dhe për të kontrolluar veten, në mënyrë që të jemi zotër të pasioneve tona të padisiplinuara, jo skllevër të tyre.

Fjalët e mira janë një ilaç i mrekullueshëm për shumë sëmundje, duke zotëruar një forcë të fuqishme, pothuajse magjike, magnetike që sjell bekime dhe begati të bollshme për folësin e tyre. Ata që përdorin fjalë qetësuese dhe të buta ndiejnë një rrymë delikate që rrjedh përmes tyre pa ndërprerje, duke u mbushur me një bollëk qetësie. Kjo ndodh sepse kjo rrymë është e lidhur me

burimin e saj më të lartë, që rrjedh vazhdimisht dhe arrin vazhdimisht shpirtrat në harmoni me të. Ata pastaj do të jenë në gjendje ta transmetojnë këtë rrjedhë lumturie te shpirtrat që dëshirojnë paqe.

Çdo ditë, një person shikon në pasqyrë për të parë fytyrën e tij sepse dëshiron të duket në formën e tij më të mirë para të tjerëve. Sa më e rëndësishme është, pra, që ai të qëndrojë çdo ditë me veten dhe të shikojë në pasqyrën e analizës së brendshme për të zbuluar se çfarë fshihet nën sipërfaqen vezulluese! Sepse çdo gjë që është tërheqëse nga jashtë e merr joshjen e saj nga vetja e brendshme. Dhe asgjë nuk e njollos pasqyrën e pastër të shpirtit si shtrembërimet psikologjike si zemërimi, pakënaqësia, zilia dhe urrejtja. Kushdo që përpiqet të çlirohet nga këto përbërje, të huaja për natyrën e shpirtit, do të lejojë që drita e bukurisë së brendshme të rrezatojë nga brenda.

Përmes analizës, zbulojmë se problemet njerëzore janë të trefishta: ka probleme dhe çrregullime që sulmojnë trupin e njeriut, të tjera që sulmojnë mendjen dhe një kategori e tretë që bllokon rrugët e shpirtit.

Sëmundja, pleqëria dhe vdekja janë vështirësitë dhe pengesat me të cilat përballet trupi. Megjithatë, sëmundjet psikologjike pushtojnë mendjen përmes trishtimit, frikës, zemërimit, dëshirave të shtypura, pakënaqësisë, urrejtjes, obsesioneve emocionale, agjitacionit nervor të ethshëm dhe kancerit psikologjik që paralizon

aftësitë mendore. Sëmundja më e rrezikshme, megjithatë, është sëmundja e shpirtit, e manifestuar në injorancë, nga e cila burojnë dhe përhapen të gjitha sëmundjet e tjera.

Ka më shumë të mira sesa të këqija në botë

Kur dyshimet na futen në mendje, duhet të kujtojmë jetën e njerëzve të mëdhenj. Është e vërtetë që jemi qenie njerëzore, por Zoti na ka pajisur me fuqi të jashtëzakonshme që rrallë i përdorim. Pse pra të dridhemi nga frika e pleqërisë, sëmundjes dhe pikëllimit? Duhet të bëjmë çmos për t'u kujdesur për trupat tanë, por nuk duhet t'i nënshtrohemi frikës ose të varrosemi nën grumbuj injorance.

Trupi nuk është i gjithë personi

E mira është më e madhe se e keqja në këtë botë sepse Zoti është fuqia supreme. Por kur na godet e keqja, mendojmë se nuk kemi fuqi ta kontrollojmë atë ose t'i shpëtojmë kontrollit të saj.

Stuhitë e së keqes janë të destinuara të fryjnë, por ne mund t'i kapërcejmë efektet e tyre dhe të ngrihemi mbi to.

Jeta nuk na është dhënë për t’u shkatërruar prej saj, por për të na ngulitur ndërgjegjësimin për përjetësinë, dhe ne duhet ta kujtojmë këtë të vërtetë.

Pa lirinë e mendimit, askush nuk mund të shprehet në një mënyrë të pastër, spontane dhe natyrale. Mbani mend se jeni thelbësisht të lirë. .Fuqia e vullnetit është gjithmonë e lirë

Nëse e përdorni vullnetin tuaj siç duhet, kjo do të krijojë karma të mirë për ju, por shumica e njerëzve nuk duan të ndryshojnë dhe nuk duan të bëjnë përpjekje, kështu që ata shkërmoqen përballë vështirësive dhe nuk janë në gjendje të .përballen me sfidat

Të bësh çfarë të duash nuk është liri, sepse njerëzit janë të lidhur nga dëshirat e tyre, dhe për këtë arsye veprimet e tyre nuk mund të quhen aspak liri. Liria e vërtetë do të thotë të bësh gjithçka me një vullnet të udhëhequr nga mençuria. Një person mund të kontrollojë pasojat e veprimeve të tij të kaluara, të cilat në mënyrë të pashmangshme do ta ndjekin atë, nëse e aktivizon vullnetin e tij dhe e përdor atë për vepra të mira dhe të dobishme. Nëse i kryeni veprimet tuaja me arsye dhe vullnet, forcat e veprimeve tuaja të gabuara të mëparshme do të dobësohen dhe zakonet që vijnë nga veprimet tuaja të mira do të .forcohen

Ne dëshirojmë vazhdimisht atë që na mungon dhe lidhemi me gjëra që nuk janë thelbësore. Sapo diçka na zotëron, ne e humbasim përkohësisht vullnetin tonë të lirë. Ashtu si lindorët janë skllavëruar nga zakonet e lashta, edhe perëndimorët janë skllavëruar nga ato moderne. .Ne krijojmë fatin tonë dhe lidhemi prej tij

Pse një fëmijë lind në një familje të keqe, ndërsa një tjetër lind në një familje të mirë? Secili prej tyre e përdori lirinë e tij për të jetuar në një mënyrë të caktuar në të kaluarën (në një jetë të mëparshme) dhe kështu i solli ato rrethana mbi vete në këtë jetë.

Nuk ka liri të vërtetë pa Zotin. Ne duhet të mendojmë vazhdimisht për Të. Cilado qofshin shqetësimet dhe mendimet tona, Zoti duhet të zërë vendin e parë në zemrat tona, dhe kur jemi vërtet të lidhur me Të, do të na jepet aftësia për të përmbushur atë që duhet, në çdo kohë, me ndihmën e Tij hyjnore.

Këshilla për dishepullin

Një nga nxënësit i kërkoi mësuesit Paramhansa t'i jepte disa këshilla për vetëpërmirësim, ai tha: Nëse do të të duan, fillo duke dashur të tjerët që kanë nevojë për dashurinë tënde.

Dhe nëse prisni nga të tjerët, jini besnikë dhe besnikë ndaj tyre, në mënyrë që ata të jenë besnikë ndaj jush.

Nëse doni t'i pengoni të tjerët të veprojnë me keqdashje dhe dinakëri, mos lejoni që mashtrimi të depërtojë në mendimet tuaja dhe mos veproni në një mënyrë që i dëmton të tjerët.

Nëse doni që të tjerët të kenë empati me ju, filloni duke treguar empati ndaj tyre, veçanërisht ndaj atyre përreth jush.

Nëse do që të tjerët të të respektojnë, duhet të tregosh respekt si për të rinjtë ashtu edhe për të moshuarit

Nëse do paqe nga të tjerët, duhet të jetosh një jetë në harmoni

Nëse doni që njerëzit të jenë fetarë, jini shpirtërorë në natyrë dhe lërini të tjerët të ndiejnë se jeni një model i mirë dhe se mund të mbështeten tek ju dhe t'ju besojnë.

Shkurt, gjithçka që dëshiron të të tregojnë të tjerët. Një nga cilësitë e mira është ta tregosh atë në jetën tënde së pari, dhe do të zbulosh se njerëzit do të reagojnë ndaj teje në të njëjtën mënyrë.

Nëse mund të identifikoni fushat në jetën tuaj që kanë nevojë për përmirësim pa u dekurajuar ose pa zhvilluar një kompleks inferioriteti, dhe nëse punoni vazhdimisht për të përmirësuar karakterin tuaj, atëherë koha që shpenzoni për këtë do të jetë shumë më produktive sesa nëse do ta humbisnit duke dëshiruar që të tjerët të përmirësoheshin vetë. Shembulli juaj pozitiv dhe sjellja juaj e shëndoshë kanë një fuqi më të madhe për të ndryshuar të tjerët sesa dëshirat, zemërimi dhe fjalët tuaja vetëm.

O Zot, Ti je burimi i çdo mirësie dhe origjina e çdo fuqie. Bekona që të mund të reflektojmë bekimet e Tua mbi ne në shëndetin tonë, aspiratat tona intelektuale dhe shprehjet tona shpirtërore. Ti

je shkëlqimi në yje, energjia në atome, mirësia në zemra dhe bukuria në të vërtetë. Na ndihmo të mbushemi me fuqinë Tënde supreme, mençurinë Tënde të pafundme dhe vërtetësinë Tënde të pakufishme.

Zot, na lejo të pranojmë se Ti je burimi i shëndetit, oqeani i jetës dhe burimi i gjithë kuptimit dhe dijes. Na çliro nga injoranca dhe efektet e saj, nga frika dhe shqetësimet, dhe lejo që përmbytja e mençurisë Tënde të largojë të gjitha mbeturinat dhe rrënojat nga jeta jonë.

Shkëput, o Zot, perdet që fshehin fytyrën Tënde nga ne, le të të shohim si një dritë kaq të ndritshme, si diej të panumërt në horizontin e jetës sonë, le të të ndiejmë si një fuqi gjithmonë përtëritëse që frymëzon mendimet tona, ushqen shpirtrat tanë, mbështet trupat tanë dhe përmbush ëndrrat tona.

Amen

Shumica e njerëzve nuk e dinë pse. Nga ekzistenca e tyre në këtë tokë, ata besojnë se qëllimi i jetës është përmbushja e dëshirave, sigurimi i nevojave të jetës, kërkimi i kënaqësisë dhe dashurisë njerëzore dhe në fund të fundit dorëzimi ndaj thirrësit të fundit.

Njerëzit e fillojnë jetën e tyre si programues me pririe dhe dëshira specifike që nuk u janë përmbushur në të kaluarën. Dhe ata përpiqen - me atë pak vullnet të lirë që u ka mbetur - duke

imituar dëshirat dhe veprimet e të tjerëve. Nëse shoqërohen me biznesmenë, duan të bëhen si ata, dhe nëse shoqërohen me artistë, arti bëhet gjithçka për ta.

Zoti dëshiron që ne të jemi praktikë në këtë botë. Ai na ka dhënë uri që kërkon që ne të punojmë për ta shuar atë, por kërkimi vetëm për ushqim, strehim, para dhe pasuri do të thotë që njeriu harron burimin e lumturisë së tij.

Është e vërtetë që duhet të punojmë për të përmbushur nevojat tona dhe të përpiqemi të arrijmë qëllimet tona legjitime, por para së gjithash, duhet t'ia hapim zemrat tona Zotit dhe të kërkojmë udhëzimin dhe miratimin e Tij në gjithçka që bëjmë. Atëherë me siguri do të kemi sukses në shkollën e jetës, sepse do të marrim drejtimin tonë nga Menaxheri dhe Furnizuesi Suprem, i cili e di se çfarë na nevojitet dhe çfarë është më e mira për ne. Prandaj, duhet t'i besojmë Atij dhe t'i nënshtrohemi vullnetit të Tij të mençur.

Nga leksionet e mësueses Paramahansa

Kur lumturia e brendshme e shpirtit errësohet nga një shtresë e trashë kënaqësish sensuale kalimtare, shkëlqimi i artë i shpirtit errësohet dhe aftësitë transparente të shpirtit fshihen pas dendësisë së materies. Kur mendja e dikujt tërhiqet nga xhelozia dhe zilia dhe mbulohet nga retë e frikës dhe shqetësimit, ai bëhet i mjerë, i mjerë dhe i mundur. Por kur dikush e drejton të

njëjtën vëmendje drejt dashurisë, paqes dhe harmonisë, ai përjeton lumturi të thellë.

Shpirti ndjen lumturi kur kthehet nga dëshirat fizike të përziera me vuajtje dhe mjerim në virtytet transparente të shpirtit, të mbushura me kënaqësi sublime.

Nëse shpirti zhytet plotësisht në kënaqësitë e ashpra të kësaj bote, ai bëhet indiferent ndaj ndjekjes së gëzimeve më të larta dhe i paaftë për të përjetuar kënaqësi shpirtërore. Shumë mund të argumentojnë se heqja dorë nga kënaqësitë materiale është pothuajse e pamundur në këtë botë ose ndërsa jeton midis njerëzve, mendimet e të cilëve sillen vetëm rreth çështjeve materiale. Megjithatë, nuk kërkohet që personi mesatar të braktisë botën dhe të tërhiqet në male dhe pyje për të gjetur qetësi dhe paqe. Përkundrazi, ata duhet të qëndrojnë në këtë botë pa lejuar që rrymat e saj të fuqishme t'i rrëmbejnë, në mënyrë që të mos mbingarkohen nga valët e trazuara të kësaj jete.

Një person nuk duhet të jetë negativ ndaj mjedisit përreth tij dhe, në të njëjtën kohë, nuk duhet të lejojë që materializmi t'ia verbërojë shikimin, në mënyrë që të mos humbasë kontaktin me natyrën e tij shpirtërore dhe të mos jetë në gjendje të shijojë gëzimet e lumturisë dhe të dëshmojë dritat hyjnore.

Jeta, me thelbin, përbërësit dhe qëllimet e saj, është një enigmë e vështirë për t’u kuptuar, por jo e pamundur për t’u zgjidhur, dhe me të menduarit

tonë progresiv, ne zgjidhim disa nga sekretet e saj .çdo ditë

Pajisjet e bazuara në parime të sakta shkencore në këtë epokë janë sigurisht mbresëlënëse, dhe zbulimet që sjell shkenca na japin një vizion më të qartë të mënyrave se si mund të përmirësohet jeta. Por, pavarësisht të gjitha pajisjeve, shpikjeve dhe strategjive që kemi, ne ende duket se jemi si kukulla në duart e fatit, dhe rruga përpara është ende e gjatë para se të .çlirohemi nga kontrolli i natyrës

Sigurisht, të jetosh në mëshirën e natyrës nuk është liri. Mendjet tona entuziaste janë të mbingarkuara dhe të prangosura nga një ndjenjë pafuqie kur ndiejmë se jemi viktima të përmbytjeve, uraganeve ose tërmeteve, ose kur ngjarjet na rrëmbejnë - pa arsye logjike - të dashurit tanë afër zemrave tona. Pastaj kuptojmë se nuk kemi arritur shumë fitore dhe nuk kemi qenë në gjendje të kapërcejmë rrethanat e pafavorshme. Sepse, pavarësisht të gjitha përpjekjeve tona për ta bërë jetën ashtu siç duam të jetë, rrethana të caktuara do të shfaqen gjithmonë në këtë skenë tokësore dhe ngjarje të drejtuara nga një mendje e fuqishme për të cilën dimë pak, duke punuar plotësisht në mënyrë të pavarur nga mendimet dhe vullneti ynë. Më e mira që mund të bëjmë është të punojmë dhe të bëjmë .disa përmirësime

Ne kultivojmë grurë dhe bëjmë miell, por kush e krijoi farën e parë? Ne hamë bukë të bërë nga

mielli, por kush i dha trupit tonë aftësinë për ta tretur atë? Dhe si ta shndërrojmë ushqimin në ?lëndë ushqyese

Në çdo cep të jetës duket se ekziston një dorë hyjnore e domosdoshme. Ne nuk mund t'i menaxhojmë punët tona pa të, dhe me të gjitha siguritë që kemi. Ne nuk e dimë kur zemra do të ndalojë së funksionuari. Prandaj, nevoja për t'u mbështetur me guxim në fuqinë supreme hyjnore dhe në veten tonë më të lartë, që buron nga ajo .plotfuqishmëri sipas së cilës jemi modeluar

Ne duhet të kemi një besim të lirë nga .krenaria dhe të ecim me besim në shtigjet e jetës

Pa panik dhe dridhje, dhe pa ankth dhe mbyllje

Përballimi i alergjive

Kapërcimi i ndjeshmërisë është një art delikat dhe kontrolli i shpejtësisë së reagimit është i rëndësishëm për zhvillimin e një personaliteti të .ekuilibruar dhe të gjithanshëm

Ndjeshmëria buron nga keqkuptimi, kompleksi i inferioritetit, krenaria e ekzagjeruar dhe një ego e .ekzagjeruar

Kur një person mendon se ndjenjat e tij janë lënduar, ky mendim zë rrënjë në mendjen e tij, duke i ngacmuar nervat, të cilat më pas bëhen të tensionuara dhe rebele. Zemërimi ndizet në zemrën e tij për shkak të emocioneve të plagosura. Megjithatë, disa njerëz kanë aftësinë të

kontrollojnë emocionet e tyre, kështu që shenjat e tyre të jashtme nuk shfaqen pavarësisht zemërimit të fortë brenda tyre. Të tjerë e shprehin zemërimin e tyre përmes reagimeve të menjëhershme, të dukshme në muskujt e syve dhe shprehjet e fytyrës, dhe përmes përgjigjeve të mprehta dhe të koduara verbale.

Emocionaliteti i tepërt ka pasoja serioze; e ndërlikon situatën dhe krijon një paqëndrueshmëri të padëshirueshme që ndikon negativisht te të tjerët.

Duhen bërë përpjekje për të ushtruar vetëkontroll dhe qetësi, duke nxitur një atmosferë mirëkuptimi dhe harmonie që nxit paqen në vend të tensionit dhe largon tymin e stresit. Ata që e bëjnë këtë do të jenë zotër të fatit të tyre dhe do të shpërblehen me vlerësim dhe respekt nga ata përreth tyre.

Ndjeshmëria e tepërt është një tipar i përbashkët për shumicën e njerëzve, dhe kur kjo emocion i paarsyeshëm shpërthen, ajo verbon mprehtësinë dhe i turbullon sytë e mençurisë. Edhe më keq, personi tepër i ndjeshëm beson se po mendon, ndien dhe vepron në mënyrë të përsosur, kur në fakt sjellja e tij mund të jetë krejtësisht e gabuar!

Shumë njerëz besojnë se duhet të ndiejnë keqardhje për veten kur kritikohen dhe se vetëmëshira u jep atyre njëfarë lehtësimi. Por,

ashtu si të varurit nga droga, sa më shumë që .marrin, aq më e fortë bëhet varësia e tyre

Një person shumë i ndjeshëm shpesh vuan pa nevojë. Më shpesh, askush nuk e di shkakun e shqetësimit të tij ose natyrën e ankesës së tij, duke çuar në rritje të ankthit në izolimin e tij të vetëimponuar. Asgjë nuk mund të arrihet duke u ndalur në heshtje te fyerjet ose kritikat e perceptuara. Është shumë më mirë të adresohen shkaqet rrënjësore të një mbindjeshmërie të tillë .përmes analizës objektive dhe vetëkontrollit

Ky lloj alergjie e pashëndetshme ka pasoja serioze; ajo konsumon zemrën si zjarri dhe shkatërron indet e paqes. Prandaj, duhet të trajtohet me mençuri, logjikisht dhe me një vullnet .të vendosur

***

Unë punoj shumë për t'i shërbyer të gjithëve, por kur tërhiqem në vetminë time për reflektim, nuk lejoj askënd të më shqetësojë meditimin. Çështjet e tjera mund të presin, por takimi im i përditshëm me Zotin nuk duhet të neglizhohet ose .të anashkalohet

Para se të ndërmerrni ndonjë veprim, ndaloni dhe merrni në konsideratë me kujdes pasojat dhe ndikimin e tyre në mendjen, trupin dhe shpirtin tuaj. Veprimet e nxitura nga detyrimi nuk janë çlirim, pasi veprimet në kundërshtim me ligjet e harmonisë dhe progresit do ta kufizojnë individin.

Anasjelltas, veprimet e sanksionuara nga gjykimi dhe në përputhje me ndërgjegjen e dikujt janë të virtytshme dhe sjellin liri.

Kur vendos të bësh diçka të mirë, ose të përmbahesh nga diçka e keqe, dhe i përmbahesh këtij vendimi dhe vepron në përputhje me të, dije se pjesa jote e lirisë është e bollshme.

Zoti dëshiron që ne të përdorim lirinë e zgjedhjes që na është dhënë për ta kërkuar dhe për ta gjetur Atë, por Ai nuk dëshiron të na imponohet.

Dëshira për t'iu afruar Zotit dhe për ta njohur Atë nuk vjen vetvetiu, por duhet të aktivizohet dhe të ushqehet. Pa këtë dëshirë, jeta nuk ka vlerë apo shije.

Lëreni që depërtimi juaj shpirtëror të udhëheqë mendimin tuaj dhe suksesi do t'ju ndjekë kudo që të shkoni

Zotit ia kushtoj zërin tim, duart e mia, këmbët e mia, zemrën time, trupin tim, ndjenjat e mia, vullnetin tim dhe gjithçka tjetër.

Dashuria është arma shpirtërore që i jep fund të gjitha luftërave

Përtej kësaj toke ka botë të pafundme ku do të takojmë përsëri ata që menduam se na kishin lënë përgjithmonë.

Kjo jetë tokësore është vazhdimisht në ndryshim - pikëllimi ndjek pikëllimin, iluzione mbi

iluzione. Ky mirazh që shfaqet në shkretëtirën e vetëdijes sonë duhet të zhduket dhe ne duhet të zgjojmë veten tonë të vërtetë nga poshtë vellove .të dendura të materies

Mos u përpiq t’i bazosh shpresat e tua në këtë jetë. Ku është garancia jote? Je i sigurt vetëm kur .gjen strehë në dijen e Zotit

Thelbi i shpirtit është si ari i lashtë i varrosur nën dhe. Kur dheu hiqet nga ari dhe lahet me ujin e meditimit, ai shkëlqen përsëri me pastërti dhe .qartësi të plotë

Zot, le të shohim të mirën, të mendojmë mendime të shëndosha dhe të shoqërohemi me ata me karakter të mirë. Na ndihmo të mendojmë për Ty dhe të sodisim Ty, o Ti që je burimi i çdo .drejtësie dhe origjina e çdo mirësie

Liri nga dobësia

Mënyra më e mirë për të kapërcyer dobësinë është të ndalosh së menduari për të; përndryshe, ideja e dobësisë do të mbingarkojë vetëdijen tënde dhe do të dominojë veten tënde të brendshme. Kur sjellim dritë brenda vetes, errësira do të zhduket .sikur të mos kishte ekzistuar kurrë

Kjo ide më sjell frymëzim të mrekullueshëm

Kur drita futet në një shpellë që ka qenë e mbuluar nga errësira për mijëra vjet, errësira zhduket menjëherë. Në mënyrë të ngjashme, dobësitë dhe gabimet zhduken kur lejojmë dritën e

Zotit të hyjë në vetëdijen tonë, dhe errësira e injorancës nuk mund të mbetet. Kjo është filozofia me të cilën duhet të jetojmë.

Shtyrja e punëve është e padobishme. Rrota e jetës nuk ndalet kurrë së rrotulluari dhe ditët e jetës sonë kalojnë shpejt. Çdo minutë që kalojmë duke menduar qartë dhe duke vepruar me mençuri është një investim i suksesshëm dhe fitimprurës në lumturinë tonë.

Shumë njerëz e kalojnë gjithë jetën duke menduar për paratë, seksin dhe famën, dhe rrallë përqendrohen në gjërat thelbësore që u sjellin qetësi mendore dhe ua rrisin ndërgjegjësimin në nivele më të larta.

Pavarësisht se sa i përulur mund të jetë roli i një personi, ai konsiderohet i suksesshëm në sytë e Zotit nëse di ta kalojë kohën e tij me mençuri dhe t'i drejtojë mendimet e tij në drejtimet e duhura.

Kur drita e Zotit shkëlqen mbi një person, ai nuk ndien se ka nevojë për asgjë, sepse gëzimi që e pushton i përmbush të gjitha ëndrrat dhe e bën të ndiejë thellë në shpirt se është më i pasuri i të pasurve dhe më i lumturi i të lumturve në këtë jetë.

Tuneli i Dritës

Ata, ndërgjegjësimi shpirtëror i të cilëve zgjohet nga mendime të ndriçuara, vepra të mira, ndjenja të mira dhe meditim i thellë, mund ta ndiejnë largimin e tyre nga trupi në momentin e

fundit të largimit përmes syrit shpirtëror. Gjatë qëndrimit të tyre tokësor, jogi praktikon të shohë tunelin e syrit shpirtëror në kufirin midis materies dhe shpirtit, dhe në momentin e largimit nga Toka, ata mund të hyjnë në këtë tunel të ndritshëm dhe të kalojnë nga kjo botë në mbretërinë e pafundme të dritës, gëzimit, paqes dhe lirisë absolute të .Zotit

{Dritë mbi dritë}

Llamba e trupit është syri [shpirtëror]

Nëse syri juaj është i vetëm

Atëherë i gjithë trupi juaj do të mbushet me dritë

Dhe drita shkëlqen në errësirë dhe errësira} {nuk e njohu

Altruizmi do të thotë të ndiesh hidhërimet e të tjerëve, t'u afrohesh atyre, të komunikosh me ta, të përpiqesh sinqerisht t'i ngushëllosh në fatkeqësinë e tyre, të gëzohesh në gëzimin e tyre dhe të bësh çmos për ta mbajtur larg fantazmën e .frikës, nevojës dhe ankthit

Ai që zotëron frymën e altruizmit nuk vepron sipas llogaritjeve dhe pritjeve të kufizuara, por përdor mendjemprehtësinë dhe gjykimin e tij të shëndoshë dhe vazhdon të ndihmojë veten dhe të tjerët, duke falënderuar Zotin për suksesin që arrin. Nëse dështon një ose disa herë, ai nuk ndihet i dekurajuar, por përkundrazi bëhet më i vendosur,

duke dyfishuar përpjekjet e tij dhe duke përsëritur përpjekjen, duke eksploruar ide dhe kanale të reja, i udhëhequr nga drita e arsyes dhe duke kërkuar ndihmën e Zotit derisa të arrijë qëllimin e tij dhe të .arrijë qëllimin e tij fisnik

Ai që punon për t'i bërë të tjerët të lumtur, bëhet i lumtur nga Zoti me një ndjenjë të brendshme ngushëllimi psikologjik. Dhe nëse humbet diçka për hir të atyre që po përpiqet t'i ndihmojë, ai nuk e konsideron atë humbje sepse në këmbim fiton kënaqësinë dhe paqen mendore të Zotit. Ai jeton për të dashur, punuar, dhënë dhe mbjellë farat e mirësisë dhe paqes në fushat e .njerëzimit

Kushdo që tejkalon botën e tij personale në mendimet dhe ndjenjat e tij, zgjeron vetëdijen e tij, rrit empatinë e tij dhe ndjen se bota është shtëpia e tij dhe njerëzimi është familja e tij. Ai e kupton se qëllimi i ekzistencës së tij në këtë tokë është të reformojë veten përpara se të përpiqet të reformojë të tjerët, sepse kushdo që reformon veten i ndihmon të tjerët të reformojnë veten përmes shembullit të jetës së tij. Veprimet kanë një ndikim më të thellë dhe një efekt më të thellë në .shpirtrat e të tjerëve sesa fjalët

Ndalesa të shkurtra

:Shkëlqimi i sinqeritetit

Disa njerëz përpiqen t'i shpëtojnë problemeve të tyre duke buzëqeshur, por ky lloj shpëtimi

kërkon një ndërgjegje të pastër, të lirë nga hipokrizia dhe mashtrimi. Kur një person sillet ndershmërisht me veten dhe të tjerët, dhe vepron me fisnikëri dhe integritet, sytë e tij bëhen të qartë dhe një shkëlqim unik buron prej tij - shkëlqimi i pagabueshëm i sinqeritetit.

Ndershmëria:

Disa njerëz thonë shumë gjëra në emër të ndershmërisë, por nuk mund të flasësh me të gjithë për gjithçka. Kur ofron këshilla dhe udhëzime, disa njerëz i keqkuptojnë fjalët e tua dhe nuk fitojnë asgjë nga ajo që thua; ky është një përpjekje e kotë dhe një përpjekje e pavlerësuar. Heshtja në raste të tilla është flori, por kjo nuk do të thotë aspak të heshtësh për keqbërjet.

Vetë-harmonia:

Harmonia me veten është vërtet e mrekullueshme. Shumica e njerëzve e dinë sa e vështirë është të jesh në harmoni me të tjerët, por a keni menduar ndonjëherë të jeni në harmoni me veten? Është tepër e vështirë, por e mundur. Nëse e analizoni veten, do të zbuloni se jeni vazhdimisht në kundërshtim me veten. Nëse nuk e doni veten, nuk do ta doni askënd tjetër. Dhe nëse një person nuk është në harmoni me veten, si mund të jetë në harmoni me të tjerët?

Harmonia me veten është jetike për harmoninë me botën. Prandaj, është thelbësore të vlerësosh dhe ta duash veten, sepse e meriton atë

dashuri. Njeriu duhet ta dojë veten sepse Zoti na krijoi dhe na pajisi me potencial fisnik. Të duash këtë vetvete të brendshme, këtë thelb plot me cilësi të virtytshme, frymëzon sjellje fisnike dhe pastron mendjen nga papastërtitë dhe zemrën nga ligësia dhe pakënaqësia.

Kalibrimi i busullës letrare:

Askush nuk mund ta mashtrojë ndërgjegjen e vet, të justifikojë keqbërjen ose t'i shpëtojë pasojave të sjelljes së gabuar, edhe nëse do të udhëtonte në një planet tjetër. Rezultatet e veprimeve të dikujt e shoqërojnë, dhe duhet të korrigjojë kursin e vet dhe të kalibrojë busullën e vet morale në mënyrë që gjilpëra e saj të tregojë gjithmonë në drejtimin e duhur.

Disa njerëz jetojnë në kushtet më të këqija dhe megjithatë janë në harmoni të plotë me veten, ndërsa të tjerë kanë çdo mundësi dhe gjithçka që u nevojitet, por megjithatë janë në konflikt të vazhdueshëm me veten. Prandaj, nuk duhet të presim që rrethanat të ndryshojnë. Bindni veten se jeni mirë pavarësisht mjedisit tuaj, i cili mund të jetë i ndryshëm nga ai që dëshironi.

Kushdo që e vë veten në mëshirë të rrethanave, pret që gjërat të ndryshojnë dhe pritja e tij do të jetë e gjatë.

Thuhet se një burrë fliste rrjedhshëm tetëmbëdhjetë gjuhë, por ishte aq i varfër sa nuk kishte mundësi të blinte një llambë për të lexuar,

kështu që shkonte në një cep dhe ulej nën dritën e rrugës për të lexuar. Vërtet, vullneti krijon mjete, krijon mundësi, ripërtërin shpresën, përmbush .detyra dhe përmbush dëshira dhe ëndrra

Komunikimi i vërtetë me ata që e njohin Zotin mund të bëhet nëpërmjet kontaktit personal me ta, leximit reflektues të shkrimeve të tyre ose meditimit të thellë dhe miqësor të tyre. Pika e rëndësishme për t'u mbajtur mend është në harmoni me vetëdijen e tyre, e cila është në .harmoni me Zotin

Kur e përshtasim vetëdijen tonë me shpirtra të mëdhenj që e duan Zotin, kjo harmoni gradualisht transformon jetën tonë në një mënyrë shumë të mrekullueshme. Kjo harmoni nuk e skllavëron vullnetin, por përkundrazi zgjeron fushëveprimin e tij dhe forcon fuqinë e tij. Ky është ndryshimi midis të qenit në harmoni me njerëz të mbushur me ego dhe të preokupuar me atë që mund të fitojnë, dhe të qenit në harmoni me dashamirësit e Zotit dhe njerëzimit, qëllimi i të cilëve është të japin dhe të zgjojnë dashurinë hyjnore në shpirtrat e atyre që janë në harmoni me ta. Magnetizmi i këtyre individëve të bekuar na sjell në kontakt të ngushtë .me magnetizmin hyjnor

Duhet të mbajmë mend se, ndërsa përpiqemi të përmbushim nevojat tona, duhet t'i ndihmojmë edhe të tjerët të marrin atë që u nevojitet dhe të ndajmë me ata që janë më pak të lumtur gjërat e mira në jetë që na vijnë në rrugën tonë. Le të kujtojmë se jemi një pjesë integrale e familjes

globale dhe se nuk mund të jetojmë pa këtë familje të madhe.

Si do të ishte jeta pa zdrukthëtarë, shpikës, fermerë dhe të tjerë? Nëpërmjet dhënies dhe marrjes, si dhe shkëmbimit të shërbimeve, Zoti dëshiron që ne të mendojmë dhe të kemi empati me të tjerët. Është një gabim i rëndë të jetosh vetëm për veten pa marrë parasysh të tjerët. Kur mendojmë për lumturinë tonë, duhet të mendojmë edhe për lumturinë e të tjerëve. Nuk kërkohet që ne të japim gjithçka që kemi për mirëqenien e familjes globale, pasi kjo është e pamundur. Përkundrazi, duhet të kemi empati me të tjerët dhe të bëjmë çmos për t'i ndihmuar ata dhe për të lehtësuar barrën e tyre.

Ekziston një marrëdhënie midis suksesit dhe kënaqësisë së shpirtit, brenda kontekstit të mjedisit në të cilin jeton individi.

Suksesi i vërtetë është rezultat i sjelljes në përputhje me parimet e drejtësisë dhe përfshin lumturinë dhe mirëqenien e të tjerëve si pjesë integrale të kënaqësisë personale. Kushdo që e zbaton këtë parim në jetën e tij materiale, mendore, morale dhe shpirtërore do ta gjejë këtë përkufizim të suksesit si të plotë dhe gjithëpërfshirës.

Njerëzit mendojnë për suksesin në mënyra të ndryshme në varësi të qëllimeve të tyre në jetë. Herë pas here, disa njerëz e barazojnë atë me vjedhjen, duke thënë gjëra të tilla si: "Ai është një

hajdut i suksesshëm!" Kjo tregon se jo çdo sukses është i dëshirueshëm; suksesi ynë nuk duhet t'i dëmtojë të tjerët.

Një tjetër kualifikim për sukses është sjellja e harmonisë dhe rezultateve pozitive, jo vetëm për veten tonë, por edhe për t'i ndarë këto avantazhe me të tjerët.

Arritja e suksesit financiar nuk do të thotë vetëm të shijosh atë që meriton; do të thotë gjithashtu të kesh një përgjegjësi morale për të ndihmuar të tjerët të krijojnë një jetë më të mirë për veten e tyre. Kushdo me inteligjencë mund të fitojë para, por nëse ka dashuri në zemrën e tij, nuk do të jetë në gjendje t'i përdorë ato para në mënyrë egoiste; përkundrazi, do ta ndajë atë që ka me të tjerët.

Paraja bëhet mallkim në duart e njerëzve koprracë dhe kopracë, por është një bekim dhe një dhuratë për ata me duar bujare dhe zemra të mira.

Shpirtrat e mirë tërheqin shpirtra të mirë dhe tërhiqen prej tyre

Duhet të mësojmë ta duam të afërmin tonë si veten tonë dhe të kujtojmë se jemi këtu <u>në këtë jetë për një kohë të shkurtër, pas së cilës nisemi për në një botë tjetër, niveli i së cilës varet nga niveli i të menduarit tonë dhe cilësia e veprimeve tona gjatë këtij qëndrimi tokësor.</u>

Kush janë të afërmit tanë të vërtetë? Për personin e mençur, të gjithë janë të afërm dhe

secili është një "fqinj". Sigurisht, personi i mençur është i aftë të dallojë dhe e kupton se, megjithëse dielli ndriçon dritën e tij mbi një copë qymyr dhe një diamant, diamanti, ndryshe nga qymyri, zotëron aftësinë unike për të marrë dhe reflektuar dritën në mënyrë të shkëlqyer. Duhet të kërkojmë shoqërinë e atyre, mendimet dhe ndjenjat e të cilëve janë po aq të pastra sa një diamant dhe duhet t'i kushtojmë kohë gjetjes së miqve të sinqertë. Ata që jetojnë një jetë të pastër dhe të ndershme do të tërheqin miq të karakterizuar nga pastërtia dhe ndershmëria, ndërsa ata që jetojnë sipas instinkteve të ulëta pa dallueshmëri do të tërheqin miq të të njëjtit lloj.

Nëse vlerësoni idealet dhe parimet e larta, kështillohet të shmangni shoqërimin me njerëz që nuk besojnë në ato ideale dhe parime dhe që ngatërrojnë mendimet dhe prishin humorin, në mënyrë që vibracionet e tyre të mos ulin nivelin tuaj të vibracioneve. Në të njëjtën kohë, mos përjashtoni askënd nga rrethi juaj i dashurisë.

Përveç kësaj, një person jo vetëm që duhet të japë dashuri, por edhe të bëjë paqe, në mënyrë që kudo që të shkojë, të krijojë harmoni dhe qetësi, duke i freskuar ata përreth tij me praninë e tij të mirë. Askush nuk dëshiron t'i afrohet një qelbësi me erë të keqe - më falni për shprehjen - të gjithë e shmangin atë. Në mënyrë të ngjashme, një person nervoz, impulsiv dhe grindavec i bezdis dhe i largon të tjerët. Ne duam të jemi si trëndafila që çelin dhe lëshojnë një aromë të ëmbël që kënaq

zemrën. Le të përpiqemi të përhapim aromën e paqes dhe flladin e mirësisë kudo që të shkojmë dhe kudo që të banojmë.

Mbretëria e Perëndisë nuk është mes reve ose në një vend të caktuar në hapësirë. Është përtej errësirës që shohim kur mbyllim sytë, dhe kur meditojmë dhe lutemi, syri i shpirtit që ndodhet në ballë hapet brenda nesh, dhe ne shohim një dritë të bekuar dhe ndiejmë gëzim që përshkon çdo qelizë të trupit, dhe ndiejmë se veli është ngritur dhe një derë e fshehtë është hapur për në mbretërinë e Perëndisë.

Zoti është një gëzim që përtërin vazhdimisht, një gëzim që përfshin gjithçka. Ne duhet të ndihemi një me atë gëzim që banon brenda nesh dhe rrethon pafundësinë.

Përtej kufijve vibrues të materies së dendur shtrihet vetëdija e pafundme, gjithëpërfshirëse, përtej përshkrimit në gjithë lavdinë, pafundësinë dhe pafundësinë e saj. Kjo është mbretëria e qiellit, një lumturi e ndërgjegjshme e përjetshme, e pakufishme dhe e pafundme.

Kur perceptimet e shpirtit zgjerohen dhe ai e ndjen praninë e tij kudo, ai bashkohet me shpirtin hyjnor.

Lavdi të Pafundit Absolut, të ulur në horizont, ku qielli takohet me oqeanin Dhe lavdi të Pafundit Suprem, të ulur në paqen brenda nesh; duke u

përqendruar në të Pafundin brenda nesh, ne mund .të marrim fuqinë e tij të pakufishme

Dituria e fituar nga studimi i librave ose nga njerëzit është dije e kufizuar, ndërsa dituria e fituar direkt nga Zoti jep fuqinë e mençurisë, shkëlqimin .e sigurisë, qetësinë e zemrës dhe paqen e shpirtit

O Zot, më mëso të lutem me përqendrim të thellë dhe të përziej meditimin me dëshirat e përzemërta dhe lejo që zemra ime të pastrohet çdo .ditë nga dashuria ime e pastër për Ty

Çlirimi nga kufizimet e karmës

qoftë mendore apo fizike, e vetëdijshme apo , e pavetëdijshme, ka një ndikim specifik në jetën e një personi. Veprimet e kaluara nuk janë vetëm ato të kryera ditë, muaj ose vite më parë, por edhe .veprime nga jetët e kaluara

Ju ishit të vdekur, e Ai ju dha jetë; pastaj do t'ju bëjë të vdisni, pastaj do t'ju ringjallë përsëri; .pastaj tek Ai do të ktheheni

Efektet e mira dhe të këqija të veprimeve të dikujt Në jetën e tij të tanishme, këto gjurmë mbeten të ruajtura në pavetëdije ose nënndërgjegje, dhe efektet që një person mbart (ose që shpirti i tij mbart) nga mishërimet e mëparshme qëndrojnë në gjumë si fara në pavetëdije, duke pritur rrethanat e duhura për të mbirë dhe për t'u rritur në një kohë specifike karmike. Ligji i karmës, i cili balancon gjërat,

përfshin veprimin dhe reagimin, shkakun dhe .pasojën, mbjelljen dhe korrjen

Çdo person e formon fatin e vet përmes mendimeve dhe veprimeve të tij, dhe energjitë që ata lëshojnë, qoftë me mençuri apo pa mend, në mënyrë të pashmangshme kthehen tek ata si pikënisje, ashtu si një rreth përfundon veten me saktësi të përsosur. [Pyetja është] a duhet që kërkuesi i gatshëm të përballet - kundër vullnetit të tij - me pasojat e pashmangshme të veprimeve të tij të kaluara, ose me atë që quhet paracaktim? Përgjigja është jo. Zoti është ligj dhe dashuri, dhe kërkuesi që i drejtohet Atij me dëshirë të sinqertë dhe besim të plotë, i përputh veprimet e tij me ligjin hyjnor dhe kërkon dashurinë e pakushtëzuar të Zotit padyshim që do të marrë bekimin hyjnor që lehtëson barrët e rënda dhe përmirëson .rrethanat

Zoti na vendosi në këtë botë plot iluzione dhe Ai i njeh vuajtjet tona dhe sprovat e mundimet që durojmë. Qeniet njerëzore thellojnë errësirën e brendshme të injorancës shpirtërore kur e konsiderojnë veten të mbytur në mëkat dhe të pafuqishëm për t'i shpëtuar thellësive të tij. Është më mirë për ta të përpiqen të korrigjojnë veten, duke kërkuar ndihmë dhe dhembshuri nga zemra e mëshirës hyjnore, duke shpresuar për falje nga .Zoti i dashur, i dhembshur dhe falës

Kur e kuptojmë lidhjen tonë të ngushtë me Zotin, çfarë karme mund të na lidhë? Mos lejoni askënd t'ju bindë se dhimbja dhe vështirësitë tuaja

janë rezultat i karmës suaj. Si shpirt në thelbin tuaj, ju nuk keni karma. Përkundrazi, duhet ta kuptoni këtë të vërtetë duke i pohuar vetes se jeni një me thelbin e jetës, dritës dhe forcave kozmike. Nëse e kuptoni këtë fakt, nuk keni asgjë për t'u frikësuar dhe Zoti do të hapë shumë dyer për ju dhe do t'ju ofrojë shumë mundësi.

Nëse nuk ndiheni rehat me mënyrën se si po ju shkon jeta, ndryshoni mënyrën e të menduarit dhe ngarkoni shqisat tuaja me energji pozitive dhe do ta ndjeni vetë ndryshimin.

Nuk ka nevojë që njerëzit të vajtojnë dhe të pikëllohen për atë që kanë humbur, ose t'ia atribuojnë rrethanat e tyre të pakënaqura gabimeve që kanë bërë në këtë jetë ose në të kaluarën e largët, sepse kjo është një formë e neglizhencës shpirtërore. Ata duhet të veprojnë dhe të çrrënjosin barërat e këqija nga kopshti i jetës, dhe pastaj lulet më të ëmbla dhe më të gjalla do të çelin dhe do të japin frytet më të shijshme dhe të dëshirueshme. Me hirin e Tij, Më të Lartit.

T’i nënshtrohemi Zotit nuk do të thotë të mos e përdorim vullnetin tonë për të përmirësuar punët tona dhe të presim që Zoti të zgjidhë situatat tona pa asnjë përpjekje nga ana jonë, sepse Zoti i ndihmon ata që ndihmojnë veten e tyre.

Çështja është se ne mësojmë si t'i drejtohemi Zotit për të udhëhequr vullnetin tonë dhe për të bekuar e forcuar përpjekjet tona të drejta. Kur kapërcejmë pengesën e mungesës së gatishmërisë

për t'u dorëzuar, gjejmë te Zoti mbrojtjen që askush në këtë botë nuk mund të na e japë, dhe gjithashtu gjejmë një forcë që asnjë provë nuk mund ta kapërcejë.

Secili mund të krijojë një marrëdhënie të veçantë me Zotin nëse di si t’ia hapë zemrën Zotit dhe të dëshirojë praninë e Tij hyjnore, e cila sjell gëzim dhe siguri.

Kur një person ndjen një nevojë të thellë për Zotin, duke e ditur se nuk mund të bëjë pa Të, ai do të zbulojë se Zoti i përgjigjet në një mënyrë ose në një tjetër. Por së pari duhet ta kultivojë atë ndjenjë të fortë, sepse përgjigja nuk do të vijë spontanisht.

Nëse nuk i japim Zotit vendin e parë në jetën tonë, gjendja jonë e vetëdijes do të jetë e shqetësuar dhe konfuze, dhe nuk do të jemi në gjendje të merremi logjikisht dhe siç duhet me kërkesat e pafundme të jetës.

Dhe cila është mënyra për ta zhvilluar këtë dëshirë? Sa herë që përballemi me fatkeqësi ose vështirësi, dhe sa herë që ndiejmë një rëndim në zemrat tona, duhet t'i drejtohemi Zotit dhe t'i kërkojmë ndihmën e Tij, duke e ditur se kushdo që e do Zotin dhe e ruan atë në mendjen dhe zemrën e tij, situata e tij do të përmirësohet. Situata e tij po ndryshon për mirë.

Kur e trazojmë dhe e trazojmë eterin, me lutjet tona të përzemërta dhe thirrjet e sinqerta, do të

nxjerrim thelbin e përgjigjes hyjnore, e cila .përmban ushqim, shërim dhe lumturi

Për ata që dëshirojnë ushqim shpirtëror, frustrimet dhe dështimet e së kaluarës janë të parëndësishme. Mund të nxirren mësime prej tyre dhe mund të provohet përsëri, duke e përsëritur përpjekjen që nga fillimi. Suksesi do të jetë i garantuar, me ndihmën e Zotit, për të gjithë ata që nuk dekurajohen nga dështimi, vendosmëria e të cilëve nuk dobësohet nga tragjeditë dhe që besojnë me besim të palëkundur se Zoti i mbështet ata që këmbëngulin. Ata që janë në rrugën e duhur dhe Ai u jep atyre shpresë, forcë dhe optimizëm, derisa të arrijnë qëllimin e tyre përfundimtar dhe .qëllimin e jetës

Mendimi është një forcë si elektriciteti, dhe gjendjet psikologjike kthehen te mendimi dhe .mënyra e të menduarit

Elektriciteti është si i dobishëm ashtu edhe i dëmshëm; kushdo që e përdor me mençuri e vë në shërbim të vetin, përndryshe mund ta rrymojë. Po kështu mendohet edhe nëse drejtohet në shtigjet e duhura, i sjell lumturi pronarit të saj, përndryshe i .sjell telashe

Mendimi është si një kalë i egër, megjithatë zbutja e tij nuk është e pamundur, dhe të menduarit pozitiv është një mënyrë për të .kontrolluar mendimin

Mendimi i shëndoshë është një mik i ngushtë,
dhe një mendje e sëmurë është një armik i vazhdueshëm.

Mendimi i shëndoshë tërheq paqe dhe siguri,
ndërsa mendimi i pashëndetshëm lëshon shigjeta vdekjeprurëse që kthehen dyfish mbi pronarin e tyre. Prandaj edhe thënia: "Shpërblimi është i të njëjtit lloj si vepra". Për sa kohë që dikush dërgon qëllime të mira, mendimet e tij do të shndërrohen në pishtarë, duke ndriçuar dhomat e shpirtit dhe duke larguar grumbujt e errësirës, në mënyrë që ai të ndiejë ngushëllim të thellë dhe sytë e tij të shkëlqejnë me një buzëqeshje kënaqësie! Buzëqeshja zgjat në sytë tuaj dhe paqja qoftë mbi ju.

Jeta është si një mulli që bluan farat e testimit
dhe eksperimentimit të frytshëm, për të bërë bukën e jetës. Është si një rrugë dredha-dredha, me lule të harlisura në të dyja anët, flutura të ndritshme dhe pemë me fruta të shijshme në degët e tyre, megjithatë rrallë ndalemi. Le të shijojmë pamjen e saj dhe të shijojmë ëmbëlsinë e saj; në të vërtetë, shpesh jemi në ankth. Për të arritur zona më të gjera, mendojmë se ka pamje më të këndshme nga ato që pamë. Por ndërsa largohemi gradualisht. Në shtigje me lule dhe frytdhënëse, gjejmë pemë që janë më të errëta sesa të freskëta, dhe pastaj lulet zhduken. Dhe bashkë me to, flutura dhe gjithashtu fruta, vetëm për të gjetur veten pastaj në shkretëtirën shterpë.

Jeta njerëzore është si ujërat e deteve, të cilat pastrohen dhe bëhen të freskëta vetëm kur ngjitesh në atmosferën e sipërme. Është si një ëndërr mëngjesi, që bëhet më e ndritshme me kalimin e moshës, sepse gjërat atëherë duken më të qarta dhe më të dallueshme. Është si një udhëtim në të cilin peizazhi ndryshon ndërsa udhëtojmë distanca. Pastaj i njëjti peizazh ndryshon ndërsa i afrohemi atij, e kështu me radhë.

Jeta nuk i zhgënjen të mençurit, sepse ata e trajtojnë atë me mjeshtëri dhe e shijojnë pa e lejuar atë t'i kontrollojë dhe t'i privojë nga liria e tyre. Për shembull, ata shijojnë ujin. Ata e pinë dhe lahen në të, por nuk e lejojnë veten të mbyten në të. Ata shijojnë rrobat që u pëlqejnë pa iu përmbajtur tepër formaliteteve dhe formaliteteve që konsiderohen sipërfaqësore. Ata shijojnë të ngrënit pa lejuar që grykësia t'i konsumojë, sepse të ngrënit e tepërt dobëson trupin dhe përpin perceptimet dhe do ta shkatërrojë atë plotësisht. Kështu, një person duhet ta shijojë jetën, por pa i shteruar shqisat përmes zhytjes.

Të shkosh mirë me të tjerët nuk do të thotë të biesh dakord me ta për gjithçka, ose të sakrifikosh idealet për hir të tyre, sepse ky stil konformizmi është i padëshirueshëm dhe nuk përputhet me të vërtetën. Reformatorët dhe njerëzit e mëdhenj nuk ishin dakord me kaq shumë njerëz përreth tyre, megjithatë ata i përmbaheshin fort idealeve të

tyre, sepse e kuptuan se ajo që po bënin ishte absolutisht e drejtë.

Para së gjithash, duhet të jesh në harmoni me Zotin, pastaj me ndërgjegjen tënde dhe pastaj me njerëzit.

Parimi nuk duhet të kompromentohet dhe nuk duhet të drejtohemi në motive të fshehta për të arritur një qëllim të caktuar, sepse kjo nuk u ka hije njerëzve me parime.

Kush mund të jetojë në një mënyrë që i pëlqen Zotit? Mos i dëmto të tjerët, sepse ata nuk kanë pse të kenë frikë. Nëse kjo qasje nuk i kënaq të tjerët, mjafton që një person të ndihet rehat nga brenda dhe të ndiejë një ndjenjë paqeje të brendshme që e bën atë të pavarur nga miratimi i njerëzve.

Forca dhe dëshira e shpirtit në kthimin te Zoti quhet magnetizëm shpirtëror dhe me këtë magnetizëm shpirti tërheq bekime drejt vetes dhe vibracione të imëta dhe të gjitha përvojat e mira njerëzore që i kujtojnë asaj mirësinë dhe drejtësinë.

Magnetizëm shpirtëror Është fuqia me të cilën tërheq dhe e tërheq personin drejt vetes Miq të mirë Dhe gjëra thelbësore dhe të rëndësishme Dhe një kuptim intuitiv i gjërave Kjo fuqi rrjedh nga forca tërheqëse magnetike e Zotit

Qiri i Paqes

Merr një enë mendore Mbushe atë me paqen tënde

Merr shishen e ndjenjave të mia, mbushe me mëshirën Tënde

Merr shportën time të zbrazët të shpirtit, .mbushe atë me frytet e mençurisë sate

Derdh ujërat e dashurisë sate në shpirtin tim, unë do ta derdh në kupat e shpirtit të etur

Rrëzo muret e egos, zhytmë në praninë tënde të plotë

Rrezja e agimit të dashurisë

Le të shikojë nga hapjet e zemrës sime

Më kujton rrezet e diellit të dashurisë tënde

Duke u përhapur nëpër qiellin e jetës sime

Drita rrezatuese e dashurisë suaj ka shkëlqyer

Mbi veten time, dhe u ndriçua

Drita jote mbushi hapësirën time shpirtërore

Ti je jeta që mban trupin tim

Dhe mendja që frymëzon mendimet e mia

Dhe mençuria që shpërndan injorancën time

Unë ndez qirinjën e hollë të dashurisë sime

Për të lexuar librin e artë

I ruajtur brenda meje që nga kohërat e lashta

Dashuria jote ishte dhe është akoma

Qiriu i padukshëm i paqes

Që shpërndan errësirën dhe më tregon
mesazhet e tua

Blogu është në faqet e zemrave

Le të zbulohet lavdia jote, o Zot

Le të shpërndahet drita e mençurisë suaj

Injorancë, mosmarrëveshje dhe zili

Nga brigjet e tokës përgjithmonë

Kthejeni dobësinë tonë në forcë

Dhe ne u dobësuam në vendosmëri

Mbushni trupat tanë me energji elektrike
jetësore

Dhe mbush mendjen dhe shpirtin me dritën
tënde shëruese

Na merr dorën që të mos mbytemi në ujërat e pakujdesisë Tënde, dhe mbushe qenien tonë me dashurinë dhe urtësinë Tënde. Na bëj të ndiejmë se jemi shumë afër Teje dhe se dielli i mëshirës .Tënde shkëlqen mbi ne vazhdimisht

Unë vendos lulet e mendimeve të mia të gjalla
e pështpëritëse

Në strukturën e qetësisë

Aroma e saj e heshtur këndon

Dhe ai këndon për lavditë e tua

Dhe me shkëlqimin e dritës sate të shenjtë

Unë shoh bukurinë e ekzistencës tënde

Ëndrrat e mia të lumtura bëhen realitet

Kur drita jote shkëlqen në shpirtin tim

Perdet shkëlqejnë me zjarrin e mençurisë

E shoh lavdinë tënde dhe gëzimi im rritet

Zoti ju ndriçoftë me dritën e Tij

Dhe përshëndetje nga shpirti për ju

Ka shumë kërkesa dhe kërkesa që bota na imponon dhe na bind për rëndësinë e tyre të madhe dhe për pamundësinë e të jetuarit pa to ose të qenit në gjendje të bësh pa to. Por kërkesa themelore duhet të jetë arritja e paqes së Zotit, burimet e të cilit nuk thahen kurrë dhe burimi i të cilit nuk shterron kurrë, dhe që i jep gjithçkaje në jetë shije dhe kuptim.

Le të kujtojmë se Zoti është thelbi i qenies sonë dhe se dashuria është dritarja përmes së cilës ne shikojmë fytyrën e Tij të lavdishme. Kushdo që dëshiron të ndiejë praninë hyjnore dhe ushqen atë dëshirë të lartë në mendime dhe vepra, Zoti do t'ia plotësojë kërkesën dhe do ta ndihmojë të rrëzojë perdet që i pengojnë të shohin dritat e bekuara.

Kushdo që është i vendosur të ecë përpara në këtë rrugë, nuk do të dekurajohet nga asgjë, dhe

asnjë pengesë nuk do ta pengojë derisa të arrijë qëllimin e tij dhe të përmbushë dëshirën e zemrës së tij.

Perla dhe Gurë të Çmuar Shpirtërorë

Ata që i ekspozojnë dobësitë e të tjerëve dhe u shkaktojnë atyre siklet dhe pakënaqësi janë larg mençurisë dhe gjykimit të shëndoshë. Ne duhet ta përçmojmë mëkatin, jo mëkatarin, sepse ai është vëllai ynë në shpirt, pavarësisht errësirës së injorancës që e mbështjell dhe e rrethon. Qëllimi i dënimit duhet të jetë shërimi, jo mburrja dhe plagosja. Ne duhet ta trajtojmë vëllain tonë mëkatar ashtu siç do të dëshironim të trajtoheshim nëse do të ishim në vendin dhe situatën e tij.

Kushdo që i fsheh të metat e vëllait të tij në këtë botë, Zoti do t'ia fshehë të metat e tij në botën tjetër.

Ashtu siç i gjykojmë të tjerët, ligji shpirtëror na gjykon në të njëjtën shkallë. Nuk duhet të presim shumë nga të tjerët, as nuk duhet të presim gjithmonë rezultate të mira nga askush, edhe nëse ata po bëjnë më të mirën e tyre.

Një person mund të bjerë dhe të pengohet, por ai do të mbetet i sigurt për sa kohë që bën çmos për t'u ngjitur përsëri në shkallët e virtytit dhe drejtësisë.

Çdo ditë duhet të përpiqemi ta ngremë moralin e pacientit fizikisht, psikologjikisht ose

shpirtërisht në mjedisin tonë, ashtu siç ndihmojmë veten ose anëtarët e familjes sonë.

Kushdo që përpiqet që sot të jetojë sipas ligjeve hyjnore - në vend të jetës së vjetër egoiste që sjell vështirësi dhe mjerim - do të zbulojë se pavarësisht sa i përulur është roli që luan në jetë, ai mbetet një rol i rëndësishëm për sa kohë që e kryen detyrën e tij në masën më të plotë sipas drejtimit të regjisorit të shfaqjes kozmike dhe zotit të të gjitha fateve tona: Zotit të Plotfuqishëm.

Kur bashkëveprojmë me të tjerët me sinqeritet të sinqertë, dashuri të vërtetë dhe konsideratë për ndjenjat, do të sjellim miq të mirë në jetën tonë pa pasur interesa personale ose llogaritje egoiste që të marrin parasysh fare pak; përndryshe, nuk do të jemi në gjendje t'i njohim miqtë tanë të vërtetë.

Është e nevojshme të heqësh qafe hipokrizinë dhe pretendimin, dhe të veprosh në një mënyrë që nuk dëmton qëllimisht të tjerët.

Miqtë nuk duhet të zemërohen, nënçmohen ose armiqësohen, as nuk duhet t'u jepet ndonjë arsye për të ushqyer ndjenja armiqësore ndaj nesh. Miqtë nuk duhet të keqtrajtohen, shfrytëzohen ose t'u jepen këshilla të pakërkuara, përveç nëse u kërkohet një e tillë. Kur kërkohet një këshillë, ajo duhet të jepet sinqerisht dhe me mirësi, pa frikën e pasojave. Miqtë ndihmojnë njëri-tjetrin përmes kritikës konstruktive dhe vëllazërore.

Përvojat e vështira të jetës nuk vijnë për të paralizuar vullnetin tonë dhe për të na mposhtur, por përkundrazi për të mprehur vendosmërinë tonë dhe për të forcuar besimin tonë në Zot dhe vetëbesimin tonë. Disa njerëz gabimisht besojnë se këto përvoja dhe sfida janë forca shkatërruese të pakapërcyeshme, dhe kështu ata heqin dorë. Një mendësi e shëndetshme është thelbësore për të aktivizuar forcën tonë të brendshme për t'u përballur në mënyrë efektive me jetën dhe sprovat .e saj

Nëse një person nuk konkurron me dikë më të fortë se vetvetja, ai nuk do të bëhet i fortë. Në mënyrë të ngjashme, kur përballemi me vështirësitë tona me guxim dhe forcë mendore, .bëhemi më të fortë dhe më elastikë

Mendjet tona janë një pjesë integrale e vetëdijes gjithëpërfshirëse të Zotit. Nën valën e vetëdijes sonë shtrihet oqeani i vetëdijes së Tij të pafundme. Kur vala harron se është pjesë e oqeanit më të madh, ajo ndahet nga ajo fuqi oqeanike. Si rezultat, mendjet e njerëzve dobësohen nga kufizimet materiale dhe nuk janë më të afta për punë të frytshme dhe prodhim të bollshëm. Kur mendjet shkundin pluhurin e injorancës dhe thyejnë zinxhirët që i lidhin fuqitë e tyre, ato do të bëhen më të afta për kreativitet dhe .ndërveprim pozitiv me jetën

Kur i përmbahesh fort një ideje të caktuar dhe e mbush atë me një vullnet të fortë, ajo ide shndërrohet në një forcë dinamike. Dhe kur

mendimi bëhet dinamik, ai mund të krijojë mjedisin e duhur për sukses, sipas hartës së padukshme të vizatuar në mendje.

Njerëzit dështojnë sepse i nënshtrohen rrethanave të vështira të jetës pa u rezistuar atyre, në vend që t'u rezistojnë atyre pa u dorëzuar.

Është e nevojshme të ushtrohet dhe aktivizohet vullneti

Ata që hyjnë në shenjtëroren e qetësisë mund të komunikojnë shpirtërisht me shpirtra të tjerë që e duan Zotin dhe mund ta kuptojnë gjuhën e trëndafilave dhe të të gjitha qenieve të gjalla.

O Zot, ji i vetmi Mbret i ulur në fron mbi dashurinë dhe dëshirën time

Ata që meditojnë përjetojnë një ndjenjë të thellë paqeje dhe kjo qetësi e brendshme duhet të ruhet edhe në shoqërinë e të tjerëve. Ajo që mësohet në meditim duhet të praktikohet në aktivitetet dhe ndërveprimet e përditshme me të tjerët, pa lejuar askënd të prishë paqen ose qetësinë e dikujt.

Kur doni të krijoni një zakon të mirë ose të eliminoni një zakon të keq, përqendrohuni te qelizat e trurit ku ndodhen mekanizmat e zakoneve të ndryshme.

Për të krijuar një zakon të mirë, së pari uluni në heshtje dhe meditoni, duke kërkuar ndihmë hyjnore. Përqendroni mendjen tuaj në qendrën e

vullnetit, të vendosur në ballë midis vetullave, dhe pohoni me vendosmëri zakonin që dëshironi të ngulitni në trurin tuaj. Kur doni të eliminoni zakonet e këqija, përqendroni gjithashtu vëmendjen tuaj në këtë qendër të vullnetit dhe pohoni me vendosmëri se të gjitha brazdat ku janë ngulitur ato zakone po fshihen. Me fokus dhe vullnet, ju mund të fshini edhe brazdat më të thella të zakoneve të vjetra të rrënjosura thellë. Siguroni veten vazhdimisht se keni vullnet të mjaftueshëm për të çrrënjosur zakonet e pashëndetshme nga .rajoni i trurit

Koha më e përshtatshme për një pohim të tillë është herët në mëngjes, kur vullneti dhe vëmendja .janë të vëmendshme

Vazhdo t'i pohosh vetes se je i lirë nga të gjitha diktatet dhe një ditë do të zbulosh se - me ndihmën e Zotit - e ke çliruar veten nga zakoni që .doje të hiqje qafe

Çfarëdo që të kesh frikë, largoji mendimet e tua prej saj dhe lëre në dorë të Zotit. Forco besimin tënd në Zot dhe ki besim se Ai është në gjendje të .të ndihmojë

Shumë vuajtje rrjedhin nga shqetësimi dhe ankthi. Pse duhet të vuani kur ajo që keni frikë nuk ka ndodhur ende? Imagjinoni dritën mbrojtëse të Zotit që ju rrethon nga të gjitha anët dhe do të .ndjeni mbrojtjen e Tij të mrekullueshme

Meqenëse shumica e anktheve tona burojnë nga frika, nëse e eliminojmë frikën nga jeta jonë, do të ndihemi të lirë dhe shërimi do të jetë i menjëhershëm. Çdo natë, pak para se të flini, pohoni vetes se Zoti është me ju, duke ju mbrojtur .dhe duke ju mbikëqyrur

Në këtë dramë kozmike, njerëz të të gjitha racave e luajnë historinë e jetës në skenën e kohës. Ne duhet ta kuptojmë kuptimin e jetës pa u shqetësuar shumë ose pa u fiksuar shumë pas .roleve tona të përkohshme

Perceptimi ynë për jetën është shpesh i shtrembëruar dhe devijues sepse e shikojmë me sytë e egoizmit dhe horizonteve të kufizuara. Nëse do ta shikonim me syrin e shpirtit, do t'i shihnim .gjërat nga një perspektivë krejtësisht e ndryshme

Kur hapim syrin e mençurisë, shohim dritën gjithëpërfshirëse të Zotit dhe në atë dritë perceptojmë natyrën tonë shpirtërore, e cila është një pasqyrim i natyrës së vetëdijes universale që .përshkon të gjitha grimcat dhe pjesët e universit

Të vërtetat shpirtërore na rrethojnë, duke trokitur në dyert e syve tanë të mbyllur, duke na nxitur të shohim dritën në vend të errësirës, të veprojmë me mençuri në vend të injorancës, të mbushim zemrat tona me dashuri në vend të urrejtjes dhe të bashkëpunojmë në vendosjen e paqes dhe sjelljen e bollëkut dhe sigurisë në botën tonë. Kur ta bëjmë këtë, injoranca do të zhduket, dallimet situacionale do të zhduken, do të shohim

unitet në regjistrimin e popullsisë dhe do të bëhemi .më në harmoni me vullnetin hyjnor

Marrëdhënia jonë me Zotin nuk është e ftohtë ose pa dashuri, si ajo midis një punëdhënësi dhe një punonjësi. Ne jemi familja e Tij, kujdesi i Tij për ne është i vazhdueshëm dhe Ai na dëgjon gjithmonë. Ne jemi një pjesë integrale e qenies së Tij dhe marrëdhënia jonë me Të është e gjallë dhe .e gjallë

Krijuesi ynë na ka pajisur me një pasuri të pashtershme dashurie, mirëkuptimi, depërtimi, vullneti të mirë dhe forcë shpirtërore, megjithatë shumica prej nesh e kanë shpërdoruar këtë pasuri për asgjë. Zoti dëshiron që ne të jetojmë në siguri, paqe dhe bashkëpunim miqësor, siç i ka hije një familjeje fisnike dhe të dashur, por lakmia dhe llogaritjet egoiste kanë zënë rrënjë në zemrat tona .dhe kanë mbjellë përçarje midis nesh

Zoti do që ne të jemi zotërinj, por ne kemi zgjedhur të jemi skllevër

Njeriu është larguar shumë nga shtëpia e tij qiellore dhe ka humbur parajsën e brendshme të ndjenjës së afërsisë me Zotin dhe afërsisë me Zotin, dhe ai nuk do të jetë në gjendje ta rifitojë .atë parajsë pa përpjekje personale

Zoti na krijoi sipas shëmbëlltyrës së Tij, por kjo e vërtetë na ka shpëtuar nga mendja. Ne i jemi dorëzuar iluzionit se fati ynë është vështirësia dhe fati ynë është zhdukja. Ne duhet ta heqim velin e

iluzionit me kamën e mençurisë për të parë të vërtetën rrezatuese pas saj.

Kush jemi ne dhe cila është natyra jonë e vërtetë?

Njerëzit kanë dallime të dukshme, qoftë në përbërjen e tyre psikologjike apo emocionale, rolet që luajnë në jetë, punën dhe aktivitetet që ndjekin, apo dëshirat që ndiejnë. Por, poshtë të gjitha këtyre dallimeve fshihen dy gjëra që çdo qenie njerëzore dëshiron dhe ka nevojë pa përjashtim. Njëra është liria nga të gjitha format e dhimbjes dhe dëshirës. Tjetra është lumturia e plotë dhe e qëndrueshme - kënaqësia e plotë, ku banojnë paqja, dashuria, mençuria dhe gëzimi.

Në të vërtetë, ajo që njerëzit përpiqen të arrijnë është Zoti, pavarësisht nëse e përdorin atë emër apo jo. Të mençurit thonë se Zoti është thelbi i lumturisë dhe shpirti i lumturisë. Dhe askush nuk do të përjetojë kënaqësi të plotë nëse nuk mbështetet drejtpërdrejt nga burimi kozmik. Kjo është një pikë kyçe për të kuptuar gjendjen njerëzore.

Por ku e kërkojnë njerëzit atë që kërkojnë?

Ata e kërkojnë atë vetëm në gjërat e kësaj bote: në pasuri, rrethana të jashtme dhe marrëdhënie me njerëz të tjerë. Por është e pamundur ta gjesh atë në asgjë, në këdo ose në çdo rrethanë në këtë botë, duke pasur parasysh vetë natyrën e krijimit.

Krijimi bazohet në parimin e dualitetit. Është e pamundur të kesh një pamje vetëm në një ngjyrë, pasi nuk ka asnjë mënyrë për të bërë pa të kundërtën e saj. Në mënyrë të ngjashme, është e pamundur që çdo aspekt i ekzistencës të ekzistojë i izoluar nga dualiteti. Megjithatë, duke shqyrtuar dëshirat që motivojnë njerëzit, zbulojmë se secili prej nesh dëshiron vetëm gjëra të mira, të këndshme, të bukura dhe pozitive, pa dëshirën më të vogël për t'u marrë me diçka të pakëndshme ose të padëshirueshme. Por kjo është e pamundur.

Në këtë botë dualiste, nuk ka kënaqësi pa dhimbje, nuk ka dritë pa errësirë, nuk ka të mirë pa të keqen, nuk ka jetë pa vdekje. Të dyja anët e medaljes janë të pandashme. Kjo do të thotë që ajo që dëshirojmë thellë brenda vetes nuk mund të merret nga kjo botë.

Njerëzit kërkojnë—po, ata kërkojnë me gjithë fuqinë e tyre—por nuk janë në gjendje ta gjejnë atë që kërkojnë, gjë që lind dëshpërim dhe mungesë shprese. Kjo çon jo vetëm në dëshpërim, por edhe në pakënaqësi të madhe dhe zemërim të fortë, dhe si pasojë në akte dhune. E gjithë kjo ndodh sepse ata nuk po e kërkojnë atë që kërkojnë në vendin e duhur, dhe si rezultat, nuk e gjejnë atë që zemrat e tyre dëshirojnë.

Njerëzit në kohën tonë nuk dinë shumë për kuptimin dhe qëllimin e jetës, dhe për këtë arsye vuajnë nga konfuzioni dhe hutimi.

Nga natyra, njerëzit janë qenie të shtyra nga një qëllim. Nëse u mungon një qëllim në jetë dhe nëse mendjet, energjitë, vullneti dhe emocionet e tyre nuk drejtohen në një mënyrë pozitive dhe konstruktive, ata do të drejtohen në rrugë shkatërruese, siç janë abuzimi me alkoolin dhe drogën, dhuna e kështu me radhë. Qëllimi përfundimtar i jetës është njohja e Zotit dhe është detyrë e individëve të harmonizojnë rolet dhe aktivitetet e tyre të jashtme përmes veprimeve të drejta, perspektivave të shëndosha, qëndrimeve pozitive dhe kanalizimit të dobishëm të .emocioneve të tyre

Këto dy aspekte të natyrës sonë - aspekti i brendshëm ose shpirtëror dhe aspekti i jashtëm - nuk janë kontradiktore nëse kuptohen saktë. Përkundrazi, ato mbështesin njëra-tjetrën dhe na ndihmojnë të zhvillojmë dhe përmirësojmë aftësitë dhe potencialin tonë fizik, psikologjik, emocional .dhe shpirtëror

Njerëzit jetojnë në një boshllëk të madh, pa stimulim intelektual ose psikologjik. Ata ndihen të mërzitur për shkak të mungesës së qëllimit dhe mungesës së çdo gjëje që mund t'i jepte jetës së tyre vlerë dhe kuptim. Njeriu mesatar mund të jetë në gjendje të funksionojë dhe të sillet sikur të ishte i shëndoshë psikologjikisht dhe mendërisht, por a ?janë të lumtur

Qëllimi kryesor i jetës është të dimë se kush jemi dhe cila është natyra jonë e vërtetë. Nëse u kushtojmë aspekteve më të thella të jetës

vëmendjen që meritojnë, në mënyrë të pashmangshme do të ndiejmë lumturi, sepse lumturia njerëzore është e lidhur me lidhjen me veten shpirtërore të dikujt, pa të cilën nuk ka .ekzistencë ose ekzistencë

Frika nga dështimi ose sëmundja ushqehet nga të menduarit e vazhdueshëm për të derisa ideja e dështimit depërton nga mendja e vetëdijshme në nënndërgjegje dhe përfundimisht arrin vetëdijen më të lartë. Pastaj, frika, e ngulitur në nënndërgjegje dhe në vetëdijen më të lartë, fillon të shumohet dhe të rritet derisa ta mbushë mendjen e vetëdijshme me barëra të këqija frike që nuk zhduken aq lehtë sa mendimi fillestar kur mbin. Këto barëra të këqija të dëmshme përfundimisht japin fryte helmuese dhe vdekjeprurëse. Për fat të mirë, rrënjët e saj mund të zhduken nga brenda duke u përqendruar fort në guxim dhe duke ngulitur vetëdijen e besimit absolut në Zot dhe se Ai është në gjendje t'i ndihmojë ata që dëshirojnë të ndihmojnë veten .dhe t'i mbrojnë ata nga dëmi

Na ishte një herë, një flluskë e vogël po lundronte në sipërfaqen e detit, e kujdesshme nga stuhitë dhe vetëtimat, kur dëgjoi një zë që i "?pëshpëriste: "Flluskë e vogël jete, çfarë ke

A nuk e di që je pjesë e oqeanit të jetës? Flluska e vogël shikoi përreth dhe e kuptoi këtë .fakt

Vetëdija njerëzore noton si një flluskë e vogël
Në sipërfaqen e detit të vetëdijes kozmike, duke e menduar si një flluskë të përkohshme, duke u dridhur nga frika e sëmundjes, varfërisë dhe vdekjes. O flluskë, a ke frikë nga oqeani? Shiko përreth, vëzhgo me kujdes. Zhvendos perspektivën tënde nga mjedisi yt i menjëhershëm në mbretërinë e pafundme të Zotit. Zhytu më thellë, zgjero kuptimin tënd, në mënyrë që të dish dhe të jesh i sigurt se je një me detin e Tij të gjerë dhe se Zoti është me ty. Ai të mbron, ai të mbështet, tani .dhe përgjithmonë

Shmangia e kurtheve dhe grackave

Sa herë që ndjeni një dëshirë të fortë në zemrën tuaj që ju nxit ta përmbushni atë, përdorni aftësinë për të dalluar dhe pyeteni veten: "A është kjo një dëshirë e mirë që mund të përmbushet, apo një dëshirë e keqe që nuk duhet respektuar?" Dëshirat materiale të pashëndetshme inkurajojnë zakonet tona të këqija duke na dhënë shpresa të rreme dhe lumturi iluzore. Në raste të tilla, fuqia e aftësisë për të dalluar duhet të përdoret për të zbuluar të vërtetën. Zakonet e këqija në fund të fundit çojnë në pakënaqësi. Kur natyra e tyre e vërtetë zbulohet, ato bëhen të pafuqishme për të zënë një person në kurthet e vuajtjes dhe në .kurthet e mjerimit

Reflektime dhe histori

Në jetë dhe në vdekje, në hidhërime dhe fatkeqësi, besimi im në Ty, o Zot, mbetet i fortë dhe i palëkundur, i vendosur dhe i patundur.

Çdo frymëmarrje e mallit dhe lutjes sime hap dyer dhe dritare në shpirtin tim, përmes të cilave kaloj drejt lumturisë së Zotit.

Ashtu si dielli shkëlqen në vendet më të mbushura me njerëz, kështu do të shoh rrezet e dashurisë hyjnore në të gjitha fushat e jetës sime dhe aktiviteteve të përditshme.

Më beko, o Zot, që ta zgjoj shpirtin tim me agimin dhe ta çoj në pragun Tënd të bekuar

Historia e drerit të myshkut

Musku është një substancë e çmuar me një aromë të fortë, që gjendet në kërthizën e drerit mysk që jeton në Himalajet e larta.

Pasi dreri arrin një moshë të caktuar, myshku magjepsës fillon të depërtojë fshehurazi nga kërthiza e tij, dhe dreri shqetësohet nga ajo aromë tërheqëse dhe fillon të kërcejë dhe të kërkojë burimin e asaj arome të këndshme.

Lëviz nga një vend në tjetrin, duke nuhatur midis shkëmbinjve dhe nën pemë, duke kërkuar kudo burimin e asaj arome emocionuese.

Më në fund, ai zemërohet, bëhet më i shqetësuar dhe në ankth kur nuk ka fjalë dhe nuk është në gjendje të gjejë atë që kërkon me mall dhe pasion.

Në një përpjekje të fundit për të arritur burimin e myshkut, ai hidhet nga shkëmbinjtë e lartë shkëmborë në luginën e thellë për t'u përballur me fatin e tij dhe për të gjetur vdekjen, në të cilën pikë gjuetarët janë në gjendje ta kapin atë dhe të nxjerrin qesen ose gjëndrën e myshkut prej tij.

Lidhur me këtë, një nga poetët e ndriçuar recitoi diçka me efektin e mëposhtëm:

O drer myshku, budalla!

Pse po vuan? Pse je pa gjumë?

Ky myshk është i disponueshëm

Me qesen e barkut tënd, budalla!

Edhe nëse e prek me hundë

Nga ti vjen aroma sekrete

Do të kishe fituar atë që shpresoje

Dhe jetuat pa shpenzuar

A nuk mendoni, miqtë e mi, se shumica e njerëzve sillen si drerët e myshkut? Ata janë gjithmonë dhe përgjithmonë në kërkim të lumturisë kudo jashtë vetes.

Po, ata e kërkojnë lumturinë në lojë dhe, duke u lodhur nga dëshirat dhe lakmitë, ata ngjiten në shtigjet rrëshqitëse të pasurisë derisa në fund hidhen nga shkëmbinjtë e shpresave të mëdha në shkëmbinjtë e frustrimit dhe dështimit, kur nuk

janë në gjendje të gjejnë lumturinë e vërtetë të ruajtur në thellësitë e shpirtrave të tyre.

Nëse i kthejmë mendimet tona nga brenda dhe reflektojmë thellë, do të gjejmë në qetësinë e shpirtit burimin e lumturisë së vërtetë dhe të qëndrueshme që kërkojmë.

Nuk duhet të jemi si dreri i myshkut, që vdes në kërkim të lumturisë në vendet e gabuara. Përkundrazi, duhet të jemi vigjilentë dhe të përpiqemi ta gjejmë lumturinë brenda vetes, jo jashtë vetes.

Historia e butonit

Njëherë një burrë erdhi tek unë dhe tha se vuante nga një sëmundje kronike e zemrës, dhe shtoi:

"Kam provuar shumë gjëra, por nuk mund ta heq qafe dhembjen e zemrës"

Pasi mendova me qetësi, i kërkova të më sillte gërshërë. Ai më shikoi duke u dridhur dhe tha:

"A keni ndërmend të ma hapni zemrën, zotëri?"

Unë qesha dhe u përgjigja: "Unë nuk jam mjek. A keni dëgjuar ndonjëherë për një person që përdor gërshërë për të kryer operacione!?"

Më në fund, ai me ngurrim solli gërshërë, kështu që unë i preva një nga kopsa të palltos dhe i thashë të mos qepte një kopsë tjetër në vend të

saj, dhe të mos e vinte dorën në vendin ku mungonte kops. I thashë gjithashtu të kthehej tek unë pas dy javësh, dhe prisja që ai të shërohej .gjatë asaj kohe

Burri qeshi dhe tha: "Do të bëj siç më the sepse të besoj, por mendoj se është ilaçi më i "!çuditshëm që më është përshkruar ndonjëherë

Dy javë më vonë ai erdhi me vrap tek unë dhe :tha, i habitur

Specialistët më siguruan se isha shëruar nga" sëmundja e zemrës. Pra, për hir të Zotit, çfarë "?bëre? A nxore një xhind nga një buton

Unë u përgjigja me një buzëqeshje: "Po! Dora jote luante vazhdimisht me butonin, dhe butoni "ishte në përputhje me zemrën

Ai buton ishte xhindi që po të shkaktonte dhimbje në zemër. Kështu që e preva butonin dhe të thashë të mos e zëvendësoje ose të mos e vije dorën në zemër. Në këtë mënyrë, zemra jote u !çlirua nga presioni dhe ndaloi së të lënduari

Gjithçka po ecën me shpejtësi dhe njerëzit janë të zënë me shumë gjëra. Natyrisht, është më mirë të korrësh të mirat e botës sesa të humbasësh kohë, duke e lënë stinën të kalojë dhe duke përfunduar duarbosh. Por ajo që duhet të korrësh është korrja më e pasur e jetës: t'i afrohesh Zotit dhe ta njohësh Atë. E vetmja mënyrë për të arritur lumturinë e vërtetë është të

arrish diçka në këtë botë dhe gjithashtu të arrish .sukses shpirtëror

Ata që e njohin Zotin nuk i fillojnë detyrat e tyre të përditshme para se të meditojnë më parë mbi Zotin dhe të mbushin mendjet dhe trupat e .tyre me energji të bekuar hyjnore

Kërkesat e shumta të botës mund t'i dekurajojnë ata që kërkojnë qëllimet e tyre shpirtërore dhe t'i largojnë nga rruga e tyre e zgjedhur. Por ata me vendosmëri të palëkundur nuk lejojnë asgjë t'i largojë nga rruga e tyre; ata këmbëngulin me vendosmëri pavarësisht .rrethanave të vështira ose të pafavorshme

Pavarësisht se çfarë na jep bota, ajo nuk do ta kënaqë dëshirën e zemrave tona, të cilat dëshirojnë diçka më të qëndrueshme, më të rëndësishme dhe më të çmuar se të gjitha thesaret .dhe pasuritë e botës

Kur një person vdes - rroftë gjatë - asnjë fuqi në tokë nuk mund të bëjë asgjë për të Kush mund të na ndihmojë pasi të largohemi nga kjo botë? Zoti Prandaj, duhet të kujtojmë gjithmonë se kjo botë është thjesht një ndalesë e përkohshme në udhëtimin tonë drejt shtëpisë sonë qiellore, ku do të jetojmë përgjithmonë në prani të të Gjithëmëshirshmit

Pasuria e tepërt nuk garanton shëndet, paqe dhe efektivitet, por arritja e paqes dhe efektivitetit

do të çojë në sukses të ekuilibruar si në nivelin .shpirtëror ashtu edhe në atë material

Shumica e njerëzve zhvillojnë efikasitet mendor vetëm për të arritur sukses material. Por kur një person bëhet zot i vetes dhe menaxhon fuqitë e tij psikologjike dhe vepron në përputhje me planin hyjnor, jeta e tij do të bekohet dhe ai do të shijojë nektarin e shpirtit ndërsa është në këtë tokë. Ai nuk do të jetë më rob i zakoneve dhe dëshirave, por vetëdija e tij do të transformohet në zemrën e pranisë hyjnore dhe ai do të banojë atje duke shijuar kënaqësi të ripërtërira që sfidojnë .përshkrimin

Trupi është farmacia më e madhe

Studiuesit mjekësorë kanë zbuluar se kur përjetojmë gëzim të madh, trupi prodhon antidepresivë dhe substanca të tjera që ulin stresin, të cilat janë po aq të fuqishme dhe efektive sa ato të përshkruara nga mjekët. Trupi është farmacia më e madhe në Tokë, e aftë të prodhojë gjënë e duhur në kohën e duhur kur jemi në harmoni me ekuilibrin shpirtëror që Zoti ka .vendosur brenda nesh

Jo çdo stres është i dëmshëm; stresi zgjon energjinë jetësore që rrjedh nëpër trupin tonë dhe stimulon aktivitetin dhe lëvizjen. Studimet kanë treguar se një sasi e arsyeshme stresi është e .dobishme

Por problemi lind kur stresi tejkalon një nivel
.të shëndetshëm

Secili prej nesh ka një kufi personal për stresin, dhe kur ky kufi tejkalohet, ne stresohemi më shumë sesa duhet të jemi, dhe mund të mos jemi të vetëdijshëm për këtë derisa të fillojnë të .shfaqen probleme në trup, emocione dhe mendje

Jeta me Zotin është gëzim dhe lumturi, ndërsa pa Zotin ka ankth, trazira, vështirësi dhe madje edhe fatkeqësi. Pra, si mund të gjejmë paqe dhe qetësi në një jetë të dominuar nga fatkeqësitë dhe ?tragjeditë, dhe t'i sjellim pak lumturi kësaj toke

Kërkesa e parë është të jemi të vetëdijshëm .për presionet e jetës kur jemi nën ndikimin e tyre

Zoti është i Gjithëdijshëm dhe i Gjithëdijshëm, dhe Ai i ka pajisur trupat tanë me sinjale të tilla si rehatia, shqetësimi, qetësia dhe ankthi, dhe ne duhet t'u kushtojmë vëmendje këtyre sinjaleve. Ekziston një inteligjencë hyjnore brenda trupave tanë që përpiqet të na tregojë diçka, dhe ne duhet t'i dëgjojmë këto mesazhe gjatë kohëve të stresit ose pushimit. Kur ndiheni të stresuar, përqendroni mendjen tuaj në pjesën e trupit tuaj që po përjeton stres, pastaj merrni frymë thellë dhe, në të njëjtën kohë, tendosni butësisht atë pjesë derisa të vibrojë. Pastaj relaksohuni dhe lironi tensionin. Kjo do të ndihmojë në ruajtjen e ekuilibrit energjik dhe jetësor në trup dhe do ta mbrojë atë nga efektet e .dëmshme të stresit

Ne gjithashtu mund ta menaxhojmë stresin emocional përmes frymëmarrjes. Kur ndjeni frikë ose ndonjë emocion tjetër të dëmshëm, merrni frymë ngadalë, thellë dhe ritmikisht disa herë, duke i lejuar trupit tuaj të relaksohet me çdo nxjerrje. Kjo do të ndihmojë në ngadalësimin e rrahjeve të shpejta të zemrës, në rivendosjen e qarkullimit normal të gjakut, në lehtësimin e rrjedhës së energjisë jetësore përmes nervave tuaj dhe në ndihmën për të qetësuar mendjen dhe për .të pastruar mendimet tuaja

Jeta nuk është një situatë emergjente; është një shprehje e bukur hyjnore dhe ne duhet ta shijojmë atë. Le të kujtojmë se një buzëqeshje është një fuqi; nëse nuk e përdorim, humbasim një .aspekt të rëndësishëm të jetës

Njerëzit janë shpirtra me emocione dhe ndjenja, dhe kanë një trup që e veshin si një veshje ose pallto të jashtme. Por për sa kohë që jetojmë vetëm në nivelin e trupit dhe emocioneve, do të .biem nën ndikimin negativ të stresit dhe tensionit

Kur jemi në harmoni me natyrën tonë thelbësore, që është shpirti, gëzimi i shpirtit derdhet në zemër dhe shndërrohet në dashuri. Ndjenja e kësaj dashurie, e lidhur me paqen dhe qetësinë e shpirtit, dhe veprimi e bashkëveprimi nën ndikimin e saj harmonik, është mënyra më e përshtatshme për të jetuar natyrshëm në një botë plot tensione dhe kontradikta. Harmonizimi me .këtë gëzim është zgjidhja për problemet e jetës

Shënim: Lidhur me pohimin: "Trupi prodhon një antidepresant dhe substanca të tjera që zvogëlojnë stresin dhe tensionin, jo më pak të fuqishme dhe efektive se ato të përshkruara nga mjekët", kjo nuk është këshillë për të hequr dorë nga këshillat dhe recetat mjekësore, prandaj .nevojitet sqarim

Ekuacionet magnetike

Një person me një prani të fortë dhe tendenca të liga + një person me zemër të mirë, por me vullnet të dobët = magnetizmi i lig mbizotëron mbi mirësinë

Një person me vullnet të dobët me tendenca të këqija + një person me vullnet të fortë me tendenca të mira = magnetizmi i mirë e mposht të ligun

Magnetizëm i dobët shpirtëror + biomagnetizëm i lig = magnetizëm i fortë i lig

Forcë e fortë morale + forcë e dobët morale = forcë më e madhe morale

Një person i zemëruar dhe i dhunshëm + një person i butë dhe i sjellshëm = magnetizmi i zemërimit mbizotëron mbi butësinë

Temperament i fortë, i ekuilibruar dhe i qetë + temperament që ndonjëherë tenton drejt pakënaqësisë = mbizotëron magnetizmi i qetësisë

Dështim kronik i rrënjosur + dështim më pak i rrënjosur = magnetizëm i fortë i dështimit

Sukses i fortë pozitiv + sukses më pak pozitiv = sukses i shtuar

Dridhje e fortë e dështimit + dridhje e fortë e suksesit = ose magnetizëm i fortë i dështimit ose magnetizëm i fortë i suksesit, varësisht nga mjedisi dhe kushtet

Një mendje e fortë dhe e shëndoshë + injorancë e plotë = ose zgjuarsi dhe aftësi, ose injorancë dhe budallallëk.

Fuqi shpirtërore e jashtëzakonshme + fuqi praktike e jashtëzakonshme = Magnetizëm shpirtëror - një fuqi praktike vërtet e jashtëzakonshme

Nëse njerëzit do të mund të shihnin morinë e qenieve planetare në eterin që i rrethon, ndoshta disa do të përpiqeshin të gjenin të dashurit e tyre të vdekur. Zoti më ka hapur sytë shpirtërorë dhe unë shoh shumë nga ata shpirtra që kanë lënë mbretërinë tokësore. Duke u përqendruar thellë në syrin shpirtëror (qendrën e ballit), mund të shihet me vizion të brendshëm bota rrezatuese e banuar nga të gjithë shpirtrat e mirë që janë ngjitur në planin eterik në praninë e të Gjithëmëshirshmit.

Tek njerëzit, zemra vepron si një marrës pa tel dhe syri shpirtëror si një transmetues. Edhe nëse nuk mund t'i shihni të dashurit tuaj të vdekur, nëse i përqendroni me qetësi ndjenjat tuaja në zemër, mund të ndjeni praninë e atyre që janë të dashur për ju, të cilët tani jetojnë në trupa eterikë, duke

shijuar paqen dhe sigurinë e Zotit dhe duke u gëzuar në lirinë e tyre nga kufizimet e trupit, kështu që ju gjeni ngushëllim në paqen e tyre dhe zemra juaj është e qetë për ta.

Kur shqiptoj emrin e Zotit, e gjithë qenia ime shkrihet në një gëzim suprem. Por kjo gjendje më erdhi vetëm pas një përpjekjeje të madhe. Në fillim, nuk isha nga ata që dëshironin, sepse mendja ime ishte e humbur. Por tani, sapo i përqendroj mendimet dhe vetëdijen time në qendrën shpirtërore - hapësirën midis vetullave - të gjitha mendimet zhduken, frymëmarrja ndalet vetvetiu, zemra ndalon së rrahuri, trazirat e mendjes qetësohen dhe gjendjet e të qenit zbresin mbi shpirt, kështu që unë përjetoj ekstazë shpirtërore dhe jam i mbështjellë në lumturi hyjnore.

Thënie të arta

Lumturia është e drejta ime, trashëgimia ime dhe thesari im i fshehur hyjnor. Më udhëzo të gjej brenda vetes thesaret që tejkalojnë ëndrrat e mbretërve.

* * *

Jeta është një lëvizje inteligjente me një ritëm të rregullt. Ajo formohet në objekte të pajetë ose merr një formë të gjallë dhe lëvizëse. Jeta është gjithëpërfshirëse dhe përshkon gjithçka.

* * *

O Dashuri Më i Madh, Ti je jeta, Ti je qëllimi dhe aspirata ime

* * *

Më bëj një trëndafil që lulëzon në kopshtin tënd qiellor, ose një rruazë të shkëlqyeshme në gjerdanin tënd të dashurisë rrezatuese, ose më jep nderin më të madh: vendin më të vogël në zemrën tënde

* * *

Kudo që të tjerët vlerësojnë përpjekjet e mia për të bërë mirë, aty mund të ofroj shërbimin më të madh.

* * *

Le të thurim një qilim të artë ëndrrash me fije mëndafshi kujtimesh të ëmbla dhe mendimesh të rafinuara

* * *

Dashuria është si letër zmerile që e lëmon mendjen dhe largon ashpërsinë nga karakteri

* * *

Pandemitë, fatkeqësitë dhe ndryshimet e dhunshme në natyrë që sjellin shkatërrim, shkatërrim dhe dëme të përhapura nuk janë "dekrete hyjnore". Këto fatkeqësi burojnë nga mendimet dhe veprimet njerëzore. Kudo që ekuilibri delikat i botës midis së mirës dhe së keqes prishet nga akumulimi i valëve dhe vibracioneve të dëmshme të shkaktuara nga qëllimet dhe keqbërjet e këqija të njeriut, mbretëron kaosi dhe pason shkatërrimi i përhapur.

* * *

Do të marr më të mirën nga çdo popull dhe do të vlerësoj cilësitë e mira të të gjitha kombësive pa u përqendruar në të metat e tyre.

* * *

Ashtu siç kujdesemi për vlerën ushqyese të ushqimit tonë të përditshëm, duhet t'i kushtojmë vëmendje edhe lëndëve ushqyese psikologjike që u ofrojmë mendjeve tona çdo ditë.

* * *

Fjalët e mira janë një ilaç i mrekullueshëm për shumë sëmundje, duke zotëruar një forcë të fuqishme, pothuajse magjike, magnetike që sjell bekime dhe begati të bollshme për folësin e tyre. Ata që përdorin fjalë qetësuese dhe të buta ndiejnë një rrymë delikate që rrjedh përmes tyre pa ndërprerje, duke u mbushur me një ndjenjë të thellë qetësie. Kjo ndodh sepse kjo rrymë është e lidhur me burimin e saj më të lartë, një rrjedhë e vazhdueshme që arrin shpirtrat në harmoni me atë burim, duke i mundësuar ata të transmetojnë lumturi tek ata që dëshirojnë paqe.

* * *

Sa fjalë të mira nga zemra kanë zhdukur shumë hidhërime dhe sa zëra të mençur kanë ndriçuar shtigje të errëta me llamba gëzimi dhe qetësie!

* * *

Ne rritemi përmes çdo përvoje që kalojmë, për sa kohë që e kuptojmë se mund të nxjerrim mësime të vlefshme prej tyre, sepse çdo dhimbje dhe vuajtje që përjetojmë ka kuptim dhe qëllim.

* * *

Pavarësisht ashpërsisë së eksperimenteve, ato janë si zjarri që shkrin xeherorin e hekurit për ta shndërruar atë në çelik të bukur, të qëndrueshëm dhe të gjithanshëm.

* * *

Të gjitha arritjet e jashtëzakonshme në jetën time janë arritur nëpërmjet fuqisë së një mendjeje në harmoni me Zotin. Kur gjeneratori hyjnor është në punë, gjithçka që dëshiroj realizohet pa përjashtim, së pari duke marrë formë si një dizajn i padukshëm, eterik dhe më pas duke u manifestuar me forcë të papërmbajtshme në realitet.

* * *

Kur mendja i përshpërit Zotit një përshpëritje të sinqertë dhe të zjarrtë nga thellësitë e një shpirti të etur, thirrja e shpirtit do të prekë zemrën universale dhe përgjigjja do të vijë, duke sjellë me vete një gëzim të madh. Kjo përshpëritje intelektuale kultivon vullnetin derisa të ketë forcën e nevojshme për të arritur qëllimin e dëshiruar.

* * *

Kur mendja dhe vullneti i një personi janë në harmoni me Zotin, ai është i ngarkuar me fuqi të pakufizuar, kështu që vetëm të menduarit për diçka është e mjaftueshme për ta arritur atë, sepse ligji hyjnor vepron në favor të atyre që janë në harmoni me vullnetin suprem.

* * *

Një person nuk duhet t'i kushtojë të gjitha aftësitë intelektuale që Zoti i ka dhuruar atij për ndjekjen e gjërave të përkohshme, në mënyrë që të mos humbasë veten në labirintin e materializmit dhe të krijojë kufizime dhe kufizime të panevojshme për veten e tij. Në vend të kësaj, ai duhet të përdorë aftësitë e tij intelektuale për të siguruar nevojat e jetës dhe të përpiqet të zhvillojë

aftësitë e tij morale në mënyrë që të dallojë midis të drejtës dhe të gabuarës, dhe midis asaj që është .e dëmshme dhe asaj që është e dobishme

* * *

E vërteta qëndron përtej opinioneve dhe teorive, dhe shumë nga ata që e përqafojnë këtë qasje bëhen të detyruar nga përfundimet e tyre .subjektive

* * *

Hap, o Zot, portat e qetësisë dhe ruaj shenjtëroren e mendimeve të mia shpirtërore nga sulmet e pështpëritjeve të liga. Dhe le të çelin trëndafilat e dëshirave të mia në kopshtin e .zemrës sime, ndërsa pres agimin e ardhjes Tënde

* * *

Njohuritë teorike nuk mund të fitojnë njohuri hyjnore, dhe është e kështillueshme që të mos e humbasësh kohën tënde të çmuar me teori që nuk mund të zbatohen në realitet, përndryshe do të gjendesh në mes të xhunglave të dendura intelektuale dhe i paaftë të kapërcejë sferën e .teorive

* * *

Lumturia është fryt i fitores psikologjike mbi .rrethanat e paqëndrueshme të jetës

* * *

Ai që Zoti e njeh mund të jetë i panjohur për botën

* * *

Nëse një person programon veten me njohuri teorike [pa testime reale], ai do të bëhet si një pajisje regjistrimi portative që përsërit fjalë të urta

dhe jehon fraza të larta, dhe të tjerët do ta konsiderojnë atë një dijetar të ditur, por një njohuri e tillë nuk përforcohet nga një perceptim i drejtpërdrejtë i së vërtetës, as nuk përputhet me .arritjen shpirtërore

* * *

Problemet do të vazhdojnë në botë, kështu që ku mund të drejtohet dikush për udhëzim dhe drejtim? Mendimet e dikujt, të ndikuara nga zakonet, paragjykimet, paragjykimet dhe fanatizmi, janë të padobishme, dhe ndikimet e mjedisit, familjes, vendit ose botës së dikujt janë të paafta të ofrojnë udhëzim të vërtetë. Prandaj, duhet t'i drejtohemi Zotit dhe të dëgjojmë zërin e qetë dhe të qetë që buron nga thellësitë e shpirtit, .një zë në harmoni me të vërtetën

* * *

Hapni zemrat tuaja ndaj derdhjes hyjnore në mënyrë që ajo të rrjedhë përmes jush dhe të mbushë jetën tuaj me bekime dhe mirësi .shpirtërore

* * *

Çfarëdo pune që të bësh dhe çfarëdo arritjesh që mund të arrish, mbaje mend gjithmonë se Zoti është burimi që të jep gjithë forcën që të nevojitet .për të punuar dhe për të arritur qëllime

* * *

Më lejo të të kujtoj, o Zot, në varfëri dhe në begati, në sëmundje dhe në shëndet, në injorancë dhe në urtësi, dhe më lejo të shoh dritën tënde të .bekuar që jep mirëqenie dhe shërim në një çast

* * *

Në vetminë e mendimeve të mia, dëshiroj shumë të dëgjoj zërin tënd të bekuar. Dëbo nga unë zërat e ashpër e tokësorë të fshehur në palosjet e kujtesës sime. Dua ta dëgjoj zërin tënd të qetë e melodioz përgjithmonë në qetësinë e shpirtit tim.

* * *

Jeta është e mbështjellë në errësirë dhe nganjëherë pengohemi dhe hezitojmë të ecim përpara. Duhet ta lëmë dritën e Zotit të jetë llamba jonë udhërrëfyese ndërsa ecim nëpër shtigjet e errëta të jetës. Ai është hëna e plotë në netët e injorancës dhe errësirës, dielli i shkëlqimit në orët e zgjimit, far i udhëzimit dhe ylli udhërrëfyes për ata që përshkojnë detet e ekzistencës tokësore dhe të shkurtër.

* * *

Është koha që njeriu të zgjojë vetëdijen e tij nga gjumi i harresës në zgjimin e shpirtit

* * *

Të kërkojmë, Zot, të na e ngresh vetëdijen nga thellësitë e injorancës dhe mendimeve të ngushta e të kufizuara drejt horizonteve të paqes, dritës, dashurisë dhe dhembshurisë universale njerëzore.

* * *

Gjërat përfundimisht do të përmirësohen sepse fuqitë dhe mrekullitë e Zotit janë të fshehura pas kontradiktave të jetës njerëzore, dhe kushdo që nuk është i bindur për pashmangshmërinë e situatës dhe përpiqet të depërtojë me mendjen dhe besimin e tij në atë që është përtej velit, do t'i

hapet dera që është [trokitur nga çdo dorë
.besimtare]

* * *

Besimi nuk do të thotë kurrë të jesh i pamatur
ose të mos veprosh me mençuri me rrethanat.
Përkundrazi, pavarësisht se çfarë ndodh, një
person duhet të sigurohet se vetëm Zoti është në
gjendje ta mbështesë atë në rrethana të vështira
dhe stresuese nëse i drejtohet Atij me gjithë
.zemrën, shpirtin dhe ndjenjat e tij

* * *

Nëse shqisat tona do të na përcillnin të gjithë
të vërtetën, do ta shihnim Tokën si lumenj
elektronesh dhe çdo grimcë pluhuri do ta shihnim
.si një masë drite që rrotullohet

* * *

Ata që depërtojnë me depërtimin e tyre nga
materia në shpirt e kuptojnë natyrën e iluzionit dhe
.e njohin thelbin e së vërtetës

* * *

Pavarësisht nëse një person ndodhet në
xhunglat e Afrikës, në një fushë beteje, vuan nga
sëmundje apo varfëri, ai duhet ta bindë veten se
dora e Zotit është më e fortë se rreziku dhe e aftë
.të mbrojë ata që kërkojnë strehim tek Ai

Nuk ka mënyrë më efektive për të mbrojtur
veten. Sigurisht, duhet të përdoret logjika në
përballimin e ngjarjeve dhe në të njëjtën kohë të
.ketë besim të plotë në ndihmën hyjnore

* * *

Dashuria që banon në zemrat e të gjitha krijesave - dashuria e të gjitha nënave, baballarëve, miqve dhe të dashurve - rrjedh nga dashuria hyjnore.

* * *

Duhet bërë një dallim midis detyrave të mëdha dhe atyre të vogla, duke i dhënë përparësi më të rëndësishmes mbi ato thjesht të rëndësishmet. Për më tepër, asnjë detyrë nuk duhet të kundërshtojë një tjetër. Shkrimet e shenjta na tregojnë se kur një detyrë bie ndesh me një tjetër, kjo është provë se nuk është një detyrë e vërtetë.

* * *

Ndërsa rrezet jetësore të diellit përhapen, unë do të përhap rreze shprese në zemrat e të varfërve dhe të braktisurve [atyre që shoqëria i ka braktisur], dhe do të mbjell vendosmëri të re në zemrat e atyre që mendojnë se janë dështakë.

* * *

Mësuesi Paramahansa i tha njërit prej dishepujve të tij: "Mos përjashto askënd nga rrethi yt i dashurisë. Mbaji të gjithë në zemrën tënde dhe ata do të të mbajnë ty në të tyren."

* * *

Zot, më ndihmo që ta përdor gjithmonë vullnetin tim për të kryer vepra të dobishme dhe të mira.

Më ndihmo të përputhem me vullnetin Tënd, në mënyrë që të gjitha mendimet e mia t'u përgjigjen qëllimeve të Tua dhe të jenë në harmoni me vullnetin Tënd.

Ai më ndihmoi të zgjoja fuqinë e fshehur dhe të bekuar brenda meje, në mënyrë që të kapërceja të gjitha vështirësitë dhe sprovat.

* * *

Zgjohuni me atë personalitet shpirtëror të guximshëm dhe të përulur - një që kombinon forcën e luanëve me butësinë e pëllumbave

* * *

Nuk do të shqetësohem nga kritikat e hidhura dhe të rreme, as nga lëvdatat dhe lajkat e tepërta. Dëshira ime e vetme është të bëj vullnetin Tënd, o Zot, dhe të fitoj favorin Tënd.

* * *

Nuk mund ta imagjinoni gëzimin e madh që do t'ju mbushë kur të ndjeni praninë hyjnore. Shpirti juaj do të dehet nga dashuria e pakufishme e Zotit. Është një dashuri që tejkalon çdo dashuri njerëzore miliona herë - një dashuri që përmbush të gjitha dëshirat tuaja dhe mbush zemrën tuaj me gëzim dhe kënaqësi.

* * *

Përmes fokusit të brendshëm, ju mund të përjetoni drejtpërdrejt lumturi shpirtërore brenda vetes dhe përreth jush. Nëse e kultivoni këtë vetëdije, personaliteti juaj do të rritet në mënyrë harmonike dhe do të fitoni një magnetizëm tërheqës për njerëzit dhe qeniet e tjera.

* * *

O Mbrojtës i Madh, nuk më intereson nëse humbas gjithçka për shkak të fatit tim, i cili është krijuar nga unë, por të lutem Ty, strehës sime të

vetme, të mbrosh qirinjën e dashurisë sime për ty .nga erërat e pakujdesisë dhe harresës

* * *

Le të pimë sa të ngopeni nga ujërat e pastra dhe freskuese të paqes që rrjedhin nga burimet e rrethanave të favorshme, të përforcuara nga vendosmëria jonë e fortë për të menduar pozitivisht dhe për të pasur një pikëpamje .optimiste

* * *

Ndërgjegjja është një shqisë intuitive që zbulon natyrën dhe motivet e vërteta të një personi. Kur ndërgjegjja juaj është e pastër dhe e dini se po bëni atë që është e drejtë, nuk keni pse të keni frikë. Një ndërgjegje e pastër është një dëshmi e sjelljes së mirë nga Zoti. Të jesh i pafajshëm në gjykatën e ndërgjegjes do të thotë të .kesh lumturi dhe të marrësh bekimet e Zotit

* * *

Mundohu të bësh gjëra të guximshme dhe të këndshme që shumica e njerëzve nuk i bëjnë, dhe jepu dashuri dhe paqe atyre që të tjerët i .anashkalojnë

* * *

Mësuesi Paramahansa i tha njërit prej :dishepujve të tij

Nëse nuk i kushtoni kohë kultivimit të" mendjes, asnjë sasi begatie materiale nuk do t'ju kënaqë. Ky kultivim nuk është torturë, por përkundrazi trajnim i vetëdijes për të ushqyer ".mendimet dhe veprimet që çojnë në lumturi

Lumturia jote është suksesi yt, prandaj mos lejo askënd ta vjedhë atë nga ti. Mbrojeni veten nga ata që përpiqen t'ju shqetësojnë. Kur isha djalë, humbisja durimin sa herë që disa njerëz përhapnin thashetheme të rreme për mua. Më vonë, kuptova se qetësia ime mendore është më e rëndësishme sesa miratimi ose admirimi i njerëzve.

* * *

Sikur ta dije historinë e dashurisë hyjnore që disa besimtarë përjetojnë me Zotin! Asnjë përvojë tjetër në jetë nuk mund të krahasohet me atë gëzim. Njihja një shenjtor që ishte vazhdimisht i zhytur në dashurinë e Zotit dhe fytyra e tij rrezatonte dashuri të shenjtë. Syri i Zotit është gjithmonë mbi ata që e duan Atë dhe Ai nuk i braktis kurrë për asnjë moment.

* * *

Të paktë janë ata që janë të interesuar të zhvillojnë fuqitë e tyre mendore dhe shpirtërore.

* * *

Mos e lejo veten të zhytesh në fund të shtyrjes së punëve. Zgjohu nga gjumi i realitetit të zakonshëm e të mërzitshëm dhe nisu drejt horizonteve të një jete të rafinuar ku ka arritje, gëzim dhe paqe.

* * *

Brenda teje fshihet një potencial i jashtëzakonshëm që pret të investohet, dhe ti je i vetmi që është i aftë ta aktivizosh dhe të përfitosh prej tij.

* * *

Liria nga diktatet e zakoneve të këqija dhe pasioneve të pashëndetshme sjell lumturi shumë më të madhe sesa suksesi material.

Suksesi letrar sjell një lumturi psikologjike që rrethanat e jashtme nuk mund ta ta heqin.

* * *

Mund ta kalosh gjithë kohën duke grumbulluar para, por ato para nuk do të të japin paqen dhe sigurinë e qëndrueshme që kërkon. Përkundrazi, do të të sjellin më shumë pakënaqësi, sepse lumturia dhe paqja banojnë në mendje, jo në vetë gjërat.

* * *

Mos lejo që dobësia të depërtojë në mendjen tënde dhe ji i kujdesshëm kur shoqërohesh me njerëz që kanë mendime negative dhe një pikëpamje pesimiste, që mendimet e tyre të dobëta të mos depërtojnë në mendjen tënde, përveç nëse mendja jote ka arritur një shkallë force të tillë që mendimet e të tjerëve nuk mund ta dobësojnë atë, por përkundrazi, është në gjendje të forcojë mendimet e të tjerëve dhe të rrisë vetëbesimin e tyre.

* * *

Zoti vjen i pari dhe nuk duhet ta fillojmë ose ta mbarojmë ditën tonë pa menduar për Të. Duhet të kujtojmë se pa forcën dhe energjinë që marrim nga Zoti, nuk do të ishim në gjendje të kryenim asnjë nga detyrat tona. Kjo është detyra jonë më e madhe ndaj Tij.

* * *

Ekziston një mënyrë për të vlerësuar dhe gjykuar zakonet dhe traditat. Fillimisht, çdo traditë

kishte një justifikim. Nëse zbulojmë se justifikimi është ende i vërtetë, atëherë tradita ka kuptim dhe përfitim. Megjithatë, është e pamatur të ndjekim traditat verbërisht. Duhet të dimë se çfarë është e drejtë dhe ta ndjekim atë, duke dalluar se çfarë mund të na sjellë lumturi dhe pastaj duke e zbatuar atë.

* * *

Kur sheh kaq shumë njerëz që nuk kanë lumturi ose sukses, mos supozo se ky është fati i tyre. Mund ta bësh veten çfarëdo që dëshiron të jesh. Suksesi yt i brendshëm është ajo që të bën vërtet të suksesshëm.

* * *

Nëse nuk ke asgjë brenda vetes, nuk do të jesh i lumtur. Por nëse nuk ke asgjë përreth teje dhe je i lumtur brenda vetes, padyshim që je i suksesshëm. Prandaj, është e pamundur të gjykosh njerëzit bazuar në rrethanat e tyre të jashtme.

* * *

Midis turmave të mëdha, mund të ketë një person që ka arritur një gjendje ngritjeje shpirtërore dhe gëzon paqe të brendshme dhe lumturi supreme shpirtërore.

* * *

E di me siguri se gjithçka që më nevojitet do të më vijë, dhe për këtë arsye nuk shqetësohem për atë që rezervon e ardhmja. Kjo nuk është mburrje apo pretendim, sepse e kam përjetuar shumë herë veprën dhe efektivitetin e asaj fuqie të bekuar në jetën time.

* * *

Pavarësisht nëse jam duke notuar në sipërfaqen e jetës apo duke u mbytur në thellësitë e detit, e di që jam me Zotin dhe Ai është me mua, dhe se asgjë nuk mund të më dëmtojë. Kjo njohuri më ka dhënë një lumturi të papërshkrueshme dhe të thellë.

* * *

Nuk ka dyshim se blerja e diçkaje të re është një përvojë e këndshme. Por pas një kohe, ajo ndjenjë gëzimi gradualisht zbehet dhe madje mund të humbisni interesin për të, duke e harruar dhe duke dëshiruar diçka tjetër. Megjithatë, fatura për atë artikull nuk do të harrohet, veçanërisht nëse e keni blerë me këste!

* * *

Një person duhet të marrë kontrollin e jetës së tij dhe ta thjeshtojë atë sa më shumë që të jetë e mundur. Ai duhet të kursejë disa para për nevojat dhe urgjencat, t'i japë përparësi kursimit mbi shpenzimet për luks dhe t'i ndihmojë të tjerët me sa më shumë që të jetë e mundur. Kur i ndihmon të tjerët, ndihma do të vijë tek ju në një mënyrë ose në një tjetër, dhe nuk do t'ju mungojë asgjë dhe nuk do të privoheni nga asgjë.

* * *

Në gëzimin e të gjitha zemrave, dëgjoj jehonën e lumturisë Tënde, o Zot, dhe në miqësinë e të gjithë besimtarëve, ndiej dashurinë Tënde. Gëzohem dhe zemra ime gëzohet nga suksesi dhe begatia e miqve të mi, ashtu siç gëzohem për mirëqenien dhe rehatinë time. Ndërsa frymëzoj

mençuri tek të tjerët, shumëfishoj thesaret e mençurisë sime dhe në lumturinë e të gjithëve, gjej timen.

* * *

Armiku më i madh i lumturisë është huazimi i parave për të blerë gjëra luksi. Njerëzit gabimisht besojnë se nuk mund të jenë të lumtur nëse nuk fitojnë diçka specifike. Por edhe pasi ta fitojnë atë gjë, ata nuk do ta përjetojnë lumturinë e vërtetë, pavarësisht gëzimit të përkohshëm që sjell. Cili është qëllimi i ndjekjes së mirazhit të lumturisë tokësore që premton vetëm të thyhet? Njerëzit duhet të jetojnë thjesht, pa pasur nevojë për shumë gjëra që kërkojnë vëmendje të vazhdueshme.

* * *

Parajsa ime është brenda meje. Ndërsa shijoj bekimet e Zotit, e falënderoj Atë dhe gëzimi im i brendshëm rritet. Pa atë kënaqësi të brendshme, edhe kënaqësitë dhe gëzimet tokësore bëhen ferr. Kam arritur të kuptoj se pa atë gëzim të brendshëm, barra e përgjegjësive që më janë ngarkuar do të më kishte grabitur paqen dhe do të më kishte privuar nga lumturia ime.

* * *

Nëse pasuria shoqërohet me sëmundje dhe probleme, pasojat do të jenë të shumta. Higjiena dhe kujdesi shëndetësor janë ndër pikat e forta të Perëndimit. Insektet e dëmshme dhe mikrobet vdekjeprurëse kontrollohen në mënyrë efektive në vendet e zhvilluara, ndërsa janë të bollshme në të tjerat. Por eliminimi i këtyre dëmtuesve nuk është

kulmi i arritjes, sepse në vendet e zhvilluara ekzistojnë lloje të tjera të problemeve, të tilla si faturat e vështira për t'u paguar dhe krizat financiare mbytëse për shkak të sistemeve të blerjes me këste - probleme që shqetësojnë gjumin .dhe dëmtojnë qetësinë mendore

* * *

Ne jemi një pjesë integrale e të njëjtës vetëdije nga e cila doli ky univers i madh

* * *

A keni parë ndonjëherë një tufë delesh? Nëse njëra prej tyre kërcen, pjesa tjetër e kopesë e imiton pa hezitim. Shumica e njerëzve janë kështu. Dikush mund të dalë me një ide ose të prezantojë një trend të ri, dhe të tjerët menjëherë do të hidhen në trend dhe do ta kopjojnë atë. Ky model ka vazhduar për breza me radhë. Çdo komb ka zakonet dhe traditat e veta, dhe ne nuk mund të pretendojmë se të gjitha janë të sakta ose të shëndosha. Por kush e di? Ndoshta disa nga ato zakone dhe tradita janë të pakuptimta dhe pa .kuptim

* * *

Kur stuhia e trazuar e mendimeve qetësohet, ne hyjmë në mbretërinë e paqes dhe prekim .praninë hyjnore

* * *

Mendoni për Zotin, ose një peizazh të bukur që frymëzon paqe, ose një përvojë të gëzueshme dhe të këndshme. Aktiviteti mendor pozitiv dhe i qetë .është gjallërues dhe freskues

* * *

Jetojmë në një botë kaotike dhe të trazuar. Mund të mendosh se paratë janë lumturi, por kur i fiton, zbulon se je ende i palumtur. Mund të fitosh pasuri dhe - Zoti na ruajt - të humbasësh shëndetin. Ose mund të kesh shëndet të mirë dhe të humbasësh paratë. Ose mund të kesh edhe pasuri edhe shëndet, por të vuash nga probleme të shumta me të tjerët, duke ofruar mirësi vetëm për t'u përballur me pakënaqësi dhe urrejtje në këmbim. Pa Zotin, asgjë në këtë jetë nuk mund të .të kënaqë vërtet

* * *

Toka bëhet një dhomë torture për ata që jetojnë në injorancë ndaj planit hyjnor. Por kur i sheh përvojat e jetës si mësuesit e tu dhe mëson prej tyre natyrën e vërtetë të kësaj bote dhe rolin tënd të caktuar në dramën kozmike, ato përvoja bëhen ndriçime të vlefshme në rrugën drejt .kënaqësisë dhe lumturisë së qëndrueshme

* * *

Atje, përtej errësirës së errësuar, qetësisë së pazëshme dhe asgjësë së pakrijuar, shtrihet thelbi i përjetshëm, i cili është origjina e ekzistencës dhe burimi i të gjitha fuqive dhe qenieve, të dukshme .dhe të padukshme

* * *

Zoti nuk e krijoi këtë tokë që ne thjesht të hamë, të flemë dhe të vdesim, por që ne të mund ta dimë vullnetin e Tij dhe të kuptojmë qëllimin e ekzistencës sonë. Një grusht njerëzish të mençur e kanë kuptuar kuptimin e planit kozmik, por

shumica e njerëzve janë të verbër dhe të pavetëdijshëm për atë qëllim.

* * *

Paraja nuk ka qenë kurrë qëllimi im në jetë; qëllimi im ishte t'u shërbeja vëllezërve dhe motrave të mia në njerëzim. Prandaj, Zoti më hapi shumë dyer mundësish për të mbështetur veten dhe për të përmbushur misionin tim.

* * *

Zoti e krijoi këtë univers për të vepruar sipas një ligji të fiksuar dhe të pandryshueshëm. Nëse shkelim ndonjë nga këto ligje universale, e ndëshkojmë veten. Dikush që hidhet nga çatia e një ndërtese të lartë do t'i thyejë kockat. Prandaj, nuk mund ta injorojmë ligjin e gravitetit pa vuajtur pasojat.

* * *

Kur hedhim një vështrim të thellë në qytetërimet e botës dhe eksplorojmë sekretet e fshehura të qytetërimeve të lashta, shfaqet një tablo e madhe, me vija të ndërthurura, kapituj të ndryshëm dhe detaje të sakta, dhe zbulojmë se njeriu është njëkohësisht individual dhe shoqëror në natyrë.

* * *

Nëse Zoti do të donte që ne të jetonim vetëm në vetëdije materiale, ne do të ishim plotësisht të kënaqur me gjërat materiale dhe të kënaqur me mënyrat e kësaj bote.

* * *

Rrezet e pastërtisë, paqes dhe lumturisë përtej
ëndrrave dridhen dhe vallëzojnë në thellësitë tona
.thelbësore

* * *

Me çdo përvojë që shfaqet në qiellin e jetës
sonë gjatë këtij udhëtimi tokësor, ne duhet të
mësojmë se si ta zgjerojmë vetëdijen tonë dhe si të
jemi më të kuptueshëm për rrethanat që na
rrethojnë ose që kalojmë, dhe pastaj do të jemi në
gjendje të jetojmë në harmoni më të mirë dhe të
merremi më lehtë dhe në mënyrë më të sigurt me
.njerëzit dhe jetën

* * *

Shumica e njerëzve imitojnë të tjerët. Një
person duhet të jetë origjinal dhe krijues, dhe të
.zotërojë gjithçka që bën

Në Lindje, fokusi kryesor ka qenë kultivimi i
lumturisë shpirtërore, ndërsa aspektet materiale të
jetës shpesh janë lënë pas dore. Në Perëndim, ka
disa komoditete materiale, por shumë pak lumturi
psikologjike. Ajo që nevojitet është një ekuilibër
midis të dyjave, sepse përqendrimi vetëm në një
aspekt të jetës çon në çekuilibër dhe në pamundësi
për t'u përballur në mënyrë racionale me kërkesat
.e jetës

* * *

Lumturia më e madhe - pas lumturisë hyjnore
- është që një person të jetë në paqe me të afërmit
e tij të ngushtë me të cilët duhet të jetojë çdo ditë
.të vitit

* * *

Njerëzit humbasin shumë kohë duke nxituar dhe duke vepruar impulsivisht pa arritur shumë. Pak ndalen për të reflektuar dhe për të kuptuar se çfarë ka për të ofruar jeta.

* * *

Ne duhet të punojmë për të ndërtuar ndërtesa të brendshme të mençurisë në kopshte paqeje që lulëzojnë dhe shkëlqejnë me lule të panumërta virtytesh të mrekullueshme shpirtërore.

* * *

Harmonia e brendshme është një burim i pasur force dhe gjeneron energji të rinovueshme.

* * *

Duke parë jetën, zbulon se suksesi nuk është i lehtë. Jeta është shpesh e ashpër dhe e pamëshirshme, dhe ne duhet të luftojmë për të fituar jetesën. Mendoni për përpjekjen e nevojshme për të mbajtur trupin tuaj dhe për ta mbajtur atë të shëndetshëm dhe të lirë nga sëmundjet! Edhe nëse keni sukses në këtë, ai sukses është i përkohshëm. Trupi - jetoftë gjatë - përfundimisht do të prehet. Domosdoshmëria dikton luftën kundër forcave të shumta, si të brendshme ashtu edhe të jashtme, për të arritur suksesin e dëshiruar. Këto forca punojnë pa u lodhur për t'ju privuar nga çdo arritje vërtet e rëndësishme.

* * *

Mundohu të qëndrosh i qetë në të gjitha rrethanat dhe lejo që fara e paqes tënde të lulëzojë me gëzim dhe buzëqeshje kënaqësie.

* * *

Edhe shenjtorët më të mëdhenj nuk arrijnë shpëtim të plotë nëse nuk e ndajnë suksesin e tyre me të tjerët, domethënë përvojat e tyre shpirtërore dhe njohuritë më të larta, duke i ndihmuar ata të arrijnë njohuri të shenjta.

* * *

Për këtë arsye, ata që arrijnë ato faza dhe arrijnë ato gjendje janë të etur t'u ofrojnë mirëkuptim atyre që kanë nevojë për të. Nëse dëshironi të arrini sukses të vërtetë, jo vetëm që do të siguroni lumturinë tuaj personale, por edhe lumturinë e të tjerëve.

* * *

Kushdo që ka inteligjencë mund të fitojë para, por nëse ka dashuri në zemrën e tij, nuk do t'i përdorë kurrë ato para për qëllime egoiste; përkundrazi, do t'i ndajë ato me të tjerët. Paraja është një mallkim dhe një fatkeqësi në duart e egoistëve dhe koprracëve, dhe një bekim dhe një dhuratë në duart e atyre me zemra të mira dhe shpirtra bujarë.

* * *

Dikush mund të zgjedhë të heshtë për një periudhë të gjatë, duke refuzuar të flasë me anëtarët e familjes së tij gjatë asaj kohe. Ndërsa ky person mund të arrijë njëfarë paqeje të brendshme si rezultat, sjellja e tij është egoiste dhe e dëmshme për lumturinë e familjes së tij. Ai nuk mund të konsiderohet vërtet i suksesshëm nëse të dashurit e tij nuk përfitojnë gjithashtu nga arritjet e tij.

* * *

Në mënyrë të ngjashme, arritja e suksesit material nuk është vetëm e drejta jonë për të gëzuar mirëqenie vetë, por edhe përgjegjësia jonë morale ndaj të tjerëve në aspektin e ndihmës për të përmirësuar kushtet e tyre materiale dhe rrethanat e jetesës.

* * *

Jam i mbrojtur pas mureve të ndërgjegjes sime të pastër, e kam djegur të kaluarën e errët dhe jam i shqetësuar vetëm për të sotmen.

* * *

Sot e kuptoj se jam një me dritën e së mirës më të madhe dhe se jam një far për ata që luftojnë kundër valëve të detit të dhembjeve.

* * *

Njerëzit kanë pikëpamje dhe teori të ndryshme rreth suksesit, varësisht nga ambiciet e tyre në jetë. Nuk është e pazakontë të dëgjosh disa njerëz që e barazojnë suksesin me vjedhjen, duke thënë gjëra të tilla si: "Ai ishte një hajdut i suksesshëm!" Kjo nënvizon se suksesi në të gjitha format dhe llojet e tij është i dëshirueshëm dhe i kërkuar. Megjithatë, suksesi ynë nuk duhet t'i dëmtojë të tjerët.

* * *

Ekziston edhe një kriter tjetër për suksesin: kur jemi në gjendje të sjellim rezultate harmonike dhe të dobishme për veten tonë, duhet t'i përfshijmë edhe të tjerët në suksesin tonë dhe t'i ndajmë frytet e tij me ta.

* * *

Suksesi do të thotë kënaqësi dhe kënaqësi e një personi brenda mjedisit të tij. Suksesi i vërtetë është rezultat i veprimeve të bazuara në parimet e drejtësisë dhe përfshin lumturinë dhe mirëqenien e të tjerëve si një pjesë integrale të lumturisë sonë. Nëse e zbatojmë këtë parim në jetën tonë materiale, intelektuale, morale dhe shpirtërore, do të kemi një përkufizim të plotë dhe gjithëpërfshirës të suksesit.

* * *

Këtu në këtë botë të kufizuar, ne perceptojmë gjatësinë, gjerësinë dhe dendësinë, por ekziston një nivel tjetër ku dimensionet nuk ekzistojnë; gjithçka është e qartë dhe transparente - gjithçka është vetëdije dhe perceptim. Shqisa e shijes është perceptim, ashtu si edhe shqisa e nuhatjes. Ndjenjat, mendimet dhe trupat tanë janë gjendje vetëdijeje. Ashtu siç mund të shohim, dëgjojmë, nuhasim, shijojmë dhe prekim në ëndrra, po ashtu, në atë nivel më të lartë, i përjetojmë të gjitha këto ndjesi përmes vetëdijes së pastër.

* * *

O Zot, na bëj të lumtur duke ndjerë afërsinë Tënde, na çliro nga prangat e dëshirave dhe na dhuro një gëzim të brendshëm që nuk ndikohet nga përvojat e jetës dhe ngjarjet e saj në ndryshim.

* * *

Kur mendjet tona janë në harmoni me perceptimet më të larta, vetëdija shpirtërore zgjohet brenda nesh dhe ne përjetojmë mrekulli të mahnitshme të mençurisë dhe dashurisë hyjnore.

* * *

Nëse e duam Zotin plotësisht dhe i drejtohemi Atij me të gjitha mendimet dhe zemrat tona, do të ndihemi afër Tij dhe do të zbulojmë se Ai është streha më e madhe e sigurisë në jetë.

* * *

Në hapësirën në dukje të zbrazët dhe të zbrazët, ekziston një lidhje kozmike dhe jetë e përjetshme që na bashkon me të gjitha gjallesat dhe jo të gjalla në univers, një valë jete e madhe rrjedh nëpër gjithçka në ekzistencë.

* * *

Përjetësia është shtëpia jonë e vërtetë dhe vendbanimi ynë i përhershëm, dhe ekzistenca jonë në këto trupa është një ekzistencë e përkohshme, si një pushim i shkurtër për një karvan që udhëton nëpër shkretëtirë.

* * *

Kur e lidhim veten me forcat krijuese të shpirtit, do të lidhemi me mendjen universale dhe të pafundme të aftë të na udhëheqë dhe të zgjidhë problemet tona. Fuqia krijuese do të rrjedhë drejt nesh pa ndërprerje nga burimi më i madh i qenies sonë, duke na mundësuar të arrijmë sukses krijues në çdo fushë të aktivitetit tonë.

* * *

Dashuria rritet dhe lulëzon në një mjedis besimi, tolerance dhe respekti të ndërsjellë.

* * *

Na beko, o Zot, me dritën e mendimeve të pastra dhe zakoneve të mira, në mënyrë që nëse errësira e zakoneve të këqija dhe mendimeve të devijuara na afrohet, ajo të zhduket menjëherë.

Dhe na ndihmo të të duam me një dashuri aq të thellë sa as iluzionet materiale dhe as tundimet e kësaj bote nuk mund të na zënë në grackë ose të .na pushtojnë mendjet dhe zemrat

* * *

Gjërat që fitohen lehtë rrallë kanë vlerë. Ne e dimë këtë nga studimi i jetës së burrave dhe grave të mëdhenj dhe se si ata u bënë të mëdhenj duke zhvilluar talentet e tyre, duke përmbushur detyrat e tyre, duke ndërtuar vlerat e tyre morale, duke u angazhuar në studime të thella dhe duke shmangur egoizmin. Por rezultatet që ata arritën dhe arritjet që arritën ishin pafundësisht më të .mëdha se përpjekja që shpenzuan

* * *

Liria e vërtetë qëndron në lirinë e zgjedhjes, të udhëhequr nga mençuria dhe të mbështetur nga mirëkuptimi, korrektësia dhe një vullnet i .vendosur

* * *

Kur zgjoni vullnetin, vendosmërinë dhe aftësinë tuaj të vetëdijshme për të dalluar gjërat, forcat e padukshme çlirohen nga vetëdija më e lartë - përmes depërtimit të shpirtit - për t'ju ndihmuar dhe për të ndriçuar shtigjet që çojnë drejt rehatisë dhe lumturisë psikologjike, me .ndihmën e Zotit

* * *

Një person duhet të hapë kanalet e shpirtit përmes përpjekjeve të veta. Askush nuk zgjedh me dëshirë vuajtjen dhe mjerimin mbi paqen dhe lumturinë. Injoranca është rrënja e vuajtjes dhe

pengesa që duhet hequr dhe eliminuar. Injoranca është një barëra e dëmshme, e rrënjosur thellë, që rritet në kopshtin e njerëzimit dhe i largon bimët e mira dhe të dobishme.

* * *

Padituria duhet të kapërcehet nga vullneti i palëkundur dhe vendosmëria e vendosur. Toka e mendjes duhet të kultivohet me vëmendje të përqendruar [në pozitive] dhe farat e mira të ujiten me ujin e besimit. Kur rrezet jetësore dhe të ngrohta të dashurisë shkëlqejnë, fara e mirësisë do të rritet dhe do të mposhtë barërat e këqija dhe bimët parazitare, sepse errësira nuk mund të ekzistojë në prani të dritës.

* * *

Kënaqësitë e gjërave materiale zbehen dhe zhduken, por gëzimi hyjnor nuk zbehet kurrë. Është një lumturi hyjnore që është e pafundme dhe e papërshkrueshme.

* * *

Ne kurrë nuk duhet të përdorim metoda të gabuara për të arritur lumturinë, as nuk duhet të braktisim paqen dhe pasurinë shpirtërore që kemi brenda vetes në kërkim të rehatisë iluzore dhe një jete të shkëlqyeshme që mund të na varen para veprimeve dhe sjelljeve djallëzore me efekte shkatërruese.

* * *

Qetësia është kamera më e mirë për të kapur praninë hyjnore. Përmes lentes së qetësisë së

pastër dhe të fokusuar saktësisht, imazhi i bekuar
.do të shfaqet me qartësi të përsosur

* * *

Në fakt, e gjithë mençuria është brenda teje
dhe e tëra çfarë të duhet është të bëhesh i
.vetëdijshëm për të

* * *

Kënaqësia e vërtetë qëndron në
vetëpërmirësimin, në mënyrë që të tjerët të të
kërkojnë ty në vend që ti t'i kërkosh ata. Dashuria
dhe miqësia duhet të jepen lirisht, pa pritje apo
kërkesë. Pritja vetëm sa sjell mjerim dhe
pakënaqësi. Edhe kur përpiqesh për
vetëpërmirësim, duhet të qëndrosh vetëm, i sigurt
dhe në paqe brenda fortesës së virtyteve dhe
.vetëvlerësimit tënd

* * *

Ujëvarat e gëzimit dhe optimizmit le të
rrjedhin gjithmonë nga zemra ime, dhe spërkatjet e
.tyre freskuese le të prekin të gjithë ata që takoj

* * *

Gëzimi shpirtëror gjeneron në shpirt dëshirën
për të ndihmuar të tjerët në çdo mënyrë dhe
zhvillon aftësinë për të vlerësuar kënaqësitë e
rafinuara morale që çojnë në lumturi, duke
zvogëluar kështu prirjen drejt kënaqësive të
.papërpunuara

* * *

Pavarësisht se sa i vogël mund të jetë roli juaj,
ai mbetet po aq i rëndësishëm sa rolet më të
mëdha për sa i përket kontributit në suksesin e

lojës kozmike që shpirtrat interpretojnë në skenën .e jetës

* * *

Vetëdija totale është një vetëdije absolute, e pafundme, që ripërtërin veten vazhdimisht dhe kreativiteti i saj nuk shteron kurrë, dhe nëpërmjet .teje përpiqet të shprehë një aspekt unik të vetes

* * *

Nëse e shijon dashurinë hyjnore qoftë edhe një herë, nuk do ta lësh kurrë, sepse nuk ka asgjë .tjetër si ajo në të gjithë universin

* * *

Ata që e njohin Zotin kanë arritur faza shumë të avancuara shpirtërore, aq sa nuk kënaqen thjesht duke u ofruar këshilla shpirtërore mëkatarëve, por munden - me hirin dhe ndihmën e Zotit - t'i ngarkojnë ata me fuqinë shpirtërore që i .çliron nga pasojat e veprave të tyre mëkatare

* * *

Të gjitha veprat e mira dhe të këqija janë të fshehura në qelizat e trurit dhe shfaqen si zakone .ose tendenca të mira ose të këqija në mendime

* * *

Një person që vuan nga zakone të pashëndetshme për shkak se qelizat e trurit të tij janë të ngarkuara me fuqinë e këtyre zakoneve, mund të çlirohet përmes vullnetit, meditimit, lutjes së sinqertë dhe pohimit të vazhdueshëm pozitiv derisa të gjitha zakonet e tij të padëshirueshme të transformohen në zakone të mira paqeje dhe qetësie. Kjo ndodh kur forca jetësore e drejtuar siç duhet punon për të ndryshuar natyrën anormale të

qelizave të trurit, në mënyrë që ato qeliza të mbushen me gjithçka që është e mirë, e .virtytshme dhe e bukur

* * *

Kuptimi është syri i brendshëm, vizioni i shpirtit dhe teleskopi i zemrës. Është ekuilibri midis .qetësisë së mendjes dhe pastërtisë së ndërgjegjes

* * *

Çdo ditë shohim skena të ndryshme dhe çdo ditë sjell një mësim të ri për t'u nxjerrë. Pritet që një person ta mësojë mësimin duke u përqendruar në qëllimin përfundimtar të ekzistencës së tij: të njohë burimin e qenies së tij dhe themelin e jetës .së tij

* * *

Le të punojmë për të harruar hidhërimet e së kaluarës dhe të vendosim të mos ndalemi tek ato. Me vendosmëri të palëkundur dhe vullnet aktiv, le të ripërtërijmë jetën tonë, të përmirësojmë sukseset tona dhe të kultivojmë brenda vetes .zakone të mira dhe cilësi fisnike

* * *

Kushdo që ekspozon dobësinë e të tjerëve dhe u shkakton atyre turp dhe pakënaqësi, është larg .mençurisë dhe gjykimit të shëndoshë

* * *

Thënie për të gjitha kohërat dhe vendet

Ata që janë në harmoni me Zotin shohin bukuri marramendëse dhe shijojnë ëmbëlsinë supreme që .nuk mund të përjetohet në asnjë mënyrë tjetër

Kur shpirti im të thirri Ty, retë e heshtjes Sate shpërthyen, o Zot, dhe shiu i mëshirës Sate ra me

rrëke derisa u bë një përmbytje e madhe e hirit Tënd. Lumi Yt i bekuar përfshiu brigjet e qenies sime, dhe shpirti im u zhyt në ujërat e përjetësisë, dhe flluska e jetës sime të vogël u tret në oqeanin .e ekzistencës Sate gjithëpërfshirëse

Mentori im më mësoi si ta përdor daltën e mençurisë për ta bërë veten një tempull të denjë .për praninë hyjnore

Nëse doni të arrini një qëllim fisnik, filloni duke krijuar një model mendor për të. Tani mund të vendosni fort çdo drejtim në vetëdijen tuaj nëse mbillni një ide të fortë në mendjen tuaj; atëherë e gjithë qenia juaj do të përputhet me atë ide dhe .veprimet tuaja do të përputhen me të

Kur prek zemrën hyjnore, problemet e tua do të zhduken, dashuria do të mbushë zemrën tënde dhe përvojat e mrekullueshme shpirtërore do të vallëzojnë si burime të pastra në kopshtet e .mendjes sate

Shumë re përpiqen të të fshehin dhe të të fshehin nga unë, por përmes vesës së lotëve të mallit, emri yt i bekuar më shfaqet duke shkëlqyer me shkronja të arta të ndritshme nga pas të gjitha .perdeve dhe vellove

Pastërtia e ndërgjegjes do të thotë të veprosh me transparencë me të vërtetën

Ekzistojnë nevoja thelbësore dhe ato që disa i konsiderojnë "domosdoshmëri" që në të vërtetë janë të panevojshme dhe të tepërta. Jeta duhet të thjeshtohet duke u përqendruar në nevojat

themelore dhe duke eliminuar lukset e panevojshme.

Sa e lartë je, o miqësi, dhe sa pjellore dhe e shenjtë është toka jote! Dashuria është ushqimi yt dhe besnikëria pija jote.

Kur dy njerëz ecin në harmoni dhe dakordësi pavarësisht dallimeve të tyre, ata janë të bashkuar nga një qëllim: të gjejnë paqen dhe qetësinë e shpirtit në dashurinë e pastër dhe besnikërinë e ndërsjellë dhe aty ku i dashuri nuk kërkon kënaqësi në kurriz të të dashurit, atëherë, në kopshtin e altruizmit, lulet aromatike të miqësisë çelin dhe përhapin aromën e tyre të ëmbël.

Bota na i stërvit mendjet në një mënyrë tjetër, duke na mësuar me kaq shumë gjëra saqë fillojmë të mendojmë se lumturia është e paarritshme pa to. Por jeta, dhe veçanërisht jeta e fëmijëve, duhet të thjeshtohet; përndryshe, jeta do t'i mësojë ata përmes zhgënjimeve të hidhura.

E vërteta është më e saktë dhe realiste sesa thjesht mendimi ose imagjinata, por ajo që mendojmë ose imagjinojmë ndonjëherë mund të bëhet e vërtetë.

Imagjinata është një element thelbësor në procesin e të menduarit krijues. Megjithatë, imagjinata duhet të piqet dhe të transformohet në një bindje të fortë, dhe kjo është e pamundur pa vullnet të fortë.

Nëse vizualizon diçka me gjithë vullnetin tënd, imagjinata jote do të transformohet në një bindje personale, dhe kur të mund ta mbash atë bindje

Pavarësisht të gjitha mendimeve të kundërta, bindja juaj do të materializohet në realitet.

Njeriu duhet të mësojë të qëndrojë i vetëm, i mbështetur nga virtytet dhe vetëvlerësimi i tij.

Gëzimi shpirtëror është një gëzim i ripërtërirë dhe shfaqet gjithnjë e më shumë tek ata që mendojnë thellë për Zotin. Është një gëzim që ndihmon në marrjen e vendimeve të duhura dhe në bërjen e gjërave të duhura, dhe kur gjendet, dëshirat dhe dëshirat e pashëndetshme zbehen sepse humbasin tërheqjen e tyre në krahasim me gëzimin shpirtëror.

Krijuesi ynë i Plotfuqishëm na ka dhënë jetë, forcë dhe mençuri, dhe është detyra jonë t'i kushtojmë Atij vëmendjen tonë dhe t'i ngremë zemrat tona drejt Tij me dashuri, mirënjohje dhe njohje të favorit dhe mirësisë së Tij.

Më ndihmo, o Zot, të mos e ndez zjarrin e zemërimit, që të mos i djeg me flakët e pakënaqësisë oazet e gjelbra të paqes brenda meje dhe të të tjerëve. Më ndihmo ta shuaj zjarrin e zemërimit me shiun e vazhdueshëm të dashurisë sime.

Le të mbetet liqeni i butësisë dhe paqes sime i qetë dhe i palëvizshëm, i patrazuar nga stuhitë e pakënaqësisë që nuk sjellin gjë tjetër veçse mjerim.

Kryerja e veprimeve të motivuara nga ndjenja e detyrës, ose sakrifikimi i dëshirave personale në shërbim dhe dashuri për një person tjetër, është shumë më mirë sesa ta bësh këtë nga frika.

Edhe kur një person ndalon së shkeluri ligjet hyjnore, ai duhet ta bëjë këtë nga dashuria për .Zotin, jo nga frika e ndëshkimit të Tij

Çfarëdo që të kesh frikë, largoji mendimet e tua prej saj. Lëre në dorë të Zotit dhe forco besimin .tënd tek Ai

Frika është gjithmonë me njeriun, dhe heqja qafe e saj është e mundur duke menduar për Zotin .dhe duke ndjerë praninë e Tij

Në fillim mund të jetë e vështirë të ecësh në shtigjet e virtytit, por ato janë shtigje të bekuara që të çojnë në paqe mendore dhe lumturi të .vërtetë

Lavdia e Zotit shkëlqeftë në çdo cep të jetës sonë, dashuria e Tij banoftë në zemrat tona dhe .drita e Tij mbushtë vetëdijen tonë

O i dashuri im hyjnor, lulet çelin dhe stinët ndryshojnë, dhe të gjitha flasin për ty. Hëna e plotë zbulon tiparet e buzëqeshjes sate, dhe dielli mbart llambën tënde qiellore. Unë notoj në një det lotësh, të mbushur me mall për ty. Në gjethet e pemëve dhe venat e njerëzimit rrjedh jeta dhe vitaliteti yt, dhe ndiej rrahjet e zemrës sate kozmike që .pulsojnë brenda meje

Kur ndiej praninë tënde, ndihem sikur jam zgjuar në një botë tjetër, dhe herë pas here ëndërroj për këtë tokë dhe këtë trup të vogël - timin. Jam zgjuar në një lumturi të pafundme, dhe ëndrra ime me sy hapur e jetës tokësore është e parfumuar nga kujtimet e lumtura të momenteve të mia të zgjuara me ty. Kam shkulur barërat e këqija nga kopshti i ëndrrave të mia dhe kam

mbjellë në vendin e tyre trëndafilat e frymëzimit tim, ku aroma e mallit tim do të të tërheqë, dhe ti do të vish të më marrësh me vete në horizontet e lumturisë së përjetshme.

O Zot, më bëj transparent me pastërti dhe dëlirësi, që të nxjerr dritën Tënde shëruese brenda meje.

Qetëso pasqyrën drithëruese të mendjes sime, që ajo të reflektojë fytyrën tënde të pafundme.

Hapi dritaret e besimit gjerësisht që të mund të thith aromën e paqes sate

O Ti që shkëlqen në Vetvete, O Madhëri që i kundërvihet përshkrimit, shiko me sytë e mi që dëshirojnë Ty, në mënyrë që të mos shoh asgjë në ekzistencë përveç Teje.

Pas të gjitha fenomeneve dhe shfaqjeve të jetës qëndron zëri i heshtur i Zotit, i cili na thërret vazhdimisht përmes luleve, librave të shenjtë, ndërgjegjes sonë dhe të gjitha gjërave të bukura që e bëjnë jetën të denjë për t'u jetuar.

Çdo përpjekje e bërë nga kërkuesi për të arritur majat shpirtërore llogaritet nga Zoti për të dhe shpërblehet mirë për të.

Të lutemi, o Zot, të na ndriçosh mendjet me dritën e së vërtetës sate, të na bësh zemrat të rrahin me dashurinë tënde dhe të na mbushësh shpirtrat me gëzimin tënd dhe me bollëkun e hirit tënd.

Nga ai horizont transparent që mendja nuk mund ta depërtojë, Zoti derdh dritën e Tij të përjetshme. Dhe nga mendja kozmike vijnë frymëzime sublime dhe fuqi të bekuara, dhe

aktiviteti krijues rrjedh në mendje të hapura dhe harmonike.

Kur të zbulosh se shpirti yt, zemra jote, çdo shkëndijë frymëzimi, qielli blu, yjet që shkëlqejnë, malet, toka, zogjtë dhe lulet janë të lidhura së bashku nga një fije e vetme ritmi kozmik, gëzimi shpirtëror dhe uniteti universal, atëherë do të kuptosh se të gjitha janë valë në gjoksin e oqeanit hyjnor që nuk ka breg.

Nëse e harrojmë Krijuesin tonë, meritojmë vuajtje. Duhet ta kuptojmë se Zoti është i dashuri ynë dhe na do, dhe kjo njohuri do të na çlirojë nga problemet dhe vuajtjet tona.

I dashuri i vërtetë i Zotit nuk e pushon kurrë kërkimin e tij për Të, edhe nëse nuk arrin ta gjejë Atë pas shumë përpjekjesh. Ashtu si një valë duhet të kthehet në zemër të oqeanit pasi stuhia të qetësohet, kështu është edhe kërkuesi i zellshëm; ai zotëron një besim të nënkuptuar se pengesat do të shkërmoqen dhe se ai në mënyrë të pashmangshme do të bashkohet me oqeanin kozmik herët a vonë - atë oqean të pafund nga i cili ai erdhi dhe në të cilin kthehet.

Kur mendja vazhdimisht mendon për të dashurin hyjnor, zemra këndon këngë gëzimi dhe lumturie.

Emanacioni shpirtëror është shfaqja e njeriut nga ajo që është tani në atë që do të jetë në të ardhmen.

Një person nuk mund ta fshehë natyrën e tij të vërtetë nga të tjerët; vibracionet e mendimeve të

tij do të reflektohen në sjelljen e tij dhe do të shfaqen përmes veprimeve të tij.

Ka shumë njerëz që kanë një keqkuptim rreth lirisë; ata e konsiderojnë lirinë si të bërit e çdo gjëje që një personi i pëlqen të bëjë, dhe unë e quaj këtë liri lirinë e tekave.

Për shkak të një keqkuptimi të natyrës së vërtetë të lirisë, disa prindër i skllavërojnë fëmijët e tyre ndaj traditës duke ua përmbushur menjëherë dëshirat. Fëmija pastaj rritet duke besuar se për sa kohë që dëshirat e tij plotësohen, ai është i lumtur dhe se qëllimi i jetës është të përmbushë çdo dëshirë. Megjithatë, më vonë ata zbulojnë se gaboheshin , pasi bota e jashtme është krejtësisht e ndryshme nga jeta në shtëpi, dhe ata mësojnë se përmbushja e çdo dëshire nuk është e lehtë! Të tjerët mund t'i lënë mënjanë dhe t'i shpërfillin në ndjekje të dëshirave të tyre. Si pasojë, fëmija ngurtësohet dhe mpihet emocionalisht për shkak të dëshirës dërrmuese për të kënaqur dëshirat e veta. Prandaj, prindërit duhet t'i ndihmojnë fëmijët e tyre të zhvillojnë vullnetin dhe aftësinë e tyre dalluese në mënyrë që ata të mund të jetojnë në botë pa rënë në kurthet dhe grackat e saj.

Nëna thotë: "Mësoje me dashuri". Sigurisht, trajtimi i fëmijëve me dashuri është përgjithësisht i mirë, por shumë ëmbëlsi prish dhëmbët, dhe në mënyrë të ngjashme, shumë përkëdhelje i prish fëmijët. Një shkallë vendosmërie dhe vendosmërie është e nevojshme, por nëse një fëmijë trajtohet dhe ndëshkohet ashpër për një gabim, pasojat do

të jenë të tmerrshme. Duhet të ketë një ekuilibër në mënyrën se si trajtohen dhe trajtohen fëmijët ; çdo baba duhet ta zbutë temperamentin e tij me dashuri dhe butësi, dhe çdo nënë duhet ta spërkasë dashurinë e saj me mençuri dhe racionalitet.

Një person duhet të ruajë një gjendje të qëndrueshme psikologjike dashurie dhe mall për Zotin. Kam provuar shumë punë, por cilado qoftë natyra e punës sime, mendimet e mia mbeten gjithmonë tek Zoti.

Ne duhet ta shijojmë këtë krijim, por pa e lejuar atë të na skllavërojë. Dhe përvoja më ka mësuar se gëzimi i gjetjes së Zotit është i pakrahasueshëm.

Përpara se të nisemi nga detyra të mëdha, duhet të ulesh i qetë, të qetësosh shqisat dhe mendimet, të meditosh thellë dhe të kërkosh ndihmë hyjnore në mënyrë që të marrësh udhëzim shpirtëror dhe drejtim të shëndoshë.

Më lejo të kuptoj se buzëqeshja në fytyrën e agimit, në buzët e luleve dhe në fytyrat e burrave dhe grave fisnike është buzëqeshja jote

Nuk do të ndikohem nga imazhe të njëpasnjëshme fatkeqësish, fati të keq, sëmundjesh apo ndonjë pengese të papritur, sepse e kuptoj se një vetëdije e disiplinuar e lidhur ngushtë me vetëdijen kozmike nuk vuan në mënyrë implicite nga dështimet dhe bezdisjet.

Liria do të thotë aftësia për të vepruar sipas mençurisë, jo sipas diktateve të pasioneve, zakoneve dhe tekave. Bindja ndaj egos çon në

skllavëri, ndërsa nënshtrimi ndaj nxitjeve të shpirtit çon në çlirim nga kufizimet.

Nuk ka rëndësi për mua nëse jetoj në një pallat luksoz apo në një vilë të thjeshtë, për sa kohë që Zoti është me mua.

Do t'i përdor paratë e mia të fituara me ndershmëri për të jetuar thjesht, duke hequr dorë nga jeta ekstravagante

Nëpërmjet besimit në Zot dhe përdorimit të vullnetit, një person mund të kapërcejë sëmundjen, dështimin dhe injorancën, për sa kohë që dridhjet e vullnetit janë më të forta se dridhjet e sëmundjeve fizike ose psikologjike. Sa më kronike të jetë sëmundja, aq më i fortë dhe më i vendosur duhet të jetë vullneti dhe aq më i thellë dhe më i palëkundur duhet të jetë besimi, në mënyrë që të arrihet rezultati i dëshiruar.

Më frymëzo, o Zot, të mbështetem vetëm tek Ti, jo te mjetet njerëzore të mbrojtjes. Mos lejo që frika dhe ankthi të paralizojnë forcën time të pakufishme për t'u përballur me çdo sprovë të jetës. Mos lejo që frika dhe ankthi të paralizojnë forcën time të pakufishme për t'u përballur me çdo sprovë të jetës. Mos lejo që të imagjinoj aksidente, fatkeqësi dhe fatkeqësi nga frika e manifestimit të tyre të vërtetë përmes mendimit dhe imagjinatës. Dhe më lejo të kuptoj, o Zot, se pavarësisht nëse jam zgjuar apo në gjumë, i zgjuar apo i humbur në ëndrra me sy hapur, gjallë apo duke vdekur, prania Jote mbrojtëse më rrethon dhe më ruan akoma.

Të mençurit thonë: Fryti i veprave të mira të motivuara nga dashuria për Zotin dhe virtyti është

harmonia dhe pastërtia. Fryti i veprave të motivuara nga dëshirat dhe ambiciet egoiste është dhimbja dhe vuajtja. Fryti i veprave të liga është injoranca dhe marrëzia.

Veprat e mira sjellin lumturi, ndërsa veprimet e kësaj bote të nxitura nga dashuria për veten çojnë në vuajtje dhe dhembje. Megjithatë, veprat e këqija të vazhdueshme shkatërrojnë aftësinë e një personi për të dalluar dhe kuptuar.

Nëse dëshiron të jetosh në paqe dhe harmoni, qëllimet e tua duhet të jenë të mira dhe duhet të përhapësh mendime mirësie dhe ndjenja dashurie. Nëse jeton një jetë të virtytshme, do t'i ndihmosh të tjerët përmes shembullit dhe sjelljes tënde të mirë.

Në momentin që ndihem i shqetësuar dhe i hutuar mendërisht, do të tërhiqem në qetësi dhe meditim derisa të rifitoj qetësinë time, dhe do të filloj çdo ditë duke menduar për Zotin dhe duke kërkuar ndihmën dhe udhëzimin e Tij.

Vendos të mos lejosh që barërat mbytëse të urrejtjes të rriten dhe të depërtojnë në kopshtin e jetës tënde, një kopsht plot me virtytet e një shpirti fisnik. Dhe sa më shumë t’i kultivosh këto cilësi aromatike, si trëndafili, aq më shumë Zoti do të të zbulojë sekretin më të madh të ekzistencës brenda teje.

Qëllimi i jetës është të arrijmë paqen, kënaqësinë, pavdekësinë, sigurinë dhe njohurinë e së vërtetës, dhe në zemër të këtyre dëshirave që ngjallin brenda nesh qëndron thelbi hyjnor thellë brenda nesh.

Le ta gjej lirinë time tek Ti, o Zot, dhe të kuptoj se shtëpia ime e vërtetë është ekzistenca Jote e plotë dhe se unë jam një pjesë integrale e vetëdijes Sate kozmike.

O det i gjerë hyjnor, lejo që lumenjtë e dëshirave të mia, që rrjedhin nëpër shkretëtirat e pengesave dhe pengesave, të përzihen më në fund në thellësitë e tua të mëdha9

Vetëm në fortesën hyjnore gjejmë mbrojtje dhe siguri, dhe nuk ka strehë më të sigurt sesa të ndihesh afër Zotit dhe të prekësh praninë e Tij.

Meqenëse njerëzit drejtohen nga zakone që formësojnë prirjet, tendencat, karakterin dhe dëshirat e tyre, nëse këto zakone janë të këqija, karakteri bëhet i dëmshëm dhe veprimet bëhen të liga. Prandaj, është e këshillueshme që të prioritizohen zakonet e mira, pasi ato më pas i udhëheqin veprimet dhe mendimet tona drejt qëllimeve fisnike dhe na sjellin shëndet dhe lumturi.

Kudo që ka shpirtra të trishtuar dhe që vuajnë, gjej ngushëllimin tim duke u shërbyer dhe ngushëlluar atyre. Do të bëj çmos për t'u sjellë gëzim të tjerëve dhe do të kuptoj ndjenjat e tyre sikur të ishin të miat.

Aftësitë mendore ekzistojnë tek njerëzit, por ato mbeten të pazhvilluara tek shumica e njerëzve, dhe moskultivimi i këtyre aftësive çon në pasoja serioze. Ashtu si trupi, mendja ka nevojë për ushqim dhe ushtrime të duhura për shëndet dhe vitalitet.

Një diamant merr dhe reflekton dritën, dhe kështu bëjnë edhe shpirtrat e pastër dhe transparentë që e njohin Zotin dhe shkëlqejnë me praninë e Tij.

O Zot, Ti je pasuria e vërtetë në jetë, dhe duke të gjetur Ty së pari do të gjej tek Ti gjithçka që më nevojitet.

Njerëzit zakonisht përqendrohen vetëm te ushqimi, ajri dhe rrezet e diellit për të ruajtur shëndet të mirë, por mund të vijë një kohë kur shëndeti përkeqësohet pavarësisht bollëkut të këtyre burimeve të jashtme të jetës. Atëherë lind nevoja për të rimbushur rezervat e energjisë së trupit nga brenda.

Nëse varka e mendjes sime i afrohet shkëmbinjve të dëshirave lakmitare që përfshijnë rreziqe dhe rreziqe, të shtyra nga stuhitë e ashpra të injorancës, atëherë ji, o Zoti im, far im dhe më udhëhiq gjithmonë drejt brigjeve të drejtësisë dhe mirësisë Sate.

Mendimi është si një flakë, fuqia e përqendruar e së cilës duhet të përdoret për të djegur pengesat që pengojnë arritjen.

Zoti mund të gjendet nëpërmjet dashurisë hyjnore të vazhdueshme. Kur e duam Zotin më shumë se dhuratat e Tij, Ai do të vijë tek ne. Ai na ka dhënë vullnet të lirë dhe fuqinë e zgjedhjes, në mënyrë që të dallojmë dhuratat e përkohshme dhe të parëndësishme të botës nga dhurata e afërsisë me. Të dhe gëzimi i pranisë së Tij të bekuar.

Na është dhënë kujtesa në mënyrë që të mund të praktikojmë kujtimin e gjërave të mira derisa më

në fund të mund të kujtojmë të mirën më të madhe: Zotin.

Flladi i dashurisë Sate rrjedh përmes meje, o Zot! Dhe gjethet e jetës sime kërcejnë me gëzim për ardhjen Tënde. Fëshfërima e tyre e këndshme përhapet në ajër, duke i ftuar të lodhurit të pushojnë në hijen e paqes Sime shpirtërore.

Vështirësitë e jetës nuk kanë për qëllim të na dëmtojnë; përkundrazi, problemet dhe sëmundjet na ofrojnë mësime. Përvojat tona të dhimbshme nuk kanë për qëllim të na shkatërrojnë, por të na pastrojnë dhe të përshpejtojnë kthimin tonë te burimi ynë i pastër - Zoti - i cili punon në çdo mënyrë për të na ndihmuar dhe për të na kthyer në shtëpinë tonë qiellore.

Pafundësia është shtëpia jonë e vërtetë, dhe udhëtimi ynë drejt kësaj toke dhe në këto trupa fizikë është si një udhëtim afatshkurtër me vizë.

Zot, e di që lavdërimi nuk më lartëson, as kritika nuk më ul. Unë jam ashtu siç jam para ndërgjegjes sime dhe para Teje do të vazhdoj në këtë rrugë, duke bërë çmos për t'i shërbyer të gjithëve dhe duke u përpjekur të fitoj favorin Tënd - në këtë qëndron lumturia ime.

Je një krijesë unike dhe thelbi yt është i mrekullueshëm, prandaj njihe veten tënde të vërtetë.

Me agimin e mbërritjes sate, sythat e dëshirës sime do të çelin në lule aromatike dhe të gjalla.

O Zot, shpejto ardhjen e asaj dite kur unë do të thur një gjerdan me ato lule të vesës dhe do ta vendos në pragun Tënd të bekuar.

Në vend që të përpiqet vazhdimisht të kënaqë veten, ai duhet të përpiqet t'u sjellë lumturi edhe të tjerëve. Kur përpiqet t'u ofrojë të tjerëve mbështetje shpirtërore, intelektuale ose materiale, ai do të zbulojë se nevojat e tij janë përmbushur dhe se kupa e jetës së tij është plot me gëzim.

Ata që arrijnë një fitore të shkëlqyer mbi errësirën në tokë do të kenë dritën e lavdisë si pjesë të tyre dhe do të gëzojnë paqe dhe lumturi të brendshme.

O Zot, shpërndaj vazhdimisht farat e bekimeve të Tua në tokën e zemrës sime, të lëruar me lutje, në mënyrë që ato të rriten në pemë me hije, degët e të cilave japin frytet më të shijshme dhe më të ëmbla të vetëdijes.

Shpesh mbetemi në dhimbje pa bërë përpjekje për të ndryshuar, dhe kjo është arsyeja pse nuk gjejmë paqe dhe kënaqësi të qëndrueshme. Nëse do të kishim këmbëngulur dhe do të bënim një përpjekje, me siguri do të mund t'i kapërcenim të gjitha vështirësitë. Duhet të përpiqemi të kalojmë nga mjerimi në lumturi dhe nga dëshpërimi në guxim.

O Dashuri Hyjnore, bashko dashurinë time me dashurinë Tënde, përziej jetën time me gëzimin Tënd, mendjen time me vetëdijen Tënde kozmike dhe shuaje etjen time nga burimi i gëzimit Tënd të përjetshëm.

Zemra e kërkuesit të sinqertë gjithmonë pëshpërit: "O Zoti im dhe i Dashuri im, nuk dua të zhytem në trazirat e kësaj bote iluzore, dhe e tëra që dua është të zgjoj dashurinë Tënde në zemrat e

njerëzve. Zemra ime, shpirti im, trupi im, mendja ime dhe gjithçka që kam janë të Tuat, o Zot". Ai .kërkues arrin te Zoti dhe arrin ta njohë Atë

Zot, na jep një kuptim të ri dhe të vërtetë të vëllazërisë. Le t'i braktisim luftërat dhe të shërojmë plagët e kombeve me balsamin e dashurisë dhe ngushëllimin e përhershëm të mirëkuptimit të .dhembshur

Na bekoftë që të çlirohemi nga ndikimi i lakmisë, dominimi i mashtrimit dhe kontrolli i iluzioneve, dhe na ndihmo të ndërtojmë një botë të re në të cilën sëmundja, injoranca dhe uria nuk janë gjë tjetër veçse ëndrra të një të kaluare të .zymtë dhe të zymtë

Le t’i zgjidhim të gjitha problemet jo me logjikën e xhunglës, por me mirëkuptim, të vërtetë dhe besim të palëkundur në Ty dhe në drejtësinë .Tënde hyjnore

Jeta na ka bashkuar këtu për një kohë, pas së cilës do të shkojmë në rrugë të ndara. Por nëse dashuria e Zotit banon brenda nesh, nuk ka rëndësi se ku shkojmë, sepse pavarësisht se sa larg devijojmë, ne do të mbetemi brenda rrethit të dashurisë hyjnore dhe nuk do të jemi kurrë të .ndarë vërtet

Zot, më bëj një shqiponjë të përparimit shpirtëror që fluturon lart mbi rrugicat e mendjengushtësisë dhe ekstremizmit

Më thirr në horizonte gjithnjë e më të larta, përtej dridhjeve të forta të tokës dhe reve që bllokojnë dritën e diellit

Më lejoni të marr krahët e ekuilibrit për të jetuar drejt, dhe më lejoni të fluturoj drejt atyre qiejve të lartë mbi të gjitha stuhitë dhe uraganet, .ku ka horizonte të gjera dhe perceptime sublime

Paqja vjen kur i hapim zemrat tona dashurisë dhe mirësisë. Ata me zemra të dashura dhe aktivë në vepra të mira e përjetojnë paqen sepse ajo banon brenda tyre. Paqja është shenjtërorja e .qiellit dhe themeli i një jete të lumtur

Gjithmonë duhet të mendojmë për bukurinë hyjnore pas luleve, dritën kozmike pas diellit dhe .jetën e madhe që shkëlqen në çdo sy

Kur një person është vërtet i sjellshëm dhe tregon respekt ndaj të tjerëve, dhe ua kthen komplimentet në të njëjtën mënyrë, ai gjithmonë .do të trajtohet me vlerësim dhe respekt

Do ta përhap dashurinë time tek të tjerët, në mënyrë që të hap një portë që dashuria e Zotit të .vijë tek unë dhe të banojë në zemrën time

Zot, më lejo të jem një far për ata që mbyten në thellësitë e pikëllimit. Më ndihmo t'u sjell gëzim të tjerëve në mirënjohje për gëzimin shpirtëror që .më ke dhënë

Do ta shkrij urrejtjen në zjarrin e dashurisë sime, do t'i fal të tjerët dhe do t'u jap dashuri të gjitha zemrave të etura

Dashuria e vërtetë është dashuria që gëzohet në rehatinë e të dashurit

Drita jote shkëlqeftë mbi ne, o Zot, dhe dashuria jote le të na mbushë zemrat përgjithmonë

Të kesh një frymë iniciative do të thotë të kesh fuqinë e imagjinatës krijuese që i mundëson një

personi të shpikë diçka që askush nuk e ka bërë më parë. Çdo person lind me këtë dhuratë që i ësht dhënë nga Zoti.

Dashuria më e madhe është dashuria hyjnore, e cila e bën jetën të bukur përtej fjalëve. Kur e ndjen Zotin me ty, duke ardhur tek ty kudo që të jesh dhe duke të udhëhequr hapat, dashuria hyjnore ka filluar.

Fuqia e së vërtetës shkon kundër erës

Zot, kur përballem me vështirësi të përkohshme, më lejo të kujtoj bekimet e Tua të bollshme mbi mua në të kaluarën, duke e ditur se ndihma Jote nuk më lë kurrë dhe kujdesi Yt është gjithmonë me mua. Të ofroj mirënjohjen time të përzemërt për çdo bekim që më vjen nga dora Jote bujare.

Pikat e dashurisë shkëlqejnë në shpirtrat e mirë, dhe Zoti mund të gjendet vetëm në detin e dashurisë

Kuptimi është llamba që ndriçon rrugën e një personi dhe i sjell atij sukses.

Në pranverë, Zoti e zbukuron natyrën me trëndafilat dhe lulet më të bukura me veshje të mrekullueshme dhe ngjyra të ndritshme.

Paqja është lajmëtari i parë që shpall afrimin drejt Pranisë Hyjnore. Më pas, paqja shndërrohet në drita më të ndritshme se gëzimi i pafund.

Kur zhytem thellë në detin e meditimit, ndiej një valëvitje të bekuar brenda qenies sime dhe dëgjoj një zë pëshpëritës që thotë: "Jam afër."

Duhet të kthehemi nga brenda, aty ku shpirti shprehet. Nga thellësitë e shpirtit burojnë të gjitha përvojat e jetës së brendshme.

Kur shpirti e realizon veten me vetëdije hyjnore, ai ndjen gëzim dhe zgjerim të madh në hapësirën e pafundme.

Nëse përdorni të gjitha mjetet dhe burimet e jashtme që keni në dispozicion, përveç aftësive tuaja natyrore, për të kapërcyer të gjitha pengesat që mund të qëndrojnë në rrugën tuaj, do të zhvilloni fuqitë që Zoti ju ka dhënë: ato fuqi të pakufizuara që burojnë nga thellësitë më të thella të qenies suaj.

Dashuria ecën në rrugën e artë që të çon te Zoti

Do të përhap dritën e dëshirave dhe qëllimeve të mira kudo që është futur errësira e keqkuptimit

Kur vështirësitë të sulmojnë, por ti refuzon të ndalosh së përpjekuri dhe të bësh përpjekje, pavarësisht të gjitha pengesave dhe pengesave, atëherë Zoti do të të përgjigjet dhe do t'i kurorëzojë përpjekjet e tua me sukses.

O Zot, do ta këpus lulen e mallit nga kopshti i zemrës sime dhe do ta vendos si një ofertë dashurie në pragun Tënd të shenjtë

Meqenëse mendimet dhe fjalët tona janë farat që do të na sjellin të korrat e së ardhmes, do të filloj sot ta mbush vetëdijen time me mendime të mira dhe pozitive.

Fluturoj dhe ngrihem lart në planin e vetëdijes sime lart e poshtë, në veri dhe djathtas, brenda

dhe jashtë dhe kudo për të zbuluar se në çdo cep .të hapësirës isha dhe ende jam në prani të Zotit

Jeto çdo çast duke qenë i vetëdijshëm për marrëdhënien tënde me Absolutin e pafund. Nuk ka fund për vetëdijen tënde dhe të gjitha gjërat dridhen dhe shkëlqejnë si yje në qiellin e qenies .sate

Shkëputja, ose moslidhja, është rruga e mençur që ndjek kërkuesi, duke u ngritur me dëshirë mbi gjërat e parëndësishme për hir të gjërave më të mëdha. Ai nuk e lidh veten me kënaqësi sensuale kalimtare në ndjekje të një gëzimi të brendshëm të ripërtërirë. Shkëputja nuk është një qëllim në vetvete, por hap rrugën për shfaqjen e virtyteve dhe fuqive shpirtërore të .shpirtit

Fitimtari shpirtëror përparon me hapa të guximshëm në shtigjet e jetës

Një person duhet ta shfrytëzojë sa më shumë jetën e tij të tanishme, të hapë dritaret e zemrës së tij dhe të zgjojë e ringjallë aftësitë e fjetura të .shpirtit të tij

Pas maskave të ndryshimit dhe transformimit qëndron prania hyjnore. Dhe kushdo që mund ta qetësojë pasqyrën e mendjes së tij dhe ta parandalojë atë të lëkundet, do të shohë në atë .pasqyrë të qartë fytyrën e të dashurit kozmik

Dashuria është më e fortë se vdekja dhe shkatërrimet e kohës

Vetë-analiza është çelësi i suksesit, dhe reflektimi është një pasqyrë përmes së cilës shohim cepat e brendshëm që përndryshe do të

mbeteshin të fshehur nga pamja jonë. Ne duhet të diagnostikojmë mangësitë tona, të dallojmë tendencat pozitive nga ato negative dhe të identifikojmë pengesat ndaj progresit dhe suksesit.

Sa e mrekullueshme je, o miqësi! Ti që merr nga ujërat e shqetësimit të sinqertë dhe miqësor, dhe gjethet e të cilave lagen nga vesa e ëmbëlsisë së brendshme dhe të jashtme që buron nga thellësitë e zemrave të sinqerta dhe besnike.

Njëherë pashë një milingonë të vogël që përpiqej të ngjitej në një grumbull rëre dhe mendova me vete: milingona duhet të jetë duke menduar se po ngjitet në Himalaje! Grumbulli i rërës mund t'i jetë dukur gjigant milingonës, por jo syve të mi. Në mënyrë të ngjashme, miliona vite diellore mund të jenë më pak se një minutë në mendjen e Zotit.

Ne duhet ta stërvitim veten të mendojmë për gjëra të mëdha si përjetësia dhe pafundësia.

Endesha nëpër botën e pafundësisë dhe pashë mjegullën e shndritshme në tokën e dritës, dhe në atë shkëlqim të gjallë lexova kuptimet e sekreteve të shkruara në faqet e kohës.

Kur flini, ju i qetësoni mendimet dhe ndjenjat në mënyrë pasive. Por kur i qetësoni me vetëdije mendimet dhe ndjenjat përmes meditimit, gjëja e parë që përjetoni është një gjendje paqeje dhe muskujt e fytyrës suaj formojnë natyrshëm një buzëqeshje që pasqyron paqen e brendshme. Por duhet të shikoni përtej kësaj gjendjeje paqeje për të perceptuar pastërtinë e shpirtit tuaj - një pastërti të paprekur nga stimujt ndijorë ose

reagimet automatike ndaj mendimeve të shoqëruara me shqisat. Gjendja që përjetoni atëherë është një gjendje lumturie të përhershme dhe gjithnjë të ripërtëritshme.

Nëse vendosni një tas me ujë nën dritën e hënës dhe pastaj e përzieni, do të krijoni një imazh të shtrembëruar të hënës. Kur uji të vendoset në tas, reflektimi bëhet i qartë. Momentet kur uji në tas është i qetë dhe reflekton fytyrën e hënës me qartësi të përsosur mund të krahasohen me një gjendje paqeje kontemplative dhe një gjendje qetësie të thellë. Në paqen e kontemplacionit, të gjitha valët e ndjesive dhe mendimeve pushojnë së rrjedhuri nga mendja. Dhe në këtë gjendje më të thellë paqeje, personi kontemplativ, në atë qetësi, sheh hënën e plotë të pranisë hyjnore të reflektuar në liqenin e shpirtit.

Ekzistojnë katër gjendje me të cilat një person mesatar është i njohur: lumturia kur plotësohet një dëshirë, pakënaqësia kur i mohohet, mërzitja kur nuk je as i lumtur as i depresionuar dhe paqja kur kapërcen këto emocione ose gjendje psikologjike të kënaqësisë, dhimbjes dhe mërzisë.

Paqja është një gjendje shumë e dëshirueshme, që rrjedh nga mungesa si e pikëllimit ashtu edhe e kënaqësisë, si dhe nga mungesa e mërzisë. Këto gjendje ndryshojnë dhe valëzohen vazhdimisht në sipërfaqen e shpirtit. Pasi kalojmë valët e trazuara të dhimbjes dhe kënaqësisë, duke përfshirë zhytjet e përsëritura në thellësitë e lodhjes, ka gëzim në lundrimin në detin e qetë të paqes. Por më e madhe se paqja është

ekstaza shpirtërore - lumturia e shpirtit - lumturia përfundimtare. Është një gëzim i përhershëm që nuk venitet kurrë, por mbetet me shpirtin përjetësisht. Ky gëzim suprem mund të arrihet vetëm përmes vetëdijes për praninë hyjnore.

Një buzëqeshje e vërtetë është një buzëqeshje lumturie shpirtërore e fituar nga meditimi dhe të menduarit për Zotin dhe nga ndjesia e pranisë së Tij.

Buzëqeshja ime buron nga një gëzim i thellë brenda meje - një gëzim i arritshëm për të gjithë. Është si aroma që buron nga zemra e një trëndafili që lulëzon. Kjo kënaqësi e madhe i fton të tjerët të zhyten në ujërat e shenjta të lumturisë.

Në dritën e faljes së bekuar, errësira e urrejtjes e grumbulluar gjatë shumë viteve zbehet.

Zoti përmbush shpejt çdo nevojë të adhuruesve të Tij, sepse ata janë çliruar nga motivet egoiste që pengojnë përpjekjet dhe zhgënjejnë shpresat.

Atë që Zoti e mbron, asgjë nuk mund ta shkatërrojë

Ne nuk jemi vetëm në këtë botë, sepse Zoti është me ne, dhe ka marrëdhënie të qëndrueshme, intime dhe miqësore nga të cilat marrim mbështetje dhe gëzim.

O yll i ndritshëm i udhëzimit në qiejt e mençurisë, shkëndija jote e shkëlqyer më fton të eksploroj horizontet e tua të bekuara, dhe zogu im i dëshiruar nxiton me shpejtësi të madhe, duke depërtuar atmosferën e dendur dhe të zymtë, i

shtyrë nga malli për ty dhe për t'u ngrohur në .shkëlqimin tënd më të shenjtë

Personaliteti i dikujt fillon të zhvillohet dhe të lulëzojë kur ai është në gjendje të ndiejë - përmes ndjesisë së brendshme, intuitive - se nuk është trupi i ngurtë fizik, por rryma e përjetshme .shpirtërore brenda trupit

Kur zemra e dishepullit mbushet me dashuri për Zotin, fytyra e tij do të shkëlqejë me një buzëqeshje paqeje dhe mençurie, dhe shtresat e injorancës që mbështjellin shpirtin e tij do të .shkërmoqen dhe do të zhduken plotësisht

Kur shikon një lule ose një pemë, e di se këto forma të bukura të jetës nuk erdhën në ekzistencë vetë. Zoti është ai që i formoi ato dhe i pajisi me .aromë dhe bukuri të mrekullueshme

Kryejini gjithmonë detyrat tuaja, të vogla dhe të mëdha, me vëmendje të thellë, duke kujtuar se Zoti i udhëzon hapat tuaj dhe i forcon përpjekjet .tuaja për të arritur aspiratat tuaja fisnike

Kur një person lidhet me thelbin e tij shpirtëror, epokat e harruara prej kohësh dhe fuqitë e pavdekshme të shpirtit kthehen në vetëdijen e tij. Gjatë meditimit, ai kujton se është .një shpirt i pavdekshëm, jo një trup i vdekshëm

Kudo gjejmë njerëz, të mirë dhe të këqij, që kërkojnë lumturinë në mënyrën e tyre. Askush nuk dëshiron të dëmtojë veten. Atëherë, pse disa njerëz veprojnë në mënyra që në mënyrë të pashmangshme u shkaktojnë dhimbje dhe pikëllim? Sepse këto veprime nxiten nga injoranca .dhe mashtrimi

Të lutemi, o Zot, të na ndriçosh me dritën e urtësisë sate dhe të largosh prej nesh errësirën e injorancës dhe të mashtrimit.

Një person i vetëdijshëm duhet të jetë i kujdesshëm në vend që të ketë frikë, dhe duhet të kultivojë brenda vetes një ndjenjë guximi pa pakujdesi dhe nxitim, në mënyrë që të mos e ekspozojë veten ndaj rrethanave që mund të shkaktojnë frikë dhe ankth.

Mençuria nuk varet nga injektimi i informacionit nga jashtë, por nga fuqia e pranimit të brendshëm, e cila përcakton sasinë e njohurisë së vërtetë që mund të fitohet dhe shpejtësinë me të cilën mund të arrihet kjo njohuri.

Kjo botë është thjesht një skenë mbi të cilën ne i kryejmë rolet tona nën drejtimin e Drejtorit Hyjnor. Ne duhet të performojmë mirë pavarësisht nga natyra e roleve që na janë caktuar, duke kujtuar gjithmonë se natyra jonë thelbësore është lumturia e përhershme.

Më i mençuri i të mençurve është ai që kërkon ta njohë Zotin, dhe më i suksesshmi i të suksesshëmve është ai që e ka gjetur Zotin.

O i Dashur Hyjnor, le të zësh vendin e parë në jetën tonë, dashuria jote shëruese le të na mbushë zemrat dhe drita jote e bekuar le të largojë errësirën e shqetësimeve nga shpirtrat tanë.

Liri do të thotë të veprosh sipas ndërgjegjes, jo sipas diktateve të zakonit dhe dëshirës. Bindja ndaj egos dhe tekave të saj krijon kufizime, ndërsa vëmendja ndaj nxitjeve të mençurisë jep çlirim nga këto kufizime.

Qetësia mendore mund të gjendet nëpërmjet zhvillimit të vetëdijshëm dhe të qëllimshëm të cilësive të mira, të cilat, kur zhvillohen plotësisht, nuk mund t'i hiqen pronarit të tyre, përveç nëse ai zgjedh të heqë dorë prej tyre me vullnetin e tij të lirë.

Shumica e njerëzve e kërkojnë lumturinë duke përdorur metoda të gabuara. Disa besojnë se mund ta dyfishojnë lumturinë e tyre duke adoptuar sjellje të gabuara dhe veprime të pashëndetshme që duket se ofrojnë premtime vezulluese të lumturisë së madhe dhe të qëndrueshme, dhe ata mashtrohen nga këto premtime të rreme, pasi shija e lumturisë së vërtetë nuk mund të shijohet në ferrin e iluzioneve të rreme dhe veprimeve të gabuara.

Çdo minutë është përjetësi sepse përjetësia mund të përjetohet brenda asaj minute. Ditët, minutat dhe orët janë dritare përmes të cilave mund të shohim përjetësinë. Jeta është e shkurtër, por njëkohësisht e pafundme dhe e pakufishme. Shpirti është i pavdekshëm dhe gjatë këtij kapitulli të shkurtër të jetës njerëzore, ne duhet të shfrytëzojmë sa më shumë çdo potencial dhe mundësi të disponueshme.

Fjalët shpirtërore janë si fara që kanë nevojë për tokë pjellore që të mbijnë, të rriten, të lulëzojnë dhe të japin fryt.

Rritja shpirtërore kërkon vetëreflektim, riorganizimin e prioriteteve të jetës, identifikimin dhe eliminimin e zakoneve të dëmshme dhe respektimin e rregullave dhe ligjeve shëndetësore

në përputhje me kuptimin shpirtëror në zhvillim dhe forcën mendore në rritje.

Kur dishepulli shijon gëzimin hyjnor, ai do të zbulojë se Zoti është bërë më real për të se çdo gjë tjetër, dhe ai do të kuptojë se prekja e pranisë hyjnore është një lumturi që asnjë kënaqësi shqisore nuk mund ta barazojë.

Zoti punon për të zgjuar vetëdijen shpirtërore të njeriut dhe për ta udhëhequr vullnetin e tij në drejtimin e duhur nëpërmjet bukurisë së virtytit, madhështisë së tolerancës, madhështisë së mençurisë dhe shkëlqimit të lumturisë shpirtërore.

Nuk do t'i konsideroj të tjerët të huaj sepse ndiej se të gjithë janë vëllezër ose motra ime. Do ta bëj jetën time të suksesshme dhe të përmbushur në mënyrë që të ndihmoj të tjerët të kenë sukses dhe të arrijnë qëllime. Do të ndiej empati me të tjerët dhe do t'u tregoj dhembshuri, ashtu siç tregoj veten time. Do ta dua Zotin ashtu siç e deshën profetët dhe shenjtorët, dhe do ta hedh egoizmin në pusin e dashurisë sime për të tjerët.

Përtej kësaj jete të shkurtër, tokësore, të nënshtruar ndaj vdekjes, shtrihet një jetë e përjetshme dhe e pandryshueshme. Trupi përbëhet nga elementë kimikë që kalben dhe humbasin, por përtej kësaj ekzistence kalimtare shtrihet një jetë e përjetshme, qiellore në praninë e Zotit. Prandaj, nuk duhet ta kufizojmë të gjithë vëmendjen tonë te ky trup i përkohshëm, dhe ata që e dëshirojnë atë duhet të durojnë sprovat e tij dhe të bëhen zotër të tij.

Sot do të përpiqem t'i ndihmoj ata që kanë nevojë dhe t'u jap sa të mundem të uriturve.

Jam i sigurt dhe i mbrojtur në mbrojtjen e Zotit dhe pas mureve të ndërgjegjes sime të pastër jam një me dritën e mirësisë që udhëheq anijet e shpirtrave të lëkundura nga valët e pikëllimit në një det konfuzioni dhe ankthi.

Sot e ndiej Zotin në valëvitjen e paqes që dridhet brenda meje dhe trazon fijet e zemrës sime.

Do të bëj gjithçka që mundem për t'i bërë të tjerët të lumtur, ashtu siç përpiqem të bëj veten të lumtur, dhe përmes lumturisë sime shpirtërore do t'i shërbej të gjithëve në shtëpinë e dashurisë hyjnore dhe nuk do të kem frikë nga asgjë tjetër përveç vetes nëse përpiqem të mashtroj ndërgjegjen time.

Nga kopshtet e shpirtit

Keni ndërmend të shkoni diku dhe nxitoheni të shkoni atje shpejt. Kur arrini, zbuloni se nuk e shijoni vendin për shkak të padurimit, ankthit dhe ndoshta edhe trazirës që ndjeni. Në vend të kësaj, përpiquni të jeni më të qetë, më të përmbajtur dhe më të ekuilibruar. Nëse mendimet tuaja anojnë nga shqetësimi dhe agjitacioni, shtypini ato me forcë derisa të rifitojnë qetësinë e tyre.

Ngacmimi ndikon negativisht në ekuilibrin e sistemit nervor sepse dërgon një sasi të madhe energjie në disa pjesë të trupit, ndërsa i privon të tjerat nga pjesa e tyre natyrore. Ky çekuilibër në shpërndarjen e energjisë është shkaku i

nervozizmit. Një trup i qetë dhe i relaksuar qetëson nervat dhe nxit mirëqenien psikologjike.

Në harmoni me Zotin, vizioni i brendshëm fillon të shpaloset gradualisht. Njeriu duhet të ketë besim të plotë se Zoti do t'i përgjigjet çdo lutjeje të sinqertë. Kushdo që i drejtohet Atij duke kërkuar ndriçim, do ta ketë vizionin e tij të hapur dhe mendjen e zemrën e tij të ndriçuar.

Kur hapet një depërtim, ai manifestohet si një ndjenjë që duket se buron nga zemra, një ndjenjë qartësie dhe saktësie të thellë. Përmes kësaj ndjenje, kërkuesi fiton bindje të palëkundur dhe udhëzim të shëndoshë për të ndjekur rrugën e duhur dhe gradualisht arrin ta njohë dhe t'i besojë kësaj ndjenje.

Kjo nuk do të thotë braktisje krejtësisht e të menduarit; të menduarit e qetë dhe të paanshëm çon gjithashtu në depërtim. Të menduarit emocional, i nxitur nga kotësia dhe vetë-rëndësia, çon në keqkuptime dhe përfundime të gabuara.

Hidhni poshtë me gjithë zemër dyshimin shkatërrues dhe besimet e rreme dhe kthejeni zemrën dhe shpirtin tuaj në sferën e besimit dhe besimit të plotë në Zot. Në qetësinë e meditimit, vetëdija juaj do të jetë në gjendje të përqendrohet në të vërtetën dhe kuptimin e saktë. Në këtë përvojë, besimi lulëzon dhe shpaloset, dhe përmes depërtimit, do të përjetoni atë që asnjë sy nuk e ka parë, asnjë vesh nuk e ka dëgjuar dhe asnjë mendje njerëzore nuk e ka konceptuar.

Çdo frymëmarrje e mallit dhe lutjes sime hap dyer dhe dritare në shpirtin tim, përmes të cilave kaloj drejt lumturisë së Zotit.

Ashtu siç dielli shkëlqen në rrugët më të ngarkuara, kështu do të shoh rrezet e dashurisë hyjnore në të gjitha vendet e mbushura me njerëz të aktiviteteve të mia të përditshme.

Më beko, o Zot, që ta zgjoj shpirtin tim me agimin dhe ta çoj në pragun Tënd të bekuar O Zot, më jep një shpirt bujar për të ndarë me të tjerët atë që kam, dhe më ndihmo të shoh në liqenin e qetë të mendjes sime pasqyrimin e hënës së shpirtit tim që shkëlqen me dritën e pranisë Sate.

Sot do të zhytem thellë në detin e meditimit dhe reflektimit mbi Zotin derisa të gjej perla mençurie dhe gëzimi hyjnor.

Do të të dua, Zot, më shumë se çdo gjë tjetër, sepse pa ty nuk mund të dua asnjë qenie njerëzore apo asgjë tjetër.

Në thellësitë e maleve dhe qiejve të qetë, dhe në thellësitë e shpirtit tim dhe shpellën e heshtjes, ndiej praninë e Zotit dhe ndiej gëzimin e Tij të vazhdueshëm, dhe pi nga burimet e Tij të pastra që nuk pushojnë kurrë dhe nuk thahen përjetësisht.

Të dua dhe të adhuroj Ty, o Zot, dashuria e të cilit mbretëron supreme në çdo zemër të mirë dhe të dashur.

<u>Dikush i kërkoi mësuesit Paramahansa t'i tregonte një mënyrë për të zhvilluar një personalitet tërheqës dhe magjepsës, dhe ai tha:</u>

Duhet të jesh i pranishëm mendërisht kur bashkëvepron me të tjerët, sepse shpërqendrimi është më i dëmshëm për karakterin e dikujt sesa çdo gjë tjetër. Sigurisht, nuk po flas për shpërqendrimin e njerëzve të mëdhenj, mendimet e të cilëve zakonisht janë të zhytura në çështje të thella.

Ji gjithmonë vigjilent dhe i vetëdijshëm, dhe do të bëhesh një magnet tërheqës.

Askush nuk i pëlqen të injorohet. Ne të gjithë duam që ndjenjat tona të merren në konsideratë dhe të merren në konsideratë, dhe po kështu, duhet të marrim në konsideratë ndjenjat e të tjerëve dhe t'u tregojmë atyre konsideratë për të arritur harmoni dhe mirëkuptim. Për ta bërë këtë, duhet të jeni vigjilentë, të mprehtë dhe të vëmendshëm ndaj të gjithëve përreth jush.

Të vdekurit nuk kanë fuqi të ofendojnë të tjerët, por ai që nuk u kushton vëmendje atyre, po.

Kur je në shoqërinë e të tjerëve, bashkëvepro me ta me vëmendje, energjikisht dhe me interes, por shmang të flasësh për veten tënde.

Të gjithë duan të flasin për veten e tyre, por kjo është një qasje e dobët. Lërini të tjerët të flasin për veten e tyre nëse dëshirojnë; dëgjoni çfarë kanë për të thënë. Lërini të flasin për problemet, arritjet dhe përshtypjet e tyre, por lëreni magnetizmin tuaj të flasë për ju. Drita e llambës flet vetë qartë; lërini vibracionet tuaja të heshtura të flasin për ju me të njëjtën qartësi.

Zoti më tregoi në një vizion se ata që vdesin në betejë shohin një ëndërr të tmerrshme vdekjeje,

por sapo të mirët ngrihen nga trupi, ata zgjohen sikur të kenë kaluar nga një makth shqetësues dhe janë të lumtur që janë të lirë prej tij.

Të gjitha përvojat tona të jetës janë pjesë e ëndrrës kozmike. Njerëzimi krijoi makthin e luftës, por pasi viktimat e këtij makthi largohen nga trupat e tyre, ata e kuptojnë se ishte një ëndërr e tmerrshme nga e cila janë zgjuar dhe e kuptojnë se nuk kanë vdekur. Kjo është një e vërtetë e thellë metafizike.

Nëse një person do ta dinte se po ëndërronte, nuk do të vuante nga përvoja shqetësuese në ëndërr. Por nëse arrin vetërealizimin brenda ëndrrës dhe dikush i jep një goditje fatale, ajo vdekje në ëndërr duket si një përvojë e vërtetë dhe e tmerrshme derisa të zgjohet dhe të kuptojë se nuk ishte e vërtetë.

Kjo vlen edhe për gjendjen pas vdekjes. Sapo largohemi nga trupat tanë, kuptojmë se vetëdija jonë nuk ka vdekur, por përkundrazi, jemi çliruar nga trupi dhe kufizimet e tij materiale, dhe në këtë çlirim qëndron një liri e madhe.

Ne kurrë nuk duhet të kërkojmë vdekjen, por përkundrazi ta përgatisim vetëdijen tonë duke qenë në harmoni me Zotin dhe duke medituar mbi Të, në mënyrë që kur vdekja të vijë në kohën e saj, ta shohim atë si asgjë më shumë se një ëndërr.

Mund ta shoh natyrën ëndërrimtare të jetës dhe vdekjes kur të dua Prandaj, nuk i kushtoj shumë rëndësi këtij trupi

Ekziston një fiziologji shpirtërore që qëndron në themel të sistemit nervor që në mënyrë unike i

lejon njerëzit të arrijnë fazat më të larta të
.zhvillimit të vetëdijes
Truri i njeriut, më i madh se truri i shumicës së
kafshëve, përveç balenave dhe elefantëve, është
më kompleks dhe zotëron një kapacitet më të
madh për të menduar. Kjo e bën trurin e njeriut një
instrument të përshtatshëm për njerëzit, të cilët
zotërojnë një vetëdije më të përparuar sesa
krijesat e tjera. Përdredhjet e ndërlikuara dhe
komplekse të trurit i mundësojnë njerëzve të
mendojnë thellë dhe thellësisht. Prandaj, vetëm
njerëzimi është i aftë të arrijë nivele të përparuara
të gjykimit dhe, si pasojë, të njohë Krijuesin e tij.
Personi i mençur është ai që i përdor aftësitë e tij
intelektuale në shërbim dhe në dobi të njerëzimit
.në nivelet materiale, intelektuale dhe shpirtërore
Dimri mbërriti në mantelin e tij të ftohtë, të
bardhë, si zambak
Dëshirat e mia për gëzimet e verës janë
zbehur
Më thanë të kërkoja ngrohtësinë e zemrës sate
të mirë
Dhe ndërsa pranvera u shfaq, duke kërcyer, e
zbukuruar me të gjitha llojet e luleve
I aromatizuar me aromën e fushave dhe
kodrave, më thanë të të dua, Zoti im
Dhe erdhi vera, duke kënduar melodinë e saj të
gjelbra në gjethet e buta, fëshfërimën e plepave
dhe fëshfërimën e pishave
Ai këmbënguli që unë të recitoja për ty
Edhe dheu i butë dhe i brishtë më përkëdhelte
këmbët e nxituara

Dhe ajo u kërkoi atyre të afroheshin në
shenjtëroren tënde gjithëpërfshirëse
Aroma e butë më tha të ndiqja rrugën e saj
Drejt tempullit tënd të shenjtë në zemër të
trëndafilave dhe borzilokut që lëkunden
Dhe zogjtë më thanë të të këndoja ty si ata
Dhe flladi i valëzuar mbi përrenj dhe përrenj
Zgjova flluskat e dashurisë sime për ty, dhe
ato filluan të luanin mbi gjoksin tënd të madh
Dhe me fijet e lakuara të barit, mësova si të
përkulem
Unë të përkulem ty, o Zot
Dhe temjani më tregoi gjithashtu për aromën e
mrekullueshme të parfumit tënd
Dhe si ta mbaj zemrën time të mbushur me
aromën tënde të shenjtë përpara fronit tënd të
?pafund
Dhe gurët e vegjël, të heshtur e të durueshëm
më thanë që të të shihja edhe tek ata që përpiqen
të më vjedhin lumturinë
Vitet e harruara më kërkuan t'u dërgoja
qenieve të mia njerëzore një mesazh dashurie dhe
përzemërsie të mbështjellë në çdo minutë dhe
.sekondë
Dhe çdo mendim më thoshte të të kërkoja në
zemrën e saj
Dashuria ime më frymëzoi të dua gjithçka që
ekziston nëpërmjet teje
Dhe dashuria ime më pëshpëriti: "Më duaj me
"gjithë forcën që kam, o Zoti im

Njëherë u shtriva në një shtrat me bar dhe lule dhe ëndërrova se gjithçka në ekzistencë ishte e bukur dhe e gëzueshme

Koka ime mbështetej mbi barëra të larta, të gjelbra dhe të dendura, të cilat më frynin me fllad që mbante një aromë të ëmbël.

Pastaj u nxita të prekja dorën dhe trupin tim, dhe u mahnita nga madhështia e Krijuesit të tij. Po, u mahnita që unë, që jam i sigurt për realitetin e trupit tim, një ditë do ta lë të pushojë në tokë, këtë trup që do të bëhet i ftohtë, i zbehtë dhe i palëvizshëm në kohën e vdekjes, ndërsa tani duket i gjallë nga jeta dhe strehon qindra ndjesi, miliona mendime dhe miliarda fantazi dhe perceptime.

Ky trup është skena mbi të cilën shpalosen kapitujt e jetës, ku çelin sythat e buzëqeshjeve, vetëm për t'u pasuar nga mbërritja e pashmangshme e vdekjes. Këtu, midis mishit, kockave dhe gjakut, dhe pas maskës së bukur të lëkurës, fshihen ujqërit e sëmundjes dhe bishat e dëshirës. Dhe këtu, gjithashtu, poshtë mishit, qëndron një kalim sekret drejt mbretërisë së dritës. Ky trup do të vyshket dhe do të shuhet kur zotëria i tij - shpirti - ta lërë atë në mënyrë të pakthyeshme. Dhe pse jo? Sepse kur zotëria i ndriçuar i banesës fizike lodhet së jetuari në kasollen e baltosur dhe të rrënuar të materies, i lidhur nga fijet e nervave që kërkojnë kujdes të vazhdueshëm, ai gjen ngushëllim në një shtëpi tjetër në ndonjë cep të tokës së Zotit - në një mbretëri tjetër të ekzistencës së plotë ku aroma e gëzimit përshkon kudo dhe pa pushim.

Shpirti i pavdekshëm luan rolin e jetës dhe vdekjes me një buzëqeshje të përhershme, pastaj niset për në shtëpinë e tij të përjetshme.

A janë të detyruar shikuesit e filmave të qëndrojnë në kinema përgjithmonë pasi mbaron shfaqja? Sigurisht që jo. Njerëzit duhet të kthehen në shtëpi. Në mënyrë të ngjashme, shpirtrat vijnë këtu për të shijuar spektaklin kinematografik të jetës, pastaj largohen dhe kthehen përsëri. Ata duan të shikojnë filma dhe shfaqje, dhe kur lodhen nga shfaqjet që kanë ëndërruar dhe kanë zotëruar mësimet që Zoti dëshiron që ata të mësojnë, ata kthehen njëherë e përgjithmonë në vendbanimin e lumturisë së përjetshme.

Kur vlerat nuk bazohen në drejtësi, hapen boshllëqe përmes të cilave depërtojnë mjerimi dhe vuajtja. Nëse vlerat bazohen në egoizëm, konflikt vdekjeprurës dhe konkurrencë të ashpër, rezultatet do të njollosen sepse motivet janë të papastra dhe paratë nuk do të bekohen në një rast të tillë.

Një person duhet ta pastrojë ndërgjegjen e tij nga egoizmi dhe të mos përpiqet të pasurohet në kurriz të të tjerëve. Kënaqësia e vërtetë është shpirtërore, jo materiale, dhe fitimi i vërtetë në jetë është të kesh thesaret e mençurisë, dijes dhe dashurisë së Zotit.

Ne duhet të jetojmë thjesht dhe të përpiqemi gjithmonë t'i ndihmojmë të tjerët dhe t'i përmirësojmë rrethanat e tyre sa më shumë që të jetë e mundur. Por ky qëllim fisnik është i papajtueshëm me egoizmin dhe lakminë pa marrë parasysh të tjerët.

Ata që janë të kësaj bote janë të pabalancuar dhe për këtë arsye nuk konsiderohen të suksesshëm. Një jetë e thjeshtë dhe e ekuilibruar është një art i mrekullueshëm dhe një shenjë suksesi. Ata që kanë si qëllim vetëm të fitojnë para, nuk do të gjejnë pëlqimin e Zotit.

Është e vërtetë që Zoti na ka mbjellë ndjenjën e urisë në mënyrë që të mund të punojmë dhe të sigurojmë jetesën për trupin tonë, por sigurimi i jetesës për trupin nuk është qëllimi i vetëm i jetës. Qëllimi është shumë më i madh se çdo konsideratë materiale ose tokësore, sado e mrekullueshme, e lavdishme dhe verbuese që mund të duket.

Një nga dishepujt e pyeti Mjeshtrin Paramahansa se si ta përjetonte praninë hyjnore. Ai u përgjigj: "Çdo natë, para se të dorëzohesh në gjumë, medito derisa të ndiesh se vetëdija jote ka depërtuar në botën e mendimeve dhe ka hyrë në një dimension tjetër. Megjithatë, kjo nuk është e gjitha. Pasi ta kesh kthyer mendjen nga brenda, dëshira duhet të shpërthejë dhe dëshirat duhet të vërshojnë si një përmbytje drejt Zotit. Kur dishepulli i dorëzohet plotësisht Zotit, ai papritmas ndien se e ka prekur praninë e Tij të bekuar dhe e ka njohur Atë. Ai do të shohë një dritë të madhe me shkëlqim të jashtëzakonshëm dhe mund të shohë engjëj dhe shpirtra mirëdashës. Ose mund të nuhasë një aromë qiellore dehëse dhe atëherë do të dijë se Zoti i është përgjigjur dhe depërtimi i tij do të hapet dhe Zoti do t'i zbulojë sekretet e jetës. Ose mund të mbështillet në një paqe të madhe gjatë meditimit. Nëse ai vazhdon të

meditojë dhe Zoti ia dhuron dashurinë e Tij të madhe, ai do të ndiejë një gëzim hyjnor përtej çdo përshkrimi. I bekuar është ai që i është dhënë kjo ".përvojë e lumtur

Dashuria hyjnore hap portën e qiellit, përmes së cilës kërkuesi hyn në praninë e Zotit

Nëse një person i kërkon Perëndisë, të hirshmit dhe të urtit, bukën e jetës së përjetshme, Ai nuk do t'i japë gurin e injorancës materiale. Nëse një adhurues kërkon ushqimin e mençurisë, Perëndia nuk do t'i ofrojë atij gjarprin e mashtrimit. Nëse një adhurues i kërkon Perëndisë thelbin e lumturisë hyjnore që shuan çdo etjen, Ai nuk do t'i japë atij akrepin e ankthit dhe shqetësimit psikologjik. Nëse njerëzit e mashtruar dinë t'u japin dhurata të mira fëmijëve të tyre, aq më tepër Zoti - burimi i çdo mirësie dhe gëzimi - do t'u japë njohuri dhe ndriçim shpirtëror atyre që e duan Atë!

Zoti u dhuron mençurinë më të lartë dhe njohurinë më të madhe atyre që i kërkojnë ato, dhe Ai ia dhuron Vetveten kërkuesit të zellshëm që nuk pranon asnjë zëvendësim. Ai që e kërkon Zotin me gjithë zemër dhe shpirt është më i urti i të urtëve dhe më i dashuri i njerëzve për Zotin. Dhe kur dëshira e adhuruesit intensifikohet, ai merr një përgjigje të rrallë dhe të dashur nga Zoti dhe përjeton ekstazën unike të dashurisë që përjetohet .nga ata që e duan të Dashurin

Personi i mençur që luan rolin e tij në këtë ëndërr kozmike me vetëdije shpirtërore dhe një dëshirë hyjnore në rritje është afër Zotit dhe i dashur për Të. Ai zotëron dashuri të pastër dhe e

do Zotin pa asnjë motiv egoist dhe pa asnjë parakusht, siç është të thuash, për shembull, "O Zot, unë do të të adhuroj me kusht që të më japësh shëndet, para dhe një jetë të rehatshme".

Midis të mençurit dhe Zotit ekziston një dashuri e thellë, e ndërsjellë, e pakufishme dhe e pafundme. Nëse dikush i kërkon Zotit diçka specifike, Zoti është plotësisht i vetëdijshëm se personi është më i interesuar për dhuratat e Tij sesa për Të.

Nuk është gabim që një person të lutet që nevojat e tij të plotësohen, por kur lutet të njohë Zotin dhe të shohë dritën e fytyrës së Tij të lavdishme, ai nuk duhet të dëshirojë ndonjë përfitim personal prej saj, as mendimet e tij nuk duhet të kufizohen vetëm te dhuratat, por te vetë Dhuruesi. Kur kërkuesi është në gjendje ta bëjë këtë sinqerisht, ai automatikisht do të marrë të gjitha dhuratat e tjera nga burimi i bujarisë dhe oqeani i begatisë.

Një nga dishepujt i kërkoi mësuesit Paramahansa këshilla se si të sillej në situata të caktuara dhe si të merrej me të tjerët, dhe ai tha:

Ndiq të vërtetën dhe mos devijo prej saj, dhe shmang thënien e çdo gjëje që mund të të dëmtojë ty ose të tjerët, edhe nëse është e vërtetë , për sa kohë që nuk largohesh nga fryma e së vërtetës. Në të njëjtën kohë, nuk duhet të shkosh në ekstremin e kundërt dhe të përdorësh gënjeshtrën për të shmangur thënien e të vërtetave të dhimbshme.

Ji i ndershëm me veten dhe të tjerët pa u ndalur te gjërat e panevojshme. Thuaj të vërtetën

dhe shmang thënien e gjërave që lëndojnë ose dëmtojnë dikë. Mos i zbulo të gjitha sekretet e tua në emër të ndershmërisë dhe transparencës, sepse nëse i ekspozon dobësitë e tua, ata do të përpiqen të të lëndojnë ose të të tallnin sa herë që të duan. Pse t'u japësh atyre një armë që mund ta përdorin kundër teje?

Fol dhe vepro në një mënyrë që të sjell lumturi dhe paqe ty dhe të tjerëve

Është e nevojshme të zhvillojmë aftësi dalluese shpirtërore për të ditur ndryshimin midis së vërtetës që sjell të mirën dhe rrëfimit të fakteve pa marrë parasysh pasojat që mund të vijnë prej tyre, sepse gjërat gjykohen nga përfundimet e tyre. Nuk këshillohet të thuash gjithçka që di, as nuk këshillohet të jesh i paqartë dhe i fshehtë për çështje që të tjerët duhet t'i dinë për të mirën e tyre.

Kur nuk ke aftësi të plota dalluese, është më mirë të jesh i përmbajtur në të folur derisa të kesh një kuptim të drejtpërdrejtë të së vërtetës me rezultate të drejta për të gjithë.

Vazhdo të mendosh për Zotin dhe kërko ndihmën dhe udhëzimin e Tij, dhe do të hapet pamja jote e thellë, në mënyrë që t’i shohësh gjërat qartë dhe pastaj do të jesh në gjendje të dallosh më mirë.

Duke i mbushur qelizat e trupit me vitalitet rinor

Energjia kozmike rrjedh në trup vazhdimisht dhe pa ndërprerje, por shumica e njerëzve nuk janë të vetëdijshëm për këtë vitalitet të bollshëm.

Ata që e ndiejnë atë përjetojnë një rritje të energjisë në qelizat e tyre dhe një rrymë freskuese .që u jep atyre forcë të ripërtërirë

E gjithë natyra i përulet Zotit të Universit me nderim dhe fuqia e Tij rrjedh përmes njerëzimit. Problemi qëndron në dështimin për të kultivuar një lidhje të fortë midis njerëzimit dhe burimit të të gjithë fuqisë. Ne jetojmë drejtpërdrejt me anë të fuqisë hyjnore dhe të gjitha fuqitë e tjera janë të .padobishme pa fuqinë mbështetëse të Zotit

Ushqimi, oksigjeni dhe rrezet e diellit—këto elementë mund të na ofrojnë një farë shkalle shëndeti, por duhet të kuptojmë se si të arrijmë shëndet të plotë nga Burimi i Pafund. Burimet materiale janë si bateri të vogla që përfundimisht mbarojnë, ndërsa Burimi i Pafund është një gjenerator i fuqishëm, fuqia e të cilit nuk zvogëlohet kurrë, duke furnizuar vazhdimisht shpirtin me vitalitet, lumturi dhe forcë. Prandaj, është me rëndësi të madhe të mbështetemi sa më .shumë që të jetë e mundur te Burimi i Pafund

Personi që dëshiron duhet të mësojë mënyrën e saktë për të përfituar nga ai furnizim jetësor direkt nga burimi i tij dhe duhet të kuptojë se mendimi është realitet, sepse të gjitha fenomenet natyrore janë një mishërim i mendimit hyjnor sepse Zoti mendoi për këtë tokë përpara se ta .krijonte atë

Shumë besojnë se mendimi është produkt i trupit, por formimi jashtëzakonisht i saktë i trupit dhe koordinimi i mrekullueshëm midis pjesëve dhe

organeve të tij tregojnë qartë se trupi është krijimi .i një mendjeje kozmike jashtëzakonisht sublime

Mendja është elementi kryesor që kontrollon trupin, dhe është shumë e rëndësishme që një person të shmangë sugjerimet mendore të mangësive njerëzore, siç janë sëmundja, dobësia, plakja dhe frustrimi, dhe të sigurojë veten se një aktivitet i pashtershëm rrjedh përmes tij, dhe ky aktivitet është i pajisur me inteligjencë dhe është në gjendje t'i ngarkojë qelizat e trupit me .mirëqenie dhe vitalitet rinor

Mendimi është truri, emocionet dhe ndjesitë e çdo qelize të gjallë; ai ka fuqinë ta mbajë trupin ose aktiv dhe vigjilent ose letargjik dhe të ngadaltë. Mendimi është mjeshtri, dhe qelizat e trupit janë subjektet e tij, duke iu bindur urdhrave dhe ndalimeve të mjeshtrit të tyre suprem: .mendimit

Ne i kushtojmë vëmendje të konsiderueshme cilësisë së ushqimit që hamë çdo ditë, dhe në mënyrë të ngjashme duhet t'i kushtojmë vëmendje cilësisë së ushqimit intelektual dhe psikologjik që u .ofrojmë mendjeve tona çdo ditë

Shkencëtari metafizik thotë se trupi nuk është një valë elektromagnetike, por një valë vetëdijeje .që lundron në detin e vetëdijes hyjnore

Çdo ditë duhet të forcojmë forcën tonë fizike, të rrisim forcën tonë mendore dhe të njohim veten tonë të vërtetë përmes meditimit, të menduarit të shëndoshë dhe punës pozitive dhe produktive që i .sjell dobi trupit, mendjes dhe shpirtit së bashku

Zoti më ka bekuar me lumturi gjatë këtyre viteve të gjata të jetës sime. Pavarësisht nëse njerëzit e shohin apo jo buzëqeshjen e kënaqësisë në fytyrën time, gëzimi hyjnor është gjithmonë me mua dhe nuk më lë kurrë. Lumi i madh i lumturisë rrjedh vazhdimisht nën rërën e vetëdijes sime dhe shpërthen si burime të bekuara që ujitin kopshtet e jetës sime.

As trazirat e papritura të jetës nuk mund ta shqetësojnë paqen time, as fantazma e vdekjes nuk mund ta heqë lumturinë shpirtërore që ndiej.

Ishte e vështirë ta bëja atë gjendje të përhershme dhe të pandryshueshme, por frytet e shpirtit që tani shijoj dhe ndaj me të tjerët ia vlenin të gjitha përpjekjet që bëra.

Unë mendoj dhe veproj të udhëhequr nga fryma hyjnore. Paraja nuk ka qenë kurrë qëllimi im në jetë, por më tepër shërbimi ndaj vëllezërve dhe motrave të mia në njerëzim. Prandaj, Zoti më ka hapur shumë dyer mirësie për të mbështetur veten dhe për të përmbushur misionin tim. Dhe sa herë që kam nevojë për ndihmë, Zoti e ofron atë menjëherë.

Dëshira ime e vetme është t'ju shërbej, dhe për këtë arsye jam këtu.

Fuqia e Zotit është në veprim edhe në jetën tuaj. Do ta përjetoni vetë këtë të vërtetë kur besimi juaj të forcohet dhe të kuptoni se pasuria e vërtetë nuk vjen nga suksesi material, por nga i Plotfuqishmi.

Edhe pse jeta duket e paparashikueshme, kapriçioze dhe misterioze, e mbushur me dyshime

dhe të gjitha llojet e problemeve dhe trazirave, ne mbetemi nën mbrojtjen e vazhdueshme të Zotit. Nuk duhet t'i ekzagjerojmë gjërat ose të humbasim qetësinë përballë ngjarjeve, sepse nëse lejojmë që paniku të na mposhtë, i japim fuqi të keqes dhe thellojmë rrënjët e saj, të cilat rriten dhe lulëzojnë në tokën e frikës dhe ankthit.

Nuk duhet të presim të gjejmë lumturi dhe paqe të qëndrueshme në sprovat e jetës; përkundrazi, duhet t'i kërkojmë dhe t'i zbulojmë ato brenda vetes. Pastaj, çfarëdo përvojash që kalojmë, do t'i përballojmë ato në të njëjtën mënyrë siç i shohim përvojat e dikujt tjetër në një film, qofshin të këndshme apo të dhimbshme.

Një person mund t’i shndërrojë të gjitha përvojat e tij në sprova të dhimbshme dhe të pakënaqshme nëse e lejon mendjen e tij ta bëjë këtë. Ata mund të gëzojnë shëndet të mirë dhe megjithatë të mos arrijnë ta vlerësojnë vlerën e tij. Por nëse sëmuren, atëherë do të përulen dhe do ta vlerësojnë bekimin e mirëqenies. Ne duhet ta pranojmë favorin e Zotit dhe ta falënderojmë Atë për bekimet që Ai na jep, pa pritur që rrethanat e pafavorshme të na bëjnë mirënjohës dhe të pranojmë hirin e Tij.

Jeta duhet të jetë një përzierje reflektimi dhe veprimi. Kur një person humbet ekuilibrin psikologjik, ai bëhet i prekshëm ndaj sulmit të shqetësimeve, reve të pikëllimit dhe dhembjeve të dhimbjes. Dhe nëse përpiqet të shkelë ligjet e shëndetit, prosperitetit dhe mençurisë, ai në

mënyrë të pashmangshme do të vuajë nga sëmundjet, varfëria dhe injoranca.

Ne duhet t'i mbajmë qëllimet tona të pastra, motivet tona të pastra dhe të veprojmë në një mënyrë që na sjell paqe mendore, dhe të mos lejojmë që rrethanat e jetës të na shqetësojnë paqen dhe të na shkatërrojnë lumturinë.

gjithashtu të forcojmë intelektin tonë dhe të hedhim poshtë barrën e dobësisë intelektuale dhe morale të trashëguar nga vite e breza. Këto papastërti duhet të digjen në zjarret e vendosmërisë së ripërtërirë dhe veprimit produktiv. Me këtë qasje konstruktive, individi vërtet i përkushtuar mund të arrijë horizontet e çlirimit dhe lirisë.

Ligjet e përjetshme të lumturisë

Thuhej se gjatë epokës së artë të njërit prej sundimtarëve të drejtë të Indisë, nuk ndodhi asnjë incident, vdekje e parakohshme apo fatkeqësi natyrore që të shqetësonte paqen dhe harmoninë e plotë të mbretërisë së tij.

Kur anëtarët e familjes jetojnë me integritet më të madh, çdo shtëpi do të përjetojë më shumë harmoni, shëndet dhe dashuri. Por kur anëtarët e familjes trajtojnë njëri-tjetrin me egoizëm të shëmtuar, shtëpia automatikisht do të mbushet me mosmarrëveshje dhe urrejtje. Kjo vlen edhe për kombet. Kur njerëzit jetojnë me ndershmëri dhe integritet, ata do të dëshmojnë Mbretërinë e Zotit në Tokë.

Koha është e shkurtër. Sot jemi këtu, nesër do të ikim. Kërkimi i Zotit është privilegji më i lartë i

njerëzimit. Ne duhet ta shfrytëzojmë sa më shumë lirinë që Zoti na ka dhënë në këtë jetë dhe ta përdorim atë me mençuri, në mënyrë që të përjetojmë personalisht të vërtetat e përjetshme shpirtërore.

Mëkati është gjithçka që shkakton dhimbje dhe vuajtje për një person. Virtyti është ajo që e bën atë të lumtur përgjithmonë. Nëse një person nuk posedon harmoni shpirtërore në mendimet e tij dhe paqe brenda vetes, një shtëpi e re, një makinë e re apo çdo gjë tjetër e re nuk do të jetë në gjendje t'i sjellë lumturi dhe qetësi shpirtit të tij; përkundrazi, mundimi i tij i brendshëm do të mbetet edhe me përvetësimin e atyre gjërave të reja dhe më shumë.

Lumturia e vërtetë qëndron në aftësinë për të sfiduar rrethanat dhe për t'i bërë ballë të gjitha sprovave të jashtme. Ajo gjendet kur mund të durosh dhimbjen therëse dhe vështirësitë e ashpra të shkaktuara nga paragjykimet dhe përpjekjet keqdashëse të të tjerëve për të të dëmtuar dhe për të të zënë në grackë, dhe kur u përgjigjesh shkeljeve të tyre me dashuri dhe falje. Kur je në gjendje të ruash paqen mendore pavarësisht nga goditjet e dhimbshme të rrethanave të jashtme, atëherë do të shijosh lumturinë.

Shkrimet e Shenjta pohojnë se ata që shpërfillin urdhërimet hyjnore dhe ndjekin dëshirat dhe tekat e tyre të pamenduara nuk do të gjejnë lumturi dhe as nuk do të arrijnë qëllimin e tyre përfundimtar. Ato e nxisin kërkuesin e së vërtetës që t'i bëjë Shkrimet e Shenjta dritën e tyre

udhërrëfyese dhe gjykatësin e tyre në përcaktimin e asaj që duhet bërë dhe asaj që duhet shmangur, si dhe të dallojë çështjet dhe të veprojë sipas .mençurisë

Ata që janë të sigurt në vetvete janë ata që veprojnë me integritet. Lumturia vjen vetëm nga mendimet e pastra dhe veprimet e drejta. Nëse je i lumtur tani, do të jesh i lumtur edhe në të .ardhmen, si këtu ashtu edhe në botën tjetër

Ne duhet të grumbullojmë të korrat e fatit të mirë duke mbledhur frytet e mençurisë ndërsa dielli i mundësive të disponueshme shkëlqen. Me fjalë të tjera, ne duhet t'i shfrytëzojmë mundësitë .para se të jetë tepër vonë

Shfrytëzoje rastin, sepse) nëse nuk e (.shfrytëzon, ai do të bëhet burim keqardhjeje

Zoti na ka dhënë ligje shpirtërore të quajtura urdhërime. Por këto urdhërime shpërfillen dhe shkelen çdo ditë dhe kudo. Nëse njerëzit nuk e kuptojnë kuptimin e tyre shpirtëror, ata gjithmonë do të ankohen për to dhe do të largohen prej tyre. Këto urdhërime janë kode sjelljeje të përjetshme të miratuara nga të gjitha fetë abrahamike. Megjithatë, tekstet shpesh dështojnë të shpjegojnë aspektet psikologjike të këtyre urdhërimeve dhe përfitimet që lidhen me ndjekjen e tyre. Njerëzit i pranojnë këto urdhërime në vendet e adhurimit, por nuk i ndjekin ato jashtë tyre, duke e justifikuar këtë duke pretenduar se këto rregulla janë jopraktike, jo logjike dhe jashtë kohës. Megjithatë, shkelja e këtyre urdhërimeve është shkaku .rrënjësor i të gjitha mjerimit në botë

Por cili është përfitimi i këtyre urdhërimeve
?dhe ku qëndrojnë avantazhet e tyre
Librat e shenjtë e këshillojnë njeriun të
meditojë mbi Zotin, ta zhytë mendjen e tij tek Ai,
t’ia dorëzojë të gjitha çështjet Atij dhe ta adhurojë
Atë me adhurim të sinqertë, të pa përzier me
.hipokrizi dhe të paprekur nga pretendimet
Njohja e Zotit duhet të jetë qëllimi
përfundimtar i jetës. Detyrat e kësaj bote nuk
mund të përmbushen pa fuqinë që Zoti i ka dhënë
njerëzimit. Të kryesh detyra të zakonshme duke
.harruar Zotin është një gabim dhe një mëkat
Mëkati do të thotë injorancë: të veprosh në një
mënyrë që është në kundërshtim me të mirën më
.të madhe të njeriut
Pse njerëzit ndiejnë trishtim dhe keqardhje?
Sepse nuk vepruan drejt sepse Zoti nuk ishte i pari
.në zemrat e tyre
Asgjë në jetën e një personi nuk duhet të
konsiderohet më e rëndësishme se Zoti. Nëse një
person vërtet kujdeset për Zotin dhe përmbush
detyrën e tij shpirtërore ndaj Tij, rrethanat e tij do
të përmirësohen në çdo mënyrë dhe ai do të ndihet
.i sigurt pavarësisht të gjitha rrethanave përreth
Sapo një person fillon të adhurojë pasuritë,
paratë, famën ose çdo gjë tjetër përveç Zotit,
pakënaqësia bëhet fati i tij. Ata që e përqendrojnë
gjithë vëmendjen e tyre në këto gjëra, në të
vërtetë po i adhurojnë ato, dhe për këtë arsye nuk i
afrohen më Zotit, por përkundrazi largohen prej Tij.
Por ata që e sodisin Zotin, meditojnë mbi Të dhe
komunikojnë me Të në zemrat e tyre, i afrohen Atij

dhe përjetojnë gëzim të brendshëm në komunikimin e tyre të heshtur me Të.

Vetëm Zoti është i aftë të përmbushë ëndrrat dhe shpresat njerëzore për lumturi të qëndrueshme. Prandaj, asgjë nuk duhet të lejohet të zërë vendin e Zotit në zemër.

Ekzistojnë simbole të shenjta që mund ta ndihmojnë kërkuesin të kujtojë Zotin dhe t'i afrohet Atij. Megjithatë, nëse një person fillon t'i adhurojë këto simbole, dëmi i tyre do të jetë më i madh se përfitimi i tyre. Adhurimi duhet t'i drejtohet vetëm Zotit, sepse asgjë tjetër nuk është e denjë për adhurim.

Cilado qoftë natyra e adhurimit ritualistik, ai është i pranueshëm për Zotin për sa kohë që adhoruesi e kryen atë me vetëdije shpirtërore dhe me dëshirë për Të. Megjithatë, shumë njerëz nuk e kuptojnë thelbin e adhurimit dhe mendimet dhe zemrat e tyre devijohen nga Zoti drejt ritualeve, duke mos përfituar shumë nga adhurimi i tyre.

Adhoruesit e vërtetë nuk lejojnë që vetëdija e tyre të kufizohet në ndonjë imazh apo formë, por ata përqendrohen me dashurinë më të thellë dhe vëmendjen e plotë te shpirti hyjnor që fshihet pas të gjitha imazheve dhe formave.

Zoti është absolut dhe i pafund, dhe asnjë imazh apo statujë nuk mund ta përmbajë Atë. Mund të thuhet se Zoti e manifeston veten te kushdo që e do Atë sinqerisht dhe është në harmoni me Të, sepse Ai është i pranishëm kudo dhe për këtë arsye i pranishëm te të gjithë. Megjithatë, jo të gjithë kanë aftësinë të

manifestojnë praninë hyjnore. Dielli shkëlqen në mënyrë të barabartë si mbi qymyrin ashtu edhe mbi diamantin, por diamanti merr dhe reflekton rrezet e diellit, ndërsa qymyri nuk mundet. Në mënyrë të ngjashme, të gjithë njerëzit janë të zhytur në dritën e Zotit, por vetëm disa janë në gjendje ta marrin atë dritë dhe ta reflektojnë atë në mendimet dhe veprimet e tyre. Për ta bërë këtë, ata duhet të pastrohen përmes meditimit dhe .duke ndjekur mësimet dhe urdhërimet hyjnore

Kur shqiptojmë emrin e Zotit, duhet të jemi thellësisht dhe sinqerisht të vetëdijshëm për atë që po themi. Nëse do të mund të shihnit në mendimet e njerëzve gjatë lutjes, do të zbulonit se shumica po mendojnë për gjithçka përveç Zotit, edhe pse po shqiptojnë emrin e Tij! Një lutje e tillë është e .pafrytshme dhe e pavlerë

Kur lutemi, duhet të përpiqemi ta përqendrojmë të gjithë mendjen tonë te Zoti, në vend që thjesht të përsërisim emrin e Tij të bekuar duke i lënë mendimet tona të enden. Një nga tezet e mia i recitonte lutjet e saj në rruaza lutjeje, të cilat rrallë i dilnin nga duart. Por një ditë ajo më rrëfeu se, pavarësisht se e praktikonte këtë zakon lutjeje për dyzet vjet, Zoti nuk i ishte përgjigjur lutjeve të saj. Nuk është çudi! "Lutjet" e saj nuk .ishin gjë tjetër veçse një zakon nervozizmi

Kur lutemi, nuk duhet të mendojmë vetëm për Zotin. Duhet të përpiqemi të jemi të sinqertë në adhurimin tonë dhe të përkushtuar në lutjet tona. Përdorimi i rruazave të lutjes dhe thirrja e vazhdueshme e emrit të Zotit është plotësisht e

pranueshme kur praktika buron nga zemra dhe mbështetet nga sinqeriteti dhe mendja e përqendruar. Megjithatë, kjo praktikë mund të bëhet automatike me kalimin e kohës.

Ne duhet ta pështpëritim emrin e Zotit në zemrat tona, në rruzaren e mallit dhe dashurisë hyjnore; ky është adhurimi i vërtetë që prek zemrën e Zotit. Të shqiptosh emrin e Zotit me ftohtësi dhe me një mendje të endur është blasfemi dhe mungesë respekti. Kur dikush lutet, zemra dhe mendja e tij duhet të jenë të mbushura me dashurinë e Zotit. Praktikimi i fokusit mendor përmes ushtrimeve më të larta jogike na ndihmon t'i afrohemi Zotit, burimit suprem të lavdisë dhe shkëlqimit, dhe gjithashtu na ndihmon të meditojmë dhe të komunikojmë me Të.

Është thelbësore t’i kushtoni një ditë në javë tërheqjes shpirtërore (nëse është e mundur) për të menduar mbi Zotin dhe për të përjetuar qetësi, paqe dhe paqe të brendshme. Koha e kaluar në këtë mënyrë do të jetë një balsam qetësues për problemet dhe ankthet që hasni gjatë pjesës tjetër të javës.

Gjithkush ka nevojë të kalojë një ditë në javë në izolim ose në një "tërheqje shpirtërore" për të shëruar plagët dhe dhimbjet e tyre emocionale. Kur ajo ditë të bëhet një ditë paqeje, gëzimi dhe kënaqësie, ju do ta prisni me padurim javë pas jave.

Vetmia është çmimi i madhështisë. Do të mahniteni nga rezultatet e mrekullueshme që do të arrihen për mendjen, trupin dhe shpirtin tuaj

përmes kësaj tërheqjeje shpirtërore dhe lidhjeje me shpirtin tuaj dhe me Zotin. Nëse aspironi lumturinë e vërtetë, duhet të zhyteni në oqeanin e paqes hyjnore herët në mëngjes, sapo të zgjoheni, .dhe gjithashtu para se të flini natën

Dijetarët e Indisë këshillojnë jo vetëm një ditë vetmie, por theksojnë nevojën për meditim të qetë gjatë katër kohëve specifike çdo ditë. Në agim, para se të zgjoheni dhe të shihni dikë, duhet të shijoni qetësinë dhe ndjenjën e paqes. Në mesditë, duhet të qetësoni mendjen para drekës dhe përsëri të shijoni një periudhë paqeje para darkës. Së fundmi, para se të shkoni në shtrat natën, duhet të .hyni përsëri në një gjendje paqeje

Ata që heshtnin me zell gjatë vetmisë dhe gjatë këtyre katër periudhave ditore, me siguri do të ndihen në harmoni me Zotin. Ata që nuk mund t'i respektojnë të gjitha këto periudha duhet t'i kushtojnë të paktën orët e mëngjesit dhe të mbrëmjes. Duke vepruar kështu, jeta e tyre do të transformohet për mirë dhe ata do të përjetojnë .lumturi; përvoja është prova më e mirë

Nëse vazhdoni të shkruani dhe të nënshkruani çekë pa depozituar fonde të mjaftueshme për të mbuluar llogarinë tuaj bankare, do të mbeteni pa para. E njëjta gjë vlen edhe për jetën tuaj. Pa depozita të rregullta paqeje në llogarinë tuaj të jetës, energjia juaj do të shterohet, qetësia juaj do të zhduket dhe lumturia juaj do të zhduket. Shkurt, përfundimisht do të vuani nga falimentimi emocional, mendor, fizik dhe shpirtëror. Por

meditimi i thellë i përditshëm mbi Zotin do të kompensojë mangësitë në shpirtin tuaj.

Kërkuesi i devotshëm mediton çdo ditë, duke komunikuar me Zotin me gjithë dashurinë dhe dëshirën në zemrën e tij, duke iu lutur Atij që të zbulojë Vetveten. Nëse je një dashnor i Zotit dhe dëshiron të përjetosh praninë e Tij, duhet ta zhytësh mendjen dhe trupin tënd në paqen e Tij, dhe jeta do të të buzëqeshë, dhe punët e tua do të përmirësohen në shumë mënyra. Një person i qetë rrallë bën gabime dhe ia del mbanë aty ku mijëra dështojnë.

Ata që nuk mendojnë për Zotin ose nuk interesohen për Të, bëhen të dëshpëruar dhe të mjerë. Ata bëhen nervozë dhe shndërrohen në makina për të ecur.

Dielli i mençurisë dhe paqes do të lindë në qiellin e qetësisë dhe do ta mbështjellë qenien tuaj me rrezet e tij shëruese për sa kohë që bëni një përpjekje shpirtërore dhe i jepni vendin e parë Zotit në zemrën tuaj.

Një ditë reflektimi duhet të jetë gjithashtu një ditë pushimi mendor dhe fizik dhe kultivimi i paqes së brendshme. Çdo aktivitet që sjell mençuri dhe paqe është një aktivitet i bekuar në atë ditë.

Sa i përket nderimit të prindërve, librat e shenjtë kanë rekomanduar trajtimin e mirë të tyre: “Ndero babanë dhe nënën tënde” dhe “Ji i sjellshëm me prindërit”.

Baballarët dhe nënat njerëzore duhet të nderohen si përfaqësues të Zotit, i cili i pajisi ata me dhuratën e krijimit të njerëzimit. Një nënë

është mishërimi i dashurisë së pastër të Zotit, sepse një nënë e dashur fal aty ku askush tjetër nuk do ta bënte. Babai është manifestimi i .mençurisë dhe mbrojtjes së Zotit për fëmijët e tij

Një person nuk duhet ta dojë babanë dhe nënën e tij veçmas nga Zoti, por si shprehje e asaj dashurie. Mbrojtësi dhe i urti. Shpirti suprem hyjnor bëhet baba dhe nënë për të ndihmuar fëmijën, .prandaj duhet nderuar tek prindërit

Shkrimet e shenjta na këshillojnë gjithashtu kundër vrasjes për hir të vrasjes, sepse atëherë dikush bëhet vrasës. Një person nuk duhet t'i marrë jetën një tjetri në një moment emocionesh të forta. Megjithatë, nëse të dashurit kërcënohen, duhet të luftojmë për të mbrojtur ata që Zoti ua ka besuar atyre, sepse është një detyrë e shenjtë të .mbrojmë familjen dhe vendin tonë

Lidhur me ndalimin e tradhtisë bashkëshortore, qëllimi ideal i bashkimit seksual duhet të jetë lindja e fëmijëve të krijuar sipas shëmbëlltyrës së Zotit dhe shprehja e dashurisë së pastër që ndiejnë bashkëshortët që e shohin Zotin tek njëri-tjetri. Ata që jetojnë vetëm në një nivel fizik, pa asnjë konsideratë për dashurinë e vërtetë apo qëllimin më të lartë për të cilin u krijua dëshira seksuale, kryejnë tradhti bashkëshortore sipas këtij urdhërimi. Në këtë rast, ata nuk janë ndryshe nga kafshët që kënaqin dëshirat e tyre seksuale dhe .pastaj vazhdojnë rrugën e tyre

Zoti krijoi këtë shtysë krijuese tek burrat dhe gratë për të riprodhuar dhe shprehur dashuri të vërtetë të ndërsjellë në jetën martesore, dhe kjo

nuk duhet të keqpërdoret ndryshe, por përkundrazi të transformohet në një aktivitet dhe njohuri të shenjtë.

Nëse mund ta kontrolloni dhe shpërndani fuqinë seksuale brenda qenies suaj, do të jeni në gjendje të zhvilloni aftësi të shkëlqyera mendore për të shkruar, vizatuar ose për të zbuluar talente të fshehura në mënyra të panumërta të tjera.

Dhe kur më në fund të jeni në gjendje të kontrolloni dhe transformoni shpirtërisht aktivitetin krijues, do të përjetoni paqe të madhe, dashuri të madhe dhe gëzim shpirtëror në rritje.

Shenjtorët dhe udhëheqësit shpirtërorë që e kanë transformuar shpirtërisht aktivitetin e tyre seksual janë gjigantë të aftë për të kryer bëma të mahnitshme dhe të habitshme në botë dhe në kërkimin ezoterik të së vërtetës.

Kështu, përdorimi më i lartë i shtytjes seksuale është ngritja e fuqisë së saj, domethënë, kanalizimi i energjisë së saj drejt një qëllimi më të lartë në mënyrë që të manifestojë mençuri, ide të larta dhe ideale shpirtërore. Nuk duhet të nxjerrësh kënaqësi nga mendimet seksuale ose të dëshirosh atë që është e ndaluar. Kur arrihet ky lloj vetëkontrolli, do të kesh një perspektivë të shëndoshë mbi marrëdhënien seksuale dhe qëllimin e saj më të lartë.

Të jesh skllav i çështjeve seksuale do të thotë të humbasësh shëndetin, vetëkontrollin dhe paqen intelektuale, dhe shkurt, të gjitha elementet e lumturisë që i nevojiten një personi.

Librat e shenjtë na nxisin gjithashtu të mos vjedhim. Nëse një grup prej një mijë njerëzish do të vidhnin nga njëri-tjetri, secili do të kishte 999 armiq. Prandaj, nuk duhet të shkelim të drejtat e të tjerëve, as të uzurpojmë tokën, paqen, dashurinë, dinjitetin ose ndonjë nga pasuritë e tyre materiale ose shpirtërore. Nëse nuk ndjeni dëshirën për të marrë atë që nuk është e juaja, ajo që ju nevojitet ose dëshironi do t'ju vijë. Vjedhja buron së pari në mendje kur një person fillon t'i ketë zili të tjerët. Farat e dëshirave dashakeqe duhet të çrrënjosen nga mendja. Altruizmi shpirtëror është mënyra. Pastaj, një person do të tërheqë natyrshëm bollëk dhe bekimet do t'i rrjedhin nga burime që i njohin dhe burime që nuk i njohin. Është një ligj hyjnor i pagabueshëm. Sa i përket hajdutëve dhe njerëzve egoistë, ata e kalojnë jetën e tyre duke ndjekur pasuritë materiale, sytë e tyre gjithmonë tek ajo që kanë të tjerët, edhe nëse arkat e tyre janë të mbushura me ar.

Nëse nuk braktiset egoizmi material, bota nuk mund ta njohë lumturinë.

Lumturia vjen vetëm nëpërmjet bashkëpunimit shpirtëror. Ajo vjen kur një person i ndjen nevojat e të tjerëve sikur të ishin të vetat dhe punon për të tjerët ashtu siç punon për veten e tij.

Një tjetër urdhërim i rëndësishëm është të shmangni dhënien e dëshmive të rreme. Dëmtimi i kujtdo duke shtrembëruar të vërtetën është një mënyrë tjetër për të minuar harmoninë shoqërore. Nëse dikush dëshiron të trajtohet mirë, duhet t'i trajtojë të tjerët në përputhje me rrethanat.

E vërteta duhet të thuhet gjithmonë, por duhet bërë një dallim midis deklarimit të së vërtetës dhe thjesht deklarimit të fakteve. Të quash dikë të çalë ose të verbër është e dëmshme dhe e padobishme; duhet të jesh i kujdesshëm ndaj ndjenjave të të tjerëve dhe të shmangësh turpërimin e tyre. Në mënyrë të ngjashme, zbulimi i një të vërtete që mund ta tradhtojë dikë pa një qëllim fisnik është gjithashtu i gabuar. Nga ana tjetër, nuk duhet të gënjesh për të shmangur thënien e së vërtetës; përkundrazi, mund të heshtësh në situata të caktuara për të shmangur turpërimin ose dëmtimin e të tjerëve.

Duhet të ruhemi nga zilia, një sëmundje shkatërruese që gërryen qetësinë e shpirtit. Sa më shumë që dikush lakmon atë që u përket të tjerëve, aq më e madhe bëhet pakënaqësia dhe mjerimi i tij. Personi ziliqar jeton një jetë të trazuar, duke mos e njohur kurrë shijen e qetësisë. Është shumë më mirë për ta të respektojnë veten, të mbështeten në veten e tyre dhe të kërkojnë pasuri të brendshme shpirtërore.

Dinjiteti dhe vlera e brendshme e një personi janë shumë më të mëdha se çdo gjë që ai mund të dëshirojë ose të dëshirojë të ketë. Zoti është i dukshëm në çdo qenie njerëzore në një mënyrë që nuk manifestohet në asnjë qenie tjetër njerëzore. Fytyra e tyre është ndryshe nga ajo e çdo personi tjetër dhe shpirti i tyre është ndryshe nga ai i çdo personi tjetër, sepse brenda tyre qëndron thesari më i madh i të gjithë krijimit - dhe ky thesar më i madh është Zoti.

Ne nuk jemi të prangosur nga e kaluara

Kur një person ka besimin e duhur dhe vepron në përputhje me të, ai është më i lumtur se ata që nuk kanë besim dhe nuk i kryejnë detyrat e tyre në betejën e jetës.

Besimi i shëndoshë dhe veprimi i drejtë (i mbështetur nga motive fisnike dhe qëllime të mira) janë gjithmonë të pranishme kudo që ekziston lumturia dhe humbasin kudo që mungon lumturia. Nga kjo, mund të konkludojmë se ato janë dy kushte thelbësore për lumturinë, e cila nuk mund të arrihet pa to. Ata që dëshirojnë lumturi duhet të kenë vetëm këto dy elementë themelorë, të cilët janë gurët e themelit dhe shtyllat e saj.

Njerëzit nuk mund t’i kontrollojnë—me dëshirë—komponentët e pafund të universit, as nuk mund t’i modifikojnë ose fshijnë ato. Këta komponentë janë të ndërthurur në mënyrë të ndërlikuar me strukturën e jetës njerëzore dhe njerëzit nuk mund të funksionojnë të izoluar prej tyre. Megjithatë, ata mund t’i kontrollojnë mendjet e tyre për t’u përshtatur me këta komponentë.

Mos e dëmto

Paraardhësit tanë ishin më të lumtur se ne, jo sepse zotëronin më shumë gjëra dhe kënaqësi të kësaj bote sesa ne tani, ose sepse ishin më pak të ekspozuar ndaj problemeve të jetës, por sepse zotëronin ekuilibrin psikologjik që u jepte atyre rehati, paqe, kënaqësi dhe, shkurt, lumturi.

Ata nuk vareshin nga rrethanat e jashtme për lumturinë e tyre, as nuk iu nënshtruan kushteve të jashtme që do t'ua grabisnin atë. Ndjenjat e tyre të

rehatisë, paqes, lumturisë dhe kënaqësisë ishin të natyrshme, normale, të shëndetshme dhe të qëndrueshme. Edhe ne duhet t'i kultivojmë këto ndjenja nëse dëshirojmë të kemi lumturi. Dhe kush ?prej nesh nuk e bën këtë

Fati është rezultat i një ushtrimi të kaluar të vullnetit të lirë ose lirisë së zgjedhjes. Përmes praktikave tona të kaluara të vullnetit të lirë, ne kemi sjellë dhe vazhdojmë të sjellim mbi veten tonë fatin dhe destinimin. Megjithatë, ne nuk jemi të lidhur nga e kaluara, as nuk jemi përgjithmonë të kufizuar nga pasojat e veprimeve tona. Ne mund të zhbëjmë atë që kemi mbjellë dhe të fshijmë atë që kemi shkruar nëse dëshirojmë dhe përpiqemi të korrigjojmë rrjedhën tonë dhe të përmirësojmë cilësinë e të korrave tona. Nëse zhdukim farat e veprimeve me pasoja të dhimbshme dhe mbjellim në vend të tyre fara më të përshtatshme për natyrën e shpirtit, me siguri do të korrim frytet e lumturisë nga ato fara të mira të mbjella në tokën e shpirtit. Ne duhet ta ushtrojmë vullnetin e lirë tani, tani dhe jo nesër, nëse dëshirojmë të arrijmë lumturi më të madhe ose të zvogëlojmë vuajtjet .dhe dhimbjen

Prandaj, kushtet për lumturi qëndrojnë brenda qenies njerëzore, dhe e tëra çfarë duhet të bëjë është të merret seriozisht me atë ekuacion që nuk gabon, dhe rezultatet do të jenë në favorin e tij nëse bën vlerësimin dhe përballjen më të mirë me të. Por personi me vullnet të fortë është në harmoni me Zotin

Energjia e përqendruar e mendjes

Kur përqendroni rrezet e diellit. Duke fokusuar një lente zmadhuese në një pikë të vogël, ajo prodhon nxehtësi, dhe kjo nxehtësi mund të ndezë drurin, pëlhurën, letrën e kështu me radhë. Në mënyrë të ngjashme, kur e përqendroni mendjen tuaj me vëmendje, energjia e saj e përqendruar është për të djegur të këqijat dhe rrënjët e dyshimit, shkakun e të gjitha dështimeve, dhe për ta bërë dritën e mençurisë të shkëlqejë me shkëlqim dhe shkëlqim.

Kur mendimi është në harmoni me Zotin, burimin e çdo mirësie dhe origjinën e të gjitha fuqive të bekuara, ai bëhet i vetëdijshëm për praninë hyjnore dhe zotëron të gjithë elementët e suksesit. Këta elementë janë të lidhur ngushtë me fuqinë e madhe të Zotit, të aftë të krijojë arsye të reja për sukses në çdo fushë.

Zoti i kurorëzoftë me sukses përpjekjet e mira dhe përpjekjet bamirëse.

Problemet dhe vështirësitë lindin nga mungesa e vetëdijes së një personi për veprimet e tij të kaluara, të kryera në një kohë dhe vend të caktuar. Vuajtja e tij aktuale buron nga mendimet dhe veprat që ai ka shqiptuar, të cilat kanë zënë rrënjë në tokën e vetëdijes së tij, duke u rritur në një bimë dhe duke dhënë fryte që pasqyrojnë vetë karakteristikat e atyre mendimeve dhe veprimeve.

Kur e shikon diellin miliona kilometra larg në hapësirë, ai yll gjigant duket shumë më i vogël se Toka jonë. Megjithatë, diametri i Tokës është afërsisht 7,900 milje, ndërsa diametri i diellit është njëqind herë më i madh. Nëse do të mund ta

vendosje planetin tonë Tokë direkt përpara diellit, ai do të dukej si një pikë e vogël në krahasim me të. Imagjino hapësirën e gjerë të diellit duke u zgjeruar derisa masa e tij e madhe të përfshijë të gjithë qiellin blu. Qielli që shohim është vetëm një fragment i vogël, një pikë e thjeshtë, e hapësirës së pafundme që përshkon universin. Edhe nëse dielli do të vazhdonte zgjerimin e tij në pafundësi, ai prapë nuk do të mund të përfshinte pafundësinë. Ky iluzion kozmik i vogëlsisë dhe finitudës kufizon aftësinë e mendjes për të kapur pafundësinë e .universit, origjinën dhe kufijtë e tij

Ai që nuk i nënshtrohet dimensioneve dhe matjeve, që nuk ka kufij dhe nuk ka origjinë, është Zoti, i cili është i kudondodhur dhe ekziston në skajet më të largëta të hapësirës. Ai është në yjet e largët, ashtu siç është brenda teje dhe brenda meje , dhe Ai është i vetëdijshëm për çdo hapësirë që zë, pavarësisht se sa e vogël apo e madhe "është. Nga libri "Qëllimi Përfundimtar i Njeriut

Lutje

O Zot
Merr dorën time nga errësira në dritë
O qetësi kozmike
E dëgjoj zërin tënd në zhurmën e përrenjve
dhe cicërimën e bilbilave
Në vajtimin e erës, në gjëmimin e valëve dhe
në bubullimën e dridhjeve
O Zot i dashur
Nuk të adhuroj me fjalë, por me mallin e një
zemre që digjet nga dëshira për ty
Më lejo të shoh hapësirën tënde të gjerë

Prania juaj e vazhdueshme pas gjithçkaje
Ndoshta do të kuptoj se jam pjesë e qenies
tënde të pandryshueshme për gjithë përjetësinë
O oqean i tejmbushur
Sikur lumenjtë dredha-dredha të dëshirave të
mia të mund të rrjedhin përmes shkretëtirave të
pengesave dhe pengesave
Më në fund, trazirat tuaja më të mëdha janë
shkrirë
Më ndihmo të dëgjoj zërin tënd, Zot
Tingulli kozmik nga i cili buronte dridhja e
universit
Më lejo të perceptoj praninë tënde përmes
tingullit të bekuar (Om - Amen)
melodi e shenjtë për të gjithë zërat e bekuar
Zgjeroj vetëdijen time ndërsa dëgjoj simfoninë
e ekzistencës
Më le të ndihem si oqeani kozmik
Dhe lëvizjet valëzuese të trupit që vallëzonin
mbi gjoksin e tij
Le të jehojë zëri më i shenjtë brenda meje
Zgjerimi i vetëdijes sime nga trupi në univers
Le të ndiej lumturi të përjetshme,
gjithëpërfshirëse
Duke shpërthyer nga një det drite që
përmbytet
O fuqi e pafundme
O mençuri e përjetshme
Ngarkoje shpirtin tim me dridhjen tënde
shpirtërore
O zëri i fjalës së bekuar kozmike
Korrigjo gabimet e mia

Më duhet
Merr dorën time nga errësira në dritë
Sa herë që mendoj për Ty, o Zot, një
përmbytje mallimi përvëlues lind brenda meje,
duke më tronditur ndjenjat dhe duke rrjedhur nga
zemra ime në çdo qelizë të trupit tim, duke e
.mbushur atë me dashuri hyjnore
Dëshira ime më e madhe është të arrij thelbin
.e qenies sate dhe të kënaqem në praninë tënde
Dhe papritmas dera e shpirtit hapet dhe unë
jam i mbushur me gëzim kur shoh dritën tënde
!rrezatuese
E kaluara është e panjohur për pjesën më të
madhe të njerëzimit, me përjashtim të disa
individëve të zgjedhur të ndriçuar. Megjithatë,
injoranca jonë për të kaluarën është gjithashtu në
avantazhin tonë. Sepse nëse do të dinim gjithçka
që kemi bërë në këtë jetë dhe në jetët e
mëparshme, do të ishim të mbingarkuar nga
vëllimi i madh i veprimeve tona dhe plotësisht të
hutuar. Në të vërtetë, vullneti ynë mund të
paralizohej nga tronditja, duke na bërë të paaftë
për të vazhduar ndjekjet tona dhe duke na lënë pre
të dëshpërimit. Edhe në këtë jetë tokësore, harresa
është një bekim nga Zoti, duke i penguar kujtimet
e së kaluarës, veçanërisht ato të hidhura dhe të
dhimbshme, të mbingarkojnë mendimet dhe
.ndjenjat tona
Por për fat të mirë, shkëndija hyjnore brenda
nesh shkëlqen gjithmonë me shpresë dhe dëshirë
për të vazhduar udhëtimin e pafund të jetës. Ne
duhet ta falënderojmë Zotin për këto dy bekime:

harrimin e së kaluarës dhe shpresën për të ardhmen.

Nuk duhet të nxjerrim përfundimin se fati vendos pengesa në rrugën e vullnetit të lirë. Megjithatë, duhet të bëjmë çmos për t'i rezistuar ndikimeve negative që shumica e njerëzve ia atribuojnë fatit dhe destinimit, dhe të ushtrojmë lirinë tonë të zgjedhjes sipas bindjeve tona të brendshme, me kusht që këto bindje të bazohen në besim të shëndoshë dhe të mbështeten në ligjet hyjnore, pa të cilat një person nuk mund të shijojë lumturinë e vërtetë.

Kur nisim një detyrë, nuk duhet të frikësohemi nga rrethanat e pafavorshme, por përkundrazi duhet të jemi optimistë në shkallën më të lartë, me besim absolut se asgjë nuk mund të na pengojë të ushtrojmë vullnetin tonë dhe të praktikojmë lirinë tonë të zgjedhjes.

Nëse nuk arrijmë qëllimin tonë, është e pranueshme të pranojmë në mënyrë implicite se ka pasur pengesa të krijuara nga ne që na penguan ta arrijmë atë. Duhet të këmbëngulim dhe të dyfishojmë përpjekjet tona për të arritur objektivin tonë. Gjithashtu duhet t'i pohojmë vetes se, pavarësisht se sa të forta dhe të frikshme mund të jenë pengesat dhe sfidat, ne ende kemi forcë të mjaftueshme për t'i hequr ato dhe për t'i kapërcyer ato. Edhe nëse dështojmë pavarësisht të gjitha përpjekjeve tona, nuk ka nevojë për dëshpërim dhe frustrim, për sa kohë që e kuptojmë se vullneti njerëzor është më i fortë se fati, i cili është krijuar nga ne. Prandaj, nuk duhet të ndalemi së

përpjekuri, pavarësisht sa herë dështojmë, sepse gjithmonë ka dyer të hapura. Thjesht duhet të vazhdojmë të përpiqemi dhe të përsërisim përpjekjen derisa të na jepet suksesi. Zoti do të na ofrojë ndihmë për sa kohë që mbështetemi tek Ai dhe bëjmë përpjekje. Ai që ecën në këtë rrugë do të arrijë destinacionin e tij, dhe ai që i beson Zotit .nuk do të zhgënjehet

Kur një person dëshiron diçka, dhe ajo dëshirë është e fortë dhe urgjente, ajo dëshirë nuk largohet kurrë nga vetëdija e tij, kudo që të shkojë dhe kudo që të kthehet, dhe cilatdo qofshin preokupimet dhe shqetësimet e tij. Përmes aktivitetit të tij të vazhdueshëm dhe këmbëngulës, ajo dëshirë zotëron një vendosmëri dhe energji të jashtëzakonshme. Kjo pështpëritje intelektuale është më e fortë dhe më efektive se lutja mekanike, e cila nuk shkon përtej lëvizjes së buzëve. Kjo është ajo që bëjnë dashamirësit e Zotit; ata pështpëritin dashurinë e tyre për Zotin pa pushim, dhe pështpëritjet e tyre janë të përzemërta dhe të padëgjueshme, gjatë të gjitha aktiviteteve të tyre të përditshme. Kjo pështpëritje e përzemërt nuk i shpërqendron ata, as nuk bie ndesh me detyrat e tyre të tjera. Ndërsa dëshira e tyre për Zotin rritet, dashuria e tyre për Të forcohet dhe thellohet, derisa të prekin praninë e Tij dhe të shohin dritën e Tij me syrin e shpirtit, duke shijuar gëzim të madh dhe duke ndjerë një paqe përtej .përshkrimit

Zoti na dërgon mësime që na nevojiten në jetë, në mënyrë që të përfitojmë prej tyre dhe të

fitojmë kuptim dhe përvojë. Kushdo që i shmang këto mësime do të detyrohet t'i mësojë ato, pavarësisht se sa kohë duhet.

Çdo provë është një mik nëse mësojmë prej saj, dhe një despot tiranik nëse e shpërdorojmë mundësinë dhe e keqpërdorim atë duke u ankuar, duke u pakënaqur dhe duke gjykuar dobët.

Kur kemi një kuptim të shëndoshë dhe qëndrim të duhur ndaj jetës, ajo bëhet e bukur. Dhe pa komplikime

raste psikologjike

Një person nuk mund të qëndrojë përgjithmonë i mbartur në një valë gëzimi, ose i zhytur nën ujërat e trazuara të pikëllimit, ose i mbytur në thellësitë e mërzisë. Në këtë botë të karakterizuar nga dualitete kontradiktore, personi mesatar i nënshtrohet ulje-ngritjeve. Ai ngrihet mbi një valë gëzimi dhe zhytet në thellësitë e indiferencës, dhe hidhet andej-këndej nga valë të tërbuara trishtimi. Dhe rrallë njeh ndonjë gjendje tjetër të vetëdijes. Duke lejuar që rrethanat të ndryshojnë mendimin në këtë mënyrë, kjo do të thotë t'ia dorëzosh vullnetin një fati kapriçioz dhe të paqëndrueshëm.

Ajo që i duhet një personi për të jetuar një jetë të suksesshme dhe të përmbushur është ekuilibri mendor.

Kjo mund të arrihet vetëm duke përqendruar aftësitë psikologjike të kontrollit të mendjes.

Edhe hidhërimet më të thella shërohen me kalimin e kohës, kështu që nuk ka kuptim të ndalemi te hidhërimi çdo ditë të jetës sonë. Zia e

zgjatur për një të dashur të vdekur nuk e ndihmon as atë, as ne, dhe nuk ndryshon asgjë në realitet. Zhvillimi i një kompleksi inferioriteti ose vetëndëshkimi. Të ndalesh te gabimet ose dështimet e së kaluarës është e padobishme. Vetëm sa e bën jetën të mjerueshme dhe i mbyt aftësitë mendore.

Nuk duhet ta lejojmë veten të biem në gropën e rutinës së mërzitshme, sepse kjo është një gjendje psikologjike që nuk është aspak e rehatshme, pasi shqetëson mendjen dhe djeg aftësitë e fshehura në furrën e apatisë.

Dështimi duhet të çrrënjoset që nga rrënjët e tij, dhe fushat e jetës duhet të lërohen me zell e vendosmëri dhe të mbillen me fara të mira në mënyrë që të korren të korra të bollshme me ndihmën e Zotit.

Hekuri në Jubileun e Argjendtë

Njëherë më ftuan në një festë përvjetori të argjendtë të një çifti që dukej se ishte një nga çiftet më të lumtura, por në momentin që hyra në shtëpinë e tyre ndjeva se diçka nuk shkonte. U kërkova dy studentëve të mi të vëzhgonin se si e trajtonin njëri-tjetrin gjatë mbrëmjes, dhe më vonë më thanë se burri dhe gruaja i buzëqeshin njëri-tjetrit para të tjerëve dhe i drejtohen njëri-tjetrit me fjalët më të ëmbla si "Po, e dashura ime" dhe "Sigurisht, dashuria ime" dhe fraza të tjera miqësore. Por sapo mendojnë se janë vetëm, grinden dhe i drejtojnë njëri-tjetrit fjalë fyese.

U fola atyre dhe u thashë: Më ftuat të marr pjesë në festën tuaj, por atmosfera është e

tensionuar dhe mendoj se ka shumë mosmarrëveshje në këtë shtëpi, dhe më duket se ka shumë hekur në këtë jubile të argjendtë.

Në fillim, ata u ofenduan, por më vonë pranuan se kisha të drejtë dhe kërkuan falje. Ajo vazhdoi duke thënë: Çfarë fitoni duke u grindur dhe debatuar gjithë kohës?

Duket se po jetoni bashkë për të ruajtur reputacionin tuaj si një çift perfekt, por duhet të jeni të tillë me njëri-tjetrin dhe të jetoni në paqe dhe harmoni për lumturinë dhe qetësinë tuaj mendore.

Ushqim magnetik

Kur njerëzit flasin për ushqim ose të ushqyerit, ata zakonisht nënkuptojnë ushqimin fizik të konsumuar për të mbështetur trupin. Megjithatë, ka edhe lloje të tjera të ushqimit që nuk janë më pak të rëndësishme se ushqimi fizik, dhe shpesh janë edhe më shumë, siç është ushqimi intelektual ose shpirtëror, aktiviteti mendor ose përqendrimi i mendjes, mençuria dhe aftësia dalluese shpirtërore.

Ushqimi fizik mbështet qelizat e trupit, ndërsa ushqimi intelektual e mbush mendjen me ide të shëndetshme, dhe ushqimi i mençurisë rigjallëron shpirtin dhe zhvillon aftësitë e tij.

Ushqimi intelektual zakonisht përbëhet nga idetë që një person mendon dhe ato që ai merr nga të tjerët përmes kontaktit dhe ndërveprimit me ta.

Njerëzit me temperament të qetë dhe prirje fisnike na ndihmojnë të bëjmë mendimet tona tërheqëse dhe të shëndetshme.

Nuk është e vështirë të përcaktohet nëse një person e merr ushqimin e tij intelektual nga një mjedis paqësor apo nga një mjedis shkatërrues. Ankthi, shqetësimi dhe konfuzioni burojnë të gjitha nga shoqërimi me njerëzit e gabuar, qofshin miq apo të afërm. Kjo shkakton mendime shqetësuese dhe humor të keq

Trupi merr energji dhe vitalitet nga ushqimet fizike, ndërsa ushqimet magnetike furnizojnë si trupin ashtu edhe mendjen me ngarkesa energjie që treten më lehtë sesa ushqimet e ngurta dhe të lëngshme, të cilat nuk mund të shndërrohen lehtësisht në energji të gjallë.

Kur mund ta transformosh injorancën në mençuri, dobësinë dhe brishtësinë në shëndet dhe vitalitet, dhe të ecësh me besim dhe guxim - madje edhe vetëm - në shtigjet e jetës, dhe të përjetosh gëzim të brendshëm duke pasur një ndërgjegje të gjallë dhe vigjilente, dhe besim të palëkundur në drejtësinë e Zotit dhe triumfin e së drejtës mbi të gabuarën dhe të së vërtetës mbi iluzionin.

Dhe kur përpiqesh çdo ditë t’i lëshosh mendimet e tua drejt niveleve më të larta dhe më të rafinuara, dhe kur zotëron një zemër të dashur dhe mirënjohëse, si dhe qëllime të mira ndaj të tjerëve, ushqimi yt intelektual do të jetë magnetik dhe pastaj do të tërheqësh drejt vetes gjithçka që është e bukur dhe e dobishme, nga gjërat, njerëzit dhe rrethanat, që janë të nevojshme për të vazhduar udhëtimin drejt brigjeve të sigurisë dhe mbrojtjes.

Kur bën përpjekje për të marrë atë që të nevojitet dhe je i kënaqur me atë që Zoti të jep, do të jesh më i pasur në shpirt dhe më i kënaqur se ata që janë të fiksuar pas pasurive të kësaj bote dhe lakmues për kënaqësitë e saj të përkohshme.

Kur një person kërkon Zotin, i cili është i vetmi mik i vërtetë, përtej të gjithë miqve, bëhet e mundur të krijojë miqësi të vërtetë në të gjitha marrëdhëniet njerëzore: familjare, vëllazërore, martesore dhe shpirtërore.

Miqësia është një element jetësor në marrëdhëniet martesore dhe përparësi duhet t'i jepet afërsisë intelektuale dhe emocionale, ndjenjës së tërheqjes morale dhe dashurisë e miqësisë së vërtetë.

Ata që nuk mund të dallojnë dashurinë e vërtetë nga tërheqja sensuale, zhgënjehen vazhdimisht.

Kur martesa bazohet në ideale të larta dhe respekt të ndërsjellë, ajo bëhet një bashkim i lumtur dhe i suksesshëm midis dy shpirtrave të dashur. Ata bashkëpunojnë për të lehtësuar barrën e jetës për njëri-tjetrin dhe për të larguar shqetësimet e të jetuarit përmes dhembshurisë dhe mirëkuptimit të ndërsjellë miqësor.

Askush nuk mund të më kontrollojë ose të më heqë vullnetin, nëse nuk lejoj që mendimet dhe veprimet e të tjerëve të më ndikojnë.

Zot, e kuptoj që kam një mundësi të pafundme para meje. Për të eksploruar aftësitë e mia dhe për të zbuluar potencialin tim shpirtëror, do t'i zëvendësoj lidhjet materiale me aspirata më të

larta. Dhe do të kuptoj se shpirti besnik është gjithmonë me mua

Sot do t'i mbush mendimet e mia me një dozë optimizmi, do të distancohem nga përvojat e pakëndshme dhe do të praktikoj atë që do të ushqejë trupin, mendjen dhe shpirtin në një mënyrë të ekuilibruar dhe të qëndrueshme.

Vallëzimi i jetës dhe i vdekjes është gjithë kohës i pranishëm, por unë do ta çliroj veten përgjithmonë duke ruajtur identitetin tim shpirtëror. Dhe kur stuhitë e sprovave dhe vuajtjeve të më përballen, do të nis lundrimin me anijen e shpirtit tim, përtej detit të jetës, drejt brigjeve të sigurta dhe hyjnore.

Kur punoj dhe krijoj, do të kujtoj se Zoti punon nëpërmjet meje; Ai është Zoti i universit dhe unë mund të lidhem me të duke medituar thellë mbi të.

O Zot i dashur, e kuptoj që mendimet e mia do të më sjellin ose dështim ose sukses, varësisht se cili mendim është më i forti në jetën time. Prandaj, do të përpiqem të kujtoj se ti po më zgjat një dorë ndihme dhe kjo më përgatit për arsyet e suksesit.

Kur të më godasin fatkeqësi dhe fatkeqësi, do të ngre moralin tim dhe do të forcoj vendosmërinë time për t'i kapërcyer ato. Do të përvetësoj sinqeritet dhe ndershmëri në marrëdhëniet dhe bashkëveprimet e mia me të gjithë, dhe do të shpreh mendime dashurie dhe dëshirash të mira. Pastaj Zoti do të më mbështesë me fuqinë dhe mençurinë e Tij.

Zot, do ta përdor vullnetin dhe intelektin tim
për të arritur së pari gjëra të vogla, dhe pastaj do
.të kaloj në arritje më të mëdha

Edhe nëse të gjitha ambiciet materiale
përmbushen, ato prapë sjellin vetëm lumturi të
paplotë, dhe gjetja e Zotit është e vetmja lumturi e
vërtetë. Do të zbuloj rezervuarë të pashtershëm
gëzimi. Dhe ai nuk pushon kurrë së rrjedhuri dhe
së rrjedhuri, në kopshtet e shpirtit dhe livadhet e tij
.me gjelbërim të përjetshëm

Thënie të arta

Lumturia është e drejta ime, trashëgimia ime
dhe thesari im i fshehur hyjnor. Më udhëzo, o Zot,
që të gjej brenda vetes thesaret që i tejkalojnë
.ëndrrat e mbretërve

* * *

Banori hyjnor i zemrave ndriçon tek dishepujt
e tij - nga mëshira dhe dhembshuria e tij - llambat
e ndritshme të mençurisë që shpërndajnë errësirën
.e injorancës

* * *

Jeta është një lëvizje inteligjente me një ritëm
të rregullt. Ajo formohet në objekte të pajetë ose
merr një formë të gjallë dhe lëvizëse. Jeta është
.gjithëpërfshirëse dhe përshkon gjithçka

* * *

O Dashnori Më i Madh, Ti je vetë jeta Ti je
qëllimi dhe aspirata ime. Më bëj një trëndafil që
lulëzon në kopshtin Tënd qiellor, ose një rruazë të
shkëlqyeshme në gjerdanin e dashurisë Tënde
rrezatuese, ose më jep nderin më të madh: vendin
.më të vogël në zemrën Tënde

* * *

Kudo që të tjerët vlerësojnë përpjekjet e mia për të bërë mirë, aty mund të ofroj shërbimin më të madh.

* * *

Le të thurim një qilim të artë ëndrrash me fije mëndafshi kujtimesh të ëmbla dhe mendimesh të rafinuara

* * *

Një mendje e zbrazët [e lirë nga mendimet pozitive dhe konstruktive] është një fabrikë për telashe, ankth, dëshpërim dhe mungesë shprese.

***

Nëse dashuria universale vendoset në zemrën tënde, ajo do të të sjellë lumturi të qëndrueshme dhe të ripërtërirë që asgjë tjetër nuk mund të ta japë.

***

Lulet e jetës që çelin në kopshtin e ekzistencës tokësore janë jashtëzakonisht të bukura dhe të këndshme për t'u parë. Por edhe më madhështore dhe e shkëlqyer është burimi i bukurisë dhe mençurisë që ekziston diku, nga i cili kemi ardhur dhe tek i cili do të kthehemi dhe do të përzihemi përsëri.

***

Kur dishepulli zgjohet në mëngjes, ai i pohon vetes: “Unë nuk jam trupi, unë jam një shpirt i padukshëm… Unë jam gëzimi… Unë jam drita… Unë jam mençuria… Unë jam dashuria Dhe

megjithëse banoj në këtë trup, shpirti im është i
”pavdekshëm dhe i paprekur nga prishja

***

Ashtu si pikat e vesës ndihmojnë lulet të çelin
dhe të rriten, edhe mirësia ushqen miqësinë dhe
.nxit rritjen e saj

* * *

Ka valë që shfaqen në sipërfaqen e oqeanit
dhe valë që zhduken në thellësitë e tij; në të dyja
rastet, ato janë brenda oqeanit dhe një me të. Në
mënyrë të ngjashme, njerëzit që notojnë gjatë
"jetës" në sipërfaqen e oqeanit kozmik ose që
zhduken brenda tij në "vdekje" janë po aq brenda
.oqeanit të përjetësisë

* * *

Pasqyrimi i hënës nuk është qartë i dukshëm
në ujë të trazuar, por sapo sipërfaqja e ujit
qetësohet, reflektimi i hënës bëhet krejtësisht i
qartë. E njëjta gjë vlen edhe për mendjen: kur
është e qetë, mund ta shihni fytyrën e shpirtit
.tuaj me qartësi dhe saktësi të plotë

***

Dërgo, o Zot, rrezet e diellit të urtësisë Tënde
për të më udhëhequr në ditët e mia të lumtura të
arritjeve dhe dritën e hënës së plotë të mëshirës
.Tënde kur të eci nëpër netët e errëta të pikëllimit

***

Meditimi është mjeti me të cilin lidheni me
mendjen universale, dhe kur harmonizoheni me
atë vetëdije të pafundme, do të jeni në gjendje të
.njihni të gjitha sekretet e krijimit

***

Dëshira për t'iu afruar Zotit dhe për ta njohur
Atë nuk vjen vetvetiu, por duhet të kultivohet, dhe jeta nuk ka vlerë pa këtë dëshirë.

***

Jeta tokësore është një ndalesë e përkohshme dhe detyra kryesore e njerëzimit është të kuptojë qëllimin dhe synimin e këtij udhëtimi. Ky qëllim është të njohë Zotin dhe nuk mund të jetë asgjë tjetër.

***

Paqja juaj është thesari juaj i çmuar, prandaj mos lejoni askënd t'jua marrë atë thesar

* * *

Mëso të qëndrosh vetëm, i sigurt dhe i mbrojtur në fortesën e virtyteve dhe vetëvlerësimit tënd

* * *

Gjithçka ekziston sepse Zoti ekziston Dhe për shkak se Ai ekziston, edhe ti ekziston. Falë ekzistencës së Tij, ti shijon rehatinë dhe gëzimet e jetës. Prandaj, mirënjohja jote ndaj Zotit duhet të jetë e thellë.

***

Librat e mirë mund të jenë miq të heshtur, të sjellshëm dhe respektues. Mos i braktisni këto libra në momentet tuaja të vështira, sepse ato nuk do t'ju lënë kurrë, ndryshe nga miqtë fizikë që mund t'ju braktisin.

***

Kushdo që zotëron shëndet të mirë, një jetë të rehatshme dhe kapacitet të madh mendor, por që i mungon lumturia, nuk ka pasur ende sukses në

jetë. Kur mund të thuash me të vërtetë: "Unë jam i lumtur dhe askush nuk mund të ma heqë .lumturinë", ke gjetur imazhin e Zotit brenda vetes

***

Theksoni qetësinë dhe paqen, dhe dërgoni vetëm mendime dashurie dhe qëllime të mira nëse dëshironi të jetoni në paqe dhe harmoni. Jetoni një jetë të bazuar në drejtësi dhe devotshmëri, dhe të gjithë ata, jeta e të cilëve është e lidhur me tuajën, .do të përfitojnë thjesht duke qenë me ju

***

Nëse nuk ke miq, ose nëse miqtë e tu po të humbasin kohën kot, ose nëse nuk shkon mirë me ta, atëherë lejo që librat [dhe materialet] që përmbajnë mençuri të jenë miqtë e tu, ashtu siç mund të kalosh nëpër dyert e faqeve të tyre në një .botë idesh të mahnitshme dhe emocionuese

***

Të gjesh Zotin do të thotë të kesh gjithçka që dëshiron zemra, dhe të jesh shpirtëror do të thotë të hapësh dyert drejt shëndetit, lumturisë dhe .suksesit

***

Brenda nesh qëndron një shkëndijë fuqie hyjnore që krijon dhe mbështet të gjithë jetën dhe .pret të ndizet

***

Leximi është një aktivitet mendor shumë i dobishëm; ai e ushtron mendjen dhe e mban atë fleksibël. Një ose dy orë lexim çdo ditë do t'i japin kujtdo një bazë të larmishme njohurish brenda pak vitesh, me kusht që të zgjedhë libra që ia vlejnë.

Mos humbni kohë ose mos dëmtoni aftësitë tuaja mendore duke lexuar romane të lira ose libra të parëndësishëm që nuk kanë qëllim ose kuptim.

***

Ata me pirje shoqërore do të gjejnë në libra të vlefshëm një energji të re për të ndihmuar njerëzimin përmes mësimeve të përmbajtura në libra të shkruar nga burra dhe gra fisnikë dhe të talentuar.

* * *

Leximi është një aktivitet mendor shumë i dobishëm; ai e ushtron mendjen dhe e mban atë fleksibël. Një ose dy orë lexim çdo ditë do t'i japin kujtdo një bazë të larmishme njohurish brenda pak vitesh, me kusht që të zgjedhë libra që ia vlejnë. Mos humbni kohë ose mos dëmtoni aftësitë tuaja mendore duke lexuar romane të lira ose libra të parëndësishëm që nuk kanë qëllim ose kuptim.

* * *

<u>Egoizmi dhe krenaria duhet të eliminohen sepse ato janë pengesat më të mëdha për njohurinë shpirtërore.</u>

* * *

Pa një ndjenjë për Zotin, kjo botë duket e mbushur me konflikte, dhunë dhe zhgënjime të hidhura. Lumturia qëndron në ndjenjën e afërsisë me Zotin.

* * *

Ata që e njohin Zotin kanë gëzim dhe lumturi të vazhdueshme në zemrat e tyre. Meqenëse ndiejnë siguri dhe qetësi të bekuar, stuhitë e

zemërimit nuk mund t'i trondisin, as frika nuk .mund t'u hyjë në zemrat e tyre

* * *

Librat e mirë janë miqtë tuaj më të mirë; nëpërmjet tyre, mund të dëgjoni mendjet e mëdha që ju flasin butësisht, ju ngushëllojnë dhe ju ofrojnë këshillat më të mira. Mos kultivimi i një dëshire të vërtetë për të lexuar libra të mirë do të thotë .humbja e trashëgimisë së brezave

* * *

Pa ndihmën hyjnore, njerëzit janë të destinuar të dështojnë, sepse forca dhe mençuria e nevojshme për të pasur sukses në betejën e jetës vijnë nga një burim i pafund. Kur një person e injoron Zotin, ai e pret litarin e jetës që i siguron atij ndihmën dhe mbështetjen e nevojshme për .sukses

Kërkuesit që trokasin në derën e mundësive shpirtërore do të zbulojnë se dera është e hapur për ta, sepse Zoti i ndihmon ata që ndihmojnë .veten e tyre

Kur je në harmoni me Zotin, e gjithë natyra është në harmoni me ty

* * *

Dashuria është si letër zmerile që e lëmon mendjen dhe largon ashpërsinë nga karakteri

* * *

Kur papritmas e gjen Zotin kudo, dhe kur Ai vjen tek ti, të frymëzon dhe të udhëzon, historia e .dashurisë hyjnore ka filluar

* * *

Le të rrezatojë dashuria në zemra dhe t'u dërgojë rreze shëruese të tjerëve

* * *

Kërko ta njohësh Zotin ndërsa je i ri dhe i fortë, sepse në pleqëri dhe sëmundje mund të mos jesh më në gjendje ta kërkosh Atë. Në moshën kur njerëzit fillojnë të kuptojnë kuptimin e vërtetë të jetës, trupi dobësohet dhe ata e kalojnë pjesën tjetër të jetës së tyre duke u kujdesur për aftësitë e tyre të brishta fizike në vend që të kërkojnë të vërtetën.

* * *

Do të marr më të mirën nga çdo popull dhe do të vlerësoj cilësitë e mira të të gjitha kombësive pa u përqendruar në të metat e tyre.

* * *

Ashtu siç kujdesemi për vlerën ushqyese të ushqimit tonë të përditshëm, duhet t'i kushtojmë vëmendje edhe lëndëve ushqyese psikologjike që u ofrojmë mendjeve tona çdo ditë.

* * *

Fjalët e mira janë një ilaç i mrekullueshëm për shumë sëmundje, duke zotëruar një forcë të fuqishme, pothuajse magjike, magnetike që sjell bekime dhe begati të bollshme për folësin e tyre. Ata që përdorin fjalë qetësuese dhe të buta ndiejnë një rrymë delikate që rrjedh përmes tyre pa ndërprerje, duke u mbushur me një ndjenjë të thellë qetësie. Kjo ndodh sepse kjo rrymë është e lidhur me burimin e saj më të lartë, një rrjedhë e vazhdueshme që arrin shpirtrat në harmoni me atë

burim, duke i mundësuar ata të transmetojnë .lumturi tek ata që dëshirojnë paqe

* * *

Sa fjalë të mira nga zemra kanë zhdukur shumë hidhërime dhe sa zëra të mençur kanë ndriçuar shtigje të errëta me llamba gëzimi dhe !qetësie

* * *

Ne rritemi përmes çdo përvoje që kalojmë, për sa kohë që kuptojmë se mund të nxjerrim mësime të vlefshme prej tyre. Çdo dhimbje dhe vuajtje që përjetojmë ka kuptim dhe qëllim. Pavarësisht ashpërsisë së këtyre përvojave, ato janë si zjarri që shkrin xeherorin e hekurit, duke e transformuar atë .në çelik të bukur, të fortë dhe të gjithanshëm

* * *

Të gjitha arritjet e jashtëzakonshme në jetën time janë arritur nëpërmjet fuqisë së një mendjeje në harmoni me Zotin. Kur gjeneratori hyjnor është në punë, gjithçka që dëshiroj realizohet pa përjashtim, së pari duke marrë formë si një dizajn i padukshëm, eterik dhe më pas duke u manifestuar .me forcë të papërmbajtshme në realitet

* * *

Kur mendja i pështpërit Zotit një pështpëritje të sinqertë dhe të zjarrtë nga thellësitë e një shpirti të etur, thirrja e shpirtit do të prekë zemrën universale dhe përgjigjja do të vijë, duke sjellë me vete një gëzim të madh. Kjo pështpëritje intelektuale kultivon vullnetin derisa të ketë forcën .e nevojshme për të arritur qëllimin e dëshiruar

* * *

Kur mendja dhe vullneti i një personi janë në harmoni me Zotin, ai është i ngarkuar me fuqi të pakufizuar, kështu që vetëm të menduarit për diçka është e mjaftueshme për ta arritur atë, sepse ligji hyjnor vepron në favor të atyre që janë në harmoni me vullnetin suprem.

* * *

Cilado qofshin shqetësimet tona, Zoti duhet të zërë vendin e parë në jetën tonë. Një nga elementët më të rëndësishëm të rritjes shpirtërore është pështpëritja e vazhdueshme nga zemra ndaj Zotit, ku do të përjetoni personalisht një ndryshim të mrekullueshëm pozitiv që do t'ju bëjë shumë përshtypje.

* * *

Njeriu nuk duhet t’i kushtojë të gjitha aftësitë mendore që Zoti i ka dhënë kërkimit të gjërave të përkohshme, përndryshe do të humbasë veten në labirintet e materializmit dhe do të krijojë për vete kufizime dhe kufizime që nuk i nevojiten. Në vend të kësaj, ai duhet të përdorë fuqitë e tij mendore për të siguruar nevojat e jetës dhe të përpiqet të zhvillojë aftësitë e tij shpirtërore për të dalluar midis të drejtës dhe të gabuarës, dhe midis të dëmshmes dhe të dobishmes.

* * *

E vërteta qëndron përtej opinioneve dhe teorive, dhe shumë nga ata që e përqafojnë këtë qasje bëhen të detyruar nga përfundimet e tyre subjektive.

* * *

Hap, o Zot, portat e qetësisë dhe ruaj shenjtëroren e mendimeve të mia shpirtërore nga sulmet e pështpëritjeve të liga. Dhe le të çelin trëndafilat e dëshirave të mia në kopshtin e .zemrës sime, ndërsa pres agimin e ardhjes Tënde

* * *

Njohuritë teorike janë të paafta për të fituar * njohuri hyjnore, dhe është e kështillueshme që të mos humbasim kohën e çmuar me teori që nuk mund të zbatohen në realitet, përndryshe do të gjendemi në mes të xhunglave të dendura intelektuale dhe të paaftë për të kapërcyer sferën .e teorive

* * *

Lumturia është fryt i fitores psikologjike mbi .rrethanat e paqëndrueshme të jetës

* * *

Ai që Zoti e njeh mund të jetë i panjohur për botën

* * *

Nëse një person programon veten me njohuri teorike [pa testime reale], ai do të bëhet si një pajisje regjistrimi portative që përsërit fjalë të urta dhe jehon fraza të larta, dhe të tjerët do ta konsiderojnë atë një dijetar të ditur, por një njohuri e tillë nuk përforcohet nga një perceptim i drejtpërdrejtë i së vërtetës, as nuk përputhet me .arritjen shpirtërore

* * *

Problemet do të vazhdojnë në botë, kështu që ku mund të drejtohet dikush për udhëzim dhe drejtim? Mendimet e dikujt, të ndikuara nga

zakonet, paragjykimet, paragjykimet dhe fanatizmi, janë të padobishme, dhe ndikimet e mjedisit, familjes, vendit ose botës së dikujt janë të paafta të ofrojnë udhëzim të vërtetë. Prandaj, duhet t'i drejtohemi Zotit dhe të dëgjojmë zërin e qetë dhe të qetë që buron nga thellësitë e shpirtit, .një zë në harmoni me të vërtetën

* * *

Hapni zemrat tuaja ndaj derdhjes hyjnore në mënyrë që ajo të rrjedhë përmes jush dhe të mbushë jetën tuaj me bekime dhe mirësi .shpirtërore

* * *

Çfarëdo pune që të bësh dhe çfarëdo arritjesh që mund të arrish, mbaje mend gjithmonë se Zoti është burimi që të jep gjithë forcën që të nevojitet .për të punuar dhe për të arritur qëllime

* * *

Më lejo të të kujtoj, o Zot, në varfëri dhe në * begati, në sëmundje dhe në shëndet, në injorancë dhe në mençuri, dhe më lejo të shoh dritën tënde .të bekuar që jep mirëqenie dhe shërim në çast

* * *

Në vetminë e mendimeve të mia, dëshiroj shumë të dëgjoj zërin tënd të bekuar. Dëbo nga unë zërat e ashpër e tokësorë të fshehur në palosjet e kujtesës sime. Dua ta dëgjoj zërin tënd të qetë e melodioz përgjithmonë në qetësinë e .shpirtit tim

* * *

Jeta është e mbështjellë në errësirë dhe ne duhet ta lejojmë dritën e Zotit të jetë llamba jonë

udhërrëfyese ndërsa ecim nëpër shtigjet e saj të errëta. Ai është hëna e plotë në netët e injorancës dhe errësirës, dielli i ndriçimit në orët e zgjimit, far i udhëzimit dhe Ylli Polar për ata që përshkojnë detet e ekzistencës tokësore dhe të shkurtër.

* * *

Është koha që njerëzimi të zgjohet nga gjumi i harresës drejt një zgjimi shpirtëror. Ne të kërkojmë, o Zot, të ngresh vetëdijen tonë nga thellësitë e pakujdesisë dhe të mendimit të ngushtë e të kufizuar drejt horizonteve të paqes, dritës, dashurisë dhe dhembshurisë universale njerëzore.

* * *

Gjërat përfundimisht do të përmirësohen sepse fuqitë dhe mrekullitë e Zotit janë të fshehura pas kontradiktave të jetës njerëzore, dhe kushdo që nuk është i bindur për pashmangshmërinë e situatës dhe përpiqet të depërtojë me mendjen dhe besimin e tij në atë që është përtej velit, do ta ketë derën të hapur për të.

* * *

Besimi nuk do të thotë kurrë të jesh i pamatur ose të mos veprosh me mençuri me rrethanat. Përkundrazi, pavarësisht se çfarë ndodh, një person duhet të sigurohet se vetëm Zoti është në gjendje ta mbështesë atë në rrethana të vështira dhe sprovuese nëse i drejtohet Atij me gjithë zemrën, shpirtin dhe ndjenjat e tij.

* * *

Nëse shqisat tona do të mund të na e përcillnin të gjithë të vërtetën, do ta shihnim tokën

si lumenj elektronesh dhe çdo grimcë pluhuri si një masë drite që rrokulliset. Ata që depërtojnë nga sfera e materialit në atë shpirtëror e kuptojnë natyrën e iluzionit dhe e njohin thelbin e së vërtetës.

* * *

Qoftë në xhunglën afrikane, në një fushë beteje, duke vuajtur nga sëmundja apo varfëria, duhet ta bindësh veten se dora e Zotit është më e fortë se çdo rrezik dhe e aftë të mbrojë ata që kërkojnë strehim tek Ai. Nuk ka mjet më efektiv mbrojtjeje. Sigurisht, duhet të përdorësh arsyen në përballimin e ngjarjeve, duke vendosur njëkohësisht besim të plotë në ndihmën hyjnore.

* * *

Dashuria që banon në zemrat e të gjitha krijesave - dashuria e të gjitha nënave, baballarëve, miqve dhe të dashurve - rrjedh nga dashuria hyjnore.

* * *

Duhet bërë një dallim midis detyrave të mëdha dhe atyre të vogla, duke i dhënë përparësi më të rëndësishmes mbi ato thjesht të rëndësishmet. Për më tepër, asnjë detyrë nuk duhet të kundërshtojë një tjetër. Shkrimet e shenjta na tregojnë se kur një detyrë bie ndesh me një tjetër, kjo është provë se nuk është një detyrë e vërtetë.

* * *

Ndërsa rrezet jetësore të diellit përhapen, unë do të përhap rreze shprese në zemrat e të varfërve dhe të braktisurve [atyre që shoqëria i ka

braktisur], dhe do të mbjell vendosmëri të re në .zemrat e atyre që mendojnë se janë dështakë

* * *

Mësuesi Paramahansa i tha njërit prej :dishepujve të tij

Mos përjashto askënd nga rrethi yt i" dashurisë. Mbaji të gjithë në zemrën tënde dhe ata ".do të të mbajnë në të tyren

* * *

Zot, më ndihmo që ta përdor gjithmonë vullnetin tim për të kryer vepra të dobishme dhe të .mira

Më ndihmo të përputhem me vullnetin Tënd, në mënyrë që të gjitha mendimet e mia t'u përgjigjen qëllimeve të Tua dhe të jenë në harmoni .me vullnetin Tënd

Ai më ndihmoi të zgjoja fuqinë e fshehur dhe të bekuar brenda meje, në mënyrë që të kapërceja .të gjitha vështirësitë dhe sprovat

* * *

Zgjohuni me atë personalitet shpirtëror të guximshëm dhe të përulur - një që kombinon forcën e luanëve me butësinë e pëllumbave

* * *

Nuk do të më interesojnë kritikat e hidhura dhe të rreme, as lëvdatat dhe lajkat e tepërta. Dëshira ime e vetme është të bëj vullnetin Tënd, o .Zot, dhe të fitoj favorin Tënd

* * *

Nuk mund ta imagjinoni gëzimin e madh që do t'ju mbushë kur të ndjeni praninë hyjnore. Shpirti juaj do të dehet nga dashuria e pakufishme e Zotit.

Është një dashuri miliona herë më e madhe se çdo dashuri njerëzore - një dashuri që përmbush të gjitha dëshirat tuaja dhe mbush zemrën tuaj me gëzim dhe kënaqësi.

* * *

Përmes fokusit të brendshëm, ju mund të përjetoni drejtpërdrejt lumturi shpirtërore brenda vetes dhe përreth jush. Nëse e kultivoni këtë vetëdije, personaliteti juaj do të rritet në mënyrë harmonike dhe do të fitoni një magnetizëm tërheqës për njerëzit dhe qeniet e tjera.

* * *

O Mbrojtës i Madh, nuk më intereson nëse humbas gjithçka për shkak të fatit tim, i cili është krijuar nga unë, por të lutem Ty, strehës sime të vetme, të mbrosh qirinjën e dashurisë sime për ty nga erërat e pakujdesisë dhe harresës.

* * *

Le të pimë sa të ngopeni nga ujërat e pastra dhe freskuese të paqes që rrjedhin nga burimet e rrethanave të favorshme, të përforcuara nga vendosmëria jonë e fortë për të menduar pozitivisht dhe për të pasur një pikëpamje optimiste.

* * *

Ndërgjegjja është një shqisë intuitive që zbulon natyrën dhe motivet e vërteta të një personi. Kur ndërgjegjja juaj është e pastër dhe e dini se po bëni atë që është e drejtë, nuk keni pse të keni frikë. Një ndërgjegje e pastër është një dëshmi e sjelljes së mirë nga Zoti. Të jesh i

pafajshëm në gjykatën e ndërgjegjes do të thotë të .kesh lumturi dhe të marrësh bekimet e Zotit

* * *

Mundohu të bësh gjëra të guximshme dhe të këndshme që shumica e njerëzve nuk i bëjnë, dhe jepu dashuri dhe paqe atyre që të tjerët i .anashkalojnë

* * *

Mësuesi Paramahansa i tha njërit prej :dishepujve të tij

Nëse nuk i kushtoni kohë kultivimit të" mendjes, asnjë sasi begatie materiale nuk do t'ju kënaqë. Ky kultivim nuk është torturë, por përkundrazi trajnim i vetëdijes për të ushqyer ".mendimet dhe veprimet që çojnë në lumturi

***

Lumturia jote është suksesi yt, prandaj mos lejo askënd ta vjedhë atë nga ti. Mbrojeni veten nga ata që përpiqen t'ju shqetësojnë. Kur isha djalë, humbisja durimin sa herë që disa njerëz përhapnin thashetheme të rreme për mua. Më vonë, kuptova se qetësia ime mendore është më e .rëndësishme sesa miratimi ose admirimi i njerëzve

* * *

Sikur ta dije historinë e dashurisë hyjnore që disa besimtarë përjetojnë me Zotin! Asnjë përvojë tjetër në jetë nuk mund të krahasohet me atë gëzim. Njihja një shenjtor që ishte vazhdimisht i zhytur në dashurinë e Zotit dhe fytyra e tij rrezatonte dashuri të shenjtë. Syri i Zotit është gjithmonë mbi ata që e duan Atë dhe Ai nuk i .braktis kurrë për asnjë moment

* * *

Të paktë janë ata që janë të interesuar të zhvillojnë fuqitë e tyre mendore dhe shpirtërore.

* * *

Mos e lejo veten të zhytesh në fund të shtyrjes së punëve. Zgjohu nga gjumi i realitetit të zakonshëm e të mërzitshëm dhe nisu drejt horizonteve të një jete të rafinuar ku ka arritje, gëzim dhe paqe.

* * *

Brenda teje fshihet një potencial i jashtëzakonshëm që pret të investohet, dhe ti je i vetmi që është i aftë ta aktivizosh dhe të përfitosh prej tij.

* * *

Çlirimi nga diktatet e zakoneve të këqija dhe dëshirave të pashëndetshme sjell lumturi shumë më të madhe sesa suksesi material. Në suksesin intelektual qëndron një mirëqenie psikologjike që rrethanat e jashtme nuk mund ta heqin. Mund ta kaloni gjithë kohën tuaj duke grumbulluar pasuri, por kjo pasuri nuk do t'ju japë paqen dhe sigurinë e qëndrueshme që kërkoni. Përkundrazi, do t'ju sjellë më shumë pakënaqësi sepse lumturia dhe paqja e vërtetë banojnë në mendje, jo në pasuritë materiale.

Kur je i vendosur fort në veten tënde të vërtetë, ti përmbush çdo detyrë dhe shijon të gjitha gjërat e mira me gëzim hyjnor.

* * *

Mos lejo që dobësia të depërtojë në mendjen tënde dhe ji i kujdesshëm kur shoqërohesh me

njerëz që kanë mendime negative dhe një pikëpamje pesimiste, që mendimet e tyre të dobëta të mos depërtojnë në mendjen tënde, përveç nëse mendja jote ka arritur një shkallë force të tillë që mendimet e të tjerëve nuk mund ta dobësojnë atë, por përkundrazi, është në gjendje të forcojë mendimet e të tjerëve dhe të rrisë vetëbesimin e tyre.

* * *

Zoti vjen i pari dhe nuk duhet ta fillojmë ose ta mbarojmë ditën tonë pa menduar për Të. Duhet të kujtojmë se pa forcën dhe energjinë që marrim nga Zoti, nuk do të ishim në gjendje të arrinim asgjë. Prandaj, detyra jonë më e madhe është ndaj Tij.

* * *

Ekziston një mënyrë për të vlerësuar dhe gjykuar zakonet dhe traditat. Fillimisht, çdo traditë kishte një justifikim. Nëse zbulojmë se justifikimi ekziston ende, atëherë tradita ka kuptim dhe përfitim. Megjithatë, është e pamatur të ndjekim traditat verbërisht. Ne duhet ta dimë të vërtetën dhe ta ndjekim atë, duke dalluar se çfarë mund të na sjellë lumturi dhe pastaj duke e zbatuar atë.

* * *

Kur sheh kaq shumë njerëz që nuk kanë lumturi ose sukses, mos supozo se ky është fati i tyre. Mund ta bësh veten çfarëdo që dëshiron të jesh. Suksesi yt i brendshëm është ajo që të bën vërtet të suksesshëm.

* * *

Nëse nuk ke asgjë brenda vetes, nuk do të jesh i lumtur. Por nëse nuk ke asgjë përreth teje

dhe je i lumtur brenda vetes, padyshim që je i suksesshëm. Prandaj, është e pamundur të gjykosh njerëzit bazuar në rrethanat e tyre të jashtme.

* * *

Midis turmave të mëdha, mund të ketë një person që ka arritur një gjendje ngritjeje shpirtërore dhe gëzon paqe të brendshme dhe lumturi supreme shpirtërore.

* * *

E di me siguri se gjithçka që më nevojitet do të më vijë, dhe për këtë arsye nuk shqetësohem për atë që rezervon e ardhmja. Kjo nuk është mburrje apo pretendim, sepse e kam përjetuar shumë herë veprën dhe efektivitetin e asaj fuqie të bekuar në jetën time.

* * *

Pavarësisht nëse jam duke notuar në sipërfaqen e jetës apo duke u mbytur në thellësitë e detit, e di që jam me Zotin dhe Ai është me mua, dhe se asgjë nuk mund të më dëmtojë. Kjo njohuri më ka dhënë një lumturi të papërshkrueshme dhe të thellë.

* * *

Nuk ka dyshim se blerja e diçkaje të re është një përvojë e këndshme. Por pas një kohe, ajo ndjenjë gëzimi gradualisht zbehet dhe madje mund të humbisni interesin për të, duke e harruar dhe duke dëshiruar diçka tjetër. Megjithatë, fatura për atë artikull nuk do të harrohet, veçanërisht nëse e keni blerë me kështe!

* * *

Një person duhet të marrë kontrollin e jetës së tij dhe ta thjeshtojë atë sa më shumë që të jetë e mundur. Ai duhet të kursejë disa para për nevojat dhe urgjencat, t'i japë përparësi kursimit mbi shpenzimet për luks dhe t'i ndihmojë të tjerët me sa më shumë që të jetë e mundur. Kur i ndihmon të tjerët, ndihma do të vijë tek ju në një mënyrë ose në një tjetër, dhe nuk do t'ju mungojë asgjë dhe nuk do të privoheni nga asgjë.

* * *

Në gëzimin e të gjitha zemrave, dëgjoj jehonën e lumturisë Tënde, o Zot, dhe në miqësinë e të gjithë besimtarëve, ndiej dashurinë Tënde. Gëzohem dhe zemra ime gëzohet nga suksesi dhe begatia e miqve të mi, ashtu siç gëzohem për mirëqenien dhe rehatinë time. Ndërsa frymëzoj mençuri tek të tjerët, shumëfishoj thesaret e mençurisë sime dhe në lumturinë e të gjithëve, gjej timen.

* * *

Armiku më i madh i lumturisë është huazimi i parave për të blerë gjëra luksi. Njerëzit gabimisht besojnë se nuk mund të jenë të lumtur nëse nuk fitojnë diçka specifike. Por edhe pasi ta fitojnë atë gjë, ata nuk do ta përjetojnë lumturinë e vërtetë, pavarësisht gëzimit të përkohshëm që sjell. Cili është qëllimi i ndjekjes së mirazhit të lumturisë tokësore që premton vetëm të thyhet? Njerëzit duhet të jetojnë thjesht, pa pasur nevojë për shumë gjëra që kërkojnë vëmendje të vazhdueshme.

* * *

Parajsa ime është brenda meje. Ndërsa shijoj bekimet e Zotit, e falënderoj Atë dhe gëzimi im i brendshëm rritet. Pa atë kënaqësi të brendshme, edhe kënaqësitë dhe nostalgjitë tokësore bëhen ferr. Kam arritur të kuptoj se pa atë gëzim të brendshëm, barra e përgjegjësive që më është ngarkuar do të më kishte grabitur paqen dhe do të më kishte privuar nga lumturia ime.

* * *

Nëse pasuria shoqërohet me sëmundje dhe probleme, pasojat do të jenë të shumta. Higjiena dhe kujdesi shëndetësor janë ndër pikat e forta të Perëndimit. Insektet e dëmshme dhe mikrobet vdekjeprurëse kontrollohen në mënyrë efektive në vendet e zhvilluara, ndërsa janë të bollshme në të tjerat. Por eliminimi i këtyre dëmtuesve nuk është kulmi i arritjes, sepse në vendet e zhvilluara ekzistojnë lloje të tjera të problemeve, të tilla si faturat e vështira për t'u paguar dhe krizat financiare mbytëse për shkak të sistemeve të blerjes me këste - probleme që shqetësojnë gjumin dhe dëmtojnë qetësinë mendore.

* * *

Ne jemi një pjesë integrale e të njëjtës vetëdije nga e cila doli ky univers i madh

* * *

A keni parë ndonjëherë një tufë delesh? Nëse njëra prej tyre kërcen, pjesa tjetër e kopesë e imiton pa hezitim. Shumica e njerëzve janë kështu. Dikush mund të dalë me një ide ose të prezantojë një trend të ri, dhe të tjerët menjëherë do të hidhen në trend dhe do ta kopjojnë atë. Ky model

ka vazhduar për breza me radhë. Çdo komb ka zakonet dhe traditat e veta, dhe ne nuk mund të pretendojmë se të gjitha janë të sakta ose të shëndosha. Por kush e di? Ndoshta disa nga ato zakone dhe tradita janë të pakuptimta dhe pa kuptim.

* * *

Kur stuhia e trazuar e mendimeve qetësohet, ne hyjmë në mbretërinë e paqes dhe prekim praninë hyjnore.

* * *

Mendoni për Zotin, ose një peizazh të bukur që frymëzon paqe, ose një përvojë të gëzueshme dhe të këndshme. Aktiviteti mendor pozitiv dhe i qetë është gjallërues dhe freskues.

* * *

Jetojmë në një botë kaotike dhe të trazuar. Mund të mendosh se paratë janë lumturi, por kur i fiton, zbulon se je ende i palumtur. Mund të fitosh pasuri dhe të humbasësh shëndetin (Zoti na ruajt). Ose mund të kesh shëndet të mirë dhe të humbasësh paratë. Ose mund të kesh edhe pasuri edhe shëndet, por të vuash nga probleme të shumta me të tjerët, duke ofruar mirësi vetëm për t'u përballur me urrejtje dhe pakënaqësi në këmbim. Pa Zotin, asgjë në këtë jetë nuk mund të të kënaqë vërtet.

* * *

Toka bëhet një dhomë torture për ata që jetojnë në injorancë ndaj planit hyjnor. Por kur i sheh përvojat e jetës si mësuesit e tu dhe mëson prej tyre natyrën e vërtetë të kësaj bote dhe rolin

tënd të caktuar në dramën kozmike, ato përvoja bëhen ndriçime të vlefshme në rrugën drejt kënaqësisë dhe lumturisë së qëndrueshme.

* * *

Atje, përtej errësirës së errësuar, qetësisë së pazëshme dhe asgjësë së pakrijuar, shtrihet thelbi i përjetshëm, i cili është origjina e ekzistencës dhe burimi i të gjitha fuqive dhe qenieve, të dukshme dhe të padukshme.

* * *

Zoti nuk e krijoi këtë tokë që ne thjesht të hamë, të flemë dhe të vdesim, por që ne të mund ta dimë vullnetin e Tij dhe të kuptojmë qëllimin e ekzistencës sonë. Një grusht njerëzish të mençur e kanë kuptuar kuptimin e planit kozmik, por shumica e njerëzve janë të verbër dhe të pavetëdijshëm për atë qëllim.

* * *

Paraja nuk ka qenë kurrë qëllimi im në jetë; qëllimi im ishte t'u shërbeja vëllezërve dhe motrave të mia në njerëzim. Prandaj, Zoti më hapi shumë dyer mundësish për të mbështetur veten dhe për të përmbushur misionin tim.

* * *

Zoti e krijoi këtë univers për të vepruar sipas një ligji të fiksuar dhe të pandryshueshëm. Nëse shkelim ndonjë nga këto ligje universale, e ndëshkojmë veten. Dikush që hidhet nga çatia e një ndërtese të lartë do t'i thyejë kockat. Prandaj, nuk mund ta injorojmë ligjin e gravitetit pa vuajtur pasojat.

* * *

Kur hedhim një vështrim të thellë në qytetërimet e botës dhe eksplorojmë sekretet e fshehura të qytetërimeve të lashta, shfaqet një tablo e madhe, me vija të ndërthurura, kapituj të ndryshëm dhe detaje të sakta, dhe zbulojmë se njeriu është njëkohësisht individual dhe shoqëror në natyrë.

* * *

Nëse Zoti do të donte që ne të jetonim vetëm në vetëdije materiale, ne do të ishim plotësisht të kënaqur me gjërat materiale dhe të kënaqur me mënyrat e kësaj bote.

* * *

Rrezet e pastërtisë, paqes dhe lumturisë përtej ëndrrave dridhen dhe vallëzojnë në thellësitë tona thelbësore.

* * *

Me çdo përvojë që shfaqet në qiellin e jetës sonë gjatë këtij udhëtimi tokësor, ne duhet të mësojmë se si ta zgjerojmë vetëdijen tonë dhe si të jemi më të kuptueshëm për rrethanat që na rrethojnë ose që kalojmë, dhe pastaj do të jemi në gjendje të jetojmë në harmoni më të mirë dhe të merremi më mirë me njerëzit dhe jetën.

* * *

Shumica e njerëzve imitojnë të tjerët. Një person duhet të jetë origjinal dhe krijues, dhe të zotërojë gjithçka që bën.

Në Lindje, fokusi kryesor ka qenë kultivimi i lumturisë shpirtërore, ndërsa aspektet materiale të jetës shpesh janë lënë pas dore. Në Perëndim, ka disa komoditete materiale, por shumë pak lumturi

psikologjike. Ajo që nevojitet është një ekuilibër midis të dyjave, sepse përqendrimi vetëm në një aspekt të jetës çon në çekuilibër dhe në pamundësi për t'u përballur në mënyrë racionale me kërkesat e jetës.

* * *

Lumturia më e madhe - pas lumturisë hyjnore - është që një person të jetë në paqe me të afërmit e tij të ngushtë me të cilët duhet të jetojë çdo ditë të vitit.

Njerëzit humbasin shumë kohë duke nxituar dhe duke vepruar impulsivisht pa arritur shumë. Pak ndalen për të reflektuar dhe për të kuptuar se çfarë ka për të ofruar jeta.

* * *

Ne duhet të punojmë për të ndërtuar ndërtesa të brendshme të mençurisë në kopshte paqeje që lulëzojnë dhe shkëlqejnë me lule të panumërta virtytesh të mrekullueshme shpirtërore.

* * *

Harmonia e brendshme është një burim i pasur force dhe gjeneron energji të rinovueshme.

* * *

Duke parë jetën, zbulon se suksesi nuk është i lehtë. Jeta është shpesh e ashpër dhe e pamëshirshme, dhe ne duhet të luftojmë për të fituar jetesën. Mendoni për përpjekjen e nevojshme për të mbajtur trupin tuaj dhe për ta mbajtur atë të shëndetshëm dhe të lirë nga sëmundjet! Edhe nëse keni sukses në këtë, ai sukses është i përkohshëm. Trupi - jetoftë gjatë - përfundimisht do të prehet. Domosdoshmëria dikton luftën

kundër forcave të shumta, si të brendshme ashtu edhe të jashtme, për të arritur suksesin e dëshiruar. Këto forca punojnë pa u lodhur për t'ju privuar nga çdo arritje vërtet e rëndësishme.

* * *

Mundohu të qëndrosh i qetë në të gjitha rrethanat dhe lejo që fara e paqes tënde të lulëzojë me gëzim dhe buzëqeshje kënaqësie.

* * *

Edhe shenjtorët më të mëdhenj nuk arrijnë shpëtim të plotë nëse nuk ndajnë suksesin e tyre - përvojat e tyre shpirtërore dhe njohuritë e tyre më të larta - me të tjerët duke i ndihmuar të arrijnë kuptimin shpirtëror. Kjo është arsyeja pse ata që kanë arritur faza të tilla dhe kanë arritur gjendje të tilla janë të etur t'u japin kuptim atyre që kanë nevojë për të. Nëse dëshironi sukses të vërtetë, jo vetëm që do të siguroni lumturinë tuaj, por edhe lumturinë e të tjerëve.

* * *

Kushdo që ka inteligjencë mund të fitojë para, por nëse ka dashuri në zemrën e tij, nuk do t'i përdorë kurrë ato para për qëllime egoiste; përkundrazi, do t'i ndajë ato me të tjerët. Paraja është një mallkim dhe një fatkeqësi në duart e egoistëve dhe koprracëve, dhe një bekim dhe një dhuratë në duart e atyre me zemra të mira dhe shpirtra bujarë.

* * *

Dikush mund të zgjedhë të heshtë për një periudhë të gjatë kohore, duke refuzuar të flasë me familjen e tij. Ndërsa ky person mund të arrijë një

shkallë paqeje të brendshme, sjellja e tij është egoiste dhe e dëmshme për lumturinë e familjes së tij. Ai nuk mund të konsiderohet vërtet i suksesshëm nëse të dashurit e tij nuk përfitojnë gjithashtu nga arritjet e tij. Në mënyrë të ngjashme, arritja e suksesit material nuk ka të bëjë vetëm me të drejtën tonë për të gëzuar vetëm prosperitet; ajo gjithashtu përfshin përgjegjësinë tonë morale ndaj të tjerëve për t'i ndihmuar ata të përmirësojnë kushtet e tyre financiare dhe të jetesës.

* * *

Jam i mbrojtur pas mureve të ndërgjegjes sime të pastër, e kam djegur të kaluarën e errët dhe jam i shqetësuar vetëm për të sotmen.

* * *

Sot e kuptoj se jam një me dritën e së mirës më të madhe dhe se jam një far për ata që luftojnë kundër valëve të detit të dhembjeve.

* * *

Njerëzit kanë pikëpamje dhe teori të ndryshme rreth suksesit, varësisht nga ambiciet e tyre në jetë. Nuk është e pazakontë të dëgjosh disa njerëz që e barazojnë suksesin me vjedhjen, duke thënë gjëra të tilla si: "Ai ishte një hajdut i suksesshëm!" Kjo nënvizon se suksesi në të gjitha format dhe llojet e tij është i dëshirueshëm dhe i kërkuar. Megjithatë, suksesi ynë nuk duhet t'i dëmtojë të tjerët.

Ekziston edhe një kriter tjetër për suksesin: kur jemi në gjendje të sjellim rezultate harmonike dhe të dobishme për veten tonë, duhet t'i

përfshijmë edhe të tjerët në suksesin tonë dhe t'i ndajmë frytet e tij me ta.

Suksesi do të thotë kënaqësi dhe kënaqësi e një personi brenda mjedisit të tij. Suksesi i vërtetë është rezultat i veprimeve të bazuara në parimet e drejtësisë dhe përfshin lumturinë dhe mirëqenien e të tjerëve si një pjesë integrale të lumturisë sonë. Nëse e zbatojmë këtë parim në jetën tonë materiale, intelektuale, morale dhe shpirtërore, do të kemi një përkufizim të plotë dhe gjithëpërfshirës të suksesit.

* * *

Këtu në këtë botë të kufizuar, ne perceptojmë gjatësinë, gjerësinë dhe dendësinë, por ekziston një nivel tjetër ku dimensionet nuk ekzistojnë; gjithçka është e qartë dhe transparente - gjithçka është vetëdije dhe perceptim. Shqisa e shijes është perceptim, ashtu si edhe shqisa e nuhatjes. Ndjenjat, mendimet dhe trupat tanë janë gjendje vetëdijeje. Ashtu siç mund të shohim, dëgjojmë, nuhasim, shijojmë dhe prekim në ëndrra, po ashtu, në atë nivel më të lartë, i përjetojmë të gjitha këto ndjesi përmes vetëdijes së pastër.

* * *

O Zot, na bëj të lumtur duke ndjerë afërsinë Tënde, na çliro nga prangat e dëshirave dhe na dhuro një gëzim të brendshëm që nuk ndikohet nga përvojat e jetës dhe ngjarjet e saj në ndryshim.

* * *

Kur mendjet tona janë në harmoni me perceptimet më të larta, vetëdija shpirtërore

zgjohet brenda nesh dhe ne përjetojmë mrekulli të mahnitshme të mençurisë dhe dashurisë hyjnore.

* * *

Nëse e duam Zotin plotësisht dhe i drejtohemi Atij me të gjitha mendimet dhe zemrat tona, do të ndihemi afër Tij dhe do të zbulojmë se Ai është streha më e madhe e sigurisë në jetë.

* * *

Në hapësirën në dukje të zbrazët dhe të gjerë, ekziston një lidhje kozmike dhe një jetë e përjetshme që na bashkon me të gjitha gjallesat dhe të pajetat në univers - një valë jete supreme që rrjedh nëpër të gjithë ekzistencën. Përjetësia është shtëpia jonë e vërtetë dhe vendbanimi ynë i përhershëm, dhe ekzistenca jonë në këto trupa është e përkohshme, si një pushim i shkurtër për një karvan që udhëton nëpër shkretëtirë.

* * *

Kur e lidhim veten me forcat krijuese të shpirtit, do të lidhemi me mendjen universale dhe të pafundme të aftë të na udhëheqë dhe të zgjidhë problemet tona. Fuqia krijuese do të rrjedhë drejt nesh pa ndërprerje nga burimi më i madh i qenies sonë, duke na mundësuar të arrijmë sukses krijues në çdo fushë të aktivitetit tonë.

* * *

Dashuria rritet dhe lulëzon në një mjedis besimi, tolerance dhe respekti të ndërsjellë.

* * *

Na beko, o Zot, me dritën e mendimeve të pastra dhe zakoneve të mira, në mënyrë që nëse errësira e zakoneve të këqija dhe mendimeve të

devijuara na afrohet, ajo të zhduket menjëherë. Dhe na ndihmo të të duam me një dashuri aq të thellë sa as iluzionet materiale dhe as tundimet e kësaj bote nuk mund të na zënë në grackë ose të .na pushtojnë mendjet dhe zemrat

* * *

Gjërat që fitohen lehtë rrallë kanë vlerë. Ne e dimë këtë nga studimi i jetës së burrave dhe grave të mëdhenj dhe se si ata u bënë të mëdhenj duke zhvilluar talentet e tyre, duke përmbushur detyrat e tyre, duke ndërtuar vlerat e tyre morale, duke studiuar në thellësi dhe duke shmangur egoizmin. Rezultatet që ata arritën dhe arritjet që ata arritën ishin jashtëzakonisht më të mëdha se përpjekjet që .bënë

* * *

Liria e vërtetë qëndron në lirinë e zgjedhjes, të udhëhequr nga mençuria dhe të mbështetur nga mirëkuptimi, korrektësia dhe një vullnet i .vendosur

* * *

Kur zgjoni vullnetin, vendosmërinë dhe aftësinë tuaj të vetëdijshme për të dalluar gjërat, forcat e padukshme çlirohen nga vetëdija më e lartë - përmes depërtimit të shpirtit - për t'ju ndihmuar dhe për të ndriçuar shtigjet që çojnë drejt rehatisë dhe lumturisë psikologjike, me .ndihmën e Zotit

* * *

Një person duhet të hapë kanalet e shpirtit përmes përpjekjeve të veta. Askush nuk zgjedh me dëshirë vuajtjen dhe mjerimin mbi paqen dhe

lumturinë. Injoranca është rrënja e vuajtjes dhe pengesa që duhet të hiqet dhe eliminohet. Injoranca është një barëra e dëmshme, e rrënjosur thellë, që rritet në kopshtin e njerëzimit, duke i lënë jashtë bimët e mira dhe të dobishme. Injoranca duhet të kapërcehet me vullnet të palëkundur dhe vendosmëri të vendosur. Toka e mendjes duhet të punohet me fokus të saktë mendor [në pozitiven] dhe farat e mira të ujiten me ujin e besimit. Kur rrezet jetësore dhe të ngrohta të dashurisë shkëlqejnë, fara e mirësisë do të rritet dhe do të mposhtë barërat dhe barërat parazitare, sepse errësira nuk mund të ekzistojë në prani të dritës.

* * *

Kënaqësitë e gjërave materiale zbehen dhe zhduken, por gëzimi hyjnor nuk zbehet kurrë. Është një lumturi hyjnore që është e pafundme dhe e papërshkrueshme.

* * *

Ne kurrë nuk duhet të përdorim metoda të gabuara për të arritur lumturinë, as nuk duhet të braktisim paqen dhe pasurinë shpirtërore që kemi brenda vetes në kërkim të rehatisë iluzore dhe një jete të shkëlqyeshme që mund të na varen para veprimeve dhe sjelljeve djallëzore me efekte shkatërruese.

* * *

Qetësia është kamera më e mirë për të kapur praninë hyjnore. Përmes lentes së qetësisë së pastër dhe të fokusuar saktësisht, imazhi i bekuar do të shfaqet me qartësi të përsosur.

* * *

Në fakt, e gjithë mençuria është brenda teje dhe e tëra çfarë të duhet është të bëhesh i vetëdijshëm për të.

* * *

Kënaqësia qëndron në vetëpërmirësimin, në mënyrë që të tjerët të kërkojnë ty në vend që ti t'i kërkosh ata. Dashuria dhe miqësia duhet të jepen pa pritje ose kërkesë në këmbim, sepse pritja ngjall pakënaqësi dhe hidhërim. Edhe kur përpiqesh për vetëpërmirësim, duhet të qëndrosh vetëm, i sigurt dhe në paqe brenda fortesës së virtyteve dhe vetëvlerësimit tënd.

* * *

Ujëvarat e gëzimit dhe optimizmit le të rrjedhin gjithmonë nga zemra ime, dhe spërkatjet e tyre freskuese le të prekin të gjithë ata që takoj.

* * *

Gëzimi shpirtëror gjeneron në shpirt dëshirën për të ndihmuar të tjerët në çdo mënyrë dhe zhvillon aftësinë për të vlerësuar kënaqësitë e rafinuara morale që çojnë në lumturi, duke zvogëluar kështu prirjen drejt kënaqësive të papërpunuara.

* * *

Pavarësisht se sa i vogël mund të jetë roli juaj, ai mbetet po aq i rëndësishëm sa rolet më të mëdha për sa i përket kontributit në suksesin e lojës kozmike që shpirtrat interpretojnë në skenën e jetës.

* * *

Vetëdija universale është një vetëdije absolute, e pafundme, që ripërtërin vazhdimisht veten dhe është e pashtershme në kreativitetin e saj, dhe nëpërmjet teje përpiqet të shprehë një aspekt unik të vetes.

* * *

Nëse e shijon dashurinë hyjnore qoftë edhe një herë, nuk do ta lësh kurrë, sepse nuk ka asgjë tjetër si ajo në të gjithë universin.

* * *

Ata që e njohin Zotin kanë arritur faza shumë të avancuara shpirtërore, aq sa nuk kënaqen thjesht duke u ofruar këshilla shpirtërore mëkatarëve, por munden - me hirin dhe ndihmën e Zotit - t'i ngarkojnë ata me fuqinë shpirtërore që i çliron nga pasojat e veprave të tyre mëkatare.

* * *

Të gjitha veprimet e mira dhe të këqija banojnë brenda qelizave të trurit dhe manifestohen si zakone ose tendenca të virtytshme ose të liga në mendim. Një person që vuan nga zakone të pashëndetshme për shkak se qelizat e trurit të tij janë të ngarkuara me fuqinë e këtyre zakoneve, mund të çlirohet përmes vullnetit, meditimit, lutjes së sinqertë dhe pohimit të vazhdueshëm pozitiv derisa të gjitha zakonet e tij të padëshirueshme të transformohen në zakone të virtytshme paqeje dhe qetësie. Kjo ndodh kur forca jetësore e drejtuar siç duhet punon për të ndryshuar natyrën anormale të qelizave të trurit, në mënyrë që ato qeliza të mbushen me gjithçka që është e mirë, e virtytshme dhe e bukur.

* * *

Kuptimi është syri i brendshëm, vizioni i shpirtit dhe teleskopi i zemrës. Është ekuilibri midis qetësisë së mendjes dhe pastërtisë së ndërgjegjes.

* * *

Çdo ditë shohim skena të ndryshme dhe çdo ditë sjell një mësim të ri për t'u nxjerrë. Pritet që një person ta mësojë mësimin duke u përqendruar në qëllimin përfundimtar të ekzistencës së tij: të njohë burimin e qenies së tij dhe themelin e jetës së tij.

Le të punojmë për të harruar hidhërimet e së kaluarës dhe të vendosim të mos ndalemi tek ato. Me vendosmëri të palëkundur dhe vullnet aktiv, le të ripërtërijmë jetën tonë, të përmirësojmë sukseset tona dhe të kultivojmë brenda vetes zakone të mira dhe cilësi fisnike.

Zoti është forca ime dhe unë nuk besoj në asnjë forcë tjetër

Lufto betejat e jetës dhe këmbëngul deri në fund, pa u dorëzuar kurrë. Mos thuaj kurrë: "Nuk mund ta gjej rrugën, kështu që do të ndalem së provuari". Kërko udhëzime nëse ke bërë gabime, por mos ndalo kurrë së provuari. Shumë njerëz e pranojnë humbjen kur përballen me pengesa. Ata që dështojnë duhet të shoqërohen me njerëz të suksesshëm, jo me dështakë. Ji i vendosur të kesh sukses; le të jetë kjo filozofia jote në jetë.

Çdo ditë duhet të forcojmë forcën tonë fizike, të rrisim forcën tonë mendore dhe të njohim veten tonë të vërtetë përmes meditimit, të menduarit të

shëndoshë dhe punës pozitive dhe produktive që i .sjell dobi trupit, mendjes dhe shpirtit së bashku

Kur doni të krijoni një zakon të mirë ose të hiqni dorë nga një i keq, përqendrohuni te qelizat e trurit ku ndodhen mekanizmat e zakoneve të ndryshme. Për të krijuar një zakon të mirë, së pari uluni në heshtje dhe meditoni, duke kërkuar .udhëzim hyjnor

Përqendrojeni mendjen tuaj në qendrën e vullnetit në ballë, midis vetullave, dhe pohoni me vendosmëri zakonin që doni të ngulitni në trurin tuaj. Kur doni të eliminoni zakonet e këqija, përqendrojeni gjithashtu vëmendjen tuaj në qendrën e vullnetit dhe pohoni me vendosmëri se të gjitha brazdat ku janë ngulitur ato zakone po .fshihen

Me përqendrim dhe vullnet, mund të fshish edhe brazdat e thella të zakoneve të vjetra të rrënjosura

Ripoho vetes vazhdimisht se ke vullnetin për të çrrënjosur zakonet e pashëndetshme nga truri yt. Koha më e mirë për këtë pohim është herët në mëngjes, kur vullneti dhe përqendrimi yt janë në kulmin e tyre. Vazhdo t'i pohosh vetes se je i lirë nga të gjitha diktatet dhe një ditë do të zbulosh - me ndihmën e Zotit - se me të vërtetë e ke çliruar .veten nga zakoni që dëshiron ta thyesh

Çfarëdo që të kesh frikë, largoje nga mendimet e tua dhe lëre në dorë të Zotit. Forco besimin tënd në Zot dhe ki besim se Ai është në

gjendje të të ndihmojë, dhe dije se shumë vuajtje burojnë nga shqetësimi dhe ankthi.

Pse duhet të vuash tani kur gjëja që ke frikë nuk ka ndodhur ende? Meqenëse shumica e shqetësimeve tona vijnë nga frika, nëse e largojmë frikën nga jeta jonë do të ndihemi të lirë dhe shërimi do të jetë i menjëhershëm.

Çdo natë, pak para se të flini, pohoni vetes se Zoti është me ju, duke ju mbrojtur dhe duke ju mbikëqyrur. Vizualizoni dritën e Tij mbrojtëse që ju rrethon nga të gjitha anët dhe do të ndjeni mbrojtjen e Tij të mrekullueshme.

Në këtë shfaqje kozmike, njerëz të të gjitha racave luajnë dramën e jetës në skenën e kohës.

Ne duhet ta kuptojmë kuptimin e jetës pa u shqetësuar shumë ose pa u përqendruar tepër në rolet tona të përkohshme. Kuptimi ynë për jetën shpesh është i shtrembëruar dhe i gabuar, sepse e shohim atë përmes syve të egoizmit dhe perspektivës së kufizuar; nëse do të shikonim me sytë e shpirtit, do t'i shihnim gjërat nga një këndvështrim krejtësisht i ndryshëm.

Kur hapim syrin e mençurisë, shohim dritën gjithëpërfshirëse të Zotit dhe në atë dritë perceptojmë natyrën tonë shpirtërore, e cila është një pasqyrim i natyrës së vetëdijes universale që përshkon të gjitha grimcat dhe pjesët e universit.

Të vërtetat shpirtërore na rrethojnë, duke trokitur në dyert e syve tanë të mbyllur, duke na nxitur të shohim dritën në vend të errësirës, të veprojmë me mençuri në vend të injorancës, të

mbushim zemrat tona me dashuri në vend të urrejtjes dhe të bashkëpunojmë në vendosjen e paqes dhe sjelljen e bollëkut dhe sigurisë në botën tonë. Kur ta bëjmë këtë, injoranca do të zhduket, dallimet e kësaj bote do të zhduken, ne do të shohim unitet në diversitet dhe do të bëhemi më .në harmoni me vullnetin hyjnor

Marrëdhënia jonë me Zotin nuk është e ftohtë ose pa dashuri, si ajo midis një punëdhënësi dhe një punonjësi. Ne jemi fëmijët e Tij dhe kujdesi i Tij për ne është i vazhdueshëm; Ai na dëgjon gjithmonë. Ne jemi një pjesë integrale e qenies së Tij dhe marrëdhënia jonë me Të është e gjallë dhe e gjallë. Ai na ka dhuruar një pasuri të pashtershme dashurie, mirëkuptimi, depërtimi, vullneti të mirë dhe force shpirtërore, por shumica prej nesh e kanë shpërdoruar këtë pasuri për .asgjë

Zoti dëshiron që ne të jetojmë në siguri, paqe dhe bashkëpunim miqësor, siç u ka hije anëtarëve të një familjeje fisnike dhe të dashur, por lakmia dhe llogaritjet egoiste kanë mbirë dhe kanë zënë rrënjë në shpirtrat e njerëzve dhe kanë shkaktuar .përçarje midis familjes

Zoti do që ne të jemi zotërinj, por ne kemi zgjedhur të jemi skllevër. Njerëzimi është larguar shumë nga shtëpia e tij qiellore dhe ka humbur parajsën e brendshme të ndjenjës së afërsisë me Zotin dhe të Zotit pranë nesh, dhe nuk do të jetë në gjendje ta rifitojë atë parajsë pa përpjekje personale. Zoti na krijoi sipas shëmbëlltyrës së Tij, .por kjo e vërtetë na ka shpëtuar nga mendja

I jemi dorëzuar iluzionit se fati ynë është vështirësia dhe fati ynë është zhdukja, dhe duhet ta grisim velin e iluzionit me kamën e mençurisë për të parë të vërtetën e ndritshme pas velit.

Zoti më ka bekuar me lumturi gjatë këtyre viteve të gjata të jetës sime. Pavarësisht nëse njerëzit e shohin apo jo buzëqeshjen e kënaqësisë në fytyrën time, gëzimi hyjnor është gjithmonë me mua dhe nuk më lë kurrë. Lumi i madh i lumturisë rrjedh vazhdimisht nën rërën e vetëdijes sime dhe shpërthen si burime të bekuara që ujitin kopshtet e jetës sime.

As trazirat e papritura të jetës nuk mund ta shqetësojnë paqen time, as fantazma e vdekjes nuk mund ta heqë lumturinë shpirtërore që ndiej.

Ishte e vështirë ta bëja atë gjendje të përhershme dhe të pandryshueshme, por frytet e shpirtit që tani shijoj dhe ndaj me të tjerët ia vlenin të gjitha përpjekjet që bëra.

Unë mendoj dhe veproj të udhëhequr nga fryma hyjnore. Paraja nuk ka qenë kurrë qëllimi im në jetë, por më tepër shërbimi ndaj vëllezërve dhe motrave të mia në njerëzim. Prandaj, Zoti më ka hapur shumë dyer mirësie për të mbështetur veten dhe për të përmbushur misionin tim. Dhe sa herë që kam nevojë për ndihmë, Zoti e ofron atë menjëherë.

Dëshira ime e vetme është t'ju shërbej, dhe për këtë arsye jam këtu.

Fuqia e Zotit është në veprim edhe në jetën tuaj. Do ta përjetoni vetë këtë të vërtetë kur besimi juaj të forcohet dhe të kuptoni se pasuria e vërtetë

nuk vjen nga suksesi material, por nga i .Plotfuqishmi

Çdo moment që kaloni me Zotin do të jetë për përfitimin tuaj përfundimtar, dhe çdo gjë që arrini nga dashuria dhe për ta kënaqur Zotin do të .shkruhet për ju në regjistrin e përjetësisë

Tërhiqu në vetminë e mendimeve të tua të thella dhe shijo paqen që rrjedh nga burimi i heshtjes

Nëse mbjellim vepra të mira, korrim gëzim dhe bekime, dhe nëse mbjellim vepra të këqija, korrim lloje dhe shkallë të ndryshme krizash dhe .problemesh

Çdo vepër e mirë është si një kazmë me të cilën gërmojmë në tokën e vetëdijes për të zbuluar .burimin e gëzimit hyjnor

Mëso të zhytesh në detin e introspeksionit dhe eksplorimit, qoftë në lidhje me libra të mirë, besime, probleme, filozofi apo gëzim të brendshëm, duke pranuar se vetmia e zakonshme .[kontemplative] është çmimi i lumturisë së vërtetë

Edhe pse jeta duket e paparashikueshme, kapriçioze dhe misterioze, e mbushur me dyshime dhe të gjitha llojet e problemeve dhe trazirave, ne mbetemi nën mbrojtjen e vazhdueshme të Zotit. Nuk duhet t'i ekzagjerojmë gjërat ose të humbasim qetësinë përballë ngjarjeve, sepse nëse lejojmë që paniku të na mposhtë, i japim fuqi të keqes dhe thellojmë rrënjët e saj, të cilat rriten dhe lulëzojnë .në tokën e frikës dhe ankthit

Pyete veten çdo natë: Sa kohë ke kaluar me Zotin, sa ke menduar, sa ke arritur, sa ke bërë për ?të tjerët dhe sa i ke kontrolluar dëshirat e tua

Nuk duhet të presim të gjejmë lumturi dhe paqe të qëndrueshme në sprovat e jetës; përkundrazi, duhet t'i kërkojmë dhe t'i zbulojmë ato brenda vetes. Pastaj, çfarëdo përvojash që kalojmë, do t'i përballojmë ato në të njëjtën mënyrë siç i shohim përvojat e dikujt tjetër në një .film, qofshin të këndshme apo të dhimbshme

Një person mund t’i shndërrojë të gjitha përvojat e tij në sprova të dhimbshme dhe të mjerueshme nëse e lejon mendjen e tij ta bëjë këtë. Ata mund të gëzojnë shëndet të mirë dhe megjithatë të mos arrijnë ta vlerësojnë vlerën e tij. Por nëse sëmuren, atëherë do të përulen dhe do ta vlerësojnë bekimin e mirëqenies. Ne duhet ta pranojmë favorin e Zotit dhe ta falënderojmë Atë për bekimet që Ai na jep, pa pritur që rrethanat e pafavorshme të na bëjnë mirënjohës dhe të .pranojmë hirin e Tij

Jeta duhet të jetë një përzierje reflektimi dhe veprimi. Kur një person humbet ekuilibrin psikologjik, ai bëhet i prekshëm ndaj sulmit të shqetësimeve, reve të pikëllimit dhe dhembjeve të dhimbjes. Dhe nëse përpiqet të shkelë ligjet e shëndetit, prosperitetit dhe mençurisë, ai në mënyrë të pashmangshme do të vuajë nga .sëmundjet, varfëria dhe injoranca

Ne duhet t'i mbajmë qëllimet tona të pastra, motivet tona të pastra dhe të veprojmë në një mënyrë që na sjell paqe mendore, dhe të mos

lejojmë që rrethanat e jetës të na shqetësojnë .paqen dhe të na shkatërrojnë lumturinë

Zemrat e trishtuara dhe mendimet e thyera
më tërheqin, pavarësisht se sa larg janë
Zgjero kufijtë e mbretërisë sate të shkëlqyer të
dashurisë për të përfshirë gradualisht familjen
tënde, fqinjët e tu, komunitetin tënd, vendin tënd
.dhe të gjitha vendet dhe krijesat e vetëdijshme

Ne gjithashtu duhet të forcojmë intelektin tonë
dhe të hedhim poshtë barrën e dobësisë
intelektuale dhe morale të trashëguar nga vite e
breza. Këto papastërti duhet të digjen në zjarret e
vendosmërisë së ripërtërirë dhe veprimit
produktiv. Me këtë qasje konstruktive, individi
vërtet i përkushtuar mund të arrijë horizontet e
.çlirimit dhe lirisë

Aktivizo fuqinë e pafundme brenda teje në
mënyrë që të luash rolin tënd prestigjioz në skenën
e jetës

Sapo një person fillon të adhurojë pasuritë,
paratë, famën ose çdo gjë tjetër përveç Zotit,
pakënaqësia bëhet fati i tij. Ata që e përqendrojnë
gjithë vëmendjen e tyre në këto gjëra, në të
vërtetë po i adhurojnë ato, dhe për këtë arsye nuk i
afrohen më Zotit, por përkundrazi largohen prej Tij.
Por ata që e sodisin Zotin, meditojnë mbi Të dhe
komunikojnë me Të në zemrat e tyre, i afrohen Atij
dhe përjetojnë gëzim të brendshëm në
.komunikimin e tyre të heshtur me Të

Vetëm Zoti është i aftë të përmbushë ëndrrat
dhe shpresat njerëzore për lumturi të

qëndrueshme. Prandaj, asgjë nuk duhet të lejohet .të zërë vendin e Zotit në zemër

Ekzistojnë simbole të shenjta që mund ta ndihmojnë kërkuesin të kujtojë Zotin dhe t'i afrohet Atij. Megjithatë, nëse një person fillon t'i adhurojë këto simbole, dëmi i tyre do të jetë më i madh se përfitimi i tyre. Adhurimi duhet t'i drejtohet vetëm Zotit, sepse asgjë tjetër nuk është e denjë për .adhurim

Cilado qoftë natyra e adhurimit ritualistik, ai është i pranueshëm për Zotin për sa kohë që adhuruesi e kryen atë me vetëdije shpirtërore dhe me dëshirë për Të. Megjithatë, shumë njerëz nuk e kuptojnë thelbin e adhurimit dhe mendimet dhe zemrat e tyre devijohen nga Zoti drejt ritualeve, .duke mos përfituar shumë nga adhurimi i tyre

Adhuruesit e vërtetë nuk lejojnë që vetëdija e tyre të kufizohet në ndonjë imazh apo formë, por ata përqendrohen me dashurinë më të thellë dhe vëmendjen e plotë te shpirti hyjnor që fshihet pas .të gjitha imazheve dhe formave

Zoti është absolut dhe i pafund, dhe asnjë imazh apo statujë nuk mund ta përmbajë Atë

Mund të thuhet se Zoti e manifeston veten te kushdo që e do Atë sinqerisht dhe është në harmoni me Të, sepse Ai është i pranishëm kudo dhe për këtë arsye i pranishëm te të gjithë. Megjithatë, jo të gjithë kanë aftësinë të manifestojnë praninë hyjnore. Dielli shkëlqen në mënyrë të barabartë si mbi qymyrin ashtu edhe mbi diamantin, por diamanti merr dhe reflekton .rrezet e diellit, ndërsa qymyri nuk mundet

Në mënyrë të ngjashme, të gjithë njerëzit janë të zhytur në dritën e Zotit, por vetëm disa janë në gjendje ta marrin atë dritë dhe ta pasqyrojnë atë në mendimet dhe veprimet e tyre. Për ta bërë këtë, ata duhet të pastrohen përmes meditimit dhe duke ndjekur mësimet dhe urdhërimet hyjnore.

Kur shqiptojmë emrin e Zotit, duhet të jemi thellësisht dhe sinqerisht të vetëdijshëm për atë që po themi. Nëse do të mund të shihnit në mendimet e njerëzve gjatë lutjes, do të zbulonit se shumica po mendojnë për gjithçka përveç Zotit, edhe pse po shqiptojnë emrin e Tij! Një lutje e tillë është e pafrytshme dhe e pavlerë.

Kur lutemi, duhet të përpiqemi ta përqendrojmë të gjithë mendjen tonë te Zoti, në vend që thjesht të përsërisim emrin e Tij të bekuar duke i lënë mendimet tona të enden. Një nga tezet e mia i recitonte lutjet e saj në rruaza lutjeje, të cilat rrallë i dilnin nga duart. Por një ditë ajo më rrëfeu se, pavarësisht se e praktikonte këtë zakon lutjeje për dyzet vjet, Zoti nuk i ishte përgjigjur lutjeve të saj. Nuk është çudi! "Lutjet" e saj nuk ishin gjë tjetër veçse një zakon nervozizmi.

Kur lutemi, nuk duhet të mendojmë vetëm për Zotin. Duhet të përpiqemi të jemi të sinqertë në adhurimin tonë dhe të përkushtuar në lutjet tona. Përdorimi i rruazave të lutjes dhe thirrja e vazhdueshme e emrit të Zotit është plotësisht e pranueshme kur praktika buron nga zemra dhe mbështetet nga sinqeriteti dhe mendja e përqendruar. Megjithatë, kjo praktikë mund të bëhet automatike me kalimin e kohës.

Ne duhet ta pëshpëritim emrin e Zotit në zemrat tona, me mall dhe dashuri hyjnore; ky është adhurim i vërtetë që prek zemrën e Zotit. Të shqiptosh emrin e Zotit me ftohtësi dhe me një mendje të humbur është blasfemi dhe mungesë respekti. Kur dikush lutet, zemra dhe mendja e tij duhet të jenë të mbushura me dashurinë e Zotit.

O Zot, Ti je Ylli Polar hyjnor me anë të të cilit mendimet e mia endacake udhëhiqen në detin e trazuar të sprovave dhe mundimeve

Praktikimi i përqendrimit të mendjes përmes ushtrimeve të larta jogike ndihmon të afrohesh më shumë me Zotin, burimin suprem të lavdisë dhe shkëlqimit, ashtu siç ndihmon të mendosh për Zotin dhe të komunikosh me Të.

Është thelbësore t’i kushtoni një ditë në javë tërheqjes shpirtërore (nëse është e mundur) për të medituar mbi Zotin dhe për të përjetuar qetësi, paqe dhe paqe të brendshme. Koha e kaluar në këtë mënyrë do të jetë një balsam qetësues për problemet dhe ankthet që hasni gjatë pjesës tjetër të javës.

Gjithkush ka nevojë të kalojë një ditë në javë në izolim ose në një "tërheqje shpirtërore" për të shëruar plagët dhe dhimbjet e tyre emocionale. Kur ajo ditë të bëhet një ditë paqeje, gëzimi dhe kënaqësie, ju do ta prisni me padurim javë pas jave.

Vetmia është çmimi i madhështisë. Do të mahniteni nga rezultatet e mrekullueshme që do të arrihen për mendjen, trupin dhe shpirtin tuaj përmes kësaj tërheqjeje shpirtërore dhe lidhjeje

me shpirtin tuaj dhe me Zotin. Nëse aspironi lumturinë e vërtetë, duhet të zhyteni në oqeanin e paqes hyjnore herët në mëngjes, sapo të zgjoheni, .dhe gjithashtu para se të flini natën

Dijetarët e Indisë këshillojnë jo vetëm një ditë vetmie, por theksojnë nevojën për meditim të qetë gjatë katër kohëve specifike çdo ditë. Në agim, para se të zgjoheni dhe të shihni dikë, duhet të shijoni qetësinë dhe ndjenjën e paqes. Në mesditë, duhet të qetësoni mendjen para drekës dhe përsëri të shijoni një periudhë paqeje para darkës. Së fundmi, para se të shkoni në shtrat natën, duhet të .hyni përsëri në një gjendje paqeje

Ata që me zell heshtin gjatë vetmisë dhe gjatë këtyre katër periudhave ditore janë të destinuar të përjetojnë harmoni me Zotin. Ata që nuk mund t'i respektojnë të gjitha këto periudha duhet t'ia kushtojnë të paktën orët e mëngjesit dhe të mbrëmjes kësaj. Duke vepruar kështu, jeta e tyre do të transformohet për mirë dhe ata do të përjetojnë lumturi të vërtetë; përvoja është prova .më e mirë

Nëse vazhdoni të shkruani dhe të nënshkruani çekë pa depozituar fonde të mjaftueshme për të mbuluar llogarinë tuaj bankare, paratë tuaja do të mbarojnë. E njëjta gjë vlen edhe për jetën tuaj. Pa depozita të rregullta paqeje në llogarinë tuaj të jetës, energjia juaj do të shterohet, qetësia juaj do të zhduket dhe lumturia juaj do të zhduket. Shkurt, përfundimisht do të vuani nga falimentimi emocional, mendor, fizik dhe shpirtëror. Por

meditimi i thellë i përditshëm mbi Zotin do të rimbushë llogarinë tuaj emocionale.

Kërkuesi i devotshëm mediton çdo ditë, duke komunikuar me Zotin me gjithë dashurinë dhe dëshirën në zemrën e tij, duke iu lutur Atij që të zbulojë Vetveten. Nëse je një dashnor i Zotit dhe dëshiron të përjetosh praninë e Tij, duhet ta zhytësh mendjen dhe trupin tënd në paqen e Tij, dhe jeta do të të buzëqeshë, dhe punët e tua do të përmirësohen në shumë mënyra.

Një person i qetë rrallë bën gabime dhe ia del mbanë aty ku mijëra të tjerë dështojnë.

Ata që nuk mendojnë për Zotin ose nuk interesohen për Të, bëhen të dëshpëruar dhe të mjerë. Ata bëhen nervozë dhe shndërrohen në makina për të ecur.

Dielli i mençurisë dhe paqes do të lindë në qiellin e qetësisë dhe do ta lajë qenien tuaj me rrezet e tij shëruese për sa kohë që bëni një përpjekje shpirtërore dhe i jepni vendin e parë Zotit në zemrën tuaj.

Një hënë e vetme shkëlqen më fort se të gjithë yjet së bashku. Dielli, i cili duket i vogël, largon errësirën nga një zonë miliona herë më e madhe se vetvetja. Në mënyrë të ngjashme, një person i mirë, thjesht duke ekzistuar në botë, lëshon vibrime që kundërveprojnë dhe neutralizojnë një numër të madh vibracionesh të emetuara nga njerëzit e këqij.

Një ditë reflektimi duhet të jetë gjithashtu një ditë pushimi mendor dhe fizik dhe kultivimi i paqes

së brendshme. Çdo aktivitet që sjell mençuri dhe paqe është një aktivitet i bekuar në atë ditë.

Sa i përket nderimit të prindërve, librat e shenjtë kanë rekomanduar trajtimin e mirë të tyre: “Ndero babanë dhe nënën tënde” dhe “Ji i sjellshëm me prindërit”.

Prindërit njerëzorë duhet të nderohen si përfaqësues të Zotit, i cili u dha atyre dhuratën e krijimit të njerëzimit. Nëna është mishërimi i dashurisë së pastër të Zotit, sepse një nënë e dashur fal aty ku askush tjetër nuk do ta bënte. Babai është manifestimi i mençurisë së Zotit dhe mbrojtësi i fëmijëve të Tij.

Nuk duhet ta duash babanë dhe nënën tënde veçmas nga Zoti, por si shprehje e dashurisë së Tij mbrojtëse dhe të urtë, shpirti suprem hyjnor bëhet si baba ashtu edhe nënë për të ndihmuar fëmijën; prandaj, kjo duhet nderuar tek prindërit.

Shkrimet e shenjta na këshillojnë gjithashtu kundër vrasjes për hir të vrasjes, sepse atëherë dikush bëhet vrasës. Një person nuk duhet t'i marrë jetën një tjetri në një moment emocionesh të forta. Megjithatë, nëse të dashurit kërcënohen, duhet të luftojmë për të mbrojtur ata që Zoti ua ka besuar atyre, sepse është një detyrë e shenjtë të mbrojmë familjen dhe vendin tonë.

Lidhur me ndalimin e tradhtisë bashkëshortore, qëllimi ideal i bashkimit seksual duhet të jetë lindja e fëmijëve të krijuar sipas shëmbëlltyrës së Zotit dhe shprehja e dashurisë së pastër që ndiejnë bashkëshortët që e shohin Zotin tek njëri-tjetri. Ata që jetojnë vetëm në një nivel

fizik, pa asnjë konsideratë për dashurinë e vërtetë apo qëllimin më të lartë për të cilin u krijua dëshira seksuale, kryejnë tradhti bashkëshortore sipas këtij urdhërimi. Në këtë rast, ata nuk janë ndryshe nga kafshët që kënaqin dëshirat e tyre seksuale dhe pastaj vazhdojnë rrugën e tyre.

Zoti krijoi këtë shtysë krijuese tek burrat dhe gratë për të riprodhuar dhe shprehur dashuri të vërtetë të ndërsjellë në jetën martesore, dhe kjo nuk duhet të keqpërdoret ndryshe, por përkundrazi të transformohet në një aktivitet dhe njohuri të shenjtë.

Nëse mund ta kontrolloni dhe shpërndani fuqinë seksuale brenda qenies suaj, do të jeni në gjendje të zhvilloni aftësi të shkëlqyera mendore për të shkruar, vizatuar ose për të zbuluar talente të fshehura në mënyra të panumërta të tjera.

Dhe kur më në fund të jeni në gjendje të kontrolloni dhe transformoni shpirtërisht aktivitetin krijues, do të përjetoni paqe të madhe, dashuri të madhe dhe gëzim shpirtëror në rritje.

Shenjtorët dhe udhëheqësit shpirtërorë që e kanë transformuar shpirtërisht aktivitetin e tyre seksual janë gjigantë të aftë për të kryer bëma të mahnitshme dhe të habitshme në botë dhe në kërkimin ezoterik të së vërtetës.

Kështu, përdorimi më i lartë i shtytjes seksuale është ngritja e fuqisë së saj, domethënë, kanalizimi i energjisë së saj drejt një qëllimi më të lartë në mënyrë që të manifestojë mençuri, ideale të larta dhe parime shpirtërore. Nuk duhet të nxjerrësh kënaqësi nga mendimet seksuale ose dëshira për

atë që është e ndaluar. Kur arrihet ky lloj vetëkontrolli, do të kesh një perspektivë të shëndoshë mbi marrëdhënien seksuale dhe qëllimin e saj më të lartë.

Të jesh skllav i çështjeve seksuale do të thotë të humbasësh shëndetin, vetëkontrollin dhe paqen intelektuale, dhe shkurt, të gjitha elementet e lumturisë që i nevojiten një personi.

Librat e shenjtë na nxisin gjithashtu të mos vjedhim. Nëse një grup prej një mijë njerëzish do të vidhnin nga njëri-tjetri, secili do të kishte 999 armiq. Prandaj, askush nuk duhet të shkelë të drejtat e të tjerëve, as të uzurpojë tokën, paqen, dashurinë, dinjitetin ose ndonjë nga pasuritë e tyre materiale ose shpirtërore. Nëse nuk ndjeni dëshirën për të marrë atë që nuk është e juaja, ajo që ju nevojitet ose dëshironi do t'ju vijë. Vjedhja buron së pari në mendje kur një person fillon t'i ketë zili të tjerët. Farat e dëshirave dashakeqe duhet të çrrënjosen nga mendja. Altruizmi shpirtëror është mënyra. Pastaj, një person do të tërheqë natyrshëm bollëk dhe bekimet do t'i rrjedhin nga burime që i njohin dhe burime që nuk i njohin. Ky është një ligj hyjnor i pagabueshëm. Sa i përket hajdutëve dhe njerëzve egoistë, ata e kalojnë jetën e tyre duke ndjekur pasuritë materiale, sytë e tyre gjithmonë tek ajo që kanë të tjerët, edhe nëse arkat e tyre janë të mbushura me ar.

Nëse nuk braktiset egoizmi material, bota nuk mund ta njohë lumturinë.

Lumturia vjen vetëm nëpërmjet bashkëpunimit shpirtëror. Ajo vjen kur një person i ndjen nevojat e të tjerëve sikur të ishin të vetat dhe punon për të tjerët ashtu siç punon për veten e tij.

Një urdhërim tjetër i rëndësishëm është shmangia e dhënies së dëshmisë së rreme. Dëmtimi i dikujt duke shtrembëruar të vërtetën është një mënyrë tjetër për të minuar harmoninë shoqërore. Nëse dikush dëshiron të trajtohet mirë, duhet t'i trajtojë të tjerët në përputhje me rrethanat. E vërteta duhet të thuhet gjithmonë, por duhet të bëhet një dallim midis deklarimit të së vërtetës dhe thjesht deklarimit të fakteve. Të referohesh si i çalë ose i verbër është lënduese dhe e dëmshme; duhet të jesh i vetëdijshëm për ndjenjat e të tjerëve dhe të shmangësh turpërimin e tyre. Në mënyrë të ngjashme, zbulimi i një të vërtete që do ta tradhtonte dikë pa një qëllim fisnik është gjithashtu i gabuar. Nga ana tjetër, nuk duhet të gënjesh për të shmangur thënien e së vërtetës; përkundrazi, mund të heshtësh në situata të caktuara për të shmangur turpërimin ose dëmtimin e të tjerëve.

Duhet të ruhemi nga zilia, një sëmundje shkatërruese që gërryen qetësinë e shpirtit. Sa më shumë që dikush lakmon atë që u përket të tjerëve, aq më e madhe bëhet pakënaqësia dhe mjerimi i tij. Personi ziliqar jeton një jetë të trazuar, duke mos e njohur kurrë shijen e qetësisë. Është shumë më mirë për ta të respektojnë veten, të mbështeten në veten e tyre dhe të kërkojnë pasuri të brendshme shpirtërore.

Dinjiteti dhe vlera e brendshme e një personi janë shumë më të mëdha se çdo gjë që ai mund të dëshirojë ose të dëshirojë të ketë. Zoti është i dukshëm në çdo qenie njerëzore në një mënyrë që nuk manifestohet në asnjë qenie tjetër njerëzore. Fytyra e tyre nuk është si e askujt tjetër dhe shpirti i tyre nuk është si i askujt tjetër, sepse brenda tyre qëndron thesari më i madh i të gjithë krijimit - dhe ky thesar më i madh është Zoti.

Ne duam që jeta jonë të shkëlqejë dhe të lulëzojë me vepra të mira, të jetë e mbushur me gëzim dhe lumturi dhe të jetojë përgjithmonë në kujtesën e atyre që na vlerësojnë.

Kur një person ka besimin e duhur dhe vepron në përputhje me të, ai është më i lumtur se ata që nuk kanë besim dhe nuk i kryejnë detyrat e tyre në betejën e jetës.

Besimi i shëndoshë dhe veprimi i drejtë (i mbështetur nga motive fisnike dhe qëllime të mira) janë gjithmonë të pranishme kudo që ekziston lumturia dhe humbasin kudo që mungon lumturia. Nga kjo, mund të konkludojmë se ato janë dy kushte thelbësore për lumturinë, e cila nuk mund të arrihet pa to. Ata që dëshirojnë lumturi duhet të kenë vetëm këto dy elementë themelorë, të cilët janë gurët e themelit dhe shtyllat e saj.

Njerëzit nuk mund t’i kontrollojnë, ndryshojnë ose fshijnë përbërësit e pafund të universit sipas dëshirës. Këta përbërës janë të ndërthurur në mënyrë të ndërlikuar me strukturën e jetës njerëzore dhe njerëzit nuk mund të funksionojnë të izoluar prej tyre. Megjithatë, njerëzit mund të

kontrollojnë mendjet e tyre për t’u përshtatur me këta përbërës dhe për të shmangur dëmtimin prej tyre.

Paraardhësit tanë ishin më të lumtur se ne, jo sepse zotëronin më shumë gjëra dhe kënaqësi të kësaj bote sesa ne tani, ose sepse ishin më pak të ekspozuar ndaj problemeve të jetës, por sepse zotëronin ekuilibrin psikologjik që u jepte atyre rehati, paqe, kënaqësi dhe, shkurt, lumturi.

Ata nuk vareshin nga rrethanat e jashtme për lumturinë e tyre, as nuk iu nënshtruan kushteve të jashtme që do t'ua grabisnin atë. Ndjenjat e tyre të rehatisë, paqes, lumturisë dhe kënaqësisë ishin të natyrshme, normale, të shëndetshme dhe të qëndrueshme. Edhe ne duhet t'i kultivojmë këto ndjenja nëse dëshirojmë të kemi lumturi. Dhe kush prej nesh nuk e bën këtë?

Fati është rezultat i një ushtrimi të kaluar të vullnetit të lirë ose lirisë së zgjedhjes. Përmes praktikave tona të kaluara të vullnetit të lirë, ne kemi sjellë dhe vazhdojmë të sjellim mbi veten tonë fatin dhe destinimin. Megjithatë, ne nuk jemi të lidhur nga e kaluara, as nuk jemi përgjithmonë të kufizuar nga pasojat e veprimeve tona. Ne mund të zhbëjmë atë që kemi mbjellë dhe të fshijmë atë që kemi shkruar nëse dëshirojmë dhe përpiqemi të korrigjojmë kursin tonë dhe të përmirësojmë cilësinë e të korrave tona.

Nëse i zhdukim farat e veprimeve me pasoja të dhimbshme dhe mbjellim në vend të tyre fara më të përshtatshme për natyrën e shpirtit, me siguri do të korrim frytet e lumturisë nga ato fara të mira të mbjella në tokën e shpirtit. Ne duhet ta ushtrojmë vullnetin e lirë tani, tani dhe jo nesër, nëse dëshirojmë të arrijmë lumturi më të madhe ose të zvogëlojmë vuajtjet dhe dhimbjen.

Prandaj, kushtet për lumturi qëndrojnë brenda qenies njerëzore, dhe e tëra çfarë duhet të bëjë është të merret seriozisht me atë ekuacion që nuk gabon, dhe rezultatet do të jenë në favorin e tij nëse bën vlerësimin dhe përballjen më të mirë me të.

O Zot, qenia ime qoftë e mbushur me vitalitetin Tënd, zemra ime me praninë Tënde ngushëlluese dhe të dhembshur, mendja ime me mençurinë Tënde dhe shpirti im qoftë i mbushur me vetëdijen Tënde hyjnore.

Në tokën e zemrave tuaja, farat e dashurisë rriten. Ujitini ato fara me ujërat e dashurisë universale dhe dhembshurisë universale.

Fuqia e mendjes është e pakufizuar dhe në përputhje me rrethanat, nëse mendoni mjaftueshëm thellë për çdo temë, do të merrni përgjigjen për çdo pyetje që lidhet me atë temë.

Nëse një person ia kushton të gjithë punën dhe aktivitetet e tij shërbimit ndaj të tjerëve dhe i arrin ato me një mendësi të kënaqur, atëherë ai me të vërtetë meriton konsideratë dhe mirënjohje.

Nuk duhet të jemi të njëanshëm. Përkundrazi, duhet të balancojmë aktivitetet tona dhe të

përparësojmë punën dhe detyrat tona, sipas .rëndësisë së secilës prej tyre

Detyra është ai veprim që një person kryen me gëzim dhe jo për përfitim material, dhe detyra .shpirtërore dhe morale duhet të vijë e para në jetë

Çdo qenie njerëzore ka potencial të pashfrytëzuar. Ata zotërojnë të gjitha pikat e forta të nevojshme. Mendja në vetvete është një fuqi supreme dhe duhet të çlirohet nga zakonet dhe .konceptet e vjetruara dhe kufizuese

Ndikimi i planetëve dhe yjeve në jetën e njeriut shkaktohet nga forcat ndërmjetëse të tërheqjes dhe shtytjes midis planetëve dhe trupave .njerëzorë

Mendimet e liga e çojnë një person në një mjedis të dëmshëm ku ai mund të shprehet sipas dëshirave të tij. Megjithatë, një person mund të ndryshojë mendimet dhe vetëdijen e tij përmes vullnetit, dhe rrjedhimisht, mjedisin e tij. Nëse një person qëndron në një mjedis të dëmshëm për një kohë të gjatë, ai mjedis fillon ta ndikojë atë në mënyrë të pavetëdijshme. Me kalimin e kohës, ai e humbet plotësisht lirinë e tij për të zgjedhur një mjedis të shëndetshëm dhe të plotë dhe i nënshtrohet ndikimeve negative të atij mjedisi të dëmshëm. Nga ana tjetër, ata me vullnet të fortë .janë në harmoni me Zotin

Energjia e përqendruar e mendjes

Kur e përqendroni dritën e diellit përmes një xham zmadhues në një pikë të vogël, ajo prodhon

nxehtësi, dhe kjo nxehtësi mund të ndezë dru, pëlhurë, letër dhe më shumë. Në mënyrë të ngjashme, kur e përqendroni mendjen tuaj me saktësi, energjia e saj e përqendruar mund të djegë rrënjët e dyshimit pas çdo dështimi dhe të .lejojë që drita e mençurisë të shkëlqejë fort

Kur mendja përputhet me Zotin, burimin e çdo mirësie dhe origjinën e çdo fuqie të bekuar, ajo bëhet e vetëdijshme për praninë hyjnore dhe zotëron të gjithë elementët e suksesit. Këta elementë janë të lidhur ngushtë me fuqinë e pamasë të Zotit, të aftë të krijojë mundësi të reja .për sukses në çdo fushë

Problemet dhe vështirësitë lindin nga mungesa e vetëdijes së një personi për veprimet e tij të kaluara, të kryera në një kohë dhe vend të caktuar. Vuajtja e tij aktuale buron nga mendimet dhe veprat që ai ka shqiptuar, të cilat kanë zënë rrënjë në tokën e vetëdijes së tij, duke u rritur në një bimë dhe duke dhënë fryte që pasqyrojnë vetë .karakteristikat e atyre mendimeve dhe veprimeve

Sprovat dhe fatkeqësitë nuk vijnë për të thyer një person ose për të paralizuar vullnetin e tij, por përkundrazi për ta bërë atë të vlerësojë madhështinë e Zotit dhe të respektojë ligjet e Tij, përmes të cilave ai mund të arrijë lumturinë e vërtetë. Zoti nuk i dërgon këto sprova të ashpra sepse ato janë kryesisht të krijuara nga njeriu. E tëra që kërkohet nga njerëzimi është të zgjojë vetëdijen e tij nga gjumi i pakujdesisë dhe të dalë .nga errësira e injorancës në dritën e dijes

Shumicën e kohës, shqisat tona na premtojnë kënaqësi të përkohshme, por në fund të fundit na sjellin dhimbje dhe vuajtje të zgjatura. Megjithatë, virtyti dhe lumturia e vërtetë premtojnë pak, por në fund të fundit na japin gëzim të pastër dhe të qëndrueshëm. Kjo është arsyeja pse unë e konsideroj lumturinë e brendshme dhe të qëndrueshme si gëzim të vërtetë, dhe kënaqësitë e përkohshme sensuale si thjesht kënaqësi.

Kur e shikon diellin nga miliona kilometra larg në hapësirë, ai yll gjigant duket shumë më i vogël se Toka jonë.

Megjithatë, diametri i Tokës është afërsisht 7,900 milje, ndërsa diametri i Diellit është njëqind herë më i madh se ai i Tokës. Nëse do të mund ta vendosnim planetin tonë Tokë direkt përpara Diellit, ai do të dukej si një pikë e vogël në krahasim me Diellin.

Le të supozojmë se fusha e fuqishme diellore po zgjerohet e zgjerohet derisa masa e saj gjigante të përpijë të gjithë qiellin blu. Qielli që shohim është vetëm një pjesë e vogël, në fakt një pikë e vogël, e hapësirës që përshkon universin e pafund.

Edhe nëse dielli do të vazhdonte të zgjerohej dhe të shtrihej në hapësirë për një kohë të pacaktuar, ai prapë nuk do të ishte në gjendje të përfshinte pafundësinë.

Iluzioni kozmik i vogëlsisë dhe i fundësisë e kufizon dhe e pengon mendjen të perceptojë atë pafundësi kozmike.

Nga erdhi kjo boshllëk absolut dhe ku janë kufijtë e saj?

Ai që nuk i nënshtrohet dimensioneve ose matjeve, që nuk ka kufij ose origjinë, është Zoti, i cili është i kudondodhur dhe ekziston në skajet më të largëta të hapësirës. Ai është në yjet e largët, të largët. Ashtu siç ekziston brenda teje dhe brenda meje, është i vetëdijshëm për çdo hapësirë që zë, pavarësisht sa e vogël apo e madhe është.

E kaluara është e panjohur për pjesën më të madhe të njerëzimit, me përjashtim të disa individëve të zgjedhur të ndriçuar. Megjithatë, injoranca jonë për të kaluarën është gjithashtu në avantazhin tonë. Sepse nëse do të dinim gjithçka që kemi bërë në këtë jetë dhe në jetët e mëparshme, do të ishim të mbingarkuar nga vëllimi i madh i veprimeve tona dhe plotësisht të hutuar. Vullneti ynë mund të paralizohej nga tronditja, duke na bërë të paaftë për të vazhduar ndjekjet tona dhe duke na lënë pre të dëshpërimit. Edhe në këtë jetë tokësore, harresa është një bekim nga Zoti, duke i penguar mendimet dhe ndjenjat tona të konsumohen nga kujtimet e së kaluarës, veçanërisht ato të hidhura dhe të dhimbshme. Për fat të mirë, shkëndija hyjnore brenda nesh shkëlqen vazhdimisht me shpresë dhe dëshirë për të vazhduar udhëtimin e pandërprerë të jetës. Ne duhet ta falënderojmë Zotin për këto dy bekime: aftësinë për të harruar të kaluarën dhe shpresën për të ardhmen.

Nuk duhet të nxjerrim përfundimin se fati vendos pengesa në rrugën e vullnetit të lirë. Megjithatë, duhet të bëjmë çmos për t'i rezistuar ndikimeve negative që shumica e njerëzve ia atribuojnë fatit dhe destinimit, dhe të ushtrojmë lirinë tonë të zgjedhjes sipas bindjeve tona të brendshme, me kusht që këto bindje të bazohen në besim të shëndoshë dhe të mbështeten në ligjet hyjnore, pa të cilat një person nuk mund të shijojë lumturinë e vërtetë.

Kur ndërmarrim një veprim, nuk duhet të frikësohemi nga rrethanat e pafavorshme, por përkundrazi duhet të jemi optimistë në shkallën më të lartë, me besim absolut se asgjë nuk mund të na pengojë të ushtrojmë vullnetin dhe lirinë e zgjedhjes.

Qeniet njerëzore shpesh janë si një gjethe që noton në sipërfaqen e një lumi dhe duhet të tërhiqen nga rryma e zakoneve automatike që i çon drejt ujëvarave të iluzionit dhe shkatërrimit. Shumica e njerëzve duken indiferentë dhe e lejojnë veten të rrëmbehen nga rryma.

Nëse nuk arrijmë qëllimin tonë, është e pranueshme të pranojmë në mënyrë implicite se ka pasur pengesa të krijuara nga ne që na penguan ta arrijmë atë. Duhet të këmbëngulim dhe

të dyfishojmë përpjekjet tona për të arritur rezultatin e dëshiruar. Gjithashtu duhet të sigurohemi që pavarësisht se sa të forta dhe të frikshme mund të jenë pengesat dhe sfidat, ne prapë kemi forcën për t'i kapërcyer ato. Edhe nëse dështojmë pavarësisht të gjitha përpjekjeve tona, nuk ka nevojë për dëshpërim ose frustrim, për sa kohë që e kuptojmë se vullneti njerëzor është më i fortë se fati, i cili është krijuar nga ne. Prandaj, nuk duhet të ndalemi së përpjekuri, pavarësisht sa herë dështojmë, sepse gjithmonë ka dyer të hapura. Thjesht duhet të vazhdojmë të përpiqemi dhe të përsërisim përpjekjen derisa të na jepet suksesi. Zoti do të na ofrojë ndihmë për sa kohë që mbështetemi tek Ai dhe bëjmë përpjekjen e nevojshme. [Ai që ecën në rrugë do të arrijë në destinacion, dhe ai që i beson Zotit nuk do të .zhgënjehet]

Kur një person dëshiron diçka intensivisht dhe me këmbëngulje, ajo dëshirë nuk largohet kurrë nga vetëdija e tij, kudo që të shkojë dhe cilatdo qofshin preokupimet e tij. Përmes aktivitetit të tij të vazhdueshëm dhe të palodhur, ajo dëshirë zotëron vendosmëri dhe energji të jashtëzakonshme. Kjo pështpëritje e brendshme është më e fuqishme dhe efektive sesa lutja mekanike, e cila thjesht lëviz buzët. Kështu veprojnë ata që e duan Zotin. Ata pështpëritin dashurinë e tyre për Të pa pushim, pështpëritjet e tyre të përzemërta mbeten të padëgjueshme gjatë gjithë aktiviteteve të tyre të përditshme. Kjo

pëshpëritje e përzemërt nuk i shpërqendron ata dhe nuk bie ndesh me detyrat e tyre të tjera. Ndërsa dëshira e tyre për Zotin rritet, dashuria e tyre për Të thellohet dhe intensifikohet, derisa të përjetojnë praninë e Tij dhe të shohin dritën e Tij me syrin e shpirtit. Ata shijojnë gëzim të jashtëzakonshëm dhe ndiejnë një paqe përtej çdo .përshkrimi

Zoti na dërgon mësimet që na nevojiten në jetë, në mënyrë që të përfitojmë prej tyre dhe të fitojmë kuptim dhe përvojë. Kushdo që i shmang këto mësime do të detyrohet t'i mësojë ato, .pavarësisht se sa kohë do të duhet

Çdo provë është një mik nëse mësojmë prej saj, dhe një despot tiranik nëse e shpërdorojmë mundësinë dhe e keqpërdorim atë me ankesa, .pakënaqësi dhe gjykim të dobët

Kur kemi një kuptim të shëndoshë dhe qëndrim të duhur ndaj jetës, ajo bëhet e bukur dhe .pa ndërlikime

-

raste psikologjike

Një person nuk mund të mbetet përgjithmonë i mbartur mbi valë gëzimi, i zhytur në ujëra të trazuara trishtimi ose i mbytur në thellësitë e mërzisë. Në këtë botë dualitetesh kontradiktore, personi mesatar i nënshtrohet ulje-ngritjeve - duke u ngritur mbi valë lumturie, duke u zhytur në humnerën e apatisë dhe duke u hedhur andej-këndej nga valë të tërbuara trishtimi - duke përjetuar rrallë ndonjë gjendje tjetër të vetëdijes.

Të lejosh rrethanat të ndikojnë në mendimet e dikujt në këtë mënyrë do të thotë t’ia dorëzosh vullnetin një fati kapriçioz dhe në ndryshim të vazhdueshëm. Ajo që i duhet një personi për të jetuar një jetë të suksesshme dhe të përmbushur është ekuilibri mendor, dhe kjo mund të arrihet vetëm përmes të menduarit të fokusuar dhe kontrollit mbi aftësitë e tij emocionale.

Edhe hidhërimet më të thella shërohen me kalimin e kohës, kështu që nuk ka kuptim të ndalemi te hidhërimi çdo ditë të jetës sonë. Vajtimi i vazhdueshëm për humbjen e një të dashuri nuk i ndihmon as ata as ne, dhe nuk ndryshon asgjë. Në mënyrë të ngjashme, kultivimi i një kompleksi inferioriteti ose ndëshkimi i vetes për gabimet ose dështimet e së kaluarës është kundërproduktiv; vetëm sa e bën jetën të mjerueshme dhe i mbyt aftësitë mendore.

Nuk duhet ta lejojmë veten të biem në gropën e rutinës së mërzitshme, sepse kjo është një gjendje psikologjike që nuk është aspak e rehatshme, pasi shqetëson mendjen dhe djeg aftësitë e fshehura në furrën e apatisë.

Dështimi duhet të çrrënjoset që nga rrënjët e tij, dhe fushat e jetës duhet të lërohen me zell e vendosmëri dhe të mbillen me fara të mira në mënyrë që të korren të korra të bollshme, me ndihmën e Zotit.

Bëj diçka që askush nuk e ka bërë më parë— diçka që do ta mahnisë botën. Trego se fuqia krijuese e Perëndisë po vepron nëpërmjet teje.

Njerëzit me temperamente të qeta dhe fisnike na ndihmojnë të bëjmë mendimet tona tërheqëse dhe të shëndetshme. Nuk është e vështirë të përcaktohet nëse një person e merr ushqimin e tij intelektual nga një mjedis paqësor apo nga një mjedis shqetësues. Ankthi, shqetësimi dhe konfuzioni burojnë të gjitha nga shoqërimi me njerëzit e gabuar, qofshin miq apo të afërm, duke çuar në mendime ankthioze dhe një humor të trazuar.

Trupi merr energji dhe aktivitet nga ushqimet fizike, ndërsa ushqimet magnetike furnizojnë si

trupin ashtu edhe mendjen me ngarkesa energjie që janë më të lehta për t'u tretur sesa ushqimet e ngurta dhe të lëngshme që nuk mund të .shndërrohen lehtësisht në energji të gjallë

Kur mund ta transformosh injorancën në mençuri, dobësinë dhe brishtësinë në shëndet dhe vitalitet, dhe të ecësh me besim dhe guxim - madje edhe vetëm - nëpër shtigjet e jetës, dhe të gjesh gëzim të brendshëm duke pasur një ndërgjegje të gjallë dhe vigjilente, dhe besim të palëkundur në drejtësinë e Zotit dhe triumfin e së drejtës mbi të gabuarën dhe të së vërtetës mbi iluzionin, dhe kur përpiqesh çdo ditë të ngresh mendimet e tua në nivele më të larta dhe më të rafinuara, dhe të kesh një zemër të dashur dhe mirënjohëse dhe qëllime të mira ndaj të tjerëve, ushqimi yt intelektual do të bëhet magnetik dhe do të tërheqësh drejt vetes gjithçka që është e bukur dhe e dobishme - gjëra, njerëz dhe rrethana - që janë thelbësore për të vazhduar udhëtimin tënd drejt brigjeve të sigurisë dhe mbrojtjes. Dhe së fundmi, kur bën përpjekje për të fituar atë që të nevojitet dhe je i kënaqur me atë që Zoti ofron, do të jesh më i pasur në shpirt dhe më i kënaqur se ata që konsumohen nga dëshirat e kësaj bote dhe janë të pangopur për .kënaqësitë e saj të përkohshme

Dhembshuria është ura që lidh çdo shpirt me shpirtra të tjerë. Dhembshuria është porta hyrëse .për çdo zemër

Kur një person kërkon Zotin, i cili është i vetmi mik i vërtetë përtej të gjithë të tjerëve, bëhet e mundur të krijojë miqësi të vërtetë në të gjitha marrëdhëniet njerëzore - familjare, vëllazërore, martesore dhe shpirtërore. Miqësia është një element jetësor në marrëdhëniet martesore, dhe afërsia intelektuale dhe emocionale, një ndjenjë tërheqjeje shpirtërore dhe dashuria e vërtetë duhet të jenë përparësia. Ata që nuk arrijnë të dallojnë dashurinë e vërtetë nga tërheqja fizike zhgënjehen .vazhdimisht

Kur martesa bazohet në ideale të larta dhe respekt të ndërsjellë, ajo bëhet një bashkim i lumtur dhe i suksesshëm midis dy shpirtrave të dashur dhe bashkëpunues që lehtësojnë barrën e jetës së njëri-tjetrit dhe largojnë shqetësimet e të jetuarit me empati të ndërsjellë dhe mirëkuptim .miqësor

Askush nuk mund të më kontrollojë ose të më heqë vullnetin nëse nuk lejoj që mendimet dhe veprimet e të tjerëve të më ndikojnë
Nëse e kufizoni të menduarit tuaj te materie, do ta shihni gjithçka nga një perspektivë materiale. Por, sapo ta ngrini vetëdijen tuaj në një gjendje vetëdijeje shpirtërore, do të shihni rrymën gjithëpërfshirëse të dritës së Zotit që rrjedh përtej

çdo materie dhe do ta shihni gjithçka nga një perspektivë shpirtërore.

Zot, e kuptoj që kam një mundësi të pafundme për të eksploruar aftësitë e mia dhe për të zbuluar potencialin tim shpirtëror. Sot do t'i mbush mendimet e mia me optimizëm dhe do të shkëputem nga përvojat e pakëndshme. Do të praktikoj atë që do të ushqejë trupin, mendjen dhe shpirtin tim në një mënyrë të ekuilibruar dhe harmonike.

Do t'i zëvendësoj lidhjet materiale me aspirata më të larta
Dhe do të kuptoj se shpirti besnik është gjithmonë me mua

Vallëzimi i jetës dhe vdekjes është gjithmonë i pranishëm, por unë do ta çliroj veten përgjithmonë duke shpëtuar identitetin tim shpirtëror. Dhe kur të përballem me stuhitë e sprovave dhe vështirësive, do të nis lundrimin me varkën time shpirtërore përmes detit të jetës drejt brigjeve të sigurta dhe hyjnore.

Kur punoj dhe krijoj, do të kujtoj se Zoti po punon nëpërmjet meje. Ai është Zoti i universit dhe unë mund të lidhem me Të nëpërmjet meditimit të thellë për Të.

Zoti im i dashur, e kuptoj se mendimet e mia do të më sjellin ose dështim ose sukses, varësisht se cila ide është më e fortë në jetën time. Dhe do të përpiqem të kujtoj se Ti po më zgjat dorën tënde ndihmëse dhe po përgatit rrugën për suksesin tim.

Kur të më godasin fatkeqësitë dhe fatkeqësitë, do të mbledh forcën time dhe do të forcoj vendosmërinë time për t'i kapërcyer ato. Do të jem i sinqertë dhe i ndershëm në marrëdhëniet e mia me të gjithë dhe do të përhap mendime dashurie dhe dëshirash të mira. Pastaj Zoti do të më mbështesë me fuqinë dhe mençurinë e Tij.

Sëmundjet shpirtërore dhe trajtimi i tyre
Mjeshtri Paramhansa Yogananda

Mundohuni të imagjinoni një grup figurash njerëzore që janë disproporcionale dhe në disharmoni:
Një me një kokë të vogël sa madhësia e një qiqre dhe një trup të madh sa madhësia e një deveje!
Një tjetër ka një dorë të fuqishme si dora e Samsonit ose e Herkulit dhe një trup si trupi i një xhuxhi!
Dhe një i tretë ka kokën e një elefanti të madh dhe trupin e një miu të dobët!

A nuk do të ishte e habitshme dhe e mahnitshme për ju ajo skenë, ose e trishtueshme dhe për t'ju ardhur keq, nëse papritmas do të shihnit një turmë të atyre krijesave me një përbërje të çuditshme dhe të papajtueshme?

Tani imagjinoni një grup tjetër njerëzish që janë normalë në formë dhe pamje, por janë të paekuilibruar mendërisht dhe të shpërfytyruar psikologjikisht.

Ashtu si rrobat fshehin plagët, plagët dhe deformime të tjera fizike, edhe një trup i fortë dhe i shëndetshëm dhe një fytyrë e bukur dhe rrezatuese fshehin shumë sëmundje të rënda dhe defekte të lindjes mendore.

Nëse do të takonit një turmë të madhe njerëzish të zakonshëm që dallohen për pamjen e tyre elegante dhe shëndetin e mirë, dhe nëse do të ishit në gjendje të depërtonit në trupat e tyre mendorë me vizionin tuaj shpirtëror, surpriza do të ishte e habitshme dhe mund të kapliteshit nga një trishtim i thellë për atë që do të zbulonit.

Mund t’i vëzhgoni trupat e tyre mendorë si më poshtë:

Mendja përfaqësohet nga koka, shqisat dhe ndjenjat nga trungu, dhe vullneti nga duart dhe këmbët, të cilat janë të gjitha anormale, të sëmura dhe të deformuara.

Do të zbuloni se disa kanë një kokë të vogël me mençuri të pazhvilluar, të hipur mbi një trup të butë të fryrë nga ambicie egoiste dhe dëshira sensuale.

Gjithashtu do të zbuloni se disa njerëz kanë një trup të lirë nga ndjenjat dhe vitaliteti, edhe pse kanë një krah shumë të zhvilluar dhe funksional.

Të tjerë mund të kenë një tru të madh dhe krijues, por empatia dhe kapaciteti i tyre emocional janë të penguara dhe të atrofizuara. Ekziston edhe një kategori tjetër njerëzish që kanë një konstitucion normal fizik dhe mendor, por vullneti dhe vetëkontrolli i të cilëve janë ose të dobëta ose të paralizuara.

Dhe lista e vëzhgimeve vazhdon dhe rrofsh gjatë!

Shtrembërime të tilla të panumërta psikologjike në trupat mendorë që janë të pazhvilluar në disa aspekte dhe të mbizhvilluar në të tjera janë me të vërtetë të pranishme - megjithëse të fshehura - tek njerëzit. Ato u shkaktojnë atyre dhimbje psikologjike dhe i pengojnë ata të tregojnë talentet dhe aftësitë e tyre ashtu siç duhet të tregohen.

Adresimi i disa sëmundjeve psikologjike këtu mund të ndihmojë në identifikimin e shkaqeve themelore të të gjitha problemeve njerëzore, në mënyrë që ato të bëhen të paktën të njohura për të gjithë ata që vuajnë prej tyre, madje edhe në mënyrë të pavetëdijshme, në mënyrë që ata të mund të kuptojnë natyrën e këtyre defekteve, simptomat e tyre dhe depërtimin e tyre të heshtur në psikikë, në mënyrë që të jenë në gjendje të sprapsin shkatërrimin e tyre të paqes dhe lumturisë.

melankoli shpirtërore

Kjo sëmundje është e përhapur në mesin e atyre që janë intelektualisht dhe fizikisht joaktivë nën pretekstin e të qenit thellësisht të zhytur në çështjet shpirtërore. Këta individë të prekur i lënë pas dore detyrat kryesore dhe të vogla të jetës materiale nën maskën e shërbimit ndaj Zotit, duke i hapur kështu veten Satanit, i cili mund t'u shkaktojë dëme serioze. Ata vuajnë nga pesimizmi dhe mungesa e vlerësimit për çdo gjë të dobishme ose të bukur përreth tyre. Kjo është një sëmundje ngjitëse dhe të gjithë ata me aspirata shpirtërore duhet të jenë të kujdesshëm ndaj saj dhe të çlirohen prej saj duke e mbajtur vazhdimisht gjallë vitalitetin e tyre dhe imunitetin e tyre të fortë përmes të menduarit pozitiv, një pikëpamjeje optimiste dhe një pune të shëndetshme dhe produktive.

dispepsi shpirtërore

Kjo ndodh si rezultat i gëlltitjes rastësore (përtypjes), domethënë konsumimit të shpejtë të sasive të mëdha të barnave psikotrope të gatshme të regjistruara nën emra të shkëlqyer dhe të paraqitura në formën e librave dhe mësimeve shpirtërore të rreme nga "mjekë shpirtërorë" të përvojë në artin e sharlatanizmit dhe magjisë.

Kjo sëmundje jo vetëm që vret urinë shpirtërore për të njohur të vërtetën, por shkatërron edhe aftësinë për të dalluar të mirën nga e keqja, të dobishmen nga e dëmshmja.

Ai që vazhdimisht përpin ide teologjike dhe ushqehet me gjithçka që i bie në dorë, jo vetëm që do të hajë tepër, por do të konsumojë edhe ide

helmuese së bashku me ato të dobishme, duke i sjellë vetes dispepsi intelektuale dhe kështu vdekje të ngadaltë shpirtërore.

Studimi i tepërt dhe i vazhdueshëm i ideve të ndryshme shpirtërore dhe filozofike, pa dallim ose përpjekje për t'i përvetësuar dhe shqyrtuar ato përmes përvojës personale me qëllim që të përcaktohet vlefshmëria e tyre, në fund të fundit gjeneron dyshim, apati dhe mosbesim në të gjitha parimet dhe ligjet shpirtërore.

Pasion dhe obsesion

Ata që vuajnë nga kjo sëmundje jetojnë një jetë të kotë dhe pa kuptim sepse kanë shumë para dhe kohë, dhe sepse u mungon qëllimi dhe kuptimi i duhur i jetës.

Këta njerëz drejtohen nga dëshirat e tyre; bëjnë çfarëdo që u vjen ndërmend dhe u pëlqen. Ata e mbushin jetën e tyre me romane të lira dhe të parëndësishme, filma sensacionalë dhe argëtim sipërfaqësor dhe të pakuptimtë. Ata nuk e kuptojnë se janë të prekur nga kjo sëmundje e rrezikshme derisa të përjetojnë një tronditje të rëndë ose një krizë nervore - domethënë, pasi të jetë shkaktuar dëmi.

ftohje mendore

Kjo gjendje ka një emër tjetër: dëshpërim. Një person nuk e di kurrë se kur do të shfaqet dhe do të vuajë nga simptomat e saj shqetësuese, të tilla si mungesa e shpresës, intoleranca, ankthi dhe padurimi. Edhe më keq, shpesh zgjatet dhe viktimat e saj shpesh rikthehen lehtësisht, edhe nëse besojnë se janë shëruar shpejt.

Katar psikologjik

Kjo sëmundje shkaktohet nga përqendrimi te shqetësimet kronike të kësaj bote. Ata që vuajnë prej saj zakonisht neglizhojnë të përdorin armën e vullnetit të tyre dhe kështu i nënshtrohen në mënyrë pasive dhe të nënshtruar frikërave të tyre të vazhdueshme, në vend që t'i përballojnë ato me guxim dhe t'i eliminojnë që në foshnjëri.

lidhje jonormale psikologjike

Viktimat e kësaj sëmundjeje bëhen të njëanshme në ndjekjen e lumturisë. Duke besuar se lumturia qëndron në grumbullimin e pasurisë, arritjen e famës, ose në zotërimin e shëndetit apo pushtetit, ata sakrifikojnë gjithçka - shëndetin, reputacionin e mirë, paqen mendore, nderin dhe dinjitetin - në altarin e ambicies së tyre të zjarrtë. Shumë vonë, ata e kuptojnë se vetëm një jetë e ekuilibruar, një jetë që respekton ligjet e natyrës dhe urdhërimet e Zotit, dhe harmonizon aktivitetin me qetësinë, mund të sjellë lumturi të vërtetë dhe të përmbushë qëllimin e një jete fisnike.

Ata që vuajnë nga çrregullime të pashëndetshme të lidhjes konsumohen nga mendime të një dëshire të pakontrolluar, duke çuar në një pikëpamje të shtrembëruar dhe të deformuar të jetës. Për shembull, një biznesmen arriti sukses të madh dhe grumbulloi një pasuri, por para se të mund të shijonte pasurinë e tij, ai pësoi një krizë nervore për shkak të shqetësimeve dhe frikërave të tepërta dhe vdiq me zemër të thyer.

Të tjerë besojnë se gjithçka është e lejuar për të arritur qëllimin. Për shkak të këtij konfuzioni, ata e humbasin objektivin e tyre të vërtetë dhe nuk janë në gjendje të arrijnë as kënaqësinë më të vogël, edhe nëse i posedojnë ato gjëra që kanë dëshiruar, sepse natyra njerëzore është e gjerë dhe shumëplanëshe dhe kërkon zhvillim të ekuilibruar në të gjitha nivelet.

Kapje e verbër shpirtërore

Ky fanatizëm i çrregullt për besime të caktuara rrjedh nga kapja pas opinioneve dhe ideve specifike pa i vënë në dyshim ose shqyrtuar ato, duke krijuar kështu tek ata që vuajnë nga kjo sëmundje zemërim dhe armiqësi ndaj çdo ideje të shëndoshë shpirtërore ose mendimi të hapur dhe të çliruar. Ky izolim çon në rebelim kundër ligjeve të Zotit, të cilat manifestohen në efikasitetin intelektual, mirëqenien materiale, shëndetin mendor dhe fizik, si dhe dashurinë dhe respektin për njerëzit e të gjitha prejardhjeve.

Ngulitja e parimeve shpirtërore

Meqenëse sëmundjet fizike janë të prekshme, të dhimbshme dhe të pakëndshme, ato na nxisin t'u rezistojmë atyre në mënyrë aktive, duke na shtyrë të përpiqemi t'i kapërcejmë ato përmes metodave të ndryshme terapeutike, nga ushtrimet dhe të ushqyerit e shëndetshëm deri te ilaçet dhe ilaçet e ndryshme. Megjithatë, sëmundjet psikologjike, pavarësisht se janë shkaku rrënjësor i të gjitha dhimbjeve dhe frikës njerëzore, nuk

parandalohen ose trajtohen me urgjencë të mjaftueshme dhe lejohen të shkaktojnë kaos dhe shkatërrim në jetën tonë.

Edukatorët, mësuesit e edukimit fizik, predikuesit, reformatorët, mjekët dhe ligjvënësit do të jenë në gjendje të çojnë përpara progresin kur të mësojnë së pari, duke filluar me veten e tyre, dhe më pas t'u mësojnë të tjerëve mënyrat e sakta për të kultivuar natyrën njerëzore në një mënyrë të ekuilibruar dhe harmonike, në përputhje me ligjet e jetës dhe parimet e një ekzistence të shëndetshme. Ky është arsimi vërtet efektiv dhe kultura gjithëpërfshirëse njerëzore që u nevojitet njerëzve kudo në botë.

Institucionet arsimore e konsiderojnë të pamundur mësimdhënien e bazave shpirtërore në shkollat publike për shkak të konfuzionit të perceptuar midis këtyre parimeve dhe doktrinave të ndryshme fetare. Megjithatë, nëse këto institucione do të përqendroheshin në parimet universale të paqes, dashurisë, shërbimit, besimit, mendjehapurisë dhe pranimit të të tjerëve - të cilat janë konstante shpirtërore të vendosura fort - dhe do të zhvillonin metoda praktike për të ngulitur këto parime në tokën pjellore të mendjeve dhe shpirtrave të fëmijëve, mund të gjendej një zgjidhje e arsyeshme dhe e pranueshme për këtë vështirësi të supozuar dhe të imagjinuar. Është një gabim i rëndë të injorohet kjo çështje thjesht për shkak të vështirësive të dukshme që lidhen me të.

Shumica e të diplomuarve në kolegj largohen nga universiteti me kokat e tyre aq të rënda dhe të

fryra nga përmbajtja e librave sa mezi mund të ecin në shtigjet e jetës, sepse vullneti dhe vetëkontrolli i tyre janë pothuajse të paralizuara nga neglizhenca dhe mospërdorimi. Prandaj, i sheh ata duke vepruar pa kujdes dhe duke u përkeqësuar, duke u hedhur me kokë në humnerën e martesave të pabarabarta, duke keqpërdorur seksualitetin e tyre, duke ndjekur paratë dhe duke dështuar në karrierën e tyre sepse nuk kanë mësuar se si ta përdorin siç duhet thikën e mprehtë të intelektit të tyre të përsosur akademikisht. Si rezultat, ata e presin veten dhe i shkaktojnë dëm vetes.

Çuditërisht, shumë të rinj duket se kënaqen duke u përfshirë në aktivitete që në fund të fundit u sjellin dëm dhe dhimbje. Disa i drejtohen vjedhjes dhe keqbërjeve të tjera, madje edhe akteve kriminale, pa asnjë kufizim apo pengesë. Ata që nuk arrijnë të parandalojnë përhapjen e vesit në shoqëri inkurajojnë sjelljen e gabuar të disa personave. Çdo person me ndërgjegje dhe besim të vërtetë duhet të jetë një shembull i mirë për të tjerët në aspektin e integritetit, ndershmërisë, dinjitetit dhe vetërespektit. Shkollat, kolegjet, universitetet dhe institucionet shoqërore nuk ofrojnë metoda të mjaftueshme shkencore për të zvogëluar krimin duke adresuar shkaqet e tij rrënjësore, të cilat gjenden kryesisht në mendje.

Shkollat speciale duhet të krijohen gjithashtu për të mësuar artin e një jete të lumtur dhe të suksesshme, për të zhvilluar potencialin e dikujt dhe për të rritur aftësitë e veta.

Shkolla të tilla do të jenë si kopshte dhe parqe ku mendjet e të rinjve rriten dhe lulëzojnë. Edukatorët duhet të zgjidhen me kujdes dhe të sigurohen që të kenë bashkëpunimin e prindërve dhe komunitetit. Këto shkolla do të ndihmojnë në formimin e individëve në mënyrë më efektive. Duhet të mbahet mend se ushqimi shpirtëror i një personi në fazat e tij të hershme përcakton shëndetin dhe aftësinë e tij për t'u rritur më vonë.

Metodat e stërvitjes mendore dhe fizike të përdorura në shkollat moderne janë padyshim të dobishme, por atyre u mungon një bazë shpirtërore. Pa zhvillimin e karakterit të virtytshëm, rritja do të jetë e paplotë.

Shkencat e zhvillimit fizik, mendor dhe shpirtëror duhet t'u mësohen të rinjve, mendjet e të cilëve janë ende të buta dhe fleksibile dhe fuqitë e të cilëve nuk janë kanalizuar ende në mënyra të caktuara.

Pas një trajnimi të plotë, nxënësit e këtyre shkollave duhet t'i nënshtrohen provimeve të vazhdueshme reflektuese dhe certifikatat e fituara do të jenë shëndet i mirë, reputacion i mirë, efektivitet, pasuri materiale dhe shpirtërore, lumturi, sukses dhe vetëbesim.

Rezultatet e provimit përfundimtar në fund të këtij udhëtimi tokësor do të përcaktohen sipas shumës së përgjithshme të arritjeve mendore dhe shpirtërore dhe certifikatave të marra gjatë nën-provimeve gjatë gjithë jetës.

Ata që shkëlqejnë në këtë provë përfundimtare dhe më të madhe do të marrin një

certifikatë të shenjtë vetëmjaftueshmërie dhe një
.ndërgjegje të lirë, të pastër dhe të gëzueshme
Dhe bekime të gdhendura përgjithmonë në
faqen e shpirtit
Ky çmim i rrallë nuk do të manipulohet nga
fluturat e natës
Dhe duart e hajdutëve nuk do ta arrijnë atë
Ose koha do ta fshijë atë
Do të shërbejë si pasaportë
Për anëtarësim nderi në Grupin e të Drejtëve

Ku qëndron lumturia?

Zoti, në mëshirën e Tij absolute, na dhuron gëzimin dhe frymëzimin e Tij

Dhe na jep jetë të vërtetë

Urtësia e vërtetë

Dhe lumturi e vërtetë

Kuptimi i vërtetë vjen përmes të gjitha përvojave të ndryshme të jetës sonë

Por lavdia e Zotit zbulohet vetëm në paqen shpirtërore që përjeton shpirti dhe në përpjekjen e sinqertë të mendjes për t'u harmonizuar me Të. Atje, ne qëndrojmë ballë për ballë me të vërtetën. Jashtë, iluzionet janë tepër të fuqishme dhe shumë pak mund t'i shpëtojnë ndikimit të mjedisit të jashtëm. Bota vazhdon me kompleksitetet e saj të pafundme dhe sprovat e panumërta. Zëri i Zotit qëndron pas pamjeve të jetës, duke na thirrur vazhdimisht dhe duke na folur nga lulet, shkrimet e shenjta, ndërgjegjet tona dhe përmes të gjitha

gjërave të bukura që e bëjnë jetën të vlefshme për t'u jetuar.

Sa më shumë që përqendrohemi në gjërat e jashtme, aq më pak mund të përjetojmë lavdi të brendshme; dhe sa më shumë që kthehemi nga brenda, aq më pak vështirësi të jashtme përballemi. Është një ekuacion i vazhdueshëm. Por shumica e njerëzve nuk e kuptojnë këtë të vërtetë për shkak të ndikimit të shoqërisë së kësaj bote, shoqërisë në të cilën jetojnë dhe zakoneve të pashëndetshme. Shoqëria e mban një person të zhytur dhe të preokupuar me çështje sipërfaqësore, duke e penguar atë të meditojë për të vërteta më të thella.

Edhe vendet shpirtërore vizitohen nga disa pa një dëshirë të vërtetë për të përfituar nga atmosfera e tyre e bekuar, kështu që ata nuk fitojnë asgjë të rëndësishme nga ato vizita.

Kushdo që dëshiron ta shohë Zotin do ta gjejë Atë kudo. Zakonet njerëzore janë shkatërruese, grabitqare dhe të pangopura; ato shkatërrojnë, rrënojnë dhe asgjësojnë. Është koha që njerëzimi të mësojë si të jetë i lumtur dhe i kënaqur me atë që ka. Nuk duhet të dëshirojmë asgjë më shumë se ajo që na vjen. Zoti është bujar; Ai e di se çfarë na nevojitet dhe e siguron atë në kohën e duhur. Kjo nuk do të thotë që duhet të mbështetemi te Zoti pa bërë asnjë përpjekje. Aspak. Do të thotë që duhet të bëjmë pjesën tonë sa më mirë që të jetë e mundur dhe t'ia lëmë pjesën tjetër Zotit, i cili kurrë nuk do të na privojë nga ajo që na nevojitet dhe meritojmë.

Mënyra më e mirë për të qenë përjetësisht i lumtur është të ndiesh praninë e Zotit. Dëshira jonë më e lartë duhet të jetë ta njohim Zotin dhe të vendosim të jemi me Të. Zoti duhet të jetë i pari dhe më i rëndësishëm në mendimet dhe ndjenjat tona, dhe ne duhet ta konsiderojmë Atë shtyllën më të fortë dhe më të vendosur në jetën tonë.

(Prandaj, kapuni fort pas litarit të Zotit, duke kërkuar strehim tek Ai)

Sepse ai është shtylla nëse të gjitha shtyllat e tjera të dështojnë

Kam arritur të kuptoj se qëllimi i vetëm i jetës është të njohësh Zotin. Ka nga ata që mund të mos jenë të bindur se gjetja e Zotit është qëllimi përfundimtar i jetës. Por askush nuk mund ta mohojë se qëllimi i jetës është të gjesh lumturinë. Dhe unë them me besim dhe siguri të plotë se Zoti është lumturia përfundimtare. Ai është lumturia supreme. Ai është dashuria absolute, universale. Ai është gëzimi i përjetshëm që nuk i lë kurrë shpirtrat e atyre që janë në harmoni me Të. Pse pra të mos përpiqemi ta arrijmë atë lumturi të përsosur? Askush tjetër nuk mund të na e japë. Ne duhet ta kultivojmë dhe ushqejmë vazhdimisht brenda vetes. Forcat e natyrës përpiqen pa u lodhur t'u japin njerëzve kënaqësitë e kësaj bote, por kënaqësi të tilla kalimtare në fund të fundit çojnë në keqardhje, hidhërim dhe keqardhje. Edhe personi më me fat, i cili duket se ka gjithçka, mund të mos jetë vërtet i lumtur. Ata nuk do të jenë të kënaqur me gjërat tokësore për një kohë të gjatë,

sepse këto gjëra nuk e shuajnë etjen e tyre të vërtetë ose nuk e kënaqin urinë e tyre shpirtërore.

Pasuritë materiale ofrojnë vetëm një ndjesi të rreme paqeje dhe kënaqësie të përkohshme. Bota në tërësi është e zhytur në konfuzion dhe kaos, e nxitur nga dëshira egoiste dhe lakmitare që nxisin luftën. Asgjë tjetër nuk krijon luftë.

Heroi i vërtetë në betejën e jetës është ai që mposht veten dhe kapërcen dëshirat e tij. Paratë, fama, epshi dhe gjithçka që bie ndesh me këtë parim janë të dëmshme për paqen dhe lumturinë tonë. Nëse njerëzit do të mësonin të mendonin gjithmonë sipas vlerave të vërteta të jetës, ata do të gjenin lumturinë që kërkojnë, por ata largohen nga qëllimi i tyre dhe rrëmbehen nga rryma e dëshirave tokësore. Kam zbuluar se asnjë tundim nuk mund të më devijojë nga rruga që kam zgjedhur dhe ndjekur për veten time.

Mund të magjeps mijëra njerëz me fuqinë që më ka dhënë Zoti, por kjo rrugë do të ishte e dëmshme për mua. Sidoqoftë, nuk dua të magjeps mijëra njerëz dhe t'u magjeps mendjet. Dëshiroj vetëm të shoh dishepuj të sinqertë të palëkundur në Zot. Ata që e duan Zotin do t'i shijojnë këto ide dhe ata, zelli i të cilëve vazhdon, do të ndiejnë bekimet dhe praninë e Zotit përmes këtyre mësimeve.

Është e pamundur për një person ta mashtrojë Zotin, sepse Ai është gjithmonë i pranishëm, duke ditur se çfarë ka në mendjen e tyre dhe çfarë dëshirojnë. Kur ata heqin dorë nga bota dhe dëshirojnë harmoni shpirtërore, Zoti do t'u vijë

atyre. Kur kjo dëshirë zë rrënjë në zemrën e atij që e kërkon atë, Zoti vjen në atë zemër dhe e mbush atë me mirësi dhe bekim. E vetmja gjë për të cilën ia vlen të jetosh është të jesh në harmoni me Zotin dhe të fitosh favorin e Tij. Kjo harmoni duhet të jetë një besëlidhje e përjetshme dhe një premtim i pathyeshëm (ata që e mbajnë besëlidhjen e Zotit dhe nuk e thyejnë atë).

Të gjithë dëshirojnë më shumë pasuri se të tjerët. Edhe kur e fitojnë atë, ata mbeten të pakënaqur, duke zbuluar se dikush tjetër është më i pasur. Njerëzit jetojnë në një moçal mjerimi të vetëshkaktuar, të nxitur nga dëshirat e tyre. Ne duhet të jemi të kënaqur me atë që kemi. Pasuritë materiale nuk sjellin lumturi; përkundrazi, ato shpesh amplifikojnë ankthet, shqetësimet dhe frikën.

Rruga drejt Zotit është rruga më e thjeshtë dhe më e lehtë, megjithatë pak e ecin atë pavarësisht ritualeve dhe formaliteteve të shumta fetare. Është më mirë t'i drejtojmë zemrat tona nga Zoti dhe t'i kërkojmë Atij atë që është më e mira dhe më e qëndrueshme për ne. Në të vërtetë, Zoti po na pret sepse Ai dëshiron të na mbajë larg nga e keqja dhe rreziku. Ai dëshiron që ne ta kemi Atë në zemrat dhe mendjet tona, sepse mallrat e lira të kësaj bote nuk mund ta kënaqin dëshirën njerëzore ose të mbushin boshllëkun shpirtëror që ndiejmë thellë brenda. Zoti na flet gjithmonë, por pak e dëgjojnë zërin e Tij. Ai zë i qetë shpesh mbytet nga zhurma e mendimeve të zhurmshme dhe dëshirave të hapura. Por kur mendimet qetësohen

dhe dëshirat qetësohen, ne e dëgjojmë zërin e Zotit qartë, edhe pse është i heshtur dhe i zbehtë. Vërtet, Zoti bën gjithçka për të ndihmuar njerëzimin, duke hapur dyer dhe duke ndriçuar shtigje në mënyrë që të shohim se ku duhet të shkelim, që të mos pengohemi ose rrëshqasim. Por shumica e njerëzve nuk e kuptojnë këtë të vërtetë.

Nuk dua që njerëzit të mendojnë se mund të fitojnë njohuri thjesht duke dëgjuar të tjerët ose duke lexuar libra. Ata duhet ta zbatojnë atë që lexojnë dhe dëgjojnë. Të shkosh në vendet e adhurimit është më mirë sesa të qëndrosh në shtëpi dhe të dëgjosh biseda boshe. Por edhe në vendet e adhurimit, duhet ta ndiesh praninë e Zotit në zemrën tënde dhe të dish si ta përjetosh atë. Shpërthimet emocionale dhe analizat racionale nuk mund të na japin njohurinë që shpirtrat tanë dëshirojnë ta fitojnë.

Kur ia dorëzojmë veten Zotit dhe i themi lamtumirë dëshirave egoiste, dhe kur jemi të sigurt se Zoti është gjithmonë me ne, duke banuar në shpirtrat tanë dhe duke na frymëzuar me mendime dhe ndjenja të mira dhe fisnike, do të kemi lumturi dhe liri, dhe do të dëshmojmë lindjen e urtësisë në horizontin e shpirtit.

Imagjinoni! Dekada nga tani, vetë ekzistenca jonë do të jetë një ëndërr dhe gjithçka që bëjmë tani do të bëhet pjesë e asaj ëndrre. Edhe figurat më të mëdha të njerëzimit do të bëhen thjesht figurina të vetëdijes njerëzore. Por ato figura të mëdha e arritën qëllimin e tyre përfundimtar sepse arritën nivelin më të lartë dhe mbeten gjallë në

shpirt, plotësisht të vetëdijshëm dhe të vetëdijshëm për gjithçka që po ndodh, sepse janë të bashkuar në vetëdijen hyjnore. Kushdo që përpiqet të harmonizohet me ta përmes mendimeve dhe mësimeve të tyre, në mënyrë të pashmangshme do ta ndiejë praninë e tyre, do të marrë bekimet e tyre dhe do ta dijë thellë-thellë se është vërtet në bashkësi me ta.

Jeta është një ëndërr e madhe. Megjithatë, kur e shikon trupin tënd tani dhe e sheh të gjallë nga jeta, bindesh plotësisht për realitetin e kësaj ëndrre. Mendon se duhet ta fitosh këtë apo atë gjë për të qenë i lumtur. Por, pavarësisht sa dëshira plotëson, nuk do ta gjesh lumturinë përmes tyre. Sa më shumë të fitosh, aq më shumë dëshiron. Dëshirat duhet të filtrohen dhe jeta të thjeshtohet nëse dëshiron të jetosh në rehati, qetësi dhe kënaqësi të brendshme.

Shkrimet e shenjta thonë se personi, dëshirat e të cilit rrjedhin gjithmonë nga brenda (drejt shpirtit të tij) është një person me paqe të lartë të brendshme. Në këtë, ata janë si deti, i cili nuk ndryshon ose zvogëlohet kurrë, por mbetet plot me ujë që rrjedh në të pandërprerë. Por personi që krijon vrima dëshirash në rezervuarin e paqes së tij dhe lejon që ujërat jetësore të rrjedhin dhe të harxhohen, nuk di asgjë për paqen shpirtërore dhe lumturinë e brendshme.

Ne kemi nevojë për udhëzim nga ata që e njohin Zotin, që kanë aftësinë të komunikojnë me Të dhe ta ndiejnë në mënyrë të vetëdijshme praninë e Tij. Profetët na kanë kërkuar ta kërkojmë

Zotin në paqe të brendshme, në vetminë e shpirtit ku banon shpirti besnik dhe gëzimi suprem shpirtëror. Mësuesit e ndriçuar të Indisë gjithashtu i mbështesin këto ide dhe theksojnë rëndësinë e meditimit të thellë për të perceptuar Vetveten Hyjnore në thellësitë e shpirtit.

Çdo gjë në ekzistencë është një dridhje si valë e drejtuar nga mendja e Zotit. Kjo dridhje inteligjente është Fryma e Shenjtë, ose Fryma besnike, me të cilën mund të komunikojmë përmes lutjes dhe meditimit.

Në qetësinë e shpirtit tuaj dhe në korijen e mendjes suaj të përqendruar, dashuria me Absolutin dhe Infinitin është e pafundme. Por është e vështirë të gjesh Zotin nëse ndjekim paratë së pari. Ne duhet ta bëjmë Zotin një pjesë integrale të jetës sonë dhe pastaj do të kemi gjithçka që na nevojitet në këtë jetë. Kushdo që e bën Zotin një vend të përhershëm në zemrën e tij, Zoti do t'i japë atij një pjesë të bollshme të bekimeve të tokës dhe të qiellit dhe do t'u hapë horizonte të gjera ku shkëlqejnë diejt e mençurisë, duke ndriçuar shtigjet e tyre dhe duke shpërndarë errësirën përreth tyre. Zoti është dashnori i përjetshëm dhe nuk ka lumturi për njerëzimin përveçse kur ata e duan Zotin ashtu siç duan - të paktën - të dashurit e tyre më të dashur, sepse pa Zotin, ne nuk do ta njihnim thelbin e dashurisë, as nuk do ta shijonim ëmbëlsinë e saj.

Duhet të mësojmë të përdorim vullnetin tonë dhe të përqendrojmë mendjet tona për të kërkuar Zotin me gjithë zemër. Veprimet njerëzore

diktohen nga dëshirat dhe këto zakone na detyrojnë vazhdimisht të bëjmë atë që nuk duam të bëjmë. Vërtet, njeriu është armiku i vetes, i pavetëdijshëm për këtë. Ai nuk di të rrijë ulur, as nuk i kushton kohë Zotit, megjithatë ai dëshiron lumturi dhe hyrje të garantuar në Parajsë pa vonesë. Përvoja e shenjtë nuk mund të arrihet thjesht duke lexuar libra, duke dëgjuar predikime ose duke kryer vepra të mira. Këto të gjitha janë padyshim të dobishme, por janë të pamjaftueshme. Arritja te Zoti kërkon përqendrim të kujdesshëm dhe meditim të thellë.

Duhet të kërkojmë favorin e Zotit së pari. Nuk mund t'i kënaqim të gjithë, sepse kjo është e pamundur. Mundohem të mos ofendoj askënd. Bëj ç'të mundem dhe kjo është e gjitha që mund të bëj. Qëllimi im i vetëm është t'i pëlqej Zotit. Përdor duart e mia për t'u lutur me përulësi para Tij, këmbët e mia për ta kërkuar Atë kudo dhe mendjen time për të menduar për Të dhe për të soditur mrekullitë e Tij. Zoti duhet të zërë vendin e parë në zemrat tona, në mënyrë që ta përjetojmë Atë si paqe, dashuri, mirëkuptim, mirësi, dhembshuri dhe mençuri. Kjo, dhe asgjë tjetër, është ajo për të cilën kam ardhur të dëshmoj dhe t'ju flas.

Përveç reflektimit, duhet të kemi shoqëri të mirë. Nuk duhet të ndjekim njerëzit, por Zotin. Nëse gjen dobi në këto mendime, konsideroje si një bekim nga Zoti, sepse të gjitha meritat i përkasin Atij. Ndaji ato me të tjerët që ata të gjejnë në to atë që gjen ti (Dhe sa i përket mirësisë së

Zotit tënd, fol për të). Dhe mos harro të ndihmosh dikë çdo ditë sipas aftësisë sate. Për sa kohë që kam para në xhep, nuk do të ndalem së dhëni, sepse burimi im i pashtershëm dhe i vazhdueshëm është Zoti.

Së fundmi, ne duhet ta njohim Zotin ashtu siç e njohën të mëdhenjtë. Kjo është e mundur nëpërmjet meditimit dhe përpjekjes personale.

Njëherë, po ecja jashtë eremitancës, duke menduar për mësuesin tim të madh, Sri Yuktiswar, i cili kishte ndërruar jetë disa vjet më parë. Ndjeva një mall të madh për të dhe u trishtova që ai nuk ishte me mua për të shijuar bukurinë dhe atmosferën e eremitancës. Papritmas, ai më u shfaq nga qielli dhe tha: "A mendon se je i vetmi që po e shijon këtë vend të bukur? Unë po e shijoj atë njësoj si ti!"

Kërkuesi që dëshiron bashkim me Zotin duhet të përpiqet përmes praktikës së përditshme të meditimit dhe dashurisë për Të, dhe shtrirjes së kësaj dashurie tek të gjithë. Kjo është e vetmja mënyrë për të shmangur konfliktin. Bashkëpunimi shpirtëror është thelbësor. Pa spiritualitet të vërtetë, nuk ka lumturi individuale ose universale. Harmonia e shenjtë është e vetmja zgjidhje për të gjitha problemet fizike, financiare, martesore, morale dhe shpirtërore.

Lumturia vjen nga ndjenja e afërsisë me Zotin. Njerëzimi e ka burgosur veten pas hekurave të injorancës dhe është koha të çlirohet nga ky burg poshtërues. Mendja duhet të jetë gjithmonë e

kthyer drejt Zotit, pavarësisht rrethanave, dhe atëherë do të përjetoni paqe dhe gëzim të madh.

Ata që dëshirojnë Zotin dhe ia kushtojnë qenien e tyre Atij, inkurajojnë dhe ndriçojnë njëri-tjetrin dhe e kujtojnë vazhdimisht Zotin, janë të lumturit në këtë botë dhe fituesit e lumturisë së Ahiretit.

Paqja qoftë mbi ty

Perdja do të ngrihet dhe do të pastrohet

Secili prej nesh është krijuar sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë. Ne rrjedhim nga Fryma e Tij hyjnore dhe thelbi i Tij banon brenda nesh në gjithë pastërtinë, lavdinë dhe lumturinë e tij të jashtëzakonshme. Kjo trashëgimi e shenjtë është një fortesë e pathyeshme. Që një person të dënojë veten si mëkatar, duke ecur në shtigjet e mëkatit, është një nga mëkatet më të mëdha nga të gjitha. Sepse duke vepruar kështu, ata e dënojnë veten me pafuqi, dëshpërim dhe paaftësi për t'u ngritur dhe për t'u ngjitur. Është e vërtetë që një person mund të kryejë veprime në kundërshtim me ligjet natyrore dhe hyjnore, por ata duhet të ndryshojnë menjëherë kursin dhe të kthehen në rrugën e duhur. Në natyrën e tyre të pastër, një person është një tempull i shenjtë dhe Fryma hyjnore banon brenda tyre.

Duhet të kujtojmë gjithmonë se Zoti na do pastër dhe pa kushte. Por, meqenëse na ka dhënë zgjedhjen absolute për t'iu afruar Atij ose për t'u

larguar prej Tij, Ai pret që ne të shprehim dëshirën tonë për dashurinë e Tij përpara se Ai të vijë tek ne.

Njëherë dëgjova zërin e tij duke pëshpëritur gjatë meditimit: “Ti thua se nuk jam me ty, por nuk ke parë brenda. Unë nuk të lë kurrë për asnjë moment. Hyr në tempullin e shpirtit dhe do të më shohësh, sepse unë jam gjithmonë këtu, për të të pranuar dhe për të të përshëndetur me përshëndetjen e dashurisë hyjnore”.

Sinqeriteti i thellë është thelbësor në rrugën shpirtërore. Në pastërti dhe të vërtetë, agimi i shpirtit shpërthen.

Mençuria jonë njerëzore nuk është asgjë në krahasim me Zotin. E vetmja mënyrë që mund t'i afrohemi Atij është duke i dhënë Atij të njëjtën dashuri të pastër që Ai na dhuron.

Të gjithë përfundimisht do të gjejnë shpëtimin, por ata që ngurrojnë gjatë rrugës bien në humnerën e apatisë. Indiferenca na pengon të kuptojmë rëndësinë thelbësore të gjetjes së Zotit pikërisht tani, në këtë moment. Planeti ynë i madh Tokë, që fluturon në hapësirë, dhe identiteti ynë njerëzor, nuk na janë dhënë për të kaluar disa vite këtu dhe pastaj të zhdukemi në hiç. Përkundrazi, ne jemi të destinuar të reflektojmë thellë dhe të kuptojmë misterin e ekzistencës. Të jetosh pa e kuptuar qëllimin e jetës është budallallëk, budallallëk dhe humbje kohe. Misteret e jetës na rrethojnë nga të gjitha anët dhe Zoti na ka pajisur me inteligjencë për të gjetur zgjidhjet e tyre.

Në kërkimin tim për dashuri të qëndrueshme, kuptova se Zoti më donte në çdo mënyrë të imagjinueshme. Ai më donte si nënë, si baba dhe si mik.

E kërkova atë mik të përjetshëm përtej të gjithë miqve,

Dhe për atë të dashur të madh që tani e shoh të shkëlqejë në çdo fytyrë të sjellshme dhe të dashur. Ai mik hyjnor nuk më ka zhgënjyer kurrë, as nuk më ka lënë kurrë në baltë.

Zoti është pas gjithçkaje që ekziston. Ne duhet t'i nderojmë dhe t'i trajtojmë prindërit tanë me mirësi, por duhet ta duam Zotin me gjithë zemër dhe shpirt. Ne duhet ta pranojmë rëndësinë e një lidhjeje jetësore me Të, pa humbur më kohë.

Kur flemë, nuk e dimë nëse do të zgjohemi apo jo. E lëmë këtë tokë një nga një, por ky mendim nuk duhet të shkaktojë ankth. Kur vdesim, jemi të thirrur të lindim përsëri në tokë, duke filluar një jetë të re nga vendi ku e lamë në këtë jetë.

E shoh jetën si formimin dhe shpërbërjen e valëve në sipërfaqen e oqeanit. Vala njerëzore ngrihet nga sipërfaqja e oqeanit hyjnor në lindjen e saj, dhe në vdekje, ajo pushon në zemrën e Zotit. E kam kuptuar këtë të vërtetë dhe e di se nuk vdes kurrë vërtet, pavarësisht vdekjes së trupit. Sepse, pavarësisht nëse jam duke pushuar në oqeanin e shpirtit hyjnor apo zgjuar në trupin fizik, unë jam një me oqeanin kozmik. Se lumturia supreme nuk mund të gjendet në botë. Në të njëjtën kohë, nuk kemi nevojë të ikim në pyll në kërkim të qëllimit.

Mund ta gjejmë Zotin në këtë xhungël të jetës së përditshme - në thellësitë e shpellës së heshtjes.

Qeniet njerëzore mund të bëjnë shumë gabime, por ato janë të formuara sipas shëmbëlltyrës së shpirtit hyjnor. Zoti e krijoi këtë botë iluzore të kënaqësive tokësore vetëm për një qëllim: që njerëzimi të kuptojë se është thjesht një dramë kozmike, të braktisë iluzionet dhe të dojë vetëm Zotin. Kjo është e vërteta dhe nuk mund të jetë ndryshe. Pse Zoti na krijoi për të dashur anëtarët e familjes sonë vetëm për t'i parë ata të largohen prej nesh një nga një? Këto ngjarje ndodhin për të na bërë të kuptojmë se është Zoti që na do vërtet, përtej të gjithë atyre që duam.

Jeta është një seri imazhesh në lëvizje, por kjo e vërtetë është e vështirë për t’u kuptuar sepse iluzionet duken reale dhe realitetet duken si iluzione. Bota zhduket nga vetëdija jonë çdo natë ndërsa flemë, ndoshta që të kuptojmë se universi fizik nuk është real.

Ky mësim i gjumit nuk vjen për të na frikësuar, por për të na bërë të dëshirojmë të vërtetën e Zotit. Asgjë nuk mund ta kënaqë shpirtin përveç Zotit dhe dashurisë së Tij. Fryma e Zotit është e vërteta e pakrahasueshme. Nuk ka diçka të tillë si joreale, dhe ajo që është reale nuk mund të jetë joreale. Të mençurit e kuptojnë këtë të vërtetë rrezatuese.

Shumë vite të jetës sonë kanë kaluar dhe kanë mbetur vetëm vite, javë, ditë dhe orë. Pse të humbasim kohë me gjëra që nuk janë të dobishme? Ne duhet të dëshirojmë të lidhemi me

Zotin ditë e natë dhe të jemi plotësisht të sinqertë në këtë dëshirë përpara se koha e caktuar e jetës të mbarojë dhe të largohemi nga kjo tokë pa arritur asgjë të rëndësishme.

Pikërisht në atë çast, pashë dritën e madhe të Perëndisë që mbështjellte të gjithë krijimin. Çfarë gëzimi të jashtëzakonshëm! Çfarë drite e mrekullueshme!

Zoti im, të falënderoj dhe të përkulem para teje për këto bekime të bollshme të ndjerjes së pranisë sate

Bekime mbi të gjithë në të njëjtën mënyrë, në mënyrë që të kuptojmë se Ti je e vërteta përfundimtare në univers dhe se Ti je qëllimi ynë përfundimtar, përtej të cilit nuk ka qëllim tjetër.

Ne duhet ta duam Atë dhe t'i flasim Atij çdo sekondë të jetës sonë - në punë dhe në pushim, në lëvizje dhe qetësi - me lutje të thellë dhe mall të zjarrtë. Pastaj do të shohim velin e iluzionit të ngrihet dhe të zhduket. Zoti është me ne në çdo moment të jetës sonë. Ata që meditojnë dhe harmonizohen me Të e shohin Atë në bukurinë e luleve, fisnikërinë e shpirtrave të mirë, emocionet sublime dhe fisnike dhe ëndrrat e bukura. Më në fund, Ai do të dalë nga pas velit të trasha për t'i thënë çdo kërkuesi të sinqertë:

"Kemi qenë të ndarë për një kohë të gjatë sepse doja që të më jepje dashurinë tënde me dëshirë. Të krijova sipas shëmbëlltyrës sime dhe prita derisa ta përdorje lirinë tënde dhe të më jepje dashurinë tënde me dëshirën tënde."

Duhet t'i kërkojmë Zotit të na japë dhuratën e përjetshme dhe të qëndrueshme të dashurisë së Tij hyjnore. Por kush mund ta gjejë këtë Zot të dashur pa përpjekje? Nëse bëni 25 përqind të përpjekjeve, pjesa tjetër varet nga Zoti dhe udhëzuesi juaj shpirtëror. Unë nuk kërkoj asgjë për veten time, sepse i gjithë merita i përket Zotit, burimit të çdo mirësie dhe hiri. Hiri i Tij ju shoqëroftë, vetëdija e Tij qoftë me ju dhe ju e ndjeni bollëkun e pranisë së Tij brenda jush dhe përreth jush.

Zoti nuk na përgjigjet menjëherë sepse hezitojmë të tregojmë sa shumë e dëshirojmë Atë. Nuk duhet të kemi frikë t'i afrohemi Atij, por përkundrazi ta konsiderojmë Atë tonin, të Dashurin tonë dhe ta kërkojmë Atë pa pushim me mendimet, veprimet, zemrat dhe mendjet tona, dhe do ta gjejmë Atë strehën më të madhe të sigurisë dhe paqes në këtë ekzistencë.

O Zot, po të ofroj këtë buqetë shpirtrash të mirë, që ata të mund të zbukurojnë tempullin e pranisë Sate. Shoqëro këta shpirtra, që janë familja Jote dhe të dashurit e Tu. Ne këndojmë emrin Tënd të bekuar. Shpërndaj errësirën e injorancës me dritën Tënde të shenjtë. Largoje errësirën nga mendjet tona me dritën rrezatuese dhe të pakufishme të qenies Sate. Ne jemi të Tutët, pavarësisht rrethanave tona. Na zbulo Veten, O Zot i Madhërisë dhe Bujarisë. Beko secilin prej nesh. Prano pëshpëritjet e mendimeve tona të zjarrta dhe rrahjet e zjarrta të zemrave tona të dashura. Ty të ofrojmë gjithë dashurinë, nderin dhe

dëshirën, sepse Ti je i Dashuri ynë dhe gjithçka që kemi në këtë univers.

Na beko me hirin Tënd. Rrëzo muret e dëshirës që na ndajnë nga Ti. Ji Mbreti hyjnor i vendosur mbi të gjitha aspiratat tona. Le të përhapet drita e lavdisë Tënde në të gjithë botën e gjerë. Na beko të gjithëve. Na mbush me aromën e pranisë Tënde. Dhe le të kuptojmë gjithnjë e më shumë se Ti ke qenë gjithmonë me ne, Ti je me ne tani dhe Ti do të jesh me ne përgjithmonë.

Të falënderojmë për hirin dhe dashurinë që u ke dhënë ndjekësve të Tu të përkushtuar që dëshirojnë afërsinë Tënde dhe presin me padurim praninë Tënde. Shpresojmë që rrethi i dishepujve të Tu të rritet, në mënyrë që të festojmë praninë Tënde të bekuar dhe të gëzohemi në afërsinë Tënde.

Na beko që të mund t'ia hapim zemrat njëri-tjetrit dhe të pastrojmë qëllimet tona, që të jemi të denjë për mbrojtjen dhe kujdesin tënd. Zbulo veten, nga brenda dhe nga jashtë. Bashko të gjithë ne, dhe në dritën e këtij uniteti, le të njohim ekzistencën tënde unike.

Me sinqeritetin e zemrave tona të bashkuara dhe mallin e shpirtrave tanë harmonikë, ne përulemi para Teje, duke kërkuar ndihmën, udhëzimin dhe vetëdijen e vazhdueshme të pranisë Tënde në shpirtrat tanë.

Zjarri i përjetshëm i dashurisë digjet fort në zemrat tona dhe le të ndiejmë afërsinë Tënde me ne tani e përgjithmonë, O Zoti ynë, O i Dashuri ynë!

Dëshira Supreme dhe kapsula mendore

E madhe është lavdia e Zotit. Ai është thelbi i së vërtetës dhe mund të gjendet në këtë jetë. Në zemrat e njerëzve ka shumë lutje dhe përgjërime: për para, famë, shëndet - lutje të çdo lloji. Por lutja që duhet të jetë e para dhe më e rëndësishmja në çdo zemër është për ndjenjën e pranisë së Zotit. Ndërsa ecim në shtigjet e jetës në heshtje dhe siguri, duhet të kuptojmë se Zoti është qëllimi përfundimtar që mund të na kënaqë dhe të përmbushë dëshirat tona, sepse në Zot qëndron përgjigjja për çdo dëshirë të zemrës.

Kur nuk mund ta përmbushësh një dëshirë me përpjekjet e tua, i drejtohesh Zotit në lutje. Kështu, çdo lutje që shqipton zbulon një dëshirë të fshehur brenda teje. Por kur e gjen Zotin, të gjitha dëshirat zbehen dhe të gjitha plotësohen.

Dëshirat e kësaj bote lindin nga keqkuptime rreth qëllimit të jetës. Kjo tokë nuk është shtëpia jonë e vërtetë. Shkrimet e shenjta na tregojnë se i përkasim Perëndisë, se jemi krijuar sipas shëmbëlltyrës së Tij dhe se vullneti i Tij është që ne të kthehemi në origjinën tonë hyjnore. Ajo që njerëzimi nuk arrin ta kuptojë është se nëse nuk kthehet në burimin e tij hyjnor, do të detyrohet të luftojë për të përmbushur dëshira të panumërta. Imagjinoni këtë! Është e vërtetë që njerëzit nuk mund të mos kenë dëshira dhe nuk ka asgjë të keqe t'i kenë ato. Megjithatë, shumica e dëshirave njerëzore pengojnë përmbushjen e dëshirës përfundimtare për t'u kthyer te Perëndia. Kështu,

ato janë të dëmshme për lumturinë njerëzore. Nëse njerëzimi nuk e dëshiron Perëndinë dhe nuk e gjen Atë, ai do të vazhdojë të digjet nga dëshira për çfarëdo që mendon se do t'i sjellë lumturi. Por përmbushja e menjëhershme e të gjitha dëshirave u vjen automatikisht atyre që e gjejnë Perëndinë.

Ekzistojnë dy kategori dëshirash: ato që na ndihmojnë të gjejmë Zotin dhe ato që na pengojnë ta gjejmë Atë. Për shembull, nëse dikush ju bën padrejtësi, mund të ndjeni dëshirën për hakmarrje. Megjithatë, nëse e kapërceni këtë dëshirë duke përdorur fuqinë më të lartë dhe më të pranueshme të dashurisë, do të keni përdorur pikërisht mjetin që do t'ju ndihmojë të gjeni Zotin. Të gjitha dëshirat duhet të përmbushen në një mënyrë fisnike, sepse kur ato përmbushen me mjete të kësaj bote, dëshirat shumohen, së bashku me problemet dhe vuajtjet. Nëse mësojmë t'i ofrojmë të gjitha dëshirat tona Zotit, Ai do të punojë për të përmbushur dëshirat tona të mira dhe për të zhdukur ato të dëmshme dhe shkatërruese. Nuk ka mbrojtje më të madhe se një ndërgjegje e pastër dhe nuk ka mbrojtje më të mirë kundër goditjeve të jetës sesa të kesh dëshira fisnike dhe sublime.

Kur e kuptojmë se imazhi i përsosur i Zotit banon brenda nesh, të gjitha dëshirat tona përmbushen. Në atë vetëdije të shenjtë, e cila tejkalon të gjitha thesaret dhe pasuritë tokësore, nuk do të tronditeni edhe nëse ju jepet e gjithë bota. As lavdërimi nuk do t'ju mbjellë krenari, as fajësimi nuk do t'ju dëmtojë, sepse do të shijoni

gëzimin e Zotit brenda vetes dhe kjo do të jetë konsiderata më e rëndësishme në jetën tuaj.

Para së gjithash, duhet të kërkojmë udhëzimin e Zotit në përpjekjet tona për të arritur dëshirat tona legjitime, dhe kjo është mënyra më e mirë për të marrë përgjigje për të gjitha lutjet tona. Por lutja duhet të hiqet nga lutja. Mënyra e vjetër e lutjes duhet të ndryshojë dhe ne duhet t'i drejtohemi Zotit me besim të plotë dhe besim të palëkundur se Ai na dëgjon dhe do t'i plotësojë kërkesat tona. Zoti nuk dëshiron që ne të heqim dorë nga vullneti ynë - edhe kur i lutemi Atij - sepse ai vullnet është dhurata më e çmuar që kemi marrë nga dora e Tij e hirshme, një e drejtë e shenjtë që Ai e kishte për qëllim për ne që nga momenti i krijimit tonë.

Natyrisht, duhet bërë dallimi midis lutjeve dhe dëshirave të arsyeshme dhe të paarsyeshme. Mbani mend se dëshira është fuqi; nëse i përmbaheni një dëshire - qoftë e mirë apo e keqe, e dobishme apo e dëmshme - dhe qëndroni në të ditë e natë, ajo përfundimisht do të realizohet. Prandaj, duhet të jeni të kujdesshëm dhe të shmangni mbajtjen e dëshirave të dëmshme, sepse ato do të përmbushen dhe do të sjellin me vete dëm të madh dhe mjerim të palakmueshëm.

Me kalimin e kohës, do të zbuloni se edhe pse dëshirat tuaja janë përmbushur, zemra juaj mbetet bosh dhe do të përjetoni rebelim të brendshëm. Imagjinoni që sistemi juaj tretës është i dobët, megjithatë ju dëshironi ushqime të skuqura. Sigurisht, do të ndjeni dhimbje sa herë që i hani ato, pavarësisht kënaqësisë që përjetoni ndërsa i

shijoni. Dhe kështu, do të ndiheni sikur keni bërë një gabim. Urtësia dikton përdorimin e aftësisë dalluese për të dalluar dëshirat e mira nga ato të këqija, dhe pasi kjo të arrihet, ato dëshira të gabuara nuk duhet të përmbushen. Qeniet njerëzore posedojnë fuqinë e brendshme të aftësisë dalluese dhe duhet ta përdorin gjithmonë atë, duke udhëhequr jetën e tyre sipas urdhrave të ndërgjegjes, që është zëri i Zotit.

Dëshirat e paplotësuara qëndrojnë në zemër. Çfarë dëmi ka nëse i mbajmë ato atje? Ja përgjigjja:

Çdo dëshirë përbëhet nga forca specifike: ose e mira ose e keqja, ose të dyja. Kur një person vdes - Zoti e mëshiroftë - këto forca nuk vdesin pavarësisht dekompozimit dhe kalbjes së trupit. Përkundrazi, ato shoqërojnë shpirtin kudo që shkon në formën e kapsulave të përqendruara shpirtërore. Kur personi rilind në një mishërim të ri, këto kapsula ose tableta psikike manifestohen si tendenca sjelljeje. Kështu, një person që vdiq si alkoolik sjell me vete pirjen drejt alkoolit kur rilind, dhe kjo pirje vazhdon derisa të kapërcejë dëshirën për alkool. Kjo vlen edhe për gjëra të tjera.

Edhe fëmijët më të vegjël shfaqin tipare të fituara nga jetët e kaluara. Disa fëmijë vuajnë nga shpërthime të forta të zemërimit. Të tjerë kanë temperamente të këqija. Sigurisht, Zoti nuk i krijoi ata në këtë mënyrë. Dëshirat e paplotësuara nga jetët e kaluara kanë formuar këto tendenca psikologjike dhe për shkak të tyre, shpirti duket disi i çuditshëm, edhe pse është krijuar sipas shëmbëlltyrës së pastër të Zotit. Nëse imazhi i

Zotit është i shtrembëruar brenda një personi në këtë jetë, qoftë nga zemërimi, frika apo epshi, dhe këto tipare nuk kapërcehen tani, atëherë ata do të rilindin me to (ose do të rilindin me to), duke mbajtur barrën e këtyre tendencave të mjerueshme derisa t'i kapërcejnë ato në këtë ose mishërime të ardhshme. Nuk ka shpëtim prej tyre derisa të kapërcehen.

Prandaj, është më mirë të përmbushni të gjitha dëshirat tani ose t'i pushtoni ato.

Mënyra më e mirë për t'u çliruar nga dëshira të tilla një herë e përgjithmonë është duke përjetuar gëzim suprem hyjnor. Përndryshe, këto dëshira të shtypura dhe dëshira të paplotësuara do ta përndjekin dhe do ta mundojnë shpirtin.

Një person duhet ta kuptojë, nëpërmjet gjykimit dhe mençurisë, se vetëm Zoti është i aftë të japë lumturi të pastër dhe të qëndrueshme.

Shumicën e kohës, dëshirat mbeten të fshehura në nënndërgjegje. Mund të mendosh se janë zbehur, por nuk është kështu; ky është një nga misteret e jetës, i cili në vetvete është një mister i madh.

Por misteri zhduket kur analizojmë jetën dhe meditojmë për kuptimin e saj. Nëse do të uleshit në heshtje për një kohë të shkurtër çdo ditë dhe do të shqyrtonit veten, do të zbulonit se keni shumë dëshira të paplotësuara. Këto dëshira janë si mikrobe vdekjeprurëse që një person i mban me vete kudo që të shkojë, si në këtë jetë ashtu edhe në tjetrën.

Mënyra më e mirë për të ecur përpara është të dallosh - nëpërmjet zgjedhjes së mençur - dëshirat e dëmshme në këtë jetë dhe të përqendrosh përpjekjet e tua në përmbushjen e dëshirave të tua të mira. Nëse ndjen dëshirën për të kryer vetëvrasje ose për të bërë diçka të gabuar, duhet ta dëbosh atë dëshirë tani. Bind veten, në mendime dhe vepra, se ke një shkëndijë hyjnore brenda shpirtit tënd dhe mos harro se je krijuar sipas shëmbëlltyrës së të Plotfuqishmit dhe për këtë arsye ke fuqinë të kapërcesh natyrën dhe zakonet e tua fizike.

Ji më pak i lidhur me luksin dhe më i shkëputur nga dëshirat, dhe do ta fitosh betejën e jetës. Nëse vuani nga dhimbje të padurueshme, përpiquni sa më shumë të jetë e mundur të shkëputeni nga vetëdija fizike. Nëpërmjet dallimit, mund të kapërceni shqisat. Dallimi i mençur është zjarri që djeg dëshirat e dëmshme dhe orekset shkatërruese, duke i shndërruar ato në hi.

Është praktikë e zakonshme që njerëzit të ruajnë sende të vjetra, të konsumuara dhe të panevojshme në një cep të shtëpisë, dhe ta rregullojnë e pastrojnë shtëpinë herë pas here. Në mënyrë të ngjashme, në cep të mendjes suaj nënndërgjegjeshme ndodhen shumë dëshira me dëme të fshehura, të cilat mund t'ju shkaktojnë probleme të konsiderueshme një ditë nëse nuk merreni me to siç duhet.

Vetë-analiza është thelbësore në rrugën shpirtërore. Mund të jesh i urryer, i irritueshëm ose i shpejtë në zemërim. Nëse po, këto tipare të

ruajtura në vetëdijen tënde janë rezultat i veprimeve të tua të kaluara. Për të pastruar psikikën tënde nga kjo mobilje e rrëmujshme dhe e konsumuar, duhet të fillosh me veprime pozitive dhe konstruktive dhe të kultivosh dashuri për të tjerët. Sa më shumë t'i duash njerëzit, aq më shumë do të të duan edhe ata ty dhe do ta ndiesh dashurinë e tyre. Por nëse i kritikon, madje edhe ndaj vetes, ata do ta ndiejnë atë kritikë dhe do ta kthejnë atë tek ty të përforcuar!

Supozoni se një armik i vjetër ka vdekur, por ju ende ushqeni pakënaqësi dhe urrejtje ndaj tij. Do të vuani si rezultat i kësaj hidhërimi dhe efektet e tij të dëmshme do të shfaqen në trupin dhe mendjen tuaj. Është më mirë ta falni atë për hir të Zotit, sepse duke vepruar kështu, do të çliroheni nga dëshirat e liga të hakmarrjes që shkatërrojnë paqen tuaj mendore dhe shkatërrojnë qetësinë tuaj. Grumbullimi i urrejtjes mbi urrejtje, ose reagimi ndaj armiqësisë me urrejtje, jo vetëm që intensifikon armiqësinë e armikut tuaj ndaj jush, por gjithashtu helmon trupin dhe emocionet tuaja si pasojë. Prandaj falni me një falje të bukur.

Herë pas here, një person duhet të lërë gjithçka pas për të qenë vetëm me veten, në mënyrë që të reflektojë mbi qëllimin e jetës. Shumica e njerëzve janë të zhytur në një rrymë traditash dhe modash. Në realitet, ata kurrë nuk e kanë jetuar vërtet jetën e tyre, por jetën e botës. Çfarë kanë arritur dhe ku kanë përfunduar?

Prandaj, është e mençur që një person herë pas here të largohet nga preokupimet dhe

"detyrat" e përditshme në mënyrë që të qetësojë trazirat e mendjes së tij dhe të përpiqet të kuptojë thelbin e saj dhe të përcaktojë qëllimin që dëshiron të arrijë.

Mbani mend se dëshmia më e madhe që mund të merrni është ajo e ndërgjegjes suaj: zëri i pagabueshëm dhe i pagabueshëm i shpirtit tuaj. Ajo që ndërgjegjja juaj ju tregon është kush jeni vërtet, pa zbukurime apo maskime.

Mendoni për fuqinë e Jezu Krishtit i cili tha: “Atë, fali ata, sepse nuk dinë të bëjnë atë që nuk dinë”.

Dhe mendoni për Profetin e madh i cili tha: “A të mos ju tregoj se çfarë e ngre gradën e dikujt?” Ata thanë: “Po, o i Dërguar i Zotit.” Ai tha: “Ji i durueshëm me atë që është injorant ndaj teje, jepi atij që të kursen, mbaj lidhjet me atë që i ndërpret lidhjet me ty dhe fale atë që të bën padrejtësi.”

Dëgjimi i zërit të ndërgjegjes suaj të ndriçuar do t'ju sjellë dritë në rrugën tuaj dhe bekim në jetën tuaj. Kur ndjeni një nxitje të fortë në zemrën tuaj për të përmbushur një dëshirë, përdorni aftësinë tuaj për të dalluar dhe pyeteni veten: "A është një dëshirë e mirë apo e keqe ajo që po kërkoj të përmbush?"

Shumë faktorë nxisin dëshirat njerëzore Kur dikush sheh një makinë model të ri, dëshiron të ketë një të ngjashme. Kur sheh një shtëpi me stil të ri, dëshiron të ketë një të ngjashme. Një trend i ri mode bëhet popullor dhe njerëzit dëshirojnë ta blejnë dhe ta veshin atë stil!

Nga vijnë dëshirat? Kalova orë të tëra duke menduar për këtë. A mund t'i kategorizosh të gjitha dëshirat e tua? Arrita t'i rendis të gjitha dhe të mbaja vetëm ato të mirat. Dhe kur arrita bashkimin hyjnor, zbulova se të gjitha dëshirat e mia të mira u përmbushën menjëherë. Sot dëshiron diçka, dhe nesër shpirti yt dëshiron diçka tjetër. Mendja jote, e cila buron nga Zoti i Plotfuqishëm, nuk mund të kënaqet nga të mirat e kësaj bote, dhe kurrë nuk do të kënaqet, sepse, miku im i dashur, ke humbur thesarin më të çmuar dhe më të vlefshëm të shpirtit tënd, atë që i vetmi ka fuqinë të kënaqë dëshirën tënde dhe të përmbushë dëshirat e tua. Ai thesar i humbur është Zoti.

Është e vërtetë që ka disa dëshira të mira ose të nevojshme, dhe se duhet të punosh drejt përmbushjes së tyre. Por, ndërsa përpiqesh të përmbushësh dëshirat e tua më të vogla, mos harro që së pari të përmbushësh dëshirën tënde më të madhe ndaj Zotit. Bindja se dëshirat dhe detyrat më të vogla duhet të përmbushen së pari është një iluzion dhe një mashtrim. Ende e mbaj mend në fillim të udhëtimit tim shpirtëror se isha një person që shtynte punët dhe nuk meditoja rregullisht, edhe pse vazhdoja t'i thoja vetes se do të gjeja kohë për këtë. Një vit i tërë kaloi kështu para se të kuptoja se nuk e kisha përmbushur atë që i kisha premtuar vetes. Menjëherë i bëra një betim vetes se gjëja e parë që do të bëja në mëngjes ishte të lahesha dhe pastaj të meditoja për Zotin. Detyrat e përditshme ishin të shumta në

atë kohë, dhe nuk ishte e lehtë t'u shpëtoja atyre, madje as për një kohë të shkurtër. Prandaj, vendosa të kryeja së pari detyrat e mia shpirtërore. Dhe kështu, mësova një mësim të madh: detyra ime ndaj Zotit vjen e para, dhe vetëm atëherë merrem me detyra të tjera, më pak të rëndësishme.

Pse duhet që Zoti t’ia hapë njerëzimit portat e përjetësisë nëse njerëzimi i jep përparësi detyrave dhe konsideratave të tjera mbi Zotin? Zoti ka vendosur krahë shpirtërorë brenda nesh dhe pret që ne të fluturojmë në sferat e shpirtit. Këta krahë janë dëshirat tona shpirtërore, mendimet tona të larta dhe dëshira jonë e sinqertë për burimin tonë hyjnor.

Le ta kërkojmë Zotin së pari. Është e pamatur t'u japim rëndësi të madhe detyrave tokësore, sepse Azraeli mund ta thërrasë shpirtin në çdo moment dhe pastaj të gjitha detyrat, angazhimet, shqetësimet dhe detyrimet do të pushojnë dhe do të marrin fund njëherë e përgjithmonë. Pse pra të ngjitemi kaq fort pas jetës?

Një person mendon se po gëzon siguri dhe qetësi mendore, pastaj papritmas humbet një të dashur, ose humbet shëndetin ose punën, dhe siguria dhe qetësia mendore shkojnë dëm!

Sa e madhe ishte dashuria ime për nënën time! Mendova se ajo do të ishte gjithmonë me mua, por papritmas zbulova se ajo më kishte lënë kur isha fëmijë! Nuk duhet të kemi frikë nga vdekja, por përkundrazi të jemi të përgatitur për të.

Jeta nuk është ajo që duket. Mos i beso, sepse është e paqëndrueshme, mashtruese dhe plot zhgënjime dhe shpresa të shkatërruara. Përsosmëria nuk mund të gjendet këtu. Nuk dua t'ju jap një pamje joreale të jetës. Kjo botë nuk është parajsë. Është një laborator hyjnor ku Zoti teston shpirtrat për të parë nëse ata do t'i kapërcejnë dëshirat e liga me mirësi dhe do ta bëjnë Atë - domethënë, Zotin - dëshirën e tyre më të madhe, në mënyrë që ata të mund të kthehen në mbretërinë e Tij.

Jeta është plot me të gjitha llojet e tragjedive dhe komedive, fatkeqësive dhe gëzimeve. Është një tapet i gjerë, në ndryshim të vazhdueshëm dhe i gjallë i formave të panumërta. Nuk ka dy gjëra krejtësisht të njëjta. Jeta e çdo personi është unike. Çdo individ ka tipare të ndryshme, një mendësi të ndryshme dhe dëshira të ndryshme. Nëse do t'i nënshtroheshim të njëjtave sprova çdo ditë, do të lodheshim dhe do të mërziteshim. Edhe Parajsa, nëse do të ishte gjithmonë e njëjtë, do të humbiste tërheqjen e saj. Ne e duam larminë dhe diversitetin. Koncepti tradicional mbizotërues i Parajsës është krejtësisht i gabuar. Nëse do të ishte vërtet i mërzitshëm, shenjtorët dhe njerëzit e shenjtë të Perëndisë do të luteshin të ktheheshin në Tokë për t'u argëtuar! Parajsa ripërtërihet vazhdimisht në mënyrën më të këndshme, ndërsa Toka shpesh ripërtërihet vazhdimisht, por në një mënyrë të mërzitshme dhe të pakëndshme.

Megjithatë, pavarësisht faktit se jeta është e lodhshme dhe e lodhshme, shumica e njerëzve

mësohen me të, duke besuar se nuk ka mënyrë tjetër për të jetuar. Të paaftë për ta krahasuar këtë jetë me jetën shpirtërore, ata nuk arrijnë ta kuptojnë shkallën e dhimbjes dhe lodhjes së fshehur brenda kësaj bote.

Në të vërtetë, jeta nuk është reale. Është thjesht argëtim, asgjë më shumë. Ashtu si filmat e vjetër ripublikohen herë pas here, ashtu edhe të njëjtat ngjarje të vjetra përsëriten në forma të ndryshme. Dhe pavarësisht vazhdimësisë së pafundme të jetës, të njëjtat tema të paraqitura në filmat e kaluar riluhen njëra pas tjetrës. Vërtet, historia përsëritet dhe njerëzit janë thjesht objekte në muzetë e kohës.

Ta lësh jetën të zbulojë surprizat e saj, pranoji ato me gëzim, objektivitet dhe shkëputje, të paprekura nga emocionet, sikur të shihje një film. Një e qeshur me zemër është një kurë e mrekullueshme për të gjitha sëmundjet njerëzore.

Duhet t'i qasesh jetës me lehtësi dhe rehati. Kjo është ajo që mësova nga mësuesi im. Në fillim të trajnimit tim shpirtëror në shtëpinë e tij të vetmuar, i kryeja detyrat e mia me një fytyrë të zymtë, pa buzëqeshur kurrë. Një ditë mësuesi im e vuri re këtë dhe tha: "Me vullnetin e Zotit, gjithçka është mirë! Je në një funeral? A nuk e di se të gjesh Zotin do të thotë të fshehësh shqetësimet dhe të varrosësh të gjitha hidhërimet? Mos e merr jetën kaq seriozisht."

Ai më mësoi se është detyra e njeriut ta ngrejë mendjen e tij mbi të gjitha shpërqendrimet dhe

problemet tokësore, në mënyrë që të gjejë liri të plotë në Zot.

Duhet të ruhet ekuilibri në gëzime dhe hidhërime, fitim dhe humbje, fitore dhe dështim, në mënyrë që të përballemi me sfidat e jetës me guxim dhe vetëbesim.

Ruajtja e paqes së brendshme pavarësisht të gjitha ngjarjeve është mënyra më e mirë për të kapërcyer dëshirat mashtruese. Kjo është ajo që mësova nga të mëdhenjtë që nuk u prekën nga ndryshimet e kohës, por mbetën të palëkundur dhe të pandryshueshëm deri në fund. Edhe profetët, kur u torturuan, nuk e humbën vetëdijen e tyre të shenjtë, as nuk lejuan askënd t'ua vidhte dashurinë e Zotit. Gëzimi shpirtëror është në vetvete një mbrojtje e bekuar dhe fortesa më e madhe nga të gjitha. Mes sprovave dhe mundimeve, mbani mend bekimet që Zoti ju ka dhënë. Shpirti juaj është një tempull i shenjtë i Zotit. Nuk duhet të lejoni që errësira e injorancës ta ndotë atë vend të pastër. Sa e mrekullueshme është të jesh në një gjendje vetëdije shpirtërore, i nderuar, dinjitoz, i sigurt dhe në paqe! Mos kini frikë nga asgjë dhe mos urreni askënd. Jepni dashurinë tuaj të gjithëve. Ndjeni dashurinë e Zotit dhe shihni praninë e Tij në të gjithë njerëzit, dhe lejoni që dëshira juaj më e fortë të jetë prania e Tij e vazhdueshme në zemrën tuaj. Kjo është mënyra për të jetuar në paqe dhe qetësi në këtë botë. Por është e vështirë të shijosh këtë vetëkënaqësi për sa kohë që erërat e ashpra të dëshirave fryjnë nëpër oazën e zemrës dhe i dridhin pemët e saj me dhunë.

Dëshirat formohen nga mjedisi i një personi. Ato lindin nga perceptimet tona shqisore dhe kufizohen nga kufizimet e këtyre perceptimeve. Pjesëmarrja në një panair rural përmbush një dëshirë për pak emocion, por pasi vizitojmë një ekspozitë të klasit botëror dhe shohim të gjitha ekspozitat e ndryshme, panairi i vogël humbet sharmin dhe tërheqjen e tij. Kështu, së pari duhet të përjetojmë gëzimin e bashkimit me Perëndinë, në mënyrë që ta krahasojmë atë gëzim me kënaqësitë më të vogla tokësore. Pastaj, dëshirat do të jenë të një natyre më të lartë. Dëshira është e pafundme; sapo një dëshirë plotësohet, një tjetër zë vendin e saj. Por kur ta gjeni Perëndinë, të gjitha dëshirat tuaja plotësohen. "Kërkoni së pari mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e tij, dhe të gjitha këto gjëra do t'ju jepen (Dhe ajo që është me Perëndinë është më e mirë dhe më e qëndrueshme)". Pse pra të mos kërkoni së pari përmbushjen e asaj dëshire më të madhe dhe të merrni nga dora bujare e Perëndisë më të mirën dhe më të qëndrueshmen?

Kur Zoti i përgjigjet lutjes së kërkuesit për ta njohur Atë, të gjitha dëshirat e tij të tjera do të përmbushen menjëherë dhe përgjithmonë.

Disa njerëz mendojnë se nuk kanë dëshira. Në rregull!

Kam vënë re se çfarë ndodh shpesh kur njerëzit shkojnë në treg. Mund të mos kenë një dëshirë specifike për të blerë, por papritmas diçka u tërheq vëmendjen dhe mendojnë: "Oh po, duhet ta blej!"

Edhe nëse nuk e blejnë menjëherë, u qëndron në mendje ditë e natë derisa më në fund e bëjnë, edhe nëse u duhet të marrin hua para. Ata e shijojnë për njëfarë kohe, por gradualisht joshja e saj zbehet dhe gëzimi i zotërimit të saj zvogëlohet, kështu që dëshirojnë diçka tjetër e kështu me radhë.

Ndonjëherë takojmë dikë që thotë: "Ah, sikur të kisha kaq e kaq shumë parash (ose një makinë model të veçantë ose një pishinë ose)" dhe sapo kjo dëshirë plotësohet, lind një tjetër dëshirë për diçka të re.

Dëshirat njerëzore janë në thelb të papërsosura, dhe për këtë arsye ato nuk janë në gjendje të arrijnë lumturi të plotë për pronarët e tyre.

Bota do të përpiqet t'ju shpërqendrojë nga të kujtuarit se e vetmja dëshirë vërtet e vlefshme është të gjesh Zotin. Por duhet ta kujtoni veten për këtë çdo ditë. Kur një person vendos të lërë duhanin, të ndalojë së ngrëni shumë, të ndalojë së gënjyeri ose të ndalojë së mashtruari, ai duhet të jetë i vendosur në vendimin e tij dhe të mos lëkundet. Një mjedis i keq e than dhe dobëson vullnetin, duke krijuar dëshira të rreme brenda një personi. Ai i merr më të mirën dhe i jep më të keqen. Ata që jetojnë me hajdutë besojnë se kjo është e vetmja mënyrë për të jetuar. Por shoqërimi me njerëz të mirë e drejton mendjen drejt gjërave më të larta, kështu që dëshirat e rreme nuk mund ta tundojnë më një person. Çdo gjë në këtë jetë është subjekt i ndryshimit dhe luhatjes. Por disa

momente meditimi të thellë ose studimi dhe reflektimi mbi tema të pastra shpirtërore do të jenë një burim frymëzimi, duke e çuar kërkuesin e sinqertë përtej oqeanit të mashtrimit dhe iluzionit në brigjet hyjnore ku "asnjë lodhje nuk do t'i prekë atje, as nuk do të dëbohen prej andej".

(Pushimi më i madh është përgatitur për ata që punuan, dhe ai që nuk kurseu asnjë përpjekje në kërkim të së vërtetës e fitoi atë.)

Lumturia e vërtetë qëndron në dëshirën për Zotin dhe në të menduarit e vazhdueshëm për Të. Me këmbëngulje, vjen një kohë kur ky mendim bëhet aq i palëkundur dhe i palëkundur sa asnjë vuajtje fizike, mendore apo emocionale nuk mund ta largojë vetëdijen tuaj nga Zoti. A nuk është e mrekullueshme të jetosh me vetëdijen për Zotin, duke menduar për Të dhe duke e ndjerë Atë në çdo kohë, dhe të qëndrosh në shenjtëroren e pranisë së Tij të pathyeshme, ku as vdekja dhe as asgjë tjetër nuk mund ta vjedhë paqen tënde të brendshme? (Ata që besojnë dhe zemrat e të cilëve gjejnë prehje në përkujtimin e Zotit. Me të vërtetë, në përkujtimin e Zotit zemrat gjejnë prehje.)

Kur bëhesh imun ndaj të gjitha dëshirave, shijon praninë e përjetshme.

Jeta është vërtet e çuditshme, sepse gjithçka mund të ndryshojë Prandaj, nuk duhet ta ankorojmë anijen e lumturisë në rërën lëvizëse të kësaj jete Koha jonë do të kalojë dhe ajo që shohim tani një ditë do të zhduket Ndryshimi është i pranueshëm për sa kohë që nuk e lejoni të ju dëmtojë Dhe kur ju dëmton, trazirat e brendshme

që përjetoni janë një mesazh për ju që të mos pushtoheni nga dëshirat Kur jeni të sigurt në frymën hyjnore, shijoni gjithçka pa lidhje ose varësi Prandaj, përpjekja për ta njohur Atë është me rëndësi të madhe për ata që kujdesen; përndryshe, jeta do të jetë një zhgënjim shkatërrues, duke shtypur shpresat në një mënyrë të tmerrshme

Kur u ktheva në Indi në vitin 1935, shpresoja të vizitoja vendet që i doja si fëmijë, por me të mbërritur, zbulova se gjithçka kishte ndryshuar. Faza e jetës ishte riorganizuar në një mënyrë tjetër. Zhgënjimi dhe tronditja më e madhe erdhi kur vizitova shtëpinë time të vjetër në Aykapur, ku luaja dhe shikoja zogjtë. Vetëm një pemë mbeti nga gjithçka që mbaja mend. E tillë është jeta! Gjëra të njohura dhe të çmuara na ikin nga sytë një nga një. Isha gati të jepja gjithçka për ta parë shtëpinë tonë ashtu siç ishte në fëmijërinë time. E megjithatë, Zoti ma plotësoi dëshirën, sepse më vonë e pashë shtëpinë në një vizion, ku notuam në pishinë, dhe pastaj u ngjita lart, u shtriva në shtrat dhe hëngra mango, ashtu siç kisha bërë shumë vite më parë.

Dëshirat tani duhen shqyrtuar dhe shqyrtuar me shumë kujdes, të renditen mirë dhe të ruhen vetëm ato të mirat, dhe as ato dëshira të mira të mos lejohen të shtypin dëshirën më të rëndësishme për Zotin.

Kjo dëshirë duhet të mbetet e gjallë dhe e zjarrtë, dhe nuk duhet të lejohet të zbehet ose të shuhet. Njeriu është nën një iluzion të madh kur i kërkon Zotit t'i përmbushë dëshirat e tij tokësore,

por nuk i kërkon Atij t'i zbulojë Vetveten. Imagjinoni një fëmijë që vazhdimisht kërkon që prindërit e tij t'i plotësojnë kërkesat e tij, dhe përndryshe as nuk pyet për to dhe as nuk mendon për to. Kjo është mosmirënjohje dhe mohim i mirësisë së tyre, dhe në këtë ka një mësim për ata që reflektojnë.

Kur zbatohet ky libër i jetës, njeriu do të shoqërohet vetëm nga njohuritë shpirtërore të fituara gjatë qëndrimit të tij tokësor. Prandaj, Zoti duhet të mbetet gjithmonë i pranishëm në mendjen e dikujt, duke e thirrur vazhdimisht Atë dhe duke mos e harruar kurrë Atë nëse dikush është vërtet i shqetësuar për të ardhmen e tij shpirtërore. Kur jemi në bashkësi me Zotin, do të zbulojmë se të gjitha dëshirat plotësohen në një mënyrë misterioze. Por ne duhet ta kërkojmë Zotin së pari. Ai është bujar dhe na ka dhënë gjithçka, por ne do ta gjejmë Atë vetëm kur të mos jemi të kënaqur me dhuratat e Tij, por t'i drejtohemi Vetë Dhuruesit. Ne do ta njohim Atë për sa kohë që jemi të sinqertë në ndjekjen tonë, të zellshëm në dëshirën tonë për t'iu afruar Atij dhe për të përjetuar praninë e Tij të bekuar.

Pengesa më e madhe me të cilën përballet një person është vetvetja e tij. Kur përpiqet të ulet në heshtje dhe të meditojë për çështje shpirtërore, lindin papritur mendime të kësaj bote, duke i shpërqendruar dhe duke i penguar të arrijnë qëllimin e tyre. Ata duhet të stërviten për të kontrolluar mendimet dhe trupat e tyre, dhe duke vepruar kështu, ata do të mbajnë një parajsë të

lëvizshme brenda shpirtit të tyre. Në jetë a në vdekje, në parajsë a në ferr, ajo lumturi supreme do t'i shoqërojë.

Ne duhet t'i lutemi Zotit thellësisht, duke e zbrazur dëshirën tonë të madhe, duke i kërkuar Atij në gjuhën e zemrës, me dëshirën e shpirtit dhe me pëshpëritjet e ndërgjegjes, në mënyrë që Ai të na dëgjojë dhe të na përgjigjet. Por nëse një person lutet me gjysmë zemre dhe në të njëjtën kohë mendon për diçka tjetër - diçka që Zoti e di se nuk është shqetësimi kryesor i atij personi - Ai nuk do të përgjigjet.

Së pari duhet të kemi Zotin. Koha është tani. Nuk duhet të presim, sepse iluzionet janë shumë të fuqishme. Jeta kalon shpejt dhe është turp të largohemi nga kjo botë pa e ditur qëllimin e jetës. Duhet të reflektojmë sa herë që kemi një moment kohë të lirë. Edhe nëse lutjet tuaja nuk marrin përgjigje fillimisht, mos e humbni shpresën për mëshirën e Zotit, por vazhdoni të luteni. Lutuni sinqerisht dhe besoni se lutja juaj do të marrë përgjigje.

Në jetën time kam qenë dëshmitar i provës më të madhe të reagimit të Zotit ndaj lutjes. Por një përgjigje e tillë kërkon përpjekje, sepse asgjë me rëndësi nuk vjen pa përpjekje. Meditimi është thelbësor për të zbuluar misteret e jetës dhe për të hyrë në mbretërinë e Zotit.

Zakonet e këqija dhe shpërqendrimet e tjera do të përpiqen të minojnë përpjekjet tuaja dhe të dobësojnë vendosmërinë tuaj. Por nëse doni të jeni

të lumtur, mbajini mendimet tuaja të drejtuara nga Zoti dhe do ta gjeni Atë pranë jush.

Dëshirat për kënaqësi tokësore krijojnë një tërheqje magnetike që e tërheq një person drejt kësaj toke, jetë pas jete. Kthimi në mish bëhet i panevojshëm për ata që i kanë gjetur dëshirat e tyre te Zoti. Sa herë që dëshirojnë të përmbushin ndonjë dëshirë, ata mendojnë për të dhe ajo manifestohet para tyre. Nëna ime m'u shfaq pas vdekjes së saj dhe u ngushëllova duke e parë atë dhe e falënderova Zotin për mirësinë e Tij. Vërtet, Ai është Më Bujari dhe Më i Mëshirshmi. Ai i përmbush dëshirat tona për të treguar dashurinë dhe mirënjohjen e Tij ndaj nesh kur i japim Atij vendin e parë në zemrat tona.

Kur një person arrin te Zoti, ai bëhet zot i jetës dhe i fatit. Nuk duhet të pushojmë derisa prania hyjnore të jetë vendosur fort në jetën tonë. Ai do të na japë gjithçka që dëshirojmë dhe do të na vërë në provë.

Sprovat dhe pengesat në rrugën shpirtërore janë të shumta dhe të mëdha, por ndërsa kalojmë nëpër ato sprova dhe i kapërcejmë ato pengesa, duhet të themi: “O Zot, Ti i ke përgjigjur lutjeve të mia dhe i ke përmbushur dëshirat e mia më të mëdha, kështu që zemra ime është pasuruar me praninë Tënde dhe shpirti im shkëlqen me dritën Tënde”

Paqja qoftë mbi ty

Nga thëniet e mësuesit Paramhansa Yogananda

Njerëzit ankohen për idenë e heqjes dorë nga disa gjëra në jetë, edhe pse në realitet heqin dorë nga shumë gjëra të vlefshme, një nga të cilat jo më pak e rëndësishme është qetësia mendore, dhe ndonjëherë madje sakrifikojnë veten për para, të cilat janë të prirura për dëme dhe humbje.

Dorëzohuni Zotit dhe do të zbuloni se jeta juaj është bërë si një melodi e bukur ritmike

Kthejeni vëmendjen tuaj nga kjo botë drejt mbretërisë së gjerë të Perëndisë që është brenda jush

Në anijen e qetësisë mund të lundrosh drejt asaj bote përtej ëndrrave tona ku burimi hyjnor rrjedh pa pushim nga thellësitë e zemrës dhe shpirtit.

Zot, më ndihmo të luaj rolin tim në lojën e jetës në një mënyrë që të kënaq Ty, pavarësisht nëse jam i dobët apo i fortë, i sëmurë apo i shëndetshëm, i famshëm apo i panjohur, i pasur apo i varfër, duke e ditur se Ti më do dhe nuk do të më braktisësh kurrë.

Pasuria mund t'i merret një personi, ose mund t'i merret atij/asaj, kur ai/ajo largohet nga kjo botë, dhe ai/ajo nuk mund ta marrë me vete. Vlera e saj e vërtetë qëndron në shpenzimin e saj për vepra të dobishme dhe në sjelljen e lumturisë për veten dhe

të tjerët në një mënyrë që i pëlqen Zotit dhe ndërgjegjes së dikujt.

Ata që mendojnë vetëm për sigurinë dhe rehatinë e tyre, duke harruar ose injoruar nevojat e të tjerëve, në realitet po përpiqen të përballen me varfërinë që një ditë do të jetë fati i tyre. Ata që kapen pas pasurisë së tyre në vend që ta përdorin atë për vepra të mira nuk i sjellin vetes begati në jetën e përtejme, por lindin të varfër, me dëshirat dhe dëshirat e të pasurve. Por ata që ndajnë bollëkun dhe begatinë e tyre me të tjerët tërheqin mirësi dhe bollëk kudo që shkojnë.

Kur u jepni atyre që e meritojnë me dëshirë, do të zbuloni se Zoti është gjithmonë me ju dhe nuk do t'ju lërë kurrë dhe nuk do të keni nevojë për asgjë. Nuk duhet të harrojmë se jeta jonë mbështetet drejtpërdrejt nga Zoti dhe kur të kuptojmë se mendjet, vullnetet dhe aktivitetet tona varen të gjitha nga Zoti dhe e marrin forcën e tyre prej Tij, atëherë do të marrim udhëzim të drejtpërdrejtë prej Tij dhe do të kuptojmë se jeta jonë është një me jetën e Tij të pafundme.

Meditimi ofron prova të ekzistencës së Zotit. Pasi valët e ndjesisë pastrohen nga pellgu i mendjes, lumturia hyjnore buron nga shpirti. Kjo lumturi ekziston tashmë brenda shpirtit, por është e mbuluar me vel.

O Zot Do të përdor vullnetin dhe intelektin tim për të arritur gjëra të vogla së pari dhe pastaj do të kaloj në arritje më të mëdha.

Edhe nëse të gjitha ambiciet materiale arrihen, ajo jep vetëm lumturi të paplotë - dhe duke gjetur Zotin do të zbuloj rezervuarë të pashtershëm gëzimi. Dhe ajo nuk ndalet kurrë së rrjedhuri dhe së vrapuari në kopshtet dhe livadhet me gjelbërim të përjetshëm të shpirtit.

Shtëpia: Sheshi i Fitores

Nëse një person e kalon jetën duke ndjekur një emocion pas tjetrit, ai kurrë nuk do ta njohë shijen e lumturisë së vërtetë. Njeriu duhet të jetojë thjesht dhe t'i afrohet jetës me lehtësi. Është e këshillueshme që një person të kalojë kohë vetëm, duke reflektuar mbi veprimet e veta herë pas here dhe duke praktikuar paqen e brendshme, e cila sjell shërim, përtëritje dhe forcë të ripërtërirë.

Nëse shpërqendrimet janë vazhdimisht të pranishme dhe stimuj të tjerë bombardojnë shqisat, nervat do të vuajnë si rezultat, sasi të mëdha energjie jetësore do të shpenzohen kot dhe shpirti do të ndihet i tensionuar dhe i shqetësuar. Për më tepër, nuk duhet të shqetësohemi shumë për korrigjimin e të tjerëve; përkundrazi, duhet të korrigjojmë veten përpara se të përpiqemi t'i korrigjojmë të tjerët.

Le të dihet se shtëpia është fushëbeteja më e madhe. Një person që është një engjëll në shtëpinë e tij, do të jetë një engjëll kudo.

Ëmbëlsia e zërit dhe paqja e sugjeruar nga sjellja fisnike janë më të nevojshme në shtëpi sesa kudo tjetër.

Ashtu si errësira nuk mund të qëndrojë aty ku shkëlqen drita, ashtu edhe errësira e sëmundjes

duhet të zhduket kur drita e Zotit shkëlqen në qelizat e trupit, dhe pak janë ata që e kuptojnë këtë të vërtetë.

Kur njerëzit ndiejnë një dëshirë të fortë për t'u shëruar, ata luten me zemra të trazuara ose me një ndjenjë dëshpërimi, duke supozuar se Zoti nuk do t'i dëgjojë lutjet e tyre ose luten por nuk presin në mënyrë që të dinë nëse lutjet e tyre kanë arritur te Zoti.

Ashtu siç nuk mund të dëgjosh muzikë të transmetuar në ajër duke përdorur një marrës të dëmtuar, po ashtu nuk mund të kapësh dridhjet e shëndetit, forcës dhe mençurisë që burojnë nga Zoti me një aparat psikik që nuk funksionon me frikëra, shqetësime dhe të gjitha llojet e ankthit, dyshimeve dhe pasigurisë.

Le të të kujtojmë dhe të të falënderojmë, Zot, në kohë nevoje dhe begatie, në sëmundje dhe shëndet, në errësirë dhe dritë, dhe në të gjitha rrethanat. Le të kujtojmë me mirënjohje ditët e mirëqenies që na ke dhuruar. Na ndihmo të hapim sytë e besimit në mënyrë që të shohim dritën Tënde të bekuar, e cila shëron të gjitha sëmundjet dhe lëngatat.

Unë jam kapiteni i anijes sime të mendimeve të mira, të vullnetit tim të mirë dhe të aktivitetit tim të frytshëm e të dobishëm. Do ta drejtoj anijen e jetës sime, duke i mbajtur gjithmonë sytë e mi të fiksuar në planetin e ndritshëm të paqes në qiellin e meditimit tim të thellë.

Do të përdor aftësitë e mia të të menduarit krijues për të arritur sukses në çdo gjë që bëj. Zoti

do të më ndihmojë nëse përpiqem të ndihmoj edhe veten time.

Sot do ta punoj kopshtin e jetës me përpjekje të përtërira dhe do ta mbjell me farat e mençurisë, shëndetit, kënaqësisë dhe lumturisë. Do t'i ujit farat me besim dhe vetëbesim dhe do të pres bujarinë e të Plotfuqishmit që të më japë një korrje të drejtë. Edhe nëse nuk korr korrjen e pritur, do të mbetem mirënjohës dhe falënderues për qetësinë shpirtërore që vjen nga përpjekja për të bërë më të mirën time.

Do ta falënderoj Zotin që jam në gjendje të vazhdoj të përpiqem derisa të kem sukses, me hirin e Tij. Dhe do ta falënderoj Atë kur të arrij dëshirën më të madhe të zemrës sime. Do të përpiqem të bëj vetëm vepra fisnike dhe të denja, duke kërkuar kënaqësinë e Zotit.

Bota është plot me stuhi natyrore dhe njerëzore, dhe Zoti është mburoja e fortë dhe streha e sigurt nga stuhitë, uraganet dhe të këqijat e kësaj bote. Kudo që është Zoti, nuk ka frikë apo pikëllim. Besimtari i vërtetë qëndron i vendosur dhe krenar në betejën e jetës dhe në luftën e ngjarjeve, i sigurt se Zoti është me të, duke e mbrojtur nga dëmi dhe duke mos e braktisur kurrë për asnjë moment. Kështu, frika zhduket nga zemra e tij dhe siguria zë vend, një mbrojtje që nuk mund të imponohet.

Të mos kesh frikë do të thotë të kesh besim në Zot dhe në mbrojtjen e Tij, dhe të kesh besim në drejtësinë, mençurinë, mëshirën, dashurinë dhe kudondodhjen e Tij.

Frika e privon një person nga forca e tij psikologjike, i turbullon mendjen dhe dëmton ritmet natyrore të zemrës. Për më tepër, frika mund të shkaktojë shqetësime fizike dhe sëmundje psikologjike. Në vend që t'i nënshtrohet ankthit dhe kufizimit psikologjik, një person duhet të sigurohet se është i sigurt në mbrojtjen e Zotit, Gjithëshikuesit, Gjithëdëgjuesit, i sigurt në fortesën e Tij të pathyeshme dhe i rrethuar nga mëshira .dhe kujdesi i Tij

Qoftë në xhunglën afrikane, në një fushë beteje, duke vuajtur nga sëmundja apo varfëria, duhet ta bindësh veten se dora e Zotit është më e fortë se çdo rrezik dhe e aftë të mbrojë ata që kërkojnë strehim tek Ai. Nuk ka mjet më efektiv mbrojtjeje. Sigurisht, duhet të përdorësh arsyen në përballimin e ngjarjeve, duke pasur njëkohësisht besim të plotë në ndihmën hyjnore. Besimi nuk do të thotë kurrë të jesh i pamatur ose të veprosh pa mençuri përballë fatkeqësive. Përkundrazi, pavarësisht se çfarë ndodh, duhet t'i pohosh vetes se vetëm Zoti është i aftë të ndihmojë në rrethana të vështira dhe të vështira nëse i drejtohesh Atij .me gjithë zemrën, shpirtin dhe shqisat e tua

Kur vështirësitë bien si një ortek, nuk duhet t'i lejojmë ato të paralizojnë vullnetin tonë ose të errësojnë vizionin tonë të qartë dhe qasjen tonë të mençur e logjike. Përkundrazi, duhet ta ruajmë besimin tonë në Zot dhe ndjenjën tonë të lindur të së drejtës dhe të gabuarës, dhe të përpiqemi të gjejmë një rrugëdalje. Me ndihmën e Zotit, do ta

gjejmë atë. Në fund të fundit, gjërat do të përmirësohen sepse fuqia dhe mrekullitë e Zotit fshihen pas kontradiktave të jetës njerëzore. Ata që nuk e pranojnë pashmangshmërinë e rrethanave dhe në vend të kësaj përpiqen të depërtojnë përtej velit me intelektin dhe besimin e tyre, do ta gjejnë derën të hapur për ta - një derë .mbi të cilën troket çdo dorë besimtare

Jeta është e mbështjellë në errësirë dhe nganjëherë pengohemi dhe hezitojmë të ecim përpara. Duhet ta lëmë dritën e Zotit të jetë llamba jonë udhërrëfyese ndërsa ecim nëpër shtigjet e errëta të jetës. Zoti është hëna e plotë në netët e injorancës dhe errësirës, dielli i shkëlqimit në orët e zgjimit, far i udhëzimit dhe ylli udhërrëfyes për ata që përshkojnë detet e ekzistencës tokësore .dhe të shkurtër

Problemet do të vazhdojnë në botë, kështu që ku mund të drejtohet dikush për udhëzim dhe drejtim? Mendimet e dikujt, të ndikuara nga zakonet, paragjykimet, paragjykimet dhe fanatizmi, janë të padobishme, dhe ndikimet e mjedisit, familjes, vendit ose botës së dikujt janë të paafta të ofrojnë udhëzim të vërtetë. Prandaj, duhet t'i drejtohemi Zotit dhe të dëgjojmë zërin e qetë dhe të qetë që buron nga thellësitë e shpirtit, .një zë në harmoni me të vërtetën

Dallimi midis kontemplacionit mendor dhe introspeksionit shpirtëror

Nëse një person programon veten me njohuri teorike, ai bëhet si një regjistrues në këmbë, duke përsëritur fjalë të urta dhe fraza të larta, dhe të tjerët e konsiderojnë atë të ditur dhe të ditur. Por një njohuri e tillë nuk përforcohet nga një perceptim i drejtpërdrejtë i së vërtetës, as nuk përputhet me arritjen shpirtërore. Ky lloj intelektualizimi ose intelektualizimi e mban "veten" të lidhur me mendjen shqisore, e cila vetë është e kufizuar nga shqisat fizike. Njohuritë teorike nuk mund të fitojnë njohuri hyjnore, dhe është e kështillueshme që të mos humbasë kohën e çmuar me teori që nuk mund të zbatohen në realitet, përndryshe dikush e gjen veten të humbur në një xhungël të dendur intelektuale, të paaftë për të kapërcyer sferën e teorisë.

Ky proces nuk do të çojë në njohjen e së vërtetës, sepse e vërteta qëndron përtej opinioneve dhe teorive, dhe shumë nga ata që ndjekin këtë qasje bëhen të detyruar nga përfundimet e tyre subjektive.

Nëse një person i përdor aftësitë e tij mendore vetëm për të fituar para dhe pasuri materiale, vetëdija e tij do të tërhiqet nga bota materiale dhe do të ngatërrohet në kompleksitete të pafundme. Prandaj, njerëzit e mençur thonë se një person nuk duhet t'i kushtojë të gjitha aftësitë mendore që Zoti i ka dhuruar atij për ndjekjen e gjërave të përkohshme, në mënyrë që të mos humbasë veten në labirintin e materializmit dhe të krijojë kufizime dhe kufizime të panevojshme për veten e tij. Në

vend të kësaj, ai duhet t'i përdorë aftësitë e tij mendore për të siguruar nevojat e jetës dhe të përpiqet të zhvillojë aftësitë e tij morale në mënyrë që të dallojë midis të drejtës dhe të gabuarës, dhe midis asaj që është e dëmshme dhe asaj që është e dobishme. Kur ata kultivojnë depërtimin e tyre shpirtëror, ata do të jenë në gjendje ta ndiejnë Zotin brenda vetes dhe të përcaktojnë të vërtetat shpirtërore të fshehura pas vellove të dendura të materializmit. Kjo gjendje quhet introspeksion .shpirtëror

Cilado qofshin shqetësimet tona, Zoti duhet të ketë gjithmonë përparësi në jetën tonë. Një nga elementët më të rëndësishëm të rritjes shpirtërore është lidhja e vazhdueshme dhe e sinqertë me Zotin, përmes së cilës ju personalisht do të dëshmoni një transformim të mrekullueshëm dhe .pozitiv që do t'ju lërë mbresa të thella

Kur një person dëshiron të shohë një shfaqje, ose të blejë rroba të reja ose një makinë të re, a nuk është e vërtetë që mendja e tij është e zënë gjatë gjithë kohës? Lidhur me këto çështje dhe si t'i arrijë ose t'i marrë ato? Ai nuk do të pushojë derisa të përmbushë dëshirat e tij dhe do të vazhdojë të .punojë pa u lodhur për t'i arritur ato dëshira

Kështu, mendja njerëzore duhet të jetë e zënë duke menduar për Zotin dhe pastaj të gjitha dëshirat më të vogla do të transformohen në një dëshirë të fortë për të ndjerë Zotin dhe për të .komunikuar me Të

Kur mendja i pështpërit Zotit një pështpëritje të sinqertë dhe të zjarrtë që buron nga thellësitë e një shpirti të dëshiruar

Thirrja e shpirtit do të prekë zemrën kozmike dhe përgjigjja do të vijë, duke sjellë me vete gëzim të madh.

Pështpëritja intelektuale kultivon vullnetin, derisa të keni forcë të mjaftueshme për të arritur qëllimin e dëshiruar.

Kur mendja dhe vullneti i një personi janë në harmoni me Zotin, ai është i ngarkuar me fuqi të pakufizuar, kështu që vetëm të menduarit për diçka është e mjaftueshme për ta sjellë atë në jetë, sepse ligji hyjnor vepron në favor të atyre që janë në harmoni me vullnetin suprem.

Të gjitha arritjet e jashtëzakonshme në jetën time janë arritur nëpërmjet fuqisë së një mendjeje në harmoni me Zotin. Kur gjeneratori hyjnor është në punë, gjithçka që dëshiroj realizohet pa përjashtim, së pari duke marrë formë si një dizajn i padukshëm, eterik dhe më pas duke u manifestuar me forcë të papërmbajtshme në realitet.

Sekreti i rritjes

Ne rritemi përmes çdo përvoje që kalojmë, për sa kohë që e kuptojmë se mund të nxjerrim mësime të vlefshme prej tyre, sepse çdo dhimbje dhe vuajtje që përjetojmë ka kuptim dhe qëllim.

Pavarësisht ashpërsisë së sprovave, ato janë si zjarri që shkrin xeherorin e hekurit, duke e transformuar atë në çelik të bukur, të fortë dhe të gjithanshëm. Mençuria që farkëtojmë përmes flakëve përvëluese të përvojës është vërtet e jashtëzakonshme. Jeta na pastron, duke transformuar natyrën tonë të ulët në elementë të çmuar, duke na lejuar të jetojmë me shpirtra aq të pastër sa xhevahiret, aq të fortë sa çeliku, por fleksibël dhe elastikë, duke u përkulur pa u thyer nën presionet e fatkeqësive dhe vështirësive.

Kur shohim fytyra të shtrembëruara nga zemërimi, të plagosura nga brutaliteti, pamja e tyre na bën të dëshirojmë ta dëbojmë shëmtinë nga shpirtrat tanë - një shpirt i paprekur nga asgjë tjetër përveç qëllimeve të liga dhe mërive të thella që errësojnë imazhin e bekuar hyjnor brenda nesh, ashtu si bloza ndot një pasqyrë. Veprimet e dhimbshme të të tjerëve duhet të zgjojnë tek ne dëshirën për të përmirësuar sjelljen tonë dhe për të kontrolluar veten, në mënyrë që të jemi zotër të pasioneve tona të padisiplinuara, jo skllevër të tyre.

Fjalët e mira janë një ilaç i mrekullueshëm për shumë sëmundje, duke zotëruar një forcë të fuqishme, pothuajse magjike, magnetike që sjell bekime dhe begati të bollshme për folësin e tyre. Ata që përdorin fjalë qetësuese dhe të buta ndiejnë një rrymë delikate që rrjedh përmes tyre pa ndërprerje, duke u mbushur me një bollëk qetësie. Kjo ndodh sepse kjo rrymë është e lidhur me

burimin e saj më të lartë, që rrjedh vazhdimisht dhe arrin vazhdimisht shpirtrat në harmoni me të. Ata pastaj do të jenë në gjendje ta transmetojnë këtë rrjedhë lumturie te shpirtrat që dëshirojnë paqe.

Çdo ditë, një person shikon në pasqyrë për të parë fytyrën e tij sepse dëshiron të duket në formën e tij më të mirë para të tjerëve. Sa më e rëndësishme është, pra, që ai të qëndrojë çdo ditë me veten dhe të shikojë në pasqyrën e analizës së brendshme për të zbuluar se çfarë fshihet nën sipërfaqen vezulluese! Sepse çdo gjë që është tërheqëse nga jashtë e merr joshjen e saj nga vetja e brendshme. Dhe asgjë nuk e njollos pasqyrën e pastër të shpirtit si shtrembërimet psikologjike si zemërimi, pakënaqësia, zilia dhe urrejtja. Kushdo që përpiqet të çlirohet nga këto përbërje, të huaja për natyrën e shpirtit, do të lejojë që drita e bukurisë së brendshme të rrezatojë nga brenda.

Përmes analizës, zbulojmë se problemet njerëzore janë të trefishta: ka probleme dhe çrregullime që sulmojnë trupin e njeriut, të tjera që sulmojnë mendjen dhe një kategori e tretë që bllokon rrugët e shpirtit.

Sëmundja, pleqëria dhe vdekja janë vështirësitë dhe pengesat me të cilat përballet trupi. Megjithatë, sëmundjet psikologjike pushtojnë mendjen përmes trishtimit, frikës, zemërimit, dëshirave të shtypura, pakënaqësisë, urrejtjes, obsesioneve emocionale, agjitacionit nervor të ethshëm dhe kancerit psikologjik që paralizon

aftësitë mendore. Sëmundja më e rrezikshme, megjithatë, është sëmundja e shpirtit, e manifestuar në injorancë, nga e cila burojnë dhe përhapen të gjitha sëmundjet e tjera.

Ka më shumë të mira sesa të këqija në botë

Kur dyshimet na futen në mendje, duhet të kujtojmë jetën e njerëzve të mëdhenj. Është e vërtetë që jemi qenie njerëzore, por Zoti na ka pajisur me fuqi të jashtëzakonshme që rrallë i përdorim. Pse pra të dridhemi nga frika e pleqërisë, sëmundjes dhe pikëllimit? Duhet të bëjmë çmos për t'u kujdesur për trupat tanë, por nuk duhet t'i nënshtrohemi frikës ose të varrosemi nën grumbuj injorance.

Trupi nuk është i gjithë personi

E mira është më e madhe se e keqja në këtë botë sepse Zoti është fuqia supreme. Por kur na godet e keqja, mendojmë se nuk kemi fuqi ta kontrollojmë atë ose t'i shpëtojmë kontrollit të saj.

Stuhitë e së keqes janë të destinuara të fryjnë, por ne mund t'i kapërcejmë efektet e tyre dhe të ngrihemi mbi to.

Jeta nuk na është dhënë për t’u shkatërruar prej saj, por për të na ngulitur ndërgjegjësimin për përjetësinë, dhe ne duhet ta kujtojmë këtë të vërtetë.

Pa lirinë e mendimit, askush nuk mund të shprehet në një mënyrë të pastër, spontane dhe natyrale. Mbani mend se jeni thelbësisht të lirë. .Fuqia e vullnetit është gjithmonë e lirë

Nëse e përdorni vullnetin tuaj siç duhet, kjo do të krijojë karma të mirë për ju, por shumica e njerëzve nuk duan të ndryshojnë dhe nuk duan të bëjnë përpjekje, kështu që ata shkërmoqen përballë vështirësive dhe nuk janë në gjendje të .përballen me sfidat

Të bësh çfarë të duash nuk është liri, sepse njerëzit janë të lidhur nga dëshirat e tyre, dhe për këtë arsye veprimet e tyre nuk mund të quhen aspak liri. Liria e vërtetë do të thotë të bësh gjithçka me një vullnet të udhëhequr nga mençuria. Një person mund të kontrollojë pasojat e veprimeve të tij të kaluara, të cilat në mënyrë të pashmangshme do ta ndjekin atë, nëse e aktivizon vullnetin e tij dhe e përdor atë për vepra të mira dhe të dobishme. Nëse i kryeni veprimet tuaja me arsye dhe vullnet, forcat e veprimeve tuaja të gabuara të mëparshme do të dobësohen dhe zakonet që vijnë nga veprimet tuaja të mira do të .forcohen

Ne dëshirojmë vazhdimisht atë që na mungon dhe lidhemi me gjëra që nuk janë thelbësore. Sapo diçka na zotëron, ne e humbasim përkohësisht vullnetin tonë të lirë. Ashtu si lindorët janë skllavëruar nga zakonet e lashta, edhe perëndimorët janë skllavëruar nga ato moderne. .Ne krijojmë fatin tonë dhe lidhemi prej tij

Pse një fëmijë lind në një familje të keqe, ndërsa një tjetër lind në një familje të mirë? Secili prej tyre e përdori lirinë e tij për të jetuar në një mënyrë të caktuar në të kaluarën (në një jetë të mëparshme) dhe kështu i solli ato rrethana mbi vete në këtë jetë.

Nuk ka liri të vërtetë pa Zotin. Ne duhet të mendojmë vazhdimisht për Të. Cilado qofshin shqetësimet dhe mendimet tona, Zoti duhet të zërë vendin e parë në zemrat tona, dhe kur jemi vërtet të lidhur me Të, do të na jepet aftësia për të përmbushur atë që duhet, në çdo kohë, me ndihmën e Tij hyjnore.

Këshilla për dishepullin

Një nga nxënësit i kërkoi mësuesit Paramhansa t'i jepte disa këshilla për vetëpërmirësim, ai tha: Nëse do të të duan, fillo duke dashur të tjerët që kanë nevojë për dashurinë tënde.

Dhe nëse prisni nga të tjerët, jini besnikë dhe besnikë ndaj tyre, në mënyrë që ata të jenë besnikë ndaj jush.

Nëse doni t'i pengoni të tjerët të veprojnë me keqdashje dhe dinakëri, mos lejoni që mashtrimi të depërtojë në mendimet tuaja dhe mos veproni në një mënyrë që i dëmton të tjerët.

Nëse doni që të tjerët të kenë empati me ju, filloni duke treguar empati ndaj tyre, veçanërisht ndaj atyre përreth jush.

Nëse do që të tjerët të të respektojnë, duhet të tregosh respekt si për të rinjtë ashtu edhe për të moshuarit

Nëse do paqe nga të tjerët, duhet të jetosh një jetë në harmoni

Nëse doni që njerëzit të jenë fetarë, jini shpirtërorë në natyrë dhe lërini të tjerët të ndiejnë se jeni një model i mirë dhe se mund të mbështeten tek ju dhe t'ju besojnë.

Shkurt, gjithçka që dëshiron të të tregojnë të tjerët. Një nga cilësitë e mira është ta tregosh atë në jetën tënde së pari, dhe do të zbulosh se njerëzit do të reagojnë ndaj teje në të njëjtën mënyrë.

Nëse mund të identifikoni fushat në jetën tuaj që kanë nevojë për përmirësim pa u dekurajuar ose pa zhvilluar një kompleks inferioriteti, dhe nëse punoni vazhdimisht për të përmirësuar karakterin tuaj, atëherë koha që shpenzoni për këtë do të jetë shumë më produktive sesa nëse do ta humbisnit duke dëshiruar që të tjerët të përmirësoheshin vetë. Shembulli juaj pozitiv dhe sjellja juaj e shëndoshë kanë një fuqi më të madhe për të ndryshuar të tjerët sesa dëshirat, zemërimi dhe fjalët tuaja vetëm.

O Zot, Ti je burimi i çdo mirësie dhe origjina e çdo fuqie. Bekona që të mund të reflektojmë bekimet e Tua mbi ne në shëndetin tonë, aspiratat tona intelektuale dhe shprehjet tona shpirtërore. Ti

je shkëlqimi në yje, energjia në atome, mirësia në zemra dhe bukuria në të vërtetë. Na ndihmo të mbushemi me fuqinë Tënde supreme, mençurinë Tënde të pafundme dhe vërtetësinë Tënde të pakufishme.

Zot, na lejo të pranojmë se Ti je burimi i shëndetit, oqeani i jetës dhe burimi i gjithë kuptimit dhe dijes. Na çliro nga injoranca dhe efektet e saj, nga frika dhe shqetësimet, dhe lejo që përmbytja e mençurisë Tënde të largojë të gjitha mbeturinat dhe rrënojat nga jeta jonë.

Shkëput, o Zot, perdet që fshehin fytyrën Tënde nga ne, le të të shohim si një dritë kaq të ndritshme, si diej të panumërt në horizontin e jetës sonë, le të të ndiejmë si një fuqi gjithmonë përtëritëse që frymëzon mendimet tona, ushqen shpirtrat tanë, mbështet trupat tanë dhe përmbush ëndrrat tona.

Amen

Shumica e njerëzve nuk e dinë pse. Nga ekzistenca e tyre në këtë tokë, ata besojnë se qëllimi i jetës është përmbushja e dëshirave, sigurimi i nevojave të jetës, kërkimi i kënaqësisë dhe dashurisë njerëzore dhe në fund të fundit dorëzimi ndaj thirrësit të fundit.

Njerëzit e fillojnë jetën e tyre si programues me pririe dhe dëshira specifike që nuk u janë përmbushur në të kaluarën. Dhe ata përpiqen - me atë pak vullnet të lirë që u ka mbetur - duke

imituar dëshirat dhe veprimet e të tjerëve. Nëse shoqërohen me biznesmenë, duan të bëhen si ata, dhe nëse shoqërohen me artistë, arti bëhet gjithçka për ta.

Zoti dëshiron që ne të jemi praktikë në këtë botë. Ai na ka dhënë uri që kërkon që ne të punojmë për ta shuar atë, por kërkimi vetëm për ushqim, strehim, para dhe pasuri do të thotë që njeriu harron burimin e lumturisë së tij.

Është e vërtetë që duhet të punojmë për të përmbushur nevojat tona dhe të përpiqemi të arrijmë qëllimet tona legjitime, por para së gjithash, duhet t'ia hapim zemrat tona Zotit dhe të kërkojmë udhëzimin dhe miratimin e Tij në gjithçka që bëjmë. Atëherë me siguri do të kemi sukses në shkollën e jetës, sepse do të marrim drejtimin tonë nga Menaxheri dhe Furnizuesi Suprem, i cili e di se çfarë na nevojitet dhe çfarë është më e mira për ne. Prandaj, duhet t'i besojmë Atij dhe t'i nënshtrohemi vullnetit të Tij të mençur.

Nga leksionet e mësueses Paramahansa

Kur lumturia e brendshme e shpirtit errësohet nga një shtresë e trashë kënaqësish sensuale kalimtare, shkëlqimi i artë i shpirtit errësohet dhe aftësitë transparente të shpirtit fshihen pas dendësisë së materies. Kur mendja e dikujt tërhiqet nga xhelozia dhe zilia dhe mbulohet nga retë e frikës dhe shqetësimit, ai bëhet i mjerë, i mjerë dhe i mundur. Por kur dikush e drejton të

njëjtën vëmendje drejt dashurisë, paqes dhe harmonisë, ai përjeton lumturi të thellë.

Shpirti ndjen lumturi kur kthehet nga dëshirat fizike të përziera me vuajtje dhe mjerim në virtytet transparente të shpirtit, të mbushura me kënaqësi sublime.

Nëse shpirti zhytet plotësisht në kënaqësitë e ashpra të kësaj bote, ai bëhet indiferent ndaj ndjekjes së gëzimeve më të larta dhe i paaftë për të përjetuar kënaqësi shpirtërore. Shumë mund të argumentojnë se heqja dorë nga kënaqësitë materiale është pothuajse e pamundur në këtë botë ose ndërsa jeton midis njerëzve, mendimet e të cilëve sillen vetëm rreth çështjeve materiale. Megjithatë, nuk kërkohet që personi mesatar të braktisë botën dhe të tërhiqet në male dhe pyje për të gjetur qetësi dhe paqe. Përkundrazi, ata duhet të qëndrojnë në këtë botë pa lejuar që rrymat e saj të fuqishme t'i rrëmbejnë, në mënyrë që të mos mbingarkohen nga valët e trazuara të kësaj jete.

Një person nuk duhet të jetë negativ ndaj mjedisit përreth tij dhe, në të njëjtën kohë, nuk duhet të lejojë që materializmi t'ia verbërojë shikimin, në mënyrë që të mos humbasë kontaktin me natyrën e tij shpirtërore dhe të mos jetë në gjendje të shijojë gëzimet e lumturisë dhe të dëshmojë dritat hyjnore.

Jeta, me thelbin, përbërësit dhe qëllimet e saj, është një enigmë e vështirë për t’u kuptuar, por jo e pamundur për t’u zgjidhur, dhe me të menduarit

tonë progresiv, ne zgjidhim disa nga sekretet e saj .çdo ditë

Pajisjet e bazuara në parime të sakta shkencore në këtë epokë janë sigurisht mbresëlënëse, dhe zbulimet që sjell shkenca na japin një vizion më të qartë të mënyrave se si mund të përmirësohet jeta. Por, pavarësisht të gjitha pajisjeve, shpikjeve dhe strategjive që kemi, ne ende duket se jemi si kukulla në duart e fatit, dhe rruga përpara është ende e gjatë para se të .çlirohemi nga kontrolli i natyrës

Sigurisht, të jetosh në mëshirën e natyrës nuk është liri. Mendjet tona entuziaste janë të mbingarkuara dhe të prangosura nga një ndjenjë pafuqie kur ndiejmë se jemi viktima të përmbytjeve, uraganeve ose tërmeteve, ose kur ngjarjet na rrëmbejnë - pa arsye logjike - të dashurit tanë afër zemrave tona. Pastaj kuptojmë se nuk kemi arritur shumë fitore dhe nuk kemi qenë në gjendje të kapërcejmë rrethanat e pafavorshme. Sepse, pavarësisht të gjitha përpjekjeve tona për ta bërë jetën ashtu siç duam të jetë, rrethana të caktuara do të shfaqen gjithmonë në këtë skenë tokësore dhe ngjarje të drejtuara nga një mendje e fuqishme për të cilën dimë pak, duke punuar plotësisht në mënyrë të pavarur nga mendimet dhe vullneti ynë. Më e mira që mund të bëjmë është të punojmë dhe të bëjmë .disa përmirësime

Ne kultivojmë grurë dhe bëjmë miell, por kush e krijoi farën e parë? Ne hamë bukë të bërë nga

mielli, por kush i dha trupit tonë aftësinë për ta tretur atë? Dhe si ta shndërrojmë ushqimin në ?lëndë ushqyese

Në çdo cep të jetës duket se ekziston një dorë hyjnore e domosdoshme. Ne nuk mund t'i menaxhojmë punët tona pa të, dhe me të gjitha siguritë që kemi. Ne nuk e dimë kur zemra do të ndalojë së funksionuari. Prandaj, nevoja për t'u mbështetur me guxim në fuqinë supreme hyjnore dhe në veten tonë më të lartë, që buron nga ajo .plotfuqishmëri sipas së cilës jemi modeluar

Ne duhet të kemi një besim të lirë nga .krenaria dhe të ecim me besim në shtigjet e jetës

Pa panik dhe dridhje, dhe pa ankth dhe mbyllje

Përballimi i alergjive

Kapërcimi i ndjeshmërisë është një art delikat dhe kontrolli i shpejtësisë së reagimit është i rëndësishëm për zhvillimin e një personaliteti të .ekuilibruar dhe të gjithanshëm

Ndjeshmëria buron nga keqkuptimi, kompleksi i inferioritetit, krenaria e ekzagjeruar dhe një ego e .ekzagjeruar

Kur një person mendon se ndjenjat e tij janë lënduar, ky mendim zë rrënjë në mendjen e tij, duke i ngacmuar nervat, të cilat më pas bëhen të tensionuara dhe rebele. Zemërimi ndizet në zemrën e tij për shkak të emocioneve të plagosura. Megjithatë, disa njerëz kanë aftësinë të

kontrollojnë emocionet e tyre, kështu që shenjat e tyre të jashtme nuk shfaqen pavarësisht zemërimit të fortë brenda tyre. Të tjerë e shprehin zemërimin e tyre përmes reagimeve të menjëhershme, të dukshme në muskujt e syve dhe shprehjet e fytyrës, dhe përmes përgjigjeve të mprehta dhe të koduara verbale.

Emocionaliteti i tepërt ka pasoja serioze; e ndërlikon situatën dhe krijon një paqëndrueshmëri të padëshirueshme që ndikon negativisht te të tjerët.

Duhen bërë përpjekje për të ushtruar vetëkontroll dhe qetësi, duke nxitur një atmosferë mirëkuptimi dhe harmonie që nxit paqen në vend të tensionit dhe largon tymin e stresit. Ata që e bëjnë këtë do të jenë zotër të fatit të tyre dhe do të shpërblehen me vlerësim dhe respekt nga ata përreth tyre.

Ndjeshmëria e tepërt është një tipar i përbashkët për shumicën e njerëzve, dhe kur kjo emocion i paarsyeshëm shpërthen, ajo verbon mprehtësinë dhe i turbullon sytë e mençurisë. Edhe më keq, personi tepër i ndjeshëm beson se po mendon, ndien dhe vepron në mënyrë të përsosur, kur në fakt sjellja e tij mund të jetë krejtësisht e gabuar!

Shumë njerëz besojnë se duhet të ndiejnë keqardhje për veten kur kritikohen dhe se vetëmëshira u jep atyre njëfarë lehtësimi. Por,

ashtu si të varurit nga droga, sa më shumë që .marrin, aq më e fortë bëhet varësia e tyre

Një person shumë i ndjeshëm shpesh vuan pa nevojë. Më shpesh, askush nuk e di shkakun e shqetësimit të tij ose natyrën e ankesës së tij, duke çuar në rritje të ankthit në izolimin e tij të vetëimponuar. Asgjë nuk mund të arrihet duke u ndalur në heshtje te fyerjet ose kritikat e perceptuara. Është shumë më mirë të adresohen shkaqet rrënjësore të një mbindjeshmërie të tillë .përmes analizës objektive dhe vetëkontrollit

Ky lloj alergjie e pashëndetshme ka pasoja serioze; ajo konsumon zemrën si zjarri dhe shkatërron indet e paqes. Prandaj, duhet të trajtohet me mençuri, logjikisht dhe me një vullnet .të vendosur

***

Unë punoj shumë për t'i shërbyer të gjithëve, por kur tërhiqem në vetminë time për reflektim, nuk lejoj askënd të më shqetësojë meditimin. Çështjet e tjera mund të presin, por takimi im i përditshëm me Zotin nuk duhet të neglizhohet ose .të anashkalohet

Para se të ndërmerrni ndonjë veprim, ndaloni dhe merrni në konsideratë me kujdes pasojat dhe ndikimin e tyre në mendjen, trupin dhe shpirtin tuaj. Veprimet e nxitura nga detyrimi nuk janë çlirim, pasi veprimet në kundërshtim me ligjet e harmonisë dhe progresit do ta kufizojnë individin.

Anasjelltas, veprimet e sanksionuara nga gjykimi dhe në përputhje me ndërgjegjen e dikujt janë të virtytshme dhe sjellin liri.

Kur vendos të bësh diçka të mirë, ose të përmbahesh nga diçka e keqe, dhe i përmbahesh këtij vendimi dhe vepron në përputhje me të, dije se pjesa jote e lirisë është e bollshme.

Zoti dëshiron që ne të përdorim lirinë e zgjedhjes që na është dhënë për ta kërkuar dhe për ta gjetur Atë, por Ai nuk dëshiron të na imponohet.

Dëshira për t'iu afruar Zotit dhe për ta njohur Atë nuk vjen vetvetiu, por duhet të aktivizohet dhe të ushqehet. Pa këtë dëshirë, jeta nuk ka vlerë apo shije.

Lëreni që depërtimi juaj shpirtëror të udhëheqë mendimin tuaj dhe suksesi do t'ju ndjekë kudo që të shkoni

Zotit ia kushtoj zërin tim, duart e mia, këmbët e mia, zemrën time, trupin tim, ndjenjat e mia, vullnetin tim dhe gjithçka tjetër.

Dashuria është arma shpirtërore që i jep fund të gjitha luftërave

Përtej kësaj toke ka botë të pafundme ku do të takojmë përsëri ata që menduam se na kishin lënë përgjithmonë.

Kjo jetë tokësore është vazhdimisht në ndryshim - pikëllimi ndjek pikëllimin, iluzione mbi

iluzione. Ky mirazh që shfaqet në shkretëtirën e vetëdijes sonë duhet të zhduket dhe ne duhet të zgjojmë veten tonë të vërtetë nga poshtë vellove .të dendura të materies

Mos u përpiq t’i bazosh shpresat e tua në këtë jetë. Ku është garancia jote? Je i sigurt vetëm kur .gjen strehë në dijen e Zotit

Thelbi i shpirtit është si ari i lashtë i varrosur nën dhe. Kur dheu hiqet nga ari dhe lahet me ujin e meditimit, ai shkëlqen përsëri me pastërti dhe .qartësi të plotë

Zot, le të shohim të mirën, të mendojmë mendime të shëndosha dhe të shoqërohemi me ata me karakter të mirë. Na ndihmo të mendojmë për Ty dhe të sodisim Ty, o Ti që je burimi i çdo .drejtësie dhe origjina e çdo mirësie

Liri nga dobësia

Mënyra më e mirë për të kapërcyer dobësinë është të ndalosh së menduari për të; përndryshe, ideja e dobësisë do të mbingarkojë vetëdijen tënde dhe do të dominojë veten tënde të brendshme. Kur sjellim dritë brenda vetes, errësira do të zhduket .sikur të mos kishte ekzistuar kurrë

Kjo ide më sjell frymëzim të mrekullueshëm

Kur drita futet në një shpellë që ka qenë e mbuluar nga errësira për mijëra vjet, errësira zhduket menjëherë. Në mënyrë të ngjashme, dobësitë dhe gabimet zhduken kur lejojmë dritën e

Zotit të hyjë në vetëdijen tonë, dhe errësira e injorancës nuk mund të mbetet. Kjo është filozofia me të cilën duhet të jetojmë.

Shtyrja e punëve është e padobishme. Rrota e jetës nuk ndalet kurrë së rrotulluari dhe ditët e jetës sonë kalojnë shpejt. Çdo minutë që kalojmë duke menduar qartë dhe duke vepruar me mençuri është një investim i suksesshëm dhe fitimprurës në lumturinë tonë.

Shumë njerëz e kalojnë gjithë jetën duke menduar për paratë, seksin dhe famën, dhe rrallë përqendrohen në gjërat thelbësore që u sjellin qetësi mendore dhe ua rrisin ndërgjegjësimin në nivele më të larta.

Pavarësisht se sa i përulur mund të jetë roli i një personi, ai konsiderohet i suksesshëm në sytë e Zotit nëse di ta kalojë kohën e tij me mençuri dhe t'i drejtojë mendimet e tij në drejtimet e duhura.

Kur drita e Zotit shkëlqen mbi një person, ai nuk ndien se ka nevojë për asgjë, sepse gëzimi që e pushton i përmbush të gjitha ëndrrat dhe e bën të ndiejë thellë në shpirt se është më i pasuri i të pasurve dhe më i lumturi i të lumturve në këtë jetë.

Tuneli i Dritës

Ata, ndërgjegjësimi shpirtëror i të cilëve zgjohet nga mendime të ndriçuara, vepra të mira, ndjenja të mira dhe meditim i thellë, mund ta ndiejnë largimin e tyre nga trupi në momentin e

fundit të largimit përmes syrit shpirtëror. Gjatë qëndrimit të tyre tokësor, jogi praktikon të shohë tunelin e syrit shpirtëror në kufirin midis materies dhe shpirtit, dhe në momentin e largimit nga Toka, ata mund të hyjnë në këtë tunel të ndritshëm dhe të kalojnë nga kjo botë në mbretërinë e pafundme të dritës, gëzimit, paqes dhe lirisë absolute të .Zotit

{Dritë mbi dritë}

Llamba e trupit është syri [shpirtëror]

Nëse syri juaj është i vetëm

Atëherë i gjithë trupi juaj do të mbushet me dritë

Dhe drita shkëlqen në errësirë dhe errësira} {nuk e njohu

Altruizmi do të thotë të ndiesh hidhërimet e të tjerëve, t'u afrohesh atyre, të komunikosh me ta, të përpiqesh sinqerisht t'i ngushëllosh në fatkeqësinë e tyre, të gëzohesh në gëzimin e tyre dhe të bësh çmos për ta mbajtur larg fantazmën e .frikës, nevojës dhe ankthit

Ai që zotëron frymën e altruizmit nuk vepron sipas llogaritjeve dhe pritjeve të kufizuara, por përdor mendjemprehtësinë dhe gjykimin e tij të shëndoshë dhe vazhdon të ndihmojë veten dhe të tjerët, duke falënderuar Zotin për suksesin që arrin. Nëse dështon një ose disa herë, ai nuk ndihet i dekurajuar, por përkundrazi bëhet më i vendosur,

duke dyfishuar përpjekjet e tij dhe duke përsëritur përpjekjen, duke eksploruar ide dhe kanale të reja, i udhëhequr nga drita e arsyes dhe duke kërkuar ndihmën e Zotit derisa të arrijë qëllimin e tij dhe të .arrijë qëllimin e tij fisnik

Ai që punon për t'i bërë të tjerët të lumtur, bëhet i lumtur nga Zoti me një ndjenjë të brendshme ngushëllimi psikologjik. Dhe nëse humbet diçka për hir të atyre që po përpiqet t'i ndihmojë, ai nuk e konsideron atë humbje sepse në këmbim fiton kënaqësinë dhe paqen mendore të Zotit. Ai jeton për të dashur, punuar, dhënë dhe mbjellë farat e mirësisë dhe paqes në fushat e .njerëzimit

Kushdo që tejkalon botën e tij personale në mendimet dhe ndjenjat e tij, zgjeron vetëdijen e tij, rrit empatinë e tij dhe ndjen se bota është shtëpia e tij dhe njerëzimi është familja e tij. Ai e kupton se qëllimi i ekzistencës së tij në këtë tokë është të reformojë veten përpara se të përpiqet të reformojë të tjerët, sepse kushdo që reformon veten i ndihmon të tjerët të reformojnë veten përmes shembullit të jetës së tij. Veprimet kanë një ndikim më të thellë dhe një efekt më të thellë në .shpirtrat e të tjerëve sesa fjalët

Ndalesa të shkurtra

:Shkëlqimi i sinqeritetit

Disa njerëz përpiqen t'i shpëtojnë problemeve të tyre duke buzëqeshur, por ky lloj shpëtimi

kërkon një ndërgjegje të pastër, të lirë nga hipokrizia dhe mashtrimi. Kur një person sillet ndershmërisht me veten dhe të tjerët, dhe vepron me fisnikëri dhe integritet, sytë e tij bëhen të qartë dhe një shkëlqim unik buron prej tij - shkëlqimi i pagabueshëm i sinqeritetit.

Ndershmëria:

Disa njerëz thonë shumë gjëra në emër të ndershmërisë, por nuk mund të flasësh me të gjithë për gjithçka. Kur ofron këshilla dhe udhëzime, disa njerëz i keqkuptojnë fjalët e tua dhe nuk fitojnë asgjë nga ajo që thua; ky është një përpjekje e kotë dhe një përpjekje e pavlerësuar. Heshtja në raste të tilla është flori, por kjo nuk do të thotë aspak të heshtësh për keqbërjet.

Vetë-harmonia:

Harmonia me veten është vërtet e mrekullueshme. Shumica e njerëzve e dinë sa e vështirë është të jesh në harmoni me të tjerët, por a keni menduar ndonjëherë të jeni në harmoni me veten? Është tepër e vështirë, por e mundur. Nëse e analizoni veten, do të zbuloni se jeni vazhdimisht në kundërshtim me veten. Nëse nuk e doni veten, nuk do ta doni askënd tjetër. Dhe nëse një person nuk është në harmoni me veten, si mund të jetë në harmoni me të tjerët?

Harmonia me veten është jetike për harmoninë me botën. Prandaj, është thelbësore të vlerësosh dhe ta duash veten, sepse e meriton atë

dashuri. Njeriu duhet ta dojë veten sepse Zoti na krijoi dhe na pajisi me potencial fisnik. Të duash këtë vetvete të brendshme, këtë thelb plot me cilësi të virtytshme, frymëzon sjellje fisnike dhe pastron mendjen nga papastërtitë dhe zemrën nga ligësia dhe pakënaqësia.

Kalibrimi i busullës letrare:

Askush nuk mund ta mashtrojë ndërgjegjen e vet, të justifikojë keqbërjen ose t'i shpëtojë pasojave të sjelljes së gabuar, edhe nëse do të udhëtonte në një planet tjetër. Rezultatet e veprimeve të dikujt e shoqërojnë, dhe duhet të korrigjojë kursin e vet dhe të kalibrojë busullën e vet morale në mënyrë që gjilpëra e saj të tregojë gjithmonë në drejtimin e duhur.

Disa njerëz jetojnë në kushtet më të këqija dhe megjithatë janë në harmoni të plotë me veten, ndërsa të tjerë kanë çdo mundësi dhe gjithçka që u nevojitet, por megjithatë janë në konflikt të vazhdueshëm me veten. Prandaj, nuk duhet të presim që rrethanat të ndryshojnë. Bindni veten se jeni mirë pavarësisht mjedisit tuaj, i cili mund të jetë i ndryshëm nga ai që dëshironi.

Kushdo që e vë veten në mëshirë të rrethanave, pret që gjërat të ndryshojnë dhe pritja e tij do të jetë e gjatë.

Thuhet se një burrë fliste rrjedhshëm tetëmbëdhjetë gjuhë, por ishte aq i varfër sa nuk kishte mundësi të blinte një llambë për të lexuar,

kështu që shkonte në një cep dhe ulej nën dritën e rrugës për të lexuar. Vërtet, vullneti krijon mjete, krijon mundësi, ripërtërin shpresën, përmbush .detyra dhe përmbush dëshira dhe ëndrra

Komunikimi i vërtetë me ata që e njohin Zotin mund të bëhet nëpërmjet kontaktit personal me ta, leximit reflektues të shkrimeve të tyre ose meditimit të thellë dhe miqësor të tyre. Pika e rëndësishme për t'u mbajtur mend është në harmoni me vetëdijen e tyre, e cila është në .harmoni me Zotin

Kur e përshtasim vetëdijen tonë me shpirtra të mëdhenj që e duan Zotin, kjo harmoni gradualisht transformon jetën tonë në një mënyrë shumë të mrekullueshme. Kjo harmoni nuk e skllavëron vullnetin, por përkundrazi zgjeron fushëveprimin e tij dhe forcon fuqinë e tij. Ky është ndryshimi midis të qenit në harmoni me njerëz të mbushur me ego dhe të preokupuar me atë që mund të fitojnë, dhe të qenit në harmoni me dashamirësit e Zotit dhe njerëzimit, qëllimi i të cilëve është të japin dhe të zgjojnë dashurinë hyjnore në shpirtrat e atyre që janë në harmoni me ta. Magnetizmi i këtyre individëve të bekuar na sjell në kontakt të ngushtë .me magnetizmin hyjnor

Duhet të mbajmë mend se, ndërsa përpiqemi të përmbushim nevojat tona, duhet t'i ndihmojmë edhe të tjerët të marrin atë që u nevojitet dhe të ndajmë me ata që janë më pak të lumtur gjërat e mira në jetë që na vijnë në rrugën tonë. Le të kujtojmë se jemi një pjesë integrale e familjes

globale dhe se nuk mund të jetojmë pa këtë familje të madhe.

Si do të ishte jeta pa zdrukthëtarë, shpikës, fermerë dhe të tjerë? Nëpërmjet dhënies dhe marrjes, si dhe shkëmbimit të shërbimeve, Zoti dëshiron që ne të mendojmë dhe të kemi empati me të tjerët. Është një gabim i rëndë të jetosh vetëm për veten pa marrë parasysh të tjerët. Kur mendojmë për lumturinë tonë, duhet të mendojmë edhe për lumturinë e të tjerëve. Nuk kërkohet që ne të japim gjithçka që kemi për mirëqenien e familjes globale, pasi kjo është e pamundur. Përkundrazi, duhet të kemi empati me të tjerët dhe të bëjmë çmos për t'i ndihmuar ata dhe për të lehtësuar barrën e tyre.

Ekziston një marrëdhënie midis suksesit dhe kënaqësisë së shpirtit, brenda kontekstit të mjedisit në të cilin jeton individi.

Suksesi i vërtetë është rezultat i sjelljes në përputhje me parimet e drejtësisë dhe përfshin lumturinë dhe mirëqenien e të tjerëve si pjesë integrale të kënaqësisë personale. Kushdo që e zbaton këtë parim në jetën e tij materiale, mendore, morale dhe shpirtërore do ta gjejë këtë përkufizim të suksesit si të plotë dhe gjithëpërfshirës.

Njerëzit mendojnë për suksesin në mënyra të ndryshme në varësi të qëllimeve të tyre në jetë. Herë pas here, disa njerëz e barazojnë atë me vjedhjen, duke thënë gjëra të tilla si: "Ai është një

hajdut i suksesshëm!" Kjo tregon se jo çdo sukses është i dëshirueshëm; suksesi ynë nuk duhet t'i dëmtojë të tjerët.

Një tjetër kualifikim për sukses është sjellja e harmonisë dhe rezultateve pozitive, jo vetëm për veten tonë, por edhe për t'i ndarë këto avantazhe me të tjerët.

Arritja e suksesit financiar nuk do të thotë vetëm të shijosh atë që meriton; do të thotë gjithashtu të kesh një përgjegjësi morale për të ndihmuar të tjerët të krijojnë një jetë më të mirë për veten e tyre. Kushdo me inteligjencë mund të fitojë para, por nëse ka dashuri në zemrën e tij, nuk do të jetë në gjendje t'i përdorë ato para në mënyrë egoiste; përkundrazi, do ta ndajë atë që ka me të tjerët.

Paraja bëhet mallkim në duart e njerëzve koprracë dhe kopracë, por është një bekim dhe një dhuratë për ata me duar bujare dhe zemra të mira.

Shpirtrat e mirë tërheqin shpirtra të mirë dhe tërhiqen prej tyre

Duhet të mësojmë ta duam të afërmin tonë si veten tonë dhe të kujtojmë se jemi këtu <u>në këtë jetë për një kohë të shkurtër, pas së cilës nisemi për në një botë tjetër, niveli i së cilës varet nga niveli i të menduarit tonë dhe cilësia e veprimeve tona gjatë këtij qëndrimi tokësor.</u>

Kush janë të afërmit tanë të vërtetë? Për personin e mençur, të gjithë janë të afërm dhe

secili është një "fqinj". Sigurisht, personi i mençur është i aftë të dallojë dhe e kupton se, megjithëse dielli ndriçon dritën e tij mbi një copë qymyr dhe një diamant, diamanti, ndryshe nga qymyri, zotëron aftësinë unike për të marrë dhe reflektuar dritën në mënyrë të shkëlqyer. Duhet të kërkojmë shoqërinë e atyre, mendimet dhe ndjenjat e të cilëve janë po aq të pastra sa një diamant dhe duhet t'i kushtojmë kohë gjetjes së miqve të sinqertë. Ata që jetojnë një jetë të pastër dhe të ndershme do të tërheqin miq të karakterizuar nga pastërtia dhe ndershmëria, ndërsa ata që jetojnë sipas instinkteve të ulëta pa dallueshmëri do të tërheqin miq të të njëjtit lloj.

Nëse vlerësoni idealet dhe parimet e larta, kështillohet të shmangni shoqërimin me njerëz që nuk besojnë në ato ideale dhe parime dhe që ngatërrojnë mendimet dhe prishin humorin, në mënyrë që vibracionet e tyre të mos ulin nivelin tuaj të vibracioneve. Në të njëjtën kohë, mos përjashtoni askënd nga rrethi juaj i dashurisë.

Përveç kësaj, një person jo vetëm që duhet të japë dashuri, por edhe të bëjë paqe, në mënyrë që kudo që të shkojë, të krijojë harmoni dhe qetësi, duke i freskuar ata përreth tij me praninë e tij të mirë. Askush nuk dëshiron t'i afrohet një qelbësi me erë të keqe - më falni për shprehjen - të gjithë e shmangin atë. Në mënyrë të ngjashme, një person nervoz, impulsiv dhe grindavec i bezdis dhe i largon të tjerët. Ne duam të jemi si trëndafila që çelin dhe lëshojnë një aromë të ëmbël që kënaq

zemrën. Le të përpiqemi të përhapim aromën e paqes dhe flladin e mirësisë kudo që të shkojmë dhe kudo që të banojmë.

Mbretëria e Perëndisë nuk është mes reve ose në një vend të caktuar në hapësirë. Është përtej errësirës që shohim kur mbyllim sytë, dhe kur meditojmë dhe lutemi, syri i shpirtit që ndodhet në ballë hapet brenda nesh, dhe ne shohim një dritë të bekuar dhe ndiejmë gëzim që përshkon çdo qelizë të trupit, dhe ndiejmë se veli është ngritur dhe një derë e fshehtë është hapur për në mbretërinë e Perëndisë.

Zoti është një gëzim që përtërin vazhdimisht, një gëzim që përfshin gjithçka. Ne duhet të ndihemi një me atë gëzim që banon brenda nesh dhe rrethon pafundësinë.

Përtej kufijve vibrues të materies së dendur shtrihet vetëdija e pafundme, gjithëpërfshirëse, përtej përshkrimit në gjithë lavdinë, pafundësinë dhe pafundësinë e saj. Kjo është mbretëria e qiellit, një lumturi e ndërgjegjshme e përjetshme, e pakufishme dhe e pafundme.

Kur perceptimet e shpirtit zgjerohen dhe ai e ndjen praninë e tij kudo, ai bashkohet me shpirtin hyjnor.

Lavdi të Pafundit Absolut, të ulur në horizont, ku qielli takohet me oqeanin Dhe lavdi të Pafundit Suprem, të ulur në paqen brenda nesh; duke u

përqendruar në të Pafundin brenda nesh, ne mund .të marrim fuqinë e tij të pakufishme

Dituria e fituar nga studimi i librave ose nga njerëzit është dije e kufizuar, ndërsa dituria e fituar direkt nga Zoti jep fuqinë e mençurisë, shkëlqimin .e sigurisë, qetësinë e zemrës dhe paqen e shpirtit

O Zot, më mëso të lutem me përqendrim të thellë dhe të përziej meditimin me dëshirat e përzemërta dhe lejo që zemra ime të pastrohet çdo .ditë nga dashuria ime e pastër për Ty

Çlirimi nga kufizimet e karmës

qoftë mendore apo fizike, e vetëdijshme apo , e pavetëdijshme, ka një ndikim specifik në jetën e një personi. Veprimet e kaluara nuk janë vetëm ato të kryera ditë, muaj ose vite më parë, por edhe .veprime nga jetët e kaluara

Ju ishit të vdekur, e Ai ju dha jetë; pastaj do t'ju bëjë të vdisni, pastaj do t'ju ringjallë përsëri; .pastaj tek Ai do të ktheheni

Efektet e mira dhe të këqija të veprimeve të dikujt Në jetën e tij të tanishme, këto gjurmë mbeten të ruajtura në pavetëdije ose nënndërgjegje, dhe efektet që një person mbart (ose që shpirti i tij mbart) nga mishërimet e mëparshme qëndrojnë në gjumë si fara në pavetëdije, duke pritur rrethanat e duhura për të mbirë dhe për t'u rritur në një kohë specifike karmike. Ligji i karmës, i cili balancon gjërat,

përfshin veprimin dhe reagimin, shkakun dhe .pasojën, mbjelljen dhe korrjen

Çdo person e formon fatin e vet përmes mendimeve dhe veprimeve të tij, dhe energjitë që ata lëshojnë, qoftë me mençuri apo pa mend, në mënyrë të pashmangshme kthehen tek ata si pikënisje, ashtu si një rreth përfundon veten me saktësi të përsosur. [Pyetja është] a duhet që kërkuesi i gatshëm të përballet - kundër vullnetit të tij - me pasojat e pashmangshme të veprimeve të tij të kaluara, ose me atë që quhet paracaktim? Përgjigja është jo. Zoti është ligj dhe dashuri, dhe kërkuesi që i drejtohet Atij me dëshirë të sinqertë dhe besim të plotë, i përputh veprimet e tij me ligjin hyjnor dhe kërkon dashurinë e pakushtëzuar të Zotit padyshim që do të marrë bekimin hyjnor që lehtëson barrët e rënda dhe përmirëson .rrethanat

Zoti na vendosi në këtë botë plot iluzione dhe Ai i njeh vuajtjet tona dhe sprovat e mundimet që durojmë. Qeniet njerëzore thellojnë errësirën e brendshme të injorancës shpirtërore kur e konsiderojnë veten të mbytur në mëkat dhe të pafuqishëm për t'i shpëtuar thellësive të tij. Është më mirë për ta të përpiqen të korrigjojnë veten, duke kërkuar ndihmë dhe dhembshuri nga zemra e mëshirës hyjnore, duke shpresuar për falje nga .Zoti i dashur, i dhembshur dhe falës

Kur e kuptojmë lidhjen tonë të ngushtë me Zotin, çfarë karme mund të na lidhë? Mos lejoni askënd t'ju bindë se dhimbja dhe vështirësitë tuaja

janë rezultat i karmës suaj. Si shpirt në thelbin tuaj, ju nuk keni karma. Përkundrazi, duhet ta kuptoni këtë të vërtetë duke i pohuar vetes se jeni një me thelbin e jetës, dritës dhe forcave kozmike. Nëse e kuptoni këtë fakt, nuk keni asgjë për t'u frikësuar dhe Zoti do të hapë shumë dyer për ju dhe do t'ju ofrojë shumë mundësi.

Nëse nuk ndiheni rehat me mënyrën se si po ju shkon jeta, ndryshoni mënyrën e të menduarit dhe ngarkoni shqisat tuaja me energji pozitive dhe do ta ndjeni vetë ndryshimin.

Nuk ka nevojë që njerëzit të vajtojnë dhe të pikëllohen për atë që kanë humbur, ose t'ia atribuojnë rrethanat e tyre të pakënaqura gabimeve që kanë bërë në këtë jetë ose në të kaluarën e largët, sepse kjo është një formë e neglizhencës shpirtërore. Ata duhet të veprojnë dhe të çrrënjosin barërat e këqija nga kopshti i jetës, dhe pastaj lulet më të ëmbla dhe më të gjalla do të çelin dhe do të japin frytet më të shijshme dhe të dëshirueshme. Me hirin e Tij, Më të Lartit.

T’i nënshtrohemi Zotit nuk do të thotë të mos e përdorim vullnetin tonë për të përmirësuar punët tona dhe të presim që Zoti të zgjidhë situatat tona pa asnjë përpjekje nga ana jonë, sepse Zoti i ndihmon ata që ndihmojnë veten e tyre.

Çështja është se ne mësojmë si t'i drejtohemi Zotit për të udhëhequr vullnetin tonë dhe për të bekuar e forcuar përpjekjet tona të drejta. Kur kapërcejmë pengesën e mungesës së gatishmërisë

për t'u dorëzuar, gjejmë te Zoti mbrojtjen që askush në këtë botë nuk mund të na e japë, dhe gjithashtu gjejmë një forcë që asnjë provë nuk mund ta kapërcejë.

Secili mund të krijojë një marrëdhënie të veçantë me Zotin nëse di si t’ia hapë zemrën Zotit dhe të dëshirojë praninë e Tij hyjnore, e cila sjell gëzim dhe siguri.

Kur një person ndjen një nevojë të thellë për Zotin, duke e ditur se nuk mund të bëjë pa Të, ai do të zbulojë se Zoti i përgjigjet në një mënyrë ose në një tjetër. Por së pari duhet ta kultivojë atë ndjenjë të fortë, sepse përgjigja nuk do të vijë spontanisht.

Nëse nuk i japim Zotit vendin e parë në jetën tonë, gjendja jonë e vetëdijes do të jetë e shqetësuar dhe konfuze, dhe nuk do të jemi në gjendje të merremi logjikisht dhe siç duhet me kërkesat e pafundme të jetës.

Dhe cila është mënyra për ta zhvilluar këtë dëshirë? Sa herë që përballemi me fatkeqësi ose vështirësi, dhe sa herë që ndiejmë një rëndim në zemrat tona, duhet t'i drejtohemi Zotit dhe t'i kërkojmë ndihmën e Tij, duke e ditur se kushdo që e do Zotin dhe e ruan atë në mendjen dhe zemrën e tij, situata e tij do të përmirësohet. Situata e tij po ndryshon për mirë.

Kur e trazojmë dhe e trazojmë eterin, me lutjet tona të përzemërta dhe thirrjet e sinqerta, do të

nxjerrim thelbin e përgjigjes hyjnore, e cila .përmban ushqim, shërim dhe lumturi

Për ata që dëshirojnë ushqim shpirtëror, frustrimet dhe dështimet e së kaluarës janë të parëndësishme. Mund të nxirren mësime prej tyre dhe mund të provohet përsëri, duke e përsëritur përpjekjen që nga fillimi. Suksesi do të jetë i garantuar, me ndihmën e Zotit, për të gjithë ata që nuk dekurajohen nga dështimi, vendosmëria e të cilëve nuk dobësohet nga tragjeditë dhe që besojnë me besim të palëkundur se Zoti i mbështet ata që këmbëngulin. Ata që janë në rrugën e duhur dhe Ai u jep atyre shpresë, forcë dhe optimizëm, derisa të arrijnë qëllimin e tyre përfundimtar dhe .qëllimin e jetës

Mendimi është një forcë si elektriciteti, dhe gjendjet psikologjike kthehen te mendimi dhe .mënyra e të menduarit

Elektriciteti është si i dobishëm ashtu edhe i dëmshëm; kushdo që e përdor me mençuri e vë në shërbim të vetin, përndryshe mund ta rrymojë. Po kështu mendohet edhe nëse drejtohet në shtigjet e duhura, i sjell lumturi pronarit të saj, përndryshe i .sjell telashe

Mendimi është si një kalë i egër, megjithatë zbutja e tij nuk është e pamundur, dhe të menduarit pozitiv është një mënyrë për të .kontrolluar mendimin

Mendimi i shëndoshë është një mik i ngushtë,
dhe një mendje e sëmurë është një armik i vazhdueshëm.

Mendimi i shëndoshë tërheq paqe dhe siguri,
ndërsa mendimi i pashëndetshëm lëshon shigjeta vdekjeprurëse që kthehen dyfish mbi pronarin e tyre. Prandaj edhe thënia: "Shpërblimi është i të njëjtit lloj si vepra". Për sa kohë që dikush dërgon qëllime të mira, mendimet e tij do të shndërrohen në pishtarë, duke ndriçuar dhomat e shpirtit dhe duke larguar grumbujt e errësirës, në mënyrë që ai të ndiejë ngushëllim të thellë dhe sytë e tij të shkëlqejnë me një buzëqeshje kënaqësie! Buzëqeshja zgjat në sytë tuaj dhe paqja qoftë mbi ju.

Jeta është si një mulli që bluan farat e testimit
dhe eksperimentimit të frytshëm, për të bërë bukën e jetës. Është si një rrugë dredha-dredha, me lule të harlisura në të dyja anët, flutura të ndritshme dhe pemë me fruta të shijshme në degët e tyre, megjithatë rrallë ndalemi. Le të shijojmë pamjen e saj dhe të shijojmë ëmbëlsinë e saj; në të vërtetë, shpesh jemi në ankth. Për të arritur zona më të gjera, mendojmë se ka pamje më të këndshme nga ato që pamë. Por ndërsa largohemi gradualisht. Në shtigje me lule dhe frytdhënëse, gjejmë pemë që janë më të errëta sesa të freskëta, dhe pastaj lulet zhduken. Dhe bashkë me to, flutura dhe gjithashtu fruta, vetëm për të gjetur veten pastaj në shkretëtirën shterpë.

Jeta njerëzore është si ujërat e deteve, të cilat pastrohen dhe bëhen të freskëta vetëm kur ngjitesh në atmosferën e sipërme. Është si një ëndërr mëngjesi, që bëhet më e ndritshme me kalimin e moshës, sepse gjërat atëherë duken më të qarta dhe më të dallueshme. Është si një udhëtim në të cilin peizazhi ndryshon ndërsa udhëtojmë distanca. Pastaj i njëjti peizazh ndryshon ndërsa i afrohemi atij, e kështu me radhë.

Jeta nuk i zhgënjen të mençurit, sepse ata e trajtojnë atë me mjeshtëri dhe e shijojnë pa e lejuar atë t'i kontrollojë dhe t'i privojë nga liria e tyre. Për shembull, ata shijojnë ujin. Ata e pinë dhe lahen në të, por nuk e lejojnë veten të mbyten në të. Ata shijojnë rrobat që u pëlqejnë pa iu përmbajtur tepër formaliteteve dhe formaliteteve që konsiderohen sipërfaqësore. Ata shijojnë të ngrënit pa lejuar që grykësia t'i konsumojë, sepse të ngrënit e tepërt dobëson trupin dhe përpin perceptimet dhe do ta shkatërrojë atë plotësisht. Kështu, një person duhet ta shijojë jetën, por pa i shteruar shqisat përmes zhytjes.

Të shkosh mirë me të tjerët nuk do të thotë të biesh dakord me ta për gjithçka, ose të sakrifikosh idealet për hir të tyre, sepse ky stil konformizmi është i padëshirueshëm dhe nuk përputhet me të vërtetën. Reformatorët dhe njerëzit e mëdhenj nuk ishin dakord me kaq shumë njerëz përreth tyre, megjithatë ata i përmbaheshin fort idealeve të

tyre, sepse e kuptuan se ajo që po bënin ishte absolutisht e drejtë.

Para së gjithash, duhet të jesh në harmoni me Zotin, pastaj me ndërgjegjen tënde dhe pastaj me njerëzit.

Parimi nuk duhet të kompromentohet dhe nuk duhet të drejtohemi në motive të fshehta për të arritur një qëllim të caktuar, sepse kjo nuk u ka hije njerëzve me parime.

Kush mund të jetojë në një mënyrë që i pëlqen Zotit? Mos i dëmto të tjerët, sepse ata nuk kanë pse të kenë frikë. Nëse kjo qasje nuk i kënaq të tjerët, mjafton që një person të ndihet rehat nga brenda dhe të ndiejë një ndjenjë paqeje të brendshme që e bën atë të pavarur nga miratimi i njerëzve.

Forca dhe dëshira e shpirtit në kthimin te Zoti quhet magnetizëm shpirtëror dhe me këtë magnetizëm shpirti tërheq bekime drejt vetes dhe vibracione të imëta dhe të gjitha përvojat e mira njerëzore që i kujtojnë asaj mirësinë dhe drejtësinë.

Magnetizëm shpirtëror Është fuqia me të cilën tërheq dhe e tërheq personin drejt vetes Miq të mirë Dhe gjëra thelbësore dhe të rëndësishme Dhe një kuptim intuitiv i gjërave Kjo fuqi rrjedh nga forca tërheqëse magnetike e Zotit

Qiri i Paqes

Merr një enë mendore Mbushe atë me paqen tënde

Merr shishen e ndjenjave të mia, mbushe me mëshirën Tënde

Merr shportën time të zbrazët të shpirtit, .mbushe atë me frytet e mençurisë sate

Derdh ujërat e dashurisë sate në shpirtin tim, unë do ta derdh në kupat e shpirtit të etur

Rrëzo muret e egos, zhytmë në praninë tënde të plotë

Rrezja e agimit të dashurisë

Le të shikojë nga hapjet e zemrës sime

Më kujton rrezet e diellit të dashurisë tënde

Duke u përhapur nëpër qiellin e jetës sime

Drita rrezatuese e dashurisë suaj ka shkëlqyer

Mbi veten time, dhe u ndriçua

Drita jote mbushi hapësirën time shpirtërore

Ti je jeta që mban trupin tim

Dhe mendja që frymëzon mendimet e mia

Dhe mençuria që shpërndan injorancën time

Unë ndez qirinjën e hollë të dashurisë sime

Për të lexuar librin e artë

I ruajtur brenda meje që nga kohërat e lashta

Dashuria jote ishte dhe është akoma

Qiriu i padukshëm i paqes

Që shpërndan errësirën dhe më tregon
mesazhet e tua

Blogu është në faqet e zemrave

Le të zbulohet lavdia jote, o Zot

Le të shpërndahet drita e mençurisë suaj

Injorancë, mosmarrëveshje dhe zili

Nga brigjet e tokës përgjithmonë

Kthejeni dobësinë tonë në forcë

Dhe ne u dobësuam në vendosmëri

Mbushni trupat tanë me energji elektrike
jetësore

Dhe mbush mendjen dhe shpirtin me dritën
tënde shëruese

Na merr dorën që të mos mbytemi në ujërat e pakujdesisë Tënde, dhe mbushe qenien tonë me dashurinë dhe urtësinë Tënde. Na bëj të ndiejmë se jemi shumë afër Teje dhe se dielli i mëshirës .Tënde shkëlqen mbi ne vazhdimisht

Unë vendos lulet e mendimeve të mia të gjalla
e pështpëritëse

Në strukturën e qetësisë

Aroma e saj e heshtur këndon

Dhe ai këndon për lavditë e tua

Dhe me shkëlqimin e dritës sate të shenjtë

Unë shoh bukurinë e ekzistencës tënde

Ëndrrat e mia të lumtura bëhen realitet

Kur drita jote shkëlqen në shpirtin tim

Perdet shkëlqejnë me zjarrin e mençurisë

E shoh lavdinë tënde dhe gëzimi im rritet

Zoti ju ndriçoftë me dritën e Tij

Dhe përshëndetje nga shpirti për ju

Ka shumë kërkesa dhe kërkesa që bota na imponon dhe na bind për rëndësinë e tyre të madhe dhe për pamundësinë e të jetuarit pa to ose të qenit në gjendje të bësh pa to. Por kërkesa themelore duhet të jetë arritja e paqes së Zotit, burimet e të cilit nuk thahen kurrë dhe burimi i të cilit nuk shterron kurrë, dhe që i jep gjithçkaje në jetë shije dhe kuptim.

Le të kujtojmë se Zoti është thelbi i qenies sonë dhe se dashuria është dritarja përmes së cilës ne shikojmë fytyrën e Tij të lavdishme. Kushdo që dëshiron të ndiejë praninë hyjnore dhe ushqen atë dëshirë të lartë në mendime dhe vepra, Zoti do t'ia plotësojë kërkesën dhe do ta ndihmojë të rrëzojë perdet që i pengojnë të shohin dritat e bekuara.

Kushdo që është i vendosur të ecë përpara në këtë rrugë, nuk do të dekurajohet nga asgjë, dhe

asnjë pengesë nuk do ta pengojë derisa të arrijë qëllimin e tij dhe të përmbushë dëshirën e zemrës së tij.

Perla dhe Gurë të Çmuar Shpirtërorë

Ata që i ekspozojnë dobësitë e të tjerëve dhe u shkaktojnë atyre siklet dhe pakënaqësi janë larg mençurisë dhe gjykimit të shëndoshë. Ne duhet ta përçmojmë mëkatin, jo mëkatarin, sepse ai është vëllai ynë në shpirt, pavarësisht errësirës së injorancës që e mbështjell dhe e rrethon. Qëllimi i dënimit duhet të jetë shërimi, jo mburrja dhe plagosja. Ne duhet ta trajtojmë vëllain tonë mëkatar ashtu siç do të dëshironim të trajtoheshim nëse do të ishim në vendin dhe situatën e tij.

Kushdo që i fsheh të metat e vëllait të tij në këtë botë, Zoti do t'ia fshehë të metat e tij në botën tjetër.

Ashtu siç i gjykojmë të tjerët, ligji shpirtëror na gjykon në të njëjtën shkallë. Nuk duhet të presim shumë nga të tjerët, as nuk duhet të presim gjithmonë rezultate të mira nga askush, edhe nëse ata po bëjnë më të mirën e tyre.

Një person mund të bjerë dhe të pengohet, por ai do të mbetet i sigurt për sa kohë që bën çmos për t'u ngjitur përsëri në shkallët e virtytit dhe drejtësisë.

Çdo ditë duhet të përpiqemi ta ngremë moralin e pacientit fizikisht, psikologjikisht ose

shpirtërisht në mjedisin tonë, ashtu siç ndihmojmë veten ose anëtarët e familjes sonë.

Kushdo që përpiqet që sot të jetojë sipas ligjeve hyjnore - në vend të jetës së vjetër egoiste që sjell vështirësi dhe mjerim - do të zbulojë se pavarësisht sa i përulur është roli që luan në jetë, ai mbetet një rol i rëndësishëm për sa kohë që e kryen detyrën e tij në masën më të plotë sipas drejtimit të regjisorit të shfaqjes kozmike dhe zotit të të gjitha fateve tona: Zotit të Plotfuqishëm.

Kur bashkëveprojmë me të tjerët me sinqeritet të sinqertë, dashuri të vërtetë dhe konsideratë për ndjenjat, do të sjellim miq të mirë në jetën tonë pa pasur interesa personale ose llogaritje egoiste që të marrin parasysh fare pak; përndryshe, nuk do të jemi në gjendje t'i njohim miqtë tanë të vërtetë.

Është e nevojshme të heqësh qafe hipokrizinë dhe pretendimin, dhe të veprosh në një mënyrë që nuk dëmton qëllimisht të tjerët.

Miqtë nuk duhet të zemërohen, nënçmohen ose armiqësohen, as nuk duhet t'u jepet ndonjë arsye për të ushqyer ndjenja armiqësore ndaj nesh. Miqtë nuk duhet të keqtrajtohen, shfrytëzohen ose t'u jepen këshilla të pakërkuara, përveç nëse u kërkohet një e tillë. Kur kërkohet një këshillë, ajo duhet të jepet sinqerisht dhe me mirësi, pa frikën e pasojave. Miqtë ndihmojnë njëri-tjetrin përmes kritikës konstruktive dhe vëllazërore.

Përvojat e vështira të jetës nuk vijnë për të paralizuar vullnetin tonë dhe për të na mposhtur, por përkundrazi për të mprehur vendosmërinë tonë dhe për të forcuar besimin tonë në Zot dhe vetëbesimin tonë. Disa njerëz gabimisht besojnë se këto përvoja dhe sfida janë forca shkatërruese të pakapërcyeshme, dhe kështu ata heqin dorë. Një mendësi e shëndetshme është thelbësore për të aktivizuar forcën tonë të brendshme për t'u përballur në mënyrë efektive me jetën dhe sprovat .e saj

Nëse një person nuk konkurron me dikë më të fortë se vetvetja, ai nuk do të bëhet i fortë. Në mënyrë të ngjashme, kur përballemi me vështirësitë tona me guxim dhe forcë mendore, .bëhemi më të fortë dhe më elastikë

Mendjet tona janë një pjesë integrale e vetëdijes gjithëpërfshirëse të Zotit. Nën valën e vetëdijes sonë shtrihet oqeani i vetëdijes së Tij të pafundme. Kur vala harron se është pjesë e oqeanit më të madh, ajo ndahet nga ajo fuqi oqeanike. Si rezultat, mendjet e njerëzve dobësohen nga kufizimet materiale dhe nuk janë më të afta për punë të frytshme dhe prodhim të bollshëm. Kur mendjet shkundin pluhurin e injorancës dhe thyejnë zinxhirët që i lidhin fuqitë e tyre, ato do të bëhen më të afta për kreativitet dhe .ndërveprim pozitiv me jetën

Kur i përmbahesh fort një ideje të caktuar dhe e mbush atë me një vullnet të fortë, ajo ide shndërrohet në një forcë dinamike. Dhe kur

mendimi bëhet dinamik, ai mund të krijojë mjedisin e duhur për sukses, sipas hartës së padukshme të vizatuar në mendje.

Njerëzit dështojnë sepse i nënshtrohen rrethanave të vështira të jetës pa u rezistuar atyre, në vend që t'u rezistojnë atyre pa u dorëzuar.

Është e nevojshme të ushtrohet dhe aktivizohet vullneti

Ata që hyjnë në shenjtëroren e qetësisë mund të komunikojnë shpirtërisht me shpirtra të tjerë që e duan Zotin dhe mund ta kuptojnë gjuhën e trëndafilave dhe të të gjitha qenieve të gjalla.

O Zot, ji i vetmi Mbret i ulur në fron mbi dashurinë dhe dëshirën time

Ata që meditojnë përjetojnë një ndjenjë të thellë paqeje dhe kjo qetësi e brendshme duhet të ruhet edhe në shoqërinë e të tjerëve. Ajo që mësohet në meditim duhet të praktikohet në aktivitetet dhe ndërveprimet e përditshme me të tjerët, pa lejuar askënd të prishë paqen ose qetësinë e dikujt.

Kur doni të krijoni një zakon të mirë ose të eliminoni një zakon të keq, përqendrohuni te qelizat e trurit ku ndodhen mekanizmat e zakoneve të ndryshme.

Për të krijuar një zakon të mirë, së pari uluni në heshtje dhe meditoni, duke kërkuar ndihmë hyjnore. Përqendroni mendjen tuaj në qendrën e

vullnetit, të vendosur në ballë midis vetullave, dhe pohoni me vendosmëri zakonin që dëshironi të ngulitni në trurin tuaj. Kur doni të eliminoni zakonet e këqija, përqendroni gjithashtu vëmendjen tuaj në këtë qendër të vullnetit dhe pohoni me vendosmëri se të gjitha brazdat ku janë ngulitur ato zakone po fshihen. Me fokus dhe vullnet, ju mund të fshini edhe brazdat më të thella të zakoneve të vjetra të rrënjosura thellë. Siguroni veten vazhdimisht se keni vullnet të mjaftueshëm për të çrrënjosur zakonet e pashëndetshme nga .rajoni i trurit

Koha më e përshtatshme për një pohim të tillë është herët në mëngjes, kur vullneti dhe vëmendja .janë të vëmendshme

Vazhdo t'i pohosh vetes se je i lirë nga të gjitha diktatet dhe një ditë do të zbulosh se - me ndihmën e Zotit - e ke çliruar veten nga zakoni që .doje të hiqje qafe

Çfarëdo që të kesh frikë, largoji mendimet e tua prej saj dhe lëre në dorë të Zotit. Forco besimin tënd në Zot dhe ki besim se Ai është në gjendje të .të ndihmojë

Shumë vuajtje rrjedhin nga shqetësimi dhe ankthi. Pse duhet të vuani kur ajo që keni frikë nuk ka ndodhur ende? Imagjinoni dritën mbrojtëse të Zotit që ju rrethon nga të gjitha anët dhe do të .ndjeni mbrojtjen e Tij të mrekullueshme

Meqenëse shumica e anktheve tona burojnë nga frika, nëse e eliminojmë frikën nga jeta jonë, do të ndihemi të lirë dhe shërimi do të jetë i menjëhershëm. Çdo natë, pak para se të flini, pohoni vetes se Zoti është me ju, duke ju mbrojtur .dhe duke ju mbikëqyrur

Në këtë dramë kozmike, njerëz të të gjitha racave e luajnë historinë e jetës në skenën e kohës. Ne duhet ta kuptojmë kuptimin e jetës pa u shqetësuar shumë ose pa u fiksuar shumë pas .roleve tona të përkohshme

Perceptimi ynë për jetën është shpesh i shtrembëruar dhe devijues sepse e shikojmë me sytë e egoizmit dhe horizonteve të kufizuara. Nëse do ta shikonim me syrin e shpirtit, do t'i shihnim .gjërat nga një perspektivë krejtësisht e ndryshme

Kur hapim syrin e mençurisë, shohim dritën gjithëpërfshirëse të Zotit dhe në atë dritë perceptojmë natyrën tonë shpirtërore, e cila është një pasqyrim i natyrës së vetëdijes universale që .përshkon të gjitha grimcat dhe pjesët e universit

Të vërtetat shpirtërore na rrethojnë, duke trokitur në dyert e syve tanë të mbyllur, duke na nxitur të shohim dritën në vend të errësirës, të veprojmë me mençuri në vend të injorancës, të mbushim zemrat tona me dashuri në vend të urrejtjes dhe të bashkëpunojmë në vendosjen e paqes dhe sjelljen e bollëkut dhe sigurisë në botën tonë. Kur ta bëjmë këtë, injoranca do të zhduket, dallimet situacionale do të zhduken, do të shohim

unitet në regjistrimin e popullsisë dhe do të bëhemi .më në harmoni me vullnetin hyjnor

Marrëdhënia jonë me Zotin nuk është e ftohtë ose pa dashuri, si ajo midis një punëdhënësi dhe një punonjësi. Ne jemi familja e Tij, kujdesi i Tij për ne është i vazhdueshëm dhe Ai na dëgjon gjithmonë. Ne jemi një pjesë integrale e qenies së Tij dhe marrëdhënia jonë me Të është e gjallë dhe .e gjallë

Krijuesi ynë na ka pajisur me një pasuri të pashtershme dashurie, mirëkuptimi, depërtimi, vullneti të mirë dhe forcë shpirtërore, megjithatë shumica prej nesh e kanë shpërdoruar këtë pasuri për asgjë. Zoti dëshiron që ne të jetojmë në siguri, paqe dhe bashkëpunim miqësor, siç i ka hije një familjeje fisnike dhe të dashur, por lakmia dhe llogaritjet egoiste kanë zënë rrënjë në zemrat tona .dhe kanë mbjellë përçarje midis nesh

Zoti do që ne të jemi zotërinj, por ne kemi zgjedhur të jemi skllevër

Njeriu është larguar shumë nga shtëpia e tij qiellore dhe ka humbur parajsën e brendshme të ndjenjës së afërsisë me Zotin dhe afërsisë me Zotin, dhe ai nuk do të jetë në gjendje ta rifitojë .atë parajsë pa përpjekje personale

Zoti na krijoi sipas shëmbëlltyrës së Tij, por kjo e vërtetë na ka shpëtuar nga mendja. Ne i jemi dorëzuar iluzionit se fati ynë është vështirësia dhe fati ynë është zhdukja. Ne duhet ta heqim velin e

iluzionit me kamën e mençurisë për të parë të vërtetën rrezatuese pas saj.

Kush jemi ne dhe cila është natyra jonë e vërtetë?

Njerëzit kanë dallime të dukshme, qoftë në përbërjen e tyre psikologjike apo emocionale, rolet që luajnë në jetë, punën dhe aktivitetet që ndjekin, apo dëshirat që ndiejnë. Por, poshtë të gjitha këtyre dallimeve fshihen dy gjëra që çdo qenie njerëzore dëshiron dhe ka nevojë pa përjashtim. Njëra është liria nga të gjitha format e dhimbjes dhe dëshirës. Tjetra është lumturia e plotë dhe e qëndrueshme - kënaqësia e plotë, ku banojnë paqja, dashuria, mençuria dhe gëzimi.

Në të vërtetë, ajo që njerëzit përpiqen të arrijnë është Zoti, pavarësisht nëse e përdorin atë emër apo jo. Të mençurit thonë se Zoti është thelbi i lumturisë dhe shpirti i lumturisë. Dhe askush nuk do të përjetojë kënaqësi të plotë nëse nuk mbështetet drejtpërdrejt nga burimi kozmik. Kjo është një pikë kyçe për të kuptuar gjendjen njerëzore.

Por ku e kërkojnë njerëzit atë që kërkojnë?

Ata e kërkojnë atë vetëm në gjërat e kësaj bote: në pasuri, rrethana të jashtme dhe marrëdhënie me njerëz të tjerë. Por është e pamundur ta gjesh atë në asgjë, në këdo ose në çdo rrethanë në këtë botë, duke pasur parasysh vetë natyrën e krijimit.

Krijimi bazohet në parimin e dualitetit. Është e pamundur të kesh një pamje vetëm në një ngjyrë, pasi nuk ka asnjë mënyrë për të bërë pa të kundërtën e saj. Në mënyrë të ngjashme, është e pamundur që çdo aspekt i ekzistencës të ekzistojë i izoluar nga dualiteti. Megjithatë, duke shqyrtuar dëshirat që motivojnë njerëzit, zbulojmë se secili prej nesh dëshiron vetëm gjëra të mira, të këndshme, të bukura dhe pozitive, pa dëshirën më të vogël për t'u marrë me diçka të pakëndshme ose të padëshirueshme. Por kjo është e pamundur.

Në këtë botë dualiste, nuk ka kënaqësi pa dhimbje, nuk ka dritë pa errësirë, nuk ka të mirë pa të keqen, nuk ka jetë pa vdekje. Të dyja anët e medaljes janë të pandashme. Kjo do të thotë që ajo që dëshirojmë thellë brenda vetes nuk mund të merret nga kjo botë.

Njerëzit kërkojnë—po, ata kërkojnë me gjithë fuqinë e tyre—por nuk janë në gjendje ta gjejnë atë që kërkojnë, gjë që lind dëshpërim dhe mungesë shprese. Kjo çon jo vetëm në dëshpërim, por edhe në pakënaqësi të madhe dhe zemërim të fortë, dhe si pasojë në akte dhune. E gjithë kjo ndodh sepse ata nuk po e kërkojnë atë që kërkojnë në vendin e duhur, dhe si rezultat, nuk e gjejnë atë që zemrat e tyre dëshirojnë.

Njerëzit në kohën tonë nuk dinë shumë për kuptimin dhe qëllimin e jetës, dhe për këtë arsye vuajnë nga konfuzioni dhe hutimi.

Nga natyra, njerëzit janë qenie të shtyra nga një qëllim. Nëse u mungon një qëllim në jetë dhe nëse mendjet, energjitë, vullneti dhe emocionet e tyre nuk drejtohen në një mënyrë pozitive dhe konstruktive, ata do të drejtohen në rrugë shkatërruese, siç janë abuzimi me alkoolin dhe drogën, dhuna e kështu me radhë. Qëllimi përfundimtar i jetës është njohja e Zotit dhe është detyrë e individëve të harmonizojnë rolet dhe aktivitetet e tyre të jashtme përmes veprimeve të drejta, perspektivave të shëndosha, qëndrimeve pozitive dhe kanalizimit të dobishëm të .emocioneve të tyre

Këto dy aspekte të natyrës sonë - aspekti i brendshëm ose shpirtëror dhe aspekti i jashtëm - nuk janë kontradiktore nëse kuptohen saktë. Përkundrazi, ato mbështesin njëra-tjetrën dhe na ndihmojnë të zhvillojmë dhe përmirësojmë aftësitë dhe potencialin tonë fizik, psikologjik, emocional .dhe shpirtëror

Njerëzit jetojnë në një boshllëk të madh, pa stimulim intelektual ose psikologjik. Ata ndihen të mërzitur për shkak të mungesës së qëllimit dhe mungesës së çdo gjëje që mund t'i jepte jetës së tyre vlerë dhe kuptim. Njeriu mesatar mund të jetë në gjendje të funksionojë dhe të sillet sikur të ishte i shëndoshë psikologjikisht dhe mendërisht, por a ?janë të lumtur

Qëllimi kryesor i jetës është të dimë se kush jemi dhe cila është natyra jonë e vërtetë. Nëse u kushtojmë aspekteve më të thella të jetës

vëmendjen që meritojnë, në mënyrë të pashmangshme do të ndiejmë lumturi, sepse lumturia njerëzore është e lidhur me lidhjen me veten shpirtërore të dikujt, pa të cilën nuk ka .ekzistencë ose ekzistencë

Frika nga dështimi ose sëmundja ushqehet nga të menduarit e vazhdueshëm për të derisa ideja e dështimit depërton nga mendja e vetëdijshme në nënndërgjegje dhe përfundimisht arrin vetëdijen më të lartë. Pastaj, frika, e ngulitur në nënndërgjegje dhe në vetëdijen më të lartë, fillon të shumohet dhe të rritet derisa ta mbushë mendjen e vetëdijshme me barëra të këqija frike që nuk zhduken aq lehtë sa mendimi fillestar kur mbin. Këto barëra të këqija të dëmshme përfundimisht japin fryte helmuese dhe vdekjeprurëse. Për fat të mirë, rrënjët e saj mund të zhduken nga brenda duke u përqendruar fort në guxim dhe duke ngulitur vetëdijen e besimit absolut në Zot dhe se Ai është në gjendje t'i ndihmojë ata që dëshirojnë të ndihmojnë veten .dhe t'i mbrojnë ata nga dëmi

Na ishte një herë, një flluskë e vogël po lundronte në sipërfaqen e detit, e kujdesshme nga stuhitë dhe vetëtimat, kur dëgjoi një zë që i "?pëshpëriste: "Flluskë e vogël jete, çfarë ke

A nuk e di që je pjesë e oqeanit të jetës? Flluska e vogël shikoi përreth dhe e kuptoi këtë .fakt

Vetëdija njerëzore noton si një flluskë e vogël
Në sipërfaqen e detit të vetëdijes kozmike, duke e menduar si një flluskë të përkohshme, duke u dridhur nga frika e sëmundjes, varfërisë dhe vdekjes. O flluskë, a ke frikë nga oqeani? Shiko përreth, vëzhgo me kujdes. Zhvendos perspektivën tënde nga mjedisi yt i menjëhershëm në mbretërinë e pafundme të Zotit. Zhytu më thellë, zgjero kuptimin tënd, në mënyrë që të dish dhe të jesh i sigurt se je një me detin e Tij të gjerë dhe se Zoti është me ty. Ai të mbron, ai të mbështet, tani .dhe përgjithmonë

Shmangia e kurtheve dhe grackave

Sa herë që ndjeni një dëshirë të fortë në zemrën tuaj që ju nxit ta përmbushni atë, përdorni aftësinë për të dalluar dhe pyeteni veten: "A është kjo një dëshirë e mirë që mund të përmbushet, apo një dëshirë e keqe që nuk duhet respektuar?" Dëshirat materiale të pashëndetshme inkurajojnë zakonet tona të këqija duke na dhënë shpresa të rreme dhe lumturi iluzore. Në raste të tilla, fuqia e aftësisë për të dalluar duhet të përdoret për të zbuluar të vërtetën. Zakonet e këqija në fund të fundit çojnë në pakënaqësi. Kur natyra e tyre e vërtetë zbulohet, ato bëhen të pafuqishme për të zënë një person në kurthet e vuajtjes dhe në .kurthet e mjerimit

Reflektime dhe histori

Në jetë dhe në vdekje, në hidhërime dhe fatkeqësi, besimi im në Ty, o Zot, mbetet i fortë dhe i palëkundur, i vendosur dhe i patundur.

Çdo frymëmarrje e mallit dhe lutjes sime hap dyer dhe dritare në shpirtin tim, përmes të cilave kaloj drejt lumturisë së Zotit.

Ashtu si dielli shkëlqen në vendet më të mbushura me njerëz, kështu do të shoh rrezet e dashurisë hyjnore në të gjitha fushat e jetës sime dhe aktiviteteve të përditshme.

Më beko, o Zot, që ta zgjoj shpirtin tim me agimin dhe ta çoj në pragun Tënd të bekuar

Historia e drerit të myshkut

Musku është një substancë e çmuar me një aromë të fortë, që gjendet në kërthizën e drerit mysk që jeton në Himalajet e larta.

Pasi dreri arrin një moshë të caktuar, myshku magjepsës fillon të depërtojë fshehurazi nga kërthiza e tij, dhe dreri shqetësohet nga ajo aromë tërheqëse dhe fillon të kërcejë dhe të kërkojë burimin e asaj arome të këndshme.

Lëviz nga një vend në tjetrin, duke nuhatur midis shkëmbinjve dhe nën pemë, duke kërkuar kudo burimin e asaj arome emocionuese.

Më në fund, ai zemërohet, bëhet më i shqetësuar dhe në ankth kur nuk ka fjalë dhe nuk është në gjendje të gjejë atë që kërkon me mall dhe pasion.

Në një përpjekje të fundit për të arritur burimin e myshkut, ai hidhet nga shkëmbinjtë e lartë shkëmborë në luginën e thellë për t'u përballur me fatin e tij dhe për të gjetur vdekjen, në të cilën pikë gjuetarët janë në gjendje ta kapin atë dhe të nxjerrin qesen ose gjëndrën e myshkut prej tij.

Lidhur me këtë, një nga poetët e ndriçuar recitoi diçka me efektin e mëposhtëm:

O drer myshku, budalla!

Pse po vuan? Pse je pa gjumë?

Ky myshk është i disponueshëm

Me qesen e barkut tënd, budalla!

Edhe nëse e prek me hundë

Nga ti vjen aroma sekrete

Do të kishe fituar atë që shpresoje

Dhe jetuat pa shpenzuar

A nuk mendoni, miqtë e mi, se shumica e njerëzve sillen si drerët e myshkut? Ata janë gjithmonë dhe përgjithmonë në kërkim të lumturisë kudo jashtë vetes.

Po, ata e kërkojnë lumturinë në lojë dhe, duke u lodhur nga dëshirat dhe lakmitë, ata ngjiten në shtigjet rrëshqitëse të pasurisë derisa në fund hidhen nga shkëmbinjtë e shpresave të mëdha në shkëmbinjtë e frustrimit dhe dështimit, kur nuk

janë në gjendje të gjejnë lumturinë e vërtetë të ruajtur në thellësitë e shpirtrave të tyre.

Nëse i kthejmë mendimet tona nga brenda dhe reflektojmë thellë, do të gjejmë në qetësinë e shpirtit burimin e lumturisë së vërtetë dhe të qëndrueshme që kërkojmë.

Nuk duhet të jemi si dreri i myshkut, që vdes në kërkim të lumturisë në vendet e gabuara. Përkundrazi, duhet të jemi vigjilentë dhe të përpiqemi ta gjejmë lumturinë brenda vetes, jo jashtë vetes.

Historia e butonit

Njëherë një burrë erdhi tek unë dhe tha se vuante nga një sëmundje kronike e zemrës, dhe shtoi:

"Kam provuar shumë gjëra, por nuk mund ta heq qafe dhembjen e zemrës"

Pasi mendova me qetësi, i kërkova të më sillte gërshërë. Ai më shikoi duke u dridhur dhe tha:

"A keni ndërmend të ma hapni zemrën, zotëri?"

Unë qesha dhe u përgjigja: "Unë nuk jam mjek. A keni dëgjuar ndonjëherë për një person që përdor gërshërë për të kryer operacione!?"

Më në fund, ai me ngurrim solli gërshërë, kështu që unë i preva një nga kopsa të palltos dhe i thashë të mos qepte një kopsë tjetër në vend të

saj, dhe të mos e vinte dorën në vendin ku mungonte kops. I thashë gjithashtu të kthehej tek unë pas dy javësh, dhe prisja që ai të shërohej .gjatë asaj kohe

Burri qeshi dhe tha: "Do të bëj siç më the sepse të besoj, por mendoj se është ilaçi më i "!çuditshëm që më është përshkruar ndonjëherë

Dy javë më vonë ai erdhi me vrap tek unë dhe :tha, i habitur

Specialistët më siguruan se isha shëruar nga" sëmundja e zemrës. Pra, për hir të Zotit, çfarë "?bëre? A nxore një xhind nga një buton

Unë u përgjigja me një buzëqeshje: "Po! Dora jote luante vazhdimisht me butonin, dhe butoni "ishte në përputhje me zemrën

Ai buton ishte xhindi që po të shkaktonte dhimbje në zemër. Kështu që e preva butonin dhe të thashë të mos e zëvendësoje ose të mos e vije dorën në zemër. Në këtë mënyrë, zemra jote u !çlirua nga presioni dhe ndaloi së të lënduari

Gjithçka po ecën me shpejtësi dhe njerëzit janë të zënë me shumë gjëra. Natyrisht, është më mirë të korrësh të mirat e botës sesa të humbasësh kohë, duke e lënë stinën të kalojë dhe duke përfunduar duarbosh. Por ajo që duhet të korrësh është korrja më e pasur e jetës: t'i afrohesh Zotit dhe ta njohësh Atë. E vetmja mënyrë për të arritur lumturinë e vërtetë është të

arrish diçka në këtë botë dhe gjithashtu të arrish .sukses shpirtëror

Ata që e njohin Zotin nuk i fillojnë detyrat e tyre të përditshme para se të meditojnë më parë mbi Zotin dhe të mbushin mendjet dhe trupat e .tyre me energji të bekuar hyjnore

Kërkesat e shumta të botës mund t'i dekurajojnë ata që kërkojnë qëllimet e tyre shpirtërore dhe t'i largojnë nga rruga e tyre e zgjedhur. Por ata me vendosmëri të palëkundur nuk lejojnë asgjë t'i largojë nga rruga e tyre; ata këmbëngulin me vendosmëri pavarësisht .rrethanave të vështira ose të pafavorshme

Pavarësisht se çfarë na jep bota, ajo nuk do ta kënaqë dëshirën e zemrave tona, të cilat dëshirojnë diçka më të qëndrueshme, më të rëndësishme dhe më të çmuar se të gjitha thesaret .dhe pasuritë e botës

Kur një person vdes - rroftë gjatë - asnjë fuqi në tokë nuk mund të bëjë asgjë për të Kush mund të na ndihmojë pasi të largohemi nga kjo botë? Zoti Prandaj, duhet të kujtojmë gjithmonë se kjo botë është thjesht një ndalesë e përkohshme në udhëtimin tonë drejt shtëpisë sonë qiellore, ku do të jetojmë përgjithmonë në prani të të Gjithëmëshirshmit

Pasuria e tepërt nuk garanton shëndet, paqe dhe efektivitet, por arritja e paqes dhe efektivitetit

do të çojë në sukses të ekuilibruar si në nivelin .shpirtëror ashtu edhe në atë material

Shumica e njerëzve zhvillojnë efikasitet mendor vetëm për të arritur sukses material. Por kur një person bëhet zot i vetes dhe menaxhon fuqitë e tij psikologjike dhe vepron në përputhje me planin hyjnor, jeta e tij do të bekohet dhe ai do të shijojë nektarin e shpirtit ndërsa është në këtë tokë. Ai nuk do të jetë më rob i zakoneve dhe dëshirave, por vetëdija e tij do të transformohet në zemrën e pranisë hyjnore dhe ai do të banojë atje duke shijuar kënaqësi të ripërtërira që sfidojnë .përshkrimin

Trupi është farmacia më e madhe

Studiuesit mjekësorë kanë zbuluar se kur përjetojmë gëzim të madh, trupi prodhon antidepresivë dhe substanca të tjera që ulin stresin, të cilat janë po aq të fuqishme dhe efektive sa ato të përshkruara nga mjekët. Trupi është farmacia më e madhe në Tokë, e aftë të prodhojë gjënë e duhur në kohën e duhur kur jemi në harmoni me ekuilibrin shpirtëror që Zoti ka .vendosur brenda nesh

Jo çdo stres është i dëmshëm; stresi zgjon energjinë jetësore që rrjedh nëpër trupin tonë dhe stimulon aktivitetin dhe lëvizjen. Studimet kanë treguar se një sasi e arsyeshme stresi është e .dobishme

Por problemi lind kur stresi tejkalon një nivel
.të shëndetshëm

Secili prej nesh ka një kufi personal për stresin, dhe kur ky kufi tejkalohet, ne stresohemi më shumë sesa duhet të jemi, dhe mund të mos jemi të vetëdijshëm për këtë derisa të fillojnë të .shfaqen probleme në trup, emocione dhe mendje

Jeta me Zotin është gëzim dhe lumturi, ndërsa pa Zotin ka ankth, trazira, vështirësi dhe madje edhe fatkeqësi. Pra, si mund të gjejmë paqe dhe qetësi në një jetë të dominuar nga fatkeqësitë dhe ?tragjeditë, dhe t'i sjellim pak lumturi kësaj toke

Kërkesa e parë është të jemi të vetëdijshëm .për presionet e jetës kur jemi nën ndikimin e tyre

Zoti është i Gjithëdijshëm dhe i Gjithëdijshëm, dhe Ai i ka pajisur trupat tanë me sinjale të tilla si rehatia, shqetësimi, qetësia dhe ankthi, dhe ne duhet t'u kushtojmë vëmendje këtyre sinjaleve. Ekziston një inteligjencë hyjnore brenda trupave tanë që përpiqet të na tregojë diçka, dhe ne duhet t'i dëgjojmë këto mesazhe gjatë kohëve të stresit ose pushimit. Kur ndiheni të stresuar, përqendroni mendjen tuaj në pjesën e trupit tuaj që po përjeton stres, pastaj merrni frymë thellë dhe, në të njëjtën kohë, tendosni butësisht atë pjesë derisa të vibrojë. Pastaj relaksohuni dhe lironi tensionin. Kjo do të ndihmojë në ruajtjen e ekuilibrit energjik dhe jetësor në trup dhe do ta mbrojë atë nga efektet e .dëmshme të stresit

Ne gjithashtu mund ta menaxhojmë stresin emocional përmes frymëmarrjes. Kur ndjeni frikë ose ndonjë emocion tjetër të dëmshëm, merrni frymë ngadalë, thellë dhe ritmikisht disa herë, duke i lejuar trupit tuaj të relaksohet me çdo nxjerrje. Kjo do të ndihmojë në ngadalësimin e rrahjeve të shpejta të zemrës, në rivendosjen e qarkullimit normal të gjakut, në lehtësimin e rrjedhës së energjisë jetësore përmes nervave tuaj dhe në ndihmën për të qetësuar mendjen dhe për .të pastruar mendimet tuaja

Jeta nuk është një situatë emergjente; është një shprehje e bukur hyjnore dhe ne duhet ta shijojmë atë. Le të kujtojmë se një buzëqeshje është një fuqi; nëse nuk e përdorim, humbasim një .aspekt të rëndësishëm të jetës

Njerëzit janë shpirtra me emocione dhe ndjenja, dhe kanë një trup që e veshin si një veshje ose pallto të jashtme. Por për sa kohë që jetojmë vetëm në nivelin e trupit dhe emocioneve, do të .biem nën ndikimin negativ të stresit dhe tensionit

Kur jemi në harmoni me natyrën tonë thelbësore, që është shpirti, gëzimi i shpirtit derdhet në zemër dhe shndërrohet në dashuri. Ndjenja e kësaj dashurie, e lidhur me paqen dhe qetësinë e shpirtit, dhe veprimi e bashkëveprimi nën ndikimin e saj harmonik, është mënyra më e përshtatshme për të jetuar natyrshëm në një botë plot tensione dhe kontradikta. Harmonizimi me .këtë gëzim është zgjidhja për problemet e jetës

Shënim: Lidhur me pohimin: "Trupi prodhon një antidepresant dhe substanca të tjera që zvogëlojnë stresin dhe tensionin, jo më pak të fuqishme dhe efektive se ato të përshkruara nga mjekët", kjo nuk është këshillë për të hequr dorë nga këshillat dhe recetat mjekësore, prandaj .nevojitet sqarim

Ekuacionet magnetike

Një person me një prani të fortë dhe tendenca të liga + një person me zemër të mirë, por me vullnet të dobët = magnetizmi i lig mbizotëron mbi mirësinë

Një person me vullnet të dobët me tendenca të këqija + një person me vullnet të fortë me tendenca të mira = magnetizmi i mirë e mposht të ligun

Magnetizëm i dobët shpirtëror + biomagnetizëm i lig = magnetizëm i fortë i lig

Forcë e fortë morale + forcë e dobët morale = forcë më e madhe morale

Një person i zemëruar dhe i dhunshëm + një person i butë dhe i sjellshëm = magnetizmi i zemërimit mbizotëron mbi butësinë

Temperament i fortë, i ekuilibruar dhe i qetë + temperament që ndonjëherë tenton drejt pakënaqësisë = mbizotëron magnetizmi i qetësisë

Dështim kronik i rrënjosur + dështim më pak i rrënjosur = magnetizëm i fortë i dështimit

Sukses i fortë pozitiv + sukses më pak pozitiv = sukses i shtuar

Dridhje e fortë e dështimit + dridhje e fortë e suksesit = ose magnetizëm i fortë i dështimit ose magnetizëm i fortë i suksesit, varësisht nga mjedisi dhe kushtet

Një mendje e fortë dhe e shëndoshë + injorancë e plotë = ose zgjuarsi dhe aftësi, ose injorancë dhe budallallëk.

Fuqi shpirtërore e jashtëzakonshme + fuqi praktike e jashtëzakonshme = Magnetizëm shpirtëror - një fuqi praktike vërtet e jashtëzakonshme

Nëse njerëzit do të mund të shihnin morinë e qenieve planetare në eterin që i rrethon, ndoshta disa do të përpiqeshin të gjenin të dashurit e tyre të vdekur. Zoti më ka hapur sytë shpirtërorë dhe unë shoh shumë nga ata shpirtra që kanë lënë mbretërinë tokësore. Duke u përqendruar thellë në syrin shpirtëror (qendrën e ballit), mund të shihet me vizion të brendshëm bota rrezatuese e banuar nga të gjithë shpirtrat e mirë që janë ngjitur në planin eterik në praninë e të Gjithëmëshirshmit.

Tek njerëzit, zemra vepron si një marrës pa tel dhe syri shpirtëror si një transmetues. Edhe nëse nuk mund t'i shihni të dashurit tuaj të vdekur, nëse i përqendroni me qetësi ndjenjat tuaja në zemër, mund të ndjeni praninë e atyre që janë të dashur për ju, të cilët tani jetojnë në trupa eterikë, duke

shijuar paqen dhe sigurinë e Zotit dhe duke u gëzuar në lirinë e tyre nga kufizimet e trupit, kështu që ju gjeni ngushëllim në paqen e tyre dhe zemra juaj është e qetë për ta.

Kur shqiptoj emrin e Zotit, e gjithë qenia ime shkrihet në një gëzim suprem. Por kjo gjendje më erdhi vetëm pas një përpjekjeje të madhe. Në fillim, nuk isha nga ata që dëshironin, sepse mendja ime ishte e humbur. Por tani, sapo i përqendroj mendimet dhe vetëdijen time në qendrën shpirtërore - hapësirën midis vetullave - të gjitha mendimet zhduken, frymëmarrja ndalet vetvetiu, zemra ndalon së rrahuri, trazirat e mendjes qetësohen dhe gjendjet e të qenit zbresin mbi shpirt, kështu që unë përjetoj ekstazë shpirtërore dhe jam i mbështjellë në lumturi hyjnore.

Thënie të arta

Lumturia është e drejta ime, trashëgimia ime dhe thesari im i fshehur hyjnor. Më udhëzo të gjej brenda vetes thesaret që tejkalojnë ëndrrat e mbretërve.

* * *

Jeta është një lëvizje inteligjente me një ritëm të rregullt. Ajo formohet në objekte të pajetë ose merr një formë të gjallë dhe lëvizëse. Jeta është gjithëpërfshirëse dhe përshkon gjithçka.

* * *

O Dashuri Më i Madh, Ti je jeta, Ti je qëllimi dhe aspirata ime

* * *

Më bëj një trëndafil që lulëzon në kopshtin tënd qiellor, ose një rruazë të shkëlqyeshme në gjerdanin tënd të dashurisë rrezatuese, ose më jep nderin më të madh: vendin më të vogël në zemrën tënde

* * *

Kudo që të tjerët vlerësojnë përpjekjet e mia për të bërë mirë, aty mund të ofroj shërbimin më të madh.

* * *

Le të thurim një qilim të artë ëndrrash me fije mëndafshi kujtimesh të ëmbla dhe mendimesh të rafinuara

* * *

Dashuria është si letër zmerile që e lëmon mendjen dhe largon ashpërsinë nga karakteri

* * *

Pandemitë, fatkeqësitë dhe ndryshimet e dhunshme në natyrë që sjellin shkatërrim, shkatërrim dhe dëme të përhapura nuk janë "dekrete hyjnore". Këto fatkeqësi burojnë nga mendimet dhe veprimet njerëzore. Kudo që ekuilibri delikat i botës midis së mirës dhe së keqes prishet nga akumulimi i valëve dhe vibracioneve të dëmshme të shkaktuara nga qëllimet dhe keqbërjet e këqija të njeriut, mbretëron kaosi dhe pason shkatërrimi i përhapur.

* * *

Do të marr më të mirën nga çdo popull dhe do të vlerësoj cilësitë e mira të të gjitha kombësive pa u përqendruar në të metat e tyre.

* * *

Ashtu siç kujdesemi për vlerën ushqyese të ushqimit tonë të përditshëm, duhet t'i kushtojmë vëmendje edhe lëndëve ushqyese psikologjike që u ofrojmë mendjeve tona çdo ditë.

* * *

Fjalët e mira janë një ilaç i mrekullueshëm për shumë sëmundje, duke zotëruar një forcë të fuqishme, pothuajse magjike, magnetike që sjell bekime dhe begati të bollshme për folësin e tyre. Ata që përdorin fjalë qetësuese dhe të buta ndiejnë një rrymë delikate që rrjedh përmes tyre pa ndërprerje, duke u mbushur me një ndjenjë të thellë qetësie. Kjo ndodh sepse kjo rrymë është e lidhur me burimin e saj më të lartë, një rrjedhë e vazhdueshme që arrin shpirtrat në harmoni me atë burim, duke i mundësuar ata të transmetojnë lumturi tek ata që dëshirojnë paqe.

* * *

Sa fjalë të mira nga zemra kanë zhdukur shumë hidhërime dhe sa zëra të mençur kanë ndriçuar shtigje të errëta me llamba gëzimi dhe qetësie!

* * *

Ne rritemi përmes çdo përvoje që kalojmë, për sa kohë që e kuptojmë se mund të nxjerrim mësime të vlefshme prej tyre, sepse çdo dhimbje dhe vuajtje që përjetojmë ka kuptim dhe qëllim.

* * *

Pavarësisht ashpërsisë së eksperimenteve, ato janë si zjarri që shkrin xeherorin e hekurit për ta shndërruar atë në çelik të bukur, të qëndrueshëm dhe të gjithanshëm.

* * *

Të gjitha arritjet e jashtëzakonshme në jetën time janë arritur nëpërmjet fuqisë së një mendjeje në harmoni me Zotin. Kur gjeneratori hyjnor është në punë, gjithçka që dëshiroj realizohet pa përjashtim, së pari duke marrë formë si një dizajn i padukshëm, eterik dhe më pas duke u manifestuar me forcë të papërmbajtshme në realitet.

* * *

Kur mendja i përshpërit Zotit një përshpëritje të sinqertë dhe të zjarrtë nga thellësitë e një shpirti të etur, thirrja e shpirtit do të prekë zemrën universale dhe përgjigjja do të vijë, duke sjellë me vete një gëzim të madh. Kjo përshpëritje intelektuale kultivon vullnetin derisa të ketë forcën e nevojshme për të arritur qëllimin e dëshiruar.

* * *

Kur mendja dhe vullneti i një personi janë në harmoni me Zotin, ai është i ngarkuar me fuqi të pakufizuar, kështu që vetëm të menduarit për diçka është e mjaftueshme për ta arritur atë, sepse ligji hyjnor vepron në favor të atyre që janë në harmoni me vullnetin suprem.

* * *

Një person nuk duhet t'i kushtojë të gjitha aftësitë intelektuale që Zoti i ka dhuruar atij për ndjekjen e gjërave të përkohshme, në mënyrë që të mos humbasë veten në labirintin e materializmit dhe të krijojë kufizime dhe kufizime të panevojshme për veten e tij. Në vend të kësaj, ai duhet të përdorë aftësitë e tij intelektuale për të siguruar nevojat e jetës dhe të përpiqet të zhvillojë

aftësitë e tij morale në mënyrë që të dallojë midis të drejtës dhe të gabuarës, dhe midis asaj që është .e dëmshme dhe asaj që është e dobishme

* * *

E vërteta qëndron përtej opinioneve dhe teorive, dhe shumë nga ata që e përqafojnë këtë qasje bëhen të detyruar nga përfundimet e tyre .subjektive

* * *

Hap, o Zot, portat e qetësisë dhe ruaj shenjtëroren e mendimeve të mia shpirtërore nga sulmet e pështpëritjeve të liga. Dhe le të çelin trëndafilat e dëshirave të mia në kopshtin e .zemrës sime, ndërsa pres agimin e ardhjes Tënde

* * *

Njohuritë teorike nuk mund të fitojnë njohuri hyjnore, dhe është e kështillueshme që të mos e humbasësh kohën tënde të çmuar me teori që nuk mund të zbatohen në realitet, përndryshe do të gjendesh në mes të xhunglave të dendura intelektuale dhe i paaftë të kapërcejë sferën e .teorive

* * *

Lumturia është fryt i fitores psikologjike mbi .rrethanat e paqëndrueshme të jetës

* * *

Ai që Zoti e njeh mund të jetë i panjohur për botën

* * *

Nëse një person programon veten me njohuri teorike [pa testime reale], ai do të bëhet si një pajisje regjistrimi portative që përsërit fjalë të urta

dhe jehon fraza të larta, dhe të tjerët do ta konsiderojnë atë një dijetar të ditur, por një njohuri e tillë nuk përforcohet nga një perceptim i drejtpërdrejtë i së vërtetës, as nuk përputhet me .arritjen shpirtërore

* * *

Problemet do të vazhdojnë në botë, kështu që ku mund të drejtohet dikush për udhëzim dhe drejtim? Mendimet e dikujt, të ndikuara nga zakonet, paragjykimet, paragjykimet dhe fanatizmi, janë të padobishme, dhe ndikimet e mjedisit, familjes, vendit ose botës së dikujt janë të paafta të ofrojnë udhëzim të vërtetë. Prandaj, duhet t'i drejtohemi Zotit dhe të dëgjojmë zërin e qetë dhe të qetë që buron nga thellësitë e shpirtit, .një zë në harmoni me të vërtetën

* * *

Hapni zemrat tuaja ndaj derdhjes hyjnore në mënyrë që ajo të rrjedhë përmes jush dhe të mbushë jetën tuaj me bekime dhe mirësi .shpirtërore

* * *

Çfarëdo pune që të bësh dhe çfarëdo arritjesh që mund të arrish, mbaje mend gjithmonë se Zoti është burimi që të jep gjithë forcën që të nevojitet .për të punuar dhe për të arritur qëllime

* * *

Më lejo të të kujtoj, o Zot, në varfëri dhe në begati, në sëmundje dhe në shëndet, në injorancë dhe në urtësi, dhe më lejo të shoh dritën tënde të .bekuar që jep mirëqenie dhe shërim në një çast

* * *

Në vetminë e mendimeve të mia, dëshiroj shumë të dëgjoj zërin tënd të bekuar. Dëbo nga unë zërat e ashpër e tokësorë të fshehur në palosjet e kujtesës sime. Dua ta dëgjoj zërin tënd të qetë e melodioz përgjithmonë në qetësinë e shpirtit tim.

* * *

Jeta është e mbështjellë në errësirë dhe nganjëherë pengohemi dhe hezitojmë të ecim përpara. Duhet ta lëmë dritën e Zotit të jetë llamba jonë udhërrëfyese ndërsa ecim nëpër shtigjet e errëta të jetës. Ai është hëna e plotë në netët e injorancës dhe errësirës, dielli i shkëlqimit në orët e zgjimit, far i udhëzimit dhe ylli udhërrëfyes për ata që përshkojnë detet e ekzistencës tokësore dhe të shkurtër.

* * *

Është koha që njeriu të zgjojë vetëdijen e tij nga gjumi i harresës në zgjimin e shpirtit

* * *

Të kërkojmë, Zot, të na e ngresh vetëdijen nga thellësitë e injorancës dhe mendimeve të ngushta e të kufizuara drejt horizonteve të paqes, dritës, dashurisë dhe dhembshurisë universale njerëzore.

* * *

Gjërat përfundimisht do të përmirësohen sepse fuqitë dhe mrekullitë e Zotit janë të fshehura pas kontradiktave të jetës njerëzore, dhe kushdo që nuk është i bindur për pashmangshmërinë e situatës dhe përpiqet të depërtojë me mendjen dhe besimin e tij në atë që është përtej velit, do t'i

hapet dera që është [trokitur nga çdo dorë
.besimtare]

* * *

Besimi nuk do të thotë kurrë të jesh i pamatur
ose të mos veprosh me mençuri me rrethanat.
Përkundrazi, pavarësisht se çfarë ndodh, një
person duhet të sigurohet se vetëm Zoti është në
gjendje ta mbështesë atë në rrethana të vështira
dhe stresuese nëse i drejtohet Atij me gjithë
.zemrën, shpirtin dhe ndjenjat e tij

* * *

Nëse shqisat tona do të na përcillnin të gjithë
të vërtetën, do ta shihnim Tokën si lumenj
elektronesh dhe çdo grimcë pluhuri do ta shihnim
.si një masë drite që rrotullohet

* * *

Ata që depërtojnë me depërtimin e tyre nga
materia në shpirt e kuptojnë natyrën e iluzionit dhe
.e njohin thelbin e së vërtetës

* * *

Pavarësisht nëse një person ndodhet në
xhunglat e Afrikës, në një fushë beteje, vuan nga
sëmundje apo varfëri, ai duhet ta bindë veten se
dora e Zotit është më e fortë se rreziku dhe e aftë
.të mbrojë ata që kërkojnë strehim tek Ai

Nuk ka mënyrë më efektive për të mbrojtur
veten. Sigurisht, duhet të përdoret logjika në
përballimin e ngjarjeve dhe në të njëjtën kohë të
.ketë besim të plotë në ndihmën hyjnore

* * *

Dashuria që banon në zemrat e të gjitha krijesave - dashuria e të gjitha nënave, baballarëve, miqve dhe të dashurve - rrjedh nga dashuria hyjnore.

* * *

Duhet bërë një dallim midis detyrave të mëdha dhe atyre të vogla, duke i dhënë përparësi më të rëndësishmes mbi ato thjesht të rëndësishmet. Për më tepër, asnjë detyrë nuk duhet të kundërshtojë një tjetër. Shkrimet e shenjta na tregojnë se kur një detyrë bie ndesh me një tjetër, kjo është provë se nuk është një detyrë e vërtetë.

* * *

Ndërsa rrezet jetësore të diellit përhapen, unë do të përhap rreze shprese në zemrat e të varfërve dhe të braktisurve [atyre që shoqëria i ka braktisur], dhe do të mbjell vendosmëri të re në zemrat e atyre që mendojnë se janë dështakë.

* * *

Mësuesi Paramahansa i tha njërit prej dishepujve të tij: "Mos përjashto askënd nga rrethi yt i dashurisë. Mbaji të gjithë në zemrën tënde dhe ata do të të mbajnë ty në të tyren."

* * *

Zot, më ndihmo që ta përdor gjithmonë vullnetin tim për të kryer vepra të dobishme dhe të mira.

Më ndihmo të përputhem me vullnetin Tënd, në mënyrë që të gjitha mendimet e mia t'u përgjigjen qëllimeve të Tua dhe të jenë në harmoni me vullnetin Tënd.

Ai më ndihmoi të zgjoja fuqinë e fshehur dhe të bekuar brenda meje, në mënyrë që të kapërceja të gjitha vështirësitë dhe sprovat.

* * *

Zgjohuni me atë personalitet shpirtëror të guximshëm dhe të përulur - një që kombinon forcën e luanëve me butësinë e pëllumbave

* * *

Nuk do të shqetësohem nga kritikat e hidhura dhe të rreme, as nga lëvdatat dhe lajkat e tepërta. Dëshira ime e vetme është të bëj vullnetin Tënd, o Zot, dhe të fitoj favorin Tënd.

* * *

Nuk mund ta imagjinoni gëzimin e madh që do t'ju mbushë kur të ndjeni praninë hyjnore. Shpirti juaj do të dehet nga dashuria e pakufishme e Zotit. Është një dashuri që tejkalon çdo dashuri njerëzore miliona herë - një dashuri që përmbush të gjitha dëshirat tuaja dhe mbush zemrën tuaj me gëzim dhe kënaqësi.

* * *

Përmes fokusit të brendshëm, ju mund të përjetoni drejtpërdrejt lumturi shpirtërore brenda vetes dhe përreth jush. Nëse e kultivoni këtë vetëdije, personaliteti juaj do të rritet në mënyrë harmonike dhe do të fitoni një magnetizëm tërheqës për njerëzit dhe qeniet e tjera.

* * *

O Mbrojtës i Madh, nuk më intereson nëse humbas gjithçka për shkak të fatit tim, i cili është krijuar nga unë, por të lutem Ty, strehës sime të

vetme, të mbrosh qirinjën e dashurisë sime për ty .nga erërat e pakujdesisë dhe harresës

* * *

Le të pimë sa të ngopeni nga ujërat e pastra dhe freskuese të paqes që rrjedhin nga burimet e rrethanave të favorshme, të përforcuara nga vendosmëria jonë e fortë për të menduar pozitivisht dhe për të pasur një pikëpamje .optimiste

* * *

Ndërgjegjja është një shqisë intuitive që zbulon natyrën dhe motivet e vërteta të një personi. Kur ndërgjegjja juaj është e pastër dhe e dini se po bëni atë që është e drejtë, nuk keni pse të keni frikë. Një ndërgjegje e pastër është një dëshmi e sjelljes së mirë nga Zoti. Të jesh i pafajshëm në gjykatën e ndërgjegjes do të thotë të .kesh lumturi dhe të marrësh bekimet e Zotit

* * *

Mundohu të bësh gjëra të guximshme dhe të këndshme që shumica e njerëzve nuk i bëjnë, dhe jepu dashuri dhe paqe atyre që të tjerët i .anashkalojnë

* * *

Mësuesi Paramahansa i tha njërit prej :dishepujve të tij

Nëse nuk i kushtoni kohë kultivimit të" mendjes, asnjë sasi begatie materiale nuk do t'ju kënaqë. Ky kultivim nuk është torturë, por përkundrazi trajnim i vetëdijes për të ushqyer ".mendimet dhe veprimet që çojnë në lumturi

Lumturia jote është suksesi yt, prandaj mos lejo askënd ta vjedhë atë nga ti. Mbrojeni veten nga ata që përpiqen t'ju shqetësojnë. Kur isha djalë, humbisja durimin sa herë që disa njerëz përhapnin thashetheme të rreme për mua. Më vonë, kuptova se qetësia ime mendore është më e rëndësishme sesa miratimi ose admirimi i njerëzve.

* * *

Sikur ta dije historinë e dashurisë hyjnore që disa besimtarë përjetojnë me Zotin! Asnjë përvojë tjetër në jetë nuk mund të krahasohet me atë gëzim. Njihja një shenjtor që ishte vazhdimisht i zhytur në dashurinë e Zotit dhe fytyra e tij rrezatonte dashuri të shenjtë. Syri i Zotit është gjithmonë mbi ata që e duan Atë dhe Ai nuk i braktis kurrë për asnjë moment.

* * *

Të paktë janë ata që janë të interesuar të zhvillojnë fuqitë e tyre mendore dhe shpirtërore.

* * *

Mos e lejo veten të zhytesh në fund të shtyrjes së punëve. Zgjohu nga gjumi i realitetit të zakonshëm e të mërzitshëm dhe nisu drejt horizonteve të një jete të rafinuar ku ka arritje, gëzim dhe paqe.

* * *

Brenda teje fshihet një potencial i jashtëzakonshëm që pret të investohet, dhe ti je i vetmi që është i aftë ta aktivizosh dhe të përfitosh prej tij.

* * *

Liria nga diktatet e zakoneve të këqija dhe pasioneve të pashëndetshme sjell lumturi shumë më të madhe sesa suksesi material.

Suksesi letrar sjell një lumturi psikologjike që rrethanat e jashtme nuk mund ta ta heqin.

* * *

Mund ta kalosh gjithë kohën duke grumbulluar para, por ato para nuk do të të japin paqen dhe sigurinë e qëndrueshme që kërkon. Përkundrazi, do të të sjellin më shumë pakënaqësi, sepse lumturia dhe paqja banojnë në mendje, jo në vetë gjërat.

* * *

Mos lejo që dobësia të depërtojë në mendjen tënde dhe ji i kujdesshëm kur shoqërohesh me njerëz që kanë mendime negative dhe një pikëpamje pesimiste, që mendimet e tyre të dobëta të mos depërtojnë në mendjen tënde, përveç nëse mendja jote ka arritur një shkallë force të tillë që mendimet e të tjerëve nuk mund ta dobësojnë atë, por përkundrazi, është në gjendje të forcojë mendimet e të tjerëve dhe të rrisë vetëbesimin e tyre.

* * *

Zoti vjen i pari dhe nuk duhet ta fillojmë ose ta mbarojmë ditën tonë pa menduar për Të. Duhet të kujtojmë se pa forcën dhe energjinë që marrim nga Zoti, nuk do të ishim në gjendje të kryenim asnjë nga detyrat tona. Kjo është detyra jonë më e madhe ndaj Tij.

* * *

Ekziston një mënyrë për të vlerësuar dhe gjykuar zakonet dhe traditat. Fillimisht, çdo traditë

kishte një justifikim. Nëse zbulojmë se justifikimi është ende i vërtetë, atëherë tradita ka kuptim dhe përfitim. Megjithatë, është e pamatur të ndjekim traditat verbërisht. Duhet të dimë se çfarë është e drejtë dhe ta ndjekim atë, duke dalluar se çfarë mund të na sjellë lumturi dhe pastaj duke e zbatuar atë.

* * *

Kur sheh kaq shumë njerëz që nuk kanë lumturi ose sukses, mos supozo se ky është fati i tyre. Mund ta bësh veten çfarëdo që dëshiron të jesh. Suksesi yt i brendshëm është ajo që të bën vërtet të suksesshëm.

* * *

Nëse nuk ke asgjë brenda vetes, nuk do të jesh i lumtur. Por nëse nuk ke asgjë përreth teje dhe je i lumtur brenda vetes, padyshim që je i suksesshëm. Prandaj, është e pamundur të gjykosh njerëzit bazuar në rrethanat e tyre të jashtme.

* * *

Midis turmave të mëdha, mund të ketë një person që ka arritur një gjendje ngritjeje shpirtërore dhe gëzon paqe të brendshme dhe lumturi supreme shpirtërore.

* * *

E di me siguri se gjithçka që më nevojitet do të më vijë, dhe për këtë arsye nuk shqetësohem për atë që rezervon e ardhmja. Kjo nuk është mburrje apo pretendim, sepse e kam përjetuar shumë herë veprën dhe efektivitetin e asaj fuqie të bekuar në jetën time.

* * *

Pavarësisht nëse jam duke notuar në sipërfaqen e jetës apo duke u mbytur në thellësitë e detit, e di që jam me Zotin dhe Ai është me mua, dhe se asgjë nuk mund të më dëmtojë. Kjo njohuri më ka dhënë një lumturi të papërshkrueshme dhe të thellë.

* * *

Nuk ka dyshim se blerja e diçkaje të re është një përvojë e këndshme. Por pas një kohe, ajo ndjenjë gëzimi gradualisht zbehet dhe madje mund të humbisni interesin për të, duke e harruar dhe duke dëshiruar diçka tjetër. Megjithatë, fatura për atë artikull nuk do të harrohet, veçanërisht nëse e keni blerë me këste!

* * *

Një person duhet të marrë kontrollin e jetës së tij dhe ta thjeshtojë atë sa më shumë që të jetë e mundur. Ai duhet të kursejë disa para për nevojat dhe urgjencat, t'i japë përparësi kursimit mbi shpenzimet për luks dhe t'i ndihmojë të tjerët me sa më shumë që të jetë e mundur. Kur i ndihmon të tjerët, ndihma do të vijë tek ju në një mënyrë ose në një tjetër, dhe nuk do t'ju mungojë asgjë dhe nuk do të privoheni nga asgjë.

* * *

Në gëzimin e të gjitha zemrave, dëgjoj jehonën e lumturisë Tënde, o Zot, dhe në miqësinë e të gjithë besimtarëve, ndiej dashurinë Tënde. Gëzohem dhe zemra ime gëzohet nga suksesi dhe begatia e miqve të mi, ashtu siç gëzohem për mirëqenien dhe rehatinë time. Ndërsa frymëzoj

mençuri tek të tjerët, shumëfishoj thesaret e mençurisë sime dhe në lumturinë e të gjithëve, gjej timen.

* * *

Armiku më i madh i lumturisë është huazimi i parave për të blerë gjëra luksi. Njerëzit gabimisht besojnë se nuk mund të jenë të lumtur nëse nuk fitojnë diçka specifike. Por edhe pasi ta fitojnë atë gjë, ata nuk do ta përjetojnë lumturinë e vërtetë, pavarësisht gëzimit të përkohshëm që sjell. Cili është qëllimi i ndjekjes së mirazhit të lumturisë tokësore që premton vetëm të thyhet? Njerëzit duhet të jetojnë thjesht, pa pasur nevojë për shumë gjëra që kërkojnë vëmendje të vazhdueshme.

* * *

Parajsa ime është brenda meje. Ndërsa shijoj bekimet e Zotit, e falënderoj Atë dhe gëzimi im i brendshëm rritet. Pa atë kënaqësi të brendshme, edhe kënaqësitë dhe gëzimet tokësore bëhen ferr. Kam arritur të kuptoj se pa atë gëzim të brendshëm, barra e përgjegjësive që më janë ngarkuar do të më kishte grabitur paqen dhe do të më kishte privuar nga lumturia ime.

* * *

Nëse pasuria shoqërohet me sëmundje dhe probleme, pasojat do të jenë të shumta. Higjiena dhe kujdesi shëndetësor janë ndër pikat e forta të Perëndimit. Insektet e dëmshme dhe mikrobet vdekjeprurëse kontrollohen në mënyrë efektive në vendet e zhvilluara, ndërsa janë të bollshme në të tjerat. Por eliminimi i këtyre dëmtuesve nuk është

kulmi i arritjes, sepse në vendet e zhvilluara ekzistojnë lloje të tjera të problemeve, të tilla si faturat e vështira për t'u paguar dhe krizat financiare mbytëse për shkak të sistemeve të blerjes me këste - probleme që shqetësojnë gjumin .dhe dëmtojnë qetësinë mendore

* * *

Ne jemi një pjesë integrale e të njëjtës vetëdije nga e cila doli ky univers i madh

* * *

A keni parë ndonjëherë një tufë delesh? Nëse njëra prej tyre kërcen, pjesa tjetër e kopesë e imiton pa hezitim. Shumica e njerëzve janë kështu. Dikush mund të dalë me një ide ose të prezantojë një trend të ri, dhe të tjerët menjëherë do të hidhen në trend dhe do ta kopjojnë atë. Ky model ka vazhduar për breza me radhë. Çdo komb ka zakonet dhe traditat e veta, dhe ne nuk mund të pretendojmë se të gjitha janë të sakta ose të shëndosha. Por kush e di? Ndoshta disa nga ato zakone dhe tradita janë të pakuptimta dhe pa .kuptim

* * *

Kur stuhia e trazuar e mendimeve qetësohet, ne hyjmë në mbretërinë e paqes dhe prekim .praninë hyjnore

* * *

Mendoni për Zotin, ose një peizazh të bukur që frymëzon paqe, ose një përvojë të gëzueshme dhe të këndshme. Aktiviteti mendor pozitiv dhe i qetë .është gjallërues dhe freskues

* * *

Jetojmë në një botë kaotike dhe të trazuar. Mund të mendosh se paratë janë lumturi, por kur i fiton, zbulon se je ende i palumtur. Mund të fitosh pasuri dhe - Zoti na ruajt - të humbasësh shëndetin. Ose mund të kesh shëndet të mirë dhe të humbasësh paratë. Ose mund të kesh edhe pasuri edhe shëndet, por të vuash nga probleme të shumta me të tjerët, duke ofruar mirësi vetëm për t'u përballur me pakënaqësi dhe urrejtje në këmbim. Pa Zotin, asgjë në këtë jetë nuk mund të .të kënaqë vërtet

* * *

Toka bëhet një dhomë torture për ata që jetojnë në injorancë ndaj planit hyjnor. Por kur i sheh përvojat e jetës si mësuesit e tu dhe mëson prej tyre natyrën e vërtetë të kësaj bote dhe rolin tënd të caktuar në dramën kozmike, ato përvoja bëhen ndriçime të vlefshme në rrugën drejt .kënaqësisë dhe lumturisë së qëndrueshme

* * *

Atje, përtej errësirës së errësuar, qetësisë së pazëshme dhe asgjësë së pakrijuar, shtrihet thelbi i përjetshëm, i cili është origjina e ekzistencës dhe burimi i të gjitha fuqive dhe qenieve, të dukshme .dhe të padukshme

* * *

Zoti nuk e krijoi këtë tokë që ne thjesht të hamë, të flemë dhe të vdesim, por që ne të mund ta dimë vullnetin e Tij dhe të kuptojmë qëllimin e ekzistencës sonë. Një grusht njerëzish të mençur e kanë kuptuar kuptimin e planit kozmik, por

shumica e njerëzve janë të verbër dhe të pavetëdijshëm për atë qëllim.

* * *

Paraja nuk ka qenë kurrë qëllimi im në jetë; qëllimi im ishte t'u shërbeja vëllezërve dhe motrave të mia në njerëzim. Prandaj, Zoti më hapi shumë dyer mundësish për të mbështetur veten dhe për të përmbushur misionin tim.

* * *

Zoti e krijoi këtë univers për të vepruar sipas një ligji të fiksuar dhe të pandryshueshëm. Nëse shkelim ndonjë nga këto ligje universale, e ndëshkojmë veten. Dikush që hidhet nga çatia e një ndërtese të lartë do t'i thyejë kockat. Prandaj, nuk mund ta injorojmë ligjin e gravitetit pa vuajtur pasojat.

* * *

Kur hedhim një vështrim të thellë në qytetërimet e botës dhe eksplorojmë sekretet e fshehura të qytetërimeve të lashta, shfaqet një tablo e madhe, me vija të ndërthurura, kapituj të ndryshëm dhe detaje të sakta, dhe zbulojmë se njeriu është njëkohësisht individual dhe shoqëror në natyrë.

* * *

Nëse Zoti do të donte që ne të jetonim vetëm në vetëdije materiale, ne do të ishim plotësisht të kënaqur me gjërat materiale dhe të kënaqur me mënyrat e kësaj bote.

* * *

Rrezet e pastërtisë, paqes dhe lumturisë përtej
ëndrrave dridhen dhe vallëzojnë në thellësitë tona
.thelbësore

* * *

Me çdo përvojë që shfaqet në qiellin e jetës
sonë gjatë këtij udhëtimi tokësor, ne duhet të
mësojmë se si ta zgjerojmë vetëdijen tonë dhe si të
jemi më të kuptueshëm për rrethanat që na
rrethojnë ose që kalojmë, dhe pastaj do të jemi në
gjendje të jetojmë në harmoni më të mirë dhe të
merremi më lehtë dhe në mënyrë më të sigurt me
.njerëzit dhe jetën

* * *

Shumica e njerëzve imitojnë të tjerët. Një
person duhet të jetë origjinal dhe krijues, dhe të
.zotërojë gjithçka që bën

Në Lindje, fokusi kryesor ka qenë kultivimi i
lumturisë shpirtërore, ndërsa aspektet materiale të
jetës shpesh janë lënë pas dore. Në Perëndim, ka
disa komoditete materiale, por shumë pak lumturi
psikologjike. Ajo që nevojitet është një ekuilibër
midis të dyjave, sepse përqendrimi vetëm në një
aspekt të jetës çon në çekuilibër dhe në pamundësi
për t'u përballur në mënyrë racionale me kërkesat
.e jetës

* * *

Lumturia më e madhe - pas lumturisë hyjnore
- është që një person të jetë në paqe me të afërmit
e tij të ngushtë me të cilët duhet të jetojë çdo ditë
.të vitit

* * *

Njerëzit humbasin shumë kohë duke nxituar dhe duke vepruar impulsivisht pa arritur shumë. Pak ndalen për të reflektuar dhe për të kuptuar se çfarë ka për të ofruar jeta.

* * *

Ne duhet të punojmë për të ndërtuar ndërtesa të brendshme të mençurisë në kopshte paqeje që lulëzojnë dhe shkëlqejnë me lule të panumërta virtytesh të mrekullueshme shpirtërore.

* * *

Harmonia e brendshme është një burim i pasur force dhe gjeneron energji të rinovueshme.

* * *

Duke parë jetën, zbulon se suksesi nuk është i lehtë. Jeta është shpesh e ashpër dhe e pamëshirshme, dhe ne duhet të luftojmë për të fituar jetesën. Mendoni për përpjekjen e nevojshme për të mbajtur trupin tuaj dhe për ta mbajtur atë të shëndetshëm dhe të lirë nga sëmundjet! Edhe nëse keni sukses në këtë, ai sukses është i përkohshëm. Trupi - jetoftë gjatë - përfundimisht do të prehet. Domosdoshmëria dikton luftën kundër forcave të shumta, si të brendshme ashtu edhe të jashtme, për të arritur suksesin e dëshiruar. Këto forca punojnë pa u lodhur për t'ju privuar nga çdo arritje vërtet e rëndësishme.

* * *

Mundohu të qëndrosh i qetë në të gjitha rrethanat dhe lejo që fara e paqes tënde të lulëzojë me gëzim dhe buzëqeshje kënaqësie.

* * *

Edhe shenjtorët më të mëdhenj nuk arrijnë shpëtim të plotë nëse nuk e ndajnë suksesin e tyre me të tjerët, domethënë përvojat e tyre shpirtërore dhe njohuritë më të larta, duke i ndihmuar ata të arrijnë njohuri të shenjta.

* * *

Për këtë arsye, ata që arrijnë ato faza dhe arrijnë ato gjendje janë të etur t'u ofrojnë mirëkuptim atyre që kanë nevojë për të. Nëse dëshironi të arrini sukses të vërtetë, jo vetëm që do të siguroni lumturinë tuaj personale, por edhe lumturinë e të tjerëve.

* * *

Kushdo që ka inteligjencë mund të fitojë para, por nëse ka dashuri në zemrën e tij, nuk do t'i përdorë kurrë ato para për qëllime egoiste; përkundrazi, do t'i ndajë ato me të tjerët. Paraja është një mallkim dhe një fatkeqësi në duart e egoistëve dhe koprracëve, dhe një bekim dhe një dhuratë në duart e atyre me zemra të mira dhe shpirtra bujarë.

* * *

Dikush mund të zgjedhë të heshtë për një periudhë të gjatë, duke refuzuar të flasë me anëtarët e familjes së tij gjatë asaj kohe. Ndërsa ky person mund të arrijë njëfarë paqeje të brendshme si rezultat, sjellja e tij është egoiste dhe e dëmshme për lumturinë e familjes së tij. Ai nuk mund të konsiderohet vërtet i suksesshëm nëse të dashurit e tij nuk përfitojnë gjithashtu nga arritjet e tij.

* * *

Në mënyrë të ngjashme, arritja e suksesit material nuk është vetëm e drejta jonë për të gëzuar mirëqenie vetë, por edhe përgjegjësia jonë morale ndaj të tjerëve në aspektin e ndihmës për të përmirësuar kushtet e tyre materiale dhe rrethanat e jetesës.

* * *

Jam i mbrojtur pas mureve të ndërgjegjes sime të pastër, e kam djegur të kaluarën e errët dhe jam i shqetësuar vetëm për të sotmen.

* * *

Sot e kuptoj se jam një me dritën e së mirës më të madhe dhe se jam një far për ata që luftojnë kundër valëve të detit të dhembjeve.

* * *

Njerëzit kanë pikëpamje dhe teori të ndryshme rreth suksesit, varësisht nga ambiciet e tyre në jetë. Nuk është e pazakontë të dëgjosh disa njerëz që e barazojnë suksesin me vjedhjen, duke thënë gjëra të tilla si: "Ai ishte një hajdut i suksesshëm!" Kjo nënvizon se suksesi në të gjitha format dhe llojet e tij është i dëshirueshëm dhe i kërkuar. Megjithatë, suksesi ynë nuk duhet t'i dëmtojë të tjerët.

* * *

Ekziston edhe një kriter tjetër për suksesin: kur jemi në gjendje të sjellim rezultate harmonike dhe të dobishme për veten tonë, duhet t'i përfshijmë edhe të tjerët në suksesin tonë dhe t'i ndajmë frytet e tij me ta.

* * *

Suksesi do të thotë kënaqësi dhe kënaqësi e një personi brenda mjedisit të tij. Suksesi i vërtetë është rezultat i veprimeve të bazuara në parimet e drejtësisë dhe përfshin lumturinë dhe mirëqenien e të tjerëve si një pjesë integrale të lumturisë sonë. Nëse e zbatojmë këtë parim në jetën tonë materiale, intelektuale, morale dhe shpirtërore, do të kemi një përkufizim të plotë dhe gjithëpërfshirës të suksesit.

* * *

Këtu në këtë botë të kufizuar, ne perceptojmë gjatësinë, gjerësinë dhe dendësinë, por ekziston një nivel tjetër ku dimensionet nuk ekzistojnë; gjithçka është e qartë dhe transparente - gjithçka është vetëdije dhe perceptim. Shqisa e shijes është perceptim, ashtu si edhe shqisa e nuhatjes. Ndjenjat, mendimet dhe trupat tanë janë gjendje vetëdijeje. Ashtu siç mund të shohim, dëgjojmë, nuhasim, shijojmë dhe prekim në ëndrra, po ashtu, në atë nivel më të lartë, i përjetojmë të gjitha këto ndjesi përmes vetëdijes së pastër.

* * *

O Zot, na bëj të lumtur duke ndjerë afërsinë Tënde, na çliro nga prangat e dëshirave dhe na dhuro një gëzim të brendshëm që nuk ndikohet nga përvojat e jetës dhe ngjarjet e saj në ndryshim.

* * *

Kur mendjet tona janë në harmoni me perceptimet më të larta, vetëdija shpirtërore zgjohet brenda nesh dhe ne përjetojmë mrekulli të mahnitshme të mençurisë dhe dashurisë hyjnore.

* * *

Nëse e duam Zotin plotësisht dhe i drejtohemi Atij me të gjitha mendimet dhe zemrat tona, do të ndihemi afër Tij dhe do të zbulojmë se Ai është streha më e madhe e sigurisë në jetë.

* * *

Në hapësirën në dukje të zbrazët dhe të zbrazët, ekziston një lidhje kozmike dhe jetë e përjetshme që na bashkon me të gjitha gjallesat dhe jo të gjalla në univers, një valë jete e madhe rrjedh nëpër gjithçka në ekzistencë.

* * *

Përjetësia është shtëpia jonë e vërtetë dhe vendbanimi ynë i përhershëm, dhe ekzistenca jonë në këto trupa është një ekzistencë e përkohshme, si një pushim i shkurtër për një karvan që udhëton nëpër shkretëtirë.

* * *

Kur e lidhim veten me forcat krijuese të shpirtit, do të lidhemi me mendjen universale dhe të pafundme të aftë të na udhëheqë dhe të zgjidhë problemet tona. Fuqia krijuese do të rrjedhë drejt nesh pa ndërprerje nga burimi më i madh i qenies sonë, duke na mundësuar të arrijmë sukses krijues në çdo fushë të aktivitetit tonë.

* * *

Dashuria rritet dhe lulëzon në një mjedis besimi, tolerance dhe respekti të ndërsjellë.

* * *

Na beko, o Zot, me dritën e mendimeve të pastra dhe zakoneve të mira, në mënyrë që nëse errësira e zakoneve të këqija dhe mendimeve të devijuara na afrohet, ajo të zhduket menjëherë.

Dhe na ndihmo të të duam me një dashuri aq të thellë sa as iluzionet materiale dhe as tundimet e kësaj bote nuk mund të na zënë në grackë ose të .na pushtojnë mendjet dhe zemrat

* * *

Gjërat që fitohen lehtë rrallë kanë vlerë. Ne e dimë këtë nga studimi i jetës së burrave dhe grave të mëdhenj dhe se si ata u bënë të mëdhenj duke zhvilluar talentet e tyre, duke përmbushur detyrat e tyre, duke ndërtuar vlerat e tyre morale, duke u angazhuar në studime të thella dhe duke shmangur egoizmin. Por rezultatet që ata arritën dhe arritjet që arritën ishin pafundësisht më të .mëdha se përpjekja që shpenzuan

* * *

Liria e vërtetë qëndron në lirinë e zgjedhjes, të udhëhequr nga mençuria dhe të mbështetur nga mirëkuptimi, korrektësia dhe një vullnet i .vendosur

* * *

Kur zgjoni vullnetin, vendosmërinë dhe aftësinë tuaj të vetëdijshme për të dalluar gjërat, forcat e padukshme çlirohen nga vetëdija më e lartë - përmes depërtimit të shpirtit - për t'ju ndihmuar dhe për të ndriçuar shtigjet që çojnë drejt rehatisë dhe lumturisë psikologjike, me .ndihmën e Zotit

* * *

Një person duhet të hapë kanalet e shpirtit përmes përpjekjeve të veta. Askush nuk zgjedh me dëshirë vuajtjen dhe mjerimin mbi paqen dhe lumturinë. Injoranca është rrënja e vuajtjes dhe

pengesa që duhet hequr dhe eliminuar. Injoranca është një barëra e dëmshme, e rrënjosur thellë, që rritet në kopshtin e njerëzimit dhe i largon bimët e mira dhe të dobishme.

* * *

Padituria duhet të kapërcehet nga vullneti i palëkundur dhe vendosmëria e vendosur. Toka e mendjes duhet të kultivohet me vëmendje të përqendruar [në pozitive] dhe farat e mira të ujiten me ujin e besimit. Kur rrezet jetësore dhe të ngrohta të dashurisë shkëlqejnë, fara e mirësisë do të rritet dhe do të mposhtë barërat e këqija dhe bimët parazitare, sepse errësira nuk mund të ekzistojë në prani të dritës.

* * *

Kënaqësitë e gjërave materiale zbehen dhe zhduken, por gëzimi hyjnor nuk zbehet kurrë. Është një lumturi hyjnore që është e pafundme dhe e papërshkrueshme.

* * *

Ne kurrë nuk duhet të përdorim metoda të gabuara për të arritur lumturinë, as nuk duhet të braktisim paqen dhe pasurinë shpirtërore që kemi brenda vetes në kërkim të rehatisë iluzore dhe një jete të shkëlqyeshme që mund të na varen para veprimeve dhe sjelljeve djallëzore me efekte shkatërruese.

* * *

Qetësia është kamera më e mirë për të kapur praninë hyjnore. Përmes lentes së qetësisë së

pastër dhe të fokusuar saktësisht, imazhi i bekuar
.do të shfaqet me qartësi të përsosur

* * *

Në fakt, e gjithë mençuria është brenda teje
dhe e tëra çfarë të duhet është të bëhesh i
.vetëdijshëm për të

* * *

Kënaqësia e vërtetë qëndron në
vetëpërmirësimin, në mënyrë që të tjerët të të
kërkojnë ty në vend që ti t'i kërkosh ata. Dashuria
dhe miqësia duhet të jepen lirisht, pa pritje apo
kërkesë. Pritja vetëm sa sjell mjerim dhe
pakënaqësi. Edhe kur përpiqesh për
vetëpërmirësim, duhet të qëndrosh vetëm, i sigurt
dhe në paqe brenda fortesës së virtyteve dhe
.vetëvlerësimit tënd

* * *

Ujëvarat e gëzimit dhe optimizmit le të
rrjedhin gjithmonë nga zemra ime, dhe spërkatjet e
.tyre freskuese le të prekin të gjithë ata që takoj

* * *

Gëzimi shpirtëror gjeneron në shpirt dëshirën
për të ndihmuar të tjerët në çdo mënyrë dhe
zhvillon aftësinë për të vlerësuar kënaqësitë e
rafinuara morale që çojnë në lumturi, duke
zvogëluar kështu prirjen drejt kënaqësive të
.papërpunuara

* * *

Pavarësisht se sa i vogël mund të jetë roli juaj,
ai mbetet po aq i rëndësishëm sa rolet më të
mëdha për sa i përket kontributit në suksesin e

lojës kozmike që shpirtrat interpretojnë në skenën .e jetës

* * *

Vetëdija totale është një vetëdije absolute, e pafundme, që ripërtërin veten vazhdimisht dhe kreativiteti i saj nuk shteron kurrë, dhe nëpërmjet .teje përpiqet të shprehë një aspekt unik të vetes

* * *

Nëse e shijon dashurinë hyjnore qoftë edhe një herë, nuk do ta lësh kurrë, sepse nuk ka asgjë .tjetër si ajo në të gjithë universin

* * *

Ata që e njohin Zotin kanë arritur faza shumë të avancuara shpirtërore, aq sa nuk kënaqen thjesht duke u ofruar këshilla shpirtërore mëkatarëve, por munden - me hirin dhe ndihmën e Zotit - t'i ngarkojnë ata me fuqinë shpirtërore që i .çliron nga pasojat e veprave të tyre mëkatare

* * *

Të gjitha veprat e mira dhe të këqija janë të fshehura në qelizat e trurit dhe shfaqen si zakone .ose tendenca të mira ose të këqija në mendime

* * *

Një person që vuan nga zakone të pashëndetshme për shkak se qelizat e trurit të tij janë të ngarkuara me fuqinë e këtyre zakoneve, mund të çlirohet përmes vullnetit, meditimit, lutjes së sinqertë dhe pohimit të vazhdueshëm pozitiv derisa të gjitha zakonet e tij të padëshirueshme të transformohen në zakone të mira paqeje dhe qetësie. Kjo ndodh kur forca jetësore e drejtuar siç duhet punon për të ndryshuar natyrën anormale të

qelizave të trurit, në mënyrë që ato qeliza të mbushen me gjithçka që është e mirë, e .virtytshme dhe e bukur

* * *

Kuptimi është syri i brendshëm, vizioni i shpirtit dhe teleskopi i zemrës. Është ekuilibri midis .qetësisë së mendjes dhe pastërtisë së ndërgjegjes

* * *

Çdo ditë shohim skena të ndryshme dhe çdo ditë sjell një mësim të ri për t'u nxjerrë. Pritet që një person ta mësojë mësimin duke u përqendruar në qëllimin përfundimtar të ekzistencës së tij: të njohë burimin e qenies së tij dhe themelin e jetës .së tij

* * *

Le të punojmë për të harruar hidhërimet e së kaluarës dhe të vendosim të mos ndalemi tek ato. Me vendosmëri të palëkundur dhe vullnet aktiv, le të ripërtërijmë jetën tonë, të përmirësojmë sukseset tona dhe të kultivojmë brenda vetes .zakone të mira dhe cilësi fisnike

* * *

Kushdo që ekspozon dobësinë e të tjerëve dhe u shkakton atyre turp dhe pakënaqësi, është larg .mençurisë dhe gjykimit të shëndoshë

* * *

Thënie për të gjitha kohërat dhe vendet

Ata që janë në harmoni me Zotin shohin bukuri marramendëse dhe shijojnë ëmbëlsinë supreme që .nuk mund të përjetohet në asnjë mënyrë tjetër

Kur shpirti im të thirri Ty, retë e heshtjes Sate shpërthyen, o Zot, dhe shiu i mëshirës Sate ra me

rrëke derisa u bë një përmbytje e madhe e hirit Tënd. Lumi Yt i bekuar përfshiu brigjet e qenies sime, dhe shpirti im u zhyt në ujërat e përjetësisë, dhe flluska e jetës sime të vogël u tret në oqeanin .e ekzistencës Sate gjithëpërfshirëse

Mentori im më mësoi si ta përdor daltën e mençurisë për ta bërë veten një tempull të denjë .për praninë hyjnore

Nëse doni të arrini një qëllim fisnik, filloni duke krijuar një model mendor për të. Tani mund të vendosni fort çdo drejtim në vetëdijen tuaj nëse mbillni një ide të fortë në mendjen tuaj; atëherë e gjithë qenia juaj do të përputhet me atë ide dhe .veprimet tuaja do të përputhen me të

Kur prek zemrën hyjnore, problemet e tua do të zhduken, dashuria do të mbushë zemrën tënde dhe përvojat e mrekullueshme shpirtërore do të vallëzojnë si burime të pastra në kopshtet e .mendjes sate

Shumë re përpiqen të të fshehin dhe të të fshehin nga unë, por përmes vesës së lotëve të mallit, emri yt i bekuar më shfaqet duke shkëlqyer me shkronja të arta të ndritshme nga pas të gjitha .perdeve dhe vellove

Pastërtia e ndërgjegjes do të thotë të veprosh me transparencë me të vërtetën

Ekzistojnë nevoja thelbësore dhe ato që disa i konsiderojnë "domosdoshmëri" që në të vërtetë janë të panevojshme dhe të tepërta. Jeta duhet të thjeshtohet duke u përqendruar në nevojat

themelore dhe duke eliminuar lukset e panevojshme.

Sa e lartë je, o miqësi, dhe sa pjellore dhe e shenjtë është toka jote! Dashuria është ushqimi yt dhe besnikëria pija jote.

Kur dy njerëz ecin në harmoni dhe dakordësi pavarësisht dallimeve të tyre, ata janë të bashkuar nga një qëllim: të gjejnë paqen dhe qetësinë e shpirtit në dashurinë e pastër dhe besnikërinë e ndërsjellë dhe aty ku i dashuri nuk kërkon kënaqësi në kurriz të të dashurit, atëherë, në kopshtin e altruizmit, lulet aromatike të miqësisë çelin dhe përhapin aromën e tyre të ëmbël.

Bota na i stërvit mendjet në një mënyrë tjetër, duke na mësuar me kaq shumë gjëra saqë fillojmë të mendojmë se lumturia është e paarritshme pa to. Por jeta, dhe veçanërisht jeta e fëmijëve, duhet të thjeshtohet; përndryshe, jeta do t'i mësojë ata përmes zhgënjimeve të hidhura.

E vërteta është më e saktë dhe realiste sesa thjesht mendimi ose imagjinata, por ajo që mendojmë ose imagjinojmë ndonjëherë mund të bëhet e vërtetë.

Imagjinata është një element thelbësor në procesin e të menduarit krijues. Megjithatë, imagjinata duhet të piqet dhe të transformohet në një bindje të fortë, dhe kjo është e pamundur pa vullnet të fortë.

Nëse vizualizon diçka me gjithë vullnetin tënd, imagjinata jote do të transformohet në një bindje personale, dhe kur të mund ta mbash atë bindje

Pavarësisht të gjitha mendimeve të kundërta, bindja juaj do të materializohet në realitet.

Njeriu duhet të mësojë të qëndrojë i vetëm, i mbështetur nga virtytet dhe vetëvlerësimi i tij.

Gëzimi shpirtëror është një gëzim i ripërtërirë dhe shfaqet gjithnjë e më shumë tek ata që mendojnë thellë për Zotin. Është një gëzim që ndihmon në marrjen e vendimeve të duhura dhe në bërjen e gjërave të duhura, dhe kur gjendet, dëshirat dhe dëshirat e pashëndetshme zbehen sepse humbasin tërheqjen e tyre në krahasim me gëzimin shpirtëror.

Krijuesi ynë i Plotfuqishëm na ka dhënë jetë, forcë dhe mençuri, dhe është detyra jonë t'i kushtojmë Atij vëmendjen tonë dhe t'i ngremë zemrat tona drejt Tij me dashuri, mirënjohje dhe njohje të favorit dhe mirësisë së Tij.

Më ndihmo, o Zot, të mos e ndez zjarrin e zemërimit, që të mos i djeg me flakët e pakënaqësisë oazet e gjelbra të paqes brenda meje dhe të të tjerëve. Më ndihmo ta shuaj zjarrin e zemërimit me shiun e vazhdueshëm të dashurisë sime.

Le të mbetet liqeni i butësisë dhe paqes sime i qetë dhe i palëvizshëm, i patrazuar nga stuhitë e pakënaqësisë që nuk sjellin gjë tjetër veçse mjerim.

Kryerja e veprimeve të motivuara nga ndjenja e detyrës, ose sakrifikimi i dëshirave personale në shërbim dhe dashuri për një person tjetër, është shumë më mirë sesa ta bësh këtë nga frika.

Edhe kur një person ndalon së shkeluri ligjet hyjnore, ai duhet ta bëjë këtë nga dashuria për .Zotin, jo nga frika e ndëshkimit të Tij

Çfarëdo që të kesh frikë, largoji mendimet e tua prej saj. Lëre në dorë të Zotit dhe forco besimin .tënd tek Ai

Frika është gjithmonë me njeriun, dhe heqja qafe e saj është e mundur duke menduar për Zotin .dhe duke ndjerë praninë e Tij

Në fillim mund të jetë e vështirë të ecësh në shtigjet e virtytit, por ato janë shtigje të bekuara që të çojnë në paqe mendore dhe lumturi të .vërtetë

Lavdia e Zotit shkëlqeftë në çdo cep të jetës sonë, dashuria e Tij banoftë në zemrat tona dhe .drita e Tij mbushtë vetëdijen tonë

O i dashuri im hyjnor, lulet çelin dhe stinët ndryshojnë, dhe të gjitha flasin për ty. Hëna e plotë zbulon tiparet e buzëqeshjes sate, dhe dielli mbart llambën tënde qiellore. Unë notoj në një det lotësh, të mbushur me mall për ty. Në gjethet e pemëve dhe venat e njerëzimit rrjedh jeta dhe vitaliteti yt, dhe ndiej rrahjet e zemrës sate kozmike që .pulsojnë brenda meje

Kur ndiej praninë tënde, ndihem sikur jam zgjuar në një botë tjetër, dhe herë pas here ëndërroj për këtë tokë dhe këtë trup të vogël - timin. Jam zgjuar në një lumturi të pafundme, dhe ëndrra ime me sy hapur e jetës tokësore është e parfumuar nga kujtimet e lumtura të momenteve të mia të zgjuara me ty. Kam shkulur barërat e këqija nga kopshti i ëndrrave të mia dhe kam

mbjellë në vendin e tyre trëndafilat e frymëzimit tim, ku aroma e mallit tim do të të tërheqë, dhe ti do të vish të më marrësh me vete në horizontet e lumturisë së përjetshme.

O Zot, më bëj transparent me pastërti dhe dëlirësi, që të nxjerr dritën Tënde shëruese brenda meje.

Qetëso pasqyrën drithëruese të mendjes sime, që ajo të reflektojë fytyrën tënde të pafundme.

Hapi dritaret e besimit gjerësisht që të mund të thith aromën e paqes sate

O Ti që shkëlqen në Vetvete, O Madhëri që i kundërvihet përshkrimit, shiko me sytë e mi që dëshirojnë Ty, në mënyrë që të mos shoh asgjë në ekzistencë përveç Teje.

Pas të gjitha fenomeneve dhe shfaqjeve të jetës qëndron zëri i heshtur i Zotit, i cili na thërret vazhdimisht përmes luleve, librave të shenjtë, ndërgjegjes sonë dhe të gjitha gjërave të bukura që e bëjnë jetën të denjë për t'u jetuar.

Çdo përpjekje e bërë nga kërkuesi për të arritur majat shpirtërore llogaritet nga Zoti për të dhe shpërblehet mirë për të.

Të lutemi, o Zot, të na ndriçosh mendjet me dritën e së vërtetës sate, të na bësh zemrat të rrahin me dashurinë tënde dhe të na mbushësh shpirtrat me gëzimin tënd dhe me bollëkun e hirit tënd.

Nga ai horizont transparent që mendja nuk mund ta depërtojë, Zoti derdh dritën e Tij të përjetshme. Dhe nga mendja kozmike vijnë frymëzime sublime dhe fuqi të bekuara, dhe

aktiviteti krijues rrjedh në mendje të hapura dhe harmonike.

Kur të zbulosh se shpirti yt, zemra jote, çdo shkëndijë frymëzimi, qielli blu, yjet që shkëlqejnë, malet, toka, zogjtë dhe lulet janë të lidhura së bashku nga një fije e vetme ritmi kozmik, gëzimi shpirtëror dhe uniteti universal, atëherë do të kuptosh se të gjitha janë valë në gjoksin e oqeanit hyjnor që nuk ka breg.

Nëse e harrojmë Krijuesin tonë, meritojmë vuajtje. Duhet ta kuptojmë se Zoti është i dashuri ynë dhe na do, dhe kjo njohuri do të na çlirojë nga problemet dhe vuajtjet tona.

I dashuri i vërtetë i Zotit nuk e pushon kurrë kërkimin e tij për Të, edhe nëse nuk arrin ta gjejë Atë pas shumë përpjekjesh. Ashtu si një valë duhet të kthehet në zemër të oqeanit pasi stuhia të qetësohet, kështu është edhe kërkuesi i zellshëm; ai zotëron një besim të nënkuptuar se pengesat do të shkërmoqen dhe se ai në mënyrë të pashmangshme do të bashkohet me oqeanin kozmik herët a vonë - atë oqean të pafund nga i cili ai erdhi dhe në të cilin kthehet.

Kur mendja vazhdimisht mendon për të dashurin hyjnor, zemra këndon këngë gëzimi dhe lumturie.

Emanacioni shpirtëror është shfaqja e njeriut nga ajo që është tani në atë që do të jetë në të ardhmen.

Një person nuk mund ta fshehë natyrën e tij të vërtetë nga të tjerët; vibracionet e mendimeve të

tij do të reflektohen në sjelljen e tij dhe do të shfaqen përmes veprimeve të tij.

Ka shumë njerëz që kanë një keqkuptim rreth lirisë; ata e konsiderojnë lirinë si të bërit e çdo gjëje që një personi i pëlqen të bëjë, dhe unë e quaj këtë liri lirinë e tekave.

Për shkak të një keqkuptimi të natyrës së vërtetë të lirisë, disa prindër i skllavërojnë fëmijët e tyre ndaj traditës duke ua përmbushur menjëherë dëshirat. Fëmija pastaj rritet duke besuar se për sa kohë që dëshirat e tij plotësohen, ai është i lumtur dhe se qëllimi i jetës është të përmbushë çdo dëshirë. Megjithatë, më vonë ata zbulojnë se gaboheshin , pasi bota e jashtme është krejtësisht e ndryshme nga jeta në shtëpi, dhe ata mësojnë se përmbushja e çdo dëshire nuk është e lehtë! Të tjerët mund t'i lënë mënjanë dhe t'i shpërfillin në ndjekje të dëshirave të tyre. Si pasojë, fëmija ngurtësohet dhe mpihet emocionalisht për shkak të dëshirës dërrmuese për të kënaqur dëshirat e veta. Prandaj, prindërit duhet t'i ndihmojnë fëmijët e tyre të zhvillojnë vullnetin dhe aftësinë e tyre dalluese në mënyrë që ata të mund të jetojnë në botë pa rënë në kurthet dhe grackat e saj.

Nëna thotë: "Mësoje me dashuri". Sigurisht, trajtimi i fëmijëve me dashuri është përgjithësisht i mirë, por shumë ëmbëlsi prish dhëmbët, dhe në mënyrë të ngjashme, shumë përkëdhelje i prish fëmijët. Një shkallë vendosmërie dhe vendosmërie është e nevojshme, por nëse një fëmijë trajtohet dhe ndëshkohet ashpër për një gabim, pasojat do

të jenë të tmerrshme. Duhet të ketë një ekuilibër në mënyrën se si trajtohen dhe trajtohen fëmijët ; çdo baba duhet ta zbutë temperamentin e tij me dashuri dhe butësi, dhe çdo nënë duhet ta spërkasë dashurinë e saj me mençuri dhe racionalitet.

Një person duhet të ruajë një gjendje të qëndrueshme psikologjike dashurie dhe mall për Zotin. Kam provuar shumë punë, por cilado qoftë natyra e punës sime, mendimet e mia mbeten gjithmonë tek Zoti.

Ne duhet ta shijojmë këtë krijim, por pa e lejuar atë të na skllavërojë. Dhe përvoja më ka mësuar se gëzimi i gjetjes së Zotit është i pakrahasueshëm.

Përpara se të nisemi nga detyra të mëdha, duhet të ulesh i qetë, të qetësosh shqisat dhe mendimet, të meditosh thellë dhe të kërkosh ndihmë hyjnore në mënyrë që të marrësh udhëzim shpirtëror dhe drejtim të shëndoshë.

Më lejo të kuptoj se buzëqeshja në fytyrën e agimit, në buzët e luleve dhe në fytyrat e burrave dhe grave fisnike është buzëqeshja jote

Nuk do të ndikohem nga imazhe të njëpasnjëshme fatkeqësish, fati të keq, sëmundjesh apo ndonjë pengese të papritur, sepse e kuptoj se një vetëdije e disiplinuar e lidhur ngushtë me vetëdijen kozmike nuk vuan në mënyrë implicite nga dështimet dhe bezdisjet.

Liria do të thotë aftësia për të vepruar sipas mençurisë, jo sipas diktateve të pasioneve, zakoneve dhe tekave. Bindja ndaj egos çon në

skllavëri, ndërsa nënshtrimi ndaj nxitjeve të shpirtit çon në çlirim nga kufizimet.

Nuk ka rëndësi për mua nëse jetoj në një pallat luksoz apo në një vilë të thjeshtë, për sa kohë që Zoti është me mua.

Do t'i përdor paratë e mia të fituara me ndershmëri për të jetuar thjesht, duke hequr dorë nga jeta ekstravagante

Nëpërmjet besimit në Zot dhe përdorimit të vullnetit, një person mund të kapërcejë sëmundjen, dështimin dhe injorancën, për sa kohë që dridhjet e vullnetit janë më të forta se dridhjet e sëmundjeve fizike ose psikologjike. Sa më kronike të jetë sëmundja, aq më i fortë dhe më i vendosur duhet të jetë vullneti dhe aq më i thellë dhe më i palëkundur duhet të jetë besimi, në mënyrë që të arrihet rezultati i dëshiruar.

Më frymëzo, o Zot, të mbështetem vetëm tek Ti, jo te mjetet njerëzore të mbrojtjes. Mos lejo që frika dhe ankthi të paralizojnë forcën time të pakufishme për t'u përballur me çdo sprovë të jetës. Mos lejo që frika dhe ankthi të paralizojnë forcën time të pakufishme për t'u përballur me çdo sprovë të jetës. Mos lejo që të imagjinoj aksidente, fatkeqësi dhe fatkeqësi nga frika e manifestimit të tyre të vërtetë përmes mendimit dhe imagjinatës. Dhe më lejo të kuptoj, o Zot, se pavarësisht nëse jam zgjuar apo në gjumë, i zgjuar apo i humbur në ëndrra me sy hapur, gjallë apo duke vdekur, prania Jote mbrojtëse më rrethon dhe më ruan akoma.

Të mençurit thonë: Fryti i veprave të mira të motivuara nga dashuria për Zotin dhe virtyti është

harmonia dhe pastërtia. Fryti i veprave të motivuara nga dëshirat dhe ambiciet egoiste është dhimbja dhe vuajtja. Fryti i veprave të liga është injoranca dhe marrëzia.

Veprat e mira sjellin lumturi, ndërsa veprimet e kësaj bote të nxitura nga dashuria për veten çojnë në vuajtje dhe dhembje. Megjithatë, veprat e këqija të vazhdueshme shkatërrojnë aftësinë e një personi për të dalluar dhe kuptuar.

Nëse dëshiron të jetosh në paqe dhe harmoni, qëllimet e tua duhet të jenë të mira dhe duhet të përhapësh mendime mirësie dhe ndjenja dashurie. Nëse jeton një jetë të virtytshme, do t'i ndihmosh të tjerët përmes shembullit dhe sjelljes tënde të mirë.

Në momentin që ndihem i shqetësuar dhe i hutuar mendërisht, do të tërhiqem në qetësi dhe meditim derisa të rifitoj qetësinë time, dhe do të filloj çdo ditë duke menduar për Zotin dhe duke kërkuar ndihmën dhe udhëzimin e Tij.

Vendos të mos lejosh që barërat mbytëse të urrejtjes të rriten dhe të depërtojnë në kopshtin e jetës tënde, një kopsht plot me virtytet e një shpirti fisnik. Dhe sa më shumë t’i kultivosh këto cilësi aromatike, si trëndafili, aq më shumë Zoti do të të zbulojë sekretin më të madh të ekzistencës brenda teje.

Qëllimi i jetës është të arrijmë paqen, kënaqësinë, pavdekësinë, sigurinë dhe njohurinë e së vërtetës, dhe në zemër të këtyre dëshirave që ngjallin brenda nesh qëndron thelbi hyjnor thellë brenda nesh.

Le ta gjej lirinë time tek Ti, o Zot, dhe të kuptoj se shtëpia ime e vërtetë është ekzistenca Jote e plotë dhe se unë jam një pjesë integrale e vetëdijes Sate kozmike.

O det i gjerë hyjnor, lejo që lumenjtë e dëshirave të mia, që rrjedhin nëpër shkretëtirat e pengesave dhe pengesave, të përzihen më në fund në thellësitë e tua të mëdha9

Vetëm në fortesën hyjnore gjejmë mbrojtje dhe siguri, dhe nuk ka strehë më të sigurt sesa të ndihesh afër Zotit dhe të prekësh praninë e Tij.

Meqenëse njerëzit drejtohen nga zakone që formësojnë prirjet, tendencat, karakterin dhe dëshirat e tyre, nëse këto zakone janë të këqija, karakteri bëhet i dëmshëm dhe veprimet bëhen të liga. Prandaj, është e këshillueshme që të prioritizohen zakonet e mira, pasi ato më pas i udhëheqin veprimet dhe mendimet tona drejt qëllimeve fisnike dhe na sjellin shëndet dhe lumturi.

Kudo që ka shpirtra të trishtuar dhe që vuajnë, gjej ngushëllimin tim duke u shërbyer dhe ngushëlluar atyre. Do të bëj çmos për t'u sjellë gëzim të tjerëve dhe do të kuptoj ndjenjat e tyre sikur të ishin të miat.

Aftësitë mendore ekzistojnë tek njerëzit, por ato mbeten të pazhvilluara tek shumica e njerëzve, dhe moskultivimi i këtyre aftësive çon në pasoja serioze. Ashtu si trupi, mendja ka nevojë për ushqim dhe ushtrime të duhura për shëndet dhe vitalitet.

Një diamant merr dhe reflekton dritën, dhe kështu bëjnë edhe shpirtrat e pastër dhe transparentë që e njohin Zotin dhe shkëlqejnë me praninë e Tij.

O Zot, Ti je pasuria e vërtetë në jetë, dhe duke të gjetur Ty së pari do të gjej tek Ti gjithçka që më nevojitet.

Njerëzit zakonisht përqendrohen vetëm te ushqimi, ajri dhe rrezet e diellit për të ruajtur shëndet të mirë, por mund të vijë një kohë kur shëndeti përkeqësohet pavarësisht bollëkut të këtyre burimeve të jashtme të jetës. Atëherë lind nevoja për të rimbushur rezervat e energjisë së trupit nga brenda.

Nëse varka e mendjes sime i afrohet shkëmbinjve të dëshirave lakmitare që përfshijnë rreziqe dhe rreziqe, të shtyra nga stuhitë e ashpra të injorancës, atëherë ji, o Zoti im, far im dhe më udhëhiq gjithmonë drejt brigjeve të drejtësisë dhe mirësisë Sate.

Mendimi është si një flakë, fuqia e përqendruar e së cilës duhet të përdoret për të djegur pengesat që pengojnë arritjen.

Zoti mund të gjendet nëpërmjet dashurisë hyjnore të vazhdueshme. Kur e duam Zotin më shumë se dhuratat e Tij, Ai do të vijë tek ne. Ai na ka dhënë vullnet të lirë dhe fuqinë e zgjedhjes, në mënyrë që të dallojmë dhuratat e përkohshme dhe të parëndësishme të botës nga dhurata e afërsisë me. Të dhe gëzimi i pranisë së Tij të bekuar.

Na është dhënë kujtesa në mënyrë që të mund të praktikojmë kujtimin e gjërave të mira derisa më

në fund të mund të kujtojmë të mirën më të madhe: Zotin.

Flladi i dashurisë Sate rrjedh përmes meje, o Zot! Dhe gjethet e jetës sime kërcejnë me gëzim për ardhjen Tënde. Fëshfërima e tyre e këndshme përhapet në ajër, duke i ftuar të lodhurit të pushojnë në hijen e paqes Sime shpirtërore.

Vështirësitë e jetës nuk kanë për qëllim të na dëmtojnë; përkundrazi, problemet dhe sëmundjet na ofrojnë mësime. Përvojat tona të dhimbshme nuk kanë për qëllim të na shkatërrojnë, por të na pastrojnë dhe të përshpejtojnë kthimin tonë te burimi ynë i pastër - Zoti - i cili punon në çdo mënyrë për të na ndihmuar dhe për të na kthyer në shtëpinë tonë qiellore.

Pafundësia është shtëpia jonë e vërtetë, dhe udhëtimi ynë drejt kësaj toke dhe në këto trupa fizikë është si një udhëtim afatshkurtër me vizë.

Zot, e di që lavdërimi nuk më lartëson, as kritika nuk më ul. Unë jam ashtu siç jam para ndërgjegjes sime dhe para Teje do të vazhdoj në këtë rrugë, duke bërë çmos për t'i shërbyer të gjithëve dhe duke u përpjekur të fitoj favorin Tënd - në këtë qëndron lumturia ime.

Je një krijesë unike dhe thelbi yt është i mrekullueshëm, prandaj njihe veten tënde të vërtetë.

Me agimin e mbërritjes sate, sythat e dëshirës sime do të çelin në lule aromatike dhe të gjalla.

O Zot, shpejto ardhjen e asaj dite kur unë do të thur një gjerdan me ato lule të vesës dhe do ta vendos në pragun Tënd të bekuar.

Në vend që të përpiqet vazhdimisht të kënaqë veten, ai duhet të përpiqet t'u sjellë lumturi edhe të tjerëve. Kur përpiqet t'u ofrojë të tjerëve mbështetje shpirtërore, intelektuale ose materiale, ai do të zbulojë se nevojat e tij janë përmbushur dhe se kupa e jetës së tij është plot me gëzim.

Ata që arrijnë një fitore të shkëlqyer mbi errësirën në tokë do të kenë dritën e lavdisë si pjesë të tyre dhe do të gëzojnë paqe dhe lumturi të brendshme.

O Zot, shpërndaj vazhdimisht farat e bekimeve të Tua në tokën e zemrës sime, të lëruar me lutje, në mënyrë që ato të rriten në pemë me hije, degët e të cilave japin frytet më të shijshme dhe më të ëmbla të vetëdijes.

Shpesh mbetemi në dhimbje pa bërë përpjekje për të ndryshuar, dhe kjo është arsyeja pse nuk gjejmë paqe dhe kënaqësi të qëndrueshme. Nëse do të kishim këmbëngulur dhe do të bënim një përpjekje, me siguri do të mund t'i kapërcenim të gjitha vështirësitë. Duhet të përpiqemi të kalojmë nga mjerimi në lumturi dhe nga dëshpërimi në guxim.

O Dashuri Hyjnore, bashko dashurinë time me dashurinë Tënde, përziej jetën time me gëzimin Tënd, mendjen time me vetëdijen Tënde kozmike dhe shuaje etjen time nga burimi i gëzimit Tënd të përjetshëm.

Zemra e kërkuesit të sinqertë gjithmonë pëshpërit: "O Zoti im dhe i Dashuri im, nuk dua të zhytem në trazirat e kësaj bote iluzore, dhe e tëra që dua është të zgjoj dashurinë Tënde në zemrat e

njerëzve. Zemra ime, shpirti im, trupi im, mendja ime dhe gjithçka që kam janë të Tuat, o Zot". Ai .kërkues arrin te Zoti dhe arrin ta njohë Atë

Zot, na jep një kuptim të ri dhe të vërtetë të vëllazërisë. Le t'i braktisim luftërat dhe të shërojmë plagët e kombeve me balsamin e dashurisë dhe ngushëllimin e përhershëm të mirëkuptimit të .dhembshur

Na bekoftë që të çlirohemi nga ndikimi i lakmisë, dominimi i mashtrimit dhe kontrolli i iluzioneve, dhe na ndihmo të ndërtojmë një botë të re në të cilën sëmundja, injoranca dhe uria nuk janë gjë tjetër veçse ëndrra të një të kaluare të .zymtë dhe të zymtë

Le t’i zgjidhim të gjitha problemet jo me logjikën e xhunglës, por me mirëkuptim, të vërtetë dhe besim të palëkundur në Ty dhe në drejtësinë .Tënde hyjnore

Jeta na ka bashkuar këtu për një kohë, pas së cilës do të shkojmë në rrugë të ndara. Por nëse dashuria e Zotit banon brenda nesh, nuk ka rëndësi se ku shkojmë, sepse pavarësisht se sa larg devijojmë, ne do të mbetemi brenda rrethit të dashurisë hyjnore dhe nuk do të jemi kurrë të .ndarë vërtet

Zot, më bëj një shqiponjë të përparimit shpirtëror që fluturon lart mbi rrugicat e mendjengushtësisë dhe ekstremizmit

Më thirr në horizonte gjithnjë e më të larta, përtej dridhjeve të forta të tokës dhe reve që bllokojnë dritën e diellit

Më lejoni të marr krahët e ekuilibrit për të jetuar drejt, dhe më lejoni të fluturoj drejt atyre qiejve të lartë mbi të gjitha stuhitë dhe uraganet, .ku ka horizonte të gjera dhe perceptime sublime

Paqja vjen kur i hapim zemrat tona dashurisë dhe mirësisë. Ata me zemra të dashura dhe aktivë në vepra të mira e përjetojnë paqen sepse ajo banon brenda tyre. Paqja është shenjtërorja e .qiellit dhe themeli i një jete të lumtur

Gjithmonë duhet të mendojmë për bukurinë hyjnore pas luleve, dritën kozmike pas diellit dhe .jetën e madhe që shkëlqen në çdo sy

Kur një person është vërtet i sjellshëm dhe tregon respekt ndaj të tjerëve, dhe ua kthen komplimentet në të njëjtën mënyrë, ai gjithmonë .do të trajtohet me vlerësim dhe respekt

Do ta përhap dashurinë time tek të tjerët, në mënyrë që të hap një portë që dashuria e Zotit të .vijë tek unë dhe të banojë në zemrën time

Zot, më lejo të jem një far për ata që mbyten në thellësitë e pikëllimit. Më ndihmo t'u sjell gëzim të tjerëve në mirënjohje për gëzimin shpirtëror që .më ke dhënë

Do ta shkrij urrejtjen në zjarrin e dashurisë sime, do t'i fal të tjerët dhe do t'u jap dashuri të gjitha zemrave të etura

Dashuria e vërtetë është dashuria që gëzohet në rehatinë e të dashurit

Drita jote shkëlqeftë mbi ne, o Zot, dhe dashuria jote le të na mbushë zemrat përgjithmonë

Të kesh një frymë iniciative do të thotë të kesh fuqinë e imagjinatës krijuese që i mundëson një

personi të shpikë diçka që askush nuk e ka bërë më parë. Çdo person lind me këtë dhuratë që i ësht dhënë nga Zoti.

Dashuria më e madhe është dashuria hyjnore, e cila e bën jetën të bukur përtej fjalëve. Kur e ndjen Zotin me ty, duke ardhur tek ty kudo që të jesh dhe duke të udhëhequr hapat, dashuria hyjnore ka filluar.

Fuqia e së vërtetës shkon kundër erës

Zot, kur përballem me vështirësi të përkohshme, më lejo të kujtoj bekimet e Tua të bollshme mbi mua në të kaluarën, duke e ditur se ndihma Jote nuk më lë kurrë dhe kujdesi Yt është gjithmonë me mua. Të ofroj mirënjohjen time të përzemërt për çdo bekim që më vjen nga dora Jote bujare.

Pikat e dashurisë shkëlqejnë në shpirtrat e mirë, dhe Zoti mund të gjendet vetëm në detin e dashurisë

Kuptimi është llamba që ndriçon rrugën e një personi dhe i sjell atij sukses.

Në pranverë, Zoti e zbukuron natyrën me trëndafilat dhe lulet më të bukura me veshje të mrekullueshme dhe ngjyra të ndritshme.

Paqja është lajmëtari i parë që shpall afrimin drejt Pranisë Hyjnore. Më pas, paqja shndërrohet në drita më të ndritshme se gëzimi i pafund.

Kur zhytem thellë në detin e meditimit, ndiej një valëvitje të bekuar brenda qenies sime dhe dëgjoj një zë pëshpëritës që thotë: "Jam afër."

Duhet të kthehemi nga brenda, aty ku shpirti shprehet. Nga thellësitë e shpirtit burojnë të gjitha përvojat e jetës së brendshme.

Kur shpirti e realizon veten me vetëdije hyjnore, ai ndjen gëzim dhe zgjerim të madh në hapësirën e pafundme.

Nëse përdorni të gjitha mjetet dhe burimet e jashtme që keni në dispozicion, përveç aftësive tuaja natyrore, për të kapërcyer të gjitha pengesat që mund të qëndrojnë në rrugën tuaj, do të zhvilloni fuqitë që Zoti ju ka dhënë: ato fuqi të pakufizuara që burojnë nga thellësitë më të thella të qenies suaj.

Dashuria ecën në rrugën e artë që të çon te Zoti

Do të përhap dritën e dëshirave dhe qëllimeve të mira kudo që është futur errësira e keqkuptimit

Kur vështirësitë të sulmojnë, por ti refuzon të ndalosh së përpjekuri dhe të bësh përpjekje, pavarësisht të gjitha pengesave dhe pengesave, atëherë Zoti do të të përgjigjet dhe do t'i kurorëzojë përpjekjet e tua me sukses.

O Zot, do ta këpus lulen e mallit nga kopshti i zemrës sime dhe do ta vendos si një ofertë dashurie në pragun Tënd të shenjtë

Meqenëse mendimet dhe fjalët tona janë farat që do të na sjellin të korrat e së ardhmes, do të filloj sot ta mbush vetëdijen time me mendime të mira dhe pozitive.

Fluturoj dhe ngrihem lart në planin e vetëdijes sime lart e poshtë, në veri dhe djathtas, brenda

dhe jashtë dhe kudo për të zbuluar se në çdo cep .të hapësirës isha dhe ende jam në prani të Zotit

Jeto çdo çast duke qenë i vetëdijshëm për marrëdhënien tënde me Absolutin e pafund. Nuk ka fund për vetëdijen tënde dhe të gjitha gjërat dridhen dhe shkëlqejnë si yje në qiellin e qenies .sate

Shkëputja, ose moslidhja, është rruga e mençur që ndjek kërkuesi, duke u ngritur me dëshirë mbi gjërat e parëndësishme për hir të gjërave më të mëdha. Ai nuk e lidh veten me kënaqësi sensuale kalimtare në ndjekje të një gëzimi të brendshëm të ripërtërirë. Shkëputja nuk është një qëllim në vetvete, por hap rrugën për shfaqjen e virtyteve dhe fuqive shpirtërore të .shpirtit

Fitimtari shpirtëror përparon me hapa të guximshëm në shtigjet e jetës

Një person duhet ta shfrytëzojë sa më shumë jetën e tij të tanishme, të hapë dritaret e zemrës së tij dhe të zgjojë e ringjallë aftësitë e fjetura të .shpirtit të tij

Pas maskave të ndryshimit dhe transformimit qëndron prania hyjnore. Dhe kushdo që mund ta qetësojë pasqyrën e mendjes së tij dhe ta parandalojë atë të lëkundet, do të shohë në atë .pasqyrë të qartë fytyrën e të dashurit kozmik

Dashuria është më e fortë se vdekja dhe shkatërrimet e kohës

Vetë-analiza është çelësi i suksesit, dhe reflektimi është një pasqyrë përmes së cilës shohim cepat e brendshëm që përndryshe do të

mbeteshin të fshehur nga pamja jonë. Ne duhet të diagnostikojmë mangësitë tona, të dallojmë tendencat pozitive nga ato negative dhe të identifikojmë pengesat ndaj progresit dhe suksesit.

Sa e mrekullueshme je, o miqësi! Ti që merr nga ujërat e shqetësimit të sinqertë dhe miqësor, dhe gjethet e të cilave lagen nga vesa e ëmbëlsisë së brendshme dhe të jashtme që buron nga thellësitë e zemrave të sinqerta dhe besnike.

Njëherë pashë një milingonë të vogël që përpiqej të ngjitej në një grumbull rëre dhe mendova me vete: milingona duhet të jetë duke menduar se po ngjitet në Himalaje! Grumbulli i rërës mund t'i jetë dukur gjigant milingonës, por jo syve të mi. Në mënyrë të ngjashme, miliona vite diellore mund të jenë më pak se një minutë në mendjen e Zotit.

Ne duhet ta stërvitim veten të mendojmë për gjëra të mëdha si përjetësia dhe pafundësia.

Endesha nëpër botën e pafundësisë dhe pashë mjegullën e shndritshme në tokën e dritës, dhe në atë shkëlqim të gjallë lexova kuptimet e sekreteve të shkruara në faqet e kohës.

Kur flini, ju i qetësoni mendimet dhe ndjenjat në mënyrë pasive. Por kur i qetësoni me vetëdije mendimet dhe ndjenjat përmes meditimit, gjëja e parë që përjetoni është një gjendje paqeje dhe muskujt e fytyrës suaj formojnë natyrshëm një buzëqeshje që pasqyron paqen e brendshme. Por duhet të shikoni përtej kësaj gjendjeje paqeje për të perceptuar pastërtinë e shpirtit tuaj - një pastërti të paprekur nga stimujt ndijorë ose

reagimet automatike ndaj mendimeve të shoqëruara me shqisat. Gjendja që përjetoni atëherë është një gjendje lumturie të përhershme dhe gjithnjë të ripërtëritshme.

Nëse vendosni një tas me ujë nën dritën e hënës dhe pastaj e përzieni, do të krijoni një imazh të shtrembëruar të hënës. Kur uji të vendoset në tas, reflektimi bëhet i qartë. Momentet kur uji në tas është i qetë dhe reflekton fytyrën e hënës me qartësi të përsosur mund të krahasohen me një gjendje paqeje kontemplative dhe një gjendje qetësie të thellë. Në paqen e kontemplacionit, të gjitha valët e ndjesive dhe mendimeve pushojnë së rrjedhuri nga mendja. Dhe në këtë gjendje më të thellë paqeje, personi kontemplativ, në atë qetësi, sheh hënën e plotë të pranisë hyjnore të reflektuar në liqenin e shpirtit.

Ekzistojnë katër gjendje me të cilat një person mesatar është i njohur: lumturia kur plotësohet një dëshirë, pakënaqësia kur i mohohet, mërzitja kur nuk je as i lumtur as i depresionuar dhe paqja kur kapërcen këto emocione ose gjendje psikologjike të kënaqësisë, dhimbjes dhe mërzisë.

Paqja është një gjendje shumë e dëshirueshme, që rrjedh nga mungesa si e pikëllimit ashtu edhe e kënaqësisë, si dhe nga mungesa e mërzisë. Këto gjendje ndryshojnë dhe valëzohen vazhdimisht në sipërfaqen e shpirtit. Pasi kalojmë valët e trazuara të dhimbjes dhe kënaqësisë, duke përfshirë zhytjet e përsëritura në thellësitë e lodhjes, ka gëzim në lundrimin në detin e qetë të paqes. Por më e madhe se paqja është

ekstaza shpirtërore - lumturia e shpirtit - lumturia përfundimtare. Është një gëzim i përhershëm që nuk venitet kurrë, por mbetet me shpirtin përjetësisht. Ky gëzim suprem mund të arrihet vetëm përmes vetëdijes për praninë hyjnore.

Një buzëqeshje e vërtetë është një buzëqeshje lumturie shpirtërore e fituar nga meditimi dhe të menduarit për Zotin dhe nga ndjesia e pranisë së Tij.

Buzëqeshja ime buron nga një gëzim i thellë brenda meje - një gëzim i arritshëm për të gjithë. Është si aroma që buron nga zemra e një trëndafili që lulëzon. Kjo kënaqësi e madhe i fton të tjerët të zhyten në ujërat e shenjta të lumturisë.

Në dritën e faljes së bekuar, errësira e urrejtjes e grumbulluar gjatë shumë viteve zbehet.

Zoti përmbush shpejt çdo nevojë të adhuruesve të Tij, sepse ata janë çliruar nga motivet egoiste që pengojnë përpjekjet dhe zhgënjejnë shpresat.

Atë që Zoti e mbron, asgjë nuk mund ta shkatërrojë

Ne nuk jemi vetëm në këtë botë, sepse Zoti është me ne, dhe ka marrëdhënie të qëndrueshme, intime dhe miqësore nga të cilat marrim mbështetje dhe gëzim.

O yll i ndritshëm i udhëzimit në qiejt e mençurisë, shkëndija jote e shkëlqyer më fton të eksploroj horizontet e tua të bekuara, dhe zogu im i dëshiruar nxiton me shpejtësi të madhe, duke depërtuar atmosferën e dendur dhe të zymtë, i

shtyrë nga malli për ty dhe për t'u ngrohur në .shkëlqimin tënd më të shenjtë

Personaliteti i dikujt fillon të zhvillohet dhe të lulëzojë kur ai është në gjendje të ndiejë - përmes ndjesisë së brendshme, intuitive - se nuk është trupi i ngurtë fizik, por rryma e përjetshme .shpirtërore brenda trupit

Kur zemra e dishepullit mbushet me dashuri për Zotin, fytyra e tij do të shkëlqejë me një buzëqeshje paqeje dhe mençurie, dhe shtresat e injorancës që mbështjellin shpirtin e tij do të .shkërmoqen dhe do të zhduken plotësisht

Kur shikon një lule ose një pemë, e di se këto forma të bukura të jetës nuk erdhën në ekzistencë vetë. Zoti është ai që i formoi ato dhe i pajisi me .aromë dhe bukuri të mrekullueshme

Kryejini gjithmonë detyrat tuaja, të vogla dhe të mëdha, me vëmendje të thellë, duke kujtuar se Zoti i udhëzon hapat tuaj dhe i forcon përpjekjet .tuaja për të arritur aspiratat tuaja fisnike

Kur një person lidhet me thelbin e tij shpirtëror, epokat e harruara prej kohësh dhe fuqitë e pavdekshme të shpirtit kthehen në vetëdijen e tij. Gjatë meditimit, ai kujton se është .një shpirt i pavdekshëm, jo një trup i vdekshëm

Kudo gjejmë njerëz, të mirë dhe të këqij, që kërkojnë lumturinë në mënyrën e tyre. Askush nuk dëshiron të dëmtojë veten. Atëherë, pse disa njerëz veprojnë në mënyra që në mënyrë të pashmangshme u shkaktojnë dhimbje dhe pikëllim? Sepse këto veprime nxiten nga injoranca .dhe mashtrimi

Të lutemi, o Zot, të na ndriçosh me dritën e urtësisë sate dhe të largosh prej nesh errësirën e injorancës dhe të mashtrimit.

Një person i vetëdijshëm duhet të jetë i kujdesshëm në vend që të ketë frikë, dhe duhet të kultivojë brenda vetes një ndjenjë guximi pa pakujdesi dhe nxitim, në mënyrë që të mos e ekspozojë veten ndaj rrethanave që mund të shkaktojnë frikë dhe ankth.

Mençuria nuk varet nga injektimi i informacionit nga jashtë, por nga fuqia e pranimit të brendshëm, e cila përcakton sasinë e njohurisë së vërtetë që mund të fitohet dhe shpejtësinë me të cilën mund të arrihet kjo njohuri.

Kjo botë është thjesht një skenë mbi të cilën ne i kryejmë rolet tona nën drejtimin e Drejtorit Hyjnor. Ne duhet të performojmë mirë pavarësisht nga natyra e roleve që na janë caktuar, duke kujtuar gjithmonë se natyra jonë thelbësore është lumturia e përhershme.

Më i mençuri i të mençurve është ai që kërkon ta njohë Zotin, dhe më i suksesshmi i të suksesshëmve është ai që e ka gjetur Zotin.

O i Dashur Hyjnor, le të zësh vendin e parë në jetën tonë, dashuria jote shëruese le të na mbushë zemrat dhe drita jote e bekuar le të largojë errësirën e shqetësimeve nga shpirtrat tanë.

Liri do të thotë të veprosh sipas ndërgjegjes, jo sipas diktateve të zakonit dhe dëshirës. Bindja ndaj egos dhe tekave të saj krijon kufizime, ndërsa vëmendja ndaj nxitjeve të mençurisë jep çlirim nga këto kufizime.

Qetësia mendore mund të gjendet nëpërmjet zhvillimit të vetëdijshëm dhe të qëllimshëm të cilësive të mira, të cilat, kur zhvillohen plotësisht, nuk mund t'i hiqen pronarit të tyre, përveç nëse ai zgjedh të heqë dorë prej tyre me vullnetin e tij të lirë.

Shumica e njerëzve e kërkojnë lumturinë duke përdorur metoda të gabuara. Disa besojnë se mund ta dyfishojnë lumturinë e tyre duke adoptuar sjellje të gabuara dhe veprime të pashëndetshme që duket se ofrojnë premtime vezulluese të lumturisë së madhe dhe të qëndrueshme, dhe ata mashtrohen nga këto premtime të rreme, pasi shija e lumturisë së vërtetë nuk mund të shijohet në ferrin e iluzioneve të rreme dhe veprimeve të gabuara.

Çdo minutë është përjetësi sepse përjetësia mund të përjetohet brenda asaj minute. Ditët, minutat dhe orët janë dritare përmes të cilave mund të shohim përjetësinë. Jeta është e shkurtër, por njëkohësisht e pafundme dhe e pakufishme. Shpirti është i pavdekshëm dhe gjatë këtij kapitulli të shkurtër të jetës njerëzore, ne duhet të shfrytëzojmë sa më shumë çdo potencial dhe mundësi të disponueshme.

Fjalët shpirtërore janë si fara që kanë nevojë për tokë pjellore që të mbijnë, të rriten, të lulëzojnë dhe të japin fryt.

Rritja shpirtërore kërkon vetëreflektim, riorganizimin e prioriteteve të jetës, identifikimin dhe eliminimin e zakoneve të dëmshme dhe respektimin e rregullave dhe ligjeve shëndetësore

në përputhje me kuptimin shpirtëror në zhvillim dhe forcën mendore në rritje.

Kur dishepulli shijon gëzimin hyjnor, ai do të zbulojë se Zoti është bërë më real për të se çdo gjë tjetër, dhe ai do të kuptojë se prekja e pranisë hyjnore është një lumturi që asnjë kënaqësi shqisore nuk mund ta barazojë.

Zoti punon për të zgjuar vetëdijen shpirtërore të njeriut dhe për ta udhëhequr vullnetin e tij në drejtimin e duhur nëpërmjet bukurisë së virtytit, madhështisë së tolerancës, madhështisë së mençurisë dhe shkëlqimit të lumturisë shpirtërore.

Nuk do t'i konsideroj të tjerët të huaj sepse ndiej se të gjithë janë vëllezër ose motra ime. Do ta bëj jetën time të suksesshme dhe të përmbushur në mënyrë që të ndihmoj të tjerët të kenë sukses dhe të arrijnë qëllime. Do të ndiej empati me të tjerët dhe do t'u tregoj dhembshuri, ashtu siç tregoj veten time. Do ta dua Zotin ashtu siç e deshën profetët dhe shenjtorët, dhe do ta hedh egoizmin në pusin e dashurisë sime për të tjerët.

Përtej kësaj jete të shkurtër, tokësore, të nënshtruar ndaj vdekjes, shtrihet një jetë e përjetshme dhe e pandryshueshme. Trupi përbëhet nga elementë kimikë që kalben dhe humbasin, por përtej kësaj ekzistence kalimtare shtrihet një jetë e përjetshme, qiellore në praninë e Zotit. Prandaj, nuk duhet ta kufizojmë të gjithë vëmendjen tonë te ky trup i përkohshëm, dhe ata që e dëshirojnë atë duhet të durojnë sprovat e tij dhe të bëhen zotër të tij.

Sot do të përpiqem t'i ndihmoj ata që kanë nevojë dhe t'u jap sa të mundem të uriturve.

Jam i sigurt dhe i mbrojtur në mbrojtjen e Zotit dhe pas mureve të ndërgjegjes sime të pastër jam një me dritën e mirësisë që udhëheq anijet e shpirtrave të lëkundura nga valët e pikëllimit në një det konfuzioni dhe ankthi.

Sot e ndiej Zotin në valëvitjen e paqes që dridhet brenda meje dhe trazon fijet e zemrës sime.

Do të bëj gjithçka që mundem për t'i bërë të tjerët të lumtur, ashtu siç përpiqem të bëj veten të lumtur, dhe përmes lumturisë sime shpirtërore do t'i shërbej të gjithëve në shtëpinë e dashurisë hyjnore dhe nuk do të kem frikë nga asgjë tjetër përveç vetes nëse përpiqem të mashtroj ndërgjegjen time.

Nga kopshtet e shpirtit

Keni ndërmend të shkoni diku dhe nxitoheni të shkoni atje shpejt. Kur arrini, zbuloni se nuk e shijoni vendin për shkak të padurimit, ankthit dhe ndoshta edhe trazirës që ndjeni. Në vend të kësaj, përpiquni të jeni më të qetë, më të përmbajtur dhe më të ekuilibruar. Nëse mendimet tuaja anojnë nga shqetësimi dhe agjitacioni, shtypini ato me forcë derisa të rifitojnë qetësinë e tyre.

Ngacmimi ndikon negativisht në ekuilibrin e sistemit nervor sepse dërgon një sasi të madhe energjie në disa pjesë të trupit, ndërsa i privon të tjerat nga pjesa e tyre natyrore. Ky çekuilibër në shpërndarjen e energjisë është shkaku i

nervozizmit. Një trup i qetë dhe i relaksuar qetëson nervat dhe nxit mirëqenien psikologjike.

Në harmoni me Zotin, vizioni i brendshëm fillon të shpaloset gradualisht. Njeriu duhet të ketë besim të plotë se Zoti do t'i përgjigjet çdo lutjeje të sinqertë. Kushdo që i drejtohet Atij duke kërkuar ndriçim, do ta ketë vizionin e tij të hapur dhe mendjen e zemrën e tij të ndriçuar.

Kur hapet një depërtim, ai manifestohet si një ndjenjë që duket se buron nga zemra, një ndjenjë qartësie dhe saktësie të thellë. Përmes kësaj ndjenje, kërkuesi fiton bindje të palëkundur dhe udhëzim të shëndoshë për të ndjekur rrugën e duhur dhe gradualisht arrin ta njohë dhe t'i besojë kësaj ndjenje.

Kjo nuk do të thotë braktisje krejtësisht e të menduarit; të menduarit e qetë dhe të paanshëm çon gjithashtu në depërtim. Të menduarit emocional, i nxitur nga kotësia dhe vetë-rëndësia, çon në keqkuptime dhe përfundime të gabuara.

Hidhni poshtë me gjithë zemër dyshimin shkatërrues dhe besimet e rreme dhe kthejeni zemrën dhe shpirtin tuaj në sferën e besimit dhe besimit të plotë në Zot. Në qetësinë e meditimit, vetëdija juaj do të jetë në gjendje të përqendrohet në të vërtetën dhe kuptimin e saktë. Në këtë përvojë, besimi lulëzon dhe shpaloset, dhe përmes depërtimit, do të përjetoni atë që asnjë sy nuk e ka parë, asnjë vesh nuk e ka dëgjuar dhe asnjë mendje njerëzore nuk e ka konceptuar.

Çdo frymëmarrje e mallit dhe lutjes sime hap dyer dhe dritare në shpirtin tim, përmes të cilave kaloj drejt lumturisë së Zotit.

Ashtu siç dielli shkëlqen në rrugët më të ngarkuara, kështu do të shoh rrezet e dashurisë hyjnore në të gjitha vendet e mbushura me njerëz të aktiviteteve të mia të përditshme.

Më beko, o Zot, që ta zgjoj shpirtin tim me agimin dhe ta çoj në pragun Tënd të bekuar O Zot, më jep një shpirt bujar për të ndarë me të tjerët atë që kam, dhe më ndihmo të shoh në liqenin e qetë të mendjes sime pasqyrimin e hënës së shpirtit tim që shkëlqen me dritën e pranisë Sate.

Sot do të zhytem thellë në detin e meditimit dhe reflektimit mbi Zotin derisa të gjej perla mençurie dhe gëzimi hyjnor.

Do të të dua, Zot, më shumë se çdo gjë tjetër, sepse pa ty nuk mund të dua asnjë qenie njerëzore apo asgjë tjetër.

Në thellësitë e maleve dhe qiejve të qetë, dhe në thellësitë e shpirtit tim dhe shpellën e heshtjes, ndiej praninë e Zotit dhe ndiej gëzimin e Tij të vazhdueshëm, dhe pi nga burimet e Tij të pastra që nuk pushojnë kurrë dhe nuk thahen përjetësisht.

Të dua dhe të adhuroj Ty, o Zot, dashuria e të cilit mbretëron supreme në çdo zemër të mirë dhe të dashur.

<u>Dikush i kërkoi mësuesit Paramahansa t'i tregonte një mënyrë për të zhvilluar një personalitet tërheqës dhe magjepsës, dhe ai tha:</u>

Duhet të jesh i pranishëm mendërisht kur bashkëvepron me të tjerët, sepse shpërqendrimi është më i dëmshëm për karakterin e dikujt sesa çdo gjë tjetër. Sigurisht, nuk po flas për shpërqendrimin e njerëzve të mëdhenj, mendimet e të cilëve zakonisht janë të zhytura në çështje të thella.

Ji gjithmonë vigjilent dhe i vetëdijshëm, dhe do të bëhesh një magnet tërheqës.

Askush nuk i pëlqen të injorohet. Ne të gjithë duam që ndjenjat tona të merren në konsideratë dhe të merren në konsideratë, dhe po kështu, duhet të marrim në konsideratë ndjenjat e të tjerëve dhe t'u tregojmë atyre konsideratë për të arritur harmoni dhe mirëkuptim. Për ta bërë këtë, duhet të jeni vigjilentë, të mprehtë dhe të vëmendshëm ndaj të gjithëve përreth jush.

Të vdekurit nuk kanë fuqi të ofendojnë të tjerët, por ai që nuk u kushton vëmendje atyre, po.

Kur je në shoqërinë e të tjerëve, bashkëvepro me ta me vëmendje, energjikisht dhe me interes, por shmang të flasësh për veten tënde.

Të gjithë duan të flasin për veten e tyre, por kjo është një qasje e dobët. Lërini të tjerët të flasin për veten e tyre nëse dëshirojnë; dëgjoni çfarë kanë për të thënë. Lërini të flasin për problemet, arritjet dhe përshtypjet e tyre, por lëreni magnetizmin tuaj të flasë për ju. Drita e llambës flet vetë qartë; lërini vibracionet tuaja të heshtura të flasin për ju me të njëjtën qartësi.

Zoti më tregoi në një vizion se ata që vdesin në betejë shohin një ëndërr të tmerrshme vdekjeje,

por sapo të mirët ngrihen nga trupi, ata zgjohen sikur të kenë kaluar nga një makth shqetësues dhe janë të lumtur që janë të lirë prej tij.

Të gjitha përvojat tona të jetës janë pjesë e ëndrrës kozmike. Njerëzimi krijoi makthin e luftës, por pasi viktimat e këtij makthi largohen nga trupat e tyre, ata e kuptojnë se ishte një ëndërr e tmerrshme nga e cila janë zgjuar dhe e kuptojnë se nuk kanë vdekur. Kjo është një e vërtetë e thellë metafizike.

Nëse një person do ta dinte se po ëndërronte, nuk do të vuante nga përvoja shqetësuese në ëndërr. Por nëse arrin vetërealizimin brenda ëndrrës dhe dikush i jep një goditje fatale, ajo vdekje në ëndërr duket si një përvojë e vërtetë dhe e tmerrshme derisa të zgjohet dhe të kuptojë se nuk ishte e vërtetë.

Kjo vlen edhe për gjendjen pas vdekjes. Sapo largohemi nga trupat tanë, kuptojmë se vetëdija jonë nuk ka vdekur, por përkundrazi, jemi çliruar nga trupi dhe kufizimet e tij materiale, dhe në këtë çlirim qëndron një liri e madhe.

Ne kurrë nuk duhet të kërkojmë vdekjen, por përkundrazi ta përgatisim vetëdijen tonë duke qenë në harmoni me Zotin dhe duke medituar mbi Të, në mënyrë që kur vdekja të vijë në kohën e saj, ta shohim atë si asgjë më shumë se një ëndërr.

Mund ta shoh natyrën ëndërrimtare të jetës dhe vdekjes kur të dua Prandaj, nuk i kushtoj shumë rëndësi këtij trupi

Ekziston një fiziologji shpirtërore që qëndron në themel të sistemit nervor që në mënyrë unike i

lejon njerëzit të arrijnë fazat më të larta të
.zhvillimit të vetëdijes
Truri i njeriut, më i madh se truri i shumicës së
kafshëve, përveç balenave dhe elefantëve, është
më kompleks dhe zotëron një kapacitet më të
madh për të menduar. Kjo e bën trurin e njeriut një
instrument të përshtatshëm për njerëzit, të cilët
zotërojnë një vetëdije më të përparuar sesa
krijesat e tjera. Përdredhjet e ndërlikuara dhe
komplekse të trurit i mundësojnë njerëzve të
mendojnë thellë dhe thellësisht. Prandaj, vetëm
njerëzimi është i aftë të arrijë nivele të përparuara
të gjykimit dhe, si pasojë, të njohë Krijuesin e tij.
Personi i mençur është ai që i përdor aftësitë e tij
intelektuale në shërbim dhe në dobi të njerëzimit
.në nivelet materiale, intelektuale dhe shpirtërore
Dimri mbërriti në mantelin e tij të ftohtë, të
bardhë, si zambak
Dëshirat e mia për gëzimet e verës janë
zbehur
Më thanë të kërkoja ngrohtësinë e zemrës sate
të mirë
Dhe ndërsa pranvera u shfaq, duke kërcyer, e
zbukuruar me të gjitha llojet e luleve
I aromatizuar me aromën e fushave dhe
kodrave, më thanë të të dua, Zoti im
Dhe erdhi vera, duke kënduar melodinë e saj të
gjelbra në gjethet e buta, fëshfërimën e plepave
dhe fëshfërimën e pishave
Ai këmbënguli që unë të recitoja për ty
Edhe dheu i butë dhe i brishtë më përkëdhelte
këmbët e nxituara

Dhe ajo u kërkoi atyre të afroheshin në
shenjtëroren tënde gjithëpërfshirëse
Aroma e butë më tha të ndiqja rrugën e saj
Drejt tempullit tënd të shenjtë në zemër të
trëndafilave dhe borzilokut që lëkunden
Dhe zogjtë më thanë të të këndoja ty si ata
Dhe flladi i valëzuar mbi përrenj dhe përrenj
Zgjova flluskat e dashurisë sime për ty, dhe
ato filluan të luanin mbi gjoksin tënd të madh
Dhe me fijet e lakuara të barit, mësova si të
përkulem
Unë të përkulem ty, o Zot
Dhe temjani më tregoi gjithashtu për aromën e
mrekullueshme të parfumit tënd
Dhe si ta mbaj zemrën time të mbushur me
aromën tënde të shenjtë përpara fronit tënd të
?pafund
Dhe gurët e vegjël, të heshtur e të durueshëm
më thanë që të të shihja edhe tek ata që përpiqen
të më vjedhin lumturinë
Vitet e harruara më kërkuan t'u dërgoja
qenieve të mia njerëzore një mesazh dashurie dhe
përzemërsie të mbështjellë në çdo minutë dhe
.sekondë
Dhe çdo mendim më thoshte të të kërkoja në
zemrën e saj
Dashuria ime më frymëzoi të dua gjithçka që
ekziston nëpërmjet teje
Dhe dashuria ime më pëshpëriti: "Më duaj me
"gjithë forcën që kam, o Zoti im

Njëherë u shtriva në një shtrat me bar dhe lule dhe ëndërrova se gjithçka në ekzistencë ishte e bukur dhe e gëzueshme

Koka ime mbështetej mbi barëra të larta, të gjelbra dhe të dendura, të cilat më frynin me fllad që mbante një aromë të ëmbël.

Pastaj u nxita të prekja dorën dhe trupin tim, dhe u mahnita nga madhështia e Krijuesit të tij. Po, u mahnita që unë, që jam i sigurt për realitetin e trupit tim, një ditë do ta lë të pushojë në tokë, këtë trup që do të bëhet i ftohtë, i zbehtë dhe i palëvizshëm në kohën e vdekjes, ndërsa tani duket i gjallë nga jeta dhe strehon qindra ndjesi, miliona mendime dhe miliarda fantazi dhe perceptime.

Ky trup është skena mbi të cilën shpalosen kapitujt e jetës, ku çelin sythat e buzëqeshjeve, vetëm për t'u pasuar nga mbërritja e pashmangshme e vdekjes. Këtu, midis mishit, kockave dhe gjakut, dhe pas maskës së bukur të lëkurës, fshihen ujqërit e sëmundjes dhe bishat e dëshirës. Dhe këtu, gjithashtu, poshtë mishit, qëndron një kalim sekret drejt mbretërisë së dritës. Ky trup do të vyshket dhe do të shuhet kur zotëria i tij - shpirti - ta lërë atë në mënyrë të pakthyeshme. Dhe pse jo? Sepse kur zotëria i ndriçuar i banesës fizike lodhet së jetuari në kasollen e baltosur dhe të rrënuar të materies, i lidhur nga fijet e nervave që kërkojnë kujdes të vazhdueshëm, ai gjen ngushëllim në një shtëpi tjetër në ndonjë cep të tokës së Zotit - në një mbretëri tjetër të ekzistencës së plotë ku aroma e gëzimit përshkon kudo dhe pa pushim.

Shpirti i pavdekshëm luan rolin e jetës dhe vdekjes me një buzëqeshje të përhershme, pastaj niset për në shtëpinë e tij të përjetshme.

A janë të detyruar shikuesit e filmave të qëndrojnë në kinema përgjithmonë pasi mbaron shfaqja? Sigurisht që jo. Njerëzit duhet të kthehen në shtëpi. Në mënyrë të ngjashme, shpirtrat vijnë këtu për të shijuar spektaklin kinematografik të jetës, pastaj largohen dhe kthehen përsëri. Ata duan të shikojnë filma dhe shfaqje, dhe kur lodhen nga shfaqjet që kanë ëndërruar dhe kanë zotëruar mësimet që Zoti dëshiron që ata të mësojnë, ata kthehen njëherë e përgjithmonë në vendbanimin e lumturisë së përjetshme.

Kur vlerat nuk bazohen në drejtësi, hapen boshllëqe përmes të cilave depërtojnë mjerimi dhe vuajtja. Nëse vlerat bazohen në egoizëm, konflikt vdekjeprurës dhe konkurrencë të ashpër, rezultatet do të njollosen sepse motivet janë të papastra dhe paratë nuk do të bekohen në një rast të tillë.

Një person duhet ta pastrojë ndërgjegjen e tij nga egoizmi dhe të mos përpiqet të pasurohet në kurriz të të tjerëve. Kënaqësia e vërtetë është shpirtërore, jo materiale, dhe fitimi i vërtetë në jetë është të kesh thesaret e mençurisë, dijes dhe dashurisë së Zotit.

Ne duhet të jetojmë thjesht dhe të përpiqemi gjithmonë t'i ndihmojmë të tjerët dhe t'i përmirësojmë rrethanat e tyre sa më shumë që të jetë e mundur. Por ky qëllim fisnik është i papajtueshëm me egoizmin dhe lakminë pa marrë parasysh të tjerët.

Ata që janë të kësaj bote janë të pabalancuar dhe për këtë arsye nuk konsiderohen të suksesshëm. Një jetë e thjeshtë dhe e ekuilibruar është një art i mrekullueshëm dhe një shenjë suksesi. Ata që kanë si qëllim vetëm të fitojnë para, nuk do të gjejnë pëlqimin e Zotit.

Është e vërtetë që Zoti na ka mbjellë ndjenjën e urisë në mënyrë që të mund të punojmë dhe të sigurojmë jetesën për trupin tonë, por sigurimi i jetesës për trupin nuk është qëllimi i vetëm i jetës. Qëllimi është shumë më i madh se çdo konsideratë materiale ose tokësore, sado e mrekullueshme, e lavdishme dhe verbuese që mund të duket.

Një nga dishepujt e pyeti Mjeshtrin Paramahansa se si ta përjetonte praninë hyjnore. Ai u përgjigj: "Çdo natë, para se të dorëzohesh në gjumë, medito derisa të ndiesh se vetëdija jote ka depërtuar në botën e mendimeve dhe ka hyrë në një dimension tjetër. Megjithatë, kjo nuk është e gjitha. Pasi ta kesh kthyer mendjen nga brenda, dëshira duhet të shpërthejë dhe dëshirat duhet të vërshojnë si një përmbytje drejt Zotit. Kur dishepulli i dorëzohet plotësisht Zotit, ai papritmas ndien se e ka prekur praninë e Tij të bekuar dhe e ka njohur Atë. Ai do të shohë një dritë të madhe me shkëlqim të jashtëzakonshëm dhe mund të shohë engjëj dhe shpirtra mirëdashës. Ose mund të nuhasë një aromë qiellore dehëse dhe atëherë do të dijë se Zoti i është përgjigjur dhe depërtimi i tij do të hapet dhe Zoti do t'i zbulojë sekretet e jetës. Ose mund të mbështillet në një paqe të madhe gjatë meditimit. Nëse ai vazhdon të

meditojë dhe Zoti ia dhuron dashurinë e Tij të madhe, ai do të ndiejë një gëzim hyjnor përtej çdo përshkrimi. I bekuar është ai që i është dhënë kjo ".përvojë e lumtur

Dashuria hyjnore hap portën e qiellit, përmes së cilës kërkuesi hyn në praninë e Zotit

Nëse një person i kërkon Perëndisë, të hirshmit dhe të urtit, bukën e jetës së përjetshme, Ai nuk do t'i japë gurin e injorancës materiale. Nëse një adhurues kërkon ushqimin e mençurisë, Perëndia nuk do t'i ofrojë atij gjarprin e mashtrimit. Nëse një adhurues i kërkon Perëndisë thelbin e lumturisë hyjnore që shuan çdo etjen, Ai nuk do t'i japë atij akrepin e ankthit dhe shqetësimit psikologjik. Nëse njerëzit e mashtruar dinë t'u japin dhurata të mira fëmijëve të tyre, aq më tepër Zoti - burimi i çdo mirësie dhe gëzimi - do t'u japë njohuri dhe ndriçim shpirtëror atyre që e duan Atë!

Zoti u dhuron mençurinë më të lartë dhe njohurinë më të madhe atyre që i kërkojnë ato, dhe Ai ia dhuron Vetveten kërkuesit të zellshëm që nuk pranon asnjë zëvendësim. Ai që e kërkon Zotin me gjithë zemër dhe shpirt është më i urti i të urtëve dhe më i dashuri i njerëzve për Zotin. Dhe kur dëshira e adhuruesit intensifikohet, ai merr një përgjigje të rrallë dhe të dashur nga Zoti dhe përjeton ekstazën unike të dashurisë që përjetohet .nga ata që e duan të Dashurin

Personi i mençur që luan rolin e tij në këtë ëndërr kozmike me vetëdije shpirtërore dhe një dëshirë hyjnore në rritje është afër Zotit dhe i dashur për Të. Ai zotëron dashuri të pastër dhe e

do Zotin pa asnjë motiv egoist dhe pa asnjë parakusht, siç është të thuash, për shembull, "O Zot, unë do të të adhuroj me kusht që të më japësh shëndet, para dhe një jetë të rehatshme".

Midis të mençurit dhe Zotit ekziston një dashuri e thellë, e ndërsjellë, e pakufishme dhe e pafundme. Nëse dikush i kërkon Zotit diçka specifike, Zoti është plotësisht i vetëdijshëm se personi është më i interesuar për dhuratat e Tij sesa për Të.

Nuk është gabim që një person të lutet që nevojat e tij të plotësohen, por kur lutet të njohë Zotin dhe të shohë dritën e fytyrës së Tij të lavdishme, ai nuk duhet të dëshirojë ndonjë përfitim personal prej saj, as mendimet e tij nuk duhet të kufizohen vetëm te dhuratat, por te vetë Dhuruesi. Kur kërkuesi është në gjendje ta bëjë këtë sinqerisht, ai automatikisht do të marrë të gjitha dhuratat e tjera nga burimi i bujarisë dhe oqeani i begatisë.

Një nga dishepujt i kërkoi mësuesit Paramahansa këshilla se si të sillej në situata të caktuara dhe si të merrej me të tjerët, dhe ai tha:

Ndiq të vërtetën dhe mos devijo prej saj, dhe shmang thënien e çdo gjëje që mund të të dëmtojë ty ose të tjerët, edhe nëse është e vërtetë , për sa kohë që nuk largohesh nga fryma e së vërtetës. Në të njëjtën kohë, nuk duhet të shkosh në ekstremin e kundërt dhe të përdorësh gënjeshtrën për të shmangur thënien e të vërtetave të dhimbshme.

Ji i ndershëm me veten dhe të tjerët pa u ndalur te gjërat e panevojshme. Thuaj të vërtetën

dhe shmang thënien e gjërave që lëndojnë ose dëmtojnë dikë. Mos i zbulo të gjitha sekretet e tua në emër të ndershmërisë dhe transparencës, sepse nëse i ekspozon dobësitë e tua, ata do të përpiqen të të lëndojnë ose të të tallnin sa herë që të duan. Pse t'u japësh atyre një armë që mund ta përdorin kundër teje?

Fol dhe vepro në një mënyrë që të sjell lumturi dhe paqe ty dhe të tjerëve

Është e nevojshme të zhvillojmë aftësi dalluese shpirtërore për të ditur ndryshimin midis së vërtetës që sjell të mirën dhe rrëfimit të fakteve pa marrë parasysh pasojat që mund të vijnë prej tyre, sepse gjërat gjykohen nga përfundimet e tyre. Nuk këshillohet të thuash gjithçka që di, as nuk këshillohet të jesh i paqartë dhe i fshehtë për çështje që të tjerët duhet t'i dinë për të mirën e tyre.

Kur nuk ke aftësi të plota dalluese, është më mirë të jesh i përmbajtur në të folur derisa të kesh një kuptim të drejtpërdrejtë të së vërtetës me rezultate të drejta për të gjithë.

Vazhdo të mendosh për Zotin dhe kërko ndihmën dhe udhëzimin e Tij, dhe do të hapet pamja jote e thellë, në mënyrë që t’i shohësh gjërat qartë dhe pastaj do të jesh në gjendje të dallosh më mirë.

Duke i mbushur qelizat e trupit me vitalitet rinor

Energjia kozmike rrjedh në trup vazhdimisht dhe pa ndërprerje, por shumica e njerëzve nuk janë të vetëdijshëm për këtë vitalitet të bollshëm.

Ata që e ndiejnë atë përjetojnë një rritje të energjisë në qelizat e tyre dhe një rrymë freskuese .që u jep atyre forcë të ripërtërirë

E gjithë natyra i përulet Zotit të Universit me nderim dhe fuqia e Tij rrjedh përmes njerëzimit. Problemi qëndron në dështimin për të kultivuar një lidhje të fortë midis njerëzimit dhe burimit të të gjithë fuqisë. Ne jetojmë drejtpërdrejt me anë të fuqisë hyjnore dhe të gjitha fuqitë e tjera janë të .padobishme pa fuqinë mbështetëse të Zotit

Ushqimi, oksigjeni dhe rrezet e diellit—këto elementë mund të na ofrojnë një farë shkalle shëndeti, por duhet të kuptojmë se si të arrijmë shëndet të plotë nga Burimi i Pafund. Burimet materiale janë si bateri të vogla që përfundimisht mbarojnë, ndërsa Burimi i Pafund është një gjenerator i fuqishëm, fuqia e të cilit nuk zvogëlohet kurrë, duke furnizuar vazhdimisht shpirtin me vitalitet, lumturi dhe forcë. Prandaj, është me rëndësi të madhe të mbështetemi sa më .shumë që të jetë e mundur te Burimi i Pafund

Personi që dëshiron duhet të mësojë mënyrën e saktë për të përfituar nga ai furnizim jetësor direkt nga burimi i tij dhe duhet të kuptojë se mendimi është realitet, sepse të gjitha fenomenet natyrore janë një mishërim i mendimit hyjnor sepse Zoti mendoi për këtë tokë përpara se ta .krijonte atë

Shumë besojnë se mendimi është produkt i trupit, por formimi jashtëzakonisht i saktë i trupit dhe koordinimi i mrekullueshëm midis pjesëve dhe

organeve të tij tregojnë qartë se trupi është krijimi .i një mendjeje kozmike jashtëzakonisht sublime

Mendja është elementi kryesor që kontrollon trupin, dhe është shumë e rëndësishme që një person të shmangë sugjerimet mendore të mangësive njerëzore, siç janë sëmundja, dobësia, plakja dhe frustrimi, dhe të sigurojë veten se një aktivitet i pashtershëm rrjedh përmes tij, dhe ky aktivitet është i pajisur me inteligjencë dhe është në gjendje t'i ngarkojë qelizat e trupit me .mirëqenie dhe vitalitet rinor

Mendimi është truri, emocionet dhe ndjesitë e çdo qelize të gjallë; ai ka fuqinë ta mbajë trupin ose aktiv dhe vigjilent ose letargjik dhe të ngadaltë. Mendimi është mjeshtri, dhe qelizat e trupit janë subjektet e tij, duke iu bindur urdhrave dhe ndalimeve të mjeshtrit të tyre suprem: .mendimit

Ne i kushtojmë vëmendje të konsiderueshme cilësisë së ushqimit që hamë çdo ditë, dhe në mënyrë të ngjashme duhet t'i kushtojmë vëmendje cilësisë së ushqimit intelektual dhe psikologjik që u .ofrojmë mendjeve tona çdo ditë

Shkencëtari metafizik thotë se trupi nuk është një valë elektromagnetike, por një valë vetëdijeje .që lundron në detin e vetëdijes hyjnore

Çdo ditë duhet të forcojmë forcën tonë fizike, të rrisim forcën tonë mendore dhe të njohim veten tonë të vërtetë përmes meditimit, të menduarit të shëndoshë dhe punës pozitive dhe produktive që i .sjell dobi trupit, mendjes dhe shpirtit së bashku

Zoti më ka bekuar me lumturi gjatë këtyre viteve të gjata të jetës sime. Pavarësisht nëse njerëzit e shohin apo jo buzëqeshjen e kënaqësisë në fytyrën time, gëzimi hyjnor është gjithmonë me mua dhe nuk më lë kurrë. Lumi i madh i lumturisë rrjedh vazhdimisht nën rërën e vetëdijes sime dhe shpërthen si burime të bekuara që ujitin kopshtet e jetës sime.

As trazirat e papritura të jetës nuk mund ta shqetësojnë paqen time, as fantazma e vdekjes nuk mund ta heqë lumturinë shpirtërore që ndiej.

Ishte e vështirë ta bëja atë gjendje të përhershme dhe të pandryshueshme, por frytet e shpirtit që tani shijoj dhe ndaj me të tjerët ia vlenin të gjitha përpjekjet që bëra.

Unë mendoj dhe veproj të udhëhequr nga fryma hyjnore. Paraja nuk ka qenë kurrë qëllimi im në jetë, por më tepër shërbimi ndaj vëllezërve dhe motrave të mia në njerëzim. Prandaj, Zoti më ka hapur shumë dyer mirësie për të mbështetur veten dhe për të përmbushur misionin tim. Dhe sa herë që kam nevojë për ndihmë, Zoti e ofron atë menjëherë.

Dëshira ime e vetme është t'ju shërbej, dhe për këtë arsye jam këtu.

Fuqia e Zotit është në veprim edhe në jetën tuaj. Do ta përjetoni vetë këtë të vërtetë kur besimi juaj të forcohet dhe të kuptoni se pasuria e vërtetë nuk vjen nga suksesi material, por nga i Plotfuqishmi.

Edhe pse jeta duket e paparashikueshme, kapriçioze dhe misterioze, e mbushur me dyshime

dhe të gjitha llojet e problemeve dhe trazirave, ne mbetemi nën mbrojtjen e vazhdueshme të Zotit. Nuk duhet t'i ekzagjerojmë gjërat ose të humbasim qetësinë përballë ngjarjeve, sepse nëse lejojmë që paniku të na mposhtë, i japim fuqi të keqes dhe thellojmë rrënjët e saj, të cilat rriten dhe lulëzojnë në tokën e frikës dhe ankthit.

Nuk duhet të presim të gjejmë lumturi dhe paqe të qëndrueshme në sprovat e jetës; përkundrazi, duhet t'i kërkojmë dhe t'i zbulojmë ato brenda vetes. Pastaj, çfarëdo përvojash që kalojmë , do t'i përballojmë ato në të njëjtën mënyrë siç i shohim përvojat e dikujt tjetër në një film, qofshin të këndshme apo të dhimbshme.

Një person mund t’i shndërrojë të gjitha përvojat e tij në sprova të dhimbshme dhe të pakënaqshme nëse e lejon mendjen e tij ta bëjë këtë. Ata mund të gëzojnë shëndet të mirë dhe megjithatë të mos arrijnë ta vlerësojnë vlerën e tij. Por nëse sëmuren, atëherë do të përulen dhe do ta vlerësojnë bekimin e mirëqenies. Ne duhet ta pranojmë favorin e Zotit dhe ta falënderojmë Atë për bekimet që Ai na jep, pa pritur që rrethanat e pafavorshme të na bëjnë mirënjohës dhe të pranojmë hirin e Tij.

Jeta duhet të jetë një përzierje reflektimi dhe veprimi. Kur një person humbet ekuilibrin psikologjik, ai bëhet i prekshëm ndaj sulmit të shqetësimeve, reve të pikëllimit dhe dhembjeve të dhimbjes. Dhe nëse përpiqet të shkelë ligjet e shëndetit, prosperitetit dhe mençurisë, ai në

mënyrë të pashmangshme do të vuajë nga sëmundjet, varfëria dhe injoranca.

Ne duhet t'i mbajmë qëllimet tona të pastra, motivet tona të pastra dhe të veprojmë në një mënyrë që na sjell paqe mendore, dhe të mos lejojmë që rrethanat e jetës të na shqetësojnë paqen dhe të na shkatërrojnë lumturinë.

gjithashtu të forcojmë intelektin tonë dhe të hedhim poshtë barrën e dobësisë intelektuale dhe morale të trashëguar nga vite e breza. Këto papastërti duhet të digjen në zjarret e vendosmërisë së ripërtërirë dhe veprimit produktiv. Me këtë qasje konstruktive, individi vërtet i përkushtuar mund të arrijë horizontet e çlirimit dhe lirisë.

Ligjet e përjetshme të lumturisë

Thuhej se gjatë epokës së artë të njërit prej sundimtarëve të drejtë të Indisë, nuk ndodhi asnjë incident, vdekje e parakohshme apo fatkeqësi natyrore që të shqetësonte paqen dhe harmoninë e plotë të mbretërisë së tij.

Kur anëtarët e familjes jetojnë me integritet më të madh, çdo shtëpi do të përjetojë më shumë harmoni, shëndet dhe dashuri. Por kur anëtarët e familjes trajtojnë njëri-tjetrin me egoizëm të shëmtuar, shtëpia automatikisht do të mbushet me mosmarrëveshje dhe urrejtje. Kjo vlen edhe për kombet. Kur njerëzit jetojnë me ndershmëri dhe integritet, ata do të dëshmojnë Mbretërinë e Zotit në Tokë.

Koha është e shkurtër. Sot jemi këtu, nesër do të ikim. Kërkimi i Zotit është privilegji më i lartë i

njerëzimit. Ne duhet ta shfrytëzojmë sa më shumë lirinë që Zoti na ka dhënë në këtë jetë dhe ta përdorim atë me mençuri, në mënyrë që të përjetojmë personalisht të vërtetat e përjetshme shpirtërore.

Mëkati është gjithçka që shkakton dhimbje dhe vuajtje për një person. Virtyti është ajo që e bën atë të lumtur përgjithmonë. Nëse një person nuk posedon harmoni shpirtërore në mendimet e tij dhe paqe brenda vetes, një shtëpi e re, një makinë e re apo çdo gjë tjetër e re nuk do të jetë në gjendje t'i sjellë lumturi dhe qetësi shpirtit të tij; përkundrazi, mundimi i tij i brendshëm do të mbetet edhe me përvetësimin e atyre gjërave të reja dhe më shumë.

Lumturia e vërtetë qëndron në aftësinë për të sfiduar rrethanat dhe për t'i bërë ballë të gjitha sprovave të jashtme. Ajo gjendet kur mund të durosh dhimbjen therëse dhe vështirësitë e ashpra të shkaktuara nga paragjykimet dhe përpjekjet keqdashëse të të tjerëve për të të dëmtuar dhe për të të zënë në grackë, dhe kur u përgjigjesh shkeljeve të tyre me dashuri dhe falje. Kur je në gjendje të ruash paqen mendore pavarësisht nga goditjet e dhimbshme të rrethanave të jashtme, atëherë do të shijosh lumturinë.

Shkrimet e Shenjta pohojnë se ata që shpërfillin urdhërimet hyjnore dhe ndjekin dëshirat dhe tekat e tyre të pamenduara nuk do të gjejnë lumturi dhe as nuk do të arrijnë qëllimin e tyre përfundimtar. Ato e nxisin kërkuesin e së vërtetës që t'i bëjë Shkrimet e Shenjta dritën e tyre

udhërrëfyese dhe gjykatësin e tyre në përcaktimin e asaj që duhet bërë dhe asaj që duhet shmangur, si dhe të dallojë çështjet dhe të veprojë sipas .mençurisë

Ata që janë të sigurt në vetvete janë ata që veprojnë me integritet. Lumturia vjen vetëm nga mendimet e pastra dhe veprimet e drejta. Nëse je i lumtur tani, do të jesh i lumtur edhe në të .ardhmen, si këtu ashtu edhe në botën tjetër

Ne duhet të grumbullojmë të korrat e fatit të mirë duke mbledhur frytet e mençurisë ndërsa dielli i mundësive të disponueshme shkëlqen. Me fjalë të tjera, ne duhet t'i shfrytëzojmë mundësitë .para se të jetë tepër vonë

Shfrytëzoje rastin, sepse) nëse nuk e (.shfrytëzon, ai do të bëhet burim keqardhjeje

Zoti na ka dhënë ligje shpirtërore të quajtura urdhërime. Por këto urdhërime shpërfillen dhe shkelen çdo ditë dhe kudo. Nëse njerëzit nuk e kuptojnë kuptimin e tyre shpirtëror, ata gjithmonë do të ankohen për to dhe do të largohen prej tyre. Këto urdhërime janë kode sjelljeje të përjetshme të miratuara nga të gjitha fetë abrahamike. Megjithatë, tekstet shpesh dështojnë të shpjegojnë aspektet psikologjike të këtyre urdhërimeve dhe përfitimet që lidhen me ndjekjen e tyre. Njerëzit i pranojnë këto urdhërime në vendet e adhurimit, por nuk i ndjekin ato jashtë tyre, duke e justifikuar këtë duke pretenduar se këto rregulla janë jopraktike, jo logjike dhe jashtë kohës. Megjithatë, shkelja e këtyre urdhërimeve është shkaku .rrënjësor i të gjitha mjerimit në botë

Por cili është përfitimi i këtyre urdhërimeve
?dhe ku qëndrojnë avantazhet e tyre
Librat e shenjtë e këshillojnë njeriun të
meditojë mbi Zotin, ta zhytë mendjen e tij tek Ai,
t’ia dorëzojë të gjitha çështjet Atij dhe ta adhurojë
Atë me adhurim të sinqertë, të pa përzier me
.hipokrizi dhe të paprekur nga pretendimet
Njohja e Zotit duhet të jetë qëllimi
përfundimtar i jetës. Detyrat e kësaj bote nuk
mund të përmbushen pa fuqinë që Zoti i ka dhënë
njerëzimit. Të kryesh detyra të zakonshme duke
.harruar Zotin është një gabim dhe një mëkat
Mëkati do të thotë injorancë: të veprosh në një
mënyrë që është në kundërshtim me të mirën më
.të madhe të njeriut
Pse njerëzit ndiejnë trishtim dhe keqardhje?
Sepse nuk vepruan drejt sepse Zoti nuk ishte i pari
.në zemrat e tyre
Asgjë në jetën e një personi nuk duhet të
konsiderohet më e rëndësishme se Zoti. Nëse një
person vërtet kujdeset për Zotin dhe përmbush
detyrën e tij shpirtërore ndaj Tij, rrethanat e tij do
të përmirësohen në çdo mënyrë dhe ai do të ndihet
.i sigurt pavarësisht të gjitha rrethanave përreth
Sapo një person fillon të adhurojë pasuritë,
paratë, famën ose çdo gjë tjetër përveç Zotit,
pakënaqësia bëhet fati i tij. Ata që e përqendrojnë
gjithë vëmendjen e tyre në këto gjëra, në të
vërtetë po i adhurojnë ato, dhe për këtë arsye nuk i
afrohen më Zotit, por përkundrazi largohen prej Tij.
Por ata që e sodisin Zotin, meditojnë mbi Të dhe
komunikojnë me Të në zemrat e tyre, i afrohen Atij

dhe përjetojnë gëzim të brendshëm në komunikimin e tyre të heshtur me Të.

Vetëm Zoti është i aftë të përmbushë ëndrrat dhe shpresat njerëzore për lumturi të qëndrueshme. Prandaj, asgjë nuk duhet të lejohet të zërë vendin e Zotit në zemër.

Ekzistojnë simbole të shenjta që mund ta ndihmojnë kërkuesin të kujtojë Zotin dhe t'i afrohet Atij. Megjithatë, nëse një person fillon t'i adhurojë këto simbole, dëmi i tyre do të jetë më i madh se përfitimi i tyre. Adhurimi duhet t'i drejtohet vetëm Zotit, sepse asgjë tjetër nuk është e denjë për adhurim.

Cilado qoftë natyra e adhurimit ritualistik, ai është i pranueshëm për Zotin për sa kohë që adhoruesi e kryen atë me vetëdije shpirtërore dhe me dëshirë për Të. Megjithatë, shumë njerëz nuk e kuptojnë thelbin e adhurimit dhe mendimet dhe zemrat e tyre devijohen nga Zoti drejt ritualeve, duke mos përfituar shumë nga adhurimi i tyre.

Adhoruesit e vërtetë nuk lejojnë që vetëdija e tyre të kufizohet në ndonjë imazh apo formë, por ata përqendrohen me dashurinë më të thellë dhe vëmendjen e plotë te shpirti hyjnor që fshihet pas të gjitha imazheve dhe formave.

Zoti është absolut dhe i pafund, dhe asnjë imazh apo statujë nuk mund ta përmbajë Atë. Mund të thuhet se Zoti e manifeston veten te kushdo që e do Atë sinqerisht dhe është në harmoni me Të, sepse Ai është i pranishëm kudo dhe për këtë arsye i pranishëm te të gjithë. Megjithatë, jo të gjithë kanë aftësinë të

manifestojnë praninë hyjnore. Dielli shkëlqen në mënyrë të barabartë si mbi qymyrin ashtu edhe mbi diamantin, por diamanti merr dhe reflekton rrezet e diellit, ndërsa qymyri nuk mundet. Në mënyrë të ngjashme, të gjithë njerëzit janë të zhytur në dritën e Zotit, por vetëm disa janë në gjendje ta marrin atë dritë dhe ta reflektojnë atë në mendimet dhe veprimet e tyre. Për ta bërë këtë, ata duhet të pastrohen përmes meditimit dhe .duke ndjekur mësimet dhe urdhërimet hyjnore

Kur shqiptojmë emrin e Zotit, duhet të jemi thellësisht dhe sinqerisht të vetëdijshëm për atë që po themi. Nëse do të mund të shihnit në mendimet e njerëzve gjatë lutjes, do të zbulonit se shumica po mendojnë për gjithçka përveç Zotit, edhe pse po shqiptojnë emrin e Tij! Një lutje e tillë është e .pafrytshme dhe e pavlerë

Kur lutemi, duhet të përpiqemi ta përqendrojmë të gjithë mendjen tonë te Zoti, në vend që thjesht të përsërisim emrin e Tij të bekuar duke i lënë mendimet tona të enden. Një nga tezet e mia i recitonte lutjet e saj në rruaza lutjeje, të cilat rrallë i dilnin nga duart. Por një ditë ajo më rrëfeu se, pavarësisht se e praktikonte këtë zakon lutjeje për dyzet vjet, Zoti nuk i ishte përgjigjur lutjeve të saj. Nuk është çudi! "Lutjet" e saj nuk .ishin gjë tjetër veçse një zakon nervozizmi

Kur lutemi, nuk duhet të mendojmë vetëm për Zotin. Duhet të përpiqemi të jemi të sinqertë në adhurimin tonë dhe të përkushtuar në lutjet tona. Përdorimi i rruazave të lutjes dhe thirrja e vazhdueshme e emrit të Zotit është plotësisht e

pranueshme kur praktika buron nga zemra dhe mbështetet nga sinqeriteti dhe mendja e përqendruar. Megjithatë, kjo praktikë mund të bëhet automatike me kalimin e kohës.

Ne duhet ta pështpëritim emrin e Zotit në zemrat tona, në rruzaren e mallit dhe dashurisë hyjnore; ky është adhurimi i vërtetë që prek zemrën e Zotit. Të shqiptosh emrin e Zotit me ftohtësi dhe me një mendje të endur është blasfemi dhe mungesë respekti. Kur dikush lutet, zemra dhe mendja e tij duhet të jenë të mbushura me dashurinë e Zotit. Praktikimi i fokusit mendor përmes ushtrimeve më të larta jogike na ndihmon t'i afrohemi Zotit, burimit suprem të lavdisë dhe shkëlqimit, dhe gjithashtu na ndihmon të meditojmë dhe të komunikojmë me Të.

Është thelbësore t’i kushtoni një ditë në javë tërheqjes shpirtërore (nëse është e mundur) për të menduar mbi Zotin dhe për të përjetuar qetësi, paqe dhe paqe të brendshme. Koha e kaluar në këtë mënyrë do të jetë një balsam qetësues për problemet dhe ankthet që hasni gjatë pjesës tjetër të javës.

Gjithkush ka nevojë të kalojë një ditë në javë në izolim ose në një "tërheqje shpirtërore" për të shëruar plagët dhe dhimbjet e tyre emocionale. Kur ajo ditë të bëhet një ditë paqeje, gëzimi dhe kënaqësie, ju do ta prisni me padurim javë pas jave.

Vetmia është çmimi i madhështisë. Do të mahniteni nga rezultatet e mrekullueshme që do të arrihen për mendjen, trupin dhe shpirtin tuaj

përmes kësaj tërheqjeje shpirtërore dhe lidhjeje me shpirtin tuaj dhe me Zotin. Nëse aspironi lumturinë e vërtetë, duhet të zhyteni në oqeanin e paqes hyjnore herët në mëngjes, sapo të zgjoheni, .dhe gjithashtu para se të flini natën

Dijetarët e Indisë këshillojnë jo vetëm një ditë vetmie, por theksojnë nevojën për meditim të qetë gjatë katër kohëve specifike çdo ditë. Në agim, para se të zgjoheni dhe të shihni dikë, duhet të shijoni qetësinë dhe ndjenjën e paqes. Në mesditë, duhet të qetësoni mendjen para drekës dhe përsëri të shijoni një periudhë paqeje para darkës. Së fundmi, para se të shkoni në shtrat natën, duhet të .hyni përsëri në një gjendje paqeje

Ata që heshtnin me zell gjatë vetmisë dhe gjatë këtyre katër periudhave ditore, me siguri do të ndihen në harmoni me Zotin. Ata që nuk mund t'i respektojnë të gjitha këto periudha duhet t'i kushtojnë të paktën orët e mëngjesit dhe të mbrëmjes. Duke vepruar kështu, jeta e tyre do të transformohet për mirë dhe ata do të përjetojnë .lumturi; përvoja është prova më e mirë

Nëse vazhdoni të shkruani dhe të nënshkruani çekë pa depozituar fonde të mjaftueshme për të mbuluar llogarinë tuaj bankare, do të mbeteni pa para. E njëjta gjë vlen edhe për jetën tuaj. Pa depozita të rregullta paqeje në llogarinë tuaj të jetës, energjia juaj do të shterohet, qetësia juaj do të zhduket dhe lumturia juaj do të zhduket. Shkurt, përfundimisht do të vuani nga falimentimi emocional, mendor, fizik dhe shpirtëror. Por

meditimi i thellë i përditshëm mbi Zotin do të kompensojë mangësitë në shpirtin tuaj.

Kërkuesi i devotshëm mediton çdo ditë, duke komunikuar me Zotin me gjithë dashurinë dhe dëshirën në zemrën e tij, duke iu lutur Atij që të zbulojë Vetveten. Nëse je një dashnor i Zotit dhe dëshiron të përjetosh praninë e Tij, duhet ta zhytësh mendjen dhe trupin tënd në paqen e Tij, dhe jeta do të të buzëqeshë, dhe punët e tua do të përmirësohen në shumë mënyra. Një person i qetë rrallë bën gabime dhe ia del mbanë aty ku mijëra dështojnë.

Ata që nuk mendojnë për Zotin ose nuk interesohen për Të, bëhen të dëshpëruar dhe të mjerë. Ata bëhen nervozë dhe shndërrohen në makina për të ecur.

Dielli i mençurisë dhe paqes do të lindë në qiellin e qetësisë dhe do ta mbështjellë qenien tuaj me rrezet e tij shëruese për sa kohë që bëni një përpjekje shpirtërore dhe i jepni vendin e parë Zotit në zemrën tuaj.

Një ditë reflektimi duhet të jetë gjithashtu një ditë pushimi mendor dhe fizik dhe kultivimi i paqes së brendshme. Çdo aktivitet që sjell mençuri dhe paqe është një aktivitet i bekuar në atë ditë.

Sa i përket nderimit të prindërve, librat e shenjtë kanë rekomanduar trajtimin e mirë të tyre: “Ndero babanë dhe nënën tënde” dhe “Ji i sjellshëm me prindërit”.

Baballarët dhe nënat njerëzore duhet të nderohen si përfaqësues të Zotit, i cili i pajisi ata me dhuratën e krijimit të njerëzimit. Një nënë

është mishërimi i dashurisë së pastër të Zotit, sepse një nënë e dashur fal aty ku askush tjetër nuk do ta bënte. Babai është manifestimi i .mençurisë dhe mbrojtjes së Zotit për fëmijët e tij

Një person nuk duhet ta dojë babanë dhe nënën e tij veçmas nga Zoti, por si shprehje e asaj dashurie. Mbrojtësi dhe i urti. Shpirti suprem hyjnor bëhet baba dhe nënë për të ndihmuar fëmijën, .prandaj duhet nderuar tek prindërit

Shkrimet e shenjta na këshillojnë gjithashtu kundër vrasjes për hir të vrasjes, sepse atëherë dikush bëhet vrasës. Një person nuk duhet t'i marrë jetën një tjetri në një moment emocionesh të forta. Megjithatë, nëse të dashurit kërcënohen, duhet të luftojmë për të mbrojtur ata që Zoti ua ka besuar atyre, sepse është një detyrë e shenjtë të .mbrojmë familjen dhe vendin tonë

Lidhur me ndalimin e tradhtisë bashkëshortore, qëllimi ideal i bashkimit seksual duhet të jetë lindja e fëmijëve të krijuar sipas shëmbëlltyrës së Zotit dhe shprehja e dashurisë së pastër që ndiejnë bashkëshortët që e shohin Zotin tek njëri-tjetri. Ata që jetojnë vetëm në një nivel fizik, pa asnjë konsideratë për dashurinë e vërtetë apo qëllimin më të lartë për të cilin u krijua dëshira seksuale, kryejnë tradhti bashkëshortore sipas këtij urdhërimi. Në këtë rast, ata nuk janë ndryshe nga kafshët që kënaqin dëshirat e tyre seksuale dhe .pastaj vazhdojnë rrugën e tyre

Zoti krijoi këtë shtysë krijuese tek burrat dhe gratë për të riprodhuar dhe shprehur dashuri të vërtetë të ndërsjellë në jetën martesore, dhe kjo

nuk duhet të keqpërdoret ndryshe, por përkundrazi të transformohet në një aktivitet dhe njohuri të shenjtë.

Nëse mund ta kontrolloni dhe shpërndani fuqinë seksuale brenda qenies suaj, do të jeni në gjendje të zhvilloni aftësi të shkëlqyera mendore për të shkruar, vizatuar ose për të zbuluar talente të fshehura në mënyra të panumërta të tjera.

Dhe kur më në fund të jeni në gjendje të kontrolloni dhe transformoni shpirtërisht aktivitetin krijues, do të përjetoni paqe të madhe, dashuri të madhe dhe gëzim shpirtëror në rritje.

Shenjtorët dhe udhëheqësit shpirtërorë që e kanë transformuar shpirtërisht aktivitetin e tyre seksual janë gjigantë të aftë për të kryer bëma të mahnitshme dhe të habitshme në botë dhe në kërkimin ezoterik të së vërtetës.

Kështu, përdorimi më i lartë i shtytjes seksuale është ngritja e fuqisë së saj, domethënë, kanalizimi i energjisë së saj drejt një qëllimi më të lartë në mënyrë që të manifestojë mençuri, ide të larta dhe ideale shpirtërore. Nuk duhet të nxjerrësh kënaqësi nga mendimet seksuale ose të dëshirosh atë që është e ndaluar. Kur arrihet ky lloj vetëkontrolli, do të kesh një perspektivë të shëndoshë mbi marrëdhënien seksuale dhe qëllimin e saj më të lartë.

Të jesh skllav i çështjeve seksuale do të thotë të humbasësh shëndetin, vetëkontrollin dhe paqen intelektuale, dhe shkurt, të gjitha elementet e lumturisë që i nevojiten një personi.

Librat e shenjtë na nxisin gjithashtu të mos vjedhim. Nëse një grup prej një mijë njerëzish do të vidhnin nga njëri-tjetri, secili do të kishte 999 armiq. Prandaj, nuk duhet të shkelim të drejtat e të tjerëve, as të uzurpojmë tokën, paqen, dashurinë, dinjitetin ose ndonjë nga pasuritë e tyre materiale ose shpirtërore. Nëse nuk ndjeni dëshirën për të marrë atë që nuk është e juaja, ajo që ju nevojitet ose dëshironi do t'ju vijë. Vjedhja buron së pari në mendje kur një person fillon t'i ketë zili të tjerët. Farat e dëshirave dashakeqe duhet të çrrënjosen nga mendja. Altruizmi shpirtëror është mënyra. Pastaj, një person do të tërheqë natyrshëm bollëk dhe bekimet do t'i rrjedhin nga burime që i njohin dhe burime që nuk i njohin. Është një ligj hyjnor i pagabueshëm. Sa i përket hajdutëve dhe njerëzve egoistë, ata e kalojnë jetën e tyre duke ndjekur pasuritë materiale, sytë e tyre gjithmonë tek ajo që kanë të tjerët, edhe nëse arkat e tyre janë të mbushura me ar.

Nëse nuk braktiset egoizmi material, bota nuk mund ta njohë lumturinë.

Lumturia vjen vetëm nëpërmjet bashkëpunimit shpirtëror. Ajo vjen kur një person i ndjen nevojat e të tjerëve sikur të ishin të vetat dhe punon për të tjerët ashtu siç punon për veten e tij.

Një tjetër urdhërim i rëndësishëm është të shmangni dhënien e dëshmive të rreme. Dëmtimi i kujtdo duke shtrembëruar të vërtetën është një mënyrë tjetër për të minuar harmoninë shoqërore. Nëse dikush dëshiron të trajtohet mirë, duhet t'i trajtojë të tjerët në përputhje me rrethanat.

E vërteta duhet të thuhet gjithmonë, por duhet bërë një dallim midis deklarimit të së vërtetës dhe thjesht deklarimit të fakteve. Të quash dikë të çalë ose të verbër është e dëmshme dhe e padobishme; duhet të jesh i kujdesshëm ndaj ndjenjave të të tjerëve dhe të shmangësh turpërimin e tyre. Në mënyrë të ngjashme, zbulimi i një të vërtete që mund ta tradhtojë dikë pa një qëllim fisnik është gjithashtu i gabuar. Nga ana tjetër, nuk duhet të gënjesh për të shmangur thënien e së vërtetës; përkundrazi, mund të heshtësh në situata të caktuara për të shmangur turpërimin ose dëmtimin e të tjerëve.

Duhet të ruhemi nga zilia, një sëmundje shkatërruese që gërryen qetësinë e shpirtit. Sa më shumë që dikush lakmon atë që u përket të tjerëve, aq më e madhe bëhet pakënaqësia dhe mjerimi i tij. Personi ziliqar jeton një jetë të trazuar, duke mos e njohur kurrë shijen e qetësisë. Është shumë më mirë për ta të respektojnë veten, të mbështeten në veten e tyre dhe të kërkojnë pasuri të brendshme shpirtërore.

Dinjiteti dhe vlera e brendshme e një personi janë shumë më të mëdha se çdo gjë që ai mund të dëshirojë ose të dëshirojë të ketë. Zoti është i dukshëm në çdo qenie njerëzore në një mënyrë që nuk manifestohet në asnjë qenie tjetër njerëzore. Fytyra e tyre është ndryshe nga ajo e çdo personi tjetër dhe shpirti i tyre është ndryshe nga ai i çdo personi tjetër, sepse brenda tyre qëndron thesari më i madh i të gjithë krijimit - dhe ky thesar më i madh është Zoti.

Ne nuk jemi të prangosur nga e kaluara

Kur një person ka besimin e duhur dhe vepron në përputhje me të, ai është më i lumtur se ata që nuk kanë besim dhe nuk i kryejnë detyrat e tyre në betejën e jetës.

Besimi i shëndoshë dhe veprimi i drejtë (i mbështetur nga motive fisnike dhe qëllime të mira) janë gjithmonë të pranishme kudo që ekziston lumturia dhe humbasin kudo që mungon lumturia. Nga kjo, mund të konkludojmë se ato janë dy kushte thelbësore për lumturinë, e cila nuk mund të arrihet pa to. Ata që dëshirojnë lumturi duhet të kenë vetëm këto dy elementë themelorë, të cilët janë gurët e themelit dhe shtyllat e saj.

Njerëzit nuk mund t’i kontrollojnë—me dëshirë—komponentët e pafund të universit, as nuk mund t’i modifikojnë ose fshijnë ato. Këta komponentë janë të ndërthurur në mënyrë të ndërlikuar me strukturën e jetës njerëzore dhe njerëzit nuk mund të funksionojnë të izoluar prej tyre. Megjithatë, ata mund t’i kontrollojnë mendjet e tyre për t’u përshtatur me këta komponentë.

Mos e dëmto

Paraardhësit tanë ishin më të lumtur se ne, jo sepse zotëronin më shumë gjëra dhe kënaqësi të kësaj bote sesa ne tani, ose sepse ishin më pak të ekspozuar ndaj problemeve të jetës, por sepse zotëronin ekuilibrin psikologjik që u jepte atyre rehati, paqe, kënaqësi dhe, shkurt, lumturi.

Ata nuk vareshin nga rrethanat e jashtme për lumturinë e tyre, as nuk iu nënshtruan kushteve të jashtme që do t'ua grabisnin atë. Ndjenjat e tyre të

rehatisë, paqes, lumturisë dhe kënaqësisë ishin të natyrshme, normale, të shëndetshme dhe të qëndrueshme. Edhe ne duhet t'i kultivojmë këto ndjenja nëse dëshirojmë të kemi lumturi. Dhe kush ?prej nesh nuk e bën këtë

Fati është rezultat i një ushtrimi të kaluar të vullnetit të lirë ose lirisë së zgjedhjes. Përmes praktikave tona të kaluara të vullnetit të lirë, ne kemi sjellë dhe vazhdojmë të sjellim mbi veten tonë fatin dhe destinimin. Megjithatë, ne nuk jemi të lidhur nga e kaluara, as nuk jemi përgjithmonë të kufizuar nga pasojat e veprimeve tona. Ne mund të zhbëjmë atë që kemi mbjellë dhe të fshijmë atë që kemi shkruar nëse dëshirojmë dhe përpiqemi të korrigjojmë rrjedhën tonë dhe të përmirësojmë cilësinë e të korrave tona. Nëse zhdukim farat e veprimeve me pasoja të dhimbshme dhe mbjellim në vend të tyre fara më të përshtatshme për natyrën e shpirtit, me siguri do të korrim frytet e lumturisë nga ato fara të mira të mbjella në tokën e shpirtit. Ne duhet ta ushtrojmë vullnetin e lirë tani, tani dhe jo nesër, nëse dëshirojmë të arrijmë lumturi më të madhe ose të zvogëlojmë vuajtjet .dhe dhimbjen

Prandaj, kushtet për lumturi qëndrojnë brenda qenies njerëzore, dhe e tëra çfarë duhet të bëjë është të merret seriozisht me atë ekuacion që nuk gabon, dhe rezultatet do të jenë në favorin e tij nëse bën vlerësimin dhe përballjen më të mirë me të. Por personi me vullnet të fortë është në harmoni me Zotin

Energjia e përqendruar e mendjes

Kur përqendroni rrezet e diellit. Duke fokusuar një lente zmadhuese në një pikë të vogël, ajo prodhon nxehtësi, dhe kjo nxehtësi mund të ndezë drurin, pëlhurën, letrën e kështu me radhë. Në mënyrë të ngjashme, kur e përqendroni mendjen tuaj me vëmendje, energjia e saj e përqendruar është për të djegur të këqijat dhe rrënjët e dyshimit, shkakun e të gjitha dështimeve, dhe për ta bërë dritën e mençurisë të shkëlqejë me shkëlqim dhe shkëlqim.

Kur mendimi është në harmoni me Zotin, burimin e çdo mirësie dhe origjinën e të gjitha fuqive të bekuara, ai bëhet i vetëdijshëm për praninë hyjnore dhe zotëron të gjithë elementët e suksesit. Këta elementë janë të lidhur ngushtë me fuqinë e madhe të Zotit, të aftë të krijojë arsye të reja për sukses në çdo fushë.

Zoti i kurorëzoftë me sukses përpjekjet e mira dhe përpjekjet bamirëse.

Problemet dhe vështirësitë lindin nga mungesa e vetëdijes së një personi për veprimet e tij të kaluara, të kryera në një kohë dhe vend të caktuar. Vuajtja e tij aktuale buron nga mendimet dhe veprat që ai ka shqiptuar, të cilat kanë zënë rrënjë në tokën e vetëdijes së tij, duke u rritur në një bimë dhe duke dhënë fryte që pasqyrojnë vetë karakteristikat e atyre mendimeve dhe veprimeve.

Kur e shikon diellin miliona kilometra larg në hapësirë, ai yll gjigant duket shumë më i vogël se Toka jonë. Megjithatë, diametri i Tokës është afërsisht 7,900 milje, ndërsa diametri i diellit është njëqind herë më i madh. Nëse do të mund ta

vendosje planetin tonë Tokë direkt përpara diellit, ai do të dukej si një pikë e vogël në krahasim me të. Imagjino hapësirën e gjerë të diellit duke u zgjeruar derisa masa e tij e madhe të përfshijë të gjithë qiellin blu. Qielli që shohim është vetëm një fragment i vogël, një pikë e thjeshtë, e hapësirës së pafundme që përshkon universin. Edhe nëse dielli do të vazhdonte zgjerimin e tij në pafundësi, ai prapë nuk do të mund të përfshinte pafundësinë. Ky iluzion kozmik i vogëlsisë dhe finitudës kufizon aftësinë e mendjes për të kapur pafundësinë e .universit, origjinën dhe kufijtë e tij

Ai që nuk i nënshtrohet dimensioneve dhe matjeve, që nuk ka kufij dhe nuk ka origjinë, është Zoti, i cili është i kudondodhur dhe ekziston në skajet më të largëta të hapësirës. Ai është në yjet e largët, ashtu siç është brenda teje dhe brenda meje , dhe Ai është i vetëdijshëm për çdo hapësirë që zë, pavarësisht se sa e vogël apo e madhe "është. Nga libri "Qëllimi Përfundimtar i Njeriut

Lutje

O Zot
Merr dorën time nga errësira në dritë
O qetësi kozmike
E dëgjoj zërin tënd në zhurmën e përrenjve
dhe cicërimën e bilbilave
Në vajtimin e erës, në gjëmimin e valëve dhe
në bubullimën e dridhjeve
O Zot i dashur
Nuk të adhuroj me fjalë, por me mallin e një
zemre që digjet nga dëshira për ty
Më lejo të shoh hapësirën tënde të gjerë

Prania juaj e vazhdueshme pas gjithçkaje
Ndoshta do të kuptoj se jam pjesë e qenies
tënde të pandryshueshme për gjithë përjetësinë
O oqean i tejmbushur
Sikur lumenjtë dredha-dredha të dëshirave të
mia të mund të rrjedhin përmes shkretëtirave të
pengesave dhe pengesave
Më në fund, trazirat tuaja më të mëdha janë
shkrirë
Më ndihmo të dëgjoj zërin tënd, Zot
Tingulli kozmik nga i cili buronte dridhja e
universit
Më lejo të perceptoj praninë tënde përmes
tingullit të bekuar (Om - Amen)
melodi e shenjtë për të gjithë zërat e bekuar
Zgjeroj vetëdijen time ndërsa dëgjoj simfoninë
e ekzistencës
Më le të ndihem si oqeani kozmik
Dhe lëvizjet valëzuese të trupit që vallëzonin
mbi gjoksin e tij
Le të jehojë zëri më i shenjtë brenda meje
Zgjerimi i vetëdijes sime nga trupi në univers
Le të ndiej lumturi të përjetshme,
gjithëpërfshirëse
Duke shpërthyer nga një det drite që
përmbytet
O fuqi e pafundme
O mençuri e përjetshme
Ngarkoje shpirtin tim me dridhjen tënde
shpirtërore
O zëri i fjalës së bekuar kozmike
Korrigjo gabimet e mia

Më duhet
Merr dorën time nga errësira në dritë
Sa herë që mendoj për Ty, o Zot, një
përmbytje mallimi përvëlues lind brenda meje,
duke më tronditur ndjenjat dhe duke rrjedhur nga
zemra ime në çdo qelizë të trupit tim, duke e
.mbushur atë me dashuri hyjnore
Dëshira ime më e madhe është të arrij thelbin
.e qenies sate dhe të kënaqem në praninë tënde
Dhe papritmas dera e shpirtit hapet dhe unë
jam i mbushur me gëzim kur shoh dritën tënde
!rrezatuese
E kaluara është e panjohur për pjesën më të
madhe të njerëzimit, me përjashtim të disa
individëve të zgjedhur të ndriçuar. Megjithatë,
injoranca jonë për të kaluarën është gjithashtu në
avantazhin tonë. Sepse nëse do të dinim gjithçka
që kemi bërë në këtë jetë dhe në jetët e
mëparshme, do të ishim të mbingarkuar nga
vëllimi i madh i veprimeve tona dhe plotësisht të
hutuar. Në të vërtetë, vullneti ynë mund të
paralizohej nga tronditja, duke na bërë të paaftë
për të vazhduar ndjekjet tona dhe duke na lënë pre
të dëshpërimit. Edhe në këtë jetë tokësore, harresa
është një bekim nga Zoti, duke i penguar kujtimet
e së kaluarës, veçanërisht ato të hidhura dhe të
dhimbshme, të mbingarkojnë mendimet dhe
.ndjenjat tona
Por për fat të mirë, shkëndija hyjnore brenda
nesh shkëlqen gjithmonë me shpresë dhe dëshirë
për të vazhduar udhëtimin e pafund të jetës. Ne
duhet ta falënderojmë Zotin për këto dy bekime:

harrimin e së kaluarës dhe shpresën për të ardhmen.

Nuk duhet të nxjerrim përfundimin se fati vendos pengesa në rrugën e vullnetit të lirë. Megjithatë, duhet të bëjmë çmos për t'i rezistuar ndikimeve negative që shumica e njerëzve ia atribuojnë fatit dhe destinimit, dhe të ushtrojmë lirinë tonë të zgjedhjes sipas bindjeve tona të brendshme, me kusht që këto bindje të bazohen në besim të shëndoshë dhe të mbështeten në ligjet hyjnore, pa të cilat një person nuk mund të shijojë lumturinë e vërtetë.

Kur nisim një detyrë, nuk duhet të frikësohemi nga rrethanat e pafavorshme, por përkundrazi duhet të jemi optimistë në shkallën më të lartë, me besim absolut se asgjë nuk mund të na pengojë të ushtrojmë vullnetin tonë dhe të praktikojmë lirinë tonë të zgjedhjes.

Nëse nuk arrijmë qëllimin tonë, është e pranueshme të pranojmë në mënyrë implicite se ka pasur pengesa të krijuara nga ne që na penguan ta arrijmë atë. Duhet të këmbëngulim dhe të dyfishojmë përpjekjet tona për të arritur objektivin tonë. Gjithashtu duhet t'i pohojmë vetes se, pavarësisht se sa të forta dhe të frikshme mund të jenë pengesat dhe sfidat, ne ende kemi forcë të mjaftueshme për t'i hequr ato dhe për t'i kapërcyer ato. Edhe nëse dështojmë pavarësisht të gjitha përpjekjeve tona, nuk ka nevojë për dëshpërim dhe frustrim, për sa kohë që e kuptojmë se vullneti njerëzor është më i fortë se fati, i cili është krijuar nga ne. Prandaj, nuk duhet të ndalemi së

përpjekuri, pavarësisht sa herë dështojmë, sepse gjithmonë ka dyer të hapura. Thjesht duhet të vazhdojmë të përpiqemi dhe të përsërisim përpjekjen derisa të na jepet suksesi. Zoti do të na ofrojë ndihmë për sa kohë që mbështetemi tek Ai dhe bëjmë përpjekje. Ai që ecën në këtë rrugë do të arrijë destinacionin e tij, dhe ai që i beson Zotit .nuk do të zhgënjehet

Kur një person dëshiron diçka, dhe ajo dëshirë është e fortë dhe urgjente, ajo dëshirë nuk largohet kurrë nga vetëdija e tij, kudo që të shkojë dhe kudo që të kthehet, dhe cilatdo qofshin preokupimet dhe shqetësimet e tij. Përmes aktivitetit të tij të vazhdueshëm dhe këmbëngulës, ajo dëshirë zotëron një vendosmëri dhe energji të jashtëzakonshme. Kjo pështpëritje intelektuale është më e fortë dhe më efektive se lutja mekanike, e cila nuk shkon përtej lëvizjes së buzëve. Kjo është ajo që bëjnë dashamirësit e Zotit; ata pështpëritin dashurinë e tyre për Zotin pa pushim, dhe pështpëritjet e tyre janë të përzemërta dhe të padëgjueshme, gjatë të gjitha aktiviteteve të tyre të përditshme. Kjo pështpëritje e përzemërt nuk i shpërqendron ata, as nuk bie ndesh me detyrat e tyre të tjera. Ndërsa dëshira e tyre për Zotin rritet, dashuria e tyre për Të forcohet dhe thellohet, derisa të prekin praninë e Tij dhe të shohin dritën e Tij me syrin e shpirtit, duke shijuar gëzim të madh dhe duke ndjerë një paqe përtej .përshkrimit

Zoti na dërgon mësime që na nevojiten në jetë, në mënyrë që të përfitojmë prej tyre dhe të

fitojmë kuptim dhe përvojë. Kushdo që i shmang këto mësime do të detyrohet t'i mësojë ato, pavarësisht se sa kohë duhet.

Çdo provë është një mik nëse mësojmë prej saj, dhe një despot tiranik nëse e shpërdorojmë mundësinë dhe e keqpërdorim atë duke u ankuar, duke u pakënaqur dhe duke gjykuar dobët.

Kur kemi një kuptim të shëndoshë dhe qëndrim të duhur ndaj jetës, ajo bëhet e bukur. Dhe pa komplikime

raste psikologjike

Një person nuk mund të qëndrojë përgjithmonë i mbartur në një valë gëzimi, ose i zhytur nën ujërat e trazuara të pikëllimit, ose i mbytur në thellësitë e mërzisë. Në këtë botë të karakterizuar nga dualitete kontradiktore, personi mesatar i nënshtrohet ulje-ngritjeve. Ai ngrihet mbi një valë gëzimi dhe zhytet në thellësitë e indiferencës, dhe hidhet andej-këndej nga valë të tërbuara trishtimi. Dhe rrallë njeh ndonjë gjendje tjetër të vetëdijes. Duke lejuar që rrethanat të ndryshojnë mendimin në këtë mënyrë, kjo do të thotë t'ia dorëzosh vullnetin një fati kapriçioz dhe të paqëndrueshëm.

Ajo që i duhet një personi për të jetuar një jetë të suksesshme dhe të përmbushur është ekuilibri mendor.

Kjo mund të arrihet vetëm duke përqendruar aftësitë psikologjike të kontrollit të mendjes.

Edhe hidhërimet më të thella shërohen me kalimin e kohës, kështu që nuk ka kuptim të ndalemi te hidhërimi çdo ditë të jetës sonë. Zia e

zgjatur për një të dashur të vdekur nuk e ndihmon as atë, as ne, dhe nuk ndryshon asgjë në realitet. Zhvillimi i një kompleksi inferioriteti ose vetëndëshkimi. Të ndalesh te gabimet ose dështimet e së kaluarës është e padobishme. Vetëm sa e bën jetën të mjerueshme dhe i mbyt aftësitë mendore.

Nuk duhet ta lejojmë veten të biem në gropën e rutinës së mërzitshme, sepse kjo është një gjendje psikologjike që nuk është aspak e rehatshme, pasi shqetëson mendjen dhe djeg aftësitë e fshehura në furrën e apatisë.

Dështimi duhet të çrrënjoset që nga rrënjët e tij, dhe fushat e jetës duhet të lërohen me zell e vendosmëri dhe të mbillen me fara të mira në mënyrë që të korren të korra të bollshme me ndihmën e Zotit.

Hekuri në Jubileun e Argjendtë

Njëherë më ftuan në një festë përvjetori të argjendtë të një çifti që dukej se ishte një nga çiftet më të lumtura, por në momentin që hyra në shtëpinë e tyre ndjeva se diçka nuk shkonte. U kërkova dy studentëve të mi të vëzhgonin se si e trajtonin njëri-tjetrin gjatë mbrëmjes, dhe më vonë më thanë se burri dhe gruaja i buzëqeshin njëri-tjetrit para të tjerëve dhe i drejtohen njëri-tjetrit me fjalët më të ëmbla si "Po, e dashura ime" dhe "Sigurisht, dashuria ime" dhe fraza të tjera miqësore. Por sapo mendojnë se janë vetëm, grinden dhe i drejtojnë njëri-tjetrit fjalë fyese.

U fola atyre dhe u thashë: Më ftuat të marr pjesë në festën tuaj, por atmosfera është e

tensionuar dhe mendoj se ka shumë mosmarrëveshje në këtë shtëpi, dhe më duket se ka shumë hekur në këtë jubile të argjendtë.

Në fillim, ata u ofenduan, por më vonë pranuan se kisha të drejtë dhe kërkuan falje. Ajo vazhdoi duke thënë: Çfarë fitoni duke u grindur dhe debatuar gjithë kohës?

Duket se po jetoni bashkë për të ruajtur reputacionin tuaj si një çift perfekt, por duhet të jeni të tillë me njëri-tjetrin dhe të jetoni në paqe dhe harmoni për lumturinë dhe qetësinë tuaj mendore.

Ushqim magnetik

Kur njerëzit flasin për ushqim ose të ushqyerit, ata zakonisht nënkuptojnë ushqimin fizik të konsumuar për të mbështetur trupin. Megjithatë, ka edhe lloje të tjera të ushqimit që nuk janë më pak të rëndësishme se ushqimi fizik, dhe shpesh janë edhe më shumë, siç është ushqimi intelektual ose shpirtëror, aktiviteti mendor ose përqendrimi i mendjes, mençuria dhe aftësia dalluese shpirtërore.

Ushqimi fizik mbështet qelizat e trupit, ndërsa ushqimi intelektual e mbush mendjen me ide të shëndetshme, dhe ushqimi i mençurisë rigjallëron shpirtin dhe zhvillon aftësitë e tij.

Ushqimi intelektual zakonisht përbëhet nga idetë që një person mendon dhe ato që ai merr nga të tjerët përmes kontaktit dhe ndërveprimit me ta.

Njerëzit me temperament të qetë dhe prirje fisnike na ndihmojnë të bëjmë mendimet tona tërheqëse dhe të shëndetshme.

Nuk është e vështirë të përcaktohet nëse një person e merr ushqimin e tij intelektual nga një mjedis paqësor apo nga një mjedis shkatërrues. Ankthi, shqetësimi dhe konfuzioni burojnë të gjitha nga shoqërimi me njerëzit e gabuar, qofshin miq apo të afërm. Kjo shkakton mendime shqetësuese dhe humor të keq

Trupi merr energji dhe vitalitet nga ushqimet fizike, ndërsa ushqimet magnetike furnizojnë si trupin ashtu edhe mendjen me ngarkesa energjie që treten më lehtë sesa ushqimet e ngurta dhe të lëngshme, të cilat nuk mund të shndërrohen lehtësisht në energji të gjallë.

Kur mund ta transformosh injorancën në mençuri, dobësinë dhe brishtësinë në shëndet dhe vitalitet, dhe të ecësh me besim dhe guxim - madje edhe vetëm - në shtigjet e jetës, dhe të përjetosh gëzim të brendshëm duke pasur një ndërgjegje të gjallë dhe vigjilente, dhe besim të palëkundur në drejtësinë e Zotit dhe triumfin e së drejtës mbi të gabuarën dhe të së vërtetës mbi iluzionin.

Dhe kur përpiqesh çdo ditë t’i lëshosh mendimet e tua drejt niveleve më të larta dhe më të rafinuara, dhe kur zotëron një zemër të dashur dhe mirënjohëse, si dhe qëllime të mira ndaj të tjerëve, ushqimi yt intelektual do të jetë magnetik dhe pastaj do të tërheqësh drejt vetes gjithçka që është e bukur dhe e dobishme, nga gjërat, njerëzit dhe rrethanat, që janë të nevojshme për të vazhduar udhëtimin drejt brigjeve të sigurisë dhe mbrojtjes.

Kur bën përpjekje për të marrë atë që të nevojitet dhe je i kënaqur me atë që Zoti të jep, do të jesh më i pasur në shpirt dhe më i kënaqur se ata që janë të fiksuar pas pasurive të kësaj bote dhe lakmues për kënaqësitë e saj të përkohshme.

Kur një person kërkon Zotin, i cili është i vetmi mik i vërtetë, përtej të gjithë miqve, bëhet e mundur të krijojë miqësi të vërtetë në të gjitha marrëdhëniet njerëzore: familjare, vëllazërore, martesore dhe shpirtërore.

Miqësia është një element jetësor në marrëdhëniet martesore dhe përparësi duhet t'i jepet afërsisë intelektuale dhe emocionale, ndjenjës së tërheqjes morale dhe dashurisë e miqësisë së vërtetë.

Ata që nuk mund të dallojnë dashurinë e vërtetë nga tërheqja sensuale, zhgënjehen vazhdimisht.

Kur martesa bazohet në ideale të larta dhe respekt të ndërsjellë, ajo bëhet një bashkim i lumtur dhe i suksesshëm midis dy shpirtrave të dashur. Ata bashkëpunojnë për të lehtësuar barrën e jetës për njëri-tjetrin dhe për të larguar shqetësimet e të jetuarit përmes dhembshurisë dhe mirëkuptimit të ndërsjellë miqësor.

Askush nuk mund të më kontrollojë ose të më heqë vullnetin, nëse nuk lejoj që mendimet dhe veprimet e të tjerëve të më ndikojnë.

Zot, e kuptoj që kam një mundësi të pafundme para meje. Për të eksploruar aftësitë e mia dhe për të zbuluar potencialin tim shpirtëror, do t'i zëvendësoj lidhjet materiale me aspirata më të

larta. Dhe do të kuptoj se shpirti besnik është gjithmonë me mua

Sot do t'i mbush mendimet e mia me një dozë optimizmi, do të distancohem nga përvojat e pakëndshme dhe do të praktikoj atë që do të ushqejë trupin, mendjen dhe shpirtin në një mënyrë të ekuilibruar dhe të qëndrueshme.

Vallëzimi i jetës dhe i vdekjes është gjithë kohës i pranishëm, por unë do ta çliroj veten përgjithmonë duke ruajtur identitetin tim shpirtëror. Dhe kur stuhitë e sprovave dhe vuajtjeve të më përballen, do të nis lundrimin me anijen e shpirtit tim, përtej detit të jetës, drejt brigjeve të sigurta dhe hyjnore.

Kur punoj dhe krijoj, do të kujtoj se Zoti punon nëpërmjet meje; Ai është Zoti i universit dhe unë mund të lidhem me të duke medituar thellë mbi të.

O Zot i dashur, e kuptoj që mendimet e mia do të më sjellin ose dështim ose sukses, varësisht se cili mendim është më i forti në jetën time. Prandaj, do të përpiqem të kujtoj se ti po më zgjat një dorë ndihme dhe kjo më përgatit për arsyet e suksesit.

Kur të më godasin fatkeqësi dhe fatkeqësi, do të ngre moralin tim dhe do të forcoj vendosmërinë time për t'i kapërcyer ato. Do të përvetësoj sinqeritet dhe ndershmëri në marrëdhëniet dhe bashkëveprimet e mia me të gjithë, dhe do të shpreh mendime dashurie dhe dëshirash të mira. Pastaj Zoti do të më mbështesë me fuqinë dhe mençurinë e Tij.

Zot, do ta përdor vullnetin dhe intelektin tim
për të arritur së pari gjëra të vogla, dhe pastaj do
.të kaloj në arritje më të mëdha

Edhe nëse të gjitha ambiciet materiale
përmbushen, ato prapë sjellin vetëm lumturi të
paplotë, dhe gjetja e Zotit është e vetmja lumturi e
vërtetë. Do të zbuloj rezervuarë të pashtershëm
gëzimi. Dhe ai nuk pushon kurrë së rrjedhuri dhe
së rrjedhuri, në kopshtet e shpirtit dhe livadhet e tij
.me gjelbërim të përjetshëm

Thënie të arta

Lumturia është e drejta ime, trashëgimia ime
dhe thesari im i fshehur hyjnor. Më udhëzo, o Zot,
që të gjej brenda vetes thesaret që i tejkalojnë
.ëndrrat e mbretërve

* * *

Banori hyjnor i zemrave ndriçon tek dishepujt
e tij - nga mëshira dhe dhembshuria e tij - llambat
e ndritshme të mençurisë që shpërndajnë errësirën
.e injorancës

* * *

Jeta është një lëvizje inteligjente me një ritëm
të rregullt. Ajo formohet në objekte të pajetë ose
merr një formë të gjallë dhe lëvizëse. Jeta është
.gjithëpërfshirëse dhe përshkon gjithçka

* * *

O Dashnori Më i Madh, Ti je vetë jeta Ti je
qëllimi dhe aspirata ime. Më bëj një trëndafil që
lulëzon në kopshtin Tënd qiellor, ose një rruazë të
shkëlqyeshme në gjerdanin e dashurisë Tënde
rrezatuese, ose më jep nderin më të madh: vendin
.më të vogël në zemrën Tënde

* * *

Kudo që të tjerët vlerësojnë përpjekjet e mia për të bërë mirë, aty mund të ofroj shërbimin më të madh.

* * *

Le të thurim një qilim të artë ëndrrash me fije mëndafshi kujtimesh të ëmbla dhe mendimesh të rafinuara

* * *

Një mendje e zbrazët [e lirë nga mendimet pozitive dhe konstruktive] është një fabrikë për telashe, ankth, dëshpërim dhe mungesë shprese.

***

Nëse dashuria universale vendoset në zemrën tënde, ajo do të të sjellë lumturi të qëndrueshme dhe të ripërtërirë që asgjë tjetër nuk mund të ta japë.

***

Lulet e jetës që çelin në kopshtin e ekzistencës tokësore janë jashtëzakonisht të bukura dhe të këndshme për t'u parë. Por edhe më madhështore dhe e shkëlqyer është burimi i bukurisë dhe mençurisë që ekziston diku, nga i cili kemi ardhur dhe tek i cili do të kthehemi dhe do të përzihemi përsëri.

***

Kur dishepulli zgjohet në mëngjes, ai i pohon vetes: “Unë nuk jam trupi, unë jam një shpirt i padukshëm… Unë jam gëzimi… Unë jam drita… Unë jam mençuria… Unë jam dashuria Dhe

megjithëse banoj në këtë trup, shpirti im është i
”pavdekshëm dhe i paprekur nga prishja

***

Ashtu si pikat e vesës ndihmojnë lulet të çelin
dhe të rriten, edhe mirësia ushqen miqësinë dhe
.nxit rritjen e saj

* * *

Ka valë që shfaqen në sipërfaqen e oqeanit
dhe valë që zhduken në thellësitë e tij; në të dyja
rastet, ato janë brenda oqeanit dhe një me të. Në
mënyrë të ngjashme, njerëzit që notojnë gjatë
"jetës" në sipërfaqen e oqeanit kozmik ose që
zhduken brenda tij në "vdekje" janë po aq brenda
.oqeanit të përjetësisë

* * *

Pasqyrimi i hënës nuk është qartë i dukshëm
në ujë të trazuar, por sapo sipërfaqja e ujit
qetësohet, reflektimi i hënës bëhet krejtësisht i
qartë. E njëjta gjë vlen edhe për mendjen: kur
është e qetë, mund ta shihni fytyrën e shpirtit
.tuaj me qartësi dhe saktësi të plotë

***

Dërgo, o Zot, rrezet e diellit të urtësisë Tënde
për të më udhëhequr në ditët e mia të lumtura të
arritjeve dhe dritën e hënës së plotë të mëshirës
.Tënde kur të eci nëpër netët e errëta të pikëllimit

***

Meditimi është mjeti me të cilin lidheni me
mendjen universale, dhe kur harmonizoheni me
atë vetëdije të pafundme, do të jeni në gjendje të
.njihni të gjitha sekretet e krijimit

***

Dëshira për t'iu afruar Zotit dhe për ta njohur
Atë nuk vjen vetvetiu, por duhet të kultivohet, dhe jeta nuk ka vlerë pa këtë dëshirë.

***

Jeta tokësore është një ndalesë e përkohshme dhe detyra kryesore e njerëzimit është të kuptojë qëllimin dhe synimin e këtij udhëtimi. Ky qëllim është të njohë Zotin dhe nuk mund të jetë asgjë tjetër.

***

Paqja juaj është thesari juaj i çmuar, prandaj mos lejoni askënd t'jua marrë atë thesar

* * *

Mëso të qëndrosh vetëm, i sigurt dhe i mbrojtur në fortesën e virtyteve dhe vetëvlerësimit tënd

* * *

Gjithçka ekziston sepse Zoti ekziston Dhe për shkak se Ai ekziston, edhe ti ekziston. Falë ekzistencës së Tij, ti shijon rehatinë dhe gëzimet e jetës. Prandaj, mirënjohja jote ndaj Zotit duhet të jetë e thellë.

***

Librat e mirë mund të jenë miq të heshtur, të sjellshëm dhe respektues. Mos i braktisni këto libra në momentet tuaja të vështira, sepse ato nuk do t'ju lënë kurrë, ndryshe nga miqtë fizikë që mund t'ju braktisin.

***

Kushdo që zotëron shëndet të mirë, një jetë të rehatshme dhe kapacitet të madh mendor, por që i mungon lumturia, nuk ka pasur ende sukses në

jetë. Kur mund të thuash me të vërtetë: "Unë jam i lumtur dhe askush nuk mund të ma heqë .lumturinë", ke gjetur imazhin e Zotit brenda vetes

***

Theksoni qetësinë dhe paqen, dhe dërgoni vetëm mendime dashurie dhe qëllime të mira nëse dëshironi të jetoni në paqe dhe harmoni. Jetoni një jetë të bazuar në drejtësi dhe devotshmëri, dhe të gjithë ata, jeta e të cilëve është e lidhur me tuajën, .do të përfitojnë thjesht duke qenë me ju

***

Nëse nuk ke miq, ose nëse miqtë e tu po të humbasin kohën kot, ose nëse nuk shkon mirë me ta, atëherë lejo që librat [dhe materialet] që përmbajnë mençuri të jenë miqtë e tu, ashtu siç mund të kalosh nëpër dyert e faqeve të tyre në një .botë idesh të mahnitshme dhe emocionuese

***

Të gjesh Zotin do të thotë të kesh gjithçka që dëshiron zemra, dhe të jesh shpirtëror do të thotë të hapësh dyert drejt shëndetit, lumturisë dhe .suksesit

***

Brenda nesh qëndron një shkëndijë fuqie hyjnore që krijon dhe mbështet të gjithë jetën dhe .pret të ndizet

***

Leximi është një aktivitet mendor shumë i dobishëm; ai e ushtron mendjen dhe e mban atë fleksibël. Një ose dy orë lexim çdo ditë do t'i japin kujtdo një bazë të larmishme njohurish brenda pak vitesh, me kusht që të zgjedhë libra që ia vlejnë.

Mos humbni kohë ose mos dëmtoni aftësitë tuaja mendore duke lexuar romane të lira ose libra të parëndësishëm që nuk kanë qëllim ose kuptim.

***

Ata me pirje shoqërore do të gjejnë në libra të vlefshëm një energji të re për të ndihmuar njerëzimin përmes mësimeve të përmbajtura në libra të shkruar nga burra dhe gra fisnikë dhe të talentuar.

* * *

Leximi është një aktivitet mendor shumë i dobishëm; ai e ushtron mendjen dhe e mban atë fleksibël. Një ose dy orë lexim çdo ditë do t'i japin kujtdo një bazë të larmishme njohurish brenda pak vitesh, me kusht që të zgjedhë libra që ia vlejnë. Mos humbni kohë ose mos dëmtoni aftësitë tuaja mendore duke lexuar romane të lira ose libra të parëndësishëm që nuk kanë qëllim ose kuptim.

* * *

<u>Egoizmi dhe krenaria duhet të eliminohen sepse ato janë pengesat më të mëdha për njohurinë shpirtërore.</u>

* * *

Pa një ndjenjë për Zotin, kjo botë duket e mbushur me konflikte, dhunë dhe zhgënjime të hidhura. Lumturia qëndron në ndjenjën e afërsisë me Zotin.

* * *

Ata që e njohin Zotin kanë gëzim dhe lumturi të vazhdueshme në zemrat e tyre. Meqenëse ndiejnë siguri dhe qetësi të bekuar, stuhitë e

zemërimit nuk mund t'i trondisin, as frika nuk .mund t'u hyjë në zemrat e tyre

* * *

Librat e mirë janë miqtë tuaj më të mirë; nëpërmjet tyre, mund të dëgjoni mendjet e mëdha që ju flasin butësisht, ju ngushëllojnë dhe ju ofrojnë këshillat më të mira. Mos kultivimi i një dëshire të vërtetë për të lexuar libra të mirë do të thotë .humbja e trashëgimisë së brezave

* * *

Pa ndihmën hyjnore, njerëzit janë të destinuar të dështojnë, sepse forca dhe mençuria e nevojshme për të pasur sukses në betejën e jetës vijnë nga një burim i pafund. Kur një person e injoron Zotin, ai e pret litarin e jetës që i siguron atij ndihmën dhe mbështetjen e nevojshme për .sukses

Kërkuesit që trokasin në derën e mundësive shpirtërore do të zbulojnë se dera është e hapur për ta, sepse Zoti i ndihmon ata që ndihmojnë .veten e tyre

Kur je në harmoni me Zotin, e gjithë natyra është në harmoni me ty

* * *

Dashuria është si letër zmerile që e lëmon mendjen dhe largon ashpërsinë nga karakteri

* * *

Kur papritmas e gjen Zotin kudo, dhe kur Ai vjen tek ti, të frymëzon dhe të udhëzon, historia e .dashurisë hyjnore ka filluar

* * *

Le të rrezatojë dashuria në zemra dhe t'u dërgojë rreze shëruese të tjerëve

* * *

Kërko ta njohësh Zotin ndërsa je i ri dhe i fortë, sepse në pleqëri dhe sëmundje mund të mos jesh më në gjendje ta kërkosh Atë. Në moshën kur njerëzit fillojnë të kuptojnë kuptimin e vërtetë të jetës, trupi dobësohet dhe ata e kalojnë pjesën tjetër të jetës së tyre duke u kujdesur për aftësitë e tyre të brishta fizike në vend që të kërkojnë të vërtetën.

* * *

Do të marr më të mirën nga çdo popull dhe do të vlerësoj cilësitë e mira të të gjitha kombësive pa u përqendruar në të metat e tyre.

* * *

Ashtu siç kujdesemi për vlerën ushqyese të ushqimit tonë të përditshëm, duhet t'i kushtojmë vëmendje edhe lëndëve ushqyese psikologjike që u ofrojmë mendjeve tona çdo ditë.

* * *

Fjalët e mira janë një ilaç i mrekullueshëm për shumë sëmundje, duke zotëruar një forcë të fuqishme, pothuajse magjike, magnetike që sjell bekime dhe begati të bollshme për folësin e tyre. Ata që përdorin fjalë qetësuese dhe të buta ndiejnë një rrymë delikate që rrjedh përmes tyre pa ndërprerje, duke u mbushur me një ndjenjë të thellë qetësie. Kjo ndodh sepse kjo rrymë është e lidhur me burimin e saj më të lartë, një rrjedhë e vazhdueshme që arrin shpirtrat në harmoni me atë

burim, duke i mundësuar ata të transmetojnë .lumturi tek ata që dëshirojnë paqe

* * *

Sa fjalë të mira nga zemra kanë zhdukur shumë hidhërime dhe sa zëra të mençur kanë ndriçuar shtigje të errëta me llamba gëzimi dhe !qetësie

* * *

Ne rritemi përmes çdo përvoje që kalojmë, për sa kohë që kuptojmë se mund të nxjerrim mësime të vlefshme prej tyre. Çdo dhimbje dhe vuajtje që përjetojmë ka kuptim dhe qëllim. Pavarësisht ashpërsisë së këtyre përvojave, ato janë si zjarri që shkrin xeherorin e hekurit, duke e transformuar atë .në çelik të bukur, të fortë dhe të gjithanshëm

* * *

Të gjitha arritjet e jashtëzakonshme në jetën time janë arritur nëpërmjet fuqisë së një mendjeje në harmoni me Zotin. Kur gjeneratori hyjnor është në punë, gjithçka që dëshiroj realizohet pa përjashtim, së pari duke marrë formë si një dizajn i padukshëm, eterik dhe më pas duke u manifestuar .me forcë të papërmbajtshme në realitet

* * *

Kur mendja i pështpërit Zotit një pështpëritje të sinqertë dhe të zjarrtë nga thellësitë e një shpirti të etur, thirrja e shpirtit do të prekë zemrën universale dhe përgjigjja do të vijë, duke sjellë me vete një gëzim të madh. Kjo pështpëritje intelektuale kultivon vullnetin derisa të ketë forcën .e nevojshme për të arritur qëllimin e dëshiruar

* * *

Kur mendja dhe vullneti i një personi janë në harmoni me Zotin, ai është i ngarkuar me fuqi të pakufizuar, kështu që vetëm të menduarit për diçka është e mjaftueshme për ta arritur atë, sepse ligji hyjnor vepron në favor të atyre që janë në harmoni me vullnetin suprem.

* * *

Cilado qofshin shqetësimet tona, Zoti duhet të zërë vendin e parë në jetën tonë. Një nga elementët më të rëndësishëm të rritjes shpirtërore është pështpëritja e vazhdueshme nga zemra ndaj Zotit, ku do të përjetoni personalisht një ndryshim të mrekullueshëm pozitiv që do t'ju bëjë shumë përshtypje.

* * *

Njeriu nuk duhet t’i kushtojë të gjitha aftësitë mendore që Zoti i ka dhënë kërkimit të gjërave të përkohshme, përndryshe do të humbasë veten në labirintet e materializmit dhe do të krijojë për vete kufizime dhe kufizime që nuk i nevojiten. Në vend të kësaj, ai duhet të përdorë fuqitë e tij mendore për të siguruar nevojat e jetës dhe të përpiqet të zhvillojë aftësitë e tij shpirtërore për të dalluar midis të drejtës dhe të gabuarës, dhe midis të dëmshmes dhe të dobishmes.

* * *

E vërteta qëndron përtej opinioneve dhe teorive, dhe shumë nga ata që e përqafojnë këtë qasje bëhen të detyruar nga përfundimet e tyre subjektive.

* * *

Hap, o Zot, portat e qetësisë dhe ruaj shenjtëroren e mendimeve të mia shpirtërore nga sulmet e pështpëritjeve të liga. Dhe le të çelin trëndafilat e dëshirave të mia në kopshtin e .zemrës sime, ndërsa pres agimin e ardhjes Tënde

* * *

Njohuritë teorike janë të paafta për të fituar * njohuri hyjnore, dhe është e kështillueshme që të mos humbasim kohën e çmuar me teori që nuk mund të zbatohen në realitet, përndryshe do të gjendemi në mes të xhunglave të dendura intelektuale dhe të paaftë për të kapërcyer sferën .e teorive

* * *

Lumturia është fryt i fitores psikologjike mbi .rrethanat e paqëndrueshme të jetës

* * *

Ai që Zoti e njeh mund të jetë i panjohur për botën

* * *

Nëse një person programon veten me njohuri teorike [pa testime reale], ai do të bëhet si një pajisje regjistrimi portative që përsërit fjalë të urta dhe jehon fraza të larta, dhe të tjerët do ta konsiderojnë atë një dijetar të ditur, por një njohuri e tillë nuk përforcohet nga një perceptim i drejtpërdrejtë i së vërtetës, as nuk përputhet me .arritjen shpirtërore

* * *

Problemet do të vazhdojnë në botë, kështu që ku mund të drejtohet dikush për udhëzim dhe drejtim? Mendimet e dikujt, të ndikuara nga

zakonet, paragjykimet, paragjykimet dhe fanatizmi, janë të padobishme, dhe ndikimet e mjedisit, familjes, vendit ose botës së dikujt janë të paafta të ofrojnë udhëzim të vërtetë. Prandaj, duhet t'i drejtohemi Zotit dhe të dëgjojmë zërin e qetë dhe të qetë që buron nga thellësitë e shpirtit, .një zë në harmoni me të vërtetën

* * *

Hapni zemrat tuaja ndaj derdhjes hyjnore në mënyrë që ajo të rrjedhë përmes jush dhe të mbushë jetën tuaj me bekime dhe mirësi .shpirtërore

* * *

Çfarëdo pune që të bësh dhe çfarëdo arritjesh që mund të arrish, mbaje mend gjithmonë se Zoti është burimi që të jep gjithë forcën që të nevojitet .për të punuar dhe për të arritur qëllime

* * *

Më lejo të të kujtoj, o Zot, në varfëri dhe në * begati, në sëmundje dhe në shëndet, në injorancë dhe në mençuri, dhe më lejo të shoh dritën tënde .të bekuar që jep mirëqenie dhe shërim në çast

* * *

Në vetminë e mendimeve të mia, dëshiroj shumë të dëgjoj zërin tënd të bekuar. Dëbo nga unë zërat e ashpër e tokësorë të fshehur në palosjet e kujtesës sime. Dua ta dëgjoj zërin tënd të qetë e melodioz përgjithmonë në qetësinë e .shpirtit tim

* * *

Jeta është e mbështjellë në errësirë dhe ne duhet ta lejojmë dritën e Zotit të jetë llamba jonë

udhërrëfyese ndërsa ecim nëpër shtigjet e saj të errëta. Ai është hëna e plotë në netët e injorancës dhe errësirës, dielli i ndriçimit në orët e zgjimit, far i udhëzimit dhe Ylli Polar për ata që përshkojnë detet e ekzistencës tokësore dhe të shkurtër.

* * *

Është koha që njerëzimi të zgjohet nga gjumi i harresës drejt një zgjimi shpirtëror. Ne të kërkojmë, o Zot, të ngresh vetëdijen tonë nga thellësitë e pakujdesisë dhe të mendimit të ngushtë e të kufizuar drejt horizonteve të paqes, dritës, dashurisë dhe dhembshurisë universale njerëzore.

* * *

Gjërat përfundimisht do të përmirësohen sepse fuqitë dhe mrekullitë e Zotit janë të fshehura pas kontradiktave të jetës njerëzore, dhe kushdo që nuk është i bindur për pashmangshmërinë e situatës dhe përpiqet të depërtojë me mendjen dhe besimin e tij në atë që është përtej velit, do ta ketë derën të hapur për të.

* * *

Besimi nuk do të thotë kurrë të jesh i pamatur ose të mos veprosh me mençuri me rrethanat. Përkundrazi, pavarësisht se çfarë ndodh, një person duhet të sigurohet se vetëm Zoti është në gjendje ta mbështesë atë në rrethana të vështira dhe sprovuese nëse i drejtohet Atij me gjithë zemrën, shpirtin dhe ndjenjat e tij.

* * *

Nëse shqisat tona do të mund të na e përcillnin të gjithë të vërtetën, do ta shihnim tokën

si lumenj elektronesh dhe çdo grimcë pluhuri si një masë drite që rrokulliset. Ata që depërtojnë nga sfera e materialit në atë shpirtëror e kuptojnë natyrën e iluzionit dhe e njohin thelbin e së vërtetës.

* * *

Qoftë në xhunglën afrikane, në një fushë beteje, duke vuajtur nga sëmundja apo varfëria, duhet ta bindësh veten se dora e Zotit është më e fortë se çdo rrezik dhe e aftë të mbrojë ata që kërkojnë strehim tek Ai. Nuk ka mjet më efektiv mbrojtjeje. Sigurisht, duhet të përdorësh arsyen në përballimin e ngjarjeve, duke vendosur njëkohësisht besim të plotë në ndihmën hyjnore.

* * *

Dashuria që banon në zemrat e të gjitha krijesave - dashuria e të gjitha nënave, baballarëve, miqve dhe të dashurve - rrjedh nga dashuria hyjnore.

* * *

Duhet bërë një dallim midis detyrave të mëdha dhe atyre të vogla, duke i dhënë përparësi më të rëndësishmes mbi ato thjesht të rëndësishmet. Për më tepër, asnjë detyrë nuk duhet të kundërshtojë një tjetër. Shkrimet e shenjta na tregojnë se kur një detyrë bie ndesh me një tjetër, kjo është provë se nuk është një detyrë e vërtetë.

* * *

Ndërsa rrezet jetësore të diellit përhapen, unë do të përhap rreze shprese në zemrat e të varfërve dhe të braktisurve [atyre që shoqëria i ka

braktisur], dhe do të mbjell vendosmëri të re në .zemrat e atyre që mendojnë se janë dështakë

* * *

Mësuesi Paramahansa i tha njërit prej :dishepujve të tij

Mos përjashto askënd nga rrethi yt i" dashurisë. Mbaji të gjithë në zemrën tënde dhe ata ".do të të mbajnë në të tyren

* * *

Zot, më ndihmo që ta përdor gjithmonë vullnetin tim për të kryer vepra të dobishme dhe të .mira

Më ndihmo të përputhem me vullnetin Tënd, në mënyrë që të gjitha mendimet e mia t'u përgjigjen qëllimeve të Tua dhe të jenë në harmoni .me vullnetin Tënd

Ai më ndihmoi të zgjoja fuqinë e fshehur dhe të bekuar brenda meje, në mënyrë që të kapërceja .të gjitha vështirësitë dhe sprovat

* * *

Zgjohuni me atë personalitet shpirtëror të guximshëm dhe të përulur - një që kombinon forcën e luanëve me butësinë e pëllumbave

* * *

Nuk do të më interesojnë kritikat e hidhura dhe të rreme, as lëvdatat dhe lajkat e tepërta. Dëshira ime e vetme është të bëj vullnetin Tënd, o .Zot, dhe të fitoj favorin Tënd

* * *

Nuk mund ta imagjinoni gëzimin e madh që do t'ju mbushë kur të ndjeni praninë hyjnore. Shpirti juaj do të dehet nga dashuria e pakufishme e Zotit.

Është një dashuri miliona herë më e madhe se çdo dashuri njerëzore - një dashuri që përmbush të gjitha dëshirat tuaja dhe mbush zemrën tuaj me gëzim dhe kënaqësi.

* * *

Përmes fokusit të brendshëm, ju mund të përjetoni drejtpërdrejt lumturi shpirtërore brenda vetes dhe përreth jush. Nëse e kultivoni këtë vetëdije, personaliteti juaj do të rritet në mënyrë harmonike dhe do të fitoni një magnetizëm tërheqës për njerëzit dhe qeniet e tjera.

* * *

O Mbrojtës i Madh, nuk më intereson nëse humbas gjithçka për shkak të fatit tim, i cili është krijuar nga unë, por të lutem Ty, strehës sime të vetme, të mbrosh qirinjën e dashurisë sime për ty nga erërat e pakujdesisë dhe harresës.

* * *

Le të pimë sa të ngopeni nga ujërat e pastra dhe freskuese të paqes që rrjedhin nga burimet e rrethanave të favorshme, të përforcuara nga vendosmëria jonë e fortë për të menduar pozitivisht dhe për të pasur një pikëpamje optimiste.

* * *

Ndërgjegjja është një shqisë intuitive që zbulon natyrën dhe motivet e vërteta të një personi. Kur ndërgjegjja juaj është e pastër dhe e dini se po bëni atë që është e drejtë, nuk keni pse të keni frikë. Një ndërgjegje e pastër është një dëshmi e sjelljes së mirë nga Zoti. Të jesh i

pafajshëm në gjykatën e ndërgjegjes do të thotë të .kesh lumturi dhe të marrësh bekimet e Zotit

* * *

Mundohu të bësh gjëra të guximshme dhe të këndshme që shumica e njerëzve nuk i bëjnë, dhe jepu dashuri dhe paqe atyre që të tjerët i .anashkalojnë

* * *

Mësuesi Paramahansa i tha njërit prej :dishepujve të tij

Nëse nuk i kushtoni kohë kultivimit të" mendjes, asnjë sasi begatie materiale nuk do t'ju kënaqë. Ky kultivim nuk është torturë, por përkundrazi trajnim i vetëdijes për të ushqyer ".mendimet dhe veprimet që çojnë në lumturi

***

Lumturia jote është suksesi yt, prandaj mos lejo askënd ta vjedhë atë nga ti. Mbrojeni veten nga ata që përpiqen t'ju shqetësojnë. Kur isha djalë, humbisja durimin sa herë që disa njerëz përhapnin thashetheme të rreme për mua. Më vonë, kuptova se qetësia ime mendore është më e .rëndësishme sesa miratimi ose admirimi i njerëzve

* * *

Sikur ta dije historinë e dashurisë hyjnore që disa besimtarë përjetojnë me Zotin! Asnjë përvojë tjetër në jetë nuk mund të krahasohet me atë gëzim. Njihja një shenjtor që ishte vazhdimisht i zhytur në dashurinë e Zotit dhe fytyra e tij rrezatonte dashuri të shenjtë. Syri i Zotit është gjithmonë mbi ata që e duan Atë dhe Ai nuk i .braktis kurrë për asnjë moment

* * *

Të paktë janë ata që janë të interesuar të zhvillojnë fuqitë e tyre mendore dhe shpirtërore.

* * *

Mos e lejo veten të zhytesh në fund të shtyrjes së punëve. Zgjohu nga gjumi i realitetit të zakonshëm e të mërzitshëm dhe nisu drejt horizonteve të një jete të rafinuar ku ka arritje, gëzim dhe paqe.

* * *

Brenda teje fshihet një potencial i jashtëzakonshëm që pret të investohet, dhe ti je i vetmi që është i aftë ta aktivizosh dhe të përfitosh prej tij.

* * *

Çlirimi nga diktatet e zakoneve të këqija dhe dëshirave të pashëndetshme sjell lumturi shumë më të madhe sesa suksesi material. Në suksesin intelektual qëndron një mirëqenie psikologjike që rrethanat e jashtme nuk mund ta heqin. Mund ta kaloni gjithë kohën tuaj duke grumbulluar pasuri, por kjo pasuri nuk do t'ju japë paqen dhe sigurinë e qëndrueshme që kërkoni. Përkundrazi, do t'ju sjellë më shumë pakënaqësi sepse lumturia dhe paqja e vërtetë banojnë në mendje, jo në pasuritë materiale.

Kur je i vendosur fort në veten tënde të vërtetë, ti përmbush çdo detyrë dhe shijon të gjitha gjërat e mira me gëzim hyjnor.

* * *

Mos lejo që dobësia të depërtojë në mendjen tënde dhe ji i kujdesshëm kur shoqërohesh me

njerëz që kanë mendime negative dhe një pikëpamje pesimiste, që mendimet e tyre të dobëta të mos depërtojnë në mendjen tënde, përveç nëse mendja jote ka arritur një shkallë force të tillë që mendimet e të tjerëve nuk mund ta dobësojnë atë, por përkundrazi, është në gjendje të forcojë mendimet e të tjerëve dhe të rrisë vetëbesimin e tyre.

* * *

Zoti vjen i pari dhe nuk duhet ta fillojmë ose ta mbarojmë ditën tonë pa menduar për Të. Duhet të kujtojmë se pa forcën dhe energjinë që marrim nga Zoti, nuk do të ishim në gjendje të arrinim asgjë. Prandaj, detyra jonë më e madhe është ndaj Tij.

* * *

Ekziston një mënyrë për të vlerësuar dhe gjykuar zakonet dhe traditat. Fillimisht, çdo traditë kishte një justifikim. Nëse zbulojmë se justifikimi ekziston ende, atëherë tradita ka kuptim dhe përfitim. Megjithatë, është e pamatur të ndjekim traditat verbërisht. Ne duhet ta dimë të vërtetën dhe ta ndjekim atë, duke dalluar se çfarë mund të na sjellë lumturi dhe pastaj duke e zbatuar atë.

* * *

Kur sheh kaq shumë njerëz që nuk kanë lumturi ose sukses, mos supozo se ky është fati i tyre. Mund ta bësh veten çfarëdo që dëshiron të jesh. Suksesi yt i brendshëm është ajo që të bën vërtet të suksesshëm.

* * *

Nëse nuk ke asgjë brenda vetes, nuk do të jesh i lumtur. Por nëse nuk ke asgjë përreth teje

dhe je i lumtur brenda vetes, padyshim që je i suksesshëm. Prandaj, është e pamundur të gjykosh njerëzit bazuar në rrethanat e tyre të jashtme.

* * *

Midis turmave të mëdha, mund të ketë një person që ka arritur një gjendje ngritjeje shpirtërore dhe gëzon paqe të brendshme dhe lumturi supreme shpirtërore.

* * *

E di me siguri se gjithçka që më nevojitet do të më vijë, dhe për këtë arsye nuk shqetësohem për atë që rezervon e ardhmja. Kjo nuk është mburrje apo pretendim, sepse e kam përjetuar shumë herë veprën dhe efektivitetin e asaj fuqie të bekuar në jetën time.

* * *

Pavarësisht nëse jam duke notuar në sipërfaqen e jetës apo duke u mbytur në thellësitë e detit, e di që jam me Zotin dhe Ai është me mua, dhe se asgjë nuk mund të më dëmtojë. Kjo njohuri më ka dhënë një lumturi të papërshkrueshme dhe të thellë.

* * *

Nuk ka dyshim se blerja e diçkaje të re është një përvojë e këndshme. Por pas një kohe, ajo ndjenjë gëzimi gradualisht zbehet dhe madje mund të humbisni interesin për të, duke e harruar dhe duke dëshiruar diçka tjetër. Megjithatë, fatura për atë artikull nuk do të harrohet, veçanërisht nëse e keni blerë me kështe!

* * *

Një person duhet të marrë kontrollin e jetës së tij dhe ta thjeshtojë atë sa më shumë që të jetë e mundur. Ai duhet të kursejë disa para për nevojat dhe urgjencat, t'i japë përparësi kursimit mbi shpenzimet për luks dhe t'i ndihmojë të tjerët me sa më shumë që të jetë e mundur. Kur i ndihmon të tjerët, ndihma do të vijë tek ju në një mënyrë ose në një tjetër, dhe nuk do t'ju mungojë asgjë dhe nuk do të privoheni nga asgjë.

* * *

Në gëzimin e të gjitha zemrave, dëgjoj jehonën e lumturisë Tënde, o Zot, dhe në miqësinë e të gjithë besimtarëve, ndiej dashurinë Tënde. Gëzohem dhe zemra ime gëzohet nga suksesi dhe begatia e miqve të mi, ashtu siç gëzohem për mirëqenien dhe rehatinë time. Ndërsa frymëzoj mençuri tek të tjerët, shumëfishoj thesaret e mençurisë sime dhe në lumturinë e të gjithëve, gjej timen.

* * *

Armiku më i madh i lumturisë është huazimi i parave për të blerë gjëra luksi. Njerëzit gabimisht besojnë se nuk mund të jenë të lumtur nëse nuk fitojnë diçka specifike. Por edhe pasi ta fitojnë atë gjë, ata nuk do ta përjetojnë lumturinë e vërtetë, pavarësisht gëzimit të përkohshëm që sjell. Cili është qëllimi i ndjekjes së mirazhit të lumturisë tokësore që premton vetëm të thyhet? Njerëzit duhet të jetojnë thjesht, pa pasur nevojë për shumë gjëra që kërkojnë vëmendje të vazhdueshme.

* * *

Parajsa ime është brenda meje. Ndërsa shijoj bekimet e Zotit, e falënderoj Atë dhe gëzimi im i brendshëm rritet. Pa atë kënaqësi të brendshme, edhe kënaqësitë dhe nostalgjitë tokësore bëhen ferr. Kam arritur të kuptoj se pa atë gëzim të brendshëm, barra e përgjegjësive që më është ngarkuar do të më kishte grabitur paqen dhe do të më kishte privuar nga lumturia ime.

* * *

Nëse pasuria shoqërohet me sëmundje dhe probleme, pasojat do të jenë të shumta. Higjiena dhe kujdesi shëndetësor janë ndër pikat e forta të Perëndimit. Insektet e dëmshme dhe mikrobet vdekjeprurëse kontrollohen në mënyrë efektive në vendet e zhvilluara, ndërsa janë të bollshme në të tjerat. Por eliminimi i këtyre dëmtuesve nuk është kulmi i arritjes, sepse në vendet e zhvilluara ekzistojnë lloje të tjera të problemeve, të tilla si faturat e vështira për t'u paguar dhe krizat financiare mbytëse për shkak të sistemeve të blerjes me këste - probleme që shqetësojnë gjumin dhe dëmtojnë qetësinë mendore.

* * *

Ne jemi një pjesë integrale e të njëjtës vetëdije nga e cila doli ky univers i madh

* * *

A keni parë ndonjëherë një tufë delesh? Nëse njëra prej tyre kërcen, pjesa tjetër e kopesë e imiton pa hezitim. Shumica e njerëzve janë kështu. Dikush mund të dalë me një ide ose të prezantojë një trend të ri, dhe të tjerët menjëherë do të hidhen në trend dhe do ta kopjojnë atë. Ky model

ka vazhduar për breza me radhë. Çdo komb ka zakonet dhe traditat e veta, dhe ne nuk mund të pretendojmë se të gjitha janë të sakta ose të shëndosha. Por kush e di? Ndoshta disa nga ato zakone dhe tradita janë të pakuptimta dhe pa kuptim.

* * *

Kur stuhia e trazuar e mendimeve qetësohet, ne hyjmë në mbretërinë e paqes dhe prekim praninë hyjnore.

* * *

Mendoni për Zotin, ose një peizazh të bukur që frymëzon paqe, ose një përvojë të gëzueshme dhe të këndshme. Aktiviteti mendor pozitiv dhe i qetë është gjallërues dhe freskues.

* * *

Jetojmë në një botë kaotike dhe të trazuar. Mund të mendosh se paratë janë lumturi, por kur i fiton, zbulon se je ende i palumtur. Mund të fitosh pasuri dhe të humbasësh shëndetin (Zoti na ruajt). Ose mund të kesh shëndet të mirë dhe të humbasësh paratë. Ose mund të kesh edhe pasuri edhe shëndet, por të vuash nga probleme të shumta me të tjerët, duke ofruar mirësi vetëm për t'u përballur me urrejtje dhe pakënaqësi në këmbim. Pa Zotin, asgjë në këtë jetë nuk mund të të kënaqë vërtet.

* * *

Toka bëhet një dhomë torture për ata që jetojnë në injorancë ndaj planit hyjnor. Por kur i sheh përvojat e jetës si mësuesit e tu dhe mëson prej tyre natyrën e vërtetë të kësaj bote dhe rolin

tënd të caktuar në dramën kozmike, ato përvoja bëhen ndriçime të vlefshme në rrugën drejt kënaqësisë dhe lumturisë së qëndrueshme.

* * *

Atje, përtej errësirës së errësuar, qetësisë së pazëshme dhe asgjësë së pakrijuar, shtrihet thelbi i përjetshëm, i cili është origjina e ekzistencës dhe burimi i të gjitha fuqive dhe qenieve, të dukshme dhe të padukshme.

* * *

Zoti nuk e krijoi këtë tokë që ne thjesht të hamë, të flemë dhe të vdesim, por që ne të mund ta dimë vullnetin e Tij dhe të kuptojmë qëllimin e ekzistencës sonë. Një grusht njerëzish të mençur e kanë kuptuar kuptimin e planit kozmik, por shumica e njerëzve janë të verbër dhe të pavetëdijshëm për atë qëllim.

* * *

Paraja nuk ka qenë kurrë qëllimi im në jetë; qëllimi im ishte t'u shërbeja vëllezërve dhe motrave të mia në njerëzim. Prandaj, Zoti më hapi shumë dyer mundësish për të mbështetur veten dhe për të përmbushur misionin tim.

* * *

Zoti e krijoi këtë univers për të vepruar sipas një ligji të fiksuar dhe të pandryshueshëm. Nëse shkelim ndonjë nga këto ligje universale, e ndëshkojmë veten. Dikush që hidhet nga çatia e një ndërtese të lartë do t'i thyejë kockat. Prandaj, nuk mund ta injorojmë ligjin e gravitetit pa vuajtur pasojat.

* * *

Kur hedhim një vështrim të thellë në qytetërimet e botës dhe eksplorojmë sekretet e fshehura të qytetërimeve të lashta, shfaqet një tablo e madhe, me vija të ndërthurura, kapituj të ndryshëm dhe detaje të sakta, dhe zbulojmë se njeriu është njëkohësisht individual dhe shoqëror në natyrë.

* * *

Nëse Zoti do të donte që ne të jetonim vetëm në vetëdije materiale, ne do të ishim plotësisht të kënaqur me gjërat materiale dhe të kënaqur me mënyrat e kësaj bote.

* * *

Rrezet e pastërtisë, paqes dhe lumturisë përtej ëndrrave dridhen dhe vallëzojnë në thellësitë tona thelbësore.

* * *

Me çdo përvojë që shfaqet në qiellin e jetës sonë gjatë këtij udhëtimi tokësor, ne duhet të mësojmë se si ta zgjerojmë vetëdijen tonë dhe si të jemi më të kuptueshëm për rrethanat që na rrethojnë ose që kalojmë, dhe pastaj do të jemi në gjendje të jetojmë në harmoni më të mirë dhe të merremi më mirë me njerëzit dhe jetën.

* * *

Shumica e njerëzve imitojnë të tjerët. Një person duhet të jetë origjinal dhe krijues, dhe të zotërojë gjithçka që bën.

Në Lindje, fokusi kryesor ka qenë kultivimi i lumturisë shpirtërore, ndërsa aspektet materiale të jetës shpesh janë lënë pas dore. Në Perëndim, ka disa komoditete materiale, por shumë pak lumturi

psikologjike. Ajo që nevojitet është një ekuilibër midis të dyjave, sepse përqendrimi vetëm në një aspekt të jetës çon në çekuilibër dhe në pamundësi për t'u përballur në mënyrë racionale me kërkesat e jetës.

* * *

Lumturia më e madhe - pas lumturisë hyjnore - është që një person të jetë në paqe me të afërmit e tij të ngushtë me të cilët duhet të jetojë çdo ditë të vitit.

Njerëzit humbasin shumë kohë duke nxituar dhe duke vepruar impulsivisht pa arritur shumë. Pak ndalen për të reflektuar dhe për të kuptuar se çfarë ka për të ofruar jeta.

* * *

Ne duhet të punojmë për të ndërtuar ndërtesa të brendshme të mençurisë në kopshte paqeje që lulëzojnë dhe shkëlqejnë me lule të panumërta virtytesh të mrekullueshme shpirtërore.

* * *

Harmonia e brendshme është një burim i pasur force dhe gjeneron energji të rinovueshme.

* * *

Duke parë jetën, zbulon se suksesi nuk është i lehtë. Jeta është shpesh e ashpër dhe e pamëshirshme, dhe ne duhet të luftojmë për të fituar jetesën. Mendoni për përpjekjen e nevojshme për të mbajtur trupin tuaj dhe për ta mbajtur atë të shëndetshëm dhe të lirë nga sëmundjet! Edhe nëse keni sukses në këtë, ai sukses është i përkohshëm. Trupi - jetoftë gjatë - përfundimisht do të prehet. Domosdoshmëria dikton luftën

kundër forcave të shumta, si të brendshme ashtu edhe të jashtme, për të arritur suksesin e dëshiruar. Këto forca punojnë pa u lodhur për t'ju privuar nga çdo arritje vërtet e rëndësishme.

* * *

Mundohu të qëndrosh i qetë në të gjitha rrethanat dhe lejo që fara e paqes tënde të lulëzojë me gëzim dhe buzëqeshje kënaqësie.

* * *

Edhe shenjtorët më të mëdhenj nuk arrijnë shpëtim të plotë nëse nuk ndajnë suksesin e tyre - përvojat e tyre shpirtërore dhe njohuritë e tyre më të larta - me të tjerët duke i ndihmuar të arrijnë kuptimin shpirtëror. Kjo është arsyeja pse ata që kanë arritur faza të tilla dhe kanë arritur gjendje të tilla janë të etur t'u japin kuptim atyre që kanë nevojë për të. Nëse dëshironi sukses të vërtetë, jo vetëm që do të siguroni lumturinë tuaj, por edhe lumturinë e të tjerëve.

* * *

Kushdo që ka inteligjencë mund të fitojë para, por nëse ka dashuri në zemrën e tij, nuk do t'i përdorë kurrë ato para për qëllime egoiste; përkundrazi, do t'i ndajë ato me të tjerët. Paraja është një mallkim dhe një fatkeqësi në duart e egoistëve dhe koprracëve, dhe një bekim dhe një dhuratë në duart e atyre me zemra të mira dhe shpirtra bujarë.

* * *

Dikush mund të zgjedhë të heshtë për një periudhë të gjatë kohore, duke refuzuar të flasë me familjen e tij. Ndërsa ky person mund të arrijë një

shkallë paqeje të brendshme, sjellja e tij është egoiste dhe e dëmshme për lumturinë e familjes së tij. Ai nuk mund të konsiderohet vërtet i suksesshëm nëse të dashurit e tij nuk përfitojnë gjithashtu nga arritjet e tij. Në mënyrë të ngjashme, arritja e suksesit material nuk ka të bëjë vetëm me të drejtën tonë për të gëzuar vetëm prosperitet; ajo gjithashtu përfshin përgjegjësinë tonë morale ndaj të tjerëve për t'i ndihmuar ata të përmirësojnë kushtet e tyre financiare dhe të jetesës.

* * *

Jam i mbrojtur pas mureve të ndërgjegjes sime të pastër, e kam djegur të kaluarën e errët dhe jam i shqetësuar vetëm për të sotmen.

* * *

Sot e kuptoj se jam një me dritën e së mirës më të madhe dhe se jam një far për ata që luftojnë kundër valëve të detit të dhembjeve.

* * *

Njerëzit kanë pikëpamje dhe teori të ndryshme rreth suksesit, varësisht nga ambiciet e tyre në jetë. Nuk është e pazakontë të dëgjosh disa njerëz që e barazojnë suksesin me vjedhjen, duke thënë gjëra të tilla si: "Ai ishte një hajdut i suksesshëm!" Kjo nënvizon se suksesi në të gjitha format dhe llojet e tij është i dëshirueshëm dhe i kërkuar. Megjithatë, suksesi ynë nuk duhet t'i dëmtojë të tjerët.

Ekziston edhe një kriter tjetër për suksesin: kur jemi në gjendje të sjellim rezultate harmonike dhe të dobishme për veten tonë, duhet t'i

përfshijmë edhe të tjerët në suksesin tonë dhe t'i ndajmë frytet e tij me ta.

Suksesi do të thotë kënaqësi dhe kënaqësi e një personi brenda mjedisit të tij. Suksesi i vërtetë është rezultat i veprimeve të bazuara në parimet e drejtësisë dhe përfshin lumturinë dhe mirëqenien e të tjerëve si një pjesë integrale të lumturisë sonë. Nëse e zbatojmë këtë parim në jetën tonë materiale, intelektuale, morale dhe shpirtërore, do të kemi një përkufizim të plotë dhe gjithëpërfshirës të suksesit.

* * *

Këtu në këtë botë të kufizuar, ne perceptojmë gjatësinë, gjerësinë dhe dendësinë, por ekziston një nivel tjetër ku dimensionet nuk ekzistojnë; gjithçka është e qartë dhe transparente - gjithçka është vetëdije dhe perceptim. Shqisa e shijes është perceptim, ashtu si edhe shqisa e nuhatjes. Ndjenjat, mendimet dhe trupat tanë janë gjendje vetëdijeje. Ashtu siç mund të shohim, dëgjojmë, nuhasim, shijojmë dhe prekim në ëndrra, po ashtu, në atë nivel më të lartë, i përjetojmë të gjitha këto ndjesi përmes vetëdijes së pastër.

* * *

O Zot, na bëj të lumtur duke ndjerë afërsinë Tënde, na çliro nga prangat e dëshirave dhe na dhuro një gëzim të brendshëm që nuk ndikohet nga përvojat e jetës dhe ngjarjet e saj në ndryshim.

* * *

Kur mendjet tona janë në harmoni me perceptimet më të larta, vetëdija shpirtërore

zgjohet brenda nesh dhe ne përjetojmë mrekulli të mahnitshme të mençurisë dhe dashurisë hyjnore.

* * *

Nëse e duam Zotin plotësisht dhe i drejtohemi Atij me të gjitha mendimet dhe zemrat tona, do të ndihemi afër Tij dhe do të zbulojmë se Ai është streha më e madhe e sigurisë në jetë.

* * *

Në hapësirën në dukje të zbrazët dhe të gjerë, ekziston një lidhje kozmike dhe një jetë e përjetshme që na bashkon me të gjitha gjallesat dhe të pajetat në univers - një valë jete supreme që rrjedh nëpër të gjithë ekzistencën. Përjetësia është shtëpia jonë e vërtetë dhe vendbanimi ynë i përhershëm, dhe ekzistenca jonë në këto trupa është e përkohshme, si një pushim i shkurtër për një karvan që udhëton nëpër shkretëtirë.

* * *

Kur e lidhim veten me forcat krijuese të shpirtit, do të lidhemi me mendjen universale dhe të pafundme të aftë të na udhëheqë dhe të zgjidhë problemet tona. Fuqia krijuese do të rrjedhë drejt nesh pa ndërprerje nga burimi më i madh i qenies sonë, duke na mundësuar të arrijmë sukses krijues në çdo fushë të aktivitetit tonë.

* * *

Dashuria rritet dhe lulëzon në një mjedis besimi, tolerance dhe respekti të ndërsjellë.

* * *

Na beko, o Zot, me dritën e mendimeve të pastra dhe zakoneve të mira, në mënyrë që nëse errësira e zakoneve të këqija dhe mendimeve të

devijuara na afrohet, ajo të zhduket menjëherë. Dhe na ndihmo të të duam me një dashuri aq të thellë sa as iluzionet materiale dhe as tundimet e kësaj bote nuk mund të na zënë në grackë ose të .na pushtojnë mendjet dhe zemrat

* * *

Gjërat që fitohen lehtë rrallë kanë vlerë. Ne e dimë këtë nga studimi i jetës së burrave dhe grave të mëdhenj dhe se si ata u bënë të mëdhenj duke zhvilluar talentet e tyre, duke përmbushur detyrat e tyre, duke ndërtuar vlerat e tyre morale, duke studiuar në thellësi dhe duke shmangur egoizmin. Rezultatet që ata arritën dhe arritjet që ata arritën ishin jashtëzakonisht më të mëdha se përpjekjet që .bënë

* * *

Liria e vërtetë qëndron në lirinë e zgjedhjes, të udhëhequr nga mençuria dhe të mbështetur nga mirëkuptimi, korrektësia dhe një vullnet i .vendosur

* * *

Kur zgjoni vullnetin, vendosmërinë dhe aftësinë tuaj të vetëdijshme për të dalluar gjërat, forcat e padukshme çlirohen nga vetëdija më e lartë - përmes depërtimit të shpirtit - për t'ju ndihmuar dhe për të ndriçuar shtigjet që çojnë drejt rehatisë dhe lumturisë psikologjike, me .ndihmën e Zotit

* * *

Një person duhet të hapë kanalet e shpirtit përmes përpjekjeve të veta. Askush nuk zgjedh me dëshirë vuajtjen dhe mjerimin mbi paqen dhe

lumturinë. Injoranca është rrënja e vuajtjes dhe pengesa që duhet të hiqet dhe eliminohet. Injoranca është një barëra e dëmshme, e rrënjosur thellë, që rritet në kopshtin e njerëzimit, duke i lënë jashtë bimët e mira dhe të dobishme. Injoranca duhet të kapërcehet me vullnet të palëkundur dhe vendosmëri të vendosur. Toka e mendjes duhet të punohet me fokus të saktë mendor [në pozitiven] dhe farat e mira të ujiten me ujin e besimit. Kur rrezet jetësore dhe të ngrohta të dashurisë shkëlqejnë, fara e mirësisë do të rritet dhe do të mposhtë barërat dhe barërat parazitare, sepse errësira nuk mund të ekzistojë në prani të dritës.

* * *

Kënaqësitë e gjërave materiale zbehen dhe zhduken, por gëzimi hyjnor nuk zbehet kurrë. Është një lumturi hyjnore që është e pafundme dhe e papërshkrueshme.

* * *

Ne kurrë nuk duhet të përdorim metoda të gabuara për të arritur lumturinë, as nuk duhet të braktisim paqen dhe pasurinë shpirtërore që kemi brenda vetes në kërkim të rehatisë iluzore dhe një jete të shkëlqyeshme që mund të na varen para veprimeve dhe sjelljeve djallëzore me efekte shkatërruese.

* * *

Qetësia është kamera më e mirë për të kapur praninë hyjnore. Përmes lentes së qetësisë së pastër dhe të fokusuar saktësisht, imazhi i bekuar do të shfaqet me qartësi të përsosur.

* * *

Në fakt, e gjithë mençuria është brenda teje dhe e tëra çfarë të duhet është të bëhesh i vetëdijshëm për të.

* * *

Kënaqësia qëndron në vetëpërmirësimin, në mënyrë që të tjerët të kërkojnë ty në vend që ti t'i kërkosh ata. Dashuria dhe miqësia duhet të jepen pa pritje ose kërkesë në këmbim, sepse pritja ngjall pakënaqësi dhe hidhërim. Edhe kur përpiqesh për vetëpërmirësim, duhet të qëndrosh vetëm, i sigurt dhe në paqe brenda fortesës së virtyteve dhe vetëvlerësimit tënd.

* * *

Ujëvarat e gëzimit dhe optimizmit le të rrjedhin gjithmonë nga zemra ime, dhe spërkatjet e tyre freskuese le të prekin të gjithë ata që takoj.

* * *

Gëzimi shpirtëror gjeneron në shpirt dëshirën për të ndihmuar të tjerët në çdo mënyrë dhe zhvillon aftësinë për të vlerësuar kënaqësitë e rafinuara morale që çojnë në lumturi, duke zvogëluar kështu prirjen drejt kënaqësive të papërpunuara.

* * *

Pavarësisht se sa i vogël mund të jetë roli juaj, ai mbetet po aq i rëndësishëm sa rolet më të mëdha për sa i përket kontributit në suksesin e lojës kozmike që shpirtrat interpretojnë në skenën e jetës.

* * *

Vetëdija universale është një vetëdije absolute, e pafundme, që ripërtërin vazhdimisht veten dhe është e pashtershme në kreativitetin e saj, dhe nëpërmjet teje përpiqet të shprehë një aspekt unik të vetes.

* * *

Nëse e shijon dashurinë hyjnore qoftë edhe një herë, nuk do ta lësh kurrë, sepse nuk ka asgjë tjetër si ajo në të gjithë universin.

* * *

Ata që e njohin Zotin kanë arritur faza shumë të avancuara shpirtërore, aq sa nuk kënaqen thjesht duke u ofruar këshilla shpirtërore mëkatarëve, por munden - me hirin dhe ndihmën e Zotit - t'i ngarkojnë ata me fuqinë shpirtërore që i çliron nga pasojat e veprave të tyre mëkatare.

* * *

Të gjitha veprimet e mira dhe të këqija banojnë brenda qelizave të trurit dhe manifestohen si zakone ose tendenca të virtytshme ose të liga në mendim. Një person që vuan nga zakone të pashëndetshme për shkak se qelizat e trurit të tij janë të ngarkuara me fuqinë e këtyre zakoneve, mund të çlirohet përmes vullnetit, meditimit, lutjes së sinqertë dhe pohimit të vazhdueshëm pozitiv derisa të gjitha zakonet e tij të padëshirueshme të transformohen në zakone të virtytshme paqeje dhe qetësie. Kjo ndodh kur forca jetësore e drejtuar siç duhet punon për të ndryshuar natyrën anormale të qelizave të trurit, në mënyrë që ato qeliza të mbushen me gjithçka që është e mirë, e virtytshme dhe e bukur.

* * *

Kuptimi është syri i brendshëm, vizioni i shpirtit dhe teleskopi i zemrës. Është ekuilibri midis qetësisë së mendjes dhe pastërtisë së ndërgjegjes.

* * *

Çdo ditë shohim skena të ndryshme dhe çdo ditë sjell një mësim të ri për t'u nxjerrë. Pritet që një person ta mësojë mësimin duke u përqendruar në qëllimin përfundimtar të ekzistencës së tij: të njohë burimin e qenies së tij dhe themelin e jetës së tij.

Le të punojmë për të harruar hidhërimet e së kaluarës dhe të vendosim të mos ndalemi tek ato. Me vendosmëri të palëkundur dhe vullnet aktiv, le të ripërtërijmë jetën tonë, të përmirësojmë sukseset tona dhe të kultivojmë brenda vetes zakone të mira dhe cilësi fisnike.

Zoti është forca ime dhe unë nuk besoj në asnjë forcë tjetër

Lufto betejat e jetës dhe këmbëngul deri në fund, pa u dorëzuar kurrë. Mos thuaj kurrë: "Nuk mund ta gjej rrugën, kështu që do të ndalem së provuari". Kërko udhëzime nëse ke bërë gabime, por mos ndalo kurrë së provuari. Shumë njerëz e pranojnë humbjen kur përballen me pengesa. Ata që dështojnë duhet të shoqërohen me njerëz të suksesshëm, jo me dështakë. Ji i vendosur të kesh sukses; le të jetë kjo filozofia jote në jetë.

Çdo ditë duhet të forcojmë forcën tonë fizike, të rrisim forcën tonë mendore dhe të njohim veten tonë të vërtetë përmes meditimit, të menduarit të

shëndoshë dhe punës pozitive dhe produktive që i .sjell dobi trupit, mendjes dhe shpirtit së bashku

Kur doni të krijoni një zakon të mirë ose të hiqni dorë nga një i keq, përqendrohuni te qelizat e trurit ku ndodhen mekanizmat e zakoneve të ndryshme. Për të krijuar një zakon të mirë, së pari uluni në heshtje dhe meditoni, duke kërkuar .udhëzim hyjnor

Përqendrojeni mendjen tuaj në qendrën e vullnetit në ballë, midis vetullave, dhe pohoni me vendosmëri zakonin që doni të ngulitni në trurin tuaj. Kur doni të eliminoni zakonet e këqija, përqendrojeni gjithashtu vëmendjen tuaj në qendrën e vullnetit dhe pohoni me vendosmëri se të gjitha brazdat ku janë ngulitur ato zakone po .fshihen

Me përqendrim dhe vullnet, mund të fshish edhe brazdat e thella të zakoneve të vjetra të rrënjosura

Ripoho vetes vazhdimisht se ke vullnetin për të çrrënjosur zakonet e pashëndetshme nga truri yt. Koha më e mirë për këtë pohim është herët në mëngjes, kur vullneti dhe përqendrimi yt janë në kulmin e tyre. Vazhdo t'i pohosh vetes se je i lirë nga të gjitha diktatet dhe një ditë do të zbulosh - me ndihmën e Zotit - se me të vërtetë e ke çliruar .veten nga zakoni që dëshiron ta thyesh

Çfarëdo që të kesh frikë, largoje nga mendimet e tua dhe lëre në dorë të Zotit. Forco besimin tënd në Zot dhe ki besim se Ai është në

gjendje të të ndihmojë, dhe dije se shumë vuajtje burojnë nga shqetësimi dhe ankthi.

Pse duhet të vuash tani kur gjëja që ke frikë nuk ka ndodhur ende? Meqenëse shumica e shqetësimeve tona vijnë nga frika, nëse e largojmë frikën nga jeta jonë do të ndihemi të lirë dhe shërimi do të jetë i menjëhershëm.

Çdo natë, pak para se të flini, pohoni vetes se Zoti është me ju, duke ju mbrojtur dhe duke ju mbikëqyrur. Vizualizoni dritën e Tij mbrojtëse që ju rrethon nga të gjitha anët dhe do të ndjeni mbrojtjen e Tij të mrekullueshme.

Në këtë shfaqje kozmike, njerëz të të gjitha racave luajnë dramën e jetës në skenën e kohës.

Ne duhet ta kuptojmë kuptimin e jetës pa u shqetësuar shumë ose pa u përqendruar tepër në rolet tona të përkohshme. Kuptimi ynë për jetën shpesh është i shtrembëruar dhe i gabuar, sepse e shohim atë përmes syve të egoizmit dhe perspektivës së kufizuar; nëse do të shikonim me sytë e shpirtit, do t'i shihnim gjërat nga një këndvështrim krejtësisht i ndryshëm.

Kur hapim syrin e mençurisë, shohim dritën gjithëpërfshirëse të Zotit dhe në atë dritë perceptojmë natyrën tonë shpirtërore, e cila është një pasqyrim i natyrës së vetëdijes universale që përshkon të gjitha grimcat dhe pjesët e universit.

Të vërtetat shpirtërore na rrethojnë, duke trokitur në dyert e syve tanë të mbyllur, duke na nxitur të shohim dritën në vend të errësirës, të veprojmë me mençuri në vend të injorancës, të

mbushim zemrat tona me dashuri në vend të urrejtjes dhe të bashkëpunojmë në vendosjen e paqes dhe sjelljen e bollëkut dhe sigurisë në botën tonë. Kur ta bëjmë këtë, injoranca do të zhduket, dallimet e kësaj bote do të zhduken, ne do të shohim unitet në diversitet dhe do të bëhemi më .në harmoni me vullnetin hyjnor

Marrëdhënia jonë me Zotin nuk është e ftohtë ose pa dashuri, si ajo midis një punëdhënësi dhe një punonjësi. Ne jemi fëmijët e Tij dhe kujdesi i Tij për ne është i vazhdueshëm; Ai na dëgjon gjithmonë. Ne jemi një pjesë integrale e qenies së Tij dhe marrëdhënia jonë me Të është e gjallë dhe e gjallë. Ai na ka dhuruar një pasuri të pashtershme dashurie, mirëkuptimi, depërtimi, vullneti të mirë dhe force shpirtërore, por shumica prej nesh e kanë shpërdoruar këtë pasuri për .asgjë

Zoti dëshiron që ne të jetojmë në siguri, paqe dhe bashkëpunim miqësor, siç u ka hije anëtarëve të një familjeje fisnike dhe të dashur, por lakmia dhe llogaritjet egoiste kanë mbirë dhe kanë zënë rrënjë në shpirtrat e njerëzve dhe kanë shkaktuar .përçarje midis familjes

Zoti do që ne të jemi zotërinj, por ne kemi zgjedhur të jemi skllevër. Njerëzimi është larguar shumë nga shtëpia e tij qiellore dhe ka humbur parajsën e brendshme të ndjenjës së afërsisë me Zotin dhe të Zotit pranë nesh, dhe nuk do të jetë në gjendje ta rifitojë atë parajsë pa përpjekje personale. Zoti na krijoi sipas shëmbëlltyrës së Tij, .por kjo e vërtetë na ka shpëtuar nga mendja

I jemi dorëzuar iluzionit se fati ynë është vështirësia dhe fati ynë është zhdukja, dhe duhet ta grisim velin e iluzionit me kamën e mençurisë për të parë të vërtetën e ndritshme pas velit.

Zoti më ka bekuar me lumturi gjatë këtyre viteve të gjata të jetës sime. Pavarësisht nëse njerëzit e shohin apo jo buzëqeshjen e kënaqësisë në fytyrën time, gëzimi hyjnor është gjithmonë me mua dhe nuk më lë kurrë. Lumi i madh i lumturisë rrjedh vazhdimisht nën rërën e vetëdijes sime dhe shpërthen si burime të bekuara që ujitin kopshtet e jetës sime.

As trazirat e papritura të jetës nuk mund ta shqetësojnë paqen time, as fantazma e vdekjes nuk mund ta heqë lumturinë shpirtërore që ndiej.

Ishte e vështirë ta bëja atë gjendje të përhershme dhe të pandryshueshme, por frytet e shpirtit që tani shijoj dhe ndaj me të tjerët ia vlenin të gjitha përpjekjet që bëra.

Unë mendoj dhe veproj të udhëhequr nga fryma hyjnore. Paraja nuk ka qenë kurrë qëllimi im në jetë, por më tepër shërbimi ndaj vëllezërve dhe motrave të mia në njerëzim. Prandaj, Zoti më ka hapur shumë dyer mirësie për të mbështetur veten dhe për të përmbushur misionin tim. Dhe sa herë që kam nevojë për ndihmë, Zoti e ofron atë menjëherë.

Dëshira ime e vetme është t'ju shërbej, dhe për këtë arsye jam këtu.

Fuqia e Zotit është në veprim edhe në jetën tuaj. Do ta përjetoni vetë këtë të vërtetë kur besimi juaj të forcohet dhe të kuptoni se pasuria e vërtetë

nuk vjen nga suksesi material, por nga i .Plotfuqishmi

Çdo moment që kaloni me Zotin do të jetë për përfitimin tuaj përfundimtar, dhe çdo gjë që arrini nga dashuria dhe për ta kënaqur Zotin do të .shkruhet për ju në regjistrin e përjetësisë

Tërhiqu në vetminë e mendimeve të tua të thella dhe shijo paqen që rrjedh nga burimi i heshtjes

Nëse mbjellim vepra të mira, korrim gëzim dhe bekime, dhe nëse mbjellim vepra të këqija, korrim lloje dhe shkallë të ndryshme krizash dhe .problemesh

Çdo vepër e mirë është si një kazmë me të cilën gërmojmë në tokën e vetëdijes për të zbuluar .burimin e gëzimit hyjnor

Mëso të zhytesh në detin e introspeksionit dhe eksplorimit, qoftë në lidhje me libra të mirë, besime, probleme, filozofi apo gëzim të brendshëm, duke pranuar se vetmia e zakonshme .[kontemplative] është çmimi i lumturisë së vërtetë

Edhe pse jeta duket e paparashikueshme, kapriçioze dhe misterioze, e mbushur me dyshime dhe të gjitha llojet e problemeve dhe trazirave, ne mbetemi nën mbrojtjen e vazhdueshme të Zotit. Nuk duhet t'i ekzagjerojmë gjërat ose të humbasim qetësinë përballë ngjarjeve, sepse nëse lejojmë që paniku të na mposhtë, i japim fuqi të keqes dhe thellojmë rrënjët e saj, të cilat rriten dhe lulëzojnë .në tokën e frikës dhe ankthit

Pyete veten çdo natë: Sa kohë ke kaluar me Zotin, sa ke menduar, sa ke arritur, sa ke bërë për ?të tjerët dhe sa i ke kontrolluar dëshirat e tua

Nuk duhet të presim të gjejmë lumturi dhe paqe të qëndrueshme në sprovat e jetës; përkundrazi, duhet t'i kërkojmë dhe t'i zbulojmë ato brenda vetes. Pastaj, çfarëdo përvojash që kalojmë, do t'i përballojmë ato në të njëjtën mënyrë siç i shohim përvojat e dikujt tjetër në një .film, qofshin të këndshme apo të dhimbshme

Një person mund t’i shndërrojë të gjitha përvojat e tij në sprova të dhimbshme dhe të mjerueshme nëse e lejon mendjen e tij ta bëjë këtë. Ata mund të gëzojnë shëndet të mirë dhe megjithatë të mos arrijnë ta vlerësojnë vlerën e tij. Por nëse sëmuren, atëherë do të përulen dhe do ta vlerësojnë bekimin e mirëqenies. Ne duhet ta pranojmë favorin e Zotit dhe ta falënderojmë Atë për bekimet që Ai na jep, pa pritur që rrethanat e pafavorshme të na bëjnë mirënjohës dhe të .pranojmë hirin e Tij

Jeta duhet të jetë një përzierje reflektimi dhe veprimi. Kur një person humbet ekuilibrin psikologjik, ai bëhet i prekshëm ndaj sulmit të shqetësimeve, reve të pikëllimit dhe dhembjeve të dhimbjes. Dhe nëse përpiqet të shkelë ligjet e shëndetit, prosperitetit dhe mençurisë, ai në mënyrë të pashmangshme do të vuajë nga .sëmundjet, varfëria dhe injoranca

Ne duhet t'i mbajmë qëllimet tona të pastra, motivet tona të pastra dhe të veprojmë në një mënyrë që na sjell paqe mendore, dhe të mos

lejojmë që rrethanat e jetës të na shqetësojnë .paqen dhe të na shkatërrojnë lumturinë

Zemrat e trishtuara dhe mendimet e thyera
më tërheqin, pavarësisht se sa larg janë
Zgjero kufijtë e mbretërisë sate të shkëlqyer të
dashurisë për të përfshirë gradualisht familjen
tënde, fqinjët e tu, komunitetin tënd, vendin tënd
.dhe të gjitha vendet dhe krijesat e vetëdijshme

Ne gjithashtu duhet të forcojmë intelektin tonë
dhe të hedhim poshtë barrën e dobësisë
intelektuale dhe morale të trashëguar nga vite e
breza. Këto papastërti duhet të digjen në zjarret e
vendosmërisë së ripërtërirë dhe veprimit
produktiv. Me këtë qasje konstruktive, individi
vërtet i përkushtuar mund të arrijë horizontet e
.çlirimit dhe lirisë

Aktivizo fuqinë e pafundme brenda teje në
mënyrë që të luash rolin tënd prestigjioz në skenën
e jetës

Sapo një person fillon të adhurojë pasuritë,
paratë, famën ose çdo gjë tjetër përveç Zotit,
pakënaqësia bëhet fati i tij. Ata që e përqendrojnë
gjithë vëmendjen e tyre në këto gjëra, në të
vërtetë po i adhurojnë ato, dhe për këtë arsye nuk i
afrohen më Zotit, por përkundrazi largohen prej Tij.
Por ata që e sodisin Zotin, meditojnë mbi Të dhe
komunikojnë me Të në zemrat e tyre, i afrohen Atij
dhe përjetojnë gëzim të brendshëm në
.komunikimin e tyre të heshtur me Të

Vetëm Zoti është i aftë të përmbushë ëndrrat
dhe shpresat njerëzore për lumturi të

qëndrueshme. Prandaj, asgjë nuk duhet të lejohet .të zërë vendin e Zotit në zemër

Ekzistojnë simbole të shenjta që mund ta ndihmojnë kërkuesin të kujtojë Zotin dhe t'i afrohet Atij. Megjithatë, nëse një person fillon t'i adhurojë këto simbole, dëmi i tyre do të jetë më i madh se përfitimi i tyre. Adhurimi duhet t'i drejtohet vetëm Zotit, sepse asgjë tjetër nuk është e denjë për .adhurim

Cilado qoftë natyra e adhurimit ritualistik, ai është i pranueshëm për Zotin për sa kohë që adhuruesi e kryen atë me vetëdije shpirtërore dhe me dëshirë për Të. Megjithatë, shumë njerëz nuk e kuptojnë thelbin e adhurimit dhe mendimet dhe zemrat e tyre devijohen nga Zoti drejt ritualeve, .duke mos përfituar shumë nga adhurimi i tyre

Adhuruesit e vërtetë nuk lejojnë që vetëdija e tyre të kufizohet në ndonjë imazh apo formë, por ata përqendrohen me dashurinë më të thellë dhe vëmendjen e plotë te shpirti hyjnor që fshihet pas .të gjitha imazheve dhe formave

Zoti është absolut dhe i pafund, dhe asnjë imazh apo statujë nuk mund ta përmbajë Atë

Mund të thuhet se Zoti e manifeston veten te kushdo që e do Atë sinqerisht dhe është në harmoni me Të, sepse Ai është i pranishëm kudo dhe për këtë arsye i pranishëm te të gjithë. Megjithatë, jo të gjithë kanë aftësinë të manifestojnë praninë hyjnore. Dielli shkëlqen në mënyrë të barabartë si mbi qymyrin ashtu edhe mbi diamantin, por diamanti merr dhe reflekton .rrezet e diellit, ndërsa qymyri nuk mundet

Në mënyrë të ngjashme, të gjithë njerëzit janë të zhytur në dritën e Zotit, por vetëm disa janë në gjendje ta marrin atë dritë dhe ta pasqyrojnë atë në mendimet dhe veprimet e tyre. Për ta bërë këtë, ata duhet të pastrohen përmes meditimit dhe duke ndjekur mësimet dhe urdhërimet hyjnore.

Kur shqiptojmë emrin e Zotit, duhet të jemi thellësisht dhe sinqerisht të vetëdijshëm për atë që po themi. Nëse do të mund të shihnit në mendimet e njerëzve gjatë lutjes, do të zbulonit se shumica po mendojnë për gjithçka përveç Zotit, edhe pse po shqiptojnë emrin e Tij! Një lutje e tillë është e pafrytshme dhe e pavlerë.

Kur lutemi, duhet të përpiqemi ta përqendrojmë të gjithë mendjen tonë te Zoti, në vend që thjesht të përsërisim emrin e Tij të bekuar duke i lënë mendimet tona të enden. Një nga tezet e mia i recitonte lutjet e saj në rruaza lutjeje, të cilat rrallë i dilnin nga duart. Por një ditë ajo më rrëfeu se, pavarësisht se e praktikonte këtë zakon lutjeje për dyzet vjet, Zoti nuk i ishte përgjigjur lutjeve të saj. Nuk është çudi! "Lutjet" e saj nuk ishin gjë tjetër veçse një zakon nervozizmi.

Kur lutemi, nuk duhet të mendojmë vetëm për Zotin. Duhet të përpiqemi të jemi të sinqertë në adhurimin tonë dhe të përkushtuar në lutjet tona. Përdorimi i rruazave të lutjes dhe thirrja e vazhdueshme e emrit të Zotit është plotësisht e pranueshme kur praktika buron nga zemra dhe mbështetet nga sinqeriteti dhe mendja e përqendruar. Megjithatë, kjo praktikë mund të bëhet automatike me kalimin e kohës.

Ne duhet ta pëshpëritim emrin e Zotit në zemrat tona, me mall dhe dashuri hyjnore; ky është adhurim i vërtetë që prek zemrën e Zotit. Të shqiptosh emrin e Zotit me ftohtësi dhe me një mendje të humbur është blasfemi dhe mungesë respekti. Kur dikush lutet, zemra dhe mendja e tij duhet të jenë të mbushura me dashurinë e Zotit.

O Zot, Ti je Ylli Polar hyjnor me anë të të cilit mendimet e mia endacake udhëhiqen në detin e trazuar të sprovave dhe mundimeve

Praktikimi i përqendrimit të mendjes përmes ushtrimeve të larta jogike ndihmon të afrohesh më shumë me Zotin, burimin suprem të lavdisë dhe shkëlqimit, ashtu siç ndihmon të mendosh për Zotin dhe të komunikosh me Të.

Është thelbësore t’i kushtoni një ditë në javë tërheqjes shpirtërore (nëse është e mundur) për të medituar mbi Zotin dhe për të përjetuar qetësi, paqe dhe paqe të brendshme. Koha e kaluar në këtë mënyrë do të jetë një balsam qetësues për problemet dhe ankthet që hasni gjatë pjesës tjetër të javës.

Gjithkush ka nevojë të kalojë një ditë në javë në izolim ose në një "tërheqje shpirtërore" për të shëruar plagët dhe dhimbjet e tyre emocionale. Kur ajo ditë të bëhet një ditë paqeje, gëzimi dhe kënaqësie, ju do ta prisni me padurim javë pas jave.

Vetmia është çmimi i madhështisë. Do të mahniteni nga rezultatet e mrekullueshme që do të arrihen për mendjen, trupin dhe shpirtin tuaj përmes kësaj tërheqjeje shpirtërore dhe lidhjeje

me shpirtin tuaj dhe me Zotin. Nëse aspironi lumturinë e vërtetë, duhet të zhyteni në oqeanin e paqes hyjnore herët në mëngjes, sapo të zgjoheni, .dhe gjithashtu para se të flini natën

Dijetarët e Indisë këshillojnë jo vetëm një ditë vetmie, por theksojnë nevojën për meditim të qetë gjatë katër kohëve specifike çdo ditë. Në agim, para se të zgjoheni dhe të shihni dikë, duhet të shijoni qetësinë dhe ndjenjën e paqes. Në mesditë, duhet të qetësoni mendjen para drekës dhe përsëri të shijoni një periudhë paqeje para darkës. Së fundmi, para se të shkoni në shtrat natën, duhet të .hyni përsëri në një gjendje paqeje

Ata që me zell heshtin gjatë vetmisë dhe gjatë këtyre katër periudhave ditore janë të destinuar të përjetojnë harmoni me Zotin. Ata që nuk mund t'i respektojnë të gjitha këto periudha duhet t'ia kushtojnë të paktën orët e mëngjesit dhe të mbrëmjes kësaj. Duke vepruar kështu, jeta e tyre do të transformohet për mirë dhe ata do të përjetojnë lumturi të vërtetë; përvoja është prova .më e mirë

Nëse vazhdoni të shkruani dhe të nënshkruani çekë pa depozituar fonde të mjaftueshme për të mbuluar llogarinë tuaj bankare, paratë tuaja do të mbarojnë. E njëjta gjë vlen edhe për jetën tuaj. Pa depozita të rregullta paqeje në llogarinë tuaj të jetës, energjia juaj do të shterohet, qetësia juaj do të zhduket dhe lumturia juaj do të zhduket. Shkurt, përfundimisht do të vuani nga falimentimi emocional, mendor, fizik dhe shpirtëror. Por

meditimi i thellë i përditshëm mbi Zotin do të rimbushë llogarinë tuaj emocionale.

Kërkuesi i devotshëm mediton çdo ditë, duke komunikuar me Zotin me gjithë dashurinë dhe dëshirën në zemrën e tij, duke iu lutur Atij që të zbulojë Vetveten. Nëse je një dashnor i Zotit dhe dëshiron të përjetosh praninë e Tij, duhet ta zhytësh mendjen dhe trupin tënd në paqen e Tij, dhe jeta do të të buzëqeshë, dhe punët e tua do të përmirësohen në shumë mënyra.

Një person i qetë rrallë bën gabime dhe ia del mbanë aty ku mijëra të tjerë dështojnë.

Ata që nuk mendojnë për Zotin ose nuk interesohen për Të, bëhen të dëshpëruar dhe të mjerë. Ata bëhen nervozë dhe shndërrohen në makina për të ecur.

Dielli i mençurisë dhe paqes do të lindë në qiellin e qetësisë dhe do ta lajë qenien tuaj me rrezet e tij shëruese për sa kohë që bëni një përpjekje shpirtërore dhe i jepni vendin e parë Zotit në zemrën tuaj.

Një hënë e vetme shkëlqen më fort se të gjithë yjet së bashku. Dielli, i cili duket i vogël, largon errësirën nga një zonë miliona herë më e madhe se vetvetja. Në mënyrë të ngjashme, një person i mirë, thjesht duke ekzistuar në botë, lëshon vibrime që kundërveprojnë dhe neutralizojnë një numër të madh vibracionesh të emetuara nga njerëzit e këqij.

Një ditë reflektimi duhet të jetë gjithashtu një ditë pushimi mendor dhe fizik dhe kultivimi i paqes

së brendshme. Çdo aktivitet që sjell mençuri dhe paqe është një aktivitet i bekuar në atë ditë.

Sa i përket nderimit të prindërve, librat e shenjtë kanë rekomanduar trajtimin e mirë të tyre: “Ndero babanë dhe nënën tënde” dhe “Ji i sjellshëm me prindërit”.

Prindërit njerëzorë duhet të nderohen si përfaqësues të Zotit, i cili u dha atyre dhuratën e krijimit të njerëzimit. Nëna është mishërimi i dashurisë së pastër të Zotit, sepse një nënë e dashur fal aty ku askush tjetër nuk do ta bënte. Babai është manifestimi i mençurisë së Zotit dhe mbrojtësi i fëmijëve të Tij.

Nuk duhet ta duash babanë dhe nënën tënde veçmas nga Zoti, por si shprehje e dashurisë së Tij mbrojtëse dhe të urtë, shpirti suprem hyjnor bëhet si baba ashtu edhe nënë për të ndihmuar fëmijën; prandaj, kjo duhet nderuar tek prindërit.

Shkrimet e shenjta na këshillojnë gjithashtu kundër vrasjes për hir të vrasjes, sepse atëherë dikush bëhet vrasës. Një person nuk duhet t'i marrë jetën një tjetri në një moment emocionesh të forta. Megjithatë, nëse të dashurit kërcënohen, duhet të luftojmë për të mbrojtur ata që Zoti ua ka besuar atyre, sepse është një detyrë e shenjtë të mbrojmë familjen dhe vendin tonë.

Lidhur me ndalimin e tradhtisë bashkëshortore, qëllimi ideal i bashkimit seksual duhet të jetë lindja e fëmijëve të krijuar sipas shëmbëlltyrës së Zotit dhe shprehja e dashurisë së pastër që ndiejnë bashkëshortët që e shohin Zotin tek njëri-tjetri. Ata që jetojnë vetëm në një nivel

fizik, pa asnjë konsideratë për dashurinë e vërtetë apo qëllimin më të lartë për të cilin u krijua dëshira seksuale, kryejnë tradhti bashkëshortore sipas këtij urdhërimi. Në këtë rast, ata nuk janë ndryshe nga kafshët që kënaqin dëshirat e tyre seksuale dhe pastaj vazhdojnë rrugën e tyre.

Zoti krijoi këtë shtysë krijuese tek burrat dhe gratë për të riprodhuar dhe shprehur dashuri të vërtetë të ndërsjellë në jetën martesore, dhe kjo nuk duhet të keqpërdoret ndryshe, por përkundrazi të transformohet në një aktivitet dhe njohuri të shenjtë.

Nëse mund ta kontrolloni dhe shpërndani fuqinë seksuale brenda qenies suaj, do të jeni në gjendje të zhvilloni aftësi të shkëlqyera mendore për të shkruar, vizatuar ose për të zbuluar talente të fshehura në mënyra të panumërta të tjera.

Dhe kur më në fund të jeni në gjendje të kontrolloni dhe transformoni shpirtërisht aktivitetin krijues, do të përjetoni paqe të madhe, dashuri të madhe dhe gëzim shpirtëror në rritje.

Shenjtorët dhe udhëheqësit shpirtërorë që e kanë transformuar shpirtërisht aktivitetin e tyre seksual janë gjigantë të aftë për të kryer bëma të mahnitshme dhe të habitshme në botë dhe në kërkimin ezoterik të së vërtetës.

Kështu, përdorimi më i lartë i shtytjes seksuale është ngritja e fuqisë së saj, domethënë, kanalizimi i energjisë së saj drejt një qëllimi më të lartë në mënyrë që të manifestojë mençuri, ideale të larta dhe parime shpirtërore. Nuk duhet të nxjerrësh kënaqësi nga mendimet seksuale ose dëshira për

atë që është e ndaluar. Kur arrihet ky lloj vetëkontrolli, do të kesh një perspektivë të shëndoshë mbi marrëdhënien seksuale dhe qëllimin e saj më të lartë.

Të jesh skllav i çështjeve seksuale do të thotë të humbasësh shëndetin, vetëkontrollin dhe paqen intelektuale, dhe shkurt, të gjitha elementet e lumturisë që i nevojiten një personi.

Librat e shenjtë na nxisin gjithashtu të mos vjedhim. Nëse një grup prej një mijë njerëzish do të vidhnin nga njëri-tjetri, secili do të kishte 999 armiq. Prandaj, askush nuk duhet të shkelë të drejtat e të tjerëve, as të uzurpojë tokën, paqen, dashurinë, dinjitetin ose ndonjë nga pasuritë e tyre materiale ose shpirtërore. Nëse nuk ndjeni dëshirën për të marrë atë që nuk është e juaja, ajo që ju nevojitet ose dëshironi do t'ju vijë. Vjedhja buron së pari në mendje kur një person fillon t'i ketë zili të tjerët. Farat e dëshirave dashakeqe duhet të çrrënjosen nga mendja. Altruizmi shpirtëror është mënyra. Pastaj, një person do të tërheqë natyrshëm bollëk dhe bekimet do t'i rrjedhin nga burime që i njohin dhe burime që nuk i njohin. Ky është një ligj hyjnor i pagabueshëm. Sa i përket hajdutëve dhe njerëzve egoistë, ata e kalojnë jetën e tyre duke ndjekur pasuritë materiale, sytë e tyre gjithmonë tek ajo që kanë të tjerët, edhe nëse arkat e tyre janë të mbushura me ar.

Nëse nuk braktiset egoizmi material, bota nuk mund ta njohë lumturinë.

Lumturia vjen vetëm nëpërmjet bashkëpunimit shpirtëror. Ajo vjen kur një person i ndjen nevojat e të tjerëve sikur të ishin të vetat dhe punon për të tjerët ashtu siç punon për veten e tij.

Një urdhërim tjetër i rëndësishëm është shmangia e dhënies së dëshmisë së rreme. Dëmtimi i dikujt duke shtrembëruar të vërtetën është një mënyrë tjetër për të minuar harmoninë shoqërore. Nëse dikush dëshiron të trajtohet mirë, duhet t'i trajtojë të tjerët në përputhje me rrethanat. E vërteta duhet të thuhet gjithmonë, por duhet të bëhet një dallim midis deklarimit të së vërtetës dhe thjesht deklarimit të fakteve. Të referohesh si i çalë ose i verbër është lënduese dhe e dëmshme; duhet të jesh i vetëdijshëm për ndjenjat e të tjerëve dhe të shmangësh turpërimin e tyre. Në mënyrë të ngjashme, zbulimi i një të vërtete që do ta tradhtonte dikë pa një qëllim fisnik është gjithashtu i gabuar. Nga ana tjetër, nuk duhet të gënjesh për të shmangur thënien e së vërtetës; përkundrazi, mund të heshtësh në situata të caktuara për të shmangur turpërimin ose dëmtimin e të tjerëve.

Duhet të ruhemi nga zilia, një sëmundje shkatërruese që gërryen qetësinë e shpirtit. Sa më shumë që dikush lakmon atë që u përket të tjerëve, aq më e madhe bëhet pakënaqësia dhe mjerimi i tij. Personi ziliqar jeton një jetë të trazuar, duke mos e njohur kurrë shijen e qetësisë. Është shumë më mirë për ta të respektojnë veten, të mbështeten në veten e tyre dhe të kërkojnë pasuri të brendshme shpirtërore.

Dinjiteti dhe vlera e brendshme e një personi janë shumë më të mëdha se çdo gjë që ai mund të dëshirojë ose të dëshirojë të ketë. Zoti është i dukshëm në çdo qenie njerëzore në një mënyrë që nuk manifestohet në asnjë qenie tjetër njerëzore. Fytyra e tyre nuk është si e askujt tjetër dhe shpirti i tyre nuk është si i askujt tjetër, sepse brenda tyre qëndron thesari më i madh i të gjithë krijimit - dhe ky thesar më i madh është Zoti.

Ne duam që jeta jonë të shkëlqejë dhe të lulëzojë me vepra të mira, të jetë e mbushur me gëzim dhe lumturi dhe të jetojë përgjithmonë në kujtesën e atyre që na vlerësojnë.

Kur një person ka besimin e duhur dhe vepron në përputhje me të, ai është më i lumtur se ata që nuk kanë besim dhe nuk i kryejnë detyrat e tyre në betejën e jetës.

Besimi i shëndoshë dhe veprimi i drejtë (i mbështetur nga motive fisnike dhe qëllime të mira) janë gjithmonë të pranishme kudo që ekziston lumturia dhe humbasin kudo që mungon lumturia. Nga kjo, mund të konkludojmë se ato janë dy kushte thelbësore për lumturinë, e cila nuk mund të arrihet pa to. Ata që dëshirojnë lumturi duhet të kenë vetëm këto dy elementë themelorë, të cilët janë gurët e themelit dhe shtyllat e saj.

Njerëzit nuk mund t’i kontrollojnë, ndryshojnë ose fshijnë përbërësit e pafund të universit sipas dëshirës. Këta përbërës janë të ndërthurur në mënyrë të ndërlikuar me strukturën e jetës njerëzore dhe njerëzit nuk mund të funksionojnë të izoluar prej tyre. Megjithatë, njerëzit mund të

kontrollojnë mendjet e tyre për t’u përshtatur me këta përbërës dhe për të shmangur dëmtimin prej tyre.

Paraardhësit tanë ishin më të lumtur se ne, jo sepse zotëronin më shumë gjëra dhe kënaqësi të kësaj bote sesa ne tani, ose sepse ishin më pak të ekspozuar ndaj problemeve të jetës, por sepse zotëronin ekuilibrin psikologjik që u jepte atyre rehati, paqe, kënaqësi dhe, shkurt, lumturi.

Ata nuk vareshin nga rrethanat e jashtme për lumturinë e tyre, as nuk iu nënshtruan kushteve të jashtme që do t'ua grabisnin atë. Ndjenjat e tyre të rehatisë, paqes, lumturisë dhe kënaqësisë ishin të natyrshme, normale, të shëndetshme dhe të qëndrueshme. Edhe ne duhet t'i kultivojmë këto ndjenja nëse dëshirojmë të kemi lumturi. Dhe kush prej nesh nuk e bën këtë?

Fati është rezultat i një ushtrimi të kaluar të vullnetit të lirë ose lirisë së zgjedhjes. Përmes praktikave tona të kaluara të vullnetit të lirë, ne kemi sjellë dhe vazhdojmë të sjellim mbi veten tonë fatin dhe destinimin. Megjithatë, ne nuk jemi të lidhur nga e kaluara, as nuk jemi përgjithmonë të kufizuar nga pasojat e veprimeve tona. Ne mund të zhbëjmë atë që kemi mbjellë dhe të fshijmë atë që kemi shkruar nëse dëshirojmë dhe përpiqemi të korrigjojmë kursin tonë dhe të përmirësojmë cilësinë e të korrave tona.

Nëse i zhdukim farat e veprimeve me pasoja të dhimbshme dhe mbjellim në vend të tyre fara më të përshtatshme për natyrën e shpirtit, me siguri do të korrim frytet e lumturisë nga ato fara të mira të mbjella në tokën e shpirtit. Ne duhet ta ushtrojmë vullnetin e lirë tani, tani dhe jo nesër, nëse dëshirojmë të arrijmë lumturi më të madhe ose të zvogëlojmë vuajtjet dhe dhimbjen.

Prandaj, kushtet për lumturi qëndrojnë brenda qenies njerëzore, dhe e tëra çfarë duhet të bëjë është të merret seriozisht me atë ekuacion që nuk gabon, dhe rezultatet do të jenë në favorin e tij nëse bën vlerësimin dhe përballjen më të mirë me të.

O Zot, qenia ime qoftë e mbushur me vitalitetin Tënd, zemra ime me praninë Tënde ngushëlluese dhe të dhembshur, mendja ime me mençurinë Tënde dhe shpirti im qoftë i mbushur me vetëdijen Tënde hyjnore.

Në tokën e zemrave tuaja, farat e dashurisë rriten. Ujitini ato fara me ujërat e dashurisë universale dhe dhembshurisë universale.

Fuqia e mendjes është e pakufizuar dhe në përputhje me rrethanat, nëse mendoni mjaftueshëm thellë për çdo temë, do të merrni përgjigjen për çdo pyetje që lidhet me atë temë.

Nëse një person ia kushton të gjithë punën dhe aktivitetet e tij shërbimit ndaj të tjerëve dhe i arrin ato me një mendësi të kënaqur, atëherë ai me të vërtetë meriton konsideratë dhe mirënjohje.

Nuk duhet të jemi të njëanshëm. Përkundrazi, duhet të balancojmë aktivitetet tona dhe të

përparësojmë punën dhe detyrat tona, sipas .rëndësisë së secilës prej tyre

Detyra është ai veprim që një person kryen me gëzim dhe jo për përfitim material, dhe detyra .shpirtërore dhe morale duhet të vijë e para në jetë

Çdo qenie njerëzore ka potencial të pashfrytëzuar. Ata zotërojnë të gjitha pikat e forta të nevojshme. Mendja në vetvete është një fuqi supreme dhe duhet të çlirohet nga zakonet dhe .konceptet e vjetruara dhe kufizuese

Ndikimi i planetëve dhe yjeve në jetën e njeriut shkaktohet nga forcat ndërmjetëse të tërheqjes dhe shtytjes midis planetëve dhe trupave .njerëzorë

Mendimet e liga e çojnë një person në një mjedis të dëmshëm ku ai mund të shprehet sipas dëshirave të tij. Megjithatë, një person mund të ndryshojë mendimet dhe vetëdijen e tij përmes vullnetit, dhe rrjedhimisht, mjedisin e tij. Nëse një person qëndron në një mjedis të dëmshëm për një kohë të gjatë, ai mjedis fillon ta ndikojë atë në mënyrë të pavetëdijshme. Me kalimin e kohës, ai e humbet plotësisht lirinë e tij për të zgjedhur një mjedis të shëndetshëm dhe të plotë dhe i nënshtrohet ndikimeve negative të atij mjedisi të dëmshëm. Nga ana tjetër, ata me vullnet të fortë .janë në harmoni me Zotin

Energjia e përqendruar e mendjes

Kur e përqendroni dritën e diellit përmes një xham zmadhues në një pikë të vogël, ajo prodhon

nxehtësi, dhe kjo nxehtësi mund të ndezë dru, pëlhurë, letër dhe më shumë. Në mënyrë të ngjashme, kur e përqendroni mendjen tuaj me saktësi, energjia e saj e përqendruar mund të djegë rrënjët e dyshimit pas çdo dështimi dhe të .lejojë që drita e mençurisë të shkëlqejë fort

Kur mendja përputhet me Zotin, burimin e çdo mirësie dhe origjinën e çdo fuqie të bekuar, ajo bëhet e vetëdijshme për praninë hyjnore dhe zotëron të gjithë elementët e suksesit. Këta elementë janë të lidhur ngushtë me fuqinë e pamasë të Zotit, të aftë të krijojë mundësi të reja .për sukses në çdo fushë

Problemet dhe vështirësitë lindin nga mungesa e vetëdijes së një personi për veprimet e tij të kaluara, të kryera në një kohë dhe vend të caktuar. Vuajtja e tij aktuale buron nga mendimet dhe veprat që ai ka shqiptuar, të cilat kanë zënë rrënjë në tokën e vetëdijes së tij, duke u rritur në një bimë dhe duke dhënë fryte që pasqyrojnë vetë .karakteristikat e atyre mendimeve dhe veprimeve

Sprovat dhe fatkeqësitë nuk vijnë për të thyer një person ose për të paralizuar vullnetin e tij, por përkundrazi për ta bërë atë të vlerësojë madhështinë e Zotit dhe të respektojë ligjet e Tij, përmes të cilave ai mund të arrijë lumturinë e vërtetë. Zoti nuk i dërgon këto sprova të ashpra sepse ato janë kryesisht të krijuara nga njeriu. E tëra që kërkohet nga njerëzimi është të zgjojë vetëdijen e tij nga gjumi i pakujdesisë dhe të dalë .nga errësira e injorancës në dritën e dijes

Shumicën e kohës, shqisat tona na premtojnë kënaqësi të përkohshme, por në fund të fundit na sjellin dhimbje dhe vuajtje të zgjatura. Megjithatë, virtyti dhe lumturia e vërtetë premtojnë pak, por në fund të fundit na japin gëzim të pastër dhe të qëndrueshëm. Kjo është arsyeja pse unë e konsideroj lumturinë e brendshme dhe të qëndrueshme si gëzim të vërtetë, dhe kënaqësitë e përkohshme sensuale si thjesht kënaqësi.

Kur e shikon diellin nga miliona kilometra larg në hapësirë, ai yll gjigant duket shumë më i vogël se Toka jonë.

Megjithatë, diametri i Tokës është afërsisht 7,900 milje, ndërsa diametri i Diellit është njëqind herë më i madh se ai i Tokës. Nëse do të mund ta vendosnim planetin tonë Tokë direkt përpara Diellit, ai do të dukej si një pikë e vogël në krahasim me Diellin.

Le të supozojmë se fusha e fuqishme diellore po zgjerohet e zgjerohet derisa masa e saj gjigante të përpijë të gjithë qiellin blu. Qielli që shohim është vetëm një pjesë e vogël, në fakt një pikë e vogël, e hapësirës që përshkon universin e pafund.

Edhe nëse dielli do të vazhdonte të zgjerohej dhe të shtrihej në hapësirë për një kohë të pacaktuar, ai prapë nuk do të ishte në gjendje të përfshinte pafundësinë.

Iluzioni kozmik i vogëlsisë dhe i fundësisë e kufizon dhe e pengon mendjen të perceptojë atë pafundësi kozmike.

Nga erdhi kjo boshllëk absolut dhe ku janë kufijtë e saj?

Ai që nuk i nënshtrohet dimensioneve ose matjeve, që nuk ka kufij ose origjinë, është Zoti, i cili është i kudondodhur dhe ekziston në skajet më të largëta të hapësirës. Ai është në yjet e largët, të largët. Ashtu siç ekziston brenda teje dhe brenda meje, është i vetëdijshëm për çdo hapësirë që zë, pavarësisht sa e vogël apo e madhe është.

E kaluara është e panjohur për pjesën më të madhe të njerëzimit, me përjashtim të disa individëve të zgjedhur të ndriçuar. Megjithatë, injoranca jonë për të kaluarën është gjithashtu në avantazhin tonë. Sepse nëse do të dinim gjithçka që kemi bërë në këtë jetë dhe në jetët e mëparshme, do të ishim të mbingarkuar nga vëllimi i madh i veprimeve tona dhe plotësisht të hutuar. Vullneti ynë mund të paralizohej nga tronditja, duke na bërë të paaftë për të vazhduar ndjekjet tona dhe duke na lënë pre të dëshpërimit. Edhe në këtë jetë tokësore, harresa është një bekim nga Zoti, duke i penguar mendimet dhe ndjenjat tona të konsumohen nga kujtimet e së kaluarës, veçanërisht ato të hidhura dhe të dhimbshme. Për fat të mirë, shkëndija hyjnore brenda nesh shkëlqen vazhdimisht me shpresë dhe dëshirë për të vazhduar udhëtimin e pandërprerë të jetës. Ne duhet ta falënderojmë Zotin për këto dy bekime: aftësinë për të harruar të kaluarën dhe shpresën për të ardhmen.

Nuk duhet të nxjerrim përfundimin se fati vendos pengesa në rrugën e vullnetit të lirë. Megjithatë, duhet të bëjmë çmos për t'i rezistuar ndikimeve negative që shumica e njerëzve ia atribuojnë fatit dhe destinimit, dhe të ushtrojmë lirinë tonë të zgjedhjes sipas bindjeve tona të brendshme, me kusht që këto bindje të bazohen në besim të shëndoshë dhe të mbështeten në ligjet hyjnore, pa të cilat një person nuk mund të shijojë lumturinë e vërtetë.

Kur ndërmarrim një veprim, nuk duhet të frikësohemi nga rrethanat e pafavorshme, por përkundrazi duhet të jemi optimistë në shkallën më të lartë, me besim absolut se asgjë nuk mund të na pengojë të ushtrojmë vullnetin dhe lirinë e zgjedhjes.

Qeniet njerëzore shpesh janë si një gjethe që noton në sipërfaqen e një lumi dhe duhet të tërhiqen nga rryma e zakoneve automatike që i çon drejt ujëvarave të iluzionit dhe shkatërrimit. Shumica e njerëzve duken indiferentë dhe e lejojnë veten të rrëmbehen nga rryma.

Nëse nuk arrijmë qëllimin tonë, është e pranueshme të pranojmë në mënyrë implicite se ka pasur pengesa të krijuara nga ne që na penguan ta arrijmë atë. Duhet të këmbëngulim dhe

të dyfishojmë përpjekjet tona për të arritur rezultatin e dëshiruar. Gjithashtu duhet të sigurohemi që pavarësisht se sa të forta dhe të frikshme mund të jenë pengesat dhe sfidat, ne prapë kemi forcën për t'i kapërcyer ato. Edhe nëse dështojmë pavarësisht të gjitha përpjekjeve tona, nuk ka nevojë për dëshpërim ose frustrim, për sa kohë që e kuptojmë se vullneti njerëzor është më i fortë se fati, i cili është krijuar nga ne. Prandaj, nuk duhet të ndalemi së përpjekuri, pavarësisht sa herë dështojmë, sepse gjithmonë ka dyer të hapura. Thjesht duhet të vazhdojmë të përpiqemi dhe të përsërisim përpjekjen derisa të na jepet suksesi. Zoti do të na ofrojë ndihmë për sa kohë që mbështetemi tek Ai dhe bëjmë përpjekjen e nevojshme. [Ai që ecën në rrugë do të arrijë në destinacion, dhe ai që i beson Zotit nuk do të .zhgënjehet]

Kur një person dëshiron diçka intensivisht dhe me këmbëngulje, ajo dëshirë nuk largohet kurrë nga vetëdija e tij, kudo që të shkojë dhe cilatdo qofshin preokupimet e tij. Përmes aktivitetit të tij të vazhdueshëm dhe të palodhur, ajo dëshirë zotëron vendosmëri dhe energji të jashtëzakonshme. Kjo pështpëritje e brendshme është më e fuqishme dhe efektive sesa lutja mekanike, e cila thjesht lëviz buzët. Kështu veprojnë ata që e duan Zotin. Ata pështpëritin dashurinë e tyre për Të pa pushim, pështpëritjet e tyre të përzemërta mbeten të padëgjueshme gjatë gjithë aktiviteteve të tyre të përditshme. Kjo

pëshpëritje e përzemërt nuk i shpërqendron ata dhe nuk bie ndesh me detyrat e tyre të tjera. Ndërsa dëshira e tyre për Zotin rritet, dashuria e tyre për Të thellohet dhe intensifikohet, derisa të përjetojnë praninë e Tij dhe të shohin dritën e Tij me syrin e shpirtit. Ata shijojnë gëzim të jashtëzakonshëm dhe ndiejnë një paqe përtej çdo .përshkrimi

Zoti na dërgon mësimet që na nevojiten në jetë, në mënyrë që të përfitojmë prej tyre dhe të fitojmë kuptim dhe përvojë. Kushdo që i shmang këto mësime do të detyrohet t'i mësojë ato, .pavarësisht se sa kohë do të duhet

Çdo provë është një mik nëse mësojmë prej saj, dhe një despot tiranik nëse e shpërdorojmë mundësinë dhe e keqpërdorim atë me ankesa, .pakënaqësi dhe gjykim të dobët

Kur kemi një kuptim të shëndoshë dhe qëndrim të duhur ndaj jetës, ajo bëhet e bukur dhe .pa ndërlikime

-

raste psikologjike

Një person nuk mund të mbetet përgjithmonë i mbartur mbi valë gëzimi, i zhytur në ujëra të trazuara trishtimi ose i mbytur në thellësitë e mërzisë. Në këtë botë dualitetesh kontradiktore, personi mesatar i nënshtrohet ulje-ngritjeve - duke u ngritur mbi valë lumturie, duke u zhytur në humnerën e apatisë dhe duke u hedhur andej-këndej nga valë të tërbuara trishtimi - duke përjetuar rrallë ndonjë gjendje tjetër të vetëdijes.

Të lejosh rrethanat të ndikojnë në mendimet e dikujt në këtë mënyrë do të thotë t’ia dorëzosh vullnetin një fati kapriçioz dhe në ndryshim të vazhdueshëm. Ajo që i duhet një personi për të jetuar një jetë të suksesshme dhe të përmbushur është ekuilibri mendor, dhe kjo mund të arrihet vetëm përmes të menduarit të fokusuar dhe kontrollit mbi aftësitë e tij emocionale.

Edhe hidhërimet më të thella shërohen me kalimin e kohës, kështu që nuk ka kuptim të ndalemi te hidhërimi çdo ditë të jetës sonë. Vajtimi i vazhdueshëm për humbjen e një të dashuri nuk i ndihmon as ata as ne, dhe nuk ndryshon asgjë. Në mënyrë të ngjashme, kultivimi i një kompleksi inferioriteti ose ndëshkimi i vetes për gabimet ose dështimet e së kaluarës është kundërproduktiv; vetëm sa e bën jetën të mjerueshme dhe i mbyt aftësitë mendore.

Nuk duhet ta lejojmë veten të biem në gropën e rutinës së mërzitshme, sepse kjo është një gjendje psikologjike që nuk është aspak e rehatshme, pasi shqetëson mendjen dhe djeg aftësitë e fshehura në furrën e apatisë.

Dështimi duhet të çrrënjoset që nga rrënjët e tij, dhe fushat e jetës duhet të lërohen me zell e vendosmëri dhe të mbillen me fara të mira në mënyrë që të korren të korra të bollshme, me ndihmën e Zotit.

Bëj diçka që askush nuk e ka bërë më parë— diçka që do ta mahnisë botën. Trego se fuqia krijuese e Perëndisë po vepron nëpërmjet teje.

Njerëzit me temperamente të qeta dhe fisnike na ndihmojnë të bëjmë mendimet tona tërheqëse dhe të shëndetshme. Nuk është e vështirë të përcaktohet nëse një person e merr ushqimin e tij intelektual nga një mjedis paqësor apo nga një mjedis shqetësues. Ankthi, shqetësimi dhe konfuzioni burojnë të gjitha nga shoqërimi me njerëzit e gabuar, qofshin miq apo të afërm, duke çuar në mendime ankthioze dhe një humor të trazuar.

Trupi merr energji dhe aktivitet nga ushqimet fizike, ndërsa ushqimet magnetike furnizojnë si

trupin ashtu edhe mendjen me ngarkesa energjie që janë më të lehta për t'u tretur sesa ushqimet e ngurta dhe të lëngshme që nuk mund të .shndërrohen lehtësisht në energji të gjallë

Kur mund ta transformosh injorancën në mençuri, dobësinë dhe brishtësinë në shëndet dhe vitalitet, dhe të ecësh me besim dhe guxim - madje edhe vetëm - nëpër shtigjet e jetës, dhe të gjesh gëzim të brendshëm duke pasur një ndërgjegje të gjallë dhe vigjilente, dhe besim të palëkundur në drejtësinë e Zotit dhe triumfin e së drejtës mbi të gabuarën dhe të së vërtetës mbi iluzionin, dhe kur përpiqesh çdo ditë të ngresh mendimet e tua në nivele më të larta dhe më të rafinuara, dhe të kesh një zemër të dashur dhe mirënjohëse dhe qëllime të mira ndaj të tjerëve, ushqimi yt intelektual do të bëhet magnetik dhe do të tërheqësh drejt vetes gjithçka që është e bukur dhe e dobishme - gjëra, njerëz dhe rrethana - që janë thelbësore për të vazhduar udhëtimin tënd drejt brigjeve të sigurisë dhe mbrojtjes. Dhe së fundmi, kur bën përpjekje për të fituar atë që të nevojitet dhe je i kënaqur me atë që Zoti ofron, do të jesh më i pasur në shpirt dhe më i kënaqur se ata që konsumohen nga dëshirat e kësaj bote dhe janë të pangopur për .kënaqësitë e saj të përkohshme

Dhembshuria është ura që lidh çdo shpirt me shpirtra të tjerë. Dhembshuria është porta hyrëse .për çdo zemër

Kur një person kërkon Zotin, i cili është i vetmi mik i vërtetë përtej të gjithë të tjerëve, bëhet e mundur të krijojë miqësi të vërtetë në të gjitha marrëdhëniet njerëzore - familjare, vëllazërore, martesore dhe shpirtërore. Miqësia është një element jetësor në marrëdhëniet martesore, dhe afërsia intelektuale dhe emocionale, një ndjenjë tërheqjeje shpirtërore dhe dashuria e vërtetë duhet të jenë përparësia. Ata që nuk arrijnë të dallojnë dashurinë e vërtetë nga tërheqja fizike zhgënjehen .vazhdimisht

Kur martesa bazohet në ideale të larta dhe respekt të ndërsjellë, ajo bëhet një bashkim i lumtur dhe i suksesshëm midis dy shpirtrave të dashur dhe bashkëpunues që lehtësojnë barrën e jetës së njëri-tjetrit dhe largojnë shqetësimet e të jetuarit me empati të ndërsjellë dhe mirëkuptim .miqësor

Askush nuk mund të më kontrollojë ose të më heqë vullnetin nëse nuk lejoj që mendimet dhe veprimet e të tjerëve të më ndikojnë
Nëse e kufizoni të menduarit tuaj te materie, do ta shihni gjithçka nga një perspektivë materiale. Por, sapo ta ngrini vetëdijen tuaj në një gjendje vetëdijeje shpirtërore, do të shihni rrymën gjithëpërfshirëse të dritës së Zotit që rrjedh përtej

çdo materie dhe do ta shihni gjithçka nga një perspektivë shpirtërore.

Zot, e kuptoj që kam një mundësi të pafundme për të eksploruar aftësitë e mia dhe për të zbuluar potencialin tim shpirtëror. Sot do t'i mbush mendimet e mia me optimizëm dhe do të shkëputem nga përvojat e pakëndshme. Do të praktikoj atë që do të ushqejë trupin, mendjen dhe shpirtin tim në një mënyrë të ekuilibruar dhe harmonike.

Do t'i zëvendësoj lidhjet materiale me aspirata më të larta
Dhe do të kuptoj se shpirti besnik është gjithmonë me mua

Vallëzimi i jetës dhe vdekjes është gjithmonë i pranishëm, por unë do ta çliroj veten përgjithmonë duke shpëtuar identitetin tim shpirtëror. Dhe kur të përballem me stuhitë e sprovave dhe vështirësive, do të nis lundrimin me varkën time shpirtërore përmes detit të jetës drejt brigjeve të sigurta dhe hyjnore.

Kur punoj dhe krijoj, do të kujtoj se Zoti po punon nëpërmjet meje. Ai është Zoti i universit dhe unë mund të lidhem me Të nëpërmjet meditimit të thellë për Të.

Zoti im i dashur, e kuptoj se mendimet e mia do të më sjellin ose dështim ose sukses, varësisht se cila ide është më e fortë në jetën time. Dhe do të përpiqem të kujtoj se Ti po më zgjat dorën tënde ndihmëse dhe po përgatit rrugën për suksesin tim.

Kur të më godasin fatkeqësitë dhe fatkeqësitë, do të mbledh forcën time dhe do të forcoj vendosmërinë time për t'i kapërcyer ato. Do të jem i sinqertë dhe i ndershëm në marrëdhëniet e mia me të gjithë dhe do të përhap mendime dashurie dhe dëshirash të mira. Pastaj Zoti do të më mbështesë me fuqinë dhe mençurinë e Tij.

Sëmundjet shpirtërore dhe trajtimi i tyre
Mjeshtri Paramhansa Yogananda

Mundohuni të imagjinoni një grup figurash njerëzore që janë disproporcionale dhe në disharmoni:
Një me një kokë të vogël sa madhësia e një qiqre dhe një trup të madh sa madhësia e një deveje!
Një tjetër ka një dorë të fuqishme si dora e Samsonit ose e Herkulit dhe një trup si trupi i një xhuxhi!
Dhe një i tretë ka kokën e një elefanti të madh dhe trupin e një miu të dobët!

A nuk do të ishte e habitshme dhe e mahnitshme për ju ajo skenë, ose e trishtueshme dhe për t'ju ardhur keq, nëse papritmas do të shihnit një turmë të atyre krijesave me një përbërje të çuditshme dhe të papajtueshme?

Tani imagjinoni një grup tjetër njerëzish që janë normalë në formë dhe pamje, por janë të paekuilibruar mendërisht dhe të shpërfytyruar psikologjikisht.

Ashtu si rrobat fshehin plagët, plagët dhe deformime të tjera fizike, edhe një trup i fortë dhe i shëndetshëm dhe një fytyrë e bukur dhe rrezatuese fshehin shumë sëmundje të rënda dhe defekte të lindjes mendore.

Nëse do të takonit një turmë të madhe njerëzish të zakonshëm që dallohen për pamjen e tyre elegante dhe shëndetin e mirë, dhe nëse do të ishit në gjendje të depërtonit në trupat e tyre mendorë me vizionin tuaj shpirtëror, surpriza do të ishte e habitshme dhe mund të kapliteshit nga një trishtim i thellë për atë që do të zbulonit.

Mund t’i vëzhgoni trupat e tyre mendorë si më poshtë:

Mendja përfaqësohet nga koka, shqisat dhe ndjenjat nga trungu, dhe vullneti nga duart dhe këmbët, të cilat janë të gjitha anormale, të sëmura dhe të deformuara.

Do të zbuloni se disa kanë një kokë të vogël me mençuri të pazhvilluar, të hipur mbi një trup të butë të fryrë nga ambicie egoiste dhe dëshira sensuale.

Gjithashtu do të zbuloni se disa njerëz kanë një trup të lirë nga ndjenjat dhe vitaliteti, edhe pse kanë një krah shumë të zhvilluar dhe funksional.

Të tjerë mund të kenë një tru të madh dhe krijues, por empatia dhe kapaciteti i tyre emocional janë të penguara dhe të atrofizuara. Ekziston edhe një kategori tjetër njerëzish që kanë një konstitucion normal fizik dhe mendor, por vullneti dhe vetëkontrolli i të cilëve janë ose të dobëta ose të paralizuara.

Dhe lista e vëzhgimeve vazhdon dhe rrofsh gjatë!

Shtrembërime të tilla të panumërta psikologjike në trupat mendorë që janë të pazhvilluar në disa aspekte dhe të mbizhvilluar në të tjera janë me të vërtetë të pranishme - megjithëse të fshehura - tek njerëzit. Ato u shkaktojnë atyre dhimbje psikologjike dhe i pengojnë ata të tregojnë talentet dhe aftësitë e tyre ashtu siç duhet të tregohen.

Adresimi i disa sëmundjeve psikologjike këtu mund të ndihmojë në identifikimin e shkaqeve themelore të të gjitha problemeve njerëzore, në mënyrë që ato të bëhen të paktën të njohura për të gjithë ata që vuajnë prej tyre, madje edhe në mënyrë të pavetëdijshme, në mënyrë që ata të mund të kuptojnë natyrën e këtyre defekteve, simptomat e tyre dhe depërtimin e tyre të heshtur në psikikë, në mënyrë që të jenë në gjendje të sprapsin shkatërrimin e tyre të paqes dhe lumturisë.

melankoli shpirtërore

Kjo sëmundje është e përhapur në mesin e atyre që janë intelektualisht dhe fizikisht joaktivë nën pretekstin e të qenit thellësisht të zhytur në çështjet shpirtërore. Këta individë të prekur i lënë pas dore detyrat kryesore dhe të vogla të jetës materiale nën maskën e shërbimit ndaj Zotit, duke i hapur kështu veten Satanit, i cili mund t'u shkaktojë dëme serioze. Ata vuajnë nga pesimizmi dhe mungesa e vlerësimit për çdo gjë të dobishme ose të bukur përreth tyre. Kjo është një sëmundje ngjitëse dhe të gjithë ata me aspirata shpirtërore duhet të jenë të kujdesshëm ndaj saj dhe të çlirohen prej saj duke e mbajtur vazhdimisht gjallë vitalitetin e tyre dhe imunitetin e tyre të fortë përmes të menduarit pozitiv, një pikëpamjeje optimiste dhe një pune të shëndetshme dhe produktive.

dispepsi shpirtërore

Kjo ndodh si rezultat i gëlltitjes rastësore (përtypjes), domethënë konsumimit të shpejtë të sasive të mëdha të barnave psikotrope të gatshme të regjistruara nën emra të shkëlqyer dhe të paraqitura në formën e librave dhe mësimeve shpirtërore të rreme nga "mjekë shpirtërorë" të përvojë në artin e sharlatanizmit dhe magjisë.

Kjo sëmundje jo vetëm që vret urinë shpirtërore për të njohur të vërtetën, por shkatërron edhe aftësinë për të dalluar të mirën nga e keqja, të dobishmen nga e dëmshmja.

Ai që vazhdimisht përpin ide teologjike dhe ushqehet me gjithçka që i bie në dorë, jo vetëm që do të hajë tepër, por do të konsumojë edhe ide

helmuese së bashku me ato të dobishme, duke i sjellë vetes dispepsi intelektuale dhe kështu vdekje të ngadaltë shpirtërore.

Studimi i tepërt dhe i vazhdueshëm i ideve të ndryshme shpirtërore dhe filozofike, pa dallim ose përpjekje për t'i përvetësuar dhe shqyrtuar ato përmes përvojës personale me qëllim që të përcaktohet vlefshmëria e tyre, në fund të fundit gjeneron dyshim, apati dhe mosbesim në të gjitha parimet dhe ligjet shpirtërore.

Pasion dhe obsesion

Ata që vuajnë nga kjo sëmundje jetojnë një jetë të kotë dhe pa kuptim sepse kanë shumë para dhe kohë, dhe sepse u mungon qëllimi dhe kuptimi i duhur i jetës.

Këta njerëz drejtohen nga dëshirat e tyre; bëjnë çfarëdo që u vjen ndërmend dhe u pëlqen. Ata e mbushin jetën e tyre me romane të lira dhe të parëndësishme, filma sensacionalë dhe argëtim sipërfaqësor dhe të pakuptimtë. Ata nuk e kuptojnë se janë të prekur nga kjo sëmundje e rrezikshme derisa të përjetojnë një tronditje të rëndë ose një krizë nervore - domethënë, pasi të jetë shkaktuar dëmi.

ftohje mendore

Kjo gjendje ka një emër tjetër: dëshpërim. Një person nuk e di kurrë se kur do të shfaqet dhe do të vuajë nga simptomat e saj shqetësuese, të tilla si mungesa e shpresës, intoleranca, ankthi dhe padurimi. Edhe më keq, shpesh zgjatet dhe viktimat e saj shpesh rikthehen lehtësisht, edhe nëse besojnë se janë shëruar shpejt.

Katar psikologjik

Kjo sëmundje shkaktohet nga përqendrimi te shqetësimet kronike të kësaj bote. Ata që vuajnë prej saj zakonisht neglizhojnë të përdorin armën e vullnetit të tyre dhe kështu i nënshtrohen në mënyrë pasive dhe të nënshtruar frikërave të tyre të vazhdueshme, në vend që t'i përballojnë ato me guxim dhe t'i eliminojnë që në foshnjëri.

lidhje jonormale psikologjike

Viktimat e kësaj sëmundjeje bëhen të njëanshme në ndjekjen e lumturisë. Duke besuar se lumturia qëndron në grumbullimin e pasurisë, arritjen e famës, ose në zotërimin e shëndetit apo pushtetit, ata sakrifikojnë gjithçka - shëndetin, reputacionin e mirë, paqen mendore, nderin dhe dinjitetin - në altarin e ambicies së tyre të zjarrtë. Shumë vonë, ata e kuptojnë se vetëm një jetë e ekuilibruar, një jetë që respekton ligjet e natyrës dhe urdhërimet e Zotit, dhe harmonizon aktivitetin me qetësinë, mund të sjellë lumturi të vërtetë dhe të përmbushë qëllimin e një jete fisnike.

Ata që vuajnë nga çrregullime të pashëndetshme të lidhjes konsumohen nga mendime të një dëshire të pakontrolluar, duke çuar në një pikëpamje të shtrembëruar dhe të deformuar të jetës. Për shembull, një biznesmen arriti sukses të madh dhe grumbulloi një pasuri, por para se të mund të shijonte pasurinë e tij, ai pësoi një krizë nervore për shkak të shqetësimeve dhe frikërave të tepërta dhe vdiq me zemër të thyer.

Të tjerë besojnë se gjithçka është e lejuar për të arritur qëllimin. Për shkak të këtij konfuzioni, ata e humbasin objektivin e tyre të vërtetë dhe nuk janë në gjendje të arrijnë as kënaqësinë më të vogël, edhe nëse i posedojnë ato gjëra që kanë dëshiruar, sepse natyra njerëzore është e gjerë dhe shumëplanëshe dhe kërkon zhvillim të ekuilibruar në të gjitha nivelet.

Kapje e verbër shpirtërore

Ky fanatizëm i çrregullt për besime të caktuara rrjedh nga kapja pas opinioneve dhe ideve specifike pa i vënë në dyshim ose shqyrtuar ato, duke krijuar kështu tek ata që vuajnë nga kjo sëmundje zemërim dhe armiqësi ndaj çdo ideje të shëndoshë shpirtërore ose mendimi të hapur dhe të çliruar. Ky izolim çon në rebelim kundër ligjeve të Zotit, të cilat manifestohen në efikasitetin intelektual, mirëqenien materiale, shëndetin mendor dhe fizik, si dhe dashurinë dhe respektin për njerëzit e të gjitha prejardhjeve.

Ngulitja e parimeve shpirtërore

Meqenëse sëmundjet fizike janë të prekshme, të dhimbshme dhe të pakëndshme, ato na nxisin t'u rezistojmë atyre në mënyrë aktive, duke na shtyrë të përpiqemi t'i kapërcejmë ato përmes metodave të ndryshme terapeutike, nga ushtrimet dhe të ushqyerit e shëndetshëm deri te ilaçet dhe ilaçet e ndryshme. Megjithatë, sëmundjet psikologjike, pavarësisht se janë shkaku rrënjësor i të gjitha dhimbjeve dhe frikës njerëzore, nuk

parandalohen ose trajtohen me urgjencë të mjaftueshme dhe lejohen të shkaktojnë kaos dhe shkatërrim në jetën tonë.

Edukatorët, mësuesit e edukimit fizik, predikuesit, reformatorët, mjekët dhe ligjvënësit do të jenë në gjendje të çojnë përpara progresin kur të mësojnë së pari, duke filluar me veten e tyre, dhe më pas t'u mësojnë të tjerëve mënyrat e sakta për të kultivuar natyrën njerëzore në një mënyrë të ekuilibruar dhe harmonike, në përputhje me ligjet e jetës dhe parimet e një ekzistence të shëndetshme. Ky është arsimi vërtet efektiv dhe kultura gjithëpërfshirëse njerëzore që u nevojitet njerëzve kudo në botë.

Institucionet arsimore e konsiderojnë të pamundur mësimdhënien e bazave shpirtërore në shkollat publike për shkak të konfuzionit të perceptuar midis këtyre parimeve dhe doktrinave të ndryshme fetare. Megjithatë, nëse këto institucione do të përqendroheshin në parimet universale të paqes, dashurisë, shërbimit, besimit, mendjehapurisë dhe pranimit të të tjerëve - të cilat janë konstante shpirtërore të vendosura fort - dhe do të zhvillonin metoda praktike për të ngulitur këto parime në tokën pjellore të mendjeve dhe shpirtrave të fëmijëve, mund të gjendej një zgjidhje e arsyeshme dhe e pranueshme për këtë vështirësi të supozuar dhe të imagjinuar. Është një gabim i rëndë të injorohet kjo çështje thjesht për shkak të vështirësive të dukshme që lidhen me të.

Shumica e të diplomuarve në kolegj largohen nga universiteti me kokat e tyre aq të rënda dhe të

fryra nga përmbajtja e librave sa mezi mund të ecin në shtigjet e jetës, sepse vullneti dhe vetëkontrolli i tyre janë pothuajse të paralizuara nga neglizhenca dhe mospërdorimi. Prandaj, i sheh ata duke vepruar pa kujdes dhe duke u përkeqësuar, duke u hedhur me kokë në humnerën e martesave të pabarabarta, duke keqpërdorur seksualitetin e tyre, duke ndjekur paratë dhe duke dështuar në karrierën e tyre sepse nuk kanë mësuar se si ta përdorin siç duhet thikën e mprehtë të intelektit të tyre të përsosur akademikisht. Si rezultat, ata e presin veten dhe i shkaktojnë dëm vetes.

Çuditërisht, shumë të rinj duket se kënaqen duke u përfshirë në aktivitete që në fund të fundit u sjellin dëm dhe dhimbje. Disa i drejtohen vjedhjes dhe keqbërjeve të tjera, madje edhe akteve kriminale, pa asnjë kufizim apo pengesë. Ata që nuk arrijnë të parandalojnë përhapjen e vesit në shoqëri inkurajojnë sjelljen e gabuar të disa personave. Çdo person me ndërgjegje dhe besim të vërtetë duhet të jetë një shembull i mirë për të tjerët në aspektin e integritetit, ndershmërisë, dinjitetit dhe vetërespektit. Shkollat, kolegjet, universitetet dhe institucionet shoqërore nuk ofrojnë metoda të mjaftueshme shkencore për të zvogëluar krimin duke adresuar shkaqet e tij rrënjësore, të cilat gjenden kryesisht në mendje.

Shkollat speciale duhet të krijohen gjithashtu për të mësuar artin e një jete të lumtur dhe të suksesshme, për të zhvilluar potencialin e dikujt dhe për të rritur aftësitë e veta.

Shkolla të tilla do të jenë si kopshte dhe parqe ku mendjet e të rinjve rriten dhe lulëzojnë. Edukatorët duhet të zgjidhen me kujdes dhe të sigurohen që të kenë bashkëpunimin e prindërve dhe komunitetit. Këto shkolla do të ndihmojnë në formimin e individëve në mënyrë më efektive. Duhet të mbahet mend se ushqimi shpirtëror i një personi në fazat e tij të hershme përcakton shëndetin dhe aftësinë e tij për t'u rritur më vonë.

Metodat e stërvitjes mendore dhe fizike të përdorura në shkollat moderne janë padyshim të dobishme, por atyre u mungon një bazë shpirtërore. Pa zhvillimin e karakterit të virtytshëm, rritja do të jetë e paplotë.

Shkencat e zhvillimit fizik, mendor dhe shpirtëror duhet t'u mësohen të rinjve, mendjet e të cilëve janë ende të buta dhe fleksibile dhe fuqitë e të cilëve nuk janë kanalizuar ende në mënyra të caktuara.

Pas një trajnimi të plotë, nxënësit e këtyre shkollave duhet t'i nënshtrohen provimeve të vazhdueshme reflektuese dhe certifikatat e fituara do të jenë shëndet i mirë, reputacion i mirë, efektivitet, pasuri materiale dhe shpirtërore, lumturi, sukses dhe vetëbesim.

Rezultatet e provimit përfundimtar në fund të këtij udhëtimi tokësor do të përcaktohen sipas shumës së përgjithshme të arritjeve mendore dhe shpirtërore dhe certifikatave të marra gjatë nën-provimeve gjatë gjithë jetës.

Ata që shkëlqejnë në këtë provë përfundimtare dhe më të madhe do të marrin një

certifikatë të shenjtë vetëmjaftueshmërie dhe një
.ndërgjegje të lirë, të pastër dhe të gëzueshme
Dhe bekime të gdhendura përgjithmonë në
faqen e shpirtit
Ky çmim i rrallë nuk do të manipulohet nga
fluturat e natës
Dhe duart e hajdutëve nuk do ta arrijnë atë
Ose koha do ta fshijë atë
Do të shërbejë si pasaportë
Për anëtarësim nderi në Grupin e të Drejtëve

Ku qëndron lumturia?

Zoti, në mëshirën e Tij absolute, na dhuron gëzimin dhe frymëzimin e Tij

Dhe na jep jetë të vërtetë

Urtësia e vërtetë

Dhe lumturi e vërtetë

Kuptimi i vërtetë vjen përmes të gjitha përvojave të ndryshme të jetës sonë

Por lavdia e Zotit zbulohet vetëm në paqen shpirtërore që përjeton shpirti dhe në përpjekjen e sinqertë të mendjes për t'u harmonizuar me Të. Atje, ne qëndrojmë ballë për ballë me të vërtetën. Jashtë, iluzionet janë tepër të fuqishme dhe shumë pak mund t'i shpëtojnë ndikimit të mjedisit të jashtëm. Bota vazhdon me kompleksitetet e saj të pafundme dhe sprovat e panumërta. Zëri i Zotit qëndron pas pamjeve të jetës, duke na thirrur vazhdimisht dhe duke na folur nga lulet, shkrimet e shenjta, ndërgjegjet tona dhe përmes të gjitha

gjërave të bukura që e bëjnë jetën të vlefshme për t'u jetuar.

Sa më shumë që përqendrohemi në gjërat e jashtme, aq më pak mund të përjetojmë lavdi të brendshme; dhe sa më shumë që kthehemi nga brenda, aq më pak vështirësi të jashtme përballemi. Është një ekuacion i vazhdueshëm. Por shumica e njerëzve nuk e kuptojnë këtë të vërtetë për shkak të ndikimit të shoqërisë së kësaj bote, shoqërisë në të cilën jetojnë dhe zakoneve të pashëndetshme. Shoqëria e mban një person të zhytur dhe të preokupuar me çështje sipërfaqësore, duke e penguar atë të meditojë për të vërteta më të thella.

Edhe vendet shpirtërore vizitohen nga disa pa një dëshirë të vërtetë për të përfituar nga atmosfera e tyre e bekuar, kështu që ata nuk fitojnë asgjë të rëndësishme nga ato vizita.

Kushdo që dëshiron ta shohë Zotin do ta gjejë Atë kudo. Zakonet njerëzore janë shkatërruese, grabitqare dhe të pangopura; ato shkatërrojnë, rrënojnë dhe asgjësojnë. Është koha që njerëzimi të mësojë si të jetë i lumtur dhe i kënaqur me atë që ka. Nuk duhet të dëshirojmë asgjë më shumë se ajo që na vjen. Zoti është bujar; Ai e di se çfarë na nevojitet dhe e siguron atë në kohën e duhur. Kjo nuk do të thotë që duhet të mbështetemi te Zoti pa bërë asnjë përpjekje. Aspak. Do të thotë që duhet të bëjmë pjesën tonë sa më mirë që të jetë e mundur dhe t'ia lëmë pjesën tjetër Zotit, i cili kurrë nuk do të na privojë nga ajo që na nevojitet dhe meritojmë.

Mënyra më e mirë për të qenë përjetësisht i lumtur është të ndiesh praninë e Zotit. Dëshira jonë më e lartë duhet të jetë ta njohim Zotin dhe të vendosim të jemi me Të. Zoti duhet të jetë i pari dhe më i rëndësishëm në mendimet dhe ndjenjat tona, dhe ne duhet ta konsiderojmë Atë shtyllën më të fortë dhe më të vendosur në jetën tonë.

(Prandaj, kapuni fort pas litarit të Zotit, duke kërkuar strehim tek Ai)

Sepse ai është shtylla nëse të gjitha shtyllat e tjera të dështojnë

Kam arritur të kuptoj se qëllimi i vetëm i jetës është të njohësh Zotin. Ka nga ata që mund të mos jenë të bindur se gjetja e Zotit është qëllimi përfundimtar i jetës. Por askush nuk mund ta mohojë se qëllimi i jetës është të gjesh lumturinë. Dhe unë them me besim dhe siguri të plotë se Zoti është lumturia përfundimtare. Ai është lumturia supreme. Ai është dashuria absolute, universale. Ai është gëzimi i përjetshëm që nuk i lë kurrë shpirtrat e atyre që janë në harmoni me Të. Pse pra të mos përpiqemi ta arrijmë atë lumturi të përsosur? Askush tjetër nuk mund të na e japë. Ne duhet ta kultivojmë dhe ushqejmë vazhdimisht brenda vetes. Forcat e natyrës përpiqen pa u lodhur t'u japin njerëzve kënaqësitë e kësaj bote, por kënaqësi të tilla kalimtare në fund të fundit çojnë në keqardhje, hidhërim dhe keqardhje. Edhe personi më me fat, i cili duket se ka gjithçka, mund të mos jetë vërtet i lumtur. Ata nuk do të jenë të kënaqur me gjërat tokësore për një kohë të gjatë,

sepse këto gjëra nuk e shuajnë etjen e tyre të vërtetë ose nuk e kënaqin urinë e tyre shpirtërore.

Pasuritë materiale ofrojnë vetëm një ndjesi të rreme paqeje dhe kënaqësie të përkohshme. Bota në tërësi është e zhytur në konfuzion dhe kaos, e nxitur nga dëshira egoiste dhe lakmitare që nxisin luftën. Asgjë tjetër nuk krijon luftë.

Heroi i vërtetë në betejën e jetës është ai që mposht veten dhe kapërcen dëshirat e tij. Paratë, fama, epshi dhe gjithçka që bie ndesh me këtë parim janë të dëmshme për paqen dhe lumturinë tonë. Nëse njerëzit do të mësonin të mendonin gjithmonë sipas vlerave të vërteta të jetës, ata do të gjenin lumturinë që kërkojnë, por ata largohen nga qëllimi i tyre dhe rrëmbehen nga rryma e dëshirave tokësore. Kam zbuluar se asnjë tundim nuk mund të më devijojë nga rruga që kam zgjedhur dhe ndjekur për veten time.

Mund të magjeps mijëra njerëz me fuqinë që më ka dhënë Zoti, por kjo rrugë do të ishte e dëmshme për mua. Sidoqoftë, nuk dua të magjeps mijëra njerëz dhe t'u magjeps mendjet. Dëshiroj vetëm të shoh dishepuj të sinqertë të palëkundur në Zot. Ata që e duan Zotin do t'i shijojnë këto ide dhe ata, zelli i të cilëve vazhdon, do të ndiejnë bekimet dhe praninë e Zotit përmes këtyre mësimeve.

Është e pamundur për një person ta mashtrojë Zotin, sepse Ai është gjithmonë i pranishëm, duke ditur se çfarë ka në mendjen e tyre dhe çfarë dëshirojnë. Kur ata heqin dorë nga bota dhe dëshirojnë harmoni shpirtërore, Zoti do t'u vijë

atyre. Kur kjo dëshirë zë rrënjë në zemrën e atij që e kërkon atë, Zoti vjen në atë zemër dhe e mbush atë me mirësi dhe bekim. E vetmja gjë për të cilën ia vlen të jetosh është të jesh në harmoni me Zotin dhe të fitosh favorin e Tij. Kjo harmoni duhet të jetë një besëlidhje e përjetshme dhe një premtim i pathyeshëm (ata që e mbajnë besëlidhjen e Zotit dhe nuk e thyejnë atë).

Të gjithë dëshirojnë më shumë pasuri se të tjerët. Edhe kur e fitojnë atë, ata mbeten të pakënaqur, duke zbuluar se dikush tjetër është më i pasur. Njerëzit jetojnë në një moçal mjerimi të vetëshkaktuar, të nxitur nga dëshirat e tyre. Ne duhet të jemi të kënaqur me atë që kemi. Pasuritë materiale nuk sjellin lumturi; përkundrazi, ato shpesh amplifikojnë ankthet, shqetësimet dhe frikën.

Rruga drejt Zotit është rruga më e thjeshtë dhe më e lehtë, megjithatë pak e ecin atë pavarësisht ritualeve dhe formaliteteve të shumta fetare. Është më mirë t'i drejtojmë zemrat tona nga Zoti dhe t'i kërkojmë Atij atë që është më e mira dhe më e qëndrueshme për ne. Në të vërtetë, Zoti po na pret sepse Ai dëshiron të na mbajë larg nga e keqja dhe rreziku. Ai dëshiron që ne ta kemi Atë në zemrat dhe mendjet tona, sepse mallrat e lira të kësaj bote nuk mund ta kënaqin dëshirën njerëzore ose të mbushin boshllëkun shpirtëror që ndiejmë thellë brenda. Zoti na flet gjithmonë, por pak e dëgjojnë zërin e Tij. Ai zë i qetë shpesh mbytet nga zhurma e mendimeve të zhurmshme dhe dëshirave të hapura. Por kur mendimet qetësohen

dhe dëshirat qetësohen, ne e dëgjojmë zërin e Zotit qartë, edhe pse është i heshtur dhe i zbehtë. Vërtet, Zoti bën gjithçka për të ndihmuar njerëzimin, duke hapur dyer dhe duke ndriçuar shtigje në mënyrë që të shohim se ku duhet të shkelim, që të mos pengohemi ose rrëshqasim. Por shumica e njerëzve nuk e kuptojnë këtë të vërtetë.

Nuk dua që njerëzit të mendojnë se mund të fitojnë njohuri thjesht duke dëgjuar të tjerët ose duke lexuar libra. Ata duhet ta zbatojnë atë që lexojnë dhe dëgjojnë. Të shkosh në vendet e adhurimit është më mirë sesa të qëndrosh në shtëpi dhe të dëgjosh biseda boshe. Por edhe në vendet e adhurimit, duhet ta ndiesh praninë e Zotit në zemrën tënde dhe të dish si ta përjetosh atë. Shpërthimet emocionale dhe analizat racionale nuk mund të na japin njohurinë që shpirtrat tanë dëshirojnë ta fitojnë.

Kur ia dorëzojmë veten Zotit dhe i themi lamtumirë dëshirave egoiste, dhe kur jemi të sigurt se Zoti është gjithmonë me ne, duke banuar në shpirtrat tanë dhe duke na frymëzuar me mendime dhe ndjenja të mira dhe fisnike, do të kemi lumturi dhe liri, dhe do të dëshmojmë lindjen e urtësisë në horizontin e shpirtit.

Imagjinoni! Dekada nga tani, vetë ekzistenca jonë do të jetë një ëndërr dhe gjithçka që bëjmë tani do të bëhet pjesë e asaj ëndrre. Edhe figurat më të mëdha të njerëzimit do të bëhen thjesht figurina të vetëdijes njerëzore. Por ato figura të mëdha e arritën qëllimin e tyre përfundimtar sepse arritën nivelin më të lartë dhe mbeten gjallë në

shpirt, plotësisht të vetëdijshëm dhe të vetëdijshëm për gjithçka që po ndodh, sepse janë të bashkuar në vetëdijen hyjnore. Kushdo që përpiqet të harmonizohet me ta përmes mendimeve dhe mësimeve të tyre, në mënyrë të pashmangshme do ta ndiejë praninë e tyre, do të marrë bekimet e tyre dhe do ta dijë thellë-thellë se është vërtet në bashkësi me ta.

Jeta është një ëndërr e madhe. Megjithatë, kur e shikon trupin tënd tani dhe e sheh të gjallë nga jeta, bindesh plotësisht për realitetin e kësaj ëndrre. Mendon se duhet ta fitosh këtë apo atë gjë për të qenë i lumtur. Por, pavarësisht sa dëshira plotëson, nuk do ta gjesh lumturinë përmes tyre. Sa më shumë të fitosh, aq më shumë dëshiron. Dëshirat duhet të filtrohen dhe jeta të thjeshtohet nëse dëshiron të jetosh në rehati, qetësi dhe kënaqësi të brendshme.

Shkrimet e shenjta thonë se personi, dëshirat e të cilit rrjedhin gjithmonë nga brenda (drejt shpirtit të tij) është një person me paqe të lartë të brendshme. Në këtë, ata janë si deti, i cili nuk ndryshon ose zvogëlohet kurrë, por mbetet plot me ujë që rrjedh në të pandërprerë. Por personi që krijon vrima dëshirash në rezervuarin e paqes së tij dhe lejon që ujërat jetësore të rrjedhin dhe të harxhohen, nuk di asgjë për paqen shpirtërore dhe lumturinë e brendshme.

Ne kemi nevojë për udhëzim nga ata që e njohin Zotin, që kanë aftësinë të komunikojnë me Të dhe ta ndiejnë në mënyrë të vetëdijshme praninë e Tij. Profetët na kanë kërkuar ta kërkojmë

Zotin në paqe të brendshme, në vetminë e shpirtit ku banon shpirti besnik dhe gëzimi suprem shpirtëror. Mësuesit e ndriçuar të Indisë gjithashtu i mbështesin këto ide dhe theksojnë rëndësinë e meditimit të thellë për të perceptuar Vetveten Hyjnore në thellësitë e shpirtit.

Çdo gjë në ekzistencë është një dridhje si valë e drejtuar nga mendja e Zotit. Kjo dridhje inteligjente është Fryma e Shenjtë, ose Fryma besnike, me të cilën mund të komunikojmë përmes lutjes dhe meditimit.

Në qetësinë e shpirtit tuaj dhe në korijen e mendjes suaj të përqendruar, dashuria me Absolutin dhe Infinitin është e pafundme. Por është e vështirë të gjesh Zotin nëse ndjekim paratë së pari. Ne duhet ta bëjmë Zotin një pjesë integrale të jetës sonë dhe pastaj do të kemi gjithçka që na nevojitet në këtë jetë. Kushdo që e bën Zotin një vend të përhershëm në zemrën e tij, Zoti do t'i japë atij një pjesë të bollshme të bekimeve të tokës dhe të qiellit dhe do t'u hapë horizonte të gjera ku shkëlqejnë diejt e mençurisë, duke ndriçuar shtigjet e tyre dhe duke shpërndarë errësirën përreth tyre. Zoti është dashnori i përjetshëm dhe nuk ka lumturi për njerëzimin përveçse kur ata e duan Zotin ashtu siç duan - të paktën - të dashurit e tyre më të dashur, sepse pa Zotin, ne nuk do ta njihnim thelbin e dashurisë, as nuk do ta shijonim ëmbëlsinë e saj.

Duhet të mësojmë të përdorim vullnetin tonë dhe të përqendrojmë mendjet tona për të kërkuar Zotin me gjithë zemër. Veprimet njerëzore

diktohen nga dëshirat dhe këto zakone na detyrojnë vazhdimisht të bëjmë atë që nuk duam të bëjmë. Vërtet, njeriu është armiku i vetes, i pavetëdijshëm për këtë. Ai nuk di të rrijë ulur, as nuk i kushton kohë Zotit, megjithatë ai dëshiron lumturi dhe hyrje të garantuar në Parajsë pa vonesë. Përvoja e shenjtë nuk mund të arrihet thjesht duke lexuar libra, duke dëgjuar predikime ose duke kryer vepra të mira. Këto të gjitha janë padyshim të dobishme, por janë të pamjaftueshme. Arritja te Zoti kërkon përqendrim të kujdesshëm dhe meditim të thellë.

Duhet të kërkojmë favorin e Zotit së pari. Nuk mund t'i kënaqim të gjithë, sepse kjo është e pamundur. Mundohem të mos ofendoj askënd. Bëj ç'të mundem dhe kjo është e gjitha që mund të bëj. Qëllimi im i vetëm është t'i pëlqej Zotit. Përdor duart e mia për t'u lutur me përulësi para Tij, këmbët e mia për ta kërkuar Atë kudo dhe mendjen time për të menduar për Të dhe për të soditur mrekullitë e Tij. Zoti duhet të zërë vendin e parë në zemrat tona, në mënyrë që ta përjetojmë Atë si paqe, dashuri, mirëkuptim, mirësi, dhembshuri dhe mençuri. Kjo, dhe asgjë tjetër, është ajo për të cilën kam ardhur të dëshmoj dhe t'ju flas.

Përveç reflektimit, duhet të kemi shoqëri të mirë. Nuk duhet të ndjekim njerëzit, por Zotin. Nëse gjen dobi në këto mendime, konsideroje si një bekim nga Zoti, sepse të gjitha meritat i përkasin Atij. Ndaji ato me të tjerët që ata të gjejnë në to atë që gjen ti (Dhe sa i përket mirësisë së

Zotit tënd, fol për të). Dhe mos harro të ndihmosh dikë çdo ditë sipas aftësisë sate. Për sa kohë që kam para në xhep, nuk do të ndalem së dhëni, sepse burimi im i pashtershëm dhe i vazhdueshëm është Zoti.

Së fundmi, ne duhet ta njohim Zotin ashtu siç e njohën të mëdhenjtë. Kjo është e mundur nëpërmjet meditimit dhe përpjekjes personale.

Njëherë, po ecja jashtë eremitancës, duke menduar për mësuesin tim të madh, Sri Yuktiswar, i cili kishte ndërruar jetë disa vjet më parë. Ndjeva një mall të madh për të dhe u trishtova që ai nuk ishte me mua për të shijuar bukurinë dhe atmosferën e eremitancës. Papritmas, ai më u shfaq nga qielli dhe tha: "A mendon se je i vetmi që po e shijon këtë vend të bukur? Unë po e shijoj atë njësoj si ti!"

Kërkuesi që dëshiron bashkim me Zotin duhet të përpiqet përmes praktikës së përditshme të meditimit dhe dashurisë për Të, dhe shtrirjes së kësaj dashurie tek të gjithë. Kjo është e vetmja mënyrë për të shmangur konfliktin. Bashkëpunimi shpirtëror është thelbësor. Pa spiritualitet të vërtetë, nuk ka lumturi individuale ose universale. Harmonia e shenjtë është e vetmja zgjidhje për të gjitha problemet fizike, financiare, martesore, morale dhe shpirtërore.

Lumturia vjen nga ndjenja e afërsisë me Zotin. Njerëzimi e ka burgosur veten pas hekurave të injorancës dhe është koha të çlirohet nga ky burg poshtërues. Mendja duhet të jetë gjithmonë e

kthyer drejt Zotit, pavarësisht rrethanave, dhe atëherë do të përjetoni paqe dhe gëzim të madh.

Ata që dëshirojnë Zotin dhe ia kushtojnë qenien e tyre Atij, inkurajojnë dhe ndriçojnë njëri-tjetrin dhe e kujtojnë vazhdimisht Zotin, janë të lumturit në këtë botë dhe fituesit e lumturisë së Ahiretit.

Paqja qoftë mbi ty

Perdja do të ngrihet dhe do të pastrohet

Secili prej nesh është krijuar sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë. Ne rrjedhim nga Fryma e Tij hyjnore dhe thelbi i Tij banon brenda nesh në gjithë pastërtinë, lavdinë dhe lumturinë e tij të jashtëzakonshme. Kjo trashëgimi e shenjtë është një fortesë e pathyeshme. Që një person të dënojë veten si mëkatar, duke ecur në shtigjet e mëkatit, është një nga mëkatet më të mëdha nga të gjitha. Sepse duke vepruar kështu, ata e dënojnë veten me pafuqi, dëshpërim dhe paaftësi për t'u ngritur dhe për t'u ngjitur. Është e vërtetë që një person mund të kryejë veprime në kundërshtim me ligjet natyrore dhe hyjnore, por ata duhet të ndryshojnë menjëherë kursin dhe të kthehen në rrugën e duhur. Në natyrën e tyre të pastër, një person është një tempull i shenjtë dhe Fryma hyjnore banon brenda tyre.

Duhet të kujtojmë gjithmonë se Zoti na do pastër dhe pa kushte. Por, meqenëse na ka dhënë zgjedhjen absolute për t'iu afruar Atij ose për t'u

larguar prej Tij, Ai pret që ne të shprehim dëshirën tonë për dashurinë e Tij përpara se Ai të vijë tek ne.

Njëherë dëgjova zërin e tij duke pëshpëritur gjatë meditimit: “Ti thua se nuk jam me ty, por nuk ke parë brenda. Unë nuk të lë kurrë për asnjë moment. Hyr në tempullin e shpirtit dhe do të më shohësh, sepse unë jam gjithmonë këtu, për të të pranuar dhe për të të përshëndetur me përshëndetjen e dashurisë hyjnore”.

Sinqeriteti i thellë është thelbësor në rrugën shpirtërore. Në pastërti dhe të vërtetë, agimi i shpirtit shpërthen.

Mençuria jonë njerëzore nuk është asgjë në krahasim me Zotin. E vetmja mënyrë që mund t'i afrohemi Atij është duke i dhënë Atij të njëjtën dashuri të pastër që Ai na dhuron.

Të gjithë përfundimisht do të gjejnë shpëtimin, por ata që ngurrojnë gjatë rrugës bien në humnerën e apatisë. Indiferenca na pengon të kuptojmë rëndësinë thelbësore të gjetjes së Zotit pikërisht tani, në këtë moment. Planeti ynë i madh Tokë, që fluturon në hapësirë, dhe identiteti ynë njerëzor, nuk na janë dhënë për të kaluar disa vite këtu dhe pastaj të zhdukemi në hiç. Përkundrazi, ne jemi të destinuar të reflektojmë thellë dhe të kuptojmë misterin e ekzistencës. Të jetosh pa e kuptuar qëllimin e jetës është budallallëk, budallallëk dhe humbje kohe. Misteret e jetës na rrethojnë nga të gjitha anët dhe Zoti na ka pajisur me inteligjencë për të gjetur zgjidhjet e tyre.

Në kërkimin tim për dashuri të qëndrueshme, kuptova se Zoti më donte në çdo mënyrë të imagjinueshme. Ai më donte si nënë, si baba dhe si mik.

E kërkova atë mik të përjetshëm përtej të gjithë miqve,

Dhe për atë të dashur të madh që tani e shoh të shkëlqejë në çdo fytyrë të sjellshme dhe të dashur. Ai mik hyjnor nuk më ka zhgënjyer kurrë, as nuk më ka lënë kurrë në baltë.

Zoti është pas gjithçkaje që ekziston. Ne duhet t'i nderojmë dhe t'i trajtojmë prindërit tanë me mirësi, por duhet ta duam Zotin me gjithë zemër dhe shpirt. Ne duhet ta pranojmë rëndësinë e një lidhjeje jetësore me Të, pa humbur më kohë.

Kur flemë, nuk e dimë nëse do të zgjohemi apo jo. E lëmë këtë tokë një nga një, por ky mendim nuk duhet të shkaktojë ankth. Kur vdesim, jemi të thirrur të lindim përsëri në tokë, duke filluar një jetë të re nga vendi ku e lamë në këtë jetë.

E shoh jetën si formimin dhe shpërbërjen e valëve në sipërfaqen e oqeanit. Vala njerëzore ngrihet nga sipërfaqja e oqeanit hyjnor në lindjen e saj, dhe në vdekje, ajo pushon në zemrën e Zotit. E kam kuptuar këtë të vërtetë dhe e di se nuk vdes kurrë vërtet, pavarësisht vdekjes së trupit. Sepse, pavarësisht nëse jam duke pushuar në oqeanin e shpirtit hyjnor apo zgjuar në trupin fizik, unë jam një me oqeanin kozmik. Se lumturia supreme nuk mund të gjendet në botë. Në të njëjtën kohë, nuk kemi nevojë të ikim në pyll në kërkim të qëllimit.

Mund ta gjejmë Zotin në këtë xhungël të jetës së përditshme - në thellësitë e shpellës së heshtjes.

Qeniet njerëzore mund të bëjnë shumë gabime, por ato janë të formuara sipas shëmbëlltyrës së shpirtit hyjnor. Zoti e krijoi këtë botë iluzore të kënaqësive tokësore vetëm për një qëllim: që njerëzimi të kuptojë se është thjesht një dramë kozmike, të braktisë iluzionet dhe të dojë vetëm Zotin. Kjo është e vërteta dhe nuk mund të jetë ndryshe. Pse Zoti na krijoi për të dashur anëtarët e familjes sonë vetëm për t'i parë ata të largohen prej nesh një nga një? Këto ngjarje ndodhin për të na bërë të kuptojmë se është Zoti që na do vërtet, përtej të gjithë atyre që duam.

Jeta është një seri imazhesh në lëvizje, por kjo e vërtetë është e vështirë për t’u kuptuar sepse iluzionet duken reale dhe realitetet duken si iluzione. Bota zhduket nga vetëdija jonë çdo natë ndërsa flemë, ndoshta që të kuptojmë se universi fizik nuk është real.

Ky mësim i gjumit nuk vjen për të na frikësuar, por për të na bërë të dëshirojmë të vërtetën e Zotit. Asgjë nuk mund ta kënaqë shpirtin përveç Zotit dhe dashurisë së Tij. Fryma e Zotit është e vërteta e pakrahasueshme. Nuk ka diçka të tillë si joreale, dhe ajo që është reale nuk mund të jetë joreale. Të mençurit e kuptojnë këtë të vërtetë rrezatuese.

Shumë vite të jetës sonë kanë kaluar dhe kanë mbetur vetëm vite, javë, ditë dhe orë. Pse të humbasim kohë me gjëra që nuk janë të dobishme? Ne duhet të dëshirojmë të lidhemi me

Zotin ditë e natë dhe të jemi plotësisht të sinqertë në këtë dëshirë përpara se koha e caktuar e jetës të mbarojë dhe të largohemi nga kjo tokë pa arritur asgjë të rëndësishme.

Pikërisht në atë çast, pashë dritën e madhe të Perëndisë që mbështjellte të gjithë krijimin. Çfarë gëzimi të jashtëzakonshëm! Çfarë drite e mrekullueshme!

Zoti im, të falënderoj dhe të përkulem para teje për këto bekime të bollshme të ndjerjes së pranisë sate

Bekime mbi të gjithë në të njëjtën mënyrë, në mënyrë që të kuptojmë se Ti je e vërteta përfundimtare në univers dhe se Ti je qëllimi ynë përfundimtar, përtej të cilit nuk ka qëllim tjetër.

Ne duhet ta duam Atë dhe t'i flasim Atij çdo sekondë të jetës sonë - në punë dhe në pushim, në lëvizje dhe qetësi - me lutje të thellë dhe mall të zjarrtë. Pastaj do të shohim velin e iluzionit të ngrihet dhe të zhduket. Zoti është me ne në çdo moment të jetës sonë. Ata që meditojnë dhe harmonizohen me Të e shohin Atë në bukurinë e luleve, fisnikërinë e shpirtrave të mirë, emocionet sublime dhe fisnike dhe ëndrrat e bukura. Më në fund, Ai do të dalë nga pas velit të trasha për t'i thënë çdo kërkuesi të sinqertë:

"Kemi qenë të ndarë për një kohë të gjatë sepse doja që të më jepje dashurinë tënde me dëshirë. Të krijova sipas shëmbëlltyrës sime dhe prita derisa ta përdorje lirinë tënde dhe të më jepje dashurinë tënde me dëshirën tënde."

Duhet t'i kërkojmë Zotit të na japë dhuratën e përjetshme dhe të qëndrueshme të dashurisë së Tij hyjnore. Por kush mund ta gjejë këtë Zot të dashur pa përpjekje? Nëse bëni 25 përqind të përpjekjeve, pjesa tjetër varet nga Zoti dhe udhëzuesi juaj shpirtëror. Unë nuk kërkoj asgjë për veten time, sepse i gjithë merita i përket Zotit, burimit të çdo mirësie dhe hiri. Hiri i Tij ju shoqëroftë, vetëdija e Tij qoftë me ju dhe ju e ndjeni bollëkun e pranisë së Tij brenda jush dhe përreth jush.

Zoti nuk na përgjigjet menjëherë sepse hezitojmë të tregojmë sa shumë e dëshirojmë Atë. Nuk duhet të kemi frikë t'i afrohemi Atij, por përkundrazi ta konsiderojmë Atë tonin, të Dashurin tonë dhe ta kërkojmë Atë pa pushim me mendimet, veprimet, zemrat dhe mendjet tona, dhe do ta gjejmë Atë strehën më të madhe të sigurisë dhe paqes në këtë ekzistencë.

O Zot, po të ofroj këtë buqetë shpirtrash të mirë, që ata të mund të zbukurojnë tempullin e pranisë Sate. Shoqëro këta shpirtra, që janë familja Jote dhe të dashurit e Tu. Ne këndojmë emrin Tënd të bekuar. Shpërndaj errësirën e injorancës me dritën Tënde të shenjtë. Largoje errësirën nga mendjet tona me dritën rrezatuese dhe të pakufishme të qenies Sate. Ne jemi të Tutët, pavarësisht rrethanave tona. Na zbulo Veten, O Zot i Madhërisë dhe Bujarisë. Beko secilin prej nesh. Prano pëshpëritjet e mendimeve tona të zjarrta dhe rrahjet e zjarrta të zemrave tona të dashura. Ty të ofrojmë gjithë dashurinë, nderin dhe

dëshirën, sepse Ti je i Dashuri ynë dhe gjithçka që kemi në këtë univers.

Na beko me hirin Tënd. Rrëzo muret e dëshirës që na ndajnë nga Ti. Ji Mbreti hyjnor i vendosur mbi të gjitha aspiratat tona. Le të përhapet drita e lavdisë Tënde në të gjithë botën e gjerë. Na beko të gjithëve. Na mbush me aromën e pranisë Tënde. Dhe le të kuptojmë gjithnjë e më shumë se Ti ke qenë gjithmonë me ne, Ti je me ne tani dhe Ti do të jesh me ne përgjithmonë.

Të falënderojmë për hirin dhe dashurinë që u ke dhënë ndjekësve të Tu të përkushtuar që dëshirojnë afërsinë Tënde dhe presin me padurim praninë Tënde. Shpresojmë që rrethi i dishepujve të Tu të rritet, në mënyrë që të festojmë praninë Tënde të bekuar dhe të gëzohemi në afërsinë Tënde.

Na beko që të mund t'ia hapim zemrat njëri-tjetrit dhe të pastrojmë qëllimet tona, që të jemi të denjë për mbrojtjen dhe kujdesin tënd. Zbulo veten, nga brenda dhe nga jashtë. Bashko të gjithë ne, dhe në dritën e këtij uniteti, le të njohim ekzistencën tënde unike.

Me sinqeritetin e zemrave tona të bashkuara dhe mallin e shpirtrave tanë harmonikë, ne përulemi para Teje, duke kërkuar ndihmën, udhëzimin dhe vetëdijen e vazhdueshme të pranisë Tënde në shpirtrat tanë.

Zjarri i përjetshëm i dashurisë digjet fort në zemrat tona dhe le të ndiejmë afërsinë Tënde me ne tani e përgjithmonë, O Zoti ynë, O i Dashuri ynë!

Dëshira Supreme dhe kapsula mendore

E madhe është lavdia e Zotit. Ai është thelbi i së vërtetës dhe mund të gjendet në këtë jetë. Në zemrat e njerëzve ka shumë lutje dhe përgjërime: për para, famë, shëndet - lutje të çdo lloji. Por lutja që duhet të jetë e para dhe më e rëndësishmja në çdo zemër është për ndjenjën e pranisë së Zotit. Ndërsa ecim në shtigjet e jetës në heshtje dhe siguri, duhet të kuptojmë se Zoti është qëllimi përfundimtar që mund të na kënaqë dhe të përmbushë dëshirat tona, sepse në Zot qëndron përgjigjja për çdo dëshirë të zemrës.

Kur nuk mund ta përmbushësh një dëshirë me përpjekjet e tua, i drejtohesh Zotit në lutje. Kështu, çdo lutje që shqipton zbulon një dëshirë të fshehur brenda teje. Por kur e gjen Zotin, të gjitha dëshirat zbehen dhe të gjitha plotësohen.

Dëshirat e kësaj bote lindin nga keqkuptime rreth qëllimit të jetës. Kjo tokë nuk është shtëpia jonë e vërtetë. Shkrimet e shenjta na tregojnë se i përkasim Perëndisë, se jemi krijuar sipas shëmbëlltyrës së Tij dhe se vullneti i Tij është që ne të kthehemi në origjinën tonë hyjnore. Ajo që njerëzimi nuk arrin ta kuptojë është se nëse nuk kthehet në burimin e tij hyjnor, do të detyrohet të luftojë për të përmbushur dëshira të panumërta. Imagjinoni këtë! Është e vërtetë që njerëzit nuk mund të mos kenë dëshira dhe nuk ka asgjë të keqe t'i kenë ato. Megjithatë, shumica e dëshirave njerëzore pengojnë përmbushjen e dëshirës përfundimtare për t'u kthyer te Perëndia. Kështu,

ato janë të dëmshme për lumturinë njerëzore. Nëse njerëzimi nuk e dëshiron Perëndinë dhe nuk e gjen Atë, ai do të vazhdojë të digjet nga dëshira për çfarëdo që mendon se do t'i sjellë lumturi. Por përmbushja e menjëhershme e të gjitha dëshirave u vjen automatikisht atyre që e gjejnë Perëndinë.

Ekzistojnë dy kategori dëshirash: ato që na ndihmojnë të gjejmë Zotin dhe ato që na pengojnë ta gjejmë Atë. Për shembull, nëse dikush ju bën padrejtësi, mund të ndjeni dëshirën për hakmarrje. Megjithatë, nëse e kapërceni këtë dëshirë duke përdorur fuqinë më të lartë dhe më të pranueshme të dashurisë, do të keni përdorur pikërisht mjetin që do t'ju ndihmojë të gjeni Zotin. Të gjitha dëshirat duhet të përmbushen në një mënyrë fisnike, sepse kur ato përmbushen me mjete të kësaj bote, dëshirat shumohen, së bashku me problemet dhe vuajtjet. Nëse mësojmë t'i ofrojmë të gjitha dëshirat tona Zotit, Ai do të punojë për të përmbushur dëshirat tona të mira dhe për të zhdukur ato të dëmshme dhe shkatërruese. Nuk ka mbrojtje më të madhe se një ndërgjegje e pastër dhe nuk ka mbrojtje më të mirë kundër goditjeve të jetës sesa të kesh dëshira fisnike dhe sublime.

Kur e kuptojmë se imazhi i përsosur i Zotit banon brenda nesh, të gjitha dëshirat tona përmbushen. Në atë vetëdije të shenjtë, e cila tejkalon të gjitha thesaret dhe pasuritë tokësore, nuk do të tronditeni edhe nëse ju jepet e gjithë bota. As lavdërimi nuk do t'ju mbjellë krenari, as fajësimi nuk do t'ju dëmtojë, sepse do të shijoni

gëzimin e Zotit brenda vetes dhe kjo do të jetë konsiderata më e rëndësishme në jetën tuaj.

Para së gjithash, duhet të kërkojmë udhëzimin e Zotit në përpjekjet tona për të arritur dëshirat tona legjitime, dhe kjo është mënyra më e mirë për të marrë përgjigje për të gjitha lutjet tona. Por lutja duhet të hiqet nga lutja. Mënyra e vjetër e lutjes duhet të ndryshojë dhe ne duhet t'i drejtohemi Zotit me besim të plotë dhe besim të palëkundur se Ai na dëgjon dhe do t'i plotësojë kërkesat tona. Zoti nuk dëshiron që ne të heqim dorë nga vullneti ynë - edhe kur i lutemi Atij - sepse ai vullnet është dhurata më e çmuar që kemi marrë nga dora e Tij e hirshme, një e drejtë e shenjtë që Ai e kishte për qëllim për ne që nga momenti i krijimit tonë.

Natyrisht, duhet bërë dallimi midis lutjeve dhe dëshirave të arsyeshme dhe të paarsyeshme. Mbani mend se dëshira është fuqi; nëse i përmbaheni një dëshire - qoftë e mirë apo e keqe, e dobishme apo e dëmshme - dhe qëndroni në të ditë e natë, ajo përfundimisht do të realizohet. Prandaj, duhet të jeni të kujdesshëm dhe të shmangni mbajtjen e dëshirave të dëmshme, sepse ato do të përmbushen dhe do të sjellin me vete dëm të madh dhe mjerim të palakmueshëm.

Me kalimin e kohës, do të zbuloni se edhe pse dëshirat tuaja janë përmbushur, zemra juaj mbetet bosh dhe do të përjetoni rebelim të brendshëm. Imagjinoni që sistemi juaj tretës është i dobët, megjithatë ju dëshironi ushqime të skuqura. Sigurisht, do të ndjeni dhimbje sa herë që i hani ato, pavarësisht kënaqësisë që përjetoni ndërsa i

shijoni. Dhe kështu, do të ndiheni sikur keni bërë një gabim. Urtësia dikton përdorimin e aftësisë dalluese për të dalluar dëshirat e mira nga ato të këqija, dhe pasi kjo të arrihet, ato dëshira të gabuara nuk duhet të përmbushen. Qeniet njerëzore posedojnë fuqinë e brendshme të aftësisë dalluese dhe duhet ta përdorin gjithmonë atë, duke udhëhequr jetën e tyre sipas urdhrave të ndërgjegjes, që është zëri i Zotit.

Dëshirat e paplotësuara qëndrojnë në zemër. Çfarë dëmi ka nëse i mbajmë ato atje? Ja përgjigjja:

Çdo dëshirë përbëhet nga forca specifike: ose e mira ose e keqja, ose të dyja. Kur një person vdes - Zoti e mëshiroftë - këto forca nuk vdesin pavarësisht dekompozimit dhe kalbjes së trupit. Përkundrazi, ato shoqërojnë shpirtin kudo që shkon në formën e kapsulave të përqendruara shpirtërore. Kur personi rilind në një mishërim të ri, këto kapsula ose tableta psikike manifestohen si tendenca sjelljeje. Kështu, një person që vdiq si alkoolik sjell me vete pirjen drejt alkoolit kur rilind, dhe kjo pirje vazhdon derisa të kapërcejë dëshirën për alkool. Kjo vlen edhe për gjëra të tjera.

Edhe fëmijët më të vegjël shfaqin tipare të fituara nga jetët e kaluara. Disa fëmijë vuajnë nga shpërthime të forta të zemërimit. Të tjerë kanë temperamente të këqija. Sigurisht, Zoti nuk i krijoi ata në këtë mënyrë. Dëshirat e paplotësuara nga jetët e kaluara kanë formuar këto tendenca psikologjike dhe për shkak të tyre, shpirti duket disi i çuditshëm, edhe pse është krijuar sipas shëmbëlltyrës së pastër të Zotit. Nëse imazhi i

Zotit është i shtrembëruar brenda një personi në këtë jetë, qoftë nga zemërimi, frika apo epshi, dhe këto tipare nuk kapërcehen tani, atëherë ata do të rilindin me to (ose do të rilindin me to), duke mbajtur barrën e këtyre tendencave të mjerueshme derisa t'i kapërcejnë ato në këtë ose mishërime të ardhshme. Nuk ka shpëtim prej tyre derisa të kapërcehen.

Prandaj, është më mirë të përmbushni të gjitha dëshirat tani ose t'i pushtoni ato.

Mënyra më e mirë për t'u çliruar nga dëshira të tilla një herë e përgjithmonë është duke përjetuar gëzim suprem hyjnor. Përndryshe, këto dëshira të shtypura dhe dëshira të paplotësuara do ta përndjekin dhe do ta mundojnë shpirtin.

Një person duhet ta kuptojë, nëpërmjet gjykimit dhe mençurisë, se vetëm Zoti është i aftë të japë lumturi të pastër dhe të qëndrueshme.

Shumicën e kohës, dëshirat mbeten të fshehura në nënndërgjegje. Mund të mendosh se janë zbehur, por nuk është kështu; ky është një nga misteret e jetës, i cili në vetvete është një mister i madh.

Por misteri zhduket kur analizojmë jetën dhe meditojmë për kuptimin e saj. Nëse do të uleshit në heshtje për një kohë të shkurtër çdo ditë dhe do të shqyrtonit veten, do të zbulonit se keni shumë dëshira të paplotësuara. Këto dëshira janë si mikrobe vdekjeprurëse që një person i mban me vete kudo që të shkojë, si në këtë jetë ashtu edhe në tjetrën.

Mënyra më e mirë për të ecur përpara është të dallosh - nëpërmjet zgjedhjes së mençur - dëshirat e dëmshme në këtë jetë dhe të përqendrosh përpjekjet e tua në përmbushjen e dëshirave të tua të mira. Nëse ndjen dëshirën për të kryer vetëvrasje ose për të bërë diçka të gabuar, duhet ta dëbosh atë dëshirë tani. Bind veten, në mendime dhe vepra, se ke një shkëndijë hyjnore brenda shpirtit tënd dhe mos harro se je krijuar sipas shëmbëlltyrës së të Plotfuqishmit dhe për këtë arsye ke fuqinë të kapërcesh natyrën dhe zakonet e tua fizike.

Ji më pak i lidhur me luksin dhe më i shkëputur nga dëshirat, dhe do ta fitosh betejën e jetës. Nëse vuani nga dhimbje të padurueshme, përpiquni sa më shumë të jetë e mundur të shkëputeni nga vetëdija fizike. Nëpërmjet dallimit, mund të kapërceni shqisat. Dallimi i mençur është zjarri që djeg dëshirat e dëmshme dhe orekset shkatërruese, duke i shndërruar ato në hi.

Është praktikë e zakonshme që njerëzit të ruajnë sende të vjetra, të konsumuara dhe të panevojshme në një cep të shtëpisë, dhe ta rregullojnë e pastrojnë shtëpinë herë pas here. Në mënyrë të ngjashme, në cep të mendjes suaj nënndërgjegjeshme ndodhen shumë dëshira me dëme të fshehura, të cilat mund t'ju shkaktojnë probleme të konsiderueshme një ditë nëse nuk merreni me to siç duhet.

Vetë-analiza është thelbësore në rrugën shpirtërore. Mund të jesh i urryer, i irritueshëm ose i shpejtë në zemërim. Nëse po, këto tipare të

ruajtura në vetëdijen tënde janë rezultat i veprimeve të tua të kaluara. Për të pastruar psikikën tënde nga kjo mobilje e rrëmujshme dhe e konsumuar, duhet të fillosh me veprime pozitive dhe konstruktive dhe të kultivosh dashuri për të tjerët. Sa më shumë t'i duash njerëzit, aq më shumë do të të duan edhe ata ty dhe do ta ndiesh dashurinë e tyre. Por nëse i kritikon, madje edhe ndaj vetes, ata do ta ndiejnë atë kritikë dhe do ta kthejnë atë tek ty të përforcuar!

Supozoni se një armik i vjetër ka vdekur, por ju ende ushqeni pakënaqësi dhe urrejtje ndaj tij. Do të vuani si rezultat i kësaj hidhërimi dhe efektet e tij të dëmshme do të shfaqen në trupin dhe mendjen tuaj. Është më mirë ta falni atë për hir të Zotit, sepse duke vepruar kështu, do të çliroheni nga dëshirat e liga të hakmarrjes që shkatërrojnë paqen tuaj mendore dhe shkatërrojnë qetësinë tuaj. Grumbullimi i urrejtjes mbi urrejtje, ose reagimi ndaj armiqësisë me urrejtje, jo vetëm që intensifikon armiqësinë e armikut tuaj ndaj jush, por gjithashtu helmon trupin dhe emocionet tuaja si pasojë. Prandaj falni me një falje të bukur.

Herë pas here, një person duhet të lërë gjithçka pas për të qenë vetëm me veten, në mënyrë që të reflektojë mbi qëllimin e jetës. Shumica e njerëzve janë të zhytur në një rrymë traditash dhe modash. Në realitet, ata kurrë nuk e kanë jetuar vërtet jetën e tyre, por jetën e botës. Çfarë kanë arritur dhe ku kanë përfunduar?

Prandaj, është e mençur që një person herë pas here të largohet nga preokupimet dhe

"detyrat" e përditshme në mënyrë që të qetësojë trazirat e mendjes së tij dhe të përpiqet të kuptojë thelbin e saj dhe të përcaktojë qëllimin që dëshiron të arrijë.

Mbani mend se dëshmia më e madhe që mund të merrni është ajo e ndërgjegjes suaj: zëri i pagabueshëm dhe i pagabueshëm i shpirtit tuaj. Ajo që ndërgjegjja juaj ju tregon është kush jeni vërtet, pa zbukurime apo maskime.

Mendoni për fuqinë e Jezu Krishtit i cili tha: “Atë, fali ata, sepse nuk dinë të bëjnë atë që nuk dinë”.

Dhe mendoni për Profetin e madh i cili tha: “A të mos ju tregoj se çfarë e ngre gradën e dikujt?” Ata thanë: “Po, o i Dërguar i Zotit.” Ai tha: “Ji i durueshëm me atë që është injorant ndaj teje, jepi atij që të kursen, mbaj lidhjet me atë që i ndërpret lidhjet me ty dhe fale atë që të bën padrejtësi.”

Dëgjimi i zërit të ndërgjegjes suaj të ndriçuar do t'ju sjellë dritë në rrugën tuaj dhe bekim në jetën tuaj. Kur ndjeni një nxitje të fortë në zemrën tuaj për të përmbushur një dëshirë, përdorni aftësinë tuaj për të dalluar dhe pyeteni veten: "A është një dëshirë e mirë apo e keqe ajo që po kërkoj të përmbush?"

Shumë faktorë nxisin dëshirat njerëzore Kur dikush sheh një makinë model të ri, dëshiron të ketë një të ngjashme. Kur sheh një shtëpi me stil të ri, dëshiron të ketë një të ngjashme. Një trend i ri mode bëhet popullor dhe njerëzit dëshirojnë ta blejnë dhe ta veshin atë stil!

Nga vijnë dëshirat? Kalova orë të tëra duke menduar për këtë. A mund t'i kategorizosh të gjitha dëshirat e tua? Arrita t'i rendis të gjitha dhe të mbaja vetëm ato të mirat. Dhe kur arrita bashkimin hyjnor, zbulova se të gjitha dëshirat e mia të mira u përmbushën menjëherë. Sot dëshiron diçka, dhe nesër shpirti yt dëshiron diçka tjetër. Mendja jote, e cila buron nga Zoti i Plotfuqishëm, nuk mund të kënaqet nga të mirat e kësaj bote, dhe kurrë nuk do të kënaqet, sepse, miku im i dashur, ke humbur thesarin më të çmuar dhe më të vlefshëm të shpirtit tënd, atë që i vetmi ka fuqinë të kënaqë dëshirën tënde dhe të përmbushë dëshirat e tua. Ai thesar i humbur është Zoti.

Është e vërtetë që ka disa dëshira të mira ose të nevojshme, dhe se duhet të punosh drejt përmbushjes së tyre. Por, ndërsa përpiqesh të përmbushësh dëshirat e tua më të vogla, mos harro që së pari të përmbushësh dëshirën tënde më të madhe ndaj Zotit. Bindja se dëshirat dhe detyrat më të vogla duhet të përmbushen së pari është një iluzion dhe një mashtrim. Ende e mbaj mend në fillim të udhëtimit tim shpirtëror se isha një person që shtynte punët dhe nuk meditoja rregullisht, edhe pse vazhdoja t'i thoja vetes se do të gjeja kohë për këtë. Një vit i tërë kaloi kështu para se të kuptoja se nuk e kisha përmbushur atë që i kisha premtuar vetes. Menjëherë i bëra një betim vetes se gjëja e parë që do të bëja në mëngjes ishte të lahesha dhe pastaj të meditoja për Zotin. Detyrat e përditshme ishin të shumta në

atë kohë, dhe nuk ishte e lehtë t'u shpëtoja atyre, madje as për një kohë të shkurtër. Prandaj, vendosa të kryeja së pari detyrat e mia shpirtërore. Dhe kështu, mësova një mësim të madh: detyra ime ndaj Zotit vjen e para, dhe vetëm atëherë merrem me detyra të tjera, më pak të rëndësishme.

Pse duhet që Zoti t’ia hapë njerëzimit portat e përjetësisë nëse njerëzimi i jep përparësi detyrave dhe konsideratave të tjera mbi Zotin? Zoti ka vendosur krahë shpirtërorë brenda nesh dhe pret që ne të fluturojmë në sferat e shpirtit. Këta krahë janë dëshirat tona shpirtërore, mendimet tona të larta dhe dëshira jonë e sinqertë për burimin tonë hyjnor.

Le ta kërkojmë Zotin së pari. Është e pamatur t'u japim rëndësi të madhe detyrave tokësore, sepse Azraeli mund ta thërrasë shpirtin në çdo moment dhe pastaj të gjitha detyrat, angazhimet, shqetësimet dhe detyrimet do të pushojnë dhe do të marrin fund njëherë e përgjithmonë. Pse pra të ngjitemi kaq fort pas jetës?

Një person mendon se po gëzon siguri dhe qetësi mendore, pastaj papritmas humbet një të dashur, ose humbet shëndetin ose punën, dhe siguria dhe qetësia mendore shkojnë dëm!

Sa e madhe ishte dashuria ime për nënën time! Mendova se ajo do të ishte gjithmonë me mua, por papritmas zbulova se ajo më kishte lënë kur isha fëmijë! Nuk duhet të kemi frikë nga vdekja, por përkundrazi të jemi të përgatitur për të.

Jeta nuk është ajo që duket. Mos i beso, sepse është e paqëndrueshme, mashtruese dhe plot zhgënjime dhe shpresa të shkatërruara. Përsosmëria nuk mund të gjendet këtu. Nuk dua t'ju jap një pamje joreale të jetës. Kjo botë nuk është parajsë. Është një laborator hyjnor ku Zoti teston shpirtrat për të parë nëse ata do t'i kapërcejnë dëshirat e liga me mirësi dhe do ta bëjnë Atë - domethënë, Zotin - dëshirën e tyre më të madhe, në mënyrë që ata të mund të kthehen në mbretërinë e Tij.

Jeta është plot me të gjitha llojet e tragjedive dhe komedive, fatkeqësive dhe gëzimeve. Është një tapet i gjerë, në ndryshim të vazhdueshëm dhe i gjallë i formave të panumërta. Nuk ka dy gjëra krejtësisht të njëjta. Jeta e çdo personi është unike. Çdo individ ka tipare të ndryshme, një mendësi të ndryshme dhe dëshira të ndryshme. Nëse do t'i nënshtroheshim të njëjtave sprova çdo ditë, do të lodheshim dhe do të mërziteshim. Edhe Parajsa, nëse do të ishte gjithmonë e njëjtë, do të humbiste tërheqjen e saj. Ne e duam larminë dhe diversitetin. Koncepti tradicional mbizotërues i Parajsës është krejtësisht i gabuar. Nëse do të ishte vërtet i mërzitshëm, shenjtorët dhe njerëzit e shenjtë të Perëndisë do të luteshin të ktheheshin në Tokë për t'u argëtuar! Parajsa ripërtërihet vazhdimisht në mënyrën më të këndshme, ndërsa Toka shpesh ripërtërihet vazhdimisht, por në një mënyrë të mërzitshme dhe të pakëndshme.

Megjithatë, pavarësisht faktit se jeta është e lodhshme dhe e lodhshme, shumica e njerëzve

mësohen me të, duke besuar se nuk ka mënyrë tjetër për të jetuar. Të paaftë për ta krahasuar këtë jetë me jetën shpirtërore, ata nuk arrijnë ta kuptojnë shkallën e dhimbjes dhe lodhjes së fshehur brenda kësaj bote.

Në të vërtetë, jeta nuk është reale. Është thjesht argëtim, asgjë më shumë. Ashtu si filmat e vjetër ripublikohen herë pas here, ashtu edhe të njëjtat ngjarje të vjetra përsëriten në forma të ndryshme. Dhe pavarësisht vazhdimësisë së pafundme të jetës, të njëjtat tema të paraqitura në filmat e kaluar riluhen njëra pas tjetrës. Vërtet, historia përsëritet dhe njerëzit janë thjesht objekte në muzetë e kohës.

Ta lësh jetën të zbulojë surprizat e saj, pranoji ato me gëzim, objektivitet dhe shkëputje, të paprekura nga emocionet, sikur të shihje një film. Një e qeshur me zemër është një kurë e mrekullueshme për të gjitha sëmundjet njerëzore.

Duhet t'i qasesh jetës me lehtësi dhe rehati. Kjo është ajo që mësova nga mësuesi im. Në fillim të trajnimit tim shpirtëror në shtëpinë e tij të vetmuar, i kryeja detyrat e mia me një fytyrë të zymtë, pa buzëqeshur kurrë. Një ditë mësuesi im e vuri re këtë dhe tha: "Me vullnetin e Zotit, gjithçka është mirë! Je në një funeral? A nuk e di se të gjesh Zotin do të thotë të fshehësh shqetësimet dhe të varrosësh të gjitha hidhërimet? Mos e merr jetën kaq seriozisht."

Ai më mësoi se është detyra e njeriut ta ngrejë mendjen e tij mbi të gjitha shpërqendrimet dhe

problemet tokësore, në mënyrë që të gjejë liri të plotë në Zot.

Duhet të ruhet ekuilibri në gëzime dhe hidhërime, fitim dhe humbje, fitore dhe dështim, në mënyrë që të përballemi me sfidat e jetës me guxim dhe vetëbesim.

Ruajtja e paqes së brendshme pavarësisht të gjitha ngjarjeve është mënyra më e mirë për të kapërcyer dëshirat mashtruese. Kjo është ajo që mësova nga të mëdhenjtë që nuk u prekën nga ndryshimet e kohës, por mbetën të palëkundur dhe të pandryshueshëm deri në fund. Edhe profetët, kur u torturuan, nuk e humbën vetëdijen e tyre të shenjtë, as nuk lejuan askënd t'ua vidhte dashurinë e Zotit. Gëzimi shpirtëror është në vetvete një mbrojtje e bekuar dhe fortesa më e madhe nga të gjitha. Mes sprovave dhe mundimeve, mbani mend bekimet që Zoti ju ka dhënë. Shpirti juaj është një tempull i shenjtë i Zotit. Nuk duhet të lejoni që errësira e injorancës ta ndotë atë vend të pastër. Sa e mrekullueshme është të jesh në një gjendje vetëdije shpirtërore, i nderuar, dinjitoz, i sigurt dhe në paqe! Mos kini frikë nga asgjë dhe mos urreni askënd. Jepni dashurinë tuaj të gjithëve. Ndjeni dashurinë e Zotit dhe shihni praninë e Tij në të gjithë njerëzit, dhe lejoni që dëshira juaj më e fortë të jetë prania e Tij e vazhdueshme në zemrën tuaj. Kjo është mënyra për të jetuar në paqe dhe qetësi në këtë botë. Por është e vështirë të shijosh këtë vetëkënaqësi për sa kohë që erërat e ashpra të dëshirave fryjnë nëpër oazën e zemrës dhe i dridhin pemët e saj me dhunë.

Dëshirat formohen nga mjedisi i një personi. Ato lindin nga perceptimet tona shqisore dhe kufizohen nga kufizimet e këtyre perceptimeve. Pjesëmarrja në një panair rural përmbush një dëshirë për pak emocion, por pasi vizitojmë një ekspozitë të nivelit botëror dhe shohim të gjitha ekspozitat e ndryshme, panairi i vogël humbet sharmin dhe tërheqjen e tij. Kështu, së pari duhet të përjetojmë gëzimin e bashkimit me Perëndinë, në mënyrë që ta krahasojmë atë gëzim me kënaqësitë më të vogla tokësore. Atëherë, dëshirat do të jenë të një natyre më të lartë . Dëshira është e pafundme; sapo një dëshirë plotësohet, një tjetër zë vendin e saj. Por kur ta gjeni Perëndinë, të gjitha dëshirat tuaja plotësohen. "Kërkoni së pari mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e tij, dhe të gjitha këto gjëra do t'ju jepen (Dhe ajo që është me Perëndinë është më e mirë dhe më e qëndrueshme)". Pse pra të mos kërkoni së pari përmbushjen e asaj dëshire më të madhe dhe të merrni nga dora bujare e Perëndisë më të mirën dhe më të qëndrueshmen?

Kur Zoti i përgjigjet lutjes së kërkuesit për ta njohur Atë, të gjitha dëshirat e tij të tjera do të përmbushen menjëherë dhe përgjithmonë.

Disa njerëz mendojnë se nuk kanë dëshira. Në rregull!

Kam vënë re se çfarë ndodh shpesh kur njerëzit shkojnë në treg. Mund të mos kenë një dëshirë specifike për të blerë, por papritmas diçka u tërheq vëmendjen dhe mendojnë: "Oh po, duhet ta blej!"

Edhe nëse nuk e blejnë menjëherë, u qëndron në mendje ditë e natë derisa më në fund e bëjnë, edhe nëse u duhet të marrin hua para. Ata e shijojnë për njëfarë kohe, por gradualisht joshja e saj zbehet dhe gëzimi i zotërimit të saj zvogëlohet, kështu që dëshirojnë diçka tjetër e kështu me radhë.

Ndonjëherë takojmë dikë që thotë: "Ah, sikur të kisha kaq e kaq shumë parash (ose një makinë model të veçantë ose një pishinë ose)" dhe sapo kjo dëshirë plotësohet, lind një tjetër dëshirë për diçka të re.

Dëshirat njerëzore janë në thelb të papërsosura, dhe për këtë arsye ato nuk janë në gjendje të arrijnë lumturi të plotë për pronarët e tyre.

Bota do të përpiqet t'ju shpërqendrojë nga të kujtuarit se e vetmja dëshirë vërtet e vlefshme është të gjesh Zotin. Por duhet ta kujtoni veten për këtë çdo ditë. Kur një person vendos të lërë duhanin, të ndalojë së ngrëni shumë, të ndalojë së gënjyeri ose të ndalojë së mashtruari, ai duhet të jetë i vendosur në vendimin e tij dhe të mos lëkundet. Një mjedis i keq e than dhe dobëson vullnetin, duke krijuar dëshira të rreme brenda një personi. Ai i merr më të mirën dhe i jep më të keqen. Ata që jetojnë me hajdutë besojnë se kjo është e vetmja mënyrë për të jetuar. Por shoqërimi me njerëz të mirë e drejton mendjen drejt gjërave më të larta, kështu që dëshirat e rreme nuk mund ta tundojnë më një person. Çdo gjë në këtë jetë është subjekt i ndryshimit dhe luhatjes. Por disa

momente meditimi të thellë ose studimi dhe reflektimi mbi tema të pastra shpirtërore do të jenë një burim frymëzimi, duke e çuar kërkuesin e sinqertë përtej oqeanit të mashtrimit dhe iluzionit në brigjet hyjnore ku "asnjë lodhje nuk do t'i prekë atje, as nuk do të dëbohen prej andej".

(Pushimi më i madh është përgatitur për ata që punuan, dhe ai që nuk kurseu asnjë përpjekje në kërkim të së vërtetës e fitoi atë.)

Lumturia e vërtetë qëndron në dëshirën për Zotin dhe në të menduarit e vazhdueshëm për Të. Me këmbëngulje, vjen një kohë kur ky mendim bëhet aq i palëkundur dhe i palëkundur sa asnjë vuajtje fizike, mendore apo emocionale nuk mund ta largojë vetëdijen tuaj nga Zoti. A nuk është e mrekullueshme të jetosh me vetëdijen për Zotin, duke menduar për Të dhe duke e ndjerë Atë në çdo kohë, dhe të qëndrosh në shenjtëroren e pranisë së Tij të pathyeshme, ku as vdekja dhe as asgjë tjetër nuk mund ta vjedhë paqen tënde të brendshme? (Ata që besojnë dhe zemrat e të cilëve gjejnë prehje në përkujtimin e Zotit. Me të vërtetë, në përkujtimin e Zotit zemrat gjejnë prehje.)

Kur bëhesh imun ndaj të gjitha dëshirave, shijon praninë e përjetshme.

Jeta është vërtet e çuditshme, sepse gjithçka mund të ndryshojë Prandaj, nuk duhet ta ankorojmë anijen e lumturisë në rërën lëvizëse të kësaj jete Koha jonë do të kalojë dhe ajo që shohim tani një ditë do të zhduket Ndryshimi është i pranueshëm për sa kohë që nuk e lejoni të ju dëmtojë Dhe kur ju dëmton, trazirat e brendshme

që përjetoni janë një mesazh për ju që të mos pushtoheni nga dëshirat Kur jeni të sigurt në frymën hyjnore, shijoni gjithçka pa lidhje ose varësi Prandaj, përpjekja për ta njohur Atë është me rëndësi të madhe për ata që kujdesen; përndryshe, jeta do të jetë një zhgënjim shkatërrues, duke shtypur shpresat në një mënyrë të tmerrshme

Kur u ktheva në Indi në vitin 1935, shpresoja të vizitoja vendet që i doja si fëmijë, por me të mbërritur, zbulova se gjithçka kishte ndryshuar. Faza e jetës ishte riorganizuar në një mënyrë tjetër. Zhgënjimi dhe tronditja më e madhe erdhi kur vizitova shtëpinë time të vjetër në Aykapur, ku luaja dhe shikoja zogjtë. Vetëm një pemë mbeti nga gjithçka që mbaja mend. E tillë është jeta! Gjëra të njohura dhe të çmuara na ikin nga sytë një nga një. Isha gati të jepja gjithçka për ta parë shtëpinë tonë ashtu siç ishte në fëmijërinë time. E megjithatë, Zoti ma plotësoi dëshirën, sepse më vonë e pashë shtëpinë në një vizion, ku notuam në pishinë, dhe pastaj u ngjita lart, u shtriva në shtrat dhe hëngra mango, ashtu siç kisha bërë shumë vite më parë.

Dëshirat tani duhen shqyrtuar dhe shqyrtuar me shumë kujdes, të renditen mirë dhe të ruhen vetëm ato të mirat, dhe as ato dëshira të mira të mos lejohen të shtypin dëshirën më të rëndësishme për Zotin.

Kjo dëshirë duhet të mbetet e gjallë dhe e zjarrtë, dhe nuk duhet të lejohet të zbehet ose të shuhet. Njeriu është nën një iluzion të madh kur i kërkon Zotit t'i përmbushë dëshirat e tij tokësore,

por nuk i kërkon Atij t'i zbulojë Vetveten. Imagjinoni një fëmijë që vazhdimisht kërkon që prindërit e tij t'i plotësojnë kërkesat e tij, dhe përndryshe as nuk pyet për to dhe as nuk mendon për to. Kjo është mosmirënjohje dhe mohim i mirësisë së tyre, dhe në këtë ka një mësim për ata që reflektojnë.

Kur zbatohet ky libër i jetës, njeriu do të shoqërohet vetëm nga njohuritë shpirtërore të fituara gjatë qëndrimit të tij tokësor. Prandaj, Zoti duhet të mbetet gjithmonë i pranishëm në mendjen e dikujt, duke e thirrur vazhdimisht Atë dhe duke mos e harruar kurrë Atë nëse dikush është vërtet i shqetësuar për të ardhmen e tij shpirtërore. Kur jemi në bashkësi me Zotin, do të zbulojmë se të gjitha dëshirat plotësohen në një mënyrë misterioze. Por ne duhet ta kërkojmë Zotin së pari. Ai është bujar dhe na ka dhënë gjithçka, por ne do ta gjejmë Atë vetëm kur të mos jemi të kënaqur me dhuratat e Tij, por t'i drejtohemi Vetë Dhuruesit. Ne do ta njohim Atë për sa kohë që jemi të sinqertë në ndjekjen tonë, të zellshëm në dëshirën tonë për t'iu afruar Atij dhe për të përjetuar praninë e Tij të bekuar.

Pengesa më e madhe me të cilën përballet një person është vetvetja e tij. Kur përpiqet të ulet në heshtje dhe të meditojë për çështje shpirtërore, lindin papritur mendime të kësaj bote, duke i shpërqendruar dhe duke i penguar të arrijnë qëllimin e tyre. Ata duhet të stërviten për të kontrolluar mendimet dhe trupat e tyre, dhe duke vepruar kështu, ata do të mbajnë një parajsë të

lëvizshme brenda shpirtit të tyre. Në jetë a në vdekje, në parajsë a në ferr, ajo lumturi supreme do t'i shoqërojë.

Ne duhet t'i lutemi Zotit thellësisht, duke e zbrazur dëshirën tonë të madhe, duke i kërkuar Atij në gjuhën e zemrës, me dëshirën e shpirtit dhe me pëshpëritjet e ndërgjegjes, në mënyrë që Ai të na dëgjojë dhe të na përgjigjet. Por nëse një person lutet me gjysmë zemre dhe në të njëjtën kohë mendon për diçka tjetër - diçka që Zoti e di se nuk është shqetësimi kryesor i atij personi - Ai nuk do të përgjigjet.

Së pari duhet të kemi Zotin. Koha është tani. Nuk duhet të presim, sepse iluzionet janë shumë të fuqishme. Jeta kalon shpejt dhe është turp të largohemi nga kjo botë pa e ditur qëllimin e jetës. Duhet të reflektojmë sa herë që kemi një moment kohë të lirë. Edhe nëse lutjet tuaja nuk marrin përgjigje fillimisht, mos e humbni shpresën për mëshirën e Zotit, por vazhdoni të luteni. Lutuni sinqerisht dhe besoni se lutja juaj do të marrë përgjigje.

Në jetën time kam qenë dëshmitar i provës më të madhe të reagimit të Zotit ndaj lutjes. Por një përgjigje e tillë kërkon përpjekje, sepse asgjë me rëndësi nuk vjen pa përpjekje. Meditimi është thelbësor për të zbuluar misteret e jetës dhe për të hyrë në mbretërinë e Zotit.

Zakonet e këqija dhe shpërqendrimet e tjera do të përpiqen të minojnë përpjekjet tuaja dhe të dobësojnë vendosmërinë tuaj. Por nëse doni të jeni

të lumtur, mbajini mendimet tuaja të drejtuara nga Zoti dhe do ta gjeni Atë pranë jush.

Dëshirat për kënaqësi tokësore krijojnë një tërheqje magnetike që e tërheq një person drejt kësaj toke, jetë pas jete. Kthimi në mish bëhet i panevojshëm për ata që i kanë gjetur dëshirat e tyre te Zoti. Sa herë që dëshirojnë të përmbushin ndonjë dëshirë, ata mendojnë për të dhe ajo manifestohet para tyre. Nëna ime m'u shfaq pas vdekjes së saj dhe u ngushëllova duke e parë atë dhe e falënderova Zotin për mirësinë e Tij. Vërtet, Ai është Më Bujari dhe Më i Mëshirshmi. Ai i përmbush dëshirat tona për të treguar dashurinë dhe mirënjohjen e Tij ndaj nesh kur i japim Atij vendin e parë në zemrat tona.

Kur një person arrin te Zoti, ai bëhet zot i jetës dhe i fatit. Nuk duhet të pushojmë derisa prania hyjnore të jetë vendosur fort në jetën tonë. Ai do të na japë gjithçka që dëshirojmë dhe do të na vërë në provë.

Sprovat dhe pengesat në rrugën shpirtërore janë të shumta dhe të mëdha, por ndërsa kalojmë nëpër ato sprova dhe i kapërcejmë ato pengesa, duhet të themi: “O Zot, Ti i ke përgjigjur lutjeve të mia dhe i ke përmbushur dëshirat e mia më të mëdha, kështu që zemra ime është pasuruar me praninë Tënde dhe shpirti im shkëlqen me dritën Tënde” Paqja qoftë mbi ty

Altruizmi zgjeron vetëdijen

Kur u dërgon të tjerëve qëllime të mira, vetëdija jote zgjerohet. Kur mendon për fqinjin tënd, një pjesë e qenies sate çlirohet së bashku me atë mendim. Por vetëm të menduarit nuk mjafton; duhet të jemi të gatshëm ta vëmë të menduarit në praktikë.

Martesa është një mësim altruizmi. Dy njerëz përpiqen të ndajnë jetën me njëri-tjetrin. Pastaj lindin fëmijë dhe prindërit ndajnë atë që kanë me ta. Por të mendosh vetëm për familjen e ngushtë dhe për askënd tjetër (domethënë, unë dhe ti ose vetëm ne) është një formë egoizmi.

Do të vijë koha kur të dashurit tanë do të na lënë; kjo është mënyra e jetës. Kjo na kujton se qëllimi përfundimtar i njerëzimit është të zgjerojë kufijtë e vetëdijes sonë duke punuar për të tjerët dhe duke ndarë bekimet e jetës me ta.

Altruizmi i sjell zotëruesit të tij shumë bekime dhe lumturi të madhe, sepse nëpërmjet altruizmit njeriu ruan lumturinë e vet. Qëllimi im është t'i bëj të tjerët të lumtur, sepse lumturia ime rrjedh nga lumturia e tyre.

Nuk mund ta shijojmë vërtet shijen e arritjes nëse nuk e ndajmë lumturinë tonë me të tjerët. Nuk po flas vetëm për anëtarët e familjes, por për të gjithë njerëzit.

Ne duhet të mendojmë për të tjerët dhe t'i ndihmojmë ata sa më mirë që të mundemi. Kjo nuk do të thotë të varfërojmë veten, por përkundrazi të tregojmë shqetësim të sinqertë dhe miqësor për të tjerët dhe një gatishmëri për të ndarë me të tjerët.

Së pari duhet t’i zbatojmë parimet e së vërtetës te vetja. Nuk mund t’ua mësojmë altruizmin të tjerëve nëse vetë nuk jemi altruistë. Nëse fillojmë me veten, do të bëhemi një shembull i mirë për të tjerët.

Ia kam kushtuar jetën time shërbimit dhe përfitimit të të tjerëve. Kam udhëtuar shumë dhe kam mbajtur leksione para audiencave të mëdha. Por e di që u shërbej më së miri të tjerëve përmes shkrimeve dhe mësimeve të mia.

Turmat vijnë për të dëgjuar leksione, jo domosdoshmërisht nga dashuria e vërtetë. Njerëzit vijnë për frymëzim dhe ngushëllim shpirtëror. Por

unë dua shpirtra që kërkojnë të vërtetën, që e duan Zotin. Kjo është arsyeja pse jam përqendruar dhe vazhdoj të përqendrohem në domosdoshmërinë e meditimit mbi Zotin.

Të gjithë kërkuesit seriozë dhe këmbëngulës në kërkimin e tyre shpirtëror do të kurorëzohen me sukses nëse vazhdojnë të ecin përpara me dëshirë dhe zell.

Ne duhet ta duam Perëndinë me gjithë zemrat, mendjet, shpirtrat dhe forcën tonë, dhe ta duam të afërmin tonë si veten tonë.

Çfarë do të thotë ta duash Zotin me gjithë zemrën, mendjen, shpirtin dhe forcën tënde?

Zemra do të thotë ndjenjë, mendja do të thotë përqendrim, shpirti do të thotë harmoni e thellë shpirtërore në meditim dhe forca do të thotë drejtim i gjithë energjisë sonë drejt Zotit.

Kjo do të thotë ta duash Zotin me të gjitha ndjenjat e tua, me gjithë përqendrimin në meditim, duke e ridrejtuar energjinë ose fuqinë e jetës nga materia në shpirt dhe duke e zhvendosur vëmendjen nga trupi te Zoti.

Nuk është e mundur ta duash Zotin pa meditim, sepse vetëm nëpërmjet meditimit mund ta kuptojmë natyrën tonë shpirtërore si një shpirt i lidhur përjetësisht dhe përgjithmonë me Zotin që e krijoi atë sipas shëmbëlltyrës së Tij.

Ne duhet të ndërtojmë brenda vetes një fron për dashurinë sublime të Zotit. Nuk ka asgjë më të rëndësishme në jetë. Nuk ka ambicie më të lartë sesa ta duash Atë, të flasësh për Të dhe t'i

ndriçosh të tjerët që ta njohin Atë. Nuk dua asgjë tjetër nga njerëzit.

Është kënaqësi të ndaj përvojën time shpirtërore me ata që e kërkojnë sinqerisht. Asgjë nuk më sjell më shumë gëzim sesa të flas me ta për Zotin dhe t'i ndihmoj ata të përjetojnë praninë e Tij.

Është e mrekullueshme të duash Zotin dhe të duash shërbëtorët e Tij. Kur e gjejmë Atë, e ndiejmë dashurinë e Tij tek të gjithë. Nuk ka fuqi më të madhe se fuqia e dashurisë në univers.

E shoh Zotin Më të Lartë të ulur në fron mbi qiej dhe oqeane dhe mbi fronin e vetëdijes sime e shoh Atë të pranishëm brenda meje dhe në shpirtrat e të gjithëve dhe e përqafoj Atë në të gjitha format dhe manifestimet e Tij të pafundme në krijim.

Po të mos ishte egoizmi, bota do të ishte parajsë

Nëse bota do të hiqte dorë nga egoizmi i saj i lig, do të shihnim parajsën në këtë tokë.

Farat e luftës qëndrojnë në zemër të egoizmit keqdashës. Njerëzit e hershëm përdorën për herë të parë shkopinj guri, të cilët më vonë evoluan në harqe dhe shigjeta, për të mbrojtur egoizmin e tyre nga egoizmi i të tjerëve. Më vonë, u shpikën pushkët dhe pistoletat, pastaj mitralozët dhe më pas bombat dhe gazi helmues - të gjitha për të mbrojtur egoizmin e një grupi njerëzish nga egoizmi i një tjetri.

Potenciali shkatërrues i njerëzimit është rritur dhe zhvilluar më shumë se potenciali i tij

konstruktiv. Ky vlim i keq - vlimi i egoizmit keqdashës - përfundimisht do të shpërthejë. Por për fat të keq, shumë jetë do të zhduken para se njerëzimi të zgjohet dhe të kuptojë se egoizmi nacionalist nuk është më pak i dëmshëm se egoizmi personal. Një komb përbëhet në thelb nga grupe të vogla, dhe këto grupe përbëhen nga .individë; duhet të fillohet me veten

Si rezultat i këtij egoizmi të neveritshëm, shpërthejnë luftëra, prishet ekuilibri ekonomik dhe .mbizotëron recesioni e më pas depresioni

Kufijtë midis vendeve nuk janë të fiksuar dhe qeveritë e botës janë subjekt i ndryshimeve të .vazhdueshme

Egoizmi që kërkon lumturi pa marrë parasysh të drejtat dhe lumturinë e të tjerëve, ose që shkel të drejtat dhe interesat e të tjerëve për qëllimet e .veta, gjeneron varfëri, pakënaqësi dhe mjerim

Të pasurohesh në kurriz të të tjerëve është një gabim i rëndë. Komunizmi, i cili në pamje të jashtme u premton masave bollëk dhe prosperitet, nuk do të ketë sukses dhe një ditë do të shembet sepse bazohet në shtrëngim dhe shtypje të lirive personale (Shënim: Ky leksion u dha nga Mjeshtri Paramhansa në vitin 1937, dhe ky përfundim me të vërtetë ka ardhur në jetë!)

Njerëzit e mëdhenj mbështesin altruizmin bazuar në një dëshirë të sinqertë shpirtërore për të dhënë

Nëse një person përqendrohet vetëm te duart dhe këmbët e tij dhe neglizhon kokën e tij, truri nuk do të funksionojë për të udhëhequr aftësitë

motorike. Të gjitha funksionet trupore duhet të koordinohen. Në mënyrë të ngjashme, mendjet (vendimmarrësit) në kombe dhe shoqëri duhet të punojnë në koordinim me duart dhe këmbët (fuqinë punëtore), sepse nëse interesat përplasen, rendi do të prishet, kaosi do të mbizotërojë dhe vuajtja do të rezultojë.

Ka dy mësues në botë. Ai që e merr Zotin si udhërrëfyes dhe mentor të tij nuk ka pse të ketë frikë. Ai që e merr Satanin si udhëheqës dhe udhërrëfyes të tij do të vuajë shumë.

Fjala kyçe për shumicën e njerëzve në këtë jetë është "unë". Ata me një prirje dhe prirje shpirtërore mendojnë për të tjerët aq sa mendojnë për veten e tyre. Ata që mendojnë vetëm për veten e tyre sjellin mbi vete armiqësinë dhe pakënaqësinë e atyre përreth tyre. Por ata që marrin në konsideratë ndjenjat dhe interesat e të tjerëve zbulojnë se të tjerët mendojnë për ta dhe i marrin në konsideratë ndjenjat e tyre.

Nëse ka njëqind njerëz në një qytet dhe secili prej tyre përpiqet të marrë diçka nga të tjerët, atëherë secili prej tyre do të ketë nëntëdhjetë e nëntë armiq. Por nëse secili prej tyre përpiqet të ndihmojë të tjerët, atëherë secili prej tyre do të ketë nëntëdhjetë e nëntë miq.

Jetova në atë mënyrë dhe nuk humba asgjë duke u dhënë të tjerëve. Në fakt, gjithçka që dhashë më u kthye shumëzuar me hirin e Zotit. Tani nuk dëshiroj asgjë sepse ajo që kam thellë brenda meje është më e madhe dhe më e çmuar se çdo gjë që bota mund të ofrojë. Ajo që një

person kërkon vërtet është lumturia, dhe sapo të arrihet lumturia, nevoja për rrethanat që çojnë në të zhduket.

Nuk kam llogari bankare sepse e vetmja garanci në këtë botë janë ndjenjat e mira që njerëzit kanë ndaj meje. Nuk besoj në asnjë garanci tjetër tokësore. Pasuria e vërtetë qëndron në të jetuarit në zemrat e vëllezërve dhe miqve të tu.

Kur jemi altruistë, bëhemi të lumtur. Dhe nëse e përqafojmë këtë qasje, të tjerët përreth nesh do të ndikohen nga sjellja jonë dhe do të përpiqen të na imitojnë. Ne duhet të eliminojmë egoizmin, i cili është rrënja e të gjitha të këqijave individuale dhe kombëtare.

Shenjti u ngrit në ajër

Nga libri "Filozofia e Indisë në jetën e një Jogi"

"Mbrëmë e pashë Yogian të varur disa metra në ajër"

Me atë frazë interesante, miku im Upendra Mohan Chaudhry e filloi fjalimin e tij

Ajo buzëqeshi me entuziazëm dhe tha: "Ndoshta e ke menduar emrin e tij: a nuk do të thuash Bhaduri Mahasaya që jeton në rrugën e sipërme me rrethrrotullim?"

Upendra pohoi me kokë në shenjë dakordësie, megjithëse ishte pak i zhgënjyer që lajmi nuk më kishte ardhur nëpërmjet tij. Miqtë e mi e dinin sa kurioz isha për shenjtorët dhe ishin gjithmonë të lumtur të më prezantonin me një të ri.

Vazhdova duke thënë: "Rezidenca e jogit është shumë afër shtëpisë sonë dhe unë e vizitoj rregullisht."

Fjalët e mia ngjallën shumë interes tek Upendra, pasi interesi ishte i dukshëm në fytyrën e tij, dhe unë shtova:

"E pashë të kryente vepra të mrekullueshme. Ai zotëroi tetë teknikat e frymëmarrjes [1] të jogës së lashtë, siç është regjistruar nga i urti Patanjali. [2] Një ditë, Bhaduri Mahasaya kreu Bhastrika Pranayama para meje me një fuqi kaq të mahnitshme saqë ndjeva sikur një stuhi e fuqishme kishte përshkuar dhomën! Më pas, ai e qetësoi këtë frymëmarrje të stuhishme dhe mbeti i palëvizshëm në një gjendje vetëdije të lartë. [3] Atmosfera e paqes që pasoi këtë stuhi ishte kaq e qartë dhe e paharrueshme."

Zëri i Upendrës u ngjet nga mosbesimi ndërsa tha: "Kam dëgjuar që shenjtori nuk del kurrë nga shtëpia e tij, a është e vërtetë?"

Unë u përgjigja: "Po, kjo është e vërteta! Ai ka qëndruar i mbyllur në shtëpinë e tij për njëzet vitet e fundit. Megjithatë, ai i zbut kufizimet e këtij ligji të rreptë që ia imponoi vetes gjatë festave tona të shenjta dhe ecën në shtegun anësor ku mblidhen lypësit, sepse Shën Bahaduri njihet për zemrën e tij të mirë."

Ai tha: "Por si qëndron i varur në ajër shenjtori, duke sfiduar ligjin e gravitetit?"

Unë u përgjigja: "Trupi i jogit humbet dendësinë duke praktikuar ushtrime të caktuara të frymëmarrjes pranayama, dhe pastaj ai mund të fluturojë ose të kërcejë si një bretkosë. Edhe shenjtorët që nuk praktikojnë yogën tradicionale

fluturojnë në ajër ndërsa hyjnë në gjendje sublime të një malli të shtuar për Zotin".

Kureshtja shkëlqyeu në sytë e Upendrës dhe ai tha: "Do të doja të dija më shumë rreth këtij njeriu të mençur. A merr pjesë në mbledhjet e tij të mbrëmjes?"

Unë thashë: "Po, e vizitoj shpesh dhe jam shumë i impresionuar nga zgjuarsia e tij e shpejtë dhe mençuria e mrekullueshme. Ndonjëherë e qeshura ime e prish solemnitetin e mbledhjes. Edhe pse shenjtori nuk shqetësohet nga kjo, dishepujt e tij më shikojnë me inat!"

Atë pasdite, gjatë rrugës për në shtëpi nga shkolla, ndalova në shtëpinë e Bhaduri Mahasayas dhe vendosa ta vizitoja. Jogi jetonte i vetmuar, i ruajtur nga një dishepull në katin përdhes. Ky dishepull ishte shumë i kujdesshëm me vizitorët dhe më pyeti nëse kisha një takim me mësuesin e tij. Por mësuesi u shfaq menjëherë, me sytë që i shkëlqenin, duke më kursyer kështu nga të qenit i hedhur në vend. Ai i tha dishepullit:

"Le të vijë Mukanda kurdo që të dëshirojë. Rregulli i izolimit nuk është për ngushëllimin tim, por për ngushëllimin e të tjerëve. Njerëzit e botës nuk ndihen rehat me ndershmërinë tonë, gjë që ua shkatërron krenarinë. Shenjtorët nuk janë vetëm të rrallë, por edhe konfuzë. Edhe në Shkrimet e Shenjta, ndonjëherë i gjejmë ata duke u shkaktuar siklet të tjerëve."

E ndoqa Bhaduri Mahasaya-n në banesën e tij të thjeshtë në katin e sipërm, të cilën ai rrallë e linte. Mjeshtrat zakonisht e injorojnë shkëlqimin

dhe shkëlqimin e botës duke u tërhequr nga sytë e publikut. Bota rrallë u kushton vëmendje atyre derisa të jenë vendosur fort në analet e kohës, sepse bashkëkohësit e urtakut nuk kufizohen vetëm tek ata që jetojnë në kufijtë e ngushtë të së tashmes.

Unë thashë: "I urtë i madh, ti je jogi i parë që kam njohur që rri gjithë kohës brenda shtëpisë së tij"

Ai u përgjigj: "Ndonjëherë Zoti i mbjell shenjtorët e tij në një tokë të papritur, në mënyrë që të mos mendojmë se mund t'i nënshtrojmë ata ndaj një rregulli specifik".

Shenjti rrinte ulur këmbëkryq në kontemplacion, trupi i tij plot gjallëri pushonte në pozicionin e lotusit. Edhe pse ishte mbi shtatëdhjetë vjeç, trupi i tij nuk tregonte shenja plakjeje apo varjeje nga ulja e zgjatur. I fortë dhe i gjatë, ai ishte i përsosur në çdo mënyrë. Fytyra e tij mbante tiparet e të urtit të përshkruar në shkrimet e shenjta si kokëfortë, me mjekër të dendur, gjithmonë ulur drejt, me sytë e tij të qetë të fiksuar në Praninë Hyjnore.

U ula me shenjtorin në meditim dhe pas një ore zëri i tij i butë më zgjoi:

"Shpesh hyn në një gjendje qetësie, por a ke arritur një gjendje vetëdijeje të vërtetë për Zotin?"

Shenjti donte të më kujtonte ta dua Zotin më shumë sesa të meditoj, dhe shtoi: "Mos i ngatërro mjetet me qëllimin dhe mos i bëj mjetet qëllimin tënd"

Ai më ofroi disa mango dhe me zgjuarsinë e tij të shpejtë, të cilën e gjeta zbavitëse pavarësisht natyrës së tij serioze, tha:

"Dëshira e njerëzve për t'u bashkuar me ushqimin është shumë më e madhe sesa dëshira e tyre për t'u bashkuar me Zotin"

Kjo lojë fjalësh shkaktoi një të qeshur të madhe nga unë, dhe shikimi i tij u zbut me dashuri ndërsa tha: "Çfarë të qeshure!" Fytyra e tij ishte serioze, por me një buzëqeshje të lumtur. Sytë e tij të mëdhenj, si lotus, fshihnin një buzëqeshje të shenjtë e të brendshme.

Shenjti tregoi me gisht nga një numër zarfash të trashë mbi një tavolinë, duke thënë: "Këto letra më kanë ardhur nga Amerika e largët, unë korrespondoj me një numër shoqatash, anëtarët e të cilave tregojnë interes për jogën. Ato po e rizbulojnë Indinë me një kuptim më të mirë se Kolombi! Jam i lumtur t'i ndihmoj, sepse njohuria e jogës është falas, si drita e diellit, për të gjithë ata që e kërkojnë atë."

"Ajo që të mençurit e kanë konsideruar të domosdoshme për shpëtimin e njerëzimit nuk duhet të lirohet për hir të Perëndimit. Lindja dhe Perëndimi janë të ngjashëm në shpirt pavarësisht përvojave të tyre të ndryshme të jashtme, dhe nuk kanë shpresë për përparim dhe prosperitet pa praktikuar një nga rrugët shpirtërore të yogas."

Shenjti më mbajti në vështrimin e tij të qetë, dhe unë nuk e kuptova atëherë se fjalët e tij ishin një profeci e mbuluar. Edhe tani, ndërsa i shkruaj këto fjalë, nuk e kam kuptuar kuptimin e plotë të

aludimeve të tij në dukje të padëmshme se një ditë do t'i sillja mësimet e Indisë në Perëndim.

Unë thashë: "O urtar i madh, sa e mrekullueshme do të ishte nëse do të shkruanit një libër për jogën në dobi të njerëzimit!"

Ai u përgjigj: "Unë po stërvit studentë të cilët, së bashku me studentët e tyre, do të bëhen libra të gjallë që i rezistojnë prishjes, ndryshimeve natyrore të kohës dhe interpretimeve të panatyrshme të kritikëve".

Ne mbetëm vetëm me jogin derisa mbërritën dishepujt e tij në mbrëmje, kur ai mbajti një nga leksionet e tij të pakrahasueshme. Si një përmbytje e butë, ai fshiu rrënojat dhe mbeturinat psikologjike të dëgjuesve të tij dhe i çoi ata drejt Zotit. Shëmbëlltyrat e tij të mrekullueshme u dhanë në një gjuhë bengalisht të përsosur.

Atë mbrëmje, Bhaduri eksploroi aspekte të ndryshme filozofike të jetës së një princeshe mesjetare Rajput të quajtur Mirabai, e cila hoqi dorë nga jeta luksoze e pallatit në kërkim të shenjtërisë. Fillimisht, një asket i shquar, Sanatna Goswami, refuzoi ta pranonte atë si dishepulle sepse ajo ishte grua, por përgjigjja e saj e bëri atë të gjunjëzohej kur ajo tha:

"Thuaji mësuesit se unë nuk njoh asnjë mashkull në univers përveç Zotit. A nuk jemi të gjithë femra para Tij?"

(Ekziston një ide e shenjtë se Zoti është i vetmi parim pozitiv dhe krijues në univers, dhe se krijimi i Tij nuk është gjë tjetër veçse një iluzion negativ)

Mirabai ishte poete dhe ajo kompozoi shumë poezi të mbushura me gëzim shpirtëror që ende konsiderohen ndër thesaret letrare të Indisë. Po përkthej njërën prej tyre këtu në anglisht (u përkthye në vargje arabe nga Mahmoud Abbas Masoud):

Nëse trupi lahet gjithmonë, do të dihet
Do të isha bërë luan në mes të deteve
Nëse e ha bimën, me siguri do ta kuptojë
Me krenari do të merrja formën e një dhie
Nëse do të numërohej numri i rruzareve, do të dukej se
Po e lavdëroja Zotin me rruaza të mëdha
Sikur idhujt të bënin sexhde
Do të kisha përkulur para maleve dhe shkëmbinjve
Sikur të mund të pihej qumësht me gllënjka
Që viçat dhe të vegjlit ta shijojnë
Nëse braktisja e gruas sjell
Mijëra do të kastroheshin menjëherë me dëshirën e tyre.
E gjithë kjo nuk mjafton për ta zbuluar atë
Jo, dhe nuk do të jetë kurrë në gjendje ta ngrejë perden
Zoti do të shfaqet me një kusht:

Dashuria dhe dëshira e një zemre si zjarri

Disa studentë vendosën rupi në këpucën e Bhadurit, e cila ishte pranë tij ndërsa ai ishte ulur në një pozë joge. Kjo ofertë e zakonshme në Indi është një shprehje respekti dhe vlerësimi, që nënkupton se studenti i vendos pasuritë e tij materiale në këmbët e mësuesit të tij. Miqtë e dhembshur janë një manifestim i kujdesit dhe mbrojtjes së Zotit për ata që Ai i do.

Njëri nga dishepujt e shikoi me padurim mjeshtrin e nderuar ndërsa ai po largohej, duke thënë: "Vërtet, ti je i mrekullueshëm, Mjeshtër! Ti ke braktisur pasurinë dhe rehatinë personale për të kërkuar Zotin dhe për të na dhënë mençuri" (Sepse dihej mirë se Bhaduri Mahasya kishte hequr dorë nga një pasuri e madhe familjare në rininë e tij kur mori një vendim të vendosur për të ndjekur rrugën e jogës).

Shenjti u përgjigj: "Por ti po bën të kundërtën!" Tiparet e mësuesit shprehnin një qortim të butë dhe ai vazhdoi: "Kam hequr dorë nga disa rupi dhe kënaqësi të përkohshme e të parëndësishme për dashurinë e një mbretërie universale, lumturia e së cilës është e pakufishme dhe e pafundme. Pra, si mund të thuash se e kam privuar veten nga diçka? Janë njerëzit dritëshkurtër të kësaj bote që po heqin dorë vërtet! Ata braktisin një mbretëri të shenjtë që nuk ka të barabartë, duke lakmuar kënaqësi të pakta tokësore që as nuk e ushqejnë dhe as nuk e shuajnë urinë!"

Qesha me këtë pikëpamje kontrastuese të asketizmit dhe asketizmit: ndërsa njëri e bën shenjtorin e varfër më të pasur dhe më të shquar se Kresi, tjetri i kthen milionerët më të mëdhenj të botës në të varfër të varfër që nuk e dinë se çfarë vuajnë nga poshtërimi i varfërisë.

Mësuesi e përfundoi fjalimin e tij duke nxitur besim të palëkundur, duke thënë: “Sistemi hyjnor i menaxhon punët tona dhe organizon të ardhmen tonë me një mençuri që tejkalon atë që ofrojnë kompanitë e sigurimeve. Bota është plot me njerëz të shqetësuar që i besojnë mjeteve të jashtme të mbrojtjes. Mendimet e tyre të dhimbshme janë si plagë në ballin e tyre. I Vetmi dhe i Vetëm, i cili na dha ajër dhe qumësht që nga momenti që lindëm, di si t’u sigurojë adhuruesve të Tij ditë pas dite gjithçka që u nevojitet në jetën e tyre.”

Vazhdova vizitat e mia te shenjtori edhe pas përfundimit të seancave të studimit, dhe me një entuziazëm të heshtur që më ndihmoi të kuptoja praninë hyjnore. Një ditë shenjtori u zhvendos në Rrugën Ram Mohan Roy, larg shtëpisë sonë në Rrugën Gurbar, ndërsa ithtarët e tij të dashur i ndërtuan një eremit të ri të njohur si Tajendramath (4).

Edhe pse ajo që do të tregoj është e parakohshme në këtë kujtim, do të përmend këtu fjalët përmbyllëse që më tha Bhaduri Mahasya Pak para nisjes sime për në Perëndim, shkova t’i thoja lamtumirën dhe u përkula me përulësi para tij, duke kërkuar bekimin e tij të lamtumirës. Ai tha:

"Biri im, shko përpara me bekimin e Zotit dhe merr lavdinë e Indisë së lashtë si mburojë mbrojtëse. Fitorja është shkruar në ballin tënd dhe fisnikët e largët do të të mirëpresin mirë."

Burimi: Autobiografia e Yogit (Filozofia Indiane në Jetën e një Yogi)

Shënime në fund të faqes

(1) Kjo teknikë frymëmarrjeje njihet si pranayama, e cila është kontrolli i forcës ose aktivitetit jetësor (prana) duke rregulluar procesin e frymëmarrjes. Pranayama bhastrika ("zile"): punon për të qetësuar mendjen.

(2) Patanjali është komentuesi më i madh i lashtësisë mbi jogën.

(3) Në një leksion në vitin 1928, Profesor Jules Bois i Sorbonës deklaroi se shkencëtarët francezë kishin kryer eksperimente mbi vetëdijen më të lartë dhe pranuan ekzistencën e saj. Ai e përshkroi atë si "homologun e mendjes së pavetëdijshme në konceptin e Frojdit". Kjo vetëdije më e lartë përfshin talentet dhe cilësitë që e bëjnë një person vërtet njerëzor, jo thjesht një kafshë të evoluar". Studiuesi francez sqaroi se zgjimi i vetëdijes më të lartë "duhet të dallohet nga sugjestionimi ose hipnoza". Ekzistenca e vetëdijes më të lartë njihet filozofikisht dhe në thelb është vetja më e lartë e përshkruar nga Emerson, të cilën shkenca e ka pranuar vetëm kohët e fundit". Emerson tha në esenë e tij (Shpirti më i Lartë): "Njeriu është fytyra e një tempulli në të cilin qëndron gjithë mençuria dhe mirësia, dhe zakonisht ajo që ne e quajmë njeri: njeriu i të ngrënit, të pirit, të mbjelljes dhe të llogaritjes jep një imazh të rremë të realitetit të tij thelbësor. Por shpirti, instrumenti dhe shprehja e të cilit ai është, nëse do të lejohej të shfaqej përmes mendimeve dhe veprimeve të tij, ne do të ishim të detyruar të përkuleshim sepse atëherë do të qëndronim para natyrës shpirtërore dhe para të gjitha atributeve hyjnore".

(4) Emri i tij i plotë ishte Tajnaramath Bhaduri, dhe "math" në gjuhën hindi do të thotë vend adhurimi, duke iu referuar shpesh një eremiti ose manastiri. Midis shenjtorëve që "fluturonin në hapësirë" ishte Shën Jozefi i Kupertinos, një shenjtor i shekullit të 17-të, përvojat e jashtëzakonshme të të cilit u dokumentuan nga dëshmitarë. Shën Jozefi shfaqi një gjendje admirimi dhe habie ndaj botës, e cila në realitet ishte një kujtim i Zotit dhe një lidhje e thellë me Të. Vëllezërit e tij në manastir nuk e lejonin të shërbente në tryezën e përbashkët nga frika se mos fluturonte me porcelanin. Në të vërtetë, shenjtori ishte i paaftë të kryente detyrat e kësaj bote për shkak të pamundësisë së tij për të qëndruar në tokë për një kohë të mjaftueshme! Ndonjëherë, vetëm pamja e një statuje të bekuar ishte e mjaftueshme për ta shtyrë atë në fluturim vertikal, pas së cilës ai do të shihte dy shenjtorët - njeriun dhe gurin - duke fluturuar nëpër qiej.

Shën Tereza e Avilës, një shenjtore me eminencë shpirtërore, e gjeti gjithashtu ngritjen fizike shqetësuese. E ngarkuar me detyra të shumta administrative, ajo u përpoq pa sukses të ndalonte provat e fluturimit, duke shkruar në këtë drejtim: "Masat janë të padobishme nëse Zoti dëshiron ndryshe". Trupi i Shën Terezës, i varrosur në një kishë në Alba të Spanjës, mbeti i paprishur për katër shekuj, aroma e tij si ajo e trëndafilave dhe mrekulli të panumërta iu atribuan atij.

(Këto mrekulli na kujtojnë gjithashtu atë që përmendet në Kuranin e Shenjtë dhe në traditat fisnike profetike, siç është historia e Banorëve të Shpellës dhe kërkesa drejtuar Merjemes, paqja qoftë mbi të, për të shkundur trungun e thatë të palmës në mënyrë që hurmat e pjekura të binin prej tij jashtë stinës, dhe gjithashtu se si Zoti e furnizoi Merjemen, sipas asaj që përmendet në Suren Al Imran (Sa herë që Zekerija hynte tek ajo në shenjtërore, ai gjente me të furnizim. Ai i thoshte: "O Merjem, nga është kjo për ty?" Ajo tha: "Është nga Zoti") si dhe historinë e Xhurejxhit, adhuruesit, dhe djalit që foli në

djep, dhe të treve që hynë në shpellë dhe shkëmbi u largua prej tyre dhe mrekulli të tjera.)

Vullneti dhe ndikimi i mjedisit

Problemet dhe vështirësitë lindin nga mungesa e vetëdijes së një personi për veprimet e tij të kaluara, të kryera në një kohë dhe vend të caktuar. Vuajtja e tij aktuale rrjedh nga mendimet dhe veprat që ai ka shqiptuar, të cilat kanë zënë rrënjë në tokën e vetëdijes, duke mbirë dhe duke dhënë fryte të të njëjtit lloj si ato mendime dhe veprime.

Vetëm për Zotin unë jetoj dhe punoj. Nuk ka tundime apo iluzione tokësore që të më joshin. Kam parë me syrin e mençurisë dhe të depërtimit dhe kam shpuar velat e mashtrimit dhe të iluzionit. Edhe ju duhet ta kuptoni se vizita juaj në këtë tokë është e përkohshme. Ju jeni këtu për një qëllim: të mësoni mësimet e nevojshme dhe të ndihmoni të gjithë ata që hasin në rrugën tuaj në jetë.

Çdo mëngjes i kërkoj Zotit të më tregojë se çfarë dëshiron të bëj, dhe pastaj e shoh Atë duke vepruar përmes duarve dhe mendjes sime dhe gjithçka shkon sipas vullnetit të Tij.

Sprovat dhe fatkeqësitë nuk vijnë për të thyer një person ose për të paralizuar vullnetin e tij, por përkundrazi për ta bërë atë të vlerësojë madhështinë e Zotit dhe të respektojë ligjet e Tij, përmes të cilave ai mund të arrijë lumturinë e

vërtetë. Zoti nuk i dërgon këto sprova të ashpra sepse ato janë kryesisht të krijuara nga njeriu. E tëra që kërkohet nga njerëzimi është të zgjojë vetëdijen e tij nga gjumi i pakujdesisë dhe të dalë .nga errësira e injorancës në dritën e dijes

Stërvit veten të ndjesh paqe, sepse sa më shumë ta bësh këtë, aq më shumë do ta ndjesh atë .fuqi në jetën tënde

Ekziston një fuqi më e lartë që do të ndriçojë rrugën tuaj dhe do t'ju dhurojë shëndet, lumturi, paqe dhe sukses nëse i drejtoheni asaj drite .hyjnore

Shumicën e kohës, shqisat tona na premtojnë kënaqësi të përkohshme, por në fund të fundit na sjellin dhimbje dhe vuajtje të zgjatura. Megjithatë, virtyti dhe lumturia e vërtetë premtojnë pak, por në fund të fundit na japin gëzim të pastër dhe të qëndrueshëm. Kjo është arsyeja pse unë e konsideroj lumturinë e brendshme dhe të qëndrueshme si gëzim të vërtetë, dhe kënaqësitë e .përkohshme sensuale si thjesht kënaqësi

Nëse një person ka një zakon të keq që e shqetëson dhe e mban zgjuar natën, ai mund ta heqë qafe atë duke shmangur çdo gjë që mund ta shkaktojë ose stimulojë atë, pa u përqendruar në të në një përpjekje për ta shtypur atë. Kjo është një mënyrë indirekte për ta luftuar atë. Por ekziston edhe një mënyrë e drejtpërdrejtë, pozitive: duke i drejtuar mendimet e dikujt drejt një zakoni të mirë dhe duke punuar për ta kultivuar atë derisa të bëhet pjesë e jetës së tij, në të cilën mund të .mbështetet dhe të varet

Njerëzit me karakter të mirë janë zakonisht më të lumturit. Ata nuk fajësojnë askënd për problemet dhe telashet që hasin; përkundrazi, ia atribuojnë ato vetes dhe e konsiderojnë veten personalisht përgjegjës. Ata janë plotësisht të vetëdijshëm se askush nuk ka fuqinë t'i bëjë të lumtur ose t'i mërzisë, përveç nëse lejojnë që veprimet, fjalët dhe mendimet e të tjerëve t'i ndikojnë, qoftë pozitivisht ose negativisht.

Njerëzit e ngurtë janë të palumtur. Ata janë plotësisht të privuar nga ndjenjat, njësoj si gurët. Një person duhet të jetojë me të gjitha mendimet, ndjenjat dhe depërtimin e tij, dhe të jetë vigjilent dhe i vëmendshëm ndaj gjithçkaje që ndodh përreth tij, njësoj si një fotograf i aftë që pret mundësitë më të mira për të kapur fotografitë më të mrekullueshme të peizazheve më të bukura.

Lumturia e vërtetë njerëzore qëndron në gatishmërinë e vazhdueshme të një personi për të mësuar dhe për të vepruar në një mënyrë të duhur dhe me respekt. Sa më shumë që një person përmirëson veten, aq më shumë kontribuon në përparimin dhe lumturinë e atyre përreth tij.

Të paktë janë ata që e analizojnë situatën e tyre dhe vendosin nëse po ecin përpara apo prapa. Si qenie njerëzore të pajisura me perceptim, mençuri dhe mirëkuptim, detyra jonë më e madhe është të përdorim mençurinë dhe perceptimet tona në mënyrë korrekte, në mënyrë që të dimë nëse po ecim përpara apo prapa. Dhe nëse dështimi na godet vazhdimisht, nuk duhet të dëshpërohemi ose të humbasim shpresën.

Dështimi duhet të veprojë si katalizator, jo si pengesë, për rritjen tonë fizike dhe shpirtërore.

Dështimi është sezoni më i mirë dhe më i përshtatshëm për mbjelljen e farave të suksesit.

Nuk duhet të ndalemi te humbja dhe dështimi, por të përpiqemi përsëri e përsëri, pavarësisht se sa të shumta dhe të hidhura mund të kenë qenë përpjekjet e mëparshme. Çdo përpjekje e re pas një dështimi duhet të jetë e planifikuar mirë dhe stimuluese intelektualisht. Për më tepër, duhet të arrihet një ekuilibër midis aspiratave materiale dhe dëshirave shpirtërore, pa lejuar që njëra të eklipsojë tjetrën.

Asnjë person vërtet shpirtëror nuk mund të bëjë pa sukses material. Dhe shqetësimet materiale të askujt nuk janë aq të mëdha sa ta pengojnë atë të mendojë për Zotin dhe t'i kushtojë kohën e nevojshme meditimit, shërbimit dhe detyrave shpirtërore.

Dështimi kronik nuk i ka mësuar ende mësimet e jetës dhe spiritualisti egoist e ndëshkon veten duke humbur ekuilibrin mendor për shkak të shpërfilljes së tij për jetën materiale.

Nëse një person ia kushton të gjithë punën dhe aktivitetet e tij shërbimit ndaj të tjerëve dhe i arrin ato me një mendësi të kënaqur, atëherë ai me të vërtetë meriton konsideratë dhe mirënjohje.

Nuk duhet të jemi të njëanshëm; përkundrazi, duhet t'i balancojmë aktivitetet tona dhe t'i përparësojmë detyrat dhe detyrimet tona sipas rëndësisë së tyre. Detyra është ajo që një person e

kryen me gëzim, jo për përfitime materiale. Detyra shpirtërore dhe morale duhet të jetë e para në jetë.

Çdo qenie njerëzore ka potencial të pashfrytëzuar. Ata zotërojnë të gjitha pikat e forta të nevojshme. Mendja në vetvete është një fuqi supreme dhe duhet të çlirohet nga zakonet dhe konceptet e vjetruara dhe kufizuese.

Mendimet e këqija mund ta çojnë një person në një mjedis të dëmshëm ku ai mund të shprehet sipas dëshirës. Megjithatë, një person mund të ndryshojë mendimet dhe vetëdijen e tij përmes vullnetit, dhe rrjedhimisht, mjedisin e tij. Nëse një person qëndron në një mjedis të dëmshëm për një periudhë të zgjatur, ai mjedis fillon ta ndikojë atë në mënyrë të pavetëdijshme. Me kalimin e kohës, ai përfundimisht humbet lirinë e tij për të zgjedhur një mjedis të shëndetshëm dhe të plotë dhe i nënshtrohet ndikimeve negative të atij mjedisi të dëmshëm.

Ndikimi i planetëve dhe yjeve në jetën njerëzore buron nga bashkëveprimi i tërheqjes dhe shtytjes midis planetëve dhe trupave njerëzorë. Ata me vullnet të fortë janë të lidhur me Zotin dhe nuk presin që planetët dhe yjet t'u japin favoret e tyre. Përkundrazi, ata vazhdojnë udhëtimin e tyre si një meteor depërtues, i paprekur përveçse nga ylli udhërrëfyes i Zotit, i cili është Dielli i Diejve dhe Zoti i Ligjit dhe i shpirtrave.

Letra drejtuar mësuesit Paramahansa nga dishepujt e tij

Në Vëllimin XIV të revistës Inner Culture

Letra të dërguara nga autorët e tyre nga vende të ndryshme, nga të cilat po nxjerrim sa vijon:

Do të doja t'ju informoja se, përmes leximit tim ,të vëmendshëm të mësimeve tuaja

Mora ndriçim shpirtëror

Ai që kam kërkuar gjithmonë

Mësimet e tua më kanë hapur dyert e lumturisë

* * *

Unë i praktikoj pohimet e tua shpirtërore çdo ditë

Vërej se mendimet negative pakësohen gradualisht

Frika është zhdukur

Unë shijoj çdo moment të jetës sime

Faleminderit për ndihmën tuaj

* * *

Unë marr shumë bekime

Nga mësimet tuaja shpirtërore

Pres me padurim të lexoj mendimet tuaja

Unë bëj çmos ta zbatoj atë në jetën time

Mësimet tuaja janë të bukura dhe të dobishme

* * *

Unë gjej në filozofinë tuaj të mrekullueshme

Çfarë frymëzon admirim dhe frymëzim

Mirënjohjen time më të thellë për gjithçka që
më ke dhënë

Nga ndihma dhe ngushëllimi psikologjik

* * *

Kam një ndjenjë të fortë se do ta marr çdo
javë

Mbi një mësim të ri nga mësimet tuaja

Unë gjej kënaqësi dhe ndriçim në çdo mësim

* * *

Faleminderit nga thellësia e zemrës sime

Për të më ndihmuar të kuptoj veten time të
brendshme

Dhe për të më bërë të vetëdijshëm për fuqitë
e fshehura brenda meje

Dhe për t'i treguar dritën e Zotit mendjes sime

Përmes mësimeve që mora prej teje

* * *

Ende e mbaj mend vizitën time tek ju

Ajo ka jetuar në mendimet e mia për katër vjet

Ende e mbaj mend besimin tënd të plotë në Zot

Dhe dashuria juaj për njerëzimin

Më ndihmoi të njihesha me veten

Kur mendoja se isha vetëm

Nuk kam miq dhe askënd që të më simpatizojë

Më dha vetëbesim dhe më ngriti moralin

Më frymëzoi të isha i guximshëm në përballimin e rrethanave të jetës

* * *

Për dyzet vjet

Kam studiuar degë të ndryshme të shkencës dhe dijes

Por unë nuk mora asgjë nga gjithë ai studim

Mbi diçka të krahasueshme me atë që kam mësuar nga mësimet tuaja

* * *

Unë përfitoj shumë nga leximi i mësimeve tuaja

Nëse një numër më i madh njerëzish

Ata studiojnë dhe zbatojnë idetë tuaja

Bota në të cilën jetojmë do të ishte

Më mirë se sa është

* * *

Do të doja t'ju falënderoja nga thellësia e zemrës sime

Për bekimet që kanë ardhur në jetën time

Që kur fillova t'i lexoj mësimet e tua me përqendrim dhe vëmendje

Faleminderit, dhe Zoti bekoftë përpjekjet tuaja të mrekullueshme

Dhe puna juaj e përkushtuar ndaj shërbimit të njerëzimit

* * *

Meqenëse të kërkova të lutesh për suksesin tim

Gjendja ime është përmirësuar ndjeshëm

Mirënjohja ime më e thellë dhe shpresa ime që ju do të vazhdoni të luteni

* * *

Kur mora mesazhin tënd të fundit

Unë ende endesha në pyllin e errët të dyshimit

Dhe ai nuk mundi ta shihte shtegun për të dalë nga ai pyll

Por falë Zotit dhe lutjeve tuaja të veçanta

Rruga u bë më e qartë dhe besimi im në Zot u forcua

Situata ime u përmirësua në çdo aspekt

Dhe të lutem më kujto gjithmonë në lutjet e tua të përgjigjura

* * *

Mësimet tuaja më kanë ndihmuar shumë

Dhe unë mora përfitime të jashtëzakonshme prej saj

Dhe kjo m'u vërtetua me prova bindëse

Efektiviteti i pohimeve tuaja shpirtërore dhe i të menduarit pozitiv

Jam i mbingarkuar me mirënjohje

Për shkak të shëndetit, gëzimit dhe paqes që ndiej

Ndjej se po bëj përparim të përditshëm në meditim

* * *

Po të mos ishte për mësimet e tua të mrekullueshme dhe frymëzuese

Jeta ime në këtë nivel tokësor do të kishte qenë jashtëzakonisht e kufizuar

Do të doja t'ju falënderoja për vëmendjen tuaj të veçantë

Të cilën ajo ma ka dhënë gjatë tre viteve të fundit

* * *

"Faleminderit për revistën "Kulturë Shpirtërore

Në të cilën gjej bekim dhe ushqim për shpirtin çdo ditë

Falënderoj Zotin që më prezantoi me ty dhe mësimet e tua

* * *

Do të doja t'ju falënderoja për letrat tuaja mujore

E gjeta mesazhin e fundit plot frymëzim

Kështu që ua lexova studentëve të mi në orën e letërsisë

.Ata iu përgjigjën pozitivisht përmbajtjes së saj

Ishte një rast i lumtur për të gjithë ne

U preka shumë nga idetë që përfshive në letër

Aq shumë saqë doja ta ndaja me studentët e mi

Ky mesazh shkaktoi një gjendje reflektimi të thellë

Dhe vetëanalizë në sekretet e shpirtit

Mendoj se do të më ndihmojë të zgjidh problemet

Dhe të merresh me mençuri dhe pozitivisht
me përvojat e jetës

* * *

Mësimet tuaja janë të paçmueshme

Nuk dua të humbas asnjë nga mësimet e tua